ஸ்ரீ

கம்பராமாயணம்

ஐந்தாவது

சுந்தர காண்டம்

வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியர்
இயற்றிய உரையுடன்

குவை பப்ளிகேஷன்ஸ்
51, பெல்சு சாலை, திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை - 600 005
தொலைபேசி: 843933 & 845264

ஒன்பதாம் பதிப்பு : 1976

விலை ரூ. 25-00

வைரம் அச்சகம், சென்னை - 600 005

நூன்முகம்

"நீலமுங் காயாம் பூவும் நிறைந்தறை கடலுந் தூய
ஞாலமெண் டிக்கு மஞ்ஞைக் கந்தர நிறமு நாணும்
கோலமோ டாழி சங்கு சார்ங்கம்வாள் கதைகொண் டோங்கும்
மாலினை நினைந்து வாழு மடியர்தாள் மனத்துள் வைப்பாம்."

இதிஹாஸசிரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்தின் மற்றைக்காண்டங்களினும் சுந்தரகாண்டம் சிறந்துவிளங்குவது, அதன்பெயர் மாத்திரத்தால் தானும் தெரிவதாகும்; அன்றியும், இராமாயணம் முழுவதையும் பாராயணஞ்செய்வோர் செய்துவராநிற்க, பலர், இந்தச் சுந்தரகாண்டத்தையே நித்யபாராயணஞ் செய்வதாலும் பெறப்படும்.

இனி, இக்காண்டத்தாற் பெறப்படும் உள்ளுறைவருமாறு:— கிட்கிந்தாகாண்டத்தில உலகமெல்லாங்காப்பவனான திருமாலுக்கு ஆசார்யரூபமான புருஷகாரலாபத்தைப் பேசிய மகாகவி இந்தக் காண்டத்தில் ஆசிரியன் செய்யவேண்டிய செயல் இன்னதென்பதைத் தெரிவிக்கின்றனரென்ப: ஆசிரியன் செயலாவது - உடலிற் சிறையுண்டு கிடக்குஞ் சேதநனுக்கு எம்பெருமான்திறத்து உணர்வைப் பிறப்பித்துப் பின்னர் ஞானவானான அந்தச்சேதநனை யங்கீகரிக்குமாறு பகவானுக்கு அறிவித்தலாகும்: இந்தக்காண்டத்தில் சிறியதிருவடியெனப்படும் அனுமான் இலங்கையிற் சிறையுண்டு கிடக்குஞ் சீதாபிராட்டியார்க்கு ஸ்ரீராமபிரானது செவ்வியையெல்லாமுணர்த்தி, அப்பிரான் வந்து நம்மை யங்கீகரிப்பானென்ற கருத்து அப்பிராட்டிக்கு உறுதியாகத் தோன்றுமாறு செய்த பின்னர், அப்பிராட்டி இலங்கையிற் குற்றமற்றவளாயிருத்தலால் அங்கீகரித்தற்கு உரியளென்று ஸ்ரீராமபிரானிடம் தெரிவித்தல் காண்க.

இனி, இந்தக்காண்டத்தில் தூதரின் இலக்கணமும் கற்புடைமகளிர் இன்னவாறு இருத்தற்கு உரியரென்பதும் முதலியன வெளியாகும். அவற்றை முறையே கூறுவேன்: தூதனுக்கு வேண்டிய முக்கியகுணங்களைத் திருவள்ளுவநாயனர் "அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு, இன்றியமையாத மூன்று" என்றனர்: இம்மூன்றுகுணங்களுள் அனுமானுக்குத் தனது தலைவனாகிய இராமபிரானிடத்து அன்பு உடைமையைப்பற்றி யாம் விசேடித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை; அறிவு என்பது, காலத்திற்கு ஏற்ப உணரும் உணர்ச்சி: இத்தன்மை அனுமானிடத்து மிக்கிருந்ததென்பது, பிரமாத்திரத்தினால் இந்திரசித்துகட்டியது விடுபட்டபின்பும், அனுமான் தான் கட்டுண்டிருப்பவன்போல நடித்து அரக்கர் மூலமாகவே இராவணனுடைய ஓலக்கத்தைச் சேர்ந்து அவனுடன்பேசிப் பின்னர் அவ்விராவணனது ஏவலினாற்

பணியாளர் வாலில் நெருப்புவைத்திடவும் அஞ்சாது இலங்கையிலுள்ள துர்க்கம் முதலிய இரகசியங்களை யறிந்துபோகவேண்டுமென்னும் விருப்பினால் மானவமானங்களையும் பொருட்படுத்தாது இலங்கை நகரின் வீதிகள்தோறும் தன்னை இழுத்துச்செல்லும் அரக்கருடன் திரிந்து, பிறகு "இட்டுவா வென்றாற் சுட்டுவந்தவன்" என்று உலகத்தார் கொண்டாடும்படி இலங்கையில் நெருப்பிட்டதனால் நன்குவிளங்கும். இராவணனோடு பேசுமிடத்தைக் காண்போமாயின் அனுமான் சொல்வன்மையுடையானென்பதும் பெறப்படும். இனி "தூய்மைதூணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின், வாய்மை வழியுரைப்பான்பண்பு," "இறுதிபயப்பினுமெஞ்சாதிறைவற்கு, உறுதிபயப்பதாந் தூது" என்பவற்றாற் கூறிய தன்மைகளும் அனுமானிடத்து அமைந்துள்ளனவென்பது —பல மகளிரைக்கண்ட இடத்தும் மனஞ்சலியாமை, பகைவரிடத்தவனாகிய விபீடணனைத் தனக்குப்பரிந்து பேசுமாறு செய்துகொண்டமை, பகைவரிடையில் தான் தனி நின்று தனது தலைவனாகிய இராமபிரானுடைய பலபராக்கிரமங்களைப் பாராட்டிச் சிறிதும் பின்வாங்காது இராவணனிடத்துக் கூறியமை, தன்வாலில் நெருப்பு வைத்திருக்கவும் கலங்காது பகைவரூரை அந்தத்தீயைக் கொண்டு கொளுத்தியமை என்ற செயல்களால் தெளிவாக விளங்கும். இங்ஙன் அனுமான் தூதரின் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாதல் காண்க.

இனி, சீதையினொழுக்கத்தாற் கற்புடைமாதரிலக்கணம் பெறப்படுவதைக் காட்டுவாம்: இராட்சச சக்கரவர்த்தியாகிய இராவணன் சீதாபிராட்டியினிடத்துள்ள பெருவேட்கையால் அன்னாளைச் சார்ந்து பலபடி கெஞ்சிப் பேசியபின்பு "குடிமை மூன்றுலகுஞ் செய்யுங் கொற்றத்தென், அடிமைகோடியருளுதி" என்று படியின்மேல் விழவும், அந்தப்பிராட்டி, அவனைத் துரும்பாக மதித்துப் பலபடி கடிந்துபேசியதே யன்றி, இராமபிரானது பெருமையைப்பேசும் முகத்தால் அன்னானைச் சரண்பூண்டாலன்றி வேறுவகை செய்யின் உனக்கு முடிவே நேருமென்று கூறியது-அப்பிராட்டியாரின் மனத்திட்பத்தைக் காட்டும்: அன்றியும், அநுமான் "இராமனெதிர் நின்னைக்காட்டி அடிதாழ்வென்" என்று வேண்ட, அதற்குச் சீதாபிராட்டி "ஆரியன், வென்றி வெஞ்சிலை மாசுணும்," "உலகங்கள் யாவுமென், சொல்லினாற் சுடுவேனது தூயவன், வில்லினாற்றற்கு மாசென்றுவீசினேன்", "வேறுமுண்டுரை கேளது மெய்ம்மையோய், ஏறுசேவகன்மேனியல்லாலிடை, ஆறுமைம்பொறிநின்னையுமாணெனக், கூறுமிவ்வுருத் தீண்டுதல் கூடுமோ" என்பனவற்றால் கணவனுக்குயாதோரிழுக்கு முண்டாகாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளலும், பிறரால் தீமைநேராதவாறு காத்துக்கொள்ளுதற்கு ஏற்ற வல்லமையுடைமையும், பரபுருடனைத் தீண்டாத்தன்மையும், வெளிப்படுதலைக் காணலாம். மற்றும் காட்சிப்படலத்து 3-ஆம் பாடல் முதல் 29-ஆம் பாடல்வரையிற் சீதையின்நிலையினைச் சொல்லுமிடத்து "விழுதல்

விம்முதன் மெய்யுற வெதும்புதல் வெருவல், எழுத லேங்குத லிரங்குத லிராமனையெண்ணித், தொழுதல் சோருதல் துளங்குதல் துயருழந்துயிர்த்தல், அழுதலன்றிமற்றயலொன்றுஞ்செய்குவதறியாள்", "குமையுறத்திரண்டொரு சடையாகிய மெய்யாள்", "மென்புனலிடைத் தோய்கிலாமெய்யாள்", "இருந்தமாநிலஞ் செல்லரித்திடவு மாண்டெழாதாள்" என்பன முதலியனவாகக் கூறுவது, கற்புடையார் இன்னபடியிருப்பாரெனத் தெளிவாகக் காட்டும்.

அன்றியும், காமம் சிறுமையைத்தருமென்பதும், கனப் பயன் விளைக்குமென்பதும், பணியாளர் தலைவன்கட்டளைப்படி நடத்தல் அவர்க்குக் குற்றந்தராதென்பதும், கற்புடைமாதரார்க்குத் தேவரும் படிந்தொழுகுவரென்பதும் முதலியன, இந்தக்காண்டத்துப் பெறப்படுதலுங் காணலாம். இன்னும் பலவுள: விரிப்பிற் பெருகும்.

இங்ஙனம் பலபடியாகச் சிறப்புற்றுவிளங்கும் இந்தச் சுந்தர காண்டம், முன்னர் அடியேனது ஆசிரியர்களான ஸ்ரீ உ. வே. வை. மு சடகோபராமாநுஜாசார்யஸ்வாமிகளாலும், ஸ்ரீ உ வே. சே. கிருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமிகளாலும், காட்சிப்படலம் உருக்காட்டு படலம் சூளாமணிப்படலம் திருவடிதொழுதபடலம் என்பனவற்றிற்கு உரையெழுதப் பெற்றும், பின்னர் ஷை ஸ்ரீ. உ. வே. சே. கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமிகளாலும் அடியேனாலும் மற்றைப் படலங்கட்கும் உரையெழுதப்பெற்றும் முழுப்புத்தகமாக ரக்தாட்சிவருடம் [கி. பி. 1924ஆ] வெளியிடப்பட்டது. ஆயினும், பலபிரதிகளைவைத்து ஒப்புநோக்கித் திருத்தமான பாடங்களைச் சேர்த்து அச்சிடின் உலகத்துக்கு மிக்க பயன்விளைக்குமென்ற கருத்து அடியேனுக்கு இருந்தமையால், இரண்டாம்பதிப்பு அச்சிட நேர்ந்தபோது அவ்வாறு செய்ய முயன்றேன். எனினும், இடம் பொருளேவல்களின் குறைவால், அச்செயலைச் செவ்வனே செய்ய இயலாமற்போயிற்று: என்றாலும், கிடைத்த சில பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து ஆராய்ந்ததனால், முன்னினும் பலஇடங்கள் திருத்தம்பெற்றன என்பதற்குஐயமில்லை: அங்ஙனம் திருத்தம் பெற்றவைகளுள் முக்கியமானது-பொழிலிறுத்த படலத்து 49-ஆஞ் செய்யுளில் "நின்றதோர் சமித்தங்கண்டான்" என்பது, "நின்ற செய்குன்று கண்டான்" என்று திருத்தம்பெற்றது: சமித்தம் என்ற சொற்கு - ஓமமண்டபம் என்று பொருள் கூறி வந்தனராயினும், அச்சொல்லுக்கு அப்பொருள் எவ்வாறு வந்ததென்ற எண்ணம் இடைவிடாது மனத்தையுறுத்தி வந்தது: இங்குச் சமித்தல் என்பதற்கு ஏற்ப, அடுத்த இடங்களில் ஓமம் என்ற பாடம் காணப்பட, ஓமம்-ஓமகுண்டம் என்று பொருள் கூறிவந்தனர் போலும்: யான் கண்ட ஏட்டுப்பிரதிகளில் ஓமம் என்ற இடங்களிலெல்லாம், வேரம் என்றசொல் காணப்பட்டது: வேரமென்பது, மலையென்னும் பொருளதாம்: இது இப்பொருளில்

வருதலை "தேசுறுமேருவென்னச் சிகரமோரிலக்கஞ்சூடி, வீசு பொன் சுடரநின்ற வேரமொன்றங்கட்கண்டான்". "விண்டொடர்ந்த வேரம்" என்ற இடங்களிலுங் காண்க. ஆகவே, செய்குன்று வேரம் என்ற பாடங்கள் மிகப்பொருந்திச் சிறத்தல் காண்க. இன்னும் பலவகைத்திருத்தங்கள் ஊன்றிப் பார்க்குமிடத்து விளங்கும்.

முன்னர் வெளிவந்துள்ள கம்பராமாயணத்துப் பாலகாண்டம் முதலியவற்றிற்போலவே, இக்காண்டப் பதிப்பிலும், சீர்பிரித்த செய்யுளும் பதப்பொருளும் முதலியவற்ரோடு, பாடலிற் கூறியுள்ள விடயம் விளங்குமாறு எல்லாச் செய்யுட்குந் தலைப்பும், கருத்து பதசாரம் தொனிப்பொருள் மற்றும் கூறற்கு உரிய உரைகள் அணிகள் இலக்கணக்குறிப்புக்கள் ஒத்தபகுதிகளின் மேற்கோள் புராணகதைகள் முதனூலுக்கும் இந்நூலுக்குமுள்ள வேறுபாடுகள் பிரதிபேதங்கள் என்பனவும், அரும்பதவகராதி முதலியன என்பதும், செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதியும் சேர்க்கப்பட்டன.

மூன்றும் பதிப்பு என்னுடைய பார்வை யில்லாமலே அச்சு ஆகி வெளிவந்திட்டது. நான்காம்பதிப்பின்போது ஏற்கனவே அடியேனுக்குத் தோன்றிய திருத்தங்களோடு திருவாளர் ராவ் ஸாகிப் வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் G. B. V. C. இயற்றிய **கம்பராமாயணசாரம்** என்றதனையுங்கொண்டு ஆராய்ந்தமையால் ஏற்பட்ட திருத்தங்களையும் சேர்த்து, முன்னினும் சிறப்புற அப்பதிப்பை வெளியிடலானேன். பல ஏடுகளை வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்துத் திருத்தஞ்செய்யப்பெற்ற பிரதியொன்றை, **தலைமைப்பதிப்பாளராக இருந்து தமிழ் லெக்ஸிகனை முற்றுப்பெறச் செய்த** திருவாளர் ராவ்ஸாகிப் S. வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள் B. A. B. L, அன்போடு உதவினர். அன்றியும், அரியபாடங்கள் அமைந்திருந்த சிறந்த ஏட்டுப் பிரதியொன்றும் கிடைத்தது: அது மிகச் சிதைந்திருப்பினும், மிகமுயன்று, காண்டம் முழுவதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன். அதனால் பெற்ற திருத்தமும் மிகப்பல.

பரிசோதனைக்கு ஏற்ற துணைக்கருவிகளும் வேண்டியவாறு கிடைக்காமையால் மனநிறைவுதோன்ற அப்பதிப்பும் அமைந்திட்டதென்று சொல்ல இயலாது; இன்னும் சிறந்த பாடங்களைக் கொண்ட ஏட்டுப்பிரதிகள் இருக்குமென்பதும் திண்ணம்.

அப்பதிப்பில், கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகளைவைத்து ஒப்பிட்டுப் பாடபேதங்களோடு அச்சிட்டபின்னர் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் இராமாவதாரச் செய்யுட்பாடாந்தரம் என்று சில குறித்துள்ளன என்பது ஞாபகத்திற்கு வந்தது: வரவும், அதனைக்கொண்டு சுந்தரகாண்டப் பகுதிமுழுவதையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தேன்: ஆங்குக்காட்டப்பட்டுள்ள சில பாடல்கள் அந்தப் பதிப்பிலும் வந்திடாமையால் அவற்றை ஈண்டுக் குறிக்கின்றேன்.

காட்சிப்படலத்து 29-ஆஞ் செய்யுளுக்குப்பின்,

இன்ன வெண்ணி யிடருறு வாண்மருங்கு
உன்னெ ராயிர கோடி யரக்கியர்
துன்னு காவலுட் டுய திரிசடை
என்னு மங்கை துணையின்றி வேறிலாள்.

தரும நீதி தழுவிய சிந்தைகொண்டு
உரிய வீடணன் றந்தரு ளொண்டொடி
திரிச டைக்கொடி நாடொறுந் தேற்றுஞ்சொல்
அருளி னுற்றன தாவிபெற் றுய்ந்துளாள்.

அன்ன ளாய வருந்ததி கற்பினள்
மன்னு சோலையின் மாருதி யும்வரத்
தன்னி டந்துடித் தெய்துறச் சானகி
யென்னு மங்கை யினிதிருந் தாளரோ.

என மூன்று பாடல்கள் உள்ளன. மற்றும் உருக்காட்டு படலத்தில் 88 - ஆஞ் செய்யுட்குப்பின்

தவந்தந்த நெஞ்சிற் றனதாருயிர்த் தம்பி யோடு
நவந்தந்த குன் றுங் கொடுங்கானமு நாடி யேகிக்
கவந்தன் றனதாவி கவர்ந்தொருக் கா லு நீங்காச்
சிவந்தந்து மெய்ம்மைச் சவரிக்குத் தீர்ந்து வந்தான்.

என ஒரு பாடலுள்ளது.

இந்தப் பதிப்பில் அச்சகத்தாருடைய அஜாக்கிரதையாலும் அடியேனுடைய முதுமைப்பருவத்தாலேற்பட்ட சோர்வாலும் அச்சுப்பிழைகள் மிகத்தோன்றியுள்ளன: அவற்றைக் கவனித்துப் பிழைத்திருத்தம் அமைத்துள்ளேன். வாசகர்களை, பிழைத்திருத்தத்திற் காட்டியதிருத்தங்களை முந்துறச்செய்துகொண்டு பின்னர்ப் புத்தகத்தைப் படிக்குமாறு மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தப் பதிப்பு நடக்கும்போது தாமே தமக்கு அவகாசம் நேரிடும்போதெல்லாம் அச்சுத்தாளைத் திருத்தற்குப் பெரிதுந் துணைபுரிந்து தமக்குத் தோன்றிய அரிய பொருளையும் தெரிவித்து உலகிற்கு உதவுமாறு புரிந்தவர், சென்னை விவேகாநந்தர் கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழ் விரிவுரையாளரான வித்வான் - ஜகந்நாதாசார்யர் எம். ஏ., எல். டி. அவர்கள்; அன்னார்க்கு ஸீதாஸமேதரான சக்கரவர்த்தித்திருமகனார் பல்வகை நலனும் உண்டாகுமாறு அருள்புரிக.

இந்த உரையிற் சிறப்புக்கள் காணப்படின் அவை எனது ஆசிரியர் முதலியோருடையன என்றும், குற்றம் காணப்படின் அவை என்னுடையன என்றும் கருதுக. அடியேனுடைய திரி

புணர்வு, சோர்வு, அறியாமை முதலியவற்றால் இவ்வுரையிற் காணக்கூடிய குற்றங் குறைகளை விவேகிகள் பொறுத்து ஆதரிப்பதோடு, அடியேனுக்குநல்லெண்ணத்தோடு அறிவுறுத்துவராயின், அவர்களிடத்து நன்றி பாராட்டுதலோடு அவற்றையேற்று, இனி வெளிவருவனவற்றில் அவ்வகைக்குற்றம் நேராவண்ணம் இயன்றவரை முயல்வதோடு அமயம் வாய்க்கும்போது திருத்தி யச்சிடவும் கருதியுள்ளேன்.

> "குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
> கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்."

இந்தச் சுந்தரகாண்டத்துக்கு **ஐந்தாம் பதிப்பு** வெளிவருமாறு தோன்றாத்துணையாத் திருவருள் புரிந்த ஸ்ரீராமபிரானது திருவடித் தாமரைகளை என்றும் கருத்திற்கொண்டு வழுத்துவேன்.

ஜய ஸு
தை மீ

இங ஙனம்,

வை. மு. கோபாலகிருட்டிணமாசார்யர்.

எட்டாம் பதிப்பு :— இந்தப்பதிப்பு 1963-இல் வெளியிட்ட ஏழாம் பதிப்பை யொட்டியே அமைந்துள்ளது. இந்தப்பதிப்பு அச்சாகுங்கால் அச்சுத்தாளைத் திருத்துதல் முதலியவகையால், பெரிதும் உதவியவர்—தமிழ்ப்பேராசிரியர் **வித்வான் C. ஜகந்நாதாசாரியர்,** எம். ஏ., எல். டி. இவருடன் ஈகை-ஸ்ரீ E. S. **வரதாசாரியர்,** பி. ஏ., அவர்களும் உதவி புரிந்தார். இங்ஙன், கம்பராமாயணத்தைச் சிறந்த வகையில் பதிப்பித்து வெளியிடத் தோன்றாத் துணையாய்த் திருவருள் சுரந்த ஸ்ரீராமபிரானின் சரணகமலங்களைத் தலைக்கணியாக் கொண்டு வழுத்துகிறேன்.

சௌமிய ஸு
தை மீ
1970

இங்ஙனம்,

வை. மு. நரசிம்மன்.

கம்ப ராமாயணம்

ஐந்தாவது

சுந்தர காண்டம்

இந்த வடமொழித்தொடர்மொழி, பண்புத்தொகை. சுந்தரமாகிய காண்டம் என விரியும்; அழகிய பாகம் என்பது பொருள். **சுந்தரம் - அழகு. காண்டம் - கூட்டம்**; இப்பொதுப்பெயர், இங்கு, சரித்திரத்தின் ஒருபாகத்தை யுணர்த்துஞ் செய்யுட்களின் கூட்டமென்று சிறப்பாகக் கொள்ளத்தக்கது.

முதனூலாசிரியராகிய **ஸ்ரீவால்மீகிமகாமுனிவர்** இதற்கு முந்திய பாகங்களுக்கும் பிந்திய பாகங்களுக்கும் சரித்திரத்தின் பிரதான விஷயத்தைக் குறிக்குஞ்சொற்களாற் பெயரிட்டது போல இலங்கையில் நடந்த காரியங்களைச் சொல்லுகின்ற இக்காண்டத்துக்கு 'லங்கா காண்டம்' எனப்பெயரிடாமல் 'சுந்தர காண்டம்' என்று பெயரிட்டது என்னையோவெனின்?—மற்றைக் காண்டங்களுடைய சரிதைகளின் புணர்ப்புக்களினும் இக்காண்டத்துச்சரிதைப்புணர்ப்பு மனத்திற்கு மிகவும் மகிழ்வுவிளைத்தலாலும், ஸ்ரீராமனிடத்தில் மிக்கபக்தியுள்ள மெய்யடியானாகிய அநுமனுடைய மகிமையை நன்கு விளக்குவதாகி அழகியதாயிருத்தலாலும் என்று பெரியோர் சொல்வர். அநுமானுக்குச் சுந்தரனென்று பெயருண்மையால், அநுமான்செயலைக் கூறும் பாகமென்பாருமுளர். இனி, ஸ்ரீராமன் சீதாபிராட்டி என்ற இவ்விருவருடைய அழகு இனிது கூறப்படுவதனால் இப்பெயர் வந்ததென்று சிலரும், இதுவரையிற் பிரிவுத்துயரால் மனம்உளைந்து கிடந்த சீதாராமரிருவரும் ஒருவர்க்கொருவரின் க்ஷேமத்தையறிந்து மகிழ்கையால் இப்பெயர் வந்தது என்று வேறுசிலரும் கூறுவர். இங்ஙனன்றி, இந்த ஸ்ரீராமாயணத்தில் தலைமைபெற்றசுவையாகிய *விப்பிரலம்ப சிருங்காரம் இந்தக் காண்டத்தில் இனிது விளங்குவதால், இதற்கு இப்பெயர் வந்ததென்பது, சில அணிநூலார் கொள்கை.

இக்காண்டம் - **கடலுருவுபடலம்** முதல் **திருவடிதொழுதபடலம்** ஈறாக 15-படலங்கள் அடங்கிய 1350 செய்யுளுள்ளது.

---

* விப்பிரலம்ப சிருங்காரம்-பிரிவுநிலையில் நுகரப்பெறும் சிருங்காரச்சுவை: சிருங்காரம் – உவகை.

கடவுள்வணக்கம்: ராமஸ்தோத்ரம்.

அலங்கலிற் றோன்றும் [1] பொய்ம்மை யரவெனப் பூத மைந்தும்
விலங்கிய விகாரப் பாட்டின வேறுபா டுற்ற வீக்கம்
கலங்குவ தெவரைக் கண்டா லவரென்பர் கைவி லேந்தி
இலங்கையிற் பொருதா ரன்றே மறைகளுக் கிறுதி யாவார்.

இது - காப்புச்செய்யுள். இதனால், கவி தாம் பாடத்தொடங்கிய காண்டம் இடையூறில்லாமல் இனிதுமுடிதற்பொருட்டு, உயர்ந்தோர் வழக்கத்தின்படியே செய்யப்படும் கடவுள் வணக்கத்தை, மானஸமாகவன்றி வாசிகமாகவும் கூறுகின்றார். நூலின் முகத்திற் கடவுள்வணக்கம் கூறியது அமையாதோ? காண்டந்தோறும் கூறவேண்டுமோ? எனின்,—ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் 'மங்களத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலுமுடைய நூல்கள் மிக்கசிறப்புடன் தோன்றும்' என மாபாடியத்திற் கூறினராதலின், இடையிலும் மங்களமாகக் கடவுளவாழ்த்துக்கூறுதல் நலமாதலாலும், கல்விக்குப்பயன்கடவுளை வணங்குதலேயாதலாலும், நூல்ஒன்றேயாயினும் காண்டங்கள் பொருளால்வேறுபடுதலாலும், இவ்வாறு கூறினரென்ப.

தசரதனது மதலையாய் ஸ்ரீராமனாகித்திருவவதரித்ததனானே, கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர், ஈடுமெடுப்புமில்லாத அவ்வுத்தம நாயகன்விடயமாகச் செய்யப்புக்க இப்பெருங்காப்பியத்திற்கு அவரையே வாழ்த்தல்வேண்டுதலின், காண்டந்தோறும் அவர்விஷயமாகவே கடவுள்வாழ்த்துக் கூறத் துணிந்து, பாலகாண்டத்தில் ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்தங்களைச் சொல்லுகிற முறையாலே மூன்றுகவிகளாற் கூறி, அயோத்தியாகாண்டத்தில் இக்காப்பியத்தலைவராகிய ஸ்ரீராமபிரான் சர்வேசுவரனென்று கூறி, ஆரணியகாண்டத்தில்அப்பெருமான் வேதம்முதலிய நூல்களாலும் பிரமன் முதலிய பெரியோர்களாலும் உணர்தற்கரிய பரவஸ்து என்றுகூறி, கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அப்பெருமான் சகலபிரபஞ்சத்தையும் தனக்குச் சரீரமாகக் கொண்டவனென்று கூறி, இக்காண்டத்தில் இக்கவியால் வஸ்துநிர்த்தேச ரூப மங்கள முகத்தாலே பரம்பொருளே இராமனாகத் திருவவதரித்து ராவணாதி ராக்ஷஸஸம்ஹாரம் செய்தவனென்கிறார்.

(இதன் பொருள்:—). அலங்கலில்- மாலையினிடத்தில், தோன்றும் - உண்டாகின்ற, பொய்ம்மை அரவு என - பாம்பு என்ற பொய்யாகிய எண்ணம்போல, (திரிபு உணர்ச்சியையுண்டாக்குவதும்),—பூதம் ஐந்துஉம் - பஞ்ச பூதங்களும், விலங்கிய - (தனித்தனியேயிருக்குந்) தன்மையை விட்டு மாறி ஒன்றாகச் சேர்ந்ததனாலானதும், - விகாரப்பாட்டின் - (அறுவகையாக) விகாரப்படுதலையுடையதும், வேறுபாடு உற்ற - (தேவர் மனிதர் விலங்கு தாவரம் என்னும்) பாகுபாடு பொருந்தியதுமான, வீக்கம் - மிக்கசிறப்பு, எவரை கண்டால் - எவரைப்பார்த்தமாத்திரத்தில், கலங்குவது - ஒழிந்துவிடுமோ, மறைகளுக்கு இறுதி ஆவார் - வேதங்களின் முடிவான உபநிடத்துக்களிற் கூறப்படுகின்ற பொருளாயிருப்பவராகிய, அவர் அன்றே - அக்கடவுளே,—கையில் ஏந்தி - கையிற் கோதண்டத்தையேந்திவந்து, இலங்கையில் பொருதார் -

இலங்கையிற் (சென்று அரக்கருடன்) போர் புரிந்து அவரை வென்றவராவர், என்பர் - என்றுசொல்வர், (உண்மையை யுணர்ந்த தத்துவஞானிகள்); (என்றவாறு.)

இச்செய்யுளினால், வேதாந்தங்களின் முடிவிற் கூறப்பட்டுள்ள உண்மைப் பரம்பொருளே கொடியோரைக் களைந்து நல்லோரைக் காக்கும் பொருட்டுத் தசரதன் மதலையாய் அவதரித்துக் கானகத்தி லுறைந்து சீதையைக்கவர்ந்ததை வியாஜமாகக்கொண்டு இலங்கை யிற்சென்று ராக்ஷஸ ராஜனான இராவணனோடு பொருது தனது அம்புகளையெய்து கொன்றவனென்ற உண்மையைக் கூறினா ராயிற்று. ஆகவே, இராவணாதியரைப்போல அப்பெருமானை மானுடனென்று எண்ணி அழிந்தொழியாது, உண்மைப் பரம் பொருளே தனதுசங்கற்பத்தால் இவ்வாறு திருவவதரித்துள்ளா னென்ற மெய்ப்பொருளைக் கடைப்பிடித்து அக்கடவுளைச் சரண மாகக்கொண்டு அவன் தாளிற்சேர்ந்து நற்கதிசேர்மினென உலகத் தவரை நோக்கி உபதேசித்ததாகவாவது, அவ்வாறான கடவுளை யான் வணங்குவேனென்றதாகவாவது கருதுக. இக்காண்டத்தில் இவ்வாறு கடவுள்வாழ்த்துக் கூறியதால், இக்காண்டத்திற் கூறப்படுகின்ற அநுமானது செயலெல்லாம், இராமபிரான் கடல் கடந்து இலங்கையிற்புக்கு ராக்ஷச சங்காரஞ் செய்யக் காரணமா மெனக் குறிப்பித்தவாறுமாயிற்று.

இச்செய்யுளில் திருமாலின் பரத்துவமும் [மேன்மையும்] சௌலப்பியமும் [எளிமையும்] விளங்குதல் காண்க.

'என' என்பது, வருவிக்கப்பட்ட 'திரிபுஉணர்ச்சியையுண் டாக்குவது' என்பதனோடு இயையும். 'அலங்கலில் தோன்றும் பொய்ம்மையரவென' என்று விபரீத அறிவுக்கு ஓருதாரணம் காட்டினார். இனி, மெய்யுணர்வால் அலங்கலில்தோன்றும் அர வென்றபொய்ம்மையறிவு ஒழிதல்போல, பரம்பொருளைக்காணும் அறிவால் பிறவியொழியுமென்றலும் உண்டு. இனி வெவ்வேறு வகையாகப்பொருள் கூறுவது, ஏற்குமேற் கொள்க. "பொரு ளல்லவற்றை" என்றகுறளின் கருத்தை இதிற் காண்க. விபரீத ஞானமெனினும், திரிபுணர்ச்சியெனினும் ஒக்கும்; அவையாவன - உயிரல்லாத உடம்பில் உயிரென்ற எண்ணமும், கடவுளுக்கு அடிமைப்பட்ட உயிரைச் சுதந்திரமுடையதென்று எண்ணுதலும், பிறர்க்கு அடியவனல்லாத அவ்வுயிரைப் பிறர்க்கு அடியவனென்று கருதுதலும், தலைமைத் தேவரல்லாதார்பக்கல் தலைமைத்தேவ ரென்றநினைப்பும், தலைமைப்பேறு [பரமபுருஷார்த்தம்] ஆகாத செல்வம் முதலியவற்றினிடத்துப் பரமபுருஷார்த்தமென்ற நோக்க மும், உபாயமாகமாட்டாத கர்மம் முதலியவற்றில் உபாயமென்ற சிந்தனையும் தொடக்கமானவை. மாலையைக் கண்டு பாம்பென மருளுதலைப்போன்ற திரிபுணர்ச்சிகட்கு இடமாய் இவ்வுலகத்தில் உயிர்கட்கு உண்டாகிற பஞ்சபூதங்களினாலாகிய பிறப்பு, உண்மைப்பரம்பொருளின் வடிவத்தைக் காண்கிறவர்கட்கு

ஒழிந்துவிடுமென்க; "அப்பரம்பொருள் பார்க்கப்படுமாயின், இவ்வான்மாவினது மனத்திற் குவிந்துகிடக்கும் அஜ்ஞானமும், அதன் காரியமான பலவகைச் சந்தேகங்களும், பிறப்பிற்குக் காரணமான இருவினைகளும் ஒழிந்துவிடும்" என்ற வடநூல்மேற்கோள் இங்குக் கருதத்தக்கது. ஐம்பூதங்களும் ஒன்றாகச் சேர்வதினாலேயே இவ்வுலகம் தோன்றியுள்ள தென்பதை, "நிலந் தீ நீர் வளிவிசும் போடைந்துங், கலந்த மயக்க முலகம்" எனக்கூறிப் போந்தார், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும். ஐம்பெரும் பூதங்களும் அவ்வவ்வுடலுக்குத் தக்கபடி சேர்தலினாலேயே, தேவதிர்யங் மநுஷ்ய ஸ்தாவர சரீரங்கள் தோன்றுகின்றன வென்பது, நூற்கொள்கை. ஐம்பூதங்களாவன - நிலம் நீர் தீ காற்று வானம் என இவை: அவற்றை, முறையே, ப்ருதிவீ அப் தேஜஸ் வாயு ஆகாசம் என்பர் வடநூலார்.

வேதங்கள் கர்மகாண்டம் ஞானகாண்டம் என இருவகையாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன; அவற்றில் முதலதாகிய கர்மகாண்டத்திற் கடவுளினது ஆராதந ஸ்வரூபமும், ஈற்றதாகிய ஞானகாண்டத்தில் ஆராத்யனான கடவுளின் ஸ்வரூபமும் கூறப்பட்டுள்ளனவாதலால், கடவுளை 'மறைகளுக்கு இறுதியாவார்' என்றார்.

விகாரப்பாடு - விகாரப்படுதல்; ஒருநிலையில் நிலைத்திராது மாறுபடுதலாகிய (இருத்தல், பிறத்தல், பருத்தல், வளர்தல், தேய்தல், அழிதல் என்ற) உடலுக்கு உண்டாகின்ற அறுவகையான விகாரங்கள். இவ்வறுவகைவிகாரங்கள், வடமொழியில் 'ஷட்பாவ விகாரம்' எனப்படும். வீக்கம்- கட்புலனாகும்படி பருத்துத்தோன்றுகின்ற உடல்: இங்கு, இலக்கணையால், பிறப்புக்கு ஆயிற்று; கடவுளைக் காணவே பிறப்பொழியுமெனக் கருத்துக்கொள்ளவேண்டியிருத்தலின். வீக்கம் - சாதியொருமை. என்பர் - அசை என்னவுமாம். வேதங்கள் நான்காதலாலேனும் வேதத்திலேயே "அநந்தா வை வேதா: [வேதங்கள் எல்லையில்லாதன]" எனக் கூறியிருத்தலாலேனும் மறைகள் எனப் பன்மையாற் கூறினார். அன்று, ஏ என்ற இரண்டு எதிர்மறைகள், ஒருங்குசேர்ந்து தேற்றக்கருத்தை வற்புறுத்தின.

துறை - கடவுள்வாழ்த்து; தொல்காப்பியத்தில் 'வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாற்கு முரித்தே" என்றதன்கண்' 'வகை' என்றதனாற் கொண்ட அறுமுறை வாழ்த்தன்றித் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படும்படி 'யாப்பினும் பொருளினும்வேற்றுமையுடையது" என்றதனால், முன்னிலையன்றியும் கடவுளை வாழ்த்துதலின், இக்கவி, கடவுள்வாழ்த்தெனப் பெயர்பெற்றது. (அறுமுறை வாழ்த்தினுள் வாழ்த்தப்படும் பொருள்களாவன:—முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரும், அரசரும், மழையும், நாடுமாம்.) **பிரதிபேதம்:**— [1]பொய்ம்மையாமென.

இதுமுதல் முப்பத்தொன்பது கவிகள்-முதற்சீரும் நான்காஞ் சீரும் விளச்சீர்களும், மற்றை நான்கும் மாச்சீர்களுமாகிய கழிநெடிலடி நான்கு கொண்ட **அறுசீராசிரியவிருத்தங்கள்**. மேலும் இங்ஙனமே காண்க. (1)

முதலாவது

கடறுவு படலம்

இலங்கை சேருமாறு அநுமான் கடலைத் தாவிச் செல்லுஞ் செய்தியைக் கூறும் பாக மென்பது பொருள். கடல்+தாவு+படலம் எனப்பிரியும்: கடல் தாவு என்பது கடறுவு என்று ஆனதற்கு விதி—"னலமுன் றனவும்" என்பதும் "குறில்செறியாலள" என்ற சூத்திரத்து 'பிற' என்ற மிகையும். 'காண்டம்' என்றதற்குப் போலவே 'படலம்' என்கிற வடசொல்லுக்கும், கூட்டமென்றே பொருள்; ஆயினும், அது - சங்கேதத்தால், இங்கு, ஒரு பெரிய வகுப்பினுட்பட்ட சிறியபாகத்தைக் குறிக்கும்.

முன்கதைச் சுருக்கம்

முன்னொருகாலத்தில் தேவர்களெல்லோரும் இராவணன் முதலிய இராக்கதர்களின் உபத்திரவம் பொறுக்கமாட்டாமல், ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைச் சரணமடைந்து, துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனம் செய்தருளுமாறு வேண்டினார்கள். அத்திருமால், அவ்வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி உலகக்காப்பின்பொருட்டுத் தனது அமிசத்தைக்கொண்டு நான்கு ரூபமாகத் தசரதமகாராசனிடத்தில் அவதரித்துத் தீயோரை யழித்து நல்லோரைப் பாதுகாப்பதாக அருளிச்செய்தான்.

இது நிற்க: இப்பரத கண்டத்துக் கோசலதேசத்திலே சரயூ நதிக்கரையில் அயோத்தியாநகரத்திலே திரேதாயுகத்திற் சூரிய குலத்தில் உதித்து நிலவுலகம் முழுவதும் தனிச்செங்கோல் செலுத்திய தசரதசக்கரவர்த்தி, தனக்கு அநேக ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்தும் பலமனைவியர்களிருந்தும் புத்திரபாக்கியமில்லாமையினாலே மிக மனம்வருந்திக் குலகுருவாகிய வசிஷ்டமகாமுனிவனிடம் தனது குறையைக் கூறி அம்முனிவனது கட்டளைப்படி ருசியசிருங்கமுனிவனை அழைத்துவந்து அந்தக் கலைக்கோட்டு மாமுனிவனைக்கொண்டு அசுவமேதயாகமும் புத்திரகாமேஷ்டியும் செய்தான்; அந்தயாகத்தின் பயனாகச் சக்கரவர்த்தியின் பிரதான தருமபத்தினியர் மூவருள் கௌசல்யாதேவியினிடம் ஸ்ரீராமனும், கைகேயியினிடம் பரதனும், சுமித்திரையினிடம் இரட்டையராய் லக்ஷ்மண சத்துருக்கனரும் திருவவதாரஞ்செய்தார்கள். (இவர்களில் இராமபிரான், ஸ்ரீமந் நாராயணனது ஏழாவது திருவவதாரம். இளையபெருமாள், அத்திருமாலுக்குப் பலவகைக் கைங்கரியங்களைச் செய்கிற ஆதிசேஷனது அவதாரம். பரதாழ்வானும் சத்துருக்கனாழ்வானும், சுதரிசந பாஞ்சசனியமென்னும் திருமாலின் சக்கரசங்கங்களின் அவதாரம். ஆனாலும், லக்ஷ்மணன் முதலியோரிடமும் விஷ்ணுவின் அமிசம் இருந்தது. அதுபற்றியே, 'திருமால் நான்கு ரூபமாக அவதரித்தனன்' என்பது.)

இராமபிரான், இளமையிலேயே விசுவாமித்திர மகாமுனிவனுடைய வேள்வியைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு அம்முனிவனது

விருப்பத்தின்படி அவன்பின்னே இலக்குமணனுடன் செல்லுகையில், வழியிலெதிர்ப்பட்ட தாடகையென்னும் கொடிய அரக்கியையும், அந்த யாகத்தில் தீங்கு விளைவிக்கவந்த தாடகாகுமாரனான சுபாகு முதலிய பல அரக்கர்களையும் கொன்று, தாடகையின் மற்றொரு குமாரனான மாரீசனை வாயவ்யாஸ்திரத்தாற் கடலிலே தள்ளிவிட்டு, யாகத்தை நிறைவேற்றியபின் அம்முனிவனுடன் விதேகதேசத்து மிதிலாநகரத்துக்கு எழுந்தருளி, அங்கு ஜநகமகாராஜன் வளர்த்தமகளான சீதைக்குக் கந்யாசுல்கமாக வைக்கப்பட்ட சிதவநுசை எடுத்து வளைத்து முறித்து, இலக்குமியினது அவதாரமான அந்தஜாநகியைத் திருக்கலியாணம் செய்து கொண்டான். அப்பொழுது அங்குச் சநகன் தான் பெற்ற மகளான ஊர்மிளையை லக்ஷ்மணனுக்கும், தன் தம்பி புத்திரிகளான மாண்டவி சுருதகீர்த்தி என்பவர்களைப் பரதசத்துருக்நர்களுக்கும் கொடுக்க, அவர்கட்கும் விவாகம் நிகழ்ந்தது. பின்பு மிதிலையினின்றும் மீண்டுவருகையில், வலியவந்து எதிரிட்ட பரசுராமனை ஸ்ரீராமன் வென்று செருக்கையடக்கி அனுப்பிவிட்டு, அயோத்தி சேர்ந்தனன்.

பின்பு இராமபிரான் கைகேயிக்குத் தந்தை கொடுத்திருந்த இரண்டு வரங்களையும் நிறைவேற்றுதலினிமித்தம் அக்கைகேயியின் சொல்லால் அவள் மகனான பரதனுக்கு உரியதாம்படி இராச்சியத்தைத் தான் கைவிட்டுப் பதினன்குவருடம் வனவாசம்செய்ய உடன்பட்டு மனைவியாகிய சீதையோடும் தன்னைவிட்டுப் பிரியாத தம்பியான இலக்குமணனோடும் புறப்பட்டான்: வழியிடையே குகனோடு தோழமைகொண்டு அவனுதவியாற் கங்கை கடந்து சித்திரகூடத்தில் வசிக்கையில், தந்தை யிறந்த செய்தியை வந்து சொல்லி 'அயோத்திக்கு எழுந்தருளி அரசாளவேண்டும்' என்று வேண்டிய பரதனுக்கு இன்சொற்கூறிப் பாதுகைகொடுத்து அனுப்பியபின், தண்டகாரணியம் சேர்ந்தான்.

அங்கு விராதனைக் கொன்று சரபங்கமுனிவர்க்கு முத்தியளித்து அகத்தியரைத் தரிசித்துக் கோதாவரிநதிதீரத்திற்பஞ்சவடியாச்சிரமத்திலே வசிக்கலானான்: அப்போது, அரக்கர் தலைவனாகிய இராவணனுடைய தங்கையான சூர்ப்பணகை வந்து, இராமபிரானது திவ்யசௌந்தரியத்தைக் கண்டு மிக்க ஆசைகொண்டு, தன்னை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி பலவாறுவேண்ட, அதற்கு அப்பெருமான் உடன்படாமல் உபேக்ஷித்தமைபற்றி, அவ்வரக்கி 'அருகிலிருக்கிற இந்தப்பெண்ணை அகற்றிவிட்டால் இராமன் என்னை மனைவியாகக்கொள்வன்' என்று எண்ணிச் சீதையைத் தனித்திருக்கிற சமயம்பார்த்துத் தூக்கிச்செல்லத் தொடங்கினாள். அது கண்ட இலக்குமணன் அவளுடைய மூக்கு முதலிய சில உறுப்புகளை அறுத்ததுமன்றி, இங்ஙனம் மானபங்கப்பட்ட அவளுக்காகப் பரிந்துவந்த கரன் தூஷணன் முதலிய கொடிய இராக்கதர் பலரையும் இராமன் கொன்று ஒழித்தான். பின்பு இராவணன் சூர்ப்பணகையினால் தூண்டப்பட்டுச் சீதையி

ணிடம் பெருங்காதல்கொண்டு சந்நியாசிவேடம்பூண்டு வந்து, மாயையாற் பொன்மானுருவங்கொண்ட மாரீசனது சூழ்ச்சியினால் இராமலக்ஷ்மணரை அப்புறப்படுத்தி, சீதையைத் தனித்திருக்கிற சமயத்தில் வஞ்சனையாக எடுத்துப் போகுமளவில், முன்வந்து எதிர்த்த ஜடாயுவை வலியழித்துச்சென்று, இலங்கையில் அசோக வனத்தில் அரக்கியர் சூழச் சீதையைச் சிறைவைத்திட்டான்.

பிறகு சீதையைத் தேடிக்கொண்டு இலக்குமணனுடன் சென்ற ஸ்ரீராமன், சீதையின் நிலைமையைச் சிறிது கூறி யிறந்த ஜடாயுவுக்கு ஈமக்கடனைச் செய்து, கவந்தனைக்கொன்று சபரிக்கு முத்தியளித்துச் செல்லும் வழியில், எதிர்ப்பட்ட அநுமான் மூலமாகச் சுக்கிரீவனோடு நண்புகொண்டு, அவன் வேண்டு கோளின்படி அவனது தமையனும் வாநரராசனும் இராவணனது நண்பனும் வலிமையிற் சிறந்தவனுமான வாலியைத் தந்திரமாகக் கொன்று சுக்கிரீவனைக் கிட்கிந்தைநகரத்துக்கு அரசனாகமுடி சூட்டிவைத்தான். பின்பு, அவ்வாநரராசன் சீதையைத் தேடுதற் பொருட்டு அநேகவானர வீரர்களை ஆங்காங்குத் தூதனுப்ப, அங்ஙனம் இரண்டு வெள்ளம் வாநரசேனையுடன் தென்திசையிற் சென்ற அங்கதன் ஜாம்பவான் நீலன் அநுமான் முதலிய வீரர்கள் பலவிடங்களிலும் தேடிச் சீதையைக் காணாதபின்பு, ஜடாயுவின் தமையனான சம்பாதி சொல்ல, இராவணன் சீதையை இலங்கையிற் சிறைவைத்திருத்தலை யுணர்ந்தனர். அப்பால் இலங்கைக்குச் செல்லுதற்பொருட்டுக் கடல் கடக்கும் வலிமையில்லோமென்று மற்றையோர் சொல்லிய பிறகு, ஜாம்பவானாற் புகழ்ந்து தூண்டப் பட்ட அநுமான், தென்கடற்கரையிலிருக்கும் மகேந்திரமலையின் மீது ஏறி, இலங்கைசேர்தலினிமித்தம் அக்கடலைக் கடக்குமாறு பேருருவங்கொண்டு நின்றன னென்பதாம்.

1.—பேருருவங்கொண்டுநின்ற அநுமான் வானுலகத்தைக் கண்டு அங்குச் சீதையில்லையென்று கருதுதல்.

ஆண்டகை யாண்டவ் வானோர் துறக்கநா [1]டருகர்க் கண்டான்
[2]ஈண்டிது தான்கொல் வேலை யிலங்கையென் றைய மெய்தா
வேண்டரு விண்ணு டென்னும் மெய்ம்மைகண் டுள்ள மீட்டான்
[3]காண்டகு தோகை யும்ப ரில்லெனக் [4]கருத்துட் கொண்டான்.

(இ - ள்.) ஆண்தகை - ஆண்மைக்குணமுள்ளவனாகிய அநுமான்,—ஆண்டு - அப்பொழுது, அ வானோர் துறக்கம்நாடு-அந்தத் தேவர்கள் வசிக்கின்ற சுவர்க்கலோகத்தை, அருகர்- சமீபத்திலே, கண்டான் - பார்த்தவனாய்,—'ஈண்டு இதுதான் - இங்கே காணப் படுகின்ற இந்த இடமே, வேலை இலங்கைகொல்-கடலினாற் சூழப் பட்டுள்ள லங்காபுரியோ?' என்று—, ஐயம் எய்தா - சந்தேகங் கொண்டு,—வேண்டு அரு விண் நாடு என்னும் மெய்ம்மைகண்டு - வேண்டிப்பெறுதற்கு அருமையான தேவலோகம் (இது) என்ற உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டு,—'காண்தகு தோகை- பார்க்கத் தக்க [வடிவழகையுடைய] மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளான

சீதை, உம்பர் - இம்மேலுலகத்திலே, இல்- இல்லை,' என-என்று, கருத்துள் கொண்டான் - மனத்தில் எண்ணியவனுய், உள்ளம் மீட்டான் - (அத்தேவலோகத்தைப் பார்ப்பதிற் செலுத்தியதனது) கருத்தை (அதனினின்றும்) மீட்பவனுயினுன்; (எ - று.)

மகேந்திரமலையின் மீதேறிப் பேருருக்கொண்டு நின்ற அநுமான் தனக்குச் சமீபத்தில்தோன்றிய தேவலோகத்தைச் செல்வச்சிறப்பாலும் பொன்மயமாயிருத்தலாலும் 'இலங்கை மாநகரமோ?' என முதலிற் சந்தேகித்தான்; பின்பு அங்குத் தேவர்கள் வசிப்பதனுலும் மேலிடத்திலிருப்பதனுலும் 'இது அரக்கரின் இராசதானியாய்ப் பூலோகத்திலுள்ள இலங்கை யன்று' என்று தெளிந்தான். அங்குத் தன் கண்ணுக்குத் தெரிந்த வரையிற் புலனுகாமையாலும், சீதை இலங்கையிலுள்ளாளெனச் சம்பாதி கூறியிருத்தலாலும், ராக்ஷஸராஜனுன ராவணன் தனது பகைவராகிய தேவர்கள் மாத்திரமே வாழ்கின்ற இங்குச் சீதை யைச் சிறைவையானென்ற உறுதிப்பாட்டினுலும், மற்றும் அங்கு நாடிப்பார்ப்பதையொழித்தனனென்பதாம்.

இச்செய்யுளில் தேவலோகத்தைக் கண்டு இலங்கையென்று ஐயுற்றுப் பின்னர்த் தெளிந்ததாகக் கூறியது, தெளிவை முடிவிற் கொண்ட **ஐயவணி**யின்பாற்படும். ஆண்டு - அநுமான் இவ்வாறு பேருருக்கொண்டு வளர்ந்து நின்ற சமயத்திலென்க. அவ்வாறு நின்றதை, கிட்கிந்தாகாண்டத்து மகேந்திரப்படலத்தில் "பொரு வருவேலைதாவும் புந்தியான் புவனந்தாய, பெருவடிவுயர்ந்த மாயோன் மேக்குறப் பெயர்ந்த தாள்போல், உருவறி வடிவ னும்ப ரோங்கினனுவமையாலுந், திருவடி யென்னுந் தன்மை யாவர்க்குந் தெரிய நின்ருன்" என்றதனுலும் அறிக.

ஆண் தகை - அன்மொழித்தொகை. 'அவ்வானேர்' என்ற விடத்து அகரம்-பிரசித்தியைக் காட்டும் உலகறிசுட்டு: சேய்மைச் சுட்டுமாம். துறக்கம் - (இவ்வுலக சம்பந்தத்தைத்) துறந்து அடை யத்தக்க இடம் எனக் காரணப்பொருள் பெறும்: இனி ஸ்வர்க்கம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு எனக்கூறுவாரு முளர். அருகர்= அருகு: 'அர்' - போலி யென்ப. 'ஆண்டு' என்பதற்கு - அவ்விடத் தினின்று என்றும், 'வேண்டு அருவிண்நாடு' என்பதற்கு- (அனைவ ராலும்) விரும்பப்படுவதும் பெறுதற்கு அரியதுமான சுவர்க்க லோகமென்றும், தனக்கு இப்பொழுது வேண்டாததான சுவர்க்க லோகமென்றும், 'காண்தகு தோகை' என்பதற்கு - தான் காண வேண்டியவளான சீதையென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். தோகை - இருமடியாகுபெயர். இல்= இல்லை.

விலங்கினத்தைச்சார்ந்த வாநரமாகிய அநுமானை 'கண்டான்' முதலியனவாக உயர்திணைபாற் கூறுதல் இலக்கணத்துக்கு ஒக்கு மோவெனின்,—உயர்திணை அஃறிணை என்றபகுப்பிற்குக் காரணம் முறையே அறிவின் நிறைவும் குறைவுமே யாதலால், அவ்வறிவிற் குறைவின்றி ஐம்பொறியறிவோடு பகுத்தறிவையும் கொண்டு

மனிதர் போலவே தொழில்திறம் அமைந்ததெய்வக்குரங்கை உயர்திணையின்பாற்படுத்துதல் ஒக்குமென்க: இத்தன்மை, மற்றை வாநரர்கட்கும், கரடியாகிய ஜாம்பவானுக்கும், கழுகுகளாகிய சம்பாதி சடாயுகட்கும், பெரிய திருவடியாகிய கருடாழ்வானுக்கும் பொருந்தும்: தொல்காப்பியத்து மரபியலில் உரைகாரர் "மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே" என்ற சூத்திரத்தின்கீழ்க் குரங்கை விலங்கினமென்று பொதுவகையாற் கூறியவர்தாமே "மக்கள் தாமே ஆறறிவுயிரே" என்ற அடுத்த சூத்திரத்தின்கீழ் 'குரங்கு முதலாகிய விலங்கினுள் அறிவுடையன எனப்படும் மனவுணர்வுடையன உளவாயின் அவையும்ஈண்டு ஆறறிவுயிராய் அடங்கும்' என்றமை காண்க. ஒரோவழி அஃறிணைப் பொருள்கள் மொழியாற்பேசுவன உளவாயின், அது தெய்வத்தன்மை முதலிய விசேடத்தானன்றிப் பொருட்டன்மையானன்மையின், அமைத்துக் கொள்வது' என்ற இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியும் இங்குக் காணத்தக்கது. அன்றியும், இவர்கள் வடிவில் மனிதரிற்சிறிது வேறுபாட்டையேயுடையரா யிருந்தனரென்பதும் அறிக.

பி - ம்:—[1]அருகில். [2]ஈண்டது. [3]காண்டகுங்கொள்கை. [4]கருத்தில். (2)

2.—அநுமான் இலங்கையைக்கண்டு தோள் கொட்டி யார்த்தல்.

கண்டன னிலங்கை மூதூர்க் கடிபொழிற் கனக நாஞ்சின்
[1]மண்டில மதிலுங் கொற்ற வாயிலும் மணியிற் செய்த
வெண்டளக் [2]கனக மாட வீதியும் பிறவு [3]மெல்லாம் [தான்.
அண்டமுந் திசைக ளெட்டும் [4]நடுங்கத்தோள் கொட்டி யார்த்

(இ-ள்.) (பின்னர் அநுமான்),—இலங்கை முது ஊர்-இலங்கையென்ற பழமையான நகரத்தினது, கடி பொழில் - நறுமணம்வீசுகின்ற சோலையையும், கனகம் நாஞ்சில் மண்டிலம் மதில்உம்-பொன்மயமான நாஞ்சிலென்னும் உறுப்புடைய வட்டமான மதிலையும், கொற்றம் வாயில்உம் - வெற்றியைத் தெரிவிக்கின்ற [வெற்றிக்கொடிகள் நாட்டிய] நகர வாயிலையும், மணியின் செய்த வெள் தளம் கனகம் மாடம் வீதிஉம் - இரத்தினங்களிழைத்துச் செய்யப்பட்டனவும் வெண்ணிறமாகவிளங்குகின்ற உபரிகைகளையுடையனவும் பொன்னினலமைக்கப்பட்டனவுமான வீடுகளை (இருபுறத்திலுங்கொண்டுள்ள) வீதிகளையும், பிறஉம்-இவையொழிந்த பிறவற்றையும், எல்லாம்-ஆகிய எல்லாவற்றையும், கண்டனன்-(அம்மலையின்மீது நின்றபடியே) பார்த்தான்; (அப்பொழுது), அண்டம்உம் - வானுலகமும், திசைகள் எட்டுஉம் - எட்டுத் திக்குக்களும், நடுங்க - (அதிர்ச்சியினால்) நடுங்கும்படி, தோள் கொட்டி-(தனது) தோள்களை(க் கைகளால்) தட்டிக்கொண்டு, ஆர்த்தான்-ஆரவாரஞ் செய்தான்; (எ - று.)

மகேந்திரமலையின்மீது பெருவடிவங்கொண்டு நின்ற அநுமான் முதலில் மேலே நோக்கிச்சுவர்க்கத்தைக் கண்டபின்பு தனது பார்வையைத் தாழச்செலுத்தவே தான்செல்லவேண்டிய இலங்கை புலப்பட, அதனைக் கண்டதனால் மகிழ்ந்து தனதுதோள்களைக் கொட்டிஆரவாரஞ் செய்தனனென்பதாம். வீரர்கள் மனக்கிளர்ச்சி கொண்டு தமது பராக்கிரமம் தோன்ற ஒருகாரியத்தைச் செய்யத் தொடங்குவதற்கு முன்னர்த் தோள் தட்டி யாரவாரித்தல், இயல்பு.

'கடி' என்ற உரிச்சொல், இங்கு நறுமணமென்ற பொருளில் வந்தது; இனி, காவல் விளக்கம் சிறப்பு மிகுதி புதுமை ஆர்த்தல் என்ற பொருள்களும் இங்கு ஏற்கும். மணி-நவமணிப்பொது. நாஞ்சில், ஞாஞ்சில், ஞாயில் என்பன - ஒருபொருளன; ஒருவகை மதிலுறுப்புக்குப் பெயர்: 'ஏப்புழைக்கு நடுவா யெய்து மறையுஞ் சூட்டு' என்பர். அண்டமும் - இந்த அண்டகோளம் முழுவதும் எனினுமாம். மணி கனகம் என்று முன்னும் பின்னும் வருதற்கு ஏற்ப, 'வெள்' என்பதற்கு - (சுண்ணந் தீற்றியதனால்) வெண்மையான எனப்பொருள் கூறுது, முத்துக்கள் பதித்தலால் வெண்மையான என்று உரைக்கலாம். தளம் - மேல்மாளிகை. 'பிறவும்' என்றது - கடைத்தெரு, குளம் முதலியவற்றை. எட்டுத்திசைகளாவன - நான்கு பெருந்திக்குக்களும், நான்கு மூலைத்திக்குக்களும். பி-ம்:—[1]மண்டலம். [2]களப, தரள. [3]எல்லாவண்டமும். [4]துலுங்க.

3.—இதுமுதல் பத்துக்கவிகள் - அநுமானது கால்கள் ஊன்றியழுந்த அதனால் அம்மலையிற் பலவகை நிகழ்ச்சியுண்டாதலைக் கூறும்.

வன்றந்த வரிகொ ணாகம் [1]வயங்கன லுமிழும் வாய
பொன்றந்த முழைக டோறும் புறத்துராய்ப் [2]புரண்டு போவ
நின்றந்த மில்லா னூன்ற நெரிந்து[3]கீழழுந்தி நீலக்
[4]குன்றந்தன் வயிறு கீறிப் பிதுங்கின குடர்கண் மான.

(இ - ள்.)—அந்தம் இல்லான் - அழிவில்லாதவனாகிய அவ்வநுமான், நின்று-(பேருருவத்துடன் அந்த மலையின்மீது) நின்றுகொண்டு, ஊன்ற - (தனது கால்களை) வைத்து அழுத்த, (அதனால்),—நீலம் குன்றம் - நீல நிறத்தையுடைய அம்மகேந்திரமலை, நெரிந்து-நொருங்கி, கீழ்அழுந்தி-கீழே அழுங்க, (அப்பொழுது),—தன் வயிறு கீறி பிதுங்கின குடர்கள்மான-தனது வயிறு கிண்டு வெளியிற்சரிந்த குடல்களை யொக்கும்படி,-பொன் தந்த முழைகள் தோறும் - பொன்மயமான (அம்மலையின்) குகைகளிலெல்லாம் (வசிக்கின்ற), வல் தந்தம் வரி கொள் நாகம்-வலிய விஷப்பற்களையுடையனவும் இரேகைகளைக் கொண்டுள்ளனவுமான மலைப்பாம்புகள், வயங்கு அனல் உமிழும் வாய-எரிகிற விஷாக்கினியைக் கக்குகின்ற வாய்களையுடையனவாய், புரண்டு-நெளிந்து, உராய்-(தாம் இருந்த இடத்தைவிட்டுப்) பெயர்ந்து, புறத்துபோவ-வெளியே செல்வனவாயின; (எ - று.) - வாய உராய்ப்போவ என முடிபு

காண்க. இச்செய்யுளிலுள்ள 'நின்று அந்தமில்லான் ஊன்ற' என்ற தொடர், அடுத்த ஒன்பது செய்யுள்களோடும் இயையும்.

* கடலைக் கடக்குமாறு மகேந்திரமலையினுச்சியிற் பேருருவங் கொண்டு நின்ற அநுமான் தனதுநான்குகால்களால் அழுத்திய தனால்,நொருங்கிப்போன அம்மலைக்குகையில் வசித்திருந்த பாம்புகள் அநுமானது உடற்பாரத்தைத் தாங்கமுடியாமையால் அம்மலை வயிறு கிழிய வெளிப்பட்ட குடல்களோ என்னும்படி அக்குகைப் புறத்துப் புரண்டு போவனவாயின வென்பதாம். இவ்வருணனை, போஜ மகாராஜன் செய்த சம்பூராமாயணத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது: (அது வருமாறு:—"ததாநீம் த்ருடதரநிஹிதசரண தல நிஷ்பீடநம்ஸோடு மக்ஷம: க்ஷமாப்ருத்...கஹ்வர நிபிரீஸ நிஸ்ஸரத் ஸரீஸ்ருபதயா நிர்களிதாந்த்ரமாலஇவ" என்பது.) குகையினின்று வருந்திப் புரண்டு வெளிப்படுகிற நாகங்களை மலையின் குடல்களாகக் கற்பித்ததனால், இது - **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி**; இச் செய்யுளில், நான்கடிகளிலும் முதலெழுத்து மாறுபட்டிருக்க இரண்டு முதலிய சில எழுத்துக்கள் ஒன்றிநின்று பொருள் வேறுபட்டுவந்தது, **திரிபு** என்னுஞ் சொல்லணியாம்.

காளம், காளாத்திரி, யமன், யமதூதி எனப் பாம்பிற்கு நச்சுப் பற்கள் நான்காம். நாகம்-நகத்தில் வாழ்வது எனப் பொருள்படும் வடசொல்: நகம்-மரமும், மலையும். அனல் = அநலம். பொன் தந்த முழை - (கநிகளினின்று) பொன்னைத் தருகின்ற குகை யெனினுமாம். பொன்றுஅந்தமுழைகடோறும்புறத்து உராய்என எடுத்து- (தாங்கள்) உயிரொடுங்குகின்ற அந்தக் குகைகடோறும் வெளியில் உராய்ந்து எனக் கூறலுமாம். உராய்=உராய்ந்து; முதனிலையே வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது: "வரிப்புனைபந்து" என்னுமிடத்திற்போல. அநுமான், சிரஞ்சீவிகள் எழுவருள் ஒருவனாதலால்,

---

* அநுமான் கடல்கடத்தற்குமுன் பேருருவங்கொண்டதனால் அவனது நான்கு கால்களும் மலையில் அழுந்தியதை 'அந்தமில்லான் ஊன்ற' என்றார்; அன்றி, இதனையே, கடல்கடக்க வேண்டுமென்றகருத்தினால் மேலெழுவதற்காகக் கால்கள் அழுத்தி வைத்ததைக் கூறியதாகக் கொண்டால், மேல் 15-ஆங் கவியில் "அலங்கருழ்மார்பன் முன்றாழ்ந் தடித்துணை யழுத்தலோடும்" என வருவது கூறியதுகூறலா மென்க. அன்றியும், இங்கு அநுமான் பேருருவங்கொண்டபோது தனது நான்கு கால்களையும் பதிய வைத்திருந்தா னென்றும், கடல்தாவ எழுகின்றபொழுது இரண்டு கால்களையே அழுத்திவைத்தா னென்றும் அறிக: ஸ்ரீவால்மீகி பகவானும் "நிஷ்ப்ரமாணசரீரஸ்ஸ், லிலங்கயிஷுரர்ணவம்-பாஹுப்யாம்பீடயாமாஸ, சரணாப்யாஞ்சபர்வதம்" என்று முதலிற் கூறி, பின்பு "பத்ப்யாம்த்நடமவஸ்தாநம் க்ருத்வா... ஹநூர்மாநுத்பதிஷ்யந்" எனக் கூறியதும், (அங்கு 'ப்லவங்கமாநாம் சதுர்பிஸ்ஸஞ்சாராத்' என்ற வியாக்கியானமும்) கருதத்தக்கன.

'அந்தமில்லான்' என்றது: (மற்றையோர்–அசுவத்தாமா, பலிசக்ரவர்த்தி, வியாசன், விபீஷணன், கிருபன், பரசுராமன். குடர்=குடல்: போலி. பி-ம்:—[1]வயங்கழல். [2]புரண்டுபோந்த. [3]பார்கிழிந்து. [4]குன்றந்தவயிறு. (4)

4. **புகலரு முழையுட் டுஞ்சும் பொங்குளைச் [1]சீயம் [2]பொன்றி**
உகலருங் குருதி கக்கி யுள்ளுற நெரிந்த வூழின்
[3]அகலிரும் பரவை நாண [4]வரற்றுறு குரல வாகிப்
பகலொளி கரப்ப வானை மறைத்தன பறவை யெல்லாம்.

(இ - ள்.) **புகல்** அரு-நுழைவதற்கு அருமையாகிய [சிறிய வாயிலையுடைய], முழையுள்-குகையிலே, துஞ்சும்-தூங்குகின்ற, பொங்கு உளை சீயம்-மிகுதியான பிடரிமயிரையுடைய சிங்கங்கள், —உகல் அருங் குருதி கக்கி-(இதுவரையிற்) சிந்துதலில்லாத இரத்தத்தை (இப்போது) கக்கிக்கொண்டு, பொன்றி - உயிரொழிந்து, உள் உற-(வெளியில் வரமுடியாதபடி மலைக்குகையின்) உள்ளிடங்களிலேயே,நெரிந்த-நொருங்கிப்போய்விட்டன; பறவை எல்லாம்-(அம்மலையின் மீதிருந்த) பறவைகளெல்லாம்,—ஊழின்-யுகாந்த காலத்திலே, அகல்-(உலக முழுவதும்) பரவுகின்ற, இரும் பரவை-பெரிய சமுத்திரமும், நாண - (தமது பேரோசைக்கு முன்னே) வெள்கிப்பின்னிடும்படி,அரற்றுறு குரல ஆகி-அஞ்சிக் கதறுகின்ற பெருங்குரலையுடையனவாய், பகல் ஒளி கரப்ப-சூரியனது ஒளி மறைந்துபோம்படி, வானை மறைத்தன - ஆகாய முழுவதையும் (பரவி) மறைத்துவிட்டன; (எ - று.)

அநுமானது அடிகள் அழுத்துவதனால், அம்மலைக்குகைகளில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த சிங்கங்களெல்லாம் அங்குநின்று வெளியே வரமாட்டாதனவாய் நொருங்கி இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு இறந்தன; பறக்குந்தன்மையுள்ள பறவைகளோ, அம்மலை நொருங்குவதைக் கண்டு பேரிரைச்சலிட்டுக்கொண்டு எழுந்து சூரியனொளியும் மறையும்படி ஆகாயமுழுதும் பரவிப்பறந்தன என்பதாம்; 'பகலொளிகரப்ப' என்பது - **தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி**: மற்றைப்பகுதிகள் - **தன்மைநவிற்சியணி.**

சீயம்-ஸிம்ஹமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு; இது - (மிருகங்களை யெல்லாம்) ஹிம்ஸிப்பதென்று பொருள்படும். பரந்துள்ளது, பரவையெனக் கடலுக்குக் காரணக்குறி. பறவை - ஆகாயத்தில் பறப்பது. 'புகலருமுழை' என்பதற்கு-(தாம் வசித்தலால் எந்தப் பிராணியும்) நுழையமாட்டாதகுகையென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பி-ம்:—[1]சிங்கம். [2]பொங்கி. [3]அகலரும். [4]அரற்றுவ. (5)

5. **மொய்யுறு [1]செவிக டாவி முதுகுற முறைகா றள்ள**
[2]மையுறு விசும்பி னூடு நிமிர்ந்த [3]வா லதிய மஞ்சின்
[4]மெய்யுறத் தழீஇய மெல்லென் பிடியொடும் வெருவ லோடும்
கையுற மரங்கள் சுற்றிப் பிளிறின களிநல் யானை.

(இ - ள்.) களி நல் யானை - மதக்களிப்பையுடைய சிறந்த ஆண்யானைகள்,—மை உறு விசும்பினூடு நிமிர்ந்த வாலதிய-மேகங்கள் பொருந்திய ஆகாயத்தினிடத்தே [மேற்புறமாகத்] தூக்கிய வால்களையுடையனவாய், மஞ்சின் மெய் உற தழீஇய - மேகம்போலக் கருநிறமான (தமது) உடம்பை இறுகத் தழுவிக் கொண்ட, மெல்லென் பிடியொடுஉம்- மென்மையான பெண்யானை களுடனே,—வெருவலோடுஉம்-அச்சத்தோடு, மொய் உறு செவி - வலிமை மிக்க (தமது) காதுகளை, முதுகு உற கடாவி -(தமது) முது கின்புறத்திற் படும்படி யசைத்து, முறை கால் தள்ள - (அசைக் கின்றஒவ்வொரு)முறையிலும் காற்றுவீச, மரங்கள் கைஉறசுற்றி-மரங்களை(த் தம்) துதிக்கையால் உறுதியாகச் சுற்றிக்கொண்டு, பிளிறின - வீரிட்டன; (எ - று.)

பேருருவங்கொண்ட அநுமானது பாதங்கள் ஊன்றிய அதிர்ச்சி யினால்அஞ்சிப்பெண்யானைகள் வாலையுயர்த்திக்கொண்டு ஓடிவந்து தம் ஆண்யானைகளைத் தழுவிக்கொள்ள, அந்த ஆண்யானைகளும் அஞ்சித் தமதுசெவியை யசைத்துநின்று மரங்களை இறுகப்பிடித் துக்கொண்டு வீரிட்டன வென்பதாம்: தன்மைநவிற்சியணி. பெண் யானைகள் வாலையுயர்த்திக்கொண்டு ஓடிவந்து ஆண்யானைகளைத் தழுவியதும், ஆண்யானைகள் காதையசைத்தபடி நின்று மரங்களைப் பற்றிக்கொண்டு பிளிறியதும்-அச்சத்தின் செயல்களாம். செவிகள் தாவி முதுகுஉற முறைகால் தள்ள என்றுகொண்டு செவிகள் அசைந்து முதுகிலேபொருந்தி ஒவ்வொருதரத்திலும் காற்றை வெளிவீச என்றுமாம். காது அசையுந்தோறும் காற்றுவீசுதலால், 'முறைகால்தள்ள' என்றார். நிலையில்லாமையாற் பொய்யாகிய உடம்பை 'மெய்' என்பது - மங்கலவழக்கு. பிடி - யானையின் பெண்மைப்பெயர்; "பிடியென் பெண்பெயர் யானைமேற்றே" என்றார், தொல்காப்பியனார். இதன்ஆண், களிறு எனப்படும்; "வேழக்குரித்தேவிதந்துகளிறென்றல்" என்பது காண்க. பிடிக்கு மென்மை, எளிதில் அச்சங்கொள்ளுந் தன்மை. பி - ம்:—[1] செவி கடாழ்ந்து. [2]மையற. [3]வான்மதியமஞ்ச. [4]மெய்யொடுங். (6)

6. பொன்பிறழ் சிமயக் கோடு பொடியுறப் பொறியுஞ் சிந்த
மின்பிறழ் குடுமிக் குன்றம் [1]வெரிநுற விரியும் வேலை
புன்புற மயிரும் பூவாக் கட்புலம் புறத்து நாறு
வன்பறழ் வாயிற் கவ்வி வல்லிய மிரிந்த மாதோ.

(இ - ள்.) மின் பிறழ் குடுமி குன்றம் - மின்னல்போல் ஒளி வீசுகின்ற உச்சியையுடைய மகேந்திரமலையானது,—பொன் பிறழ் சிமயம் கோடு - பொன்மயமாக விளங்குகின்ற (தனது) சிகரம், பொடி உற - நீறாக,—பொறிஉம் சிந்த - தீப்பொறி பறக்குமாறு, வெரிந் உற விரியும் - (தன்) முதுகு மிகுதியாகப் பிளவுபடுகின்ற, வேலை - சமயத்தில்,—வல்லியம் - புலிகள்,—புல் புறம் மயிர்உம் பூவா - சிறிய உடம்புமயிர்களும் முளையாதனவும், கண் புலம் புறத்து நாறு - கண்கள் மலராதனவுமாயிருக்கின்ற, வல் பறழ் - வலிய (தமது) குட்டிகளை, வாயின் கவ்வி-வா[illegible]

துக்கொண்டு, இரிந்த - நிலைகெட்டு ஓடின; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசைகள்.

அநுமானது அடிவைப்புச்சுமையைப் பொறுக்கமாட்டாது சிகரம் பொடியாய்ப் போய்த் தீப்பொறி பறக்குமாறு அம்மலை பிளந்த சமயத்தில், அனற்பொறியையும் அவ்வோசையையும் கண்டு கேட்டதனால் அஞ்சிய புலிகள், மயிர் முளைக்காமலும் கண் பிரியாமலும் இருக்கின்ற தமது சிறிய குட்டிகளை வாயிற் கவ்விக் கொண்டு நிலைகெட்டு ஓடினவென்பதாம்.

சிமயக்கோடு - மலைச்சிகரம்; ஒருபொருட்பன்மொழியுமாம். கட்புலம் புறத்து நாறாமை – கண்ணாகிய உறுப்புவெளியில் தெரியாமை: நாறுதல்- தோன்றுதல். பூவாதபறழ், நாறாதபறழ் என்க. "நாயே பன்றி புலி முயனான்கும், ஆயுங்காலைக் குருளையென்ப" "நரியுமற்றே நாடினர் கொளினே," "குட்டியும் பறழுங் கூற்ற வண்வரையார்" என்பவற்றால், புலிக்குட்டியை "பறழ்" என்றார். அப்பொழுதுதான் பிறந்த குட்டி யென்றற்கு, 'புன்புற மயிரும் பூவாக், கட்புலம்புறத்து நாறாப் பறழ்' எனப்பட்டது: தன்மை நவிற்சியணி. பி-ம்:—[1]வெரிவுற நெரியும். (7)

7. **தேக்குறு சிகரக் குன்றந் திரிந்துமெய்ந் நெரிந்து சிந்தத்**
தூக்குறு தோலர் வாளர் துரிதத்தி னெழுந்த தோற்றம்
தாக்குறு செருவி[1]னேரார் தாளற வீசத் தாவி
மேக்குற விசைத்தா ரென்னப் பொலிந்தனர் விஞ்சை வேந்தர்.

(இ - ள்.) தேக்கு உறு சிகரம் குன்றம்-தேக்குமரம்பொருந்திய உச்சியோடுகூடிய அம்மகேந்திரமலையானது, திரிந்து-(அநுமானது பாதங்களின் பாரத்தால் தன்) நிலைமாறி, மெய் நெரிந்து- (தனது) உடல் நொருங்கி, சிந்த - சரிய,—(அதனால் அஞ்சிய), விஞ்சை வேந்தர் - வித்தியாதரவரசர்கள்,— தூக்குறு - (தமது கைகளில்) தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற, தோலர் - கேடகமுடையவர்களாக வும், வாளர் - வாள்களையுடையவர்களாகவு மிருந்து கொண்டு, துரிதத்தின் - விரைவாக, எழுந்த - (வானத்தில்) உயரச்சென்ற, தோற்றம் - (தமது) தோற்றத்தால்,— தாக்குறு செருவில் - மோதிச்செய்கின்ற யுத்தத்திலே, நேரார் - (தமது) பகைவர், தாள் அற வீச - (தமது) கால்கள் அறுபடவேணுமென்று (ஆயுதங்களை) எறிய, (தப்புமாறு), மேக்குஉற தாவி- மேலெழுந்து, விசைத்தார் என்ன - வேகங்கொண்டு சென்றவரைப்போல, பொலிந்தனர் - விளங்கினார்கள்; (எ - று.)

அம்மகேந்திரமலை திடீரென நிலைகுலைந்து நொருங்கிச் சரிந்த தனால் அஞ்சிய வித்தியாதர அரசர்கள் தமதுகைகளிற்கேடகத்தை யும்வாளையும்எடுத்துக்கொண்டு விரைந்துமேலெழுந்த தோற்றம்- போர்க்களத்தில் தமதுபகைவர் படைக்கலங்கொண்டு தமது கால் களைத் துணிக்கும்படி முயன்றபோது, தமதுகைகளில் ஆயுதமிருக்க

வும், அதற்குத் தப்பியுய்யுமாறு, வீரர்கள் விரைந்துமேலெழுந்து செல்வதை யொத்திருந்தது என்பதாம். **தற்குறிப்பேற்றம்.** பின்னிரண்டடிக்கு - மோதுகின்ற போரிலே பகைவரது தாள்களைத் துணிக்குமாறு வீசுவதற்காகத் தாவி மேலே விரைந்து எழுந்தவர் போலப் பொலிந்தன ரென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். தோல் - பகைவர்களெறியும் படைகள் தம்மீது படாதபடி தடுக்கவல்லதாகிய கேடகம்; தோற்பரிசை. துரிதம் = த்வரிதம். விஞ்சைவேந்தர் -மாலிகாஞ்சனம் முதலிய மாயவித்தைகளில் வல்ல வித்தியாதரராசர். விஞ்சை - வித்யா என்ற வடசொல்லின் சிதைவு: வித்யை வித்தை விஞ்சையெனக் காண்க. விஞ்சை - அதனையுடையார்க்கு ஆகுபெயர். பி - ம்:—[1]நேர்ந்தார் என்ற பாடத்துக்கு - எதிர்த்தவ ரென்பது பொருள். (8)

8. **தாரகை சுடர்கண் மேக மென்றிவை தவிரத் [1]தாழ்ந்து**
பாரிடை யழுந்து கின்ற படர்நெடும் பணிமாக் குன்றம்
கூருகிர்க் குவவுத் தோளான் கூம்பெனக் குமிழி பொங்க
ஆர்கலி யழுவத் தாழுங் கலமென லாயிற் றன்றே.

(இ - ள்.) (அநுமனது கால்களின்பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாமல்),—தாரகை - நக்ஷத்திரங்களும், சுடர்கள் - சூரியசந்திரர்களும், மேகம் - மேகங்களும், என்ற இவை—, தவிர -(தன்னிடத்தை) விட்டு (மேலே) செல்லுமாறு, தாழ்ந்து - (தான்) இறங்கி, பாரிடை அழுந்துகின்ற - பூமியிலே அழுங்கிப்போகின்ற, படர் நெடும் பனி மாகுன்றம் - அகன்று நீண்டுள்ள குளிர்ந்த பெரிய அம்மகேந்திரமலையானது,—கூர் உகிர் குவவு தோளான் கூம்பு என - கூர்மையான நகங்களையும் திரண்ட தோள்களையு முடையவனான அநுமான் பாய்மரம்போலிருக்க, குமிழி பொங்க ஆர்கலி அழுவத்து ஆழும் - நீர்க்குமிழி மேலேயுண்டாகுமாறு சமுத்திர வெள்ளத்திலே முழுகிப்போகின்ற, கலம் - மரக்கலமாம், எனல் ஆயிற்று - என்று சொல்லலாம்படியிருந்தது; (எ - று.)

பெருவடிவங்கொண்ட அநுமான் தன்மீது இருந்துகொண்டு கால்கள் வைத்ததைத் தாங்கமுடியாமல் அம்மகேந்திரமலை தன்மீது தவழ்ந்து கொண்டிருந்த நக்ஷத்திரம் சூரியசந்திரர் மேகம் இவைகளெல்லாம் தன்னைவிட்டுத்தவிர்ந்து தனக்கு வெகுதூரம் அப்பால் மேலிருப்பனவாம்படி தான் மிகத்தாழ்ந்து பூமிக்குள் அழுந்திய தன்மை, ஒருமரக்கலம் மேலே பாய்மரந்தோன்ற நீர்க்குமிழியுண்டாகுமாறு கடலுக்குள் முழுகுவதையொத்திருந்தது என்பதாம்: **தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி.** பூமியை ஆர்கலியழுவமாகவும், அப்பூமியில் தாழ்ந்து உட்புகும் மகேந்திரமலையை அக்கடலில் முழுகிப்போகும் மரக்கலமாகவும், அம்மலைமீது நின்ற அநுமானை அம்மரக்கலத்தின் மீதுள்ள பாய்மரமாகவும், அக்காலத்து மலையின் மேற்புறத்தில் தோன்றும் நக்ஷத்திரங்களையும் சுடர்களையும் அம்மரக்கலம் முழுகுங் காலத்துத் தோன்றும் நீர்க்குமிழிகளாகவும் கொள்க. 'மேகந் தவிர' என்று கூறியது,இயற்கை

பற்றியதே யன்றி, உவமையை நிறைத்தற்காக வன்றென்க. இனி, மேகம் - வெண்மேகம் என்று கொண்டு கடலில்தோன்றும் நுரைக்காக இது கூறியதென்னலாம் என்றனர், கம்பராமாயண சாரம் எழுதியவர்.

தாரகை - என்ற இதனால், நட்சத்திரங்களோடு சூரியசந்திர ரொழிந்த மற்றைக்கிரகங்களையும் குறித்தவாறும். குமிழி - நீரிற் குமிழ்ப்பதெனக் காரணப்பொருள். ஆர்கலி - கடல்: நிறைந்த ஓசையையுடையது:வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழி. பி - ம்:—[1]தாழா. (9)

9. **தாதுகு நறுமென் [1]சந்தங் குங்குமம் குலிகந் [2]தண்ணென்**
போதுகு பொலன்று தென்றிற் றொடக்கத்த யாவும் பூசி
மீதுறு[3] சுனைநீ ராடி [4]யருவியோ டுலகின வீழ்வ
[5]ஓதிய குன்றங் கீண்டு குருதிநீர் சொரிந்தா லொத்த.

(இ - ள்.) மீது உறு சுனை நீர் - அம்மலையின்மீதுள்ள சுனைகளின் நீர்ப்பெருக்குகள்,—தாது - காவிக்கற்களும், உகு நறு மெல் சந்தம்-(மரங்களினின்று)ஒடிந்துகீழ்விழுந்துள்ள நறுமணமுடைய மெல்லிய செஞ்சந்தனக் கட்டைகளும், குங்குமம் - குங்குமப்பூக்களும், குலிகம் - இங்குலிகமும், தண்ணென் போது உகு பொலன் தாது-குளிர்ந்த மலர்களினின்று உதிர்ந்த பொன்னிறமான பகரந்தப்பொடிகளும், என்ற இதொடக்கத்த யாஉம் - என்ற இவை முதலிய செந்நிறப்பொருள் பலவற்றையும், பூசி - (தன்மேற்) பூசிக்கொண்டு, அருவியோடு ஆடி - (மற்றும் அம்மலையிலுள்ள) நீரருவிகளோடு சேர்ந்து, உலகின் வீழ்வ - பூமியில் விழுவனவாய், —ஓதிய குன்றம்-(முன்பு) கூறப்பட்ட அம்மகேந்திரமலையானது, கீண்டு - வயிறுகிழிபட்டு, குருதி நீர் - இரத்தநீரை, சொரிந்தால் ஒத்த - சொரிவதை யொத்திருந்தன; (எ - று.)

அநுமான்கால்களால் நொருங்கிப் பொடியாய்விட்ட தாது முதலிய பொருள்களோடு சேர்ந்து செந்நிறமடைந்து அதிர்ச்சியால் மலையெங்கும் பாய்ந்தோடிய அருவிநீரோடும் சேர்ந்து வெளியே பெருகுகின்ற அம்மலைச்சுனையின்நீர்ப் பெருக்குகள்,பேருருக்கொண்ட அநுமானது கால்களின் பாரத்தைப் பொறாமல் அம்மலைவயிறுகீண்டு இரத்தத்தைக் கக்குவது போன்றிருந்தன வென்பதாம்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. அன்றியும், சுனைநீர்கள் தாது முதலிய பிறபொருள்களின் செந்நிறத்தைப் பெற்றனவாகக் கூறியது, பிறிதின்குணம்பெறலணியாம்; "அநுமான் கடலைக் கடக்குமாறு கால்களை யழுத்தியதைப்பொறுக்கமாட்டாத இம் மகேந்திரமலை, அகன்ற தாழ்வரையெங்கும் அஞ்சியோடுகின்ற மான்களினது காற் குளம்புகளினாற் பிளப்புண்ட செங்காவிகளின் புழுதிகள் மேலெழப் பெறுதலால், இரத்தத்தைக் கக்குவது போன்றிருந்தது" என்று சர்பூராமாயணத்திற் போஜமகாராசன் கூறியது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

எளிதிற் பொடியாகு மென்றற்கு, 'மென்சந்தம்' என்றார். தாது-முதலடியில் வடசொல்: இரண்டாமடியில், தாது-மகரந்தப் பொடியெனப்பொருள்படும் தென்மொழி. சந்தம்- சந்தனமென்ற வடசொல்லின்விகாரம். குங்குமம்-அதன் பூவுக்கு, முதலாகு பெயர். குலிகம்-இங்குலிக மென்பதன் முதற்குறை: அது, சாதி லிங்க மெனப்படும். போது-மலரும் பருவத்து அரும்பு. பொன் + தாது = பொலன் தாது; "பொன்னென் கிளவி" என்னுந் தொல் காப்பியச் சூத்திரவிதியோடு மகரனகரப்போலியும்பெற்றது. இனி, பிற்காலத்தார், பொன்னென்ற பொருளில் 'பொலம்' என்று தனி யே ஒரு சொல்கொள்வர்; அச்சொல் மகரத்துக்கு னகரம் பெற்று, 'பொலன்' என்று ஆயிற்று என்றலுமாம். பி-ம்:—[1]சாந்தம். [2]தண் டேன். [3] அருநீர்வீசும். [4] அருவிபோயுலகின், அருவிபோலெகினம். [5]மோதியற் குன்றங்கீறிக்குருதிநீர் சொரிவதொத்த. (10)

10\. கடலுறு மத்தி தென்னக் [1] கருவரை திரியுங் காலை
மிடலுறு புலன்கள் வென்ற மெய்த்தவர் விசும்பி [2]னுற்றார்
திடலுறு கிரியிற் [3] றாந்தஞ் செய்வினை முற்றி [4] முற்றாது
உடலுறு பாசம் [5] வீசா தும்பர்ச் [6] செல் வாரு மொத்தார்.

(இ - ள்.) 'இது—, கடல் உறும் மத்து - பாற்கடலிற்பொருந் திய மத்தாகிய மந்தரமலையேபோலும்,' என்ன-என்று (கண்டவர்) கூறும்படி, கரு வரை திரியும் காலை-கருநிறமாயுள்ள அம்மகேந்திர மலை (அநுமானது திருவடிகளழுத்துவதாற்) சுழன்றபொழுது,— திடல் உறு கிரியில் - மேடாகப் பொருந்திய அம்மகேந்திரமலையி லிருந்துகொண்டு, மிடல் உறு புலன்கள் வென்ற - வலிமை மிக்க ஐம்பொறிகளையும் (அதனதன்புலன்களிற் செல்லாதபடி) அடக் கிய, மெய் தவர் தாம் - உண்மையான தவத்தையுடைய இருடிகள், —தம் செய்வினை முற்றி முற்றாது - தாங்கள் செய்யத்தொடங்கிய தமது காரியங்களைப் பாதிமுடித்து முற்றும் முடியாமலே, விசும்பின் உற்றார் - ஆகாயத்திற் சென்றவர்களாய்,—உடல் உறு பாசம் வீசாது - உடம்பிற்பொருந்திய பாசத்தை ஒழியாமலே, உம்பர் செல்வார்உம் - மேலுலகத்துக்குச் செல்பவர்களையும், ஒத்தார்—; (எ - று.)

அநுமானது ஊன்றிய திருவடிப்பொறையை ஆற்றமாட் டாது, அம்மகேந்திரமலை முன்பு பாற்கடல் கடைந்த மந்தரகிரி யைப்போலச் சுழலவே, அவ்வதிர்ச்சியினால், அரைகுறையாய்த் தவஞ்செய்திருந்த இருடிகள் மேலெழுந்தது - தமது பாசம் முற்றி னும் நீங்கப்பெறாமலிருப்பவர் இவ் வுடம்புடனேயே வானுலகத் துக்குச் செல்பவராவதை யொத்திருந்ததென்ற இது, **தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி.** அங்கு அசைவற்றுத்தவஞ்செய்துகொண் டிருந்த யோகிகளையும் மலை சுழன்று மேலெழுப்பியதென்க. மலை திரிந்தகாலத்தும் தாம் தவநிலையினின்று விலகாது நின்றனராத லால், அவர்களை 'மெய்த்தவர்' என்றார். வரைதிரியுங்காலை, தவர் விசும்பினுற்றார், பாசம் வீசாது உம்பர்ச் செல்வாரொத்தார் என இயையும்.

செல்வாரும், உம்மை - இசைநிறை: உயர்வுசிறப்பும்மையாகக் கொண்டு 'மெய்த்தவர்' என்றதனோடுகூட்டி, வலிமைமிக்க ஐம்புல வாசைகளை வென்று நிலைபெற்ற தவத்தைச்செய்துகொண்டிருந்த வர்களும், (அஞ்சிக் கலங்கி நிலைகுலைந்து) வானத்திலெழுந்தவர்க ளாய், இவ்வுடம்புடனே சுவர்க்கலோகத்துக்குச் செல்லுதற்குத் தாம்செய்யவேண்டிய தவவேள்விச்சடங்குகளை அம்மலையிலிருந்து செய்தேனும் செய்யாமலேனும்' இச்சரீரபாசபந்தத்தை யொழியா மலே இவ்வுடம்புடன் மேலுலகத்துக்குச் செல்பவரைப் போன்றன ரென்று உரைத்தலுமொன்று.ஸசரீரஸ்வர்க்ககமனத்தின் பொருட் டுச் சில சடங்குகள் நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளன: அவை செய் யாமலே வேறு சக்திகளால் இவ்வுடம்புடன் சுவர்க்கம்போய் வந்த வருமுண்டு. உடலுறுபாசம் வீசியவர் இவ்வுடம்புடன் சுவர்க்கம் புகாது இதனை இங்குத் துறந்து சுத்தமான தேவசரீரத்துடன் உம்பர்ச்செல்வரென்க.

துருவாசமுனிவனது சாபத்தால் தேவலோகத்துச்செல்வங்க ளெல்லாம் கடலிற் புக்கனவாக, பின்பு தேவர்கள் அவற்றை மீண்டும் பெறுதற்பொருட்டுத் திருமாலின் கட்டளைப்படியே மந்தர மலையை மத்தாகநாட்டி வாசுகியென்னும் மகாநாகத்தைக கடை கயிருகக்கொண்டு அந்நாகத்தின் தலைப்புறத்தை அசுரர்களும் வாற்புறத்தைத் தாங்களுமாகப்பற்றிக்கொண்டு வலிய இழுத்துப் பாற்கடலைக் கடைகையில், மந்தரமலை சுழன்றதென்க.

மத்து-மந்தம்: வடசொல். மனத்தை நல்வழியிற் செல்ல வொட்டாது தடுத்துத் தீநெறியிற் செலுத்துமாறு, மிகத் திண்ணி யனவாதலால், 'மிடலுறுபுலன்கள்' என்றார். புலன்கள் - இங்கு இலக்கணையாற் பொறிகளை யுணர்த்திற்று: ஐம்பொறிகளாவன - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. புலன்=புலம்: மகர னகரம் மாறி வருஞ்சொல். திடல் - மிக்க உயரம்: திடல் உறு - வலிமை மிக்க எனினுமாம். ஆசை கயிறுபோலநின்று ஆன்மாவைக் கட்டுப் படுத்தலால், 'பாசம்' எனப்படும்; ஆகவே, இச்சொல் - உவமை யாகுபெயராம். பி-ம்:—[1]கார். [2]மொய்த்தார். [3]தந்தம். [4]முற்ரு. [5]வீசா. [6]செல்வாரை. (11)

11. வெயிலியற் குன்றங் [1]கீண்டு வெடித்தலு நடுக்க மெய்தி
மயிலியல் [2]தேவி மார்கள் தழீஇக்கொளப் பொலிந்த வானோர்
அயிலெயிற் றரக்க னள்ளத் திரிந்தநா ளணங்கு புல்லக்
கயிலையி னிருந்த தேவைத் தனித்தனிக் கடுத்தல் செய்தார்.

(இ - ள்.) (அநுமான் அடியூன்றிய பாரத்தைப் பொறுக்க முடியாமல்), வெயில் இயல் குன்றம் - சூரியகாந்தி போன்ற ஒளி பொருந்திய அம்மகேந்திரமலை, கீண்டு - பிளவுபட்டு, வெடித்த லும் - வெடித்ததாகவே,—மயில் இயல் தேவிமார்கள் - மயில் போன்ற சாயலையுடைய (தமது) மனைவியர், நடுக்கம் எய்தி-(மிக்க அச்சத்தினால்) நடுக்கமடைந்து, தழீஇக்கொள - (தம்மை) இறுக அணைத்துக்கொள்ள, பொலிந்த-விளங்கிய, வானோர்-(அம்மலையின்

மீது வசிக்கும்) தேவர்கள்,—அயில் எயிறு அரக்கன்-கூர்மையான பற்களையுடைய (இராவணனென்ற) ராக்ஷஸன், அள்ள - (தனது கைகளைக்கொண்டு) அலட்சியமாகத் தூக்கியதனால், திரிந்த - (கயிலாயமலை) சுழற்சியையடைந்த, நாள் - அக்காலத்தில், அணங்கு புல்ல - (பார்வதியென்னும்) தெய்வமகள் (தன்னைத்) தழுவ, கயிலையின் இருந்த - (அக்) கைலாசகிரியில் வீற்றிருந்த, தேவை - சிவபெருமானை, தனி தனி—, கடுத்தல் செய்தார் - ஒத்திருந்தார்கள்;

அம்மகேந்திரமலை அநுமானது உடற்பொறையை யாற்றாது திடீரெனக் கீறி வெடித்ததனால், மிக்க நடுக்கங்கொண்ட தமது மனைவியரால் தழுவப்பெற்ற தேவர்கள் ஒவ்வொருவரும், இராவணன் கைலாசமலையைத் தூக்கிய காலத்தில் அஞ்சிப் பார்வதி தேவியால் தழுவப்பெற்ற சிவபிரானைத் தனித்தனி ஒத்திருந்தன ரென்பதாம்; **உவமையணி.** இராவணன் அம்மலையை ஒருபொருளாக மதியாது எடுத்தமை தோன்ற, 'அள்ள' என்றார். வெயிலியல் குன்று - (தன்னிடத்துள்ள பொன் மணிகள் அருவிகள் முதலியவைகளால்) ஒளித்தன்மையுடைத்தான மலை.

அணங்கு - தேவி; அம்பிகை. இரண்டாமடியில், இயல் - உவமவுருபு. தழீஇக்கொள = தழுவிக்கொள்ள. அரக்கன் - ரக்ஷஸ் என்ற வடமொழியின் விகாரம். பி-ம்:—[1]கீறி. [2]தளிர்க்கைமாதர்.

கைலையை யெடுத்த கதை:—இராவணன் அளகாபுரிக்குச் சென்று குபேரனோடு எதிர்த்துப்பொருது அவனைவென்று அவனது புஷ்பகவிமானத்தைப் பறித்து அதன்மே லேறிக்கொண்டு கைலாச மலைக்கு நேராக ஆகாயமார்க்கத்திலே விரைந்து மீண்டு வந்தான். அப்போது மலையின் மகிமையால் விமானம்தடைப்பட, இராவணன் அதற்குக் காரணம் இன்னதென்று அறியாது திகைக்கையில், நந்திதேவர் எதிரில்வந்து, 'சிவபிராெனழுந்தருளியிருக்குமிடமான கயிலாயத்தின் பெருமைஇது' என்றுசொல்லவும் கேளாமல், 'எனதுபிரயாணத்துக்குத்தடையாகிய இம்மலையை இப்பொழுதே வேரொடுபறித்தெடுத்து அப்பாலெறிந்து விட்டுத் தடையின்றி மேற்செல்வேன்' என்று கூறி விமானத்தினின்று இறங்கித் தனது இருபது கைகளையும் அம்மலையின் கீழ்க்கொடுத்து அதனைப் பெயர்த்து அசைத்தான். அப்பொழுது பார்வதிதேவி அஞ்சிப் பரமசிவனைத் தழுவிக்கொள்ளவே, அதனைக்கண்ட உருத்திரமூர்த்தி சினந்து தன் கால்விரலால் சிறிது அழுத்த, அரக்கன் மலையின்கீழ் அகப்பட்டுக் கைநசுங்கி மிகவருந்தி பலகு காலம் புலம்பிப் பின்னர்ச் சாமவேத கானத்தாற் சிவனருளைப் பெற்று விடுபட்டன னென்பதாம். (12)

12. ஊறிய [1]நறவு முற்ற [2]குற்றமு முணர்வை யுண்ணச்
சீறிய மனத்தர் தெய்வ மடந்தைய ரூடல் தீர்வுற்று
ஆறின ரஞ்சு கின்றா ரன்பரைத் தழுவி யும்பர்
ஏறின ரிட்டு நீத்த பைங்கிளிக் கிரங்கு கின்றார்.

(இ - ள்.) ஊறிய நறவுஉம் - (குடித்து உடம்பிலே) ஊறிய மதுவும், உற்ற குற்றம்உம் - (கணவர் தம்விஷயத்திற்) செய்த பிழையும், உணர்வை உண்ண - (தனது) நல்லறிவைக்கெடுக்க, (அதனால்), சீறிய - (அக்கணவர் திறத்தில்) மிக்க சினங்கொண்ட, மனத்தர் - மனத்தையுடையவராகிய, தெய்வம் மடந்தையர் - தேவதாஸ்திரீகள், - அஞ்சுகின்றார் - (அங்கு உண்டான அதிர்ச்சியினால்) மிக்க அச்சங்கொண்டவராய், ஊடல் தீர்வுற்று - (தாம் கொண்டிருந்த) பிணக்கு நீங்கி, ஆறினர் - சினந்தணிந்து, அன்பரை தழுவி - (தமது) கணவரைத் தழுவிக்கொண்டு, உம்பர் ஏறினர் - வானத்தின்மீது ஏறி,—இட்டு நீத்த - (பரபரப்பினால் உடன் எடுத்துக்கொள்ளாது அம்மகேந்திரமலையிலேயே கூட்டில்) விட்டு வந்த, பைங்கிளிக்கு - (தமது) பசுநிறமான கிளியைக் குறித்து, இரங்குகின்றார் - வருந்துபவரானார்கள்; (எ - று.)

மதுபான மயக்கத்தில் தமது கணவர் செய்த பிழையைக் குறித்து வெறிகொண்டு ஊடிய தேவமகளிர், அம்மலை திடீரென அசைந்திட்டதைக் கண்டு மனம் துணுக்குற்று உடனே தாம் கொண்டிருந்த சினம் நீங்கித் தம் கணவரைத் தழுவிக்கொண்டு ஆகாயத்திற் சென்று, பின்பு, பரபரப்பினால் மனந்தடுமாறி, விட்டு வந்த கிளியைக் குறித்து வருந்தினார்களென்பதாம்.

பதிவிரதைகளாகிய அம்மாதர்கள் தம் கணவர்மீது சினந்ததற்கு அவர்கள் கள்ளுண்டதும் அவர்கள் விஷயத்திற் கணவர் பிழை செய்ததும் காரணமாகுதலால், 'நறவும் உற்றகுற்றமும் உணர்வை யுண்ண' என்றார். "வித்தியாதரர் தமது மனைவியருடன் தாங்கள் குடிப்பதற்குரிய பொன்மயமான பாத்திரம் முதலியவற்றைப் பாநபூமியிலேயே போகட்டு ஆகாயத்திற் சென்றனர்" என முதனூலிற் கூறியிருத்தல்கொண்டு இங்குத் தெய்வமடந்தையரென்றது, வித்தியாதரமகளிரை யென்னலாம். ஊடலாவது - இன்பநிலையில் அவ்வின்பத்தை மிகுவித்தற்பொருட்டு ஆடவரோடு மகளிர் பிணங்குதல்: இது, புலவியெனவும், பிரணயகலகமெனவும்படும். 'தெய்வமடந்தையரூடல் தீர்வுற்று ஆறினரஞ்சுகின்றா ரன்பரைத் தழுவி' என்றதை, "அதிகோபமொடுகூட நினையா, வூடலைமறந் துமை மடந்தை யரனைத் தனமுறத் தழுவினாள்" என்றாற்போலக் கொள்க. ஊறிய நறவு - (பாளை முதலியவற்றிற்) சுரந்த மதுவென்றும், நாட்படுதலாற் காரமேறும்படி மூங்கிற்குழலில் வார்த்தும் பூமியிற் புதைத்துவைத்தும் முதிருமாறு செய்யப்பட்ட மதுவென்றும் கூறினுமாம். இட்டுநீத்த - நீத்திட்ட: விகுதி பிரித்துக்கூட்டல். பி - ம்:—[1]நறவையுண்ட. [2]குற்றந்தம். ()

13.—அக்காலத்துத் தேவர்முதலியோர் மலர்முதலியவற்றைத் தூவி விடைகொடுக்க அநுமான் கடல்கடக்குமாறு விரைதல்.

இத்திற நிகழும் [1]வேலை யிமையவர் முனிவர் மற்றை
முத்திறத் துலகத் தாரு முறைமுறை [2]விரைவின் மொய்த்தார்

தொத்துறு மலருஞ் சாந்துஞ் சுண்ணமு மணியுந் தூவி
வித்தக [3]சென்றீ யென்றார் வீரனும் விரைவ தானான்.

(இ - ள்.) இ திறம் நிகழும் வேலை - (அநுமானது அடிகள் அழுத்துவதனால்) இவ்வாறாகப்பலவகைநிகழ்ச்சிகள் தோன்றிய சமயத்திலே,—இமையவர் - தேவர்களும், முனிவர் - இருடிகளும், மற்றை முத்திறத்துஉலகத்தார்உம் - மற்றும் மூவுலகத்திலுள்ள பெரியோர்களும், முறைமுறை விரைவின் மொய்த்தார் - வரிசை வரிசையாக விரைந்துவந்து (அநுமானை) நெருங்கியவர்களாய்,— தொத்து உறு மலர்உம் சாந்துஉம் சுண்ணம்உம் மணிஉம் தூவி - கொத்துக் கொத்தாகவுள்ள மலர்களையும் சந்தனத்தையும் வாசனைப்பொடிகளையும் இரத்தினங்களையும் (அவ்வநுமான் மீது) வாரி யிறைத்து,—'வித்தக - சதுரப்பாடுடையவனே! சென்றீ - போய்வருவாயாக,' என்றார் - என்று (அநுமானுக்கு) விடை கொடுத்தார்கள்; வீரன்உம் - அநுமானும், விரைவது ஆனான் - (கடலைக் கடந்து செல்லுமாறு மனத்தில்) விரைவு கொள்பவனானான்; (எ - று.)

இமையவர் முதலியோர் அநுமானைநோக்கி 'வித்தக சென்றீ' என்றது - 'நீ சதுரப்பாடுடையவனாதலால், இக்கடல்நமக்கு எம் மாத்திரமென்று அலட்சியமாகக் கருதாமல் ஜாக்கிரதையுடன் செல்லவேண்டும்' என்றற்கு: ஆகவே, இங்கு அநுமானை'வித்தக' என்று விளித்தது - **கருத்துடையடைகொளியணியின்**பாற்படும். இனி, வித்தகனென்பதற்குத் தூதனென ஒருபொருளுள்ளதனால், இராமதூதனே! எனவிளித்தாருமாம்; நவவியாகரண பண்டிதனே யென்றும்பொருள்படும். இமையவர்முதலியோர் மலர் முதலியவற்றைத் தூவியது, தங்களுடைய உள்ளக்கிளர்ச்சியாலும், அநுமானைப் பின்னும் உற்சாக மூட்டுவதற்காகவும். மணி-முத்துமாம்.

சுண்ணம்=சூர்ணம். சென்றீ - "முன்னிலை முன்னர் ஈயும் ஏயும், அந்நிலைமரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே" என்றது காண்க. விரைவதானான் - விரைதலை யுடையவனானான். பி-ம்:—[1]ஏல்வை. [2]விசும்பின். [3]சேறி. (14)

14.—நண்பர்கள் அநுமானைநோக்கி 'ஜாக்கிரதையாகச் செல்க' எனல்.

குறுமுனி குடித்த வேலை குப்புறுங் கொள்கைத் தாதல்
வெறுவிது [1]விசயம் வைகும் விலங்கற்றோ ளலங்கல் வீர
[2]சிறுவிதென் றிகழற்பாலை யல்லைநீ சேறி யென்னா [யொப்பான்.
உறுவலித் துணைவர் சொன்னா ரொருப்பட்டான் பொருப்பை

(இ - ள்.) (அப்போது), உறுவலி துணைவர் - மிக்கவலிமையை யுடையவரான (அநுமானது) சிநேகிதர்கள்,—(அவனைநோக்கி),— "விசயம் வைகும் - வெற்றி தங்கியுள்ளனவும், விலங்கல் - மலை போன்றனவுமான, தோள் - தோள்களையும், அலங்கல் - வெற்றி மாலையையுமுடைய, வீர - வீரனே!—'குறுமுனி குடித்த -குறுகிய

வடிவமுள்ளவரான அகத்தியமுனிவர் (தமது அகங்கையினுலெடுத்துப்) பருகிய, வேலை-இந்தச்சமுத்திரம், குப்புறும் கொள்கைத்து ஆதல் - கடக்கவேண்டிய எண்ணத்திற்கு விஷயமாயிருப்பது, வெறுவிது-மிகவும் பயனற்றது; (கடலைக் கடத்தலாகிய இக்காரியம்), சிறுவிது - (எனது திறத்துக்கு) மிகவும் எளியது', என்று —, இகழல் பாலை அல்லை - இகழத்தகாதவனுய் [அலட்சியமாக நினையாமல்], நீ—, சேறி - (கருத்துடன்) செலவாயாக", என்னு-என்று, சொன்னுர்—; பொருப்பை ஒப்பான் - மலையையொத்தவனுன அநுமான், ஒருப்பட்டான்- (அதற்கு) உடன்பட்டவனுனன்;

அப்போது உடனிருந்த ஜாம்பவான்முதலியோர், அநுமானை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலானுர்: 'வீரனே! முன்பு குறுமுனிவராகிய அகத்தியர், தமது கையால்எடுத்துப்பருகிய சிறுமையுடையதல்லவோ இக்கடல்: மிகப் பெருவடிவமுடைய எனக்கு இது எம்மாத்திரம்? இதனைக் கடப்பது எனது பெருமைக்கு இழுக்காகுமேயன்றி, இதனுற்சிறிதேனும் ஏற்றமுண்டாகுமோ? என்று அலட்சியங்கொள்ளாமல், போகின்ற காரியம்பெரியதாகையால் அதனிடத்திற் கருத்துடனிருந்து அக்காரியத்தை முடித்துக் கொண்டுவா' என்று கூறி விடையளிக்க, அநுமானும் அதற்கு உடன்பட்டனனென்பதாம். 'குறுமுனி குடித்த' என்ற அடைமொழி, அக்கடல் அவமதித்தற்கு உரியது என்ற கருத்தைக் கொண்டிருத்தலால், **கருத்துடையடைமொழியணி**; இங்கு அகத்தியரை வேறுபெயராற் கூருது 'குறுமுனி' என்ற பெயராற் கூறியது, அக்கடலைக் குடித்தவரோ பெரியமுனிவருமல்லர்: பார்வைக்கு மிகச் சிறிய தோற்றமுடைய ரொருவ ரென்ற கருத்தைத் தருவது - **கருத்துடையடைகொளியணி**. பின்னேயுள்ள கருத்துடையடைகொளியணிக்கு முன்னேயுள்ளகருத்துடையடைமொழியணி அங்கமாகநிற்றலால், இஃது-**உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி**யாம். விசயம்-விசேஷவெற்றி.

இனி, இச்செய்யுளில் மற்ருெரு பொருளும் தோன்றுவதாகக் கூறுவர்; அது வருமாறு:—'குறுமுனி - சிறிய யானைக்கன்று போன்றவனுன இராமபிரான், குடித்து-(தனது) ஆக்கினேயாஸ்திரத்தாற் கடலின் நீரை) வற்றச்செய்து; (அணைகட்டி), அ வேலை - அந்தச் சமுத்திரத்தை, குப்புறும் - கடந்து (சீதையை மீட்குமாறு உனது இலங்கைக்கு) வருவான்; கொள் - உனது கொள்கை [சீதையைக் கைக்கொள்ளலாமென்றஎண்ணம்], கைத்து ஆதல் - கைகூடுவதாவது, வெறுவிதே - அசாத்தியமான காரியமேயாம்; விசயம் வைகும் விலங்கல் - வெற்றி பொருந்திய கைலாசமலையால், தோள் அலங்கல்-தோள் (நசுக்குண்டு) வருந்துதலையடைந்த, வீர - வீரனுகிய இராவணனே! சிறுவிது - (நீ பிறர் தாரத்தை விரும்பிக் கவர்ந்த இது) மிக்க இழிதொழிலாம், என்று—,இகழல் பாலை-(இராவணனை நோக்கி இடித்துச்சொல்லி அவனை) இகழத்தக்கவனுகின்ருய் [இகழவேண்டு மென்றபடி]: நீ—, அல்லை - லோகமாதாவாகிய சீதையை, சேறி - அடைவாயாக,' என்னு - என்று, உறு வலி துணைவர் சொன்னுர்—; (அதற்கு), பொருப்பை

யொப்பான் ஒருப்பட்டா னென்பதாம். முனி-யானைக்கன்று: "முனியென்பதி யானைக்கன்று முனிவன்வில் லகத்தி நாற்பேர்" என்பது நிகண்டு. இங்கு இராமனை வேறுபெயராற் குறியாது, 'குறுமுனி' என்ற பெயராற் கூறியது, முன்பு ஒரு குறுமுனிவனுன அகத்தியனாற் பரிபவப்பட்டதுபோல இக்குறுமுனியினாலும் வலிமைதொலையுமென்று குறிப்பித்தற்காகவென்பர். இராவணன் குறுமுனியாற் பரிபவப்பட்டது-'தேவரெல்லாரும் கூடி, யாம் சேர இருத்தலின் மேருத்தாழ்ந்துதென்திசை உயர்ந்தது: இதற்கு அகத்தியனாரே ஆண்டு இருத்தற்கு உரியர்' என்று அவரை வேண்டிக்கொள்ள, அவரும் தென்திசைக்கண் போதுகின்றவர்...காடு கெடுத்து நாடாக்கிப் பொதியிலின்கண் இருந்து, இராவணனைக் காந்தருவத்தாற் பிணித்து இராக்கதரை ஆண்டு இயங்காமை விலக்கி' என்ற தொல்காப்பியப்பாயிரத்து நச்சினார்க்கினியருரையாலும், பத்துப்பாட்டுள்மதுரைக்காஞ்சியில் "தென்னவற்பெயரிய துன்னருந்துப்பிற், றொன்முது கடவுள்" என்பதற்கு - 'இராவணனைத் தமிழ்நாட்டையாளாதபடி போக்கின கிட்டுதற்கரிய வலியினையுடைய பழமை முதிர்ந்த அகத்தியன்' என்ற நச்சினார்க்கினியருரையாலும் விளங்கும். 'அல்லா' என்ற ஆவீறுன வடசொல், அல்லையெனத் திரிந்தது; இரண்டாம்வேற்றுமையுருபு தொக்கது; அம்பா, அக்கா அல்லா என்பன - வடமொழியில் தாய் என்ற பொருளைக்காட்டும். பி-ம்:—[1]விசயை நல்கு. [2]சிறிதென்று.

15.—அநுமான் விசையாகப் பாயுமாறு தன் கால்களை அழுத்தி வைத்தல்.

இலங்கையி னளவிற் றன்று லிவ்வுரு வெடுத்த தோற்றம்
விலங்கவு [1]முளதென் றென்று விண்ணவர் வியந்து நோக்க
அலங்கருழ் [2]மார்பன் முன்றூழ்ந் தடித்துணை யழுத்த லோடும்
[3]பொலங்கெழு மலையுந் தாளும் பூதலம் புக்க மாதோ.

(இ - ள்.) விண்ணவர்-தேவர்கள், 'எடுத்த இ உருதோற்றம்-(இவன் இங்கு இப்பொழுது) கொண்டுள்ள இந்த உருவத்தின் காட்சியானது, இலங்கையின் அளவிற்று அன்று - இலங்கை வரையில் மாத்திரம் செல்வதற்காக அன்று; விலங்கஉம் உளது - அதற்கு அப்பாலும் செல்வதற்காக ஏற்றுக்கொண்டதாம்,' என்று என்று - என்று எண்ணியுஞ்சொல்லியும், வியந்துநோக்க - ஆச்சரியத்துடன் காணுமாறு,(பேருருவத்தோடு எழுந்து நின்றவனாய்), —அலங்கல் தாழ் மார்பன் - வெற்றிமாலை தொங்கப்பெற்ற மார்பையுடையவனான அநுமான், (கடலைக்கடக்கும்படி பாய்தற்காக), முன் தாழ்ந்து - முன்புறம் சாய்ந்து, அடி துணை அழுத்தலோடும்- (தனது) இரண்டுபாதங்களையும் பதியவைத்தவளவில்,— பொலம் கெழு மலைஉம் - பொன்மயமாக விளங்குகின்ற அம் மகேந்திரமலையும், தாள்உம் - (அதன்மேல் அழுத்திவைத்த அநுமானது) கால்களும், பூதலம்புக்க - பூமியிற் புதைந்தன; (எ - று.) —ஆல், மாது, ஓ - ஈற்றசைகள்.

'இவன் இத்துணைப் பெருவடிவமெடுத்தது, இலங்காபுரிவரையில் மாத்திரம் போவதற்கு அன்று; அதற்கு அப்பாலும் இவன் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது போலும்' என்று தனது பேருருவத்தைக் கண்டு தேவர்கள் வியந்துகூறுமாறு பெருவடிவமெடுத்த அநுமான் தாவிப்பாய்ந்து கடலைக்கடக்கவேணுமென்ற கருத்தினால் முன்தாழ்ந்து கால்களை யழுத்தவே அதனைத்தாங்கமாட்டாத அம்மகேந்திரமலை பூமியில் அழுந்திப்போக, அதன் மீதிருந்த அநுமானது கால்களும் உடனமுழ்ந்தின வென்பதாம். ஈற்றடி-உடனிலைநவிற்சியணி. இளமையில் அநுமானுக்கு இந்திரன் வரமளித்த போது பொற்றாமரைமலர்மாலை யொன்றை யளித்தனனென்று வரலாறு உள்ளதனால், 'அலங்கல்' என்றது அதனைக் குறித்ததாகவும் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]உளதன்று. [2]மார்ப. [3]புலந்தெரி. (16)

16.—அநுமான் கடல்கடக்க மேலெழுதல்.

வால்விசைத் தெடுத்து வன்றாண் மடக்கிமார் பொடுக்கி மானத்
[1]தோல்விசைத் துணைகள் பொங்கக் கழுத்தினைச் சுருக்கித் [2]தூண்
[3]கால் விசைத் தடக்கை நீட்டிக் கட்புலங் [4]கதுவா வண்ணம் [டும்
மேல்விசைத் தெழுந்தா னுச்சி விரிஞ்சனு டுரிஞ்ச வீரன்.

(இ - ள்.) வீரன் - அநுமான்,—வால் விசைத்து எடுத்து - (தனது) வாலை வேகமாக உயரத்தூக்கியும், வல் தாள் மடக்கி - வலிமையுள்ள (தனது) கால்களை மடக்கியும், மார்பு ஒடுக்கி - மார்பைக் குறுக்கியும், மானம் விசை தோள் துணைகள் பொங்க - பெருமையையுடைய விரைவுள்ள தோள்களிரண்டும் பூரித்து உயருமாறு, கழுத்தினை சுருக்கி - கழுத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டும், தூண்டும்கால் விசை தட கை நீட்டி -(தனது பாய்ச்சலுக்கு உதவியாய்த்) தூண்டுகின்ற காற்றின் வேகத்தைக்கொண்ட, (தனது) பெரிய கைகளை முன்னே நீளச் செலுத்தியும், உச்சி விரிஞ்சன் நாடு உரிஞ்ச - (தனது) தலை பிரமலோகத்தை அளாவ, கண் புலம் கதுவாவண்ணம் - (பிறர்) கண்களினாற் காணமுடியாதவாறு [மிக்க வுயரத்தில்], விசைத்து - வேகங்கொண்டு, மேல் எழுந்தான் - உயர எழும்பினான்; (எ - று.)

அப்போது அநுமான் வாலைஉயரவெடுத்துக்கால்களைமடக்கி மார்பையொடுக்கித் தோள்களை யுயர்த்திக் கழுத்தினைச் சுருக்கி இரண்டு கைகளையும் முன்நீட்டியபடி உயரவெழுந்தனனென்பதாம். உயரத்தாவியெழுந்து செல்லும்போது நிகழுந்தன்மைகளை உள்ளபடிஇனிமையாகக்கூறியிருத்தலால், இச்செய்யுள்- தன்மைநவிற்சியணியாம். கழுத்தினைத் தாழ்த்துக்கொள்ளும்போது தோள்உயர்தலும், அவ்வாறுதோள்உயர்கையில் மார்புஒடுங்குதலும்இயற்கை. தாவிப்பாயும் பொழுது வாலிலும் தோளிலும் விசையை அதிகமாகச் செலுத்தவேண்டியிருத்தலால், 'வால்விசைத்தெடுத்து' என்றும், 'விசைத்தோள் துணைகள்' என்றுங் கூறினர். 'கட்புலங் கதுவா வண்ணம் மேல்விசைத்து' என்பதற்கு-கண்களின் காட்சிப்

புலனுக்கு இலக்காகாதபடி அதிகமான வேகத்தைக்கொண்டு என்றலும் அமையும்; காண்பவர்களது கண்பார்வை எவ்வளவு தூரம் செல்லுமோ அதனைக்கடந்துசெல்லுமாறு விரைவுகொண்டு என்க. மேல் 61-ஆஞ் செய்யுளில் "அவன் கட்புலம் பிற்பட முந்துபோனுன்" என வருவதும் காண்க. கதுவுதல் - பற்றுதல். உரிஞ்சுதல் - உராய்தல்.

விரிஞ்சன் - அன்னப் பறவையால் தாங்கப்படுபவனென்றும், படைத்தற்கடவுளென்றும் பொருள்படும் வடசொல். கண்புலம் - கண்ணுகிய இந்திரியமென இருபெயரொட்டு. 'மடக்கி மார் பொடுக்கி', 'விரிஞ்சனுடுரிஞ்ச'— பிராசம். இரண்டாமடியில் 'தோள்விசை' என வந்தது, இனவெதுகை. பி - ம்:—[1]தோல். [2]தூண்டி. [3]கால்விசைத்திமைப்பில்லோர்க்கும். [4]தெரியாவண்ணம்.

17.—அநுமான் சென்ற வேகத்தால் அம்மலையினின்று மரம் முதலியனவும் உடன் எழுதல்.

ஆயவ னெழுத லோடு மரும்பணை மரங்க டாமும்
வேயுயர் குன்றும் வென்றி வேழமும் பிறவு மெல்லாம்
நாயகன் பணியி தென்று நளிர்கட லிலங்கை [1]தாமும்
பாய்வன வென்ன வானம் படர்ந்தன [2]வெழுவ மான.

(இ - ள்.) ஆயவன் எழுதலோடும் - இங்ஙனமாகிய அநுமான் உயர எழும்பியவுடனே,—அரும் பணை மரங்கள் தாம்உம்-அருமை யான பருத்த கிளைகளையுடைய மரங்களும், வேய்உயர் குன்றுஉம்- மூங்கில்கள் ஓங்கிவளரப்பெற்ற அம்மலையின் பெருங்கற்களும், வென்றி வேழம்உம்-(அம்மலையில் வாழ்கிற) வெல்லுந்தன்மையை யுடைய யானைகளும், பிறஉம் - மற்றுமுள்ள பொருள்களும், எல் லாம் - ஆகிய இவைகளெல்லாம்,—'இது நாயகன் பணி என்று - இவ்வாறு கடலைக்கடந்து இலங்கைக்குச் செல்லுதல் இராமபிரா னுடைய கட்டளையாகுமென்றுஎண்ணி, நளிர்கடல்இலங்கை - குளிர்ந்த கடல் சூழ்ந்துள்ள இலங்கையைநோக்கி, தாமும்—, எழுவ மான- எழுந்து செல்வதையொக்கும்படி, பாய்வன-பாய்ந்து செல்லுகின்றன,' என்ன - என்று (காண்பவர்) சொல்லும்படி, வானம் படர்ந்தன-ஆகாயத்தை நோக்கித் தாவிச்செல்வனவாயின;

அநுமான் பாய்ந்துசென்ற விசையினுல் மரங்களும் மலைப் பாறைகளும் அங்குள்ள யானைமுதலிய பிறபிராணிகளும் உடனெ ழுந்து வானத்திற்படர்ந்தது, இராமபிரானது கட்டளையை நன்குமதித்துத் தாமும் இலங்கையை நோக்கி யெழுவதை யொத் திருந்தது என்பதாம்: **ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** குன்று - மலை யென்றே கூறினுமாம்.

கிளைகட்கு அருமை - இவ்வளவு பருமையும் நீட்சியு முடைய கிளைகள் வேறெங்கும் கிடைத்திடாமை; எட்டுதற்கு அருமையு மாம். நாயகன் - சராசரப் பொருள்கட்கெல்லாம் தலைவன். இது

நாயகன் பணி என்னு-இது இராமகாரியமென்று அறிந்து என்றலுமாம். எழுவ - எழுவது: தொகுத்தல்; இரண்டனுருபு தொக்கது. மான - தற்குறிப்பேற்றவுருபு. பி-ம்:—[1]காறும். [2]அழுவ. (18)

18.—அவ்வாறு அநுமானுடன் எழுந்த மரம்முதலியன கடலில் வீழ்தல்

[1]இசையுடை யண்ணல் சென்ற வேகத்தா லெழுந்த குன்றும்
பசையுடை மரனு மாவும் பல்லுயிர்க் குலமும் வல்லே
திசையுறச் சென்று சென்று செறிகட லிலங்கை சேரும்
விசையில வாகத் [2]தள்ளி [3]வீழ்ந்தன வென்ன வீழ்ந்த.

(இ - ள்.) இசை உடை அண்ணல் - கீர்த்திபெற்ற பெரியவனான அநுமான், சென்ற - தாவிப்போன, வேகத்தால்—எழுந்த - உடனெழுந்த, குன்றுஉம் - மலைப்பாறைகளும், பசை உடை மரன் உம்-பசுமையையுடைய மரங்களும், மாஉம் - மிருகங்களும், பல் உயிர்குலம்உம்-மற்றும் பலவகைப்பட்ட பிராணிவர்க்கங்களும்,—வல்லே-விரைவாக, திசை உற சென்றுசென்று - (அநுமான் செல்கின்ற அத்)தெற்குத் திக்கிற் பொருந்தும்படி போய்ப்போய், கடல் செறி இலங்கை சேரும் விசை இல ஆக - கடலினாற்சூழப்பட்ட இலங்கையை யடைவதற்கு வேண்டிய வேகம் இல்லாதனவாய், தள்ளி வீழ்ந்தன என்ன - தள்ளப்பட்டுக் கீழ்விழுந்தன போல, வீழ்ந்த - (கடலில் ஆங்காங்கு) விழுந்திட்டன; (எ - று.)

அநுமான் சென்றவிசையால் உடனெழுந்துசென்றகுன்று முதலானவை, அநுமானைப்போலஇலங்கைசேரும் விசையில்லாமல் பிறரால் தள்ளப்பட்டனவோ என்னும்படி இடையிலேயே கடலில் விழுந்திட்டன வென்க; இதுவும்-**ஏதுத்தற்குறிப்பேற்ற வணி**யே. விசையிலவாகவீழ்ந்தமைக்குத் தள்ளப்பட்டமையைக் காரணமாகக் கூறியமை காண்க. 'குன்று' என்றது - இங்கு, அம்மகேந்திரமலையின் பெருங்கற்களை; கீழ்ச்செய்யுளிலும் இவ்வாறே; "**கல்லும்**" என அடுத்த கவியில் வருதல் காண்க. இவைகளெல்லாம் விழுந்தது கடலி லென்பது, மேல் "புணரிபொங்கத் தூவின" என்பதனாலும் அமையும். சென்று சென்று - அடுக்கு, பன்மைபற்றியது. 'பல்லுயிர்க்குலம்' என்றது, அம்மலையில் வாழ்ந்த ஊர்வன முதலியவற்றை. பசை - பிசினுமாம். வீழ்ந்தன - பெயர். வீழ்ந்த - முற்று. பி-ம்:—[1]விசை. [2]தாழ்ந்து. [3]வீழ்வன, விழுந்தன. (19)

19.—அவ்வாறு கடலில் விழுந்த பிராணிகள் முதலியவற்றின் வருணனை.

மாவொடு மரனுங் [1]கல்லும் வல்லியு [2]மியாவு மற்றும்
போவது புரிந்த வீரன் விசையினுற் புணரி [3]பொங்கத்
தூவின கீழு மேலுந் [4]தூர்த்தன [5]சுருதி யன்ன
சேவகன் சீரு முன்னஞ் சேதுவுந் [6]தெரிந்த மாதே.

(இ - ள்.) போவது புரிந்த வீரன் - மேலெழுந்து செல்லத் தொடங்கிய அநுமானது, விசையினால்-வேகத்தினால்,(அம்மலையின் மீதிருந்து உடன் செல்லத்தொடங்கிய), மாவொடு - மிருகங்களும், மரன்உம் - மரங்களும், கல்உம்-கற்களும், வல்லிஉம்-கொடிகளும், மற்றும்யாஉம் - மற்றுமுள்ளனவான எல்லாப்பொருள்களும், புணரி பொங்க - சமுத்திரம் பொங்கும்படி, தூவின - விழுந்தனவாய், மேல்உம் கீழ்உம் தூர்த்தன - (அச் சமுத்திரத்தை) மேற்புறத்திலும் கீழ்ப்புறத்திலும் தூரும்படிசெய்து, சுருதி அன்ன சேவகன் சீறுமுன்னம் - வேதங்களை யொத்த வில்வீரனாகிய இராமபிரான் (வந்து) கோபித்தற்குமுன்னமே, சேதுஉம் தெரிந்த - (உண்டானதொரு) சேதுவாகவும் காணப்பட்டன; (எ - று.) மாது, ஓ - ஈற்றசை.

கீழ்க்கூறியபடி வரிசையாய் மரங்கள் முதலியவைவிழுந்து கடலைத் தூர்க்கவே, இராமபிரான் சீறுவதற்கு முன்னமே சேது உண்டானாற்போலக்காணப்பட்ட தென்பதாம். மரங்கள் முதலியவை விழுந்துகிடத்தலை, சேதுவுண்டானதாகக் கற்பித்துக் கூறியது - **தற்குறிப்பேற்றவணி.** இனி, உண்டாகப்போகின்ற அந்தச்சேது இராமபிரான் சீறிய பின்பு தோன்றுவது; இதுவோ சீறுமலிருக்கையிலேயே தோன்றியது என இவ்விரண்டிற்கும் வேறுபாடு தோன்றக் கூறியது, **வேற்றுமையணி**யின்பாற்படும்: (சம்பூராமாயணத்தில் "அநுமான் சென்ற விசையால் மரம் முதலியன கடலில் ஆங்காங்கு விழுந்திருப்பவை, இராமபிரான் இனிக்கட்டப்போகின்ற சேதுவுக்காக நூல் பிடிப்பதற்கு நாட்டிய முளைகள் போலும்" என இச்செய்யுளினும் சிறிது கருத்து வேறுபடக் கூறியுள்ளது.)

'வீரன் விசையினாற் போவது புரிந்த' என்று எடுத்து 'மா' முதலியவற்றோடு இயைத்தலுமாம். சுருதி-ச்ருதி: எழுதாக்கிளவியாய்க் குருசிஷ்ய கிரமத்திலேயே கேள்விமூலமாய் வருவதென வேதத்துக்குக் காரணக்குறி. சுருதியன்ன சேவகன் - வேதங்களைப் போலவே நித்தியனான வீரன்; ஒருவராலுஞ் செய்யப்படாது எப்பொழுதும் ஒருபடிப்பட நிற்கும் வேதம், பரப்பிரமத்தின் சொரூபமான இராமபிரானுக்கு உவமை. இனி, 'சுருதியன்ன சேவகன்' என்பது அநுமானையே யுணர்த்துவதாகக்கொண்டு, இராமபிரான் சீறியபின் சேது தோன்றிற்று; இராமதூதனான அநுமான் சீறுவதற்கு முன்னமே சேது தோன்றிற்று என நயம்படக் கருத்துக் கூறினுமாம்: பெரியதிருவடியை வேதசொரூபியெனக் கூறியிருத்தலால், சிறிய திருவடியாகிய அநுமானை 'சுருதியன்ன சேவகன்' என்னத்தகும்: "சுருதியன்ன மாருதி" என்பர், மேல் கிங்கரர் வதைப்படலத்தும். சேது - ஸேது: வடசொல்; அணை.

இராமபிரான் சீறிச் சேதுகட்டிய வரலாறு:—கடல் கடந்து செல்கின்ற அநுமான் சீதையைக் கண்டு மீண்டுவந்து செய்திகூற, உடனே இராமபிரான் பெரிய வானர சேனையைச் சித்தப்படுத்திக்

கொண்டு புறப்பட்டுத்தென்கடற்கரைசேர்ந்து ஏழுநாள் உபவாஸமாகக் கிடந்து வேண்டினவிடத்தும், வருணன்முகம் காட்டாமையால் ஆக்கிநேயாஸ்திரத்தைக்கொண்டு கடலை யெரித்திடுமாறு முயன்று, பிறகு அஞ்சிச் சரணமடைந்த வருணன் சொல்லியபடி வாநரங்களைக் கொண்டு மலைகளைக் கொணர்ந்து அணைகட்டுவித்தன னென்பதாம். பி - ம்:—[1]மண்ணும். [2]மற்றுமெல்லாம். [3]போர்க்க. [4]தூர்ந்தன. [5]சுடுதீ. [6]இயன்ற. (20)

20.—தன் விசையினால் கடல்கிழிய, அநுமான் நாகலோகம் காணுதல்.

கீண்டது வேலை நன்னீர் கீழுறக் கிடந்த நாகர்
வேண்டிய வுலக [1]மெங்கும் வெளிப்பட [2]மணிகள் மின்ன
ஆண்டகை யதனை நோக்கி யரவினுக் [3]கரசர் வாழ்வும்
காண்டகு தவத்த னானே னியானெனக் [4]கருத்துட் கொண் [டான்.

(இ - ள்.) வேலை நல் நீர் - சமுத்திரத்தின் மிக்கநீரானது, கீண்டது - (அநுமான் சென்ற விசையினால்) கிழிபட்டது; (அதனால்), கீழ்உற கிடந்த - (அக்கடலின்) கீழாகப் பொருந்தியுள்ள, நாகர்வேண்டிய உலகம் எங்கும் - நாகசாதியார் விரும்பி வாழ்கின்ற பாதாளலோகம் முழுவதும், வெளிப்பட - வெளிப்பட்டுத்தோன்றவும், மணிகள் மின்ன - (அந்நாகங்களின் முடிமீதுள்ள) மாணிக்கங்கள் (அங்குப்) பிரகாசிக்கவும், ஆண் தகை - ஆண்மைக்குணமுள்ளவனான அநுமான், அதனை நோக்கி - அவ்விடத்தைப் பார்த்து,—"யான்—,—அரவினுக்கு அரசர் வாழ்வு உம்-சர்ப்பங்களுட் சிறந்தவர்கள் வசிக்கின்ற நாகலோகத்தையும், காண்தகு - பார்க்கத்தக்க, தவத்தன் ஆனேன் - புண்ணியத்தையுடையவனாய் விட்டேன்," என - என்று, கருத்துள் கொண்டான் - மனத்தி லெண்ணினான்; (எ - று.)

அநுமான், தான்பாய்கின்ற விசையினாலே அந்தச் சமுத்திரம் கிழிபடப் பாதாளலோகமும் வெளிப்பட்டு மாணிக்கங்களும் விளங்கக்கண்டு 'நாம் இந்த நாகலோகத்தையும் காணக்கிடைத்தது என்ன பாக்கியம்!' என மகிழ்ந்தன னென்பதாம். அநுமான் நாகலோகத்தை இன்னவாறுகண்டன னென்பதை 'கீண்டது வேலை நன்னீர்' என்ற வாக்கியம் விளக்கி நிற்பது-தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணியாம். நாகர் - படமும் வாலுமுடையவராய் மனிதவடிவமும் தெய்வப்பிறப்புமாய்ப் பாதாளலோகத்தில் வசிக்கின்ற சர்ப்பசாதியார். சுவர்க்கலோகத்தைக் கண்டது மாத்திரமன்றி யென்ற பொருளைத் தருதலால், 'நாகர்வாழ்வும்' என்ற இடத்து, உம்மை - இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருளது. பி-ம்:—[1]எல்லாம். [2]மணியும். [3]அரசன். [4]களிப்புக். (21)

21.—அப்போது அநுமானைக்கண்ட நாகசாதியாரின் அச்சம்.

[1]வெய்தின்வான் சிறையி னானீர் வேலையைக் கிழிய வீசி
நொய்தினா ரமுதங் கொண்ட [2]நோன்மையே நுவலு நாகர்

உய்துநா மென்ப தென்னே யுறுவலிக் கலுழ னூழின்
எய்தினு னுமென் றஞ்சி [3]மறுக்கமுற் றிரியல் போனுர்.

(இ-ள்.) (கருடன்), வான் சிறையினுல்-(தனது) பெரிய இறகுகளினுல்,நீர் வேலையை-ஜலமயமான சமுத்திரத்தை, கிழிய-பிளவுபடும்படி, வெய்தின்வீசி-பலமாக மோதி, (பின்பு அவ்வழியாகவே பாதாளலோகத்திற்கு), ஆர் அமுதம்நொய்தின்கொண்ட-(கிடைத்தற்கு) அருமையான தேவாமிருதத்தை விரைவிற்கவர்ந்து கொண்டுவந்த,நோன்மைஏ-வலிமையையே, நுவலும்-(அச்சத்தால் எப்பொழுதும்) பாராட்டிக்கூறுகிற, நாகர்—,(சமுத்திரஜலம்கிழியும்படி அநுமான் வேகமாகச் செல்லுகையில் அவனை நோக்கி), —'உறுவலி கலுழன்-மிக்க வலிமையுள்ள (நமது பகைவனுகிய) கருடன், ஊழின்-(நமது) விதியினுல், எய்தினன் ஆம் - (மீண்டும்) வந்தவனுவான்; (இனி), நாம்உய்தும்என்பது என்னே-நாம் பிழைத்திருப்போ மென்பதுதான் என்ன நிச்சயம்?' என்று - என்று சொல்லி, அஞ்சி-பயந்து, மறுக்கம் உற்று-மனக் கலக்கங்கொண்டு, இரியல் போனுர்-(ஓரிடத்தில் நிலைத்தலின்றிச்) சிதறியோடினுர்கள்; (எ று.)

அநுமான் கடல்நீர் பிளவுபடும்படி விரைந்து ஓடிச்செல்வதைக் கண்டு, நாகசாதியார், 'முன்பு கருடன் கடல்கிழியும்படி சிறகடித்து அமிருதத்தைக் கொணர்ந்து அடிமையினின்று நீங்கி நம்மை நமது நா அறும்படி செய்து கொல்லத்தொடங்கினனே! அவனே வருகின்றுன் போலக் காண்கிறதே! இனி எப்படி நாம் பிழைப்போம்?' என்று நடுங்கி நான்குபக்கங்களிலும் சிதறியோடினுர்க ளென்பதாம்.—அநுமானைக்கண்டு கருடனென்று அஞ்சியதாகக் கூறியது-**மயக்கவணி.** 'வெய்தின் அமுதங்கொண்ட நோன்மையே நுவலும்' என்ற அடைமொழி, அந்நாகர் இரியல்போதற்கு உரியவரே யென்ற கருத்தைத் தெரிவிப்பது - **கருத்துடையடைமொழியணி.** உய்தும் - இங்கு எதிர்காலங்காட்டும் 'தும்' விகுதி பெற்ற உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மைமுற்று. என்னே, ஏகாரம் - இரக்கம், கலுழன் - கருடன்; விகாரம்.

கருடன் சிறையினுல் நீர்வேலையைக் கிழியவீசி நொய்தின் ஆரமுதங்கொண்ட கதை;—காசியபமுனிவரது பனேவியாகிய விநதைக்கும் கத்துருவுக்கும் வானத்திற் சென்ற உச்சைச்சிரவ மென்ற தேவலோகத்துக்குதிரையின் வாலினது நிறத்தைப்பற்றியுண்டான விவாதத்தில் கத்துருவென்பவள் அக்குதிரையின்வாலைச் சுற்றிக்கொண்டு கருநிறமாகத் தோன்றுவிக்குமாறு தனது புதல்வராகிய கருநாகங்களேயேவிப் பந்தயத்தைவென்றனளாக, அதனுல் அந்தக் கத்துருவுக்கு அடிமையாய்விட்ட விநதையும் அவளது புதல்வனுன கருடனும் கத்துருவையும் அவளது புதல்வரான நாகங்களையும் சுமந்து செல்லவேண்டிநேரிட, அதுகண்ட கருடன், அவ்வடிமையினின்று நீங்குமாறு அந்நாகங்களின் மொழிப்படியே அமிருதத்தைக் கொணருமாறு அங்குநின்று தேவலோகத்

துக்குச்சென்று தேவர்களுடன்பொருது எல்லாரையும் வென்ற பொழுது, தேவேந்திரனது வேண்டுகோளினால் அமிருதத்தை மீட்கும் உபாயத்தை அவனுக்குக் கூறி, தான் சர்ப்பங்களை யுண்ணு மாறு அத்தேவேந்திரனிடத்தினின்று வரமும் பெற்று, அங்கு நின்று அமிருதத்தையெடுத்து வந்து பாதாளலோகத்தையடைந்து அமிருதத்தைத் தருப்பையின்மீது அந்நாகங்களின் முன்னர் வைத் திட்டுத் தமது அடிமைத் தன்மையை நீக்கிக்கொண்டு அவர்களை யெல்லாம் அமிருதத்தையுண்ணுதற்காக ஸ்நானஞ்செய்து வரும் படி தந்திரமாகச் சொல்ல, அந்நாகங்கள் முழுகுவதற்குப் போயி ருக்கையில், கருடனது மொழியின்படியே தேவேந்திரன் அங்கு வந்து அமிருதத்தையெடுத்துச் சென்றுவிடவே, முழுகச்சென்ற நாகங்கள் விரைந்துவந்து பார்த்து அமிருதமில்லாமையைக் கண்டு வருத்தத்தோடு அது வைத்திருந்த இடத்தை நக்கியதனால் அத் தருப்பை அவர்களது நாவை அறுத்துவிட, அவர்கள் பிளவுபட்ட நாவையுடையராய்க் கருடனது உபாயத்தை நினைத்து அச்சமும் நா அற்றதனாற் பெருந்துயரமு மடைந்தன ரென்பதாம். பி - ம்:—
[1]வெய்து. [2]நோன்மையை. [3]அலக்கணுற்று. (22)

22.—அநுமானது விசையினால் கடல்நீர் இலங்கையில் மோதுதல்.

[1]துள்ளிய மகர மீன்க டுடிப்பறச் சுறவு தூங்க
ஒள்ளிய பனைமீன் [2]றுஞ்சுந் திவலைய வூழிக் காலின்
வள்ளுகிர் வீரன் செல்லும் விசை [3]பொரு மறுகி வாரி
தள்ளிய திரைகண் முந்துற் றிலங்கைமேற் றவழ்ந்த மாதோ.

(இ - ள்.) (அப்போது),—வள் உகிர் வீரன் ஊழி காலின் செல்லும் விசை பொரு-கூரிய நகங்களையுடைய வீரனான அநு மான் யுகாந்தகாலத்துப் பெருங்காற்றுப்போல விரைந்து செல்லு கின்ற வேகத்தைத் தாங்கமுடியாமல்,—துள்ளிய - (சிறிதும் அடங்காது) துள்ளிக்கொண்டிருந்த, மகரம்-முதலையும், மீன்கள் -சாதாரண மீன்களும், துடிப்பு அற-(மரணவேதனையினால்) துள் ளுதல் ஒழியவும், சுறவு-சுறுமீன்கள், தூங்க-(ஓரிடத்தில் நிலை யாது) தத்தளிக்கவும், ஒள்ளிய பனைமீன்-ஒளியையுடைய பனை மீன்கள், துஞ்சும்-இறந்துபடுதற்கு இடமான, திவலைய-நீர்த் துளிகளையுடைய, வாரி-சமுத்திரம், மறுகி-கலங்கி, தள்ளிய-வீசி யடித்த, திரைகள்- அலைகள்,— முந்துஉற்று-(அநுமானுக்கும்) முற்பட்டுச் சென்று, இலங்கைமேல் தவழ்ந்த-இலங்காநகரத்தின் மேல்மோதின; (எ-று.)—மாது, ஓ-ஈற்றசை.

அநுமானதுமிக்கவேகத்தா லெழுந்த காற்றினால், கடலி னலைகள் அவனினும் முற்பட்டு இலங்கையில் மோதின என்ப தாம். 'தூங்க' என்பதற்கு நிலைபெயரமாட்டாது ஓரிடத்திலே கிடக்க வென்றும், இறக்கவென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். பனை மீன்-யானைமீ னெனப்படும் பெருமீன். இறத்தலைத் துஞ்சுத லென்பது, மங்கலவழக்கு; மீளவும் எழுந்திராத பெருந்தூக்க

மென்க. துள்ளிய-துள்ளு மியல்பினவானவென்க. மேல் சுறவு பனைமீன் என வருதலால், 'மீன்' என்றது-அவையொழிந்த மீன்களைக் குறித்தது; அன்றி, மகரமாகிய மீனெனவுமாம். 'வீரன்செல்லும் விசைபொரு' என்றது-மகரமீன்கள் துடிப்பறுதல், சுறவு தூங்குதல், பனைமீன் துஞ்சுதல் என்பவற்றிற்கும், வாரிமறுகுதற்கும் காரணம். பொரு=பொருமல். பி - ம்:—[1]துள்ளுறு மகரமீன் கடுடிப்புற. [2]துஞ்ச. [3]பொர. (23)

23.—இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள்-ஆகாயத்திற் செல்லும் அநுமானது தோற்றத்தின் வருணனை.

இடுக்குறு பொருள்க ளென்னு மெண்டிசை சுமந்த யானை
நடுக்குற விசையிற் செல்லு நாயகன் றூத னுகம்
[1]எடுக்குறு கால வன்காற் றிடியொடு [2]மொடிய வந்நாள்
முடுக்குறக் கடலிற் செல்லு முத்தலைக் கிரியு மொத்தான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு அநுமான் விசையாகச்செல்வதனால்), இடுக்குறு பொருள்கள் - (உலகத்திலே) இடையிலுள்ள சராசரப் பொருள்கள், என் ஆம்-எங்ஙனுக முடியுமோ? எண் திசை சுமந்த யானை - எட்டுத்திக்குக்களின் கடையெல்லையிலிருந்துகொண்டு (உலகத்தைத்) தாங்குகின்ற அஷ்டதிக்கஜங்களும், நடுக்குஉற - (அச்சத்தினுல்) நடுக்கமடையும்படி, விசையின் செல்லும் - மிக்க வேகத்தோடு (ஆகாயமார்க்கமாகப்) போகின்ற, நாயகன் தூதன் - இராமபிரானது தூதனுகிய அநுமான்,—நாகம் எடுக்குறு காலம்- ஆதிசேஷனோடு பிரதிக்கினைசெய்த காலத்திலே, வல் காற்று - மிகக்கடுமையாக வீசிய வாயுவினுல், இடியொடும் ஓடிய - (மேருகிரியின் மூன்று சிகரங்கள்) பேரொலியோடு ஓடிந்துபோக, அ நாள் - அப்பொழுது, (அவ்வாயுவின் விசையினுலேயே), முடுக்குற கடலில்செல்லும் - வேகமாகத் தென்கடலிலே சென்றுசேருந் தன்மையுள்ள, முத்தலைக் கிரிஉம் - திரிகூடபருவதத்தையும், ஒத்தான்—; (எ - று.)

அநுமான் சென்ற விசையினுல் அஷ்டதிக்கஜங்களுமே கலங்கின வென்றுல், மற்றைய சாதாரணமான பொருள்களின் நிலைமை யாதாகுமோ? இவ்வாறு மிக்க விரைவுடன் செல்லும் அநுமான், முன்பு ஆதிசேஷனுடன் பிரதிஜ்ஞைசெய்து வாயு பகவான் விசையாக மோதியடிக்க ஓடிபட்டுத் தள்ளுண்ட மேருவின் சிகரமான திரிகூடபருவதம் தென்கடலை நோக்கிச் செல்வதுபோன்று இருந்தன னென்பதாம்; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** தண்டாபூபிகா நியாயம் [தண்டாபூபிகா நியாயமாவது - தடியை விழுங்கியமை கூறவே அதிற்கட்டியிருந்த பணியாரங்களை விழுங்கியமை தானே பெறப்படுதல் போல்வன] படக்கூறியதான 'இடுக்குறுபொருள்களென்னும் எண்டிசை சுமந்த யானை நடுக்குற விசையிற்செல்லும்' என்ற தொடர் - **தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி.**

எண்திசை யானைகள் :—ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபௌமம், சுப்பிரதீகம் என்பன; இவை முறையே கிழக்கு முதலிய எட்டுத்திக்குக்களில் நின்று பூமியைத் தாங்குவன வென்ப. 'இடியொடும் ஓடிய' என்பதற்கு - இடித்தலினால் [முறித்தலினால்] ஓடிய எனக் கொள்ளினுமாம். நாகம் எடுக்குறு காலம் என்பதற்கு - ஆதிசேஷன் (தனது தலைகளைச் சற்றே) தூக்கிய சமயத்தில்என்றும்பொருள் கூறலாம். 'நாகம் எடுக்குறு காலம் வல் காற்று இடியொடும்' என்பது -மேருமலையைப் பெயர்த்தற்கு உரிய காலத்துக் கடுங்காற்று மோதுதலினால் என்றும், ஆதிசேஷனைத் தலைபெயர்க்கத் 'தொடங்கிய வலிய காற்று'வீசுதலினால் என்றும் பொருள்படும். முத்தலை- 'த்ரிகூடம்' என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு. அநுமானாகிய மலைக்குத் தலையொன்றும் தோள்களிரண்டுமாகிய மூன்றையும் மூன்று சிகரமெனக் கருதுக.

வாயுதேவன் ஒடித்த மேருமலையின் மூன்று சிகரங்களைத் தென் கடலிடைத் தீவினிற் செலுத்திய வரலாறு:—முன்னொரு காலத்தில் வாயுதேவனுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் தமக்குள் யார் பலசாலி? என்று விவாதமுண்டாக, அதனைப் பரீட்சித்தறியும் பொருட்டு, வாயுதேவன் மேருமலையின் சிகரத்தைப் பெயர்த்துத் தள்ளுவதென்றும், ஆதிசேஷன் அதனைப் பெயரவொட்டாது காத்துக் கொள்வதென்றும் கோட்பாடு உண்டாகி, அங்ஙனமே இருவரும்தேவர்முதலியோரது முன்னிலையில் தம்தம்வலிமையைக் காட்டத்தொடங்கியபோது, ஆதிசேஷன் தன் பெரியஉடலினால் மேருவை வளைந்து தனதுஆயிரந் தலைகளாலும் மேருமலையின் ஆயிரஞ்சிகரங்களையும் கவிந்துகொண்டு பெயரவொட்டாமல் வெகுநேரங் காக்க, பின்பு வாயுதேவன் தன் வலிமையால் அம்மலைச்சிகரங்களில் மூன்றைப்பெயர்த்துத் தென்திசைக்கடலிடைத் தீவில் தள்ளிவிட்டனனென்பது. பி-ம்:—[1]ஒடிக்குறு. [2]ஒடித்த. ()

24\. **கொட்புறு புரவித் தெய்வக் கூர்நுதிக் குலிசத் தாற்குங்**
கட்புலங் கதுவ லாகா வேகத்தாற் கடலு மண்ணும்
[1]உட்பதங் கூட்டி யண்ட முறவுள செலவி னொற்றைப்
புட்பக விமானந் தானவ் விலங்கைமேற் போவ [2]தொத்தான்.

(இ - ள்.) கொட்புஉறு-மண்டலமாகப் போதலைப்பொருந்திய, புரவி - (உச்சைச்சிரவமென்னும்) வெள்ளைக் குதிரையையுடைய, தெய்வம் கூர் நுதி குலிசத்தாற்குஉம் - தெய்வத்தன்மையையும் கூரிய நுனியையுமுடைய வச்சிராயுதத்தை யேந்தியவனான இந்திரனுக்கும், கண் புலம் கதுவல் ஆகா-கண்களினாற் காணமுடியாத, வேகத்தால் - வேகத்தோடு, கடல்உம் மண்உம் உள்பதம் கூட்டி- சமுத்திரமும் பூமியும் (தனது) கால்களினுள்ளேயாம்படி, அண்டம் உற உள - இவ்வண்டங்களை யெல்லாம் ஒருங்கே கடக்குமாறு (தான்) கொண்டுள்ள, செலவின் - போக்கினால்,—(அவ்வநுமான்), ஒற்றை புட்பக விமானம் - தனிப்பட்ட புஷ்பகமென்ற

விமானமானது, அ இலங்கைமேல்- அந்த இலங்காபுரியைநோக்கி, போவது - போவதை, ஒத்தான்—; (எ - று.)

ஆயிரங்கண்ணனை இந்திரனும் காணமுடியாதபடி மிக்க வேகத்துடன் அநுமான் இலங்கையைநோக்கிச் செல்வது, வெறும் புஷ்பக விமானம் வானத்துப் போவதுபோன்றிருந்ததென்பதாம்: **தற்குறிப்பேற்றவணி.** கடல் கடக்கும்போது அநுமான் கொண்ட வேகம் பூமி சமுத்திரம் அண்டம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் கடக்கத்தக்க அளவினதாயிருந்ததென்பது, 'வேகத்தாற்கடலுமண்ணு முட்பதங்கூட்டி அண்டமுறவுள செலவின்' என்றதன் கருத்து; "வீரன் முடுக்கிய வேகம் வெய்யோ ரிலங்கையி னளவன்று" என்பர் மேலும்.

விமானம்-தேவரூர்தி. புட்பகம்=புஷ்பகம்; எத்தனைபேர் ஒருங்கு ஏறினாலும் அத்தனை பேர்க்கும் தான் வளர்ந்து இடங்கொடுக்குந் தெய்வத்தன்மையுடையதாய், உலகமனைத்தையும் தனதகத்தே கொள்ளும்படி மிகப்பெரியதாய் வளர்ந்து பறந்து செல்லும் புட்பகம், அநுமானது பெருவடிவுக்கு ஏற்ற உவமையாம். தன்மேலேறியவர் நினைத்த இடத்தில் அவர் நினைத்தபடி செல்லவல்லதான இது, குபேரனது தவத்துக்கு உவந்த பிரமதேவன் அவனுக்குத் தந்தது: இதனை, அரக்கர் வேந்தனான இராவணன் தான் திக்விசயம் செய்த காலத்தில் அவனிடத்தினின்று பறித்துக்கொண்டனன். அவ்விமானம் அடிக்கடி இராவணனை யேற்றிக்கொண்டு இலங்கையினின்று வெளியிலும், வெளிப்புறத்தினின்று இலங்கையிலும் செல்லுமாதலால், வெளிப்புறத்தினின்று இலங்கைக்குச் செல்லும் அது இலங்கையை நோக்கிச் செல்லும் அநுமானுக்கு உவமையாயிற்று. அநுமானொருவனே செல்பவனாதலால், அவனுக்குத் தன்மீது ஒருவருமின்றிச் செல்லும் புட்பகத்தை ஒப்புக்கூறினார். இனி, கடலும் மண்ணும் உள் பதம் கூட்டி - கடல்களையும் (கடல் சூழ்ந்த) உலகங்களையும் தனது உள்ளிடத்திலே சேரக்கொண்டு, அண்டம் உற உள செலவின் - ஆகாயத்தையளாவ உயர்ந்து செல்லுதலையுடைய, ஒற்றை - ஒப்பற்றதான என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். கொட்பு - மண்டலகதி. 'கட்புலங்கதுவலாகா வேகத்தால்'— "கட்புலங்கதுவா வண்ணம்" என்றார், முன்னும். ஒற்றை=ஒன்று. **பி-ம்:**—[1]உட்படக்கூடியண்ட முறவுள செலவின், உட்படக்குலவு மண்டகோடி போமரக்கன். [2]ஒத்த. (25)

25. **விண்ணவ ரேத்த வேத முனிவரர் வியந்து வாழ்த்த**
மண்ணவ ரிறைஞ்சச் செல்லு மாநதி மற[1]முட் கூர
அண்ணல்வா ளரக்கன் றன்னை [2]யமுக்குவா மின்ன மென்னக்
கண்ணுத லொழியச் செல்லுங் கயிலையங் கிரியு மொத்தான்.

(இ - ள்.) விண்ணவர் ஏத்த - தேவர்கள் துதிக்கவும், வேதம் முனிவரர் வியந்து வாழ்த்த - வேதங்களில் வல்லவரான சிறந்த இருடியர் வியப்புற்று ஆசிசொல்லவும், மண்ணவர் இறைஞ்ச - இப்பூவுலகத்தவர் வணங்கவும், செல்லும் - (வானத்துச்) செல்லு

கின்ற, மாருதி - அநுமான்,—மறம் உள் கூர-பகைமை மனத்தில் மிக்கதனால், 'அண்ணல் வாள் அரக்கன் தன்னை - பெருமையிற் சிறந்தவனான கொடிய அரக்கனாகிய இராவணனை, இன்னம் அமுக்குவாம்- இன்னமும் நசுக்குவோம்', என்று-என்று எண்ணி, கண் நுதல் ஒழிய செல்லும் - நெற்றிக்கண்ணனான சிவபிரானை விட்டுத் தனியே செல்லுகின்ற, கயிலை அம் கிரிஉம் - அழகிய கைலாசமலையையும், ஒத்தான் - போன்றான்; (எ - று.)

பெருவடிவுகொண்ட அநுமான் இலங்கையை நோக்கிச் சென்றது, தன்னை முன்னொருகாற் பெயர்த்தெடுத்த இராவணனை அக்காலத்து அழுத்தியதோடு மனநிறைவு பெறாமல் இன்னமும் அமுக்கவேண்டுமென்று கைலாசமலை அவன்மீது வயிரங்கொண்டு சிவபிரானின்றித் தனியே செல்வதை யொத்திருந்ததென்பதாம்; இதுவும்-**தற்குறிப்பேற்றவணி**யே. தமது தகுதிக்கு ஏற்ப விண்ணவர் ஏத்துதலும், முனிவரர் வாழ்த்துதலும், மண்ணவர் இறைஞ்சுதலும் செய்தனரென்க. தமது பெரும்பகைவன் அழிதற்கு முதற் காரணமாயிருத்தலால், அநுமானை விண்ணவர் ஏத்துவாராயினர். திரிலோக கண்டகனான இராவணனை நசுக்கி யழிக்குந் திறத்தில் யாவரும் மன மகிழ்வ ரென்க. முன்னர் இராவணன் சாமகானஞ் செய்ததற்குச் சிவபிரான் உவந்து அவனைக் கால் தளர விட்டிட்டமை கருதி, கைலாசகிரி இப்பொழுது அவனை யமுக்குதற்கு அப்பிரானின்றித் தான் தனியேசென்றதென்க. இராவணனை யழிக்கக் கருதிச்செல்லும் சத்துவகுணப்பிரதானனைபெரியஅநுமானுக்கு, அங்ஙனங் கருதிச்செல்லும் வெள்ளிமலையாகிய கைலாசத்தை உவமைகூறுதல் சாலும். இப்பொழுது அநுமான் எவரையும் மேற்கொண்டு செல்லாமை, கருதத்தக்கது. அநுமானுக்குப் பெருந்தோற்றத்தால் கயிலை உவமை; நிறத்தாலும் என்ப. மறம் - வைரம்; கறுவு.

மாருதி - வாயுவின் குமரன்: மாருதன் - வாயு: கேசரியென்ற வாநரவீரனது மனைவியாகிய அஞ்சனாதேவியினிடத்தில் வாயுதேவனருளால் இவ்வநுமான் தோன்றினனென உணர்க. இவன், வாயுவினமிசத்தோடு, உருத்திராமிசமு முடையவன். வாள் அரக்கன் - (சிவபிரானாற் கொடுக்கப்பட்ட சந்திரகாசமென்னும்) வாளாயுதத்தையுடைய இராவணனெனினுமாம்.பி-ம்:—[1] முற்கூர். [2] அமுக்குவான். (26)

26. மாணியாம் வேடந் தாங்கி மலரயற் கறிவு மாண்டோர்
ஆணியா யுலகுக் கெல்லா [1]மறம்பொரு ணிரப்பு மண்ணல்
சேணுயர் [2]நெடுநா டீர்ந்த திரிதலைச் சிறுவன் றன்னைக்
காணிய விரைவிற் செல்லுங் கனகமால் வரையு மொத்தான்.

(இ - ள்.) மாணி ஆம் வேடம் தாங்கி - பிரமசாரி வடிவங் கொண்டு, மலர் அயற்கு அறிவு மாண்டு - (திருமாலின்நாபீ)கமலத்தில் தோன்றிய பிரமதேவனினும் அறிவுமிக்கு, உலகுக்கு எல்லாம் ஓர் ஆணி ஆய் - உலகங்கட்கெல்லாம் ஓர் ஆதாரமாய், அறம் பொருள் நிரப்பும் - தருமமென்ற பொருளைத் தழைக்கும்படி

செய்யப்போகின்ற, அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவனுகிய அநுமான்,—(வானத்தில் தாவிச் செல்பவனுய்),—நெடு நாள் நீர்ந்த - (தான்) நெடுநாளாகப் பிரிந்திருக்கிற, சேண் உயர் திரிதலை சிறுவன் தன்னை - மிகவுயர்ந்த 'த்ரிகூடமலை' என்ற தனது புதல்வனை, காணிய - பார்த்தற்பொருட்டு, விரைவின் செல்லும் - வேகமாகப் போகின்ற, கனகம் மால் வரைஉம் - பொன்மயமான மகாமேரு கிரியையும், ஒத்தான்—; (எ - று.)

பொன்னிறமான பெருவடிவமுள்ள அநுமான் தென்புறமாக இலங்கைநோக்கிச்சென்றது, வடபுறத்திலுள்ள பொன்மயமான மகாமேருமலை நெடுநாளைக்குமுன்பு தென்திசையிற் சென்ற தனது புதல்வனுகிய திரிகூடமலையைக் காணச் செல்வதுபோன் றிருந்த தென்பதாம்; இதுவும், முற்செய்யுளிற் கூறிய அணியே. 'காஞ்சநாத்ரிகமநீய விக்ரஹம்' என்றதனுல், இவன் மேனிநிறம் பொன்னிறமென்ப.

அநுமான் நித்தியப்பிரமசாரி யாதலால், அவனை 'மாணியாம் வேடந்தாங்கி' என்றுவிசேடித்தார். உலகத்தில் தருமத்தை அறக்கெடுத்துவருத்தும் ராவணுதிராக்ஷஸர் வதைக்கப்பட்டொழிதற்கு இவ்வநுமான் தூதுசெல்வதே முக்கியகாரணமாக நிற்றலால், இவன், 'ஆணியாயுலகுக்கெல்லாம் அறம்பொருணிரப்புமண்ணல்' எனப்பட்டான். ஆணி - அச்சாணி. திரிதலை - மூன்றுதலை: மேருமலையினதுசிகரமே திரிகூடமெனஒருமலையாய் நிற்றலின், அதனை, கனகமால்வரையின் சிறுவனெனக் கொண்டார். மலரயற்கு அறிவுமாண்டு - உருபுமயக்கம். பி - ம்:—[1]அறப்பொருள். [2]நெடுநாட்டீர்ந்த. (27)

27. மழைகிழித் [1]துதிர மீன்கண் மறிகடல் பாய வானங்
குழைவுறத் திசைகள் கீற மேருவுங் குலுங்கக் கோட்டின்
முழையுடைக் கிரிகண் முற்ற [2]முடுக்குவான் முடிவுக் காலத்து
அழிவுறக் [3]கடுக்கும் வேகத் தாதையு மனைய னுனன்.

(இ - ள்.) மீன்கள் மழை கிழித்து உதிர - நக்ஷத்திரங்கள் மேகங்களைப் பிளந்துகொண்டு கீழே சிதறவும், மறி கடல் பாய - (அலை) மடங்குகின்ற சமுத்திரம் பொங்கியெழவும், வானம் குழைவுற - மேலுலகம் குழைந்து காட்டவும், திசைகள் கீற - திக்குகளெல்லாம் வெடிக்கவும், மேருவும் குலுங்க - மகாமேருகிரியும் நடுங்கவும், கோட்டின் முழைஉடை கிரிகள் முற்ற-சிகரங்களையும் குகைகளையுமுடைய மற்றைச் சாதாரண மலைகளெல்லாம் வேர் பறிந்தழியவும், முடுக்குவான்-விரைந்து செல்பவனுகிய அநுமான், —முடிவுகாலத்து - கற்பாந்த காலத்திலே, அழிவுற - (உலகம்) அழியும்படி, கடுக்கும் - விரைந்துவீசுகின்ற, வேகம் - வேகத்தையுடைய, தாதைஉம் - (தனது) தந்தையான வாயுதேவனையும், அனையன் ஆனுன் - ஒத்தவனுயினுன்; (எ - று.)

யாவும் அழியுங் கற்பாந்தகாலத்தில், நட்சத்திரங்கள் மேகமண்டலத்தைக்கிழித்தல் முதலியனநிகழுமாறு பெருங்காற்று வீசு

மென்க. அந்நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் தனதுவிசையால் தோன்றுமாறு செல்லும் அநுமானுக்கு, கற்பாந்தகாலத்து அப்பெருங்காற்றையே உவமைகூறினர். "தந்தையரொப்பர் மக்கள்" ஆதலால், வாயு குமாரனுக்கு வாயு உவமை ஏற்கும். முடுக்குவான்-பெயர். பி-ம்:—[1]உதிரும். [2]முடிக்குவான். [3]கடுகும். (28)

28. **தடக்கைநா லைந்து பத்துத் தலைகளு முடையான் றானே**
அடக்கியைம் புலன்கள் வென்ற தவப்பய [1]னறுத லோடும்
கெடக்குறி யாக மாகங் கிழக்கெழு வழக்கு நீங்கி
வடக்கெழுந் திலங்கை செல்லும் பரிதிவா னவனு மொத்தான்.

(இ - ள்.) நால் ஐந்து தட கை - பெரிய இருபது கைகளையும், பத்து தலைகள்உம் - பத்துத்தலைகளையும், உடையான்தானே - உடையவனான இராவணன்தானே, ஐம்புலன்கள் அடக்கி வென்ற - (தனது) பஞ்சேந்திரியங்களையும் (ஐம்புலன்களிற் செல்லாதபடி) தடுத்துச் சயித்துச் செய்த, தவம் பயன் - தவத்தின் பயன், (அநுபவிக்கப்பெற்று), அறுதலோடும் - அழிந்தவுடனே [அழிந்துவிட்டதனால்],—கெட குறி ஆக-(இனி அவ்விராவணன்) அழிந்துபோவானென்பதற்கு முன்னேதெரிவிக்கும் அறிகுறியாக, மாகம் கிழக்கு எழு வழக்கு நீங்கி - (இயல்பாகப்) பெரிய ஆகாயத்திலே கிழக்கேயுதி(த்து மேற்கே அத்தமி)க்கிற முறைமை நீங்கி, வடக்கு எழுந்து இலங்கை செல்லும் - வடக்கேயுதித்து (த்தெற்கேயுள்ள) இலங்கையை நோக்கிப் போகின்ற, பரிதி வானவன்உம் - சூரியபகவானையும், ஒத்தான்—; (எ - று.)

பெரியஒளிவடிவமுள்ள அநுமான் தென்கடலின் வடகரையிலுள்ள மகேந்திரகிரியிலிருந்து இலங்கையை நோக்கிச் சென்றது, இராவணனுக்கு நல்லகாலம் கழிந்துவிட்டதனால் இனி விரைவில் அவனுக்கு நேரப்போகிற அழிவுக்கு அறிகுறியான உற்பாதமாக, இயற்கையாகக் கிழக்கேயுதித்து மேற்கே அத்தமிக்குஞ் சூரியன் தனது இயற்கையை விட்டிட்டு வடக்கே யுதித்துத் தெற்கே செல்வது போன்றிருந்த தென்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. சூரியன் தனது இயற்கையில் தவறி வடக்கேயுதித்துத்தெற்கேசெல்லுதல் போல்வன-பின்னர்நேருந் தீங்கை முன்னமேயறிவிக்கின்ற தீநிமித்தங்களான உற்பாதங்களாகும். அநுமான் இலங்கைக்குச்சென்றது இராவணநாசத்துக்கு ஏது ஆதலால், இவ்வாறு கற்பித்தார்.

இராவணன் தனது தாயாகிய கேகசியின்சொற்கேட்டுக்கோகர்ணச்சிரமமடைந்து, கோடைக்காலத்துப் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலும் கார்காலத்துத் தண்ணீர்நடுவிலும் நின்று நிராகாரனாய் மனத்தை ஓரேநிலையில் நிறுத்தி, ஓராயிரம்ஆண்டிற்கு ஒவ்வொருதலையாகத் தனது தலைகளைக்கொய்து தீயில் ஓமஞ்செய்துவரங்கள்பெற்றதை, 'அடக்கி யைம்புலன்கள் வென்ற தவப்பயன்' என்றார். பி - ம்:—[1]அறுதலாலே. சிலபிரதிகளில், கேழலாம் (30), மாணியாம் (26), மழைகிழித்து (27), தடக்கை நாலைந்து (28), என்ற இம்முறையிற் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. (29)

29. [1]புறத்துற லஞ்சி வேறோ ரரணம்புக் குறைதல் போக்கி
மறத்தொழி லரககர் வாழு மாநகர் மனுவின் வந்த
திறத்தகை யிராம னென்னுஞ் சேவகற் பற்றிச செல்லும்
அறத்தகை யரசன் [2]றிண் [3]போ ராழியு மனைய னானான்.

(இ - ள்.) (ஆகாயத்தில் தாவிச் செல்லுகின்ற அவ்வநுமான்), மறம் தொழில் அரக்கர் வாழும் மா நகர்-பாவத்தொழிலையுடைய ராக்ஷஸர்கள் வசிக்கின்ற இலங்காநகரத்தினிடத்திலே, புறத்து உறல் அஞ்சி-(இராவண பயத்தால்) வெளியே நிற்கமாட்டாமல், வேறு ஓர் அரணம் புக்குஉறைதல்போக்கி-வேறொரு புகலிடத்தை யடைந்து வசித்தலையும் தவிர்ந்து, மனுவின் வந்த திறம் தகை இராமன் என்னும் சேவகன் பற்றி-மநுகுலத்திற் பிறந்துள்ள வல்லமையையும் நற்குணத்தையுமுடைய இராமனென்கிற வீரனையே துணையாகப்பெற்று, (அவனது ஆதரவினால்), செல்லும்-போகின்ற, அறம் தகை அரசன்-தருமத்தையே (தனக்கு உரிய) குணமாகக் கொண்ட அரசனது [தருமதேவதையினது], திண் போர் ஆழி உம்-வலிய போர்செய்தற்குஉரிய ஆஜ்ஞாசக்கரத்தையும், அனையன் ஆனான்-ஒத்திருந்தான்; (எ - று.)

அநுமான் இலங்கை நோக்கிச் சென்றது, இராவணாதியரான அரக்கர்கள் தலையெடுத்தமையால் இலங்காபுரிக்குள் நுழைதற்கும் அஞ்சி அதனை அறநீத்தும் வெளியே தனித்துநிற்க அஞ்சியும் உள்ள தருமதேவதை இராமபிரானைச் சரணமடைந்து அவனையே பெருந்துணையாகப் பற்றிக்கொண்டு பின்புதான் அந்நகரத்திற் செலுத்திய ஆஜ்ஞாசக்கரம் செல்வதை யொத்திருந்ததென்பதாம்; இதுவும்-தற்குறிப்பேற்றவணியே. ராவணாதியர் வாழ்கின்ற நகரத்தில் அடியோடு அழிந்த தருமம் இராமபிரானால் தான் மீண்டும் தலையெடுக்கப் போகின்றதாதலால், 'புறத்துறலஞ்சி...இராமனென்னுஞ் சேவகற்பற்றிச் செல்லும் அறத்தகையரசன்' என்றார். இதனால், இராமபிரான் அறத்தை நிலைநாட்டுதற்காகவே திருவவதரித்தன னென்றவாறு. தருமமூர்த்தியான இராமபிரானால் ஏவியனுப்பப்பட்டு அவன கட்டளைகொண்டு செல்லும் தூதனாகிய அநுமான், அறஞ் செலுத்தும் ஆஜ்ஞாசக்கரம் போல்வ னென்க.

இனி, [1]புறத்துறைவஞ்சி என்று பாடங்கொண்டு, புறத்து உறை வஞ்சி - (எப்போதும் இராமபிரானது) சமீபத்திலேயே வசிக்கின்ற வஞ்சிக்கொடி போன்ற சீதாபிராட்டி, வேறு ஓர் அரணம் புக்கு உறைதல்- வேறொரு வாழிடத்திலே [இலங்கையில் அசோகவனிகையிலே] புகுந்து வாழ்தலினாலே, மறம் தொழில் அரக்கர் வாழும் (அந்த) மாநகரிலே, மனுவின் வந்த திறத்தகை இராமனென்னும், சேவகன்பற்றி - சேவகனுக்காக, போக்கி - செலுத்தப்பட்டு, செல்லும் - செல்லுகின்ற, அறத்தகை அரசன் திண் போர் ஆழிஉம் - தருமபரிபாலனத்தில் தகுதியுள்ள சுக்கிரீவமகாராஜனுடைய மிக்கவலிமைகொண்ட ஆஜ்ஞாசக்கரத்தையும், (அவ்வநுமான்), அனையனானான் எனப் பதவுரை கூறுதலு முண்டு;

புறத்துஉறைவு அஞ்சி என்று பிரித்தால், வெளியே வசித்தற்குப் பயந்து என்று பொருளாம்.

அரணம்-சரணம்: வடசொல். மநு - சூரியனது புதல்வன்: ஆதலால், 'வைவஸ்வதமநு' என்றும் வழங்கப்படுவன்; இவனே சூரிய வமிசத்து முதலரசன்: மநு - இங்கு, அவனது குலத்திற்கு இலக்கணை. இனி, மனுவினிடத்தினின்று வந்த எனினுமாம். மனிதனுய்த் தோன்றிய என்றும் பொருள்; காசியபமுனிவரது மனைவியருள் மநுவென்பவளிடமிருந்து தோன்றியவர் மனிதரென்க: ("மநுர் மநுஷ்யாங் ஜநயத்" என்பது, ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம்.) மனிதர் தவிர மற்றைப் பிராணிகளால் இறவாதபடிவரம் பெற்றுள்ள இராவணனைக் கொல்லுதற் பொருட்டுத் திருமால் இராமனுக மனிதப்பிறப்பெடுத்துள்ளானுதலால், அங்ஙனம்மனிதனுய் வந்தவனை அறத்தகையரசன் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டனனென்றல் சாலும்; வேறோரரணம்புக்கு உறைதல் போக்கியதும் இதுபற்றியே. தருமத்தைத் தவிர்ந்தவரை அறக்கடவுளே அழிக்குமாதலால், அதன் ஆஜ்ஞாசக்கரம் 'போராழி' எனப்பட்டது. பி - ம்:—[2]தன். [3]பேராழி. (30)

30. கேழுலா முழுநி லாவிற் கிளரொளி யிருளைக் கீறப்
பாழிமா மேரு நாண [1]விசும்புறப் படர்ந்த தோளான்
ஆழிசூ ழுலக மெல்லா முருங்கவுண் ணும்
ஊழிநாள் வடபாற் றோன்று முவாமுழு மதியு மொத்தான்.

(இ - ள்.) கேழ் உலாம் முழு நிலாவின் - ஒளிவிளங்குகின்ற நிறைந்த நிலாவைப்போல, கிளர் - விளங்குகின்ற, ஒளி - (தனது உடம்பின்) ஒளியானது, இருளை கீற - இருட்டை ஒழிக்க,—பாழி மா மேரு நாண விசும்பு உற படர்ந்த-வலிமை பொருந்திய மகாமேருகிரியும் (ஒப்பாகமாட்டாமையால்) வெள்கும்படி ஆகாயத்தை யளாவ உயர்ந்த, தோளான் - தோள்களையுடையவனுன அநுமான்,—அருங்கனல்-பொறுத்தற்கரியபெருந்தீயானது, ஆழி சூழ் உலகம் எல்லாம் முருங்க உண்ணும் - கடலினுற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகங்கள் முழுவதும் அழியும்படி எரிக்கப்போகின்ற, ஊழிநாள் - கற்பாந்த காலத்தில், வடபால் தோன்றும்-வடதிசையிற் காணப்படுகின்ற, உவா முழு மதிஉம் - பௌர்ணமியில் தோன்றுகிற பூர்ண சந்திரனையும், ஒத்தான்—; (எ - று.)

அநுமான், யுகாந்தகாலத்தில் வடபுறத்துத் தோன்றுஞ் சந்திரனை யொத்திருந்தனனென்பதாம். இலங்கைநோக்கிச்செல்லும்போது அநுமான் வடபுறத்தினின்று தெற்கே செல்கின்றனுதலால், அவனுக்கு வடபுறத்துஉதிக்குஞ் சந்திரன் உவமையாமென்க. இதுவும்-தற்குறிப்பேற்றவணியே. மழை முதலியவற்றுற் கடலினீர்மிகாதபடி வடவை யென்னும் பெண்குதிரையின் முகத்தினின்று அந்நீரை உறிஞ்சுகின்ற வடவைத்தீயானது யாவும் அழியும் பிரளய காலத்தில் அங்குநின்று எழுந்து உலகங்களையெல்லாம் எரித்தழிக்குமென்பதும், அப்பொழுது சூரியசந்திரர் முதலிய

கிரகங்கள் தம் நிலை தவறி வேற்றுப்புலத்தில் உற்பாதமாகத் தோன்றுமென்பதும் நூற்கொள்கை. பி-ம்:—[1]விசும்பிடை. (31)

31. [1]அடலெலாந் திகிரி மாயற் [2]கமைந்தன னாற்றல் காட்டக்
குடலெலா மவுணர் சிந்தக் [3]குன்றெனக் குறித்து நின்ற [வக்
திடலெலாந் தொடர்ந்து செல்லச் சேண்விசும் பொதுங்கத் தெய்
கடலெலாங் [4]கலங்கத் தாவுங் கலுழனு மனைய னானான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—திகிரி மாயற்கு - (சுதரிசனமென்கிற) சக்கராயுதத்தையேந்துகின்றமாயனாகிய திருமாலுக்கு, அடல் எலாம் அமைந்தனன்-(தனது) வலிமை முழுவதும் அடங்கியவனாயிருந்தும், ஆற்றல் காட்ட-(தனது) வலிமையை (த்தேவர்கட்கு)க் காட்டுமாறு,—அவுணர் குடல்எலாம் சிந்த-அசுரர்களதுகுடல்கள் சரியவும், குன்று என குறித்து நின்ற திடல் எலாம் தொடர்ந்து செல்ல-மலையென்று பெயர்கூறப்பட்டு நிற்கின்ற மேடுகளெல்லாம் (தனது விசையாற் பெயர்ந்து) உடன் தொடர்ந்துவரவும், சேண் விசும்பு ஒதுங்க-தூரத்திலுள்ள மேகங்களும் விலகிப் போகவும், தெய்வம் கடல் எலாம் கலங்க-தெய்வத்தன்மையுள்ள ஏழு கடல்களும் நிலைகுலையவும், தாவும்-தாவிச்செல்கின்ற, கலுழன் உம்-கருடபகவானையும், அனையன் ஆனான்-ஒத்திருந்தான்;

எப்பொழுதும் திருமாலினுடனிருந்து அப்பெருமானுக்கு வாகனமாய் அடிமை செய்தலால், கருடனுக்குப் பெரிய திருவடியென்றும், இராமாவதாரத்தில்மாத்திரம் அவ்வாறுஉடனிருந்து உதவுவதால் அநுமானுக்குச் சிறியதிருவடியென்றும் வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் பெயர்வழங்கும். அமிருதத்தைத் தேவருலகத்தினின்று கொணர்தற்காகத் தேவர்களுடன் போர் செய்யச்சென்ற பெரியதிருவடியாகிய கருடபகவானை, அமிருதத்தினுடன் தோன்றிய லக்ஷ்மியினமிசமான சீதாதேவியைக் காணச்சென்ற சிறிய திருவடியாகிய அநுமானுக்கு உவமை கூறினாரென நயம் காண்க. அவுணர்குடலைச்சிந்தியமைமுதலியன, உபமானம்உபமேயம் என்ற இரண்டிடத்துக்கும் ஏற்கும். "முற்றுநீ ருலகமுற்றும் விழுங்குவான் முழங்கிமுந்நீ, ருற்றதேயெனினுமண்ட முடைந்துபோயுயர்ந்ததேனும், இற்றைநும்மருளு மெங்கோனேவலு மிரண்டுபாலுங், கற்றைவார்சிறைகளாகக் கலுழனிற் கடப்பல் காண்டிர்" என்று அநுமான் தானே தனக்குக் கருடனை உவமைகூறியதைக் கிட்கிந்தா காண்டத்து மகேந்திரப்படலத்திற் காண்க. அடல் எலாம் திகிரி யென்பதை, எலாம் அடல் திகிரி என மாற்றி-எல்லாவற்றையும் அழிக்கவல்ல திகிரியெனினுமாம்.கடலுக்குத் தெய்வத்தன்மை-கரையின்றியும் ஓரெல்லையில் அடங்கி நிற்றல். பி-ம்:— [1]அடலுலாந். [2]அமைந்ததன். [3]குன்றெலாம். [4]கடக்கத். ()

32.—அநுமான் வாலைத்தூக்கிக்கொண்டுசென்றது பற்றிய வருணனை.

நாலினோ டுலக மூன்று நடுக்குற [1]வடுக்கி நாகர்
மேலின்மே [2]னின்ற காறுஞ் சென்ற [3]கூலத்தின் விண்டு

காலினு லளந்த வான முகட்டையுங் கடக்க க் கால
வாலினு லளந்தா னென்று வானவர் மருளச் சென்றான்.

(இ - ள்.) நாகர் மேலின் மேல் அடுக்கி நின்ற காறும் சென்ற கூலத்தின்-தேவர்களுடையனவாய் ஒன்றன்மேலொன்றாக அடுக்கப்பட்டு (ஆறு என்ற கணக்கையுடையனவாய்) இருக்கின்ற (உலகங்களின்) பரப்பு வரையிலும் உயர்ந்துசென்ற எல்லையினையுடையதும், விண்டு காலினால் அளந்த-ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினது ஒற்றைக் காலினால் அளக்கப்பட்டதுமான, வானம்முகட்டைஉம்-இவ்வண்டகடாகத்தையும், கடக்க-கடந்து, நாலினோடு உலகம் மூன்றுஉம் நடுக்குற காலன் வாலினால் அளந்தான்-ஏழுலகங்களும் (அஞ்சி) நடுக்கமடையும்படி (இவ்வநுமான்) காலபாசத்தை யொத்த(தனது) வாலினால் அளந்திட்டனன், என்று—, வானவர் மருள-தேவர்களும் திகைப்படையும்படி, சென்றான்-(ஆகாயத்தின் மீதாகத் தனது வாலைத் தூக்கிக்கொண்டு) சென்றனன், (அநுமான்);

'பூர்வத்திலே திருமால் தனது காலினால் அளந்த மேலுலகங்களையெல்லாம் இவன் தனது வாலினால் அளந்தான்' என்று சொல்லித் தேவர்களும் திகைப்படையுமாறு அநுமான் வாலைத் தூக்கிக் கொண்டு சென்றனனென்பதாம். கூலம்-கரை; இங்கு அண்டத்தின் மேற்புறம்: வடசொல். புவர்லோகம், ஸுவர் லோகம், மஹர்லோகம், ஜநலோகம், தபோலோகம், சத்திய லோகம் என மேலேயுள்ள தேவர்கள் வாழ்தற்கு உரிய ஆறு லோகங்களும் ஒன்றன்மேலொன்றாய் அடுக்காக நிற்பனவாதலால், 'அடுக்கி நாகர் மேலின் மேல் நின்றகாறும்' என்றார். அநுமானது வால் ஏழுலகங்களிலும் சென்றபோது 'என்னோ? இது' என்று அவ்வுலகங்களிலுள்ளவர்கள் அஞ்சுவாராயினரென்க.

விண்டு-விஷ்ணு: வடசொல்; எங்கும் வியாபித்து நிற்பவனென்றபடி; இது, திருமாலினது ஐவகை நிலைகளுள் அந்தர்யாமித்வத்தைப்பற்றிய பெயராம். கம்-சுகம்: அதற்கு எதிரானது, அகம்-துக்கம்; அஃது இல்லாதது நாகம் எனச் சுவர்க்கத்திற்குக் காரணப்பெயர்; வடசொல்: அதில்வசிப்பவரென்ற காரணத்தால், தேவர்கட்கு நாகரென்று பெயராம். காலன்-உயிர்களின் ஆயுட்காலத்தைக்கணக்கிட்டு அக்காலத்தில் இறுதியைச்செய்பவனென யமனுக்குக் காரணக்குறி; இச்சொல்-இலக்கணையால், அவனது பாசத்தை யுணர்த்திற்று. அன்றி, கால வால்-யமன்போல் (உயிர்கட்கு இறுதியைச் செய்வதான) வால் எனினுமாம்: மேல், அநுமான் இலங்கையில் தனது வாலைக்கொண்டு பலஉயிர்களை யழித்தொழித்தல் காண்க. இனி, நாலினோடு உலக மூன்றும் நடுக்குற, நாகரது மேலின்மேல் அடுக்கிநின்ற, காறும்-எல்லைவரையிலும், சென்ற—.—கூலத்தின் - வாலையுடைமையால், விண்டு அளந்த வானமுகட்டையும் வாலினாற் கடந்தளந்தானென்று வானவர் மருளச் சென்றானெனினுமாம்; இப்பொருளில், கூலம் -

லாங்கூலமென்ற வடசொல்லின் முதற்குறை. பி - ம்:—[1]அடுக்கும், கடுக்கும். [2]நின்று. [3]காலத்தின். [4]தாவி. (33)

33.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-அநுமானது வாலின் வருணனை.

[1]விளித்துப்பின் வேலை தாவும் வீரன்வால் வேத மெய்க்கும்
அளித்துப்பி னனும னென்னு [2]மறந்துணை பெற்ற தாயும்
களித்துப்புன் றொழின்மே னின்ற வரக்கர்கண் ணுறுவ [3]ராமென்று
ஒளித்துப்பின் செல்லுங் கால பாசத்தை யொத்த தன்றே.

(இ - ள்.) விளித்து - (தோள்கொட்டிப்) பேராரவாரஞ் செய்து, பின் - பிறகு, வேலை தாவும் - கடலைக் கடக்குமாறு தொடங்கிய, வீரன்-வீரனுன அநுமானது, வால் - வாலானது,— வேதம் மெய்க்கும் அளி - வேதங்களில் நிரூபித்துச்சொல்லப்படுகின்ற (திருமாலினவதாரமான இராமபிரானது) கருணையாகிய, துப்பின்-வலிமையைப் பெற்றுள்ள, அநுமன் என்னும் அறம் - அநுமானென்று சொல்லப்படுகின்ற தருமதேவதையை, துணை - (தனக்குத்) துணையாக, பெற்றது ஆய்உம்-பெற்றிருந்தும்,- களித்து புல் தொழில்மேல் நின்ற அரக்கர் கண்ணுறுவர் ஆம்என்று - கள்ளைப்பருகி இழிதொழிலையே செய்கின்ற அரக்கர்கள் (தன்னைப்) பார்க்கக்கூடுமென்று எண்ணி, ஒளித்து - மறைந்துகொண்டு, பின் செல்லும்-(அவ்வனுமானது) பின்புறத்திலேயே போகின்ற, கால பாசத்தை-யமனது பாசமென்ற ஆயுதத்தை, ஒத்தது—; (எ-று.)

அநுமானதுவாலாகிய காலபாசம் அவனதுபின்னே யிருத்தற்கு, அரக்கரிடத்து அச்சத்தினுல் முன்புறத்திலிருத்தற்கு அஞ்சிப் பின்னே அனுமனுடம்பின் மறைவில் ஒளித்துச்செல்வதாகக் காரணங் கற்பித்துக் கூறியது, **தற்குறிப்பேற்றவணி.** இதனுல், அவ்விலங்கையிலுள்ள அரக்கர்க்கு யமனும் அஞ்சிப் பதுங்கியுள்ளானென்பது தோன்றும். அநுமானையே அறமென்றது, இராமபிரான் துஷ்டநிக்கிரகஞ்செய்து அறத்தை நிலைநிறுத்தற்குப் பேருதவியாயிருத்தலினு லென்க. அநுமனென்னும் அறம்- **வஞ்சகவுயர்வுநவிற்சியணி;** ஒருபொருள் வேறொன்ருக வழங்குமாறு தனது இயற்கை வடிவை மறைத்து நிற்கின்றதென்ற வாய்பாட்டாற் கூறுவது, இதன் இலக்கணம். காலபாசம் - வீசப்பட்டாரைத் தவருது அழிக்கவல்ல யமனது கயிற்றின் வடிவமான ஒருவகை ஆயுதம்; வடசொல். கீழ் இரண்டாஞ் செய்யுளில் "அண்டமுந் திசைகளெட்டும் நடுங்கத்தோள் கொட்டியார்த்தான்" என்ருராதலின், இங்கு 'விளித்துப்பின் வேலைதாவும் வீரன்' என்ருர். மெய்த்தல் - உள்ளபடி உண்மை விளங்கக் கூறுதல். அளி-திருவருள்: அது, அநுமானுக்கு முக்கியபலம். இராமபிரான், இவனே சீதையைக் காணுதற்கு உரியவனென மதித்து மற்றை வானரங்களினும் அநுமானிடத்து விசேட அபிமானங்கொண்டு பலவகை அடையாளங்களையும் சீதையினிடம் சொல்லுமாறு எடுத்துக்கூறித் தனது மோதிரத்தையும் ஈந்தனுதலால்,

"அளித்துப்பினனுமன்" என்றார். இனி, வேதம் எய்க்கும் - வேதத்தை யறிந்தவனும், அளி துப்பின் - அளியும் பலமுமுடையவனுமாகிய, அனுமான் எனினுமாம். எய்த்தல் அறிதல் என்ற பொருளில் வருதலை, "நொந்தவென்றெய்த்தடிச்சிலம்பிரங்கும்" என்ற சீவகசிந்தாமணியிலும் காண்க. களித்தல்-கருவங்கொள்ளுதலுமாம்.

அனுமான்-ஹநுமாந் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; பிறந்தவுடனே இளஞ்சூரியனைக் கனிந்த பழமென்று கருதிப் பிடிக்கப் பாய்ந்தபொழுது அதனை யறிந்து கோபங்கொண்ட இந்திரனது வச்சிராயுதத்தால் அடிக்கப்பட்டுச் சிதைந்த கன்னமுடைமையால், இவனுக்கு இப்பெயர்: இது, இந்திரன் இட்டது. ஹநு - கன்னம். மாந் - வடமொழிப்பெயர் விகுதி: கன்னத்தில் விசேஷமுடையபவனென்பது, திரண்டபொருள். பி - ம்:—[1] வெளித்துப்பின். [2] அருந்துணை. [3] என்ன. (34)

34. மேருவை முழுதுஞ் சூழ்ந்து மீதுற்ற வேக நாகம்
கார்நிறத் தண்ண லேவக் கலுழன்வந் துற்ற காலை
சோர்வுறு மனத்த தாகிச் சுற்றிய சுற்று நீங்கிப்
பேர்வுறு கின்ற வாறு மொத்ததப் பிறங்கு [1] பேர்வால்.

(இ - ள்.) அ பிறங்கு பேர் வால் - விளங்குகின்ற (அனுமானது) அந்தப் பெரிய வாலானது,—மேருவை - மேருமலையை, முழுதும் சூழ்ந்து-முற்றிலுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு, மீது உற்ற-அதன் மேலும் கவிந்துகொண்டிருந்த, வேகம் நாகம்-மிக்க வலிமையுள்ள ஆதிசேஷனானது, கார் நிறத்து அண்ணல் ஏவ - கருநிறத்தையுடைய பெருமையிற்சிறந்தவனான திருமால் கட்டளையிட்டதனால், கலுழன் வந்து உற்ற காலை - கருடன் வந்து சேர்ந்தபொழுது, சோர்வுஉறும் மனத்தது ஆகி - தளர்வடைந்த மனமுடையதாய் [தான் உறுதியாகச் சுற்றியிருந்ததைத் தளரவிடவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு], சுற்றிய சுற்று நீங்கி-(மேருமலையைச்) சுற்றிக்கொண்டிருந்த சுற்றைத் தவிர்ந்திட்டு, பேர்வுறுகின்ற - அப்பாற்போகின்ற, ஆறுஉம் - தன்மையையும், ஒத்தது; (எ - று.)

'அநுமானது வாலானது, மேருவைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்து கருடன் வந்தமாத்திரத்திற் பிரிந்து செல்லுகின்ற நாகமோ!' என்னும்படி விளங்கிற்று என்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. அநுமானுக்கு - மேருவையும், அவனது நீண்டுள்ள வாலுக்கு - மேருவைச் சுற்றுதலைத் தவிர்ந்து நீட்சிகொண்ட ஆதிசேஷனும் உவமையாம். வேகநாகம் - விஷவேகமுடைய பாம்புமாம். கார் நிறம் - காளமேக வண்ணமுமாம். அண்ணல்-எப்பொருள்கட்கும் இறைவன். கருடனைக் கண்ட வளவில் அஞ்சி நிலைகுலைதல், பாம்புகளின் இயல்பு. பி - ம்:—[1] பேழ். (35)

35.—அநுமானது வேகத்தின் வருணனை.

குன்றொடு குனிக்குங் கொற்றக் குவவுத்தோட் குரக்குச் சீயம்
சென்றுறு [1] வேகத் திண்கா லெறிதரத் தேவர் வைகும்

மின்றொடர் வானத் தான விமானங்கள் விசையிற் றம்மின்
ஒன்றொடொன் றுடையத் தாக்கி மாக்கட லுற்ற மாதோ.

(இ - ள்.) குன்றொடு குணிக்கும் - மலையோடு உவமைசொல்லத்தக்க, கொற்றம் - வெற்றிபொருந்திய, குவவு - திரண்டுள்ள, தோள் - தோள்களையுடைய, குரங்கு சீயம் -வானரர்களுள் சிறந்த அநுமான், சென்று-(கடல்கடந்து) செல்லுதல் காரணமாக, உறு- உண்டான, வேகம் திண் கால்-வேகமுள்ள வலிய காற்று, எறிதர- வீசுதலினால்,-தேவர்வைகும்-தேவர்கள் தங்கியிருப்பவையும், மின் தொடர் - ஒளி விளங்குகின்றவையும், வானத்து ஆன - (அப்பொழுது) வானத்திற் செல்பவையுமாகிய, விமானங்கள்—, விசையின்- விரைவாக, தம்மின்-தமக்குள்ளே, ஒன்றொடு ஒன்று உடைய தாக்கி - ஒன்றோடொன்று மோதியுடைந்து, மா கடல் உற்ற- பெரிய கடலிற் போய்விழுந்தன; (எ - று.)

அநுமான்கடலைக்கடக்குமாறுவிரைந்துசெல்ல,அவ்விசையினாலுண்டாகுங் காற்றினால், அதிசயங் காணுமாறு வானத்தில்வந்த தேவர்களின் விமானங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதியுடைந்து கடலில் விழுந்தன வென்பதாம். இச்செய்யுள் - அநுமானது விசையை விளக்கவந்த **தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி**. பூமியில் மிக்க அதிசயம் யாதாயினும் நிகழும்போது அதனைக் காண்பதற்குத் தேவர்கள் வானத்தில் விமானமேறிவருவரெனக் கூறுதல், நூல் வழக்கு. விமாநம் - வடசொல்: தேவரூர்தி; மேலுலகத்திலுள்ள தேவர்மாளிகைகளுமாம். 'சீயம் என்றது, 'குரங்கு' என்பதனோடு சேர்ந்துநின்று சிறப்பை யுணர்த்திற்று; வானரச் சிரேஷ்டனென்க: புலி, ஏறு முதலியனவும், இவ்வாறுவரும். பி-ம்:—[1]வேகத்தின். ()

36.—விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் அனுமனது வேகத்திற்கு அஞ்சுதல்.

வலங்கையின் வயிர வேதி வைத்தவன் வைகு நாடுங்
[1]கலங்குவ தேகு வான்றன் கருத்தென்கொ லென்னுங் கற்பான்
விலங்கயி லெயிற்று வீரன் [2]முடுக்கிய வேகம் [3]வெய்யோர்
இலங்கையி னளவன் றென்ன விம்பர்நா [4]டிரிந்த திப்பால்.

(இ - ள்.) வலம் கையின் - (தமது) வலக்கையிலே, வயிரம் ஏதி-வச்சிரமென்றுசொல்லப்படுகின்ற ஆயுதத்தை, வைத்தவன்- பிடித்திருப்பவனாகிய இந்திரன், வைகும்-தங்கியிருக்கிற, நாடுஉம்- தேவலோகமும்,—ஏகுவான்தன் கருத்து என்கொல் என்னும் கற்பான் - ('கடலைத் தாவிச்) செல்லுகின்ற இவ்வநுமானது நினைவு யாதோ?' என்கிற எண்ணத்தினால், கலங்குவது - கலக்கமடைவதாயிற்று; இம்பர்நாடு-இந்தப் பூலோகமானது,—'விலங்கு அயில் எயிறு வீரன்-வளைந்துள்ள கூர்மையான பற்களையுடைய வீரனாகிய அநுமான், முடுக்கிய - விரைந்துசெல்லுகின்ற, வேகம்-வேகமானது, வெய்யோர் இலங்கையின் அளவு அன்று-கொடியவரான ராக்ஷஸர்கள் வசிக்கின்ற இலங்கைவரையிலும் மாத்திரம் செல்வ

தற்கு உரிய அளவையுடையதன்று.' என்னு-என்று எண்ணி, இப்பால் இரிந்தது-இப்பால் விலகியோடுவதாயிற்று; (எ - று.)

அநுமான் கடல்கடக்குமாறு முயன்று சென்றபோது, 'இனி இராக்கதவதமாகிய நமதுகாரியம் இனிது முடியும்' என்று எண்ணி மகிழ்ந்திருந்த தேவர்கள், அனுமானது விசையைப் பார்த்து 'இவன் இலங்கைக்குச் செல்லுகின்றவன்போலக் காணப்படுகின்றிலனே!' என்று நினைந்து மனக்கலக்கங் கொண்டனர்; அவ்வாறே பூமியிலுள்ளவர்களும் 'இவன் கொண்டுள்ள வேகம் இலங்கை வரையிலும் மாத்திரம் செல்வதற்கு அன்று' என்று நினைந்து அஞ்சினரென்க. இச்செய்யுளும் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இலங்கையை நோக்கிச்செல்லும் அநுமான் தாழ்ந்து செல்லாமல் மிக்க வுயரத்திலே செல்லுதலால், தன்மேற் பாய்தற்காகத் தன்னை நோக்கித்தான் வருகின்றனனோ என்று தேவர்நாடுகலங்கியதாகவும் கொள்ளலாம். இம்பர்நாடு இரிந்தது-இந்நிலவுலக முழுவதும் அச்சத்தாற் கலங்கிய தென்றலுமாம். முதலிரண்டடியை இம்பர் நாட்டின் கருத்தாகக் கொண்டு உரைப்பாருமுளர். அநுமான் உயர்ந்து செல்லச்செல்ல இவ்வுலகம் இப்பால் இரிந்ததாகக் தோன்றும் இயல்பு, கருதத்தக்கது.

வலம் கை-வெற்றிபொருந்திய கை யெனினுமாம். இந்திரன் தனது பகைவர்களை அழித்தொழிப்பதில் மிக்ககருத்துக்கொண்டு எப்போதும் வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேயே வைத்துள்ளானென வேதமும் கூறுதலால், அவனை 'வலங்கையில் வயிரவேதிவைத்தவன்' என்றார். 'வலங்கை' எனத் திரிந்தது, எதுகை நயங்கருதி. வயிரம் - வஜ்ரம்: எதி—ஹேதி: வடசொற்கள். கற்பு - கற்றல்; இங்கு, இலக்கணையால், எண்ணமென்ற பொருளைத்தந்தது: கற்பனை. விலங்குதல்-கடைவாயினின்று வெளிப்பட்டுத்தெரிதலுமாம். இனி விலங்கு என்பதை, விளங்கு என்பதன் போலி யெனக் கொள்ளினுமாம். பி-ம்.—[1]கலங்குறவேகுவான். [2]முடுகிய. [3]வெய்யோன். [4]இரிந்ததன்றே. (37)

37.—அனுமானது விசையினாற் கடலிற் பல பிராணிகள் உயிரொழிதல்.

ஓசனை யுலப்பி லாத வுடம்பமைந் துடைய வென்னத்
தேசமு நூலுஞ் சொல்லுந் திமிங்கில கிலங்க ளோடும்
ஆசையை யுற்ற வேலை கலங்கவன் றண்ணல் யாக்கை
வீசிய காலின் [1]வீந்து மிதந்தன மீன்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) அன்றி-(அநுமான் கடலைத்தாவிச் செல்லுகின்ற) அக்காலத்தில், அண்ணல் யாக்கை - பெருமையிற் சிறந்தவனான அவ்வநுமானுடைய உடம்பினின்றும், வீசிய—,காலின் - காற்றினால், ஆசையை உற்ற வேலை கலங்க-திக்குக்களினெல்லை வரையிலும் பொருந்தியுள்ள சமுத்திர முழுவதும் குழப்பமுடைய, அதனால்),—"உலப்பு இலாத ஓசனை - அளவில்லாத [மிகப்பல]

யோசனை தூரம், உடம்பு அமைந்து உடைய-உடம்பு பொருந்தியுள்ளன", என்ன - என்று, தேசம்உம்-உலகத்திலுள்ளவர்களாலும், நூல்உம் - சாஸ்திரங்களாலும், சொல்லும் - சொல்லப்படுகின்ற, திமிங்கிலகிலங்களோடுஉம் - திமிங்கிலகிலங்களும், மீன்கள் எல்லாம் - (மற்றுமுள்ள) எல்லா மீன்களும், வீந்து மிதந்தன - இறந்து மிதக்கலாயின; (எ - று.)

அநுமான் சென்ற விசையினாற் பெருங்காற்றுத் தோன்றவே, கடல் குழம்பி அதிலுள்ள மிக்கபேருருவத்தினையுடைய திமிங்கில கிலங்களும் மற்றுமுள்ள சிற்றுருவத்தையுடைய மீன்களும் உயி ரொழிந்து மிதந்தன வென்பதாம். திமியென்பது - கடல்வாழுயிர்களுள் ஒன்று: யானைமீனெனவும், பெருமீனெனவும் படும்; நூறு யோசனை நீளமுள்ளது: அதனை விழுங்குவது-திமிங்கிலம்; அதனை யும் விழுங்குவது- திமிங்கிலகில மெனப்படும்: வடமொழிக் காரணப் பெயர். (அதனை விழுங்குவதை 'திமிங்கிலகிலகிலம்' என்பர்.)சிறிய தைப்பெரியது உண்பது உலகவழக்கிலும் நூல்வழக்கிலும்பிர சித்தமென்றற்கு, 'ஓசனையுலப்பிலாத வுடம்பமைந்துடைய வென்னத், தேசமு நூலுஞ் சொல்லுந் திமிங்கிலகிலம்' எனப்பட்டது.

ஓசனை - யோஜநா: அது, நான்கு குரோசம்கொண்டது. இனி, அன்று அண்ணல் வீசிய காலின், ஓசனை யுலப்பிலாத உடம்பு அமைந்துடைய என்னத் தேசமும் நூலும் சொல்லும் திமிங்கிலமும், கிலங்களோடு - திமிங்கிலகிலமும், வேலை கலங்க, ஆசையை உற்ற - வடகடலெல்லையைப் போய்ச்சேர்ந்தன; மீன்களெல்லாம் வீந்து மிதந்தனஎன உரைப்பாருமுளர். திமிங்கிலகிலங்களோடும் வேலை கலங்கும்படி அண்ணல் யாக்கைவீசிய காலினால் வீந்து மிதந்தனமீன்களெல்லாம் என்று யாற்றுநீர்ப்பொருளாக உரைத்தலும் தகும். பி - ம்:—[1]வீழ்ந்து. (38)

38.—அனுமானது முன்னேநீட்டிய கைகளின் வருணனை.

பொருவரு முருவத் தன்னான் போகின்ற [1]பொழுது வேகம்
தருவன தடக்கை தள்ளா நிமிர்ச்சிய தம்மு ளொப்ப
ஒருவருங் குணத்து வள்ள லோருயிர்த் [2]தம்பி யோடும்
இருவரு முன்னர்ச் சென்றா லொத்தவவ் விரண்டு பாலும்.

(இ - ள்.) பொருவு அரும் உருவத்து அன்னான் - ஒப்பில்லாத வடிவத்தையுடைய அந்த அநுமான், போகின்றபொழுது—, வேகம் தருவன- விரைவைக் கொடுப்பனவும், தள்ளா நிமிர்ச்சிய- தளர்ச்சி யடையாமல் நிமிர்ந்துள்ளனவும், தம்முள் ஒப்ப-தமக்குத்தாமே ஒப்பனவுமான, தட கை- நீண்ட கைகள்,—ஒருவு அருங் குணத்து வள்ளல் - நீங்குதலில்லாத நற்குணங்களையுடைய வரையாதருளு மியல்பினனான இராமபிரானும், ஓர் உயிர் தம்பியோடுஉம்-(அப் பெருமானது) ஒப்பற்ற உயிர் போன்ற தம்பியான இளையபெருமாளும் ஆகிய, இருவர்உம் - அந்த இரண்டுபேரும், அ இரண்டுபால்

உம் - அவ்வநுமானது இருபுறத்திலும், முன்னர் சென்றால்-முன்பு போனால், (அதனை), ஒத்த - ஒத்தன; (எ - று.)

அநுமானது முன்னே நீண்டுள்ள விரைவுகொண்ட இரண்டு கைகளும் அவ்வநுமனுக்குமுன்னே இராமலட்சுமணரிருவரும் செல்வதை யொத்திருந்தனவென்பதாம்; **தற்குறிப்பேற்றவணி.** ஆஜாநுபாஹுவான அனுமானுடைய கைகள் செயற்கரிய செயல்களையும் எளிதிற் செய்யவல்ல திறத்தனவாய்த் தம்முள் ஒத்துள்ளனவென்பதும், அநுமான் இராமலக்ஷ்மணர்களின் தெய்விக சக்தியை முன்னிட்டுக்கொண்டே இலங்கைநோக்கிச் செல்கின்றன னென்பதும், "வேதத்தின்முன் செல்க மெய்யுணர்ந்தோர் விரிஞ் சன்முதலோர், கோதற்ற ஞானக் கொழுந்தின்முன் செல்க... தொல்லை மூலப்பரஞ் சுடரே" என்றபடி தத்துவஞானிகளின் முன்னே எம்பெருமான் எழுந்தருளுதலும் தோன்ற இக்கற்பனை கூறினரென்க. ஒருவு அருங்குணம் - (அடியார்களை) நழுவவிடுத லில்லாத குணமெனினுமாம். **பி-ம்:—**[1]போது. [2]தம்பியென்னும். ()

வேறு.

39.—அப்போது அநுமானை யுபசரிக்குமாறு மைநாகமலை கடலினின்று வெளிவருதல்.

இந்நாக மன்னா னெறிகாலென வேகும வேலை
[1]திந்நாக மாவிற் செறிகீட்டிசைக் காவல் செய்யும்
கைந்நாக [2]மந்நாள் கடல்வந்ததொர் காட்சி தோன்ற
மைந்நாக மென்னு மலைவானுற வந்த தன்றே.

இதுமுதல் பன்னிரண்டு கவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) இ நாகம் அன்னான் - மலைபோன்றவனான [அல்லது யானை போன்றவனான] இந்த அநுமான், எறி கால் என ஏகும் வேலை - வீசுகின்ற காற்றுப்போல விரைந்து செல்லும்பொழுது, -திக் நாகம் மாவில் - திக்கஜங்களுள், செறி கீழ்திசை காவல்செய்யும் - வலிமை மிக்கதும் கிழக்குத் திக்கிலிருந்து அத்திசையைத் தாங்கு வதுமான, கை நாகம் - துதிக்கையையுடைய (ஐராவதமென்னும்) யானை, அ நாள் - (பாற்கடல் கடைந்த) அந்தக் காலத்தில், கடல் வந்தது ஓர் காட்சி தோன்ற - அப்பாற்கடலினின்று எழுந்த தன்மைக்கு ஒப்பாக, மைந்நாகம் என்னும் மலை - மைநாகமென்ற மலையானது, வான் உற வந்தது - ஆகாயத்திற்பொருந்த (க் கடலி னின்று எழுந்து) வந்தது; (எ - று.)

திருப்பாற்கடலினின்று ஐராவத யானை தோன்றியதுபோல இந்த உவர்க்கடலினின்று மைநாகமலை தோன்றிற்றென்பதாம்: **உவமையணி.** இக்ஷ்வாகு வமிசத்துத் தோன்றிய இராமபிரானது தூதனாகி அநுமான் கடல்கடந்து இலங்கைக்குச் செல்லுமாறு தாவிவருவதை யறிந்தவனாய், இட்சுவாகுவமிசத்துச் சாகரரால்

தோண்டப்பட்ட சமுத்திரராஜன், அவ்வநுமானுக்கு ஏதேனும் உதவி செய்யவேண்டுமெனக் கருதினன்: உடனே தனதகத்தே யொளித்திருந்த மைநாகமலையை நோக்கி 'இந்திரன் எல்லா மலைகளையும் சிறகரிந்த காலத்தில் உன்னை என்னிடத்திற் சேருமாறு உதவிபுரிந்தான் வாயுதேவன்: அவனதுகுமாரனாகிய அநுமான் இப்போது இராமதூதனாய் வருகின்றான் ஆதலால், அவனுக்கு உன்னாலாகும் உபசாரங்களைப் புரிவாய்' என்று கட்டளையிட்டான்: அந்த மைநாகமலை அங்ஙனமே அநுமானை உபசரிக்குமாறு கடலினின்று வெளித்தோன்றிற்று என முதனூலினால் விவரம் காண்க. இத்தன்மை, மேல் 54, 55, 56-ஆம் பாடல்களிற் புலனாம்.

முதலடியில் 'இந்நாகமன்னன்' என்பதற்கு-(வலிமையிலும் விரைவிலும் திருமாலுக்குப் பலவாறு தொண்டு பூண்டொழுகுதலிலும்) ஆதிசேடனைப் போன்றவனாகிய இந்த அநுமான் என்று பொருள் கொள்ளினுமாம். பாற்கடலினின்று ஐராவதம் வெளிவந்தது, துருவாசமுனி சாபத்தாற் கடலிற் புக்கொளித்த தேவர்களின் செல்வமனைத்தையும் எடுத்தற்காக அதனைக்கடைந்த காலத்திலென்க. திக் + நாகம் = திங்நாகம்; இத்தொடர், திந்நாகமென விகாரப்பட்டது. கைந்நாகமெனவே, யானை யென்றதாயிற்று; "கைம்மலை" என்றாற்போல. நாகமென்ற வடசொல்-யானையைக் குறிக்கும்போது மலைகளில் வாழ்வது என்று காரணப்பொருள் பெறும். நாகம் மா-யானையாகிய மிருகமென இருபெயரொட்டு. கீழ்திசை-கீட்டிசையென மரூஉ. பி - ம்:—[1]தென்னாக மண்ணிற் [2]அந்நாட்கடல். (40)

40.—இதுமுதற் பதினொரு கவிகள்-மைநாகமலையின் வருணனை.

மீயோங்கு செம்பொன் முடியாயிர மின்[1]னி மைப்ப
ஓயா வருவித்திர [2]ளுத் தரியத்தை [3]யொப்பத்
தீயோ ருள[4]ரா கியநா லவர்தீமை தீர்ப்பான்
மாயோன் மகரக்[5]கட னின்றெழு மாண்ப தாகி.

(இ - ள்.) மீ ஓங்கு செம் பொன் முடி ஆயிரம்-மேற்புறமாக உயர்ந்திருக்கின்ற செம்பொன்மயமான ஆயிரஞ் சிகரங்கள், மின் இமைப்ப-ஒளி வீசவும், ஓயா அருவி திரள்-இடையறாது பெருகுகின்ற நீரருவிகளின் தொகுதிகள், உத்தரியத்தை ஒப்ப-(தோளில் தரித்த) மேலாடைபோன்றிருக்க,—தீயோர் உளர் ஆகியதால் - (இராவணன் முதலிய) கொடியவர்கள் (இவ்வுலகத்தில்) தங்கியிருப்பதனால், அவர் தீமை-அக்கொடியவர்களால் நேர்கின்ற தீமைகளை, தீர்ப்பான் - நீக்குதற்பொருட்டு, மாயோன் - திருமால், மகரம் கடல்நின்று எழு - சுறாமீன்கள் நிறைந்த சமுத்திரத்தினின்று மேலெழுந்துவருகின்ற, மாண்பது ஆகி - தன்மையையுடையதாய், —(எ - று.)—'மைந்நாகமென்னுமலை வானுற வந்தது' எனக் கீழ்ச் கவியோடு தொடர்ந்து முடியும்: அடுத்த பத்துப்பாடல்களுக்கும்

இங்ஙனமே முடிபு காண்க. குளகச் செய்யுள்கள் மேற்கவியோடு தொடர்தலன்றிக் கீழ்க்கவியோடும் தொடர்தலுண்டென அறிக.

ஆயிரஞ் சிகரங்களையும் பொன்னிறமாய்த் தோன்றும் நீரருவிகளையு முடைமையால் அந்த மைநாகமலை, ஆயிர முடிகளையும் பீதாம்பரத்தையுமுடைய திருமாலை யொத்திருக்குமென்க: கடலினின்று மைநாகமலை யெழுந்ததற்கு, அரக்கர்களாகிய தீமையைத் தீர்க்குமாறு கடலினின்று எழுகின்ற திருமாலை உவமையாகக் கற்பித்ததனால், இது **தற்குறிப்பேற்றவணி**. இம் மைநாகமலை 'ஹிரண்யநாபம் [பொன்னைத்தன்நடுவிற்கொண்டது]' என்றதன் பெயர்க்கு ஏற்பப் பொன்னை இடையிலுடையதாகையால்அப்பொன்மயமான இடங்களின்மீதெல்லாம் நீரருவிபாய்ந்து செல்லும்போது பொற்பட்டாடையாகிய பீதாம்பரத்தை யொத்திருக்கும். திருமாலுக்குத் திருமுடிகள் ஆயிரமென்பதையும் அத்திருமால் பீதாம்பரத்தையுடையவனென்பதையும், முறையே "முடியாயிரம்", "ஆணி நிறப் பீதாம்பரனூர்" என்பவை கொண்டும் உணர்க. திருமால் கடலிற் பள்ளி கொண்டுள்ளவனாதலால், 'மாபோன் கடனின்றெழு' என்றது ஏற்கும். பி - ம்:—[1]இமைப்பல். [2]உத்தரிகத்தை. [3]ஒத்த. [4]ஆகியக்கால். [5]கடல்வந்து. (41)

41. **நூலேந்து கேள்வி [1]நுகராப்புல னேக்க லுற்றூர்**
போ[2]லேந்தி [2]நின்ற தனியாண்மெய் பொருது நீங்கக்
காலாழ்ந் தழுந்திக் கடல்புக்குழீ இக் கச்ச மாகி
மாலேந்த வோங்கு [4]நெடுமந்தர மேயு மான.

(இ - ள்.) நூல் ஏந்து கேள்வி நுகரா - சாஸ்திரங்களிற் கூறியுள்ள கேட்டற்கு உரிய பொருள்களை (ப் பெரியோரிடத்திற்) கேட்டறியாமல், புலன் நோக்கல் உற்றூர்போல் - (தமது ஐம்பொறிகளையும்) ஐம்புலன்களிடத்துச் செலவொட்டாது தடுக்க ஆற்றூரான சிறியோர்களைப்போல, ஏந்தி நின்ற தனியாள் மெய் பொருது நீங்க - முதலிற்பொறுத்திருந்த ஒப்பற்ற பூமிதேவியானவள் (தனது) உடல் வலிமையைத் தாங்கமுடியாமல் விலகிப் போக, (அதனால்), கால் ஆழ்ந்து அழுந்தி - (தன்னுடைய) அடிப்பாகமும் (அப்பூமிதேவியுடனே) முழுகி அழுந்துமாறு, கடல் புக்கஉழி - கடலிற்புகுந்த சமயத்தில், மால் கச்சம் ஆகி ஏந்த - திருமால் கூர்மாவதாரஞ்செய்து தாங்க, ஓங்கும் - மீண்டும் உயரவெழுந்த, நெடு மந்தரம்உம் - நீண்ட மந்தர மலையையும், மான - ஒப்பவும்,—(எ - று.)—முடிபு, கீழ்ச்செய்யுளிற் காட்டப்பட்டது.

கடலில் மூழ்கியிருந்த மைநாகமலை மீண்டும் எழுந்தது, பாற்கடல் கடைகையில் முதலிற் கடலில் மூழ்கியிருந்து கூர்மாவதாரங் கொண்ட திருமாலால் மேலெடுக்கப்பட்ட மந்தரமலையை யொத்திருந்த தென்பதாம். உபதேச மொழிகளை அநுபவமுடைய ஆசிரியர்பாற்கேட்டு அதனால் மெய்ப்பொருளையுணராதவர்கள் முதலில் ஆராய்ச்சியின்றித் தவவிரதங்களை மேற்கொண்டுபின்பு அவற்றை முடியச்செலுத்தும் ஆற்றலின்றி விட்டிடுதல்போல, பூமிதேவியும்

முதலில் மந்தரமலையைத்தாங்க ஒருப்பட்டுச்சிறிது பொழுதிற்குள் அப்பொறையைப் பொறுக்க முடியாமல் அம்மந்தரமலையினலே அழுந்திவிட்டனளென்பது, முன்னிரண்டடியின் கருத்து. ("கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர், மற்றீண்டு வாரா நெறி" என்றதனால், உயர்கதிபெறும் ஒழுக்கத்திற்குக் கேள்வி [சிரவணம்] முதற்காரணமாத லுணர்க.) இக்கவி - ஆங்காங்கு உபமானமுகத்தாலும், மற்றும் வேறு வகையினாலும்நீதிகளைப்போதிக்குந் தன்மை கருதத்தக்கது. பொறுமையில் ஒப்பற்றவளாதலின், பூமிதேவியை 'தனியாள்' என்றார். புக்குழீஇ-இன்னிசையளபெடை. கச்சம் - ஆமை: கச்சபம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம். பி - ம்:—[1]நுகரார். [2]ஏந்து. [3]நின்றவனியாள். [4]மந்தரந்தன்னை. (42)

42. **தள்ளற் கருநற் சிறைமாடு தழைப்பொ டோங்க**
எள்ளற் கருநன்னிற [1]மெல்லையி லாத புல்ல
வள்ளற் கடலைக் கெடநீக்கி மருந்து வவ்வி
உள்ளுற் றெழுமோ ருவணத் தரசேயு [2]மொப்ப.

(இ - ள்.) தள்ளற்கு அரு நல் சிறை-நீக்குதற்கு அருமையான அழகிய சிறகுகள், மாடு - (தனது இரண்டு) பக்கத்திலும், தழைப்பொடு ஓங்க - தழைத்தோங்கவும்,—எள்ளற்கு அரு - பழித்தற்கு அரிய, எல்லை இலாத - (கண்களினாற் பார்த்து) அளவிடமுடியாத, நல் நிறம் - நல்ல உடம்பின்நிறம், புல்ல - பொருந்தவும்,—வள்ளல் கடலை கெட நீக்கி-பலவகை வளப்பங்களையுடைய சமுத்திரம் பிளவுபடும்படி அதனைக் கிழித்துக்கொண்டு, மருந்து வவ்வி உள் உற்று-(தேவலோகத்தினின்று) அமிருதத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு வந்து அக்கடலினுட் புகுந்து (பாதாளலோகத்திற் சென்று), எழும் - (அங்கு நின்று மீண்டும்) உயர எழுநது வருகின்ற, ஓர் உவணத்து அரசுஉம் - ஒப்பற்ற சுபர்ணனென்ற பெயரையுடைய (பறவைகட்கு) அரசனான கருடனையும், ஒப்ப - ஒத்திருக்க,—(எ - று.)

இருபுறத்திலும் சிறகைப் பரப்பிக்கொண்டு நவரத்தினங்களாற் பலவகை வருணங்களை யுடையதாய் இந்திரன் சிறகரிந்த காலத்துச் சமுத்திரத்தினுட்புக்கு மீண்டு இப்பொழுது கடலைக் கிழித்துக்கொண்டு மேலெழுந்த மைநாகமலை, இரண்டு சிறகுகளைப் பரப்பிக்கொண்டு கழுத்து இறகு மூக்கு கண் கால் முதலிய இடங்களில் பலவகைநிறம்பொருந்தி அமுதங்கொண்டு பாதாளலோகத்திற்குச் சென்று மீண்டு அங்கிருந்து கடலைக் கிழித்துக்கொண்டு வந்த கருடபகவானைப் போன்றதென்பதாம்.

தள்ளற்கு அரு சிறை - பிறரால் அழிக்கமுடியாத சிறை. கருடன் ஒருவராலும் கெடுக்க முடியாதபடி மிக்க பலமுள்ளவனதலாலும், மலைகளெல்லாம் சிறகறுக்கப்பட்டபொழுது மைநாகமலை வெட்டுண்ணாது தப்பியோடிச் சென்றதனாலும், 'தள்ளற்கு அருநல்' என்ற அடைமொழி, கருடன் மைநாகமலை என்ற இரண்டின் சிறகிற்கும் ஏற்கும். பல வளங்களையுடையதாய் அவற்றைக் கைம்

சு—7

மாறு கருதுதலின்றிப் பலர்க்கும் வரையாது கொடுத்தல் பற்றி, 'வள்ளற் கடல்' என்றது.

உவணம்- ஸுபர்ணமென்ற வடசொல்லின் விகாரம்: அழகிய சிறகினையுடையதென்பது பொருள்; அத்து - சாரியை; உவணமாகிய அரசு என, இருபெயரொட்டு. பி - ம்:—[1]எல்லையிலாது பொங்க. [2]ஒத்த. (43)

43. [1]ஆன்று நெடுநீரிடை யாதியொ டந்த மாகித்
தோன்றாது நின்றானரு டோன்றிட முந்து [2]தோன்றும்
மூன்று [3] முலகத்திடை முற்றுயி ராய [4]மற்றும்
ஈன்றானை யீன்ற சுவணத்தனி யண்ட மென்ன.

(இ - ள்.) ஆதியொடு-எல்லாவுலகங்களையும் (சிருஷ்டி காலத்தில்) படைத்தவனும், அந்தம்ஆகி - (பிரளயகாலத்தில்) அழிப்பவனுமாய்நின்று, தோன்றாது நின்றான் - (தனது உண்மைவடிவு ஒருவராலும்) அறியப்படாமல் நின்றவனான திருமாலின், அருள் - (படைக்கவேண்டுமென்ற) சங்கற்பமானது, தோன்றிட - உண்டாக,—ஆன்றுஆம் நெடுநீரிடை - பரந்துள்ள பெரியஜலத்திலே, முந்து தோன்றும் மூன்று ஆம் உலகத்திடை - முற்பட்டுத்தோன்றிய (மேல் கீழ் நடு என) மூன்று வகையாகிய உலகங்களில், முற்று -நிறைந்துள்ள, உயிர் ஆய-உயிர்களை யெல்லாம், மற்றும்-மீண்டும், ஈன்றானை - படைப்பவனாகிய பிரமதேவனை, ஈன்ற - பெற்ற, சுவணம் தனி அண்டம் என்ன - பொன்மயமான ஒப்பற்ற அண்டம் போலவும்,—(எ - று.)

திருமால் உலகங்களையெல்லாம் படைப்பதற்காகப் பிரமனையுண்டாக்குவதனிமித்தம் தனதுசங்கற்பத்தால் தோன்றிய பெரும் புனலிடையில் தனது மலர்ந்த நாபீகமலத்தினின்று படைத்துவிடுத்த பொன்மயமான அண்டத்தை யொத்திருந்தது, கடலில் தோன்றிய பொன்னிறமான அம்மைந்நாகமலை யென்பதாம். "கடவுள் சிந்தித்துத் தனது சரீரத்தினின்று பலவகைப் பிராணிகளைப் படைக்க விரும்பி முதலில் ஜலங்களை யுண்டாக்கினார்; அவற்றில் தனது சக்திரூபமான விதையை யிட்டார்; அது, பொன்மயமான அண்டமாயிற்று; அதில் எல்லாவுலகங்களையும்படைக்கும் பிரமன் தோன்றினான்" என்ற மநுதர்மசாஸ்திரம் இங்கு உணரத்தக்கது.

பிரளய காலத்தில் மூலப்பிரகிருதியிலே உரைமெழுக்கிற் பொன் போலக் கிடந்த உயிர்களை யெல்லாம் திருமால் எடுத்துத் தந்து அவ்வுயிர்கட்குக் கை கால் முதலிய உறுப்புக்களோடுகூடிய சரீரத்தைப் படைக்குமாறு பொன்னிறமான அவ்வண்டத்தில் தோன்றிய பிரமதேவனுக்குக் கட்டளையிட, அவன் பிரளயத்துக்கு முன்பு இருந்ததுபோலவே படைத்தனனாதலால், 'முந்துதோன்றும் மூன்றாமுலகத்திடை முற்றுயிராய மற்றும் ஈன்றானை' என்றார். நித்தியமான உயிர்களை ஈனுதலாவது, உடம்புடன் கூட்டுகை.

'ஆதியொடு அந்தமாகி' என்றதில், காத்தலையும் உபலக்ஷணத்தால் அடக்கிக்கொள்க. திருமாலே பிரமனைப் படைக்கின்றானென்றும், தானே தன்மையனாய்க் காக்கின்றானென்றும், சிவனாய் அழிக்கின்றானென்றும் நூல்கள் கூறும். இனி, 'ஆதியொடந்தமாகி' என்பதற்கு - எல்லாப்பொருள்கட்கும் தான் முதலும் ஈறுமாய் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்; எல்லாப் பொருள்களும் தோன்றும்முன்னும் அவை யனைத்தும் அழிந்தபின்னும் தனக்கு ஓர் ஆதியும் அந்தமுமில்லாமல் நித்யனாய் நிற்பவன் திருமால் என்பது கருத்து. தோன்றாது நின்றான் - எளிதிற்கண்ணுக்குப் புலனாகாதுநின்றவனுமாம். 'உயிராயமற்றும்'என்பதற்கு-உயிருள்ளவைகளையும் உயிரில்லாதவைகளையும்என்றுஉரைப்பாருமுளர்.பி-ம்:—[1]ஆன்றாழ். [2]தோன்றி. [3]உலகத்தொடு. [4]முற்றும்.(44)

44. இந்நீரி னென்னைத்தரு மெந்தையை யெய்தி யன்றிச்
[1]செந்நீர்மை செய்யே னெனச்சிந்தனை செய்து நொய்தின்
அந்நீரில் [2]வந்து முதலந்தண [3]னாதி நாளம்
முந்நீரின் மூழ்கித் தவமுற்றி முளைத்த வாபோல்.

(இ - ள்.) 'ஆதிநாள் - முற்காலத்திலே, இ நீரின்-இந்த ஜலத்தில், என்னை தரும் - என்னைப் படைத்த, எந்தையை-எனது தந்தையை, எய்தி அன்றி-பிரதியட்சமாக அடைந்தாலல்லாமல், செம் நீர்மை - செம்மையான நல்ல செய்கையை, செய்யேன்—', என - என்று, சிந்தனை செய்து - எண்ணி,—முதல் அந்தணன் - முதலில் தோன்றிய வேதியனாகிய பிரமதேவன், நொய்தின் -விரைவாக, அ நீரில் வந்து மூழ்கி - அந்த ஜலத்திற்புக்கு முழுகியிருந்து, அ முந் நீரில் - அந்தச் சமுத்திரத்திலேயே, தவம்முற்றி-(அத்தந்தையைக் காணுமாறு) தவத்தைச் செய்து முடித்து, முளைத்த ஆ போல் - (பிறகு) மேலெழுந்த தன்மை போலவும்,—(எ - று.)

கடலினின்று வெளிவந்த மைநாகமலை, 'இந்தப் பெரியவெள்ளத்திலே என்னையுண்டாக்கின எனது பிதாவைக் கண்கூடாகக் கண்டாலல்லாமல் நான் செய்யவேண்டிய எதையும் செய்கிலேன்' என்று நினைத்து அக்கடலினீரிலேயே முழுகியிருந்து தவஞ்செய்து முடித்துப் பின்பு வெளிவந்த பிரமதேவனை யொத்திருந்ததென்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. கடலினின்று வெளிவந்த பல முடிகளையுடைய மைநாகமலைக்கு, கடல்நீரில் முழுகியிருந்து வெளியெழுந்த நான்முகனான பிரமன் உவமை. 'இந்நீரின்' என்பது, 'என்னைத் தரும்' என்பதனோடு இயையும்: அன்றி, என்னைத்தரும் எந்தையை இந்நீரின் எய்தியன்றி என இயைத்து, திருமால் மச்சாவதாரஞ் செய்தனனாதலால் அக்கடவுளை அவனுக்கு இருப்பிடமான நீரிற் காணுமாறு பிரமன் முன்னர் முழுகியிருந்து பின்னர் வெளிப்பட்டதை யொக்குமெனக் கருத்துக் கூறுவாருமுளர். அந்நீரில் - (தான் நினைத்த) அப்படியே எனினுமாம். முந்நீர் - படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்ற மூன்று தன்மையையுடையதென, (ஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணமாயிருந்த) மகாசமுத்திரத்துக்குப் பண்புத்

தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. பி-ம்:—[1]செய்ந் நீர்மை. [2]வந்த. [3]ஆதிநாளின். (45)

45. பூவா லிடையூறு [1]புகுந்த [2]பொருத நெஞ்சிற்
கோவாமுனி சீறிட [3]வாரி குளித்த வெல்லாம்
மூவா முதனாயகன் மீள முயன்ற வந்நாள்
தேவா சுரர்வேலையில் வந்தெழு திங்க ளென்ன.

(இ - ள்.) பூவால் - (இலக்குமியினது) மலர்மாலையினால், புகுந்த - (இந்திரன் பவனிவரும்பொழுது) நேர்ந்த, இடையூறு - தீமையான செயலுக்கு, பொருத நெஞ்சின் கோ ஆம் முனி - (எப்போதும்) பொறுக்குந் தன்மையில்லாத [மிக்க கோபம் பொருந்திய] மனத்தையுடைய சிறந்தவனான துருவாசமுனிவன், சீறிட - கோபித்ததனால், வாரி - கடலிலே, குளித்த - முழுகிமறைந்து போன, எல்லாம் - (தேவலோகத்துச்) செல்வங்களெல்லாம், மீள - மீண்டு வருமாறு, மூவா முதல் நாயகன் - அழியாத முதற்கடவுளான திருமால், முயன்ற - முயற்சிசெய்த, அ நாள் - அந்தக் காலத்தில்,—தேவ அசுரர் வேலையில் - தேவர்களும் அசுரர்களும் (கூடிக் கடைந்த) திருப்பாற்கடலிலே, வந்து எழு - வந்துதோன்றிய, திங்கள் என்ன - சந்திரன் போலவும்,—(எ - று.)

கடலினின்று தோன்றிய மைநாகமலை, தேவாசுரர்கள்கடைந்த காலத்துப் பாற்கடலினின்று தோன்றிய சந்திரனை யொத்திருந்த தென்பதாம்.

'புகுந்த' என்பதை 'புகுந்தது' என்ற தொழிற்பெயரின் தொகுத்தல்விகாரமாகவும், 'கோவாமுனி' என்பதை 'கோவ முனி' என்றதன் நீட்டல்விகாரமாகவும் கொண்டு, ஒரு மலர் காரணமாகத் தமது மனப்போக்கிற்குத் தடை நேர்ந்ததைப் பொருத மனத்தையுடைய கோபமுனிவராகிய துருவாசர் என்று உரைகூறவும் தகும். துருவாசமுனிவர் அளவிறந்த கோபமுடையவராதலால், 'பொருத நெஞ்சிற் கோவாமுனி' என்றார். இது பற்றியே, இவரைக் காளிதாசமகாகவி சாகுந்தலநாடகத்தில் "சுலபகோபரான மஹர்ஷி" என்றார்; வில்லிபுத்தூராரும் மகா பாரதத்தில் "சாபத்தாலுஞ் சாபமொழி தன்னால் வளருந் தவத்தாலும், கோபத்தாலும் பேர்படைத்த கொடிய முனிவன் துருவாசன்" என்றார். மற்றை முனிவர்க்கெல்லாம் பிறரைச்சபிக்கத் தவம் குறையும்; இவரோ அங்ஙனமன்றி, சபிக்கத் தவம் வளர்ந்து வருமாறு வரம்பெற்றுள்ளார்; ஆதலால், எப்பொழுதும் பெருங் கோபங் கொண்டவராய்ச் சபிப்பது, இவர்க்கு இயல்பு. இவர் அத்திரிமுனிவரது புத்திரர். பூவால் இடையூறு புகுந்த நெஞ்சின் - மலர் மாலையை அவமதித்தது காரணமாக வருத்தங்கொண்ட மனத்தையுடைய, முனி என்றும் உரை கூறலாம். இடையூறு - நடுவில் உறுவது: தீமைக்குக் காரணக்குறி; இங்கு அதனை விளைக்கும் செயலுக்கு, ஆயிற்று. பி-ம்:—[1]புகுந்து. [2]பொருது. [3]வேலை குளித்த, வேலைகுதித்த. (46)

46. நிறங்குங் குமமொப்பன நீனிறம் [1]வாய்த்த நீரின்
இறங்கும் பவளக் கொடிசுற்றின செம்பொ னேய்ந்த
பிறங்குஞ் [2]சிகரப் படர்[3]முன் றிலெறும் பிணவோடு
உறங்கும் மகரங்க ளுயிர்ப்பொ [4]டுணர்ந்து லாவ.

(இ-ள்.) (ஒருபுறத்திலே), நிறம் - (தமது) நிறத்தினால், குங்குமம்-குங்குமப்பூவை, ஒப்பன - ஒத்திருப்பனவும், (மற்றொரு புறத்திலே), நீல் நிறம் வாய்த்த-கருநிறத்தைப் பொருந்தியிருப்பனவும்,—நீரின் இறங்கும் - நீரிலே வேர்வீழ்த்திய, பவளம் கொடி-பவழக்கொடியினால், சுற்றின-சுற்றிக்கொள்ளப் பெற்றிருப்பனவும், செம் பொன் ஏய்ந்த-செம்பொன் பொருந்தியனவுமான, பிறங்கும் சிகரம்-விளங்குகின்ற (தனது) சிகரங்களிலே, படர்-விசாலமாயுள்ள, முன்றில்தொறும்-முற்றங்களிலெல்லாம், பிணவோடு உறங்கும்-(தமது) பெண்பால்களுடனே தூங்கிக்கொண்டிருந்த, மகரங்கள்-சுறுமீன்கள், உணர்ந்து-தூக்கம் தெளிந்து, உயிர்ப்பொடு உலாவ-பெருமூச்சொடு உலாவவும்,—(எ - று.)

அந்த மைநாகமலை நீரிற்கிடந்தபோது, சிலவிடங்களிற்பவழக்கொடிசுற்றப்பெற்றும் சிலஇடங்களிற் செம்பொன் பொருந்தியும் சிலவிடங்களிற் குங்குமநிறமாயும் மற்றுஞ் சிலவிடங்களில் நீலநிறமாயுமுள்ள சிகரங்களைக் கொண்டுள்ளது. அம்மலைச் சிகரங்களின் மேலிடங்களிலே கவலையற்றுப் பெண்பால்களோடு உறங்கிக்கொண்டிருந்த மகரமீன்கள், அம்மலை கடலினின்று வெளிப்போந்த இப்போது துயில்நீங்கித் தத்தளிப்பனவாயினவென்பதாம். இனி, முன்னிரண்டடிகட்கு-நீலநிறமுள்ள நீரிலேவேரிறங்கிய பவளக்கொடிகள் சுற்றிக்கொண்டிருப்பதனால்குங்குமநிறத்தையொத்தனவாய்ச்செம்பொன் பொருந்திய சிகரம் என்று உரைகூறினுமாம்.

நீர்வாழுயி ராதலால், அந்நீரினின்று வெளிவந்தது பற்றி நெட்டுயிர்ப்புற்று வருந்தின வென்பார், 'உயிர்ப்பொடுலாவ' என்றார். நீரினின்று வெளிப்பட்டமாத்திரத்தில் துடித்து வருந்துதல், மீன்களின் இயல்பு; **தன்மைநவிற்சியணி.** முன்றிலெனப் பொருள்படும் இல்முன் என்பது-இங்கு, இலக்கணையால், மேலிடத்தையுணர்த்திற்று. இனி, சிகரங்களாகிய பரந்த வெறுநிலங்கள்தோறுமென்று பதப்பொருள் கொள்ளலுமொன்று. "பெண்ணும் பிணவுமக்கட்குரிய" என்ற தொல்காப்பியத்து மரபியத்சூத்திரத்தினுரையில் 'மக்கட்குரிய வெனவே, உரியவன்றி "துறுகல்விடரளைப் பிணவும் பசிகூர்ந்தென" எனப் புலிமுதலியனவற்றிற்கும் கொள்க' என்றதனால், இங்குப் பெண்மகரம் பிண வெனப்பட்டது அமையும். பி-ம்:—[1]வாய்ந்த. [2]சிகரம். [3]முன்றிலிற்றம். [4]உணர்ந்துபோவ.

47. கூன்சூன் முதிரிப்பி குரைக்க நிரைத்த பாசி
வான்சூழ் மழையொப்ப வயங்கு பளிங்கு முன்றில்
தான் [1]சூல நாளிற் றகைமுத்த முயிர்த்த சங்கம்
மீன்சூழ் வருமம் முழுவெண்மதி வீறு கீற.

(இ - ள்.) கூன் சூல் முதிர் இப்பி குரைக்க-வளைந்த உடம்புடையனவாய்க் கருப்பம் முதிர்ந்த முத்துச்சிப்பிகள் ஒலிக்கவும்,- நிரைத்த பாசி-(பலகாலமாக நீரிலேயே அமிழ்ந்திருந்ததனால் அம்மலையின்மேல்) வரிசையாகப் படர்ந்துள்ள பாசிகள், வான் சூழ் மழை ஒப்ப-வானத்திற் பரவிய மேகங்களை யொத்திருக்கவும்,— வயங்கு - விளங்குகின்ற, பளிங்கு முன்றில் - பளிங்குப் பாறையாலான (அம்மலையினது) முன்னிடங்களில், தான்—, சூலம் நாளில் - கருவுயிர்க்கவேண்டிய காலத்திலே, தகை முத்தம் உயிர்த்த - பெரிய முத்துக்களைப்பெற்ற, சங்கம் - சங்கானது, மீன் சூழ்வரும் அ வெள் முழு மதி வீறு கிற-நட்சத்திரங்களாற் சூழப்பட்டுள்ள அந்த வெண்ணிறமான பூரண சந்திரனது பெருமையைக் குலைக்கவும்,—(எ - று.)

முத்துச்சிப்பிகளின்ஒலி மேககர்ச்சனை யாகவும், பாசிகள் மேகங்களாகவும், பளிங்குப்பாறையி னிடங்கள் நிலாப்பரவிய ஆகாயமாகவும், முத்துக்கள் நட்சத்திரங்களாகவும், சங்கு பூர்ண சந்திரனாகவு மிருக்க, இவ்வாறு, அந்த மைநாகமலை, சிலவிடங்களில் மேகம் தோன்றப்பெற்றுப் 'பூரணசந்திரனும் நட்சத்திரங்களும் விளங்குகின்ற ஆகாயத்தை யொத்திருந்த தென்பதாம்; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** சூலம், அம் - சாரியை; சூல என்று எடுத்து, குறிப்புப் பெயரெச்சமாகவும் கொள்ளலாம். 'அந்நாளில்' என்பது 'அநாளில்' எனத் தொக்கதாகக்கொண்டு, உரைத்தலுமொன்று. பளிங்கு முன்றில்-படிகக்கல் மயமான வெறுநிலமுமாம். சங்கம் முத்துப்பிறக்கும் இடங்களிருபதில் ஒன்றுதலறிக. பி-ம்:— [1]சூலினுளில். (48)

48. **பல்லாயிர மாயிரங் காசினம் பாடி மைக்குங்**
கல்லார் சிமயத் தடங்கைத்தல நீண்டு காட்டத்
தொல்லார் கலியுட்புக மூழ்கி வயங்கு தோற்றத்து
எல்லாமணி யீட்ட [1]முகந்தெழு கின்ற தென்ன.

(இ - ள்.) பல்ஆயிரம் ஆயிரம் - பலவாயிரக்கணக்கான, காசு இனம்-இரத்தினவகைகள், பாடு - தம்மிடங்களில், இமைக்கும் - ஒளிவீசப்பெற்ற, கல் ஆர் சிமயம் தடம் - கற்கள் மிகுதியாகப் பொருந்திய அம்மலையினது உச்சியிடங்கள், கை தலம் நீண்டு காட்ட - கைகள்போல மேலோங்கித் தோன்றுதலினால்,—தொல் ஆர்கலியுள் - பழமையாகிய சமுத்திரத்திலே, புக மூழ்கி - உட்புகுமாறுமுழுகி, வயங்கு தோற்றத்து எல்லாம் மணி ஈட்டம் முகந்து - விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய இரத்தினவகைகளின் கூட்டங்களையெல்லாம் வாரியெடுத்துக்கொண்டு, எழுகின்றது என்ன-மேலேமீண்டும் உயர்ந்து வருகின்றது போலவும்;- (எ-று.)

கடலில் முழுகியிருந்த மைநாகமலை தனது சிகரங்களில் பலவகை யிரத்தினங்களும்விளங்கவெளியேவந்தது, கடலிற்குளித்து இரத்தினங்களையெடுப்பவன் தனது கைகளிற் பலவகையிரத்

தினங்களை வாரியெடுத்துக்கொண்டு மேலே வருவதனை யொத்திருந்த தென்பதாம்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. மலையை முழுகுகின்றவனாகவும், மலைச்சிகரங்களை அவனது நீட்டிய கைகளாகவும், சிகரங்களிலுள்ள இரத்தினங்களை அவன் கைகளிலுள்ள இரத்தினங்களாகவும் கொள்க. 'காசினம்' என்றது - கோமேதகம், நீலம், பவழம், புஷ்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, வயிரம், வைடூரியம் என்னும் நவரத்தினங்களைக் குறிக்கும். கடல் ரத்நாகரம் [இரத்தினங்கட்கு இருப்பிடம்] ஆதலால், அதில் மூழ்கிப் பவழம் முத்து முதலியவற்றை யெடுத்தல் வழக்கம். சிமயம் தடக்கைத்தலம் என எடுத்து - சிகரங்களாகிய பெரிய கைகளினிட மெனினுமாம். பி - ம்:—[1]முகந்தெழுவானுமென்ன. ()

49. **மணையிற் பொலிமாக நெடுங்கொடி மாலை [1]யேய்ப்ப**
வினையிற் [2]றிரள்வெள் ளருவித்திர ளூங்கி வீழ
நினைவிற் [3]கடலூ டெழ லோடு முணர்ந்து நீங்காச்
சுனையிற் [4]பனைமீன் றிமிலோடு தொடர்ந்து துள்ள.

(இ - ள்.) மணையில் பொலி - உபரிகைகளிலே விளங்குகின்ற, மாகம் - ஆகாயமளவும் நீண்டுள்ள, நெடுங் கொடி மாலை - துவச படங்களின் வரிசைகட்கு, ஏய்ப்ப-ஒப்பாகுமாறு, வினையின் திரள் வெள் அருவி திரள் - முறைமையாகத் திரண்ட வெண்மையான அருவித் தொகுதிகள், தூங்கி வீழ - அசைந்து பெருகவும்,—நினைவின் - (அநுமானுக்கு உதவவேண்டுமென்ற) எண்ணத்துடன், கடலூடு எழலோடுஉம் - (அம்மலை) கடலினின்று வெளியே உயர எழுந்தவளவில், பனைமீன் - பனைமீன்களும், திமிலோடு - திமிலென்னும் மீன்களும், உணர்ந்து - (தமது அறிவினால்) தெரிந்துகொண்டு, நீங்காசுனையில்-(ஒருபொழுதும்) நீர் வற்றுதலில்லாத சுனைகளிலே, தொடர்ந்து துள்ள - ஒருசேரத் துள்ளிவிழவும்,—

அம்மலைச்சிகரங்களினின்று அருவிகள் பாய்ந்துபெருகுவது, உயர்ந்த மாடமாளிகைகளின்மேல் வானுறவோங்கிக் கொடிச்சீலைகள் அசைவதை யொத்திருந்தென்பது, முன்னிரண்டடிகளின் கருத்து. மைநாகமலை கடலில் மூழ்கியிருந்தபோது அதன் சிகரங்களில் தங்கியிருந்த பனைமீனும் திமிலும், மலை வானுற எழவே, 'இனி இங்கு நிற்பின் நம்உயிர்க்குக் கேடுவரும்' எனக் கருதித் தப்பியுய்யுமாறு எண்ணி அங்குநின்று நீர்வற்றாத அம்மலைச்சுனைகளில் துள்ளிக்குதித்துப் பிழைத்தன வென்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து. பனை, திமில் என்பன - மீனின் சாதிபேதங்கள்.

வினையின் திரள்- புண்ணியச் செய்கைபோல் திரண்ட என்று உரைப்பினுமாம்; புண்ணியத்தை வெண்ணிறமாகக் கூறுதல் கவி சமயம். ஆதலால், வெண்கொடிகட்குப் புண்ணியத்திரளை உவமை கூறுதல் ஏற்றதென்க. இனி, வினையின் திரள்-ஊழ்வினைபோலத் திரண்ட என்று பதவுரைகூறி, ஊழ்வினை இடைவிடாது உயிரைப் பற்றி யிருப்பதுபோல அவ்வருவியும் இடைவிடாது என்றும் அம்

மலையைப்பற்றி நிற்கு மெனக் கூறுதலுமொன்று. வினையின் திரள் அருவி-செயற்கையால் திரண்டதுபோலுள்ள அருவி யெனினு மாம்; அருவி இயல்பில் திரண்டிருப்பது, செயற்கையாகக் கடைந்து திரட்டப்பட்டதுபோற் செவ்விதாயுள்ளதென்று கருத்து. 'நினைவின் கடலூர்டு எழலோடும்' என்பதற்கு - நினைத்த மாத்திரத்திலே கடலினின்று எழுந்தவளவில் என்று உரை கூறலுமாம்.
பி-ம்:—[1]ஏய. [2]பொலி. [3]கடலோடு. [4]பொலி. (50)

50. கொடுநாலொ டிரண்டு குலப்பகை குற்ற மூன்றுஞ்
[1]சுடுஞானம் வெளிப்பட [2]வுய்த்த துயக்கி லார்போல்
விடநாக முழைத்தலை விம்ம [3]லுழன்று நீங்க
[4]நெடுநாள் பொறை [5]யுற்ற [6]வுயிர்ப்பு [7]நிமிர்ந்து நிற்ப.

(இ - ள்.) கொடு - கொடுமையான, நாலொடு இரண்டு குலம் பகை - ஆறாகிய கூட்டமாயுள்ள பகைகளையும், குற்றம் மூன்று உம் - முக்குற்றங்களையும், சுடு-அடியோடு அழிப்பதான, ஞானம்-நல்லுணர்வு, வெளிப்பட - தோன்றியதனால், உய்த்த துயக்கு இலார்போல் - முன்னேயிருந்த சந்தேகங்களெல்லாம் நீங்கிய ஞானிகள்போல,—விடம் நாகம் - விஷத்தையுடைய பாம்புகள், முழைத்தலை விம்மல் உழன்று - (அம்மலை நெடுங்காலமாக நீரினுள் முழுகியிருந்ததனால் அதன்) குகைகளில் (இதுவரை) மிக்க வருத்தத்தை யடைந்திருந்து,— நீங்க - (அம்மலை இப்போது) வெளியே வந்ததனால், நெடுநாள் பொறை உற்ற உயிர்ப்பு நிமிர்ந்து நிற்ப - வெகுநாளாகப் பந்தித்துக்கிடந்த சுவாசம் தடையின்றி வெளிவரப் பெற்று நிற்கவும்,—(எ - று.)—இச் செய்யுள்வரையுள்ள வினையெச்சங்கள் "மைநாகமென்னும் மலை வானுற வந்ததன்றே" (40) என்பதனோடு தொடரும்.

முத்திபெறும் உபாயத்தை இன்னதெனவுணராதுஐயுற்றுக் காமம் முதலிய அறுபகைகளினாலும் முக்குற்றங்களினாலும் தாக்குண்டு வருந்தியவர் பின்னர் ஞானம் உதிக்க அதனால் அவ்வருத்தத்தினின்று நீங்குதல்போல, மைநாகமலை சமுத்திரத்தில் முழுகியிருந்தமையால் இயல்பாக மூச்சுவிடமுடியாமற் சுவாசத்தை அடக்கிக்கொண்டிருந்த அம்மலைக்குகையில் வசிக்கும்பாம்புகள் இப்போது அம்மலை வெளியே வந்தவுடனே சுவாசத்தையடக்கும் தடையினின்று நீங்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு முன்னே கொண்ட வருத்தம் நீங்கி மகிழ்ந்தன வென்பதாம்; உவமையணி. இதை இழிவுவமை என்று சிலர் குறைகூறுவர்.

காமம் முதலியவை வடமொழியில் அரிஷட்வர்க்க மெனப்படுதலால், 'குலப்பகை' என்றார்; அவையாவன-காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதம் என்பன. (காமம்-தகாதவற்றில் விருப்பம். வெகுளி-அப்பொருள்பற்றிப் பிறர்மாட்டுக் கொள்ளுங் கோபம். கடும்பற்றுஉள்ளம்-வேண்டுமவற்றிற்கும் பொருள் கொடாமல் அதனை இறுகப்பிடித்தல்; லோபம். மானம்-மனத்தின் ஒக்கம்: அஃதாவது-சான்றோரை வணங்காமையும்

முடிக்கப்படாதாயினும் கருதிய துமுடித்தேவிடுதலும்முதலாயின. உவகை-தகாதவற்றைப்பெறுதலால்மனமகிழ்தல்; மோகம்-மதம். செல்வக்களிப்பு). முக்குற்றங்களாவன-வித்தியாமதம், தநமதம், குலமதம் என்பன; இவை, 'முக்குறும்பு' எனவும்படும்: ஆணவம், மாயை, கன்மம் எனவும் கூறுதலுண்டு; ஐயம், திரிபு, அறியாமை என்பவற்றையும் கொள்ளலாம். பி-ம்:—[1]சுடர். [2]உற்றவை துய்க்கிலார். [3]உழந்துவீங்கி. [4]நெடுநாட். [5]அற்ற. [6]உயிர்ப்பை. [7]நிரந்துநீங்க. (51)

51.—அவ்வாறு கடலினின்று மேலெழுந்த மைநாகமலையைக் குறித்து அநுமான் சந்தேகித்தல்.

எழுந் [1]தோங்கி விண்ணோடு மண்ணொக்க விலங்கு மாடி
உழுந்தோடு காலத்திடை [2]யும்பரி [3]னிம்ப ரெங்கும்
கொழுந்தோடி நின்ற [4]கொழுங்குன்றை வியந்து நோக்கி
[5]அழுங்கா மனத்தண்ண லிதென்கொ லெனுவ யிர்த்தான்.

(இ-ள்.) அழுங்கா மனத்து அண்ணல்-(எதற்குஞ்) சலியாத மனத்தையுடைய அநுமான்,—இலங்கும் ஆடி உழுந்து ஓடு காலத்திடை-விளங்குகின்ற கண்ணாடியின்மீது இட்ட ஓர் உளுந்து உருள்கின்ற காலத்திற்குள்ளே, விண்ணோடு மண் ஒக்க எழுந்து-ஆகாயமும் பூமியும் ஒரு நிகராக வியாபித்து, ஓங்கி-உயர்ந்து, உம்பரின் இம்பர் எங்கும் கொழுந்து ஓடிநின்ற-மேலும் கீழும் எல்லாப்பக்கமும் முடியும் அடியும் படர்ந்துநின்ற, கொழுங் குன்றை-செழிப்புள்ள அம்மைநாகமலையை, வியந்து நோக்கி-(திடீரென மேலெழுந்ததனால்) ஆச்சரியத்தோடு பார்த்து,—இது என் கொல் என-'இது என்னோ!' என்று, அயிர்த்தான்-சந்தேகித்தான்; (எ-று.)

அம்மைநாகமலை கடலினின்று வெளித்தோன்றி மேலும் கீழும் வியாபித்து நின்றதைக்கண்ட அநுமான், சிறிதும் அஞ்சாது முதலில் அதனை இன்னதெனவுணராது ஐயுற்றன னென்பதாம். மிக்க விரைவைக் குறித்தற்கு, கண்ணாடியிலுழுந்துருளுங் காலத்திடையென்றார்.வழுவழுப்புள்ள கண்ணாடியின்மீது திரண்ட வடிவமுடைய பொருளை யிட்டால் அது தட்டுத் தடையின்றி விரைந்து உருளுமியல்பு, இங்கேகருதத்தக்கது. உம்பர்க்கொழுந்து -முடிச்சிகரம்: இம்பர்க்கொழுந்து-அடிவேர்; ஓடுதல்-படர்தல். எழுந்து-கடலினின்று மேலெழுந்து. பி-ம்:—[1]ஓடி. [2]உம்பரொடு. [3]உம்பரோங்கி. [4]நெடுங், கொடுங். [5]அழுந்தா. (52)

52.—அநுமான் அம்மலையைத் தனது மார்பினால் தள்ளி விட்டுப் பின்னும் உயர்ந்துபோதல்.

நீர்மேற் [1]படரா நெடுங்குன்று நிமிர்ந்து நிற்றல்
சீர்மேற் படராதெனச் சிந்தை யுணர்ந்து செல்வான்

வேர்மேற்பட வன்றலை கீழ்ப்பட நூக்கி விண்ணோர்
ஊர்மேற் படரக் கடி[2]தும்பரின் மீது யர்ந்தான்.

(இ - ள்.) செல்வான் - (கடலின்மீது தாவிச்) செல்லுகின்றவனான அநுமான்,—'நெடுங்குன்று - பெரியஇம்மலை, நீர்மேல் படரா - கடலின் மீது பரந்து, நிமிர்ந்து நிற்றல் - மேலோங்கியிருத்தல், சீர்மேல் படராது-(நமக்கு) நன்மையைத் தருவதாகாது,' என - என்று, சிந்தை உணர்ந்து - மனத்தினால் ஆராய்ந்தறிந்து,—வேர் மேல்பட - (அம்மலையின்) அடியானது மேற்புறமாகவும், வல் தலை கீழ்பட - உறுதியான சிகரம் கீழ்ப்புறமாகவும், (புரண்டு விழும்படி), நூக்கி - (தனது மார்பினால் அம்மலையைத்) தள்ளி விட்டு,—(பிறகு), கடிது - விரைவாக, விண்ணோர் ஊர்மேல் படர-தேவர்களுடைய ஊரினளவு உயரத்திலே தனது செல்லுகை உளதாம்படி, உம்பரின் மீது - ஆகாயத்தின்மேல், உயர்ந்தான் - உயர்ந்து சென்றான்; (எ - று.)

முதனூலிற்குஏற்ப, அம்மலையெழுச்சியைத் தனது போக்கிற்குத்தடையாகக் கருதித்தள்ளிச்செல்லலாயினன் அனுமனென்று கருத்துக்கொள்க; மேல் 54-ஆஞ்செய்யுளில் "வேற்றுப்புலத்தோனெனல்" எனவும், 58-ஆஞ்செய்யுளில் "உரைத்தானுரையாலிவனூறிலனென்ப துன்னி" எனவும் வருவன காண்க. "உரஸா பாதயாமாஸ" எனக் கூறியுள்ளதனால், நூக்கி யென்பதற்கு - மார்பினால் தள்ளி யென உரைக்கப்பட்டது. பி - ம்:—[1]படர்நன்னெடுங் குன்றம், படர்குன்றிதுகோடு. [2]உம்பரினூடுபாய்ந்தான்.()

53.—உடனே மைநாகமலை அன்பினால் தொடர்ந்து மானுட வடிவங்கொண்டு அநுமானை நோக்கிக் கூறத்தொடங்குதல்.

உந்தாமு னுலைந்துயர் வேலை யொளித்த [1]குன்றும்
சிந்தாகுல முற்றது பின்னருந் தீர்வி லன்பால்
வந்தோங்கி யாண்டோர் சிறுமானுட வேட மாகி
எந்தா யிதுகேளென [2]வின்ன விசைத்த தன்றே.

(இ - ள்.) உயர் வேலை ஒளித்த குன்றும் - அலைகளுயர்கின்ற சமுத்திரத்தில் (நெடுங்காலம்) ஒளித்துக்கிடந்த அந்த மைநாகமலையும்,—உந்தாமுன்- (அவ்வாறு அநுமன்) தள்ளுவதற்கு முன்னமே [தள்ளியவுடனே யென்றபடி], உலைந்து- வருந்தி, சிந்தா ஆகுலம் உற்றது-மனத்துயரத்தை யடைந்ததாகி,—பின்னர்உம்-(அவ்வாறு வருத்தமடைந்த) பின்பும்,—தீர்வு இல் அன்பால் - நீங்குதலில்லாத அன்பினாலே, ஆண்டு ஓர் சிறு மானுடவேடம் ஆகி - அப்போது [அவ்விடத்தில்] சிறியதொரு மானுட வடிவங்கொண்டு, ஓங்கி வந்து - (அநுமான் செல்லுகின்ற உயரத்தளவும்] உயர்ந்து தொடர்ந்து,—(அநுமானை நோக்கி), 'எந்தாய் - எனது ஐயனே! இது- (நான் சொல்லுகின்ற) இதனை, கேள் - கேட்பாயாக,' என - என்றுசொல்லி, (பின்பு), இன்ன-இவ்வார்த்தைகளை, இசைத்தது-

சொல்லலாயிற்று; (எ - று.)—அவற்றை அடுத்த நான்கு கவிகளிற் காண்க. அன்றே - ஈற்றசை.

அப்போது அம்மைநாகமலை அநுமான் தன்னைவீழ்த்தியதனால் தான் மிக்க வேதனையடைந்தும், அவன்மீது மிக்க அன்புகொண்டு மீண்டும்ஒருமனிதவுருவமெடுத்து உயரவெழுந்து தொடர்ந்து அநுமானையடுத்துச் சில பேசலாயிற் றென்பதாம். வேண்டியபடி வடிவு கொள்ளுதல், சித்திவிசேடம்; இது அம்மலைத்தெய்வத்துக்கு உள தென்க. உந்தாமுன் உலைந்து - விரைவின் மிகுதியை விளக்கவந்த மிகையுயர்வுநவிற்சியணி. அன்பிற்குக் காரணம், அநுமானது தந்தையாகிய வாயுபகவான் இந்திரனால் தனக்கு நேர்வதாயிருந்த ஆபத்தினின்று விடுவித்த செய்ந்நன்றியை மறவாமையினாலாகியது. மைநாகமலை கடலினுள் மூழ்கியொளித்த விவரம், மேல் விளங்கும். மலையினுருவத்தை நோக்க மனிதவுருவம் மிகச் சிறியதாகுதலால், 'சிறு மானுடவேடம்' என்றார். அநுமானை மைநாகமலை 'எந்தாய்' என விளித்தது, உயர்வுபற்றி. பி - ம்:—[1]குன்றம். [2]இன்னது. (54)

54.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள்-ஒருதொடர்: மைநாகமலை அநுமானிடத்துத் தான் வந்த காரணத்தைக் கூறுதல்.

வேற்றுப் புலத்தோனென லைய விலங்க லெல்லாம்
மாற்றுச் சிறை[1]யென் றரி[2]வச்சிர மாண வோச்ச
[3]வீற்றுப் படநூறிய வேலையின் வேலை யுய்த்துக்
காற்றுக் கிறைவன் னெனைக் காத்தன னன்பு [4]காக்க.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே!—வேற்றுப் புலத்தோன் எனல் - (நீ என்னை) மாற்றாரது இனத்தைச் சேர்ந்தவனென்று நினையாதே; (மற்றுயாவனெனில்),-(முற்காலத்தில்), 'விலங்கல் எல்லாம்-மலைகளெல்லாவற்றின், சிறை மாற்று - (பறந்துவந்து நினைத்தவிடங்களில் தங்கியழிப்பனவான) இறகுகளை யொழிப்பாய்,' என்று - என்று (தன் தெய்வப்படைக்குக்) கட்டளையிட்டு, அரி - இந்திரனானவன், மாண - (உலகத்திற்கு) நன்மையுண்டாகுமாறு, வச்சிரம் ஓச்ச - (தனதுகையிலுள்ள) வச்சிராயுதத்தை ஓங்கிவீச,—(அப்படைக்கலம்), வீற்றுப்பட நூறிய - வேறு வேறாக அறும்படி (மலைச்சிறகுகளை) அரிந்த, வேலையின் - சமயத்தில்,—காற்றுக்கு இறைவன் - வாயுதேவன், அன்பு காக்க - (நான் என்றைக்கும் அவனிடத்தில்) அன்புகொள்ளுமாறு, எனை - என்னை, வேலை உய்த்து - சமுத்திரத்திற் கொண்டுசெலுத்தி, காத்தனன் - (எனது சிறகு அறுபடாதபடி) பாதுகாத்தான்; (எ - று.)

அநுமானே! உனது காரியத்தைச் செவ்வனே நிறைவேறவொட்டாது இடையூறு செய்யப்புகும் பகைவரைச் சேர்ந்தவனென்று நீ என்னைக் கருதாதே; முன்பு கிருதயுகத்திலே மலைகளெல்லாம் இறகுடையனவாய்த் தாம் நினைத்தவிடங்களிலெல்லாம் பறந்துசென்று கண்ட இடங்களிலுந் தங்கி உலகத்திற்குப்பேரமி

வைச் செய்ய, அக்காலத்துத்தேவர்களினுடையவேண்டுகோளின் படியே இந்திரன் மலைகளையெல்லாம் தனது வச்சிராயுதத்தைக் கொண்டு சிறகைத் துணிக்கலானுன்: அப்போது, வாயுபகவான் அவ்வாபத்தினின்று தப்புமாறுஎன்னைத் தள்ளிக்கொண்டுவந்து இக்கடலில்விழுத்தினுன்; ஆதலால், யான் அவ்வாயுதேவனிடத்து மிக்க அன்பு கொண்டுள்ளேன் என்று மைநாகமலை கூறிற்றென் பதாம். அன்பு காக்க - என்னிடத்து அவ்வாயுபகவான் அன்பு கொண்டுள்ளதனுல் எனினுமாம்.

விலங்கல் - ஊர்க்கு ஒருபுறமாக விலகிநிற்பதெனப் பொருள் படும் காரணக்குறி; ("இருபுனலும் வாய்ந்தமலையும் வருபுனலும், வல்லரணும் நாட்டிற் குறுப்பு" என்ற திருக்குறளில் 'வாய்ந்த மலை' என்றவிடத்துப் பரிமேலழகர் இடையதன்றி ஒருபுடைய தாதலை மலைக்கு வாய்ப்பாகக்கூறியமை உணர்க.) அரி-ஹரியென்ற வடசொல்லின் விகாரம்; (புகைவர்களை) அழிப்பவனென்பது பொருள். மாற்றுச்சிறை—தொல்காப்பியத்தில் "ஔவென வரூஉ முயிரிறு சொல்லும், ஞநமவவென்னும் புள்ளியிறுதியும், குற்றிய லுகரத்திறுதியுமுளப்பட, முற்றத்தோன்ரு முன்னிலைமொழிக்கே" என்றதனுல், ஏவலொருமைமுற்றின்முன் வலிமிக்கதென்க:"ஏவல் முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பே" என்ருர், நன்னூலாரும். வேலையின்வேலையுய்த்து - சொற்பின்வருநிலை. பி - ம்:—[1]வாசவன். [2]வச்சிரமானதெய்வ, வச்சிரமானதேவி. [3]வீற்றுப்படை. [4]காந்தி. ()

55. அன்ன னருங்காதல னாதலி னன்பு தூண்ட
என்ன லுனக்கீண்டு [1]செயற்கரி தாய தின்மை
பொன்னார் சிகரத்திடை யாறினை [2]போதி யேனும்
உன்ன லுயர்ந்தே னுயர்விற்கு முயர்ந்த தோளாய்.

(இ - ள்.) உயர்விற்குஉம் உயர்ந்த தோளாய் - (மலைமுதலிய எப்பொருளின்) உயர்ச்சியினும் மேலாக உயர்ந்துள்ள தோள்களை யுடையவனே!-(நீ), அன்னன் அருங்காதலன் ஆதலின் - (அவ்வாறு என்னைக்காத்த) அவ்வாயுதேவனது அருமையான குமாரனுதலால், அன்பு தூண்ட - (அவ்வாயுவினிடம் யான் கொண்டுள்ள) அன்பானது (என்னைத்) தூண்டுதல்பற்றி, என்னல் ஈண்டு உனக்கு செயற்கு - என்னல் இப்போது உனக்குச் செய்யப்படுதற்கு, அரிது ஆயது - மிகவும் அருமையான உபகாரம், இன்மை-இல்லாமலிருத் தலினுல், பொன்ஆர் சிகரத்திடை-பொன்னிறமாக விளங்குகின்ற (எனது) உச்சியிலே, ஆறினை - இளைப்பாறினவனாய், போதிஏனும் - (நீ) செல்வாயானுலும், உன்னல் உயர்ந்தேன் - (அம்மாத்திரத்தி னுல்) நின்னுல் மேன்மை பெற்றவனுவேன்; (எ - று.)

இதனுல், ஒருவர் தக்கசமயத்திலே கைம்மாறு கருதாது ஒரு வனுக்குப் பேருதவி செய்வராயின், அவன் அதனை மறவாது, அவரிடத்தன்றி அவரைச் சேர்ந்தவரிடத்தும் தான் நன்றியுள்ள வனுயிருக்கவேண்டுமென்றமுறைமை விளக்கப்பட்டது. உன்னல் உயர்ந்தேன் - உன் பொருட்டாகவே (கடலினின்று) வெளிவந்தே

னென்றலு மொன்று. காதலன் - அன்பிற்கு இடமானவன்; மகன்.
பி - ம்:—[1]செயற்குரித்தாய தன்மை. [2]போதியென்றேயுன்னு. (56)

56\. கார்மேக வண்ணன் பணி [1]பூண்டருங் காலின் மைந்தன்
தேர்வான் வருகின்றது சீதையைத் தேவ ருய்யப்
பேர்வா னயல்சேறி யிதிற்பெறும் பேறி லென்ன
நீர்வேலையுமென்னை யுரைத்தது நீதி நின்றாய்.

(இ - ள்.) நீதி நின்றாய் - நீதிநெறியில் தவறாது நடப்பவனே! —'அருங் காலின் மைந்தன்-வாயுதேவனது அருமையான குமாரன் [அநுமான்], வருகின்றது - வருகின்ற செயல்,—கார் மேகம் வண்ணன் பணி பூண்டு - காளமேகம்போன்ற [கரிய] நிறத்தை யுடையவனான இராமபிரானது கட்டளையை மேற்கொண்டு, தேவர் உய்ய-தேவர்களெல்லாம் (அரக்கர்களால்நேர்ந்த ஆபத்தி னின்று) விடுபட்டுப்பிழைக்குமாறு, சீதையை தேர்வான்-சீதை யைத்தேடுதற்பொருட்டு, (ஆகும்); (ஆதலால், அவன் தங்குமாறு), பேர் வான் அயல் சேறி-(நீ) பெரிய ஆகாயத்தினது அருகே செல்வாயாக; இதின் - இதனைக் காட்டிலும், பெறும்-(நீ) அடையக் கூடிய, பேறு-பாக்கியமானது, இல் - (வேறு) இல்லை;' என்ன- என்று,—நீர் வேலை உம் - ஜலமயமான சமுத்திரமும், என்னை - என்னைநோக்கி, உரைத்தது - சொல்லிற்று; (எ - று.)

இதனால், மைநாகமலை, அநுமான் வருஞ் செய்தியைத் தான் தெரிந்துவந்த காரணத்தைத் தெரிவித்ததென்பதாம்.

வருகின்றது தேர்வான் (ஆகும்) என இயையும். அநுமான் இப்போது சீதையைத்தேடும்படி இலங்கை நோக்கிச் செல்வது, பரம்பரையாக ராக்ஷஸ நாசத்துக்குக் காரணமாகுதலால், 'காலின் மைந்தன்தேர்வான்வருகின்றது சீதையைத்தேவருய்ய' எனப் பட்டது. ஸீதா என்ற வடசொல்லிற்கு-கலப்பையுழுபடைச்சா லென்று முதலிற்பொருள்; ஜநகமகாராஜா யாகஞ்செய்தற்குச் சாலையமைத்தற்பொருட்டு நிலத்தை உழுதபொழுது அப்படைச் சாலினின்று தோன்றியவளாதலால், பிராட்டிக்குச் சீதையென்று பெயராயிற்று; இடவாகுபெயராகிய காரணக்குறி. இத்திருநாமம், பிராட்டியாரது திருவவதாரச் சிறப்பை விளக்கும். பேர்வானென் பதை ஒருமொழியாகவே கொண்டு, தேவர்களுய்யுமாறு செல்பவ னான அநுமானுக்கு இடமாகும்படி செல்வாய் எனக் கூறவுந் தகும். பி - ம்:—[1]பூண்டவன். (57)

57\. நற்றாயினு நல்ல னெனக்கிவ னென்று நாடி
இற்றே யிறை [1]யெய்தினை யெய்ந்தது கோடி யென்னால்
பொற்றா ரகன்மார்பதம் மில்லுழை வந்த போதே
உற்றார் செயன்மற்று முண்டோ வெனவுற் றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) பொன் தார் அகல் மார்ப-பொன்மயமான மாலையை யணிந்த பரந்த மார்பையுடையவனே!—'எனக்கு—, இவன்-(இங்கு

வந்திருக்கின்ற மலைவடிவாகிய) இவன், நல் தாயின்உம் நல்லன் - (தன்மக்களிடத்து மிக்க அன்பைக்கொண்டுள்ள) பெற்ற தாயைக் காட்டிலும் நல்லவன்', என்று நாடி - என்று (நீ என்னைக்குறித்து) மனத்திற்கொண்டு, இற்றே - இப்பொழுதே, இறை எய்தினை - சற்றுநேரம் (என்னிடத்தில்) தங்கி இளைப்பாறியவனாய், என்னால் ஏய்ந்ததுகோடி - என்னால் செய்யக்கூடிய விருந்தை அங்கீகரிப்பாயாக; தம் இல் உழை வந்தபோதே - தமது வீட்டிற்கு (ஒருவர்) வந்த சமயத்திலே, உற்றார் செயல் - மனம்பொருந்திய நண்பர் செய்யுஞ்செயல், மற்றுஉம் உண்டுஓ -(இதனைத் தவிர) வேறேயு முளதோ?' என - என்று, உற்று - மனம் பொருந்தி, உரைத்தான் - சொன்னான்; (எ - று.)

நீ என்னைப் பெற்றதாயைப்பார்க்கிலும் அந்தரங்கமான நண்பையுடையவனென்று நம்பி என்னிடத்தில்தங்கி யான்செய்யும் விருந்தை அங்கீகரிப்பாயாகஎன,மைநாகமலை அநுமானைவேண்டிற்றென்க. உறையுளும் உணவும் உதவுவதே உற்றாருடைய தொழிலென்பது, பின்னிரண்டடியிற்கூறியது. அநுமான் தன்னைப்பற்றி நினைக்கவேண்டியவகையை, 'நற்றாயினும் நல்லனெனக்கு இவன்' என்று கூறிற்று. நற்றாய் - பெற்ற தாய். இளமையில் இந்திரன் பெயரிட்டு வரமளித்தபோது கொடுத்த பொற்றாமரைமலர் மாலையையுடையானாதலால், அநுமான், 'பொற்றாரகன்மார்ப' என விளிக்கப்பட்டான்; 15-ஆஞ் செய்யுளில் "அலங்கல்தாழ்மார்பன்" என்றதும் காண்க. பி - ம்:—[1]எய்தினன். (58)

58.—அநுமான் மைநாகமலையைத் தெளிந்தபின்பும் அப்பாற் செல்ல நினைக்கையில், தனது அருகில் அம்மலை உயர்ந்து வருதலைக் காணல்.

உரைத்தா னுரையா லிவனூறில னென்ப துன்னி
விரைத்தாமரை வாண்முகம் விட்டு [1]விளங்கு வீரன்
சிரித்தா னளவே [2]சிரித்துத் திசைசெல்ல நோக்க
வரைத்தா ணெடும்பொற் குடுமித்தலை மாடு கண்டான்.

(இ - ள்.) விரை தாமரை முகம் வாள்விட்டு விளங்கு வீரன் - வாசனையையுடைய தாமரைமலர்போன்ற முகம் ஒளிவீசிவிளங்கப் பெற்ற பராக்கிரமசாலியான அநுமான்,- உரைத்தான் உரையால் -அப்படிக்கூறிய மைநாகமலையினுடைய பேச்சினால், இவன் ஊறு இலன் என்பது உன்னி-'இவன் குற்றமில்லாதவன்' என்பதனை உளங்கொண்டு, அளவே சிரித்தான்-சிறிதளவாகச் சிரித்தான் [மந்தஹாஸம் செய்தான்]; சிரித்து - (அவ்வாறு) சிரித்து, திசை செல்லநோக்க-(தான் போய்க்கொண்டிருந்த) திக்கையே மீண்டும் போகுமாறு பார்க்கையில்,—தாள் வரை நெடும் பொன் குடுமி தலை-அடிப்பாகத்தோடு கூடிய அம்மலையினது பெரிய பொன்மயமான சிகரமாகிய முடிப்பாகத்தை, மாடு-(தனது) சமீபத்திலே, கண்டான் - பார்த்தான்; (எ - று.)

அநுமான், மனிதவடிவாகவந்த அம்மைநாகமலையினது வார்த்தையினால் அம்மலையினது தன்மையைத் தேறி, மீண்டும் தான் தென்திசையிற் செல்லுமாறு கருதுகையில், முன்பு தன்னால் தலைகீழாகத்தள்ளப்பட்ட அம்மலைமீண்டும் தனது அருகில் தன்னுச்சி தோன்ற வந்திருந்ததைக் கண்டனனென்பதாம். இங்கு, நகை - முன்னர் அம்மலையைக் கண்டபோது வேற்றுப்புலத்தானோ என்று சங்கித்து நூக்கியமையைப்பற்றியது; அன்பினலாய மகிழ்ச்சி பற்றியதுமாம். அளவுக்குமேற்சிரித்தல் பெருமைக்கிழுக்காமாதலால், 'அளவேசிரித்தான்' என்றன ரென்னலாம். மைநாககிரி புருஷ வடிவங்கொண்டு சென்று பேசியதனால், உயர்திணையாண்பாலாற் கூறப்பட்டது. 'திசை செல்ல நோக்க' என்பதற்கு - (இங்ஙனம் பேசுகிற அப்புருஷனுள்ள) திசையைநோக்கிப் பார்வையைச் செலுத்த என்றுபொருள் கொள்ளுதல் சாலும். இச்செய்யுள், கீழ்ச் செய்யுளோடு அந்தாதித்தொடையாகத் தொடர்ந்து வந்தது. பி - ம்:—[1]விளங்க. [2]சிரித்தத்திசைசெல்ல நோக்கி. (59)

59.—இதுவும் அடுத்த செய்யுளும்-அநுமான் மைநாக மலையை நோக்கிக் கூறிய உபசாரமொழி.

[1]வருந்தே னது [2]வென்றுணை வானவன் வைத்த காதல்
அருந்தே னினியாதுமென் னுசை [3]நிரப்பி னல்லால்
பெருந்தேன் [4]பொழிசார னின்னன்பு பிணித்த போதே
இருந்தே னுகர்ந்தே [5]னிதினூங்கினி [6]யீவ துண்டே.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அநுமான் மைநாகமலையைநோக்கிப் பின்வருமாறு கூறுவான்),—வருந்தேன் - (யான் இவ்வாறு வெகுதூரஞ் செல்வதனால்) வருத்தமடையேன்; அது - அதற்குக்காரணம், என் துணை வானவன் வைத்த காதல் - எனக்கு (எல்லாக்காலத்திலும்) துணையாயிருக்கிற கடவுளான இராமபிரான் (என்னிடத்தில்) வைத்துள்ள அன்பாம்; என் ஆசை நிரப்பின் அல்லால் - எனது மனோரதம் நிறைவேறப்பெற்றாலல்லாமல், இனி - இப்பொழுது, யாதுஉம் அருந்தேன் - (நான்) எதனையும் உண்ணமாட்டேன்; பெருந் தேன்பொழி - மிக்கதேனைச்சொரிகிற, சாரல் - பக்கங்களை [தாழ்வரைகளை] யுடைய, நின் - உனது, அன்பு - பிரீதியாவது, பிணித்தபோதே - (என்னிடம்) உண்டானபொழுதே, இருந்தேன் நுகர்ந்தேன் - (உன்மீது) தங்கி விருந்துண்டவனானேன்: இதின் ஊங்கு - இந்த அன்பைக்காட்டிலும் மிக்கதாக, இனி-இன்னமும், ஈவது - (நீ எனக்குக்) கொடுக்கக்கூடியது, உண்டுஏ - உண்டோ? [இல்லையென்றபடி]; (எ - று.)

அப்போது அநுமான் மைநாகமலையை நோக்கி 'நான் இராமபிரானது அநுக்கிரகத்துக்குப் பாத்திரமாயிருப்பதனால், வழிச் செல்லும் இளைப்பாவது பசிதாகங்களாவது எனக்கு உண்டாக மாட்டா: அன்றியும், என்காரியத்தை முடித்தன்றி யுண்பதில்லையென யான் விரதமும் கொண்டிருக்கின்றேன். ஆதலால், நான்

உன்னிடத்தே தங்கி உண்ணுவிடினும், உனது அன்பைக் கண்டு, தங்கி விருந்துண்டதனினும் மிகமகிழ்ந்தேன்' என, அம்மலையின் அன்பைக் கொண்டாடிக் கூறினனென்பதாம்.

உணர்ந்தபோதோடு உறங்கும்போதோடு வாசியற எப்போதும் அவனே எனக்குச் சரணமென்பான், 'என் துணைவானவன்' என்றான்: அநுமான் இராமபிரானைத் திருமாலினது திருவவதாரமென உண்மை யுணர்ந்த தத்துவஞானி யாதலால், இவ்வாறு கூறினன். 'என் துணைவானவன் வைத்த காதல்' என்பதற்கு - எனக்குத்துணையாகிய வானவனிடத்தில் யான் வைத்த பக்தி என்றும் பொருள் கூறலாம். 'இனி' என்னும் இடைச்சொல் - இரண்டாமடியில், எதிர்காலங்காட்டாது நிகழ்காலங் குறித்து நின்றது. 'பெருந்தேன் பொழிசாரல்' என்பதை அன்மொழித் தொகையாகக்கொண்டு, மலையை நோக்கிய அண்மைவிளி யென்றலுமாம். பி - ம்:—[1]வருந்தேல். [2]சின். [3]நிரப்பியல்லால். [4]பிழிசாலும். [5]இதனூங்கு. [6]ஈவதென்னோ. (60)

60.—இதுவும் அது.

முன்பிற் சிறந்தாரிடை யுள்ளவர் காதன் முற்றப்
பின்பிற் சிறந்தார் குணநன்றிது பெற்ற யாக்கைக்கு
என்பிற் சிறந்தாயதோ [1]ரூற்றமுண் டென்ன லாமே
அன்பிற் சிறந்தாயதோர் பூசனை [2]யார்க ணுண்டே.

(இ - ள்.) காதல் முற்ற - (இரப்போரது) ஆசை பூர்ணமாகும்படி (கொடுப்பதில்), முன்பில் சிறந்தார்- முன்னுகச் சிறந்த முதல் வள்ளல்களும், இடை உள்ளவர் - இடைவள்ளல்களும், பின்பில் சிறந்தார்-கடைவள்ளல்களும், (மேற்கொண்டிருக்கின்ற,) குணம் - உரியகுணமாகிய, இது - இந்த அன்பே, நன்று - மிகச்சிறந்தது; பெற்ற யாக்கைக்கு-(உயிரைப்) பெற்றுள்ள சரீரத்துக்கு,'என்பின் சிறந்து ஆயது ஓர் ஊற்றம் - (எழுவகைத் தாதுக்களுள்) எலும்பைக் காட்டிலும் சிறந்த வலிமையுடைய பொருள், உண்டு- உளது', என்னல் ஆமே - என்று சொல்லமுடியுமா? (இல்லையே; அது போலவே), அன்பில் சிறந்து-ஆயது - (உயிர்க்குஉரிய குணங்களுள்) அன்பினும் சிறந்திருப்பதாகிய, ஓர்பூசனை - மதித்துக் கொண்டாடத்தக்கபொருள், யார்கண் உண்டு-யாரிடத்திலேதான் உள்ளது? [எவரிடத்துமில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

மூவகையாகச் சொல்லத்தக்க வள்ளல்களும் தாம் கொடைத் தொழிலை மேற்கொண்டிருப்பது, அன்பினாலேயே: உடலிலுள்ள எழுவகைத் தாதுக்களுள் எலும்பு சிறத்தல்போல, உயிர்க்குரிய குணங்களுள் அன்பே சிறந்ததாம். இதையொப்ப மதிப்புடையது வேறொன்றில்லை யென்றவாறு. நீ என்னிடத்து அன்பைக் காட்டினையாதலால் இதைவிட எனக்கு வேறு செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லை யென்பது கருத்து. வேண்டாதிருக்கையில் வலியத் தாமே கொடுப்பவர் முதல் வள்ளல்களெனவும், வேண்டக்

கொடுப்பவர் இடை வள்ளல்களெனவும், புகழக் கொடுப்பவர் கடைவள்ளல்களெனவும் கூறப்படுவர்; "உறுபொருள் தண்டாதீந்தும், வாரியிலிரந்தோர்க்கிட்டும் வளர்புகழ் துதிக்க வீந்தும், பேரியல்வையமெண்ணப் பெற்றனர் முப்பாலாரும்" என்ற சூடாமணி நிகண்டையும் காண்க. மூவகை வள்ளல்களினிடத்தும் கொடைக்குக்காரணமாகி, அன்புசிறந்தது: இந்த அன்பு அரிதுபெற்ற மானுடவுடம்பினுள் உயிர்க்கு என்பினும் சிறந்தஉறுதிதரும் பொருளாக உள்ளது என்று திண்ணமாகக் கூறலாம் என்று முதல் மூன்றடிகட்குப் பொருள்கூறலாம்: உயிர் தங்க எழுவகைத் தாதுக்களுள் என்பு உதவுவது:இங்ஙனை என்போடு யாக்கை யியைந்தது தன்னிலுள்ளஉயிர் அன்போடியைந்து வழங்குதற்கே என்ற கருத்துப்பட, "அன்போடியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்கு, என்போ டியைந்த தொடர்பு" என்ற திருக்குறளில் வருவதும் காண்க. பி - ம்:—[1]குணத்தொன்றிவர். [2]யாங்கணுண்டே. (61)

61.—அநுமான் மைநாகமலைக்குச் சமாதானங்கூறி அப்பாற் செல்லுதல்.

[1]ஈண்டே கடிதேகி யிலங்கை விலங்க லெய்தி
ஆண்டா னடிமைத்தொழி [2]லாற்றியென் னாற்றல் கொண்டே
[3]மீண்டா னுகர்வென்னின் விருந்தென வேண்டி மெய்ம்மை
பூண்டா னவன்கட் புலம்பிற்பட [4]முந்து போனான்.

(இ - ள்.) ஈண்டே - இப்பொழுதே, கடிதுஏகி - விரைவாகச் சென்று, விலங்கல்இலங்கைஎய்தி- திரிகூடமலையின்மீதிருக்கின்ற இலங்கையைச் சேர்ந்து,—ஆண்டான் அடிமைதொழில்- (என்னை) ஆட்கொண்டவனாகிய இராமபிரான் கட்டளையிட்ட தொழிலை, ஆற்றி - செய்து முடித்து, என் ஆற்றல்கொண்டு - எனது வல்லமையினால், மீண்டால் - திரும்பிவருவேனானால்,—(பின்பு), நின் விருந்து - (மனமுவந்து செய்யும்) உனது விருந்தை, நுகர்வென் - (யான்) உண்பேன், என வேண்டி-என்று (அவனிடத்துக்) கேட்டுக்கொண்டு, மெய்ம்மை பூண்டான் அவன் - (தன்னிடம்) மெய்யான அன்பைக் கொண்டவனாகிய அம் மைநாகனது, கண் புலம் - (நெடுந்தூரங்காண்கின்ற) கண்பார்வையும், பின்பட-பின்வாங்கும்படி, முந்து போனான் - (அநுமான்) மிகவிரைந்து சென்றான்;

அநுமான் 'இப்போது யான் சென்று காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு மீண்டுவரும்போது உனது விருந்தையேற்றுக்கொள்வேன்' என்று சொல்லி, மைநாகன் அன்புடன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் அவன் கண்ணுக்கு எட்டாத தூரமளவு அதிவேகமாகச் சென்றுவிட்டனனென்றவாறும். வேண்டி மெய்ம்மை பூண்டான் என்று எடுத்து - மெய்ம்மைபூண்டு வேண்டினான் என விகுதி பிரித்துக்கூட்டலுமாம். நல்விருந்து என்ற பாடத்தில், விருந்துக்கு நன்மை - அன்போடு இடப்படுதல்; "ஆதரஸ் ஸப்தமோ ரஸ:" என்று அறுசுவையோடு அன்பும் ஏழாவதுசுவை

யாகச்சேர்த்துச் சொல்லப்படுதலால், அதனையுடைய உணவு சிறந்ததாமென்பான், 'நல்விருந்து' என்றானென்க. பி-ம்:—[1]ஈண்டியான். [2]ஆற்றலினாற்றலுண்டேல். [3]மீண்டானுகர்வென்னுன், மீண்டியானுகர்வேனுன். [4]முன்பு போனான். (62)

62.—அங்ஙனம் மிகவிரைந்து செல்லுகின்ற அநுமானது வருணனை.

செவ்வான் கதிநங்குளிர் திங்களுந் தேவர்[1]வைகு
வெவ்வேறு [2]விமானமு மீனொடு மேக மற்றும்
எவ்வா யுலகத்தவு மீண்டி-[3]யிருந்த தம்மின்
ஒவ்வாதன வொத்திட வூழிவெங் [4]காலு மொத்தான்.

(இ - ள்.) வான்-ஆகாயத்திலே, செம் கதிர்உம்-செந்நிறமான கிரணங்களையுடைய சூரியனும், குளிர் திங்கள்உம் - குளிர்ந்த (கிரணங்களையுடைய) சந்திரனும், தேவர் வைகு வெவ்வேறு விமானம்உம் - தேவர்கள் வசித்திருக்கப்பெற்ற வேறுவேறு விமானங்களும், மீனொடு - நக்ஷத்திரங்களும், மேகம்- மேகங்களும், மற்றும் - மேலும், எ வாய் உலகத்த உம் [உலகத்து எவ் வாய உம்] - உலகத்தில எல்லாவிடங்களிலுமுள்ள பொருள்களும், (அப்போதைய அநுமானது வேகத்தில்), ஈண்டி இருந்த-ஒன்றாகச் சேர்ந்திருந்தன; (இவ்வாறு தனது விசையினாற் சேராதவற்றையும் சேரச்செய்த அநுமான்), தம்மின் ஒவ்வாதன ஒத்திட - தமக்குள் ஒன்றோடொன்று சேராத பொருள்களெல்லாம் ஒன்றாகச் சேரும்படி (வீசுகின்ற), ஊழி வெம் கால்உம் - பிரளய காலத்துப் பிரசண்டமாருதத்தையும், ஒத்தான்-போல்பவனானான்;

சூரியனுக்கு ஓரிடம், சந்திரனுக்கு ஓரிடம், நட்சத்திரங்கட்கு ஓரிடம், மேகங்கட்கு ஓரிடமென இவ்வாறு அவ்வப்பொருட்குஏற்பட்டிருந்த இடநிலைகளெல்லாம் அநுமனது வேகத்தால் மாறிப்போய் எல்லாம் ஓரிடத்தில் திரண்டன வென்பதாம். மிக்கவேகமாகச் செல்லுகின்ற அநுமானுக்கு, அவனது தந்தையாகிய பிரசண்ட மாருதத்தை உவமை கூறியது, ஏற்கும். செவ் வான்கதிர் - சிவந்த பெரிய சூரியனெனினுமாம். தம்மின் ஒவ்வாதன ஈண்டியிருந்த ஒத்திட என்று எடுத்து, தம்முட்சேராதனவாய் ஆங்காங்குப் பொருந்தியிருந்தவைகள் ஒருங்குசேரஎன்று உரைப்பினுமாம். பி - ம்:—[1]வைகும். [2]விமானங்களும். [3]இரிந்த. [4]காற்றும். (63)

63.—அநுமான் பாய்ந்து செல்வதைக் கண்டு சூரியன் ஐயமுறுதல்.

[1]நீர்மாக் கடன்மே னிமிர்கின்ற நிமிர்ச்சி [2]நோக்காப்
பார்மேற் றவழ்சேவடி [3]பாய்நட வாப்[4]ப தத்தென்
தேர்மேற் குதிகொண்டவ னித் [5]திறஞ் சிந்தை செய்தான்
ஆர்மேற்கொ லென்றெண்ணி யருக்கனு மைய முற்றான்.

(இ-ள்.) (அநுமான் ஆகாயத்திற் பாய்ந்துசென்ற அப்போது), —அருக்கன்உம் - சூரியனும்,—நீர் மா கடல்மேல் - ஜலமயமான

பெரிய கடலின்மீது, நிமிர்கின்ற - (அவ்வநுமான்) உயர்ந்து செல்லுகின்ற, நிமிர்ச்சி - வேகத்தை, நோக்கா-பார்த்து, 'சே அடி பாய் நடவா- சிவந்த கால்களைப் பரவவைத்துநடக்கமுடியாத, பார் மேல்தவழ்பதத்து-பூமியின்மேல் தவழக்கூடிய(குழந்தைப்)பருவத் திலேயே, என் தேர்மேல் குதி கொண்டவன்- எனதுதேரின்மேற் குதித்த இவன், (இப்போது), ஆர்மேல்-யார்மேல் (பாய்வதற்காக), இ திறம் சிந்தை செய்தான்கொல் - இவ்வாறு தாவுவதையெண்ணி னனோ?' என்று எண்ணி-என்று நினைத்து, ஐயம் உற்றான்-சந்தே கத்தைப் பொருந்தியவனானன்; (எ - று)

அநுமானது விசையைப்பார்த்தசூரியன், 'குழந்தைப்பருவத் திலேயே என் தேர்மீதுபாய்ந்த இவன் வலிமைபெற்றுள்ள இப் பருவத்தில் பாய்கின்றானே; இது யாரைக்குறித்தோ? முதிர்ந்த பருவத்தையடைந்த இவன் பாய்தலைத் தாங்கவல்லா ரொருவருமில் லையே!' எனச் சங்கித்தனனென்க.

அநுமான் தேர்மேற் குதிகொண்ட வரலாறு:—கேசரியென் னும் வாநரவீரனதுமனைவியாகிய அஞ்சனாதேவியினிடத்தில் அரக் கர்களை யழித்தற்கு உதவுதற்பொருட்டு வாயுதேவனது அருளால் உருத்திராமிசமாய்ப்பிறந்தஅநுமான்,பிறந்தவுடனேதனது தாயை நோக்கி 'எனக்கு இரையாது?' எனவினவ, அவளும் 'சோலையிலே முதிர்ந்து செந்நிறமடைந்த பழங்களெல்லாம்உனக்கு இரை யாவன' என்றுசொல்லி அவனது உணவின் பொருட்டுக் கனி கொணர்தற்காகக் காட்டிற்குச் சென்றனளாக, அப்போது பசி பொறுக்கமாட்டாமல் இவ்வநுமான் காலையிலுதித்தசூரியவிம்பத் தைக் கனியெனக் கருதி அதனைக்கவருமாறு அச்சூரியனது தேரின் மேல் தாவிப்பாய, பின்னர் இவனாற் பேருதவிபெறவேண்டியிருப் பதை நோக்கிச் சூரியனும் சுடாதிருந்தன னென்பதாம்.

பாய்-இறந்தகால வினையெச்சம்; பா—பகுதி. பதம்-இடம்: இடப்பெயர்கள் சிலவிடத்துக் காலப்பொருளையுமுணர்த்து மென்க. நிமிர்ச்சி-உயர்வுமாம். "பின்னுங் கூறுவார் பிறந்தபோதே யிவன் பிதாவே, யன்னவேகத்தனாற்றலாலருக்கன் மேற்பாய்ந் தான், மன்னுமாருதி வளர்ந்தபின் மருவலராலோ, ரென்னதாகி யென்படுவரோவிவன்கையாலென்றார்", "ஈது வானவர் தானவர் முதலினோரியம்ப" என மேல் உத்தரகாண்டத்தில் வருவது இங்கு நோக்கத்தக்கது. பி-ம்:— [1]நீர்மேல். [2]நேரப். [3]பார். [4]பதத்தே. [5]திறன்.

இனி, இச்செய்யுட்கு வேறோருரைவருமாறு:—பார்மேல் தவழ்-பூமியின்மேற் செல்லுதற்கு உரிய, சே அடி-சிவந்த அடி களை, பாய் நடவா-பரவிவைத்து நடக்கமுடியாத, பதத்தே-ஸ்தாந மாகிய ஆகாயத்திலே, தேர்மேல் குதிகொண்டவன்-(சூரியனது) தேரின்மேலே கால்களில்லாமையால் பாய்ந்தேறி நிலைத்திருப்பவ னான அருணன்,நீர்மாக்கடல்மேல் (அநுமான்)நிமிர்கின்ற நிமிர்ச்சி நோக்கி, (இவ்வநுமான்), இ திறம்-இந்த வேகத்தை, ஆர்மேல்

சிந்தைசெய்தான்கொல்-யார்க்காக உத்தேசித்திருக்கின்ருனே? என்று எண்ணி-என்று நினைக்க,—அருக்கனும்—, (அவ்வாறே), ஐயம் உற்ருன் என்க; ஓரிடத்துநிலைத்து நில்லாத அருணனும் சூரியனும் அநுமானது வேகத்தை இன்னதைப்பற்றியதென்று உணராது சந்தேகித்தன ரென்பதாம். இத்திறஞ் சிந்தை செய்தான்-அனுமனது இவ்வகைவேகவலிமை குறித்துச் சிந்திக்கலானுன் என்றலுமாம். 'ஆர்மேற்கொலென்று' என்பதை மத்திமதீபமாக 'சிந்தைசெய்தான்' என்பதனேடும், 'எண்ணி ஐயமுற்ருன்' என்பதனேடும் இயைக்கவுந் தகும். (64)

64.—அநுமானது உடம்பின் வருணனே.

வாளொத்தொளிர் வாலெயி றூழின் மருங்கி மைப்ப
நீளொத்துயர் [1]வாலின் விசும்பு [2]நிரம்பு மெய்யன்
கோளொத் [3]தவன்மேனி விசும்பிரு கூறு [4]செய்த
நாளொத்தது [5]மேலொளி கீழிரு ளுற்ற ஞாலம்.

(இ - ள்.) வாள் ஒத்து ஒளிர் - வாளாயுதத்துக்கு ஒப்பாய் விளங்குகின்ற, வால் எயிறு-வெண்மையான பற்கள், ஊழின்-வரிசையாயிருந்து,மருங்கு இமைப்ப-பக்கங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருக்க, விசும்பு நிரம்பு மெய்யன்-ஆகாயமெல்லாம் நிரம்பப்பெறுகின்ற உடம்பையுடையவனும், நீள் ஒத்து உயர் வாலின்-நீளமாகப் பொருந்தி உயர்ந்துள்ள வாலினுலே, கோள்-(சிலகாலங்களில் சூரியனே)மறைத்துக்கொள்ளுதலையுடைய கேது என்றகிரகத்தை, ஒத்தவன்-ஒத்தவனுமாகிய அனுமனது, மேனி-உடம்பானது, விசும்பு-ஆகாயத்தில், இருகூறு செய்த நாள்-(பகல் இரவு என்ற) இரண்டுபகுதியையும் உண்டாக்கியதொருதினத்தை, ஒத்தது-ஒத்திருந்தது; (அப்போது), ஞாலம்-இப்பூமியினது, மேல்-மேல்புறமானது, ஒளி-வெளிச்சத்தையும், கீழ் - கீழ்ப்புறமானது, இருள்-இருளேயும், உற்ற-அடைந்தன; (எ - று.)

சாதாரணமாக ஒருநாளின் ஒருபகுதி பகலும், மற்ருெரு பகுதி இரவுமாம்: அவ்வாறன்றி, இப்போது அநுமான் தான் வானத்திலிருந்துகொண்டு தனக்குமேலெல்லாம் ஒளியையும், கீழெல்லாம் இருளேயும் உண்டாக்குவதனல், ஒரேகாலத்திற் பகலேயும் இரவையும் கொண்டதொரு நாளே யொத்திருந்தது அவ்வநுமானது உடம்பு என்றவாறு: இல்பொருளுவமை.

மற்றும், இச்செய்யுட்கு-வாளாயுதம்போன்று விளங்குகின்ற வெண்ணிறமான பற்கள் வரிசையாக வாயினிருபுறத்திலும் விளங்க, வானமெங்கும் ஒளியால்நிரம்புகின்ற மேனியையுடையவனை சூரியனே இராகுபோல் நீளம் பொருந்தியுயர்ந்த வாலினுல் மறைத்தவனுன அநுமானதுஉடலினுல், வானம் இருகூறுசெய்த காலத்தை யொத்ததாய், ஞாலத்தின் மேற்பகுதியெல்லாம் ஒளி

யுற்றன ஆக, கீழ்ப்பூமி யெல்லாம் இருளடைந்தன என்று பத வுரை கூறி, அநுமானது திருமேனியின் நீளத்தாலும் பருமையா லும் நடுவிலே மறைவு உள்ளதாதலால், ஆகாயம் இரண்டு கூறு கச் செய்தாற்போலாகிப் புவியெல்லாம் இருளாயின, தந்தவரி சையால் ஆகாயமெல்லாம் ஒளியாயின என்று கருத்து உரைப்பாரு முளர்.

இச்செய்யுள் மற்றும் பலவகையாகப் பொருள்படுகின்றது; அவற்றை யெல்லாம் விரிப்பிற் பெருகுமாதலால், ஏற்றபெற்றி கண்டுகொள்க. 'நாளொத்தது' என்பதனை, 'மேலொளிகீழிரு ளுற்ற ஞாலம்' என்ற வாக்கியம் சாதித்து நிற்பது- **தொடர்நிலைச் செய்யுட்குறியணி.** சூரியனை மறைத்ததனால் அநுமானது வாலுக் குக் கோளை உவமைகூறினு ரென்க. கீழ், மேல் என்ற இரண்டு எழுவாயும் அடுக்கி, 'உற்ற' என்னும் பலவின்பால்முற்றை யேற்றன. பி - ம்:—[1]தோளின். [2]நிறைந்த. [3]பொன். [4]செய்யும். [5]மேல்வெளி. (65)

65.—தேவர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி சுரசை யென்பவள் அநுமனது பலத்தை ஆராய அரக்கியுரு எடுத்து வருதல்.

மூன்றுற்ற தலத்திடை முற்றிய துன்பம் [1]வீப்பான்
ஏன்றுற்று வந்தான் வலிமெய்ம்மை [2]யுணர்த்து நீயென்று
[3]ஆன்றுற்ற வானோர் குறைநேர வரக்கி யாகித்
தோன்றுற்று நின்ருள் சுரசைப்பெயர்ச் சிந்தை தூயாள்.

(இ - ள்.) 'மூன்று உற்ற தலத்திடை - (சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம் என்று) மூவகையாகப் பொருந்திய உலகங்களிலும், முற்றிய - (இராக்கதர்களால்) மிகுதியாகநேர்ந்த, துன்பம் - துன் பத்தை, வீப்பான் - ஒழித்தற்காக, ஏன்றுற்று - உடன்பட்டு, வந்தான் - வந்தவனுகிய அநுமானது, வலிமெய்ம்மை - மெய்ம்மை யான பலத்தைப்பற்றி, நீ உணர்த்து - நீ (எங்கட்கு) அறிவிப் பாயாக,' என்று—, ஆன்று உற்ற வானோர் குறை நேர-மிகுதியாக ஆகாயத்திற் பொருந்திய தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ள, சுரசை பெயர் சிந்தை தூயாள் - சுரசையென்ற பேரைக் கொண்ட மனப் பரிசுத்தியை யுடையவள், அரக்கி ஆகி-அரக்கியின் வடிவுகொண்டு, தோன்றுற்று நின்ருள் - (அநுமனது எதிரிற்) காணப்பட்டு நின்ருள்: (எ - று.)

பேருருவங்கொண்டு மகேந்திரமலையும் உட்புகுமாறு தாவிய தும் மைநாகமலையை மார்பினுல் வீழ்த்தியதுமாகிய இருமுறை களில் அநுமனது பலத்தைக் கண்கூடாகக்கண்டிருந்தும், தேவர் கள் 'தமது காரியம் பலிக்குமா?' என்ற பேரையத்தினுல் முழுநம் பிக்கையில்லாதவர்களாய், அவனது பலத்தைச் சோதிக்குமாறு, நாகமாதாவான சுரசையென்பாளை யேவ, அவள் அரக்கிவடிவங்

கொண்டு அனுமனெதிரில் வந்துநின்றன ளென்பதாம். சீதையைத் தேடிக் கண்டு வருவதாக உடன்பட்டு வந்ததையே, உபசார வழக்கால், 'மூன்றுற்ற தலத்திடை முற்றிய துன்பம் வீப்பானேன்றுற்று வந்தான்' என்றனர். 'அரக்கியாகி' என்பதை 'உணர்த்து' என்றதனோடு இயைத்தலுமாம். சிந்தைதூயாள் - இயல்பிலே மனத்திற் களங்கமில்லாதவள். பி - ம்:—[1]வீய்ப்பான். [2]உணர்த்தியென்னு, உணர்த்தவன்னே. [3]ஆன்றுற்று. (66)

66.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-அரக்கிவடிவங்கொண்ட சுரசை அநுமானை அதட்டியதைக் கூறும்.

பேழ்வாயொ ரரக்கி யுருக்கொடு பெட்பி னோங்கிக்
[1]கோழ்வாயரியின் குலத்தாய் கொடுங்கூற்று முட்க
வாழ்வா யெனக் [2]கா மிடமாய் வருவாய்கொ லென்னு
[3]நீள்வாய் [4]விசும்பும் தனதுச்சி [5]நெருக்க நின்ருள்.

(இ - ள்.) (சுரசையென்பவள்), பேழ் வாய் - பிளவுபட்ட [மிக்க அகன்ற] வாயையுடைய, ஓர் அரக்கி உரு கொடு - ஒரு ராக்ஷஸியின் வடிவத்தை எடுத்துக்கொண்டு, பெட்பின் - (அநுமானை யுண்ணவேண்டுமென்ற) ஆசையினுற்போல, ஓங்கி - உயர்ந்து நின்று,—(அநுமானை நோக்கி),—'கோழ் வாய் - கொழுப்புப் பொருந்திய, அரியின் குலத்தாய் - குரங்குக்குலத்திற் பிறந்தவனே! கொடுங்கூற்றுஉம் உட்க வாழ்வாய் - கொடிய யமனும் அஞ்சும்படி வாழுமவனே! எனக்கு ஆமிடம் ஆய் வருவாய்கொல் - எனக்கு ஏற்ற உணவுப்பொருளாக வருபவனே (நீ)?', என்னு - என்று சொல்லிக்கொண்டு, நீள் வாய் விசும்புஉம் - உயர்ச்சி பொருந்திய ஆகாயத்தினிடத்தையும், தனது உச்சி நெருக்க - தனது தலையானது முட்டுமாறு, நின்ருள் - வளர்ந்து நின்ருள்;

அச்சுரசை வானுறவோங்கிய அரக்கிவடிவைக் கொண்டு 'எனக்கு நீ இறைச்சிபோலும்' என அநுமானைப் பரிகசித்துக் கூறினளென்க. தன்னைப் பொருள்செய்யாது தன்முன்வந்தது கொழுப்பின் காரியமென்றும் சபலபுத்தியின் பயனென்றும் குறிப்பாள், 'கோழ்வாயரியின் குலத்தாய்' என்று விளித்தனளென்க. ஆமிடம் = ஆமிஷம்: உணவுப்பொருள்: மாமிசமென்ற பொருளிலும் வரும். ஈற்றடி - இனவெதுகை. [5]நெருங்கி யென்ற பாடத்துக்கு, நெருங்கவென எச்சத்திரிபாக்கி உரைக்கலாம். கீழ்ச்செய்யுளில் 'அரக்கியாகித்தோன்றுற்று நின்ருள்' என்று தொகுத்துச் சுட்டியதன் வகுத்துக்காட்டல், இச்செய்யுள். பி - ம்:—[1]கோள்வாய். [2]ஆமுணவாய். [1]நீள்வான். [4]விசும்பிற்றனது. [5]நெருக்கி, நெருங்க. (67)

67. **தீயே யெனலாய பசிப்பிணி தீர்த்தல் [1]செய்வாய்**
ஆயே [2]விரைவுற்றெனை [3]யண்மினை வண்மை யாள
நீயே யினிவந்தெ னிணங்கொள் பிணங்கெ யிற்றின்
வாயே புகுவாய் வழிமற்றிலை வானி னென்ருள்.

(இ - ள்.) (மற்றும் சுரசை அநுமானைநோக்கி),—'வண்மை ஆள - வண்மையையுடையவனே! (நீ), தீயே எனல் ஆய - (இது) அக்கினியே போன்று உடம்பினையெரிக்கின்றது என்று சொல்லப் படுவதாகிய, பசி பிணி - (எனது) பசியாகியநோயை, தீர்த்தல்செய் வாய்ஆயே-போக்குபவனாகியே, விரைவுற்று-விரைவாக, எனை அண் மினை - என்னை நெருங்கிவிட்டாய்போனாலும்: நீஏ - (நான் பற்ற வேண்டாமல்) நீ சுயமாகவே, இனி-இனிமேல், வந்து—, என் நிணம் கொள் பிணங்கு எயிற்றின் வாய்ஏ புகுவாய்-எனதுமாமிசத்தைக் கொண்டுள்ள வளைந்த கோரப் பற்களையுடைய வாயினுள்ளே புகு வாயாக; வழி - (நீதப்பிச்செல்லும்) வழி, வானின் - ஆகாயத் திலே, மற்று இலை - வேறேயில்லை,' என்றாள்-என்று கூறினாள்;

'நீ இங்குவந்தது எனதுபசியைத் தணித்தற்காகவேபோலும்; இங்கேயோ நீ தப்பிச் செல்வதற்கு வேறுவழியுமில்லை: ஆதலால், எனது வாயில் நீ தானே புகுவாயாக' என்று சுரசை கூறினளென் பதாம். அநுமான் தன்னுடம்பைத் தானேவந்து உணவாக வலிய உதவுந் தன்மையனென்று குறித்து, அவனை 'வண்மையாள' என விளித்தாள்; முதல்வள்ளலே யென்றவாறு. வயிற்றிற்புகும் உணவுகளையெல்லாம் எரித்து ஒழிக்கின்ற ஜாடராக்கினியினா லேயே பசி விளைதல்பற்றியும் அஃதுமூளுங்காலத்து உடம்பை யெரித்து வருத்துதல்பற்றியும் 'பசித்தீ' எனப்படுதற்கு ஏற்ப, 'தீயேயெனலாய பசிப்பிணி' என்றாள்: இனி, இத்தொடர்க்கு- யானைத்தீ யென்று சொல்லப்படுகின்ற பெரும்பசியை யுண்டாக்கு கின்ற வியாதியையென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். ஆயே-தாயே யென விளியாகவுமாம். நிணங்கொள்ளுதல்-இதற்குமுன்பு தின்ற பிராணிகளின் உடற்கொழுப்பு ஒட்டிக்கொண்டிருத்தல். பி-ம்:— [1]செய்ய, செய்வான். [2]விரைவுற்றனை. [3]அன்பின்வழாமையான, அன்பின்வழாமைவல்லே, அண்மினையாண்மையாள. (68)

68.—அநுமான் மறுமொழி.

பெண்பா லொருநீ பசிப்பீழை [1]யொறுக்க நொந்தாய்
உண்பா யெனதாக் கையையா னுதவற்கு நேர்வல்
விண்பா லவர்நாயக னேவ லிழைத்து மீண்டால்
நண்பா [2]லெனச் [3]சொல்லினன் நல்லறி வாள [4]னக்காள்.

(இ - ள்.) 'பெண் பால் ஒரு நீ-ஒருபெண்ணாகிற நீ, பசி பீழை ஒறுக்க-பசியினாலாகிய துன்பம் (உன்னை) வருத்துதலினால், நொந் தாய்-வருந்தினாய்: விண்பாலவர் நாயகன் ஏவல் இழைத்து மீண் டால்-மேலுலகத்திலுள்ளவர்களான தேவர்கட்கெல்லாந் தலைவ னாகிய இராமபிரானது கட்டளையைச் செய்துவிட்டு (நான்) மீண்டு வந்தால், (அப்போது), எனது ஆக்கையை-எனதுஉடம்பை, உண் பாய்-நீ உண்ணலாம்; யான்-நானும், உதவற்கு-(நீ உண்ணுமாறு) கொடுத்தற்கு, நேர்வல்-உடன்படுவேன்' என-என்று, நல் அறி வாளன்-சிறந்தஞானமுள்ளவனாகிய அநுமான், நண்பால் சொல்லி

னன் - சிநேகத்தோடு சொல்லினன்: (அதுகேட்ட சுரசை), நக்காள் - சிரித்தாள்; (எ - று.)

சிநேகிதரிடத்துச்சொல்வதுபோல வேறுபாடின்றிக் கூறின னென்பார், 'நண்பாலெனச்சொல்லினன்' என்றார். 'பெண்பா லொரு நீ' என்ற விதப்பு, "பெண்ணென்றாற் பேயும் இரங்கும்" என்றபடி யாவரும் இரங்கத்தக்க பெண்பாலருள் ஒருத்தியாகிய நீ பெரும்பசிகொண்டு மிக வருந்துதலை ஆண்மக்களிலொருவனான யான் தீர்த்தற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளேனென உலகியல்பு தோன் றக் கூறியவாறும். நண்பால் நேர்வல் என்றலுமாம். [4]நக்கான் என்ற பாடத்துக்கு-அநுமான் சிரித்தது அவளைக்கண்டு தான் அஞ்சவில்லை யென்பதைத் தெரிவித்தற்கும், பெண்ணாகிய நீ இவ் வாறு பெரும்பசி கொள்ளுதல் தகாதெனக் குறிப்பித்தற்குமாம்; ஆகவே, நகை நான்கனுள், இஃது, எள்ளலின்பாற் படுமென அறிக. பி-ம்:— [1]உறுத்தல் பேர, பொறுத்தல் நொந்தாய். [2]உணச். [3]சொல்லிய. (69)

69.—மீண்டும் சுரசை 'நின்னைத் தின்பேன்' என்றலும், அதற்கு அநுமான் 'வல்லவளாயின் செய்' என்றலும்.

காய்ந்தே யுலகங்களுங் காண நின் யாக்கை தன்னை
[1]ஆய்ந்தே பசி தீர்வெனின் னாணையென் [2]றன்னள் சொன்னாள்
ஓர்ந்தானு [3]மிகழ்ந்தொரு வேனின தூழில் பேழ்வாய்
சேர்ந்தேகு கின்றேன் [4]வலையாமெனிற் [5]றின்னி யென்றான்.

(இ-ள்.) 'காய்ந்து-(உன்னைக்) கொன்று, ஏழ் உலகங்கள் உம் காண - ஏழுலகத்தவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே, நின் யாக்கைதன்னை-உனது சரீரத்தை, ஆய்ந்து-ருசிபார்த்து, பசி தீர்வென்-(எனது) பசியைப் போக்கிக்கொள்வேன்; நின் ஆணை உன்மேல் ஆணை,' என்று—, அன்னள்-அந்தச் சுரசை, சொன் னாள்—; ஓர்ந்தான் உம்-(எல்லாவற்றையும்) உணரும் அறிவினனா கிய அவ்வநுமானும், இகழ்ந்து-பரிகசித்து, 'ஒருவேன்-தனிமைப் பட்டிருக்கின்ற யான், நினது ஊழ் இல் பேழ் வாய்-உனது முறைப்படியில்லாத [மிக்ககோரமாயுள்ள] திறந்த வாயின் வழி யாக, சேர்ந்து-புகுந்து, ஏகுகின்றேன்-போகின்றேன்: வலை ஆம் எனில்-(நீ என்னை விழுங்கும்) வல்லமையுடையவளானால், தின்னி -தின்பாய்' என்றான்-என்று கூறினான்; (எ - று.)

காரியத்தை முடித்து மீண்டுவருகின்றேனென்று அநுமான் சொல்லவும் கேளாமல், அவ்வரக்கி 'உன்மேலாணை; நான் உன்னை இப்போது விழுங்கியே தீர்வேன்' என்று சொல்ல, அதற்கு அநு மான் 'நான் உன் வாயிற் புகுந்து செல்லுகின்றேன்; உனக்கு வல்லமையிருந்தால் என்னை விழுங்கு பார்ப்போம்' என அலட்சிய மாகக் கூறினனென்க. "இங்கே வருபவர்கள் எனது வாயிற் புக் கன்றிப்போகக் கூடாது" என்று முதனூலிற் கூறியதையொட்டி,

'காய்ந்தேழுலகங்களுங் காண நின்யாக்கை தன்னை யாய்ந்தே பசி தீர்வெனின்னுணவென் றன்னள் சொன்னாள்' எனக் கூறினர். தனது செய்கையால் அவளை எளிதில் வென்றிடலாமென எண்ணியதனால், அவளை இகழ்ந்து கூறினன் அனுமனென்க.

'ஒருவேன்' அஸஹாயசூரனாகிய யானென்றவாறு; இனி, ஒருவேன்-(உனது விருப்பத்தைக்) கடந்துசெல்லேன் என்றுமாம். இப்பொருளில், ஒருவு - முதனிலை. காய்ந்து ஆய்ந்து பசிதீர்வென் என இயையும். காய்ந்து - கோபித்து எனக்கொண்டால், 'சொன்னாள்' என்பதனோடு இயைக்கலாம். இகழ்ந்து என்றான் என இயையும்; இகழ்ந்து ஒருவேன் என இயைத்து உரைப்பினுமாம். 'உண்டு' அல்லது 'தின்று' என்னாது 'ஆய்ந்து' என்றது, உனது உடம்பு எனக்கு முழுவுணவாதற்குப் போதாதென்ற குறிப்பு. இதுவும், 'நின்னுணா' என்றதும் - பரிகாசமாகக் கூறிய விகட வார்த்தை. பி - ம்:—[1] ஆர்ந்தேபசிதீர்வனீது, ஆய்ந்தே பசிதீர்வனிது. [2] அன்ன. [3] உவந்து, உகந்து. [4] எனையாமெனில். [5] தின்றி.(70)

70.—அப்போது அவள் அநுமானை விழுங்குமாறு தனது வாயை விரிக்க, அநுமானும் மிக்க பேருருவங் கொள்ளுதல்.

அக்காலை யரக்கியு மண்ட மனந்த மாகப்
புக்கா னிறையாத புழைப்பெரு வாய்[1]தி றந்து
விக்காது விழுங்க நின்றாளது நோக்கி வீரன்
[2]திக்கா ரவள்வாய் சிறிதாம்வகை சேணி னீண்டான்.

(இ - ள்.) அ காலை - அப்போது, அரக்கிஉம் - அந்த ராட்சசியும்,—அனந்தம் அண்டம் ஆக புக்கால் - அனேக அண்டங்கள் ஒருசேரவந்து புகுந்தாலும், நிறையாத-நிரம்பாத, பெரும் புழை வாய் திறந்து - மிகப் பெரிய துவாரத்தையுடைய வாயை அகல விரித்துக்கொண்டு, விக்காது விழுங்க-விக்கலெடுக்காமல் [தடைப் படாமல்] விழுங்கும்படி, நின்றாள்—; அது நோக்கி - அதனைப் பார்த்து, வீரன் - வீரனாகிய அநுமான், திக்கு ஆர் அவள் வாய் சிறிது ஆம்வகை - எல்லாத் திசைகளிலும் பரவிய அவளது வாய் (தனது உருவத்தின் முன்னே) சிறியதாகுமாறு, சேணில் நீண்டான் - ஆகாயத்தில் நீண்டுவளர்ந்தான்; (எ - று.)

அநுமான் தானே அவள்வாயிற்புகுவதாக இசையவும், அவள் பின்னும் தனதுவாயை அகலவிரித்ததைக்கண்டு சினங்கொண்டு அவளதுவாய் கொள்ளாதபடி மிக்க பேருருவத்துடன் வானுற வோங்கி வளர்ந்தனனென்பதாம். புக்கால் என்றதன்பின் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. புழை-உட்டுளை; குகைபோன்ற என்றலுமொன்று. வாயினுட்கொள்ளப்படும் உணவுத்திரளை பெரிதாயிருக்குமானால் விக்கலுண்டாதல் கூடும்: அதற்கு இடமின்றி அனுமனது பேருருவத்தினும் தனதுவாய் மிகப் பெரிதாகத் தட்டின்றி எளிதில்விழுங்குமாறு நின்றனளென்பார், 'விக்காது விழுங்க நின்றாள்' என்றார். அன்றி, 'விக்குதல்' என்பது, தான்

கொண்ட காரியத்தைத் தடையின்றிச் செய்யமுடியாமல் எளிமைப் படுதலைக் காட்டு மென்னலுமாம்; "விக்கற்பொரு தூதுவன்" என்னுமிடத்திலும் காண்க. 'திக்கு ஆர்' என்பது - (அநுமான் செல்லுந் தெற்குத்) திக்குமுழுவதும் நிரம்பி நிற்கின்றஎன்றும் பொருள்படும். திக்காரம் வள் வாய் என்றுகொண்டு - (தனது பெருமையைப்) பழிக்கின்ற (அவளது) பெரிய வாயென்று கூறுதலுமொன்று; திக்காரம் - வடசொல். சேணின் நீண்டான் - -அகன்று நீண்டான் எனினுமாம்; சேண் - அகலம். பி-ம்:—[1]புழுங்க. [2]திக்காநெறிவாய். (71)

71.—அநுமான் சிறிய வடிவங்கொண்டு அவள் வாயினிற் புக்கு வெளியே வந்திட, வானோர் மலர்மழைதூவி வாழ்த்தல்.

நீண்டா னுடனே சுருங்கா [1]நிமிர்வாள் வயிற்றின்
ஊண்டா னெனவுற் றொருயிர்ப் புயிராத முன்னர்
மீண்டா னதுகண்டனர் [2]விண்ணுறை வோர்க ளெம்மை
[3]ஆண்டா னிவனென் றலர்தூய் நெடிதாசி சொன்னார்.

(இ - ள்.) நீண்டான் - (அவ்வாறு) வளர்ந்தவனான அநுமான், உடனே—, சுருங்கா - (தன்னுடம்பு மிகச் சிறியதாகுமாறு) சுருங்கி, நிமிர்வாள் வயிற்றின் ஊண் தான் என உற்று-அவ்வாறு ஓங்கியிருக்கின்ற சுரசையினது வயிற்றுக்கு உணவேயென்று (தன்னைக்கண்டோர்) நினைக்கும்படி (அவள் வாயினுள்) தான் புகுந்து, ஓர் உயிர்ப்பு உயிராத முன்னர் மீண்டான் - ஒருமுறை மூச்சுவிடுதற்கு முன்னமே [மிகவிரைவில்] வெளியேவந்துவிட்டான்; அது கண்டனர் - அவ்வதிசயத்தைப் பார்த்தவர்களாகிய, விண் உறைவோர்கள் - (வானத்தில் அப்போது வந்திருந்த) வானுலகத்தவரான தேவர்கள், 'இவன்—, எம்மை ஆண்டான் - எம்மை (ஆபத்தினின்று விடுவித்துப்) பாதுகாப்பவனாவான்', என்று - என்றுசொல்லி, அலர் தூய் - மலர்களைத் தூவி, நெடிது ஆசி சொன்னார்-மிகுதியான வாழ்த்துமொழிகளைக் கூறினார்கள்;

சுரசையினது செருக்கு அடங்குமாறு அவள் வாய்க்கு அடங்காதபடி ஓங்கிவளர்ந்த அநுமான், காலதாமதமாவதைக் கண்டு அவள் விருப்பிற்குத் தான் முன்னர் இசைந்துகூறியபடியே தனது உடலை மிகவுஞ் சுருக்கிக்கொண்டு அவள்வாயினுட் புக்கு அவள் அவ்வாயை மூடுவதற்கு முன்னமே மீண்டுவந்திட, அதுகண்டு, அவனது வலிமையை யுணருமாறு அச்சுரசையை யேவிய தேவர்கள், மூன்றும் முறையிலும் அவனது வல்லமையைக் கண்கூடாகக் கண்டதனால், 'இனி நாம்விரும்பிய இராட்சசவதம் இவனுதவியால் முடிந்துவிடும்' என்று உறுதிகொண்டு அவனது திறத்தை மெச்சிப் பூமழை பொழிந்து அவனை வாழ்த்தின ரென்க. "அநுமான் கட்டைவிரலளவான வடிவங்கொண்டு அவள் வாயினுட் புக்கு மீண்டுவந்து 'உனது வரத்திற்கு மாறுஇல்லாமல் உன் வயிற்றினுட் புகுந்து ஆயிற்று; இனி எனது காரியத்தை நாடிச் செல்வேன்' என்று அவளைத் தொழுதனன்" என, முதனூலிற் கூறியுள்ளது. இங்ஙனம் நினைத்தபடி வளர்தல் - 'மகிமா' என்ற

யோகசித்தியும், சுருங்குதல் - 'அணிமா' என்ற யோகசித்தியுமாம்; இவை - எண்வகைச் சித்தியின்பாற்படும்.

ஆண்டான் - (தனது செய்கையால்) ஆளப்போகின்றவன்: தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்ட கால வழுவமைதி. அடிமைகொண்டவன்; எசமானன்; தலைவன் எனினுமாம். ஊண்தான்—தான் - அசையுமாம். 'ஒருயிர்ப்புயிராத முன்னர்' என்றது, மிக்க காலநுட்பத்தைக் காட்டும்; "மூச்சுவிடுமுன்னே" என்றார் பிறரும். 'ஊண்தான் என உற்று ஓர் உயிர்ப்பு உயிராதமுன்னர் மீண்டான்' என்பதற்கு-உணவாகின்றேன் யான் என்று சொல்லிக்கொண்டே புகுந்து (அவள் தனது மிக அகன்ற வாயைச் சுருக்கி மூடுவதற்குள்ளே) அதிவிரைவாக வெளிப்போந்தனனென்று உரைக்கவும்படும். பி-ம்:—[1]நிமிர்வாயிடத்தின். [2]விண்ணுறையோர்கண் மெய்ம்மை. [3]ஆண்டான்வலனென்று. (72)

72.—பின்பு சுரசை தனது உண்மைவடிவத்துடன் அவனை வாழ்த்திச் செல்ல, அநுமானும் அவளைப் புகழ்ந்துபோதல்.

[1]மின்மேற்படர் நோன்மைய னுயுடல் வீங்கி நீங்கத்
தன்மேனிய ளாயவ டாயினு மன்பு தாழ
என்மேன் முடியாதன வென்றினி தேத்தி நின்றாள்
பொன்மே னியனுந் [2]நெடிதாசி புனைந்து போனான்.

(இ - ள்.) (அவ்வநுமான்), நோன்மையன் ஆய்-(தனது செய்கையையே) முக்கிய விரதமாக வுடையனாய்க்கொண்டு, மின் மேல் படர் உடல் வீங்கி-ஒளி மேலே பரம்புமாறு (மிக்கவொளி) உள்ள (தனது) உடம்பு (முன்பு தான் செல்லும்போது இருந்தபடியாகவே) பருத்து, நீங்க-(தனது வழியைநோக்கிப்) போகுமாறு முயல,—(அப்போது), அவள்-அச்சுரசை, தன் மேனியள் ஆய்-(தான் கொண்டிருந்தஅரக்கிவடிவத்தையொழித்து நாகமாதாவாயுள்ள) தனது இயற்கைவடிவத்துடனே (அநுமானது எதிரிலே வந்து), தாயின்உம் அன்பு தாழ-(பெற்ற) தாயினும் அன்பு அதிகமாக,— மேல் முடியாதன என் என்று-'இனிமேல் (உன்னால்) முடிக்கக் கூடாதனவான செய்கை எவைதாம் உள்ளன? [எவ்வகைத் தொழிலையும் நீ முடிக்கவல்லாய்'] என்று சொல்லி, இனிது ஏத்தி நின்றாள்-இனிமையாகப் புகழ்ந்துகொண்டு நின்றாள்; பொன்மேனியன்உம் - அழகிய உடம்பை யுடையவனான அநுமானும், நெடிது ஆசி புனைந்து-(அவளது) மிக்க வாழ்த்துக்களைப் பெற்றுக் கொண்டு, போனான்—; (எ - று.)

கட்டைவிரலினளவாகச் சிறுத்து அவளது வாயினுட்புக்கு மீண்டு வந்த அநுமான் தனது கருமமே கண்ணாகவுடையனாய் முன்போலவே பெருவடிவங் கொண்டு மீண்டும் போகத்தொடங்குகையில், அந்தச் சுரசையானவள் தனது இயற்கைவடிவுடனே அவனது எதிரில்தோன்றி அவனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்திச்செல்ல

அநுமானும் முன்போலவே போகலாயின னென்பதாம். 'மின் மேல்படர் நோன்மையன் ஆய்' என்பதற்கு-(திடீரென்றுமிகப் பெரிதாகத் தோன்றி விளங்கி உடனே மிகச் சுருங்கிவிடுதலில்) மின்னலினும் அதிகமாக மிக்க ஆற்றலையுடையவனாகி என்று உரைப்பினும் அமையும்; நோன்மை-சக்தி. நீங்க-(தன்வாயினின்று) நீங்கி விட எனினுமாம். முடியாதன-(நினக்கு) நிறைவேறாதன. "தாயொக்குமன்பின்" என்றபடி பெற்றதாய் அன்பிற் சிறந்தலால் 'தாயினுமன்பு தாழ' என்றார். பொன்மேனியன்-பொன்போன்ற உடம்பையுடையவ னென்றுமாம்; "காஞ்சநாத்ரி கமநீயவிக்ர ஹம்" என்பதும் காண்க. பொன்மேனியனும், நெடிது ஆசி-மிக்க வாழ்த்துக்களால், புனைந்து-(அந்தச் சுரசையைப்) புகழ்ந்துகூறி, போனா னெனக் கூறுவாருமுளர். பி - ம்:— [1]மின்மேற்படர் மெய் யினதானவள் வீக்க நீங்கி, மின்மேற்...நீங்க. [2]இனிதாசிபுனைந்து.

73.—அநுமானது செய்கையைக்கண்ட பலரும் பலவகை யாகக் கொண்டாடுதல்.

கீதங்க ளிசைத்தனர் கின்னரர் கீத நின்ற
[1]பேதங்க ளியம்பினர் பேதைய ராடல் பின்னர்ப்
பூதங்க டொடர்ந்து புகழ்ந்தன பூசு ரேசர்
வேதங்க ளியம்பினர் தென்றல் விருந்து [2]செய்த.

(இ - ள்.) கின்னரர்-கின்னரர்கள், கீதங்கள் இசைத்தனர்-பாடல்களைப் பாடினார்கள்; பேதையர்-(தேவ) மாதர்கள், கீதம் நின்ற பேதங்கள்-பாடல்களிலுள்ள பலவகை விகற்பங்களை, ஆடல்-நர்த்தனங்களைச் செய்துகொண்டே, இயம்பினர்-பாடி னார்கள்: பூதங்கள்-பலவகைப் பிராணிகளும், பின்னர் தொடர்ந்து -(அநுமானது) பின்புறத்திலேயே தொடர்ந்துபோய், புகழ்ந்தன-(அவனைப்)புகழலாயின; பூசுரஈசர்-பிராமணச் சிரேஷ்டர்கள [ருஷி கள்], வேதங்கள்-வேதங்களை, இயம்பினர்-(அநுமானுக்கு மங்கள முண்டாகுமாறு) கூறினார்கள்; தென்றல்-தென்றற்காற்று, விருந்து செய்த-புதுமையாக வீசிற்று; (எ-று.)

அநுமான் அவ்வாறு பிறர்க்கரிய செயலைச் செய்ததுகண்டு பலரும் பலவகையாகத் தனது மகிழ்ச்சியைக் காட்டினர். அப் போது அந்தணர் வேதங்களில் ஸ்வஸ்திவாசநமென்ற பாகத்தைப் பாராயணஞ் செய்தனரென்க. 'பூதங்கள் தொடர்ந்து புகழ்ந்தன' என்பதற்கு - பூதகணங்கள் பின்தொடர்ந்து புகழ்ந்தன என்றும் கூறுவர், அநுமான் பூதகணநாதனான சிவபிரானது அமிசமாதலால்.

கிந்நரர்-எப்பொழுதும் ஆணும் பெண்ணுமாய் இரட்டைப் பட்டு நின்று கிந்நரமென்னும் வாத்தியம் கைக்கொண்டு பாடித் திரிவதொரு தேவசாதியார்; குதிரைமுகமும் மனிதவுடம்புமுடை யவர். பின்னர்-மற்றும் எனினுமாம்: தொடர்ந்து-ஆடல்பாடல் செய்பவர்களுடன் கூடி யென்றலுமொன்று. தென்றல் விருந்து செய்த-'இப்படிப்பட்ட இனிய காற்றை யான் இதுவரையிலும்

கண்டதில்லை' என்று அநுமான் கொண்டாடும்படி தென்றற் காற்று மெல்ல வீசிற்று. தென்றல்-தெற்கிலிருந்துவரும் காற்று; அத்திசை நோக்கிச்செல்லும் அநுமான் முகத்திற்படக் குளிர்ந்து வீசி இளைப்பு இன்றுமாறு இனிமை செய்தலையே, தென்றல் விருந்து செய்ததாகக்குறித்தார்: ("ஸிஷேவேச ததாவாயு: ராம கார்யார்த்தஸித்தயே" என்றார், ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும்.) எம் பெருமானுக்கு அடிமை செயலுற்றால் தந்தையும் உபசரிக்கத்தக்க மேன்மையுண்டாகுமென்பது இங்குப்போதருமென்பர். ஆடல் இயம்பினர்-மூன்றும் வேற்றுமைத்தொகை; ஆடலோடு இயம்பின ரென்க. செய்த-செய்தது என்பதன் தொகுத்தல். பூமிக்குத் தேவர்கள் போலவிளங்குதலால், அந்தணர்,வடமொழியில் 'பூஸுரர்' எனப்படுவர்: "நிலத்தேவர்" என்றார் பெரியாரும். **பி-ம்:—** [1]பேதங்களிசைத்தன பேதையராடன்மிக்க. [2]செய்ய. (74)

74.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-குளகம்; அநுமான் இனிது செல்ல அப்போது அங்கு அங்காரதாரை வருதல்.

மந்தார முந்து மகரந்த [1]மணந்த வாடை
செந்தா மரைவாண் முகத்திற் [2]செறிவேர் சிதைப்பத்
தந்தா முலகத் திடைவிஞ்சையர் பாணி[3]தள்ளும
கந்தார [4]வீணைக் களிசெஞ்செவி[5]க் காது நுங்க.

(இ - ள்.) மந்தாரம் - மந்தார மலர்களின் மணத்தை, உந்து - வீசுவதான, மகரந்தம் மணந்த - மகரந்தப்பொடிகளை யடித்துக் கொண்டுவருகின்ற, வாடை- தென்றற்காற்றானது, செம் தாமரை வாள் முகத்தில் - செந்தாமரை மலர்போன்ற ஒளிபொருந்திய (தனது) முகத்திலே, செறி-மிகுதியாகத்தோன்றிய, வேர்-வேர்வை நீரை, சிதைப்ப - ஒழிக்கவும்,—விஞ்சையர்-வித்தியாதரர்கள், தம் தாம் உலகத்திடை-தங்கள் தங்களுலகத்திலே யிருந்துகொண்டு, பாணி தள்ளும் - கைவிரல்களினால் தடவி வாசிக்கின்ற, வீணை - வீணையினது, கந்தாரம் களி - காந்தாரமென்னும் இசைப்பாட்டாகிய மதுவை, செம்செவி காது- மிக்க அழகினையுடைய (தனது) காது, நுங்க - இனிதாகப் பருகிக்கொண்டிருக்கவும்,—(அநுமான் வானத்திற்செல்லுகையில்), (எ-று.)—'அங்காரதாரை எழுந்தாள்' என அடுத்த கவியோடு தொடர்ந்து முடியும். அன்றி, கீழ்ச் செய்யுளில்வந்த முற்றுக்களையெல்லாம் எச்சமாக்கி, அவற்றையும், இச்செய்யுளிலுள்ள 'சிதைப்ப', 'நுங்க' என்ற எச்சங்களையும் 72-ஆஞ் செய்யுளிற் போந்த 'போனான்' என்ற முற்றோடு கூட்டி யுரைத்தலும் தகும்.

வேர்சிதைத்தல்-வேர்வையை யுலர்த்தி இளைப்பையாற்றுதல். கீழ்ச்செய்யுளில் 'தென்றல் விருந்துசெய்த' என்று தொகுத்துச் சுட்டியதன் வகுத்துக்காட்ட லிதுவென்க. "வாதங் கால்வளி மருத்து வாடையே பவனங்காற்று" என்ற நிகண்டின்படி வாடை யென்பது காற்றுக்குப் பொதுப்பெயராகவும் வழங்குதலால் 'மந்தாரம் உந்து மகரந்த மணந்தவாடை' என்பதற்கு-மந்தாரமலர்

களினின்று சிந்துகின்ற தேனோடுசம்பந்தப்பட்டு அதன்மணம் வீசுகின்ற (தேவலோகத்திலிருந்து கீழ்நோக்கிய) காற்று என்று பொருள் கொள்ளுதலும் கூடும். அநுமான் வானத்தில் மிக்க உயரத்திற் செல்லுகின்றா னென்பதை விளக்க, 'மந்தாரமுந்து வாடை' என்றார்; பின்னிரண்டடிக்கும் இவ்வாறே கருத்துக் காண்க: ஆகவே, இச்செய்யுள் - தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியாம். முதலடி, வாயுவுக்கு 'கந்தவஹன்' என்று ஒருபெயர் இருத்தலை நன்கு விளக்கும். 'வாடை' என்றது-வடக்குநோக்கி வீசுவதென்ற காரணத்தால், தென்றலைக்குறித்தது; இவ்வாறுகொள்ளாவிடின், "தென்றல் விருந்துசெய்த" என்று கீழ்க்கவியிற் கூறியதனோடு முரணும். மந்தாரமென்பது-தேவலோகத்திலுள்ள ஐந்துதருக்களி லொன்று; (மற்றவை - ஸந்தாநம், பாரிஜாதம், கல்பகம், ஹரி சந்தனம் என்பன.) இந்த மரத்தின் பெயர் அதிலுள்ள மலரைக் குறித்தலால், முதலாகுபெயராம். மகரந்தம் - பூந் துகள். தம் உலகத்திடை விஞ்சையர் தாம் பாணிதள்ளும் என இயைப்பினு மாம். 'பாணிதள்ளும்' என்பதற்கு - தாளக்கிரமத்தில் காலந் தள்ளிப் பாடுகின்ற என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

'பாணி' என்ற கையின் பெயர் - ஆகுபெயராய், கையினால் ஒற்றறுத்து இடப்படுவதாகிய தாளத்தைக் குறிக்கும். கந்தாரம்= காந்தாரம்: ஒரு பண். களி - களிப்பைச்செய்வது எனக் காரணக் குறி. வேர் - வேர்வையென்பதன் விகாரம். முதலடியிற் பிராசங் காண்க. (இச்செய்யுளின் முதலடி - வடமொழியில் ஒற்றெழுத்து நீங்கலாகப்பதினான்கெழுத்துக்களையுடைய சக்வரீசந்தசில் 'வசந்த திலகம்' என்னும் விருத்தத்தின் இலக்கணத்துக்கு ஒப்ப அமைந் திருத்தல் கருதத்தக்கது). செவி =செவ்வி; தொகுத்தல். இனிய தேவகானத்தைக் கேட்குமாறு பாக்கியம் பெற்றகாது என்றற்கு, 'செஞ்செவிக்காது' எனப்பட்டதென்னலாம்; (அநுமான், சங்கீ தத்திலும் பாண்டித்தியமுடையவன்.) இனி, ஒருபொருட்பன் மொழியாக, 'செவிக்காது' என்றதாகவும்கொள்ளலாம். பி - ம்:— [1]மலர்ந்த. [2]குறு. [3]தந்த, தள்ள. [4]வீணைத்தொனி. [5]தாழ்த்து நுங்க. இச்செய்யுளுக்குப் பின்பு,

"பரவுக்குரல் பணிலக்குரல் [1]பணையின்குரல் பறையின்
விரவுக்குரல் [2]சுருதிக்குரல் [3]விண்ணோர்களும் விரவா
[4]அரவக்குல முயிருட்கிட வசனிக்குர லடுபோர்
உரவுக்கரு டனுமுட்கிட [5]வுடலுட்கின வுலகம்."

என்று ஒருசெய்யுள் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. பி - ம்.— [1]பறையின்குரல் பணையின். [2]வீணை. [3]விசயக்குரல்விரவ. [4]அரவுக் குல மயிருக்குக. [5]உயர்கின்றனவொருபால். (75)

வேறு.

75. வெங்கார் நிறப்புணரி வேறேயு [1]மொன்றைப்
பொங்கார் கலிப்புன றரப்பொலிவ தேபோல்

இங்கார் கடத்தி[2]ரென்னா யென்னு வெழுந்தாள்
அங்கார தாரை[3]பெரி தாலால மன்னாள்.

(இ - ள்.) ஆலாலம் பெரிது அன்னாள் - ஆலகால விஷத்தை மிகவும்ஒத்தவளான, அங்காரதாரை-அங்காரதாரை யென்பவள்,—(அநுமான் தன் மீதாகச் செல்வதைக்கண்டு 'சினந்து,)—வெம் கார் நிறம் புணரி - (பார்ப்பதற்கு) அச்சந்தருகின்ற கருநிறமான சமுத்திரம், வேறுஉம் ஒன்று பொங்கு புனல் ஆர்கலியை தர-பொங்குகின்ற நீர்மயமான வேறொரு சமுத்திரத்தைப் பெற்றுவிட, பொலிவதுஎ போல்-(பழைய சமுத்திரத்தின்மேற் புதிய அச்சமுத்திரம்) விளங்குவதுபோல,—'இங்கு-இப்பொழுது, எனை-என்னை, ஆர் கடத்திர்-யார் கடந்து செல்கின்றீர்?' என்னு-என்று சொல்லிக்கொண்டு, எழுந்தாள்-(அக்கடலினின்று) மேலோங்கி நின்றாள்;

அநுமான் மீண்டுஞ் சென்றுகொண்டிருக்கையில், அங்காரதாரை யென்ற கொடிய ராட்சசி, கடலின்மீது மற்றொருகடல் விளங்குவதுபோலத் தோன்றுமாறு, 'இங்கு யாரடா வருபவன்?' என்று அநுமானை அதட்டிக்கொண்டே கடலின்மீது அவனது வழிக்குக் குறுக்கே தோன்றினளென்பதாம். கடலினின்று வெளியெழுந்த அவளை அக்கடலினால் உண்டாக்கப்பட்டு எழுந்ததொரு கடல் என்றல் ஏற்கும்: **தற்குறிப்பேற்றவணி.** கருநிறத்திலும் அளக்கலாகாத அளவிலும் உவமை.

தனக்கு நேரே வானத்திற் செல்லுகின்ற பிராணியின் நிழலைத் தான் பிடித்த மாத்திரத்தில் அந்தப் பிராணி பிடிக்கப்பட்டதாம் படியான பேராற்றலுடையவளும் அதனாற் **சாயாக்கிரகிணி** யென்று பேர்பெற்றவளும் ஸிம்ஹிகை யென்று பெயருடையவளுமாய்க் கடலில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இவள், அநுமான் கடல் கடந்து சென்று கொண்டிருந்த இச்சமயத்தில், அவ்வநுமானது பெரிய நிழலைக் கடலிலே கண்டு, நெடுநாளாகவுள்ள தன்பசியைத் தீர்க்கப் போதுமான இரை இன்று கிடைத்ததென்று மகிழ்ந்து, அந்நிழலைப் பிடித்துக்கொண்டு அநுமானது செல்கையைத் தவிர்த்து, அவனை யதட்டிக்கொண்டே கடலினின்று வெளிவந்தனளென்க. இவளுக்கு அங்காரதாரையென்றும் ஒருபெயருண்டென்பதை "அங்காரதாரை குடர்மாலை சூடி" என வரும் உத்தரகாண்டத்தினாலும் உணரலாம். இவ்வடசொற்றொடர் மொழி-தணலின் கொழுந்துபோலக் கொடியவளெனப் பொருள் படும். இவள் இராவணனுக்குக் கடலரணிலே ஒருகாவலாயுள்ளவளென்றும், இவளிருக்கின்ற இடத்துக்குச் சுற்றும் ஒரு காதவழி தூரத்திற்குள் எந்தப் பிராணியும் செல்லவியலாதென்றும் கூறுவர்.

ஆலாலம்=ஹாலாஹலம்: விகாரம்: இது பாற்கடல் கடைந்த காலத்தில் தேவர்களெல்லாம் அஞ்சியோடும்படி மிகக்கொடியதாய் அக்கடலினின்று தோன்றியதொரு விஷம். பயங்கரமாய்க் கடலினின்று எழுந்த இவ்வரக்கிக்கு, அங்ஙனங் கடலினின்று

எழுந்த அந்த விஷம் உவமை. பெரிது ஆலாலம் அன்னாள்-பெரிய ஆலால விடத்தை யொத்தவளெனினுமாம். பாற்கடலினின்று தோன்றிய ஆலாலம் இவட்கு உவமைபோதாதென்று கொண்டு, (அதனினும்) பெரியதோ ராலாலத்தைப் போன்றவளென்றுரு மாம். [3]பிறிதாலாலமன்னாள் என்றபாடத்துக்கு - (பாற்கடலில் தோன்றிய ஆலாலமன்று) வேறே உவர்க்கடலினின் றெழுந்ததோ ராலாலம் போன்றவ ளென்க. பொங்குகின்ற ஆர்கலியின்நீர் வேறேயுமொரு வெங்கார் நிறப்புணரியைத் தர என்று பதவுரை கூறவும் தகும். 'ஆர் கடத்திர்' என்ற இடத்து, 'யார்' என்ற வினாப்பெயரின் மரூஉவான 'ஆர்' என்றது-முன்னிலைப்பன்மைக்கு வந்தது; "யாரென் வினா வினைக்குறிப் புயர்முப்பால்" என நன்னூலார் கூறியபடி 'யார்' என்பது உயர்திணைப்படர்க்கைக்கு மாத்திரம் உரியதன்றோ வெனின்,—அஃறிணையிருபாற்கண்ணும் ஏனையீரிடத்தினும் இலக்கியங்களிற் பயிலுதலால், எல்லாவற்றிற்கும் உரியதென்க: ஆனது பற்றியே, "வே றில்லை யுண்டி யார் வேண்டுந் தகும்படும், வினை பெயரெச்சம் வியங்கோள்பத்துந், திணைபாலிடமெலாஞ் செல்லுமென்ப" என்பாராயினர், இலக்கணக்கொத்துடையார். இங்ஙனம் கொள்ளாவிடின், முன்னிலையிற் படர்க்கை வந்த இடவழுவமைதி யெனவேண்டும். போல் எழுந்தாள் என இயையும். இங்கு - இவ்விடத்தில் எனவும்படும். பி-ம்:—[1]ஒன்றப். [2]எனவெண்ணா, எனவென்னா. (76)

76.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - அங்காரதாரையின் வருணனை.

காதக் கடுங்குறி கணக்கிறுதி கண்ணாள்
பாதச் சிலம்பினொலி வேலையொலி பம்ப
வேதக் கொழுஞ்சுடரை நாடிநெறி மேனாள்
[1]ஓதத்தின் மேவுமது கைடவரை யொத்தாள்.

(இ - ள்.) காதம் கடுங் குறி - காததூரத்திலே (இருக்கும் பொருளையும்) விரைந்து குறித்தறிகின்ற, கணக்கு இறுதி கண்ணாள் -(அளவிடுதற்குப் பார்த்தால்) கணக்கேமுடிதலையுடைய கண்களையுடையவளான அவ்வரக்கி, பாதம் சிலம்பின் ஒலி வேலை ஒலி பம்ப-(தன்) கால்களிலணிந்துள்ள சிலம்பென்னும் அணியினது சத்தமானது கடலொலிபோல ஒலிக்க,—மேல்நாள்-முற்காலத்தில், வேதம் கொழுஞ் சுடரை - வேதத்தினால் விளக்கப்பட்டுள்ள பரஞ்சோதியாகிய திருமாலை (எதிர்த்தற்கு), நெறிநாடி-வழிதேடிக்கொண்டு, ஓதத்தில் மேவும்-பிரளயக் கடலிற் போன, மதுகைடவரை-மது கைடபன் என்ற அசுரர்களை, ஒத்தாள்-ஒத்துவிளங்கினாள்; (எ - று.)

அநுமானது சாயையை நாடிக் கடலின்மீது சென்ற அங்கார தாரை திருமாலைநாடிப் பிரளயசமுத்திரத்தின் மீது சென்ற மது கைடபர்களை யொத்தன ளென்பதாம்; **உவமையணி.** பெருவடிவத்துக்கு ஏற்ப நெடுங்கண்களைப் பெற்றுக் காததூரத்திலிருக்கும்

பொருளேயும் நோக்கவல்லவ ளென்பது, 'காதக்கடுங்குறி கணக்கிறுதிகண்ணுள்' என்றதன் கருத்து. கொழுஞ்சுடர் - பண்புத்தொகையன்மொழி. பெருவடிவத்துக்குத் தக்கவாறே பெருஞ்சிலம்பு அணிந்திருத்தலின், அதனினின்று தோன்றும் ஒலி கடலோசை போல எங்கும் நிறைவதாயிற்றென்க. வேதம்-(நன்மை தீமைகளே) அறிவிப்பதெனக் காரணப்பொருள்படும்.

மதுகைடவர் ஓதத்தின்மேவிய கதை:—பிரமதேவனது தினப்பிரளயத்தில் இவ்வுலகமெல்லாம் பெருங்கடலினுல் எங்கும் நீர்மயமா யிருந்தபொழுது, அவ்வெள்ளத்தில் திருமால் ஆதிசேஷஞகிய சயனத்தில் அமர்ந்திருக்கையில், அத்திருமாலினிடத்தினின்று ரஜஸ்தமோ குணங்களின் வடிவமாகத்தோன்றி 'எம்மை நீ கொலே புரிக என்று தம் வாயாற் சொல்லியபின்னரே தம்மைப் பிறர் கொல்லலாகும்' என்று வரம்பெற்ற மதுகைடபரென்ற அசுரரிருவரும், அப்பிரளயநீரைக் குழப்பிக்கொண்டு பேராரவாரத்துடன் சென்று பிரமதேவனேக் கண்டு அவனிடத்தினின்று வேதங்களே யெல்லாம் பறித்துக்கொண்டு அப்பிரளய வெள்ளத்தில் மறைந்தனராக, அப்போது தான் செய்யவேண்டுவது இன்னதெனத் தேருது திகைப்புக்கொண்ட அப்பிதாமகக்கடவுள் பின்னர்ச் சிறிதுதெளிந்து திருமாலேத் துதித்துத் தனக்கு நேர்ந்த ஆபத்தை முறையிட, அக்கடவுள் ஹயக்கிரீவாவதாரஞ் செய்து அக்கடலிற்புக்கு இனியதோர் இசையைப் பாட, அவ்வினிய கீதத்தைக் கேட்ட அவ்வசுரர்கள் அவ்வேதங்களே ஓரிடத்து வைத்திட்டு அவ்வொலிவந்த வழியைப் பிடித்துச் செல்லுமளவில், திருமால் அவ்வேதங்களுள்ள இடத்திற் சென்று அதனேக் கொணர்ந்து பிரமனுக்கு அளித்தருள, அப்போது ஒருவரையுங் காணுதவராய் வேதங்களும் எடுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டதை யுணர்ந்த அவ்வசுரர்கள் மிகச்சினந்து அரவணேயில் அறிதுயிலமரும் பரம்பொருளேக் கிட்டிப் போர்செய்யத் தொடங்கவே, திருமாலுக்கும் அவ்வசுரர்க்கும் வெற்றி தோல்விகளின்றி நெடுங்காலம் பெரும்போர் நிகழ்ந்ததாக, முடிவில் திருமாலே நோக்கி அவர்கள் 'உனது ஆற்றலுக்கு உவந்தோம்; வேண்டும் வரம் பெற்றுக்கொள்' என்ன, அக்கடவுள் 'யான் உம்மைக் கொல்லவேணும்' என்று வரம் வேண்ட, அவர்களும் அதற்கு இணங்குகையில், திருமாலும் 'உங்கட்கு வேண்டும் வரங்கொண்மின்' என்ன, 'ஒருவரும் இறவாத இடத்தில் நாங்கள் இறக்கவேண்டும்' என்று அவர்கள் வேண்ட, திருமாலும் அங்ஙனமே வரமளித்துத் தனது துடையைக்கொண்டு அவர்களே இறுக்கிக் கொன்றிட்டன னென்பதாம். இவ்வரலாற்றைச் சிறிது வேறுபடக்கூறுதலுமுண்டு. "மதுகைடவரென்பவர் வானவர்தம், பதிகைகொடுகட்டவர் பண்டொருநா, ளதிகைதவ ராழியனந்தனேயும், விதிகைம்மிக முட்டியவெம்மையினுர்," "நீராழியிழிந்து நெடுந்தகையைத், தாராயமரென்றனர் தாமொருநாள், ஆராழியவண்ண லு மஃதிசையா, வாராவமர்செய்கென வந்தனுல்" என்று தொடங்கி மேல் யுத்தகாண்டத்திற் கூறுவதும் காண்க.

'காதக் கடுங்குறி கணக்கு இறுதி கண்ணள்' என்பதற்கு - காததூரம்பார்வைசெல்வனவும் அக்காதமெனனும் எல்லையையே தமக்கு அளவாகவுடையனவுமான பெருங்கண்களை யுடையவ ளென்றலுமொன்று. வேலையொலி பம்ப- கடலொலியினும் மிகுதியாக ஆரவாரிக்க வெனினுமாம். "உருவகவுவமையில் திணைசினை முதல்கள், பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர் கொளலே," "மிகுதலுங் குறைதலுந் தாழ்தலு முயர்தலும், பான்மாறுபடுதலும் பாகுபாடுடைய" என்ப வாதலால், ஓரரக்கிக்கு மதுகைடபரிருவரை உவமை கூறிய இதில் ஆண்பால் பெண்பால்களும் ஒருமைப்பால் பன்மைப்பால்களும் மாறுபடுதல் அமையும். பி-ம்:—[1]ஓதத்தினேடும். (77)

77\. துண்டப் பிறைத்துணை யெனச்சுட ரெயிற்ருள்
கண்டத் திடைக்கறை யுடைக்கடவுள் கைம்மா
[1]முண்டத் துரித்த வுரியாண் முளரிவந்தான்
அண்டத்தி னுக்குறை [2]யமைத்த பிலவாயாள்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அவள்),—துண்டம் பிறை துணை என சுடர் எயிற்ருள்- குறைச்சந்திரனுகிய பிறை ஒப்பாமென விளங்குகின்ற கோரப்பற்களை யுடையவளும்,—கண்டத்திடை கறை உடை கடவுள் - கழுத்தில் விஷக் கறையையுடைய பரமசிவன் போல, கை மா முண்டத்து உரித்த உரியாள்-துதிக்கையையுடைய யானையினது உடலினின்று உரித்தெடுத்த தோலைப்போர்த்துக் கொண்டிருப்பவளும்,—முளரி வந்தான் அண்டத்தினுக்கு-(திருமாலினது நாபீ) கமலத்துத் தோன்றிய பிரமதேவன் படைத்த உலக வுருண்டைக்கு, அமைத்த - ஏற்படுத்திய, உறை - உறைபோன்றுள்ள, பிலம் - பெருந்துவாரமான, வாயாள் - வாயையுடையவளுமாயிருந்தாள்; (எ - று.)

துண்டப்பிறை—"துண்டவெண்பிறை" என்றூர், பெரியாரும்: (முழு மதியாயிராது) துண்டமாயிருக்கின்ற பிறையென்க; இருபெயரொட்டு. இனி, முதலடிக்கு - சந்திரகண்டமாகிய பிறையிரண்டுபோல விளங்குகின்ற வக்கிரதந்தங்களை யுடையவளென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். முளரிவந்தான் அண்டம் - பிரமாண்டம். அவளது வாய் உலகவுருண்டை முழுவதையும் கொள்ளுமாறு மிகப் பரந்து அகன்றுள்ள தென்பது, 'முளரிவந்தானண்டத்தினுக்கு உறையமைத்த பிலவாயாள்' என்றதன் கருத்து: தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இனி, முளரிவந்தானல் [பிரமனல்] அமைக்கப்பட்ட உறைபோன்ற பிலவாயாள் என்றலுமாம்.

சுடரெயிறு - வினைத்தொகை. முண்டம் - தலையற்ற உடம்பு. 'மா' என்ற பொதுப்பெயர், 'கை' என்ற அடைமொழியால் யானையை உணர்த்திற்று. முளரி - முள்ளாகிய அரையை யுடையதெனத் தாமரைக்குக் காரணப்பெயர்; அரி-தண்டின்சுற்றுப்புறம்.

கண்டத்திடைக் கறையுடைக்கடவுள் கைம்மாவுரி தரித்த கதை:—பாற்கடல் கடைகையில் அதனினின்று தோன்றிய ஆல

கால விஷத்தையுண்டதனுற் கறுத்தகழுத்தையுடையவனுதலின், சிவபிரான்'கண்டத்திடைக் கறையுடைக் கடவுள்'எனப்பட்டான். ஒருகாலத்தில் பரமசிவன், தவச்செருக்கினுல் தன்னை மதியாத தாருகவனத்து முனிவர்களது கருவத்தைப் பங்கஞ்செய்யவும் அவர்கள் மனைவிமார்களின் கற்புநிலையைப் பரிசோதிக்கவும் கருதித் தான் ஒரு விட வடிவங்கொண்டு அவரில்லந்தோறும் சென்று பிக்ஷாடனஞ் செய்து, தன்னை நோக்கிக் காதல்கொண்ட அம்முனிபத்தினியரது கற்புநிலையைக் கெடச்செய்ய, அதுகண்டு பொருமற் கோபம்மூண்ட அம்முனிவர்கள் அபிசார வோம மொன்றுசெய்து, மந்திரபலத்தால் அவ்வேள்வித்தீயினின்று எழுந்த நாகங்கள், பூதங்கள், மான், புலி, யானை, முயலகன், வெண்டலை முதலியவற்றையும், அவ்வோமத்தீயையும் சிவனைக் கொன்றுவரும்படி ஏவ, சிவபெருமான், தன்மேற் சீறிவந்த நாகங்களை ஆபரணங்களாகவும், பூதங்களைத் தனது கணங்களாக வும் கொண்டு, மானை இடக்கையில் ஏந்தி, புலியைத் தோலை யுரித்து உடுத்து, யானையைத் தோலையுரித்துப் போர்த்து, முயல கனை முதுகிற் காலாலூன்றி, வெண்தலையைக் கையிற் பற்றிச் சடைமேலணிந்து, நெருப்பை ஒருகையிலேந்தி, இங்ஙனமே அவற்றையெல்லாம் வலியடக்கிப் பயனிலவாகச் செய்துவிட் டனன் என்பதாம். பி - ம்:—[1]முண்டத் துரித்த வுடையாள், முண்டத்துரித்தவுடையான். [2]அமைத்தனைய. (78)

78.—அனுமான் அரக்கியின் வரவை யுணர்தல்.

நின்று [1]ணிமிர்ந்தலை நெடுங்கடலி னீர்தன்
வன்று ளலம்பமுடி வான்முகடு வவ்வ
அன்றுய் திறத்தவ னறத்தை யருளோடும்
தின்று ளொருத்தியிவ ளென்பது தெரிந்தான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு கடுந்தோற்றத்தையுடைய அங்கார தாரை),—அலை நெடுங் கடலின் நீர் தன் வல் தாள் அலம்ப - அலை களையுடைய நீண்ட கடல்நீரானது தனதுவலிய கால்களைக்கழுவ வும், முடி வான் முகடு வவ்வ-(தனது) தலையானது ஆகாயத்தி னுச் சியில் முட்டவும், நிமிர்ந்து நின்றுள் - உயர்ந்து நின்றுள்; அன்று- அப்போது,—ஆய் திறத்தவன் - ஆராயுந் திறமுள்ளவனுன அவ் வநுமான், 'இவள்—, அறத்தை அருளோடுஉம் தின்றுள் ஒருத்தி அறத்தையும் அருளையும் அடியோடு விழுங்கிவிட்ட ஒருத்தியா வள்.' என்பது - என்ற தன்மையை, தெரிந்தான்-தெரிந்துகொண் டான்; (எ - று.)—முதலடி - **முற்றுமோனை.**

கீழ்க் கூறியவாறு தனது சாயையைப்பிடித்துக்கடலினின்று வெளியேறி, அகாதமான சமுத்திரம் குளப்படிநீர்போலுமாறும் தனது உச்சி வானத்தில்முட்டுமாறும் மிகப்பெருவடிவங்கொண்டு நின்றவள், ஓர் அரக்கியாவ ளென அநுமான் உணர்ந்தன னென்க. 'அறத்தை அருளோடும் தின்றுள்'-அறத்தைத் தின்ற வள் - தருமகாரியத்தைக் கெடுத்தவள்; அருளைத்தின்றவள் -இரக்க

மற்றவள்; இது-உடனவிற்சியணி. அறத்தையருளொடுந்தின்றாள்-தின்னப்படாதவற்றைத் தின்னப்படுவனபோலக் கூறிய மரபுவழுவமைதி. "அறனும், அருளுடையான் கண்ணதே யாகும்" என்றபடி அறஞ்செய்தற்கு அருள் மூலகாரண மாதலால், அறத்தை அடியோடு தின்றவ ளென்றவாறுமாம்; 'மரத்தை வேரோடும் பெயர்த்தான்' என்றாற்போல. பி - ம்:—[1]நெடுங்கடனிறைந்த நெடு, நெடுங்கடனிறைந்து நிமிர். (79)

79.—அரக்கியைக் கொல்லுமாறு கருதி அநுமான் ஒன்று கூறத் தொடங்குதல்.

பேழ்வா [1]யகத்தலது பேருலக மூடும்
நீள்வா னகத்தினிடை [2]யெங்குநெறி காணான்
ஆழ்வா [3]னணுக்கனவ ளாழ்பில வயிற்றைப்
போழ்வா னினைந்தினைய வாய்மொழி புகன்றான்.

(இ - ள்.) பேழ்வாயகத்துஅலது - (அவ்வரக்கியினது) திறந்த வாயினுட் சென்றாலன்றி, பேர் உலகம் ஊடும்-பெரிய பூமியிலும், நீள் வானகத்தினிடை - நீண்ட ஆகாயத்தினிடத்திலும், எங்கு உம் - எவ்விடத்தும், நெறி - (தான் செல்வதற்கு உரிய) வழியை, காணான் - காணாதவனாய்,—ஆழ்வான் - (முதலில் துன்பத்தில்) முழுகியவனாய்,-(பின்பு தேறி அவள் வாய்வழியாகப் புகுந்து), அவள் ஆழ் பிலம் வயிற்றை-அவளது ஆழ்ந்த குகைபோன்றுள்ள வயிற்றை, போழ்வான் நினைந்து - பிளக்குமாறு கருதி, அணுக்கன் -(அவளை) நெருங்கியவனாகி, இனைய வாய்மொழி புகன்றான்-இவ்வாறான வாய்வார்த்தையைக் கூறுபவனானான்; (எ - று.)—அதனை அடுத்த கவியிற் காண்க.

செல்லும்வழி யில்லாமையைக் கண்டு அநுமான் முதலில் மிக வருந்திப் பின்பு தெளிந்து அவளைக் கொல்லுமாறு கருதி ஒன்று கூறின னென்க. அவ்வரக்கி மண்ணையும் விண்ணையும் வியாபித்து வாயைத் திறந்துகொண்டு நின்றதனால், 'பேழ்வாயகத்தலது பேருலக மூடும் நீள்வானகத்தினிடை யெங்கும் நெறி காணான்' என்றார். அணுக்கன் - அணுகுதலுடையவனா யென்க. கடல்மேற் செல்லுகின்ற தனது சாயையைக் கண்டு அந்நிழலைப் பிடித்து அரக்கி இழுக்க, அநுமான் அவளை நெருங்கின னென்பார் 'அணுக்கன்' எனக் கூறினாரெனக் கொள்ளவுமாம். [2]ஏகுநெறி காணா என்று பாடமாயின், வாழ்வான் என்று எடுக்கலாம்; சிரஞ்சீவியாய் வாழ்பவனென்க. இரண்டாமடி-இனவெதுகை. [3]அனுக்கன் என்ற பாடத்துக்கு - வருத்தமுற்றவனென்பது பொருள். பி-ம்:—[1]அகத்தலகு. [2]ஏகுநெறிநேராள். [3]எனக்கிளருமாழ், அணுக்கனவடாழ், அணுக்கன் வளர்வாள், அனுக்கன்வளர்வாள். (80)

80.—அநுமானது வார்த்தை.

[1]சாயா வரந்தழுவி னுய்தழிய பின்னும்
[2]ஓயா துயர்ந்தவிசை [3]கண்டுமுணர் கில்லாய்

வாயா லளந்துநெடு வான்வழி யடைத்தாய்
நீயாரை யென்னையிவ ணின்றநிலை யென்றான்.

(இ - ள்.) 'சாயா வரம் தழுவினாய் - சாயையைப்பிடித்து இழுக்கும் வரத்தை யுடையாள்போலத் தோன்றுகின்றாய்; (நீ), தழிய பின்னும் - (என்னைப்) பிடித்திழுக்கவும், ஓயாது உயர்ந்த - சிறிதும் ஓய்வில்லாமல் மிக்குச்செல்லுகின்ற, விசை - (எனது) வேகத்தை, கண்டுஉம் - பார்த்தும், உணர்கில்லாய் - (எனது பலத்தை) அறியும் வல்லமையற்றிருக்கின்றாய்; வாயால் நெடு வான் அளந்து - வாயினால் நீண்ட ஆகாயத்தை யளாவிக்கொண்டு, வழி அடைத்தாய் - (போகும்) வழியை அடைத்துக்கொண்டு நிற்கின்றாய்; நீ யாரை - நீ யார்? இவண் நின்ற நிலை - (நீ) இங்கு நிற்கின்றநிலை, என்னை - என்னகாரணம் பற்றியது?' என்றான் - என்று வினவினன், (அநுமான்); (எ - று.)

தனது சாயையைப் பற்றியிழுத்ததனால், அநுமான், அவளை 'சாயாவரந் தழுவினாய்' என்றான். 'நீ வெல்லலாமென்று எண்ணி எனது வழியைத் தடுக்கின்றனையே! இது என்ன பேதைமை?' என அநுமான் அவளை யிகழ்ந்து, பின்பு அவள் வரலாற்றை வினவினனென்பதாம். வானை வாயாலளத்தலாவது - ஆகாயத்தினளவாக வாயைத்திறந்துகொண்டிருத்தல். இனி, வாயாலளந்து - வாயினால் வீண்வார்த்தைகளைப் பேசி யென்றுமாம்; 'அளத்தல்' என்பது 'வீண்பேச்சுப் பேசுதல்' என்ற பொருளிலே வழங்குதல் காண்க. யாரை, ஐ - சாரியை. சாயாவரம்-அழியாத வரம் எனினுமாம். தழிய—தழுவிய: விகாரம்; "தமிழ்தழியசாயலவர்" என்றதுங் காண்க. பி - ம்:—[1]சாயாய்சலம், சாயாசலம். [2]ஓயாதுவந்த. [3]கண்டுணரகில்லாய், கண்டுமுணரகில்லாய், கண்டுமுணர்வில்லாய்.

81.—அங்காரதாரையின் மறுமொழி.

பெண்பா லெனக்கருது பெற்றி [1]யொழி யுற்றால்
விண்பா லவர்க்கு [2]முயிர் [3]வீடுவது மெய்யே
கண்பா லடுத்தவுயிர் காலன்வரு மேனும
[4]உண்பா [5]னருத்திய [6]தொழிப்பரிய தென்றாள்.

(இ - ள்.) (அதற்கு அவள் அநுமானைநோக்கி), '(நீ), பெண் பால் என கருது பெற்றி - (என்னைப்) பெண்ணென்று நினைக்கின்ற நினைவை, ஒழி - விட்டிடு; உற்றால் -(எனது அருகில்) வந்திட்டால், விண்பாலவர்க்குஉம்-விண்ணுலகத்தவரான தேவர்கட்கும், உயிர் வீடுவது - உயிரொழிதல், மெய்ஏ - தவறாது; காலன் வரும்ஏனும்-யமனே (விடுவித்தற்கு) வருவனானாலும், கண்பால் அடுத்தஉயிர் - (எனது) கண்ணெதிரில் அகப்பட்ட பிராணிகளை, உண்பான் - உண்ணும்படி, (யான் கொள்ளுகின்ற), அருத்தி அது - (எனது) ஆசையை, ஒழிப்பு - போக்குவது, அரியது - அருமையானது,' என்றாள் - என்று (தன்நிலையைக்) கூறினாள்; (எ - று.)

நீ என்னைப் பெண்ணென்று அவமதிக்கவேண்டா; என்னை யெதிர்த்தவர்கள் தேவர்களே யானாலும் இறந்தேவிடுவார்கள்; கொல்லுதற்கடவுளாகிய யமனேயானாலும் என்கைப்பட்ட உயிரை விடுவிக்க இயலாதுஎன்று அவ்வரக்கி தன் நிலையைத் தெரிவித்தனளென்க. தான் பெண்ணாயிருந்தும் 'பெண்பாலெனக் கருதுபெற்றியொழி' என்று கூறுகின்றது, வீரர்களை யெல்லாம் எதிர்த்து அழிக்கும் பேராற்றல் வாய்ந்தவள் யான் என்ற பொருளைத் தரும்.

இனி, இச்செய்யுளில், அரக்கிக்கு அநுமானால் இனி நேரப் போகின்ற அழிவுக்கு ஏற்ப ஓர் அவலப்பொருளும் தோன்றும்: அது வருமாறு:—இப்போது என்னைக்கொண்டுபோக யமன் வந்திருந்தும் (பசி அதிகமாயிருத்தலால்) என்கண்ணெதிரில் அகப் பட்ட உன்னை உண்ணவேணுமென்கிற ஆசைமாத்திரம் நீங்க முடியாமலிருக்கின்றது; (ஆதலால், நான் உன்னைப்பற்றினேன்; ஆயினும்,) நீ என்னைப் பெண்ணென்று விட்டிடாதே; அன்றியும், அழிவுகாலம் நேர்ந்தால், தேவர்கட்கும் உயிரொழிதல் நிச்சயம்; [யான் தெய்வப்பிறப்பினளாயினும் இப்போது அழிவுகாலம் குறுகிவிட்டதனால் இறப்பேன்] என்பதாம். பி-ம்:—[1]ஒழிவுற்றால். [2]உயர். [3]வீடுறுதல். [4]உண்பாள். [5]ஒருத்தியது. [6]ஒழிப்பதரிது. (82)

82.—அநுமான் அவள் வாயினுட்புக்கு அவளுடலைப் பீறிக் கொண்டு வெளிப்படுதல்.

திறந்தா [1]ளெயிற்றையவ ளண்ணலிடை சென்றான்
அறந்தா னரற்றிய தயர்த்தமர ரெய்த்தார்
இறந்தா னெனக்கொடொ ரிமைப்பதனின் முன்னம்
பிறந்தா னெனப்பெரிய கோளரி பெயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவள் - அவ்வரக்கி, எயிற்றை-வாயை, திறந்தாள் - (இவ்வாறு கூறி உடனே அநுமனைவிழுங்குமாறு மிகப்பெரி தாகத்) திறந்துகொண்டு நின்றாள்: (அந்த அங்காரதாரையி னுடைய), இடை - அந்த வாயினிடத்தில்,—அண்ணல் - பெருமை யிற் சிறந்தவனான அநுமான், சென்றான்-புகுந்தான்; (அப்போது), இறந்தான் என கொடு - (அநுமான்) இறந்துவிட்டனனென்று எண்ணி, அறம் தான் - தருமதேவதையும், அரற்றியது - புலம்பு வதாயிற்று; அமரர் - தேவர்களும், அயர்த்து எய்த்தார் - வருந்தி யிளைத்தார்கள்; ஓர் இமைப்பு அதனின் முன்னம்- ஒருமாத்திரைப் பொழுதிற்குள், பெரிய கோள் அரி பிறந்தான் என - (தூணி னின்று) மிக்க பெருந்தோற்றத்தையுடையனாய் வலிமையையுடைய நரசிங்கமூர்த்தி தோன்றியதுபோல, பெயர்ந்தான் - (அவளது வயிற்றைப் பீறிக்கொண்டு) வெளிப்பட்டு வந்தனன், (அநுமான்);

எயிறு - வாய்க்கு, இலக்கணை. அநுமனாலேயே தமதுதொழில் நிறைவேறுமென்று நம்பியிருந்த அறக்கடவுளும் தேவர்களும், அநுமான் அரக்கியின் வயிற்றினுட் புக்கதைக் காணவே, அழுங்

கிறைரென்க. நரசிங்கமூர்த்தியாகிய திருமால் தூணைப் பிளந்து கொண்டு வெளிப்பட்டதுபோல, அவள்வாயின் வழியாக உட்புக்க அநுமானும் அவளது வயிற்றைக் கூரிய கைந்நகங்களினுற் பிளந்து கொண்டு வெளிப்பட்டுவந்தன னென்பதாம்; உவமையணி. சம்பூ ராமாயணத்திலும் இச்செய்தியைச் சொல்லுமிடத்து "ரகுநாத தூத: சிச்சேத———நகரை:———ந்ருஸிம்ஹரம்ஹ: பதி ஸிம்ஹி காங்கம்" என்று உள்ளது. நரசிங்கமூர்த்தியை "கோளரி" என்ருர், திருமங்கையாழ்வாரும். இனி, ஈற்றடிக்கு—பெரிய - பெருந்தோற்றத்தையுடைய, கோள் - மிடுக்கைக்கொண்ட, அரி - சிங்கம் போன்றவனை [அல்லது வானரமாகிய] அநுமான், பிறந் தான் என - (புதியனுய்ப்) பிறந்தானென்று சொல்லும்படி, பெயர்ந்தான் - (அவளது வயிற்றினின்று) வெளிப்பட்டு வந்தா னெனக் கூறலுமாம். பெரிய ஆபத்தினின்று அரிதில் தப்பி வந்தால் மீளவும் பிறந்ததாகக் கூறுதல், உலகவழக்கு. பி - ம்:—[1]வயிற் றின்வழி. (83)

83.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-அவள்குடலைக் கைக் கொண்டு விளங்கிய அநுமனது தோற்றத்தை வருணிப்பன.

கள்வா யரக்கி [1]கத றக்குடர் கணத்தின்
கொள்வார் [2]தடக்கையின் [3]விசும்பின்மிசை கொண்டான்
முள்[4]வாய் பொருப்பின் முழையெய்தி [5]மிக நொய்தின்
உள் [6]வா ழரக்கொடெழு திண்கலுழ னெத்தான்.

(இ - ள்.) கள் வாய் அரக்கி கதற - கள்பெருகிவழிகின்ற வாயையுடைய அந்தராக்ஷசி கதறும்படியாக, கணத்தின் - ஒரு நொடிப்பொழுதிலே, குடர் கொள் - (அவளது) குடலை (வயிற்றி னின்று) பிடுங்கிக்கொண்ட, வார் தட கையின் - நீண்ட பெரிய கைகளோடு, விசும்பின் மிசை கொண்டான் - ஆகாயத்தின்மீது தோன்றியவனை அவ்வநுமான்,—முள் வாய் பொருப்பின் முழை எய்தி - முட்செடிகள் பொருந்தியுள்ள மலையினது குகைக்குட் புக்கு, உள் வாழ் அர கொடு மிக நொய்தின் எழு - அக்குகையி னுள்ளே கிடக்குங் கொடிய பாம்புகளை எடுத்துக்கொண்டு மிக விரைவாக மேலெழுகின்ற, திண் கலுழன் - வலிய கருடனை, ஒத்தான் - ஒத்து விளங்கினன்; (எ - று.)

அவ்வரக்கியினது வாயிற் புக்கு அவளது குடல்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அநுமான்மேலெழுந்தது, மலைக்குகையினுள் நுழைந்து அங்கு வாழ்கின்ற பாம்புகளைத் தூக்கிக்கொண்டு கருடன் மேலெழுந்ததை யொத்திருந்த தென்பதாம்: உவமையணி. முள் - கூரிய கோரப்பற்களுக்கும், பொருப்பு - அவளது உடம் புக்கும், முழை - அவளது வாய்க்கும், பாம்பு - அவளது குடலுக் கும், கருடன் - அநுமானுக்கும் உவமை யெனக் காண்க. "சொற் ருர்கள்" (87) என்று தொடங்கும் பாடல், சில பிரதிகளில் இந்தப்பாடலின் பின்னும்,சில பிரதிகளில் "சாகாமிருகத் தலைவர்"

(84) என்ற பாடலின் பின்னும் காணப்படுகின்றது. பி - ம்:—
[1]சடரக். [2]தடக்கையன். [3]விசும்பை. [4]வாழ். [5]முகம். [6]வாள். (84)

84. [1]சாகா மிருகத்தலைவ ரிற்றிலக மன்னான்
ஏகா வரக்கிகுடர் கொண்டுட னெழுந்தான்
மா[2]கா லசைப்பவட மண்ணினுற வாலோடு
ஆகாய முற்ற கதலிக்குவமை [3]யானான்.

(இ - ள்.) சாகா மிருகத் தலைவரில் திலகம் அன்னான்-வானரத் தலைவர்களில் திலகம்போலச் சிறந்துதோன்றுபவனான அநுமான், —ஏகா - (முற்கூறியவாறு அவளது வாயினுட்)புக்கு, அரக்கி குடர்கொண்டு - அவ்வரக்கியினது (வயிற்றைப் பீறிக்) குடலைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, உடன் - உடனே, எழுந்தான் - உயரவெழுந்தவனாய்,—மா கால் அசைப்ப - பெருங்காற்று வீசியதனால், வடம் மண்ணின் உற - கயிறு பூமியிலிருந்து ஆகாயத்திலே பொருந்த, வாலோடு ஆகாயம் உற்ற - வாலுடனே ஆகாயத்திற் பறத்தலைப் பொருந்திய, கதலிக்கு - காற்றாடிக்கு, உவமை ஆனான் - ஒப்பாகத் தோன்றினான்; (எ - று.)

கையினாற் கயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு வால்கட்டிய காற்றாடியைத் தக்ககாற்று வீசும்போது வானில்விடுதல்,இயற்கை. அங்காரதாரையின் வயிற்றைப் பீறிக்கொண்டு அவளது குடல் பூமியில் தொங்குமாறு வானத்தில் வாலுடனே அநுமான் மேலெழுந்தது, வால்கட்டியதொரு காற்றாடி விடப்படுவதை யொத்திருந்த தென்க. அநுமானுக்குக் காற்றாடிப்பட்டமும், அவனது வாலுக்குக் காற்றாடியின் வாலும், தொங்குகின்ற குடலுக்குக் காற்றாடிச் சூத்திரமும், அக்குடலோடு தொடர்புபட்டுக் கீழ் விழுந்துகிடக்கின்ற அங்காரதாரைக்குச் சூத்திரத்தைக் கையிற்கொண்டு அக்காற்றாடியை விடுபவனும், அவள்வயிற்றிலிருந்து வெளிப்பட்டுக்கீழே கிடக்கும் குடர்ப்பகுதிக்கு மேலே போனதுபோகத் தரையிற்கிடக்கும் கயிற்றுப்பகுதியும் உவமையெனக் காண்க. சாகாமிருகம் - மரக்கிளைகளிற் சஞ்சரிக்கும் மிருகம்: குரங்கு. [1]சாகாவரத்தலைவரில்என்று பாடங்கொண்டால், சிரஞ்சீவியருள் என்று பொருளாம். மூன்றாமடிக்கு - கொடுங்காற்று வீசியதனால், அறுபட்டுக்கயிற்றுருண்டை பூமியில் விழுந்து கிடக்க என்றும் கொள்ளலாம்; இப்பொருளில், அவளது குடலுக்கு அறுபட்ட கயிற்றின்மிச்சமும், கீழ்விழுந்து கிடக்கும் அவளது உடலுக்குக் கயிற்றுருண்டையும் உவமையாம். காற்றாடி விடுபவர் நூலுருண்டையிலிருந்து சிறுது சிறிதாக நூலை வாங்கி விடும் இயல்பு, கருதத்தக்கது. அநுமான் கைக்கொண்ட குடல் காற்றாடியின் முன்புறத்தில் கட்டும் வாலுக்கும், அநுமனது பூமியளவுந் தொங்கும்வால் மண்ணிலிருந்து விண்ணளவுந் தொடர்ச்சிப்படும் காற்றாடிக்கயிற்றுக்கும் ஒப்புமையென்பதுபட உரைக்கவும் தகும். பி - ம்:—[2]கால்விசைப்ப. [3]ஆனாள். (85)

வேறு.

85.—அதுகண்ட அசுரர்கள் வருந்த, விண்ணவர் முதலியோர் மகிழ்தல்.

[1]ஆர்த்தனர்கள் வானவர்க டானவ [2]ரழுங்கா
[3]வேர்த்தனர் விரிஞ்சனும் வியந்து மலர்வெள்ளம்
[4]தூர்த்தன னகன் [5]கயிலை யிற்றொலைவி லோனும்
[6]பார்த்தனன் முனித்தலைவ ராசிகள் பகர்ந்தார்.

(இ - ள்.) (அநுமானது அச்செயலைக் கண்டு),—தானவர்-அசுரர்கள், அழுங்கா-மனம்வருந்தி, வேர்த்தனர்-(உடம்பு) வேர்த்தார்கள்; வானவர்கள்-தேவர்கள், ஆர்த்தனர்கள்-(மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரித்தார்கள்; விரிஞ்சன்உம்-பிரமதேவனும், வியந்து-கொண்டாடி, மலர்வெள்ளம் தூர்த்தனன்-பூமாரியை நிரம்பப் பொழிந்தான்; அகல் கயிலையில் தொலைவு இலோன்உம்-அகன்ற கைலாசகிரியில் வாழ்கின்ற அழிவில்லாதவனான சிவபிரானும், பார்த்தனன்-(ஆச்சரியத்தோடு) பார்த்தான்; முனி தலைவர்-இருடிச்சிரேட்டர்கள், ஆசிகள் பகர்ந்தார் - வாழ்த்துக்கூறினார்கள்; (எ - று.)

தம்தம் தகுதிக்கு ஏற்ப அநுமானதுசெயலை அவரவர்கள் பாராட்டினரென்க. பிறர்க்குத் தீமைசெய்து தருமத்திற்குப் பகையாயிருக்குந்தன்மையில் அசுரரும் அரக்கரோடு ஒப்பாவராதலால், அநுமான் பிழைத்துவந்ததைக் காணவே, அவரும் மனமழுங்கி வேர்ப்பாராயினர்; உடல்வேர்த்தல்-சோகத்தின் மெய்ப்பாடு. 'தொலைவு இலோன்' என்றது-அழித்தல்தொழிற்கு இடமானவனென்றும் பொருள்படும்: சங்காரக்கடவுளென்றபடி; தொலைவிலோன் என்று பிரித்தால், (பகைவர்களை) அழிக்கின்ற வில்லையுடையவனென்று பொருளாம். 'வியந்து' என்றதை, 'பார்த்தனன்' என்பதனோடும் கூட்டுக. பி-ம்:—[2]அழிந்தார். [3]வேர்த்தனன். [5]கயிலையிற்றுயிலிலோனும்.

இக்கவி-நான்காஞ்சீரொன்று தேமாச்சீரும், மற்றைமூன்றும் கூவிளங்காய்ச்சீர்களுமாகிய அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தம். இனி, [1]ஆர்த்தார், [3]வேர்த்தார், [4]தூர்த்தான், [6]பார்த்தான் என்று ஏட்டுப்பிரதிகளில் பாடம் காணப்படுகின்றது; 'அங்ஙனங்கொள்ளுமிடத்து, வேறு வகைக்கலிவிருத்தமாகாமல் 75 - ஆங்கவிபோன்ற கலிவிருத்தமேயாமென உணர்க. (86)

வேறு.

86.—அநுமான் மீண்டும் ஏகுதல்.

மாண்டா ளரக்கியவள் வாய்வயிறு [1]கீறும்
கீண்டா [2]னிமைப்பினிடை மேருகிரி கீழா
நீண்டான் வயக்கதி நினைப்பி னெடி தென்னாப்
பூண்டா [3]னருக்கனுயர் வானின்வழி போனான்.

(இ - ள்.)அரக்கி மாண்டாள்-அந்த ராக்ஷசி இறந்தவளாகும்படி, அவள் வயிறு வாய்காறும் கீண்டான் - அவளது வயிற்றை

வாய் வரையிலும் கிழித்து மேலெழுந்தவனான அநுமான், இமைப்பினிடை-ஓரிமைப்பொழுதினுள்ளே, மேருகிரி கீழ் ஆ நீண்டான்-மிகவுமுயர்ந்ததான மகாமேருகிரியும் கீழாகுமாறு உயர்ந்து, வயகதி-வலிய வேகத்தை, நினைப்பின் நெடிது என்ன பூண்டான்-மனோவேகத்தினும் அதிகமாக இருக்குமாறு கொண்டு, அருக்கன் உயர் வானின் வழி போனான்-சூரியன் செல்லுகின்ற உயர்ந்த ஆகாயமார்க்கத்திலே சென்றான் [வானத்திற் சூரியன்செல்லும் வீதியினளவு உயரத்திலே சென்றான்]; (எ - று.)

அவ்வரக்கியைக்கொன்றபின்பு, அநுமான், மிக்க உயரத்தில் மனோவேகத்தினும் விரைந்துபோகலுற்றனனென்க. பி - ம்:—[1]தாறும். [2]இமைப்பிடையின். [3]ஒருத்தனெடு, ஒருத்தனுயிர். (87)

87.—அநுமனது அப்பொழுதைய எண்ணம்.

சொற்றார்கள் சொற்ற [1]தொகை [2]யல்லதுணை யொன்றோ
முற்றா முடிந்தநெடு வானினிடை முந்நீர்
[3]இற்றாக வெற்றெனினும் யானினி யிலங்கை
உற்றால் விலங்குமிடை யூறென வுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) 'முந்நீர் - இச்சமுத்திரமானது, சொற்றார்கள் சொற்ற தொகை துணை ஒன்றுஓ-வருணித்துச் சொல்லுபவர்கள் கூறுகின்ற அளவைக்கு அடங்கியிருப்பதொரு பொருளோ? அல்ல—; (இவ்வாறான பெருங்கடலைத் தாண்டுமாறு), முற்றா முடிந்த நெடு வானினிடை-ஓரளவிலடங்காமல் மிக்க பரப்பைக் கொண்ட நீண்ட ஆகாயமார்க்கத்தில், (யான்செல்லும்போது), இற்று ஆகஎற்றுஎனின்உம்-இப்போது வந்ததுபோன்றதாக எது வந்ததானாலும், (அதற்காகப் பின்னிடையாமல்), யான் - நான், இனி-இனிமேல், இலங்கை-இலங்கையை, (போய்ச்சேர்வேன்); உற்றால்-(அவ்வாறு) போய்ச்சேர்ந்துவிட்டால், இடையூறு-விக்கினங்களெல்லாம், விலங்கும்-ஒழிந்துபோய்விடும்,' என - என்று, உணர்ந்தான் - (அநுமான்) எண்ணினான்; (எ - று.)

இங்கும் இவ்வாறு பெரும் பிராணியினால்துன்பம்நேர்ந்ததனால் இன்னும் கடலின் அக்கரை குறுகவில்லையென்று தோன்றுகின்றது; ஆதலால், இதுபோலவே இன்னும் இடையூறுகள் பல உண்டாகக் கூடும்: எதுநேர்ந்தாலும் சரி, நான் கொண்ட காரியத்தில் மனஞ்சோராது எப்படியாவது இலங்கையை யடைந்தேனானல், அப்பால் யாதொரு துன்பமுமின்றி என்காரியம் முற்றும் என்று அநுமான் நினைத்தனனென்க. வற்புறுத்துதற்பொருட்டு 'தொகைத்துணை யொன்றோ? அல்ல' என வினாவும் விடையுமாகிய இரண்டு வாய்பாட்டாலும் கூறினார். ஆவி-உயிர்: பிராணிக்கு, இலக்கணை. 'எனினும்' என்பதற்கு முடிக்குஞ்சொல் வருவிக்க.

இனி, இச்செய்யுட்கு வேறொரு வகையாகவும் உரைகூறலாம்; எங்ஙனமெனின்,—துணை-(வானம் கடல் என்ற இவற்றின்) அளவு, சொற்றார்கள் சொற்ற தொகை ஒன்றோ - (கணக்குவகைகளை ஆராய்ந்து நூல்களிற்) கூறியவர்கள் கூறியுள்ள தொகைகளுள்

ஒன்றில் அடங்குமோ? அல்ல-அடங்காது; முற்று முடிந்த-(அங்ஙனம்) வரையறுத்தற்கரியதாய் அமைந்துள்ள, நெடு வானினிடை - பெரிய வானத்திலும், முந்நீர் - கடலிலும், இற்று ஆக எற்று - இத்தன்மையதாக (பிராணி) எத்துணையோ, எனின் உம் - அங்ஙனமிருந்தாலும், யான் இனி இலங்கை உற்றால்-நான் இனி(விரைந்து) இலங்கையிற்போய்ச் சேர்ந்துவிட்டால்தான், இடையூறு விலங்கும் - விக்கினம் நீங்கும், என உணர்ந்தான் - என்று ஆலோசித்தனன் (அநுமான்) எனக் காண்க. வேறு ஒப்புமைபெருமையில் தம்மில் நிகராவனவும், எளிதில்வரையறுக்க இயலாதனவும், தன்னால் தாவப்படுவனவுமான வானம் கடல் என்ற இரண்டு பொருள்களின் முழுப்பரப்பையும் அவை பலவகைப்பிராணிகட்கு இடமாயிருத்தலையும் குறித்து அநுமான் சிந்தித்து, 'இனி விரைவில் யான் இலங்கை சேர்ந்துவிட்டால்தான் இடையூறு இன்றாகும்' என்று நிச்சயித்தனனென்க. வானத்திலிடையூறாய் நேர்ந்த சுரசையையும், கடலினின்று இடையூறாயெழுந்த அங்காரதாரையையும் கருதி, வானம் கடல் என்ற இரண்டினியல்பைக் குறித்தனன். இலங்கையிலுள்ள அரக்கர்களை வெல்லுதற்கு அரியராக மதித்திலன் அநுமனென்பதும் இதில் வெளியாம். 'முற்றுமுடிந்த,' 'நெடு' என்ற அடைமொழிகளை 'வான்,' 'முந்நீர்' என்ற இரண்டுக்கும் கூட்டுக. 'இடை' என்ற ஏழனுருபு, முந்நீரோடும் இயைக்கத்தக்கது. பி - ம்:—[1] துணை. [2] பலதொகையதன்றே. [3] இற்றுவி, இற்றுகி. (88)

வேறு.

88.—அநுமான், ராமநாமத்தைக் கூறுதலே எல்லாத்துன்பங்களையும் போக்கும் உபாயம் என நிச்சயித்தல்.

ஊறுகடி தூறுவன வூறிலற முன்னாத்
[1]தேறலி லரக்கர்புரி [2]தீமையவை தீர
[3]ஏறுவகை [4]யாண்டைய [5]விராமனென வெல்லாம்
மாறுமதின் மாறுபிறி தில்லென [6]வலித்தான்.

(இ - ள்.) 'கடிது ஊறுவன - விரைவில் (ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்ச் செல்லும்வழியில்) நேர்வனவான, ஊறு - இடையூறுகளும், ஊறு இல் அறம் உன்னா - கெடுதலில்லாத தருமத்தை நினையாத, தேறல் இல் - தெளிந்த அறிவில்லாத, அரக்கர் - இராக்கதர்கள், புரி - செய்கின்ற, தீமை அவை - அத்தீமைகளும், தீர - நீங்க, ஏறு வகை - (அத்துன்பங்களைக்) கடந்து உய்யும் உபாயம், யாண்டைய - எங்கு உள்ளன? இராமன் என - இராமனென்று (ஒருகால்) சொல்ல, எல்லாம் மாறும் - எல்லாத்துன்பங்களும் நீங்கிவிடும்; அதின்மாறு பிறிது இல் - (துன்பங்களை நீக்கிக்கொள்ளுதற்கு) அதனினும் வேறான உபாயம் ஒன்றுமில்லை,' என-என்று, வலித்தான் - (அந்த ராமநாமத்தை உச்சரித்தலையே) உறுதியாகக் கொண்டனன், (அநுமான்); (எ - று.)

எல்லாத் துன்பங்களையும் போக்குதற்குத் தக்கஉபாயம் ராம நாமத்தைக்கூறுவதேயென்று அறுதியிட்டு, அனுமான், தனக்கு ஒருவகைத்துன்பமும் வாராது நீங்குமாறு அதனையே செய்தன னென்பதாம். இவ்வாறு கவி அநுமானது செய்தியைக் கூறும் முகத்தால் தமக்குள்ள ராமபக்தியை வெளியிட்டார். இராமனென வெல்லாம் மாறும்—"அடியார்படுதுயராயின வெல்லாம், நிலந் தரஞ்செய்யும்.........நாராயணவென்னும்நாமம்" என்றதுபோலக் கொள்க; "நன்மையுஞ் செல்வமு நாளு நல்குமே, தின்மையும் பாவமுஞ் சிதைந்து தேயுமே, சென்மமு மரணமுமின்றித் தீருமே, யிம்மையே யிராமவென் றிரண்டெழுத்தினல்" என்றார், பாயிரத் திலும். தாங்கள் ராமநாமபாராயணஞ் செய்த மாத்திரத்திலே சம்பாதிக்குச் சிறகு முளைத்து வளர்ந்ததைப் பிரதியட்சமாகக் கண்டவனாதலால், அநுமான், இங்ஙனம் தாரகமந்திரத்தின் மகிமையை யுணர்ந்தனனென்க. 'மாறும்' என்ற சொல்லின் ஆற் றலால், ஊறுகளும் தீமைகளும், அவற்றைச் செய்ய முயலும் எதிரிகட்கே யாகுமென்பதும் தோன்றும். மாறு - ஒப்புமாம். பி - ம்:—[1]தேறிலியரக்கர். [2]தீமையவர். [3]ஏறும்வகை. [4]எங்குள. [5]இராமவென. [6]வகுத்தான். (89)

வேறு.

89.—அநுமான் இலங்கைத்தீவிற் பவளமலையிற் பாய்தல்.

தசும்புடைக் கனக நாஞ்சிற் கடிமதில் [1]தரித்து நோக்கான்
அசும்புடைப் பிரசத் தெய்வக் கற்பக நாட்டை [2]யண்மி
விசும்பிடைச் செல்லும் வீரன் [3]விலங்கிவே றிலங்கை மூதூர்ப்[தான்.
பசுஞ் [4]சுடர்ச் [5]சோலைத் தாங்கோர் பவளமால் வரையிற் பாய்ந்

(இ - ள்.) அசும்பு உடை பிரசம் - ஊற்றெடுத்துப் பாய்கின்ற தேனையுடைய, தெய்வம் கற்பகம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள கற்பக விருட்சங்களைக்கொண்ட, நாட்டை-தேவலோகத்தை, அண்மி - சமீபித்து, விசும்பிடை செல்லும் - ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லு கின்ற, வீரன் - வீரனாகிய அநுமான்,—கனகம் தசும்பு நாஞ்சில் உடை - பொன்மயமான கலசங்களையும் நாஞ்சிலென்னும் உறுப் பையுமுடைய, கடிமதில் - காவலுள்ள (இலங்காபுரியின்)மதிலில், தரித்து - தங்கி, நோக்கான் - (அவ்விலங்கையைப்) பார்த்தல் செய்யாதவனாய்,—இலங்கை முது ஊர் வேறு விலங்கி - இலங்கை யென்ற பழமையான அந்நகரத்திற்கு (நேரேசெல்லாது) சிறிது ஒதுங்கி,—ஆங்கு - அங்கேயுள்ள, பசுஞ் சுடர் சோலைத்து ஓர் மால் பவளம் வரையில் - பசுமையான சுடர்களைக்கொண்ட சோலைகளையுடையதாகிய ஒப்பற்ற பெரிய பவளமலையின்மீது, பாய்ந்தான்—; (எ - று.)

ராமநாமோச்சாரண பலத்தால் இடையூறின்றி ஆகாயமார்க்க மாக மேலோங்கிச் செல்கின்ற அநுமான், இலங்கையின் மதிலின் மேலே இறங்கினால் அங்கு எவ்வகைப் பொறியினால் என்னதீங்கு நேரிடுமோ என்றும், அது எவ்வாறு காக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ

என்றும் கொண்ட எண்ணத்தினல் ஜாக்கிரதைப்பட்டு, அங்கு இறங்காது அதற்கு இப்பாலுள்ள பவளமலையிற் குதித்தன னென்பதாம்.

கல்பகம் - தனதுநிழலேயடைந்து வேண்டுவோர் வேண்டியதைக் கல்பிப்பது [உண்டாக்கிக்கொடுப்பது] எனக் காரணப் பொருள்படும் வடசொல். இவ்வாறு சிறப்புத்தன்மையையுடைய கற்பகமரமுடைமையால், அத்தேவலோகம், 'கற்பகநாடு' எனப் பட்டது. 'தெய்வநாடு' எனக் கூட்டவுமாம். தசும்பு-குடம்: இங்கு, கோபுரம் முதலிய இடங்களில் வைக்கப்படுகின்ற குடம்போன்ற உறுப்பாகிய கலசத்தையுணர்த்திற்று. அசும்பு - ஊற்று. பிரசம் - தேன். இந்த மலே முதனூலில் 'லம்பம்' என்ற பெயராற் கூறப் பட்டுள்ளது. 'தரித்து' என்ற எச்சம், நோக்குதல் வினையைக் கொள்ளும். பி - ம்:—[1]தனித்து, தரித்தல். [2]அண்ணி. [3]விலங்கன் மேல், விலங்கெயில். [4]படர். [5]சோலேதாங்கு. (90)

90.—அம்மலேயின் அப்போதைய நிலேயைப்பற்றிய வருணனே.

மேக்குறச் செல்வோன் பாய [1]விலங்கிநீ ரிலங்கை [2]வெற்பு
நூக்குறுத் தங்கு மிங்குந் தள்ளுற [3]நுடங்கு நோன்மை
[4]போக்கினுக் கிடையூ ருகப் புயலொடு பொதிந்த வாடை
தாக்குறத் [5]தளர்ந்து சிந்துங் கலமெனத் தக்க தன்றே.

(இ - ள்.) மேக்கு உற செல்வோன் - மேலோங்கிச் செல்பவனுகிய அநுமான், விலங்கி பாய - (வானநெறியைவிட்டு) விலகி(த் தன்மீது) பாய்ந்ததனுல், நீர் இலங்கை வெற்பு - (நாற்புறத்திலும் கடலின்) நீரினுற் சூழப்பட்ட இல்ங்காபுரியைச் சார்ந்ததான அப்பவளமலே, நூக்குறுத்து - அசைக்கப்பட்டு, அங்கும் இங்கும் தள்ளுற நுடங்கும் - அப்புறமும் இப்புறமுமாகத் தள்ளாடிச் சலிக்கின்ற, நோன்மை - தன்மையானது,—'புயலொடு பொதிந்த வாடை - மழையோடுகூடிய பெருங்காற்ருனது, போக்கினுக்கு இடையூறு ஆக தாக்குற - (தான்) போவதற்குத் தடையாக விசைகொண்டுமோத, (அதனுல்), தளர்ந்து - தள்ளாடி, சிந்தும் - (தன்னிடத்திலுள்ள பொருள்களே யெல்லாம்) கீழே சிந்துகிற, கலம் - மரக்கலமாகும்', என தக்கது - என்று சொல்லும்படி யிருந்தது; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றசை.

அநுமா விசையோடு வந்து தன்மேற் குதித்ததைத் தாங்க மாட்டாத அப்பவளமலே தள்ளாடித்தன்னிடத்திலுள்ள பொருள் களேச் சிந்துவது, புயல்காற்றுக்குப் பொருது மரக்கலம் ஆடிப் போய்த் தன்னிடத்துப் பொருள்களேச் சிந்துவதுபோன்றிருந்த தென்பதாம்; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** சிந்துதல் - நிலேகுலே தலுமாம். வெற்பு விலங்கி-மலே நிலே பெயர்ந்து என்றலுமொன்று. கடலிடைத்திவின் முன்புறத்திலேயுள்ள உயர்ந்த பெரியமலேக்கு,

கடலிடையுள்ள உயர்ந்த பெரிய மரக்கலம் உவமை; இது வாயுவினாற்சிதைதல் அதுவாயுகுமாரனாற் சிதைதற்கு உவமைகூறப்பட்டதென நயம்காண்க. 'விலங்கி' என்பதைக் கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறியதன் அநுவாதமென்றால், ஒதுங்கியென்பது பொருள. பி - ம்:— [1]வேலைமேல், விலங்கன்மேல். [2]மூதூர். [3]துளங்கு. [4]போக்குற, போக்குறற்கு. [5]தகர்ந்துசாயுங்கலமெனலாயிற்றன்றே. (91)

91.—அநுமான் அம்மலையில்நின்று இலங்கையைக் காணுதல்.

மண்ணடி யுற்று மீது [1]வானுற வரம்பின் றன்மை
எண்ணடி [2]யுற்ற [3]குன்றத் தலத்துநின் [4]றெய்த நோக்கி
[5]விண்ணிடை யுலக மென்னு மெல்லியன் மேனி நோக்கக்
கண்ணடி வைத்த தன்ன விலங்கையைத்[4] தெரியக் கண்டான்.

(இ - ள்.) மண் - இந்நிலவுலகத்தினது, அடி - அடிப்பாகம் வரையிலும், உற்று - (தனது வேர்) ஊன்றப்பெற்று,—மீது - (தனது) உச்சி, வான்உற - வானுலகத்திற் பொருந்துதலால், வரம்பின் தன்மை - (உலகத்தின் மேல்கீழ் இவற்றின்) எல்லைநிலையை, எண்-மதிப்பிடுவது போன்றதும், அடிஉற்ற-(தன்னுடைய)பாதம் தங்கியதுமான, குன்றம் தலத்து - அப்பவளமலையின்மீது, நின்று-நின்றுகொண்டு, (அநுமான்), விண் இடை உலகம் என்னும் மெல் இயல்-வானத்திலுள்ள தேவலோகமாகிய பெண், மேனி நோக்க - (தனது) வடிவழகைப்பார்க்குமாறு, கண்ணடிவைத்தது அன்ன - நிலைக்கண்ணாடி வைத்ததுபோலிருக்கின்ற, இலங்கையை- இலங்கா நகரத்தை, எய்த நோக்கி- உற்றுப்பார்ப்பவனாய், தெரியகண்டான் - நன்றாகப் பார்த்தான்; (எ - று.)

அங்ஙனம் பவளமலையிற்பாய்ந்துநின்ற அநுமானுக்கு, வானுலகத்துக்கு நேராகக் கீழே ஒருநிலைக்கண்ணாடி வைத்திருந்தால் அக்கண்ணாடியில் அது எவ்வாறு விளங்குமோ அதுபோன்றிருந்தது இலங்கையென்பது, கருத்து; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** நோக்கிக் கண்டான் என இயையும். தெரியக்காணுதல் - அதன் வகைகளெல்லாம் தோன்றக்காணுதல்; அங்ஙனங்கண்டமை,மேற் கூறுமாற்றால் நன்குவிளங்குதல் நோக்குக. பூமியினுடைய அடிப்பாகத்தின் எல்லையைக் கண்ட தான் வானுலகின் எல்லையையும் காணவேண்டுமென்று கருத்துக் கொண்டாற்போல அம்மலை உயர்ந்திருந்ததென்று, முன்னிரண்டடிக்குக் கருத்துக் காணலாம்; இயற்கையில் உயர்ந்திருத்தற்கு ஒருகாரணங் கற்பித்தவாறு காண்க. 'விண்ணிடையுலகமென்னுமெல்லியல்' என்றார், "மண்மகள்" என்றாற்போல. கண்ணடி-கண்ணாடி யென்பதன் குறுக்கல் விகாரம். மண் அடியுறுதல் - கீழே மண்ணுலகமுள்ளளவளவும் வேரூன்றுதல். எண் அடியுற்ற - எண்ணத்தைஉள்ளுறக்கொண்ட என்றும், இலங்கைக்கு முன்னடியிலுள்ள என்றும் கூறலாம். பி - ம்:—[1]வானுறு. [2]அற்ற. [3]குன்றினிடத்து நின்று, குன்றை நிலைத்து நின்று. [4]உற்று. [5]விண்ணுடை. (92)

92.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள்-அனுமான் இலங்கையை நோக்கி வியத்தல்.

நன்னக ரதனை நோக்கி நளினக்கை மறித்து நாகர்
பொன்னக ரிதனை யொக்கு மென்பது புல்லி தம்மா
அந்நக ரிதனி [1]னன்றே யண்டத்தை முழுது மாள்வான்
இந்நக ரிருந்து [2]வாழ்வா னிதுவதற் கேது வென்றான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—நல் நகர் அதனை நோக்கி - அழகிய அந்த இலங்காபுரியைப் பார்த்து (வியப்பினால்), நளினம் கை மறித்து - தாமரைப்பூப்போன்ற (தனது) கையை மடக்கிவைத்துக் கொண்டு,—'நாகர்-தேவர்கள் வாழ்கின்ற, பொன்நகர்-பொன்மய மான அமராவதிநகரம், இதனை ஒக்கும்-இந்த இலங்கையை யொத் திருக்கும்,' என்பது-என்று கூறுதலும், புல்லிது - அறிவீனமாம்; அம்மா-ஆச்சரியம்! (இப்படியிருக்க), அ நகர் இதனின் நன்றுஏ - அவ்வமராவதிநகரம் (இதற்கு உவமையாகச் சொல்லும்படி) இந் நகரத்தினும் சிறந்ததாமோ? [ஆகாதென்றபடி]; அண்டம் முழுதைஉம் ஆள்வான்-எல்லாவுலகங்களையும்(தனதுபராக்கிரமத் தால்வென்று தனக்குக் கீழ்ப்படுத்திக்கொண்டு)ஆள்பவனாகியஇரா வணன், இ நகர் இருந்துவாழ்வான் - இவ்விலங்காபுரியிலிருந்து கொண்டு வாழ்கின்றவனா யிருக்கின்றான், இது-என்ற இதுவே, அதற்கு ஏது-(பொன்னகரத்தினும் இலங்காபுரி உயர்ந்துள்ள தென்ற) அவ்விஷயத்தை மெய்ப்பித்தற்கு ஏற்ற காரணமாகும்,' என்றான் - என்று கருதினான்; (எ - று.)

எல்லா வுலகங்களையும் வென்றவனான இராவணன் எந்த நகரம் எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்துள்ளதோ அங்கேயே வாழ்வா னாதலால், அவன் வாழ்கின்ற இவ்விலங்காபுரிக்குப் பொன்னகரம் ஈடாகாதெனத் தெற்றென விளங்கும். 'பொன்னகர்' இதனை யொக்கும் என்றுதான் சொல்லலாமோ?' எனின் அவ்வாறு எடுத் துக் கழித்தலும் புல்லிதேயாம். ஆகவே, இந்நகரத்திற்குப் பொன் னகரத்தை உபமானமாகச் சொல்வது பெரிதும் அறிவீன மென்ப தாம். பொன்னகரத்தினிடத்துப் பிரசித்தமாயுள்ள உபமானத் தன்மையை மறுத்துக்கூறியது - எதிர்நிலையணி; வடநூலார், ப்ரதீ பாலங்கார மென்பர். உபமேயத்திலும் உபமானம் சிறந்திருத்தல் வேண்டுமென்ற அலங்காரநூலார்கொள்கைக்கு மாறாக உபமே யத்தை உபமானத்தினுஞ் சிறந்த தென்று கூறுவது, இதனிலக் கணம். பொன்னகரிதனை யொக்குமென்பது புல்லிதென்பதை, 'அண்டத்தை முழுதுமாள்வான் இந்நகரிருந்து வாழ்வான், இது அதற்கு ஏது' என்ற வாக்கியம் சமர்த்தித்து நின்றது - தொடர் நிலைச்செய்யுட்குறியணி.

ஒருபொருளை வியந்து சொல்லும்போது கையை மடக்கித் தாடையில் வைத்துக்கொண்டு கூறுதல், சிறுபாலார்க்கு இயற்கை யென்க. அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்; இலங்காபுரியினது சிறப் பைக் குறித்து வியந்தவாறு: அடுத்த செய்யுளிலும் இது காண்க.

'அந்நகர் இதனின் நன்றே' என்றது, அந்தத் தேவநகரம் இவ்விலங்கைபோலச் சிறந்ததா? என்றும் பொருள்படும். பி - ம்:—[1]அன்றேல். [2]வாழானிதுவதற்கு, வாழ்வானீதற்கு. (93)

93. மாண்டதோர் நலத்திற் றாமென் றுணர்த்துதல் வாய்மைத் தன்றால், வேண்டிய [1]வேண்டி னெய்தி வெறுப்பின்றி [2]விழைந்த துய்க்கும், ஈண்டரும் போக வின்ப மீறில தியாண்டுக் [3]கண்டாம், ஆண்டது துறக்க மஃதே யருமறைத் துணிவு மம்மா.

(இ - ள்.) '(தேவலோகம்), மாண்டது ஓர் நலத்திற்று ஆம்-மாட்சிமைப் பட்டதாகிய ஒப்பற்ற அழகையுடையதாம்,' என்று உணர்த்துதல்-என்று சொல்வது, வாய்மைத்து அன்று-மெய்யான வார்த்தை யன்று; வேண்டின்-(எப்போதேனும் ஒன்றை) வேண்டினால், வேண்டிய எய்தி-வேண்டிய பொருள்களை அப்போதே அடைந்து, விழைந்த-(அங்ஙனம்) விரும்பிப்பெற்ற பொருள்களை, வெறுப்பு இன்றி துய்க்கும்-தெவிட்டாமல் நுகரவல்ல, ஈண்டு அரும் போகம் இன்பம் - (வேறிடங்களிற்) கிடைத்தற்கு அரிய சுகாநுபவத்தை, ஈறு இலது-முடிவில்லாததாக, யாண்டு கண்டாம்-எவ்விடத்திற் பார்த்தோமோ, ஆண்டு அது துறக்கம்-அத்தன்மைத்தாகிய அவ்விடமே சுவர்க்கமாவது: அருமறை துணிவு உம் அஃது - அருமையான வேதங்கள் துணிந்த கொள்கையும் அதுவேயாம்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்.

விரும்பியவற்றையெல்லாம்பெறுதல் எந்த இடத்திற்கூடுமோ, அந்த இடந்தான் சுவர்க்கமென்று வேதங்களும் கூறுகின்றனவாதலாலும், தேவலோகம் எல்லாவற்றையும் அளிக்கவல்ல போகஸ்தாநமென்பது இப்போது தேவர்கள் திறத்துப் பிரதியட்சத்திற்குமாறாய்ப் பொய்மைப்படுதலாலும், இராவணன் ஆள்கின்ற இராக்கத நகரமான இவ்விலங்காபுரியே எல்லாப் போகங்களையும் வேண்டியவர் வேண்டியபடி யடைதற்கு இடனாதலாலும், இதுவே சுவர்க்கமா மென்றவாறு. தேவலோகத்திற்கு உரிய போகமளிக்குந் தன்மையை மறுத்து இலங்கையில் ஏற்றிக்கூறியது - **அவநுதியணி**. அதன் இலக்கணம்-"சிறப்பினும் பொருளினுங் குணத்தினு முண்மை, மறுத்துப் பிறிதுரைப்ப தவனுதியாகும்" எனக் காண்க.

இனி, மாண்டது ஓர் நலத்திற்று ஆம் என்று உணர்த்துதல் வாய்மைத்தன்று - மிகச்சிறந்த ஒப்பற்ற அழகை மாத்திரமுடையது இவ்விலங்கை யென்று சொல்லுதல் உண்மையாகாது என்றுமாம்; எல்லாநலங்களாலும் குறைவின்றி விளங்குகின்ற இதனை ஒருவகையான நலத்தைக்கொண்டதென்று கூறுதல் இழுக்கே யென்றபடி. ஈண்டு - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; ஈண்டரும் -நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. முதலில் (91 - செ.) இலங்கையைப் பொன்னகரின் பிரதிபிம்பமென்றான்: அடுத்து, பொன்னகரிதனை யொக்குமென்பதும் புல்லிது என்றான்: இங்குப் பொன்னகராகிய

துறக்கம் இதுவே, வேறு இன்று என்கின்றான். வேண்டிய, விழைந்த - பெயர்கள். பி - ம்:—[1]வேண்டுஞ் செல்வம், வேண்டு நீதி. [2]வீழ்ந்து, விளைந்த. [3]காண்டும். (94)

94. **உட்புல னெழுநூ றென்ப யோசனை யுலக மூன்றில்**
தெட்புறு பொருள்க ளெல்லா மிதனுழைச் செறிந்த வென்றால்
நுட்புல னுணங்கு கேள்வி நுழைவின [1]ரெனினு நோக்குங்
கட்புலன் [2]வரம்பிற் றாமே [3]காட்சியுங் [4]கரையிற் றாமே.

(இ - ள்.) உள் புலன் - (இவ்விலங்கையின்) உள்ளிடத்தி னளவு, எழுநூறு யோசனை—, என்ப - என்று கூறுவர், (உணர்ந் தோர்); உலகம் மூன்றில் - மூன்றுலகங்களிலும், தெட்பு உறு - உயர்வாகப் பொருந்திய, பொருள்கள் எல்லாம்-எல்லாப் பொருள் களும், இதனுழை செறிந்த - இந்த இலங்காபுரியிற் பொருந்தி யுள்ளன, என்றால்—, நுண் புலன் நுணங்கு கேள்வி நுழைவி னர் எனின் உம் - நுட்பமாகிய அறிவைக்கொண்டு சூக்குமமாய் அறியத்தக்க கேள்வியினால் எல்லாப்பொருள்களையும் ஆராய்தலை யுடையவரென்றாலும், நோக்கும் கண் புலன் வரம்பு இற்று ஆம்ஏ - பார்க்கின்ற (அவர்களது) கட்புலனும் வரம்பில்லாததாய் நீண்டி ருக்குமோ? (அன்றி), காட்சிஉம் - (இந்நகரத்திற்) காணக்கூடிய விஷயப்பொருளும், கரையிற்று ஆம்ஏ - ஓரளவையுடைய தாகுமோ? (என்று எண்ணினன் அநுமான்); (எ - று.)—'என்றான்' என வருவித்து முடிக்கப்பட்டது. இனி, மேல் ஊர்தேடுபடலத்து 42-ஆஞ் செய்யுளிலுள்ள 'என்றனன்' என்பதனோடாவது, இப் படலத்து 92-ஆஞ் செய்யுளிலுள்ள 'என்றான்' என்பதை இங்குக் கூட்டியாவது முடிவு காணலாமென்ப.

நூலறிவு நிரம்பப்பெற்ற பேரறிவாளராயிருந்தாலும், அவர் களது கட்புலனும் ஏனையோரது கட்புலன்போலவே ஒருவரம்பினை யுடையதாய் அளவுபட்டிருத்தலால், மிக்க பரப்பினையுடைய இவ் விலங்காபுரியிலுள்ள எல்லையில்லாதகாட்சிகளையெல்லாம் அப் பேரறிவாளரும் தமது கண்கொண்டு முற்றக்காணுதலரிதென, இலங்காபுரியின் சிறப்பை அப்பவழமலையின் மீதிருந்த அநுமான் எண்ணினனென்க.

பேரறிவாளராலும் காணமுடியாதென்பதனை, 'கட்புலன் வரம்பிற்றாமே, காட்சியுங்கரையிற்றாமே' என்ற வாக்கியங்கள் சாதித்துநிற்பது-**தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி.** இனி, 'கட்புலன் வரம்பிற்றாமே' என்பதற்கு - கண்களின் காட்சிப்புலன் ஒரு வரையறையுடையதாகுமே யென்றும், கண்ணாகிய பொறி இத் துணையென ஓரளவுடையதாகுமேயென்றும், உரைப்பாருமுளர்; அளவிறந்த பல கண்களும் அவற்றிற்கு வரம்பில்லாத காட்சி யறிவும் இருந்தால்தான் இந்நகரம் முழுவதையும் காணுதல் கூடு மென்க. அங்ஙனம் எவர்க்கும் இல்லை யாதலால் 'உட்புலன் எழு நூறு யோசனை' என்றலும் சரியாயிராது; அளவு இன்னும்

அதிகமாயிருக்கலாம் என்பது உட்கோள். அப்பொழுது, 'வரம் பிற்று' என்பது-ஒருசொல்: உடன்பாட்டுக்குறிப்புமுற்று:ஏகாரம் - தேற்றம். இற்று - இன்று அல்லது இற்றது என்பதன் விகார மென்னலாம். இனி, நோக்குங் கட்புலன் வரம்பிற்றுமே—காண்ப வர் கண் பார்வைக்கு அடங்குவதா (இந்நகரின்காட்சி)? என்பர், ஒருசாரார். பி - ம்:—[1]அறிவினேங்கும். [2]வரம்பிற்றன்றே. [3]காட்சி யின். [4]கரைகளம்மா, கரையிற்றம்மா.

ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணத்துச் சுந்தரகாண்டத்தின் முதற்சருக் கத்திற் கூறிய செய்தி, கம்பராமாயணத்துச் சுந்தரகாண்டத்தின் முதற்படலமாகிய இதிற் கூறப்பட்டது. (95)

கடறுவுபடலம் முற்றிற்று.

———

2-ஆவது ஊர்தேடுபடலம்.

(அநுமான்) இலங்காபுரியிற் (சீதாபிராட்டியைத்) தேடிய செய்தியைக் கூறுகின்ற பாகம். சில பிரதிகளில் முதல் 59 - கவி களும்,சில பிரதிகளில் முதல் 60-கவிகளும் **நிலாத்தோற்றுப்படலம்** எனவும், அதன்பிறகு "அன்னதே முடிந்தது" (95) என்ற பாடல் வரையில் **இலங்காதேவிபடலம்** அல்லது **இலங்கைமாதேவிபடலம்** அன்றி **இலங்கைமாதேவிவதைப்படலம்** எனவும், பின்னரே **ஊர் தேடுபடலம்** எனவும் காணப்படுகின்றன.

அநுமான் தான் பவளமலேயி லிருந்தபடியே திரிகூடகிரியின் மேலுள்ள இலங்காபுரியின் வளங்களைப் பார்த்து அவற்றைக் குறித்துப் பலவாறு கருதுதல், இதுமுதல் நாற்பத்தொரு கவிகளிற் கூறப்படுகின்றது.

வேறு.

1.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள் - அந்நகரத்து மாடமாளிகைகளின் வருணனை.

பொன்கொண் [1]டிழைத்து மணியைக்கொடு [2]பொதிந்த
மின்கொண் [3]டிழைத்த வெயிலைக்கொடு சமைத்த
என்கொண் டியற்றிய வெனத்தெரி கிலாத
வன்கொண்டல் [4]தாவி மதிமுட்டுவன மாடம்.

(இ - ள்.) பொன்கொண்டு இழைத்து - பொன்னைக்கொண்டு செய்து, மணியை கொடு பொதிந்த - (அதில்) இரத்தினங்களைக் கொண்டுவந்து பதிக்கப்பெற்றனவாகி, வல் கொண்டல் தாவி - வலிய மேகங்களைக் கடந்து அப்பாற்சென்று, மதி முட்டுவன - சந்திரனைத் தொடுவனவான, மாடம் - (இவ்விலங்காபுரியிலுள்ள) வீடுகள்,—மின்கொண்டு இழைத்த - மின்னலைக்கொண்டு செய்யப் பட்டவையோ? வெயிலை கொடு சமைத்த-சூரியகாந்தியைக்கொண்டு

செய்யப்பட்டவையோ! என்கொண்டு இயற்றிய என - இன்னது கொண்டுதான் இயற்றப்பட்டன என்று, தெரிகிலாத-உண்மை யறியமுடியாம லிருக்கின்றன; (எ - று.)

இயல்பிலே பொன்னினுற் செய்யப்பட்டு இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்றுள்ள மிகவுயர்ந்த இவ்விலங்கைநகரத்து ஓங்கிய வீடுகள் அப்பொன்மணிகளின் மிக்க வொளியினுல், மின்கொண்டு இழைத்தனவோ? வெயிலைக்கொண்டு சமைத்தனவோ? இன்ன படிதான் என்று அறுதியிட்டுச் சொல்லமுடியாமல் திகைக்கும் படி யிருந்தனவென்க; **ஐயவணி.** 'வன்கொண்டல்தாவி மதி முட்டு வன மாடம்' என்றது, மேகமண்டலத்திலும் மேலாகவுயர்ந்து சந்திரமண்டலத்தைச் சாரவுள்ள மாளிகைகளென்றபடி; **தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.**

உலகமும் அதற்கு உறுதியாகிய அறம்பொருளின்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகின்ற சிறப்புடைமை தோன்ற, 'வன்கொண் டல்' எனப்பட்டது. **பி - ம்:—**[1]இழைத்த. [2]பொதிந்து. [3]அமைத்து, அமைத்த. [4]விட்டு. (96)

2. நாகா லயங்களொடு நாகருல குந்தம்
பாகார் [1]மருங்குதுயில் வென்னவுயர் பண்ப
ஆகாய மஞ்சவகன் மேருவை யனுக்கும்
மாகால் வழங்குசிறு தென்றல்வர நின்ற.

(இ - ள்.) (மற்றும் இந்நகரத்து மாளிகைகள்),—நாக ஆலயங்களொடு-தேவர்களின் மாளிகைகளுடனே, நாகர் உலகுஉம்-தேவலோகமும், தம் பாகு ஆர்-தமது பாகமாய்ப்பொருந்திய, மருங்கு-இடத்திலே, துயில்வு - இனிது தங்கத்தக்கவை, என்ன-என்று சொல்லும்படி, உயர் பண்ப - (தேவலோகத்தினும்) உயர்ந்த தன்மையையுடையன; ஆகாயம் அஞ்ச - வானத்திலுள்ளார் அஞ்சும்படி, அகல் மேருவை அனுக்கும்-அகன்ற மகாமேரு மலையை(க் கொடுமுடி பறித்து) வருத்திய, மா கால்-பெருமையை யுடைய வாயுதேவனுல், வழங்கு-(இனிதாக) அளிக்கப்படுகின்ற, சிறு தென்றல் - இளந்தென்றற்காற்று, வர - வரும்படி, நின்ற - உள்ளன; (எ - று.)

தேவர்கள் வசிக்கின்ற கிருகங்களுட்படத் தேவலோகம் தமது பகுப்பாய்ப் பொருந்திய ஓரிடத்திலே [கீழ்நிலையிலே] இனிது தங்கத் தக்கன என்னும்படி மிக்க உயர்ச்சியுடையவை இந்நகரத்து மாளிகைகளென்பது, முதலிரண்டடியின் கருத்து; **தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.** அம்மாளிகைகளின் மிக்கபரப்பும் இங்குத் தொனிக்கும். அங்ஙனம் அவை மிகவுயர்ந்திருந்தாலும், மிக்க வலிமையையுடைய வாயுதேவன் இராவணனிடத்து அச்சத்தால் அடங்கி மந்த மாருதமாக இனிது வீசப்பெற்றிருந்தன என்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து.

இனி, இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிக்கு - தேவலோகத்து மாளிகைகளும் பாதாளலோகத்து மாளிகைகளும் தமது பக்கத்திலே இனிது தங்குதற்குரியவை [ஒருகோவையாகச் சொல்லத் தக்கன] என்னுமாறு மிகச் சிறந்துள்ளன (இந்நகரத்து மாளிகைகள்) என்றலுமொன்று; நாகர்-சுவர்க்கத்து வாழ்பவரும், நாகசாதியாரும். ஆலயம், உலகு - இலக்கணையால், மாளிகையை யுணர்த்தின. நாக + ஆலயம் = நாகாலயம். பாகு - பாகமென்ற வடசொல்லின் விகாரம். ஆகாசம்-அதிற்சஞ்சரிக்குந் தேவரைக் குறித்தலால், இடவாகுபெயர். மாகால் வழங்கு சிறுதென்றல் - முரண்தொடை. பி-ம்:—[1]மருங்குமில. (97)

3. மாகாரின் [1]மின்கொடி மடக்கின [2]ரடுக்கி
மீகார மெங்கணு நறுந்துகள் விளக்கி
ஆகாய கங்கையினை யங்கையினி னள்ளிப்
பாகாய செஞ்சொலவர் [3]வீசுபடு காரம்.

(இ - ள்.) பாகு ஆய செம் சொலவர்-கருப்பஞ்சாற்றின் பாகு போன்ற இனிய சொற்களையுடையவர்களான (சிலதியரெனப்படுகின்ற) குற்றேவல் மகளிர், மா காரில் மின் கொடி மடக்கினர் அடுக்கி-பெரிய காளமேகங்களில் தோன்றுகின்ற மின்னற்கொடிகளைப் பிடித்துப் பிடித்துச் சேர்த்துத் துடைப்பக்கற்றையாகக் கொண்டு, (அதனால்), மீ காரம் எங்கண் உம் நறுந் துகள் விளக்கி-மேற்பக்கமெங்குமுள்ள சுகந்தப்பொடிகளை விளக்கித்தள்ளி, ஆகாய கங்கையினை அம் கையினின் அள்ளி வீசுபடு-ஆகாய கங்கை நீரை அழகிய (தங்கள்) கைகளால் முகந்துகொண்டுவந்து தெளிக்கப் பெற்ற, காரம்-வீடுகள், (இந்நகரத்து உள்ளவை); (எ - று.)

இராக்கதராசனான இராவணனது ஆளுகைக்குஉட்பட்ட இந்நகரத்தில் குற்றேவல்மகளிர்கள் அவ்விடத்து மாளிகைகளில் பணிவிடை செய்கின்ற விதம் இதில் வெளியாம். மேகத்து மின்னல்களைப் பிடித்துப் பிடித்துத் தொகுத்து வார்கோலாக்கி அவ்விளக்குமாறு கொண்டு குப்பை கூட்டி யொதுக்கி ஆகாசகங்கை நீரைக் கொணர்ந்து தெளித்துத் தளத்தைச் செவ்வைப்படுத்துகின்றன ரென்க: வீறுகோளணி. இராவணனது நகரமாகிய அதிலேயுள்ள குற்றேவல்மகளிரின் ஆற்றலும், இந்நகரத்து மாளிகைகள் மேகமண்டலத்து மின்னல்களை எட்டிப் பிடித்துக் கொள்ளும்படியாகவும் ஆகாய கங்கைநீரை எட்டி முகந்துகொள்ளும்படியாகவும் மிகவுயர்ந்துள்ள தன்மையும், இதில் வெளியாம். அவ்விடத்து மாளிகைகளிலே சிந்தியிருக்கின்ற வாசனைப்பொடிகளொழிய வேறு தூசியில்லை யென்பதுபற்றி, 'மீகாரமெங்கணு நறுந்துகள் விளக்கி' எனப்பட்டது.மேனி திமிர்ந்த சந்தனத்தின் பொடி, கந்தப்பொடி, கதம்பப்பொடி, சூடியமலர்களினின்று சிந்திய மகரந்தப்பொடி என்ற யாவும், 'நறுந்துகள்' என்றதில் அடங்கும். இராவணன் தனது பலத்தினால் தேவமாதரையே பணிப்பெண்களாகக் கொண்டிருத்தலால், 'பாகாயசெஞ்சொலவர்'

என அக்குற்றேவன்மகளிரது சொல்லினினிமை பாராட்டிக் கூறப்பட்டது.

மின்கொடி-கொடிபோன்ற மின்னல். மீ-மேல். காரம்-பக்கம். பாகு-வெல்லம், சர்க்கரை, கற்கண்டு. ஆய-உவமவுருபு. ஈற்றடியில், காரம் - அகாரமென்ற வடசொல்லின் முதற்குறை விகாரம்; வீடு என்பது, பொருள். க்ருஹமென்ற வடசொல் பிராகிருதத்திற் கரமெனச்சிதைந்து வழங்குமாதலின், அது இங்குக் காரமென முதனீண்டுவந்ததெனினும் இழுக்காது. ஏற்றசொல் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது; அன்றி, இச் செய்யுளினீற்றிலுள்ள 'காரம்' என்ற பால்பகா அஃறிணைப்பெயரை முந்திய செய்யுளில் வந்த 'பண்ப', 'நின்ற' என்ற முற்றுக்களுக்கு எழுவாயாகக் கொண்டு, இரண்டு செய்யுள்களையும் குளகமாக முடிப்பினுமாம். இனி, படிகாரன் என்பது வாயில்காப்பானென்ற பொருளில் வருதலால், படுகாரம் என்பதற்கு - வாயிலிடம் என்று உரைக்கலாமென்பர். பி - ம்:—[1]மீன். [2]அடக்கி. [3]வீசுபடகாரம். (98)

வேறு.

4. **பஞ்சி யூட்டிய [1]பாட்டிசைக் கிண்கிணிப் [2]பதுமஞ்**
செஞ்செ விச்செழும் பவளத்தின் கொழுஞ்சுடர் சிதறி
மஞ்சி னஞ்சன நிறமறைத் தரக்கியர் வடித்த
அஞ்சி லோதியோ [3]டுவமைய வவர்க்குற வமைவ.

(இ - ள்.) பஞ்சி ஊட்டிய - செம்பஞ்சுக்குழம்பு ஊட்டப்பெற்றவையும், பாட்டு இசை கிண்கிணி - இசைப்பாட்டுப்போலினிய ஒலியையுடைய கிங்கிணியென்னும் ஆபரணத்தை யணிந்தவையுமான, பதுமம் - செந்தாமரைமலர்போன்ற (இந்நகரத்து மாடமாளிகைகளிலுள்ள இராக்கதமாதர்களது) பாதங்கள், செம் செவி செழும் பவளத்தின் கொழுஞ்சுடர் சிதறி - செவ்வையான அழகையுடைய செழுமையான பவழம்போன்ற விரல்களின் மிகுதியான காந்தியை வீசி, மஞ்சின் அஞ்சனம் நிறம் மறைத்து - மேகங்களின் கருநிறத்தைப் போக்கிச் செந்நிறமாக்குதலால்,— அவர்க்கு உற அமைவ - அவ்வரக்கியர்க்கு (மேனிநிறத்தில்) ஒப்புமையாக அமைவனவான அந்தக்காளமேகங்கள்,—அரக்கியர் வடித்த அம் சில் ஓதியோடு உவமைய - அந்த அரக்கமகளிர்களின் சிறந்த அழகிய வட்டமான ஆபரணத்தையணிந்த கூந்தலோடு ஒத்தனவாவன; (எ - று.)

இயல்பில் மிக்க கருநிறமுடைமையால் அரக்கியர்க்கு மேனிநிறத்திலொப்புமையாகின்ற காளமேகங்கள், அவர்கள் இந்நகரத்து உபரிகைகளிலுலாவும்போது அவர்களுடைய செம்பஞ்சுக்குழம்பு ஊட்டப்பெற்ற செந்தாமரைமலர்போலச் சிவந்தகால்களிலமைந்த பவழத்துண்டுபோன்ற விரல்களினது செந்நிறவொளி வீசுதலால் தமது கருநிறம் மறைக்கப்பட்டுச் செந்நிறம்பூண்டு அவ்விராக்கதமாதரது செம்பட்ட மயிரோடொப்பாயின வென்ப

தாம். கால்களிலூட்டிய செம்பஞ்சின் செம்மையை மேகங்கள் பெற்றன எனக் கூறியது - பிறிதின்குணம்பெறலணி. இராக்கத மாதர்களுடைய கால்விரல்களின் செந்நிறமிகுதியை வருணித்த இதில், அந்நகரத்து உபரிகைகள் மேகமண்டலத்தையளாவி உயர்ந்துள்ளன என்பது பெறப்படுதலும் காண்க. செந்தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களை 'பதுமம்' எனவும், திரண்டபவழத் துண்டுபோன்ற விரல்களை 'பவளம்' எனவும் உபமேயத்தை உபமானமாகவே சொன்னது, உருவகவுயர்வுநவிற்சியணி. 'பஞ்சியூட்டிய,' 'பாட்டிசைக்கிண்கிணி' என்ற அடைமொழிகள். பதுமமென்றதன் பொருளை விளக்கின. பாட்டிசைக்கிண்கிணிப் பதுமம்- (கீதத்தோடொத்து நாட்டியஞ் செய்கின்றபொழுது) அப்பாடலின் அமைப்புக்கு ஏற்ப ஒலித்தலையுடைய சதங்கைகளைத் தரித்த தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களெனினுமாம்; "பதங்களிற்றண்ணுமை பாணிபண்ணுற, விதங்களின் விதிமுறை சதிமிதிப்பவர், மதங்கிய ரச்சதி வகுத்துக் காட்டுவ, சதங்கைகள்" என்றது காண்க.

பஞ்சியெனினும், பஞ்செனினும் ஒக்கும். [2]'பதுமச்செஞ்செவி' என்ற பாடத்திற்கு, பாதபதுமங்களிலுள்ள விரற்பவளங்களின் மிக்கவொளியானது வீசியென்க. வடித்த சில-பல அணிகலங்களுள் தேர்ந்தெடுத்தணிந்த வட்டமாகிய முடியணி: சூடாமணி. வடித்த ஓதி என்றெடுத்து, வாரிவிட்ட கூந்தலெனினுமாம். பி-ம்:—[1]பாடமை, பாட்டமை. [2]அமைவன வைத்தனவுவமை, உவமையதாய்ப்புறமமைவ, உவமையவவர்க்குறும்முவமை. (99)

5. நான நாண்மலர்க் கற்பக [1]நறுவிரை நாறப்
பானம் வாயுற வெறுத்ததா ளாறுடைப் பறவை
[2]தேன வாவிரைச் செழுங்கழு நீர்த்துயில் செய்ய
வான யாறுத [3]மரமியத் தலந்தொறு மடுத்த.

(இ-ள்.) நானம்-கஸ்தூரிவாசனையுள்ள, நாள்-அன்று மலர்ந்த [புதிய], கற்பகம் மலர்-கற்பகவிருக்ஷத்துமலர்களின், நறுவிரை-திவ்விய பரிமளம், நாற-(தமது உடம்பில்) வீசவும், பானம் வாய்உற-(அக்கற்பகமலர்களிற்) குடித்த தேன் (தேக்கெறிந்து) தம்வாயிற் பெருகவும், வெறுத்த-(கற்பகமலர்களின் நறுமணத்தையும் தேனையும் மிகுதியாக நுகர்ந்து தெவிட்டி அவற்றினிடம்) வெறுப்புக்கொண்ட, தாள் ஆறுஉடை பறவை-ஆறுகால்களையுடைய பறவைகளாகிய வண்டுகள், தேன் அவா-(வேற்றுத்) தேனினிடத்து ஆசையினால், விரை செழுங்கழுநீர் துயில் செய்ய - நறுமணமுள்ள செழுமையான செங்கழுநீர்ப்பூவில் வந்து இனிது தங்க, வான (ம்) யாறு-ஆகாயகங்காநதியானது, தம் அரமியம் தலம் தொறும் மடுத்த-இந்நகரத்து மாளிகைகளின் நிலாமுற்றங்களிற் பாய்ந்துகொண்டிருக்கின்றது; (எ-று.)

இந்நகரத்து மாளிகைகளின் மிக்கவுயர்வைக் கருதுவார், அவற்றின் நிலாமுற்றங்களில் ஆகாயகங்காநதி பாய்கின்றதென்றார்.

தேவலோகத்துக் கற்பக தருவினது மலர்களின் பரிமளத்தையும் தேனையும் மிகுதியாக நுகர்ந்து தெவிட்டிய வண்டுகள் அக் கோட்டுப் பூவை வெறுத்து வேற்றினமான நீர்ப்பூவின் தேனை அவாவி ஆகாயகங்காநதியிலுள்ள செங்கழுநீர்மலர்களிற்சேர்ந்து இனிது தங்குகின்றன வென, அவ்வானயாற்றுநீர்ப் பூக்களின் சிறப்புக் கூறியவாறும்.

தாளாறுடைப்பறவை—வடமொழியில் 'ஷட்பதம்' எனவும், தென்மொழியில் 'அறுகால்' எனவும் படும். 'கழுநீர் துயில்செய்ய' என்பதற்கு-செங்கழுநீர்ப்பூவில் (தேனைமிகுதியாகக்குடித்து அக் குடிமயக்கத்தால்) தூங்குதலைச்செய்ய என்று பொருள்கொள்ளினுமாம். ஹர்ம்யம் என்ற வடசொல், செல்வர்கள் மாளிகையைக் குறிக்கும்; அது தமிழில் அரமியமென விகாரப்பட்டு வீட்டின் மேலுலாவும்வெளியாகிய நிலாமுற்றத்துக்கு வழங்குகின்றது. மடுத்த=மடுத்தது: தொகுத்தல்; இனி, இதனைப் பலவின்பால் முற்றாகவே கொண்டு, தமது நிலாமுற்றங்களில் வானயாறு பாயப்பெற்றன (இந்நகரத்து மாளிகைகள்) என்று எழுவாய் வருவித்து முடித்தல், நேர். 'அடுத்த' என்று எடுத்தல், மோனைத் தொடைக்கு முரணும். பி-ம்:—[1]நறு விரைநான்ற, விரைகான்ற நான்ற. [2]தேனவாம்விரைச்செங்கழுநீர். [3]அரமியத்தலத்தொடு மடுப்ப. (100)

6. குழலும் வீணையும் யாழுமென் றினையன [1]குழையும்
மழலை [2]மென்மொழி கிளிக்கிருந் தளிக்கின்ற மகளிர்
சுழலு நன்னெடுந் தடமணிச் சுவர்தொறுந் துவன்றும்
நிழலுந் தம்மையும் [3]மெய்ம்மைநின் றறிவரு நிலைய.

(இ - ள்.) குழல்உம் வீணைஉம் யாழ்உம் என்று இனையன-புள்ளாங்குழலும் வீணையும் யாழும் என்று இத்தன்மையனவான இன்னிசைக் கருவிகளின் ஒலியும், குழையும்-தோற்கும், மெல் மழலை மொழி-மிகவும் இனிமையான (தங்கள்) மழலைச்சொற்களை, இருந்து கிளிக்கு அளிக்கின்ற - மாளிகைகளிலேயிருந்து (தாம் வளர்க்குங்) கிளிப்பிள்ளைகட்கு அன்போடு கற்றுக்கொடுக்கின்ற, மகளிர்-மாதர்களினுடைய, சுழலும்-சுற்றிலுமுள்ள, நல் நெடுந் தட மணி சுவர்தொறும் துவன்றும்- அழகிய உயர்ந்த பெரிய இரத்தினமயமான சுவர்களிலெல்லாம் தெரிகின்ற, நிழல்உம்-பிரதிபிம்பங்களையும், தம்மைஉம்-அம்மகளிரையும், நின்று மெய்ம்மை அறிவு அரு-(பார்த்துத்) துணிவாக உண்மையுணர்தற்கு அருமையான, நிலைய-நிலைமையையுடையன, (இந்நகரத்து மாளிகைகள்);

இந்நகரத்து மாளிகைகளின் சுவர்களெல்லாம் இரத்தினமயமானவையாதலால், அவற்றில் மகளிருருவம் பிரதிபலிக்கின்றபோது காண்பவர் இன்னது மகளிரது நிஜரூபமென்றும் இன்னது அதன் பிரதிபிம்பமென்றும் உண்மையறிதற்கரிதாகின்றதென்க. இங்கு, இயற்கைமகளிருருவத்துக்கும் மணிகளில் தோன்றும்

பிரதிபிம்பமாகிய மகளிருருவத்துக்கும் ஒற்றுமைநயத்தாற்பேதந் தோன்றுமையைக் கூறியது-மறைவணி. யாழ் - வீணையின் சாதிபேதம். குழல், வீணை, யாழ் என்பன-அவற்றின் ஒலிக்கு முதலாகு பெயர்; "குழலினிதியாழினிதென்ப" என்றவிடத்துப்போல. மழலை-நிரம்பா மென்சொல்: இது, குதலையென்றும் கூறப்படும். சீவகசிந்தாமணியில் "மெய்பெறு வெழுத்துயிர்க்கு மழலைவாயின் முறுவல், தையலாள்" என்ற இடத்து ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் 'மழலை எக்காலத்திற்குங் கூறுப' என்றதனால், மகளிரது குழவிப்பருவத்து இளஞ்சொல்லையே யன்றி அவரது எப்பருவத்துச் சொல்லையும் மழலையென்றல் மரபென உணர்க. ஏற்ற எழுவாய் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது. பி - ம்:—[1]குழைய. [2]யாழ். [3]மெய்ம்மைகண்டு. (101)

7. இனைய மாடங்க ளிந்திரற் [1]கமைவர வெடுத்த
[2]மனையின் மாட்சிய வென்னினச் சொல்லுமா சுண்ணும்
அனைய தாமெனி னரக்கர்தந் திருவுக்கு மளவை
நினைய லாமன்றி யுவமையு மன்னதா நிற்கும்.

(இ - ள்.) இனைய மாடங்கள்-இத்தன்மையனவான (இந்நகரத்து) வீடுகள், இந்திரற்கு அமைவர எடுத்த மனையின் மாட்சிய-தேவேந்திரன் வசித்தற்குத்தக்க இடமாக அமையும்படி உயர்த்திக் கட்டிய அரண்மனை போன்ற சிறப்பையுடையன, என்னின் - என்று ஒப்புமைகூறினால், அ சொல்உம் மாசு உண்ணும்-அங்ஙனஞ் சொல்லுகின்ற சொல்லும் (பொருளோடு பொருந்தாதாதலாற்) குற்றமடையும்; (இங்ஙனமன்றி), அனையது ஆம் எனின்-அங்ஙனம் இவ்வீடுகட்குத் தேவேந்திரனரண்மனையை ஒப்புமை கூறுவது சரிதானென்றால், அரக்கர்தம் திருவுக்குஉம் அளவை நினையல் ஆம்-இராக்கதர்களுடைய ஐசுவரியத்துக்கும் ஓரளவை எண்ணுதல் கூடும்: அன்றி-அது மாத்திரமேயல்லாமல், உவமை உம்-(அந்தஐசுவரியத்துக்கு) ஒப்புமையும், அன்னது ஆ நிற்கும்-அத்தன்மையதாக நிற்கும் [இந்திரனது பரமைசுவரிய மென்னலாம்படி நிற்கும்]; (எ - று.)

இந்த்ரன் என்ற வடமொழிப்பெயர், பரமைசுவரியமுடையவனென்று பொருள்படும். இராக்கதர்கள் வசிக்கின்ற இலங்கைநகரத்து மாட மாளிகைகள் தேவேந்திரனது அரண்மனை போல்வன என ஒப்புமை கூறினால், அச்சொற்றொடர் பொருட்கு ஏலாதாதலால் **வெற்றெனத்தொடுத்த**லென்னுங்குற்றத்திற்கு இடமாகிநிற்கு மென்பது, முன்னிரண்டடியின் தேர்ந்தபொருள். இங்ஙனமன்றி, மாடங்கட்குக் கூறிய இந்திரனரண்மனை யொப்புமை பொருந்து மென்றால், அம்மாளிகைகட்கு உடையவர்களாகியஅரக்கர்களது செல்வத்துக்கும் ஓர் அளவை எண்ணலாம்; அன்றியும், அவ்வரக்கர் செல்வத்துக்கு ஒப்புமையும் இந்திரனது ஐசுவரியத்தைக் கூறலாகும்; என்றது-அரக்கரது செல்வம் ஓரளவுபடாதென்பதையும் இந்திரனது ஐசுவரியம் ஓரளவிற் பட்டதென உபநிஷத்தினால் விளங்குவதையும் உட்கொண்டு என்க. அரக்கர்

திருவுக்கு அளவில்லாமையால் அதற்கு ஓர் ஒப்புமையும் அமையாது; அவர்கள் மாளிகைகட்கும் ஒப்புமை யமையாது என்பது, இச்செய்யுளின் கருத்து. இங்குப் பழக்கமாகக் கூறப்படும் உபமானமான தேவலோகத்து மனே, செல்வம் இவற்றினிடத்து உபமானத் தன்மையை மறுத்துக்கூறியது-எதிர்நிலேயணி. பி-ம்:—[1]அமைவுற வெடுத்து, அமைவுறவெடுத்த. [2]அனேயமாட்சிய, வனேயு மாட்சிய. (102)

8. மணிக ளெத்துணே பெரியவு மாறிரு மார்பின்
அணியுங் [1]காசினுக் ககன்றன வுள[2]வென லரிதால்
[3]திணியு நன்னெடுந் திருநகர் தெய்வமாத் தச்சன்
துணிவின் [4]வந்தனன் தொட்டழ கிழைத்தவத் தொழில்கள்.

(இ - ள்.) மணிகள் எத்துணே பெரியஉம் - எவ்வளவு சிறந்த இரத்தினங்களும், மால் திருமார்பின் அணியும் காசினுக்கு அகன்றன உள எனல் அரிது ஆல்-திருமால் (தனது) திருமார்பில் தரித்துள்ள (கௌஸ்துப) ரத்தினத்தினும்மேம்பட்டவையாகவுள்ளன என்று சொல்லப்படுதலில்லேயன்றே; (அதுபோலவே), மா தெய்வம் தச்சன்-சிறந்த தேவசிற்பியான விசுவகன்மன், துணிவின்-(மிகச்சிறந்ததொரு நகரத்தைச் செய்வேனென்ற) உறுதியோடு, வந்தனன் - வந்தவனுகி, திணியும்-செறிந்த, நல் நெடு திருநகர் - அழகிய நெடிய இவ்விலங்காபுரியில், தொட்டு-(தன்கைகளால்) தொட்டு, அழகு இழைத்த அ தொழில்கள் - அழகியவாகச்செய்த அப்படிப்பட்ட [மிகச்சிறந்த] வேலேத்திறங்கள், (தம்மினும் மேம்பட்டவை யுளவென லரிதாம்படியிருந்தன); (எ - று.)

உலகத்தில் எவ்வளவு சிறந்த இரத்தினங்க ளிருந்தாலும் அவை திருமால் மார்பில்தரித்துள்ள ஸ்ரீகௌத்துபமென்னுந் திவ்விய ரத்தினத்தினும் மேம்பட்டனவாகா என்பது பிரசித்தம்; அங்ஙனமே தெய்வத்தச்சன் இங்கு அமைத்த சிற்பங்கள் எவற்றினும் மேம்பட்டனவென்பதாம். இனி, [3]திணியுநன்னகர்த்திருமனே, [4]வந்தன என்ற பாடத்திற்கு - விசுவகருமனுடைய மனவுறுதியில் தோன்றிய தொழில்களேயுடைய திருமனேகள், தம்மினும் மேம்பட்டவை அரியன என்று வருவித்து முடிக்க. மற்றை நகரங்களில் எவ்வளவு சிறந்த மாடமாளிகைகளிருந்தாலும் அவையெல்லாம் இவ்விலங்காபுரியிலே சிறந்த தெய்வத்தச்சனுன விசுவகருமனுல் தன் கைத்திறங்கொண்டு அழகிய வேலேப்பாடுகளமைக்கப்பெற்ற சிறந்த மாளிகைகளினும் மேம்பட்டன ஆகா என்பது, கருத்து; எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

தெய்வத்தச்சனுன விசுவகர்மா பூர்வத்தில் இந்திரனுக்காக மிக்க சிறப்பாய் நிருமித்த இலங்காபுரியிலே மாலியவான் முதலிய பூர்வீகராக்ஷசர்கள் குடியேற, அவர்களேத் திருமால் வென்று துரத்தினபின்பு, அந்நகரத்திலே குபேரன் வசிக்க, பிறகு அவனே அகற்றிவிட்டு இராவணன் அரக்கர்களுடனே அதிற் குடியேறினனென அறிக. பி-ம்:—[1]காசினும். [2]எனிலரிதாய்த். [4]வந்தவை. (103)

9.—இலங்காபுரியின் பரப்பையும் அதிலுள்ள் குதிரைச்சேனை மிகுதியையும் கொண்டாடுதல்.

வாழு மன்னுயிர் யாவையு மொருவழி [1]வாழ
ஊழி நாயகன் றிருவயி றொத்துள திவ்வூர்
ஆழி யண்டத்தி னருக்கன்ற னலங்குதேர்ப் புரவி
ஏழு [2]மல்லன வீண்டுள [3]குதிரைக ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) இ ஊர்-இந்த இலங்காபுரியினது, வாழும் மன் உயிர் யாவைஉம் ஒருவழி வாழ - (உலகத்தில்) வாழ்கின்ற நிலை பெற்ற பிராணிகளெல்லாம் ஒருங்கு (தன்னிடத்திலே) இனிது வசிக்கும்படி [மிகவிசாலமாய்], ஊழி நாயகன் திரு வயிறு ஒத்து உளது-உலகத்துக்கு இறைவனான திருமாலினது திருவயிற்றைப் போன்றுளது; ஆழி அண்டத்தின் - வட்டவடிவமான அண்டம் முழுவதிலுமுள்ளனவாகி, ஈண்டு உள - இவ்விலங்காபுரியிலே யுள்ள, குதிரைகள் எல்லாம்—, அருக்கன்தன் அலங்கு தேர்புரவி ஏழும் அல்லன-சூரியனது விளங்குகின்ற தேரிற்பூட்டிய குதிரை களேழுமல்லாதன; (எ - று.)

உலகம் முழுவதிலும் பொருந்தி வாழ்கின்ற சகல பிராணி களும் ஒருங்கு தன்னிடத்தில் வாழும்படி மிகப்பரந்திருத்தலால், இவ்விலங்காபுரி, பிரளயகாலத்திற் சகல சராசரங்களையும் இனிது கொள்கின்ற திருமாலின் திருவயிறு போன்றுள்ளது என்பது, முன்னிரண்டடியின் பொருள்; பாலகாண்டத்தில் அயோத்தி மாநகர வருணனையில் "ஊழியினிறுதியுறையுளோயாதெனவுரைப் பாம்" என்றது காண்க. அண்டம் முழுவதிலுமுள்ள குதிரைக ளுள் சூரியனது தேரிற் பூட்டப்பட்டுள்ள ஏழு குதிரைகள் தவிர மற்றைக் குதிரைகளெல்லாம் இங்கு உள்ளனவென, அந்நகரத் துக் குதிரைச் சேனைகளின் மிகுதியைக் கூறியவாறாம். ஒற்றைச் சக்கரமுடைய சூரியனது தேர்க்குக் குதிரைகள் ஏழென்றும், காயத்ரீ உஷ்ணிக் அநுஷ்டுப் ப்ருஹதீ பங்க்தி த்ரிஷ்டுப் ஜகதீ என்ற ஏழு சந்தசுகளுமே அக்குதிரைகளாக அமைந்துள்ளன வாதலால் அவை அப்பெயர்பெறுமென்றும் நூல்கள் கூறும். 'மன்னுயிர் யாவையும்' என்றது, பெரும்பான்மை பற்றியதாமென் பதைப் பின்னிரண்டடிகளில் உதாரணமுகத்தால் விளக்கின ரென்க.

ஊழிநாயகன்-காலத்துக்குத் தலைவனெனினுமாம்; அழியா முதல்வனென்பது கருத்து. ஆழியண்டம்-அண்டகோளம், உலக வுருண்டை. அலங்குதேர்-ஒருகணமேனும் நிற்றலின்றி இடை விடாமல் எப்பொழுதுஞ் செல்லுகின்ற தேர் என்றலுமாம். இச் செய்யுளின் முதலடிக்கு—மன் உயிர் யாவையும்-(உலகத்தில்) நிலை பெறுதலையுடைய சகல பிராணிகளும், ஒருவழி வாழும்-ஓரிடத்தில் தானே அடங்கி வாழும்:வாழ-இவ்வாறு வாழ்தற்கு இடமாதலால் என்று பதவுரை கூறுவாருமுளர்.

இச்செய்யுள் "போரியையந்தன" என்று தொடங்கும் பதினேராம் பாடலுக்குப் பின்னிருத்தல், நலம்: அவ்வாறு இருப்பின், சதுரங்கங்களுள் யானை தேர் குதிரை என்ற மூவகைச்சேனைகளும் முறைப்படக் கூறியனவாகும். இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் "தேவரென்பவர்" (12) என்பதற்குப் பின்னும், சிலபிரதிகளில் "தழங்குபேரியின்" (13) என்றபாடலுக்குப் பின்னும் காணப் படுகின்றது. பி-ம்:—[1]வாழும். [2]அல்லவீங்கீண்டிய. [3]குதிரை மற்று, குதிரையும். (104)

10.—அந்நகரத்தின் செல்வ அதிகாரங்களைக் கொண்டாடுதல்.

மரம டங்கலுங் கற்பக மனையெலாங் கனகம்
அரம டந்தையர் சிலதிய ரரக்கியர்க் கமரர்
உரம டங்கிவந் துழையரா [1]யுழல்பவ ரொருவர்
தரம டங்குவ தன்றிது [2]தவஞ்செய்த தவமால்.

(இ-ள்.) மரம் அடங்கலும் - (இந்நகரத்திலுள்ள) மரங்களெல்லாம், கற்பகம் - கற்பக விருக்ஷங்களேயாம்; மனை எலாம் - (இந்நகரத்து) மாளிகைகளெல்லாம், கனகம் - பொன்மயமாயுள்ளன: அரக்கியர்க்கு - (இந்நகரத்தில் வாழ்கின்ற) இராக்கத மாதர்கட்கு, அரமடந்தையர் சிலதியர்-(தேவலோகத்து) அப்ஸரஸ்ஸ்த்ரீகள் குற்றேவல் செய்யும் மகளிராயுள்ளார்; அமரர் - தேவர்கள், உரம் அடங்கிவந்து உழையர் ஆய் உழல்பவர் - (தங்கள்) வலிமையொடுங்கி வந்து (இந்நகரத்து அரக்கர்கட்குக்) குற்றேவல் செய்பவராய் இங்குமங்கும் ஓடித்திரிபவர்; இது - இவ்வளவு சிறப்பும், ஒருவர் தரம் அடங்குவது அன்று-ஒருவர்க்கு உரியதாக இயல்பிற் கூடுவதன்று; (ஆகவே இவ்வகைச்சிறப்பு), தவம் செய்த தவம்-(இராவணன்) தவஞ்செய்து பெற்ற பயனாகும்;

கற்பகம் அடங்கலும் மரம் என்றது, இராவணன் தனது ஆற்றலாற் கற்பகமரங்களைப் பெயர்த்துக் கொணர்ந்து இங்கு வைத்துள்ளானாதலால்; மேல் திருவடிதொழுதபடலத்தில் "வேலையுளிலங்கை யென்னும் விரிநக ரொருசார் விண்டோய், காலையு மாலைதானுமில்லதோர் கனகக் கற்பச்,சோலையங்கதனில்" என வருதலும் காண்க.அமரமடந்தையர் என்பது,அரமடந்தையர் என்று விகாரப்பட்டது. உழையர்-அருகிலிருந்து ஏவல் செய்பவர். 'தவம்' என்ற சொல் இரண்டனுள், பிந்தியது - ஆகுபெயராய், பயனை யுணர்த்திற்று. இனி, 'தவம்செய்த தவம்' என்பதற்கு - தீயினிடையே யிருந்து செய்த தவத்தினாலாகுமென்றும் பொருள் கொள்ளலாம்; இராவணன் ஆதியிற் பஞ்சாக்கினி மத்தியில் நின்று தவமியற்றியமை உணர்க. அன்றி, தவம் தான் செய்ததொரு தவமா மென்றலு மொன்று; தவத்துக்கு மேன்மையளிப்பதென்க; மேல் திருவடிதொழுத படலத்தில் "தவஞ்செய்த தவமாந் தையல்" என வருகின்றது. பி-ம்:—[1]உழல்குவர். [2]தவஞ்செயத் தகுமால், தவத்துறுஞ் செயலே. சில பிரதிகளில் இச்செய்யுள் "மணிகளெத்துணை"(8)என்ற செய்யுளின்பின் காணப்படுகிறது.()

11.—யானைச்சேனை தேர்ச்சேனை மிகுதியைக் கொண்டாடுதல்.

[1]போரி யைந்தன தோற்றவென் றிகழ்தலிற் புறம்போய்
நேரி யன்றவன் றிசைதொறு நின்றமா நிற்க
[2]ஆரி யந்தனி [3]யைங்கரக் களிறுமோ ராழிச்
சூரி யன்றனித் தேருமே யிந்நகர் தொகாத.

(இ - ள்.) போர் இயைந்தன தோற்ற என்று இகழ்தலின் - (முன்பு தன்னுடன்) போர்செய்தற்கு அமைந்தனவாய்(அங்ஙனஞ் செய்த போரில்) தோல்வியடைந்தன என்று (இராவணன்) இகழ்ந்து விட்டதனால், புறம்போய் நேர் இயன்ற வல் திசை தொறும் நின்ற - தூரத்தே சென்று நேரிதாய்ப் பொருந்திய வலிய எட்டுத்திசையெல்லைகளிலும் நின்ற, மா - யானைகள், நிற்க - கிடக்க: ஆரியம் தனி ஐங்கரம் களிறுஉம்-மேன்மையான ஒப்பற்ற ஐந்து கைகளையுடைய விநாயகக் கடவுளாகிய யானையும், ஓர் ஆழி சூரியன் தனி தேர்உம்ஏ - ஒற்றைச் சக்கரத்தையுடைய ஒப்பற்ற சூரியனது தேரும் ஆகியஇவையே, இ நகர் தொகாத-இவ்விலங்காபுரியில் வந்து சேராதவை; (எ - று.)

கீழ் 9 - ஆஞ் செய்யுளில் 'பிரபஞ்சத்திலுள்ள குதிரைகளுட் சூரியன் தேர்க்குதிரைகளேயல்லாதனவெல்லாம் இந்நகரத்திலுள்ளன' என்று குதிரைச்சேனை மிகுதியைக் கூறினாற்போல, இச் செய்யுளில் பிரபஞ்சத்திலுள்ள யானைகளுட் கணபதியாகிய ஐங்கரக்களிறும் பிரபஞ்சத்திலுள்ள தேர்களுட் சூரியன் தேருமல்லாத யானைகள் தேர்களனைத்தும் இந்நகரத்தி லுள்ளன என்று அவ்விடத்து யானைப்படை தேர்ப்படைகளின் மிகுதியைக் கூறினார். அங்ஙனங் கூறுமிடத்து, உலகத்தின்கீழ் எட்டுத்திசை யெல்லைகளிலும் நின்று அதனைத் தாங்குகின்ற அஷ்ட திக்கஜங்கள் அவை நிற்கின்ற இடங்களில் ஆதாரமாய் நின்றுகொண்டிருக்கின்றனவேயன்றி இங்கு வரவில்லையேயென்ற ஆசங்கையைத் தாமே கொண்டு, அவை முன்பு இராவணனுடன் போர்செய்து தோல்வியுற்றனவாதலால் அவற்றை இராவணன் தனதுசேனுங்கமாக நகரினுட்கொள்ள விரும்பாது உபேக்ஷை செய்து தள்ளிவிட்டமை பற்றியே அவை ஆங்காங்கு நின்றநிலையில் நிற்கின்றன என்று அதற்குச் சமாதானம் கற்பித்துக் கூறினர்; ஏதுத்தற்குறிப் பேற்றவணி.

'மா' என்ற விலங்கின் பொதுப்பெயர், இங்குச் சிறப்பாய் யானையை உணர்த்திற்று. ஆர்யம் - வடசொல்; உயர்குலத்திற் பிறந்ததென்றும், நல்லொழுக்கமுடையதென்றும், சாரத்தக்கதென்றும் பொருள்படும். விநாயகர்க்கு இயல்பாகிய நான்கு கைகளோடு யானைவடிவத்துக்கு உரியதான துதிக்கையுமாக ஐந்துகரங்கள் காண்க. சூரியனது தேர் ஸம்வத்ஸரரூபமான ஒற்றைச் சக்கரத்தை யுடையதென்று நூல்கள் கூறும். இந்த யானை தேர்களின் மிக்க சிறப்புத் தோன்ற, இவையொவ்வொன்றுக்கும்

'தனி' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. ஆழி-வட்டவடிவமானது. 'புறம் போய் நேரியன்ற வல்திசை தொறும்நின்ற' என்பதற்கு - தோல்வியுற்ற தாம் யாவர்கண்ணுக்கும் எட்டாதபடி ஒதுங்கி வசித்தற்கு ஏற்றனவாயமைந்த வலிய திசைகளின் கடையெல்லைகளில் நின்ற என்று உரைப்பினும் அமையும். பி-ம்:—[1]போரியன்றன. [2]ஆரியன்றவன், ஆரியன்றன, ஆரியன்றணி, [3]தெய்வதக்களிறும், தெய்வமாக்களிறும். (106)

12.—இராவணன் தேவர்களை ஏவல் கொள்ளுகிற சிறப்பைக் கொண்டாடுதல்.

தேவ ரென்பவர் [1]யாவருந் திருநகர்[2]க் கிறைவற்கு
ஏவல் [3]செய்கிலா ரேவரே யெண்வகை யுருவின்
மூவர் [4]தம்மினு மதிகனென் றாலிவன் முயன்ற
தாவின் மாதவ மல்லது பிறிதொன்று [5]தருமோ.

(இ-ள்.) தேவர் என்பவர் யாவரும் - தேவர்களென்றுசொல்லப்படுகின்றவர்களனைவருள்ளும், திரு நகர்க்கு இறைவற்கு ஏவல் செய்கிலார் ஏவரே - (இந்தச) சிறந்த இலங்கைநகரத்துக்குத்தலைவனை இராவணனுக்கு ஊழியஞ்செய்யாதவர் யாவர்தாம்? [எவருமில்லை யென்றபடி]; எண்வகை உருவின் மூவர் தம்மின் உம் அதிகன் என்றால்-எட்டுவகையான வடிவத்தையுடைய திரிமூர்த்திகளினும் மேம்பட்டவனாய் விளங்குகின்றனன் (இராவணன்) என்று சொன்னால், இவன் முயலும் தா இல் மா தவம் அல்லது பிறிது ஒன்று தருமோ - இவ்விராவணன் ஊக்கத்தோடு செய்த அழிவற்ற பெரிய தவமே (இவனுக்கு) இவ்வகையான மிக்க சிறப்பைத் தந்ததல்லாமல் வேறொன்று (இவ்வகையாற்றலைத்) தரவல்லதாகுமோ? [ஆகாதென்றபடி]; (எ - று.)

தேவர்களனைவரும் தனக்குஏவல் செய்யப்பெற்றுத்தலைமைத் தேவர்களான திரிமூர்த்திகளினும் மேலானவனென்று உயர்த்திச் சொல்லும்படி மிக்க சிறப்புற்ற இராவணனது அரிய பெரிய தவத்தின் ஆற்றலைக் கொண்டாடியவாறாம்.

எண்வகையுரு - நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் என்ற ஐம்பெரும் பூதங்களும், சூரியனும் சந்திரனுமாகிய இருசுடரும், யஜமானனும் என்ற அஷ்டமூர்த்தி; இந்தமூர்த்தங்களெட்டும் சிவபிரானுக்கு உரியனவெனச் சிறப்பாக நூல்களிற் கூறப்பட்டிருப்பினும் ஒற்றுமை நயம்பற்றி உபசார வழக்கால் அவற்றை மற்றையிரு மூர்த்திகளுக்கும் ஏற்றிக்கூறினார்; இங்ஙனம் திரிமூர்த்திகளை அபேதமாகக்கொண்டு கூறுதல், ஒருமரபு. அநேக மூர்த்திகளில் அஷ்டமூர்த்திகள் அடங்குதலும் காண்க. இனி, எண் - (யாவராலும்) தியானிக்கப்படுகின்ற [அல்லது நன்கு மதிக்கப்படுகின்ற], வகை - பலவகைப்பட்ட, உருவின் - வடிவங்களையுடைய என்று பொருள் கொள்ளலுமாம்; இப்பொருளில், எண்வகை - வினைத்தொகை: முந்திய பொருளிற் பண்புத்தொகை. மூவர் - தொகைக்

குறிப்பு. பி - ம்:—[1]யாருமித். [2]வீரர்க்கு. [3]செய்பவரேவரும்......, செய்பவர் செய்கிலாதவரெவரென்னின். [4]தம்மினுமொருவனிவ் வுழையுளான் முயலின், தம்முளு மொருவனங் குழையெனு முயலின். [5]தகுமோ. சிலபிரதிகளில், இரண்டு மூன்றுமடிகள் - ஏவல் செய்கிலாதவரெவ ரென்னிடில் முதல்வர், மூவர்தம்முளு மொருவனிங்குழையனுய் முயலின் என்று உள்ளன. (107)

13.—அவ்விடத்திலுள்ள பலவகையோசைகளைப் பாராட்டுதல்.

தழங்கு பேரியி னார்கலி தகைநெடுங் களிறு
முழங்கு [1]மோதையு மூரிநீர் முழக்கொடு முழங்குங்
கொழுங்[2]கு ழற்புதுக் குதலையர் நூபுரக் குரலின்
[3]வழங்கு மப்பெருந் துழனிகள் வயின்றொறு மறையும்.

(இ - ள்.) தழங்கு பேரியின் ஆர்கலி - ஒலிக்கின்ற பேரிகை வாத்தியத்தினது நிறைந்த [மிகுதியான] ஓசையும், தகை நெடுங் களிறு முழங்கும் ஓதைஉம் - அழகிய பெரிய யானைகள் கர்ச்சிக்கின்ற ஓசையும், மூரி நீர் முழக்கொடு முழங்கும் - கடலின் ஆரவாரத்தோடு மாறுபட்டு ஒலிக்கும்; கொழுங் குழல் புது குதலையர் - செழுமையான புள்ளாங்குழலினிசைபோ லினிய புதுமையாகிய குதலைச்சொற்களுடைய மகளிரது, நூபுரம் - காற்சிலம்பணிகளின், குரலின் - ஓசையினால், வழங்கும் அ பெருந் துழனிகள் வயின்தொறும் மறையும் - கீழ்க் கூறப்பட்ட அந்தப் (பேரிகை முழக்கம் முதலிய) பெரிய ஓசைகள் இடந்தோறும் அடங்கிப்போம்; (எ - று.)

ஒவ்வோரிடத்தையும் வருணிக்கும்பொழுது, ஆங்காங்குப்பல வகை யோசைகள் பொருந்தியுள்ளனவென்று காட்டுதல், மரபு. பேரி - முரசு; பறைப்பொதுவுமாம். வாத்தியகோஷமும் யானைகளின் பிளிறலும் கடலொலியினும் மிக்குள்ளன வென்பது முந்திய வாக்கியத்தின்பொருள். மகளிர்நடக்கிற பொழுதும் நாட்டியஞ் செய்கிறபொழுதும் அவர்களின் காற்சிலம்புகள் ஒலிக்கின்ற வொலி கீழ்க்கூறிய மூவகையொலிகளினும் விஞ்சியதாயிருக்குமென்பது, பிந்திய வாக்கியத்தின் கருத்து. இச்செய்யுளில் **மேன்மேலுயர்ச்சியணி** காண்க. கலி, ஓதை, முழக்கு, குதலை, குரல், துழனி என ஒருபொருள் குறிக்கும் பலசொற்கள் அமைந்ததனால், **பொருட்பின்வருநிலையணி**யு முண்டு. இலங்கை கடல் சூழ்ந்த தீவாதலால், மூரிநீர் முழக்கும் கூறப்பட்டது.

மூரிநீர் = பெரியநீர்; எனவே, கடலாயிற்று. "நீரையே முதலிற் படைத்தனர் கடவுள்" என நூல்கள் ஓதுதலால், பழைய நீரெனினுமாம். உலகத்தை ஆக்கல் அளித்தல் அழித்தல் தொழில்கள் கடலுக்கு உள்ளன வாதலின், வலிய நீரென்றலும் அமையும். புதுக் குதலை - "பழகப்பழகப் பாலும் புளிக்கும்"

என்றபடியன்றிக் கேட்குந்தோறும் புதுமையாகவே தோன்று கின்ற குதலைச்சொல் எனினுமாம். பி - ம்:—[1]ஓதையின். [2]குரல். [3]வழங்குமப்பெருஞ் சதிகளும், வழங்குமப் பெருஞ்சுதிகளும், வழங்குமப் பெருந் துவனிகள். (108)

14.—தேர்ச்சாலைகளைக் கொண்டாடுதல்.

மரக தத்தினு மற்றுள மணியினும் [1]வனைந்த
குரக தத்[2]தடந் தேரின [3]மவைபயில் கொட்டில்
இரவி [4]வெள்கநின் றிமைக்கின்ற வியற்கைய வென்றால்
நரக மொக்குமா னன்னெடுந் [5]துறக்கமிந் நகர்க்கு.

(இ - ள்.) மரகதத்தின்உம்-மரகதரத்தினங்களினாலும், மற்று உள மணியின்உம்-மற்றுமுள்ள பலவகையிரத்தினங்களினாலும், வனைந்த-அழகாகச் செய்யப்பட்ட, குரகதம் தட தேர் இனம் அவை-(சிறந்த) குதிரைகள் பூட்டும் பெரிய தேர்களின் கூட்டங்கள், பயில்-பொருந்திய, கொட்டில் - (இந்நகரத்திலுள்ள) சாலைகள், இரவி வெள்க நின்று இமைக்கின்ற இயற்கைய-சூரியனும் நாணும்படி ஓங்கிநின்று விளங்குகின்ற இயல்பையுடையன, என்றால்—, நல் நெடுந் துறக்கம்இ நகர்க்கு நரகம் ஒக்கும் ஆல்-சிறந்த பெரிய சுவர்க்கலோகமும் இந்த நகரத்திற்குமுன் நரகத்தைப் போன்றதாகுமன்றோ? (எ - று.)

நவரத்தினகசிதமாய் மிகவும்விளங்குகின்ற தேர்க்கொட்டாரங்களையுடைய இந்நகரத்தினது மிக்க செல்வச்சிறப்பைநோக்குமிடத்துச் சுவர்க்கலோகமும் வெறுக்கதக்கதாகு மென்பது கருத்து. துன்ப நுகர்ச்சிக்கேயுரிய இடமாகிய நரகத்தினும் இன்ப நுகர்ச்சிக்கே யுரிய இடமாகிய சுவர்க்கத்துக்கு எவ்வளவு மேம்பாடு உண்டோ, அவ்வளவு மேம்பாடு உண்டு, அச்சுவர்க்கத்தினும் இவ்விலங்கைக்கு என்பது போதரும். எனவே, இதற்குச் சுவர்க்கத்தை உவமை கூறுதல் அடாதென்பது தொனிக்கின்றது. ஒன்றன் குணத்தினால் மற்றொன்றற்குக் குற்றமுண்டாதலைச் சொல்லுதலாகிய **அகமலர்ச்சியணி** இதிற் காண்க: "அமராவதியும் நரகா மந்தமா நகர்க்கே" என்றதனோடு இதனை ஒப்பிடுக. 'மரகதத்தினும் மற்றுளமணியினும் வனைந்த' என்றது-தேர்க்குந் தேர்க்கொட்டிலுக்கும் அடைமொழி. மரகதம்=மரதகம். மற்றுள மணி-கோமேதகம், நீலம்,பவழம்,புஷ்யராகம், மாணிக்கம், முத்து, வைடூரியம், வைரம் என்பன. குரகதம் என்ற வடசொல்-(வலிய) ஒற்றைக் குளம்புகளினால் (விரைந்து) செல்வது என்று பொருள்படும். தேர்க்கொட்டில்-ரதசாலை. தடம் என்று எடுத்து, இடம் என்று கொண்டு, குதிரைகள் கட்டுமிடங்களும், தேர்கள் தங்குமிடங்களு மென்று உரைப்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]அமைத்த. [2]தனித்தேரெலாம். [3]உறைந்திடுங்கூடம், கொழுங்கதிர்சுற்றி. [4]வெட்கிட. [5]சுவர்க்கம். (109)

15.—அந்நகரத்து ஒளியைக் கொண்டாடுதல்.

[1]திருகு வெஞ்சினத் தரக்கருங் கருநிறந் தீர்ந்தார்
அருகு போகின்ற திங்களு மறுவற்ற தழகைப்
பருகு [2]மிந்நகர்த் துன்னொளி [3]பரத்தலிற் பசும்பொன்
உருகு கின்றது போன்றுள துலகுசூ ழுவரி.

(இ - ள்.)அழகை பருகும் இ நகர் துன் ஒளி பரத்தலின்-(தன்னைக் காண்பவர் தனது) அழகைப் பருகுவதுபோல உற்று நோக்கி நுகரும்படியுள்ள இந்த இலங்காபுரியிலே (மாடமாளிகை கூடகோபுரம் மதில் முதலியவற்றில்) நிறைந்த ஒளி சென்று பரவுதலினால்,—திருகு வெம் சினத்து அரக்கர்உம் கருநிறம் தீர்ந்தார் - (எப்பொழுதும் பிறரோடும்) மாறுபடுதற்குக் காரணமான கொடுங் கோபத்தையுடைய (இந்நகரில்வாழ்கின்ற) இராக்கதர்களும் (தங்கள் இயற்கைக்) கரியநிறம் நீங்கப்பெற்று விளங்கினார்கள்; அருகு போகின்ற திங்கள்உம் மறு அற்றது - அருகிற் செல்லுகின்ற சந்திரமண்டலமும் (தனது இயற்கைக்) களங்கம் நீங்கி விளங்குவதாயிற்று; உலகு சூழ் உவரி - உலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ள கடல், பசும்பொன் உருகுகின்றது போன்று உளது - (தனது இயற்கைக் கருநிறம் ஒழிந்து) மாற்றுயர்ந்த பொன் உருகுகின்றது போல் விளங்குவதாயிற்று; (எ - று.)

இது அந்நகரின் ஒளிமிகுதியை வருணித்தவாறும். ஒரு பொருள் தன் குணத்தை நீத்துப் பிறிதொன்றன் குணத்தைப் பெறுதலாகிய **பிறிதின்குணம்பெறலணி,** இதில் உள்ளது. (இங்கு நீத்தகுணம் - கருநிறம்: பெற்ற குணம் - ஒளி.) இடைவாக்கியத்திலுள்ள 'அழகைப் பருகு மிந்நகர்த்துன்னொளி பரத்தலின்' என்ற ஏதுவை, முதலிரண்டு வாக்கியங்களோடும் கூட்டுக; **இடைநிலைத் தீவகம்.** 'உலகுசூழுவரி' என்பதற்கு - இவ்விலங்கைத் தீவைச் சூழ்ந்து நாற்புறத்துமுள்ள கடலென்று உரைப்பாருமுளர். 'உலகு' என்பது உலகத்தின் பகுதியையும் உணர்த்துதலை "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்" என்ற தொல்காப்பியத்திலும் காண்க. பி - ம்:—[1]திருகுறுஞ். [2]நன்னகர். [3]பாய்தலின். (110)

16.-அந்நகரத்து மாளிகைகளின் ஒளியைக் கொண்டாடுதல்.

அண்ட முற்றவும் [1]வீங்கிரு [2]ளகற்றுநின் [3]றலரி
கண்ட வாற்றினிக் கடிநகர் நெடுமணைக் கதிர்கள்
உண்ட [4]வாற்றினென் றுரைப்பரி தொப்பிடிற் [5]றன்முன்
விண்ட வாய்ச்சிறு மின்மினி யென்னவும் [6]விளங்கா.

(இ - ள்.) அண்டம் முற்றஉம் வீங்கு இருள் நின்று அகற்றும் அலரி கண்ட ஆற்றின் - உலகமுழுவதும் நிறைந்த இருளைத் தான் நிலைபெற்று விலக்குகின்ற சூரியன் செய்கின்ற வகையோடு, இ கடி நகர் நெடு மனை கதிர்கள் உண்ட ஆற்றின் - சிறந்த

இவ்விலங்காபுரியிலுள்ள உயர்ந்த மாளிகைகளின் கிரணங்கள் (அவ்விருள் முழுவதையும்) உண்டொழிக்கின்ற வகைக்கு, ஒன்று உரைப்பு அரிது - சிறிதும் ஒப்புமைசொல்ல இயலாது; ஒப்பு இடில் - (அங்ஙனமன்றி இவ்வொளிகட்கு அச்சூரிய கிரணங்களை) உவமை கூறினால், (அவை), விண்ட வாய் சிறு மின்மினி தன்முன் என்னஉம் விளங்கா-திறக்கின்ற வாயையுடைய சிறிய மின்மினிப் பூச்சி அச்சூரியன்முன் விளங்குகின்ற அளவேனும் இவற்றின்முன் தாம் விளங்கமாட்டா; (எ - று.)

சூரியன் வானத்திலே உயரத்தில் நின்று தனது ஆயிரங் கிரணங்களைக்கொண்டு உலகத்து இருளை விலக்குகின்றனன்; இலங்கை நகரத்து மாளிகைகளின் ஒளிகள் தாம் இந்நிலவுலகத்தி லிருந்து கொண்டே உலகமுழுவதிலுமுள்ள இருள் முழுவதை யும் பற்றற உண்டொழித்துவிடுகின்றன; ஆதலால், இவற்றிற் குத் தம்மில் ஒப்புமைசொல்ல இயலாது;ஆராய்ச்சியின்றிஒப்புமை கூறினாலோ, சூரியன் முன்னிலையில் மின்மினிப்பூச்சி விளங்கு கின்ற அளவேனும் அச்சூரியகிரணங்கள் இம்மாளிகை யொளி கட்குமுன் விளங்கமாட்டா என்பதாம். "மதியாதவன் கதிர் மின்மினிபோலொளிர் வைகுந்தம்" என்றதனினும் மேலாக மதிக்கும்படி யுள்ளது, இந்நகரின்னொளியென்க. அண்டம்-ஆகாயமு மாம். கடி - பலபொருள் குறிக்கும் உரிச்சொல்; அச்சம், அழகு, ஆரவாரம், இன்பம், ஒளி, களிப்பு, காவல், புதுமை, மணம் என்ற பொருள்களும் இங்கு அமையும். [6]விளங்கான் என்ற பாடத்துக்கு, சூரியன் - எழுவாய். பி - ம்:—[1]விழுங்கு. [2]அகற்றி. [3]அகல்வான், அலர்வான், அலர்வ. [4]ஆற்றலொன்று, ஆற்றலென்று. [5]தம்முன். இச்செய்யுள் "தேனுஞ்சாந்தமும்" (17) என்ற பாடலின்பின் சில பிரதியிலுள்ளது: சில பிரதியிற் காணப்படவில்லை. (111)

17.—தேன் முதலியவற்றைக் கொண்டாடுதல்.

**தேனுஞ் சாந்தமு மான்மதச் செறிநறுஞ் சேறும்
வான நாண்மலர்க் கற்பக மலர்களும் வயமாத்
தான [1]வாரியு [2]நீரொடு மடுத்தலிற் றழீஇய
மீனுந் தானுமோர் வெறிமணங் [3]கமழுமாம் வேலை.**

(இ - ள்.) தேன்உம் - (சூடியமலர்களினின்று சொரிகின்ற) மதுவும், சாந்தம்உம் - சந்தனமும், மான்மதம் செறி நறுஞ் சேறு உம் - கஸ்தூரியைக் கொண்டு செய்த களிப்புள்ள வாசனை வீசு கின்ற குழம்பும், வானம் நாள் மலர் கற்பகம் மலர்கள்உம் - வானுலகத்திலுள்ள புதிது புதிதாக மலர்தலையுடைய கற்பக தருக்களின் மலர்களும், வய மா தான(ம்) வாரிஉம் - வலிமை மிக்க யானைகளின் மதநீர்ப் பெருக்கும், நீரொடு மடுத்தலின்- கடல்நீரிற் பாய்ந்து அதனோடு மிகுதியாகக் கலத்தலினால், வேலை தான்உம் - அக்கடல் தானும், தழீஇய - (தன்னிடத்திற்) பொருந்திய, மீன் உம்-மீன்களும், ஓர் வெறி மணம் கமழும் ஆம்-(தமக்கு இயல்பான புலால்நாற்றம் ஒழிந்து) ஒப்பற்ற நறுமணம் வீசுவனவாம்;(எ-று.)

இதனால், இந்நகரத்திலுள்ள தேன் முதலியவற்றின் மிகுதி கூறியவாறும்; வீறுகோளணி. பாலகாண்டத்தில் அயோத்திமாநகர வருணனையில் "புதுப்புனல்குடையுமாதர் பூவோடு நாவிபூத்த, கதுப்புறுவெறியே நாறுங் கருங்கடற்றரங்கம்" என்றது, இங்குக் காணத்தக்கது. மான்மதம் - கஸ்தூரிமானினது கொழுப்பு; (வடமொழியில் 'ம்ருகமதம்' எனப்படும்.) வய மா - வலிமையை யுடைய விலங்கு: எனவே, யானையாயிற்று. தானவாரி - மதமாகிய நீர்என இருபெயரொட்டு. சில பிரதிகளில் இது 16-ஆம் பாடலாக வும், "அண்ட முற்ற" (16) என்ற பாடல் 17-ஆம் பாடலாகவும், "முன்னம் யாவரும்" (21) என்ற பாடல் 18-ஆம் பாடலாகவும் உள்ளன. பி - ம்:—[1]வாரியின். [2]நீரொடும்படுத்தலில். [3]கமழுமால். கமழுமவ். **(112)**

18.—இவ்வகைச் சிறப்பின் காரணத்தைக் குறித்து வியத்தல்.

தெய்வத் தச்சனைப் புகழ்துமோ செங்கண்வா ளரக்கன்
மெய்யொத் தாற்றிய தவத்தையே வியத்துமோ [1]விரிஞ்சன்
ஐயப் பாடிலா வரத்தையே மதித்துமோ வறியாத்
தொய்யற் [2]சிந்தையாம் யாவரை யாதென்று [3]துதிப்பாம்.

(இ - ள்.) தெய்வம் தச்சனை புகழ்தும்ஓ - தேவசிற்பியான விசுவகருமாவைக் கொண்டாடிப் பேசுவோமோ? செம் கண் வாள் அரக்கன் - (கோபத்தால்) சிவந்த கண்களையுடைய கொடிய இராக்கதனான இராவணன், மெய் ஒத்து ஆற்றிய - மெய்ம்மை தவறாமற் செய்த, தவத்தையே—, வியத்தும்ஓ-அதிசயித்துப் புகழ் வோமா? விரிஞ்சன்-பிரமனளித்த, ஐயப்பாடு இலா-சந்தேகித்தற் கிடமில்லாத, வரத்தைஏ - வரத்தின் பலத்தையே, மதித்தும்ஓ - நன்குமதித்துப் பேசுவோமோ? அறியா- (இன்னதைப்பாராட்டிப் பேசவேண்டுவதென்று) அறியாமல், தொய்யல் சிந்தை - சோர்வு படுகின்ற மனத்தையுடைய, யாம் - நாம், (மேற்கூறிய மூவரில்), யாவரை - எவரை, யாது என்று துதிப்பாம் - என்னவென்று துதிக்கவல்லோம்? [துதிக்கவல்லோமல்லோம் என்றபடி];(எ-று.)

இங்ஙனம் ஒப்புயர்வற்ற மிக்க சிறப்பையுடைய இவ்விலங்கா புரியை நிருமித்தவன், தேவசிற்பியான விசுவகருமன்; இதில் அரசுவீற்றிருக்கின்ற இராவணன் இவ்வளவு செல்வச் சிறப்பைப் பெற்றதற்குக் காரணம், அவன் உள்ளும்புறமும் ஒத்து நெடுநாள் செய்த அரிய பெரிய தவமும், அதற்கு உவந்து பிரமனளித்த தவறாப் பெருவரமும். ஆகவே, தெய்வத்தச்சன் இராவணன் பிரமன் என்ற மூவரும் துதிக்கத்தக்கவரென்க. வாள் - கொடு மைக்கு இலக்கணை. வாளரக்கன் - சிவபிரானிடத்தினின்று பெற்ற சந்திரஹாஸமென்னும் சிறந்த வாளாயுதத்தை யேந்திய அரக்க னென்னுமாம். மெய் ஒத்து - மனமொத்து என்னவுமாம். இது சில பிரதிகளில் 19-ஆம் பாடலாக உள்ளது. பி-ம்:—[1]விதியோன். [2]சிந்தையேம், சிந்தையேன். [3]துதிப்பேன். **(113)**

வேறு.

19.—வனம் உபவனம் என்ற இவற்றைக் கொண்டாடுதல்.

வானுந் நிலனும் பெறு[1]மாறினி மற்று முண்டோ
கானும் பொழிலும் மிவைசெங் கனகத்தி னலும்
ஏனம் மணியாலு மியற்றிய வேனும் யாவும்
தேனும் மலருங் கனியுந்தரச் செய்த செய்கை.

(இ - ள்.) கான்உம் பொழில்உம் இவை (இந்நகரத்தைச் சார்ந்த) காடுகளும் சோலைகளுமாகிய இவை, செம் கனகத்தினல் உம் ஏனமணியால்உம்-செம்பொன்னாலும் மற்றும் இரத்தினங்களினாலும், இயற்றிய ஏன்உம்-செய்யப்பட்டவையாயினும், யாஉம்-அவையெல்லாம், தேன்உம் மலர்உம் கனிஉம்தர-(இயற்கைக்காடுசோலைகளி லுள்ள மரங்கள்போலத் தித்திக்கின்ற) தேனையும் (நறுமணமுள்ள) மலர்களையும் (இனிக்கும்) பழங்களையும் தரும்படியாக, செய்த-அமைத்திருக்கிற, செய்கை - (விசித்திரமான)செயலை, இனி மற்றுஉம் நிலன்உம் வான்உம் பெறும்ஆறு உண்டுஓ - இந்நகரத்தினும் வேறான நிலவுலகமும் வானுலகமும் பெறும்வகை யுண்டோ? [இல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

பொன்மணிகளாலியற்றப்பட்ட செயற்கைக்காடுகளும் சோலைகளும் இயற்கைமரங்கள்போலத் தேன்மலர்கனிகளைத் தருகின்ற அற்புதம் இந்நகரத்திலுள்ளதேயன்றி மற்றைநிலவுலகத்திலேனும் வானுலகத்திலேனும் எங்குமில்லை யென்பதாம்; **தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.** செங்கனகம் - மாற்றுயர்ந்த பொன். இவ்வகைத் தெய்விக ஐசுவரியத்தை இவ்விராவணனேயன்றி மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் பெறுதலுண்டோ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். வானுந்நிலனும், பொழிலும்மிவை, ஏனம்மணி, தேனும்மலர் என்பன-விரித்தல் விகாரம். பி - ம்:— [1]மற்றினிமாறுமுண்டோ. (114)

வேறு.

20.—கோபுரத்தைக் கொண்டாடுதல்.

நீரும் வையமு நெருப்புமே னிமிர்நெடுங் காலும்
[1]வாரி வானமும் வழங்கல வாகுந்[2]தம வளர்ச்சி
[3]ஓரி னிந்நெடுங் கோபுரத் துயர்ச்சிகண் டுணர்ந்தால்
மேரு வெங்ஙனம் [4]விளர்க்குமோ முழுமுற்றும் வெள்கி.

(இ - ள்.) ஓரின்-ஆராயுமிடத்து, நீர்உம் - ஜலமும், வையம் உம்-பூமியும், நெருப்புஉம்-அக்கினியும், மேல் நிமிர் நெடுங் கால் உம் - மேலே யுலாவுகின்ற நெடிய வாயுவும், வாரி வானம்உம்-(இந்த நான்கு பூதங்களும்) வருதற்கிடமான ஆகாயமும், (ஆகிய ஐம்பெரும் பூதங்களும்), தம் வளர்ச்சி வழங்கல ஆகும் - (இந்நகர் கோபுரத்தின் வளர்ச்சிக்கு முன்பு தாம்) தமது வளர்ச்சியினாற் சிறப்பித்து வழங்கப்படாவாம்; (மற்றும்), இ நெடுங் கோபுரத்து

உயர்ச்சி கண்டு உணர்ந்தால்-இந்நகரின் நெடிய கோபுரத்தின் உயர்வைப் பார்த்தறிந்தால், மேரு-மகாமேருகிரி, வெள்கி-வெட்கப்பட்டு, முழுமுற்றும் எங்ஙனம் விளர்க்குமோ - (தனது) உடம்பு முழுவதும் எவ்வாறு வெண்ணிறமடையுமோ? (எ - று.)

மிக்கவளர்ச்சியுடையன என்று பிரசித்தமாக வழங்கப்படுகின்ற பஞ்சமகாபூதங்களும், தம்மினும் வளர்ச்சியுடையதாக இந்நகர்க்கோபுரம் ஏற்பட்டுவிட்டதனால் இனி அங்ஙனம் வளர்ச்சியில் மேம்பட்டனவாக வழங்கப்படா என்பது, முந்திய வாக்கியத்தின் பொருள். அக்கோபுரத்தின் உயர்வு, எண்பத்துநான்காயிரம் யோசனையுயர்வுள்ளதென்று சொல்லப்படுகிற மகாமேருகிரியும் மிகவும் வெட்கப்படும்படி அதனினும் அதிகப்பட்டுள்ளதென்பது, பிந்தியவாக்கியத்தின்கருத்து. இதுவும், **தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியே.** வெட்கத்தினால் மேனிநிறம்மாறுதல், இயற்கை; மேருவின் பொன்னிறம் ஒழிந்து வெண்ணிறமாகு மென்க. நீரை முதலில் நிறுத்தியது, "ஆதியிற் கடவுள் நீரையே படைத்தார்" என்றபடி அது முதலில் தோன்றிய சிறப்புப்பற்றி யென்க. வையம்-(பொருள்களை) வைக்குமிடமென நிலத்துக்குக் காரணக்குறி. வாரி-வருமிடம். மற்றை நான்குபூதங்களும் தங்குதற்கு இடமாகுதல் பற்றியும், அவற்றின் உற்பத்திக்கு மூலகாரணமாகுதல்பற்றியும், 'வாரிவானம்' எனப்பட்டது. கண்டு உணர்ந்தால் - பார்த்து அதனுயர்வையும் தன்னுயர்வையும் ஆலோசித்தால் என்றலுமொன்று. பி - ம்:—[1]மாரி. [2]தன். [3]ஊரினின்னெடுங், ஊரினிந்நெடுங், ஊருளிந்நெடுங். [4]உட்குமோவுடல். (115)

21.—மதிலின் ஒளியைக் கொண்டாடுதல்.

முன்னம் யாவரு மிராவணன் முனியுமென் றெண்ணிப்
பொன்னின் மாநகர் மீச்செலான் [1]கதிரெனப் புகல்வார்
கன்னி யாரையி [2]னொளியினிற் கண்வழுக் குறுதல்
உன்னி நாடொறும் விலங்கினன் போதலை [2]யுணரார்.

(இ - ள்.) கன்னி ஆரையின் ஒளியினில்-அழிவில்லாத (இந்நகரத்து) மதிலின் ஒளியினால், கண் வழுக்குறுதல் - கண்ணொளி மழுங்குதலை, உன்னி-நினைத்து, நாள்தொறுஉம்-தினந்தோறும், கதிர்-சூரியன், விலங்கினன் போதலை-விலகிச்செல்லுதலை, உணரார் - அறியாதவராய்,—யாவரும் - அனைவரும், முன்னம் - நெடுநாளாக, 'இராவணன் முனியும் என்று எண்ணி-இராவணன் கோபிப்பானென்று நினைத்து அஞ்சி, பொன்னின் மா நகர் மீ செலான்-பொன்மயமான பெரிய இந்நகரத்திற்கு மேலே (சூரியன்) செல்லான்,' என-என்று, புகல்வார்-சொல்வார்கள்; (எ - று.)

தட்சிணாயனம் உத்தராயணம் என ஆண்டினை இருகூறாகப் பகுத்துக்கொண்டு சூரியன் வானத்து நேரேசெல்லாமல் அங்குத் தென்புறமாகவும் வடபுறமாகவும் செல்லுவது மூவுலகத்தையும் வென்று அடக்கி அரசாளுகிற இராவணனிடத்து அச்சத்தால்

அவனது இலங்கைநகரத்துக்குமேலாக வானத்தே சென்று தனது வெவ்விய கிரணங்களை நேரே வீசுதற்கு அஞ்சி யென்று நெடுநாளாகச் சொல்லிவருகின்றனர்: அது ஆராய்ச்சியில்லாதமொழி: அந்நகரத்தின் பொன்மயமான மதிலினது ஒளியினாற் கண்கூசுதல் பற்றியே சூரியன் விலகிச்செல்வனென்பதாம்: **ஏதுத்தற்குறிப் பேற்றவணி.** ஒளியினால் கண்கூசிப் பார்வை மழுங்குதல், இயல்பு.

ராவணன் என்றவடமொழிப்பெயர் - கூச்சலிடுபவனென்றும், கூச்சலிடச் செய்பவனென்றும் பொருள்படும். சிவபிரானது கைலாசகிரியைப் பெயர்க்கத்தொடங்கி அதன்கீழ்த் தன்கைகள் அகப்பட்டு நசுக்குண்டபோது பேரிரைச்சலிட்டதனாலும், தான் செய்யும் பல துன்பங்களினால் உலகத்தாரை அலறிக் கதறச் செய்ததனாலும், இவனுக்கு இப்பெயர்: இது, சிவபிரான் இட்டது. இனி, விசிரவமுனிவனதுபுதல்வனெனப் பொருள்படும் தத்திதாந்தநாமமெனக் கொள்ளுதலு மொன்று; இவன் - பிரமபுத்திரரான புலஸ்திய மகாமுனிவரது குமாரராகிய விசிரவமுனிவர்க்குக் கேகசியென்ற ராக்ஷஸ ஸ்திரீயினிடத்திற் பிறந்தவன்; (விசிரவமுனிவர்க்கு மூத்தமனைவியினிடம் பிறந்தவன், குபேரன்.) லங்காநகரத்தரசன்; திக்குவிசயஞ் செய்தவன். இவனது உடன் பிறந்தவர் கும்பகர்ணன், சூர்ப்பணகை, விபீஷணன்.

கதிர்-ஒளி; ஆயிரங்கிரணங்களையுடையனான கதிரவனுக்குச் சினையாகுபெயர். கன்னி - அழிவின்மை. உணரா = உணராமல். **பி - ம்:**—[1]கதிரென்பர்புலவர். [2]உயர்ச்சியென்றிது கடப்பட்டாதென்று. [3]உணரா. இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் "தீயசெய்குநர்" (22) என்ற பாடலுக்குப் பின் காணப்படுகின்றது: சில பிரதிகளில் இச்செய்யுள் காணப்பட்டிலது. *(116)*

22.—மதிலின் உயர்ச்சியைக் கொண்டாடுதல்.

தீய [1]செய்குநர் [2]தேவரா [3]லனையவர் சேரும்
வாயி லில்லதோர் வரம்[4]பமைக் குவனென மதியாக்
காய மென்னுமக் கணக்கறு பதத்தையுங் [5]கடக்க
ஏயு நன்மதி லிட்டனன் [6]கயிலையன் றெடுத்தான்.

(இ - ள்.) அன்று கயிலை எடுத்தான்- முன்பு கைலாசகிரியைப் பெயர்த்தெடுத்த ஆற்றலையுடையவனான இராவணன்,—'தீய செய்குநர் தேவர் ஆல்- (இராக்கதர்களாகிய நமக்குத்) தீங்குகளைச் செய்யக்கூடியவர்கள் (தொன்றுதொட்டுப் பகைவர்களான) தேவர்களே யன்றோ: (ஆதலால்), அனையவர் சேரும் வாயில் இல்லது ஓர் வரம்பு அமைக்குவன் - அத்தேவர்கள் வரும் வழியைக்கடந்ததாகிய ஓர் எல்லையை (நமது நகரத்துக்கு) அமைப்பேன்,' என மதியா - என்று எண்ணி,—காயம் என்னும் அ கணக்கு அறு பதத்தைஉம் கடக்க ஏயும் - அளவிறந்த அந்த [தேவர்கள் சஞ்சரிக்கின்ற] ஆகாயமென்கிற இடம் முழுவதையும் கடந்து மேலாகப் பொருந்திய, நல் மதில் - நல்லமதிலை, இட்டனன் - அமைத்துக் கொண்டனன்போலும்; (எ - று.)

வானத்தினெல்லையெவ்வளவுஉண்டோ அவ்வளவையும்கடந்து உயர்ந்துள்ளது, இந்நகரத்து மதில்; அதற்கு, இராவணன் தங்கட்குச் சத்துருக்களாகிய தேவர்கள் எப்பொழுதேனும் தீங்குசெய்பவராதல்கூடுமென்பதுகருதி, அவர்கள் வரும்வழியையடைத்து, வானவீதிகளனைத்துக்கும் மேலாகத் தனது நகர்க்காவற் சுற்றுமதிலையமைத்தனனெனக் கற்பனை கூறியது-ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. காயம் - முதற்குறைவிகாரம். பி-ம்:—[1]செய்பவர். [2]அமரர். [3]எனையவர். [4]அமைக்குவம். [5]கடப்ப. [6]கயிலையை, கயிலையேன்று. ()

23.—மதிலின் வலிமையைக் கொண்டாடுதல்.

கறங்கு கால்புகா [1]கார்புகா கதிர்புகா [2]மறலி
மறப்[3]பு காதெனின் வானவர் புகாரென்கை வம்பே
திறம்பு [4]காலத்தும் யாவையுஞ் சிதையினுஞ் சிதையா
அறம்[5]பு காதிந்த வணிமதிட் கிடக்கைநின் றகத்தின்.

(இ-ள்.) இந்த அணி மதிள் கிடக்கை நின்று - இந்த அழகிய மதிலெல்லையைக் கடந்து, அகத்தின் - இந்நகரினுள்ளே, கறங்கு கால் புகா - சுழன்று வீசுமியல்புள்ள காற்றுக்களும் செல்லமாட்டா; கார் புகா - மேகங்களுஞ் செல்லமாட்டா; கதிர் புகா - சூரிய சந்திரர்களும் புகார்; மறலி - யமனுடைய, மறம் புகாது எனின் - கொடியதிறமும் செல்லாதென்றால், (இங்ஙனமாகின்றபோது), வானவர் புகார் என்கை - 'தேவர்கள் இந்நகரினுட் செல்லத் திறமிலர்' என்று சொல்லுதல், வம்புஏ - வீணேயாம்; திறம்புகாலத்துஉம் - (யாவும்) அழியுங் காலத்திலும், யாவைஉம் சிதையின்உம் - எல்லாப்பொருள்களும் அழிந்தாலும், சிதையா - (தான்) அழியாத, அறம் - தருமதேவதையும், புகாது - (இந்நகரினுட்) பிரவேசியாது; (எ - று.)

அந்நகரத்துமதில், காற்று நுழையவும் இடமில்லாதபடி உயர்ந்தும் எங்குஞ் சந்துவிடாமற் செறிந்தும் அரியகாவலுடையதாயுமிருக்கின்றதென்க. 'யமனது வீரமும் இதனுட்புகாது' என்றது, அம்மதிலின் காவலுடைமையைக் காட்டும். வாயுவும் மழைக்கடவுளும் சூரியசந்திரரும் எங்குஞ் செல்லவல்ல ஆற்றலையுடையவர்: அவர்கள் கிடக்கட்டும். யமனே முடிவுகாலத்துஉயிரைக்கொண்டு செல்லுதலாகிய தொழிலை எங்கும் தட்டுத்தடையின்றிச் செய்பவன்: அவனும் இம்மதிற்காவலைக் கடந்து இந்நகரினுட் செல்லானென்றதனாலேயே, மற்றைத் தேவர்கள் செல்லவல்லரல்லரென்பது தண்டாபூபிகாநியாயத்தாற் பெறப்படுதல் பற்றி, அதனைத் தனியேயெடுத்துக் கூறுதல் மிகைபடக் கூறலென்னுங் குற்றத்தின்பாற்படுமென்பார், 'இனி வானவர் புகாரென்கை வம்பே' என்றார்; இது - தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணியாம். நல்வினைகளை யொழித்துத் தீவினைகளைச்செய்கின்ற கொடும்பாதகனான இராவணனது ஆட்சியில் கொடிய அரக்கர்கள் வசிக்கின்ற இலங்கையில் கருமமென்பது சிறிதும் இராது:

இத்தன்மையை, அம்மதிற்காவலினால் தருமதேவதை அந்நகரினுள் நுழையமாட்டாதெனக் கற்பித்துக்கூறியது, தற்குறிப்பேற்றத்தின்பாற்படும். பல திசைகளினின்றும் வீசுதல்பற்றியும், ஆவஹம் முதலியவாக ஏழுவாயுக்கள் இருப்பனவாகப் புராணங்கள் கூறுவதாலும், 'கால்புகா' என்றும், சப்தமேகங்களுள்ளனவாதலால் 'கார்புகா' என்றும் பன்மையாற் கூறினர். கறங்குதல் - ஒலித்தலுமாம்.

இவ்வூரினுள்ளே தருமம் புகாதிருத்தலால் இவ்வூரவர் விரைவிலழிவுறுவரென்பது நிச்சயம்; ஆகவே, 'காற்று முதலிய தேவர்கள் இதனுட் புகார்' என்று இனிச்சொல்லுதல் வீணேயாமென அரக்கர்க்கு அமங்கலமாகின்ற ஒருபொருள் இச்செய்யுளில் தொனிக்குமென்பர். 'வம்பே' என்பதற்கு - புதுமையோ? [அன்று] என்று உரைப்பர் ஒருசாரார்; இப்பொருளில், ஏ - எதிர்மறை. கதிர்-கதிர்களையுடையவர்க்கு ஆகுபெயர். மறல்-கொடுமை, கொலை, கோபம், திறமை, போர், வலி, வீரம்; அதனை யுடையவன், மறலி. பி - ம்:—[1]கதிரவனொளி. [2]கனலின். [3]புகாதினி. [4]காலத்துள். [5]புகாமையாலழியுமிந்நகரென வயிர்த்தான், புகாமையாலழியுமிப்பதியென வறைந்தான். (118)

24.—விமானசிகரத்தைக் கொண்டாடுதல்.

[1]கொண்டல் வான்றிரைக் குரைகட லிடையதாய்க் குடுமி
எண்ட வாவிசும் பெட்டநின் றிமைக்கின்ற [2]வியல்பாற்
பண்டை நாகணைப் பள்ளியா னுந்தியிற் பயந்த
அண்ட மேயுமொத் திருந்ததிவ் [3]வகனக ரமைதி.

(இ - ள்.) (இந்நகரமானது),—கொண்டல் வான் திரை குரை கடல் இடையது ஆய்-மேகங்கள்படிகின்ற பெரிய அலைகளையுடைய ஒலிக்கின்ற கடலினிடையே யுள்ளதாய், குடுமி - (தன்னிடையே யுள்ள அரண்மனையின்) சிகரம், எண் தவா விசும்பு - ஒரெல்லைக்கு அடங்காத ஆகாயத்தை, எட்ட நின்று - அளாவ உயர்ந்து, இமைக்கின்ற - விளங்குகின்ற, இயல்பால்- தன்மையையுடைமையால்,— இ அகல்நகர் அமைதி - இந்த விசாலமான இலங்காபுரியின் அமைப்பு,—நாக அணைபள்ளியான் - சர்ப்பராஜனாகிய ஆதிசேஷனாகிற சயனத்திலே படுத்தல்கொண்டு அறிதுயிலமர்கின்றவனான திருமால், பண்டை - ஆதிகாலத்தில், உந்தியின் பயந்த - (தனது) நாபியினின்று தோற்றுவித்த, அண்டம்ஏஉம்-அண்டகோளத்தையும், ஒத்து இருந்தது - போன்றுள்ளது; (எ - று.)

பெருங்கடலிடையே தோன்றியெழுந்து உயர்ந்து காணப்பட்ட பிரமாண்டத்தை, தென்கடலிடையே மிகவுயர்ந்து காணப்படுகின்ற பொன்னகரான இலங்கைநகர்க்கு ஒப்புமை கூறினர்; **உவமையணி.** தவுதல் - அழிதல்; குறைதல். நாகணை - நாகவணையென்பதன் தொகுத்தல். பி-ம்:—[1]கொண்ட. [2]எழிலால். [3]அணி. ()

25.—ஆடல்பாடலாதி விநோதங்களைக் கொண்டாடுதல்.

பாடு வார்பல [1]ரென்னின்மற் றவரினும் பலரால்
[2]ஆடு வார்கண்மற் றவரினும் பலருள ரமைதி
கூடு வாரிடை யின்னியங் கொட்டுவார் [3]முட்டில்
வீடு காண்குறுந் தேவரால் விழுநடங் காண்பார்.

(இ - ள்.) பாடுவார் பலர் என்னின் - (இந்நகரத்தில்) இசை பாடுகின்றவர்கள் அநேகரென்றால், ஆடுவார்கள் - நாட்டியஞ் செய்கின்றவர்கள், அவரின்உம் பலர் - அப்பாடுகின்றவர்களிலும் பலராவர்; அமைதி கூடு வார் இடை இன் இயம் கொட்டுவார் - (அந்நாட்டியத்திற்கு ஏற்பத்) தாளவமைப்புப் பொருந்திய(தும்) தோல்வாரினாற் கட்டப்பட்டதுமாகிய இனிமையான வாத்தியத்தை [மத்தளத்தை]த் தட்டி முழக்குகின்றவர்கள், அவரின் உம் பலர் உளர்-அந்நாட்டியஞ் செய்பவர்களினும்பலராயுள்ளார்; முட்டில் வீடு காண்குறும் தேவரால் விழு நடம் காண்பார்-சிறையிலிருந்து விடுதல்பெற்ற தேவர்களைக்கொண்டு (இங்ஙனஞ்) சிறந்த நர்த்தனத்தைச் செய்வித்து வேடிக்கை பார்ப்பார்கள், (இராக்கதர்கள்); (எ - று.)—'மற்று'—அசை. ஆல்-அசை; தேற்றமுமாம்.

இலங்கையில் அரக்கர்கள் தம்மால்வென்று சிறைபிடித்துக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள தேவர்களுள் பாடுதல் ஆடுதல் மத்தளங் கொட்டுதல் என்றவற்றில் வல்ல பலரைத் தாம் வேண்டும் பொழுதெல்லாம் சிறையினின்று விடுத்து அவர்களைக்கொண்டு இசைநாடகங்களை நடத்தித் தாம் அதனை விநோதங்கண்டுமகிழ்வரென்பது கருத்து. முதல்மூன்றடிகளில், **மேன்மேலுயர்ச்சியணி** காண்க.

கூடு, இடை என்ற இரண்டும்—இயத்துக்கு அடைமொழி. இயம் - வாச்சியப்பொதுப்பெயர்; இங்குச் சந்தர்ப்பத்தினால் மத்தளத்தைக் குறித்தது. 'அமைதிகூடுவாரிடை' என்பதற்கு - சமயம் நேர்ந்து கூடியவர்களான சபையார்களின் நடுவிலே யென்று பொருள்கொண்டு, அதனை, பாடுவார் ஆடுவார் இயங்கொட்டுவார் என்ற மூன்றனோடும் கூட்டியுரைத்தலுமொன்று. இவ்வாறு இசைநாடகங்களை நடத்துவார் அரக்கரென்றுகொண்டு, அங்குத் தாம் தாம் செய்யும் ஊழியங்களைக் குறைவின்றிச் சரிவரச்செய்து முடித்து விடுதல்பெற்ற தேவர்களே அச்சிறந்த நாட்டியத்தை (வியந்து) காண்பார்கள் என்றுஇறுதி வாக்கியத்துக்குப் பொருளுரைப்பாரு முளர்; இப்பொருளில் 'தேவரால்' என்பதில், ஆல் - அசை: அரக்கர்க்கு ஊழியஞ்செய்தலினின்று தாம் விடுதல் பெறும் வகையை யெதிர்பார்க்கின்ற தேவ ரென்றலுமாம். *பி-ம்:*— [1]எண்ணின். [2]ஆடுவாரினி. [3]வீடில். (120)

26.—நடனச் சிறப்பைக் கொண்டாடுதல்.

வான மாதரோ டிகலுவர் விஞ்சையர் மகளிர்
ஆன மாதரோ டாடுவ ரியக்கிய ரவரைச்

சோனை வார்குழ லரக்கியர் [1]தொடர்குவர் தொடர்ந்தால்
ஏனை [2]நாடிய ரரு[3]நடக் கிரியையாய்ந் திருப்பார்.

(இ - ள்.) (இவ்விலங்காபுரியில்), வானம் மாதரோடு-(மேற் கூறியவாறு நர்த்தனஞ் செய்கின்ற) தேவமாதர்களுடன், விஞ்சையர் மகளிர்-வித்தியாதர மாதர்கள், இகலுவர்-மாறுபட்டு (அவர்களினும் மேலாக) நாட்டியஞ்செய்வர்: ஆன மாதரோடு - அங்ஙனமான வித்யாதரமாதர்களுடன், இயக்கியர் - யக்ஷஸ்திரீகள், ஆடுவர்-(மாறுபட்டு அவர்களினும் மேலாக) நாட்டியஞ்செய்வர்; சோனை வார் குழல் அரக்கியர்-விடாப் பெருமழை பொழிகின்ற காளமேகம் போன்ற நீண்ட கூந்தலையுடைய இராக்கத மாதர்கள், அவரை தொடர்குவர் - அந்த யக்ஷஸ்திரீகளோடு மாறுபட்டு அவர்களினுஞ் சிறப்பாக நாட்டியஞ்செய்வர்; தொடர்ந்தால் - அங்ஙனம் நாட்டியஞ் செய்யுமிடத்து, ஏனைநாடியர்-மற்றைநாட்டு மகளிர்கள், அருநடம் கிரியை ஆய்ந்திருப்பார் - (அவர்களோடு எதிர்த்துத் தாம் நர்த்தனஞ் செய்யமாட்டாமல் அவர்களுடைய) அருமையான நர்த்தனத்தின் அடைவுகளை மனத்தினுலாராய்ந்து வியந்துகொண்டிருப்டார்; (எ - று.)

இராக்கத மாதர்களுடைய அதிவிசித்திரமான நாட்டியத் திறம், இதிற் கூறப்பட்டது. இயக்கியர், அரக்கியர், நாடியர் என்பன - இயக்கர், அர்க்கர், நாடர் என்றவற்றின் பெண்பால். மிக்க கருநிறமுடைமைக்குச் சோனைமேகம் உவமைகூறப்பட்டது. தொடர்தல் - வாதுக்கு அழைத்தல். இனி, ஈற்றுவாக்கியத்துக்கு - அங்ஙனம் அரக்கியர் இகலி ஆடுமிடத்து மற்றைநாட்டு மாதர்கள் அருமையான நடனத்துக்கு அங்கமான செயல்களைத் தாம் ஆராய்ச்சியுடனே செய்துகொண்டு உதவுவார்கள் என்று பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. பி - ம்:—[1]தொடர்வரத்தொடர்ந்தார். [2]நாகியர். [3]நடக்கிரியமைந்திருப்பார், நடச்சகியமைத்திடுவார். *(121)*

27.—நவநிதிகளைக் குற்றேவல் கொள்கின்ற சிறப்பைக் கொண்டாடுதல்.

இழையு மாலையு மாடையுஞ் சாந்தமு மேந்தி
உழைய ரென்னநின் [1]றுதவுவ நிதியங்க ளொருவர்
விழையும் போகமே யிங்கிது வாய்[2]கொடு விளம்பிற்
குழையு நெஞ்சினு னிணையினு மாசென்று கொள்ளும்.

(இ - ள்.) நிதியங்கள் - (நவ) நிதிகள்,—இழைஉம் - ஆபரணங்களையும், மாலைஉம்-பூமாலைகளையும், ஆடைஉம்- வஸ்திரங்களையும், சாந்தம்உம் - சந்தனத்தையும், ஏந்தி - (தாம்) எடுத்துக்கொண்டு, உழையர் என்ன நின்று உதவுவ - பரிசாரகர்போல அருகில்நின்று (இந்நகரத்து அரக்கர்கட்கு வேண்டும்போதெல்லாம் அவ்விழை முதலியவற்றைக்) கொடுப்பன; இங்கு இது- இவ்வூரிலுள்ள இவ்வகையானபோகம், ஒருவர் விழையும் போகம்ஏ - வேறொருவர் விரும்பத்தக்க போகமோ? [அன்று என்றபடி]; வாய்கொடு விளம்

பின்-(இதனை) வாயினால் வருணித்துச் சொல்லத் தொடங்கினால், குழையும் - (அவ்வாய் சொல்லத்திறமில்லாமற்) குளறிப்போம்; நெஞ்சினால் நினையின்உம் - (இதனை வருணிக்க வேண்டுமென்று) மனத்தினால் நினைத்தாலும், மாசு என்றுகொள்ளும் -(அக்கருத்துச் சிறிதுந் தகாததுபற்றி அங்ஙனம் நினைத்தலை அம்மனம் தனக்குக்) குற்றமாகக் கொள்ளும்; (எ - று.)

அந்நகரத்தவர்போகம் மற்றையெவர்க்கும் மனமொழிமெய் கட்கு எட்டாததென்பது விளக்கப்பட்டது. ("அதிசயமளிப்பதற் கருளறிந்துநந், புதிதலர் கற்பகத்தருவும் பொய்யிலாக், கதிர்நெடு மணிகளுங் கறவையான்களும், நிதிகளு முறைமுறை நின்றுநீட் டவே" என்று ஆரணியகாண்டத்திற் கூறியது காணத்தக்கது.) இவ்விலங்காபுரியில் ஒருவர் அநுபவிக்கின்ற போகமாகிய இதனையே வாயினாற்சொல்லுதலும் மனத்தினால் நினைத்தலும் முடியா எனப் பின்னிரண்டடிகட்குப் பொருள் கூறலுமாம்; எனவே, இந்நகரத்திலுள்ள அனைவரும் நுகர்கின்ற போகத்தை ஒருங்கே வருணித்துச் சொல்லுதலும் மனத்தினாலெண்ணுதலும் முடியா என்பது கருத்து. மகாபதுமம், பதுமம், சங்கம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், குந்தம், நீலம், வரம் என நிதி ஒன்பது வகைப் படும். போகம்-சுகாநுபவம். பி - ம்:—[1]உதவுவரமரர்தமகளிர், உதவுவார் மாகதமகளிர். [2]கொண்டு. (122)

28.—நகரத்தின் அமைப்பைக் கொண்டாடுதல்.

பொன்னின் மால்வரை மேன்மணி [1]பொழிந்தனன் பொருத்தி
[2]உன்னு நான்முகத் தொருவனின் றூழ்முறை யுரைக்கப்
பன்னி நாள்பல பணி[3]யுழந் தரிதினிற் படைத்தான்
சொன்ன வானவர் தச்சனு மிந்நகர் துதிப்பான்.

(இ - ள்.) உன்னும் - (இந்நகரம் இன்னபடி அமையவேண்டு மென்று) நினைத்த, நால் முகத்து ஒருவன் - நான்கு முகங்களை யுடைய ஒப்பற்றவனான பிரமன், நின்று - (அருகில்) நின்று, ஊழ் முறை உரைக்க - செய்யவேண்டிய செயலை முறையே சொல்லிவர, சொன்ன வானவர் தச்சன் - (சிறந்த சிற்பியாக நூல்களிற்) கூறப்பட்ட தேவசிற்பியான விசுவகருமன், பன்னி - ஆராய்ந்து, பொன்னின் மால்வரைமேல் மணி பொழிந்தனன் பொருத்தி - பொன்மயமான பெரிய மகாமேருகிரியிலுள்ள இரத்தினங்களை மிகுதியாகக் கொணர்ந்து சொரிந்து (அவற்றை உரிய இடங்களிற்) பதித்து, பல நாள் பணிஉழந்து - அநேகநாள் சிரமப்பட்டு வேலை செய்து, அரிதினின்-அருமையாக, துதிப்பான்-(யாவரும்) துதிக்கும் படி, இ நகர் படைத்தான் ஆம்- இவ்விலங்காபுரியை அமைத்தான் போலும்; (எ - று.)

இந்நகரத்தினது அதிவிசித்திரமான செய்கைத்திறத்தைக் கொண்டாடிக்கூறியது, இச்செய்யுள். இங்ஙன்செய்திருந்தாலன்றி இது, அத்துணைச்சிறப்புற அமையாதென்றபடி. வடமொழியில் 'ரத்நஸாநு' என்பது, மேருவின் பெயர்களி லொன்று: இரத்தின

மயமான தாழ்வரைகளை யுடையதென்பது அதன்பொருள்;ஆனது பற்றி, 'பொன்னின்மால்வரைமேல்மணி' எனப்பட்டது; மேல் - ஏழனுருபு. இலங்கை நகரத்துக்கு ஆதாரமான திரிகூடகிரி மேருவின் சிகரங்களி லொன்றுதலால், பொன்மயமான பெரிய மலையின் மீது இரத்தினங்களை நிரம்பக்கொட்டி அவற்றைப் பொருந்தப் பதித்துப் படைத்தனனுமென்று உரைத்தலுமொன்று. 'தச்சனும்' என்றவிடத்து, தச்சன் நாம் என்று பிரித்து, நாம் துதிப்பான்-நாம் கொண்டாடுமாறு என்று உரைப்பர் ஒருசாரார். பி - ம்:—[1]பொழிந்தன பொருவ, பொழிந்தனபொருத்தி. [2]உன்னி. [3]உழன்று. (123)

29.—யாழிசையையும் அகிற்புகையையும் கொண்டாடுதல்.

மகர வீணையின் [1]மந்தர கீதத்து மறைந்த
சகர வேலையி னார்கலி [2]திசைமுகந் [3]தடவுஞ்
சிகர மாளிகைத் தலந்தொறுந் [4]தெரிவையர் நிவந்த
அகரு தூபத்தி னழுந்தின முகிற்குல மனைத்தும்.

(இ - ள்.) மகரவீணையின்-(இந்நகரத்தவர் வாசிக்கின்ற) மகர வீணையினது, மந்தர கீதத்து-கம்பீரமான இசையொலியில், சகர வேலையின் ஆர்கலி-சகர சக்கரவர்த்தி புதல்வர்களால் தோண்டப்பட்ட கடலினது நிறைந்த ஓசைகள், மறைந்த-அடங்கிவிட்டன; திசைமுகம் தடவும்-ஆகாயத்தினித்திடத்தை யடைந்துள்ள, சிகரம்-சிகரத்தையுடைய, மாளிகை தலம் தொறும்-இந்நகரத்து மாடமாளிகைகளிலெல்லாம், தெரிவையர் நிவந்த-மகளிர் (தமது கூந்தல் முதலியவற்றிற்கு) மிகுதியாயூட்டிய, அகரு தூபத்தின்-அகிற் புகையில், முகில் குலம் அனைத்துஉம்-(வானத்திற் செல்லுகின்ற) மேகக்கூட்டங்கள் யாவும், அழுந்தின-அடங்கிவிட்டன;

இச்செய்யுளில், கீதவொலியில் வேலையின் ஆர்கலி மறைந்ததாகவும், அகில் தூபத்தில் முகிற்குலம் அழுந்தியதாகவும் கூறியது **மறைவணி.** திசைமுகந் தடவுஞ் சிகரமாளிகை-**தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி.** பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ் என்ற நான்கனுட் பத்தொன்பது நரம்புகட்டின மகரயாழ் இங்குக்கூறப்பட்டது; "ஒன்றுமிருபது மொன்பதும் பத்துடனே, நின்ற பதினுறும் பின்னேழுங்-குன்றாத, நால்வகை யாழுக்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகைய நூலோர்விதி" என்றதனால், முறையே இவற்றிற்கு நரம்பு இத்துணையவென்க. மகர வீணை-மகரமீன் வடிவமாக வேலைத்திறமமைக்கப்பெற்ற வீணை. 'மந்தர கீதம்' என்பது வடமொழித்தொடரின் விகாரம். கலம், மந்தரம், தாரம் என்ற இசைவகைகளுள் மத்திமமாகிய மந்தரம், இங்குக் கூறப்பட்டது. கலம்-செவிக்கு இனியதும் எழுத்து நன்கு விளங்காததுமான தொனி; மந்தரம்-கம்பீரமான தொனி; தாரம்-அதிகமான தொனி. அகருதூபம்-அகிற்கட்டையை யெரித்தலா லாகும் புகை.பி - ம்:—[1]மந்திர. [2]திசைமுகன். [3]தழுவும். [4]மடந்தையர் தீர்த்த, மடந்தையர்தீற்றும். (124)

30.—அரக்கர்களின் களிப்பைக் கொண்டாடுதல்.

பளிக்கு மாளிகைத் தலந்தொறு மிடந்தொறும் பசுந்தேன்
துளிக்குங் கற்பகத் தண்ணறுஞ் சோலைக டோறும்
அளிக்குந் தேறலுண் [1]டாடுநர் பாடுந ராகிக்
களிக்கின் றாரலாற் [2]கவல்கின்று ரொருவரைக் காணேன்.

(இ - ள்.) (இந்நகரத்திலுள்ள), பளிங்கு மாளிகை தலம் தொறுஉம்-ஸ்படிகக் கற்களினாலமைக்கப்பட்ட வீடுகளினிடங்களிலும், பசுந்தேன் துளிக்கும் கற்பகம் தண் நறுஞ் சோலைகள் தொறுஉம்-புதிய தேனைச் சிந்துகின்ற கற்பக மரங்களையுடைய குளிர்ச்சியான சோலைகளிலும், இடந்தொறுஉம் - மற்றும் பலவகையான இடங்களிலும், அளிக்கும் தேறல் உண்டு - (பரிசாரகர்களாற்) கொண்டு கொடுக்கப்படுகிற மதுவைக் குடித்து, ஆடுநர் பாடுநர் ஆகி-கூத்தாடுகின்றவர்களும் இசைபாடுகின்றவர்களுமாய், களிக்கின்றார் அலால்-களித்திருக்கின்ற அரக்கர்களை(க் காண்கின்றேனே) யல்லாமல், கவல்கின்றார் ஒருவரை-கவலையுடனிருக்கின்றவரான அரக்கரொருவரையும், காணேன்-காண்கின்றேனில்லை; (எ - று.)

இலங்கையிலுள்ள மிகப்பலரான அரக்கர்களனைவரும் கவலையின்றிக் கட்குடித்துக் களித்து ஆடல்பாடல்களைச்செய்துகொண்டு மகிழ்ந்திருக்கின்றனரே யன்றி, ஒருவரேனும் களிப்பின்றிக் கவலையுடையரா யிருக்கவில்லை யென்பது, கருத்து. 'கற்பகச்சோலை'— கற்பகம்போலுள்ள சோலை என்றுவது. தேவலோகத்துக் கற்பகத் தருக்களே இராவணனால் அங்குநின்று பெயர்த்து இங்குக் கொணர்ந்து நாட்டப்பட்டன என்றுவது கொள்க. பி - ம்:— [1]ஆடினர் பாடினராகி. [2]கலுழ்கின்றார். (125)

31.—அவர்களது போகத்தைக் கொண்டாடுதல்.

தேறன் மாந்தினர் தேனிசை மாந்தினர் செவ்வாய்
ஊறன் மாந்தின ரின்னுரை மாந்தின ருடல்
கூறன் மாந்தின ரனையவர்த் [1]தொழுதவர் கோபத்து
ஆறன் மாந்தின ரரக்கியர்க் குயிரன்ன வரக்கர்.

(இ - ள்.) அரக்கியர்க்கு உயிர் அன்ன அரக்கர் - (இந்நகரத்திலே) இராக்கத மாதர்கட்கு உயிர்போன்றவர்களான இராக்கதர்கள்,—தேறல் மாந்தினர் - (அம்மாதர்களாலளிக்கப்பட்ட) மதுவைப்பானஞ்செய்தனர்: இசை தேன் மாந்தினர் - (அத்தேனினும் இனிதாக அவர்கள் பாடுகின்ற) இசைத்தேனை ஆவலோடு செவிமடுத்தனர்: செவ் வாய் ஊறல் மாந்தினர்-(அங்ஙன் இசைத்தேனையளித்த அவர்களுடைய) சிவந்தவாயிதழிலூறுகின்ற அமுதநீரை உட்கொண்டனர்: இன் உரை மாந்தினர் - (அவர்களுடைய வாயினின்று வெளிவரும்) இனிமையான காதற்பேச்சை அன்புடன்கேட்

டனர்: ஊடல் கூறல் மாந்தினர் - (காமத்திற்கின்பமென்று ஊடி) அவ்வூடலிற் கூறுங் கடுஞ்சொற்களையும் பிரியத்தோடு கேட்ட னர்: அனையவர் தொழுது - அங்ஙனம் ஊடிய அம்மாதர்களை (ஊடல் தீர) வணங்கி, அவர் கோபத்து ஆறல் மாந்தினர் - அவர்கட்கு உண்டாயிருந்த கோபம் தெளிந்த நிலையை ஆசையோடு கண்டனர்; (எ - று.)

'களிக்கின்றாரன்றிக் கவல்கின்றாரொருவரைக் காணேன்' என்று கூறிய அனுமான், அங்ஙன்களிக்கின்றமையைத் தான் கண்டபடியைக் கூறுகின்றான், இதில். அந்நகரத்து அரக்கர்களும் அரக்கியர்களும் கவலையின்றிக் களித்துப் பலபடியால் உல்லாச மாக இருக்கின்றமையை இங்ஙனம் பாராட்டிக் கூறினன். மாந்து தல் - குடித்தல்; இது இலக்கணையாய், ஆதரத்தோடு செவியுற்றும் கண்ணுற்றும் உட்கொள்ளுதலையும் உணர்த்திற்று. வாய் - இத மூக்கு இலக்கணை. வாயூறல் மாந்துதல் - அதரபானம். "ஊடுதல் காமத்திற்கின்ப மதற்கின்பம், கூடி முயங்கப்பெறின்" என்பவாத லால், ஊடல்கூறல்மாந்துதலும் கோபத்தாறல்மாந்துதலும் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாயின. இச்செய்யுளில், 'மாந்தினர்' என்ற ஒருசொல் ஒரு பொருளிலேயே பலமுறை வந்தது, சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி. பி - ம்:—[1]தொழுதெழு. (126)

32.—இதுவும் அது.

எறித்த குங்குமத் திளமுலை யெழுதிய [1]தொயில்கள்
கறுத்த மேனியிற் [2]பொலிந்தன வூடலிற் [3]கனன்ற
[4]மறிக்க ணோக்கியர் மலரடி [5]மஞ்சுளப் [6]பஞ்சி
குறித்த கோலங்கள் [7]பொலிந்தன வரக்கர்தங் குஞ்சி.

(இ - ள்.) எறித்த குங்குமத்து - செந்நிறவொளி வீசுகின்ற குங்குமப்பூவின் குழம்பைக்கொண்டு, (இந்நகரத்து இராக்கதர் களால்), இளமுலை எழுதிய - (அரக்கியர்களின்) இளமையான தனங்களிலே எழுதப்பட்டுள்ள, தொயில்கள் - சித்திரங்கள், கறுத்தமேனியில் பொலிந்தன - (அவர்களை இறுகத்தழுவிய அரக்க ருடைய) கருநிறமான உடம்பிற் பதிந்து விளங்கின; (ஊடலைத் தணிக்கும்படி தம்மை வணங்கின அரக்கரைஅரக்கிமார் உதைக்கும் போது), ஊடலில் கனன்ற மறி கண் நோக்கியர்-பிணங்கியதனாற் கொதித்தவரும் மான்குட்டியின்பார்வைபோன்ற பார்வையை யுடையவர்களுமான அரக்கியரின், மலர் அடி - செந்தாமரை மலர்போன்ற கால்களிலூட்டப்பட்டுள்ள, மஞ்சுளம் பஞ்சி - அழகிய செம்பஞ்சுக் குழம்பு, குறித்த - பட்ட, கோலங்கள் - அடையாளங்கள், அரக்கர்தம் குஞ்சி - அரக்கருடைய தலைமயிர் களில், பொலிந்தன - விளங்கப் பெற்றன; (எ - று.)

அரக்கரும் அரக்கியரும் தழுவும்பொழுது, அரக்கியர்மார்பிற் செந்நிறமான குங்குமப்பூங்குழம்புகொண்டு எழுதப்பட்டுள்ள மகரிகாபத்திரங்கள் அரக்கரது கருநிறமான மார்பிற்பதிதல்,

முதல் வாக்கியத்திற் கூறப்பட்டது. அரக்கியர் ஊடல் கொண்ட பொழுது கோபமிகுதியால் அரக்கர துமுடியில் தமது அடி படுமாறு உதைக்கையில் அவ்வடிகளிலூட்டிய செம்பஞ்சுக்குழம்பு அம் முடியிற் படிவது, பிந்திய வாக்கியத்திற் கூறிய பொருள். **மாற்று நிலையணி**; இது வடமொழியில் பரிவ்ருத்த்யலங்கார மெனப்படும்; உயர்ந்ததோ தாழ்ந்ததோ ஒன்றைக்கொடுத்து மற்றொன்றை வாங்குதலாகக் கூறுதல், இதனிலக்கணம். அரக்கர் ஆலிங்கனத்தையும் வணக்கத்தையும் அரக்கியர்க்குத் தந்து, அவரிடத்தினின்று முலைத்தொய்யிலையும் காற்செம்பஞ்சின் நிறத்தையும் பெற்றதாகக் கூறியது காண்க. இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடி - கூடலையும், பின்னிரண்டடி - ஊடலையும் கூறுவன. குஞ்சி - ஆடவர் தலைமயிர். [7]பொலிந்தில என்ற பாடத்திற்கு - அரக்கரின் தலைமயிர் செம்பட்ட நிறமுடைமையால், அவற்றில் செம்பஞ்சுக் கோலங்கள் விளங்கவில்லை யென்க. பி - ம்:—[1]தொழில்கள். [2]பொலிந்தனர். [3]கனன்று. [4]மறித்து. [5]மஞ்சனப், மஞ்செனப், பங்கயம். [6]பஞ்சிற். ()

33.—மகளிரின் அழகைக் கொண்டாடுதல்.

விளரிச் சொல்லியர் [1]வாயினுன் வேலையுண் மிடைந்த
பவளக் காடெனப் பொலிந்தது படைநெடுங் கண்ணால்
குவளைக் கோட்டகங் கடுத்தது குளிர்முகக் குழுவான்
முளரிக் [2]கானமு [3]மானது [4]முழங்குநீ ரிலங்கை.

(இ - ள்.) முழங்கு நீர் இலங்கை - ஒலிக்கின்ற கடல்நீர் சூழ்ந்த இவ்விலங்காபுரியானது,—விளரி சொல்லியர் - விளரியென்னும் இசைபோ லினிய சொற்களையுடையவர்களான மகளிரது, வாயினுன் - (செந்நிறமான) வாயிதழ்களால், வேலையுள் மிடைந்த - கடலில் மிகுதியாயுள்ள, பவளம் காடு என - பவழத்தொகுதிபோல, பொலிந்தது - விளங்கிற்று; படைநெடுங் கண்ணால் - (அம்மகளிரது) வாளாயுதம்போற்கூரிய நீண்ட கண்களினால், குவளை கோட்டகம் கடுத்தது - கருங்குவளை மலர்கள் நிறைந்த நீர்நிலையைப் போன்றது; குளிர்முகம் குழுவால் - (அம்மாதர்களது) குளிர்ச்சியான [காணுதற்கு இனிய] முகங்களின் கூட்டத்தால், முளரி கானம் உம் ஆனது - செந்தாமரைக்காடு போலவுமாயிற்று; (எ - று.)

இலங்கையாகிய ஒரு பொருளினிடத்துப் பல தன்மைகளை ஆரோபித்துக் கூறியது, **பலபடப்புனைவணி**. மகளிரது வாய்க்குப் பவழம் - செந்நிறத்திலும், கண்களுக்கு வாட்படை - கூர்மையிலும் ஆடவர் நெஞ்சின் திண்மையை யொழித்தலிலும், கண்களுக்கு நீலோற்பலமலர் - கருமை மென்மை யழகுகளிலும், முகத்திற்குத் தாமரைமலர் - கண்டவருடைய கண்களைக் களிக்கச்செய்யும் அழகிலும் உவமை: வடமொழியில் ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்னும் ஏழுஸ்வரங்கள் - தமிழில்முறையே குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் ஏழிசை யெனப்படும். விளரியென ஓர்பண்ணும்

உண்டு. பவளக்காடு - பவளக்கொடியின் தொகுதி. படை என்ற ஆயுதப்பொதுப்பெயர்க்கு - வேல் அம்பு என்ற பொருள்களும் இங்கு அமையும்; அவையும், கண்ணுக்கு உவமையாம். கடுத்தது, ஆனது - உவமவாசகம். தாமரைத் தொகுதியை 'தாமரைக்காடு' என்றல், மரபு. முழங்குநீர் - ஆரவாரிக்கின்ற நீர்: எனவே, கடலாயிற்று. பி-ம்:—[1]ஓதியால். [2]கானகம். [3]ஒத்தது. [4]மூரி. (128)

வேறு.

34.—அரக்கர்களின் பெருந்தொகையைக் கொண்டாடுதல்.

எழுந்தனர் திரிந்து வைகு [1]மிடத்ததா யின்று காறும்
கிழிந்தில தண்ட மென்னு மிதனையே கிளப்ப தல்லால்
[2]அழிந்துநின் றுவ தென்னே யலருளோ னாதி யாக
ஒழிந்த[3]பே ருயிர்க ளெல்லா மரக்கருக் குறையும் போதா.

(இ - ள்.) அண்டம் - அண்டகோளமானது, எழுந்தனர் திரிந்து வைகும் இடத்தது ஆய் - (இந்நகரத்திலுள்ள அரக்கர்கள் அத்தனை பேரும்) மேலெழுந்து திரிந்து தங்குமிடத்தை யுடையதாயிருந்தும், இன்று காறும் கிழிந்திலது - இன்றை நாளளவும் உடைந்து தகர்ந்திலது, என்னும்-என்கிற, இதனை ஏ-இந்த வலிமையையே, கிளப்பது அல்லால் - (அதிசயமாகப்) பாராட்டிச்சொல்வதல்லாமல், அழிந்து நின்று ஆவது என்னே-(அவ்வரக்கர்களுடைய தொகை இவ்வளவென்று சொல்ல முடியாமையைக் குறித்து) வருந்தி நிற்றலாலாகும் பயன் யாது? [எதுவுமில்லை யென்றபடி]; அலர் உளோன் ஆதி ஆக - தாமரை மலரில் வாழ்கின்றவனான பிரமதேவன் முதலாக, ஒழிந்த பேர் உயிர்கள் எல்லாம் - மற்றுமுள்ள பெருந்தொகையாகிய பிராணிகளனைத்தும், அரக்கருக்கு உறை உம் போதா - (இந்நகரத்திலுள்ள) அரக்கர்களின் தொகைக்கு உறையிடுதற்கும் போதாமாட்டா; (எ - று.)

பிரமன் முதல் எறும்பீறாக உலகத்திலுள்ள உயிர்களெல்லாம் இந்நகரத்திலுள்ள அரக்கர்களின் தொகைக்கு உறையிடவும் போதா என்று அவ்வரக்கர்களின் தொகைமிகுதியை விளக்கியவாறு. உறையிடுதலாவது - பொருள்களைக் கணக்கிடும்போது ஞாபகத்தின் பொருட்டு ஒவ்வொரு பெருந்தொகைக்கு ஒன்றாக இடுவதோர் இலக்கக்குறிப்பு. இங்ஙனம் அளவிறந்த அரக்கர்கள் எழுந்து திரிந்து தங்குதற்கு இடங்கொடுத்துக்கொண்டு அண்டகோளம் இதுவரை பிளவுபடாதிருந்ததைப்பற்றி வியக்கவேண்டுமேயன்றி இவர்கள் தொகை இத்தனையென்று தெரியாமையைக் குறித்து வருந்த வேண்டியதில்லை யென்பது, முதல் வாக்கியத்தின் கருத்து. பி - ம்:—[1]இடத்ததால். [2]அழுந்தி. [3]வேறு. (129)

35.—நகரத்தின் பரப்பைக் கொண்டாடுதல்.

காயத்தாற் பெரியார் வீரங் கணக்கிலா ருலகங் கல்லும்
ஆயத்தார் வரத்தின் றன்மை யளவற்று ரறிதல் தேற்று

[1]மாயத்தார் [2]நகர்க்கெங் கேனும் வரம்புமுண் டாமே மற்றோர்
தேயத்தார் தேயஞ் [3]சேறல் தெருவிலோர் தெருவிற் சேறல்.

(இ - ள்.) காயத்தால் பெரியார் - உடம்பில் அளவினாற் பெருமையுடையவர்களும், வீரம் கணக்கு இலார் - வீரத்தன்மையில் அளவில்லாதவர்களும்,உலகம் கல்லும் ஆயத்தார்-உலகத்தை நாசஞ்செய்யச் சித்தராயிருப்பவர்களும், வரத்தின் தன்மை அளவு அற்றார்-(தாம் பெற்றுள்ள) வரபலத்தின் சிறப்பில் ஓரளவில்லாதவர்களும், அறிதல் தேற்றா மாயத்தார்-(எவரும்) அறிந்துகொள்ள முடியாத மாயையுடையவர்களுமாகிய அரக்கர்கள் வசிக்கின்ற, நகர்க்கு - இந்நகரத்திற்கு, எங்கு ஏனும் வரம்பும் உண்டு ஆம்ஏ - எவ்வகையிலேனும் ஓரளவு உள்ளதாகுமோ? [ஆகாதென்றபடி]; தெருவிலோர் தெருவில் சேறல் - (இவ்வூரில்) ஒரு தெருவிலிருப்பவர் அதனினின்று வேறொரு தெருவிற்குச் செல்லுதல், ஓர் தேயத்தார் மற்று தேயம் சேறல் - ஒரு நாட்டிலுள்ளவர்கள் (அந்நாட்டினின்று) பிறிதொரு நாட்டிற்குச் செல்லுதல் போலாம்;

உடம்பு, வீரம், முயற்சி, வரம், மாயை முதலிய ஒவ்வொன்றிலும் அளவற்றவர்களான இவ்வரக்கர்கள் வசிக்கின்ற இந்நகர்க்கு ஓரளவு இருத்தல் கூடியதோ? அன்று என்றது, முதல் மூன்றடிகளின் தேர்ந்த பொருள். ஒவ்வொரு தெருவும் மிக நீண்டுள்ளதென்பதனை, நான்காமடியால் விளக்கினார். தெருவிலோர் தெருவிற் சேறல் மற்றோர் தேயத்தார் தேயஞ்சேறல் போலுமென்னாது 'சேறல்' என உபமான உபமேயங்கட்கு ஐக்கியந்தோன்றச்சொன்னது, **காட்சியணி.** 'உலகங்கல்லும் ஆயத்தார்' என்பதற்கு - உலகத்தை மேலுங் கீழும் பறிக்கும்படியான நீளத்தையுடையவர்களென்று உரைப்பாருமுளர்; இவ்வுரையில், ஆயம்-நீளம்: ஆயதமென்ற வடசொல்லின் விகாரம். முந்தினவுரையில், ஆய்த்தமென்ற வடசொல் ஆயமென விகாரப்பட்டதென்க; யத்தனமென்பது பொருள். இனி, இதற்கு-உலகத்தைப் பெயர்த்தெடுக்க வல்ல [மிக்க வலிமையுள்ள] மகளிர் கூட்டத்தையுடையவரென்று உரை கூறுதலுமுண்டு; (ஆயம் - மகளிர்கூட்டம்:) அறிதல் தேற்றும் என்று எடுத்து, உரைப்பர் ஒருசாரார். ஏ-எதிர்மறை. எங்கேனும்-அகலம், நீளம், சுற்றளவு, உயரம் முதலிய எவ்வகையிலாயினு மென்றபடி. தெருவில் ஓர்தெருவின் என்று எடுத்து, ஒரு வீதியினின்று மற்றொரு வீதிக்கு என்று உரைக்கவும் இடமுண்டு. பி-ம்:—[1]மாயத்தால். [2]அவர்க்கெங்கேனும், அங்கங்கேனும். [3]சேர்ந்தாற்,சென்றால். (130)

36.—அரக்கியர்களின் பராக்கிரமத்தையும் போகத்தையும் கொண்டாடுதல்.

கழ[1] லுலாங் காலுங் கால [2]வே லுலாங் கையுங் காந்தும்
அழ லுலாங் கண்ணு [3]மில்லா வாடவ ரில்லை யன்னார்

[4]குழலுலாங் களிவண் டார்க்குங் [5]குஞ்சியாற் பஞ்சி குன்று
மழலை[6]யாழ்க் குதலைச் செவ்வாய் மாதரு மில்லை மாதோ.

(இ - ள்.) இந்நகரத்தில்—, —கழல் உலாம் கால்உம்-வீரக்கழலணிந்த கால்களையும், காலன் வேல் உலாம் கைஉம் - யமன் போன்ற வேலாயுதத்தையேந்திய கையையும், காந்தும் அழல் உலாம் கண்உம்-மூண்டெரிகின்ற நெருப்பு உலாவுகின்ற கண்களையும், இல்லா - பெற்றிராத, ஆடவர் - புருஷர்கள், இல்லை—; அன்னார் - அந்த ஆடவர்களுடைய, குழல் உலாம் - இசைப்பாட்டுடனே திரிகின்ற, களி வண்டு- மதக்களிப்பையுடைய வண்டுகள், ஆர்க்கும் - ஆரவாரிக்கப்பெற்ற, குஞ்சியால் - தலைமயிரினால், பஞ்சி குன்று - (தங்கள் கால்களிலூட்டிய) செம்பஞ்சுக் குழம்பு குலைவுபடாத, மழலை யாழ் குதலை செவ் வாய் மாதர்உம் - இனிய ஒலியையுடைய யாழினிசைபோலினிமைதருகின்ற குதலைச்சொற்களைப் பேசுகின்ற சிவந்த வாயையுடைய மகளிரும், இல்லை—; (எ - று.)—மாது, ஓ—ஈற்றசை.

இந்நகரத்தவரான அரக்கரனைவரும் தமது வீரத்துக்கு அறிகுறியாகக் காலிற் கழலென்னும் அணிகலத்தை அணிந்தவர்களாயும், கொடுமையால் எப்பொழுதும் போர்க்குச் சித்தராய்க் கையில் வேலேந்தியவர்களாயும், இயற்கைச் சினப்பண்பால் 'கொள்ளிக் கண்ணர்', 'கொடுங் கண்ணர்' என்னும்படி கொதிக்கின்ற நெருப்பைச் சொரிகின்ற கண்களையுடையவர்களாயும் இருக்கின்றார்களென்பது, முதல்வாக்கியத்தின் கருத்து. மகளிர் ஊடினராக அவ்வூடலைத் தணித்தற்பொருட்டுத் தமது முடி அவரடியிற் படுமாறு விழுந்து வணங்கும்பொழுதும், மகளிர் ஊடல் மிகுதியால் ஆடவர்களின் முடிமேல் தமது கால்படுமாறு அவர்களை உதைக்கும்பொழுதும் ஆடவரது முடிபட்டு மகளிரின் காற்செம்பஞ்சுக்குழம்பு குலைகின்றதென்பது,பிந்திய வாக்கியத்தின் கருத்து.

வேலுக்கு யமனுவமை, கொல்லக்கருதியவர்களைத் தவறாது கொல்லுதலிலென்க. குழல் - இசைப்பாட்டு. [4]குழல் உலாய் என்ற பாடத்திற்கு - வேய்ங்குழல்போல இன்னிசை செய்துகொண்டு என்றும், நெய் குழல்போல ஓய்வின்றியுலாவி என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். வண்டுகள் குஞ்சியில் (மொய்த்து) ஆர்த்தல், அங்குச் சூடியமலர்களின் தேனை யுண்ண வென்க.
பி - ம்:—[1]உலாக், இலாக். [2]அயில். [3]உள்ள. [4]குழலுலாக். [5]கோதையில்லாருமோகை. [6]அஞ்சொல்லிலாத. (131)

37.—ஆங்குள்ள யானைகளைக் கொண்டாடுதல்.

கள்ளுறக் [1]கனிந்த பங்கி யரக்கரைக் கடுத்த காதற்
புள்ளுறத் [2]தொடர்வ மேனி புலாலுறக் கடிது போவ
வெள்ளுறப் [3]பெயிற்ற செய்ய தலையன கரிய மெய்ய
உள்ளுறக் [4]களித்த குன்றி னுயர்ச்சிய வோடை யானை.

(இ - ள்.) காதல் புள் உற தொடர்வ - ஆசையோடு வண்டுகளினால் மிகுதியாகத் தொடரப்படுபவையும், மேனி புலால் உற கடிது போவ - உடம்பிற் புலால்நாற்றம் வீசும்படி விரைந்து செல்பவையும், வெள் உறுப்பு எயிற்ற - வெண்ணிறமாய் வெளிப்பட்டு விளங்குகிற உறுப்பான தந்தங்களையுடையவையும், செய்ய தலையன - செந்நிறமான தலைகளையுடையவையும், கரிய மெய்ய - கருநிறமான உடம்பையுடையவையும், உள் உற களித்த-மனத்தில் மிகுதியாகக் களிப்பையுடையவையும், குன்றின் உயர்ச்சிய - மலை போன்ற உயர்வையுடையவையுமான, ஓடை யானை - நெற்றிப் பட்டத்தையணிந்த யானைகள்,—கள் உற கனிந்த பங்கி - (சூடிய மலர்களின்) தேன் பெருக வளர்ந்த செம்பட்ட மயிர்களையுடைய, அரக்கரை - இராக்கதர்களை, கடுத்த - போலுள்ளன; (எ - று.)

இலங்கையிலுள்ள யானைகட்கு அந்நகரத்து அரக்கர்களோடு ஒப்புமை குறிக்கப்பட்டது; **சிலேடையுவமையணி.** மதநீரையுண்ணுதற்பொருட்டு வண்டுகள் யானைகளைத்தொடரும்; தரித்த மலர்மாலைகளிலுள்ள தேனைப் பருகுதற்பொருட்டு அவை அரக்கரையுந் தொடரும். 'புள்' என்ற பொதுப்பெயர் -சிறப்பாய், வண்டைக் குறித்தது. இனி, புள் - பருந்துமாம்; மதயானையினாற் கொல்லப்படும் பிராணிகளின் தசையை யுண்ணலா மென்னும் அவாவினால் அதனைப் பருந்துகள் தொடரும்; இக்காரணத்தால் அரக்கரையும் பருந்துகள் தொடரும். யானைக்குப் புலால்-பலரைக் கொன்றதனாலாகிய தசைநாற்றம். அரக்கர்க்குப் புலால் - தசையுண்ட நாற்றம். யானைக்கு வெள்ளுறுப்பெயிறு - தந்தம்; அரக்கர்க்கு இருபுறமும் வெளியெழுந்து விளங்குகின்ற வலிய கோரப்பல். யானைக்குச் செய்ய தலை - செம்பட்டினாலாகிய முகபடாத்தையணிதலினால்; மதங்கொண்ட காலத்தில் துதிக்கையாற் செம்புழுதியை யெடுத்துத்தானே தன் தலையிற்போகட்டுக்கொள்ளுதலாலுமாம்: முகத்தில் உத்தமவிலக்கணமாகிய செம்புள்ளிகளையுடைமையாலும் என்றலும் ஒன்று. அரக்கர்க்குச் செய்ய தலை -செம்பட்ட மயிருடைமையால். கரியமெய்யும், குன்றினுயர்ச்சியும் - இருதிறத்துக்கும் ஒக்கும். உள்ளுறக் களித்தல்-யானைக்கு மதமயக்கத்தால்; அரக்கர்க்கு மதுபானத்தால். கனிதல் - முதிர்தல். உறுப்பு-உடலினங்கம்: உறுதி. ஓடை - நெற்றிப்பட்டம்: இது அரக்கர்க்கும் ஏற்கும். பி-ம்:—[1]களித்த. [2]தொடரும், துவண்டாம். [3]எயிற்றுச். [4]குளித்த. (132)

38.—அரக்கியரது நடனச்சிறப்பைக் கொண்டாடுதல்.

வள்ளிநுண் மருங்கு [1]லென்ன வானவர் [2]மகளி ருள்ளம்
தள்ளுறப் பாணி[3]தள்ளா நடம்புரி தடங்கண் மாதர்
[4]வெள்ளிவெண்[4]முறுவல்[5]தோன்ற மடந்தையர்[6]வெள்கு கின்றார்
[7]கள்ளிசை [8]யரக்கர் மாதர்[9]களியிடு குரவை காண்பார்.

(இ - ள்.) வானவர் மகளிர் - தேவமாதர்கள், வள்ளி நுண் மருங்குல்என்ன-பூங்கொடிபோன்று நுண்ணியஇடையையொப்ப,

உள்ளம் - தம் மனம், தள்ளுற-சோர்வடையும்படி, பாணி தள்ளா நடம் புரி - தாளக்கிரமந் தவறாத நாட்டியத்தைச் செய்கின்ற, தடகண் மாதர் - பெரிய கண்களையுடைய (இராக்கத) மகளிர் களின், வெள்ளி வெள் முறுவல் - வெள்ளிபோல வெண்ணிறமாக வுள்ள புன்சிரிப்பு, தோன்ற - வெளிப்பட,—மடந்தையர் - அத் தேவமாதர்கள், வெள்குகின்றார் - (முன்நிற்றற்கு) வெட்கப் படுகின்றவர்களாய்,—கள் இசை அரக்கர் மாதர் களி இடு குரவை காண்பார் - கள்ளைக்குடித்த இராக்கதமாதர்கள் அக்களிப்பினு லாடுங் குரவைக் கூத்தை(ச் சென்று) காண்பார்கள்: (எ - று.)

ஆடல்பாடலாதிவிநோதங்களில் தேவமாதர்கள் மிகச்சிறந் தவரென்பது, பிரசித்தம்: அத்தெய்வமகளிர் இங்கு அரக்கர்க்கு ஊழியஞ்செய்கின்றபொழுது ஒழிந்த வேளைகளில் அரக்கியரது நர்த்தனத்தைக் கண்டு மகிழ்பவராவர்: நாட்டியசாஸ்திர விதிமுறை தவறாது தாளவடைவொத்து அவ்வரக்கியராடும் நாட்டியமானது, அத்தேவமாதர் தமக்கு இவ்வகை நாட்டியஞ் செய்யத் தெரிய வில்லையே யென்பது குறித்து மனஞ்சோரும்படி அதிவிசித்திரமா யிருக்கும்: அதனை அத்தேவமாதர்கள் வியந்து பார்த்துக்கொண் டிருக்கின்றபொழுது, அவ்விராக்கத மகளிர் நாட்டிய முறைமை யிற் செய்த புன்சிரிப்பைக் கண்ணுற்று, அதனைத் தங்களைப் பரிகசித்துச் சிரித்ததாகக் கருதி அங்கு நிற்க வெள்கி, வேறிடத் தில் அரக்கியர் கட்குடித்துக் களித்து ஆடுங் குரவைக்கூத்தைக் காண்பார்கள் எனக் கருத்து விரித்து உரைத்துக்கொள்க. அவர்கள் கட்குடித்து மயங்கியாடுங்கூத்து அத்துணையாக விதிமுறைக்கு ஒத்திராததலின் அதனை நாணுதலின்றிக் காணலாமென்பது, அத் தேவமாதர்களுட்கோளென்க. அரக்கர் மாதர் - அரக்கரும் அரக்கியரும் என்னவுமாம்; உம்மைத்தொகை. 'மடந்தையர்' என்றது, சுட்டுமாத்திரமாய் நின்றது.

வள்ளி=வல்லி. பாணி - கைக்கொண்டு ஒத்தறுத்து இடப் படுந் தாளத்துக்கு இலக்கணை. இனி, 'பாணிதள்ளா' என்பதற்கு- பாட்டுக்கு ஏற்ற என்ற பொருளும் அமையும். கள் இசை அரக்கர் மாதர் - தேன்போலினிய சொற்களையுடைய இராக்கதமகளிர், களி இடு - கட்குடித்த களிப்பினுற் செய்கின்ற, குரவை என்று பதவுரை கூறவும்படும். இசை - சங்கீதமுமாம். பி - ம்:—[1]அன்ன. [2]மருளின். [3]தாழா. [4]வெள்ளிய. [5]தோன்று நகையர்தாம். [6]வெள்கி நின்றார். [7]கள்ளிடை, கள்ளுடை. [8]அரக்கிமார்கள். [9]களித்திடு. ()

39.—செல்வமிகுதியைக் கொண்டாடுதல்.

ஒறுத்தலோ நிற்க [1]மற்றெம் முயர்படைக் கொருங்கிவ் வூர்வந்து
இறுத்தலு மெளிதா மற்றும் யாவர்க்கு மியக்க [2]முண்டே
கறுத்தவா ளரக்கி மாரு மரக்கருங் [3]கழித்து வீசி
வெறுத்தபூண் வெறுக்கை யாலே [4]தூருமிவ் வீதி யெல்லாம்.

(இ - ள்.) ஒறுத்தல்ஓ நிற்க - (யாம் இந்நகரத்தை) அழித்தல் இருக்கட்டும்; எம் உயர் படைக்கு-எமது சிறந்த (வானர) சேனைக்கு

ஒருங்கு இ ஊர் வந்து இறுத்தல்உம் எளிதுஆம் - ஒருசேர இந்த ஊர்க்கு வந்து சேர்தலும் எளியதாகலாம்; மற்றுஉம் - அங்ஙனம் வந்து சேர்ந்தாலும், யாவர்க்குஉம் இயக்கம் உண்டுஏ-அவ் வானரர் கட்கெல்லாம் இவ்வூரில் அடிவைத்துச் செல்லுதல் உண்டாகுமோ? [உண்டாகாதென்றபடி]; (ஏனெனில்),—கறுத்த வாள் அரக்கி மார்உம் அரக்கர்உம் கழித்து வீசி வெறுத்த பூண் வெறுக்கை யாலே - கருநிறமுள்ள கொடிய இராக்கதிகளும் இராக்கதர்களும் கழற்றியெறிந்து வேண்டாமென்று வெறுத்துவிட்ட ஆபரணங் களின் மிகுதியால், இ வீதி எல்லாம் தூரும் - இந்நகரத்து வீதிக ளெல்லாம் நிறைந்துகிடக்கின்றன; (எ-று.)—மற்று-வினைமாற்று: அவ்வொறுத்தலையல்லாமல் என்க.

மிக்கசெல்வத்தவரான இந்நகரத்து அரக்கியரும் அரக்கரும் புதிய அணிகலங்களை யணியும்போது முன்பு தாம் அணிந்திருந்த பழைய ஆபரணங்களைக் கழற்றி இனி இவைவேண்டாவென்று வெறுத்து வீதியிலெறிகின்றனர்; அவ்வூரில் அனைவரும் பெருஞ் செல்வராதலால் அங்ஙனம் பிறர் கழித்துத் தெருவிலெறிந்த வற்றை எவரும் விரும்பியெடுத்துக்கொள்வாரில்லை. ஆகவே அவ் வணிகலங்கள் அங்குக்கிடந்து நடப்பவர் காலி லுறுத்தலால், அத்தெருக்களில் நடத்தல் எவர்க்கும் அரிதாகின்றதென்க. இது- செல்வமிகுதியைச் சொல்லுதலால், **வீறுகோளணி.** நீராடுதல், ஊடுதல், கூடுதல், பாரமெனக் கருதுதல் இச்சமயங்களில் அணி கலங்களைக் கழற்றியெறிகின்றன ரென்றலுமுண்டு. 'ஒறுத்தலோ நிற்க' என்றது-இந்நகரத்தை நாம் அழிப்பதைக் குறித்துப் பின்பு ஆலோசித்துக் கொள்ளலாம்; இந்நகரில் நம்மவர் அடியிடுதலரி தென்கிற விஷயம் இப்பொழுது சிந்திக்கத்தக்கதாகின்றது என்ற படி. 'இறுத்தலு மெளிதாம்' என்ற உம்மையால், கடல் கடந்து இங்குவந்து சேர்தலினும் இவ்வீதிகளில் அடியிட்டு நடத்தல் அரி தென்றவாறும். வெறுக்கை - வெறுக்கப்படுவது என மிகுதிக்குக் காரணக்குறியாம். பி - ம்:—[1]மற்றோருயர் படைக்கொதுங்கி. [2]உண் டாம். [3]களித்து. [4]தூர்ந்தன வீரையெல்லாம், தூர்ந்ததுவீரை யெல்லாம், வெள்ளிடையரிதிவ்வீதி. (134

40.—இதுவும் அது.

வடங்களுங் குழையும் பூணு மாலையுஞ் சாந்தும் யானைக்
கடங்களுங் கலின மாவி லாழியுங் கணக்கி லாத
[1]இடங்களி னிடங்க டோறும் [2]யாற்றொடு மெடுத்த வெல்லாம்
அடங்கிய தென்னி லென்னே யாழியி னாழ்ந்த துண்டோ.

(இ - ள்.) சாந்துஉம் - (அரக்கர்கள் தம்உடம்பினின்று வழித் தெறிந்த) சந்தனக்குழம்பும், யானை கடங்கள்உம் - யானைகளின் கன்னங்களினின்று பெருகுகின்ற மதநீர்களும், கலினம் மா விலாழி உம் - கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகளின் வாயினின்று வழிகின்ற நுரையும், கணக்கு இலாத- எல்லையில்லாதன; இடங்களின்-(தாம்

தாம்) தோன்றுமிடங்களினின்று, இடங்கள் தோறுஉம் யாற்றெடு உம் - அவ்வவ்விடங்களெல்லாவற்றிலுமுண்டான நதிகளினுல், வடங்கள்உம் - (கீழ்க்கூறியபடி அரக்கியர்களும் அரக்கர்களும் கழற்றியெறிந்த) பொன்மணிகளினுலாகிய ஆரங்களும், குழைஉம்- காதணிகளும், பூண்உம்-(மற்றை) ஆபரணங்களும், மாலைஉம்-பூமாலை களும் ஆகிய, எடுத்த எல்லாம்-எடுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட அப்பொருள்களெல்லாம், அடங்கியது - (தன்னிடத்தே) அடங்கப் பெற்றது, (கடல்); என்னில் - என்ருல், என்னே! ஆழியின் ஆழ்ந் தது உண்டுஓ - என்னே! கடல்போல ஆழ்ந்த இடம் (வேறு) உண்டோ? [இல்லையென்றபடி]; (எ - று.)

யானைகளின் மதநீரும் குதிரைகளின் வாய்நுரையும் விரவி வெள்ளமாகி ஆறுபட்டு ஆரம் முதலியவற்றை அடித்துக்கொண்டு சென்று கடலிற் சேர்கின்றதென்க. "தாறுமாய்தறுகட்குன்றந் தடமத வருவி தாழ்ப்ப, ஆறுமாய்க்கலினமாவிலாழியாலழிந்தோ ராருய்" என்று பாலகாண்டத்து மிதிலாபுரி வருணனையிற் கூறியது காண்க. இங்ஙனம் கொண்டுசெலுத்தப்பட்ட மிகப்பலவாகிய பொருள்களனைத்தும் தன்னிடத்திலடங்கப் பெற்றதனுற் கடல் போலாழ்ந்தது வேறில்லையென்று கடலின் ஆழமுடைமை கூறும் முகத்தால், வடம்முதலிய இலங்கை நகரத்துப் பொருள் களின்மிகுதி கூறியவாரும். இவ்வூர்க் குப்பைகளெல்லாம் கொட் டும் பெரும் பள்ளம் கடலென்க. என்னே என்றது, வியப்பினுல். ஓ-எதிர்மறை. கடம்-வடசொல்: யானைக்கன்னம்; அதனினின்று பெருகும் மதநீர்க்கு இடவாகுபெயர். கலினமா-கடிவாளம் பூண்ட விலங்கு; எனவே, குதிரையாயிற்று. எல்லாம் அடங்கியது ஆழி- இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது. பி - ம்:—[1]இடங்களும். [2]யாறெனவடுத்த. (135)

41.—சேனை மிகுதியைக் கொண்டாடுதல்.

விற்படை பெரி[1]தென் கேனே வேற்படை [2]பெரிதென் கேனே
மற்படை [3]யுடைத்[1]தென் கேனே வாட்படை வலி [1]தென் கேனே
[4]கற்பணந் தண்டு பிண்டி பாலமென் றினைய காந்தும்
நற்படை [5]மிகுமென் கேனே நாயகற் குரைக்கு நாளில்.

(இ - ள்.) (யான்),—நாயகற்கு உரைக்கும் நாளில்-(எல்லாப் பொருள்கட்கும்) இறைவனுன ஸ்ரீராமபிரானிடம் சென்று (இந்நகரத்தின் சேனுபலத்தை) எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது, வில் படை பெரிது என்கேன்ஓ-வில்வீரர்களின் சேனை பெரிய தென்று சொல்வேனே? வேல்படை பெரிது என்கேனே-வேல்வீரர் களது சேனை அதிகமென்று சொல்வேனே? மல்படை உடைத்து என்கேனே-மற்போரில்வல்ல வீரர்களது சேனை மிகுதியாயுள்ள தென்று சொல்வேனே? வாள் படை வலிது என்கேனே-வாள் வீரர்களது சேனை மிகுதியாயுள்ளதென்று சொல்வேனே? கற் பணம் தண்டு பிண்டிபாலம் என்று இனைய - கப்பணம் கதை

பிண்டிபாலம் என்று இத்தன்மையனவான ஆயுதங்கள், காந்தும்- விளங்கப்பெற்ற, நல்படை - சிறந்தசேனை, மிகும் என்கேனோ- மிகுதியுடையதென்று சொல்வேனோ? (எ - று.)

இந்நகரில் ஒவ்வொருவகைச் சேனையும் மிகவும் அதிகமாயுள்ளதனால், அவற்றில் இன்னது பெரிதென்று அறிந்து சொல்லுதல் இயலாது என்பதாம். விற்படை-வில்லைக்கொண்டு போர் செய்தலில் தேர்ந்து அதனை யேந்தியுள்ளவர்களான வீரர்களின் தொகுதி; பிறவும் இங்ஙனமே காண்க. மல்-ஆயுதமெடாமல் உடல் வலிமை கொண்டு கை கால் முதலிய உறுப்புக்களால் தாக்கிச் செய்யும் போர். கற்பணமெனினும், கப்பணமெனினும், ஒக்கும்; அது,இரும்பால் ஆனைநெருஞ்சி முள்ளாகப் பண்ணிய ஆயுதம். தண்டு= தண்டம். பிண்டிபாலமென்பது ஓர் எறி ஆயுதம்:பி-ம்:—[1]என்கோயான். [2]மிகும். [3]உளது. [4]கப்பணம். [5]பெரிது, உடைத்து. (136)

42.—அநுமான் உடம்பைச் சுருக்கிக் கொள்ளுதலும், சூரியன் அஸ்தமித்தலும்.

என்றன னிலங்கை நோக்கி யினையன [1]பலவு மெண்ணி
[2]நின்றிவ ணரக்கர் வந்து நேரினு நேர்வ ரென்னுத்
தன்றகை [3]யனைய மேனி சுருக்கி [4]யச் சரளச் சாரற் [னன்.
குன்றிடை யிருந்தான் வெய்யோன் [5]குடகடல் குளிப்ப தா

(இ - ள்.) என்றனன்-என்று இவ்வாறு கூறிய அநுமான்,— இனையன பலஉம் எண்ணி-இத்தன்மையனவான பலவற்றையும் நினைத்து,—இலங்கை நோக்கி நின்று - இலங்கை நகரத்தைப் பார்த்து நின்று, 'இவண் அரக்கர் வந்து நேரின்உம் நேர்வர் என்னு- இங்குள்ள கொடிய இராக்கதர்கள் (யான் வந்திருத்தலை யறிந்து) வந்து (என்னை) எதிர்த்தாலும் எதிர்ப்பார்கள்' என்று நினைத்து, தன் தகை அனைய மேனி சுருக்கி-தனது பெரிய அவ்வுடம்பைச் சுருங்கச் செய்துகொண்டு, அ சரளம் சாரல் குன்றிடை இருந்தான்-அழகிய சாரல்களையுடைய அந்தப்பவழமலையிலே இருந்தனன்; (அச்சமயத்தில்), வெய்யோன் - சூரியன், குடகடல் குளிப்பது ஆனன்-மேல் கடலில் மூழ்கி மறைபவனானான் [அஸ்தமித்தானென்றபடி]; (எ - று.)

இங்ஙன் பலபடி எண்ணிய அனுமான், 'இனி இரவு வரப் போவதால் நிசாசரராகிய இராக்கதர் இங்கும் வருதல் கூடும்' என்று அவர் அறியாதிருக்குமாறு தன்னுடலைச் சுருக்கிக்கொண்டான்: சூரியனும் தன்னொளி சுருக்கி மறையலானானென்க. அநுமான் தனது பெருவடிவத்தைச் சுருக்கிக் கொள்ளுதல், சூரியன் தனது கிரணங்களைச் சுருக்கிக்கொண்டு அஸ்தமித்தல் போலுமென்ற உவமை இங்குத் தொனிக்கின்றதென்னலாம். 'தன் தகை அனைய மேனி' என்பதற்கு-தனது பெருமைக்கு ஏற்பக்

கொண்ட பெருவடிவமென்று உரைகூறலுமாம். பி-ம்:—[1]பிறவும். [2]நின்றனன், நின்றவண், நின்றவான். [3]அரிய. [4]நற்சோலைச்சாரல், அச்சாரல் சார்ந்து. [5]குரை. (137)

வேறு.

43.—இருள் செறிதல்.

ஏய்வினை யிறுதியில் செல்வ மெய்தினன்
ஆய்வினை மனத்திலா னறிஞர் சொற்கொளான்
வீவினை நினைக்கிலா னொருவன் [1]மெய்யிலான்
தீவினை யெனவிருள் [2]செறிந்த தெங்குமே.

(இ - ள்.) ஏய் வினை இறுதிஇல் செல்வம்எய்தினன்- (முன்பு) செய்தமைந்த நல்வினையினால்எல்லையில்லாத செல்வத்தையடைந்தவனும், ஆய்வினை மனத்து இலான் - (இன்னதுநல்லது இன்னது தீயது என்று) ஆராய்தலை மனத்திற் கொள்ளாதவனும், அறிஞர் சொல் கொளான்-(நல்லவற்றையும் தீயவற்றையும்) பகுத்தறியும் விவேகமுடையவர்கள் சொல்லுஞ் சொற்களை ஆதரத்தோடு கேட்டு உட்கொண்டு அவற்றின்படி நடவாதவனும், வீவினை நினைக்கிலான் - (தனக்கு வரும்) கேட்டை யுணர்தலும் அதனைக் குறித்துச் சிந்தித்தலு மில்லாதவனும், மெய் இலான் - வாய்மை பேசுதலில்லாதவனுமான, ஒருவன் - ஒருவனது, தீவினை என - பாவம் செறிந்தாற்போல, எங்கும் இருள் செறிந்தது - எல்லாவிடத்திலும் இருள் அடர்ந்து மிக்கது; (எ - று.)

பாவத்தைக் கருநிறமுடையதென்றல் கவிமரபு ஆதலால், அது இங்குக் கரிய இருளுக்கு உவமை கூறப்பட்டது; **தற்குறிப்பேற்றவணி.** 'ஒருவன்' என்றது, இராவணனை யென்னலாம். ஏய்வினை-தன்மனத்துக்கு இயைந்தவினை; கள்ளம்,வஞ்சகம், போர் முதலியன. இனி, முதலடிக்கு - தன்மனம்போனபடி செய்த கொடுஞ் செயலினால் (பிறர்க்கு) அழிவையுண்டாக்கி அதனாற் செல்வத்தை யடைந்தவனும் என்றுபொருள் கூறவும்படும். பி - ம்:—[1]வெம்மையான். [2]செறிந்த திக்கெலாம், சிறுமை தீரவே.()

44.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-இருளைப்பற்றிய வருணனை.

கரித்தமூன் றெயி லுடைக் கணிச்சி வானவன்
எரித்தலை யந்தண ரிழைத்த யானையை
உரித்தபே ருரிவை[1]யா லுலகுக் கோருறை
புரித்தன [2]னுமெனப் பொலியும் பொற்பதே.

(இ - ள்.) கரித்த மூன்று எயில்உடை - எரித்த திரிபுரத்தை யுடையவனும், கணிச்சி - மழுவென்னும் ஆயுதத்தையேந்தியவனுமான, வானவன் - மகாதேவனாகிய சிவபிரான், அந்தணர்எரித்தலை இழைத்த யானையை - (தாருகவனத்து) முனிவர்கள் வேள்வித்தீயி

னிடம் உண்டாக்கியனுப்பிய யானையை, உரித்த - உரித்தெடுத்த, பேர் உரிவையால் - பெரிய தோலைக்கொண்டு, உலகுக்கு ஓர்உறை புரித்தனன் ஆம் என - (தான் போர்த்துக்கொண்டது மாத்திர மன்றி) உலக முழுவதுக்கும் ஓர் உறையைச் செய்தனன்போலு மென்று ஒப்புமை கூறும்படி, பொலியும் - (உலகமுழுவதையும்) போர்த்துள்ள, பொற்பது - மிகுதியையுடையது, (அவ்விருள்); (எ - று.)—எழுவாய், வருவித்து முடிக்கப்பட்டது.

தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. கருநிறமிகுதிபற்றிய கற்பனை இது. எயில் - மதில்; பொன்மதில், வெள்ளிமதில், இரும்புமதில் என்பவற்றையுடைய திரிபுரத்தைக் குறித்தது; இலக்கணை. கணிச்சி - சூலாயுதமுமாம். உரிக்கப்படுவது, உரிவை. புரித்தனன் = புரிந்தனன்; வலித்தல். மூன்றாமடி - முற்றுமோனை. பி - ம்:— [1]போல். [2]நான்முகனென்னும். (139)

45. அணங்கர வரசர்கோ னளவி லாண்டெலாம்
பணங்களின் றலைதொறு முயிர்த்த பாய்விடம்
உணங்கலி லுலகெலா முறையி னுண்டுவந்து
இணங்கெரி புகையொடு [1]மெழுந்த தென்னவே.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) அணங்கு அரவு அரசர் கோன் - வருத்தத்தைச் செய்கின்ற நாகராஜர்கட்கு அரசனாகிய ஆதிசேஷன், அளவுஇல் ஆண்டுஎலாம் - அளவில்லாத [மிகப்பலவாய் இதுவரை கழிந்த] வருஷ காலங்களெல்லாம், பணங்களின் தலை தொறுஉம் உயிர்த்த -படங்களையுடைய ஆயிரம் வாய்களினின்றும் சொரிந்த, பாய்விடம் - பரவுந்தன்மையுள்ள விஷமானது, உணங்கல் இல் உலகு எலாம் - குறைவில்லாத உலகமுழுவதையும், முறையின் - முறையே, உண்டு வந்து - (தனக்கு) உள்ளாக்கிக் கொண்டுவந்து, இணங்கு எரி புகையொடுஉம் எழுந்தது என்ன - (தன்னோடு) இயைபுடைய நெருப்புடனும் புகையுடனும் எழுந்துபரவியதுபோலவும்,— (எ - று.)—"அவ்வழி அவ்விருள் பரந்த" என மேல் 47 - ஆங் கவியோடு தொடரும்.

தற்குறிப்பேற்றவணி. மிக்க கருநிறமும் கொடுமையும்பற்றி, இருளுக்கு விஷம்ஒப்புமை கூறப்பட்டது. நிசாசரர்களாகிய இராக்கதர் இருளில் ஊக்கத்தோடு சஞ்சரித்து மற்றைப்பிராணிகட்குத் தீங்கு செய்தல்பற்றி, இருள்மிகக் கொடிதாகின்றது. மிகுதியாய்த் திரண்ட இருட்கு உவமையாக்குதற்பொருட்டு, சர்ப்பராஜனை ஆதிசேஷன் தனது ஆயிரம் முகங்களினின்று நெடுங்காலமாகச் சொரிந்த விஷத்தை எடுத்துக்கூறினார். அரவு அரசர்கோன் - நாகலோகசக்கரவர்த்தியென்க. 'அரவரசர்' என்றது வாசுகி முதலிய அஷ்டமகா நாகங்களை. 'அரவரசர்கோன்' என்பதற்கு-அஷ்ட மகா நாகங்களும் அவர்கட்குத் தலைவனை ஆதிசேஷனுமென்று

உரைத்தலு மொன்று. 'விஷாக்கினி' என்னும் வழக்குப்பற்றி எரியைக்கூறி, அதற்கு அங்கமாகிய புகையையும் உடன் கூறினார், உபமேயமாகிய இருளோடு இயைபுடைய செவ்வானத்தைக்கருதி. உபமானத்தில் இணங்கெரி அமைக்கப்பட்டதென்க. இருள் உலகத்தைக் கவிந்துகொண்டமைபற்றி உபமானத்தில் 'உணங்கலி லுலகெலாம் முறையினுண்டுவந்து' எனப்பட்டது. பி - ம்:—[1]மெழுகிற்றென்னவே. (140)

46. வண்மை[1]நீங் கானெடு மரபின் [2]வந்தவள்
பெண்மைநீங் காதகற் புடைய பேதையைத்
திண்மைநீங் காதவன் சிறைவைத் தா[3]னெனும்
வெண்மைநீங் கிய [4]புகழ் விரிந்த தென்னவே.

(இ - ள்.) வண்மை நீங்கான் நெடு மரபின்வந்தவள் - (வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவனவற்றை யளிக்கும்) ஔதாரியகுணம் நீங்காதவனான ஜநகமகாராஜனது சிறந்த குலத்தில் தோன்றியவளான, பெண்மை நீங்காத கற்பு உடைய பேதையை-மகளிர்க்குஉரிய நற்குணங்கள் நீங்காதவளும் பதிவிரதாதருமமுடையவளுமான பேதைமைக் குணமுள்ள சீதாபிராட்டியை, திண்மை நீங்காதவன் சிறைவைத்தான் - வலிமை நீங்காதவனான இராவணன் காவலில்வைத்தான், எனும் - என்கிற, வெண்மை நீங்கிய புகழ் - வெண்ணிறமில்லாத கீர்த்தி (கருநிறமுள்ள அபகீர்த்தி), விரிந்தது என்னவே - (உலகமுழுவதும்) பரவியது போலவும்,—(எ - று.)—'அவ்வழி அவ்விருள்பரந்த' என, அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

புகழை வெண்ணிற முடையதென்றும், பழிப்பைக் கருநிற முடையதென்றும் கூறுதல் கவிமரபு ஆதலால், சீதையைக் கவர்ந்து வந்து சிறை வைத்தவனான இராவணனது பழி காரிருளுக்கு உவமை கூறப்பட்டது; **தற்குறிப்பேற்றவணி.** பழியும் அபகீர்த்தி என்று கூறப்படுதலால், அதனை '**வெண்மைநீங்கிய புகழ்**' என்றனர்: இது, பிறகுறிப்பின்பாற்படும். கற்புநிலையுடைய பிறன் மனைவியைக் காதலித்து வலியக்கவர்ந்து. தேசாந்தரத்திற் கொணர்ந்து சிறைவைத்தல் பெரும்பழிப்புக்கு இடமாதலுணாக.

பெண்மை-மகடூஉக்குணம் நான்கு: அவை - நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்பன. கற்பாவது - தன் கணவனைத்தெய்வமென்று உணர்வதோர் மேற்கோள்; பதிவிரதாதருமம். கொண்டானிற் சிறந்த தெய்வமில்லையென்றும், அவனுக்கு இன்னவாறுநீ குற்றேவல் செய்தொழுகு என்றும் தாய்தந்தையராலும் பிறராலும் கற்பிக்கப்பட்டு இவ்வொழுக்கம் உண்டாகிநிலைபெறுதலால், கற்பு எனப்பெயர்பெற்றது. "பேதைமையென்பதுமாதர்க்கு அணிகலம்" ஆதலால், சீதை 'பேதை' எனப்பட்டாள். மாயமானைப் பிடித்துத் தருமாறு வற்புறுத்திக் கணவனைவேண்டுதல் முதலியவற்றால் சீதையினிடத்துப் பேதைமை ஆங்காங்கு விளங்குதல் காண்க. திண்மை-தேகபலம், மநோபலம், ஆயுதபலம், சேநாபலம் முதலியன. பி - ம்:—[1]நீங்கா. [2]வந்தவன். [3]என. [4]பொருள். (141)

47.—நிசாசரர்களாகிய அரக்கர்கள் இரவுதொடங்க எங்குந் திரிதல்.

அவ்வழி யவ்விருள் பரந்த வாயிடை
எவ்வழி மருங்கினு மரக்க ரேகினர்
[1]செவ்வழி மந்திரத் திசைய [2]ராகையால்
வெவ்வழி யிருடர மிதித்து மீச்செல்வார்.

(இ - ள்.) அ வழி அ இருள் பரந்த அ இடை - அவ்விடத்தில் அத்தன்மைத்தான இருள் பரவிய அச்சமயத்தில்,—அரக்கர் - இராக்கதர்கள், செவ்வழி மந்திரம் திசையர் ஆகையால் - நேராக [குரு சிஷ்ய கிரமமாய்]ப் பெற்றுள்ள வழியில் மந்திரத்தின் பலத்தால் (கருதிய) திசைக்குச் செல்லவல்லராதலால், வெவ்வழி இருள் தர மிதித்து மீ செல்வார் - (தாம் செல்லுங்) கொடிய வழியிலே இருள் செறிந்திருக்க அதனை மிதித்து மேற்செல்பவர்களாய், எவழி மருங்கின்உம் ஏகினர்- எல்லாப் பக்கத்து வழிகளிலும் சென்றார்கள்; (எ - று.)

இராக்கதர் நிசாசரராதலால் செல்லக்கருதுமிடத்துத் தாம் தேர்ந்த மந்திரசித்தியால் சேரவல்ல ஆற்றல் அமைந்திருத்தலால், இருள் பரந்த இரவிற் பலவிடங்கட்கும் எங்குஞ் செறிந்து காணப்பட்ட இருளின்மீது கால்வைத்துப் படியேறுவார்போலேறி மேற்செல்வாராயினரென்க. இருள் மிகத்திண்ணிய பரிசிக்கப்படு பொருள்போற் செறிந்துள்ள இயல்பு, இங்கு விளங்கும். இருளின் கருமை கொடுமைகளிலும் தமது கருமைகொடுமைகள் மிக்கிருத்தலால்அதனைக் காற்கடைகொண்டு வென்றுமேற்செல்வாரென்பது, நான்காமடியில் தோன்றும். பி - ம்:—[1]செல்வழி. [2]ஆயினும். (142)

48.—இதுவும் அது.

இந்திரன் வளநகர்க் கேகு வா[1]ரெழிற்
சந்திர னுலகினைச் சார்கு வார்[2]சலித்து
[3]அந்தக னுறையுளை யணுகு வா[4]ரயில்
வெந்தொழி லரக்கன தேவன் மேயினர்.

(இ - ள்.) (அவ்விருளில் இராக்கதர்கள்), அயில் - வேற்படை கொண்ட, வெம் தொழில் - கொடுந்தொழிலையுடைய, அரக்கனது - இராக்கதனான இராவணனது, ஏவல் - கட்டளையில், மேயினர் - பொருந்தியவர்களாய்,—வளம் இந்திரன் நகர்க்கு - செல்வ வளம் நிறைந்த தேவேந்திரனது அமராவதி நகரத்தைக்குறித்து, ஏகுவார் - செல்பவர்களும், எழில் சந்திரன் உலகினை சார்குவார் - அழகிய சந்திரனது உலகத்தைச் சேர்பவர்களும், சலித்து - கோபங்கொண்டு, அந்தகன் உறையுளை அணுகுவார்- யமனுடைய இருப்பிடத்தைச் சென்று சமீபிப்பவர்களுமாயினர்; (எ - று.)

ஒவ்வோரிடத்துக்குஞ் சிற்சிலராகச் சென்றனரென்க. இச்செய்யுளை 'எவ்வழிமருங்கினு மரக்கரேகினர்' என்றதன் விவரணமெனக் கொள்ளலாம். யமனது நகரம், 'ஸம்யமிநீ' என்று பெயர்

பெறும். அந்தகன் - (பிராணிகட்கு) அந்தத்தைச் செய்பவன். பி - ம்:—[1]இகல். [2]கலித்து. [3]அந்தணன். [4]அழல், இயல். (143)

49.—தேவமாதர்கள் முதலோர் இராவணனுக்குக் குற்றேவல் செய்தற்கு விரைந்து வருதல்.

பொன்னகர் மடந்தையர் விஞ்சைப் பூவையர்
பன்னக வனிதைய ரியக்கர் பாவையர்
[1]முன்னின பணி முறை [2]மாற முந்துவார்
மின்னின மிடைந்தென விசும்பின் மீச்செல்வார்.

(இ-ள்.) பொன் நகர் மடந்தையர்-பொன்மயமான தேவலோகத்திலுள்ள தேவமாதர்களும், விஞ்சை பூவையர்-வித்தியாதரமகளிரும், பன்னக வனிதையர்-நாககன்னிகைகளும், இயக்கர் பாவையர்-யக்ஷஸ்திரீகளும்,—முன்னின பணி முறை மாற - (அரக்கர்கள்) நினைக்கின்ற செயல்களைக் (குறிப்பாலுணர்ந்து) கிரமமாகச் செய்தற் பொருட்டு, முந்துவார்-(ஒருவரினும் ஒருவர்) முற்பட்டு விரைந்து, மின் இனம் மிடைந்து என-மின்னல்களின் கூட்டம் நெருங்கினாற் போல, விசும்பின் மீ செல்வார்-ஆகாய மார்க்கமாய் (அவ் விரவிற்) செல்வார்கள்; (எ - று.)

மெல்லியதாய்த் தோன்றும் வடிவுக்கும்,மிக்க தேககாந்திக்கும், விசும்பிற் செல்லுதற்கும் மின்னலுவமை. பன்னகவனிதையர்—'பந்நகவநிதா' என்ற தொடர் விகாரப்பட்டு'அர்' விகுதிபெற்றது. பநநகம்=பத் ந கம் என்று பிரிந்து, கால்களால் நடவாதது என்று காரணப்பொருள்பெறும். இவரும், பதினெட்டுத் தேவகணங்களிலொருவகையராதலால்,விசும்பிற் செல்வர். இயக்கர்-யக்ஷரென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. பூவை-கிளி, நாகணவாய்ப் பறவை; அது கொஞ்சுவது போல இன்சொற்பேசுபவர், பூவையர். பாவை-சித்திரப்பதுமை; அதுபோ லழகியவர், பாவையர். **உவமையணி.** பி-ம்:—[1]முன்னினர். [2]மாறு, மாறி. (144)

50.—தேவகணத்து ஆடவர்கள் அங்ஙனம் வருதல்.

தேவரு மவுணருஞ் செங்க ணுகரும்
மேவரு மியக்கரும் விஞ்சை வேந்தரும்
[1]ஏவரும் விசும்பிரு ளிரிய வீண்டினர்
தாவரும் பணிமுறை தழுவுந் தன்மையார்.

(இ - ள்.) தேவர்உம்-தேவர்களும், அவுணர்உம்-அசுரர்களும், செம் கண் நாகர்உம் - சிவந்த கண்களையுடைய நாகசாதியாரும், மேவரும் இயக்கர்உம் - விரும்பத்தக்க [அழகையுடைய] யக்ஷர்களும், விஞ்சை வேந்தர்உம்-வித்தியாதரர்களும், ஏவர்உம்- மற்றும் தேவகணத்தவரனைவரும்,—தா அரும் பணி முறை தழுவும் தன்மையார் - கெடுதலில்லாத குற்றேவல்களை (அரக்கர்களிடுகின்ற கட்டளைகளை) முறைப்படி செய்யுந்தன்மையுடையவர்களாய், இருள் இரிய-(தமது உடலொளியால்) இருளழியும்படி

விசும்பு ஈண்டினுர்-ஆகாயமார்க்கமாக (இரவில்வந்து) திரளலானுர்கள்; (எ - று.)

அரக்கர்கள் இரவு பகலாக, பகல் இரவாக மாருயொழுகுமியல்பினராதலால், மற்றையோர் பகலின் தொடக்கத்தில் தொழில் முறை கொள்ளுதல்போல அவர்கள் இரவின் தொடக்கத்தில் தொழில்முறை கொள்ளுவ ரென்பதனை உணர்க. கந்தருவர், கருடர், கிந்நரர், கிம்புருஷர் முதலிய மற்றைத் தேவகணத்தவர், 'ஏவரும்' என்றதில் அடங்குவர். "உருவமேலெழுதலாகா வொளியுமிழ்ந்திலங்குமேனி,பரிதியினியன்ற,தொக்கும் பன்மலர்க் கண்ணி வாடா" என்றபடி தேவர்கள் மேனியொளி கொண்டவராதலால், 'விசும்பிருளிரிய வீண்டினுர்' என்ருர். பி-ம்:—[1]யாவரும்.()

51.—அவர்களின் விரைவு.

[1]சித்திர பத்தியின் தேவர் சென்றனர்
இத்துணைத் [2]தாழ்த்தன முனியு மென்றுதம்
முத்தினு ரங்களு [3]முடியின் மாலையும்
உத்தரீ யங்களுஞ் [4]சரிய வோடுவார்.

(இ - ள்.) சித்திரம் பத்தியின்-சித்திரப்பாவைகளின் வரிசைபோல [நிலைகுலையாமல் அழகுஅமைய], சென்றனர்-(தமது இயல்பின்படி மந்தகதியாய்) வந்தவர்களான, தேவர்-தேவர்கள்,(சூரியன் அஸ்தமித்துச் சிறிது பொழுது ஆய்விட்டதை யுணர்ந்து), 'இதுணை தாழ்த்தனம்-இவ்வளவு தாமதித்துவிட்டோமே! முனியும்-(இராவணன்) கோபங்கொள்வனே!', என்று - என்று எண்ணி,—தம்-தங்களுடைய, முத்தின் ஆரங்கள்உம்-முத்துமாலைகளும், முடியின் மாலைஉம்-மயிர்முடியிற்சூடிய மலர்மாலைகளும், உத்தரீயங்கள்உம்-மேலாடைகளும், சரிய-கீழ்விழும்படி, ஓடுவார்-ஓடுபவரானுர்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]சித்திரப்பத்தியில். [2]தாழ்ந்தனம். [3]முடியும். [4]இரிய. (146)

52.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் -சந்திரோதய வருணனை.

தீண்டருந் தீவினை தீக்கத் தீந்துபோய்
மாண்டற வுலர்ந்தது மாரு திப்பெயர்
ஆண்டகை மாரிவந் தளிக்க வாயிடை
ஈண்டற முளைத்தென முளைத்த திந்துவே.

(இ - ள்.) தீண்டு அரும்-(கையினுல்) தொடுதற்குந்தகாத, தீவினை - (இராவணன் முதலிய அரக்கர்களினுலான) பாபகருமங்களாகிய கோடை, தீக்க-எரித்தலினுல், தீந்துபோய்-கரிந்துபோய், மாண்டு-வலியொடுங்கி, அற உலர்ந்தது-மிகவும் உலர்ந்துவிட்டதான, அறம் - தருமமாகிய முளை, மாருதி பெயர் ஆண்தகை மாரி வந்து அளிக்க - அநுமானென்னும் பெய்ரையுடைய ஆண்மைக் குணங்களுள்ள வீரனுகிய மழை வந்து உதவிப் பாதுகாக்க,

(அதனால்), ஆயிடை ஈண்டு முளைத்து என-அப்பொழுது இவ்விடத்தில் மீளவும் முளைத்தாற்போல, இந்து முளைத்தது-சந்திரன் உதித்துவிளங்கிற்று; (எ - று.)

உருவகவணியை அங்கமாகக் கொண்டுவந்த **தற்குறிப்பேற்றவணி.** தருமத்தை வெண்ணிறமுடையதென்றல், கவிமரபு; ஆதலால், சந்திரனுக்கு ஒப்புமை கூறப்பட்டது. அநுமான் கடல் கடந்து இலங்கையிற் பிரவேசித்தது, முறையே இராவணன் முதலியஅரக்கர்களழியத் தருமம்தலையெடுத்தோங்குதற்குக்காரணமாதலை உணர்க. இடத்தையுணர்த்துஞ் சொற்கள் காலத்தையுமுணர்த்தும் வழக்குப்பற்றி, 'ஆயிடை' என்பதற்கு அப்பொழுது என்று உரைக்கப்பட்டது இனி, ஈண்டறம்' என்பதை-வினைத்தொகையாகக்கொண்டு, (அனைவரும் விரும்பிச்) சேரத்தக்க நல்வினையென்று பொருள்கொள்ளினுமாம். முதலடி **முற்றுமோனை.**()

53. **வந்தன னிராகவன் தூதன் [1]வாழ்ந்தனன்**
எந்தையே யிந்திர னுமென் [2]றேமுரு
அந்தமில் கீட்டிசை யளக வாணுதற்
சுந்தரி முகமெனப் பொலிந்து தோன்றிற்றே.

(இ - ள்.) 'இராகவன் தூதன் வந்தனன்-இராமபிரானது தூதனாகிய அநுமான் (இலங்கைக்கு) வந்துசேர்ந்தான்; (ஆதலால் இனி), எந்தை இந்திரன்ஏ வாழ்ந்தனன் ஆம்-எமது தலைவனாகிய இந்திரனே வாழ்வுபெற்றவனாவன்', என்று-என்றெண்ணி, ஏம் உரு-மகிழ்ச்சியடைந்து, (அதனால்), அந்தம் இல் கீழ் திசை அளகம் வாள் நுதல் சுந்தரி-அழிதலில்லாத கிழக்குத் திக்காகிய கூந்தலையும் பிரகாசமான நெற்றியையுமுடைய அழகிய பெண்ணினது, முகம் என-முகம் (பொலிவுற்று விளங்கினாற்) போல, பொலிந்து தோன்றிற்று-(சந்திரன்) விளங்கிக்காணப்பட்டது;

இராமதூதனான அநுமான் சீதை சிறையிருக்குமிடமாகிய இலங்கைக்கு வந்துசேர்ந்ததனால் இராவணன் முதலிய அரக்கர்கள் விரைவிலழிய அவர்களால் வருத்தமுற்றிருக்கிற எனது தலைவனான தேவேந்திரன் இனி வாழ்வுபெறுதல் கூடுமென்று எண்ணி அவ்விந்திரனுக்கு உரிய கிழக்குத் திசையாகிய பெண் மனமகிழ அம்மகிழ்ச்சியால் அவளது முகமண்டலம் விளக்கமுற்றாற் போலக் கிழக்குத் திசையிற்சந்திரமண்டலம் விளங்கிற்று என்பதாம்; **தற்குறிப்பேற்றவணி.** இந்திரன் கிழக்குத் திக்குப்பாலகனாயிருத்தலும், வடமொழியில் திசையைக் குறிக்கின்ற சொற்களெல்லாம் பெண்பாலாதலும், திக்குக்குஉரிய தேவதை பெண்ணாதலும், முகத்திற்கும் சந்திரனுக்குமுள்ள ஒப்புமையும், இங்குக் கருதத்தக்கவை.

ராகவன்-ரகுவென்னும் அரசனது குலத்தில் உதித்தவன்; ரகு என்பவன் வண்மை வீரம் முதலிய குணவிசேடங்களிற் சிறப்புற்றவனாதலால், இராமபிரான், அவன் மரபுபற்றிவந்த பெயராற் கூறப்பட்டனன். 'வாழ்ந்தனன்'-காலவழுவமைதி. அந்தம் இல்-எல்லையற்ற என்றுமாம். பி-ம்:—[1]வாழ்ந்தனம். [2]ஏமுறும், ஏமுற.()

54. கற்றைவெண் கவரிபோற் கடலின் வெண்டிரை
சுற்றுநின் றலமரப் பொலிந்து தோன்றிற்ருல்
இற்ற[1]தெம் பகையென வெழுந்த விந்திரன்
கொற்றவெண் குடையெனக் குளிர்வெண் டிங்களே.

(இ - ள்.) கடலின் வெள் திரை-கடலினது வெண்ணிறமான அலைகள், கற்றை வெள் கவரிபோல்-திரட்சியான வெண்சாமரங்கள்போல,சுற்றும் நின்று அலமர-சுற்றிலும்நின்று சுழன்று விழ, —எம் பகை இற்றது என-'எமது பகையாகிய இராக்கத வருக்கம் இனி அழிந்தது' என்று மகிழ்ச்சிகொண்டு, எழுந்த-வெளியே புறப்பட்ட, இந்திரன்-இந்திரனது, கொற்றம் வெள் குடை என -வெண்கொற்றக்குடைபோல, குளிர் வெள் திங்கள்-குளிர்ந்த வெண்ணிறமான சந்திர மண்டலம், பொலிந்து தோன்றிற்று-விளங்கிக்காணப்பட்டது; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

இராமதூதனாகிய அநுமான் இலங்கைக்குவந்து சேர்ந்ததனை யறிந்த தேவராஜனான இந்திரன், இனி அரக்கர் விரைவி லழிவரென்ற நம்பிக்கையினால் உற்சாகங்கொண்டு இதுவரை அடங்கி யொடுங்கி யிருந்ததுபோலன்றி இப்பொழுது உல்லாசமாகத் தனக்குரிய கிழக்குத்திசையினின்று வெளியே புறப்பட்டவனாக, அவனது ஒற்றைவெண்கொற்றக்குடை விளங்கினாற்போலச் சந்திரமண்டலம் கிழக்கில் விளங்கிற்று என்றும், அவனதுவெண் சாமரைகள் சுழன்று வீசிவிளங்கினாற்போல நிலாவிற் கடலின் வெண்டிரைகள் சுழன்று வீசிவிளங்கின என்றும் வருணனை கூறினார்; **தற்குறிப்பேற்றவணி.** சந்திரனது நிலாவில் மிக்க வெண்மையான தோற்றத்துடன் கடலினலை பொங்குதல்,கருதத்தக்கது. கவரி யென்ற பெண்மானின் பெயர்-அதன் வாலின் வெள்ளை மயிரினாலாகிய சாமரையைக் குறித்தது; இருமடியாகுபெயர். பி - ம்:— [1]என். (149)

55.—இதுவும் அடுத்த கவியும்- நிலவின் தோற்ற வருணனை.

தெரிந்தொளிர் திங்கள்வெண் குடத்தி னல்திரை
முரிந்துயர் பாற்கடன் முகந்து மூரிவான்
சொரிந்ததே யாமெனத் துள்ளி மீனொடும்
விரிந்தது [1]வெண்ணிலா மேலுங் கீழுமே.

(இ - ள்.) மூரி வான்-பெரிய வானமாகிய ஒருபுருஷன், தெரிந்து ஒளிர் திங்கள் வெள் குடத்தினால்-தோன்றி விளங்குகின்ற சந்திரமண்டலமாகிய வெள்ளிக்குடத்தைக்கொண்டு, திரை முரிந்து உயர் பால் கடல் முகந்து-அலைகளெழுந்து மடியப்பெற்ற பாற்கடலின்பாலை மொண்டெடுத்து, சொரிந்ததுஏ ஆம் என-சொரிந்ததுவேயாகுமென்று சொல்லும்படி, வெள்நிலா-வெண்ணிறமான நிலாவானது, துள்ளி மீனொடுஉம்-(அந்தப் பால்) துளிகளெனத் தக்க விண்மீன்களாகிய நட்சத்திரங்களுடனே, மேல்உம் கீழ்உம் விரிந்தது-வானத்திலும் பூமியிலும் எங்கும் பரவி விளங்கிற்று; (எ - று.)

தற்குறிப்பேற்றவணி. மேலுள்ள வானமாகிய புருஷன் சந்திர மண்டலமாகிய வெள்ளிக்குடத்தைக்கொண்டு பாற்கடலின்பாலை மொண்டெடுத்து மேல்நின்று சொரிய, அந்தப்பால் அங்குநின்று பெருகி எங்கும் வழிந்தோடிப் பரவினாற்போற் வெண்ணிறமான நிலா எங்கும் பரந்தது எனக் கற்பனை கூறியவாறும். அப்பொழுது வெண்மையாய் வானத்தில் விளங்குகின்ற விண்மீனெனப்படும் நக்ஷத்திரங்களை, பால் சொரியும்போது சிதறித்தெறித்த பால் துளிகளாகக் கருதுக. நிலாவில் வெண்ணிறமாய்க் கடலிற் காணப்படுகிற மீன்களை அப்பாற்கடலின் மீன்களெனக் கருதலாமென்பதும், 'மேலுங்கீழுந் துள்ளி மீனொடும் விரிந்தது' என்றதில் தோன்றும்; அப்பொழுது, துள்ளி மீன் - துள்ளுமியல்புடைய மீன்களென்க. நக்ஷத்திரங்களையும் அங்ஙனஞ் சிதறிமேலெழுந்த மீன்களென்னலுமாம். 'முரிந்துயர்' என்றதை 'உயர்ந்துமுரி' என விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக: இனி, அலைகள் மடிந்து எழப்பெற்றவெனினுமாம். முரிதல்-ஒடிதல். பி - ம்:—[1]தண்ணிலா. (150)

56\. அருந்தவன் சுரபி[1]யே யாதி [2]வானமா
விரிந்தபே [3]ருதயமே மடிவெண் டிங்களா
வருந்தலின் [4]முலைகதிர் வழங்கு [5]தாரையாச்
சொரிந்தபா லொத்தது நிலவின் றோற்றமே.

(இ - ள்.) ஆதி வானம்ஏ-முதன்மையான ஆகாயமே, அருந்தவன் சுரபி ஆ - அருமையான தவத்தைச் செய்துள்ளவனாகிய வசிஷ்டமகா முனிவனது காமதேனுவாக,—விரிந்தபேர் உதயம்ஏ-(கிரணங்கள்) விரிந்த பெரிய சந்திரனுதிக்கின்ற இடமே, மடி(ஆ)-(அக்காமதேனுவினது) பாலுள்ள மடியாக,—வெள் திங்கள்-வெண்ணிறமான சந்திரனே, வருந்தல் இல் முலை ஆ-வருத்தப்பட்டுக் கறக்கவேண்டாத [எளிதிற் பால்சுரக்கின்ற] (அம்மடியின் கணுள்ள) முலைகளாக,—கதிர் - சந்திர கிரணங்களே, வழங்கு தாரை ஆ - சுரக்கின்ற பாலின் தாரையாக, நிலவின் தோற்றம்-சந்திரிகையின் காட்சியானது,சொரிந்த பால் ஒத்தது - பெருகி வழிந்தபாலைப்போன்றது; (எ - று.)

இயைபுருவகவணியை அங்கமாகக் கொண்டுவந்த **தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி.** வெண்ணிறமும், குளிர்ச்சிதருதலும் பற்றி, நிலாப்பால்போலும்; "வால்வெண்ணில வுலகாரச்சுரக்கும் வெண்டிங்களென்னும், பால்விண்சுரவி சுரமுதிர்மாலை" என்ற திருவிருத்தம் இங்கு நோக்கத்தக்கது. பாற்கடல் கடைந்தபோது அதனினின்று தோன்றிய காமதேனுவென்னுந் தெய்வப்பசு வசிஷ்டமுனிவரிடம் வந்து அவரது ஆட்சிக்கு உட்பட்டு நின்றதாதலால், 'அருந்தவன் சுரபி' எனப்பட்டது. மற்றை நான்கு பூதங்கட்கும் காரணமாய் முந்தித்தோன்றியதனால், 'ஆதிவானம்' என்றார். பி - ம்:—[1]போல். [2]வான்மிசை, வானவன். [3]உதயமும் மிளிர். [4]பசுங். [5]தாரையால். (151)

57.—நட்சத்திர வருணனை.

எண் ணுடை ய னுமன்மே லிழிந்த பூமழை
மண்ணிடை வீழ்கில மறித்தும் போகில
அண்ணல் வா ளரக்கனை யஞ்சி யாய்கதிர்
விண்ணிடைத் [1]தங்கின போன்ற மீனெலாம்.

(இ - ள்.) மீன் எலாம் - நட்சத்திரங்களெல்லாம்,—எண் உடை அனுமன் மேல்-(யாவரும்) நன்கு மதிக்கத்தக்க பெருமையை யுடைய அநுமான்மேல், இழிந்த-(தேவர்களாற் சொரியப்பட்டுச்) சிந்திய, பூ மழை - மலர்மழைகள்,—அண்ணல் வாள் அரக்கனை அஞ்சி - பெருமையையுடைய வாளாயுதத்தையேந்திய இராவண னுக்குப் பயந்து, மண்ணிடை வீழ்கில- பூமியில் விழாதனவாயும், மறித்து உம் போகில - மீண்டும் மேற்செல்லமாட்டாதனவாயும், ஆய் கதிர் விண்ணிடை தங்கின - தெளிவாக விளங்குகின்ற (சூரியன் முதலிய) சுடர்கள் சஞ்சரித்தற்கிடமான வானத்தில் தங்கியவற்றை, போன்ற - ஒத்தன; (எ - று.)

வானத்தில் விளங்குகின்ற நக்ஷத்திரங்கள், இராமதூதனுன அநுமான்மேல் தேவர்களால் மழைபோலச் சொரியப்பட்ட கற்பக மலர்கள் இராவணனிடத்து அச்சத்தால் தரையில் விழாமல் அந்தரத்தில் நின்றவற்றைப் போன்றன வென்க; **தற்குறிப்பேற்ற வணி.** "வானுடர்கூடி - முறைமுறையின், தாதிலகு பூத்தெளித்தா லொவ்வாதே தாழ்விசும்பின், மீதிலகித் தான்கிடக்கும்மீன்" என்ற பெரிய திருவந்தாதியை ஒப்புநோக்குக. தேவர்களின் சம்பந்தமான அசேதனங்களும் இராவணனிடத்து அஞ்சுகின்றன என, அவனது அதிபயங்கரமான தன்மை இங்கு வெளியாம். பற்பல நிறமுடையனவாக விளங்குகின்ற நக்ஷத்திரங்கள், பற்பல நிறமுள்ள மலர்கள் போலும். **பி-ம்:**—[1]தொங்கின, தொற்றின. ()

58.—மல்லிகையரும்புகள் மலர, அவற்றில் வண்டு மொய்த்தல்.

எல்லியி னிமிரிருட் குறையு மவ்விருள்
கல்லிய நிலவின்வெண் முறியுங் [1]கவ்வின
புல்லிய பகையெனப் பொருவ போன்றன
மல்லிகை மலர்தொறும் [2]வதிந்த வண்டெலாம்.

(இ - ள்.) மல்லிகை மலர்தொறுஉம் - மல்லிகை மலர் தோறும், வதிந்த - (தேனை யுண்ணுதற்பொருட்டு) மொய்த்து வதிந்த, வண்டு எலாம் - வண்டுகள் எல்லாம், எல்லியின் இமிர் இருள் குறைஉம் - இராப்பொழுதிற் செறிந்த இருளின் துண்டங் களும், அ இருள் கல்லிய நிலவின் வெள்முறிஉம் - அந்த இருளை அடியோடழிக்கவல்ல வெண்மையான நிலாவின் துண்டுகளும், புல்லிய பகைஎன - (ஒன்றை மற்றொன்று தனக்குப்) பொருந்திய பகையென்று கருதி, கவ்வின - ஒன்றையொன்று பற்றியனவாய், பொருவ - போர் செய்வனவற்றை, போன்றன - ஒத்துள்ளன;

வெண்மையான மல்லிகையரும்புகள் மலர்கிற சமயத்தில் அவற்றிலுள்ள தேனை நுகரும் நசையாற் கருவண்டுகள் அம்மலர்களில் மொய்த்தனவாக, அத்தோற்றம், இரவில் அடர்கிற கரிய இருளின் துண்டுகளும் அவ்விருளைப்போக்கவல்லவெள்ளிய சந்திர கிரணத்துண்டுகளும் தம்மிற் பகைமைகொண்டு ஒன்றையொன்று கவ்வுமியல்பினவாய்ப் போர்செய்வதை யொக்குமென்பதாம்; **தற்குறிப்பேற்றவணி.** எல்லியில் நிமிர் என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். நிமிர்தல் - நெருங்குதல், வளர்தல். **பி - ம்:—**[1]கள்வன். [3]பொதிந்த, வதிர்ந்த். (153)

59.—நிலா எங்கும் பரவியமை.

வீசுறு பசுங்கதிர்க் கற்றை வெண்ணிலா
ஆசுற வெங்கணும் நுழைந்த ளாயது
[1]காசுறு கடி[2]மதி லிலங்கைக் காவலூர்த்
தூசுறை யிட்டது போன்று தோன்றிற்றே.

(இ - ள்.) வீசுறு பசுங் கதிர் - வீசுகின்ற குளிர்ச்சியான கிரணங்களையுடைய சந்திரனது, கற்றை - தொகுதியாகிய, வெள் நிலா - வெண்மையானநிலா, ஆசுஉற எங்கண்உம் நுழைந்து அளாயது - விரைவாக (அந்நகரின்) எல்லாவிடத்திலும் புகுந்து கலந்திருக்கின்ற தோற்றமானது,—காசுஉறு கடிமதில் இலங்கை - இரத்தினங்கள்பதித்த பாதுகாவலையுடைய மதில்கள் சூழ்ந்த இலங்காபுரியாகிய, காவல் ஊர் - (இராவணனது) பாதுகாப்பிலுள்ள அந்நகரத்திற்கு, தூசு உறை இட்டது - வெள்ளை வஸ்திரத்தைக் கொண்டு உறையமைத்து மூடியதை, போன்று - ஒத்து, தோன்றிற்று - விளங்கியது; (எ - று.)

வெண்ணிறமான சந்திரிகை இலங்காபுரியெங்கும் நிறைந்தது. வெள்ளிய ஆடையினால் உறைசெய்து அந்நகரம் முழுவதும் மூடியது போலிருந்ததென்பதாம்; **தற்குறிப்பேற்றவணி.** "பொருவில் வெண்டுகில்கொடு பொதிந்ததென்னவே, பரிநெடுந் தேர்மிசைப் பானிலாவெழ" என்றது, இங்கு ஒருசார் ஒப்புநோக்கத்தக்கது. **பி-ம்:—**[1]காசறு. [2]நகரிலங்கைக்காவலன். (154)

60.—இதுவும் அது.

இகழ்வரும் பெருங்குணத் திராம னெய்ததோர்
பகழியின் செலவென வனுமன் [1]பற்றினால்
அகழ்புகுந் தரண்புகுந் [2]திலங்கை யன்னவன்
புகழ்[3]புகுந் துலாயதோர் பொலிவும் போன்றதே.

(இ - ள்.) இகழ்வு அரும் பெருங்குணத்து இராமன் எய்தது - இகழ்ச்சிக்கு இடமில்லாத சிறந்த குணங்களையுடைய இராமபிரான் எய்ததான, ஓர் பகழியின் - ஓர் அம்பினது, செலவுஎன - செல்லுகைபோல, அநுமன் பற்றினால்-அனுமான் (இலங்கைக்குச் சென்று சேர அந்த) ஆதாரத்தைக்கொண்டு, அன்னவன் புகழ் -

அந்த இராமபிரானது கீர்த்தி, அகழ் புகுந்து -(சூழ்ந்துள்ள கடலாகிய) அகழியைக் கடந்து, அரண் புகுந்து-மதிலையுங்கடந்து, இலங்கை புகுந்து-இலங்கையிற்பிரவேசித்து, உலாயது -(எங்கும்) பரந்து விளங்கியதான, ஓர் பொலிவுஉம்- ஓர் அழகையும், போன்றது - ஒத்தது (அச்சந்திரிகையின் தோற்றம்); (எ-று.)—எழுவாய் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது.

வெண்மையானநிலா அவ்விலங்கைமுழுவதும் பரவிவிளங்கிய் தோற்றமானது, இராமதூதனான அநுமான் அவ்விராமபாணம் போலத் தடையின்றி விரைவாக இலங்கையை யழிக்குமாறு அதிற் சென்றுசேர, அதுமூலமாக அவ்விராமபிரானது கீர்த்தி அந்நகரம் முழுவதும் பரவி விளங்கினாற்போன்றது என்றார்: **தற்குறிப் பேற்றவணி.** காப்பியங்களிலே கதாநாயகனது சிறப்புத்தோன்ற அவனது சம்பந்தமான பொருள்களைச் சிலவிடங்களில் உபமான மாக அமைத்தல் கவிமரபு ஆதலால், நிலாவிற்கு இராமன் புகழையும், அநுமனது செல்லுகைக்கு இராமபாணஞ் செல்லு தலையும் உவமை கூறினார். இலங்கையிற் புகுதலினது அருமை தோன்ற, 'அகழ்புகுந்து அரண் புகுந்து இலங்கை புகுந்து' எனப் பட்டது. இகழ்வரும்பெரும்குணம்-குற்றமற்றதிவ்வியகுணங்கள். இராமன் புகழ் அனுமன் பற்றினால் அன்னவன்எய்தது ஓர் பகழி யின்செலவு என அகழ் புகுந்து உலாயதோர் பொலிவுபோன்றது நிலாத்தோற்றம் என்று கூட்டியுரைப்பாருமுளர். **பி - ம்:**—[1]பற்றி னான். [2]இலங்கைக்கு. [3]புரிந்து. (155)

61.—அநுமான் இலங்கையினுட்செல்ல முயலுதல்.

அவ்வழி யனுமனு மணுக லாம்வகை
எவ்வழி யென்பதை யுணர்வி னெண்ணினான்
செவ்வழி [1]யொதுக்கினன் தேவ ரேத்தப்போய்
வெவ்வழி [2]யரக்கனூர் மேவன் மேயினான்.

(இ - ள்.) அ வழி - அப்பொழுது, அனுமனும்—, அணுகல் ஆம்வகை - (இவ்விலங்காபுரியினுள் தான்) சென்று சேரலாகும் வகை, எ வழி என்பதை - எவ்வழியினாலென்பதைக்குறித்து, உணர்வின் எண்ணினான்-மனத்தில் ஆலோசித்தவனாய், செவ்வழி ஒதுக்கினன்-நேரான வழியை நிச்சயித்து, தேவர் ஏத்த போய் - தேவர்கள் துதிக்க (அப்பவளகிரியினின்று) புறப்பட்டுச் சென்று, வெவ்வழி அரக்கன் ஊர் - கொடிய வழியிற் செல்கின்ற இராக்கத னது இராசதானியான அந்நகரினுள், மேவல் மேயினான் - போகத் தொடங்குபவனானான்; (எ - று.)

செவ்வழி ஒதுக்குதல் - யாவருஞ்செல்லும் அந்நகர்க்கோபுர வாயிலின் வழியாய் உட்செல்வதாக நிச்சயித்தல்; ஒதுக்குதல் - தீர்த்தல். அநுமான்செல்வது முறையே அரக்கரழியத் தேவர்கள் வாழ்வதற்கு ஏதுவாவதனால், அதனைக் கருதித் தேவர்கள் அவ னைத் துதிப்பவராயினர். 'செவ்வழி ஒதுக்கினன்' என்பதற்கு -

நேரான வழியிற்செல்லுதலை விலக்கினவனு யென்று உரைகூறு தல், பொருந்தாது; அநுமானுக்கு அக்கருத்துப் பின்னருண்டா வதாக மேல் 74 - ஆஞ் செய்யுளால் விளங்குதல்காண்க. இனி, 'செவ்வழி யொழுக்கினன்' என்ற பாடம் சிறக்கும்; சன்மார்க்க மெனப்படுகிற நல்லொழுக்க வழியில் நடக்குமியல்பினனுன அநு மான் தீயொழுக்க வழியி லொழுகுகின்ற அரக்கரது ஊரினுட் செல்லலாயின னென்க. பி - ம்:—[1]ஒதுங்கினன். [2]அரக்கர். (156)

வேறு.

62.—அநுமான் இலங்கையின்மதிலை யணுகுதல்.

ஆழியக மாக[1]வரி தாயமரர் வாழும்
ஏழுலகின் மேலைவெளி காறுமுக டேறிக்
கேழரிய[2]பொன்கொடு சமைத்தகிளர் வெள்ளத்து
ஊழிதிரி நாளுமுலை யாமதிலை யுற்ருன்.

(இ - ள்.) ஆழி அகம் ஆக-கடலே சுற்றிலும் அகழியாக (இயல்பில்) அமைய, அரிது ஆய்-(யாவர்க்குஞ்செல்லுதற்கு) அருமையானதாய், அமரர் வாழும்-தேவர்கள் வாழ்கின்ற, ஏழ் உலகின் மேலை-மேலேழுலகங்களின்மேலுள்ள, வெளிகாறும்-வெளியிட மளவும், முகடுஏறி-உச்சி உயர்ந்து, கேழ் அரிய-ஒப்பற்ற, பொன் கொடு சமைத்த-பொன்னைக்கொண்டு செய்யப்பட்டதும், கிளர் வெள்ளத்து ஊழி திரி நாளும்-(கற்பாந்தகாலத்தில்) பொங்கியெழு கின்ற கடற்பெருக்கினுல் உலகங்கள் நிலைகுலைகின்ற காலத் திலும், உலையா-அழியாததுமான, மதிலை-(அவ்விலங்காபுரியின்) மதிலை, உற்ருன்-அடுத்தனன், (அநுமான்); (எ - று.)

சமைத்த, உலையா என்ற இரண்டு பெயரெச்சங்களும்-மதி லுக்கு அடைமொழி. வெளி-வானம். மேலைவெளிமுகடுகாறும் ஏறி என்று மொழி மாற்றினுமாம். கேழ் அரிய பொன்-மாற்றின் உயர்வினுல் அருமையான பொன் என்றலுமாம். கிளர் வெள் ளத்து ஊழிதிரிதல்-கற்பாந்த காலத்தில் மகாப்பிரளயத்தினுல் உலகங்களழிதல். பி - ம்—[1]அருகா. [2]மாழையினிழைத்த. (157)

63.—அநுமான் அம்மதிலின் உயர்ச்சியை வியத்தல்.

கலங்கலில் கடுங்கதிர்கண் மீதுகடி தேகா
அலங்கலயில் வஞ்சகனை யஞ்சியெனி னன்ருல்
இலங்கைமதி லிங்கிதனை யேறலரி தென்றே
விலங்கி[1]யகல் கின்றன [2]விரைந்தெ‌ன வியந்தான்.

(இ - ள்.) 'கலங்கல் இல் கடுங் கதிர்கள்-நிலைகலங்குதலில்லா தனவும் விரைவையுடையனவுமான (சூரியன் முதலிய) விண்ணு ளிகள்,—அலங்கல் அயில் வஞ்சகனை அஞ்சி-வெற்றிமாலையைத் தரித்த வேலாயுதத்தையுடைய வஞ்சகனை இராவணனுக்குப் பயந்து, மீதுகடிது ஏகா-(அவன் வசிக்கின்ற இலங்காபுரியின்) மேல் விரைந்து செல்லா', எனின்-என்று சொன்னுல், அன்று-

(அது) உண்மையான காரணம் அன்று; (பின்னை என்னையோ வெனின்,—) இங்கு இலங்கை மதில் இதனை ஏறல் அரிதுஎன்றே விலங்கி விரைந்து அகல்கின்றன-இவ்விடத்திலுள்ள இவ்விலங்காபுரியின் மதிலைக் கடந்து மேற்செல்லுதல் தம்மாலாகாதென்று எண்ணி அதனாலேயே விலகி விரைந்து அப்பாற்செல்லுகின்றன, என-என்றுஎண்ணி, வியந்தான்-(அம்மதிலின் மிக்கஉயர்ச்சியைக் குறித்து) ஆச்சரியப்பட்டனன், (அநுமான்); (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

கீழ்ச்சென்ற 21-ஆங் கவியோடு இக்கவியை ஒப்புநோக்கி, அதற்கும் இதற்குமுள்ள ஒற்றுமைவேற்றுமைநயங்கள் உய்த்துணரற்பாலன. அணி, அச்செய்யுட்குக் கூறியதே. வெற்றிக்கு அறிகுறியானது, வாகைப் பூமாலை. சீதாபிராட்டியை வஞ்சனையாற் கவர்ந்து வந்ததும், மாயாபலமும் பற்றி, 'வஞ்சகன்' என்றார். இங்கு இதனை-இவ்வாறு உயர்ந்து தோன்றுகிற இதனையென்றலுமாம். பி-ம்:—[1]அகல்கின்றனர். [2]இழிந்தென. (158)

64.—இதுவும் - அம்மதிலினை அநுமான் வியத்தல்.

தெவ்வள விலாத[1]விறை [2]சேறலுள தென்றால்
அவ்வளவ [3]தன்றரண மண்டமிடை யாக
எவ்வளவி லுண்டுவெளி யீறு[4]மது வென்னா
வெவ்வள வரக்கனை மனக்கொள வியந்தான்.

(இ - ள்.) 'அளவு இலாத-அளவிறந்தனவான, தெவ்-பகைவர் கூட்டங்கள், இறை சேறல்-சென்று தங்கும்படியாக, உளது-உள்ளது, அரணம்-இந்நகரத்து மதில்,' என்றால்-என்று சொன்னால், அ அளவது அன்று-அவ்வளவோடு நிறுத்தக்கூடியதன்று; அண்டம் இடை ஆக எ அளவில் வெளி உண்டு-அண்டகோளம் முழுவதன் நடுவினும் எவ்வளவு விசாலமுண்டோ அவ்வளவு விசாலம் இம்மதிற்சுற்றினகத்தே உண்டு: ஈறும் அது-(இம்மதிலின்) உயர்ச்சிமுடிவெல்லையும் அவ்வண்டகோளத்தின் மேல் முகட்டினளவேயாம்,' என்னா-என்றுஎண்ணி, (அநுமான்), வெவ் வளம் அரக்கனை-(அந்நகர்த்தலைவனான) கொடிய வலிமையுடைய இராவணனைக் குறித்து, மனம் கொள-தன்மனத்திலே பொருந்த, வியந்தான்-அதிசயித்தான்; (எ - று.)

மற்றைப் பிராணிகட்கெல்லாம் பகையும் எமது இறைவனான இராமபிரானுக்குப் பகையுமாகிய அரக்கரது அளவிறந்த திரள் உலகத்தில் எவ்வளவு உண்டோ, அவ்வளவும் புக்குத் தன்னிலடங்கும்படி உள்ளது அம்மதிற்சுற்று என்றால், அவ்வளவுமாத்திரமேபோதாது அதன்பெருமையை யுணர்த்துவதற்கு என்பது, முதல்வாக்கியத்தின் கருத்து. 'இறைசேறல்' என்பதனை, சென்று இறுத்தல் என மொழிமாற்றிக்கொள்க. வளம்-செல்வவளமுமாம். வெவ் அளவு அரக்கனை என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். இனி, முதல் வாக்கியத்துக்கு-அளவிறந்த பகைவர்கள் [வானரவீரர்]

கூடினால் இதனைக் கடந்து செல்லுதல் சிறிது உண்டாகுமென்றால் அங்ஙனஞ் சொல்லத்தக்க அற்பவளவை யுடையதன்று அம்மதில் என்று உரைப்பாருமுளர்; இப்பொருளில், இறை-சிறுமை. பி - ம்:—[1]இடை. [2]தேறலரிதம்மா. [3]அன்றதரண். [4]இது. (159)

65.—அநுமான் அந்நகரத்து வாயிலைப் பார்த்தல்.

மடங்கலரி யேறுமத மால்களிறு நாண
நடந்துதனி யேபுகுது நம்பிநனி மூதூர்
[1]அடங்கரிய தானையயி லந்தகன தாணைக்
கடுந்[2]திறலின் வாயனைய வாயிலெதிர் கண்டான்.

(இ - ள்.) மடங்கல் அரி ஏறுஉம் - (பிடரிமயிர்) மடங்குதலை யுடைய ஆண்சிங்கமும், மதம் மால் களிறுஉம் - மதங்கொண்ட பெரிய ஆண்யானையும், நாண - வெட்கமடையும்படி, தனியே நடந்து புகுதும் - (துணையொருவருமில்லாமல்) தானொருவனாகவே (கம்பீரமாக) நடந்து (அம்மதிலினருகிற்) செல்லுகின்ற, நம்பி - ஆடவரிற் சிறந்தவனான அநுமான்,—அடங்கு அரிய தானை - (எண்ணிக்கைக்கு) அடங்குதலில்லாத (இராக்கத) சேனைகளை யுடையதும், அயில் அந்தகனது - சூலாயுதத்தை யேந்திய யமனுடைய, ஆணை கடுந் திறலின் - கட்டளை தவறாத கொடிய வலிமையையுடைய, வாய் அனைய - வாயைப் போன்றதுமான, நனி முது ஊர் வாயில்-பெரிய பழமையான அந்நகரத்தின் கோபுர வாயிலை, எதிர் கண்டான் - எதிரிற் பார்த்தான்; (எ - று.)

தனியேபுகுதும் நம்பி - அஸஹாயசூர னென்றபடி. யமனது விருப்பத்திற்கு ஏற்பப் பிராணிகளைக் கொன்றுதின்னத் திறந்த வாயென்று கற்பனை கூறுவார், 'அந்தகனது ஆணைக்கடுந்திறலின் வாய்' என்றார். இனி, அடங்கு அரிய தானை அயில் - அளவிறந்த (அரக்கரது) சேனைகளை உண்ணத்திறந்த, அந்தகனது வாய் என்று பதவுரை கூறுதலு மொன்று. நனிகண்டான் என்று எடுத்து, நன்றாகப்பார்த்தான் என்றலுமாம். பி - ம்:—[1]அடங்கரியதான. [2]திசையின். (160)

66.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - அவ்வாயிலை அநுமான் வியத்தல்.

மேருவை நிறுத்திவெளி செய்ததுகொல் விண்ணோர்
ஊர்புக வமைத்தபடி கால்கொ லுலகேழும்
சோர்வில நிலைக்கநடு விட்டதொரு தூணோ
நீர்புகு கடற்குவழி யோவென நினைந்தான்.

(இ - ள்.) மேருவை நிறுத்தி வெளி செய்தது கொல் - (ஜம்பூத்வீபத்தின் நடுவிலுள்ள பொன்மலையாகிய) மகாமேருகிரியைக் கொண்டுவந்து இங்கு நிறுத்தி அதிற் பெரியதோ ரிடைவெளியை உண்டாக்கியதுதானோ? விண்ணோர் ஊர் புக அமைத்த படி கால் கொல் - தேவர்களுடைய ஊர்க்கு ஏறிச் செல்லுமாறு அமைத்த ஏணிக்கால்தானோ? உலகு ஏழ்உம் சோர்வு இல் நிலைக்க நடு இட்டதுஒரு தூண் ஓ - ஏழுலகங்களும் தளர்வில்லாதனவாய் நிலைத்து

நிற்கும்படி அவற்றிற்கு ஆதாரமாக நடுவில்நாட்டியதொரு தூண் தானே? நீர் புகு கடற்கு வழிஓ - கடல்நீர்முழுவதும் புகுந்து செல்லுதற்கு இட்ட ஒரு மதகுவழிதானே? என நினைந்தான் - என்று (மிகப்பெரிதாயோங்கிய) பொன்மயமான (அந்நகரத்து வாயிலைக் குறித்து) நினைத்தனன், (அநுமான்); (எ - று

தற்குறிப்பேற்றவணி. படிக்காலென்பது படிகாலென மிகாது நின்றது, செய்யுளோசையின் பொருட்டு. படிக்கால் - படிக்கட்டு. கொல் - ஐயம். (161)

67. **ஏழுலகின் வாழுமுயிர் யாவையு மெதிர்ந்தால்**
[1]ஊழின்முறை யன்றியுட னே[2]புகுத லுண்டே
வாழியரி யங்குவழி யீதென வகுத்தாய்
ஆழியுள வேழினள வன்றுபகை யென்றான்.

(இ - ள்.) ஏழ் உலகின் வாழும் உயிர் யாவைஉம் எதிர்ந்தால்- ஏழுவகைப்பட்ட உலகங்களிலும் வாழ்கின்ற உயிர்களெல்லாம் ஒருசேர (இராவணனை) எதிர்த்துவந்தாலும், ஊழின் முறை அன்றி உடனே புகுதல் உண்டே-ஒருவர்பின் ஒருவராக முறையே புகுவதல்லாமல் அனைவரும் ஒருசேரப்புகுதல் (மிக அகலமாயுள்ள இவ்வாயிலின்கண்) உண்டாகுமே; வாழியர் இயங்கு வழி ஈது என வகுத்தால் - (இந்நகரில்) வாழ்பவர்களான இராக்கதர்கள் (தாம்) வழக்கமாகச் செல்லும்வழி இதுவாக அமைத்து வைத்துள்ளா ரென்றால், பகை ஆழி உள ஏழின் அளவு அன்று - (நமக்குப்) பகையான அவ்வரக்கரது திரள் கடல்களென்றுள்ள ஏழினளவில் அடங்குவதன்று [அதனினும் மிக்கதாம்], என்றான் - என்று எண்ணினான், (அநுமான்); (எ - று.)—உண்டே, ஏ - தேற்றம்.

ஏழுலகு - கீழேழும் மேலேழுமாகிய ஈரேழுலகங்கள். 'அவ்வுலகங்களனைத்திலும் வசிக்கின்ற உயிர்களெல்லாம் எதிர்ந்தால்' என்றதனால், இராவணன் சகலலோககண்டக னென்றவாறும்; அவனை அனைத்துயிரும் எதிர்த்தல் கூடுமென்க. ஊழ்-முறைமை, ஊழின் முறை-ஒருபொருட்பன்மொழி. சகல பிராணிகளும் ஒருங்கு வந்தாலும் முறையாகவன்றி ஒருசேரத் தட்டுத்தடங்கலின்றி இனிது செல்லும்படி அதிவிசாலமாகவுள்ள இந்நகரத்து வாயிலின் பரப்பை நோக்கி, அதுகொண்டு, இந்நகரத்தில் வாழும் அரக்கர்களின் தொகை அளவிறந்ததென்பதனை அநுமானப் பிரமாணத்தால் ஊகித்தவாறும். இனி, மூன்றாமடிக்கு-நமது சேனையில் வாழ்கின்ற வானர வீரர்கள் வந்து செல்லத்தக்க வழி இதுவென்று நிச்சயித்தாலென உரைப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]ஊழி முறையினன்றி. [2]புகுமிதொன்றோ. (162)

68.—அவ்வாயில் காவலாளர்களை அநுமான் பார்த்தல்.

வெள்ளமொரு நூறொடொரு நூறுமுடை [1]வீரக்
கள்ளவினை வெவ்வலி யரக்கரிரு கையும்
முள்ளெயிறும் வாளு[2]முற முன்னமுறை நின்றார்
எள்ளரிய காவலினை யண்ணலு மெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வெள்ளம் ஒரு நூறொடு ஒரு நூறுஉம் உடை-இரு நூறுவெள்ளமென்னுந் தொகையையுடைய, வீரம் கள்ளம் வினை வெவ் வலி அரக்கர் - பராக்கிரமத்தையும் மாயையினாற்செய்யும் வஞ்சனையாகிய கொடுஞ்செயலையுமுடைய இராக்கதர்கள், இரு கைஉம் முள் எயிறுஉம் வாள்உம் உற - (தமது வாயின்) இரண்டு பக்கங்களிலும் முள்ளுப்போற்கூரிய கோரதந்தங்களும் இரண்டு கைகளிலும் ஆயுதங்களும் விளங்க, முன்னம் முறை நின்றார் - (அவ்வாயிலின்) முன்னிடத்திலே முறைப்படி நின்றவர்களாக,— எள் அரிய காவலினை - அசட்டையில்லாத பாதுகாவல் செய்தலை, அண்ணல்உம் எதிர்ந்தான் - பெருமையிற் சிறந்தவனான அனுமானும் எதிரிற் கண்டான்; (எ - று.)

வெள்ளம் - ஓர் பெருந்தொகை: மிகப்பல அக்ஷௌகிணி கொண்டது; (யானை ஒன்றும், தேர் ஒன்றும், குதிரை மூன்றும், காலாள் ஐந்தும் கொண்டது- பத்தியெனப்படும்; அப்பத்தி மூன்று பங்கு கொண்டது - சேனாமுகம்; சேனாமுகம் மூன்று - குல்மம்; குல்மம் மூன்று - கணம்; கணம் மூன்று - வாகினி; வாகினி மூன்று- பிரதனை; பிரதனை மூன்று - சமூ; சமூ மூன்று - அநீகினி; அநீகினி பத்து - அக்ஷௌகிணி; [ஆதலால், அக்ஷௌகிணி யென்பது - தேர் - 21870, யானை - 21870, குதிரை-65610, காலாள்-109350: ஆக 218700-கொண்டதாம்.] அக்ஷௌகிணி எட்டுப் பங்கு கொண்டது - ஏகம்; ஏகம் எட்டு - கோடி; கோடி எட்டு - சங்கம்; சங்கம் எட்டு - விந்தம்; விந்தம் எட்டு - குமுதம்; குமுதம் எட்டு-பதுமம்; பதுமம் எட்டு - நாடு; நாடு எட்டு - சமுத்திரம்; அந்தச் சமுத்திரம் எட்டுப்பங்கு கொண்டது - வெள்ளம் என விவரம் காண்க.)

'இருகையும்' என்பதற்கு-எயிற்றோடு இயையவும் வாளோடு இயையவும் இருபொருள் கொள்ளப்பட்டது; **இரட்டுறமொழிதல்.** எள்ளரிய காவல்-(கடத்தற்கெளியதென்று பிறர்) அசட்டை பண்ணக்கூடாத பாதுகாப்பு எனினுமாம். வாள்-ஆயுதப்பொது. **பி - ம்:—**[1]வீரர். [2]முறை. (163)

69.—இதுவும், அடுத்த கவியும்- அக்காவலாளரின் இயல்பை விளக்கும்.

சூலமழு வாளொடயி றோமர முலக்கை
காலவரி விற்பகழி கற்பண முசுண்டி
கோல்கணைய நேமிகுலி சஞ்சுரிகை குந்தம்
[1]வாலமுத லாயுதம் [2]வலித்தனர் வலத்தார்.

(இ - ள்.) வலத்தார்-(மற்றும் அங்கு உள்ள) பலசாலிகளான இராக்கதர்கள்,—சூலம்-சூலமும், மழு-மழுவும், வாளொடு வாளும், அயில்-வேலும், தோமரம்-பேரீட்டியும், உலக்கை-இருப் புலக்கையும், காலன் வரி வில் பகழி-யமன்போன்ற [பிராணி களைத் தவறாமற்கொல்லவல்ல] வில்லும் அம்பும், கற்பணம் - இருப்புநெரிஞ்சின்முள்ளும், முசுண்டி-முசுண்டியும், கோல்- தடியும், கணையம்-வளைதடியும், நேமி-சக்கரமும், குலிசம்-வச்சிர

மும், சுரிகை-உடைவாளும், குந்தம்-கைவேலும், வாலும்-பிண்டி பாலமும், முதல் - முதலான, ஆயுதம் - படைக்கலங்களை, வலித்தனர் - உறுதியாக ஏந்தியுள்ளார்; (எ - று.)

சூலம் - முத்தலைவேல். மழு - எரியிரும்புப்படை; கோடாலிக்கும் இப்பெயருண்டு. வாள்-வாளமென்ற வடசொல்லின் விகாரம்; தனியே தமிழ்மொழியுமாம். ஒருபெயரின் ஒருபகுப்பைக் கொண்டு அப்பெயர் முழுவதையும் குறிக்கும் வழக்குப்பற்றி, பிண்டிபாலமென்ற வடசொல்லின் திரிபாகிய பிண்டிவாலத்தை வாலமென்றே குறித்தார்; இது, வடமொழியில் 'நாமைகதேசே நாமக்ரஹணம்' எனப்படும். முசுண்டி-ஆயுதவிசேஷம். பிண்டிவாலம்-திருகுதடி யென்பர். பி - ம்:—[1]பாலமுதலாயுதம். [2]எடுத்தனர் பரித்தார், வலத்தனர் வலித்தார்,அணைத்தையுமமைத்தார்.()

70. **அங்குச நெடுங்கவ [1]ணயிற்சிலை வழங்கும்**
வெங்[3]குசைய பாசமுதல் வெய்யபயில் கையார்
செங்குருதி யன்னசெறி குஞ்சியர் சினத்தோர்
பங்குனி மலர்ந்தொளிர் பலாசவன மொப்பார்.

(இ-ள்.) (மற்றும் அங்குள்ள இராக்கதர்கள்),—அங்குசம்-மாவெட்டியும், நெடுங் கவண்-நீண்டகல்லெறிகயிறும், அயில் சிலை வழங்கும் வெம் குசைய பாசம்-நுனியிற் கூர்மையையுடையதும் (வீசும்போது) ஒலியைச்செய்வதும் கொடியதுந் தருப்பைபோல அறுக்கவல்லதுமான (கயிற்றுவடிவமாகிய) பாசமும், முதல்-முதலான, வெய்ய-கொடிய ஆயுதங்கள், பயில்-பொருந்திய, கையார் - கைகளையுடையவர்கள்; குருதி அன்ன செறி செம் குஞ்சியர்-இரத்தம்போன்ற அடர்ந்த செம்பட்டமயிரை யுடையவர்கள்; சினத்தோர்-(கண்களும் முகமும் சிவக்கும்படியான) கோபாக்கினியை யுடையவர்கள்: (ஆதலால்), பங்குனி மலர்ந்து ஒளிர் பலாசவனம் ஒப்பார்-பங்குனிமாதத்திற் பூப்பூத்து விளங்குகிற செம்முருக்கமரக்காட்டை யொத்திருப்பார்கள்; (எ - று.)

அங்குசம்-யானையின் காதில் மாட்டியிழுத்து அதனையடக்குங் கருவி; தோட்டியெனவும்படும். குசை - தருப்பை; அதன்மேற் பிறந்தகுறிப்புப் பெயரெச்சம்-'குசைய'.உத்தரபல்குனி நக்ஷத்திரத்தோடு கூடிய பௌர்ணமாவாசியையுடைய மாசம், பங்குனி யெனப்படும்: வடநூலார் பால்குநமென்பர். ஈற்றடி - செந்நிறம் பற்றியஉவமை. பி - ம்:—[1]அடற்சிலை வழங்கும், அடுத்துடல் விசிக்கும். [2]குலிச. (165)

71.—மற்றும் அங்குஉள்ள காவற்சேனையை அநுமான் பார்த்தல்.

அளக்கவரி தாகிய கணக்கொ டயனிற்கும்
விளக்கின மிருட்டினை விழுங்கி வெளிகால
உளக்கடிய காலன்மன முட்குமணி வாயில்
இளக்கமில் கடற்படை யிருக்கையை யெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அளக்க அரிது ஆகிய கணக்கொடு - இத்தனை யென்று வரையறை செய்ய இயலாததான [மிகப்பெரிய] தொகை யுடனே, அயல் நிற்கும் - அவ்விடத்திலுள்ள, விளக்கு இனம் - விளக்குக்களின் கூட்டம், இருட்டினை விழுங்கி வெளி கால - இருளை விழுங்கி ஒளியையுமிழ, உளம் கடிய காலன் மனம் உட்கும் - மனத்திற் கடுமையையுடைய யமனும் (துணிந்து உட்புகமாட்டாமல்) மனமஞ்சி நிற்கும்படியான, மணி வாயில் - அழகிய (அவ்விலங்கா புரியின்) கோபுரவாயிலில், இளக்கம் இல் கடல் படை இருக்கையை - சோர்வில்லாத கடல்போற்பரந்த இராக்கதசேனையிருத்தலை, எதிர்ந்தான் - (அநுமான்) பார்த்தான்; (எ - று.)

'விளக்கினம் இருட்டினை விழுங்கி' என்றது - உண்ணுததை உண்பதுபோலவும் உண்ணப்படாததை உண்ணப்படுவதுபோல வும் கூறிய மரபுவழுவமைதி; இருளைப் பற்றற ஒழித்து என்றபடி. வெளி காலுதல்—வெளிச்சத்தை வீசுதல். 'இருட்டினை விழுங்கி, வெளிகால' என்றவிடத்து **மாற்றுநிலையணி** தோன்றுதல் காண்க. சிறிதும் இரக்கமில்லாத கல்நெஞ்சனய்ப் பிராணிகளைத் தவருமற் கொல்கின்றயமனும் இராவணனிடத்து அச்சத்தால் அரக்கர்களுயிரைக் கவர்தற்பொருட்டு அந்நகர்வாயினுள் புகுதற்குத் தைரியமின்றி நிற்கின்றனனென்க. இராவணன் திக்குவிசயகாலத்தில் யமனையும் வென்றவனுத லுணர்க. அணிவாயில் என்றும் பிரிக்கலாம். இளக்கம் - விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். பி - ம்:—[1]உளக்கரிய, வளக்கடிய. (166)

72.—அவ்வாயில்காவலைக்குறித்து அநுமான் வியத்தல்.

எவ்வமர ரெவ்வவுண ரெவ்வருள ரென்னே
கவ்வைமுது வாயிலி னெடுங்கடை கடப்பார்
தெவ்வரிவர் சேமமிது சேவகனு நாமும்
வெவ்[1]வமர் தொடங்கிடி னெனுய்விளையு மென்ருன்.

(இ - ள்.) 'என்னே - (இது) என்ன ஆச்சரியம்! கவ்வை முது - (அளவிறந்த அரக்கர்களின் கூட்டத்தால்) ஆரவாரம் மிக்க, நெடு - நீண்ட, வாயிலின் கடை - இவ்வாயிலினிடத்தை, கடப்பார் - கடந்துசெல்லவல்லவராய், எ அமரர் - எந்தத்தேவர்தாம், எ அவுணர் - எந்த அசுரர்தாம், எவ்வர் - மற்றும் எவர்தாம், உளர் - இருக்கின்றனர்; [எவருமில்லை யென்றபடி]; தெவ்வர் இவர் சேமம் இது - பகைவர்களான இவ்வரக்கர்களது பாதுகாவல் இத்தன்மைத்தா யிருக்கின்றது; சேவகன்உம் நாம்உம் வெவ் அமர் தொடங்கிடின் - மகாவீரனை இராமபிரானும் (வாநரவீரர்களாகிய) நாமும் (இனி இங்கு வந்து) கொடிய போர் தொடங்குமிடத்து, என் ஆய் விளையும் - யாதாய் முடியுமோ?' என்ருன் - என்று எண்ணினன், (அநுமான்); (எ - று.)

தேவர் அசுரர் முதலியோரில் எவர்தாம் இக்காவலைக்கடந்து இவ்வாயிலினுட் செல்லமாட்டுவ ரென்பது, முதலிரண்டடியின் பொருள். முதலடி, முற்றுமோனை. 'என்னே' என்றது -

அவ்வாயிலின் கடுங்காவலை வியந்து கூறியவாறும். எவ்வர்-எவர் என்டதன் விரித்தல் விகாரம். பி - ம்:—[1]அமரின்மேலினி. (167)

73.—இக்காவல்கடந்து செல்லக் காலம் நீட்டிக்குமென அநுமான் கருதுதல்.

கருங்கடல் [1]கடத்தலரி தன்றி[2]நகர் காவற்
[3]பெருங்கடல் கடப்பதரி தெண்ணமிறை பேரின்
அருங்கடன் முடிப்பதரி தாமமர் கிடைக்கின்
நெருங்கமர் [4]கிடக்குநெடு நாளென நினைந்தான்.

(இ - ள்.) 'கருங்கடல் கடத்தல் அரிது அன்று - கரியகடலைக் கடந்து வருவது அருமையான காரியமன்று; இ நகர் காவல் பெருங் கடல் கடப்பது அரிது - இந்நகரத்தைப் பாதுகாவல் செய்து நிற்கின்ற பெரிய இச்சேனு சமுத்திரத்தை வென்று அப்பாற் செல்வதே அருமையானது; எண்ணம் இறை பேரின் - (நாம்) ஆலோசனையிற் சிறிது தவறினுல், அருங் கடன் முடிப்பது அரிது ஆம் - (சீதையைத் தேடிக் கண்டு பேசிச்சென்று செய்தி சொல்லு தலாகிய நமது) அருமையான கடமையைச் செய்து முடிப்பது அரியதாகும்; அமர் கிடைக்கின் - (இவர்களோடு நமக்குப்) போர் நேர்ந்தால், நெருங்கு அமர் நெடு நாள் கிடக்கும் - நெருங்கிய அந்தப்போர் நெடு நாளைக்கு இருக்குமே,' என நினைந்தான் - என்றும் எண்ணினன், (அநுமான்); (எ - று.)

'கடல் கடத்தலினும் அரியது, இவ்வாயில் காவற்சேனைப் பெருங் கடலைக் கடப்பது' எனக் கருதினன் அநுமான். கடலுக் கேனும் எல்லையுண்டு, இவ்வரக்கர் தொகுதிக்கோ எல்லையில்லை யென்னுங் கருத்தால், அது 'பெருங்கடல்' என்னப்பட்டது. நாம் இவர்களோடு போர் தொடங்கிச் செய்து இத்தனை பேரையும் வென்றொழித்துவிட்டு இவ்வாயிலைக் கடந்து நகரினுட் புகுவதாக முயல்வோமாயின், முடிவு எங்ஙனமாவதாறுலும் போரிலேயே மிகப்பல நாள் கழியலாகும்: ஆதலால், செவ்வையான ஆலோசனை யின்றி அதில் தலையிடுதல், இராமதூதனுய் நாம் வந்த காரியத்தை முடிக்குங் கடமையை நிறைவேற்றுதற்கு இடையீடாகும் என்று கருதினன் அறிவிற் சிறந்தவனுன அனுமனென்க. பி - ம்:— [1]கடப்பதரிதன்று. [2]நனிகாவல். [3]பெருங்கடை. [4]விளைப்பர். (168)

74.—அநுமான் அவ்வாயில்வழிச் செல்லாது மதிலைக் கடந்து செல்ல முயறல்.

வாயில்வழி சேறலரி தன்றியும் வலத்தோர்
[1]ஆயிலவர் [2]வைத்தவழி யேகலழ கன்றால்
காய்கதி ரியக்கின்மதி லைக்கடிது தாவிப்
போயிநகர் புக்கிடுவெ னென்றுரயல் போனுன்.

(இ - ள்.) 'வாயில் வழி சேறல் அரிது -' (ஆதலால்) இந்த வாயிலின்வழியாகச்செல்லுதல் எளியதன்று; அன்றிஉம் - அல்லா

மலும், ஆயில்- ஆராயுமிடத்து, வலத்தோர் - வல்லமைசாலிகளா யுள்ளவர்க்கு, அவர் வைத்த வழி ஏகல் - பிறர்வைத்துள்ள வழியாகச் செல்லுதல், அழகு அன்று - அழகியதன்று; ஆல்-ஆதலால், காய் கதிர் இயக்கு இல் - எரிக்கின்ற சூரியகிரணங்களும் கடந்து செல்லமாட்டாத, மதிலை - இம்மதிலை, கடிது தாவி போய் - விரைவாகத் தாண்டிச்சென்று, இ நகர் புக்கிடுவென் - இந்நகரத்தினுட் பிரவேசிப்பேன்', என்று - என்றுநிச்சயித்து, ஓர் அயல் போனான் - (அம்மதிலின்) ஒருபுறத்தே சென்றனன், (அநுமான்); (எ - று.)

திறமையுள்ளவனான யான் பகைவரான அரக்கரமைத்துள்ள வாயிலின் வழியாய்ச் செல்லுதல் அழகன்று என்றும் கருதினனென்க. 'பகைவரது இருப்பிடத்தை வாயில் வழியாற்சேர்தலாகாது' என்ற நூற்கொள்கையும் இங்குக் கொண்டதாம். வலத்தோர் - அரக்கருமாம். ஆல்- ஆதலால் என்பதன் விகாரம். இநகர் தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]ஆய்வில். [2]வைகும். (169)

வேறு.

75.—அங்கு இலங்காதேவி அநுமானை வழிமறித்தல்.

நாணு ளுந்தா னல்கிய காவ னனிமூதூர்
வாணு ளந்நாள் போவதின் மேலே வழி நின்றாள்
தூணு மென்னுந் தோளுடை யானைச் சுடரோனைக்
காணு [1]வந்த கட்செவி யென்னக் கனல்கண்ணாள்.

(இ - ள்.) (நெடுங்காலமாக), நாள் நாளும் - தினந்தோறும், தான்நல்கிய - தான் அன்போடு செய்துவருகின்ற, காவல் - பாதுகாப்பிலுள்ள, நனி முது ஊர் - மிகப்பெரிய (இலங்கையாகிய) அந்த ஊரினது, வாழ் நாள் - ஆயுள்நாள், அ நாள் - அன்றைநாளில் (முடிந்துபோவதனால், அந்நகரமே வதை),—தூண் ஆம் என்னும் தோள் உடையானை - (இவை) தூண்களேயாமென்று சொல்லத்தக்க தோள்களை யுடையவனான அநுமானை, காணு - பார்த்து, சுடரோனை காணு வந்த கட்செவி என்ன கனல் கண்ணாள் - சூரியனைப் பார்த்து(ப் பற்றிக்கொள்ள) வருகிற (இராகு கேதுவென்னும்) பாம்புபோலக் கோபாக்கினி சொலிக்கின்ற கண்களையுடையவளாய், போவதின் வழிமேலே நின்றாள் - (அங்ஙனம் அநுமான்) செல்லும் வழியிலே தடுத்து நிற்பவளானாள்;

அன்றையிரவில் அநுமானாலெரிக்கப்பட்டு அந்நகரம் அழியப் போவதனால், 'வாணு ளந்நாள்' என்றார். அன்றி, தான் வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில் (தனது அநுமதியின்றி அநுமான் அந்நகரினுள்ளே) அன்றைக்குச் செல்லத்தொடங்கியதனால் அவள் வழிமறித்து நின்றாளென்றலுமாம். தான் (அந்நகரத்தில்) வாழும் நாள் அன்றைத்தினத்தில் முடிந்துபோவதனாலே அநுமனை வழிமறித்தனளென்றலுமொன்று. இனி, 'வாணுளன்னாள்' என்ற பாடம் சிறக்கும்; லங்கிணியென்றும் லங்காதேவியென்றும் சொல்லப்படுகிற இவள், அவ்விலங்கையைப் பாதுகாவல்செய்துநிற்கும்

நகர தேவதை; லங்காதிதேவதை; இவள் வலியழிந்தால் இந்நகரம் அழியுமென்பது பிரமன் கட்டளை யாதலால், இவளை 'அவ்வூரின் வாழ்நாள் போன்றவள்' என்றாரென்க. மேல் 94-ஆஞ் செய்யுள், இங்கு நோக்கத்தக்கது. இவள் வரலாறும், அங்ஙனமே விளங்கும்.

கட்செவி-கண்களையே காதுகளாகவு முடையது: அன்மொழித் தொகை. பார்த்தலும் கேட்டலுமாகிய புலனிரண்டும் கண்ணாகிய பொறியொன்றிலே பாம்புக்கு அமைந்திருப்பதாகக் கூறப்படுவது இங்குக் கருதத்தக்கது: வடநூலாரும் 'சக்ஷுச் ச்ரவஸ்' என்பர். ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுஞ் சூரியனைக் கண்டு சீறிக் கனன்று அவனைப்பற்ற வரும் பாம்புவடிவான இராகுகேது, வானத்தில் தாவிச்செல்ல முயலும் அநுமனைக் கண்டு கோபித்துத் தீப்புறப்படவிழித்து அவனைத் தடுக்கவந்த இலங்கைமாதேவிக்கு உவமையாம். பி - ம்:—[1]வந்தாள். (170)

76.—அவ்விலங்காதேவியின் இயல்பு.

எட்டுத் தோளா ளாலு முகத்தா ளுலகேழும்
தொட்டுப் பேருஞ் சோதி [1]நிறத்தாள் சுழல்கண்ணாள்
முட்டிப் [2]பேரின் மூவுல கத்தை முதலோடும்
கட்டிச் சீறுங் [3]காவல் வலத்தாள் கமையில்லாள்.

(இ - ள்.) (அந்த இலங்கைமாதேவி,)—எட்டு தோளாள் - எட்டுத்தோள்களை யுடையவள்; நாலு முகத்தாள் - நான்கு முகங்களை யுடையவள்; உலகு ஏழ்உம் தொட்டு பேரும் சோதி நிறத்தாள் - எழுவகையுலகங்களிலும் போய் விளங்கி மீளுகின்ற ஒளியுள்ள உடம்பின் நிறத்தை யுடையவள்; சுழல் கண்ணாள் - வட்டமிடுகிற கண்ணின் கருவிழியையுடையவள்; முட்டி பேரின் - பகைத்து மோதிவந்தால், மூ உலகத்தை - மூன்று உலகத்தவரையும், முதலோடும் கட்டி - அடியோடு கட்டிவிட்டு, சீறும்-(அதன் பின்னரும் அடங்காமற்) கோபிக்கின்ற, காவல் வலத்தாள் - பாது காவல்செய்தற்கேற்ற வலிமையையுடையவள்; கமை இல்லாள் - பொறுமையென்பது சிறிதுமில்லாதவள்; (எ - று.)

'உலகேழுந்தொட்டுப்பேரும்', 'மூவுலகத்தை முதலோடுங் கட்டிச்சீறும்' - தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. 'உலகேழ்' என்றது, கீழேழ் மேலேழ் என்ற வகைபற்றி. 'மூவுலகம்' என்றது, மேல் கீழ் நடுஎன்னும் நோக்கத்தால். கமை=க்ஷமா; தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது ஒருவர் தனக்குக் குற்றஞ்செய்தவிடத்துத் தான் அவர்க்குத் தீங்குசெய்யாது பொறுத்தல் என்பது இதன் பொருள். 'பேரும்', 'பேரின்'—பெயரும், பெயரின்: மரூஉ. பி - ம்:—[1]வலத்தாள். [2]போரின். [3]காலவலத்தாள், காலன்வலத்தாள். (171)

77.—அவளுடைய ஜாக்கிரதை.

பாரா நின்றா ளெண்டிசை தோறும் பலரப்பால்
வாரா நின்றா ரோவென மாரி மழையேபோல்

[1]ஆரா நின்றா ணூபுர மச்சந் தருதாளாள்
வேரா மெய்யாண் மின்னி னிமைக்கும் மிளிர்பூணாள்.

(இ - ள்.) நூபுரம் அச்சம் தரு தாளாள் - (அணியப்பட்ட) சிலம்பென்னும் அணிகலம் (மிக்க ஓசையினாற் பிறர்க்கு) அச்சத்தை விளைவிக்கும் கால்களையுடையவளும், மின்னின் இமைக்கும் மிளிர் பூணாள் - மின்னல்போல மிகுதியாக ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்துள்ளவளுமான அவ்விலங்கைமாதேவி,— பலர் அப்பால் வாராநின்றாரோ என எண்திசை தோறுஉம் பாராநின்றாள் - (இவனுக்குத் துணையாக மற்றும்) பலர் தூரத்தில் வருகின்றார்களோ என்று எட்டுத்திக்குக்களிலும் பார்க்கின்றவளும், மாரிமழைஎபோல் ஆராநின்றாள் - மழைபொழிகின்ற மேகம் போலக் கர்ச்சிக்கின்றவளும், வேர் ஆம் மெய்யாள் - (கோபத்தால்) வேர்வை யுண்டாகப்பெற்ற உடம்பையுடையவளு மாயினாள்;

இனி, 'பாராநின்றாள்' முதலிய அனைத்தையும் அவளுக்கியல்பாயமைந்ததாகக் கொண்டு உரைப்பாரு முளர். வேர் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இமைக்கும் மிளிர் - ஒருபொருட்பன்மொழி. **பி - ம்:**—[1]ஆராநின்ற. (172)

78.-இதுமுதல் மூன்று கவிகள்-அவளியல்பை விளக்குவன.

வேல்வாள் சூலம் [1]வெங்கதை பாசம் விளிசங்கம்
கோல்வாள் [2]குந்தங் கொண்ட கரத்தாள் வடகுன்றம்
போல்வாள் [3]திங்கட் போழி னெயிற்றாள் புகைவாயிற்
கால்வாள் காணிற் காலனு முட்குங் கதமிக்காள்.

(இ - ள்.) வேல்—, வாள்—, சூலம்—, வெம் கதை - கொடிய கதாயுதம், பாசம்—, விளி சங்கம் - முழக்கஞ்செய்கின்ற சங்கு, கோல் - தடி, வாள் குந்தம் - ஒளிபொருந்திய ஈட்டி, (என்கின்ற எட்டுப்படைக்கலங்களையும்), கொண்ட - தரித்த, கரத்தாள் - (எட்டுக்) கைகளையுடையவள்; வட குன்றம் போல்வாள் - (மிகப் பருத்து உயர்ந்துவிளங்குகின்ற பெருவடிவினால்) வடக்கின்கணுள்ள மகாமேருகிரியைப் போல்பவள்; திங்கள் போழின் எயிற்றாள் - சந்திரமண்டலத்தை இரண்டு துண்டாக்கிவைத்த பிளவைகள்போன்ற கோரதந்தங்களையுடையவள்; வாயின் புகை கால்வாள் - வாயினாற் புகையைக் கக்குபவள்; காணின் காலன்உம் உட்கும் கதம்மிக்காள் - பார்த்தால் யமனும் அஞ்சும்படி கோபம் மிக்கவள், (அவ்விலங்காதேவி); (எ - று.)

தனது பேரொலியால் அச்சத்தைவிளைத்துப் பகைவரை யழித்தல்பற்றி, சங்கம் ஆயுதவகையிற் சேர்த்துக் கூறப்படும். புகைவாயிற்காலுதல், உக்கிரமிகுதியால். **பி - ம்:**—[1]வீசுறு. [2]சாபம். [3]திங்கள் போழும். (173)

79. அஞ்சு வணத்தி னுடை யுடுத்தா ளரவெல்லாம்
அஞ்சு வணத்தின் வேக மிகுத்தா ளருளில்லாள்

அஞ்சு வணத்தி [1]னுத்தரி யத்தா ளலேயாரும்
அஞ்சு வணத்தின் முத்தொளி ராரத் தணிகொண்டாள்.

(இ - ள்.) அஞ்சு வணத்தின் - பஞ்சவர்ணங்களுள்ள, ஆடை - வஸ்திரத்தை, உடுத்தாள்-அரையிற் தரித்தவள்; அரவு எல்லாம் அஞ்சு - நாகங்களனைத்தும் அஞ்சத்தக்க, உவணத்தின் - கருடன் போல, வேகம் மிகுத்தாள் - வேகம் மிக்கவள்; அருள் இல்லாள் - ஜீவகாருண்யமில்லாதவள்; அம் சுவணத்தின் உத்தரியத்தாள் - அழகிய பொன்னைக்கொண்டு தொழில்செய்த மேலாடையை யுடையவள்; அலே ஆரும் - அலேகள் பொருந்திய, அம் - கடல்நீரில் தோன்றிய, சு - அழகிய, வள் - பெரிய, நத்தின்-சங்கிலுண்டான, முத்து-முத்துக்களினுற் செய்யப்பட்டு,ஒளிர்-விளங்குகிற, ஆரத்து - மாலேயாகிய, அணி - ஆபரணத்தை, கொண்டாள் - தரித்துள்ளவள், (அவ்விலங்கிணி); (எ - று.)

மகளிரும் ஈருடையுடுத்தல் மரபு ஆதலால், இடையிலுடுக்கும் ஆடையும் மேலாடையுமாக இரண்டுகூறினர்.கருடனேக்கண்டமாத்திரத்தில் பாம்புகள் அஞ்சியொடுங்குதல் இயல்பு. அஞ்சு - ஐந்து என்பதன் முழுப்போலி. ஐந்துவர்ணம் - வெண்மை, கருமை, செம்மை, பொன்மை, பசுமை. வணம்-வர்ணம். உ.வணம், சுவணம் என்பன-ஸுபர்ணம், ஸ்வர்ணம் என்றவடசொற்களின் விகாரம். ஈற்றடியில், ஸு, ஹாரம் - வடசொற்கள். இச்செய்யுளின் அடிதோறும் முதலிற் சிலவெழுத்துக்கள் ஒன்றிநின்று வெவ்வேறு பொருள்விளேத்தது, யமகமென்னுஞ் சொல்லணி; இடையிட்டு வந்த முதல் முற்றுமடக்கு எனப்படும். பி-ம்:—[1]உத்தரிகத்தாள். ()

80. சிந்தா ரத்தின் செச்சை யணிந்தாள் [1]தெளிநூல்யாழ்
அந்தா ரத்தி னேர்வரு சொல்லா ளறைதும்பி
கந்தா ரத்தி னின்னிசை [2]பாடிக் களி [3]கூரும்
மந்தா ரத்தின் மாலே யலம்பும் மகுடத்தாள்.

(இ - ள்.) சிந்து - (வாசனே) வீசுகின்ற, ஆரத்தின் செச்சை - சந்தனக் குழம்பை, அணிந்தாள் - பூசியவள்; தெளி - தெளிவான, நூல் - சங்கீதசாஸ்திரத்தின் முறைமைக்கு ஏற்ற, யாழ்-வீணேயில் வாசிக்கப்படுகின்ற, அம் தாரத்தின் - அழகிய தாரமென்னும் இசைக்கு, நேர் வரு - ஈடாக அமைந்த, சொல்லாள் - சொற்களே யுடையவள்; அறை தும்பி - ஒலிசெய்கின்ற வண்டுகள், கந்தாரத்தின் இன்இசைபாடி- காந்தாரமென்னும் பண்போலஇனிமையான இசைப்பாட்டைப் பாடி, களி கூரும் - களிப்புமிகுதற்கிடமான, மந்தாரத்தின் மாலே - மந்தாரமென்னுந் தேவதருவின் மலர்களாலாகிய மாலே, அலம்பும்- (சூட்டப்பட்டு) அசையப்பெற்ற,மகுடத்தாள் - முடியையுடையவள், (அந்கர்த்தேவதை); (எ - று.)

அநுமானுல்தெய்வநிலே குலேகின்ற சமயம் இலங்கிணிக்குச் சமீபித்தமைபற்றி, இவள் சூடிய தெய்வமலர்மாலேயில் வண்டுகள் மொய்த்தன வென்க; தேவர்கள் மாலேயில் வண்டு மொய்த்த

லியல்பன்மை உணர்க. கீழ் 77-ஆஞ் செய்யுளில் 'வேர் ஆம் மெய் யாள்' என்றதும் இதுபற்றியே. "எல்லைமூவைந்துநாள்க ளுள வெனவிமைக்குங் கண்ணும், நல்லெழின்மாலைவாடும்" என்ற சீவக சிந்தாமணி கொண்டு, தேவர்கட்குத் தெய்வநிலைகுலையுஞ் சமயம் சமீபிக்கின்றபொழுது தெய்விகக்குறிகள் நிலைகுலைதலை உணர லாகும். 'சர்ச்சா' என்ற வடசொல்லுக்கு-பூச்சு என்று பொருள்: அது செச்சை எனத் திரிந்து, (செஞ்சந்தனக்) குழம்பைக் காட் டிற்று. நூல் - இங்கு, இசை நூல். கந்தாரம் - காந்தாரமென்ப தன் குறுக்கல். மந்தாரம்-பஞ்சதேவதருக்களி லொன்று: வட சொல்; அதன் மலர்க்கு முதலாகுபெயர். இச்செய்யுளில், அடி தோறும் முதலெழுத்துமாத்திரம் வேறுபட்டிருக்க, இரண்டாவது முதலிய சில வெழுத்துக்கள் ஒன்றிநின்று பொருள்வேறுபட்டது, திரிபு என்னுஞ்சொல்லணியாம். பி-ம்:—[1]தெரி. [2]பன்னி. [3]கூறும்.()

81.—அவள் தன்னையெதிர்த்தலை அநுமான் காணுதல்.

எல்லா முட்கு மாழியி லங்கை யிகன்மூதூர்
நல்லா ளவ்வூர் வைகுறை [1]யொக்கு நயனத்தாள்
நில்லாய் நில்லா யென்[2]றுரை நேர்வா ணினையாமுன்
வல்லே சென்ருண் மாருதி கண்டான் வருகென்ருன்.

(இ - ள்.) எல்லாம் உட்கும் - எல்லாப்பிராணிகளும் அஞ்சும் படியான, ஆழி இலங்கை - கடல்சூழ்ந்த இலங்கையாகிய, இகல் முது ஊர்-வலிமை கொண்ட பெரிய ஊர்க்கு, நல்லாள் - நன்மை யைச் செய்பவளும், அ ஊர் வைகு உறை ஒக்கும் நயனத்தாள் - அந்த ஊர் முழுவதுந் தங்கும்படியானதோ ருறையைப் போன்ற கண்களையுடையவளுமாகிய அத்தேவி,—நில்லாய் நில்லாய்என்று உரை நேர்வாள்-'நில் நில்' என்று (அநுமானை நோக்கி) அதட்டிக் கூறுபவளாய், நினையா முன் வல்லே சென்ருள்- - நினைத்தற்கு முன்பு விரைவில் (அநுமானெதிரிற்) சென்ருள்; (அங்ஙனஞ் சென்ற அவளை), மாருதி கண்டான்-அநுமான் பார்த்து, வருக என்ருன் - 'வருவாயாக' என்று சொல்லித் தைரியத்துடன் அழைத்தான்; (எ - று.)

'அவ்வூர்வைகுஉறையொக்கும் நயனத்தாள்' என்றது - மிகப் பெரிய கண்களையுடையவளென்ற பொருளோடு, அவ்வூரைத் தனது கண்ணினுட் கருமணிபோலவைத்துக் குறிக்கொண்டு பாது காப்பவளென்ற கருத்தையும் காட்டும். தான் எதிர்பாராத சமயத் தில் எவரேனும் வந்து திடீரென்று எதிர்த்தாலும் சிறிதும் பின் வாங்காது அவர்க்கு மாறுசெய்யுந்துணிவுடையவன் (அநுமான்) என்பது, இங்கு நன்கு விளங்கும். 'நில்லாய் நில்லாய்' என்ற அடுக்கு, கோபம் பற்றியது. நினையாமுன் வல்லே-மிக்க விரைவி லென்றபடி. இனி, நினையாமுன் சென்ருள், வல்லேவருக என்ருன் என்று இயைத்தும் உரைக்கலாம். வருகென்ருன்-தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]போலும். [2]உரைநேரா. (176)

82.—அவள் அநுமானை அதட்டுதல்.

[1]ஆகா செய்தா யஞ்சலை போலு மறிவில்லாய்
சாகா மூலந் தின்[2]றுழல் வார்பாற் சலமென்னும்
பாகா ரிஞ்சிப் பொன்மதி ருவிப் [3]பதையாதே
போகா யென்ருள் பொங்[4]கன லென்னப் புகைகண்ணுள்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது அவ்விலங்காதேவி),—பொங்கு அனல் என்ன புகை கண்ணுள் - மூண்டெரியும் நெருப்புப்போல (உக்கிரகோபத்தாற்) புகைகின்ற கண்களையுடையவளாய், (அநுமானை நோக்கி), 'அறிவு இல்லாய் - அறிவில்லாதவனே! ஆகா செய்தாய் - தகுதியல்லாத காரியங்களைச் செய்தாய்; அஞ்சலை போலும்-(அஞ்சவேண்டுவதற்கு) அஞ்சுவாயல்லைபோலும்; சாகா மூலம் தின்று உழல்வார்பால் - இலைகளையும் வேர்களையும் தின்று திரிபவரிடத்தில், சலம் என் ஆம்-(எனது) பெருங்கோபம் எதற்கு? பாகு ஆர் - (சுண்ணச்சாந்தின்) குழம்பு நிரம்பப் பூசப்பெற்ற, பொன்-அழகிய, இஞ்சி மதில்-இம்மதிலை, தாவி-கடக்கமுயன்று, பதையாது - விரைவுபடாமல், போகாய்-விலகிப்போ', என்ருள்- என்று அதட்டிப் பேசினுள்; (எ - று.)

'ஆகா' என்று பன்மையாற் கூறியது, கடல்கடந்து இங்கு வந்ததையும், மதிலைத்தாவிக் கடந்துசெல்ல முயலுதலையும். 'அஞ்சலைபோலும் அறிவில்லாய்' என்றது - "அஞ்சுவதஞ்சாமை பேதைமை" என்றபடி அஞ்சப்படுவதற்கு அஞ்சாது அசட்டுத் துணிவுகொண்டு தொழில் செய்யும் பேதைபோலும் நீ யென்று இகழ்ந்தவாறும். இரண்டாமடி - வலிமையைத் தருகின்ற தசை முதலியன உண்ணுது சாகமூலங்களைத் தின்று திரியும் வாநரரான உங்கள் விஷயத்தில் அழிவுசெய்வதற்கு யான் சிறிது கோபங் கொள்ளுதலே போதுமென்றபடி.'சாகமூலம்' என்ற வடமொழித் தொடர், எதுகைநோக்கி நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. வாநரவீர ரான உம்மிடத்தில் எனது கோபம் பயன்படாது என மேல்வருந் தீங்கிற்கு ஏற்ற அமங்கலப்பொருளும் இவ்வார்த்தையில் அமைதல் காண்க. 'உழல்வார்' என்றது - முன்னிலைப் படர்க்கை; இடவழுவமைதி. சலம் - தணியாக்கோபம். பாகு ஆர் - அழகு அமைந்த எனினுமாம்; இப்பொருளில், 'பாகு' என்பது - பாங்கு என்பதன் விகாரம். இஞ்சிமதில்-ஒருபொருட்பன்மொழி. 'தாவிப் பதையாது' என்றதை 'பதைத்துத்தாவாது' என்று விகுதி பிரித்துக் கூட்டலாம். 'பதையாதே', என்பது, எதிர்மறை யொருமையேவலாகக் கொள்ளுதற்கும் ஏற்கும். மதில்தாவிப் பதையாதே - மதிலைப்பாய்ந்துதாவி (என்னல் மோதப்பட்டுத்) துடியாமலே என்றலுமொன்று. பி - ம்:—[1]ஆகாய். [2]உழல்வார் மேற். [3]பகையாதே. [4]அழல். (177)

83.—அநுமான் பணிவாய்ப் பேசுதல்.

களியா வுள்ளத் தண்ணன் மனத்திற் கத[1]மூழ்க
விளியா நின்றே [2]நீதி [3]நலத்தின் [4]வினையோர்வான்

அளியா லிவ்வூர் காணு [3]நலத்தி னணைகின்றேன்
எளியே னுற்றால் யாவ துனக்கிங் கிழவென்றான்.

(இ - ள்.) களியா உள்ளத்து அண்ணல் - (பொருளின்பங்களினாலாகும்) களிப்பைக் கொள்ளாத மனத்தையுடைய பெரியோனான அநுமான்,—மனத்தில் கதம் மூழ்க- (தன்) மனத்திலுண்டாகின்ற கோபம் (வெளிப்படாது) உள்ளடங்கிநிற்க, நீதி நலத்தின் வினை ஓர்வான் - நல்ல நீதிமார்க்கத்தால் (அவளது) செயலை அறிதற் பொருட்டு,—விளியா நின்றே-('வருக' என்று அவளை) அழைத்து நின்று, 'அளியால் இ ஊர் காணும் நலத்தின் அணைகின்றேன் - அன்போடு இந்த ஊரைப்பார்க்கவேண்டுமென்னும் ஆசையால் வருகின்றேன், (யான்); எளியேன் உற்றால் - எளியவனான யான் (இவ்வூரினுட்) சென்றால், இங்கு உனக்கு இழவு யாவது - இதனால் உனக்கு நஷ்டமென்ன?' என்றான் - என்று வினவினான்; (எ - று.)

அநுமான் நித்தியப்பிரமசாரியென்பது தோன்ற, 'களியாவுள்ளத் தண்ணல்' என்றாருமாம். களியா - செருக்குக்கொள்ளாத என்னலாம்: தன் வலிமைமிகுதியைக்கருதிச் செருக்கி அதனால் முதலிலேயே போர் தொடங்காமல் கோபத்தை அகத்தடக்கி நால்வகையுபாயங்களுள் முதலதாகிய சாமோபாயத்தால் முயலுதல் பற்றியும், இங்ஙனங் கூறுதல் ஏற்கும். நீதிநலத்தின் வினையோர்தல் - எதிர்ப்பவளது நிலைமையை விரைவுபடாமல் ஆய்ந்து உணர்தல். பி - ம்:—[1]மூள. [2]வீர. [3]நலத்தால். (178)

84.—அதற்கு அவள் சினந்து மறுமொழி கூறிச் சிரித்தல்.

என்னா முன்ன மேகென [1]வேகா தெதிர்மாற்றம்
[2]சொன்னா யேநீ யாவ னடாதொல் புரமட்டான்
அன்னா [3]ரேனு மஞ்சுவ ரெய்தற் [4]களியுற்றால்
உன்னா லெய்து மூர்கொலிவ் வூரென் றுறநக்காள்.

(இ - ள்.) என்னா முன்னம் - என்று (அநுமான்) சொல்லாத முன்னே [சொன்னவுடனே யென்றபடி], - (அவ்விலங்காதேவி அநுமானை நோக்கி),—'ஏகு என ஏகாது - 'போ' என்று (நான்) சொல்லவும் போகாமல், எதிர் மாற்றம் சொன்னாயே - எதிர் வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு அஞ்சாது நிற்கின்றனையே! நீ யாவன் அடா - நீ யாரடா? தொல் புரம் அட்டான் அன்னார் ஏனும் - பழமையான திரிபுரத்தை யெரித்தவனாகிய சிவபிரானைப் போன்றவர்களேயானாலும், எய்தற்கு அஞ்சுவர் - (இவ்வூரினுள்) வருவதற்குப் பயப்படுவர்; இ ஊர்—, அளி உற்றால் உன்னால் எய்தும் ஊர்கொல் - (நீ) விருப்பங்கொண்டால் (அவ்விருப்பத்தின் படி யெல்லாம்) உன்னாற் செல்லத்தக்க ஊரோ?' என்று - என்று சொல்லி, உற நக்காள் - (பரிகாசக்குறிப்புத் தோன்ற) மிகுதியாகச் சிரித்தாள்; (எ - று.)

அனைத்தையுமழிக்கும் உக்கிரமான ஆற்றலுடைமையின், உருத்திரமூர்த்தியை எடுத்துக்கூறினாள். எதிர்மாற்றம் - பிரதியுத்தரம். ஏகு என ஏகாது என்பதற்கு - (இவ்வாறு சமாதான

மாகப் பேசிய அநுமானை நோக்கி 'நீ) உட்புக்குப்பார்' என்று சொல்லி(த் தான்) அப்பாற் செல்லாமல் என்றுமாம். 'அடா' என்றது, அலட்சியமாக விளித்தலில் உயர்திணையாண்பாற்கு வருவதோ ரிடைச்சொல்; (அடீஎன்பது, பெண்பாற்கண் வரும்.) பி - ம்:—[1]ஏகா. [2]சொன்னாய் நீயே. [3]எய்தற்கஞ்சுவரம்மா, அன்னாரஞ்சுவதெய்த. [4]அளியத்தாய். (179)

85.—அநுமான் சிரித்துத் தனது துணிவைக் கூறுதல்.

நக்காளைக்கண் டையன் மனத்தோர் நகை[1]கொண்டான்
நக்காய் [2]நீயார் யார்சொல வந்தா யுனதாவி
[3]உக்கா லேதா [4]மோடலை யென்றா ளினியிவ்வூர்
புக்கா லன்றிப் போகிலெ னென்றான் புகழ்கொண்டான்.

(இ - ள்.) நக்காளை - (அவ்வாறு) சிரித்தவளான அவளை, கண்டு - பார்த்து, ஐயன் - சிறந்தவனான அநுமானும்,—மனத்து ஓர் நகை கொண்டான் - (இகழ்ச்சிக்குறிப்பான) கருத்தோடு ஒருவகைப் புன்சிரிப்பைக் கொண்டான்; (அதுகண்டு அவள்), 'நக்காய் - (இங்ஙனஞ்) சிரித்தவனே! நீ யார்—? யார் சொல வந்தாய் - எவர் செல்லச்சொல்ல (அச்சொற்படி நீ) வந்தாய்? உனது ஆவி உக்கால் ஏது ஆம் - உனது உயிர் (என்னால்) ஒழிந்து போனால் (உனக்கு) யாது பயன்? ஓடலை - (இன்னும்) ஓடிப் போகாமல் நிற்கின்றாயே!' என்றாள்- என்று அதட்டிக் கூறினாள்; (அதற்கு),— புகழ் கொண்டான்- கீர்த்திபெற்றவனான அநுமான், இனி இ ஊர் புக்கால் அன்றி போகிலென் என்றான்-'இனி இந்த ஊரினுட் சென்றபினல்லது வெளிச்செல்லேன்' என்று (தனது உறுதியை மறுமொழியாகக்) கூறினான்; (எ - று.)

[1]கொண்டானக்கானீ என்ற பாடத்துக்கு, அக்கால் - அப்பொழுது, என்றாளென்க. தான் அவனைக்கொல்லுதல் தவறாதென்பது தோன்ற, 'உனது ஆவி யுக்கால் ஏதாம்' என்றாள். 'இனி' என்றது - நீ இவ்வளவு கூறியபின்பு என்றபடி. 'ஓடலை யென்றானினி யிவ்வூர்' என்ற பாடத்திற்கு, இரண்டாம் அடி முதலில், அக்காய் எனப் பிரித்து, சிரித்த அவளைப்பார்த்து,கீர்த்தி பெற்றவனான அநுமான், குறுநகைகொண்டு, 'அக்காய்- அம்மா! நீ யார்? யார் சொலவந்தாய்? உனது ஆவி உக்கால் ஏதாம்? ஓடலை' என்றான்; 'இனி இவ்வூர்புக்காலன்றிப் போகிலென்' என்றும் கூறினான் என உரைக்க. தாயையுணர்த்துகின்ற 'அக்கா' என்ற வடசொல்- 'அக்கை' என ஆவீறு ஐயாகி, அது பின்பு ஐ ஆய்என ஈறுதிரிந்து விளியாயிற்றென்க: பெரியவளேயென விளித்தவாறு. பி - ம்:—[2]நீதானார். [3]உக்காலேதான். (180)

86.—இலங்காதேவியின் சிந்தை.

வஞ்சங் கொண்டான் வானர மல்லன் வருகாலன்
துஞ்சுங் கண்டா லென்னை யிவன்சூழ் திரையாழி
நஞ்சங் கொண்ட கண்ணுத லைப்போ னகுகின்றான்
நெஞ்சங் [1]கண்டே கல்லென நின்றே [2]நினைவுற்றாள்.

(இ - ள்.) வானரம் அல்லன்-(இவன் உண்மையான) குரங்கு அல்லன்: வஞ்சம் கொண்டான்-வஞ்சனையால் இவ்வடிவுகொண்ட வேறொருவனுதல் வேண்டும்; வரு காலன் - (பிராணிகட்கு அழிவு செய்தற்கு அந்திமகாலத்தில்) வருகின்ற யமன், என்னை கண்டால் துஞ்சும்-என்னைப் பார்த்தால் ஒடுங்கி விடுவன்: (ஆதலால் இவன் வேற்றுருவங் கொண்டு வந்த யமனல்லன்; மற்று), இவன்—, (என்னைக் கண்டு அஞ்சாது நின்று), சூழ் திரை ஆழி நஞ்சம் கொண்ட கண் நுதலை போல் நகுகின்றான் - சுற்றிலுமுள்ள அலைகளையுடைய பாற்கடலில்தோன்றிய விஷத்தையுட்கொண்ட சிவபிரானைப் போலச் சிரிக்கின்றான் (என்று), நெஞ்சம் கண்டே - (அவனது) மனவுறுதியைப் பார்த்து (அதனால் திடுக்கிட்டு), கல் என நின்றே - கற்போல அசைவின்றி நின்று, நினைவு உற்றாள் - ஆலோசிப்பவளானாள், (அந்த இலங்காதேவி); (எ - று.)

யமனிலும் வலிய துணிவுடையவ னிவனென்பது, அவ ளுட்கோள். "மெய்தெரிபொருண்மே லன்மையும் விளம்புப" என்றதனால், 'இவன் வானரமல்லன்' என்று துணிந்தபொருளின்மேல் மற்றொன்றல்லாத தன்மை வைத்துக் கூறப்பட்டது. துஞ்சுதல் - இறத்தலும், சூழ்தல்-சுழலுதலுமாம். நகுகின்றான் என்றதன் பின் 'என்று'என வருவித்து, அதனை 'நினைவுற்றாள்' என்பதனோடு இயைத்து முடிபு காண்க. பி-ம்:—[1]கண்ட. [2]நினைகின்றாள்.

இங்கே சிலப்பிரதியில் ஒருபாடல் காணப்படும்: அது வருமாறு:—கண்ட வனப்பால் மேனிகரக்குங் கருமத்தான், கொண்ட சிரிப்பால் வானரமென்றுங் கொளலன்றே, அண்டமனைத்தும் பூரணனாகுமவனாகும், சண்டை கொடுத்துங் கொல்வனெனத்தான் சலமுற்றாள். (181)

87.—இலங்காதேவி அநுமான்மேற் சூலத்தை யெறிதல்.

[1]கொல்வா மன்றேற் கோளுறு மிவ்வூ ரெனல் கொண்டாள்
வெல்வாய் நீயே வென்றி யெனத்தன் விழிதோறும்
வல்வாய் தோறும் வெங்கனல் பொங்க மதில்வாயில்
செல்வா யென்னு மூவிலை வேலைச் செலவிட்டாள்.

(இ - ள்.) 'கொல்வாம் - (இவனைக்) கொல்லக்கடவோம்; அன்று ஏல்-அங்ஙனம் (நாம்) செய்யாமற்போனால், இ ஊர் கோள் உறும்- இந்த ஊர் (இவனால்) அழிவடையும்,' எனல் கொண்டாள் - என்று கருதினவளாய், (அநுமானை நோக்கி), வெல்வாய் நீயே வென்றி என - 'வெல்ல வல்லவன் நீயேயானால் (என்னை இப்பொழுது) வெல்லக்கடவாய்' என்று சொல்லி, மதில் வாயில் செல்வாய் என்னு-'(நீ உட்செல்லவல்லவனானால்) இம்மதிலின்கணுள்ள கோபுரவாயிலின் வழியாகவே உட்செல்வாய்' என்றும் சொல்லி,— தன் விழிதோறுஉம் வல் வாய் தோறுஉம் வெம் கனல் பொங்க - தனது (எட்டுக்) கண்களிலும் வலிய (நான்கு) வாய்களிலும் வெவ்விய நெருப்பு மிகுதியாக எழ, மூ இலை வேலை செல விட்டாள் - (தன் கையிலுள்ள) முத்தலைச் சூலாயுதத்தை (அநுமான்மீது) செல்ல எறிந்தாள், (இலங்காதேவி);)எ - று.)

வென்றி - ஏவலொருமைமுற்று. 'நீ இம்மதிலின் வழியாய்ப் போவாய்' என்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு: நீ போகமுடியா தென்ற படி. பி - ம்:—[1]கொல்வான். (182)

88.—அச்சூலத்தை அநுமான் ஒடித்து எறிதல்.

தடித்தா மென்னத் தன்னெதிர் செல்லுந் தழல்வேலைக்
[1]கடித்தா னுகம் விண்ணின் முரிக்குங் கருளன்போல்
ஒடித்தான் கையா லும்ப ருவப்ப வுயர்காலம்
பிடித்தா ணெஞ்சந் துண்ணென வெண்ணம் [2]பிழையாதாள்.

(இ - ள்.) தடித்து ஆம் என்ன - மின்னலேயாம் (இது) என்று சொல்லும்படி, தன் எதிர் செல்லும் - தனது எதிரிலே வந்த, தழல் வேலை - நெருப்புச்சொலிக்கின்ற அந்தச் சூலாயுதத்தை,— (அநுமான்),—நாகம் கடித்தான் விண்ணில் முரிக்கும் கருளன் போல் - சர்ப்பத்தை (வாயினுற்) கவ்விக்கொண்டு சென்று ஆகாய மார்க்கத்தில் துண்டுபடுத்துகின்ற கருடன்போல, உம்பர் உவப்ப- தேவர்கள் மகிழவும், உயர் காலம் பிடித்தாள் - நெடுங்காலமாக (அச்சூலத்தைக்) கையிற்பிடித்துள்ளவளும், எண்ணம் பிழையா தாள் - (தான்) நினைத்த காரியங் தவருதவளுமான அவ்விலங்கா தேவி, நெஞ்சம் துண்ணென - மனம் திடுக்கிடவும், கையால் ஒடித்தான் - (தன்) கைகளாற் பிடித்து ஒடித்தெறிந்தான்; (எ-று.)

உவமையணி. தடித் - வடசொல். பிராணிகளைக் கொல்லுங் கொடிய நீண்ட சூலாயுதத்துக்கு நாகமும் உவமை. இனி, நகம் என்பது நீட்டல்விகாரத்தால், 'நாகம்' என வந்ததாகக்கொண்டு, ரோகிணியென்ற தேவவிருட்சத்தின் மொழிப்படியே, சாபத்தா லான உருவையுடைய யானையாமைகளைக் கருடன் கடித்துத் தின்னுமாறு நூறுயோசனை விஸ்தீர்ணமுள்ள அந்தத் தேவதருக் கிளையிலிருக்கையில் அக்கிளை முறிந்ததென்ற மகாபாரதகதையை யுட்கொண்டு, கடித்தான் - (தன் இரையைக்) கடித்துத்தின்னுமவ னுகி, விண்ணில் நாகம் முரிக்குங் கருடன்போல் என்று உரைத்த லுமாம். பி - ம்:—[1]கடித்தார். [2]பிழையாதான். (183)

89.—அநுமான் அவளது மற்றையாயுதங்களையும் பறித்து எறிதல்.

இற்றுச் சூல [1]நீறெழு காலத் தெரியொப்பாள்
மற்றுத் தெய்வப் பல்படை [2]கொண்டு மலைவாண்மேல்
உற்றுக் கையா லாயுத மெல்லா மொழியாமல்
பற்றிக் கொள்ளா விண்ணி லெறிந்தான் [3]பழியோர்வான்.

(இ - ள்.) சூலம் இற்று நீறு எழு காலத்து - (இங்ஙனம் தனது) சூலாயுதம்முறிந்து துகளாய்ப்போனபோது, எரிஒப்பாள் - (இலங்காதேவி) நெருப்புப்போல(க் கோபத்தாற்) சொலிப்பவ ளாய், மற்று தெய்வம் பல் படை கொண்டு மலைவாள் - தெய்வத் தன்மையுள்ள மற்றைப்பல ஆயுதங்களைக்கொண்டு போர்செய்பவ ளானுள்; (அதுகண்டு), பழி ஓர்வான் - (பெண்பாலாகிய இவளைக்

கொல்லுதல்) பழிப்புக்கிடமாமென்று எண்ணுபவனுன அநுமான், மேல் உற்று - அவள்மேற் பாய்ந்து, ஆயுதம் எல்லாம் ஒழியாமல் கையால் பற்றி கொள்ளா - (அவள் கைகளிலிருந்த) ஆயுதங்களை யெல்லாம் ஒன்றும் மிச்சமில்லாதபடி தன்கைகளாற் பிடித்துப் பறித்து, விண்ணில் எறிந்தான்- வானத்திற் செல்ல வீசியெறிந்து விட்டான்; (எ - று.)

'மற்றுத் தெய்வப்பல்படை,' 'ஆயுதமெல்லாம்' என்றது, 48-ஆஞ் செய்யுளிற்கூறிய வேல்முதலிய எட்டனுள் சூலமொழிந்த ஏழினையும். அவளைக்கொல்லாமல் அஞ்சுவித்து வெல்லக் கருதினனுய் அவள்கையிற் படைக்கலங்களை இல்லையாக்கின னென்பார், 'பழியோர்வான்' என்றார்; அவ்வாறு தான் கைப்பற்றிய ஆயுதங்களை அவள்மேலெறியாமல் விண்ணிலெறிந்ததற்கு இது காரணமாகின்றதனுல், **கருத்துடையடைகொளியணி** யென்னலாம். **பி - ம்:—**[1]நீறெழலோடும், நீறழல்காணு. [2]கொண்டே மலைவாளை. [3]பழியில்லான். (184)

90.—அவள் அநுமானை அடிக்கவருதல்.

வழங்குந் தெய்வப் பல்படை காணுண் [1]மலைவான்மேல்
முழங்கும் மேக மென்ன [2]வுரப்பி முதிர்கின்ருள்
கழங்கும் பந்துங் குன்றுகொ டாடுங் கரமோச்சித்
தழங்குஞ் செந்தீச் சிந்த வடித்தாள் [3]தகவில்லாள்.

(இ - ள்.) (பின்பு), தகவு இல்லாள்-தக்க நற்குணமாகிய பொறுமையில்லாதவளான அவ்விலங்காதேவி, வழங்கும் தெய்வம் பல் படை காணுள் - (தான்) பிரயோகிப்பதற்கு உரிய தெய்வத்தன்மையுள்ள பல ஆயுதங்களையும் தன்னிடத்திலில்லாதவளாய், முதிர்கின்ருள் - கோபம் மிக்கவளாகி, முழங்கும் மேகம் என்ன உரப்பி - இடிமுழங்குகின்ற மேகம்போல ஆரவாரஞ் செய்து (அநுமானை) அதட்டி, குன்று கழங்குஉம் பந்துஉம்கொடு ஆடும் கரம் ஓச்சி- மலைகளைக் கழற்காய்களாகவும் பந்துகளாகவும் கொண்டு ஆடவல்ல (தன்) கைகளை உயரவெடுத்து, (அவற்ருல்), —மலைவான்மேல் - (தன்னையெதிர்த்துப்) போர் செய்பவனுன அவ்வநுமான்மீது, தழங்கும் செம் தீ சிந்த அடித்தாள் - ஒலித்துக் கொண்டெரிகின்ற செந்நிறமான நெருப்புப்பொறி சிதறும்படி அறைபவளானுள்; (எ - று.)

தீக்குச் செம்மை - இயற்கையடைமொழி. "தகுதியான் வென்றுவிடல்" என்றவிடத்து 'தகுதி' என்றதுபோல, இங்கு 'தகவு' என்பது - பொறுமை யென்ற பொருளில் வந்தது. **பி-ம்:—** [1]மழை வான் மேல். [2]முரற்றிமுனிகின்ருள், உரப்பிமுரிகின்ருள். [3]தகையில்லாள். (185)

91.—அநுமான் அவள்கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அவளையடித்தல்.

அடியா முன்ன மங்கை யணைத்து மொருகையால்
பிடியா வென்னே பெண்ணிவள் கொல்லிற் பிழையென்னு

[1]ஓடியா நெஞ்சத் தோரடி கொண்டா னுயிரோடும்
இடியே றுண்ட [2]நாக மெனப்பா ரிடைவீழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) அடியா முன்னம்-(அவ்வாறு தன்னை அவள்) அடித்தற்கு முன்பு, (அநுமான்), அம் கை அனைத்துஉம் ஒரு கையால் பிடியா - (அவளுடைய) அழகிய கைகளையெல்லாம் தனது ஒரு கையினாற் சேரப்பிடித்து, 'என்னே - இது என்ன தருமசங்கடம்! பெண் இவள் - பெண்ணாயிருக்கின்றாள் இவள்: கொல்லின் பிழை - (இவளைக்) கொன்றால் ஸ்திரீஹத்திதோஷமாகின்றது,' என்று - என்று எண்ணி, ஓடியா நெஞ்சத்து - உடையாத வலிமையையுடைய (அவளது) மார்பில், ஓர் அடி கொண்டான் - (தனது மற்றொரு கையால்) ஓர் அறை அறைந்தான்; (அதனால் அவள்), இடிஏறு உண்ட நாகம் என - பேரிடி விழப்பெற்ற மலைபோல, உயிரோடும் பாரிடை வீழ்ந்தாள்-உயிருடன் தரையில் விழுந்தாள்;

இங்ஙனம் வலிய எதிர்ப்பவளைக் கொல்லவேண்டுவது அவசியமாதலையும், அங்ஙனங் கொன்றாற் பெரும்பாதகமாதலையும் கருதி, 'என்னே!' என்று சிந்தித்து, அவளைக்கொல்லாது வலியொடுக்கி வெல்வானாயினனென்க. 'ஓர் அடிகொண்டான்' என்பதற்கு ஒரு காலையிட்டு உதைத்தானென்று பொருள் கூறுவது, மேல்'94-ஆஞ் செய்யுளோடு மாறுபடும். உயிரோடும் பாரிடை வீழ்ந்தாள்-உயிர் மாத்திரமே நிற்க வலிமை முற்றும் ஒடுங்கி விழுந்தனளென்க. நாகம் -சர்ப்பமுமாம். பி-ம்:—[1]ஓடியான். [2]மால்வரைபோன்மண்ணிடை.()

92.—அடிபட்டுவிழுந்த அவள் எழுந்து சில சொல்லத் தொடங்குதல்.

விழுந்தா ணொந்தாள் வெங்குரு திச்செம் புனல்வெள்ளத்து
அழுந்தா நின்றா ளான்முக னார்தம் [1]மருளூன்றி
எழுந்தாள் யாரும் யாவையு மெல்லா [2]வுலகத்தும்
தொழுந்தாள் வீரன் தூதுவன் முன்னின் றிவைசொன்னாள்.

(இ - ள்.) விழுந்தாள் - (அவ்வாறு) விழுந்தவளான அவ் விலங்காதேவி, நொந்தாள்-(உடலும் உள்ளமும்) வருந்தியவளும், வெம் குருதி செம் புனல் வெள்ளத்து அழுந்தாநின்றாள்-வெவ்விய (தனது) இரத்தமாகிய செந்நீர்வெள்ளத்தில் அழுந்தி நின்றவளுமாய், நான்முகனார்தம் அருள் ஊன்றி- (முன்பு தனக்குப்) பிரமன் கட்டளையிட்டிருத்தலை உள்ளத்திற்கொண்டு, எழுந்தாள்-எழுந்து, எல்லா உலகத்துஉம் யார்உம் யாவைஉம் தொழும் தாள் வீரன் தூதுவன் முன்நின்று - சகலலோகங்களிலுமுள்ள உயர்திணையுயிர்களனைவரும் அஃறிணையுயிர்களனைத்தும் வணங்கப்பெற்ற திருவடிகளையுடைய வீரனான ஸ்ரீராமபிரானது தூதனாகிய அவ்வநுமானது எதிரில்நின்று, இவை சொன்னாள் - இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்பவளானாள்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த மூன்று கவிகளிற் காண்க. பி - ம்:—[1]அருளுன்னி, அருள்முன்னி. [2]உலகேழும். (187)

வேறு.

93.—அவள் தன்னை இன்னளென்று தெரிவித்துப்பணிமொழி கூறுதல்.

[1]ஐயகேள் வைய நல்கு மயனரு ளமைதி [2]யாக
எய்தியிம் மூதூர் காப்பெ [3]னிலங்கைமா தேவி யென்பேர்
செய்தொழி லிழுக்கி யுள்ளந் திகைத்திந்தச் சிறுமை செய்தேன்
உய்தியென் ற[4]ளித்தி யாயி னுணர்த்துவ லுண்மை யென்றாள்.

(இ - ள்.) 'ஐய கேள்-ஐயனே! (யான் சொல்வதை நீ) கேட்பாயாக: வையம் நல்கும் அயன் அருள் அமைதி ஆக-உலகங்களைப் படைத்த பிரமனது கட்டளை காரணமாக, இ முது ஊர் எய்தி காப்பென்-பழமையான இந்த ஊர்க்கு வந்து (இதனைக்) காத்து வருகின்றேன்; இலங்கை மாதேவி என் பேர்-இலங்காதேவியென்பது எனது பெயர்; செய் தொழில்-(யான்) செய்யும் இந்நகர்க் காவல்தொழிலில் ஊக்கத்தால், இழுக்கி-(உன் விஷயத்திற் செய்ய வேண்டிய பணிவு) தவறி, உள்ளம் திகைத்து இந்த சிறுமை செய்தேன்-மனம் மயங்கி இந்தச் சிறுதொழிலை (நினக்கு)ச் செய்தேன்; உய்தி என்று அளித்தி ஆயின்-(நீ என்னைக் கொல்லாமல் எனது குற்றத்தைப் பொறுத்தருளி) உயிர்வாழ்வாயாக என்று (எனக்கு) அருள்செய்வையானால், உண்மை உணர்த்துவல்-மெய்ம்மையானதொரு செய்தியை (உனக்குத்) தெரிவிப்பேன்,' என்றாள்-என்று சொன்னாள், (அவ்விலங்காதேவி); (எ - று.)—அவ்வுண்மை, அடுத்த கவியில் விளங்கும்.

என்னை நீ கொல்வதில்லை யென்று அருள்செய்வையானால் என்பது, 'உய்தியென்றளித்தியாயின்' என்றதன் கருத்து. 'செய்தொழிலிழுக்கி' என்பதற்கு-யான்செய்யுந் தொழிலில் தவறி யென்று உரைத்தல், சிறப்பன்று. இலங்கைமாதேவி என்பதில், மா-அசை; "உலோகமாபாலன்" என்றதிற்போல. பி - ம்:— [1]ஐயகே ளவையநல்கும். [2]ஆகி. [3]இலங்கையாவேனும் யானே, இலங்கைமாதேவியென்பேன். [4]உரைத்தியாயின். (184)

94.—முன்பு பிரமன் அவட்குக் கூறிய கட்டளை.

எத்தனை காலங் காப்பல் யானிந்த மூதூ [1]ரென்று
முத்தனை வினவி னேற்கு முரண்வலிக் குரங்கொன் றுன்னைக்
கைத்தல மதனாற் றீண்டிக் காய்ந்தவன் றென்னைக் காண்டி
சித்திர நகரம் பின்னைச் சிதைவது திண்ண மென்றான்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) இந்த முது ஊர் எத்தனை காலம் காப்பல் யான் என்று-'பெரிய இந்நகரத்தை எவ்வளவு காலம் காக்கக்கடவேன் யான்?' என்று, முத்தனை வினவினேற்கு-அந் நான்முகக்கடவுளை வினாவின எனக்கு,—(அப்பிரமதேவன்),—'முரண் வலி குரங்கு ஒன்று-மிக்க வலிமையையுடைய ஒரு குரங்கு, உன்னை—, கைத்தலம் அதனால் தீண்டி காய்ந்த அன்று-(தன்) கைகளினால் தொட்டு

வருத்தும் அந்நாளில்,என்னை காண்டி-(அந்நகரத்தை விட்டுவந்து) என்னைப் பார்ப்பாய்; பின்னை-அதன் பின்பு, சித்திரம் நகரம் சிதைவது திண்ணம்-அழகிய அந்நகரம் அழிவது நிச்சயம்', என்றான்-என்று சொல்லியருளினன்; (எ - று.)

இலங்காபுரியைக் காக்குமாறு தனக்குப் பிரமன் கட்டளை யிட்ட போது இத் தேவி இங்ஙனம் வினவினளென்க. 'முத்தன்'- முத்தி பெறுதற்கு உரியவனென்றபடி; முத்துப்போ லருமையானவ னெனினுமாம். முரண்வலி - ஒருபொருட்பன்மொழி. 'காயும் அன்று' என்ற பொருளில், 'காய்ந்த அன்று' என்றது-இயல்பு பற்றிவந்த காலவழுவமைதி: அங்ஙனங் காய்தல் தவறாதென்ற நிச்சயம் தோன்ற இறந்தகாலத்தாற் கூறினரென்றலுமாம். சித்ர நகரம்-வடமொழித்தொடர். பி - ம்:—[1]என்றம். (189)

95.—அநுமானைப் புகழ்ந்து விடையளித்து அவள் செல்லுதல்.

அன்னதே முடிந்த தைய வறம் வெல்லும் பாவந் தோற்கும்
[1]என்னுமீ தியம்ப வேண்டுந் தகையதோ வினிமற் றுன்னால்
உன்னிய வெல்லா முற்று முனக்குமுற் றாத துண்டோ
பொன்னகர் புகுதி [2]யென்னாப் புகழ்ந்தவ ளிறைஞ்சிப் போனாள்.

(இ - ள்.) 'ஐய-ஐயனே! அன்னதுஏ முடிந்தது-அப்பிரமன் சொன்னபடியே யாயிற்று; அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும் என்னும் ஈது இயம்ப வேண்டும் தகையதுஓ-'தருமமே ஜயிக்கும் பாவம் தோல்வி யடையும்' என்கிற இவ்வுண்மை புதிதாகச் சொல்ல வேண்டுந் தன்மையதோ? [அன்று:பிரசித்தமென்றபடி]; இனி—,உன்னால் உன்னிய எல்லாம் முற்றும்-உன்னால் நினைக்கப் பட்ட காரியங்களெல்லாம் தடையின்றி நிறைவேறும்; உனக்கு முற்றாதது உண்டோ-(மிக்க ஆற்றலையுடைய) உனக்கு முடியாத தும் ஒன்று உளதோ? பொன் நகர் புகுதி-பொன்மயமான இந்நகரி னுள்ளே (இனி உன் விருப்பத்தின்படி இனிது) செல்வாய்,' என்னா -என்று சொல்லி, அவள்-அந்த இலங்காதேவி, புகழ்ந்து-(அநுமா னைத்) துதித்து, இறைஞ்சி-வணங்கி, போனாள்-(பிரமலோகத்துக் குச்) சென்றாள்; (எ - று.)—மற்று-அசை. பி - ம்:—[1]என்னும தியம்பு.[2]என்று புகன்றயனுலகம்புக்காள்.சில பிரதிகளில் அடுத்த செய்யுள்முதல்தான் **ஊர்தேடுபடலம்** என்று முதலில் தானே காட்டப்பட்டுள்ளது. (190)

96.—அநுமான் மதிலைத் தாவி இலங்கையினுட் புகுதல்.

வீரனும் விரும்பி நோக்கி [1]மெய்ம்மையே விளையு மஃதென்று
ஆரியன் கமல பாத மகத்துற வணங்கி யாண்டைப்
[2]பூரிய ரிலங்கை மூதூர்ப் பொன்மதில் தாவிப் புக்கான்
சீரிய பாலின் வேலைச் சிறுபிரை தெறித்த தன்னான்.

(இ - ள்.) வீரன்உம்-வீரனான அநுமானும்,— விரும்பி- (அதுகேட்டு) மகிழ்ச்சிகொண்டு, நோக்கி-(அவள் சொன்ன

அச்சொல்லைக் குறித்து) ஆலோசித்து, மெய்ம்மைஏ விளையுமஃது என்று-உண்மையான நீதியே பலிப்பது என்று எண்ணி, ஆரியன் கமலம் பாதம் அகத்துஉற வணங்கி-(யாவரும்) சரணமடையத் தக்கவனை இராமபிரானது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை மனத்திலேபொருந்தக்கொண்டுவணங்கி, ஆண்டு-அதன்பின்பு, அ பூரியர் இலங்கை முது ஊர் பொன் மதில் தாவி-அந்தக் கீழ் மக்களான அரக்கர் வாழ்கிற இலங்கையென்னும் பெரியநகரத்தினது பொன்மயமான மதிலைத் தாண்டி, சீரிய பாலின் வேறு சிறு பிரை தெறித்தது அன்னான் புக்கான்- சிறந்தபாற்கடலிற் சிறிது மோர் சிந்தினதைப்போன்று (அந்நகரினுட்) பிரவேசித்தான்; (எ - று.)

பால்மிகுதியாயிருந்தாலும் அதிற்சிந்திய சிறிதுமோர் அப்பால் முழுவதையும் தன்மை திரித்துவிடுதல்போல, பெரிய அவ்விலங்காபுரியினுட் சிறுவடிவமுள்ள அவ்வநுமான் புக்கது அந்நகர முழுவதையும் விகாரப்படுத்துதற்குக் காரணமாதலைக்கருதி, இவ்வொப்புமை கூறினர். அநுமான் இனி அந்நகரமெங்கும் சென்று சேர்தலையும் காட்டும் இவ்வுவமை யென்க; **உவமையணி.** 'மெய்ம்மையே விளையுமஃது' என்றது, சத்தியமேஜயமென்ற கருத்து. 'அஃது மெய்ம்மையேவிளையும் என்று' என மொழிமாற்றி, அவள் சொன்ன அச்செய்கை தவறாமலே நிகழுமென்று நம்பிக்கை கொண்டு என்றுமாம். **பி-ம்:**—[1]மெய்ம்மையும் விணையும். [2]பூரியன்.()

97.—அங்குள்ள வெளிச்சத்தை அநுமான்,பார்த்துப் பகலோ எனக் கருதுதல்.

வான்றொடர் மணியிற் செய்த மையறு மாட கோடி
ஆன்றபேரிருளைச் சீத்துப் [1]பகல்செய்த வழகை நோக்கி
ஊன்றிய வுதயத் துச்சி யொற்றை[2]வா னுருளைத் தேரோன்
தோன்றினன் கொல்லோ[3]வென்னு வறிவனுந் [4]துணுக்கங் [5]கொண்டான்.

(இ - ள்.) வான் தொடர்-ஆகாயத்தையளாவியுயர்ந்தனவும், மணியின் செய்த-இரத்தினங்களினாற் செய்யப்பட்டனவுமான, மைஅறு மாடம் கோடி-குற்றமற்ற (அந்நகரத்திலுள்ள) உபரிகை வீடுகளின்வரிசை, ஆன்றபேர் இருளை சீத்து பகல் செய்த-(உலகத்திற்) பரவிய மிகுதியான இருளை யொழித்து (இராத்திரிகாலத்திற்) பகல் போன்ற வெளிச்சத்தைச் செய்துள்ள, அழகை—, நோக்கி-பார்த்து,—'வான் ஒற்றை உருளை தேரோன்-பெரிய ஒரு சக்கரமுள்ள தேரையுடையவனை சூரியன், ஊன்றிய உதயத்து உச்சி தோன்றினன் கொல்லோ - (கீழ்திசையில்) நிலைபெற்ற உதயகிரியினது சிகரத்தில் உதித்துவிட்டானோ?' என்னு - என்று எண்ணி,—அறிவன்உம் - அறிவிற்சிறந்தவனை அநுமானும், துணுக்கம் கொண்டான் - திடுக்கிட்டான்; (எ - று.)

அந்நகர முழுவதிலும் சீதையைத் தேடிக்காணுதற்கு இரவை ஏற்ற சமயமென்று கருதியிருந்தன னாதலின், அஃதொழியச் சூரியோதயம் விரைவில் நேர்தல் குறித்து, திடுக்கிட்டு வருந்தின

னென்க. அந்நகரத்து இரத்தினகசிதமான மாடமாளிகைகளின் ஒளியினலாகிய வெளிச்சத்தைக் கண்டு அதனைச் சூரியகிரணத்தாலாகியதென மயங்கின னென்றதனால், **மயக்கவணி.** அங்ஙனம் திரிபுணர்வு கொள்ளுதற்கு ஏலாதவன் காலவுணர்வையுடையவனான அநுமான் என்பது, 'அறிவனும்' என்றதனால் விளங்கிற்று. மாட கோடி மாளிகையின் சிகரகலச மென்றுமாம். பி-ம்:—[1]பகர். [2]வார். [3]என்றங்கு. [4]துயர்வு, துயருட். [5]உற்றான். (192)

98.—அந்த நகரிெனளியை அநுமான் கொண்டாடுதல்.

மொய்ம்மணி மாட மூதூர் முழுதிரு ளகற்றுந் தானே
மெய்ம்மையே [1]யுணரி [2]னாண மிகையென விலங்கிப் போனான்
இம்மதி லிலங்கை நாப்ப ணெய்துமேற் [3]றன்பா லெய்தும்
மின்மினி யல்ல னோவவ் வெயிற்கதிர் வேந்த [4]னென்றான்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம் துணுக்கங்கொண்ட அநுமான்,— உடனே செவ்வையாய்ப்பார்த்து அவ்வெளிச்சத்தின் உண்மைக் காரணத்தையுணர்ந்து), 'மெய்ம்மைஏ உணரின் - உண்மையைக் கண்டறியுமிடத்து, மொய் மணி மாடம் முது ஊர்தானே-கூட்டமான இரத்தினங்கள் பதித்த உபரிகைவீடுகளையுடைய பெரிய இவ்விலங்காபுரிதானே,—இருள் முழுது அகற்றும்-இருள் முழுவதையும் போக்கிவிடும்; நாண் ஆம் - (நாம் இவ்விலங்கையினிருளை நீக்குமாறு சென்றால் நமக்கு) வெட்கமாம்; மிகை-(நாம் இந்நகரத்திற்கு வெளிச்சந்தருவது) அநாவசியம்', என-என்று எண்ணி, விலங்கி போனான்-(சூரியன் இவ்விலங்கைக்கு) நேராகச்செல்லாமல் ஒதுங்கிச் செல்கின்றவனானான்: (இங்ஙனமன்றி), இ மதில் இலங்கை நாப்பண்-மதில்சூழ்ந்த இவ்விலங்காபுரியின் நடுவில், அ வெயில் கதிர் வேந்தன்-உஷ்ண கிரணங்களையுடையவனும் (சுடர்கட்கெல்லாம்) தலைவனுமான அச்சூரியன், எய்தும் ஏல் - வருவானானால்,தன்பால் எய்தும் மின்மினி அல்லன் ஓ-(அச்சூரியன்) தனது முன்னிலையில்வந்த மின்மினிப்பூச்சிபோலாகானோ?' என்றான்-என்று எண்ணினான்; (எ - று.)

இராவணனிடத்து அச்சத்தாற் சூரியன் இந்நகரத்திற்கு நேராக மேலே வானத்திற் செல்லாமல் ஒதுங்கிச் செல்லுதற்கு, இங்கும் வேறொருகாரணம் கற்பித்துக்கூறப்பட்டது. இந்நகரத்தி லுள்ள இரத்தின கசிதமான மாடமாளிகைகள் தாமே இருள் முழுவதையும் ஒழித்து மிகப் பெருஞ்சோதியாய் விளங்குதலைக் கண்டு, சூரியன் தான் இதனெதிரில் வருதற்குவெள்கியும், இந்நகரத்துக்கு வெளிச்சந்தருதற்குத் தான் வேண்டுவதில்லை யென்பதைக் கருதியும் விலகிச் சென்றனனென்று இந்த அநுமான் எண்ணியதில் **ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி** இருத்தல் காண்க. முது ஊர் மணி மொய் மாடம் என்று மொழிமாற்றி, பெரிய இந்நகரிலுள்ள இரத்தினங்கள் நிறைந்த மாளிகைகளென்று பதப்பொருள் கூறுதலுமொன்று. பி - ம்:—[1]உணர. [2]யானோர். [3]தன்முன். [4]அம்மா. (193)

99.—இதுவும் அது.

பொசிவுறு பசும்பொற் குன்றிற் பொன்மதி னடுவட் பூத்து
வசையற விளங்குஞ் சோதி மணியினா [1]லமைந்த மாடத்து
[2]அசைவிலா விலங்கை மூதூ [3]ராரிரு ளின்மை யாலே
நிசிசர ராயிற் றம்மா நெடுநகர் நிருத ரெல்லாம்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) நெடு நகர் நிருதர் எல்லாம் - பெரிய இவ்விலங்கா புரியிலுள்ள அரக்கரனைவரும், நிசிசரர் ஆயிற்று-இரவிற்சஞ்சரிக்கின்றவர்களாயினமை,—பொசிவு உறு பசும்பொன் குன்றின் - நெகிழுமியல்புள்ள மாற்றுயர்ந்த பொன்மயமான மகாமேருகிரி போன்ற, பொன் மதில் - பொன்மயமாயோங்கி விளங்குகின்ற மதிலினது, நடுவண் - நடுவில், பூத்து - அழகியனவாயுண்டாகி, வசை அற விளங்கும் - குற்றமில்லாமல் விளங்குகின்ற, சோதி மணியினால் அமைந்த மாடத்து - ஒளியுள்ள இரத்தினங்களினாலமைந்த உபரிகை வீடுகளில், அசைவு இலா இலங்கை முது ஊர் - அழிவில்லாத பெரிய இவ் விலங்காபுரியில், ஆர் இருள் - நிறையுமியல்புள்ள இருள், இன்மையால்ஏ - இல்லாததனாலேயாம்; அம்மா - ஆச்சரியம்! (எ - று.)

இராக்கதர் இயல்பிலே இரவில் வலிமைகொண்டு சஞ்சரிப்பவராயிருத்தற்கு, அவர்கள் வாழுமிடமாகிய இலங்காபுரியிற் பொன்மயமான மதில்களின் நடுவில் இரத்தினகசிதமாயுள்ள மாடமாளிகைகளின் ஒளியினால் அந்நகரில் இராத்திரியிலுமுட்பட இருளில்லாமையினாலேயாகு மென ஒருகாரணம் கற்பித்தது, ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. மிகவும் மாற்றுயர்ந்த பொன் நெகிழுமியல்பின தாதலால், 'பொசிவுறு பசும்பொன்' எனப்பட்டது.
பி-ம்:—[1]அமைத்த. [2]இசையினால். [3]இருளின்மையாதலாலே. (194)

100.—அநுமான் வீதியின் நடுவிற்செல்லாமல் ஓரமாய்ச் செல்லுதல்.

என்றன னியம்பி வீதி யேகுத லிழுக்க மென்னாத்
தன்றகை [1]யரிய மேனி சுருக்கி[2]மா ளிகையிற் சாரச்
சென்றன னென்ப மன்னோ தேவருக் கமுத மீந்த
குன்றென வயோத்தி வேந்தன் புகழெனக் குவவுத் தோளான்.

(இ - ள்.) தேவருக்கு அமுதம் ஈந்த குன்று என-தேவர்கட்கு அமிருதத்தைக்கொடுத்த மந்தரகிரிபோலவும், அயோத்தி வேந்தன் புகழ் என - அயோத்திமாநகரத்துக்கு உரிய அரசனாகும் இராமபிரானது கீர்த்தி போலவும், (ஓங்கி விளங்குகின்ற), குவவு தோளான்- திரண்டதோள்களையுடையவனான அநுமான்,—என்றனன் இயம்பி - என்று (இவ்வாறு தனக்குள்ளே) சொல்லிவிட்டு, வீதி ஏகுதல் இழுக்கம் என்னா - 'வீதிகளின் நடுவே செல்லுதல் தகுதியன்று' என்று எண்ணி, தன் தகை அரிய மேனி சுருக்கி -

தனது பெருந்தகைமைக்கு ஏற்காததாக (த் தன்) உடம்பைச் சுருங்கச்செய்துகொண்டு, மாளிகையில் சார சென்றனன் - (அவ்வீதிகளிலுள்ள) வீடுகளின் ஓரமாக(ப் பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டு) செல்பவனானன்; (எ - று.)—என்ப, மன், ஓ - அசைகள். என்ப - என்று சொல்வர், (அறிந்தோர்) என்றும் கொள்ளலாம்.

இத்தன்மைத்தான வெளிச்சத்திலே தெருக்களின் நடுவில் தான் சென்றால் தன்னைப் பிறர் கவனித்துப்பார்த்து உணர்தல் கூடுமாதலின் அது தவறென்று அங்ஙனஞ்செல்லாமல் வீடுகளின் நிழல் சாய்ந்திருக்கப்பெற்ற ஒருசாரோரமாகவே ஒதுங்கிச் சென்றனனென்க. கீழ 42-ஆஞ் செய்யுளில் 'தன்தகையனைய மேனி சுருக்கி யச்சரளச்சாரற் குன்றிடை யிருந்தான்' என்றவர், மீண்டும் இங்கு 'தன்தகையரியமேனி சுருக்கிச்சென்றனன்' என்றதனால், இடையே இலங்காதேவியோடு பொருகின்றபோதும் மதிலைத்தாவிக் கடந்து சென்றபோதும் தனது உடம்பை வளர்த்துக்கொண்டனனென்பது தோன்றுமென்ப. இனி, முன்பு மேனி சுருக்கியவன் இப்பொழுது இன்னும் அதனை மிகச் சுருக்கினனென்றற்கு இது கூறினராம்: கடல் கடத்தற்பொருட்டுத் தனது வடிவத்தை மிகப்பெரிதாக வளர்த்துக்கொண்ட அநுமான் அந்தப் பேருருவத்தை அடக்கித் தனது நிஜவடிவம் கொண்டமையை அங்குக் கூறியவர், அவ்வநுமான் இலங்கையில் தன்னைப் பிறர் கண்டு பொருள் செய்யாதவண்ணம் பின்னும் உடம்பைச் சுருக்கி மிகச் சிறுவடிவங்கொண்டதனை இங்குக் கூறுகின்றனரெனக் கொள்க: முதனூலிலும் இருமுறை உடல்சுருக்கியமை கூறப்பட்டுள்ளது; இப்பொழுது பூனையளவாயினனென்றது, முதனூல். மந்தரகிரியை மத்தாகக்கொண்டு தேவர்கள் பாற்கடல் கடைந்தபொழுது அதனினின்று அமிருதம் எழுந்ததுபற்றி, 'தேவருக்கு அமுதமீந்த குன்று' என்றது; உபசாரவழக்கு. தசரதசக்கரவர்த்தியின் மூத்தகுமாரனாய் மநுநீதி முறைப்படி அரசுக்கு உரியவனாதலின், இராமபிரானை 'அயோத்தி வேந்தன்' என்றார்; தசரதசக்கரவர்த்தி யென்று கொள்வாருமுளர். பி - ம்:—[1]அனைய. [2]மாளிகையின்சாரல். (195)

101.—அநுமான் அங்குப் பல இடங்களிற் சீதையை நாடிக்கொண்டு செல்லுதல்.

ஆத்துறு சாலை தோறு மானையின் கூடந் தோறும்
மாத்துறு மாடந் தோறும் வாசியின் பந்தி தோறும்
காத்துறு [1]சோலை தோறுங் கருங்கடல் கடந்த [2]காலாற்
பூத்தொறும் [3]வாவிச் செல்லும் பொறிவரி வண்டிற் போனான்.

(இ - ள்.) ஆ துறு சாலை தோறுஉம் - பசுக்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கொட்டகைகளிலும், ஆனையின் கூடம் தோறுஉம் - யானைகள் கட்டப்பெற்றுள்ள இடங்களிலும், மா துறு மாடம் தோறுஉம்- (சேனையின் சதுரங்கங்களுட்) பெரியனவான தேர்கள்

நிற்கின்ற இடங்களிலும், வாசியின் பந்தி தோறுஉம் - குதிரைகளைக் கட்டுகின்ற சாலைகளிலும், காத்து உறு சோலை தோறும் - காவல் செய்யப்பட்டு அமைந்த சோலைகளிலும்,—கருங் கடல் கடந்த காலால்-கரிய கடலைத் தாண்டிவந்த (தனது) கால்களினுல் (தாவி),—பூ தொறுஉம் வாவி செல்லும் பொறி வரி வண்டின் - மலர்களிலெல்லாம் (தேனை) விரும்பிச் செல்லுகின்ற உடற் புள்ளிகளையும் இசைப்பாட்டையுமுடைய வண்டுபோல, போனுன் - (சீதையைத் தேடிக்கொண்டு) சென்றனன் (அநுமான்) (எ-று.)

உவமையணி. புஷ்பஸாரமாகிய தேனை மலர்கள்தோறும் அவை கெடாதபடி நாடிச்செல்லும் வண்டு, ஸாரஜீவனுகிய பிராட்டியை இடங்கள்தோறும் அவை நலிவுபடாதபடி நாடிச்செல்லும் சிறு வடிவினனுன அநுமானுக்கு உவமை கூறப்பட்டது. ஆத்துறு சாலை - தொழுவம்; துறுதல் - நெருங்குதல். யானை நிற்குமிடம், கூடமெனப்படும். குதிரைகட்டுஞ் சாலையைப் பந்தியென்ப. எளிதிற் சென்றமைதோன்ற, 'கருங்கடல் கடந்த காலாற் போனுன்' என்ருர். முன்னும் பின்னும் நின்ற ஆனை வாசிகளின் பொருத்தத்திற்கு ஏற்ப, இடையில்நின்ற 'மா' என்பது, தேரெனக்கொள்ளப் பட்டது. இனி, மா துறு மாடம்- திருமகள் பொருந்தி வசிக்கின்ற வீடுகளென்றும் கொள்ளலாம்; செல்வம் நிரம்பிய மாளிகைகளென்றவாறு: அழகு நிறைந்த மாடமுமாம். கருமை - பெருமையுமாம். நான்காமடியின் முதலில் பூத்தொறுமவாவிச்செல்லும் என்றும் படிக்கலாம். **பி - ம்:—**[1]கடைகடோறும். [2]தாளான். [3]காவிற். **(196)**

102.—அப்பொழுதைய அனுமானது நிலைமை.

பெரியநா ளொளி கொணு விதமணிப் பித்திப் பத்தி
சொரியுமா [1]நிழல்க ளாங்குச் சுற்றலாற் காலின் ருேன்றல்
கரியனுய் வெளிய [2]னுகிச் செய்யனுய்க் காட்டுங் காண்டற்கு
அரியனு [3]யெளிய னுய்த்தன் னகத்துறை யழக னேபோல்.

(இ - ள்.) நாள் ஒளி கொள் - (பலநிறமுள்ள) நக்ஷத்திரங்களின் ஒளியைக்கொண்டுள்ள, நாணு விதம் - பலவகையான, பெரிய மணி - பெரிய இரத்தினங்களா லமைக்கப்பட்ட, பித்தி பத்தி - சுவர்வரிசைகள், சொரியும்-வெளியிடுகின்ற, மா நிழல்கள்- பெரிய ஒளிகள், ஆங்கு - அவ்வவ்விடத்தில், சுற்றலால்-சூழ்தலினுல்,—காலின் தோன்றல் - வாயுகுமாரனுன அநுமான்,—காண்டற்கு அரியன் ஆய் - (பக்தியில்லாத பிறர்க்குக்) காணக்கூடாதவனுகியும், எளியன் ஆய் - (பக்தியுள்ள அடியார்க் குக்காணுதற்கு) எளியவனுகியும், தன் அகத்து உறை - தனது மனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற, அழகனே போல் - ஸர்வாங்க சுந்தரனுகிய திருமால் போலவே,—கரியன் ஆய் வெளியன் ஆகி செய்யன் ஆய் காட்டும்- (அங்கங்குச் செல்லும் போது) கருநிறமுடையவனுயும் வெண்ணிறமுடையவனுயும் செந்நிறமுடையவனுயும் தோன்றுவன்; (எ - று.)

நீலம் மரகதம் மாணிக்கம் பவழம் முத்து வயிரம் முதலிய நவரத்தினங்கள் பலவகைநிறமுடையன என்பது வெளிப்படை; வானத்தில் விளங்குகின்ற நக்ஷத்திரங்கள்பலவேறு நிறமுடையன என்பதும் பிரசித்தம்; ஆகவே, 'நாளொளிகொள்நானுவிதமணி' என்றது. அநுமான் பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டு இலங்கையிற் பலவிடங்களிற் செல்கின்றபொழுது நீலநிற விரத்தினச்சுவர் களின் ஒளி தன்மேல் வீசுகின்றவிடத்துத் தான் நீலநிறமுடையவனும், வெண்ணிற விரத்தினச்சுவர்களின் ஒளி தன்மேல் வீசுகின்றவிடத்துத் தான் வெண்ணிறமுடையவனும், செந்நிற விரத்தினச்சுவர்களின் ஒளி தன்மேல் வீசுகின்றவிடத்துத் தான் செந்நிறமுடையவனும் தோன்றுவன். இதற்கு, அங்ஙனம் வெவ்வேறு நிறங்கொண்ட வடிவமாய்த்தோன்றும் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவை உவமை கூறினர். ஸ்ரீமந்நாராயணன் தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படி நான்குவடிவமாய் அயோத்தியில் திருவவதரித்தபோது இராமபிரானும் பரதாழ்வானும் கரிய திருமேனியையும், சத்துருக்கனுழ்வான் வெண்ணிறமான திருமேனியையும், இளையபெருமாள் செய்ய திருமேனியையுமுடையவராதல் காண்க. அன்றியும் மாயஞன எம்பெருமான், கிருதயுகத்திலுள்ளார் சத்துவகுணம் தலையெடுத்தவராதலால் அவர்கள் உகக்கும்படி அக்காலத்தில் அக்குணத்துக்குரிய வெண்ணிற வடிவையுடையவனும், திரேதாயுகத்திலுள்ளார் ரஜோகுணம்தலையெடுத்தவராகையால் அவர்கள் உகக்கும்படி அக்காலத்தில் அக்குணத்துக்குரிய செந்நிறத்தைக்கொண்ட வடிவுடையவனும்,துவாபரயுகத்திலுள்ளார் ரஜோகுணதமோகுணமிசிரரா யிருக்கையால் அவர்களுடைய விருப்புக்கு ஏற்ப அக்காலத்திலே சிவப்புமன்றி நீலமுமன்றியிருக்கும் பசுநிறத்தைக்கொண்ட வடிவுடையவனும், கலியுகத்திலுள்ளார் தமோகுணம் தலையெடுத்தவராகையால் அவர்களுகக்கும்படி அக்காலத்தில் அக்குணத்துக்குரிய கருநிறத்தைக்கொண்ட வடிவுடையவனும் காட்சிதருவனென்பது, "பாலினீர்மை செம்பொனீர்மை," "திருவடிவிற்கருநெடுமால் சேயனென்றும் திரேதைக்கண் வளையுருவாய்த் திகழ்ந்தானென்றும்,' என்ற பெரியார் பாசுரங்களால் விளங்கும்; அவற்றில், பசுமை கருமைகட்கு உள்ள சிறுவேறுபாட்டைப் பெரிதாகப் பாராட்டாது அபேதமாகக் கூறும் ஒற்றுமை நயம்பற்றிப் பசுமையையொழித்து, கருமைவெண்மை செம்மையென்ற மூன்று நிறங்களையே எடுத்துக் கூறினரெனக்கொள்க.

எம்பெருமான் காண்டற்கு அரியனும் எளியனுமாதலை' "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரிய வித்தகன்' எனப் பெரியார் பணித்ததனுலுமுணர்க. "என்றேனுங், கட்கண்ணாற் காணுதவவ்வுருவை நெஞ்சென்னும், உட்கண்ணேற் காணுமுணர்ந்து" என்றபடி எம்பெருமான் புறக்கண்ணுகிய ஊனக்கண்ணுக்குப் புலப்படாதவனுகியும் அகக்கண்ணுகிய ஞானக்கண்ணுக்குப் புலப்படுபவனுகியும் இருத்தல் பற்றியும் 'காண்டற்கரியனாய் எளியனாய்' என்றல் அமையும்.எம்பெருமான் "தம்மையே

நாளும் வணங்கித் தொழுவார்க்குத், தம்மையே யொக்க அருள் செய்வராதலால்'' ராமபாவனையுடையனான அநுமான் உட்கிடந்த வண்ணமே புறம்பொசிந்து காட்டுகின்றனனென ஒருவகைச் சமத்காரமமைய இக்கற்பனை கூறினர் கம்பநாடரென்க. மேல் 134, 234 -ஆஞ் செய்யுள்களிலும் அநுமனுக்குத் திருமாலை உவமை கூறுவர். நாள் - நாளைக்குறிக்கின்ற நக்ஷத்திரத்துக்கு ஆகுபெயர். பிறிதின் குணம்பெறலணியை அங்கமாகக் கொண்டு வந்த உவமையணி. பின்னிரண்டடிகளுள் தொடைமுரணும் யமகமும் காண்க. பி-ம்:—[1]நிழலங்கங்கே. [2]ஆகும். [3]எளியனும். (197)

103.—இதுமுதற் பத்தொன்பது கவிகள்-குளகம்: அரக்கியர் முதலிய பற்பலரை அநுமான் பார்த்துக்கொண்டு செல்லுதல் கூறப்படுகின்றது.

கானக மயில்க ளென்னக் களிமட வன்ன மென்ன
[1]ஆனன கமலப் போது [2]பொலிதர வரக்கர் மாதர்
[3]தேனுகு சரளச் சோலைத் [4]தெய்வநீ ராற்றிற் றெண்ணீர்
வானவர் மகளி ராட்ட மஞ்சன மாடு வாரை.

(இ - ள்.) தேன் உகு சரளம் சோலை - (மலர்களினின்றும் தேன் கூடுகளினின்றும்) தேன்பெருகப்பெற்ற இனிமையான பூஞ்சோலைகளிலே, வானவர் மகளிர்-தேவமாதர்கள், தெய்வம் நீர் ஆற்றின் தெள் நீர்-தெய்வத்தன்மையுள்ள (ஆகாசகங்கா) நதியினின்று கொணர்ந்த தெளிவான நீரைக்கொண்டு, ஆட்ட-நீராட்ட, ஆனனம் கமலம் போது பொலிதர-(தங்கள்) முகமாகிய செந்தாமரைமலர் விளக்கமடைய, கான் அகம் மயில்கள் என்ன - காட்டிலுள்ளமயில்கள் போலவும், களி மடம் அன்னம் என்ன - களிப்பையுடைய இளமையான அன்னப்பேடைகள் போலவும், மஞ்சனம் ஆடுவார் - நீராடுபவர்களான, அரக்கர் மாதரை - இராக்கத மகளிரையும்,—(எ - று.)—'நாடி யேகும் மாருதி கண்டான்' என மேல் 121 - ஆஞ் செய்யுளோடு முடியும்; மேல் 105-ஆங்கவி முதலியவற்றிலுள்ள 'பொத்துவாரை' முதலிய இரண்டாம் வேற்றுமைகளுக்கும் அச் செய்யுளிலுள்ள 'நாடி' என்றதே முடிக்குஞ் சொல்லாம்.

தேவமாதர்கள் ஆகாயகங்கைநீரைக் குடங்களில் முகந்து கொண்டுவந்து அந்நீரினால் ஸ்நாநஞ்செய்விக்கப் பூஞ்சோலைகளிலேயிருந்து இனிதுநீராடி மகிழ்கின்ற இராக்கதமாதர்க்கு, காடுகளில் சுயேச்சையாக இருந்துகொண்டு கார்காலத்து மழைபொழியக் களிக்கின்ற மயில்களும், நல்ல நீர்நிலையிலே யிருந்து களித்து விளையாடுகின்ற நீர்வாழ் பறவையாகிய அன்னமும் உவமையாம். முதலடியில் உவமையணியும் இரண்டாமடியில் உருவகவணியும் இருத்தலால், சேர்வையணி. மஞ்சன மாடுவார் அரக்கர் மாதரை என உருபு பிரித்துக்கூட்டுக. 'சோலை தெய்வ நீர்' என வலிமிகாப் பாடமும் உண்டு. பி - ம்:—[1]ஆனனங். [2]பொலிதரும். [3]தேநகு. [4]தெய்வநீராற்று. (198)

104. ஈட்டுவார் தவம லான்மற் றீட்டினு லியைவ தின்மை
[1]காட்டினர் விதியார்[2]ரஃது காண்கிற்பார் காண்மி னம்மா
பூட்டுவார் முலைபொ ருத பொய்யிடை நையப் பூநீர்
ஆட்டுவா ரமரர் மாத ராடுவா ரரக்கர் மாதர்.

(இ - ள்.) (அமரமங்கையர் அரக்கமங்கையரை நீராட்டுதலைக் கண்டபோது, அநுமான் இவ்வாறு எண்ணுவான்):—ஈட்டுவார் - நாடித் தொகுப்பவர், தவம் அலால்- தவத்தைச்செய்து சேர்த்தாற் பெரும்பயனடையலாமே யல்லாமல், மற்று ஈட்டினல் - (அத் தவத்தையன்றி) மற்றொன்றை நாடித் தொகுத்தால் (அத்தேட்டத் தால்), இயைவது இன்மை - (அவர்கட்கு) வருவதொரு நற்பய னில்லாமையை, விதியார் காட்டினர் - படைத்தற்கடவுள் (இச் செயலால்) தெரிவித்துள்ளார்; அஃது காண்கிற்பார் காண்மின் - அங்ஙனம் தவத்தாலடைந்த பெரும்பயனைப் பிரதியட்சமாகப் பார்க்க விரும்புபவர் வந்து பாருங்கள்; வார் பூட்டு முலை பொருத- கச்சணிந்த தனங்களின் பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாத,பொய்இடை - உருவந்தோன்றாத [மிக நுண்ணிய] (தங்கள்) இடையானது, (பெரிய நீர்க்குடத்தையும் சுமந்து), நைய - வருந்தும்படி, அமரர் மாதர் - தேவஸ்திரீகள், பூ நீர் ஆட்டுவார் - நல்ல நீரைக்கொண்டு ஸ்நாநஞ் செய்விப்பாராக, அரக்கர் மாதர் - ராக்ஷஸ ஸ்திரீகள், ஆடுவார் - நீராடுவார்கள்; அம்மா - ஆச்சரியம்; (எ - று.)

குலம் முதலியவற்றாற் சிறந்த தேவமாதர்கள் பரிசாரிகை களாயமைந்து இராக்கதமாதர்க்குப் பணிவிடை செய்வதற்குக் காரணம், இராவணன் முதலிய இராக்கதர்கள் செய்த தவத்தின் பெருமையே யாதலால், அந்தத் தவப்பெருமையை இங்ஙனம் பாராட்டிக் கூறினன். பலவகை மகளிரைக் கூறத்தொடங்கி, அரக்கர்மாதர் மஞ்சனமாடுவாரைக் கூறியவிடத்து அங்ஙனமாடு தற்குக் காரணங் காட்டுவதாய்த் தவப்பெருமையைப் பாராட்டு கின்ற இச்செய்தி இடைப்பிறவரலாக நின்றதென்க. இங்ஙனம், கதைநிகழ்ச்சியைக் கூறுமிடத்து, அதனாற்போந்த பயனை ஆங் காங்கு உலகத்தாரை நோக்கிச் சொல்லிப்போதல், ஒருவகைக் கவிசமயம். திருவள்ளுவனார் அறன்வலியுறுத்தலில் "அறத்தாறி துவென வேண்டா சிவிகை, பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை" என்று அறத்தின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டினாற் போல,இங்கு இங்ஙனம் தவத்தின் சிறப்பை யெடுத்துக்காட்டினர்.

விதியார்- பன்மைவிகுதி, உயர்வுப் பொருளில் வந்தது.'காண் கிற்பார்காண்மின்' என்றவிடத்து, முன்னிலையிற் படர்க்கை வந்த இடவழுவமைதி. பூட்டு - (ஆபரணங்களைத்) தரித்த, வார் - கச்ச ணிந்த, முலை யென்றும் பதவுரைகூறலாம். இடையினது மிக்க நுண்மையை விளக்குவார், 'பொய்யிடை' என்றார். பி-ம்:—[1]காட்டு வார். [2]இன்னும், இன்று, ஆகும். (199)

105. இலக்கண மரபிற் கேற்ற வெழுவகை நரம்பி னல்யாழ்
அலத்தகத் தளிர்க்கை நோவ வளந்தெடுத் [1]தமைந்த பாடல்
கலக்குற [2]முழங்கிற் றென்று சேடியர் கன்னி மார்கள்
மலர்க்கையான் மாடத்தும்பர் மழையின்வாய் பொத்து வாரை.

(இ - ள்.) 'இலக்கணம் மரபிற்கு ஏற்ற-(சங்கீத சாஸ்திரங்களிற் கூறிய) லக்ஷணக்கிரமத்திற்குத் தக்கபடியமைந்துள்ள, எழுவகை நரம்பின்-எழுவகைப்பட்ட ஸ்வரங்களுக்கு உரிய நரம்புகளையுடைய, நல் யாழ்-சிறந்த வீணையில், அலத்தகம் தளிர் கை நோவ அளந்து எடுத்து-செம்பஞ்சுக்குழம்பு ஊட்டின தளிர் போன்ற கைவிரல்கள் வருந்தும்படி (தாளப்பிரமாணந் தவறாமல்) அளவுசெய்து இசையெழுப்புதலால், அமைந்த - நிரம்பிய இலக்கணத்ததாயுண்டான, பாடல்,-இசைப்பாட்டு, கலக்கு உற-கலக்கமடையும்படி, முழங்கிற்று - (இது) முழங்கியது', என்று-என்று (மேகத்தின்குற்றத்தை) மனத்திற் கொண்டு, மாடத்து உம்பர் மழையின் வாய்-உபரிகையின்மேலுள்ள மேகத்தினது வாயை, மலர் கையால் பொத்துவார் - தாமரைமலர்போன்ற (தமது) கைகளால் மூடுபவர்களாகிய, சேடியர் கன்னிமார்களை - குற்றேவல் செய்பவர்களான சிறு பெண்களையும்,—(எ - று.)

அவ்விலங்காபுரியின் மாடமாளிகைகள் மிகவுயர்ந்த வானத்தையளாவி நிற்றலால், அவற்றின் உபரிகைகளில் மேகங்கள் தங்கி இடி முழங்குகின்றன; அம் முழக்கம் அம்மாடங்களிலிருந்து மாதர்கள் நூல்முறைதவறாமல் அருமையாய் வீணைவாசிக்கின்ற இசைப்பாட்டிற்குத் தடையாகின்றதென்பதுபற்றி அஞ்சி, அம்மேகங்களின்வாயை அம்மாளிகைகளிற் பணிப்பெண்களா யமைந்துள்ள இளமகளிர் விரைந்துசென்று தமது மெல்லிய கைகளால் மூடுகின்றன ரென்பதாம்; தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இதனால் அந்நகரத்து மாடங்களின் மிக்க உயர்ச்சி விளங்கும். 'சேடியர் கன்னிமார்கள்' என்பதற்கு - வித்தியாதர கன்னிகைக ளென்று பொருள் கொள்ளலாம்; 'தசடி' - வித்தியாதரருலகு.

எழுவகைநரம்பு - ஏழுசுவரங்களை இசைக்கின்ற நரம்புகள்; இந்த இசைகளேழும் தமிழில் குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழை இளி விளரி தாரம் எனப்படும். பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ் என்ற யாழ்வகை நான்கினுள் இங்குக் குறித்தது, ஏழுநரம்புகட்டின செங்கோட்டியாழ். முக்கியமான கால பரிமாணமாகிய தாளவடைவு தவறாது வாசிக்கப்பட்ட இன்னிசை யென்பார், 'அளந்தெடுத்தமைந்த பாடல்' என்றார்; மேல் 192-ஆஞ் செய்யுளிலும் "அளந்த பாடல்" என்பர். மென்மையும் செம்மையும் பற்றி, கைவிரலுக்குத் தளிர் உவமை. பொத்துவார் கன்னிமார்களை யென உருபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பி - ம்:— [1]அமைத்த. [2]முழங்க நோக்கிக் கன்னியர் சேடிமார்கள். (200)

106. சந்தப்பூம் பந்தர் வேய்ந்த தமனிய வரங்கில் [1]தத்தஞ்
சிந்தித்த துதவுந் தெய்வ மணிவிளக் கொளிருஞ் சேக்கை
வந்தொத்துந் [2]துருத மாக்கள் [3]விளம்புந்தந் நெறிவழாமை
கந்தர்ப்ப மகளி ராடு நாடகங் காண்கின் றுரை.

(இ - ள்.) தம் தம் சிந்தித்தது உதவும் - அவரவா நினைத்த பொருளைக் கொடுக்கின்ற, தெய்வம் மணி-தெய்வத் தன்மையுள்ள (சிந்தாமணியென்னுந்) தேவமணி, விளக்கு ஒளிரும் - (வேண்டாமலே) வெப்பமற்ற விளக்காக விளங்கப்பெற்ற, சேக்கை - படுக்கையின்மேல் (சாய்ந்தபடி யிருந்துகொண்டு),—சந்தம் பூ பந்தர் வேய்ந்த - அழகிய மலர்களினலாகிய பந்தலை மேலேயிட்டு அலங்கரிக்கப்பெற்ற, தமனியம் அரங்கில் - பொன்மயமான நடனசாலையில், வந்து - அடைவுடன்வந்து, ஒத்தும் - (கைகளால்) ஒற்றித் தாளமிடுகிற, துருதம் மாக்கள் விளம்பும் - துருதமென்னும் விரைந்த லயவிசேஷத்தில் தேர்ந்த சனங்களால் பாராட்டிக்கூறப்படுகின்ற, தம் நெறி - தமது தாளப்பிரமாணவகைகள், வழாமை- தவருமல், கந்தர்ப்பமகளிர் ஆடும் - கந்தருவஸ்திரீகள் ஆடுகின்ற, நாடகம் - நாட்டியத்தை, காண்கின்றுரை - பார்ப்பவர்களான இராக்கதமாதர்களையும்,—(எ - று.)

அழகியமலர்களாற் பந்தரிட்டு அலங்கரிக்கப்பெற்ற பொன்மயமான நடனசாலையில் தாளவடைவு சிறிதுந் தவருமல் கந்தருவமாதர்களாடுகின்ற நாட்டியத்தை, சிந்தாமணியென்னுந் தெய்வமணியையே தீபமாக வைத்திருத்தலால் அதனெளி வீசப்பெற்ற மெத்தென்ற படுக்கையின் மீது சாய்ந்தபடி யிருந்துகொண்டு பார்த்து உவந்து பொழுதுபோக்குகின்றனர் இராக்கதமாதரென்க. 'சேக்கை' என்ற ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை 'காண்கின்றுரை' என்பதனேடும், 'அரங்கில்' என்ற ஏழாம்வேற்றுமைவிரி 'வந்து' என்பதனேடும் இயையும். ஒத்துதல் - ஒத்தறுத்தல், தாளம் போடுதல்; உடன்வந்துபொருந்துதலுமாம். துருதம்= த்ருதம். விளம்பிதம், மத்யமம், த்ருதம் என்று லயக்கிரமம் மூன்று வகைப்படும்; அவற்றில் காலதாமதங்கொண்டது விளம்பிதம்; காலவிரைவு கொண்டது த்ருதம்; இவற்றின் நடுத்தரமான நிலை மத்யமம். இவற்றினுள் துருதத்தில்தேர்ந்த சனங்களென்றது, உபலக்ஷண வகையால் மற்றவற்றிலுந் தேர்ந்தவ ரென்றவாறும். சிறப்புப்பற்றி த்ருதம் எடுத்துக் கூறப்பட்ட தென்க; அன்றி, சிறப்புப்பெயர் பொதுப்பொருளின் மேலதாகும் பாஷை நடை பற்றித் துருதமென்ற ஒருவகை லயவிசேஷத்தின் பெயர் பொதுப்பட லயக்கிரமமென்ற மாத்திரமாய் நின்றதென்றுங் கொள்ளலாம். (இவைதேர்ந்த ஆடலாசிரியரது இயல்பையும், அரங்கினது இயல்பையும், சிலப்பதிகாரம் முதலியவற்றிற் காணலாம்.) அரங்கு - கூத்தாடுமிடம்; நாடகம் - கதை தழுவிவருங்கூத்து; வடசொல்.

தபனீயம் என்ற வடமொழி தமனியமென்றும், கந்தர்வர் என்ற வடமொழி கந்தர்ப்பரென்றும் சிதைந்தன. தபனீயம் - நெருப்பினல் தபிக்கப்பட்டு ஒளிவிளங்குவது;மாற்றுயர்ந்தபொன்; "சுடச் சுடரும் பொன்." சிந்தாமணியென்ற தேவரத்தினத்தின்

பெயர்ப்பொருள் விளங்க,'தத்தஞ் சிந்தித்தது உதவுந்தெய்வமணி' எனப்பட்டது. கற்பகவிருக்ஷமும் காமதேனுவும்போல, இதுவும், தன்னைச்சார்ந்தவர் நினைத்தவற்றைத் தருவது. இதனையே அரங்கில் தீபஸ்தானத்து வைத்துளர் அரக்கரென்க. இங்கு மாக்கள் என்றது - சனங்களென்ற மாத்திரமாய் நின்றது. 'துருதமாக்கள் விளம்பிதநெறி வழாமை' என்ற பாடத்துக்கு - நட்டுவர்களாற் குறிக்கப்பட்ட விளம்பித மென்னும் லயவிசேஷத்தின் முறைமை தவறுமலென்று பொருள். பி-ம்:—[1]தந்த. [2]துரிதமாக்கள், துருத்தி மாக்கள். [3]விளம்பின நெறிவழாமல். (201)

107. திருத்திய பளிக்கு [1]வேதித் தெள்ளிய வேல்க ளென்னக்
கருத்தியல் புரைக்கு முண்கட் கருங்கயல் செம்மை [2]காட்ட
வருத்திய கொழுநர் தம்பால் வரம்பின்றி வளர்ந்த காமம்
அருத்திய பயிர்க்கு நீர்போ லருநற வருந்து வாரை.

(இ - ள்.) திருத்திய பளிங்கு வேதி-அழகியனவாக அமைக்கப்பட்ட படிகக்கற்களினாலாகிய மேடைகளில் (இருந்துகொண்டு),—கருத்து இயல்பு உரைக்கும் - மனத்திலுள்ள எண்ணங்களை வெளியே காட்டுவனவும், உண்-மையுண்டனவுமான, கண் கருங்கயல்-கறுத்த கயல்மீன்போன்ற (தங்கள்) கண்கள், தெள்ளிய வேல்கள் என்ன செம்மை காட்ட - தெளிவான ஒளியுள்ள [வடித்த] வேற்படைகள் போலச் செந்நிறங்காட்டுமாறு, வருத்திய-(தமது பிரிவினால் தங்களை) வருந்தும்படிசெய்த, கொழுநர் தம்பால் - (தங்கள்) கணவர் விஷயமாக, வரம்பு இன்றி வளர்ந்த - அளவில்லாமல் மேன்மேல்வளர்ந்த, காமம்-(தங்கள்) காம விருப்பமாகிய, அருத்திய பயிர்க்கு - ஊட்டிவளர்க்குமாறு ஏற்பட்ட பயிர்க்கு, நீர் போல் - தண்ணீர் (பாய்ச்சினாற்) போல, அரு நறவு அருந்துவாரை - கிடைத்தற்கு அருமையான [மிகச்சிறந்த] மதுவைப் பானஞ் செய்பவர்களாகிய இராக்கதமாதர்களையும், —(எ - று.)—'வேதி' என்ற ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை, 'அருந்துவாரை' என்பதனோடு இயையும்.

பளிங்குக்கல்மயமான திண்ணைகளி லிருந்துகொண்டு கட்குடிக்கின்றனர் இராக்கதமாத ரென்க. மதுபானத்தாலாகுங் களிப்பு, காமத்தை வளர்ப்பதென்பது வெளிப்படை. "தாமமுண் குழலியருண்ட தூநறை, காமவெங்கனலினைக் கனற்றிக் காட்டிற்றே" என்றார், பாலகாண்டத்தும். கட்குடியினாற் கண்சிவத்தல் இயல்பு. வருந்திய கொழுநர்-தாங்கள் ஊடல்கொள்ளும்படியான பிழையைச் செய்து அதுபற்றித் தங்களைப் பிணங்கி வருந்தச் செய்த கணவரென்றலுமாம். இனி, (தாம் ஊடலாற் சினந்து) கருத்தியல்புரைக்கும் உண்கட்கருங்கயலில் வேல்களென்னச் செம்மைகாட்ட (அதனால்) வருத்தமுற்ற கணவர் விஷயமாக எனலும் அமையும்; இவ்வுரையில், 'வருத்திய'—வருத்தப்பட்ட: செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. கோபத்தினாற் கண்சிவத்தல், இயல்பு.

தெள்ளிய-தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எனினுமாம். திருவள்ளுவர் குறிப்பறிதலில் "பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின், வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்" என்றபடி கண்களின் பார்வை வேறுபாடுகளால் மனத்தின் விருப்புவெறுப்புக்கள் பிறரறியக்கூடியன வாதல்பற்றி, 'கருத்தியல்புரைக்குங் கண்' எனப்பட்டது. உரைக்குங் கண்-பேசாதது பேசுவதுபோலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுமைதி. பி-ம்:—[1]வேதிதெள்ளிய. [2]நாட்ட.

108. [1]கோதறு குவளை நாட்டங் [2]கொழுநர்கண் வண்ணங் கொள்ளத், தூதுளங் கனியை [3]வென்று துவர்த்தவாய் வெண்மை தோன்ற, மாதரு மைந்தர் தாமு மொருவர்மே லொருவர் வைத்த, காதலங் கள்ளுண் டார்போன் முறைமுறை களிக்கின் றுரை.

(இ - ள்.) கோது அறு-குற்றமற்ற, குவளை நாட்டம்-நீலோற்பல மலர்போன்ற [கருமையான] (இராக்கதமாதர்களின்)கண்கள், கொழுநர் கண் வண்ணம்கொள்ள-(தம்தம்) கணவரான இராக்கதருடைய கண்களின் செந்நிறத்தைக் கொள்ளவும், தூதுளை கனியை வென்று-(தமது செந்நிறமிகுதியால்) தூதுளம் பழத்தைச் சயித்து, துவர்த்த-சிவந்த, வாய்—,வெண்மை தோன்ற-வெண்ணிறங் காட்டும்படியாகவும், மாதர் உம் மைந்தர் உம்-மகளிரும் ஆடவரும், ஒருவர்மேல் ஒருவர் வைத்த காதல் - தம்முள் ஒருவர்மீது ஒருவர் கொண்டுள்ள ஆசையாகிய, அம் கள் - அழகிய [இனிய] கள்ளை, உண்டார்போல் - குடிக்கின்றவர்போல, முறைமுறை களிக்கின்றுரை - மாறிமாறிக் கட்குடிக்கின்றவர்களான இராக்கத தம்பதிகளையும்,—(எ - று.)—தாம் - அசை.

கண் இயற்கைநிறம் மாறிச் சிவத்தலும், வாய் இயற்கைச் செந்நிறம் மாறி வெளுத்தலும், கட்குடியினு லாகுவன. கொள்ளிக் கண்ணன் கொடுங்கண்ணன் குருதிக்கண்ணன் என்னும்படி இராக்கதரில் ஆடவர் கண்கள் இயற்கையிலேயே சிவந்திருத்தலால், அவை கட்குடியினுற் செயற்கைச் செந்நிறங்கொண்டமை வேறுபட விளங்காததுபற்றி, அதனை யெடுத்துக் கூருமல், இராக்கதமாதரது இயற்கையில் கரியகண்கள் கட்குடியினுற் செயற்கைச் செந்நிறங்கொண்டது மாத்திரத்தையே 'குவளை நாட்டங் கொழுநர்கண் வண்ணங்கொள்ள' என்று எடுத்துக் கூறினர்; அரக்கரில் மாதர்கண்களும் ஆடவர்கண்கள்போலச் செந்நிறமடைய வென்பது கருத்து. இரண்டாமடியிற் கூறிய செயற்கை, அரக்கரில் ஆடவர் மகளிர் என்னும் இருபாலார்க்கும் ஒக்கும். கட்குடித்தல் ஆண்பெண்களின் காதலை மிகுவித்து மனத்தைக் களிப்பித்தல் பற்றி, 'மாதரும் மைந்தர் தாமும் ஒருவர்மேலொருவர் வைத்த காதலங் கள்ளுண்டார்போல்' என உவமை கூறப்பட்டது; மாதரும் மைந்தரும் மாறிமாறிப் போகம் நுகர்ந்து களிப்பதுபோல மாறிமாறிக் கட்குடித்துக் களிப்பவராயின ரென்பதும் அமையும்; கண்சிவப்பும், வாய்வெளுப்பும் கலவியினுலும் ஆகுவன: "இலவிதழ்த்துவர்விடவெயிறுதேனுக,.........கலவிசெய் கொழுநருங் கள்ளு மொத்தவே" என்ற

தையும் நோக்குக. தூ துளை + கனி = தூ துளங்கனி. பி - ம்:— [1]கோ துறு. [2]கொழுநர்கணுட்டங். [3]வென் ற. (203)

109. விற்படர் பவளப் பாதத் தலத்தக மெழுதி மேனி
பொற்பள வில்லா [1]வாசப் புனை நறுங் கலவை பூசி
அற்புத வடிக்கண் [2]வாளி னஞ்சன மெழுதி [3]யந்தில்
கற்பகங் கொடுக்க [4]வாங்கிக் கலன்றெரிந் தணிகின் ருரை.

(இ - ள்.) அந்தில் - அவ்விடத்தில், கற்பகம்-கல்பகவிருக்ஷம், கொடுக்க-(தமக்கு வேண்டுவனவான செம்பஞ்சுக் குழம்பு முதலிய வற்றை அப்பொழுதைக்கப்பொழுது) கொடுத்துஉதவ, வாங்கி - (அவற்றைப்)பெற்றுக்கொண்டு,—(அவற்றில்), அலத்தகம் - செம் பஞ்சுக்குழம்பை, வில் படர் பவளம் பாதத்து எழுதி-ஒளிபரவுவ தான பவழம் போன்ற (தமது) கால்களில் தடவி,—பொற்பு - பொலிவையும், அளவு இல்லா வாசம்- அளவற்ற நறுமணத்தையு முடைய, புனை நறுங் கலவை - புதுமையான நல்ல கலவைச்சந்த னத்தை, மேனி பூசி - (தமது) உடம்பிற் பூசி,—அஞ்சனம்-மையை, அற்புதம் வடி கண் வாளின் எழுதி - (காண்பவர்க்கு) வியப்பை விளைக்கின்ற கூரியவாள் போன்ற (தனது) கண்களில் இட்டு,— கலன்-ஆபரணங்களை, தெரிந்து அணிகின்ருரை-தக்கனவாகத் தேர்ந்தெடுத்து (அணியுமிடங்களில்) அணிந்துகொள்கின்றவர்க ளான இராக்கதமாதர்களையும்,—(எ - று.)

தேவலோகத்துக் கற்பகவிருக்ஷம் இந்திராதியரைவென்ற இராவணனால் மேலுலகத்தினின்று வலியக்கவர்ந்து இலங்கைக் குக் கொண்டுவரப்பட்டு அங்கு அரக்கர்கட்கு வேண்டும்பொருள் களை யெல்லாம் அவ்வப்பொழுது கொடுத்துவர அவர்கள் அவற் றைப் பெற்றுத் தமக்கு உரியபடி உபயோகித்துக் கோலஞ் செய்து கொள்கின்றனரென்க. 'அந்தில் கற்பகங் கொடுக்க வாங்கி', என்றது. 'அணிகின்ருரை' என்பதனோடு மாத்திரமன்றி, 'எழுதி' 'பூசி' 'எழுதி' என்றவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது; **கடை நிலைத்தீவகம்.** கலவை-பலவகை வாசனைப்பொருளும் கலக்கப் பெற்றது. 'அலத்தகமெழுதி', 'அஞ்சன மெழுதி' என்றவற் ருல், அணிகின்றவர் மாதரென்பது விளங்கும். இனி, [3]அம்பொற் கற்பகம் என்ற பாடத்துக்கு,அம்பொற்கற்பகம் கொடுக்க, வாங்கி அணிகின்ருரை என்பது தனியே கொள்ளத்தக்கது. கண்வாள் = வாட்கண்: முன் பின்னுகத் தொக்க உவமைத்தொகை. வடிக்கண் -மாவடுப்போன்ற கண் எனினுமாம்;அவ்வடுவின் உட்பிளவு, கண் களுக்கு வடிவிலுவமை: "வடுப்பிளவனையகண்ணுள்" என்ற சிந்தாமணியைக் காண்க. அந்தில்-அசையுமாம். பி - ம்:—[1]வாய, வாசம். [2]வாளிக்கு. [4]நோக்கி. (204)

110 [1]புலியடு மதுகை மைந்தர் புதுப்பிறை யுயிரைப் புக்கு
[2]நலிவிட வமுத வாயா னச்சுயிர்த் [3]தயிற்க ணல்லார்
மெலிவுடை மருங்குன் மின்னி னலமரச் சிலம்பு விம்மி
ஒலிபட வுதைக்குந் தோறு [4]மயிர்ப்புள [5]குறுகின் ருரை.

(இ - ள்.) புலி அடு மதுகை-புலியையுங் கொல்லவல்ல வலிமையையுடைய, மைந்தர்-ஆடவர்கள் செய்த, புது பிழை-புதிய குற்றம், புக்கு உயிரை நலிவிட-(தமது மனத்தினுள்) புக்கு உயிரையுமுட்பட வருத்துதல் செய்ய, அயில் கண் நல்லார்-வேலாயுதம் போன்ற [கூரிய] கண்களையுடைய அழகிய இராக்கதமாதர், அமுதம் வாயால் நஞ்சு உயிர்த்து-அமிருதம்போலினிய தங்கள் வாயினால் விஷம்போலக் கொடுமையாகப் பெருமூச்சுவிட்டு, மெலிவு உடை மருங்குல் மின்னின் அலமர-நுண்ணிய வடிவையுடைய (தங்கள்) இடையானது மின்னல்போலத் துவளும்படியாகவும், சிலம்பு விம்மி ஒலிபட-சிலம்பென்னுங் காலணி அசைந்து ஒலிக்கும்படியாகவும், உதைக்கும்தோறும்-உதைக்கும் பொழுதெல்லாம், மயிர் புளகு உறுகின்றாரை-மயிர்ச்சிலிர்ப்பு(த் தமது உடம்பில்) உண்டாகப் பெறுகின்றவர்களான அரக்கர்களையும்,—

அரக்கியர் தமது கணவரிடத்துப் பிறமகளிரைக்காமுறுதல் முதலிய குற்றங்களைக் கண்டவிடத்து மிக்க வருத்தமும் மிக்க கோபமுங்கொண்டு வெவ்விதாகப் பெருமூச்சுவிட்டு அவ்வாடவரைப் பலமுறை காலாலுதைக்க, அவ்வுதைபடுந்தோறும், அவ்வரக்கர் அவ்வுடற்பரிசத்தாலாகிய இன்பம்பற்றி உடம்பில் மயிர்ச்சிலிர்ப்பைப்பெறுகின்றனரென்க. 'புலியடுமதுகை மைந்தர்' என்பதற்கு-புலிபோல(ப் பிறவுயிர்களை)க் கொல்லும் வலிமையுடைய ஆடவரென்றலும் அமையும்.—[1]புலிபடுமதுகை மைந்தர் என்ற பாடத்துக்கு-புலியினிடத்திலுள்ள அவ்வளவு வலிமையையுடைய இளவீரரென்பது பொருள். அமுத வாய்-அமிருதத்தையுடைய வாயெனினுமாம்; இதுவும் அதராமிருதத்தைக் கருதியது. இனி, 'அமுத வாயால் நச்சுயிர்த்து' என்பதற்கு-அமிருதம்போலினிய சொற்களைப் பேசுமியல்புள்ள வாயினால் விஷம் போன்ற கடுஞ்சொற்களை வெளியிட்டு என்று உரைத்தலும் ஒன்று. இங்கு 'அயிற்கண் நல்லார்' என்றது - அப்பொழுது அவர்கள் கொழுநரைச்சினந்து பார்க்கும் பார்வையின் கொடுமையை யுணர்த்துங் கருத்தினது; கருத்துடையடைகொளியணி. பி - ம்:—[2]நலிவுடை. [3]அலக்கண். [4]மயப்புளகு. [5]உதிக்கின்றாரை. (205)

111\. உள்ளுடை மயக்கா லுண்கண் சிவந்துவாய் வெண்மை யூறித்
[1]துள்ளிடைப் புருவங் கோட்டித் [2]துடிப்பவேர் பொடிப்பத் தூய
வெள்ளிடை மருங்கு லார்தம் மதிமுகம் வேறொன் றாகிக்
கள்ளிடைத் தோன்ற நோக்கிக் [3]கணவரைக் கவல்கின்றாரை.

(இ - ள்.) உள் உடை மயக்கால்-(மதுபானத்தினால்) உள்ளேயுண்டான மயக்கத்தால், உண் கண் சிவந்து-மையுண்ட (தமது) கருங்கண்கள் செந்நிறமடைந்தும், வாய் வெண்மை ஊறி-(செந்நிறமான தமது) வாய் வெண்ணிறம் மிகுந்தும், துள் இடை-(அவ்விரண்டும்) துடிக்கும்போது, புருவம்-புருவங்களும், கோட்டி-வளைத்தலைப்பெற்று, துடிப்ப-துடிக்கவும், வேர் பொடிப்ப-வேர்வை நீரரும்பவும், தம் மதி முகம்-தமது சந்திரமண்டலம்

போன்ற முகமானது, வேறு ஒன்று ஆகி-வேறொரு முகமாகி, [முன்னையநிலையினும் மாறுதலை யடைந்து என்றபடி], கள்ளிடை தோன்ற-கள்ளிலே தெரிய, நோக்கி-(அதனைக்) கண்ணுற்று, கணவரை கவல்கின்றார்-(தம்மை அடையாளங் காணமாட்டாது தம் கணவர் தடுமாறுவரே யென்று) அக்கொழுநரைக் குறித்துக் கவலைப்படுகின்றவர்களாகிய, தூய வெள் இடை மருங்குலாரை-சுத்தமான ஆகாய வெளிபோன்ற [வடிவுதோன்றாத] இடையையுடையவர்களான இராக்கத மாதர்களையும்,—(எ - று.) 'மருங்குலார் கவல்கின்றாரை' என்பது, கவல்கின்றார் மருங்குலாரையென உருபுபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது.

கண்சிவத்தல், வாய்வெளுத்தல், புருவத்தை நெற்றியின்மேலேறநெறித்தல், கண்வாய்புருவங்கள் துடித்தல், வேர்வையரும்புதல் என்பன-கட்குடியினாலுண்டாகும் வேறுபாடுகள். இராக்கத மாதர் தாம் கட்குடித்துக்களித்தபோது தமதுமுகம் கண்சிவத்தல் முதலிய வேறுபாடுகளை யடைந்து பிறிதொரு முகம்போலக் கள்ளிலே பிரதிபிம்பித்தலைக் கண்ணுற்று, இங்ஙனம் நமது முகம் மாறுபட்டிருத்தலால், நமது கணவர் நம்மை அடையாளங்கண்டு பிடிக்கமாட்டாமல் தடுமாறுவரே யென்பதுபற்றிக் கவலைப்படுகின்றனரெனக் கருத்துக் காண்க. ("சாடியுள் நறவமூண்டாள் தன்னுருவேறுபாட்டை, ஆடியுள்நோக்கி நானோ அல்லனோ? எனைத்தான் கைக்கொண்டு,ஓடினர் பிறகு முண்டோ உயிரன்னான் வந்திங்கென்னைத், தேடினென் செய்கேன் என்னைத்தேடித்தா சேடியென்றாள்" என்ற திருவிளையாடற்புராணம், இங்கு ஒருசார் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.) இனி, அம்மகளிர் தமது மாறுபட்ட முகத்தின் பிரதிபிம்பத்தைக் கள்ளிற்கண்டு குடிமயக்கத்தால் தம்மை அயல் மாதராக நினைத்துத் தம்மைச் சாரநின்ற கணவரின் பிரதிபிம்பமும் அக்கள்ளில் தெரிதலை நோக்கித் தம் கணவர் வேற்று மகளிரைச் சாரநிற்கின்றனரென்றெண்ணி அவரது கூடாவொழுக்கத்தைக் குறித்துக் கவலைப்படுகின்றனரெனக் கருத்துக்கொள்ளுதலும் அமையும்; (அப்பொழுது "களித்தவளொருத்தி நின்றவாடியுட் கணவன்றன்பி, னொளித்து அவனுருவுந்தானும் நேர்படவுருத்து நோக்கித், துளித்தகண்ணீரளாகியேதிலாடோள் தோய்ந்தின்பங், குளித்தனை யிருத்தியோவென் றுரைத்தனள் கோபமூண்டாள்" என்றது நோக்கத்தக்கது.) இப்பொருளுக்கு, 'உள்ளுடை மயக்கால்' என்பதை 'கவல்கின்றார்' என்பதனோடு இயைத்தல் இனிது. இனி [3]கணவரைக் கனல்கின்றாரை என்று காணப்படும் பாடத்தைக் கொள்ளின், கணவரைக்குறித்துக் கோபிக்கின்றவரை யென்று பொருள். துள்ளிடைப் புருவம் என்பதற்கு, துடிக்கின்ற நடுவிடத்தை யுடைய புருவம் என்றுமாம். பி - ம்:—[1]துள்ளுடை. [2]துடித்த, துடிக்க. (206)

112. ஆலையின் மலையின் சாரன் முழையினி லமுத [1]வாசச்
சோலையிற் றுவச ரில்லிற் சோனகர் மனையிற் [2]றூய

வேலையிற் கொளவொ ணுத வேற்கணுர் குமுதச் செவ்வாய்
வாலெயிற் றூறு தீந்தேன் [3]மாந்தினர் மயங்கு வாரை.

(இ - ள்.) ஆலையில் - கரும்பாலையிலும், மலையின் சாரல் முழையினில் - மலைப்பக்கங்களிற் காணப்படுகின்ற குகையிலும், அமுதம் வாசம் சோலையில் - இனிய நீர்ப்பெருக்குப்பாயப்பெற்ற நறுமணமுள்ள பூஞ்சோலையிலும், துவசர் இல்லில் - கள்விற்பவருடைய இடத்திலும், சோனகர் மனையில்-மிலேச்சருடைய வீட்டிலும், தூய வேலையில்-சுத்தமான பாற்கடலிலும், கொள ஒணுத-பெறுதல் கூடாத, வேல் கணுர் குமுதம் செம் வாய் - வேலாயுதம் போன்ற கண்களையுடையவரான மகளிரது செவ்வாம்பல்மலர் போன்ற சிவந்த வாயிலும், வால் எயிறு-வெண்மையான பற்களிலும், ஊறு-சுரக்கின்ற, தீம் தேன்-இனிமையான தேனை, மாந்தினர்-பருகி, மயங்குவாரை-(களிப்பினுல்) மயங்கிக்கிடப்பவரான இராக்கதர்களையும்,—(எ - று.)

அதராமிருத பானத்திலும் தந்தாமிருத பானத்திலுமாகிய ஆனந்தத்தால் மயங்கிக்கிடக்கின்றனர் இராக்கதர்களென்க. அவ்வமிருதங்களுக்கு, கரும்பாலையிற் கிடைக்கின்ற கருப்பஞ்சாறும், மலைச்சாரல்களில் ஒதுக்கிடத்திற் கட்டிய கூடுகளிற் கிடைக்கின்ற கல்தேனும், நீர்வளத்தாற் செழித்து வளர்கிற பூஞ்சோலையில் மலர்களினின்று கிடைக்கின்ற தேனும், தெங்கு பனை மரங்களிலிருந்து கள் கொணர்ந்து விற்பவரான சான்ருரது வீட்டுக்கடைகளிற் கிடைக்கின்ற கள்ளும், மதுபானம் மிக்கவர்களான மிலேச்சர்களது வீடுகளிற் கிடைக்கக்கூடிய மதுவர்க்கங்களும்,பாற்கடலில்தோன்றிய மதுவும்[தேவாமிருதமும்],சிறிதும் ஒப்பாகமாட்டா: அவற்றினும் இவ்வமுதங்கள் மிகச் சிறந்தன என்ற கருத்தை'ஆலையில்...செவ்வாய்,வாலெயிற் றூறு தீந்தேன்' என்று விளக்கினர். இனி 'வேற்கணுர் குமுதச்செவ்வாய் வாலெயிற் றூறு தீந்தேன்' என்பதற்கு - மகளிரது சிவந்த அதரத்தில் தமது கூரிய பற்களை வைத்தலாற் சுரக்கின்ற இனிய அமிருதம் என்று பதவுரை கூறலும் அமையும். சோனகம் - ஐம்பத்தாறு தேசங்களில் ஒன்று: பதினெண் பாஷை நிலங்களிலும் ஒன்று; அந்நாட்டவர், சோனகர். பி - ம்:—[1]வாரிச். [2]துப்பு. [3]மாந்திட. இந்தச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "நலனுறு" என்ற பாடலுக்குப்பின். (207)

113. **நலனுறு கணவர் தம்மை நவையுறப் பிரிந்து [1]நல்கும்**
முலையுறு கலவை தீய முள்ளிலா முளரிச் செங்கேழ்
மலர்மிசை மலர்பூத் தென்ன [2]மலர்க்கையால் வதனந் தாங்கி
[3]அலமரு முயிரி னேடு [4]நெடிதுயிர்த் தயர்கின் றுரை.

(இ - ள்.) நலன் உறு கணவர்தம்மை - அழகுமிக்க (தமது) கணவரை, நவை உற பிரிந்து-(பிறமகளிரைக் காமுறுதல் முதலிய) குற்றம் (அவர்களிடத்து)நேர்ந்ததனுல் ஊடிப்பிரிந்து,—(அவ்விரகதாபத்தால்), நல்கும் முலை உறு கலவை தீய - (சைத்தியோபசாரமாகத் தமது தோழியராற்)பூசப்பட்ட (தமது) தனங்களிற்

பொருந்திய கலவைச்சந்தனம் தீய்ந்துபோக,முள் இலா செம் கேழ் முளரிமலர்மிசை மலர் பூத்து என்ன - முட்களில்லாததொரு செந்நிறத்தாமரை மலரின்மேல் அத்தன்மைத்தாகிய தாமரைமலரொன்று பூத்தாற்போல, மலர் கையால் வதனம் தாங்கி - விளக்கத்தையுடைய (தமது) கையொன்றினால் (தமது) முகத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு, அலமரும் உயிரினோடு - தடுமாறுகின்ற உயிருடனே, நெடிது உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அயர்கின்றாரை - சோர்வுற்றிருப்பவர்களான இராக்கத மாதர்களையும்,—(எ - று.)

கணவரிடத்துநேர்ந்த குற்றங் காரணமாகத் தாம் பிணங்கிப் பிரிந்தவிடத்து, அப்பிரிவுத்துயரைப் பொறுக்கமாட்டாமல், அத்தாபமிகுதியால் தமது உடம்பிற்பூசியகலவைச்சந்தனம்தீய, தமது முகத்தைத்தமதுகையொன்றிற்சாயவைத்துக்கொண்டு உயிர் தடுமாறப் பெருமூச்சுவிட்டுச் சோர்வுற்று வருந்துகின்றனர் இராக்கத மாத ரென்க. கையிலே தலையைவைத்துக் கொள்ளுதல், சிந்தை சோகங்களின் காரியம். மகளிர் கையும் முகமும் தனித்தனி செந்தாமரைமலர்போலுதலால், கையால் வதனந்தாங்குதற்கு முளரிச் செங்கேழ் மலர்மிசை மலர்பூத்தல் உவமைகூறப்பட்டது; இல் பொருளுவமை. முள்-தாமரைமலர் தோன்றிய நாளத்திலுள்ளது; இப்பொழுது மனமகிழ்ச்சியின்மையால் மயிர்ச்சிலிர்ப்புப்பெறாத முன்னங்கை யென்பது 'முள்ளிலா' என்ற அடைமொழியாற் போதரும். உயிர் உடம்பைவிட்டுப்போவதும் வருவதுமாய்த் தடுமாற என்பது, 'அலமருமுயிரினோடு' என்பதன் கருத்து: இதனால், விரகத்தால்மரணவேதனையுற்றன ரென்றவாறு. பி-ம்—[1]போந்து. [2]வளைக்கையால். [3]உலவருமுயிரினோடு. [4]நெடிதிருந்துயிர்க்கின்றாரை, நெடிதிருந்தயிர்க்கின்றாரை. (208)

114\. ஏதியங் கொழுநர் தம்பா லெய்திய [1]காதலாலே
தாதியங் [2]கமளிச் சேக்கை யுயிரிலா வுடலிற் [3]சார்வார்
மாதுயர்க் காத றூண்ட வழியின்மேல் வைத்த கண்ணார்
தூதியர் முறுவ னோக்கி யுயிர்வந்து துடிக்கின் றாரை.

(இ-ள்.) (தாம் ஊடிய), ஏதி அம் கொழுநர் தம்பால்-(வில்வாள் முதலிய) ஆயுதங்களில் தேர்ந்த அழகிய (தமது) கணவர் மீது, எய்திய-பொருந்திய, காதலால்-ஆசையால், தாது இயங்கு அமளி சேக்கை-மலரிதழ்களாலான மெத்தையாகிய படுக்கையில், உயிர் இலா உடலின் சார்வார் - உயிர்நீங்கிய உடல்போல(த் தனியே) சார்ந்து படுப்பவராகி,—(அப்போதும் பின்னும்), மா துயர் காதல் தூண்ட - மிக்கதுன்பத்தை விளைக்கின்ற ஆசை தூண்டுதலால், வழியின்மேல் வைத்த கண்ணார் - (தமதுகணவர் வரக்கூடிய) வழியின்மேற் செலுத்திய பார்வையையுடையவர்களாய், தூதியர் முறுவல் நோக்கி-(தம் கணவரால்) தூதுவிடப்பட்ட மகளிரது புன்சிரிப்பைப் பார்த்து, உயிர் வந்து-(அதனால் தமது) உயிர் மீண்டுவரப்பெற்று, துடிக்கின்றாரை - துடிக்கின்றவர்களான இராக்கதமாதர்களையும்,—(எ - று.)

சிலஇராக்கதமாதர்கள், தமது கணவரிடத்து வேற்றுமகளிரைக் காமுறுதல் முதலிய குற்றங் கண்டபொழுது ஊடல்கொண்டு கோபித்து அக்கணவரைப்பிரிந்து தனியே மலர்களினிதழ்களாலமைக்கப்பட்டிருந்த மெத்தென்ற சயனத்திற் பள்ளிகொண்டும், தமது பெருவீரரான பிராணநாயகரிடத்துக் காதல் தோன்றப் பிரிவுத்துயர் மிக்குச் சோர்ந்து, உயிர்நீங்கிய உடல்போலப் படுக்கையிற்சாய்ந்து விழுவாராயினர்; அவ்வாறு மூர்ச்சித்துவிழுந்தவர், இங்ஙனம் பெருந்துன்பம் விளைதற்குக் காரணமான ஆசை மீண்டும் தூண்டுதலாற் சிறிது தெளிந்து, தமது சீற்றத்தைத் தணித்துத்தம்மைத் தழுவுதற்குத் தமதுகணவர் வருவாரோஎன்று அவர் வரக்கூடிய வழியிற் கண் செலுத்துகையில், அக்கணவரால் தமது கோபத்தைத் தணித்தற்பொருட்டு அனுப்பப்பட்ட தூதியர் புன்முறுவலோடு தம்மைக் குறித்து விரைந்துவருவதைக் கண்ணுற்று, இனிப்பிராணநாயகரை விரைவிற்கூடுதல் கூடும் என்று நீங்கிய உயிர் மீண்டுவரப்பெற்றவர்போல நன்னர்மூர்ச்சை தெளிந்தனர். தெளியவே, மூர்ச்சித்துக் கிடந்தபொழுது உயிர் நீங்கினாற்போல யாதொரு புடைபெயர்ச்சியுமின்றியிருந்த அவர்களுடம்பு இப்போது பிரிவுத்துயரின் தொடர்ச்சியால் துடிப்பதாயிற்று எனக்கருத்து விவரங் காண்க. இனி, தாதுஇயங்கு அமளி-மகரந்தப்பொடி பரவப்பெற்ற மெத்தையுமாம். பி - ம்:— [1]சலத்தர். [2]அமலச். [3]சாய்வர். (209)

115. சங்கொடு சிலம்பு நூலும் பாதசா லகமுந் தாழப்
பொங்கு[1]பன் முரச மார்ப்ப வில்லுறை தெய்வம் [2]போற்றிக்
கொங்கலர் கூந்தற் செவ்வா யரம்பையர் பாணி கொட்டி
மங்கல கீதம் [3]பாட [4]மலர்ப்பலி வகுக்கின் றூரை.

(இ - ள்.) பொங்கு பல் முரசம் ஆர்ப்ப-ஒலிமிக்க பலவகையான வாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும்,—கொங்கு அலர் கூந்தல் - வாசனை வீசுகின்ற கூந்தலையும்,செம் வாய்-சிவந்த வாயையுமுடைய, அரம்பையர்-தேவமாதர்கள், பாணி கொட்டி-கைகளால் ஒத்தறுத்துத் தாளமிட்டுக்கொண்டு, மங்கல கீதம் பாட - மங்களகரமான இசைப்பாட்டுக்களைப் பாடவும்,—சங்கொடு-சங்கினாலாகிய (தமது) கைவளைகளும், சிலம்புஉம்-சிலம்பென்னுங் காலணிகளும், நூல் உம்-மேகலாபரணங்களும், பாதசாலகம்உம் - பாதசரமென்னுங் காலணிகளும், தாழ- (செயல்விரைவினாற்) சிறிது தாழவும்,—இல் உறைதெய்வம் போற்றி - (தங்கள்) கிருகத்துக்கு உரிய தெய்வத்தைத் துதித்து, மலர் பலி வகுக்கின்றூரை - மலர்களைக்கொண்டு அருச்சனை செய்கின்றவர்களான இராக்கதமாதர்களையும்,-(எ-று.)

பலவகை வாத்தியகோஷத்தோடும் தேவமாதர்களின் மங்கல கீதத்தோடுமிருந்து சில இராக்கதமாதர்கள், தாம் விரைந்து தொழில் செய்தலால் தமது கைவளை முதலிய ஆபரணங்கள் தாழுமாறு தமது கிருகதேவதைகளைக்குறித்துப் புஷ்பாஞ்சலி

முதலிய பூசைவகைகளைச் செய்கின்றனரென்க. தன் தலைமகனுக்குத் தொழுகுலமாகிய தெய்வத்தை அவனது நன்மைக்காக வழிபடுதல் கற்பேயாமென்க. ஒருசார் தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலிய நல்லோரை அரக்கர் மிகநலிந்துவரினும், மற்றொருசார் தேவ பூசை அக்நிஹோத்ரம் முதலிய வைதிககருமங்களையும் விடாது அனுட்டித்து வந்தன ரென்பது, நூற்களாற் புலனாகின்றது; மேல் 133 - ஆஞ் செய்யுளையுங் காண்க.

நூல்- இடையணிக்கு இலக்கணை. பாதசாலகம்-இளம்பூவரும்பின் தொகுதிபோலத் தொழில்திற மமைக்கப்பட்டதொரு காலணி விசேடம். அரம்பையர் - ரம்பை முதலியோர். பி - ம்:— [1]பொன். [2]பேணிக். [3]பாடி. [4]மறிப்பலி. (210)

116. **இழைதொடர் வில்லும் வாளு மிருளொடு மலைய யாணர்க்**
குழைதொடர் நயனக்கூர்வேல் குமரர்நெஞ் [1]சுருவக் கோட்டி
முழைதொடர் [2]சங்கம் பேரி முகிலென முழங்க மூரி
மழைதொடர் மஞ்ஞை யென்ன விழாவொடு வருகின் றாரை.

(இ - ள்.) இழை தொடர் - (தாம் அணிந்துள்ள) ஆபரணங்களிலிருந்துவெளிவீசுவனவான, வில்உம்வாள்உம்- வில்லென்றும் வாளென்றும் கூறப்படுகிற ஒளிகளாகிய விற்படையும் வாட்படையும்,இருளொடு மலைய-இருளோடு போர்செய்து அதனை யொழிக்க,—யாணர் குழை தொடர் நயனம் - அழகிய குழையென்னுங் காதணியை யளாவுகின்ற (தமது) கண்களாகிய, கூர்வேல் - கூரிய வேற்படைகளை, குமரர் நெஞ்சு உருவ கோட்டி - இளமைப் பருவமுடைய ஆடவர்களின் இதயத்தைத் துளைக்கும்படி செலுத்திக்கொண்டு,—முழை தொடர் சங்கம் பேரி முகில் என முழங்க - உள் துளைபொருந்திய சங்க வாத்தியங்களும் பேரிகைகளும் மேகம்போல ஆரவாரஞ்செய்ய, (அவற்றைத் தொடர்ந்து), மூரி மழை தொடர் மஞ்ஞை என்ன - பெரிய மேகங்களைத் தொடர்ந்து வருகின்ற மயில்கள்போல, விழாவொடு வருகின்றாரை - மங்கலச் சடங்குகளுடனே வருகின்றவர்களான இராக்கதமாதர்களையும்,—

விவாகம் முதலிய மங்கலச்சடங்குகளின் சம்பந்தமாக ஊர்கோலம் வரும்பொழுது, சில இராக்கதமாதர்கள் தம்மை விசேஷமாக அலங்கரித்துக்கொண்டு அகக்களிப்புடனே உல்லாசமாக இனிது நடந்து உடன் வருகின்றனர்; அவ்வூர்கோலங்களில் சங்கு பேரி முதலிய வாத்தியங்கள் மேகத்தினிடிமுழக்கம்போல முன்னே முழங்கிச்செல்ல அதன் பின்னே வருகின்ற அம்மகளிர்க்கு, மேககோஷத்தைத் தொடர்ந்து பின்செல்லும் மயில்களை உவமை கூறினர். கார்காலத்து முகிலொலியைக் கேட்டுக் களித்துக் கொண்டாட்டமடைதல், மயிலினியல்பு.

இம்மாதர்கள் வருகின்றபொழுது நிகழ்கின்ற சிலசெயல்களை, படைக்கலங்களைக் கொண்டு போர்த்தொழில் செய்து வருவதாக முதலிரண்டடிகளிற் கற்பித்தார். இலங்கையில் அரக்கரேயன்றி

அரக்கியரும் எப்பொழுதும் படையெடுத்துப் போர்செய்கின்றன ரென நயந்தோன்றக்கூறியதாம். பலவகை அணிகலங்களினின்று வீசுகிற ஒளிகள் இருளையொழித்தலை, விற்படை வாட்படைகள் இருளொடு போர்செய்வனவாகக் குறித்தார். 'வில்லும் வாளும்' என்றது, சிலேடை மூலமாகவந்த உருவகம் [ச்லிஷ்டரூபகம்]. மலைத்தல் வினைக்கு ஏற்ப, இருளை யானையாகக் கருதுக; ஏகதேச ரூபகம். அம்மகளிர் தமது கூரிய கண்களின் பார்வையைச் செலுத்து கின்றபொழுது அப்பார்வையழகி லீடுபட்டு யௌவன புருஷர்கள் நெஞ்சம் புண்ணுவர்; அதனை, அவர்கள் கண்களாகிய வேற்படை களைக் குமரர் நெஞ்சு உருவும்படி வீசுவதாகக் குறித்தார். முழை- மலைக்குகை; பெரிய உள் துளையை இங்குக்குறித்தது; இலக்கணை. பி - ம்:—[1]உருக. [2]சங்கும். (211)

117. பள்ளியின் மைந்த ரோடு மூடிய பண்பு நீங்கி
[1]ஒள்ளிய கலவிப் பூச லுடற்றுதற் [2]குருத்த நெஞ்சர்
மெள்ளவே யிமையை நீக்கி யஞ்சன[3]விழுது வேய்ந்த
கள்ளவா [4]ணெடுங்க ணென்னும் வாளுறை கழிக்கின் றுரை.

(இ - ள்.) பள்ளியில் - படுக்கையில், மைந்தரோடுஉம் ஊடிய பண்பு நீங்கி- (தமது) கணவரோடு பிணங்கிய தன்மையை விட்டு, ஒள்ளிய கலவி பூசல் உடற்றுதற்கு - சிறந்த புணர்ச்சியாகிய போரைச் செய்தற்கு, உருத்த- எழுந்த, நெஞ்சர்-மனத்தையுடைய வர்களாய், மெள்ளஏ இமையை நீக்கி-மெல்ல(த் தமது)கண்ணிமை களைத் திறந்து, அஞ்சனம் இழுதுவேய்ந்த - மையாகிய நெய் பூசப் பெற்ற, கள்ளம் வாள் நெடுங் கண் என்னும் வாள் உறை-வஞ்சனை யையும் ஒளியையுமுடைய நீண்ட தமது கண்களாகிய வாளாயுதங் களின் உறையை, கழிக்கின்றுரை - கழற்றுபவர்களான இராக்கத மாதர்களையும்,— (எ - று.)

சில அரக்கியர் தமது கணவரும் தாமுமாக ஒரு படுக்கையிற் கூடியிருக்கின்றபொழுது அக்கூடலின்பம் சிறக்குமாறு தமது கொழுநரிடத்து ஏதேனும் ஒரு குற்றத்தை ஏறிட்டுச் சிறிதுவிலகித் தனியே படுத்துக் கண்மூடியுறங்குவார்போ லிருப்பர்; அங்ங னம் பொய்யுறக்கங் கொண்டிருக்கையில், மனம் கலவியை நாடிய தனால், அகத்திற் புலவி தணிந்து, தமது கொழுநர் தமது ஊடலைத் தீர்க்கும் முயற்சி யுடையராகின்றனரோ என்று நோக்கக் கருதி அவர் அறியாதவண்ணம் கண்களைச் சிறிது திறந்துபார்ப்பவராவர்; அவ்வாறு கண்ணிமைகளை மெல்ல நீக்கிக் கண்களைக்கொண்டு பார்த்தல், வாட்படைகளை உறைகழித்து எடுத்து உருவுமாறுபோ லிருந்ததென்க; உருவகவணி. அப்படி வஞ்சனையாக மெல்லத்திறந்த தலைவியர் கண்களி னழகிலே அக்காதலியர்மேலேயே கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்த அவ்வரக்கர் ஈடுபட்டு நெஞ்சுருகி நெகிழ்பவ ராயின ரென்பதும் இங்குப் போதரும். கண்ணாகியவாளுக்கு இமை உறையும், மையே நெய்யுமாம். கொழுநர் அறியாதபடி மெல்லப்

பார்த்து அவரியல்பை அறிய முயன்றமைபற்றி, கண்ணுக்கு 'கள்ளம்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. உருத்த நெஞ்சர் - தோன்றிய நினைவையுடையவர் என்று ஒருத்தர். பி - ம்:—[1]உள்ளிய. [2]உரித்தாம். [3]எழுதி. [4]நயனமென்னும். (212)

118. ஓவிய மனைய மாத [1]ரூடின ருணர்வோ டுள்ளம்
மேவிய கரண மற்றுங் கொழுநரோ டொழிய யாணர்த்
தூவியம் பேடை யென்ன [2]மின்னிடை துவள வேகி
ஆவியுந் தாமு மே[3]புக் கருங்கத வடைக்கின் றாரை.

(இ - ள்.) ஊடினர் - (தமது கணவரோடு) பிணங்கியவர்களாய் (அவர்களை விட்டுப்பிரிந்து),—உணர்வோடு - (அங்ஙனம் பிணங்கிய தமது) அறிவும், உள்ளம் - மனமும், மற்றுஉம் மேவிய கரணம்-மற்றும் பொருந்திய (சித்தமும் அகங்காரமுமாகிய) அந்தக் கரணங்களும், [ஆக அகத்துறுப்பு நான்கும்], கொழுநரோடு ஒழிய - (அந்தத் தமது) கணவருடனே சென்றுவிட, மின் இடை துவள - மின்னல்போன்ற (தமது) இடை துவள, யாணர் தூவி அம் பேடை என்ன-அழகிய இறகுகளையுடைய அழகிய அன்னப் பேடைபோல, ஏகி-(மெல்ல) நடந்து, ஆவிஉம் தாம்உம்ஏ புக்கு - தமது உயிரும் தாமுமாகவே (ஓரறையினுள்ளே) புகுந்து, அருங் கதவு அடைக்கின்றார்- அருமையாகக் கதவுகளைமூடிக்கொள்கின்றவர்களான, ஓவியம் அனைய மாதரை- சித்திரப் பிரதிமை போன்ற [நிரம்பிய அழகுள்ள] இராக்கத மாதர்களையும்,—(எ - று.)

கொழுநரிடத்து நேர்ந்த குற்றங் காரணமாக ஊடிப் பிரிந்தவிடத்தும், மகளிரது அந்தக்கரணங்கள் அவரிடத்தே தங்கிவிட்டதனால், அம்மகளிர், உயிர்மாத்திரமே மிச்சப்பட்டவர்களாய், மின்னல்போல இடை தள்ளாட அன்னப்பேடைபோல மந்தகதியாக நடந்து கோபகிருகத்தினுட்சென்று, மெல்லக் கதவைச் சாத்துகின்றன ரென்க. அருமையாகக் கதவை யடைக்கின்றார்களென்றதனால், அடைத்த கதவைத் தாளிடவும் வலியற்றவரானாரென்க. கலைத்துக் கலைத்துச் சீர்திருத்தி எழுதக்கூடியதாதலால், சித்திரப்பாவை அழகிற் சிறந்ததாதல்பற்றி அழகிய மகளிர்க்கு உவமை கூறப்படும்: இங்குஅது அழகுக்கேயன்றி அயர்ச்சியாற் செயலறுதற்கும் உவமையாகும். 'தூவி' என்ற அடைமொழியினால், பேடை, அன்னப்பேடையைக் குறித்தது. 'மாதர் அடைக்கின்றாரை' என்பது, அடைக்கின்றார்மாதரையென உருபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பி - ம்:—[1]ஊடியவுணர்வோடு. [2]மின்னென. [3]சென்று. (213)

119. கின்னர மிதுனம் பாட [1]வெண்மழை கிழித்துத் தோன்றும்
மின்னெனத் தரளம் வேய்ந்த வெண்ணிற விமான மூர்ந்து
பன்னக மகளிர் சுற்றிப் பலாண்டிசை [2]பரவப் பண்ணை
பொன்னகர் வீதி தோறும் புதுமனை புகுகின் றாரை.

(இ - ள்.) கின்னரம் மிதுனம் பாட - ஆணும் பெண்ணுமாகி இரட்டையாய் நிற்கின்ற கின்னரரென்னுந் தேவசாதியார் கீதம்

பாடவும், பன்னக மகளிர் சுற்றி பலாண்டு இசை பரவ-நாககன்னி கைகள் சூழ்ந்து வாழ்த்துப் பாடல்களைப் பாடிவாழ்த்தவும்,— வெள் மழை கிழித்து தோன்றும் மின் என-வெள்ளை மேகத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு விளங்குகின்ற மின்னல்போல, தரளம் வேய்ந்த வெள் நிறம் விமானம் ஊர்ந்து - முத்துக்களால் அலங் கரித்துச் செய்யப்பட்ட வெண்ணிறமான விமானத்தில் ஏறி, பண்ணை - மகளிர் கூட்டத்துடனே, பொன் நகர் வீதிதோறுஉம் - அழகிய அந்த இலங்காபுரியின் வீதிகளிலெல்லாம், புது மனை புகு கின்றாரை - புதிதாக(க் கணவர்) மனைக்குச் செல்கின்றவர்களான இராக்கத மங்கையரையும்,—(எ - று.)

பெண்வீட்டில் விவாகம் நடந்தேறியபின்பு அங்கு நின்று சுபமுகூர்த்தத்தில் கணவர்மனைக்குச் செல்கின்ற கல்யாணப் பெண்கள், இங்குக் குறிக்கப்பட்டனர்: அங்ஙனஞ் செல்லுஞ் சடங்கு, வதூப்ரவேசமெனப்படும். வெண்ணிற விமானத்திற்கு வெண்மழையும், மெல்லியராய் விளங்கும் மங்கையர்க்கு மின்ன லும் உவமையாம். 'நீரை உட்கொண்டிராத வெண்மழையைக் கிழித்துத் தோன்றும் மின்னல்' என்றது - இல்பொருளுவமை. பலாண்டு=பல் ஆண்டு: பலவருஷகாலம் வாழவேண்டுமென்று வாழ்த்தும் பாடல். 'புதுமனை புகுகின்றாரை' என்பதற்கு - புதி தாகக் கட்டப்பட்ட மாளிகைகட்குக் கிருகப்பிரவேசம் போகின்ற வர்களை யென்றலு மொன்று. பி-ம்:—[1]கிளர், விண். [2]பாட. (214)

120. கோவையுங் குழையு மின்னக் கொண்டலின் முரச மார்ப்பத்
தேவர்வந் தாசி கூற முனிவர்சோ பனங்கள் செப்பப்
பாவையர் குழாங்கள் சூழப் பாட்டொடு வான நாட்டுப்
பூவையர் பலாண்டு கூறப் புதுமணம் புணர்கின் றாரை.

(இ - ள்.) கொண்டலின் முரசம் ஆர்ப்ப - நீர்கொண்டமேகம் (இடி முழங்குமாறு) போல முரசவாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும், தேவர் வந்து ஆசி கூற - தேவர்கள் வந்து ஆசிர்வாதஞ் சொல்ல வும், முனிவர் சோபனங்கள் செப்ப - இருடிகள் மங்கலவாழ்த்துக் கூறவும், பாவையர் குழாங்கள் பாட்டொடு சூழ - ரிஷிபத்நிகளின் கூட்டங்கள் பாட்டுப்பாடிக்கொண்டு சூழ்ந்துவரவும், வானம் நாடு பூவையர் பலாண்டு கூற - தேவலோகத்துப் பெண்கள் பல்லாண்டு பாடவும், கோவைஉம்குழைஉம் மின்ன - (கழுத்திலணிந்த) ஹாரங் களும் (காதிலணிந்த) குழையென்னும் அணிகளும் (தமது புடை பெயர்ச்சியால்) மின்னுமாறு, புதுமணம் புணர்கின்றாரை - புதி தாகக் கல்யாணக் கோலங்கொண்டவர்களாகிச் செல்லுகிற இராக்கத மங்கையர்களையும்,—(எ - று.)

மின்ன மணம்புணர்கின்றார் என இயையும். பாவையர் - சித் திரப் பதுமைபோ லழகிய மகளிர். 'முனிவர் சோபனங்கள்செப்ப' என்றதை அடுத்து நின்றதனால், 'பாவையர்' என்பது முநிபத்நிய ரென்று கொள்ளப்பட்டது. பூவை - கிளி அல்லது நாகணவாய்ப்

பறவை; அதுபோன்றவர், பூவையர்: கொஞ்சிப் பேசும்இன்சொல்லில் உவமை. (215)

121.-சீதையைத்தேடும் அநுமான் கும்பகர்ணனைப் பார்த்தல்.

இயக்கிய ரரக்கி மார்க ளாகிய [1]ரெஞ்சில் வீஞ்சை
முயற்கறை [2]மலராத் திங்கண் முகத்தியர் முதலி னோரை
மயக்கற நாடி [3]யேகு மாருதி மலையின் வைகுங்
கயக்கமி றுயிற்சிக் [4]கும்ப கருணனைக் கண்ணிற் கண்டான்.

(இ-ள்.) (மற்றும் பல வேறுவகைப்பட்ட தொழில்களை மேற்கொண்டு நிற்கின்றவர்களான), இயக்கியர் - யக்ஷஸ்திரீகளும், அரக்கிமார்கள் - ராக்ஷஸ ஸ்திரீகளும், நாகியர் - நாககன்னிகைகளும், எஞ்சு இல் - குறைவற்ற [நிறைந்த], விஞ்சை - மாய வித்தைகளில் தேர்ந்த [வித்தியாதர சாதியரான], முயல் கறை மலரா திங்கள் முகத்தியர் - முயலெனப்படுகின்ற களங்கம் விளங்காததொரு பூர்ணசந்திரன் (உண்டானால் அது) போன்ற முகத்தை யுடையவரான மாதர்களும், முதலினோரை-முதலானவர்களையும், மயக்கு அற நாடி - சந்தேகமில்லாதபடி நன்றாகப் பார்த்துக் கொண்டே, ஏகும் - செல்லுகின்ற, மாருதி - வாயுகுமாரனான அநுமான்,—மலையின் வைகும் - மலைபோலப் பெருவடிவமாய்ப்படுத்துள்ள, கயக்கம் இல் துயிற்சி கும்பகருணனை - கலக்கமில்லாத தூக்கத்தையுடைய கும்பகர்ணனை, கண்ணின் கண்டான் - (தனது) கண்களாற் பார்த்தான்; (எ - று.)

கும்பகர்ணன் - குடம்போன்ற காதுகளை யுடையவனென்பது பொருள். இவன் தனது தமையன் தம்பிகளான இராவண விபீஷணர்களுடனிருந்து பெருந்தவஞ்செய்து முடித்தபொழுது, இவனுக்கு வேண்டிய வரங்கொடுக்குமாறு பிரமதேவன் பிரத்யக்ஷமாக, அக்கடவுளை 'என்றும் யான் அழியாது நித்தியனாயிருத்தல் வேண்டும்' என்று வரம் வேண்டத் தொடங்கினான்: தேவர்கள் விருப்பத்தின்படி நாவில் வந்து நின்ற சரசுவதிதேவியின் சூழ்ச்சியால், இவன், 'என்றும் யான் நித்திரையுள்ளவனாக இருத்தல் வேண்டும்' என்று வரம் வேண்ட, அப்படியே அக்கடவுள் அநுக்கிரகித்ததனால், என்றும் நெடுந்தூக்கமுள்ளவனாய் விட்டனன்; ஆனதுபற்றி, 'கயக்கமில்துயிற்சிக் கும்பகருணன்' என்றார்.

பலவகையினரான மகளிரிருக்குமிடங்களிற் சீதையில்லையென்று நன்றாக அறிந்து என்பார், 'மயக்கறநாடி' என்றார். களங்கமற்ற வித்தியாதரமாதர் முகத்துக்கு உவமையாவதற்காகக் களங்கமில்லாததொரு சந்திரமண்டலத்தை அதற்கு உவமையாகக் கற்பித்தார்: இல்பொருளுவமை. சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை முயலென்றல், ஒருவகைக் கவிசமயம்: மானென்றலுமுண்டு. பி-ம்:—[1]செஞ்சொல். [2]இலாத. [3]ஏங்கும். [4]ஆன.

இராவணனுடைய லங்காபுரிக் கோட்டையை அநுமான் கடந்து சென்றபின் இராவணனுடைய மூலபலத்தைக் கண்டிட்டுப் பிறகு அந்தப்புரத்தை நோக்குகையில் சந்திரனொளிபரம்ப, பலவகை வாச்சியவொலி செவியில் விழ, அந்தப்புரத்துப் பல மாதரையும் கண்டு சீதையைக் காணாது கவலைப்பட்டான். தீரனை அனுமான் மீண்டும் இராவணன் அரண்மனையை யடைந்து ஆசார வாசல் முதலிய பலவற்றையுங் கடந்து பிரதானிகள் காவல்புரியும் இடம் மகாரதர்களின் இருப்பிடம் என்பவற்றைக் கடந்து இராவண னிருப்பிடத்தைக் கிட்டினன். அவ்விராவணனிருப்பிடத்துக்குச் சமீபத்தில்தானே அநுமான் சஞ்சரித்து, பிறகு பிரஹஸ்தன் கும்பகர்ணன் மகோதரன்...இந்திரஜித்து சம்புமாலி சுமாலி முதலியவர்களுடைய சிறந்த மாளிகைகளின் செல்வப் பெருக்கைக்கண்டு வியந்தனன் என்ற இவ்வளவன்றிக் கும்ப கர்ணனைப்பற்றி ஸ்ரீவால்மீகி ராமாயணத்தில் விசேடமாகச் சொல்லப்பட்டிலது. (216)

வேறு.

122.-கும்பகர்ணன் படுத்திருக்கின்ற மண்டபத்தின் இயல்பு.

ஓசனை [1]யேழகன்[2]றுயர்ந்த வும்பரின்
வாசவன் மணிமுடி கவித்த மண்டபம்
[3]ஏசற விளங்கிய திருளை யெண்வகை
ஆசையி னிலைகெட [4]வலைக்க லான்றது.

(இ - ள்.) ஓசனை ஏழ் அகன்று - ஏழுயோஜனை விசாலமுள்ளதாய், உயர்ந்த உம்பரின் - சிறந்த மேலுலகத்தில், வாசவன் மணி முடி கவித்த - இந்திரன் இரத்தினகிரீடஞ் சூட்டப் பெறுதற்கிடமான, மண்டபம் - மண்டபம்போல, ஏசு அற விளங்கியது-குற்றமில்லாமல் விளங்கிக்கொண்டிருப்பது; இருளை - இருட்டை, எண் வகை ஆசையில் நிலைகெட - எட்டுவகைத் திக்குக்களிலும் நிலை நில்லாமற் போம்படி, அலைக்கல் ஆன்றது - அழித்தல் பொருந்தியது; (எ - று.)—'விளங்கிற்று,' 'ஆன்றது' என்ற முற்றுக்களுக்கு 'கும்பகர்ணன் படுத்திருக்கின்ற மண்டபம்' என்று எழுவாய் வருவிக்க.

ஏழுயோசனை தூரம் விசாலமுள்ளதும், சிறந்த சுவர்க்கலோகத்தில் இந்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடந்த இடமுமான சுதர்மையென்னும் தேவசபாமண்டபம்போலச் சிற்ப சாஸ்திர லக்ஷணத்தின்படி யாதொரு குற்றமுமில்லாம லமைந்துள்ளது அம்மண்டபமென்றும், எட்டுத் திக்குக்களிலும் இருளென்பதில்லையாம்படி நெடுந்தூரம் விளங்கும் பிரகாசமுள்ளது அம்மண்டப மென்றும் கூறியதாம். இராவணனும் கும்பகர்ணனும் விபீஷணனும் தவஞ்செய்து வரம்பெற்று இலங்கையை யடைந்தபின்பு வர பலத்தால் நித்திரையானது கும்பகர்ணனைப் பீடிக்க, அவன் 'எனக்குச் சுகமாய் நித்திரை செய்யும்படியானதொரு மாளிகை

நிருமித்துத் தரவேண்டும்' என்று அண்ணனிடஞ் சொல்ல, உடனே இராவணன் படிகக்கற்களினாலும் பொன்னாலும் அழகியதும் பெரியதும் பரந்ததுமான மாளிகையொன்று கட்டுவித்துக் கொடுக்க, அவன் அதிற்படுத்து நெடுங்காலந் துயில்வானாயினனென்பது, உத்தரராமாயண வரலாறு. உத்தரகாண்டச்செய்யுளில் "அகலமோரோசனை" என வருதலால், இச்செய்யுளில் 'ஓசனையேழகன்று' என்றது, கும்பகர்ணன் தூங்குகின்ற மண்டபத்துக்கு அடைமொழியாக்காது இந்திரன் மணிமுடி கவித்த மண்டபத்துக்கு அடைமொழியாக்கப்பட்டது. வாசவன் - வசுக்களுக்குத் தலைவன்; அல்லது, ஐசுவரியமுடையவன்: வசு - தேவரிலொரு பகுப்பினரும், ஐசுவரியமும். பி - ம்:—[1]நூறு. [2]உயர்ந்தது. [3]ஏசுற. [4]அளப்ப, அகற்றி. (217)

123.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள்-குளகம்: கும்பகர்ணன் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலையை வருணிப்பன.

அன்னத னடுவணோ ரமளி மீமிசை
பன்னக வரசெனப் பரவை தானெனத்
துன்னிரு ளொருவழித் தொக்க தாமென
உன்னருந் தீவினை யுருக்கொண் டென்னவே.

(இ - ள்.) அன்னதன் நடுவண் - அத்தன்மைத்தான மண்டபத்தின் நடுவிடத்திலே,—ஓர் அமளி மீமிசை - ஒருபடுக்கையின் மேல்,—பன்னகம் அரசு என-சர்ப்பராஜனான ஆதிசேஷன் போலவும், பரவைதான் என - கடல் போலவும், துன் இருள் ஒருவழி தொக்கது ஆம் என - (உலகத்து) நெருங்குகின்ற இருளெல்லாம் ஓரிடத்திற் சேர்ந்திருந்தது போலவும், உன்ன அருந் தீவினை உரு கொண்டு என்னவே - நினைத்தற்குங் கூடாததான பாவங்கள் (திரண்டு) ஓர் ஆடவவடிவத்தைக் கொண்டாற் போலவும்,—(எ - று.)—'உறக்கமெய்தினான்' (129) என மேல் தொடர்ந்து முடியும். 'நடுவண்', 'மீமிசை' என்றவற்றிற்கும் அதுவே முடிக்குஞ் சொல்.

மிகப்பரந்த நீண்ட வடிவில், ஆயிரந்தலைகளையுடைய ஆதிசேஷன் கும்பகர்ணனுக்கு உவமை.கரிய பெரிய வடிவத்தில்,கடல் உவமை: அதுபற்றியே, 'இருளொருவழித்தொக்கதாமென,' என்றும் 'தீவினை யுருக்கொண்டென்னவே' என்றும் குறித்தார். இக்கற்பனைகளெல்லாம், அச்சந்தருதல் பற்றியும் ஏற்கும். பாவத்தைக் கருநிறமுடைய தென்றல், கவிமரபு. தீவினையின் மிக்க கொடுமையை விளக்கி 'உன்னருந் தீவினை யுருக்கொண்டென்ன' என்று குறித்ததனால், கும்பகர்ணன் கொடிய தீவினைகளையே செய்பவனென்று கூறியவாறும். (218)

124\. முன்னிய கனைகடன் முழுகி மூவகைத்
தன்னியல் [1]கதியொடு தழுவித் தாதுகு
மன்னெடுங் கற்பக [2]வனத்து வைகிய
இன்னிளந் தென்றல்வந் திழுகி [3]யேகவே.

(இ - ள்.) முன்னிய கனை கடல்-முன்னுள்ள [அருகிலுள்ளதான] ஒலிக்கின்ற கடலில், முழுகி - தோய்ந்துஎழுந்து, மூ வகை தன் இயல் கதியொடு தழுவி-மூன்றுவகைக்கதியுள் தனக்குப் பொருந்திய நடையோடுங் கூடி, தாது உகு மன் நெடுங் கற்பக வனத்து வைகிய - மகரந்தப்பொடிகள் சிந்தப்பெற்ற நிலையான நீண்ட கற்பகச்சோலையில் தங்கிய, இன் இளந்தென்றல் - இனிய இளமையான தென்றற்காற்று, வந்து இழுகி ஏக-வந்து (தன் மீது) உராய்ந்து செல்லவும்,—(எ - று.) 'உறக்கமெய்தினன்' என்க.

கும்பகர்ணன் படுத்திருக்கிற மாளிகையில் தென்றற்காற்று இனிமையான அவன்மேல் வீசிக்கொண்டிருத்தலை எடுத்துக் கூறினர். அக்காற்று அவ்விலாங்காபுரியைச் சாரவுள்ள கடலிற் பட்டுக் குளிர்ச்சி பெற்ற அதன் சிறுதிவலைகளை வீசிக்கொண்டு வருதலை விளக்குவார், 'முன்னிய கனைகடல் முழுகி' என்றார். தென்றல் **மந்தமாருதம்** எனப்படுதலால், தன்னியல் கதியென்றது-மூவகைக் கதியுள் மந்தமான கதியையாம்.(மூவகைக் கதி-மந்தகதி [மெதுவான நடை], மத்தியகதி [இடைத்தரமான நடை], த்வரிதகதி [விரைவானநடை] என்பன.) கற்பகவனம் - தேவலோகத்துக் கற்பகதருவை வலியக்கொணர்ந்து நாட்டப்பெற்ற இலங்கை நகரத்துச்சோலை. **பி - ம்:—**[1]கதியொடும். [2]வனத்துள். [3]ஏறவே. ()

125. **வானவர் மகளிர்கால் வருட மாமதி**
ஆனனங் கண்டமண் டபத்து ளாய்கதிர்க்
கானகு காந்தமீக் கான்ற காமர்நீர்த்
தூநிற நறுந்துளி முகத்திற் றோற்றவே.

(இ - ள்.) வானவர் மகளிர் - தேவமாதர்கள், கால் வருட - (தனது) கால்களைப் பிடிக்கவும்,-மா மதி ஆனனம் கண்ட-(அவர்களுடைய) பூர்ணசந்திரன்போன்ற முகத்தைப் பார்த்த, மண்டபத்துள் ஆய் கதிர் கால் நகு காந்தம்-அந்த மண்டபத்திற் சிறந்த ஒளியையுடையதூண்களால் விளங்குகின்ற சந்திரகாந்தக்கற்கள், மீ கான்ற-மேல் நின்று சொரிகின்ற, காமர் நீர்-அழகிய [இனிமையான]நீரினது, தூ நிறம் நறுந்துளி-சுத்தமான நிறத்தையுடைய (நல்ல) துளிகள், முகத்தில் தோற்ற-(தனது) முகத்தில் தெறிக்கவும்,...(எ - று.)—'உறக்கமெய்தினன்' என்க.

சந்திரகாந்தம்-சந்திரன்முன் நீர்காலுவதொரு கல். கும்பகருணன் படுத்துஉறங்கும்போது தேவஸ்திரீகள் அவனுக்குக்கால் பிடிக்கின்றனர்; அங்ஙனம் பாதசேவைபண்ணுகின்ற அம் மாதர்களின் முகசந்திரன் ஒளி வீசுதலால் அருகிலுள்ள சந்திர காந்தக் கற்களாலியன்ற தூண்கள் மேலிருந்து நீர்சுரந்து உமிழ, அந்நீர்த் துளிகள் காற்றினல் வீசப்பட்டு அக்கும்பகர்ணனது முகத்தில் தெறித்து அவனுக்குக் குளிர்ச்சிசெய்கின்றன வென்க. முகத்தைச் சந்திரனென்று மயங்கிச் சந்திரகாந்தம் நீர்கான்றதென்ற இடத்து, **மயக்கவணி காண்க.** (220)

126. மூசிய வுயிர்ப்பெனு முடுகு வாதமும்
[1]வாசலின் புறத்திடை நிறுவி வன்மையான்
நாசியி னளவையி [2]னடத்தக் கண்டவன்
கூசினன் [3]குதித்தனன் விதிர்த்த கையினுன்.

(இ - ள்.) மூசிய-(ஒன்றன்பின் ஒன்ருய்) நெருங்கிவருகின்ற, உயிர்ப்பு எனும்-(கும்பகர்ணனது) சுவாசமென்கிற, முடுகு வாதம் உம்-விரைவுகொண்ட [அல்லதுவலிய] காற்றும், வாசலின் புறத்திடை நிறுவி-(அம்மண்டபத்தையடுத்துச்செல்லுகின்றஅநுமானை அப்பாற்செல்லவொட்டாது அம்மண்டபத்து) வாயிலின் வெளிப்புறத்தில் நிறுத்தி, நாசியின் அளவையின் வன்மையான் நடத்த-(அக்கும்பகர்ணனது) மூக்கு வரையில் வலிய இழுத்துக்கொண்டு செல்ல,—கண்டவன்-(அதனைப்) பார்த்துணர்ந்தவனுன அவ்வநுமான், கூசினன் - (அம்மூக்கினுள்ளே செல்லக்) கூசியவனுய், விதிர்த்த கையினுன் குதித்தனன்-(அச்சத்தால்) நடுங்கிய கைகளையுடையவனுய் விலகி அப்பாற்குதித்தனன்; (எ - று.)

இதுவும், அடுத்தகவியும் - கும்பகர்ணனது தூங்கும்போது விடுகின்ற சுவாசத்தின் வலிமையை விளக்கும். மிக்க வலிமையையுடைய அநுமான் வீதியோடு செல்லும்போது அவனை அப்பாற்செல்ல இயலாதபடி இம்மண்டபத்து வாசலுக்கு நேராக வெளியில் நிறுத்தி மூக்குவரையிலும் வலிய இழுத்துச்செல்லும் வலிமையதாயிருந்தது அக்கும்பகர்ணனது மூச்சுக்காற்று என்பதாம். யுத்தகாண்டத்துக் கும்பகருணன்வதைப்படலத்தில் "திண்டிறல் விரர்வாயில் திறத்தலும் சுவாத வாதம், மண்டுற வீரரெல்லாம் வருவது போவதாகி" என்பது, இங்கு நோக்கத்தக்கது. கைந்நடுங்குதல் அச்சத்தினுலாகுவது.

'மூசியவுயிர்ப்பு' என்ற சொற்சேர்க்கையால், மூசுவது மூச்சு என அச்சொல் காரணப்பொருள்பெறுவதென்று தோன்றுதலை உய்த்துணர்க. 'வன்மையான் நாசியின் அளவையின் நடத்த' என்பதற்கு-வலிமையை யுடையவனுன அக்கும்பகர்ணனது மூக்கினளவாகச் செலுத்த என்று பொருள் கொள்ளுதலுமாம். கண்டு அவன் என்று பிரித்தலுமாம். பி-ம்:—[1]ஆசையின்புறத்திடையளவி. [2]நடக்க. [3]கொதித்தலன். (221)

127. பூழியின் றெகைவிசும் பணவப் போய்ப்புகும்
கேழில்வெங் [1]கிளர்கிடை யுயிர்ப்புக் கேடிலா
வாழிய வுலகெலாந் துடைக்கு மாருதம்
ஊழியின் வரவுபார்த் துழல்வ தொத்ததே.

(இ - ள்.) பூழியின் தொகை-தூளியின்கூட்டம், விசும்பு அணவ-(எழுந்து) ஆகாயத்தை யளாவிச் செல்லும்படி, போய்-(அக்கும்பகர்ணனது மூக்கினின்று) வெளியே சென்று, புகும்-(மீளவும் அம்மூக்கினுள்ளே வந்து) நுழைகின்ற,—கேழ் இல்-ஒப்பற்ற

தும், வெம்-கொடியதும், கிளர்-மேன்மேலெழுவதுமான, இடை உயிர்ப்பு-(அக்கும்பகர்ணன்) படுத்துக்கொண்டு தூங்கும்போது விடுகிற சுவாசமானது,—கேடு இலா வாழிய உலகு எலாம் துடைக்கும் மாருதம்-அழிதலில்லாமல் நெடுங்காலம் நிலைபெற்று வாழ்தலையுடைய உலகங்களையெல்லாம் (கற்பாந்தகாலத்தில்) அழிப்பதான பிரசண்டவாயு, ஊழியின் வரவு பார்த்து உழல்வது-அவ்யுகாந்த காலத்தின் வருகையை யெதிர்பார்த்து அதுவரையில் ஓரிடத்துச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பதை, ஒத்தது-போன்றது; (எ - று.)—குளகச் செய்யுள்களின் நடுவில் இடைப்பிறவரலாக வந்த இவ்விரண்டுசெய்யுள்களின்பின் 'இங்ஙனம் ஆக' என்று வருவித்து, மேல் 129-ஆஞ் செய்யுளில் 'உறக்கமெய்தினன்' என்பதனோடு முடிக்க. புகும் உயிர்ப்புஎன இயையும்.

கும்பகர்ணனது சுவாசமானது, மூக்கினின்று வெளிவரும்போது தெருக்களிலுள்ள புழுதிகளையெல்லாம் வாரியெழுப்பிஆகாயத்தை யளாவச் செலுத்திப் பிறகு திரும்பி மூக்கினுட்புகுவதாகி, கற்பாந்தகாலத்தில் மிகப் பெரிய சூறுவளியாக நெடுங்காலம் உலகமெங்கும் வீசி அவ்வுலகங்களையெல்லாம் அழிப்பதான சண்டமாருதம் அவ்வூழிக்காலத்தின் வரவை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டு அதுவரை ஓரிடத்துச் சஞ்சரித்திருந்தாற்போன்றதென்றார்; **தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:**—[1]கிளரிடை. (222)

128. **பகையென மதியினைப் பகுத்துப் பாடுற**
வகையில்பேழ் வாய்மடுத் தருந்து வானெனப்
புகையொடு முழங்குபே ருயிர்ப்புப் பொங்கிய
நகையிலா முழுமுகத் தெயிறு நாறவே.

(இ - ள்.) மதியினை-பூர்ணசந்திரனை, பகைஎன-(அரக்கராகிய தங்களுக்குப்) பகைவனென்று நினைத்து, பகுத்து-(அச்சந்திர மண்டலத்தை இரு கூறாகப்) பிளந்து, பாடுஉற-(தனதுவாயின் இரண்டு)பக்கத்திலும்பொருந்தும்படி, வகை இல் பேழ் வாய் மடுத்து-அழகியதாயிரா ததிறந்த(தனது) வாயினில் இட்டு,அருந்துவான்என-உண்கின்றனன் (இவன்) என்று தோன்றும்படி,—புகையொடு-புகையுடனே, முழங்கு-ஒலிக்கின்ற, பேர் உயிர்ப்பு-பெரிய சுவாசம், பொங்கிய-மிகுதியாய் வரப்பெற்ற, நகை இலா முழுமுகத்து-சிரிப்பில்லாத [கடுமையே தோன்றுகின்ற] பெரிய முகத்தில், எயிறு நாற-வக்கிரதந்தங்கள் விளங்கவும்,—(எ - று.)—'உறக்கமெய்தினன்' என்க.

வாயினிருபுறத்தும்வளைந்து வெண்ணிறமாய்வெளித்தோன்றுகின்ற கோரதந்தங்கள், சந்திரனது பிளவுபோலும்: வடிவும்நிறமும் பற்றிய உவமை. இராக்கதராசனுக்கு அடுத்த தம்பியாகிய கும்பகர்ணன் தேவர்களிலொருவனென்பது பற்றிச் சந்திரனிடத்துப் பகைமை பாராட்டி அவனது வடிவை இருகூறாகப்பிளந்து தனது வாயிற்பெய்து தின்னத்தொடங்கும்போது அச்சந்திரதுண்டங்கள் அவனது திறந்த கடைவாயிரண்டிலும் சிறிது வெளியே

தோன்றினாற்போலுமென்று, அவனது கோரப்பற்களைக் குறித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. மூச்சிற் புகையெழுதல், அவனது மிக்ககொடுமையால். முழங்குபேருயிர்ப்பு-குறட்டை. (223)

129. தடைபுகு மந்திரந் தகைந்த நாகம்போல்
இடைபுக லரியதோ ருறக்க மெய்தினான்
கடையுக முடிவெனுங் காலம் [1]பார்த்தயல்
புடைபெய ராநெடுங் கடலும் போலவே.

(இ - ள்) தடை புகு மந்திரம்-தடைசெய்வதான மந்திரத்தால், தகைந்த-கட்டுப்பட்ட, நாகம் போல்-நல்லபாம்பு போலவும்,— கடையுகம் முடிவு எனும் காலம் பார்த்து-(கற்பத்தினது) கடைசி யுகத்தின் முடிவு என்கிற ஊழிக்காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, அயல்-பக்கத்திலெங்கும், புடை பெயரா-பொங்கிவராமல் ஒரு நிலையில் நிற்கின்ற, நெடுங் கடல்உம் போல-பெரிய கடலும் போலவும்,—இடை புகல் அரியது-நடுவில் விழித்தலில்லாததான, ஓர் உறக்கம்-ஒரு பெருந் தூக்கத்தை, எய்தினான்-அடைந்திருந்தான், (அக்கும்பகர்ணன்); (எ - று.)

எல்லாவுயிர்களையும் எளிதிற் கொல்லக்கூடிய கும்பகர்ணன் வரத்தினாற் பெருந்தூக்கத்தையடைந்து பிறர்க்குத் தீங்கு ஒன்றும் செய்யமாட்டாதிருத்தற்கு, எவ்வுயிரையுந் தீண்டியழிக்கவல்லதான பாம்பு ஸ்தம்பநமந்திரத்தாற் கட்டுப்பட்டுத் தன்னிச்சைப்படி செல்லமாட்டாது ஒடுங்கியிருத்தலும், பொங்கியெழுந்து உலகங்களின்மீது பரவி அவற்றை ஒருங்குஎளிதில் அழிக்க வல்லதான கடல் கற்பாந்தகாலம் வரையிலும் அங்ஙனஞ்செய்யாது ஒருநிலையி லடங்கி நிற்றலும் உவமையெனக் காண்க. உவமையணி.

இடைபுகல்-இடையிற்புகுவது: எனவே, இடையூறாயிற்று; தூக்கத்திற்கு இடையூறுவது-விழித்தல். பி-ம்:—[1]ஓர்ந்தயல். (224)

வேறு.

130.—அவனை இராவணனென் றெண்ணி அநுமான் பெருங்கோபங் கொள்ளுதல்.

ஆவ தாகிய தன்மைய வரக்கனை யரக்கர்
கோவெ னாநின்ற குணமிலி யிவனெனக் கொண்டான்
காவ னாட்டங்கள் பொறியுகக் கனலெனக் கனன்றான்
ஏவ னோவிவன் [1]மூவரி னொருவனா மீட்டான்.

(இ - ள்.) ஆவது ஆகிய தன்மைய அரக்கனை - அவ்வாறான தன்மையையுடைய அந்தராக்ஷஸனை, அரக்கர்கோ எனா நின்ற குணம் இலி இவன் என கொண்டான் - ராக்ஷஸராஜனென்று

சொல்லப்பட்டு நிலைபெற்ற நற்குணஞ் சிறிதுமில்லாதவனான இராவணனிவனென்று நினைத்து, காவல் நாட்டங்கள் பொறி உக கனல் என கனன்றான் - (தன்னைச் சரணமடைந்தவர்களைப்) பாதுகாக்கவல்ல (தன்) கண்களினின்று தீப்பொறி சிந்துமாறு நெருப்புப்போலக் கோபித்தான்; (யாவனெனின்,—) இவன் மூவரின் ஏவனோ ஒருவன் ஆம் ஈட்டான் - இவன் திரிமூர்த்திகளுள் யாராயினுமொருவனென்று சொல்லத்தக்க பெருமையையுடையவனான அநுமான்; (எ - று.)

பலபராக்கிரமங்களிற் சிறந்தவனும், கம்பீரமான தோற்றமுடையவனுமான அநுமான், அயன் அரி அரன் என்னுந் திரிமூர்த்திகளி லொருவனென்று கருதும்படியிருத்தல்பற்றி, 'ஏவனோ இவன் மூவரினொருவனா மீட்டான்' எனப்பட்டான். இனி, ஆவதாகிய தன்மைய அரக்கனை, ஈட்டான் ஆம் இவன் மூவரின் ஏவன் ஒருவனோ என - பலசாலியான இவன் (இராவணன் கும்பகர்ணன் விபீஷணனென்கிற சகோதரர்) மூவரில் எந்த ஒருவனோ என்று (முதலிற்) சந்தேகித்து, (பின்பு), அரக்கர் கோ எனா நின்ற குணமிலி இவன் என கொண்டான் - ராக்ஷஸராஜனென்று சொல்லப்பட்டு நின்ற [இராவணனாகிய] குணக்கேடன் இவனென்று எண்ணி, காவல் நாட்டங்கள கனல் பொறி உகக் கனன்றான் என்று பொருள் கூறுவாரும் உளர்: மேற்செய்யுளில் இதற்கு ஏற்ப வராமையால், இப்பொருள் சிறக்குமாறு இல்லை.

தனது அடியார்களை அருளொடு நோக்கிப் பாதுகாப்பன அநுமானுடைய கண்களென்பார், 'காவல் நாட்டங்கள்' என்றார். அங்ஙனம் அன்பர்கள்மீது குளிர்ந்த கடாக்ஷத்தைச் செய்யும் இயல்பினவான கண்கள் இப்பொழுது பகைவர்மீது சினந்து அனற் பொறி சொரிந்தன: எனவே, அநுமான் அடியாரையளிக்கவும் கொடியாரை யழிக்கவும் வல்லனென்பது போதரும். 'நின்ற' என்றது, குணமிலிக்கு அடைமொழி. காவல் என்று ஒரு சொல்லாகவுமாம். பி - ம்:—[1]இறைவர் மூவர்களெனு மீட்டான். (225)

131.-இராவணனல்லனென்று அறிந்து அநுமான் தணிதல்.

குறுகி நோக்கிமற் றவன்தலை யொருபதுங் [1]குன்றத்து
இறுகு திண்புய [2]மிருபதிங் கிவனில னென்னா
மறுகி யேறிய முனிவெனும் வடவைவெங் கனலை
அறிவெ னும்பெரும் பரவையம் புனலினா லவித்தான்.

(இ - ள்.) அவன் - அங்ஙனங் கோபித்த அநுமான்,—மற்று - பின்பு, குறுகி நோக்கி - அருகிற்சென்று பார்த்து,—'தலை ஒருபதும் - பத்துத் தலைகளையும், குன்றத்து இறுகு திண் புயம் இருபது - (அப்பத்துத் தலைகளுக்கு ஈடாக) மலையையொத்து நெருங்கிய வலிய இருபதுதோள்களையும், இங்கு இவன் - இங்குப் படுத்திருக்கின்ற இவ்வரக்கன், இலன் - உடையனல்லன்; [ஆதலால் இராவண

னல்லன்],' என்று- என்று எண்ணி,—மறுகி ஏறிய முனிவு எனும் வடவை வெம் கனலை - மனத்தில்மாறுபடக் கருதியதனு லுண்டாகி வளர்ந்த கோபமாகிய வெவ்விய படபாமுகாக்கினியை, அறிவு எனும் பெரும்பரவை அம் புனலினுல் - தனது அறிவாகிய பெரிய கடலின் நீரினுல், அவித்தான் - தணித்தான்; (எ - று.)

கும்பகர்ணனை இராவணனென்று மாறுபட வுணர்ந்ததனு லாகிய பெருங்கோபமானது, அவனிடம் பத்துத்தலைகளும் இருபது தோள்களுமில்லாமையைக்கண்டு இவன் இராவணனல்ல னென்று உண்மையுணர்ந்ததனுல் உடனே தணிந்த தென்க; அதற்கு, வடவா முகாக்கினி கடல்நீரினுல் ஒருநிலையில் அடங்கி நிற்றல் உவமை குறிக்கப்பட்டது. பின்னிரண்டடி - உருவகவணி. மற்று - வினை மாற்றும், அசையுமாம். அவன் தலை யொருபதும் என்று எடுத்து, அவ்விராவணனுக்கு உரிய பத்துத்தலைகளுமென்று உரைத்தல் சிறவாது. இருபது என்பதன்பின் எண்ணும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. பி - ம்:—[1]குறித்த. [2]இருபதுமிவற்கில்லை. (226)

132.—அநுமான் அப்பாற் செல்லுதல்.

அவித்து நின்றெவ னுயினு மாகவென் றங்கை
கவித்து நீங்கிடச் சிலபக லென்பது கருதாச்
செவிக்குத் தேனென விராகவன் புகழினைத் திருத்தும்
கவிக்கு நாயக னனையவ னுறையுளைக் கடந்தான்.

(இ - ள்.) செவிக்கு தேன் என - (கேட்பவருடைய) காது களுக்கெல்லாம் தேன்போலினிமையா யிருக்குமாறு, இராகவன் புகழினை திருத்தும் - இரகுகுலத்தில் திருவவதரித்தவனுன இராம பிரானது கீர்த்தியைத் திருந்தச் சொல்கின்ற, கவிக்கு நாயகன் - குரங்குகட்குத் தலைவனுகிய அநுமான்,—அவித்து நின்று - (இவ் வாறு கோபத்தை) அடக்கி நின்று, எவன் ஆயின் உம் ஆக-'இவன் யாராயிருந்தாலும் இருக்கட்டும்', என்று-என்று (உதாசீனமாகச்) சொல்லி, அம் கை கவித்து - (தனது) அழகியகையை யமைத்து, நீங்கிட சில பகல் என்பது கருதா - '(இவ்வரக்கன்) அழிதற்கும் இன்னுஞ் சில நாள்களேயுள்ளன' என்பதாக எண்ணி, அனையவன் உறையுளை கடந்தான் - அக்கும்பகர்ணனது இருப்பிடத்தைக் கடந்து அப்பாற் சென்றுன்; (எ - று.)

அங்கை கவித்தல் - உபேக்ஷையின் காரியம். இன்னுஞ் சில நாள்களுக்குள் இராமன் இங்குவந்து எல்லாவரக்கரையுந்தொலைத் திடுவனென்பது உட்கோ ளாதலால், 'நீங்கிடச் சிலபகலென் பது கருதா' எனப்பட்டது. பகல்-நாளுக்கு, இலக்கணை.

தேன் உண்பவர் நாவுக்கு இனிமை தருதல்போல இராமபிரா னது கீர்த்தியமிருதம் கேட்பவர்செவிக்கு இனிமை தருவதென்க: இராமபிரானது கீர்த்தியைத் தனது செவிகளுக்குத் தேனுக அழ கிதாகக்கொள்ளும் வாநரத்தலைவனென்றலும் ஒன்று; 'எந்த எந்த

இடத்தில் இராமகீர்த்தனம் நடைபெறுகின்றதோ அந்த அந்த இடத்தில் அநுமான் தலைமேற் கூப்பியகையனும் ஆனந்தக் கண்ணீர் ததும்பும் கண்களையுடையவனுவமான்' என்ப. (227)

133.—அநுமான் மற்றும் பல இடங்களில் தேடிச்செல்லுதல்.

மாட கூடங்கண் மாளிகை [1]யோளிகை மகளிர்
ஆட ரங்குக ளம்பலந் தேவரா லயங்கள்
பாடல் வேதிகை பட்டிமண் டபமுதற் பலவும்
நாடி யேகின [2]னிராகவன் புகழெனு நலத்தான்.

(இ - ள்.) மாட கூடங்கள்-மண்டபங்களின் சிகரங்களும், மாளிகை ஒளிகை-வீடுகளின் வரிசைகளும், மகளிர் ஆடு அரங்குகள்-மாதர்கள் நர்த்தனஞ் செய்கின்ற சாலைகளும், அம்பலம் - பலரும் வந்து கூடத்தக்க பொதுவிடங்களும், தேவர் ஆலயங்கள்-தேவாலயங்களும், பாடல் வேதிகை-(இனிது வீற்றிருந்து) இசை பாடப்பெற்ற மேடைகளும், பட்டிமண்டபம் - கல்விபயிற்றும் மண்டபங்களும், முதல்-முதலான, பலஉம்-பல இடங்களிலும், நாடி-(பிராட்டியைத்) தேடிக்கொண்டு, ஏகினன்-சென்முன் (யாவனெனில்,) இராகவன் புகழ் எனும் நலத்தான் - இராமபிரானது கீர்த்தியேயென்று சொல்லத்தக்க சிறப்புடையவனுன அநுமான்; (எ - று.)

கூடம்-மலையினுச்சி: இங்கு இலக்கணையாய், மேலிடத்தை யுணர்த்திற்று. 'ஒளி கை' என்பன-ஒருபொருட்பன்மொழி. பட்டி மண்டபம்-கல்விபயிலுதற்கிடமான மண்டபம்; வித்தியாசாலை; இராமபிரானது கீர்த்திக்கு முக்கியாதாரமாய் நின்ற அநுமானை, இராமபிரானது கீர்த்தியாகவே குறித்தனர். இராமபிரானது கீர்த்தியே ஒரு புருஷவடிவங் கொண்டாற் போன்றவனென்ற கருத்தும் அமையும். மாளிகை யோளிகை யென்றவிடத்துப் பிராசங் காண்க. பி- ம்:—[1]ஒழுங்குகள். [2]நாயகன். (228)

134.-அநுமான் எங்கும் உட்புகுந்து தேடிச்செல்லும் நிலைமை.

மணிகொள் வாயிலுட் சாளரத் [1]தலங்களின் மலரில்
கணிகொ ளுளத்திற் [2]காலினும் புகையினுங் கலக்கும்
நுணுகும் வீங்குமற் றவனிலை யாவரே நுவல்வார்
அணுவின் மேருவி னுழியா னெனச்செலு [3]மனுமன்.

(இ-ள்.) அனுமன்-அநுமான்,-மணி கொள் வாயிலுள்-அழகு கொண்ட (அந்நகரத்து மாளிகைகளின்) வாயில்களினுள்ளும், சாளரம்தலங்களில் - (அம்மாளிகைகளிலுள்ள) பலகணிகளின் இடங்களினுள்ளும், மலர்-மலர்களினுள்ளும், கணி கொள் நாளத்தில்-(ஊன்றிப்பார்த்து) உணரத்தக்க பூந்தண்டுகளின் உள்துளைகளிலும், காலின்உம் புகையின்உம் கலக்கும் - காற்றுப்போலவும் புகைபோலவும் நுண்ணிதிற் சென்று புக்குத் தேடுவான்; நுணுகும் வீங்கும்-(அந்தந்த இடத்தின் வழிக்குத் தக்கபடி) மிகச் சிறி

வடிவங்கொள்வான் பெரிய வடிவமுங் கொள்வான்; அவன் நிலை யாவரே நுவல்வார்-அவ்வனுமான் வேண்டியபடி வடிவங் கொள்ளுகின்ற நிலைமையின் சிறப்பை எவர்தாம் சொல்ல மாட்டுவர்?] அத்திறமை எவரும் சொல்லிமுடிக்குந் தரத்ததன்று என்றபடி]; அணுவின்-மிகச்சிறு பொருளாகிய அணுவிலும், மேருவின் -மிகப்பெரும்பொருளாகிய மேருவிலும், ஆழியான் என-ஸ்ரீமந் நாராயணன்(உட்புகுந்து அந்தர்யாமியாயிருத்தல்)போல, செலும் - (அவ்வநுமன் எவ்வகைப் பொருளிலும் இடையீடின்றி) உட்செல்லவல்லன்; (எ - று.)

சிறுபொருள் பெரும்பொருளென்ற வேறுபாடின்றி எல்லாப் பொருளினுள்ளும் ஒருபடியாகப் புக்கு வியாபிக்கின்ற இயல்பு திருமாலுக்கு உளதென்பது பிரசித்தம்: அங்ஙனம் அந்தர்யாமியாகின்ற திருமாலினது நிலைமை இராமபிரானாகிய அப்பெருமானையே எப்பொழுதும் இடைவிடாது தியானிக்கின்ற மெய்யடியவனான அநுமானிடத்தும் அப்பரமனருளால் அமைந்ததுபோலுமென்பார், 'அணுவின் மேருவி னாழியானெனச் செலுமனுமன்'என்றனரென்னலாம். இனி, இச்செய்யுளின் ஈற்றடிக்கு—அணுவின் - அணுவவ்வளவு சூக்ஷ்மரூபமாயும், மேருவின் - மேருவவ்வளவு ஸ்தூலரூபமாயும், ஆழியான் என செலும்-திருமால்போலச் செல்கின்றான், அனுமன் என்று பொருள் கூறுவாருமுளர். அணிமா மகிமா முதலிய அஷ்டமகாசித்திகளில் மிகவும் நுண்ணியவடிவமாதல், அணிமா; மிகப்பெரிய வடிவமாதல். மகிமா; இவ்வகைச் சித்திகள் யோகியரிடத்தும் யோகேசுவரனான பகவானிடத்தும் உண்டு. ஆழியான் - சக்கராயுதத்தையுடையவன், கடலிற் பள்ளி கொண்டுள்ளவன், கடல்போற் கருநிறமானவன்.

மூன்றாமடியில் 'நுணுகும் வீங்கும்' என்ற முறைமைக்கு ஏற்ப, நான்காமடியில் 'அணுவின் மேருவின்' என நிறுத்தியது, **முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள்.** உருவமில்லாததாகிய காற்று மிக மிக நுண்ணியதென்பது வெளிப்படை. புகை மிக நுண்ணியதென்பதை, நாலடியாரினாலும் அறிக. மாயைகளில் தேர்ந்தவனான இராவணன் சீதையை எவருஞ் சென்று காணலாகாதபடி மிகநுண்ணிய இடத்தில் மறைத்துவைத்திருத்தலுங் கூடுமென்பதுபற்றி, மலர்களினுள்ளும் பூந்தண்டுகளின் உள்துளைகளிலும் புகுந்து தேடுபவனானான். 'காலினும் புகையினும் கலக்கும்' என்பதற்கு - காற்றைக் காட்டிலும் புகையைக் காட்டிலும் மிக நுண்ணியனாய் உட்புகுவானென்று பொருள் கூறுதலுமொன்று; மேல் 169 - ஆஞ் செய்யுளைக் காண்க. காற்றோடு காற்றாயும் புகையோடு புகையாயுங் கலந்துசெல்வதென்று உரைத்தலுமுண்டு. மணிகொள்- இரத்தினம்பதித்த என்றுமாம்; இந்த அடைமொழியைச் சாளரத்துக்குங் கூட்டலாம். பி - ம்:—[1]தாள்களில். [2]காலெனப் புகையெனக் கலங்கும். [3]அறிவோன். (229)

135.—அநுமான் விபீஷணனது மாளிகையினுட் புகுதல்.

ஏந்த [1]லின்வகை யெவ்வழி மருங்கினு மெய்திக்
காந்தன் மெல்விரன் மடந்தையர் யாரையுங் காண்பான்

வேந்தர் வேதியர் [2]மேலுளோர் கீழுளோர் விரும்பப்
போந்த புண்ணியன் கண்ணகன் கோயிலுட் புக்கான்.

(இ - ள்.) இ வகை - இவ்வாறு, ஏ வழி மருங்கின்உம் எய்தி - எவ்வகைப்பட்ட இடங்களிலுஞ் சென்று, காந்தள் மெல் விரல் மடந்தையர் யாரைஉம் காண்பான் - செங்காந்தள் மலரினிதழ் போன்ற மென்மையான கைவிரல்களையுடைய மகளிரனைவரையும் பார்த்து வருபவனாகிய, ஏந்தல் - பெருமையிற் சிறந்தவனான அநுமான்,—வேந்தர் - அரசர்களும், வேதியர் - அந்தணர்களும், மேல் உளோர் - மேலுலகத்திலுள்ளவர்களும், கீழ் உளோர் - கீழுலகத்திலுள்ளவர்களும், விரும்ப - (தன்னை) விரும்பும்படி, போந்த - பிறந்த, புண்ணியன் - நல்வினைகளையேயுடையவனான விபீஷணனது, கண் அகல் கோயிலுள் - இடமகன்ற மாளிகையினுள்ளே, புக்கான் - சென்றான்; (எ - று.)

சீதையைத்தேடிக் கண்டுபிடிக்கவேண்டி அவ்விலங்கையில் எங்குமுள்ள மாதர்களையெல்லாம் பார்ப்பவனாயினன் அநுமானென்க. ஏந்தல் - (யாவரினும்) உயர்ந்தவன்; ஆண்பாற் சிறப்புப் பெயர். காந்தள் - முதலாகுபெயர். இராவணனது இறுதித்தம்பியான விபீஷணன் வேதசாஸ்திரங்களிற் கூறிய நற்குணநற்செயல்களையே எப்பொழுதுமுடையவனாய் நின்று யாதோருயிர்க்கும் யாதொரு தீங்குஞ் செய்யாது எல்லார்க்கும் நண்பனாகி மூவுலகத்தார்க்கும் நன்மையே செய்தல்பற்றி, 'வேந்தர் வேதியர் மேலுளோர் கீழுளோர் விரும்பப்போந்த புண்ணியன்' என்றார். பி-ம்:—[1]இவ்வழி. [2]கீழுளோர் மேலுளோர், வானவர்மேலுளோர். (230)

136.—அநுமான் விபீஷணனைச் சமீபித்து நோக்குதல்.

பளிக்கு வேதிகைப் பவளத்தின் கூடத்திற் பசுந்தேன்
துளிக்குங் கற்பகப் பந்தரிற் [1]கருநிறத் தோரை
வெளித்து வைகுவ தரிதென வவருரு மேவி
ஒளித்து வாழ்கின்ற [2]தருமமன் னான்றனை யுற்றான்.

(இ - ள்.) பசுந் தேன் துளிக்கும் கற்பகம் பந்தரில் - புதுமையான தேனை (மலர்களினின்று) சொரிகின்ற கற்பகவிருக்ஷங்கள் அடர்ந்து நிழல்செய்கின்ற இடத்திலே, பளிங்கு வேதிகை-படிகக் கற்களினாலாகிய மேடைகளையுடைய, பவளத்தின் கூடத்தில் - பவழமயமான அந்த மாளிகையில், கரு நிறத்தோரை வெளித்து வைகுவது அரிது என - கருநிறமுள்ளவர்களான இராக்கதர்களின் முன்னிலையில் வெளிப்படையாய் (த் தனக்குரியதான)வெண்ணிற வடிவத்தைக்கொண்டு வாழ்வது கூடாதென்றெண்ணி,அவர் உரு மேவி-அவ்வரக்கர்களுக்குரிய கருநிறவடிவத்தை(த் தானும்) கொண்டு, ஒளித்து வாழ்கின்ற - (அவ்வரக்கர்களை) வஞ்சித்து மறைந்து வசிக்கின்ற,தருமம்-தருமத்தை,அன்னான் தனை-போன்றவனாகிய விபீஷணனை,உற்றான்-சமீபித்து நோக்கினன்,(அநுமான்);

தருமம் வெண்ணிறவடிவமுடையது: விபீஷணனோ கருநிறமுடையான்; ஆனதுபற்றி, அத்தருமமானது கருநிறங்கொண்ட

அரக்கர்களின்முன் தான் வெளிப்படையாய்த் தனக்குரிய வடிவத்தோடு வாழ்த லியலாதென்று எண்ணி அவர்கள் போலவே கருநிற வடிவங்கொண்டு உருக்கரந்து வசித்தாற்போன்றவன் விபீஷணனென்று கற்பித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. கற்பகப்பந்தரிற் பவளத்தின் கூடத்தில் வாழ்கின்ற என இயையும். கீழ் - 10-ஆஞ் செய்யுளில் "மரமடங்கலுங் கற்பகம்" என்றபடி இராவணுதி இராக்கதர்கள் செய்த பெருந் தவப்பயனுல் இலங்கையில் மரங்களெல்லாம் கற்பகமாயிருத்தலால் திவ்வியமானதொரு பூஞ்சோலை, 'கற்பகப் பந்தர்' எனப்பட்டது. இனி, பவழமயமான கூடத்திற் படிகமயமான வேதிகையின்மீது தேன் துளிக்கின்ற கற்பகமலர்களாகிய பந்தலின் கீழ்ப் பள்ளிகொண்டிருக்கின்றனன் விபீஷணனெனக் கொள்ளினுமாம். அரக்கர்களில் இவனொருவனே அறவினையாளனென்பது போதரும். தருமமே செய்யுமியல்பினனுன விபீஷணனை, 'தருமமன்னுன்' என்ருர்; "விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா" எனப் பலவிடங்களிற் கூறுவர், வால்மீகிபகவானும். வெளித்து - இரட்டுறமொழிதல். பி - ம்:—[1]கருநிறத்தோர்பால் வெளுத்து. [2]தருமமொப்பான்றனை. (231)

137.—அவனை நல்லனென்று அறிந்து அநுமான் அப்பாற் செல்லுதல்.

உற்று நின்றவ னுணர்வைத்தன் னுணர்வினு லுணர்ந்தான்
குற்ற மில்லதோர் [1]குணத்தின னிவனெனக் கொண்டான்
செற்ற நீங்கிய மனத்தின [2]னெருசிறை சென்ருன்
பொற்றை மாடங்கள் கோடியோர் நொடியிடைப் புக்கான்.

(இ - ள்.) உற்று நின்று - (இங்ஙனம் அநுமான் விபீஷணனைச்) சமீபித்துப்பார்த்து நின்று, அவன் உணர்வை தன் உணர்வினால் உணர்ந்தான்-அவனது அறிவினியல்பைத் தனது நுண்ணறிவுகொண்டு ஆராய்ந்தறிந்து, குற்றம் இல்லது ஓர் குணத்தினன் இவன் என கொண்டான் - குற்றமற்ற நற்குணத்தையேயுடையவனிவனென்று எண்ணியவனாய், செற்றம் நீங்கிய மனத்தினன் - (அதனால் அரக்கனாகிய அவன் விஷயத்திற்) கோபமில்லாத மனத்தையுடையவனாகி, ஒரு சிறை சென்ருன் - (அம்மாளிகையைக் கடந்து) வேறொரு பக்கத்திற் சென்று, பொற்றை மாடங்கள் கோடி ஓர் நொடியிடை புக்கான்- மலைபோன்ற [உயர்ந்த பெரிய] ஒருகோடி மாடமாளிகைகளுள் ஒருநொடிப்பொழுதிலே சென்ருன்; (எ - று.)

மாடங்கள் கோடி ஓர் நொடியிடைப் புக்கான்-மிகப்பல வீடுகளினுள்ளே மிகுவிரைவாகச் சென்று பிராட்டியைத் தேடினனென்க. திருமுருகாற்றுப்படையில் "இகலொடு செற்றநீக்கிய மனத்தினர்" என்றவிடத்து நச்சினார்க்கினியர் 'பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது, செற்றம்' என்று உரைத்தது உணரத்தக்கது. பி-ம்:—[1]குணமுளன். [2]ஒருதிசைச். (232)

138.—அநுமான் இந்திரசித்தின் வீட்டுவாயிலிற் சேர்தல்.

முந்த ரம்பையர் முதலினர் முழுமதி முகத்துச்
சிந்து ரம்பயில் வாய்ச்சியர் [1]பலரையுந் தெரிந்து
மந்தி ரம்பல [2]கடந்துதன் [3]மனத்தின்முன் செல்வான்
இந்தி ரன்சிறை யிருந்த[4]வா யிலின்கடை யெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) (அநுமான், அங்ஙனம் கோடிக்கணக்கான மாடங்களில் மிகவிரைந்து புக்கு), முந்து அரம்பையர் முதலினர் - (அவ்விடங்களிலுள்ள) சிறந்த தேவமாதர்கள் முதலியவர்களான, முழுமதி முகத்து சிந்துரம் பயில் வாய்ச்சியர் பலரைஉம் - பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகத்தையும் செந்நிறம் பொருந்திய வாயையுமுடையவர்களாகிய மகளிர் பலரையும், தெரிந்து - பார்த்து, (இவர்களில் ஒருத்தியும் சீதையல்ல ளென்று) அறிந்துகொண்டு, மந்திரம் பல கடந்து- அந்த மாளிகைகள் பலவற்றையுஞ் சென்று கழித்து, தன் மனத்தின் முன் செல்வான் - தன்மனத்தின் வேகத்துக்கும் முந்தி [மிக விரைந்து] அப்பாற் செல்பவனாகி, இந்திரன் சிறை இருந்த வாயிலின் கடை எதிர்ந்தான்-(முன்பு) தேவேந்திரன் சிறைகிடந்த (இந்திரசித்தினது வீட்டின்) கடைவாயிலைச் சேர்ந்தான்; (எ - று.)

எவ்வளவு தூரத்திலுள்ள பொருளையும் நினைத்த மாத்திரத்தில் மனம் அவ்விடத்துச் சென்று சேர்தலால், அது, மநோவேகமென விரைவிற்குச் சிறந்ததாக எடுத்துக்கூறப்படும். அதனினும் விரைவாகச்செல்பவ னென்பது, 'மனத்தின்முன் செல்வான்' என்பதன் கருத்து. இவ்விடத்துச் சேரவேணுமென்று எண்ணுதற்கு முன்னரே அவ்விடத்திற்கு அப்பாற்சென்று சேர்கின்றனன் விரைவினு லென்க.

இராவணன் இராக்கத சேனையுடனே சென்று திக்குவிசயஞ் செய்கையிற் சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்து இந்திரனை யெதிர்த்துப் போர் செய்தபொழுது அவனால் இந்திரனைச் சயிக்கமுடியாமற் போக, அச்சமயத்தில் அவன்மகனான மேகநாதன் மாயையால் மறைந்து பொருது இந்திரனைக் கலங்கச்செய்து அவனை மாயபாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டுபோய் இலங்கையில் தனது வீட்டு வாயிலிற் சிறைவைத்துப் பிறகு சிறைமீட்கவந்த பிரமனால் 'இந்திரசித்' என்று ஒரு சிறப்புப் பெயரிடப்பெற்றன னென்ற வரலாற்று விவரத்தை உத்தரகாண்டத்திற் காணலாம்; ஆனதுபற்றி, அவன் மனை வாயில், 'இந்திரன் சிறையிருந்த வாயில்' எனப்பட்டது. கடைவாயிலெனினும், தலைவாயிலெனினும் ஒக்கும்; முன்வாசல். இனி, வாயிலின் கடை - வாயிலின் இடமென்றலுமாம். எதிர்ந்தான் என்பது, நோக்கினனென்றும் பொருள்படும். பி - ம்:— [1]யாரையும். [2]கடந்தவன். [3]மனத்து. [4]வாசலின். (233)

139.—அநுமான் அவ்வாயிலில் மிகப்பல அரக்கரின் பாதுகாவலைக் கடந்து உட்செல்லுதல்.

ஏதி யேந்திய தடக்கையர் பிறை[1]யெயி றிலங்க
மூது ரைப்பெருங் கதைகளும் பிதிர்களு மொழிவார்
ஓதி லாயிர மாயிர [2]முணர்விலி யரக்கர்
காது வெஞ்சினக் களியினர் காவலைக் கடந்தான்.

(இ-ள்.) ஏதி ஏந்திய தட கையர்-வாள் முதலிய ஆயுதங்களைக் கொண்ட பெரிய கைகளையுடையவர்களும், பிறை எயிறு இலங்க - பிறைச்சந்திரன் போன்ற வக்கிரதந்தங்கள் வெளியே விளங்க [சிரித்த முகத்தோடு], மூது உரை பெருங் கதைகள் உம் பிதிர்கள் உம் மொழிவார் - பழமொழிகளுடனே பெரிய சரித்திரங்களையும் விடுகதைகளையும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களும், காது வெம் சினம் களியினர் - (பகைவரைக்) கொல்லவல்ல கொடிய கோபத்தினாலாகிற போரில் பெருமகிழ்வையுடையவர்களுமான, ஓதில் ஆயிரம் ஆயிரம் உணர்வு இலி அரக்கர் - (அளவு) சொல்லுமிடத்து ஆயிரத்தாற் பெருக்கிய ஆயிரமென்னுந் தொகையுள்ள அறிவற்ற இராக்கதர்களின், காவலை - பாதுகாவலை, கடந்தான் - (அவ்விந்திரசித்தின் வீட்டுவாயிலிற்) கடந்து அதனுள்ளே சென்றனன், (அநுமான்); (எ - று.)

மூதுரை - முதுமொழி; அதனிலக்கணம்—"நுண்மையுஞ் சுருக்கமுமொளியுடைமையும், மென்மையு மென்றிவை விளங்கத் தோன்றிக், குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வரூஉம், ஏது நுதலிய முதுமொழி யான" எனத் தொல்காப்பியத்திற் காண்க. பெருங்கதை-தேவாசுரயுத்தம், க்ஷீராப்தி மதநம், பூர்விகராக்ஷசர்வரலாறு போல்வன. பிதிர் - ஒருசமயத்திற் கம்பர் ஔவையாரைநோக்கி "ஒருகாலடீ நாலிலைப்பந்தலடீ" என்று சொல்லி 'இதன் பொருளென்?' என்று வினவியதும், அதற்கு ஔவையார் "ஆரையடா சொன்னாயடா" என்று விடைகூறியதும்போல்வன; (ஆரைக்கீரை முதலின் காம்புகள் நான்குபிளவுபட்ட இலையையுடையனவாயிருக்கும்.) இராவணன் எதிரின்று அரசாட்சி செய்கின்ற அக்காலத்தில் அவன்மகனும் அவனினும் வலியவனுமான இந்திரசித்துக்கு மாறாய்த் துணிவுகொண்டு அவன்வீட்டு வாயிலினுட் செல்லவல்லவரெவரு மில்லையாகவே, அவ்வாயில் காவலர்க்குத் தம் பணியிற் கருத்து வைக்கவேண்டிய அவசியமில்லையாதல்பற்றி, அவர்கள் விநோதமாகப் பழமொழிகளையும் பெருங்கதைகளையும்பிதிர்களையும் ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டு பொழுது போக்குவரென்க.

களி - போர்வெறி; கட்குடியினலாகிய களிப்புமாம். அரக்கர் காது வெஞ்சினக் களியினர் காவல் - இராக்கதர்கள் எதிரிகளையழிக்குங் கொடுங்கோபத்தையும் போரூக்கத்தையு முடையவர்களாய் அவ்வாயிலிற் கடுமையாகப் பாதுகாவல்செய்து நிற்கின்ற நிலை. பி - ம்:—[1]எயிற்றரக்கர். [2]உறுவலி. (234)

140.—அநுமான் இந்திரசித்தைப் பார்த்தல்.

முக்க ணோக்கினன் முதன்மக னறுவகை[1]முகனுந்
திக்கு நோக்கிய [2]கரங்களுஞ் சிலகரந் தனையான்
ஒக்க நோக்கியர் குழாத்திடை யுறங்குகின் றானைப்
புக்கு நோக்கினன் புகைபுகா வாயிலும் புகுவான்.

(இ - ள்.) புகை புகா வாயில்உம் புகுவான்-புகையும் நுழைய மாட்டா வழியிலும் நுழைந்துசெல்லவல்லனான அநுமான்,—முக்கண் நோக்கினன் முதல் மகன்-மூன்று கண்களாற் பார்க்குமியல்பினனான பரமசிவனது சிறந்த குமாரனாகிய முருகக்கடவுள், அறுவகை முகன்உம்-(தனக்கு இயல்பாயுள்ள) ஆறுமுகங்களிலும், திக்குநோக்கிய கரங்கள்உம்-திக்குக்களையளாவி வளர்ந்துள்ள (பன்னிரண்டு) தோள்களிலும், சில கரந்து அனையான்-சில மறையப் பெற்று வந்தாற் போன்றவனாய், ஒக்க நோக்கியர் குழாத்திடை உறங்குகின்றானை-(தனது அழகுக்கு) ஏற்ற அழகுள்ளவர்களாகிய மாதர்களின் கூட்டத்தினிடையே தூங்குகின்றவனான இந்திரசித்தை, புக்கு நோக்கினன்-(அவன் வீட்டினுள்ளே) போய்ப் பார்த்தான்; (எ - று.)

சிவபிரானது இளையகுமாரனான முருகக்கடவுள், அழகிலும் பலபராக்கிரமங்களிலுஞ் சிறத்தலால், அவ்வியல்புகளில் இளவீரர்க்கு உவமை கூறப்படுவன். இராவணன்மகனும் மகாவீரனுமான இந்திரசித்து ஒருமுகத்தையும் இருகைகளையுமே யுடையனாயிருத்தலால், அவனை, 'ஆறுமுகங்களையும் பன்னிரண்டு கைகளையுமுடையனான சுப்பிரமணியமூர்த்தி ஒருமுகத்துடனும் இரண்டு கைகளுடனும் இருந்தாற் போன்றனன்' என வருணித்தார்: **தற்குறிப்பேற்றவணி.**

முக்கண் நோக்கினன்-த்ரிணேத்ரன். தெய்வசேனாபதியாய்த் தீயோரை யழித்து நல்லோரைக் காத்துப் புகழ்பெருமைகள் படைத்து அழகிலும் ஆற்றலிலுஞ் சிறத்தலால், முருகக்கடவுள், 'முதன்மகன்' எனப்பட்டான்; இனி, முக்கணோக்கினனாகிய முதல்வனது மகனென்றும் பதவுரை கூறலாம்.

"மண்ணளவு பாதலமெலாஞ் சரண மாதிரவரைப்பு மிகு தோள், விண்ணளவெலாமுடிகள்" என்றபடி முருகக்கடவுள் விசுவரூபங் கொள்ளுமிடத்து அவன் தோள்கள் திசைகளையளாவிவளர்தலால், 'திக்குநோக்கிய கரங்கள்' என்றார். ஒக்க நோக்கியர்-உருவம் குணம் குலம் செல்வம் முதலியவற்றில் இந்திரசித்தோடு ஒப்புமையுடைய மகளிரென்னலாம். ஒக்க என்ற செயவெனெச்சம், 'நோக்கியர்' என்ற பெயரிற் பொதிந்து நின்ற 'உடையவர்' என்பதைக் கொள்ளும். புகை புகமாட்டாத சிறுவழியினுள்ளும் புகுபவனென, அநுமான் அணிமாவென்னுஞ் சித்திபெற்றிருப்பதை விளக்கினர். **பி-ம்:—**[1]முகமும். [2]புயங்களும்.

141.—அவனது உருவத்தோற்றத்தால் அவனிடத்து அநுமான் பெருமதிப்புக் கொள்ளுதல்.

வளையும் வாளெயிற் றரக்கனோ கணிச்சியான் மகனோ
அளையில் [1]வாளரி யனையவன் யாவனோ வறியேன்
இளைய வீரனு மேந்தலு [2]மிருவரும் பலநாள்
உளைய [3]வுள்ளபோ ரிவனொடு முளதென வுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அளையில் வாள் அரி அனையவன் - மலைக்குகையினுள் வாழ்கின்ற கொடிய சிங்கம்போன்றவனான இவன்,—வளையும் வாள் எயிறு அரக்கன் ஓ - வளைந்திருக்கின்ற பிரகாசமுள்ள கோரப்பற்களையுடைய இராக்கத குமரனோ? கணிச்சியான் மகன் ஓ -மழுவாயுதத்தையுடையவனான சிவபிரானது குமாரனாகிய முருகக் கடவுளோ? யாவன் ஓ - யாரோ? அறியேன் - (நான்) அறிகின்றேனில்லை; இளைய வீரன் உம்- இளையபெருமாளும் [இலக்குமணனும்], ஏந்தல் உம் - தலைவனான இராமபிரானும், இருவர் உம் - ஆகிய இவ்விருவர்களும், பல நாள் - அநேகநாள், உளைய - வருந்திச் செய்யும்படி, உள்ள - உளதாகின்ற, போர் - யுத்தம், இவனொடு உம் உளது - இவனோடும் உண்டாகும், என-என்று, உணர்ந்தான் - ஊகித்தனன், (அநுமான்); (எ - று.)

கோரதந்தமுடைமைபற்றி அரக்கனெனத் தக்கானாயினும் கம்பீரமான தோற்றத்தில் முருகவேள் போன்றிருத்தலால், ஐயத்துக்கு இடமாயிற்று. பிறகு இராமலக்குமணரிருவரும் இங்கு வரும்போது இவனுடன் நெடுநாள் வருந்திப் பெரும்போரியற்றினால் இவனை வெல்லுதல் கூடுமேயன்றி எளிதில் வெல்ல இயலாதென்று, இவனது தோற்றத்தால் ஆற்றலை உள்ளபடி கருதலாயினன், ஊகித்தலிற்சிறந்த நுண்ணுணர்வையுடைய அநுமனென்க. பி-ம்:—[1]வாழரி. [2]இருவரும் பலருள்ளுளையும். [3]வெஞ்சமம்.

142. இவனை யின்றுணை [1]யுடையபோ ரிராவண [2]னென்னே
புவன மூன்றையும் வென்றதோர் பொருளெனப் [3]புகறல்
சிவனை நான்முகத் தொருவனைத் திருநெடு மாலாம்
அவனை [4]யல்லவர் நிகர்ப்பவ ரென்பது மறிவோ.

(இ - ள்.) இவனை - இத்தன்மையனான பெருவீரனை, இன் துணை உடைய - (தனக்கு) இனிமையைச் செய்யும் போர்த்துணைவனாகப் பெற்றுள்ள, போர் இராவணன்-(தானும்) போர்செய்தலில் தேர்ந்த இராவணன், புவனம் மூன்றை உம் வென்றது - மூன்று உலகங்களையும் வெற்றிகொண்டதை, ஓர் பொருள் என புகறல் - அரியதொரு செயலாகப் பாராட்டிக் கூறுதல், என்னே-எங்ஙனம் அமையும்? சிவனை - சிவபிரானையும், நால்முகத்து ஒருவனை -நான்கு முகங்களையுடைய ஒருமூர்த்தியான பிரமனையும், திரு நெடுமால் ஆம் அவனை - திருமகள் கணவனான மகாவிஷ்ணுவாகிய அம்மூதற் கடவுளையும் [ஆகிய திரிமூர்த்திகளையும்], அல்லவர் - அல்லாத மற்றையோர், நிகர்ப்பவர் - (இவனை) ஒப்பவராவர், என்பது உம் - என்று சொல்வதும், அறிவு ஓ - விவேகத்தின் காரியமாகுமோ?

அளவற்ற பல பராக்கிரமங்களையுடைய மகாவீரன் போர்த் துணைவனாயிருக்கின்றபோது இராவணன் மூன்றுலகத்தாரையும் வென்றது ஒரு பெருங்காரியமாகப் பாராட்டத்தக்கதன்றென்று எண்ணினன் அநுமன். மூன்றாமடியிற் கூறிய திரிமூர்த்திகளின் முறைமை, காரிய காரணக்கிரமம் பற்றியதென்ப. 'திருநெடுமாலாம் அவன்' என அகரச் சுட்டாற் குறித்தது, சிறப்புப்பற்றி. புவனம்-இடவாகுபெயர். வைசேடிகர்-பொருள் பண்பு தொழில் சாதி விசேடம் இயைபு என்பவற்றை அறுவகைப் பொருளென்றாற்போல, இங்குச் செயல் பொருளெனப்பட்டது. பி - ம்:—[1]உடையனா மிராவணற்கு. [2]இன்னே. [3]புகலேம். [4]அல்லது நிகர் நிற்பர், அலது நிகர்பிறர். (237)

143.—இங்கு வீணேநிற்பது தகுதியன்றென்று அநுமன் அப்பாற் செல்லுதல்.

என்று கைம்மறித் திடைநின்று காலத்தை [1]யிகப்பது
அன்று போவதென் றாயிர மாயிரத் தடங்காத்
துன்று மாளிகை [2]யோளிக டுரிசறத் துருவிச்
சென்று தேடின னிந்திர சித்தினைத் தீர்ந்தான்.

(இ-ள்.) என்று-என்று நினைத்து, கைமறித்து-கையைமடக்கித் தாடையில் வைத்துக்கொண்டு வியந்து,—'இடைநின்று காலத்தை இகப்பது-இவ்விடத்தில்நின்று வீணே பொழுது கழிப்பது, அன்று-தகுதியன்று: போவது-அப்பாற் செல்வதே (காரியம்),' என்று-என்று எண்ணி, இந்திரசித்தினை தீர்ந்தான்-இந்திரசித்தைவிட்டு அப்பாற் சென்றவனாய்,—ஆயிரம் ஆயிரத்து அடங்கா-பத்துலக்ஷமென்ற அளவிலும் அடங்காத, துன்று மாளிகை-நெருங்கிய வீடுகளின், ஓளிகள்-வரிசைகளில், துரிசு அற துருவி-(ஐயந்திரிபுகளாகிய) குற்றங்களில்லாதபடி (பிராட்டியைத்) தேடிக்கொண்டு, சென்று—,தேடினன்-(பின்னுந்) தேடுபவனானான்; (எ - று.)

'போவது' என்பதை வியங்கோள் முற்றாகவுங்கொள்ளலாம். இந்திரசித்து இராவணனுக்கு மந்தோதரியென்னும் பிரதான பத்தினியிடம் பிறந்த மூத்தகுமாரன்: இவனது இயற்பெயர், மேகநாதனென்பது. பி - ம்:—[1]இகழ்வது. [2]துரிசறத்துருவினன் றாடர்ந்து. (238)

144.—அட்சன் அதிகாயன் முதலியோரின் வீடுகளை அநுமான் கடத்தல்.

அக்கன் மாளிகை கடந்துபோய் மேலதி காயன்
தொக்க கோயிலும் [1]பொருநர்க ளில்லமுந் துருவித்
தக்க மந்திரத் தலைவர்கண் மனைகளுந் [2]தாவிப்
புக்கு நீங்கின னிராகவன் [3]கழலெனப் புகழோன்.

(இ - ள்.) அக்கன் மாளிகை கடந்து போய்-அட்சகுமாரனது வீட்டைக்கண்டு கழித்துச்சென்று,—மேல் - அதற்கு

அப்பால், அதிகாயன் தொக்க கோயில்உம்-அதிகாயனென்பவன் பொருந்திவசிக்கின்ற சிறந்தவீட்டிலும், பொருநர்கள் இல்லம் உம்-(மற்றும்பல) போர்வீரர்களுடைய வீடுகளிலும், துருவி-(பிராட்டியைத்) தேடி,—தக்க மந்திரம் தலைவர்கள் மனைகள்-தகுதியான ஆலோசனைக்குரிய தலைவர்களாகிய மந்திரிகளுடைய வீடுகளிலும், தாவி புக்கு-குதித்து உட்புக்குத்தேடி, நீங்கினன்-மீள்பவனாயினன்:—(யாவனெனில்,—) இராகவன் கழல் என புகழோன்-இராமபிரானது திருவடியென்று கீர்த்திபெற்றவனான அநுமான்; (எ - று.)

திருவடிஎன்று அநுமான் வழங்கப்பெறுதலால், 'இராகவன் கழலெனப்புகழோன்' என்றது. 'இராகவன் கழலெனப் புக்கு நீங்கினன் புகழோன்' என்று எடுத்து-திருமாலாகிய இராமபிரானது திருவடி (திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் எங்கும் பரவிச் சென்று மீண்டமை) போலக் கருதிய இடங்களிலெல்லாம் புக்கு நீங்கினன் கீர்த்திமானான அநுமானென்று பொருள்கூற இடனுண்டு.

அட்சன்-இந்திரசித்தினது தம்பி; மந்தோதரியினிடம் பிறந்த இளையகுமாரன். அதிகாயன் என்றபெயர்-பெரிய உடம்புடையவனென்று பொருள்படும்; இவனும் இந்திரசித்தின் தம்பியே: இராவணனுக்குத் தாந்யமாலினியென்னும் மனைவியினிடம் பிறந்தவன் இவன்; பூர்வத்திற் திருமாலாற் கொல்லப்பட்ட மதுகைடபரென்னும் அசுரரிற் கைடபனது அமிசமானவன். (கும்பகர்ணன், மதுவின் அம்சம்.) பி - ம்:—[1]தம்பியர். [2]தடவி. [3]சரமென, கணையென. (239)

145.—அநுமான் மற்றும் அந்தரங்கமான இடங்களில் தேடக்கருதி நடுவகழியைச் சார்தல்.

இன்ன ராமிரும் பெரும்படைத் தலைவர்க ளிருக்கைப்
பொன்னின் மாளிகை யாயிர கோடியும் புக்கான்
கன்னி [1]மா நகர்ப் [2]புறத்தகன் கரந்துறை காண்பான்
சொன்ன [3]மூன்றினு நடுவண தகழியைத் தொடர்ந்தான்.

(இ - ள்.) இன்னர் ஆம்-இத்தன்மையரான, இரும் பெரும் படைத்தலைவர்கள்-மிகப்பெரிய சேனைகளின் தலைவர்கள், இருக்கை-இருக்கின்ற இடமாகிய, பொன்னின் மாளிகை ஆயிர கோடிஉம்-பொன்னினாலமைந்த ஆயிரகோடிக்கணக்கான வீடுகளிலும், புக்கான்-போய்(ச் சீதையை)த் தேடியவனான அநுமான்,—கன்னி மா நகர்ப்புறத்து - அழிவற்ற பெரியஅவ்விலங்காபுரியினிடத்துள்ள, அகல் கரந்துறை-பரந்த மறைவிடமான இராவணனரண்மனையை, காண்பான்-பார்த்தற்பொருட்டு, சொன்ன மூன்றின்உம்-(சிற்ப சாஸ்திரங்களிற்) கூறப்பட்டுள்ள மூன்று அகழிகளுள்ளும்,நடுவணது-நடுவிடத்திலுள்ளதான, அகழியை—, தொடர்ந்தான்-சார்ந்தான்; (எ - று.)

புறநகர் இடைநகர் அகநகர் என்று நகரம் மூன்றுபகுப்பினதாக அமைக்கப்படும். அப்பகுப்பு ஒவ்வொன்றையுஞ் சூழ மதிலும்

அதனைச்சார அகழியும்உண்டு. இங்ஙனம் நூற்கொள்கை அமைந்திருத்தலால், 'சொன்ன மூன்று' எனப்பட்டது. இலங்கையிற் புறநகரத்து மதிலைச் சார்ந்த அகழி, கடலேயாக இயல்பில் அமைந்தது; இது, இயற்கை நீரரண்: மற்றவை - செயற்கை. அநுமான் அந்தப் புறவகழியையும் அதற்கு உள்ளிட்ட புறமதிலையுங் கடந்து புறநகரி லெங்கும் பிராட்டியைத் தேடியதை இதுவரையிற் கூறிய கவி, இனி அவ்வநுமான் அதற்கு உள்ளடங்கிய இடைநகர் அகநகர்களிற் சென்று தேடக் கருதி இடைநகரைச் சூழ்ந்த மதிலைச் சார்ந்துள்ள அகழியை யடுத்தமை இங்குக் கூறினார். (அந்நகரின் அகழி மதில்கள், மேல் 169 - ஆஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும்.)

இராவணன் கோட்டை யென்று பிரசித்தமாகக் கூறும்படி இராவணன் வசிக்கின்ற இடம் புறத்தவர் அகத்துவருதலும் அகத்தவர் புறத்திற்செல்லுதலும் எளிதிலியலாதபடியும், இன்னவிடத்தி லின்னதன்மையதாயுள்ளதென்று புறநாட்டவர் எளிதிற் கண்டு உணரலாகாதபடியும் அமைந்திருத்தல்பற்றி, 'கரந்துறை' எனப்பட்டது. கரந்து உறை-மறைவாயிருப்பது என்று பொருள். அவ்விடம் விசாலமாயிருத்தலால், 'அகன் கரந்துறை' என்றார். நகர்ப்புறத்து - நகரில்; புறம் - ஏழனுருபு: இனி, நகர்ப்புறத்து - புறநகரத்திலிருந்து, நடுவணது அகழியைத் தொடர்ந்தான் என்றலுமாம். இனி 'கரந்துறை' - சுருங்கையெனப்படுகின்ற கரந்த கற்படை யென்றுகொள்க. பின்னிரண்டடிகளுக்கு - புறநகரத்திலிருந்து செல்லும் அகன்ற கரந்த கற்படையையுமுட்படப் பார்த்துச் செல்பவனான அநுமன் அந்நீர் வருவழியால் இடையகழியைச் சேர்ந்தன னென்றலுமொன்று; "நீணிலம் வகுத்து நீர்நிரந்து வந்திழிதரச், சேணிலத்தியற்றிய சித்திரச் சுருங்கை சேர், கோணிலத்து வெய்யவாங்கொடுஞ்சுறத்தடங்கிடங்கு" என்ற சிந்தாமணி காண்க. கன்னி - அழிவின்மை. இனி, கன்னி மாநகர் - கன்னிகை போல எவருஞ் சேரவொண்ணாத மிக்கபாதுகாவலையுடைய பெருநகரமெனினுமாம். நகர்ப்புறம் - இலக்கணப்போலி. பி - ம்:— [1]மாமதிற். [2]புறத்தவன். [3]மூன்றினுணடுவணத்து'. (240)

146.—அவ்வகழியின் பரப்பை அநுமான் கொண்டாடுதல்.

தனிக்க டக்களி றெனவொரு துணையிலான் [1]றூய
பனிக்க டற்பெருங் கடவுடன் பரிபவந் துடைப்பான்
இனிக்க டப்பதன் றேழ்கடல் கிடந்ததென் றிசைத்தான்
கனிக்க டற்கதிர் தொடர்ந்தவ னகழியைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) தனி கடம் களிறு என - ஒப்பற்ற மதயானைபோல, ஒரு துணை இலான் - ஒருதுணையையும் வேண்டாதவனும், கடல் கதிர் - கீழ்கடலினின்று உதித்த சூரியனை, கனி தொடர்ந்தவன் - பழமென்று கருதி(ப் பிடித்தற்கு)ப் பாய்ந்தவனுமான அநுமான்,— அகழியை கண்டான் - அந்த இடைநகரகழியைப் பார்த்து,-'தாய- (என்னால்) தாண்டப்பட்ட, பனி கடல்-குளிர்ச்சியான கடலாகிய, பெருங் கடவுள் தன் - பெரிய தேவனுக்கு (யான் கடந்ததனால்)

நேர்ந்த, பரிபவம் - அவமானத்தை, துடைப்பான் - நீக்குதற் பொருட்டு, இனி கடப்பது அனறு ஏழ் கடல் கிடந்தது - இனி (என்னுல்) தாண்டமுடியாததாய் ஏழுகடலும் ஒருசேர இவ்வாறு இயைந்து கிடந்தது,' என்று இசைத்தான் - என்று (தனக்குட்) சொல்லிக் கொண்டான்; (எ - று.)

ஜம்பூத்வீபத்துக்கும் இலங்கைத் தீவுக்கும் இடையிலுள்ளதும், எளிதிலெவருங் கடக்க இயலாததுமான உவர்க்கடலைத் தான் எளிதிற் கடந்தமைபற்றி அக்கடலரசனுகிய வருணனுக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைப் போக்கவெண்டுமென்ற கருத்தினுல், தான் அங்ஙனம் இனித் தாண்டமுடியாதபடி ஏழுகடல்களும் ஒருங்குகூடி இவ்வாறு இருந்தனவாகுமென்று, அவ்விடைநகரகழியாகிய நீர்நிலையின் அருமைபெருமைகளை மனத்திற் பாராட்டினன் அனுமனென்பதாம்; **தற்குறிப்பேற்றவணி.** வடமொழியில் வருணனுக்கு மஹாதேவனென்று ஒருபெயர் வழங்குதலால், 'பெருங்கடவுள்' என்ருர். 'கடப்பதன் **றேழ்கடல் கிடந்தது**' - பன்மையொருமை மயக்கம். பி - ம்:—[1]சார்வான். (241,

147.—இதுவும் அது.

பாழி நன்னெடுங் கிடங்கென[1]ப் பகர்வரேற் [2]பல்லோர்
ஊழி காலநின் றுலகெலாங் கல்லினு [3]முலவா
ஆழி வெஞ்சினத் தரக்கனை யஞ்சியாழ் கடல்கள்
ஏழு மிந்நகர் [4]சூலாயகொ லாமென விசைத்தான்.

(இ - ள்.) 'பாழி - அகலமுள்ளதும், நல் - சிறந்ததும், நெடு - நீண்டதுமான, கிடங்கு - அகழியாகும் (இது)', என-என்று, பகர்வர் ஏல் - (எவரேனும்) சொல்வராஞல்,—பல்லோர் - பலபேர், ஊழி காலம் நின்று - கற்பகாலமளவுங் கூடிநின்று [நெடுங்காலம் நின்றுஎன்றபடி], உலகு எலாம் கல்லின் உம்-நிலவுலகமுழுவதும் தோண்டினுலும், உலவா - (இங்ஙனம்) முடிவுபெறமாட்டா [இவ்வளவு அகலமும் நீளமும் ஆழமும் உண்டாகா]; (ஆதலால், அகழியென்று கொள்ளற்பாலதன்று இது; மற்று யாதோவெனின்,—) ஆழி வெம் சினத்து அரக்கனை - (கரிய பெரிய வடிவத்திற்) கடல் போன்றவனும் கொடிய கோபமுள்ளவனுமான தலைமையரக்கனுகிய இராவணனுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, ஆழ் கடல்கள் ஏழ் உம் இ நகர் சூலாயகொல் ஆம் - ஆழ்ந்த ஏழுகடல்களும் (ஒருங்கு சேர்ந்து ஓர் அகழியாகி) இந்த இலங்காபுரியைச் சூழ்ந்தனபோலும் (இது), என இசைத்தான் - என்றும் (தனக்குட்) சொல்லிக்கொண்டனன், (அநுமான்); (எ - று.)

உலகத்தில் எத்தனைபேர் ஒருங்குகூடி எவ்வளவுகாலம் தொடர்ச்சியாய்வேலைசெய்யத் தலைப்பட்டு நிலவுலகம்முழுவதும் தோண்டினுலும் இவ்வளவு அகன்றும் நீண்டும் ஆழ்ந்துமுள்ள பெரிய நீர்நிலை யமையாதாதலால், இதுசெயற்கையகழியன்றுஎன்றும், இராவணனிடத்து அச்சத்தால் ஏழுகடல்களும் ஒருங்குகூடி அவனது இடைநகர்க்கு இங்ஙனம் இயற்கையகழியாய் அமைந்

திருத்தல் கூடுமென்றும் எண்ணினன் அனுமனென்க. ஓர் பொருளினிடத்து அதன் உண்மைத் தன்மையை மறுத்து மற்றொரு தன்மையை யேற்றிக்கூறியதனால், இது ஒழிப்பணி; இதனை, வடநூலார் அபஹ்நுதியலங்காரமென்பர். பி - ம்:—[1]உணர்வனேற். [2]பல்பேர். [3]முடியா. [4]சுலாயதுகொலாமென நினைத்தான். (242)

148.—அவ்வகழியையடைந்த அநுமான் அதனைக் கடத்தற்கு அரியது எனக் கருதுதல்.

ஆய தாகிய வகன்புன லகழியை யடைந்தான்
தாய வேலையி னிருமடி விசைகொடு தாவிப்
போய காலத்தும் போக்கரி [1]தென்பது புகன்றான்
நாய கன்புகழ் [2]சுலாயபே ருலகெலாம் நடந்தான்.

(இ - ள்.) ஆயது ஆகிய-அத்தன்மையதான, அகல் - அகன்ற, புனல் அகழியை-நீர்நிறைந்த அவ்வகழியை, அடைந்தான்-சேர்ந்தவனாய், 'தாய வேலையின் - (முன்பு) தாண்டின கடலுக்காகக் கொண்ட வேகத்தினும், இரு மடி விசை கொடு-இரண்டுபங்கான வேகத்தைக் கொண்டு, தாவி போய காலத்துஉம்-(யான்) தாண்டிப் போனபோதிலும், போக்கு அரிது - (இவ்வகழியைக்) கடத்தல் அரியது,' என்பது-என்பதை, புகன்றான் - (தனக்குட்) சொல்லிக் கொண்டனன்:(யாவனெனில்,—) நாயகன்புகழ் - 'லோகநாயகனான இராமபிரானது கீர்த்தி, சுலாய-சூழ்ந்துகொண்டுள்ள, பேர்உலகு எலாம்-பெரிய உலகங்களிலெல்லாம், நடந்தான்-(தானும் தனது புகழினாற்) சென்றவனான அநுமான்; (எ - று.)

முன்பு கடல்கடந்து வருதற்கு நாம் எவ்வளவு வேகங் கொண்டோமோ அதனினும் இரட்டிப்பான வேகங்கொண்டு சென்றாலும் இவ்வகழியைக் கடத்தல் முடியாதென்று எண்ணினன் அநுமானென்பது, இடையிரண்டடிகளின் கருத்து. தலைவனான இராமபிரானது கீர்த்தியோடு தூதனான அநுமானது கீர்த்தி ஒற்றுமைப்பட்டிருத்தலால், அவ்விராமகீர்த்தி பரவிய உலகமுழுவதிலும் அநுமானது புகழுடம்பும் சென்றுள்ள தென்பது, நான்காமடியின் தாற்பரியம்; எனவே, இராமனோடொத்த கீர்த்திமான் அநுமனென்றதாம். இனி, இராமன்புகழ் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் தான் சென்று நிற்பவன் என்றுமாம்: "யத்ர யத்ர ரகுநாத கீர்த்தநம் - தத்ரதத்ர க்ருதமஸ்த காஞ்சலிம்... ...மாருதிம்" என்றது காண்க. முதலடி- முற்றுமோனை. **பி - ம்:—**[1]ஆமென்று. [2]நடாய, நடந்த. (243)

வேறு.

149.—அவ்விடைநகரகழியின் வருணனை.

மேக்கு நால்வகை மேகமுங் கீழ்விழத்
தூக்கி னாலன்ன தோயத்த தாய்த்துயர்
ஆக்கி னான்படை யன்ன வகழியை
வாக்கி னாலுரை [1]வைக்கலு மாகுமோ.

(இ - ள்.) மேக்கு-மேலிடத்தில் [வானத்தில்] செல்லுகின்ற, நால்வகை மேகம்உம்-நான்குவகைப்பட்ட மேகங்களும், கீழ் விழ-(கீழிடமாகிய நிலவுலகத்திலுள்ள தன்னைக் கடலென்றுகருதி நீர் முகந்து கொள்ளுதற்பொருட்டுத் தன்னை நோக்கி) இறங்கிவருமாறு, தூக்கினால் அன்ன-(தான்) தலையெடுத்துக் காட்டினாற் போன்ற, தோயத்தது ஆய்-நீரையுடையதாய், துயர் ஆக்கினான் படை அன்ன - (உலகத்துக்குத்) துன்பத்தைச் செய்தவனான இராவணனது சேனையைப்போன்ற, அகழியை-அந்த அகழியின் இயல்பை, வாக்கினால் உரை வைக்கல்உம் - வாயினாலெடுத்துச் சொல்லுதலும், ஆதமோ-முடியுமோ? [முடியாதென்றபடி];

இங்கு அகழிவருணனையாகிய தனிப்பிரபந்தத்துக்கு இம்முதற் செய்யுள் அவையடக்கம்போன்று நிற்கும், அதன் சிறப்பை வருணித்துச் சொல்லுதல் முடியாதென்றனராதலி னென்க. மேலே ஆறுசெய்யுட்களாற் சிறப்பு கூறப்படும்; **இவ்வேழு செய்யுட்களும் - கவிக்கூற்றும்.** அவ்வகழியில் நிறைந்திருக்கின்ற நீர் அலைகளால் மேலெழுதலை, வானத்துச் செல்லுகின்ற மேகங்கள் தன்னைக் கடலென்று கருதித் தன்னிடத்து நீர் முகக்க வருமாறு அவற்றிற்குத் தனது இருப்பைத் தலையெடுத்துக் காட்டுகின்றவாறு போன்றதென்றார்: **தற்குறிப்பேற்றவணி.** நால்வகை மேகம் - நான்கு திசைகளினின்றும் வரும் மேகங்கள். புஷ்கலாவர்த்தம் முதலிய நான்கு மேகங்களென்றலு முண்டு; பழைய திருவிளையாடற் புராணத்து நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடலில் "புட்கலாவருத்த முன்னா, வென்றிகொ ணன்குமேகவேந்தரை வரவழைத்தான்" என்றும், கடம்பவன புராணத்தில் "வென்றிப்புட்கலா வருத்தமுதற் புயல்கணான்கை" என்றும் கூறுதல் காண்க. இராவணன் சகலலோக கண்டகனாய் எல்லாப் பிராணிகட்கும் துன்பஞ் செய்தலால், 'துயராக்கினான்' என்று அவனுக்கு ஒரு பெயரிட்டார்: ராவணன் என்ற பெயர் - பிறர் கூச்சலிடுமாறு உபத்திரவஞ் செய்கின்றவனென்று பொருள்படுதலும் உணர்க. அவனது சேனை தொகையிற்பெரியதும் வடிவத்திற் பரந்ததுமாயிருத்தலால், வெள்ளமென்றும் கடலென்றும் கூறப்படும்; அதனை, இங்கு அகழியின் பரப்புக்கு உவமையாக்கினர்: இதனால், நடத்தற்கு அருமையையுங் காட்டியதாம். **பி - ம்:—** [1]வைக்கவும் வைகுமோ. 'மேக்குலாவிய மேகமெலாம்படிந்து, ஊக்கி யுண்டெழுந்தோயத்தி னோங்கிட, ஆக்கினான் கடல் போலிவ் வகழியை' என்று சில பிரதிகளில் முதல் மூன்றடிகள். ()

150.—அவ்வகழியிற் பலவகை நறுமணம்.

ஆனை மும்மத மும்பரி யாழியும்
[1]வான மங்கையர் குங்கும வாரியும்
நான மாதர் நறைக்குழ [2]லாவியும்
தேனு மாரமுந் தேய்வையு [3]நாறுமே.

(இ - ள்.) ஆனை மும் மதம்உம்-யானைகளின் மூன்றுவகை மத ஜலங்களும், பரி ஆழிஉம்- குதிரைகளின் வாய்நுரைநீரும், வானம் மங்கையர் குங்குமம் வாரிஉம்-தேவமாதர்கள் பூசிய குங்குமக்குழம்பும், மாதர் நானம் நறை குழல் ஆவிஉம்- (மற்றும் பல) மகளிரது கஸ்தூரிக்குழம்பு தடவியதும் நறுமணமுள்ளதுமான கூந்தலுக்கு ஊட்டியஅகிற்புகையும், தேன்உம்-(மலர்களினின்று சொரிகின்ற) தேனும், ஆரம்உம்-சந்தனக்குழம்பும், தேய்வைஉம்-(மற்றும் அகில் தகரம் முதலிய வாசனைமரங்களின்) தேய்த்த பூச்சும், நாறும்-(தன்னிடத்து) மணம்வீசப்பெறும், (அவ்வகழி நீர்;) (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

யானைகளின் மதஜலங்களும், குதிரைகளின் வாய்நுரைகளும், அவ்விலங்கையில் வசிக்கின்ற தேவமாதர்களும் மற்றைமகளிரும் உடலிற் பூசிய குங்குமக்குழம்பும், சந்தனத்தேய்வையும், மற்றுஞ் சிலவாசனைத் தேய்வைகளும், அவர்கள் கூந்தலுக்கு ஊட்டிய அகிற்புகையும், அவ்வகழிகளிலுள்ள நீப்பூக்களினின்று சொரி கின்றதேனும் அவ்வகழியிற் சேர்தலால், மதமணம் முதலிய வற்றின் நறுமணம் வீசுகின்றது அவ்வகழிநீரென்றவாறு. குங்கும வாரி-குங்குமப்பூவை யரைத்துக்கரைத்த குழம்பு. நானம்-கஸ்தூரி; அதனுலாகிய மயிர்ச்சாந்துக்கு இலக்கணை. தேய்வை-தேய்க்கப் பட்டது. ஆரம்-புஷ்பஹாரமென்றும், தேய்வை-சந்தனத்தேய்வை யென்றும் கொள்ளினுமாம். மும்மதம்-துதிக்கைமதம், கர்ணமதம், பீஜமதம். அகழி நீர் ஆனைமதம் முதலியன நாறும்-இடத்து நிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது: உபசார வழக்கு. ஆழி-விலாழி யென்பதன் விகாரம். பி - ம்:—[1]மானமங்கையர். [2]நாவியும். [3]நாறுமால். (245)

151.—அவ்வகழியிற் பலவகை நீர்ப்பறவைகளொலித்தல்.

[1]உன்ன நாரை மகன்றில் புதாவுளில்
அன்னங் கோழி வண்டானங்க ளாழிப்புள்
கின்ன ரங்குரண் டங்கிலுக் கஞ்சிரல்
சென்னங் காகங் குணலஞ் சிலம்புமே.

(இ - ள்.) உன்னம்-உன்னமென்ற பறவையும், நாரை-நாரை களும், மகன்றில்-மகன்றில்களும், புதா-குருகுகளும், உளில்-உள்ளான்களும், அன்னம்-ஹம்ஸங்களும், கோழி-நீர்க்கோழிகளும், வண்டானங்கள்-பெருநாரைகளும், ஆழிப்புள்-சக்கரவாகங்களும், கின்னரம்-கின்னரங்களும், குரண்டம்-கொக்குகளும், கிலுக்கம்-கிலுக்கங்களும், சிரல்-சிச்சிலியென்னும் மீன்குத்திக் குருவிகளும், சென்னம்-(நீர்ப்) பருந்துகளும், காகம்-(நீர்க்) காக்கைகளும், குணலம்-குணலங்களும், சிலம்பும்-(அவ்வகழிநீரில்) ஒலிக்கும்;

இதிற்கூறியனவெல்லாம் நீர்வாழ்பறவைகளின் சாதிபேத மாம். 'உன்னநாரை' என்பதற்கு-நீர்வாழ்பறவைகளாகிய நாரை முதலியனஎன்றுபொருள் கூறலுமாம்' உன்னம்-நீர்வாழ்பறவைப்

பொதுப்பெயர். மகன்றில்-அன்றிலில் ஒருசாதி; ஆணன்றி லென்பர் ஒருசாரார். ஆழி-சக்கரம். அப்பெயராற் குறிக்கப்படு தல்பற்றி 'நேமிப்புள்' என்றாற்போல 'ஆழிப்புள்' எனப்பட்டது. சென்னம்=ச்யேநம். பி - ம்:—[1]உன்னு. (246)

152.—மாதர்களின் அகிற்புகை முதலியன அவ்வகழியில் மிகுதியாகச் சேர்ந்திருத்தல்.

நலத்த மாதர் நறை[1]யகி னாவியும்
அலத்த கக்குழம் புஞ்செறிந் [2]தாடிய
இலக்க ணக்கரி யோடிள மென்னடைக்
குலப்பி டிக்குமொ ரூடல் கொடுக்குமால்.

(இ - ள்.) நலத்த மாதர்-அழகுள்ள (அங்நகரத்து) மகளிரது, நறை அகில்-நறுமணமுள்ள அகிற்புகையும், நாவிஉம்-கஸ்தூரிப் புழுகும், அலத்தகம் குழம்புஉம்-செம்பஞ்சுக்குழம்பும், செறிந்து-(தன்னிடத்தில்) மிகுதியாகச் சேரப்பெற்றிருத்தலால்,—(அவ்வகழி நீரானது),—ஆடிய இலக்கணம் கரியோடு-(தன்னிடத்தில்) நீராடிய உத்தமவிலக்கணமமைந்த ஆண்யானைகளோடு, குலம் மெல்நடை இளபிடிக்குஉம்-உயர்சாதியில் தோன்றிய மென்னடையுள்ள இளமையான பெண்யானைகளுக்கும், ஓர் ஊடல் கொடுக்கும்-ஒரு வகைப்பிணக்கை உண்டாக்கும்; (எ-று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

அங்நகரில் நீரெல்லாம், அங்நகரத்து மகளிர் நீராடுவதால் தமது கூந்தலுக்கு அவர்கள் ஊட்டியுள்ள அகிற்புகையையும் மயிர்ச்சாந்தையும்,கால்களிலூட்டியுள்ளசெம்பஞ்சுக்குழம்பையுங்கரைத்துக் கொண்டு பெருகி அவ்வகழியில் வந்து சேர்தலால், அவ்வகழிநீரில் அவ்வகிற்புகைமணம் முதலியன செறிந்துள்ளன; ஆண்யானைகள் அவ்வகழிநீரில் மூழ்கியெழுந்து வருகின்றபொழுது அவை தம்மீது படியப்பெற்றுப் புதுமையான மணத்தையும், புழுதிபடிந்தாற் போன்ற நிறவேறுபாட்டையுங் கொள்ளுதலால் அவற்றைக் கண்ட பெண்யானைகள், தமக்குஉரிய அவ்வாண்யானைகளை வேறு பிடியானையோடுகலவிகொண்டு வந்தன என்று மாறாகக்கருதி, ஊடல் கொள்ளுமெனக் கருத்துணர்க. அங்நகரத்து மாதரது மிகுதியும் செல்வச்சிறப்பும், இதில் வெளியாம். விலக்கணக்கரி என்று எடுத்து-(மற்றையிடங்களிலுள்ள கரிகள் போலவன்றி) வேறுபட்டு மிகச்சிறப்புள்ள யானை என்று உரைத்தலுமாம். பி - ம்:—[1]அகிலாவியும். [2]ஆடின. (247)

153.—அவ்வகழியில் தாமரை மலர்கள் குவிந்திருத்தல்.

நறவு நாறிய நாணறுந் தாமரை
துறைக டோறு முகிழ்த்தன தோன்றுமால்
சிறையி னெய்திய செல்வி முகத்தினொடு
உறவு தாமுடை யாரொடுங் கார்களோ.

(இ-ள்.) நறவு நாறிய-தேனுடனே வாசனைவீசுகின்ற, நாள் - புதிய [அன்றுமலர்ந்த], நறுந் தாமரை-நல்ல தாமரைமலர்கள், துறைகள் தோறுஉம்-(அவ்வகழியின்) இடந்தோறும், முகிழ்த்தன போன்றும்-(அவ்விராப்பொழுதிற்) குவிந்தனவாய்க் காணப்படும்; சிறையின் எய்திய செல்வி முகத்தினொடு உறவு உடையார்-(இராவணனால்) சிறையில் வைக்கப்பட்டுள்ள சீதாபிராட்டியினது முகத்தினுடன் உறவுமுறையுள்ளவர்கள், தாம் ஒடுங்கார்கள்ஓ - (அம் முகம் வாடியிருக்கும்போது) தாமும் ஒடுங்காமலிருப்பார்களோ? (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

அவ்வகழிநீரிலுள்ள செந்தாமரைமலர்கள் இயல்பாக இரவிற் குவிந்திருப்பதை-அவை ஜாநகிப்பிராட்டியின் திருமுகத்திற்கு உறவினவாதலால், சிறை வைக்கப்பட்டதுகாரணமாகச் சீதை முகம் ஒடுங்கியபோது தாமும் ஒடுங்கியதாகக் கற்பித்தார். முன்னிரண்டடியிற் கூறிய சிறப்புப்பொருளைப் பின்னிரண்டடியிற் கூறிய பொதுப்பொருள்கொண்டு சாதித்தலால், **வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.** முகத்துக்கும் செந்தாமரைமலர்க்குமுள்ள ஒப்புமை கருதி, அவை ஓரினமாகக் குறிக்கப்பட்டன. அநுமான் அவ்வகழியை யடைந்த சமயம் இராப்பொழுது ஆதலால், அப்பொழுது தாமரைமலர் குவிந்திருத்தலை வருணித்தன ரென்க. செல்வி-செல்வத்திற்குரிய தலைவியான திருமகளின் அவதாரமானவள். (248)

154.—அவ்வகழிநீர் பளிங்குபோலத் தெளிந்திருத்தல்.

பளிங்கு செற்றிக் குயிற்றிய [1]பாயொளி
விளிம்பும் வெள்ளமு மெய்தெரி யாதுமேல்
தெளிந்த சிந்தைய ருஞ்சிறி யார்களோடு
அளிந்த போதறி தற்கெளி தாவரோ.

(இ-ள்.) பளிங்கு செற்றி குயிற்றிய-படிகக்கற்களைச் செதுக்கிப் பதிக்கப்பெற்ற, பாய் ஒளி விளிம்புஉம் - வீசுகின்ற ஒளியையுடைய (அவ்வகழியின்) ஓரமும், வெள்ளம்உம் - (அவ்வகழியின்) நீரும், மேல் மெய் தெரியாது-மேல்தோற்றத்தில் வடிவம் வேறுபடக் காணப்படாதனவா யிருந்தன; தெளிந்த சிந்தையர்உம் - தெளிவுள்ள மனமுடையவர்களும், சிறியார்களோடு அளிந்த போது - (உள்தெளிவில்லாத) சிறியவர்களுடன் கூடியபோது, அறிதற்கு எளிது ஆவர் ஓ - எளிதில் வேறுபாடறியத்தக்கவராவரோ? [ஆகார்]; (எ - று.)

பளிங்கும் தெளிவான நீரும் தம்மிலொப்புமையுடையன என்பது வெளிப்படை. அவ்வகழியின் கரையிற் பளிங்குக்கற் பதித்த இடமானது, தன்னையடுத்த அவ்வகழிநீரோடு தான்வேறு பிரித்துக் காணப்படாததாயிருந்தது. இச்சிறப்புப்பொருளை, 'தெளிந்த சிந்தையரும் சிறியார்களோடு அளிந்தபோது அறிதற்கு எளிதாவரோ' என்ற பொதுப்பொருள்கொண்டு கவி சமத்காரமாகச் சாதித்தனர்; **வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.** பளிங்கு உள்ளும்

புறமும் ஒப்பத்தெளிந்திருத்தலால் அதனைத் தெளிந்த சிந்தையராகவும், அகழிநீர் மேலே தெளிந்திருந்தாலும் உள்ளே தெளிவில்லாததும் பள்ளமடையிற்பாயும் இயல்பினதும் கரை விளிம்பிற்குக் கீழுள்ளதுமாதலால் அதனைச் சிறியார்களாகவும் கருதுக. நன்னீரை 'வெள்ளம்' என்றல், மலையமானாட்டினின்று வந்து வழங்கிய திசைச்சொல். விளிம்பும் வெள்ளமும் மெய்தெரியாது - பன்மையொருமை மயக்கம்; வழுவமைதி: தனித்தனி தெரியாதென்க. அளிதல் - உருகுதல்; இலக்கணையாய், சிநேகித்தலைக் குறித்தது. முன்னிரண்டடிகளிற் பளிங்கு விளிம்பையும் வெள்ளத்தையும் வைத்த முறைமைக்கு ஏற்ப மூன்றாமடியில் தெளிந்த சிந்தையரையும் சிறியார்களையும் நிறுத்தியது, **முறைநிரனிறைப் பொருள்கோளின்பாற்படும்.** பி - ம்—[1]பாலொளி. (249)

155.—அவ்வகழியிற் பலவகை இரத்தினங்கள் ஒளிவீசுதல்.

நீல மேமுத னன்மணி நித்திலம்
[1]மேல கீழபல் வேறொளி வீசலால்
பாலின் வேலை முதற்பல வேலையும்
கால் கலந்தன வோவெனக் காட்டுமே.

(இ - ள்.) மேல கீழ - (அவ்வகழியின் கரைகளில் நீரளவுக்கு) மேலே பதிக்கப்பெற்றுள்ளனவும் கீழே பதிக்கப்பெற்றுள்ளனவுமாகிய, நீலமே முதல் நல் மணி - நீலரத்தினம் முதலிய சிறந்த (பல்வகை) இரத்தினங்களும், நித்திலம்- முத்துக்களும், பல் வேறு ஒளி வீசலால் - (அந்நீரின்மேற்) பலவேறுவகைப்பட்ட ஒளியை வீசுதலினால்,—(அவ்வகழி நீரானது),—பாலின் வேலை முதல் பல வேலைஉம் - பாற்கடல் முதலிய பலநிறக் கடல்களும், கால் கலந்தனஓ என - காற்றினால் ஒன்று சேர்ந்திட்டனவோ என்னும்படி, காட்டும் - தோன்றும்; (எ - று.)

அகழியின் விளிம்பிற் சிலவிடங்களில் மேலும் கீழும் பதிக்கப்பெற்றுள்ள நவரத்தினங்கள் பலவகையொளிகளை வீச, அவ்வொளிகளின் சம்பந்தத்தால் அவ்வகழியின் தெளிவான நீர் பலவேறு நிறங்கொண்டு காணப்படுகின்றது: அதனை வெவ்வேறு நிறமுள்ள ஏழுகடல்களும் ஒருங்கு சேர்ந்தாற் போலுமென்றார்; **தற்குறிப்பேற்றவணி.** அவ்வகழியின் மிக்கபரப்பு நீர்மிகுதி இவைகளும், இதனால் விளங்கும். பின்னர் 'நித்திலம்' என வருதலால் முன்னர் 'நீலமே முதல் **நன்மணி'** என்றது, நவரத்தினங்களுள் முத்தொழிந்த பிறவற்றை. கற்பாந்தகாலத்தில் ஊழிக்காற்று வீசுதலால் ஏழுகடல்களும் தம்மிற் கலந்து பிரளயப்பெருவெள்ளமாதலை உட்கொண்டு, 'கால்கலந்தன' என்றார். கால் கலந்தன - மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை. இனி, 'கைகூடுதல்', 'கால்சீத்தல்' என்பனபோல, கால் - தமிழுபசருக்க மென்றலு மொன்று. பி - ம்:—[1]மேலுயர்ந்தயன்மாண். (250)

156.—அநுமான் அவ்வகழியையும் அதனோடு சேர்ந்த மதிலையுங் கடந்து இடைநகரினுட் செல்லுதல்.

அன்ன வேலை யகழியை யார்கலி
என்ன வேகடந் திஞ்சியும் பிற்படத்
துன்ன ருங்கடி மாநகர் துன்னினன்
பின்ன ரெய்திய தன்மையும் பேசுவாம்.

(இ - ள்.) அன்ன வேலை - அப்பொழுது,—(அநுமான்),—அகழியை - அவ்விடைநகரகழியை, ஆர்கலி என்னவே கடந்து - (முன்பு) கடலைக் (கடந்து சென்றது) போலவே தாண்டிச்சென்று, இஞ்சிஉம் பின்பட - (அவ்வகழியைத் தாண்டும் விசையிலேயே அதனை அடுத்த) மதிலும் (கடக்கப்பட்டுப்) பின்னேயாய்விட, துன் அரும் கடி மா நகர் துன்னினன் - (எவரும்) கிட்டுதற்கு அரிய காவலையுடைய பெரிய அவ்விடைநகரினுள்ளே சேர்ந்தான்; பின்னர் எய்திய தன்மைஉம் - பின்பு அங்கு நிகழ்ந்த செய்திகளையும், பேசுவாம்-இனிச்சொல்வோம்; (ஏ-று.)—அவற்றை, அடுத்த கவி முதலாகக் காண்க. ஈற்றடி - கவிக்கூற்று. (251)

157.—அந்நடுநிசியில் அங்குப் பலதெருக்களில் அநுமான் தேடுதல்.

கரிய நாழிகைப் பாதியிற் காலனும்
[1]வெருவி யோடு மரக்கர்தம் வெம்பதி
ஒருவ னேயொரு [2]பன்னிரு யோசனைத்
தெருவு மும்மைநூ றாயிரந் தேடினன்.

(இ - ள்.) கரிய நாழிகை பாதியில் - அந்நடுராத்திரிப் பொழுதிலே, காலன்உம் வெருவி ஓடும் அரக்கர்தம் வெம்பதி - யமனும் அஞ்சியோடும்படியான இராக்கதர்கள் வாழ்கின்ற கொடிய அந்நகரில்,—ஒருவனே - (அநுமான் தான்) ஒருவனாகவே, ஒரு பன்னிரு யோசனை - பன்னிரண்டு யோசனை அளவு தூரமுள்ள, தெருவு மும்மை நூறாயிரம் - மூன்றுலக்ஷந் தெருக்களில், தேடினன் - (சீதையைத்) தேடலானான்; (எ - று.)

கரிய நாழிகை - இருளினாற் கருமையுடைய பொழுது என இரவுக்கு ஒருபெயர் கூறினார்; "கரியநாழிகை யூழியிற்பெரியன கழியுமாறறியேனே" என்றார் பெரியாரும். நாழிகை - இருபத்து நான்கு நிமிஷங் கொண்ட நேரம்: இது, அந்நாழிகை பலவற்றைக் கொண்ட இரவுக்குச் சினையாகுபெயராக நின்றது. 'ஒருவனே' என்றது, அநுமானது அஸஹாயசூரத்தன்மையில் ஈடுபாட்டினால். 'மும்மை' என்ற சொல்-மூன்றென்னும் எண்ணையே யுணர்த்தியது: "தெரிமாண்தமிழ்மும்மைத்தென்னம்பொருப்பன்' என்றவிடத்துப் போல: இதில் 'மை' - பகுதிப்பொருள் விகுதி. **பி - ம்:**—[1]வெருவு செய்யும். [2]பன்னிரண்டோசனை. (252)

வேறு.

158.—அந்நடுநிசிப்பொழுதில் அவ்விடைநகரிலிருந்த நிலைமைகளை இதுமுதல் எட்டுக்கவிகளிற் கூறுகின்றார்.

வேரியு மடங்கின [1]நெடுங்கடல் [2]விளம்பும்
பாரியு மடங்கின [3]தடங்கியது பாடல்
காரிய மடங்கினர்கள் கம்மியர்கண் மும்மைத்
தூரிய மடங்கின தொடங்கிய துறக்கம்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது நடுநிசியாய் விட்டதனால் அவ்விடத்தில்),—வேரிஉம் அடங்கின - மதுபானங்களும் ஓய்ந்துவிட்டன; நெடுங்கடல் விளம்பும் பாரிஉம் அடங்கினது-பெரியகடல் (சத்திப்பது) போல (இராக்கதர்கள் உரத்தகுரலாக)ப் பேசுகின்ற பாரிப்பும் அடங்கிவிட்டது;பாடல் அடங்கியது-(அங்கங்குப் பாடுகின்ற) இசைப்பாட்டும் அடங்கிவிட்டது; கம்மியர்கள் காரியம் அடங்கினர்கள் - தொழிலாளிகளும் தம்தமது செய்தொழிலடங்கினார்கள்; மும்மை தூரியம் அடங்கின-மூன்று வகைப்பட்டவாத்தியங்களும் அடங்கிவிட்டன; உறக்கம் தொடங்கியது - (யாவர்க்கும்) தூக்கம் தொடக்கமாயிற்று; (எ - று.)

நள்ளிரவில் அனைத்துயிரும் துயிலுதல் இயல்பு; ஆதலால், நிசாசரராகிய அரக்கரும் தம்தம் செய்தொழி லோய்ந்து துயிலுதலைக் கூறுகின்றார். வேரி - கள்: இலக்கணையாய், அதனைக் குடித்தலின் மேல்நின்றது. பாரி - பாரிப்பு; சொற்பரப்பு: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கம்மியர்கள் காரியமடங்கினர்கள் - திணைவழுவமைதி. கம்மம் - கர்மம். தொழில்; அதனைச் செய்பவன் . கம்மீ: கர்மீ: கர்மியர் - கம்மாளருமாம். மும்மைத் தூரியம்-மங்கலமுரசு, வெற்றிமுரசு, கொடைமுரசு என்பன: கீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கம் என்ற வாச்சியவகை மூன்றையும் கொள்ளுதலுமாம். தூரியம் - பறைப்பொது; வாத்தியப்பொதுவுமாம். **பி-ம்:—**[1]நெடுங்களி. [2]விளைக்கும். [3]அடங்கியன. (253)

159. இறங்கின நிறங்கொள்பரி யேமமுற வெங்கும்
கறங்கின மறங்கொளெயில் காவலர் துடிக்கண்
[1]பிறங்கிணர் நறுங்குழல ரன்பர்பிரி யாதோர்
உறங்கினர் பிணங்கியெதி ருடினவ ரல்லார்.

(இ - ள்.) (அந்நள்ளிரவில்),—நிறம் கொள் பரி - நல்லநிறத்தைக்கொண்ட குதிரைகள், ஏமம் உற - இன்பமுண்டாக, இறங்கின - தலைசாய்ந்து தூங்கலாயின; மறம்கொள் எயில் காவலர் துடி கண் - வலிமைகொண்ட அந்நகரத்தைக் காப்பவர்கள் அடிக்கின்ற துடியென்னும் பறையின் அடிக்குமிடங்கள், எங்கும் கறங்கின - எவ்விடத்தும் ஒலிசெய்தன; பிறங்கு இணர் நறுங்குழலர் - விளங்குகின்ற பூங்கொத்துக்களைச் சூடிய வாசனை வீசுகின்ற கூந்தலையுடையவரான மகளிருள், அன்பர் பிரியாதோர் -(தமது) அன்புக்கிடமான கணவரைப் பிரியாதவர்களும், பிணங்கி

எதிர் ஊடினவர் அல்லார் - (அக்கணவரோடு) மாறுபட்டு அவரெதிரிலே சீற்றங்காட்டியவர்களல்லாதவர்களும், உறங்கினர் - தூங்கினார்கள்; (எ - று.)

நிசாசரராகிய அரக்கர்கள் அந்நள்ளிரவில் ஓய்ந்து சஞ்சாரமின்றி யுறங்கத்தலைப்பட்டதனால், அவர்களேறுவனவாய்நிற்கின்ற குதிரைகளும் அப்பொழுது ஓய்வுபெற்றுஉறங்கத்தொடங்கியமை, முதல்வாக்கியத்திற்கூறப்பட்டது. இனி, இறங்கின-தம்மேலேறிய அரக்கர் இறங்கப்பெற்றன என்றலுமொன்று. இடையாமக்காவலாளர் அந்நள்ளிரவில் எங்குஞ்சுற்றிவந்துமுழங்குகின்ற துடியென்னும் வாத்தியத்தின்முழக்கத்தை இரண்டாவது வாக்கியத்திற் கூறினர். மகளிரிற் கணவரைப்பிரிந்தவரும் கணவரோடு ஊடல் கொண்டவரும் விரகவேதனையால் அந்நள்ளிரவிலுமுட்படத் துயில்கொள்ளாது தவித்துநிற்க, கணவரோடுகூடிமகிழ்ந்த மற்றையோரெல்லாம் இனிது துயின்றனரென்பது,மூன்றாம்வாக்கியத்தின்கருத்து. 'பிணங்கி யெதிரூடினவர்' என்ற சொற்போக்கினால், கலவியிற் புலவிநுணுக்கங்கொண்டவரென்பது போதரும், இனி, பின்னிரண்டடிக்கு-நறுங்குழலரான மகளிரிலும் அவரது அன்பரான ஆடவரிலும் பிரியாதோரும் பிணங்கியெதிரூடினவரல்லாதோருமாயுள்ளார் உறங்கினரென்று இருபாலாரது நிலைமையையுங் கூறியதாக உரைக்கவும் இடமுண்டு. 'கண்' என்பது-வாத்தியத்தில் அடிக்கப்படுமிடம். எயில் - சினையாகுபெயரால் நகரைக் காட்டிற்று. பி - ம்:—[1]பிறங்கின. (254)

160. வடந்தரு [1]தடங்கொள்புய மைந்தர்கலவிப்போர்
கடந்தன ரிடைந்தனர் களித்தமயில் போலும்
மடந்தையர் [2]கடந்தன முகட்டிடை மயங்கிக்
கிடந்தனர் நடந்தது புணர்ச்சிதரு கேதம்.

(இ-ள்.) (அந்நள்ளிரவில்),—வடம் தரு-(பலவகை) ஆரங்களையணிந்த, தடம் கொள் புயம் - பெருமைகொண்ட தோள்களையுடைய, மைந்தர்-இளமைமாறாத அரக்கர்கள், கலவி போர் கடந்தனர்-போகமாகிய போரைச் செய்துமுடித்தவர்களாய், இடைந்தனர்-ஓய்வுற்று, களித்த மயில்போலும் மடந்தையர்கள் தம் தனம் முகட்டிடை மயங்கி கிடந்தனர்-களிப்புக்கொண்ட மயில்போன்ற (சாயலையுடைய) இளமகளிரின் பருத்த தனங்களின்மீது சோர்ந்து படுப்பாராயினர்;புணர்ச்சி தரு கேதம்-போகத்தாலாகிய இளைப்பு, நடந்தது-(அங்ஙனமே சில நாழிகை தொடர்ச்சியாக) நிகழ்ந்தது;

புணர்ச்சியிறுதிக்கண் அவசத்தான் மைந்தர் மகளிரின் முலையிடைத் துயிலுந்துயிலை, இங்ஙனங் கூறினர். வடம்-முத்துபவழம் முதலிய இரத்தினங்களாலும், மலர்களாலுமாகிய மாலைகள். பி-ம்:—[1]கடங்கொள். [2]தடந்தனம். (255)

161. வாமநறை யின்றுறை [2]மயங்கினர் மறந்தார்
காமநறை யின்[1]றிற [2]நுகர்ந்தனர் களித்தார்

[3]பூமனறை [4]வண்டறை [5]யிலங்கமளி புக்கார்
தூமநறை யின்றுறை பயின்றிலர் துயின்றூர்.

(இ-ள்.) (அந்நள்ளிரவில்),—வாமம்-அழகிய [இனிமையான], நறையின் துறை-மதுபானவகைகளாகிய நீர்த்துறைகளில் (மூழ்கியதனால்), மயங்கினர்-மதிமயங்கி, மறந்தார்-மெய்ம்மறந்தவர்களும்,—தூமம் நறையின் துறை-(அகிற்புகை முதலிய) புகைகளின் நறுமணமுள்ள இடத்தில், பூ மன் நறை வண்டு அறை இலங்கு அமளி-மலர்களில் மிகுதியாகப்பொருந்திய தேனினிடத்து வண்டு களொலிக்கப்பெற்ற விளங்குகின்ற படுக்கைகளில், புக்கார்-சேர்ந்து, காமம் நறையின் திறம் நுகர்ந்தனர் களித்தார்-சிற்றின்பப் போகமாகிய மதுவின்வகைகளை யுண்டுகளித்தவர்களும்,—பயின்றிலர் துயின்றூர்-சஞ்சரிக்கமாட்டாதவர்களாய்த் தூங்கினூர்கள்; (எ - று.)

கள்ளுண்டு களித்தவர்களும், மலர்ப்படுக்கையிற் சிற்றின்பம் நுகர்ந்து களித்தவர்களும் ஒரு நிகராக அவசமுற்று இட்டகால் இட்டகையராய்க் கிடந்து துயிலுதல் கூறப்பட்டது. 'பூமனறை வண்டறையிலங்கமளி' எனவே, மலர்ப்பள்ளி யென்றதாயிற்று. [5]அலங்கு அமளி-அசைகின்ற படுக்கையெனக்கொண்டு, ஊசலின் மீது அமைத்த படுக்கையென்னலாம். பூ மன்...அமளி-மலருட் சிறந்த சாதிமல்லிகைமலர்களினுலாகியதும் தேனில் வண்டுகள் ஆரவாரிப்பதுமான விளங்குகின்ற மெத்தை யென்றலு மொன்று. இனி, *வாமநறையின் துறைமயங்கினராய்ப் பரவசமுற்று, காமநறையின் திறம் நுகர்ந்தனராய்க் களித்து, தூமநறையின் துறையில் பூமன் நறைவண்டு அறை இலங்கு அமளியிற்புக்கு, வெளிச் சஞ்சரிப்பில்லாதவர்களாய், (பலர்) துயின்றூர் என்று ஒரு தொடர்ச்சியாகவும்; (சிலர்) வாமநறையின் துறை மயங்கினர் மறந்தார்: (சிலர்) காமநறையின் திறம்நுகர்ந்தனர் களித்தார்; (சிலர்) தூமநறையின் துறையில் அமளிபுக்குப் பயின்றிலர் துயின்றூர் என்று வெவ்வேறு வாக்கியமாகவும் உரைப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]துறை. [2]நுகர்ந்தவர். [3]பூமநறை. [4]வண்டுறை. ()

162. பண்ணிமை [1]யடைத்த பலகட்பொருநர் பாடல்
விண்ணிமை யடைத்தன [2]விளைந்ததிருள் விணை
தண்ணிமை யடைத்தன தழங்கிசை [3]வழங்கும்
கண்ணிமை [4]யடைத்தன வடைத்தன கபாடம்.

(இ-ள்.)(அந்நள்ளிரவில்),—பல கள் பொருநர்-கட்குடித்தாடும் பலவகைக்கூத்தர்களுடைய, பாடல் - பாட்டுக்கள், பண் இமை அடைத்த-இசைகளாகிய இவைகள் கூடப்பெற்றன [பாடற்பண்கள் அடங்கி ஒலித்தலில்லையாயின என்றபடி]; விளைந்தது இருள்-முதிர்ந்த இருளினால், விண் இமை அடைத்தன - வானத்திலிடங்கள் வெளிச்சம் சிறிதுமில்லாமற் கண்மூடின [மிக இருண்டன];

* வாமநறை-சாக்தசமயத்துள் வாமமென்னும் பகுப்பினர் பழகுகின்ற நறை என்க.

வீணை-வீணைகள், தண் இமை அடைத்தன - குளிர்ந்த [இனிய] ஸ்வரஸ்தாநமாகிய இமைகள் மூடப்பெற்றன [வாசித்தலில்லையாய் இசையொடுங்கின என்றபடி]; தழங்கு இசை வழங்கும் - முழங்குகின்ற ஒலியைத் தருகின்ற, கண்-வாச்சியங்களின் கண்கள், இமை அடைத்தன - அடிபட்டு ஒலித்த லில்லையாயின; கபாடம் அடைத்தன-(எங்கும்) கதவுகள் மூடப்பெற்றன;(எ-று.)

ஒடுங்கினவென்ற பொருளில் 'கண்மூடின' என்றல், வழக்கு. கள்ளுண்டு களித்துப் பாடியாடுங் கூத்தர்கள் அந்நடுநிசியில் வாயொடுங்கி உறங்குபவராயின ரென்பது, முதல் வாக்கியத்தின் கருத்து. பொருநர்-சிலவகை யிசைக்கருவிகள் கொண்டு பாடும் ஒருவகைச் சாதியாருமாம்; அவர் ஏர்க்களம் பாடுநரும், போர்க்களம் பாடுநரும், பரணிபாடுநருமெனப் பலராவ ரென்பது, தொல்காப்பியவுரையால் விளங்கும். இனி,பலகண்-பலவிடங்களில்,பொருநர் பாடல் பண்ணிமையடைத்தனவென்றலு மொன்று. இசைக்கருவியாகிய யாழில் இனிய இசையெழுமிடங்கள், 'தண் இமை' எனப்பட்டன.இவ்வகையான வாச்சியங்களுடன் 'அடைத்தன கபாடம்' என்றதையும் வைத்ததனால் வாயிலாகிய கண்ணுக்குக் கதவுகளை இமையெனக்கொண்டு, நடுநிசியில் வாயிற்கதவுகள் சாத்தப்பட்டதை அவ்விமை யடைத்ததாகக்கொண்டன ரென்ற கற்பனை தோன்றும். இச்செய்யுளின் அணி, உருவகவிசேடம்; அதனுடன் **சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி**யும் சேர்ந்துள்ளது. கண் - துளைக் கருவிகளாகிய வாச்சியங்களென்பாரு முளர். பி - ம்:—[1]அடைத்த கல. [2]விளைத்த தொருவீணை. [3]முழங்கும். [4]அடைத்தென. (257)

163. விரிந்தன நரந்தமுதல் [1]வெண்மலர் விளாகத்து
உரிஞ்சவரு தென்ற [2]லுயிரின்புடை யுலாவச்
சொரிந்தன கருங்கண்வரு துள்ளிதரு வெள்ளம்
எரிந்தன பிரிந்தவர்த [3]மெஞ்சுதலி னெஞ்சம்.

(இ - ள்.) விரிந்தன - மணம்வீசுவனவான, நரந்தம் முதல் - கஸ்தூரிப்புழுகு முதலிய நறுமணப்பூச்சுக்களும், வெள் மலர் - வெண்ணிறமான மலர்மாலைகளும், விள்-விளங்கப்பெற்ற,ஆகத்து - (தமது) மார்பிலே, உரிஞ்ச - உராய, வரு-வருகின்ற, தென்றல்- தென்றற்காற்றானது, உயிரின் புடை உலாவ - உயிரின்மீது மோத,—பிரிந்தவர்தம் - (கணவரைப்) பிரிந்தவரான மகளிரது, கருங் கண்- கரிய கண்கள், வரு துள்ளி தரு வெள்ளம்-மேன்மேல் வருகின்ற துளிகளாலாகும் நீர்ப்பெருக்கை, சொரிந்தன -பொழிந்தன; எஞ்சுதல் இல் நெஞ்சம் - (அம்மகளிரது) யாதொரு குறைபாடுமில்லாத மனங்கள், எரிந்தன - (விரகதாபத்தால்) எரிந்தன;

உறக்கமின்றி விரகவேதனையால் வருந்தும் மகளிரது கண்கள் நீர் சொரிதலையும், அவர்மனம் அப்பொழுது மிகத்தவித்தலையும், அக்காலத்து நிகழ்ச்சிகளாக இங்கு எடுத்துக்கூறினர். கூடினார்க்கு இன்பந்தரும் பொருள்களெல்லாம் பிரிந்தார்க்குத் துன்பத்தை விளைத்தலியல்பு; ஆதலால், குளிர்ந்த தென்றற்காற்று அப்பிரிந்

தார்க்கு வருத்தத்தை மிகுவிக்கின்றது: அவ்வியல்பை, அவர்களுடம்பின்மீது தவழ்கிற தென்றற்காற்று அதனகத்துள்ள உயிரின்மீது அராவுவதாகக் குறித்தார். வெண்மலர் - மல்லிகை, முல்லை முதலியன. மலர் விள் - மலர் மலரப்பெற்ற என்று பதவுரை கூறலுமாம். இப்பிரிவொன்றேயன்றி மற்றைப்படி அம்மகளிர்க்கு யாதொரு மனக்குறையுமில்லை யென்பார், 'எஞ்சுதலில் நெஞ்சம்' என்றார். பி - ம்:—[1]மென்மலர். [2]உணர்வுண்டயல். [3]எஞ்சுதனி. (258)

164. இளக்கரிழு [1]தெஞ்சவிழு [2]மெண்ணரு விளக்கைத்
துளக்கியது தென்றல்பகை சோரவுயர் வோரின்
அளக்கரொ டளக்கரிய வாசை[3]யுற [4]வீசா
விளக்கினம் விளக்குமணி மெய்யுறு விளக்கம்.

(இ - ள்.) இளக்கர் இழுது எஞ்ச - இளகுதலையுடைய நெய் குறையவே, விழும்-அழிவனவான, எண் அரு விளக்கை-கணக்கிட முடியாத [மிகப்பலவாகிய] விளக்குக்களை, தென்றல்-தென்றற்காற்றானது, பகை சோர உயர்வோரின் - பகைவர்கள் தளர்ச்சியடைய (அச்சமயம்பார்த்து அவர்களையழித்துத் தாம்) ஏற்றம் பெறுபவர்போல, துளக்கியது - அசைத்து அவித்துவிட்டது; மணி மெய் உறுவிளக்கம்-(அந்நகரத்து மகளிரது)அழகியஉடம்பிற் பொருந்திய ஒளிகள்,—அளக்கரொடு அளக்க அரிய ஆசை உற வீசா-கடலையும் அளவிட வொண்ணாத திக்குக்களையும் அளாவ(த் தாவி) சென்று பரவி, விளக்கு இனம் விளக்கும்-தீபவர்க்கங்களாக (நின்று) இருளைப்போக்கும்; (எ - று.)

விளக்குக்கள் இரவில்நெடுநேரம் எரிந்ததனால், நெய்குறைந்துவிட்டன; அங்ஙனம் நடுநிசியில் நெய்குறைந்து அவியுந்தன்மையடைந்த விளக்குக்களின்மேல் தென்றற்காற்று வீசினமாத்திரத்தில் அவ்விளக்குக்கள் அவிந்துவிட்டன. தான் வீசி அவித்த தென்றலுக்கு, பகைவர் சோர்வடைந்த சமயம்பார்த்துக் கண்ணோட்டமின்றி அவர்கள்மேல் தாக்கி அவர்களை அறத்தொலைத்துத தாம் தாம் மேம்பாடடையுஞ் சிலரை உவமை கூறினர். முன்னிரண்டடி-**உவமையணி**.

அங்ஙனம் விளக்கொளி நீங்கியபோதும் இவ்விலங்கை நகரத்து மகளிரின் மேனியிலுள்ள ஒளி விளக்குப்போல இருளையொழித்து விளங்குதலைப் பின்னிரண்டடியிற் கூறுகின்றார்; **தொல்லுருப்பெறலணி** [பூர்வரூபம்]. இனி, விளக்கு அவிந்தும் இருளைபோட்டுதல் நிகழ்ந்ததாகக் கூறியது-**காரணவாராய்ச்சியணி** யெனினுமாம். நாற்புறத்துமுள்ள கடலையும் அதற்கும் அப்பாற்பட்ட திசையெல்லைகளையும் அளாவிச்சென்று வீசுகின்றது இம்மகளிரின் உடலொளி யென்பது,மூன்றாமடியில் விளக்கப்பட்டது. இனி, மூன்றாமடிக்கு - கடலோடு அளந்து ஒப்பிடவொண்ணாத [கடலினும் பெரிய] காதல் (தன்னைக் கண்ணுறுவார்க்கு) உண்டாம்படி அம்மேனி யொளிவீசி யென்றும் உரைகூறலாம். ஆசை,-

திசையும், விருப்பமும். பி - ம்:—[1]எஞ்சி. [2]எண்ணறு. [3]வளி. [4]வீயா விளக்கென விளங்கும். சில பிரதிகளில் 'விளக்கொளியெனச் சுழல்வமெல்லியர்கண்மேனி' என்று நான்காமடி. (259)

165. நித்தநிய மத்[1]தொழில ராய்நிறையு [2]ஞானத்து
உத்தம ருறங்கினர்கள் [3]யோகியர் துயின்ருர்
மத்தமத வெங்களி றுறங்கின [4]மயங்கும
பித்தரு முறங்கின ரினிப்[5]பிற ரிதென்னும்.

(இ - ள்.) நித்தம் நியமம் தொழிலர் ஆய் - நாள்தோறும் முறைதவருமற்செய்யும் வைதிகச் செயல்களை யுடையவர்களாய், நிறையும் ஞானத்து - நிரம்பின ஆத்மஞானத்தையுடைய, உத்தமர் - மேலோர்களும், உறங்கினர்கள் - (அந்நடுநிசியில்) தூங்கிஞர்கள்; யோகியர் - அஷ்டாங்கயோகநிலையில் நின்றவர்களும், துயின்ருர் - தூங்கிஞர்கள்; மத்தம் மதம் வெம் களிறு - மயக்கத்தைத் தருகிற மதம்பிடித்த வெப்பங்கொண்ட யானைகளும், உறங்கின - தூங்கின; மயங்கும் பித்தர் உம் - மதிமயக்கம்கொண்டலைகின்ற பைத்தியக்காரர்களும், உறங்கினர்—; (என்ருல்), இனி—, பிறர் இது என் ஆம் - மற்றையோர் (அந்நடுநிசியில் தூங்கிஞர்களென்னும்) இச்செய்தியைக் குறித்துச் சொல்லவேண்டுவதென்ன?

நித்தநியமத்தொழிலராய் நிறையும்ஞானத்து உத்தமர் - "ஞானமனுட்டானமிவை நன்ருகவேயுடையவர்." பஞ்சகால பராயணரான அவர்கள் இராஉணவுக்குப்பின் ஏகாந்தமாக இருந்து ஐம்பொறிகளை யடக்கிப் பிராணுயாமஞ்செய்து மனத்தைப் பரம்பொருளினிடத்தே இலயப்படுத்தித் தியானத்தோடு சயனித்தலாகிய யோககால நியமத்தை யநுட்டிக்கும்போது இரவில் நெடுநேரமானதனுல் நித்திரைகொண்டனரென்பது முதலடியிற் கூறிய விஷயம். "யோகியர் துயின்ருர்" என்றது, நள்ளிரவு எவரையுஞ் சிறிதேனுந் துயில்கொள்ளச் செய்யுமியல்பினதென்பதைக் காட்டுதற்கு. மதத்தால் மயங்கி வெப்பங்கொண்ட யானைகட்கும், மதிமயக்கங்கொண்டு அலைகின்ற பித்தர்க்கும் நித்திரைகொள்ளாமை இயல்பு: இந்தப் பிராணிகளும் துயில்கொண்டமை கூறவே, மற்றைப் பிராணிகள் துயில்கொண்டமை கூறவேண்டாதாயிற்று; தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. பி-ம்:—[1]தொழின் முடித்துநெடு. [2]வானத்து. [3]யோகிகள். [4]உறங்கா. [5]பிறர்களென்னும். (260)

166.—அநுமான் அகநகரத்தின் அகழிமதில்களைக் கடத்தல்.

ஆயபொழு தம்மதி லகத்தரசர் வைகுந்
தூயதொரு வொன்ருெடொரு கோடி துருவிப்போய்த்
தீயவ னிருக்கையயல் செய்த வகழிஞ்சி
மேயது கடந்தனன் வினைப்பகையை வென்ருன்.

(இ - ள்.) ஆய பொழுது - அங்ஙனமாகிய அந்த நடுநிசிப் பொழுதில், - வினை பகையை வென்ருன் - இருவினைகளாகிய

பகைகளைச் சயித்த அநுமான்,—அ மதில் அகத்து - அந்த இடை நகரத்து மதிலுக்குள்ளாக, அரசர் வைகும் தூய தெரு ஒன்றொடு ஒரு கோடி துருவி போய் - அரசர்கள் வசிக்கின்ற சிறந்த இரண்டு கோடி தெருக்களில் (பிராட்டியைத்) தேடிக்கொண்டு சென்று,— தீயவன் இருக்கை அயல் - கொடியவனான இராவணனது இருப்பிடத்துக்கு அருகில், செய்த அகழ் இஞ்சி மேயது - செய்யப்பட்ட அகழியும் மதிலுமாய்ப் பொருந்திய இடத்தை, கடந்தனன் - தாண்டி உட்சென்றான்; (எ - று.)

அரசர் வைகுந் தெரு - ராஜவீதி: இங்கு 'அரசர்' என்றது, இராவணன் சுற்றத்தாரை. தூய தெரு - சிற்ப சாஸ்திர லக்ஷணத்தின்படி குற்றமின்றி யமைந்த வீதி. அவ்விலங்காபுரியில் இராவணன் வசிக்கின்ற அகநகரைச் சார்ந்து புறத்தேயுள்ள மதிலும், அதனையடுத்த அகழியும், இங்குக் கூறப்பட்டன. அகழிமதில்கள் ஒன்றையொன்று அடுத்திருப்பனவாதலால், ஒற்றுமைநயம் தோன்ற 'அகழிஞ்சிமேயது' என,ஒருமையாகக்கூறினர்;இங்ஙனம் ஒருமைப்படுத்திக் கூறியதனால், கீழ் 156-ஆங் கவியிற் கூறியபடி இடைநகரத்து அகழிமதில்களை ஒருதாண்டிற் கடந்து உட்சென்றமைபோலவே, இவ்வகழிமதில்களையும் ஒருபாய்ச்சலிற் கடந்து அப்பாற்சென்றனனென்பது தோன்றும். கீழ் 145-ஆஞ் செய்யுளில் "சொன்னமூன்றினும்" எனக் குறிக்கப்பட்டவற்றுள் அகத்தது இது.

பலவகைத்தீங்கையும் விளைத்தல்பற்றி, வினை, பகை யெனப்பட்டது; "எனைப்பகையுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை, வீயாது பின் சென்றடும்" என்றார், திருவள்ளுவரும். 'வினைப்பகையை வென்றான்' என்றதனால், அநுமான் சகல கருமங்களையும் போக்கி ஜீவன்முக்தனாய்ப் பரமுத்திப் பேற்றுக்கு உரிமை பூண்டுள்ளவனென்ற வாறும். இத்தொடர் - அகப்பகைவர்க்க மெனப்படுகின்ற காமம் கோபம்முதலிய குற்றங்களை யொழித்தவனென்றும் பொருள்படும். கடத்தற்கரியவினைகளையேகடந்தவனுக்குப் பிறவற்றைக்கடத்தல் அரிதன்றென்பது தோன்ற, 'அகழிஞ்சிமேயது கடந்தனன் வினைப் பகையை வென்றான்' என்றார்: கருத்துடையடைகொளி. (261)

வேறு.

167.—இராவணன் மாளிகையைச் சுற்றி அவனுரிமை மகளிரின் மாளிகைகளிருக்குமிடத்தை அநுமான் சமீபித்தல்.

போரி யற்கை யிராவணன் பொன்மனை
சீரி யற்கை நிரம்பிய திங்களாத்
தார கைக்குழு விற் [1]றழு வித்தொடர்
நாரி யர்க்குறை வாமிட நண்ணினன்.

(இ - ள்.) போர் இயற்கை-(யாவரோடும்) போர் செய்தலையே இயல்பாகவுடைய, இராவணன் - இராவணனது, பொன்மனை - பொன்மயமானமாளிகை,சீர் இயற்கை நிரம்பிய திங்கள் ஆ-(தனது)

அழகிய வடிவம் நிரம்பியுள்ள சந்திரமண்டலமாக, தாரகை குழுவின் - (அச்சந்திரனைச் சாரவுள்ள) நக்ஷத்திரங்களின் கூட்டம் போல, தழுவி - (அவ்விராவணன் மனையைச்) சார்ந்து, தொடர் - சுற்றிலுந் தொடர்ச்சியாக விருக்கின்ற, நாரியர்க்கு உறைவு ஆம் இடம் - (அவனுக்கு உரியவராகிய) மகளிர் வசிப்பனவான மாளிகைகளிருக்கின்ற இடத்தை, நண்ணினன் - சார்ந்தான், (அநுமான்); (எ - று.)

அவ்வகநகரிடையே மிகப்பெரியதான இராவணன் மாளிகை தலைமைபெற்றுவிளங்க அதனையடுத்துச் சுற்றிலும் அவனுக்கு உரிமைபூண்ட மகளிரின் மாளிகைகளுள்ளன; அவற்றிற்கு, கலை நிரம்பிய பூர்ண சந்திரன் இடையிலே சிறந்துவிளங்க அவனைச்சுற்றி விளங்குகின்ற அவன் மனைவியரெனப்படும் நட்சத்திரங்களை உவமை கூறினர்; **உவமையணி.** **பி - ம்:—**[1]தழைத் தோங்கிய, தடவித்தொடர். (262)

168.—அநுமான் அங்கு இயக்கியர் வீதியை யடைதல்.

முயற்கருங்கறை நீங்கிய மொய்ம்மதி
அயர்க்கும் வாண்முகத் [1]தாரமு தன்னவர்
இயக்கர் மங்கையர் யாவரு [2]மீண்டினர்
நயக்கு மாளிகை வீதியை நண்ணினன்.

(இ - ள்.) முயல் கருங் கறை நீங்கிய - முயலெனப்படுகின்ற கரிய களங்கமில்லாததாகிய, மொய்மதி-(கலை) நிரம்பிய சந்திரன் (உண்டானால் அதுவும்), அயர்க்கும்-(ஒப்பாகமாட்டாமல்) சோர்வடையத்தக்க, வாள் முகத்து - ஒளியுள்ள முகத்தையுடைய, ஆர் அமுது அன்னவர் - (கிடைத்தற்கு) அரிய தேவாமிருதத்தைப் போன்றவர்களான, இயக்கர் மங்கையர் யாவர்உம் - யக்ஷஸ்திரீகளெல்லாரும், ஈண்டினர் - ஒருங்குசேர்ந்தவர்களாய், நயக்கும் - விரும்பிவசிக்கின்ற, மாளிகை-வீடுகளையுடைய, வீதியை-தெருவை, நண்ணினன் - அடைந்தனன், (அநுமான்); (எ - று.)

இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்துவருகின்றபொழுது ஆங்காங்கிருந்த பற்பல தேவசாதியரின் கன்னிகைகளை வலியக் கவர்ந்து இலங்கைக்குக்கொணர்ந்து தனக்கு உரிமையாக்கிக்கொண்டனனென்பதை உணர்க. அரக்கியரிலும் பலரை மனைவியராக்கிக் கொண்டிருந்தனனென்பதும், நூல்களால் விளங்குகின்றது. அவர்களில் யக்ஷஸ்திரீகளின் மாசற்ற முகமண்டலம் களங்கமற்ற சந்திரனும் வெள்கும்படி அழகு சிறந்துள்ளதென்றார். **பி - ம்:—** [1]அன்னவருங்கதி. [2]எய்தியே. (263)

169.-அநுமான் அவ்வகநகரிலெங்கும் நுண்ணிதிற் சென்று பிராட்டியைத் தேடுதல்.

[1]தழைந்த [2]மொய்யொளி [3]பெய்ம்மணித் தாழ்தொறும்
[4]இழைந்த நூலினு மின்னிளங் காலினும்

[5]நுழைந்து நொய்தினின் [6]மெய்யுற நோக்கினான்
[7]விழைந்த வெவ்வினை வேரற வீசினான்.

(இ - ள்.) தழைந்த-மிகுதியான, மொய் ஒளி - அடர்ந்த ஒளிகளை, பெய்-சொரிகின்ற, மணி தாழ்தொறும் - வயிரரத்தினமயமான திறவுகோல் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம், இழைந்த நூலின் உம் இன் இளங்காலின் உம் நொய்தினில் மெய் உற நுழைந்து - இழைக்கப்பெற்ற [நுண்ணிய] நூலைக்காட்டிலும் இனிமையான இளங்காற்றைக் காட்டிலும் நுட்பமாகத் தன் வடிவம் அமைய நுழைந்து சென்று, நோக்கினான்-பார்த்தனன்; (யாவனெனில்—), விழைந்த - (பொருள்களினிடத்து) ஆசைகொள்ளுதலாகிய, வெம் வினை வேர்-கொடிய கருமங்களின் வேரை, அற வீசினான்-முழுவதும் போக்கியவனான அநுமான்; (எ - று.)

கதவுகள் சாத்திப் பூட்டிடப்பெற்ற இடங்களிலும் அக்கதவுகளில் திறவுகோல்செல்லும்வழியில் மிகநுண்ணிய வடிவத்தோடு நுழைந்துசென்று தேடினனென்க. வயிரரத்தினம் மிகவலியதாதலால், திறவுகோல் அதனாற் செய்யப்பட்டது. இதனால், அக்கதவுப் பூட்டுகளின் வலிமையும், இலங்கையின் செல்வச்சிறப்பும் விளங்குத லுணர்க. 'மணி' என்ற நவமணிப்பொதுப்பெயர் இங்குச் சிறப்பினால் வயிரத்தின்மேல் நின்றது. தாழ் எனினும், தாள் எனினும் ஒக்கும்: இங்கு, தாழ்க்கோல் செல்லுந் துவாரத்திற்கு இலக்கணை. நூலினும்-நூல்போலவும், காலினும்-காற்றுப்போலவும் [அதிநுட்பமாய்], நொய்தினின் நுழைந்து-விரைவாகப் புகுந்து, மெய் உற நோக்கினான் - (அந்தந்த இடங்களை) உண்மை விளங்குமாறு நன்றாகப் பார்த்தான் என்று உரைப்பாரு முளர். "அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந், தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து" என்றபடி, பொருள்களினிடத்துஉண்டாகும் ஆசை பிறப்புக்கு மூலகாரண மாகுதலால், அதனையொழித்தவ னென்ற பொருளில், 'விழைந்த வெவ்வினை வேரற வீசினான்' என்றார்; "ஆர்வவேரரிந்து" என்றார் பிறரும். ஈற்றடி முற்றுமோனை. பி-ம்:—[1]தழைத்த. [2]மெய்யொளி, பேரொளி. [3]பொன்மணித்தாடொறும், மெய்ம்மணித்தாடொறும். [4]இழைத்த. [5]நுழைத்து. [6]மையற, மெய்யற. [7]விழைந்த தீவினை, விழைத்ததீவினை. (264)

170.—இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - அச்சமயத்தில் அங்கு இயக்கியரிருந்த நிலைமையைக் கூறும்.

அத்தி ரம்புனை யானை யரக்கன்மேல்
வைத்த சிந்தையர் வாங்கு [1]முயிர்ப்பினர்
பத்தி ரம்புரை நாட்டம் [2]பதைப்பறச்
சித்தி ரங்க ளெனவிருந் தார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்-சில இயக்கமாதர்கள்,— அத்திரம் புனை யானை அரக்கன்மேல்-மலைகளை யொத்த யானைகளையுடைய இராவணனிடத்தில், வைத்த—, சிந்தையர் - மனத்தையுடையவர்களும்,

வாங்கும் உயிர்ப்பினர்-விடுகின்றபெருமூச்சையுடையவர்களுமாகி,—(பின்பு),பத்திரம் புரை நாட்டம் பதைப்பு அற-(தாமரைமலரின்) இதழை யொத்த (தமது) கண்க ளிமைத்தலில்லாமல், சித்திரங்கள் என இருந்தார்-(தம்மைக் கண்டவர் தம்மைச்) சித்திரப் பாவைகளென்று சொல்லும்படி அசைவற்றிருந்தார்கள்; (எ - று.)

இராவணன் சீதையினிடத்துக் காதல்கொண்ட காலம்முதல் பிறமகளி ரெவரையும் சிறிதும் காதலிப்பதில்லை; ஆகவே, அவன் தனக்கு உரிமைபூண்ட மகளிரில் எவரிடத்தும் வந்துசேர்ந்திடானாக, அந்தந்த மகளிர் தம்தம் இருப்பிடத்தில் அவன் வரவை நாள்தோறும் ஆவலுடன் நெடுநேரம் எதிர்பார்த்திருந்து நடுநிசியளவும் வரக்காணாமையால் விரகவேதனைகளை யனுபவிப்பதை, 194 - ஆங் கவி வரையிலும் எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

முன்பு இயக்கியர்க்குச் சித்திரப்பாவை அழகில்மாத்திரம் உவமையாயிருந்தது, இப்போது கண்ணிமையாது அசைவறவிருத்தலிலும் உவமையாயிற்றென்க. மன்மதாவத்தைகளுள் நினைப்பும் வெய்துயிர்த்திரங்கலும் மூர்ச்சையும் இங்குக்கூறப்பட்டன. அத்திரம்-அத்ரியென்ற வடசொல்லின்விகாரம். 'யானையரக்கன்'என்பதற்கு - யானைபோன்ற அரக்கனெனப் பொருள்கொள்ளின் உவமைக்கு உவமைகூறியதா மாதலால், அவ்வுரை பொருந்தாது; "அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே" என்ற தொல்காப்பியத்தைக் காண்க. இனி,அத்திரம் புனை-(பகைவரெறிந்த)படைக்கலங்களினாலாகிய ஊறுபாடுகளை அலங்காரமாகக்கொண்ட,யானை அரக்கன்-யானைபோல் வலிய அரக்கன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்; வீரர்க்கு விழுப்புண் அணிகலமாம்: அத்திரம்-அதனாலாகிய வடுவுக்கு இலக்கணை. அத்திரம்புனை - பலவகையஸ்திரங்களையும் (தன்னிடம்) கொண்டுள்ள என்னலுமாம். பத்திரம் - அம்புகளுமாம். பி - ம்:—[1]உயிர்ப்பிலர். [2]பதைப்புறச். (265)

171. [1]அள்ளல் வெஞ்சர மாரனை யஞ்சியோ
மெள்ள [2]வேகன வின்பயன் வேண்டியோ
[3]கள்ள மென்கொ லறிந்திலங் கண்முகிழ்த்து
உள்ள மின்றி யுறங்குகின் றூர்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர்-சில இயக்கமகளிர்,—அள்ளல் வெம் சரம் மாரனை - அள்ளுதலைக் கொண்ட கொடிய அம்புகளையுடைய மன்மதனுக்கு, அஞ்சிஓ - பயந்துதானோ,—மெள்ளஏ கனவு இன் பயன் வேண்டிஓ - மெதுவாக நற்கனவாலாகிய இனிய பயனைப் பெற விரும்பித்தானோ, கள்ளம் என் கொல் அறிந்திலம் - (அம்மகளிரின்)வஞ்சனைக்கருத்து யாதோ? அறியோம்: கண் முகிழ்த்து - (தமது) கண்களை மூடிக்கொண்டு, உள்ளம் இன்றி உறங்குகின்றூர்- அகத்தில் தூக்கமில்லாதிருக்கையில் வெளிக்குத் தூங்குவார்போல இருக்கின்றனர்; (எ - று.)

விரகவேதனையால் உள்ளுறத் துயில்கொள்ளாவிடினும், அயர்ச்சியினாலும் இரவில் நெடுநேரமாகிவிட்டதனாலும், கண்மூடி

யுறங்குவார்போலிருக்கின்றனர், சில இயக்கியர்; அப்பொய்யுறக்கத்திற்கு இருவகையான காரணங்களை ஊகிக்கின்றார்; ஒன்று-தம்மீது கொடிய அம்புகளைப் பிரயோகிக்கின்ற மன்மதன் தாம் உறங்குவார் போலிருந்தால் தருமயுத்த முறைப்படி தம்மேல் அம்பெய்யாமலிருப்பனென்று கருதுதல்; மற்றொன்று - இராவணன் வந்து தழுவுவதாகக் கனாஉண்டாகுமாயின் அக்கனாத் தோற்றத்தினாலாவது இனிமையடையலாமென்று கருதுதல். தற்குறிப்பேற்றவணி. [1]வள்ளல்வெஞ்சரமாரன் என்ற பாடத்திற்கு-வரையறையின்றி மேன்மேற் சொரியுங் கொடிய அம்புகளையுடைய மன்மதனென்க. பி-ம்:—[1]வள்ளல் வெஞ்சிலை. [2]இன்கனவின். [3]கள்ளமே.()

172. பழுதின் மன்மதன் [1]வெங்கணை பன்முறை
உழுத கொங்கைய ரூச லுயிர்ப்பினர்
அழுது செய்வதென் னாணை யரக்கனை
எழுத லாங்கொலென் றெண்ணுகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சில இயக்கமாதர்,—பழுது இல்-பழுதுபடுதலில்லாத, மன்மதன் வெம் கணை - மன்மதனது கொடிய அம்புகள், பல் முறை உழுத - பலமுறை பாய்ந்து செல்லப்பெற்ற, கொங்கையர்- தனங்களையுடையவரும், ஊசல் உயிர்ப்பினர்-ஊசலாடுகின்ற [போவதும் வருவதுமாயிருக்கின்ற] சுவாசத்தையுடையவர்களுமாகி,—'அழுது செய்வது என் - (நாம் வீணே) புலப்புவதனாற் செய்வது என்ன இருக்கின்றது? ஆணை அரக்கனை - (எவரும் தவறாது சிரமேற்கொள்ளும்) கட்டளையையுடைய இராவணனை, எழுதல் ஆம்கொல் - (சித்திரத்தில்) எழுதுதல் முடியுமோ?' என்று எண்ணுகின்றார் - என்று நினைக்கின்றார்கள்; (எ - று.)

பிரிவுற்ற மகளிரிற் சிலர் இராவணனது வடிவத்தைச் சித்திரத்திலெழுதி அதனைப்பார்த்து மகிழக்கருதி, அழகியதும் கம்பீரத்தோற்றமுடையதுமான அவ்வுருவம் நம்மால் எழுதுந் தரத்ததோ என்று சிந்திக்கின்றனரென்க. ஊசலுயிர்ப்பினர் - உயிர் தத்தளிக்கின்றனர்; இனி, இச்செய்யுளுக்கு - சிலர், கொங்கைகளில் மன்மத பாணம் தைக்கப் பெருமூச்செறிந்து அழுது, 'இனிச்செய்வது என்ன இருக்கிறது? இராவணனுடைய உருவத்தைச் சித்திரத்திலெழுதுதலாவது செய்யலாமா?' என்று நினைக்கின்றனரெனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். முந்தினவுரைக்கு-'அழுது' என்றது 'செய்வது' என்பதனோடும், இவ்வுரைக்கு 'எண்ணுகின்றார்'என்பதனோடும் இயையும்; முந்தின வுரையில், 'எழுதலாங் கொல்'என்றது - எழுதுதற்கு அருமை காட்டும். பி - ம்:—[1]எய்கணை. இச்செய்யுள் "ஆவதொன்றருளாய்" என்ற அடுத்துள்ள பாடலுக்குப்பின் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலுள்ளது. (267)

173. [1]ஆவ தொன்றரு ளாயென நாவியைக்
கூவு கின்றிலை கூறலை [2]சென்றெனப்
பாவை பேசுவ போற்கண் [3]பனிப்புறப்
பூவை யோடும் புலப்புகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர்-சில இயக்கியர்,—கண் பனிப்பு உற - (தமது) கண்கள் மிகுதியாக நீர் துளிக்க,—'எனது ஆவியை கூவுகின்றிலை - என்னுடைய உயிரை [எனது பிராணநாயகனான இராவணனை] இங்கு வரும்படி (போய்) அழைக்கின்றாயில்லை; சென்று கூறலை - (என் செய்தியை என்கணவனிடத்திற்) போய்ச் சொல்லுகின்றாயுமில்லை; ஆவது ஒன்று அருளாய் - (இங்ஙனம் எனக்கு) ஆகவேண்டிய காரிய மொன்றையும் (என்பக்கல்) இரக்கங்கொண்டு செய்யாதிருக்கின்றாய்,' என - என்று, பாவை பேசுவ போல் - சித்திரப்பிரதிமைகள் பேசுவனபோல, பூவையோடும் புலம்புகின்றார் - நாகணவாய்ப்பறவைகளை நோக்கிக் குறைசொல்லியழுகின்றார்கள்; (எ - று.)

'எனது' என ஒருமையாகக்கூறியதனால், தனித்தனி அவரவர் தாம் தாம் வளர்க்கும் பூவையை நோக்கி இங்ஙனஞ் சொல்லியிரங்குகின்றன ரென்க. பாவை பேசுவதுபோல் - இல்பொருளுவமையணி. ஆவது ஒன்று- அநுகூலமானதொரு காரியம். இனி, 'ஆவதொன்றருளாய்' என்பதற்கு - உன்னால் ஆகக்கூடியதோருதவியையுஞ் செய்யமாட்டாயா? என்றும் பொருள்கூறலாம். பனிப்பு - இடைவிடாது நீர் துளித்தல். பி - ம்:—[1] ஆவவென்று. [2]சேர். [3]பசப்புற. (268)

174. ஈரத் தென்ற [1]லிழுக்க [2]மெலிந்துதம்
பாரக் கொங்கையைப் [3]பார்த்தனர் பாதகன்
வீரத் தோள்களின் [4]வீக்க நினைந்துயிர்
சோரச் சோரத் துளங்குகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சில இயக்கப்பெண்கள்,—ஈரம் தென்றல் இழுக்க - (பிறர்க்குக்) குளிர்ச்சியைச்செய்யுந் தென்றற்காற்று (தம்மீது உராய்ந்து) துன்பத்தையுண்டாக்க அதனால், மெலிந்து - வருந்தி, தம் பாரம் கொங்கையை பார்த்தனர்-தமது பருத்த தனங்களைப் பார்த்தவர்களாய், பாதகன் வீரம் தோள்களின் வீக்கம் நினைந்து-(தம்மைக்கூடாது) வருத்துபவனான இராவணனது போர்த்திறமமைந்த தோள்களின்பருமையைக் கருதி, உயிர்சோர சோர துளங்குகின்றார்-(தமது) உயிர் மெலிய மெலியத் துடிக்கின்றார்கள்;

மகளிர்க்குத் தனம்போல ஆடவர்க்குத் தோள் வேட்கை விளைக்குஞ் சிறந்த உறுப்பாதலால், இம்மகளிர் தமது பருத்த கொங்கைகளைப் பார்த்தவுடன், அவைபயன்படும்படி தழுவுதற்கு உரிய இராவணனது பருத்ததோள்கள் அதுசெய்யாது நிற்றலைக் கருதி விரகவேதனையால் மரணாவஸ்தைப் படுகின்றனரென்க. ஈர - (தமது உடம்பை) ஈர்வதாய் எனினுமாம். இப்பொருளில், ஈர - செயவெனெச்சம். இன்பம் பெறாமல் வருத்தத்தை விளைவிப்பது மாத்திரமா யிருத்தல் பற்றி, அவர்கள் தமது பருத்த கொங்கையை வீண்பாரமாகக் கருதுகின்றன ரென்பதும் தோன்ற, 'பாரக் கொங்கை' எனப்பட்டது. பாதகன்-நலிபவனென்க. இனி, தனக்கு உரிமை பூண்ட மகளிர் பலரிருக்கவும் பிறன்மனைவியை [சீதையை]

விரும்புதலாகிய கொடிய பாவச் செயலையுடையவனென்று உரைத்தலுமாம்; "அறனிற் கொண்ட 'தன் மனையாளை மளித்தலத்திலழுதிரங்கப், பிறனில்தேடும் பெரும்பாவி" என்றது காண்க. [1]இழுக என்ற பாடத்திற்கு - உராய்தலினாலென்க. பி - ப்:— [2]மெலிந்த. [3]பார்த்திந்தப், பார்த்தந்த. [4]வீக்குமென, வீக்கவென. ()

175. **நக்க செம்மணி நாறிய [1]நீணிழல்**
பக்கம் வீசுறு [2]பள்ளியிற் பல்பகல்
ஒக்க வாசை [3]யுலக்க வுலந்தவர்
செக்கர் வான்றரு திங்களொத் தார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சில இயக்கமாதர்,—நக்க - விளங்குகின்ற, செம்மணி - சிவந்த இரத்தினங்களினின்று, நாறிய - தோன்றிய, நீள் நிழல்-நீண்ட ஒளிகள், பக்கம் வீசுறு - பக்கங்களில் வீசப்பெற்ற, பள்ளியில் - படுக்கையிலே, பல் பகல் ஒக்க ஆசை உலக்க உலந்தவர் - பலநாள்களாய் ஒரேவிதமாகத் தமது ஆசை வீணேயொழிதலால் மெலிந்து கிடப்பவர்களாய்,—செக்கர் வான் தரு திங்கள் ஒத்தார் - செவ்வானத்தில் தோன்றுகின்ற சந்திரனைப் போன்றிருந்தார்கள்; (எ - று.)

செந்நிறவிரத்தினங்கள்பதிக்கப்பெற்ற கட்டிலிலே அவ்விரத்தினங்களினொளி வீசுதலாற் செந்நிறமாக விளங்கும் மெத்தையிலே விரகவேதனையால் மெலிந்துகிடக்கின்ற மகளிர்க்கு, அந்திமாலைப்பொழுதிற் செவ்வானத்தினிடையே காணப்படுகின்ற கலைகுறைந்த சந்திரனை உவமைகூறினர்; **உவமையணி.** மாலைக்காலத்து மேற்றிசையிற் காணப்படுகின்ற செவ்வானத்தில் விளங்குஞ் சந்திரன் பிறையேயாமென்பது வெளிப்படை: கலைகுறைந்த அது, உடல் மெலிந்த மாதர்க்குஒப்புமை. **பி - ம்:—** [1]நாணிழல். [2]மாளிகைப். [3]உலர்த்த. (270)

176. **[1]வாளி னாற்றெளி கற்பக வல்லியர்**
தோளி னாற்றிய தூங்கம ளித்துயில்
நாளி னாற்செவி யிற்[2]புக நாமயாழ்த்
தேளி னாற்றிகைப் பெய்துகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) வாளினால் தெளி - ஒளியினால் தெளிவுபெற்று விளங்குகின்ற, கற்பக வல்லியா-கல்பகவிருக்ஷத்தைச் சார்ந்துபடருங் காமவல்லியென்னும் பொற்பூங்கொடி போன்றவர்களான, சிலர் - சில இயக்கமகளிர்,—தோளின் நாற்றிய - (விரக வேதனையால் மெலிவுற்ற தங்கள்) தோள்கள் (சோர்ந்தாடுவது) போல அசைந்தாடுமாறு கட்டியிருக்கின்ற, தூங்கு அமளி - தூங்குமஞ்சத்தில், துயில் நாளினால் - தூங்கும்போது, செவியில் புக - (பாடகர்வந்து பாடுகின்ற வீணைப்பாட்டு) காதில் நுழைய, நாமயாழ் தேளினால் - அச்சந்தருகின்ற அவ்வீணையினிசையாகிய தேளினால், திகைப்பு எய்துகின்றார்-மயக்கமடைகின்றார்கள்; (எ - று.)

இராவணனுக்கு உரிமைபூண்ட இயக்கமாதர்கள் நடுநிசியான தனால் படுத்துச் சிறிது துயில முயன்றுபார்ப்போமென்றெண்ணி, தூங்குமஞ்சத்தி லமைக்கப்பட்டுள்ள படுக்கையிற் சேர்வாராயி னர்: இவர்கட்கு இனிய தூக்கத்தை விளைக்குமாறு இவர்கள் மாளிகைக்குச் சென்று இவர்கள் செவிப்பட நாள்தோறும் வீணை வாசிக்கும்படி இராவணனு லேவப்பட்டிருந்த இன்னிசைப் பாடகர், தம்வழக்கப்படி அச்சமயத்தில் அங்குவந்து வீணைவாசிக்க லா னூர்கள்: அவ்யாழினிசை காமோத்தீபகப் பொருள்களிலொன்றாத லால், அப்பிரிவுடை மகளிரின் காதிற்பட்டமாத்திரத்தில் அவர் கட்கு வருத்தத்தை மிகுவிக்க அதனால் தேள்கொட்டினாற்போல அவர்கள் மிக்க வருத்தத்தை யடைவாராயினரென விவரங் காண்க. தூங்கு அமளி - ஊசலாக அமைத்த சயனம். அது தொங்கியசைந்தாடுதற்கு, அப்பிரிந்த மகளிரின் மெலிவுற்ற தோள்க ளசைந்தாடுதலை உவமைகூறினார்.

யாழ் - அதன் இசைக்கு முதலாகுபெயர். நாம் - அச்சந்தருவ தோருரிச்சொல்; இதன்மேல் அ-சாரியை; நாமம் என்று எடுத்து "உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது" என்பர் நச்சினார்க்கினியர். இனி, நாமம் யாழ்- பிரசித்திபெற்ற வீணையென்றலுமொன்று. செவியிற் புக நாமயாழ்த்தேளினால் திகைப்பெய்துகின்றார்—மேல் 192-ஆங் கவியில் "அளந்த பாடல் வெவ்வரவு தஞ்செவியுக வலமர லுறு கின்றார்" என்பதனோடு ஒப்பிடுக. நாளினால் - உருபுமயக்கம். பி - ம்:—[1]வாளினாற்றிய. [2]புகுநாமயாழ். (271)

177. கவ்வு [1]தீக்கணை மேருவைக் கால்வளைத்து
எவ்வி னுன்மலை யேந்திய [2]வேந்து தோள்
வவ்வு [3]சாந்துதம் [4]மாமுலை [5]வெளவிய
செவ்வி [6]கண்டு குலாவுகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர்-சில இயக்கமாதர், - மேருவை கால்வளைத்து- (வில்வடிவங்கொண்ட) மகாமேருமலையை இருமுனைகளையும் வளையச்செய்து, கவ்வு தீ கணை எவ்வினன் - (பட்ட இடத்திற்) பற்றுமியல்புள்ள அக்கினியை முனையாகவுடைய (திருமாலாகிய) அம்பை(த் திரிபுரசங்காரகாலத்தில்) எய்தவனான சிவபிரானது, மலை- (இருப்பிடமாகிய) கயிலைமலையை, ஏந்திய-பெயர்த்து உயரத் தூக்கிய, ஏந்துதோள் - உயர்ந்த (இராவணனது) தோள்களில், வவ்வு - பூசப்பட்ட, சாந்து - சந்தனக் குழம்பை, தம் மா முலை வெளவிய - தங்களுடைய பருத்த தனங்கள் கவர்ந்துள்ள, செவ்வி - நிலையை, கண்டு - பார்த்து, குலாவுகின்றார்-மகிழ்கின்றார்கள்;

சில மகளிர், முன்பு தாம் இராவணனைத் தழுவிய காலத்தில் அவனது தோள்களிற் பூசப்பட்டுள்ள சந்தனக்குழம்பு தமது கொங்கைகளில் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, அந்தப் பழைய இன்ப நிலையை ஞாபகத்திற்கொண்டு இந்தப்பிரிவுக் காலத் தில் ஒருவாறு மகிழ்ந்து பொழுதுபோக்குவாராயினரென்க. இராவணனைப்பிரிந்து பலமாதகாலமாயினும் அந்நாள் முதல்

இவர்கள் பிரிவுத்துயரால் நீராடாமலேயிருக்கின்றன ரென்பது இதனாற் போதரும் எனவும், "நாள் பலவு, மண்ணுதமேனியும் வாராவுறக்கமு மாசுடையும், புண்ணன நெஞ்சும் புகைதாழுயிர்ப்பும் பொரிமுத்துமே" எனப் பிரிவாற்றாமைக்குரிய குறிகள் எனவும் கூறுப. எவ்வுதல் - ஏவுதலென்பதன் விகாரம். 'திக்கணை யெவ்வினன் மலையேந்திய தோள்' எனவே, இராவணன் புஜமென்றதாயிற்று. பி - ம்:—[1]திண்டிறல். [2]ஏந்தரேள். [3]சாந்தந்தம். [4]முழு, உறு. [5]வைகிய. [6]கொண்டு. (272)

178. கூடி நான்குயர் வேலையுங் கோக்கநின்று
ஆடி னன்புக ழங்கை நரம்பினல்
நாடி நாற்பெரும் பண்ணும் நயப்புறப்
பாடி னன்பெயர் பாடுகின் றார்[1]சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சில இயக்கியர்,—உயர்-பொங்கியெழும் இயல்புள்ள, நான்கு வேலைஉம் - நாற்றிசைக்கடல்களும், கூடி கோக்க - (தம்மில்) நெருங்கிக்கலந்து பெருவெள்ளமாக, (அந்த மகாப் பிரளய காலத்தில்), நின்று - (தான் அழியாது) நின்று, ஆடினன் - ஆனந்த தாண்டவஞ்செய்தவனான பரமசிவனுடைய, புகழ் - கீர்த்தியை, அம்கை நரம்பினல் - அழகிய தனது கையின் நரம்புகளைக்கொண்டு, நாடி - ஆராய்ந்து, நால் பெரும் பண் உம் நயப்பு உற பாடினன் - நால்வகைப் பெரும்பண்களும் இனிமையடையும்படி பாடியவனான இராவணனுடைய, பெயர் - புகழை, பாடுகின்றார் - பாடுகின்றவரானார்கள்; (எ - று.)

விரகவேதனையுற்ற மகளிர் சிலர், தமது கணவனுடைய புகழைக்கூறும் பாட்டுக்களைப் பாடிப் பொழுதுபோக்குவாராயின ரென்க. பெயர் பாடுதல் - நாமசங்கீர்த்தனமுமாம். 'கூடி நான்குயர் வேலையுங்கோக்க நின்றாடினன்' என்றதனால், சிவபிரான் அழித்தல்தொழிற்கடவுளென்பதையும் அப்பெருமானது அற்புத சக்தியையும் வெளியிட்டார். இராவணன் கைலாசகிரியைப் பெயர்த்தெடுக்கத் தொடங்கி நசுக்குண்டு நெடுநாள் புலம்புகின்ற பொழுது, பிரஹஸ்தன் முதலிய மந்திரிகள் சொன்னதனால், தனது பத்துத்தலைகளிலொன்றைத் தடிந்து தனது இருபது கைகளுள் ஒன்றுடன் சேர்த்து அக்கையின் நரம்புகளை தந்திரிகளாய் நிற்க வீணையாக அமைத்து அச்செயற்கைச் சாரீரவீணையைக்கொண்டு ஸாமவேத கானஞ்செய்து சிவபிரானை மகிழ்வித்து வரம்பெற்றன னென்பது வரலாறு. ஆதலால் 'ஆடினன் புகழங்கைநரம்பினல் நாடிப்பாடினன்' என்றார். பெரும் பண் - ஸம்பூர்ணராகம். அவை-பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி என நான்கு. பி - ம்:—[1]பலர். ()

179.—அநுமான் இயக்கியர் வீதியைக்கடந்து அரக்கியர் வீதி சேர்தல்.

இளைய தன்மை யியக்கிய [1]ரீண்டிய
மனையோ ராயிர மாயிரம் [2]வாயில்போய்

அனைய வன்குலத் [3]தாயிழை யாரிடம்
நினைவி னெய்தின னீதியி னெய்தினன்.

(இ - ள்.) இனைய தன்மை - இப்படிப்பட்ட தன்மைகளையுடைய, இயக்கியர் - யக்ஷஸ்திரீகள், ஈண்டிய - நெருங்கி வசிக்கின்ற, மனை - வீடுகளின், ஆயிரம் ஆயிரம் வாயில் போய் - பலவாயிரக் கணக்கான வாயில்களைக் கடந்து,—நீதியின் எய்தினன் - நியாயமார்க்கத்திற் சேர்ந்தொழுகுபவனான அநுமான், அனையவன் குலத்து ஆயிழையார் இடம் - அவ்விராவணனது குலத்துமகளிர் (ராக்ஷஸஜாதி ஸ்திரீகள்) இருக்கின்ற இடத்தை, நினைவின் எய்தினன் - (தனது) விருப்பத்தின்படி அடைந்தான்; (எ - று.)

சிறிதுந்தடையில்லாமல் தான் நினைத்தபடி சென்று சேர்ந்தனனென்பார், 'நினைவி னெய்தினன்' என்றார்; இத்தொடர்க்கு, தான் நினைத்தமாத்திரத்தில் [அதிவிரைவில்] சேர்ந்தனனென்றுமாம். நீதியின் எய்தினன் - நீதிசாஸ்திர முறைப்படி உத்தம தூதனாய்ச் சென்றவனுமாம்: இத்தொடர் - முறையே [ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்] அம்மாளிகைகளிற் சென்று தேடியவனான அநுமானென்றும் பொருள்படும். மூன்றாமடி - முற்றுமோனை. பி - ம்:— [1]எய்திய. [2]கோடியாம். [3]ஆய்வளையாரிடம். (274)

வேறு,

180.—இதுமுதற் பதினொரு கவிகள்-அநுமான் சென்ற நடுநிசியில் இராவணனுக்கு உரிமைபூண்ட அரக்கியரின் பிரிவாற்றாமையாலான பலவேறு நிலைமைகளைக் கூறும்.

எரிசுடர் மணியின் செங்கே ழிளவெயி லிடைவிடாது
விரியிருள் [1]பருக நாளும் விளக்கின்றி விளங்கு மாடத்து
அரிவையர் [2]குழுவு நீங்க வாசையுந் தாமு மேயாய்
ஒருசிறை யிருந்து போன வுள்ளத்தோ டூடு வாரும்.

(இ - ள்.) (சுவர்களிற்பதிக்கப்பெற்று), எரி சுடர்-நெருப்புப்போல விளங்குகின்ற, மணியின்-மாணிக்கங்களின், செம் கேழ் இள வெயில்-செந்நிறமுள்ள இளஞ்சூரியகிரணம்போன்ற ஒளி, இடை விடாது-நடுவிலொழிதலில்லாமல், விரி இருள் பருக-பரவுமியல்பினதான இருளை உண்டிட்டுப்போகுதலால், நாள்உம்-எந்நாளும், விளக்கு இன்றி - விளக்குவைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாமலே, விளங்கும்-(தாமே) விளங்குகின்ற, மாடத்து-மாளிகைகளில், அரிவையர் குழுவு நீங்க - (தோழியர் ஏவல்செய்பவர் என்ற) அம்மகளிரது கூட்டம் (தம்மைவிட்டு உறங்குவதாக) நீங்க, ஆசைஉம் தாம்உம் ஏ ஆய் - (தாம் கொண்டுள்ள) காதலும் தாமுமே தனியாக, ஒரு சிறை இருந்து - ஒரு புறத்திலே ஒதுங்கியிருந்துகொண்டு, போன-(தமது கணவனான இராவணனிடத்துச்) சென்ற, உள்ளத்தோடு -மனத்தோடு, ஊடுவார்உம் - பிணங்குகின்றவர்களும்,—(எ - று.)

பிரிந்திருக்கின்ற சமயத்திலெல்லாம் அரக்கியரது மனம் நாயகனான இராவணனிடத்தே செல்கின்றது; அதுபற்றி அவர்கள்

அம்மனத்தைக்குறித்து 'நமது காதலனான அவன் பிரிந்து நம்மை நினையாதிருக்க, நீ மாத்திரம் அவனிடத்துச்செல்வதென்ன?' என்று பிணங்குகின்றன ரென்க. திருக்குறளில் நெஞ்சொடு கிளத்தலில் "பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர், பின் செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு" என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

இரவில் நெடுநேரமானதனால் மகளிரனைவரும் இத்தலைவியரைப் பிரிந்து துயில்கொள்ளச்சென்றன ரென்பார் 'அரிவையர் குழவு நீங்க' என்றும், இங்ஙனம் துணை எவருமில்லையாகத் தணியாத ஆசையுடனே ஒருபுறத்து ஒதுங்கியிருந்து வருந்தினரென்பார் 'ஆசையுந் தாமுமேயாயொருசிறையிருந்து' என்றும் கூறினர். அன்றியும்,விரகவேதனையுடையார் தமது காதல்நோய் மிகுதியைப் பிறர்காணுதற்கு நாணி அனைவரையும் அகற்றிவிட்டுத் தனியேயிருத்தலும் இயல்பு; இச்செய்யுளில் 'எரிசுடர் மணி' என்றும், 'நாளும் விளக்கின்றி விளங்குமாடத்து' என்றும், 'அரிவையர் குழவுநீங்க ஆசையுந் தாமுமேயாய் ஒரு சிறையிருந்து போன வுள்ளத்தோடு ஊடுவாரும்' என்றும் அமைந்தவை, அம்மாடங்கட்கு அநுமான் எரியூட்டுதலாலும் இராமபிரான் இராவண சங்காரஞ் செய்தலாலும் அவ்வரக்கியர்க்கு அதிசீக்கிரத்தில் நேருந் தீங்குகளைக் குறிக்கும் அமங்களச்சொற்களாமென உய்த்துணர்க. எரிசுடர் - நெருப்பு: அன்மொழி: இனி, எரி - நெருப்புப் போன்ற, சுடர் - ஒளியையுடைய என்று உவமைத்தொகையுமாம். பி - ம்:—[1]பருகி. [2]குழுவுநீங்கி, குழுவைநீக்கி. (275)

81. **நகையெரிக் கற்றை நாவி நெற்றி[1]தோய்ந் தனைய வோதி**
புகையெனத் தும்பி சுற்றப் புது[2]மலர்ப் பொங்கு சேக்கை
பகையென [3]வேகி [4]யான்ற பளிங்குடைச் சீதப்பள்ளி
[5]மிகையொடுங் காத காம விம்மலின் வெதும்பு வாரும்.

(இ-ள்.) நகை எரி கற்றை நெற்றி-விளக்கமுள்ள அக்கினிச் சுவாலையின்மீது, நாவி தோய்ந்து அனைய - கஸ்தூரிப்புழுகு பூசினால் போன்றுள்ள, ஓதி - கூந்தலில், புகை என தும்பி சுற்ற - புகைபோல வண்டுகள் சூழ்ன்றுமொய்க்க, புதுமலர் பொங்கு சேக்கை - புதிய [அன்றலர்ந்த] மலர்கள் பரப்பப்பெற்ற விளங்குகின்ற படுக்கையை, பகை என- (தமக்கு) விரோதமாகக் கொண்டு, ஏகி - (அதனைவிட்டுச்) சென்று, ஆன்ற பளிங்கு உடை சீதம் பள்ளி - அகன்ற படிகக்கல்லினாலமைதலையுடைய குளிர்ந்த மேடையைப் படுக்கையாகக்கொண்டு அதிற்கிடந்து, மிகை ஒடுங்காத காம விம்மலின் வெதும்புவாரும் - மேன்மேல்வளர்தல் தணியாத காம மிகுதியால் தவிப்பவர்களும்,—(எ - று.)

விரகவேதனையுற்றார்க்கு மலர்ப்படுக்கை காதல்நோயை மிகுவித்தல் பற்றி, இராவணனைப் பிரிந்துள்ள அரக்கியர் அதனைப் பகையென்று கருதிவிட்டுச் செல்வாராயினர்; அங்ஙன் மலர்ப் பள்ளியைவிட்டுக் குளிர்ச்சியைநாடிப் பளிங்குத்தரையிற் படுத்தவிடத்தும் காதல்நோயின் வெம்மை தணிய விரகில்லையாகவே,

காதல் மிகுதியால் அங்கும் தவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன ரென்ப தாம். அரக்கியர் அக்கினிச்சுவாலைபோலச் செந்நிறமாய் விளங்கு கின்ற தமது செம்பட்டமயிரின்மீது கஸ்தூரியினாலாகிய மயிர்ச் சாந்தைப் பூசி அலங்கரித்துள்ளதனால், அவர்கள் கூந்தல் 'நகை யெரிக்கற்றை நெற்றிநாவி தோய்ந்தனையவோதி' எனப்பட்டது. நெற்றி-உச்சி, மேலிடம். செம்பட்டமயிரின்மீது வண்டுகள் சூழ்ந்து மொய்த்தல் அக்கினிச்சுவாலையின்மீது புகை சூழ்ந்திருந்தாற் போலுமென்பார், 'ஓதி புகையெனத் தும்பிசுற்ற' என்றார். இவர்கள் கூந்தலில் மொய்த்துள்ள வண்டுகள் இவர்கள் இடம் விட்டுப் பெயரும்பொழுது புடைபெயர்ந்து சுழலுதலையும் 'தும்பி சுற்ற' என்றதிற் குறித்தவாறும். இச்செய்யுளில், அரக்கியர் குழற்கற்றைக்கு எரிக்கற்றையையும், அத்தலைமயிரில் மொய்க்கும் வண்டுகட்குத் தீப்புகையையும் உவமை கூறியதும், அவர்கள் மலர்ப்பள்ளியிற்படுத்தலைவிட்டு வெறுந்தரையிற் படுத்து ஆசை நோயால் தவிப்பவராயின ரென்றதும், அவர்கட்கு இனி விரைவில் நேரும் அமங்களத்துக்குச் சூசகமாதல் காண்க. இங்ஙனம் வரும் இடங்களில் இங்ஙனேயுய்த்துணர்க. நாவி - நாபி; மிருகநாபி. தோய்ந்தனைய - தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]தோய்த்தனைய. [2]மலர் பொங்கு. [3]எய்தி. [4]யாணர்ப். [5]மிகையுயிரோடும். (276)

182. **சவிபடு தகைசால் வானந் தானொரு மேனி யாகக்**
குவியுமீ னார மாக மின்கொடி மருங்கு லாகக்
கவிரொளிச் [1]செக்கர் கற்றை யோதியா [2]மழையுண் கண்ணா
அவிர்மதி நெற்றி யாக [3]வந்திவா னொக்கின் றாரும்.

(இ-ள்.) ஒரு மேனி தான்-ஒப்பற்ற [பெரிய] தங்களுடம்பே, சவிபடு தகை சால் வானம் ஆக- சூரியனொளி சாயப்பெற்ற பரப்பு மிக்க ஆகாயமாகவும்,—நெற்றி - (தங்கள்) நெற்றி, அவிர் மதி ஆக - அவ்வானத்து விளங்குகின்ற பிறைச்சந்திரனாகவும்,— ஆரம் - (தாங்களணிந்துள்ள) முத்துமாலைகள், குவியும் மீன் ஆக - (அவ்வானத்தில்) திரண்டு விளங்குகின்ற நட்சத்திரங்களாகவும், —மருங்குல் - (தங்கள்) இடை, மின் கொடி ஆக - மின்னற்கொடி யாகவும்,—கற்றை ஓதி - திரட்சியான (தங்கள்) கூந்தல், கவிர் ஒளி செக்கர் ஆ - முருக்குமலரி னொளிகொண்ட செவ்வானமாக வும்,—உண் கண் - மையுண்ட (தங்கள்) கண்கள், மழை ஆ-மேக மாகவும், அந்தி வான் ஒக்கின்றார்உம் - (தாங்கள்) மாலைக்காலத்து ஆகாயத்தை யொத்திருக்கின்றவர்களும்,—(எ - று.)

இயைபுருவகவணியை அங்கமாகக்கொண்டுவந்த உவமையணி கரியவானம் மேனியாக, செவ்வானம் செம்பட்டமயிர்க் கூந்தலாக பிறை நெற்றியாக, நட்சத்திரக்குழு முத்துமாலையாக, கொடிமின் னல் இடையாக, அரக்கியர் அந்திவானத்தை யொத்து விளங்கின ரென்பதாம். அரக்கியரது உடம்புக்கு வானம் - கரிய பெரிய வடிவில் உவமம். இராவணனைப்பிரிந்த வருத்தத்தால் இவ்வரக்க மாதர் ஆபரணங்களையணிந்து விளங்காமைபற்றி, இவர்களுடம்

புக்கு, சூரியன் அத்தமிக்கப்பெற்ற வானம் உவமை கூறப்பட்டது: விரகதாபங்கொண்ட இவர்கள் அவ்வெப்பத்தைத் தணிக்கக் கருதிக் குளிர்ச்சிசெய்யு மியல்பினவான முத்துக்களைத் தமது உடம்பின்மீது தரித்தனரென்பதுதோன்ற, ஆரமாத்திரத்தையே கூறினர். 'மின் கொடி மருங்குலாக' என்றதனால் - விரகதாபத்தால் இவர்களது இடை மிக மெலிந்துள்ளதென்பதும், 'மழையுண்கண்ணு' என்றதனால் - இவர்கள் கண்ணுங்கண்ணீருமாயுள்ளா ரென்பதும் பெறப்படும். செவ்வானத்துப் பிறை ஒளி மழுங்கிய தாதலால், அது விரகிணிகளின் பொலிவிழந்த நெற்றிக்கு உவமையாதற்கு ஏற்கும். செம்பட்டமயிரையுடைமை, அரக்கியர்க்கு இயல்பு. மேகத்தையுடைமை வானத்தினியல்பு ஆதலால், அதனையுங் கூறினர். பி - ம்:—[1]செக்கர்க்கற்றை. [2]மழையொண்கண்ணார். [3]அந்தியாள். (277)

183. **பானலுண் கண்ணும் வண்ணப் படிமுறை மாறப் பண்ணைச்**
சோணைபோன் றளிகள் பம்புஞ் சுரிகுழற் கற்றை சோர
மே[1]னிமிர்ந் தெழுந்த மாட வெண்ணிலா முன்றி னண்ணி
வானமீன் கையின் வாரி மணிக்கழங் காடு வாரும்.

(இ - ள்.) மேல் நிமிர்ந்து எழுந்த - மேலேயோங்கியெழுந்த [மிகவுயர்ந்த], மாடம்-உபரிகைவீடுகளிலுள்ள, வெள் நிலா முன்றில் - வெண்மையான நிலாவிளங்கும் முற்றத்தை, பண்ணை நண்ணி - தோழியரான மகளிரது கூட்டத்துடன் அடைந்து,— பானல் உண் கண் உம் - நீலோற்பலமலர்போன்ற மையுண்டகண்களும், வண்ணம் படி முறை மாற - (தமது) நிறம் முறையே மாறவும்,—சோணைபோன்று அளிகள் பம்பும் - விடாப்பெருமழை போன்று பெருகுகின்ற தேன் மிக்க, சுரி குழல் கற்றை - நுனி சுருண்ட தலைமயிரின் தொகுதி, சோர - தளர்ந்துதாழவும்,— வானம் மீன் கையின் வாரி - ஆகாயத்து விளங்குகின்ற நட்சத்திரங்களைக் கைகளாற் சேர்த்தெடுத்து, மணி கழங்கு ஆடுவார் உம்- அழகிய கழற்சிக்காய்களாகக் கொண்டு ஆடுகின்றவர்களும்,—

இராவணனது பிரிவை யாற்றாமல் விரகதாபத்தால் வருந்துகின்ற அரக்கியரிற் சிலர் நள்ளிரவிலுமுட்படத் துயில்கொள்ளாமையால் அப்பொழுது ஏதேனுமொரு தொழிலிற் கருத்தைச் செலுத்தி அதனால் ஒருவாறு பொழுதுபோக்கக் கருதி, தமது மாளிகையுபரிகையின் நிலாமுற்றத்தைத் தனது தோழியருடனே யடைந்து, அங்கு அருகிலிருக்கின்ற நட்சத்திரங்களிற் சிலவற்றைக் கைகளால் வாரியெடுத்து அவைகளைக் கழற்சிக்காய்களாகக் கொண்டு ஆடுகின்றனரென்க. இதில் அம்மாடமாளிகைகள் நட்சத்திரமண்டலங்களை யளாவி உயர்ந்துள்ளனவென்பதும், அரக்கியர் மிகப்பெருவடிவமுடைய நட்சத்திரங்கள் பலவற்றை எளிதில் இடம்விட்டுப் பெயர்த்தெடுத்துச் சுவாதீனமாகக்கொண்டு ஆடுகருவியாக்கி ஆடவல்ல ஆற்றலுடையவரென்பதும் விளங்கும்.

நக்ஷத்திரங்கள் பலவேறு நிறமுடையன என்பது பிரசித்தம்: கீழ் 102-ஆஞ் செய்யுளையுங் காண்க. அங்ஙனம் சில நக்ஷத்திரங்களைக் கைகளிற்கொண்டு அவற்றினிடத்துக் கண்பார்வையை வைத்து அவற்றை உயரச் செலுத்தி யாடுகையில் அவை ஒன்றன்பின் ஒன்ருக எழுந்து கண்களுக்கு நேராகச் சமீபித்து வரும்பொழுது அவற்றின் பல வேறுவகைப்பட்ட ஒளி மாறிமாறிப் பாயுந்தோறும் கண்கள் நிறம்மாறுபடுதலை, 'பானலுண்கண்ணும் வண்ணப்படி முறைமாற' என எடுத்துக்காட்டினர். வண்ணப்படி - நிறமாகிய பண்பு என இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை; படி - குணம். அங்ஙனம் ஆடும்போது உண்டான சிறிது அயர்ச்சியாற் கூந்தல் சிறிது சோர்தல், இரண்டாமடியில் எடுத்துக்கூறப்பட்டது. மணிக்கழங்கு - இரத்தினங்களாற் கழற்சிக்காய்கள் போலச் செய்தவை யென்றுங் கொள்ளலாம்; நக்ஷத்திரங்களோடொப்ப இரத்தினங்களிலும் பலவேறு நிறமுண்டென்பதும், கீழ் 102-ஆங் கவியால் விளங்கிற்று.பிரிவுக்காலத்தில் தம்மை வருத்துகின்ற சந்திரனுக்குத் தாம் ஓர் ஊறுசெய்யக் கருதி நிலாமுற்றத்திற்சேர்ந்து அவனுக்குப் பிரிவுத்துயர்விளையுமாறு அவன் மனைவியராகிய நட்சத்திரங்களைக் கைகளால் வாரியெடுத்துக் கழங்காடலாயின ரெனத் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணிபட ஒரு கற்பனை கற்பிக்கவும் இடமிருத்தலை உய்த்துணர்க.

நிலாமுன்றில் - உபரிகையில் நிலவெறிக்கும் வெளியாகிய முன்னிடம். "சோணைபோன்றளிகள் பம்பும்சுரிகுழற்கற்றை" என்பதற்கு - விடாப் பெருமழைபொழியுங் காளமேகம்போன்று வண்டுகள் நிறையமொய்த்து ஆரவாரிக்கப்பெற்ற கடை சுருண்ட கூந்தலின் திரட்சியென்று உரைப்பினும்ஆம். பி - ம்:—[1]நிவந்தெழுந்த. (278)

184. உழையுழைப் பரந்த வான யாற்றுநின் றும்பர் நாட்டுக்
குழை[1]முகத் தாயந் தந்த புனல் [2]குளிர்ப் பிலவென் றூடி
இழைதொடுத் திலங்கு [3]மாட மிடைதடு மாற வேறி
மழைபொதுத் தொழுகு நீரான் மஞ்சன மாடு வாரும்.

(இ - ள்.) உழை உழை பரந்த-பலவிடங்களிற் பரவியுள்ள, வானயாறு நின்று-ஆகாசகங்காநதியிலிருந்து, உம்பர் நாடு-தேவலோகத்தவர்களான, குழை முகத்து ஆயம்-குழையென்னுங் காதணியோடு விளங்கும் முகத்தையுடைய பரிசாரிகைப் பெண்களின் கூட்டம், தந்த-கொணர்ந்துகொடுத்த, புனல்- தீர்த்தங்கள், குளிர்ப்பு இல-குளிர்ச்சியில்லாதன, என்று-என்றுகொண்டு, ஊடி -(அத்தேவமாதர்களோடு) மநஸ்தாபப்பட்டு,— இழை தொடுத்து இலங்கும் மாடம்-இரத்தினங்களை யிழைத்தல் செய்யப்பட்டு விளங்குகின்ற (தமது) கிருகங்களின் உபரிகையின்மேல், இடை தடுமாற ஏறி-(தமது) இடை துவளும்படி ஏறி, மழை பொதுத்து- (தாமே) மேகங்களைக் (கைகளால்) துளைத்து, ஒழுகும் நீரால்- (அவற்றினின்று) சொரிகின்ற நீரைக்கொண்டு, மஞ்சனம் ஆடுவாரும்-நீராடுகின்றவர்களும்,—(எ - று.)

சில அரக்கியர், இராவணனது பிரிவினால் தவிக்கின்ற நள்ளிரவிலே குளிர்ச்சியான புனலில் நீராடி வெம்மை தணியலாமென்று தமக்குக் குற்றேவலாளராயமர்ந்துள்ள தேவமாதரைக் குளிர்ந்த நீர் கொணரும்படி யேவ, அவர்கள் ஆகாசகங்காநதியிலிருந்து புனல் கொணர்ந்து கொடுத்தனர். அந்நீர் மிக்ககுளிர்ச்சியுடையதாயிருந்தும் வெப்பத்தைத் தணிக்கமாட்டாதாக, வெதும்புகின்ற அவ்வரக்கியர் அந்நீர் குளிர்ச்சியுடையதன்றென்றுகருதி, குளிர்ந்தநீர் கொணராததற்காக அப்பரிசாரிகைகளை வெறுத்துத் தாமே அயர்ச்சியால் இடைதுவளுமாறு உபரிகையின் மீது ஏறி அங்குச் சார்ந்துள்ள மேகங்களைக் கைகளாற் பொத்தி அவை சொரியும் நீரைக்கொண்டு ஸ்நானஞ் செய்கின்றன ரென்க. **தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.**

கீழ் 5-ஆஞ் செய்யுளிற் கூறியபடி தேவகங்காநதி மிகவுயர்ந்த இந்நகரத்து மாடமாளிகைகளின் நிலாமுற்றத்தைச் சார்ந்து செல்லுதல் தோன்ற 'உழையுழைபரந்த வானயாறு' எனப் பட்டது. 'உம்பர் நாட்டு ஆயம்' எனவே, தேவமாதரென்றாயிற்று. அவர்கள் அரக்கியர்க்குப் பணிப்பெண்களாயமைந்து ஆகாயகங்காநதியிலிருந்து நீர் கொணர்ந்து உதவுதல், கீழ் 103, 104-ஆஞ் செய்யுள்களிலுங் கூறப்பட்டது. குழை முகத்து ஆயம் என்பதற்கு-(தமது தலைமையும் இன்ப நலமும் ஒழிய ஏவலாளராயினமைபற்றி) வாடிய முகத்தையுடைய மகளிரது திரளென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். நீர் ஒன்றேயாயினும் அதனை முகந்து கொண்டு வந்த பாத்திரங்களின் பன்மைபற்றி, 'புனல் குளிர்ப்பில' எனப் பன்மையாற் கூறப்பட்டது. அரதன மிழைத்த மாடங்களென்பது, 'இழைதொடுத்திலங்குமாடம்' என்பதன் கருத்து. 'இடை தடுமாறவேறி' என்றதனால், அம்மாடங்களின் உயர்வும், மகளிரின்மென்மையும், இவர்கள் விரகவேதனையாலயர்ந்திருத்தலும் புலனும். 'அம்மாடங்களிலேறி மழைபொதுக்கின்றனர்' என்றதனால், மேகமண்டலத்தை யளாவியுயர்ந்துள்ள அம்மாடங்களைச் சார்ந்து மேகங்கள் தவழ்கின்றன வென்பது போதரும்.
பி-ம்:—[1]முகத்தவர்கள். [2]குளிர்ப்பிலது. [3]மாடத்திடை. (279)

185. **பன்னக வரசர் செங்கேழ்ப் பணுமணி [1]வலிநிற் பற்றி**
இன்னுயிர்க் கணவ[2]னீந்தா னெமென விருத்தி விஞ்சை
மன்னவர் முடியும் பூணு மாரமும் பணைய மாகப்
[3]பொன்னணி பலகை சூது துயில்கிலர் பொருகின் றாரும்.

(இ - ள்.) 'செம் கேழ்-செந்நிறமுள்ள, பன்னக அரசர் பணுமணி-சர்ப்பராசர்களுடைய படத்திலிருக்கின்ற மாணிக்கத்தை, இன் உயிர் கணவன் வலிதின் பற்றி ஈந்தான்-(எமது) இனிய பிராணநாயகனான இராவணன் வலிதிற்பறித்துக்கொணர்ந்து (எமக்குக்) கொடுத்தான்: ஆம்-(ஆகலால் அது எம்மிடத்தே) வைத்துக்கொள்ளுதற்கு உரியது,' என-என்று எண்ணி, இருத்தி-(அந்த நாகரத்தினத்தை மாத்திரம்) வைத்துக்கொண்டு, விஞ்சை

மன்னவர் முடிஉம் ஆரம்உம் பூண்உம் பணயம் ஆக-வித்தியாதர ராசர்களிடத்திலிருந்து (இராவணனால் வலியப் பறித்துக்) கொண்டு வந்து தரப்பட்ட அவர்களுடைய கிரீடங்களையும் ஆரங்களையும் மற்றையாபரணங்களையும் பந்தயமாக வைத்து, துயில் இலர்-தூக்கமில்லாதவர்களாய், பொன் அணி பலகை-பொன்மயமான அழகிய பலகையில், சூது பொருகின்றார்உம்-சூதாட்டமாடுகின்றவர்களும்,—(எ - று.)

இராவணனைப் பிரிந்த அரக்கியரிற் சிலர் உறக்கமில்லாமையால் தம்மில் ஒருவரோடொருவர் நடுநிசியிலும் சூதாடுவாராயினரென்க. அங்ஙனம் ஆடுங்காலத்து அவர்கள், முன்பு இராவணனால் தமக்குத் தரப்பட்டுள்ள பொருள்களுள் நாகரத்தினத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு மற்றவற்றையெல்லாம் பந்தயமாக வைத்து ஆடுகின்றனரென்க. இனி இச்செய்யுளுக்கு, 'பன்னகவரசர் செங்கேழ்ப் பணாமணிவலிதிற்பற்றி இன்னுயிர்க் கணவன் ஈந்தான்' என்று (நாகராசரது சிரோரத்தினத்தின் சிறப்பையெடுத்துச்) சொல்லி அதனைப் பந்தயமாக வைத்து (இங்ஙனமே மற்றவற்றின் சிறப்பையும் எடுத்து சொல்லி) விஞ்சை மன்னவர் முடிமுதலியவற்றையும் பந்தயமாக வைத்துச் சூதாடுகின்றனரென்று பொருள் கொள்ளலுமாம்; அவ்வுரையில், 'ஆம்' என்பதற்கு இது தக்க பந்தயமாகுமென்க. இனி கணவன் பணாமணி வலிதிற் பற்றி ஈந்தானும் என (அதனைப்) பொன்னணிபலகையாக இருத்தி, சூது பொருகின்றனர் என்பாருமுளர்.

விஞ்சை-வித்தியாதரர்க்குப் பண்பாகுபெயர். (சீவகசிந்தாமணியில் "விஞ்சைக்கிறைவன்" என்றவிடத்து, நச்சினார்க்கினியர் 'விஞ்சை-குணப்பண்பு, பண்புடைப்பொருள் மேல் நின்ற ஆகுபெயர்' என்றது காண்க.) பலகை-சூதுகாய்களை வைக்கும் அறை வகுத்த பலகை. படைகளைக்கொண்டு செய்யும் போரில் வெற்றிதோல்விகளால் இராச்சியத்தைப் பெறுதலும் இழத்தலும் நிகழ்தல்போலக் காய்களைக்கொண்டு செய்யுஞ் சூதாட்டத்திலும் ஜயாபஜயங் காரணமாகப் பொருள்களைப் பெறுதலும் இழத்தலும் நேர்வதுபற்றி, சூதாடுதலைப் பொருதலாகக் கூறுதல் மரபு. சூதாட்டத்தில் ஒருவர் தமது காயைக்கொண்டு எதிரியின் காயை 'கொல், அடி, வெட்டு' என்று கூறிக் களைவதுபற்றியும், மாறுபாட்டுக்கு இடமாதல்பற்றியும், சூதாட்டம், 'போர்' எனத்தகும். பி - ம்:—[1]வலியிற். [2]ஈந்தயாவையுங் கொடுத்து. [3]பொன்னினன் பலகைச் சூது துயிலிலர். (280)

186. [1]தென்னகு குடமுட் பாடல் சித்திய ரிசைப்பத் தீஞ்சொற்
பன்னக மகளிர் வள்வார்த் தண்ணுமை பாணி[2]பேணப் [ரேள்
பொன்னகர்த் தரளப் பந்தர் கற்பகப்[3]பொதும்பர்ப் பொற்
இன்னகை யரம்பை மாரை யாடல்கண் டிருக்கின் றாரும.

(இ - ள்.) தென் நகு குடம் உள்-அழகாக விளங்குகின்ற [இனிமையாக ஒலிக்கின்ற] குடமுழாவின் தாளவடைவுக்கு உட்பட்ட, பாடல்-இசைப்பாட்டுக்களை, சித்தியர் இசைப்ப-சித்த கன்னிகைகள் பாடவும்,—தீம்சொல் பன்னகமகளிர்-இனிமையான சொற்களையுடைய நாககன்னிகைகள், வள் வார் தண்ணுமை-வலிய தோற்கயிற்றினால் கட்டப்பட்ட தண்ணுமை யென்னும் மூழாவை, பாணி பேண-கைகளாற்கருத்தோடு தட்டி முழக்கவும், —கற்பகம் பொதும்பர்-கற்பகச் சோலையில், பொன் நகர்-பொன்மயமான மாளிகையில், தரளம் பந்தர்-முத்துக்களினால் வேயப்பட்ட பந்தலின்கீழ், பொன் தோள் இன் நகை அரம்பைமாரை - அழகிய தோள்களையும் இனிமையான புன்சிரிப்பையுமுடைய அப்ஸரஸ் ஸ்திரீகளை, ஆடல் கண்டு-(நர்த்தனஞ் செய்யச்சொல்லி அந்த) ஆட்டத்தைப்பார்த்துக்கொண்டு, இருக்கின்றார் உம்—, இருக்கின்றவர்களும்—; (எ - று.)

இராவணனைப்பிரிந்த விரகத்தால் இடையிரவிலுந் துயில் கொள்ளாத அரக்கியரிற் சிலர், பதினெண்தேவகணங்களுட் சித்தசாதிகன்னிகைகளையும் நாகசாதி கன்னிகைகளையும் துணைக்கொண்டு அப்ஸரஸ்ஸ்திரீகளை நாட்டியமாடச்சொல்லி அதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனரென்க.

குடம்-குடமுழா; இது தோலாற்செய்யப்பட்ட கருவிகளுள் ஒன்றென்றும், எழுவகைமுழாக்களுள் உத்தமமான அகமுழாவின்பாற் பட்டதென்றும், தண்ணுமை - மத்தியமான அகப்புறமுழாவின்பாற்பட்டதென்றும் சிலப்பதிகாரவுரையா லுணரலாம். சித்தியர்-ஸித்தரென்பதன் பெண்பன்மை.நகர்-சிறந்த மாளிகைக்கு இலக்கணை. அபிநயங்களை அழகிதாகக்காட்டுதற்குத் தோளழகும், சிருங்காரரசப்பிரதானமான பாட்டுக்களின் பாவங்களை விளக்குதற்கு முகமலர்ச்சியும் வேண்டுதல் பற்றி, அவற்றையுடைமையை 'பொற்றோள்', 'இன்னகை' என்ற அடைமொழிகளாற் காட்டினர். அரம்பைமாரை ஆடல்கண்டு - அரம்பைமா ராடலைக் கண்டு என்று உருபு பிரித்துக் கூட்டவுந்தகும். பி - ம்:—[1]தென்னவென் றமிழ்தப். [2]பேணிப். [3]பொதும்பர்பொற்றோள். (281)

187. ஆணியிற் கிடந்த காத லகஞ்சுட [1]வருவி யுண்கண்
சேணுய ருறக்கந் தீர்ந்த சிந்தையர் செய்வ தோரார்
வீணையுங் குழலுந் தத்தம் மிடறும் [2]வேற் றுமையிற் றீர்ந்த
[3]பாணிக ளளந்த பாட லமிழ்துகப் பாடு வாரும்.

(இ-ள்.) ஆணியின் கிடந்த காதல்-(அழுந்தத் தைத்த) இருப்பாணிபோல (தமது உள்ளத்தில்) ஊன்றிக் கிடக்கின்ற ஆசையானது, அகம் சுட - அந்த மனத்தைத் தவிக்கச்செய்ய (அதனால்), அருவி உண்கண் - மலையருவிபோல நீர் பெருக்குகின்ற மையுண்ட கண்களில், சேண் உயர் உறக்கம் தீர்ந்த - மிகநெடுநாளாகத் தூங்குதலொழிந்த, சிந்தையர்- மனக்கவலையுடையவர்களான சில அரக்கியர், செய்வது ஓரார் - (தாம் இன்னது) செய்வதென்று

அறியாதவர்களாய்,— வீணைஉம் குழல்உம் தம்தம் மிடறுஉம் வேற்றுமையில் தீர்ந்த-யாழிசையும் புள்ளாங்குழலிசையும் தங்கள் சாரீரமும் (தம்மில் முழுவதும்) ஒத்திருத்தலேயன்றி வேறுபாடென்பது சிறிதுமில்லாத, பாணிகள் அளந்த பாடல் - கைகளால் தாளமொற்றி அளவு செய்யப்படுகின்ற பாடல்களை, அமிழ்து உக பாடுவார்உம் - அமிருதம்போன்ற இனிமை மேன்மேற்சுரக்கும்படி பாடுகின்றவர்களும்; (எ - று.)

நெடுநாளாக மனத்திலழுந்திய பிரிவுத்துயர் காரணமாக நள்ளிரவிலுந் துயில்கொள்ளாத அரக்கியரிற் சிலர், பாடிப் பொழுதுபோக்குவாராயின ரென்க. இவர்களை இராவணன் பிரிந்ததற்குக் காரணம், அவன்சீதையினிடத்துக் கொண்டகாதல்: அதற்கு இவர்கள் ஒன்றும் பரிகாரஞ் செய்யமாட்டிற்றில ரென்பதும், இவர்கள் செய்வதறியாது திகைத்தலும்தோன்ற, 'செய்வதோரார்' என்றார். "தானே கழுங்கமனை தண்சுனைநீ ராடாள், கானேரிசை பயிலாள் கைக் கிளியும் - மானினமும், பூவையையும் போற்றாள் பொருந்தவே பாங்கியருக்கு, ஏவல்புரியாள்களிப்பதென்று" என்றபடி பிரிவாற்றாது வருந்தும் மகளிர்க்கு இசை பயிலாமை இயல்பாயிருக்கவும் அதற்கு மாறாக இவர்கள் இசை பாடுவது அங்ஙனஞ் செய்வன தவிர்வன அறியாமையினா லென்பதையும் பெறவைத்தார்; கீழ் (183) கழங்காடுதல், (184) நீராடுதல் கூறியதும் இதுபற்றியேயென்க. சேண் உயர் உறக்கம் - (பிராணிகட்கு இன்றியமையாததாதல்பற்றி) மிகச் சிறந்த தூக்கமெனினுமாம்.

மன்மதாவத்தைகளுள் வெதுப்பு 'அகஞ்சுட' என்றதனாலும், நினைப்பு, 'சிந்தையர்' என்றதனாலும் கூறப்பட்டன: இவர்கள் குரல் இன்னிசைக் கருவியின் இசையோடொப்ப இனிமைவாய்ந்ததென்பதும், இசைக்கருவிகளின் நாதமும் சாரீரமும் வேறு பகுத்துக்காட்டாதபடி பாடுந்தரத்தினர் இவர்களென்பதும், இவர்கள் பாடல் தாளப்பிரமாணம் தவறாமலமைந்ததென்பதும், இனிமை மிக்கதென்பதும், பின்னிரண்டடிகளில் விளங்கின. வீணையும் குழலும் தத்தமிடறும் வேற்றுமை தீர்ந்த பாடல்—சீவகசிந்தாமணியில் "இருங்கடற்பவளச்செவ்வாய் திறந்திவள்பாடினாளோ, நரம்பொடு வீணைநாவின்நவின்றதோவென்றுநைந்தார்", "விரல்கவர்ந்தெடுத்த கீத மிடறெனத் தெளிதல்தேற்றார்" என்றவை நோக்கத்தக்கன. மிடறு-இங்கே, கண்டத்தொனி. பி - ம்:—[1]அருவிப்புன்கண், அருவியிற்கை. [2]வேற்றுமையுந். [3]பாணிதள்ளாத. (282)

188. **தண்டலை வாழை யன்ன குறங்கிடை யல்குற் றட்டில்**
கொண்டபூந் துகிலுங் [1]கோவைக் கலன்களுஞ் சோரக் கூர்ங்கள்
உண்ட[2]ல மந்த கண்ணோ டுசலிட் டுலாவு கின்ற
குண்டலந் திருவில் வீசக் குரவையிற் [3]குழறு வாரும்.

(இ - ள்.) தண்டலை வாழை அன்ன - தோட்டத்திலுள்ள வாழைமரத்தினது அடித்தண்டைப் போன்ற, குறங்கு-தொடைகளின், இடை-நடுவிலுள்ள, அல்குல் தட்டில்-அல்குலாகிய தட்

டின்மீது, கொண்ட - தரித்த, பூ துகில்உம் - அழகிய சேலையும், கோவை கலன்கள்உம் - (பொன்மணிகளைக்) கோத்த இடையணிகளும், சோர - தளர்ந்து தாழும்படியும்,—ஊசல் இட்டு உலாவுகின்ற - ஊஞ்சல்போலாடி யசைகின்ற, குண்டலம் - குண்டலமென்னுங் காதணி, திரு வில் வீச-அழகிய ஒளியை வீசும்படியும்,—கூர் கள் உண்டு அலமந்த கண்ணேடு-உறைப்புள்ள கள்ளைக் குடித்ததனால் மயங்கிச் சுழல்கின்ற கண்களுடனே, குரவையில் குழறுவார்உம்-குரவைக்கூத்தாடி ஆரவாரிப்பவர்களும்,—(எ - று.)

பிரிவை யாற்ருது வருந்துகின்ற அரக்கியரிற் சிலர் தமது தோழியருடனே குரவைக்கூத்தாடிக் கொக்கரிக்கின்றன ரென்க. நன்ருக ஆடுதற்கு வேண்டிய உற்சாகத்தை யுண்டாக்கிக் கொள்ளுதற்பொருட்டு, கார மேற்றிய கள்ளைக் குடித்தனர்; அதனுற் கண்கள் வட்டமிட்டன. குரவை-கைகோத்தாடுங் கூத்து; அன்றியும், இது விநோதக்கூத்தின் வகைகளுளொன் றென்றும், வரிக் கூத்தின் ஒருறுப் பென்றும், 'குரவை யென்பது-காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச் செய்யுள்பாட்டாக எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைப்பிணைந்தாடுவது' என்றும் சிலப்பதிகாரவுரையால் தெரிகின்றது. இதனை யாடும்போது அரையிலுடுத்த ஆடையும் கோவைகளாகிய இடையணிகளும் நெகிழ்தலையும், குண்டலமென்னுங் காதணி அசைந்து ஒளிவீசுதலையும் எடுத்துக் கூறினர். "எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவைமேகலை" என்ற செய்யுளால் இடையிலணியும் கோவைக் கலன்கள் பலவாதலறிக. கோவை-எண்கோவையாகிய மேகலை, ஒரு கோவையாகிய காஞ்சி முதலியன. பி - ம்:—[1]கோவைகலைகளும். கோவைகலன்களும். [2]அலமந்த கண்ணர். [3]குழற்றுவாரும். (283)

189. நச்செனக் கொடிய நாகக் கள்ளொடுங் குருதி நக்கிப்
பிச்சரிற் பிதற்றி யல்குற் பூந்துகில் கலாபம் [1]பீறிக்
குச்சரித் திறத்தி னேசை களங்கொளக் குழுக்கொண் டீண்டிச்
சச்சரிப் பாணி கொட்டி நிறைதடு மாறு வாரும்.

(இ-ள்.) நாகம் நஞ்சு என கொடிய-நல்லபாம்பின் விஷம் போலக் கொடுமையுடைய, கள்ளொடுஉம்-கள்ளையும், குருதி-(பலவகைப் பிராணிகளின்) இரத்தத்தையும், நக்கி-குடித்து, (அதனால் மிகுதியான மதிமயக்கத்தையும் வெறியையுங் கொண்டு),—குழு கொண்டு ஈண்டி-(தம்மிற்) கூட்டங்கொண்டு திரண்டு,—குச்சரி திறத்தின் ஓசை களம் கொள-குச்சரியென்னும் பண்வகை போன்ற இனிய குரலைத் (தமது) கண்டம் கொள்ளாநிற்க,பிச்சரின் பிதற்றி - பைத்தியங்கொண்டவர்போல (வாயில் வந்தவற்றை)ச் சொல்லிக்கொண்டு,—சச்சரி பாணி கொட்டி - சச்சரியென்னும் வாத்தியம்போ லொலிபட(த் தமது) கைகளைத் தட்டி,—அல்குல் பூ துகில் கலாபம் பீறி - அல்குலின்மேலணிந்த மெல்லிய ஆடையும் கலாபமென்னும் அரைநாண்மாலையும் துணிபடுமாறு, நிறை தடுமாறுவார்உம் - (தமது) நிறையென்னும் மகடூஉக்குணம் அழிபவர்களும்,—(எ - று.)

பிரிவால் வருந்துகின்ற அரக்கியரிற் சிலர், இன்னது செய்வதென்றறியாமையாலும் மனதிற் செயற்கையானதோருற்சாகத்தையுண்டாக்கிக்கொண்டு பொழுதுபோக்கக் கருதியும், தமது சாதி தருமத்துக்கு ஏற்ப நாகத்தின் நஞ்சுபோல மிக்க மயக்கத்தை விளைக்கவல்ல கொடிய கள்ளையும் இரத்தத்தையுங் குடித்து, அதனால் அளவிறந்த மதிமயக்கத்தையும் வெறியையுங்கொண்டு, தம்மிற் பலர் ஒருங்குகூடி, தமது இனிய குரலாற் பித்தர்போலத் தோன்றியவற்றையெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டு,கைகளால் தாளமிட்டு, உடுத்த ஆடையும் அதன் மேலணிந்த இடையணியும் பீறுமாறு தலைதெரியாமல் அடக்கமின்றிக் கூத்தாடுகின்றனரென்க. நிறையாவது-மனத்து அடக்கற்பாலனவற்றை யடக்குதல்: "நிறையெனப்படுவது மறைபிறரறியாமை" என்றார் பிறரும். 'பூந்துகில் கலாபம் பீறி,' 'சச்சரிப்பாணிகொட்டி' என்றவற்றால், நிறைதடுமாறுதற்கு அடக்கமின்றி ஆடுதலளவும் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.குழுக்கொண்டு-(தமது தோழியரோடு)கூடியெனினுமாம்.

நாகக் கள்ளொடு-(பாற்கடலில்தோன்றிய வாருணியென்னும்) தேவலோகத்து மதுவினுடனே யென்றலுமாம். குடித்து என்ற பொருளில் 'நக்கி' என்றது, ஒருபொருளின் வினையை மற்றொரு பொருளின்மேலேற்றிய உபசார வழக்கு. பிச்சர்-பித்தர். கலாபம்-இருபத்தைந்து கோவையுள்ள இடையணி. "எண்கோவைமேகலை காஞ்சி யொருகோவை, பண்கொள் கலாப மிருபத்தைந்து—கண் கொள், பருமம் பதினாறு முப்பத்திரண்டு, விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று" எனக் காண்க. பி - ம்:—[1]வீறிக். (284)

190. [1]தயிர்நிறத் துறுக ளுள்ளந் தள்ளுற வறிவு தள்ளிப்
பயிர்வுறத் தெய்வ மென்மேற் படிந்தது பார்மி னென்னு
உயிருயிர்த் திரண்டு கையு முச்சிமே லுயர நீட்டி
மயிர்சிலிர்த் [2]துடலுங் கூசி வாய் [3]விரித் தொடுங்கு வாரும்.

(இ-ள்.) தயிர் நிறத்து உறு கள்-தயிரினது நிறத்தைப் பொருந்திய கள்ளானது, உள்ளம் தள்ளுற-(பருகிய தங்கள்) மனத்தைத் தடுமாறச்செய்ய, (அதனால்), அறிவு தள்ளி - அறிவு மயங்கி,—பயிர்வு உற - ஆரவாரமுண்டாக, தெய்வம் என்மேல் படிந்தது பார்மின் என்னு - 'தெய்வம் என்மேல் ஆவேசித்தது, பாருங்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, உயிர் உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, இரண்டு கைஉம் உச்சிமேல் உயர நீட்டி - (தமது) இரண்டு கைகளையும் (குவித்துத் தமது) தலையின்மீது உயரநீட்டி, மயிர் சிலிர்த்து - மயிர்ச்சிலிர்ப்புக்கொண்டு, உடலும் கூசி -உடற்கூச்சத்தையும் அடைந்து, வாய் விரித்து - வாய்திறந்து ஆவென்று கதறி, ஒடுங்குவாரும் - (பின்பு) ஓய்ந்து விடுபவர்களும்,—(எ-று.)

கட்குடியர் தாம் அக்களியினால் மதிமயங்கிச்செய்யும் பல வகைச் செயல்களைத் தம்மீது தெய்வம் ஆவேசித்ததனாலாகியன வென்று பெருமைப்படச் சொல்லிக்கொள்ளுதலுண்டு. 'பயிர்வுற' என்பதற்கு - (தம்மைக் காண்பவர்) அச்சமடைய என்று உரைப்

பாருமுளர். கூசி - நடுங்கி யெனினுமாம். பி - ம்:—[1]தயிர்நிறக் கள்ளுண்டுள்ளந்தள்ளத் தம்மறிவு தள்ளப் பயிருற. [2]உடலங். [3]விசித்து. (285)

191.—அநுமான் அரக்கியர் வீதியையும், சித்தமாதர் வீதியையுங் கடந்து, வித்தியாதரமகளிர்வீதியைச் சேர்தல்.

இத்திறத் தரக்கி மார்க ளீரிரு கோடி யீட்டப்
[1]பத்திய ருறையுந் தெய்வப் படர்நெடுந் தெருவும் பார்த்
சித்திய ருறையு மாடத் தெருவும்பின் னுகச் சென்ருன் [தான்
உத்திசை விஞ்சை மாத ருறையுளை முறையி னுற்ருன்.

(இ - ள்.) இ திறத்து - இவ்வகையான, அரக்கிமார்கள் - இராக்கத மாதர், ஈர் இரு கோடி ஈட்டம் பத்தியர் - நான்குகோடி யென்னுந் தொகையுள்ள வரிசையான வீடுகளையுடையவர்களாய், உறையும் - வசிக்கின்ற, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, படர் நெடுந் தெருஉம் - பரந்த நீண்ட வீதியையும், பார்த்தான்-பார்த்து [அங்கு எங்கும் சீதையைத் தேடி],—சித்தியர் உறையும் மாடம் தெருஉம் பின் ஆக சென்ருன் - ஸித்தஜாதி ஸ்திரீகள் வசிக்கின்ற வீடுகளையுடைய வீதியையும் (தனக்குப்) பின்புறமாய்விடும்படி சென்று கழித்து [அங்கும் சீதையைத் தேடி], உத் திசை-அப்புற மான இடத்தில், விஞ்சைமாதர் உறையுளை-வித்தியாதரமாதர்கள் வசிக்கின்ற வீதியை, முறையின் உற்ருன்- முறையே சேர்ந்தனன், (அநுமான்); (எ - று.)

தேவமாதர்களையும் பணிகொள்ளுந் தவப்பயன்மிக்க அரக்க மாதர் வசிக்கின்ற வீதி யாதலால், அதற்கு 'தெய்வம்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. 'உத்திசை' என்பதில் உகரச் சுட்டு-அப்பாலென்ற பொருளை யுணர்த்திற்று. முறையின் உறுதல் - ஒவ்வோரிடமாகத் தேடிக்கொண்டு செல்லுதல். பி-ம்:—[1]பத்தியி னுறையும் பத்திப். (286)

வேறு.

192.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-அந்த நள்ளிரவில் அந்த வித்தியாதர மாதர்களிருந்த நிலைமையைக் கூறும்.

வளர்ந்த காதலர் மகரிகை நெடுமுடி யரக்கனை வரக்காணுர்
தளர்ந்த சிந்தைதம் [1]மிடையினு நடுங்கிட வுயிரொடு தடுமாறிக்
[2]களந்த வாநெடுங் கருவியிற் கைகளிற் செயிரியர் கலைக்கண்ணுல்
அளந்த பாடல்வெவ் வரவுநஞ் செவிபுக [3]வலமர லுறுகின்ருர்.

(இ - ள்.) வளர்ந்த காதலர் - (தமது கணவனாகிய இராவண னிடத்து) அதிகமான ஆசையையுடையவர்களான சிலவித்தியாதர மாதர், மகரிகை நெடு முடி அரக்கனை வர காணுர் - சுருமீனின் வடிவமமைப்புச் சித்திரிக்கப்படுதலையுடைய நீண்ட கிரீடமுள்ள இராவணன் (தம்மிடத்து) வருதலைக் காணுதவர்களாய், தளர்ந்த சிந்தை தம் இடையின்உம் நடுங்கிட - சோர்வுற்ற (தமது) மனம்

தமது இடையைக் காட்டிலும் அதிகமாகத் துடிக்க, உயிரோடு தடுமாறி - உயிரோடு தடுமாற்றங்கொண்டு,—செயிரியர் - (வீணை முதலிய வாத்தியங்களை இயக்கிப் பாடும்) பாடகர், களம் தவா நெடுங் கருவியின் - (தங்கள்) சாரீரத்தோடு மாறுபடாத [ஒத்து இசைக்கின்ற] (யாழ் முதலிய) சிறந்த வாத்தியங்களில், கைகளின் - (தங்கள்) கைவிரல்களைக்கொண்டு, கலை கண்ணுல்-நூல்களாகிய கண்களால் [சாஸ்திரமுறைமைப்படி], அளந்த - (தாளப் பிரமாணத்திற்கு ஏற்ப) அளவிட்டு எழுப்பிய, பாடல் - இசைப்பாட்டாகிய, வெம் அரவு - கொடிய பாம்பு, தம் செவி புக - தமது காதுகளில் நுழைய, அலமரல் உறுகின்றூர்-அதனைப் (பொறுக்க மாட்டாமல்) கலக்கமடைகின்றூர்கள்; (எ - று.)

இச் செய்யுள், கீழ்ப்போந்த 176-ஆஞ் செய்யுளோடு ஒப்பு நோக்குதற்கு உரியது. மகரிகை யென்றது, கிரீடத்திலமைக்கப் பட்டதொரு தொழில் திறத்தை;அங்ஙனந் தொழிலமைக்கப்பட்ட நெற்றிப்பட்ட மென்னும் அணிகலத்தை யாகவுமாம். இனி 'மகரிகை நெடுமுடி யரக்கன்' என்பதற்கு - மகர தோரணம்போல நெடிய வரிசையாக அமைந்துள்ள (பத்துத்) தலைகளையுடைய இராவண னென்பாருமுளர். களம் - கண்டம்; அதன் குரலுக்கு [சாரீரத்துக்கு] ஆகுபெயர். கலையை 'கண்' என்றது, இன்றியமையாச் சிறப்புப்பற்றி. பொருளினியல்பை உள்ளபடி காணுதற்குக் கருவியாதல் பற்றியும், இங்ஙனம் கூறத்தகும். பாடல் வெவ்வரவு தஞ்செவிபுக - உருவகம்; பாட்டானது கொடிய பாம்பு போலத் தமது செவித்துளையில் வந்து நுழைய வென்பது கருத்து. பி-ம்:-[1]இடையினுடங்கிட வுயிர்கொடு. [2]கிளர்ந்தவாணெடுங் கருவியிற் கிளைகளிற் செயிரியர்களைகண்ணு. [3]அலமரவுயிர்க்கின்றூர். ()

193. புரியு நன்னெறி முனிவரும் புலவரும் புகலிலாப் பொறை கூர, எரியும் வெஞ்சினத் திகலடு கொடுந் [1]திற லிராவணற் கெஞ்ஞான்றும், பரியு நெஞ்சின ரிவரென [2]வயிர்த்ததோர் [3]பகைகொடு பனித்திங்கள், சொரியும் வெங்கதிர் [4]துணைமுலைக் குவைசுடக் கொடிகளிற் றுடிக்கின்றூர்.

(இ - ள்.) 'புரியும்-(பலராலும்) விரும்பப்படுகின்ற, நல் நெறி-சன்மார்க்கத்தி லொழுகுகிற, முனிவரும்- இருடிகளும், புலவரும்-தேவர்களும், புகல் இலா - சரணமாக அடைவதற்கு (எவரையும்) பெறுமல், பொறை கூர- மிகுதியாகப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க,—எரியும் வெம் சினத்து இகல் அடு - மூண்டெழுகின்ற கொடிய சினத்தீயினுல் (அவர்களுடைய) வலிமையை யழிக்கின்ற, கொடுந் திறல் - கொடிய வல்லமையையுடைய, இராவணற்கு-இராவணன் விஷயத்தில், எஞ்ஞான்றும் பரியும் - எப்பொழுதும் அன்பு கொண்ட, நெஞ்சினர் - மனமுடையவர், இவர் - இம்மகளிர், என - என்று எண்ணி, வயிர்த்தது ஓர் பகை கொடு - வயிரம் பற்றியதான ஒரு பகைமையைக்கொண்டு, பனி திங்கள் சொரியும்-குளிர்ச்சியான சந்திரன் பொழிகின்ற, வெம் கதிர் - உஷ்ண

கிரணங்கள், குவை துணை முலை சுட - குவிந்த இரண்டுதனங்களையும் எரிக்க, (அதனால் சில வித்தியாதரமாதர்கள்), கொடிகளின் துடிக்கின்றார் - (வெயிலினால்) பூங்கொடிகள் (வாடுவது) போலத் துடிக்கின்றார்கள்; (எ - று.)

இராவணவிரகத்தால் சிலவித்தியாதரமாதர்கள் வருந்துகின்றபோது, சந்திரகிரணங்கள் அவர்களுடம்பின்மீது படக் காதல்நோயை மிகுவிப்பதான அந்நிலாவின் தொடர்பால் அவர்கள் தீப்பட்டகொடிபோல மிகத்தவிப்பாராயின ரென்க. பலர்க்குங் குளிர்ச்சியைச்செய்யுமியல்பினவான சந்திரகிரணங்கள் அவர்கட்கு வெப்பந்தருதற்கு ஒரு காரணம் கற்பிப்பார், 'இவ்வித்தியாதரமாதர்கள் தேவகண்டகனும் ரிஷிகண்டகனுமான கொடிய இராவணன் பக்கல் நெடுநாளாக மனப்பூர்வமாக அன்புகொண்டுள்ளா ரென்பது பற்றிச் சந்திரனாகிய தேவன் அவர்களிடம் கறுவுகொண்டு பகைமைமிக்கு அவர்கள்மேல் உஷ்ணகிரணத்தைச் சொரிகின்றான்' என்றார்; **தற்குறிப்பேற்றம்.**

நன்னெறி புரியும் என மொழிமாற்றினுமாம். புகல் இலா பொறை - சொல்ல வொண்ணாத பொறுமை யெனினுமாம். **பி-ம்:—** [1]திறத்து. [2]வயிர்த்தொரு. [3]பகையொடு. [4]பணைமுலை. (288)

194. **சிறுகு காலங்க ளூழிக ளாம்வகை திரிந்துசிந் தனை [1]சிந்த,**
முறுகு காதலின் வேதனை யுழப்பவர் [2]முயங்கினர் முலைமுன்றில்,
இறுகு சாந்தமு [3]மெழுதுநற் குறிகளு மின்னுயிர்ப் பொறையீர,
மறுகு வாட் கண்கள் சிவப்புற நோக்கினர் [4]வயிர்த்தன ருயிர்க்கின்றார்.

(இ - ள்.) சிறுகு காலங்கள் ஊழிகள் ஆம் வகை - (நிமிஷம் நாழிகை முதலிய) சொற்பகாலங்களும் கற்பகாலங்கள்போல மிக நீண்டனவாகத் தோன்றும்படி, சிந்தனை திரிந்து சிந்த - மனம் மாறி நிலைகுலைய, முறுகுகாதலின்வேதனை உழப்பவர் - முதிர்ந்த காமநோயினால் வருந்துபவர்களும், முயங்கினர் - (முன்பு இராவணனைத்) தழுவியிருந்தவர்களுமான வித்தியாதரமாதர்சிலர்,— முலைமுன்றில் - (தமது) தனங்களின்மேல், இறுகு சாந்தம்உம் - (முன்பு தம்மை அவன் ஆலிங்கனஞ் செய்தபொழுது அவனுடம்பு) அழுந்தப்பெற்ற சந்தனத்தையும், எழுதுநல் குறிகள்உம் - (அம் முலைமுகட்டில் அவ்விராவணனால்) தொய்யிலெழுதப்பட்ட நல்ல அடையாளங்களையும், இன் உயிர் பொறைஈர - (தமது) இனிய உயிராகிய பாரத்தைப் பிளந்து வருத்தும்படியாகவும், மறுகு வாள் கண்கள் சிவப்புஉற - சுழலுகின்ற வாளாயுதம் போன்ற (தமது) கண்கள் (ஊடலால்) செந்நிறங்கொள்ளும்படியாகவும், நோக்கினர் - பார்த்து, வயிர்த்தனர் - வயிரங்கொண்டு, உயிர்க்கின்றார் - பெருமூச்சுவிடுகின்றார்கள்; (எ - று.)

இராவணனுக்கு உரிமைபூண்டு அவனைத்தழுவியிருந்த வித்தியாதர மாதரிற்சிலர், நெடுநாளாக அவனைப்பிரிந்ததனால் வருந்துகின்றபொழுது, அவனைப் பிரிந்தநாள்முதல் நீராடுதலையொழிந்த

தங்களுடம்பிற் கொங்கைகளின்மீது பூசப்பட்டிருந்த சந்தனக் குழம்பில் முன்பு அவன் இறுகத் தழுவியபோது அவனுடம்பு படிந்த சுவட்டையும், முன்பு அக்கொங்கைகளில் அவன் சந்தனக் குழம்பு முதலியன கொண்டு காமக்குறிப்போடு எழுதிய சித்திரக் கோலத்தையும் கண்டு, அதனால் முன்பு கூடியிருந்த நிலையை நினைப்பூட்டப் பெற்றவர்களாகி, மிக வருந்தி ,நெடுநாளாக அவன் தம்மைத் தழுவாது வேற்றுமாதினிடம் [சீதையிடம்] காதல் கொண்டிருத்தல்பற்றி அவனிடத்துச் சினமும் மாறுபாடுங் கொண்டு பெருமூச்சுவிடுகின்றனரென்க. கூடியநிலையில் ஒருகண மாகக் கழிகிறபொழுதானது பிரிந்தநிலையில் அநேக யுககாலமாக நீட்டித்துத் தோன்றுகின்றமைபற்றி, 'சிறுகுகாலங்களூழிகளாம் வகை' எனப்பட்டது; இங்ஙனந் தோன்றுதல் மனத்தின் திரிபு பற்றியே.

பிரிந்த நிலையில் உயிர்வைத்துக்கொண்டிருத்தலும் சுமை யெனத் தோன்றுதலால், 'உயிர்ப்பொறை' என்றனர். பொறுக்கப் படுவது பொறையெனச் சுமைக்குக் காரணக்குறி; பொறுத்தல் - சுமத்தல், உயிர்ப்பொறை - உயிரைத் தாங்குவது என்று கொண் டால், உடம்பு என்று ஆகும். கூரியனவாய் ஆடவரை வருத்துவன வான கண்கள் பிறழ்ச்சியையுடைமையால் அவற்றிற்கு, சுழற்றப் படுகிற வாட்படைகள் உவமை கூறப்பட்டன. பி - ம்:—[1]சிந்தும். [2]மூயங்கிய. [3]எழுதிய. [4]அயர்ந்தனர். (289)

195.—வித்தியாதரமாதர்வீதியைக் கடந்து செல்லும் அநுமான் மந்தோதரியின் மாளிகையைப் பார்த்தல்.

ஆய விஞ்சையர் மடந்தைய ருறைவிட மாறிரண் டமைகோடி, தூய மாளிகை நெடுந்தெருத் [1]துருவிப்போய்த் தொலேவின் மூன் றுலகிற்கும், நாய கன்பெருங் கோயிலே நண்ணுவான் கண்டண னளிர்திங்கண், மாய நந்திய வாண்முகத் தொருதனி [2]மயன்மக ளுறைமாடம்.

(இ - ள்.) ஆய - இவ்வாறான, விஞ்சையர் மடந்தையர் - வித்தி யாதர மாதர்கள்; உறைவு - வசிக்கப்பெற்ற, இடம் - இடமாகிய, ஆறு இரண்டு அமை கோடி தூய மாளிகை - பன்னிரண்டுகோடி யென்னுந் தொகையுள்ள சுத்தமான வீடுகளையுடைய, நெடுந்தெரு - நீண்ட வீதிமுழுவதும், துருவி போய் - (பிராட்டியைத்) தேடிக் கொண்டு சென்று, தொலேவு இல் மூன்று உலகிற்குஉம் நாயகன் பெருங்கோயிலே நண்ணுவான் - அழிவில்லாத மூன்றுஉலகங்கட்குந் தலைவனான இராவணனது பெரிய அரண்மனையைச் சமீபிப்பவ னான அநுமான்,—நளிர் திங்கள் மாய நந்திய - பெரிய [பூர்ண] சந்திரன் தோற்கும்படி விளங்குகின்ற, வாள் முகத்து - ஒளியுள்ள முகத்தையுடைய, ஒரு - ஒப்பற்ற, மயன் மகள் - மயனென்பவனது மகளாகிய மந்தோதரி, உறை - வசிக்கின்ற, தனி மாடம் - தனித்த மாளிகையை, கண்டனன் - பார்த்தான்; (எ - று.)

தூய மாளிகை-சிற்ப சாஸ்திரத்திற் கூறியபடி நல்லிலக்கண மமைந்த கிருகம். இவ்வுலகங்கள் கற்பந்தோறும் உள்ளனவாய் உயிர்நதிப் பெருக்குப்போன்று நித்தியமாதலால், அவற்றிற்கு 'தொலைவுஇல்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. இராவணன் திக்குவிசய காலத்தில் திரிலோகாதிபதியான இந்திரனைத் தன் மகனைக்கொண்டு வென்று அவனுரிமையைத் தான் உடையனுதலால், 'மூன்று உலகிற்கும் நாயகன்' எனப்பட்டான். சந்திர மண்டலத்தினும் மேலாகக் காண்பவர்க்கு மகிழ்ச்சியை விளைத்து விளங்கும் முகமென்பது, 'நளிர்திங்கள்மாய நந்திய வாள்முகம்' என்றதன் கருத்து. மந்தோதரி - இராவணனது பட்டமகிஷி; (தாந்யமாலினி முதலாக அவனுக்கு மற்றும் பல மனைவியரும் உண்டு:) அசுரத்தச்சனுன மயனது மகளிவள்; அழகிற் சிறந்தவள்; பஞ்சகன்னிகைகளுள் ஒருத்தி: (மற்றையோர்-அகலியை, திரௌபதி, சீதை, தாரை யென்பர்.) பி - ம்:—[1]துறந்து. [2]மயன்மகண் மணி. (290)

196.—அதனைச் சீதையை வைத்திருக்கும் மாளிகையோ வென்று அநுமான் சங்கித்தல்.

கண்டு [1]கண்ணொடு கருத்தொடு கடாவினன் காரணங் கடை நின்றது, உண்டு வேறொரு சிறப்பெங்க ளுயகற் குயிரினு [2]மூரி யாளைக், கொண்டு [3]போந்தவன் [4]வைத்ததோ ருறையுள்கொல் குலமணி மனைக்கெல்லாம், விண்டு வின் [5]றட மார்பினின் மணி யொத்த திதுவென வியப்புற்ருன்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—கண்ணொடு கண்டு - (அந்தமாளிகையைக்) கண்களாற் பார்த்து, கருத்தொடு கடாவினன்-மனத்தினுலாராய்ந்து,—'காரணம்-(நாம்) இங்கு வருதற்குக் காரணமாகிய பிராட்டியைத் தேடுதல், கடைநின்றது - பூர்த்தியாய்விட்டது போலும்: (எங்ஙனமெனின்,—) வேறு ஒருசிறப்பு உண்டு-(எல்லா மாளிகையினும் இம்மாளிகையினிடத்துத்) தனியே ஒருவிசேடம் இருக்கின்றது; (ஆதலின், இந்தமாளிகை), எங்கள் நாயகற்கு உயிரின்உம் உரியாளை-நமக்கெல்லாந் தலைவனுன இராமபிரானுக்கு உயிரைக்காட்டிலுஞ் சிறந்த அன்புரிமையுடையவளாகிய சீதாபிராட்டியை,கொண்டுபோந்தவன்—எடுத்துக்கொண்டு வந்தவனுன இராவணன், வைத்தது - (அவளை) வைத்திருக்கின்ற, ஓர் உறையுள் கொல்-ஓரிடம்போலும்: மனை குலம் மணிக்கு எல்லாம்-வீடுகளாகிய சிறந்த சாதிரத்தினங்களுக்கெல்லாம், விண்டுவின் தடமார்பினில் மணி ஒத்தது இது-திருமாலினது பரந்த திருமார்பிலணிந்த (கௌத்துபமென்னும்) இரத்தினத்தைப் போன்றுள்ளது இம் மாளிகை, என-என்று, வியப்பு உற்ருன்-அதிசயித்தான்;

அநுமான் இதுவரையிற் பார்த்த வீடுகளெல்லாவற்றிலும் இம் மாளிகை தனிப்பட்டு மிகச்சிறப்புற இருத்தலால், 'இராவணன் தான் இந்தனை மாதரையும் புறக்கணித்துப் பெரிதுங் காதலித்துக் கவர்ந்து சென்ற சீதையின் சிறப்புக்கு ஏற்பத் தேர்ந்து

அவளை வைத்திருக்கின்ற மாளிகைபோலும் இது' என்று கருதி, அங்ஙனமாயின் தான்வந்த காரணம் முற்றுப்பெறுதலால், அதனைக்குறித்து மகிழ்ச்சி கொண்டனனென்க. மகளிரனைவருமிருக்கின்ற மாளிகைகட்கெல்லாம் அப்பாலிருந்தது பிராட்டியிருப்பதாக நினைத்த அம் மாளிகையென்ற கருத்தால் நான் தேடிவந்த பொருளாகியபிராட்டியை முடிவிற்காணலாயிற்றென்று,காரணம் கடைநின்றது என்றுனுமாம். (கடை-கடைசி.)

புறக்கண்ணாகிய ஊனக்கண்களாற் கண்டு அகக்கண்ணாகிய ஞானக் கண்ணைக்கொண்டுஆலோசிப்பவனுயினனென்பார்,'கண்டு கண்ணொடு கருத்தொடு கடாவினன்' என்றார். கடாவுதல்-வினவுதல், உசாவுதல், ஆராய்தல்; இனி, 'கண்ணொடு கருத்தொடு கடாவினன்' என்பதற்கு - தனது கண்களை மனத்தினுடனே கூட்டி ஆலோசித்தன னென்று உரைப்பாருமுளர். கண்ணொடு கருத்தொடு என்றவற்றில், 'ஒடு' என்ற மூன்றனுருபு - கருவிப்பொருளில்வந்தது; "ஊசியொடு குயின்ற தூசும் பட்டும்" என்ற விடத்துப் போல. விண்டு-விஷ்ணு: =எங்கும் வியாபித்துள்ளவனென்று பொருள்படும். பி - ம்:—[1]கண்ணொடுங்கருத்தொடுங். [2]இனியாளை.[3]போந்தவண். [4]வைத்த உறையுளாம். [5]தொடர், திரு.()

197.—அந்த மாளிகையில் மந்தோதரி படுத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையை இது முதல் மூன்றுகவிகளிற் கூறுகின்றார்.

அரம்பை மேனகை திலோத்தமை யுருப்பசி [1]யாதியர் மலர்க்காமன்
சரம்பெய் தூணிபோற் றளிரடி தாந்தொடச் சாமரை [2]பணிமாறக்
[3]கரும்பை யுஞ்சுவை கைப்பித்த சொல்லியர் [4]காமரங் கனியாழின்
நரம்பி னின்னிசை செவிபுக நாசியிற் கற்பக விரைநாற.

மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அரம்பை-அரம்பையும், மேனகை - மேனகையும், திலோத்தமை-திலோத்தமையும் ,உருப்பசி-ஊர்வசியும், ஆதியர் - முதலான தேவமகளிர், காமன் மலர் சரம் பெய் தூணி போல் தளிர் அடி தொட-மன்மதனது புஷ்பபாணங்களை யிட்டுவைத்துள்ள அம்பறுத்தூணி போன்ற வடிவமுள்ளனவும் தளிர்போல் மெல்லியனவுமான (தனது) பாதங்களைப் பிடிக்கவும்,— தாம் சாமரை பணிமாற-அவ்வரம்பையர் தாம் வெண்சாமரஞ் சுழற்றி வீசவும்,— கரும்பைஉம் சுவை கைப்பித்த சொல்லியர்-கருப்பஞ்சாற்றையும் கைப்புச்சுவையுள்ளதென்று சொல்லும்படி மிக இனிமையாயுள்ள சொற்களையுடையவர்களான தேவமாதர் வாசிக்கின்ற, காமரம் கனி யாழின்-நாதமினிய வீணையினது, நரம்பின் - நரம்புகளினின்று எழுகின்ற, இன் இசை-இனிய கீதமானது, செவிபுக-(தன்) காதுகளில் நுழையவும்,—கற்பகம் விரை-கல்பக விருக்ஷத்து மலர்களின் மணம்,நாசியில் நாற-மூக்கில்வந்து மணக்

கவும்,— (எ-று.)—'துயில்வுறு வதையலை' என மேல் 199-ஆங் கவியோடு தொடரும்.

மந்தோதரி படுத்துக்கொண்டிருக்கையில் அவளுக்கு உபசாரமாகத் தெய்வமங்கையரிற் சிலர் அவள்கால்களைப் பிடித்தலும், அம்மாதரிற் சிலர் இராவணனது பட்டமகிஷியான அவளுக்கு ஏற்ப இராசாங்க மரியாதையாகச் சாமரம் வீசுதலும், அம்மகளிர் சிலர் அவள் கேட்டு மகிழ்ந்து இனிது துயில்கொள்ளுமாறு வீணை வாசித்தலும், அப்பெண்களிற் சிலர் அவள்மூக்கில் நன்மணம் வீசுமாறு அதற்கு நேராகக் கற்பகமலர்களை யேந்துதலும் கூறப்பட்டன.

மகளிர்கணைக்காலுக்கு அம்பறுத்தூணி வடிவிலுவமையாதலை, "வேணுவுடன், சோகமுறுமம்புபெய்தூணியும் வராற்கன்றும், காகளமும் போன்ற கணைக்கால்" என்ற உபமான சங்கிரகத்தாலும் உணர்க. "சேடாவ நாழிகையிற் புடைதிரண்டு தேனெய்பெய், வாடாத காம்பேபோற் கணைக்காலின் வனப்பினவே" என்பது, சிந்தாமணி. தம்மா லெய்யப்பட்டார்க்கு வேட்கை' நோயை விளைக்கும் மன்மதனது மலரம்புகளைப் பெய்துள்ள தூணியை உவமை யெடுத்துக்கூறியது, அது கண்டார்க்கு வேட்கைவிளைக்கு மியல்பினதென்பதைக் காட்டுதற்கு. "பூங்கழைகுழைக்கும் வேனில் வேள்பகழி பொதிந்த பொன்னுவம் வெங்கொடுப்பத்......தோழமை கொண்டன கணைக்கால்" என்று நைடதநூலார் கூறியதும் இவ்வியல்பு பற்றியே.

திலோத்தமை-ஆவீறுஐயான வடசொல்; உலகத்தில் அழகுடை மங்கையரது உடம்பிற் சிறந்த அழகை எள்ளளவு எள்ளளவாக எடுத்துத் திரட்டி அதுகொண்டு அமைக்கப்பட்ட பெண்ணாதலால், திலோத்தமை யென்று பெயராயிற்று. திலம்-எள்; உத்தமர்-மேலானவள். தாமரை மலர், மாமலர், அசோகமலர், முல்லைமலர், நீலோற்பலமலர் என்ற ஐந்தும் மன்மதனுக்கு அம்புகளாதலால், 'மலர்க்காமன்சரம்' எனப்பட்டது. காமன்-அனைத்துயிர்க்கும் ஆசையை விளைக்குந் தேவன். சாமரம் என்ற வடசொல்-சாமரை யென ஈறுதிரிந்தது. கருப்பஞ்சாற்றினும் மிகவும் மதுரமான சொற்களை யுடையவரென்பது 'கரும்பையுஞ் சுவை கைப்பித்தசொல்லியர்' என்பதன்கருத்து; உம்-உயர்வு சிறப்பு.-கனியாழ்-கனிந்த யாழ் என வினைத்தொகை. காமரம்-இசைப்பொது: ஒருவகைப் பண்ணுமாம்.பி - ம்—[1]ஆதியாயலர் மாரன். [2]தடுமாறக். [3]கரும்பையின் சுவை கற்பித்த. [4]காமரங்கனின்ற. (292)

198. விழைவு நீங்கிய [1]மேன்மைய ராயினுங் கீழ்மையோர் [2]வெருளுற் ஏல், பிழைகொ ளன்மைகொல் பெறுவதென் றையுறு பிழையாற் பெருந்தென்றல், உழையர் கூவப்புக் [3]கேதெனப் பெயர்

வதோரூசலி [4]னுளதாகும், பழையம் யாமெனப் [5]பண்பல செய்வரோ பருணிதர் பயனோர்வார்.

(இ - ள்.) பயன் ஓர்வார்-(தாம் செய்யுந் தொழில்களால் தமக்கு வரும்) பயனை ஆராய்ந்தறிபவரான, பருணிதர்-புத்திமான்கள், பழையம் யாம் என-யாம் நெடுநாளாகப் பழக்கமுடையோமென்ற காரணத்தால், பண்பு அல செய்வர் ஓ-(தாம் பழகுமவரின்) பண்புக்கு ஏலாத காரியங்களைச் செய்வார்களோ? [செய்யார் என்றபடி]; விழைவு நீங்கிய மேன்மையர் ஆயின் உம்-(பொருள்களினிடத்துப்) பற்றற்ற மேன்மைக்குணமுடையவரேயானாலும், கீழ்மையோர் வெகுள் உற்றால்-கீழ்மக்களுடைய கோபத்துக்கு இலக்கானால், பெறுவது-(அக்கோபத்தால் அம்மேலோர்) அடைவது, பிழைகொல் நன்மைகொல்-'தீமையோ நன்மையோ?' என்று ஐயுறு-என்று ஐயப்படுவதனாலாகிய, பீழையால்-துன்பத்தால்,-பெருந் தென்றல்-பெருமையுடைய தென்றற்காற்றானது,—உழையர் கூவ-(மந்தோதரியின்) ஏவலாளர் அழைக்க, புக்கு-அருகிற் சென்று, ஏது என-"என்ன கட்டளை?" என்று வினவி யறிந்து கொண்டு, (அதற்கு ஏற்ப), பெயர்வது-பிறகு மீள்வதாய், ஓர் ஊசலின் உளது ஆகும்-ஓர் ஊஞ்சல்போலப் போவதும் வருவதுமாகும்;(எ-று.)

இராக்கத ராசனை இராவணனுக்குச் செல்லுகையுள்ள காலமிது என்பதை யுணர்ந்து அதுபற்றி வாயுதேவன் அச்சங்கொண்டு தனது தெய்வத் தன்மையையும் நெடுநாளாகத் தான் அவனுடன் பழகியபழக்கத்தையும் பாராட்டாது, அவன்மனைவியினேவலாளர் வாவென்றால் வருவதும் போவென்றால் போவதுமாய் அடங்கியொழுகுவ னென்பது, இச்செய்யுளின் தேர்ந்த கருத்து. எல்லாப் பொருள்களின்மீதும் ஒருபடியாக வீசு மியல்புள்ள தென்றற்காற்று, மந்தோதரி படுத்துக்கொண்டிருக்கிற இடத்தில் தான் எங்ஙனம் வீசினால் மந்தோதரிக்குஉவப்பாயிருக்குமென்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அதற்கு ஏற்ப வீசுதற்பொருட்டு அவள் மாளிகைவாயிலிற் காத்துநின்று அவளது குற்றேவலாளர் தன்னைக் கூப்பிடும்போது உள்ளேசென்று அவள் குறிப்பை வினவித் தெரிந்துகொண்டு மீள்வதாய் இங்ஙனம் போவதும் வருவதுமாகிய ஊஞ்சலின் தன்மையதாம். விருப்பு வெறுப்பு அறுதலாகிய மேன்மைக்குணத்தை யுடைய காற்றும் இங்ஙனம் அங்கு அலைவதற்குக் காரணம், நற்குணமொன்றேனும் இல்லாதவரும் ஒரு கட்டுக்கும் அடங்காதவருமான கீழ்மக்களின் கோபத்திற்கு இலக்கானால் எத்துணை மேலோரும் ஒருசமயத்தில் அவரால் தீமையடைதலுங் கூடுமென்ற சங்கையினால் நேர்ந்த அச்சமேயென்பதை முன்னிரண்டடிகளில் விளக்கினர். இவ்வாறு முதல் மூன்றடிகளிற் கூறிய சிறப்புப்பொருளை நான்காமடியிற் கூறிய பொதுப்பொருள்கொண்டு சாதித்தது, **வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.** "பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங், கெழுதகைமை

கேடுதரும்" என்ற திருக்குறளை அடியொற்றியது, இச்செய்யுளின் ஈற்றடி யென்க.

விழைவு-கோபம் முதலிய குற்றங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். பீழை=பீடா. பருணிதர்-பரிணதர் என்ற வடசொல்லின் விகாரம். ஞானபரிபாகமுடையவ ரென்பது பொருள். பி - ம்:—[1]மேன்மையோர். [2]வெகுள்வுற்ருல். [3]ஏகெனப். [4]உளதாகப். [5]பண்பில.

குளகச்செய்யுள்களின் நடுவில் இடைப்பிறவரலாய்வந்த இச்செய்யுளில் 'தென்றல் அங்கனுக' என வருவித்து, அடுத்த செய்யுளின் முதலில் நிற்கின்ற 'இன்னதன்மையின்' என்றதனோடு இயைத்து, அதனை 'துயில்வுறு' என்பதனோடு தொடர்ச்சிப்படுத்தி, முடிபு காண்க. (293)

199.—அவளைச் சீதையென்று மயங்கி அநுமான் வருந்துதல்.

இன்ன தன்மையி [1]னெரிமணி விளக்கங்க ளெழில்கெடப் பொலிகின்ற, தன்ன தின்னொளி தழைப்புறத் [2]துயில்வுறு தையலைத் [3]தகைவில்லான், அன்ன ளாகிய சானகி யிவளென வயிர்த்தகத்தெழு [4]வெந்தீத், துன்னு மாருயி [5]ருடலொடுஞ் சுடுவதோர் துயருழந் திவை சொன்னான்.

(இ - ள்.) இன்ன தன்மையின் - இப்படிப்பட்ட தன்மையுடன்,—எரி மணி விளக்கங்கள் எழில் கெட பொலிகின்ற தன்னது இன் ஒளி தழைப்பு உற - ஒளிவீசுகின்ற இரத்தினமயமான விளக்குகள் ஒளிகெடும்படி அவற்றினும் மிக்குவிளங்குகின்ற தனது இனிமையான உடலொளி எங்கும் செழித்துப் பரவவும், துயில்வு உறு - தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற, தையலை - அழகியவளான மந்தோதரியை, தகைவு இல்லான் - தடையின்றிச் செல்பவனான அநுமான், (கண்டு), அன்னள் ஆகிய சானகி இவள் என அயிர்த்து - அத்தன்மையளான சீதாதேவி இவளென்று சங்கித்து, (அதனால்), அகத்து எழு வெந்தீ-மனத்தில் மூண்டெழுகின்ற வெவ்விய கோபாக்கினி, துன்னும் ஆர் உயிர் உடலொடும் சுடுவது - பொருந்திய அருமையான (தனது) உயிரை உடம்புடனும் எரிப்பதான, ஓர் துயர் - ஒப்பற்ற பெருந்துன்பத்தால், உழந்து - வருந்தி,—இவை சொன்னான் - இவ்வார்த்தைகளை (த் தனக்குட்) சொல்லிக்கொள்ளலானான்; (எ - று.)—(197), தொட, பணிமாற, புக, நாற, இன்னதன்மையின், (199) தழைப்புற, துயில்வுறு என முடிபு அமையும்.

இம்மந்தோதரியைச் சீதையென்று சங்கித்த அநுமான் இவள் அவ்விலங்கையில் அந்நகரில் திவ்வியமான ஒரு மாளிகையிற் சிறிதுங் கவலையின்றிப் புஷ்பசயநத்திலே மகாசம்பிரமத்துடன் இனிது துயில்வதை உளத்திற்கொண்டு மிக்க கோபத்தையும் வருத்தத்தையும் அடைந்தனனென்க. இரத்தினங்கள்கொண்டு விளக்குக்கலங்களையமைத்து அவற்றிலேற்றிய எரிசுடர் விளக்குகளும், இரத்தினங்களையே விளக்குகளாக வைத்திருக்கும் மணி

விளக்குகளும் ஆகிய இரண்டும், 'எரிமணிவிளக்கங்கள்' என்ற தொடரில் அடங்கும். எரிவிளக்கமும் மணிவிளக்குமாகியவை யென இயைப்பினுமாம்.

இராவணன் காற்கடையில் அவன் மனைவியரான அரக்கியரிடையே மிகவுயர்ந்தபடுக்கையில் மந்தோதரி படுத்து உறங்குவதைக்கண்டு, அனுமான் சீதையைக் கண்டிட்டதாகப் பெருமகிழ்வு கொண்டனன். பின்னர் அன்னாளை உற்றுப்பார்த்துப் பலவகை யடையாளங்களாலும் மற்றும் சீதை இவ்வாறு ஒழுக்கக்கேடுற்று இராள் என்ற உறுதியாலும் முன்னைய எண்ணம் மாறிப் பின்னுந் தேடலானானென்று முதனூலி லுள்ளது. சானகி - தத்துவஞானத்திலும் வைதிககருமாநுட்டானத்திலும் சிறந்ததருமத்தையே பிரதானமாக உடையராய் ராஜரிஷிகளெனப்படுகிற ஜநகரது குலத்தில் வளர்ந்தவளெனச் சீதையின் சிறப்பைவிளக்குவது ஜாநகி என்ற இத்திருநாமம். சுக்கிரீவ மகாராஜா வாநரர்களைத் திசைதோறும் பிராட்டியைத் தேடுதற்கு அனுப்பியபோது இராமபிரான் அநுமானைத் தனிப்படக்கொண்டு சீதையின் திருமேனி யடையாளங்கள் பலவற்றை வகுத்துக் கூறியுள்ளா னாதலின், அவற்றைக் கருதி 'அன்னளாகிய சானகி' என்றதாகவுங் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]எழில். [2]துயில்கொளும், துயிலுறு. [3]தகவில்லா. [4]செந்தீ. [5]உடலொடு. (294)

200.—அநுமானது சிந்தை.

என்பு வான்றொடர் யாக்கையாற் பெறும்பய [1]னிகந்தனெனிதுநிற்க, [2]அற்பு வான்றளை யிற்பிறப் பதனொடு [3]மிகந்துதன் னருந்தெய்வக், கற்பு நீங்கிய கனங்குழை யிவளெனிற் காகுத்தன் புகழோடும், பொற்பும் யானுமிவ் விலங்கையு மரக்கரும் [4]பொன்றுதுமின் றென்றான்.

(இ - ள்.) என்பு வான் தொடர் - எலும்பை முக்கிய ஆதாரமாகக் கொண்டு வளர்கின்ற, யாக்கையால் - உடம்பை யெடுத்ததனால், பெறும் - அடையும்படியான, பயன் - பயனை, இகந்தனென் - அடையாதொழிந்து விட்டேன் யான்; இது நிற்க - (நான் உடம்பெடுத்த பயனை யடையாமற் போன) இத்தன்மை இருக்கட்டும்; அன்பு வான் தளை - அன்பென்கிற பெரிய பாசபந்தத்தையும், இல் பிறப்பு அதனொடும் - உயர்ந்த குலத்திற் பிறந்ததற்குரிய மேன்மையையும், இகந்து - போற்றாதுவிட்டு, தன் அருந் தெய்வம் கற்புஉம் நீங்கிய - தனது அருமையான தெய்வத்தன்மையுள்ள கற்பும் ஒழிந்த, கனங்குழை - சீதை, இவள்—, எனின் - என்றால், - காகுத்தன் புகழோடுஉம் - இராமபிரானது கீர்த்தியும், பொற்புஉம் - (அப்பெருமானது) பொலிவும், யானும்—, இ இலங்கைஉம் - இந்த இலங்காபுரியும், அரக்கர்உம் - இராக்கதரும், இன்று பொன்றுதும் - இன்றைக்கே அழிவோம், என்றான் - என்று (தனக்குட்) சொல்லிக்கொண்டனன் [அநுமான்]; (எ - று.)

ஒவ்வோருயிரும் ஏதேனும் ஓருடம்பையெடுத்து இவ்வுலகிற் பிறந்ததன் பயன் எம்பெருமானுக்குப் பணிவிடையை இனிது செய்து முடித்து அவனது திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பைவிளைத்து அவனருட்குத் தான் இலக்காதலே; அதற்கு ஏற்பத்திருமாலாகிய இராமபிரானுக்குச் சீதாபிராட்டியைத் தேடிக் கொடுத்தலாகிய கைங்கரியத்தைப் பூர்த்தியாகச்செய்து எனதுபிறவியைப் பயனுள்ளதாக்கிக்கொள்ளத்தலைப்பட்ட யான், அப்பிராட்டி கற்புநிலை கலங்கியிருக்கக் கண்டேனாதலால், யான் மேற்கொண்ட தொண்டு இனிது முடியாமைபற்றி, எனது பிறப்பு வீணேயாயிற்று. இங்ஙனம் பேறுபெறாமற் போனதுமன்றி என்பது முதலடியின் கருத்து.

பிராண நாயகனான இராமபிரானிடத்துப் பிராட்டி வைத்திருந்த அன்பு மனப்பூர்வமான மெய்யன்பாயிருக்குமாயின் அவள் கற்புநிலை கலங்கியிராளென்பதுபற்றி 'அற்புவான்தளையிகந்து தன் கற்பும் நீங்கிய கனங்குழை' என்றும், எக்காரணத்தாலும் எவ்வகை நிலையிலும் ஒரு சிறிதும் ஒழுக்கந்தவறாமை உயர்குடிப்பிறந்தார்க்கு இயல்பாயிருக்க அதற்குமாறாக ஜநககுலத்தவளான இவள் கற்பொழுக்கமிழந்தனளென்று கொண்டு 'இற்பிறப்பதனொடு மிகந்து தன்கற்பும்நீங்கிய கனங்குழை' என்றும் கூறினன். "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை," "கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி...... பெய்யெனப் பெய்யு மழை" என்றபடி கடவுளிணையால் நிகழக்கூடிய செயல்களையும் தான் நிகழ்த்தவல்ல ஆற்றல் கற்புநிலைக்கு இருத்தலால் 'தெய்வக்கற்பு' என்றும், கற்புநலத்தின் சிறப்பைக் கருதி 'அருங்கற்பு' என்றும் கூறப்பட்டது.

"புகழ் புரிந்தில்லிலோர்க்கில்லையிகழ்வார்முன், னேறுபோற் பீடுநடை" என்றபடி மனைவி கற்புநிலை கலங்கினாற் கணவனது புகழும் பெருமிதமும் ஒழிதல்பற்றி 'காகுத்தன் புகழோடும் பொற்பும் இன்று பொன்றும்' என்றும், பிராட்டியை இங்ஙனம் நிலைகுன்றக் கண்டபின்பு தான் உயிர்வைத்திருப்பதிற் பயனில்லையென்பதுபற்றி 'யான் இன்று பொன்றுவென்' என்றும், இங்ஙனம் அவள் கற்பொழிதற்குக் காரணமான இராவணன் அந்தத் தீவினைப்பயனால் பந்துமித்திரருடனும் ஊரோடும் தவறாமல் விரைவில் ஒழிவனென்பதுபற்றி 'இவ்விலங்கையும் அரக்கரும் இன்று பொன்றுவர்' என்றும் கருதினன் அநுமான். தான் கண்ணுற்றது இன்றைக்கேயாதலாலும், முன்னமே அவள் நிலை கலங்கியிருப்பின் அக்கொடிய வினையால் அரக்கர்க்கும் அவனூர்க்கும் அழிவு முன்னரே உண்டாயிருக்கவேண்டியதாக இதுவரை அங்ஙன் ஆகாமையாலும் இவ்வொழுக்கக்கேடு அன்று தான் நிகழ்ந்திருக்குமென்று கருதி, 'இன்று' என்றனன். காகுத்தன் அருந்தேவி கற்பழிந்திருப்பின், அங்ஙன மாதற்குக் காரணமான இராவணனை, அரக்கருடனும் இலங்கையுடனும் ஒழித்து யானும்

என்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்வேனென்று அநுமான் கூறியதாகப் பின்னிரண்டடிகட்குக் கருத்துக் காணினுமாம்.

யாக்கையென்ற பெயர் - (எலும்பு தோல் தசை முதலிய ஏழு வகைத் தாதுக்களினால்) யாக்கப்பட்டது என்று காரணப்பொருள் பெறும்; அவ்வேழு தாதுக்களுள் எலும்புக்கு உள்ள தலைமையைக் கருதி, 'எற்புவான்றொடர்யாக்கை' எனப்பட்டது. வான் - பெருமை, சிறப்பு. அன்பாவது - ஒருவரிடத்து மனமகிழ்ச்சி நிகழ்த்தி அம் மனத்தை மிகவும் பிணிப்பித்து நிற்கும் நேயமாதலால், 'அற்பு வான்தளை' என்றனன்.

காகுத்ஸ்தன் என்ற வடசொல் - ககுத்ஸ்த னென்ற அரச னது மரபிற் பிறந்தவனென்று பொருள்படும்; சூரிய குலத்துப் புரஞ்சயனென்ற அரசன், தன் விருப்பத்தின்படி தனக்கு வாகன மாய் எருது வடிவங்கொண்ட இந்திரனது ககுத் எனப்படுகிற முசுப்பின்மேலேறி வீற்றிருந்து அசுரரைப் பொருதழித்ததனால், ககுத்ஸ்தன் என்று ஒரு பெயர் பெற்றனன். 'புகழோடும்...பொன் றுதும்'—தன்மையும் படர்க்கையும் அடுக்கித் தன்மைப்பன்மை முற்றைக் கொண்டன. 'இன்று பொன்றுதும்' என்றது, விரைவு தோன்ற நின்றது. பி - ம்:—[1]இழந்தனன். [2]அன்பினேங்கியவறப் பயன் முழுவதும். [3]அழிந்து தன்னருந் தெய்வக், அழிந்துமற்றருந் தெய்வக், இழந்தருந்ததிபோலுங். அருந்ததியனையாடன். [4]பொன் றுவது. (295)

201.—சில காரணங்கொண்டு சீதையல்ல ளிவளென்று அநுமான் தெளிதல்.

மானு யர்த்திரு வடிவின ளவளிவண் மாறுகொண் டனள்கூறின், தானி யக்கியோ தானவர் தையலோ வையுறுந் தகையானுள், [1]கானு யர்த்தா ரிராமன்மே னோக்கிய காதல் [2]காரிகையார்க்கு, மீனுயர்த்த வன் [3]மருங்குதான் [4]மீளுமோ நினைந்தது மிகையென்றான்.

(இ - ள்.) 'அவள் - அப்பிராட்டியோ, மானுயர் திரு வடிவி னள் - அழகிய மனித ரூபமாயிருப்பவள்; இவள் - இவளோ, மாறு கொண்டனள் - மனிதசாதியின் வேறான வடிவங் கொண்டிருக் கின்றாள்; கூறின் - (இவளை இன்னாளென்று குறிப்பிட்டுக்) கூறப் புகுமிடத்து, தான் இயக்கி ஓ தானவர் தையல் ஓ ஐயுறும் தகை ஆனாள் - இவள் தான் யக்ஷஸ்திரீயோ அசுர ஸ்திரீயோ (என்று) சந்தேகிக்கத்தக்கவளாயிருக்கின்றாள்: காரிகையார்க்கு - மகளிர்க்கு, கான் உயர்த்த தார் இராமன்மேல் நோக்கிய காதல் - நறுமணஞ் சிறந்த மலர் மாலையைத் தரித்த இராமபிரானது வடிவழகைக் கண்ணுற்று அப் பெருமான் பக்கல் கொண்ட ஆசை, மீன் உயர்த் தவன் மருங்கு தான் மீளும் ஓ - மீனக்கொடியை உயரவெடுத்தவ னை மன்மதனிடத்திலாவது திரும்பிச்செல்லுமோ? நினைந்தது மிகை - (இராவணனுக்கு உரிமைபூண்ட சீதை யென்று இவளை யான் மாறாகக்) கருதியது குற்றம்,' என்றான் - என்று எண்ணி னன், (அநுமான்); (எ - று.)

சக்கரவர்த்தித்திருமகனுன இராமபிரானுக்கு வாழ்க்கைப் பட்ட சீதை மனிதவடிவமாயுள்ளவ ளென்பது வெளிப்படை. மந்தோதரி அசுரத்தச்சன் மகளென்பது, உத்தர ராமாயணத்தால் விளங்கும். மனித வடிவம்போல் இல்லாமையால், சீதையல்ல ளென்று கருதினன், அநுமான். "ராகவா உன் வடிவு கண்டால் மன்மதனு மடவாராக வாதரஞ்செய்வன்," "ஸாக்ஷாந் மந்மத மந்மத:" என்றபடி அழகிற்சிறந்த ஆண்பாலான மன்மதனும் பெண்மையை அவாவும்படி அதிசௌந்தரியமுள்ள புருஷோத்தம னுகிய இராமபிரானது திருமேனியழைகக் கண்டு அதிலீடுபட்டு அவனைக்காதலித்த பெண்பாலார்க்குப் பிறகு அக்காதல் கைசோர வேருெரு புருஷனிடத்து மனஞ் செல்லமாட்டா தென்பது பற்றி யும், இவள் பிராட்டியல்ல ளென்று நிச்சயித்தன னென்க.

மானுயர் - மாநுஷர் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; (காசியப முனிவரது மனைவியரில்) மநுவென்பவளது சந்ததியா ரென்பது பொருள்: தத்திதாந்தநாமம். காரிகையார் - அழகிய மகளிர். மீன்- அவ்வடிவமெழுதிய கொடிக்கு ஆகுபெயர். பி-ம்:—[1]கானுயிர்த்த. [2]ஒன்றதுகாணேன். [3]மருங்குரு. [4]நிற்குமே, நிற்குமோ. (296)

202.—அநுமான் அவளது அங்கவிலக்கணங்கொண்டு அவட்கு நேருந் தீங்கைக் கருதுதல்.

இலக்க ணங்களுஞ் சிலவுள வென்னினு மெல்லைசென் [1]றிறுக் கில்லா, அலக்க [2]ணெய்துவ தணியதுண் டென்றெடுத் [3]தறை குவ திவள் யாக்கை, மலர்க்க ருங்குழல் சோர்ந்துவாய் வெரீஇச் சில மாற்றங்கள் பறைகின்ருள், உலக்கு [4]மிங்கிவள் கணவனு மழிவு [5]மிவ் வியனகர்க் குளதென்ருன்.

இருகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) 'இலக்கணங்களும் சில உள என்னின்உம் - உத்தம ஸ்திரீ லக்ஷணங்கள் சில (இவளிடத்தில்) உள்ளனவாயிருந்தாலும், இவள் யாக்கை - இவளது உடம்பு, எல்லைசென்று இறுக்கில்லா அலக்கண் எய்துவது அணியது உண்டு என்று எடுத்து அறை குவது - ஒரெல்லையிற்போய் முடியாத பெருந்தீங்கு (இவட்கு) நேர்வதாய்ச் சமீபித்துள்ளதென்று எடுத்துச் சொல்கின்றது; (மற்றும் இவள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில்), மலர் கருங் குழல் சோர்ந்து - மலர்களைச்சூடிய கரியகூந்தல் அவிழ்ந்துகிடக்கப் பெற்றவளாய், வாய் வெரீஇ சில மாற்றங்கள் பறைகின்ருள் - வாய்குளறி மாறுபட்ட வார்த்தைகள் சிலவற்றைச் சொல்லுகின் ருள்; (அதனல்), இங்கு - இப்பொழுது [இனி விரைவில் என்ற படி], இவள் கணவன்உம் உலக்கும் - இவளுடைய கணவனும் இறப்பான்: இ வியல் நகர்க்குஉம் அழிவு உளது - இந்தப் பெரிய நகரத்துக்கும் அழிவுண்டாம்; என்ருன் - என்று ஊகித்தறிந்த னன், (அநுமான்); (எ - று.)

உத்தமஸ்திரீகளுக்குரிய லக்ஷணங்களில் சில இவளுடம்பிற் காணப்பட்டாலும், இப்பொழுது இவளுடம்பில் தோன்றுகின்ற அவலக்ஷணங்கள் இவள் சிலநாளைக்குள்ளே எல்லையில்லாத பெருந்துன்பத்தை யடைவளென்று தெரிவிக்கின்றன; அன்றியும், இவள் தூங்கும்போது தலைமயிர் அவிழத் தீய சொற்களை வாய் பிதற்றுதலால், இவள் கணவனுக்கும், இவள் வசிப்பதும் அவன் ஆள்வதுமான இப்பெருநகரத்திற்கும் கேடு சமீபித்திருக்கின்றதாகத் தெரிகின்றது என்று எண்ணினன் அநுமனென்பதாம். அநுமான் அங்கவிலக்கண நூலாகிய சாமுத்திரிகசாஸ்திரத்தையும் சூரியபகவானிடத்திற் கற்றுத் தேர்ந்த மகாபுத்திமானுதலால், இங்ஙனம் மந்தோதரியின் உடற்குறிகள் கொண்டு இனி அவட்கு நேருந் தீமைகளை ஊகித்து உணரலாயினனென்க.

'இலக்கணங்களும் சில வுளவென்னினும்' என்பதற்கு - (பிராட்டியினிடத்திலுள்ளனவாக இராமபிரான் சொன்ன) நல்லிணக்கணங்களிற் சில (இவளிடத்து) உள்ளனவானாலும் என்று பொருள் கொள்ளலுமாம். இறுத்தல் - சேர்தல், தங்குதல். அலக்கண்—அலம் கண்: சஞ்சலமான கண்: கண் கலங்குதற்குக் காரணமான துன்பத்தின்மேல் நின்றது; காரணப்பொருளைக் காரியச்சொல்லாற் கூறிய உபசாரவழக்கு. 'அறைகுவதிவள் யாக்கை' என்ற தொடரில், பேசாததைப் பேசுவதுபோலச் சொல்லும் மரபு வழுவமைதியும், இயல்புபற்றி வருங் காலவழுவமைதியும் இருத்தல் காண்க. வெருவுதல் - அஞ்சுதல்: இங்கு, அதன் காரியமான குழறுதலைக் குறித்தது; இதுவும் உபசாரவழக்கு. 'அழிவுமிவ்விய னகர்க்குளது' என்றவிடத்தில், இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பி - ம்:—[1]உறுக்கில்லா. [2]எய்துவகுறி. [3]அறைகின்றது. [4]ஈங்கு. [5]இவ்வுயர்நகர்க்கு. (297)

203.—பிறகு அநுமான் இராவணன் மாளிகையினுட் புகுதல்.

என்றுணர்ந்துநின் றேமுறு [1]மிந்நிலை நிற்கவித் திறனென்னுப், பின்று சிந்தையன் பெயர்ந்தன னெடுமனை பிற்படப் பெருமேருக், [2]குன்று குன்றிய தகையுற வோங்கிய [3]கொற்றமா ளிகைதன்னிற், சென்று புக்கன னிராவணற் கெடுப்பருங் [4]கிரியெனத் திரடோளான்.

(இ - ள்.) என்று உணர்ந்து - என்று ஊகித்தறிந்து, 'நின்று ஏமுறும் இ நிலை இ திறன் நிற்க - (யான் அப்பாற்செல்லாமல் இங்கு) நின்று (இவள் சீதையோ அல்லளோ என்று) கலக்கமடைகிற இந்த நிலைமை இவ்வளவோடு நிற்கட்டும்,' என்னு - என்று எண்ணி, பின்று சிந்தையன் - (அக்கலக்கத்தினின்று) மீண்ட மனத்தையுடையவனுய், நெடு மனை பின்பட பெயர்ந்தனன்-அந்தப் பெரியமாளிகை பின்னுய்விடும்படி அதனைக் கடந்து அப்பாற் சென்று, பெரு மேரு குன்று குன்றிய தகை உற ஓங்கிய-மகாமேருகிரியும் குறுகியுள்ளதென்று சொல்லும்படி மிக உயர்ந்துள்ள, கொற்றம் மாளிகைதன்னில்- வெற்றியமைந்த ஒரு மாளிகையிலே,

சென்று புக்கனன் - போய்ச் சேர்ந்தான்: (யாவனெனில்—), இராவணற்கு எடுப்பு அருங் கிரி என திரள் தோளான் - இராவணனுக்கும் பெயர்த்தெடுக்க முடியாததொரு கைலாசமலைபோலத் திரண்ட தோள்களையுடையவனான அநுமான்; (எ - று.)

'ஏழுறுமின்நிலைநிற்க வித்திறன்' என்றது, பராமுகமாகக் கூறியது; யான் இங்ஙனம் ஐயமுற்றது சிறிதுந் தகுதியற்ற தென்றவாறு. பின்று சிந்தையன் - (அம்மாளிகையினின்று) மீண்ட மனத்தையுடையவனெனினுமாம். குலகிரிகளிலொன்றும் மிகப் பெரியதுமான கைலாசமலை இவ்வநுமானது தோள்களுக்கு உவமை போதாது; ஏனெனில், அம்மலை இராவணனால் எளிதில் நிலை பெயர்த்து எடுக்கப்பட்டது; இத்தோள்களோ இங்ஙனம் அவனால் எளிதில் நிலைபெயர்க்கப்படுவனவன்றி அவனது வலிமை நிலையைக் குலைப்பனவாமென்பதை யுட்கொண்டு, 'இராவணனுக்கு எடுக்க முடியாததொரு கைலாசகிரிபோல' என்று அநுமானது தோள்களுக்கு இல்பொருளுவமை வகுத்துக் கூறினர். மாளிகைகளெல்லாவற்றினும் மேம்பட்டிருத்தல் பற்றி 'கொற்றமாளிகை' என்றான்.
பி - ம்:—[1]நினைவனினிற்க, நிலையினினிற்க. [2]குன்று குன்றியந் தகையுற, குன்றுயர்ந்த போற்றகையுற. [3]கொற்றமாக் கோயிறன்னில். [4]கிரியன்ன. (298)

204.—அப்பொழுது உண்டான உற்பாதங்கள்.

நிலந்துடித்தன நெடுவரை [1]பொடித்தன நிருதர்தங் குலமாதர், பொலந் [2]துடிக்கமை மருங்குல்போற் கண்களும் புருவமும் பொற்றோளும், வலந்து டித்தன மாதிரந் துடித்தன தடித்தின்றி மதி வானங், கலந்தி டித்தன வெடித்தன பூரண மங்கல கலசங்கள்.

(இ-ள்.) (அவ்வரண்மனையினுள்ளே அநுமான் புக்கபொழுது), —நிலம் துடித்தன - பூமியினிடங்கள் அதிர்ந்தன; நெடுவரை பொடித்தன - பெரிய மலைகள் பொடியாயுதிர்ந்தன; நிருதர் தம் குலம் மாதர் - ராக்ஷஸஜாதி ஸ்திரீகளுடைய, பொலம் துடிக்கு அமை மருங்குல் போல் - அழகியதும் உடுக்கைக்குஒப்பாக அமைந்ததுமான இடை (மிக்க நுட்பத்தால் துவண்டு நடுங்குவது) போல, கண்கள் உம் - (அவ்வரக்கியரது) கண்களும், புருவம் உம் - புருவங்களும், பொன் தோள் உம் - அழகிய தோளகளும், வலம் துடித்தன - வலப்புறம் துடிப்பனவாயின; மாதிரம் துடித்தன - திக்குக்கள் அதிர்ச்சியுற்றன; மதி வானம் - சந்திரன் விளங்குகின்ற ஆகாயத்திலே, தடித்து இன்றி - மின்னலில்லாமலிருக்கையில், கலந்து இடித்தன - பலவகையான இடிமுழக்க முண்டாயின; பூரண மங்கல கலசங்கள் - மங்களகரமான பூரணகும்பங்கள், வெடித்தன - உடைந்தன; (எ - று.)

அந்தமாளிகையில் அநுமான் பிரவேசித்தது அதில் வசிக்கின்ற இராவணனுக்கும் பெருந் தீங்குவிளையக் காரணமாகுதலால், அங்ஙனம் விரைவில் தீங்கு நேர்தற்கு அறிகுறியான நிமித்தங்கள்

நிகழ்ந்தன வென்க. நிலந்துடித்தல் - பூகம்பம். நெடுவரை - குல பர்வதங்கள். துடியென்னும் வாச்சியம் மகளிரிடைக்கு வடிவில் ஒப்புமை. துடியைப்போன்ற இடை என்னாது, 'துடிக்கு உபமான மாக அமைந்த இடை' என்றது - **எதிர்நிலையணி.** மிகநுண்ணிய வடிவில் அவ்விடைக்குஉள்ள சிறப்பை விளக்கும். உபமேயத்தி னும் உபமானம் பலமடங்கு சிறந்திருத்தல் வேண்டுமென்பது, அலங்காரநூலார் கொள்கை. அரக்கியரது இடையென்னுமுறுப்பு, கூந்தல் முதலியவற்றின் பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாது துவண்டு நடுங்கும் இயற்கையை, அம்மகளிரது கண்ணும் புருவமும் தோளும் வலந்துடிக்கின்ற செயற்கைபோலுமென அமைத்தனர். மகளிர்க்குக் கண் முதலியன வலந்துடித்தல், தீநிமித்தம். சந்திரன் விளங்குகின்ற ஆகாய மெனவே, மேகசஞ்சாரமில்லாதசென்ற தாயிற்று; அங்ஙனமிருக்கையில் இடிமுழக்கமுண்டாதல் உற்பாத மாதலே, "மேகங்கள் வழங்காமல் விண்ணதிர்ந்திட் டூர்கோளும் வெயிலைச் சூழ்ந்து, பூகம்பம்பிறந்து" என்ற பாரதத்தாலும் அறிக. தொடர்ச்சியாய்ப் பல இடிகள் இடித்தனவென்பது விளங்க, 'கலந்திடித்தன' என்றார். நீர்நிறைந்த குடங்களை வாயி லில் வைத்திருத்தல், மங்கலங்களி லொன்று: அந்நிறைந்த குடங் கள் விண்டுவிரிதல், தீநிமித்தம். **பி - ம்:—**[1]துடித்தன. [2]துடித்த நுண். (299)

205.—அவ்வுற்பாதங்களைக் கண்டு அநுமான் சில கருதுதல்.

புக்குநின்றுதன் [1]புலன்கொடு நோக்கினன்பொருவருந் திருவுள்ளம்
நெக்கு நின்றன [2]னிங்குமந் தோவிந்த நெடுநகர்த் திருவென்னு
எக்குலங்களின் யாவரே யாயினு மிருவினை யெல்லோர்க்கும்
ஒக்கு [3]மூழ்முறையல்லது வலியதொன் றில்லென வுணர்வுற்றான்.

(இ - ள்.) புக்கு நின்று-(அநுமான் அவ்விராவணன் மாளிகை யினுட்) போய் நின்று, தன் புலன்கொடு நோக்கினன் - (அப் பொழுது நிகழ்ந்த உற்பாதங்களைத்) தன்கண்களாற் பார்த்தவ னும் (அவற்றைப்பற்றித்) தனது அறிவினால் ஆராய்ந்தவனுமாகி, (அதனால்), பொருவு அருந் திருஉள்ளம் நெக்கு நின்றனன் - ஒப் பற்ற தனது சிறந்த மனம் நெகிழப்பெற்று நின்று, அந்தோ இந்த நெடு நகர் திரு நீங்கும் என்னு-'ஐயோ! இந்தப் பெரியநகரத்தி னது ஐசுவரியம் நீங்கிப்போய்விடுமே!' என்று (தனக்குட்) சொல் லிக்கொண்டு,—'எ குலங்களின் யாவர் ஆயினும் - எந்தக்குலங்க ளிற் பிறந்த எவ்வகையோர்தாமானாலும், எல்லோர்க்குஉம் இரு வினை ஒக்கும்-அனைவர்க்கும் புண்ணியபாவங்கள் (தவறாமற் பய னளித்தலிற்) சமமேயாம்; ஊழ் முறை அல்லது வலியது ஒன்று இல்-ஊழ்வினையின் ஒழுங்கே அனைத்தினும் வலியதல்லாமல் அத னினும் வலியது வேறொன்றில்லை', என உணர்வுஉற்றான்-என்றும் ஆலோசித்தனன், (அநுமான்); (எ - று.)

இந்நகர்த்தலைவனது நல்வினைப்பயனால் இந்நகரில் இதுவரை நெடுநாளாகச் செல்வம் நிலைபெற்றிருந்தது; அந்நல்வினைப்பயன்

நீங்கத் தீவினைப்பயன் நுகருங்காலம் நேர்வதால், இந்நகரின் ஐசுவரியம் இனிக் குன்றும்; இங்ஙனம் அரசனுக்கும் நகர்க்கும் குடிகட்கும் நேருந் தீங்குக்கு அறிகுறியாக உற்பாதங்கள் விளைந்தன என்று ஆலோசித்தனன் அநுமனென்க. கீழ் 203 - ஆஞ் செய்யுளில் 'மாளிகைதன்னிற் சென்று புக்கனன்' என்றதன் தொடர்ச்சியாக, இச்செய்யுளில் 'புக்குநின்று' என்றூர். 'இரட்டுறமொழிதல்' என்னும் உத்தியால், 'தன்புலன்கொடு நோக்கினன்' என்பதற்கு இருவகைப்பொருள் ஒருங்கு கொள்ளப்பட்டது. இதற்குச் செயப்படுபொருள், கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறிய பலவகையுற்பாதங்கள். பொறியைப் புலனென்றல், ஒருவகை உபசாரவழக்கு. ஐம்பொறியையுங் குறிக்கக்கூடிய இப்பொதுப்பெயர் - பின் 'நோக்கினன்' என வருவது பற்றி இங்குச் சிறப்பாய்க் கண்ணையுணர்த்திற்று. அந்தோ - இரக்கக்குறிப்பிடைச்சொல்; பகைவரது நகரத்தின் செல்வம் நீங்குமென்பது குறித்து நெகிழும்படியான அவ்வளவு இரக்கத்தை இயல்பில் உடைமைபற்றி, அநுமானது மனம், 'பொருவருந்திருவுள்ளம்' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டது. பி - ம்:—[1]புலன்கொள. [2]நீங்குமன்றே. [3]ஊழ்வினை. (300)

206 —இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள்-குளகம்: அநுமான் இராவணனைப் பார்த்தலும் அவன் படுத்திருக்கின்ற நிலைமையும்.

**நூற்பெருங்கட னுணங்கிய கேள்விய னேக்கின [1]னியனேன்
ருள், வேற்[2]பெருங்கடல் [3]புடைபரந் தீண்டிய வெள்ளிடைவியன்
கோயிற், பாற்பெருங்கடற் [4]பன்மணிப் பஃறலைப் பாம்பணை யதன்
மீது,மாற் [5]கருங்கடல் [6]வதிந்ததே யனையதோர் [7]வனப்பினன் றுயில்
வானை.**

(இ-ள்.) நூல் பெருங் கடல்-சாஸ்திரங்களாகிய பெரிய கடல்களில் மூழ்கியவனும்,நுணங்கிய கேள்வியன்-நுண்ணியவான நூற்கேள்விகளையுடையவனுமாகிய அநுமான், - இயல்-(ஓரிடத்தில் நில்லாமல் எப்பொழுதும்)உலாவுகின்ற, நோன் தாள்-வலிய கால்களையும், வேல்- (கையில்) வேற்படையையுமுடைய, பெருங் கடல் - பெரிய (இராக்கதரது காலாட்சேனையாகிய) சமுத்திரம், புடை பரந்து ஈண்டிய- எப்புறத்தும் பரவலாய்த் திரண்டிருக்கப்பெற்ற, வெள் இடை - வெளியிடஞ் சூழ்ந்த, வியல் கோயில்-விசாலமான அரண்மனையிலே,—பெரு பால்கடல் - பெரியபாற்கடலில், பல் மணி பல்தலை பாம்பு அணையதன்மீது மால் கருங்கடல் வதிந்தது ஏ அனையது - பல மணிகளைக்கொண்ட ஆயிரந் தலைகளையுடைய பாம்பு ஆகிய [ஆதிசேஷனாகிய] படுக்கையின்மேல் திருமாலாகிய கருங்கடல் தங்கியிருந்தாற் போன்றதான, ஓர் வனப்பினன் - ஒரு அழகிய தோற்றமுடையவனாய், துயில்வானை - (வெண்ணிற மலர்களாலாகிய படுக்கையில்) தூங்கிக் கொண்டிருப்பவனாகிய இராவணனை, நோக்கினன் - பார்த்தான்; (எ - று.)

மிகவும் விசாலமான வயிரக்கல் மாளிகையில் வெண்மலர்ப் பள்ளியில் கரிய பெரிய வடிவமுடைய இராவணன் படுத்திருத்தல், பாற்கடலில் ஆதிசேஷசயனத்தில் திருமால் படுத்திருத்தல் போன்றிருக்கின்றதென்க; **உவமையணி.** மேல் 213-ஆஞ் செய்யுளிலும் இவனுக்குத் திருமாலை உவமை கூறுவர். இராவணன் மாளிகையைச் சுற்றி வெறுநிலமாயுள்ள இடத்தில் மிகப்பல காலாள்வீரர் திரண்டு வேலேந்திய கையராய் உலாவிக்கொண்டே காவல்செய்கின்றன ரென்பது, 'இயல் நோன் தாள் வேற்பெருங்கடல் புடைபரந் தீண்டிய வெள்ளிடை. வியன்கோயில்' என்றதனால் விளங்கிற்று. பெருங்கடல் - வீரர்குழாத்துக்கு உவமையாகுபெயர். கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றலாகிய கல்வியும், கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டலாகிய கேள்வியும் ஆகிய இரண்டையுமுடையவன் அநுமனென்பதை, 'நூற்பெருங் கடல் நுணங்கிய கேள்வியன்' என்றதனாலுணர்த்தினர்; திருக்குறளில் "நுணங்கிய கேள்வியர்" என்ற இடத்துப் பரிமேலழகர் 'கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை கேள்விமேல் ஏற்றப்பட்டது' என்று விசேடவுரை கூறியது, இவ்விடத்திற்கும் அமையும்.

[4]பன்மணிப்பஃறிரைப்பரப்புடைப் படர்வேலை' என்ற பாடத்திற்கு - 'பன்மணி...பரப்புடை,' 'படர்வேலை' என்பன, கடலுக்கு அடைமொழிகள். கடல் இரத்திநாகரமாதலால், 'பன்மணி' என்ற விசேஷணம் ஏற்கும். உபமேயமாகிய இராவணன் பலவகை இரத்தினங்கள் பதித்த கிரீடங்களைத் தரித்தவனாயும் இருபதுகைகளைப் பரப்பிக்கொண்டு படுத்திருத்தல், உபமானமாகிய கடலுக்குக் கொடுத்த அடைமொழியினால் தோன்றும். மாற்கருங் கடல் - பெரிய கரிய கடல் என்க: மால் - பெருமை; பல் + திரை =பஃறிரை; ஆய்தக் குறுக்கம்; கால்மாத்திரை. பி - ம்:—[1]மறங் கூறும். [2]பெரும்படை. [3]படை. [5]பெருங்கடல். [6]விரிந்ததே. [7]வனப்பினின், வளப்பினன். (301)

207. **குழவி ஞாயிறு குன்றிவர்ந் தனையன குருமணி நெடு மோலி, இழைக ளோடுநின் றிளவெயி லெறித்திட விரவெனும் பொருள்வீய, முழைகொண் [1]மேருவின் பொகுட்டிடைக் கனகனை முருக்கிய முரட்சீயம், தழைகொ டோளொடு தலைபல பரப்பிமுன் றுயில்வதோர் தகையானை.**

(இ - ள்.) குழவி ஞாயிறு குன்று இவர்ந்து அனையன-இளஞ்சூரியன் (உதய) கிரியின்மேல் ஏறியிருந்தாற் போன்றனவான, குரு மணி நெடு மோலி - பெரிய இரத்தினங்கள் பதித்த நீண்ட கிரீடங்கள், இழைகளோடு நின்று - (நெற்றிப்பட்டம் முதலிய மற்றை) ஆபரணங்களுடனே நின்று, இள வெயில் எறித்திட - இளவெயில் போன்ற செந்நிறவொளியை வீசவும்,—இரவு எனும் பொருள் வீய - (அதனால்) இராத்திரியென்கிற பண்டம் அழிந்தொழியவும்,—முழை கொள் மேருவின் பொகுட்டிடை - குகையைக்கொண்ட மேருமலையினிடையே, முன் கனகனை முருக்கிய

முரண் சீயம் - முன்பு இரணியனைக்கொன்ற வலிமையையுடைய நரசிங்க மூர்த்தி, தழை கொள் தோளொடு தலை பல பரப்பி - வளர்ச்சிகொண்ட பல தோள்களையும் பல தலைகளையும் பரப்பிக்கொண்டு, துயில்வது - தூங்குவதுபோன்ற, ஓர் தகையானை - ஒரு தகுதியை யுடையவனுமான இராவணனை,—(எ - று.)—'அநுமான் நோக்கினன்' எனக் கீழ்ச்செய்யுளோடு ஒரு தொடராக முடிக்க.

முன்னிரண்டடிகளில், இராவணனது கரிய பெரிய வடிவுக்கு - உதயகிரியும், அவனது பத்துத்தலைகளிலும் அணியப்பட்டுள்ள கிரீடத்துக்கு அவ்வுதயகிரியின் சிகரத்திலேறி விளங்குகின்ற சூரியரும், அக்கிரீடம் வீசுகின்ற செந்நிறவொளிக்கு - இவ்விளஞ் சூரியரது ஒளியும் உவமையெனக் காண்க. பின்னிரண்டடிகளில், பொன்மயமான பெரிய மாளிகையினிடையே ஓரிடத்தில் ராக்ஷஸ ராஜனான இராவணன் பத்துத்தலைகளையும் இருபது கைகளையும் பரப்பிக்கொண்டு தூங்குதல், பொன்மயமான மேருமலையின் குகையிலே பேருருவுள்ள நரசிங்கமூர்த்தி பல தோள்களோடும் பல தலைகளோடும் பள்ளிகொண்டிருந்தாற் போலுமென உவமை வகுத்தனர். இரணியன் மேருமலையில் அரசுவீற்றிருந்தனனென்பது, யுத்தகாண்டத்து இரணியன் வதைப்படலத்தில் "மேருமால் வரையுச்சிமே லரசுவீற்றிருக்கும்" என்பதனால் விளங்கும்; ஆகவே,அவனது வாயில் தூணினின்று வெளிப்பட்ட நரசிங்கமும் மேருமலையின் கண்ணதாயிற்று. முன் முருக்கிய என இயைக்கப்பட்டது.

குழவிஞாயிறு - பாலசூரியன். குரு - நிறமுமாம். குருமணி - முழுமாணிக்கமுமாம்; சீவகசிந்தாமணியில், "ஆனுதேயிருள் பருகு மருமணி' என்றவிடத்து நச்சினார்க்கினியர் 'உதயகிரியிற் சிந்தூர வருவிவீழ்ந்த சிந்தூராகத்திற்பிறந்து பதினறு சதுர்யுகம் சிவப்பேறின முழுமாணிக்கம் இருளைக் கெடுத்தலின்' என்றது', இங்கு நோக்கத்தக்கது. மோலி-மௌலி யென்ற வடசொல்லின் விகாரம்; தலையின்பெயர் கிரீடத்துக்கு இலக்கணை; 'முடி' என்றது போல. பொன்னிறமுள்ளவனாயிருத்தல்பற்றி, ஹிரண்யனென்று பெயர். ஹிரண்யம், கநகம் என்பன-பொன்னின் பரியாயநாமங்களாதலால், இரணியனை 'கனகன்' என்றார். தழை-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். 'பல' என்பதைத் தோளொடுங் கூட்டுக. முன் - முன்னிடத்திலெனினுமாம். தகை-பெருமை, மேன்மை: தன்மையெனினுமாம். பி - ம்:—[1]மேருவின் முகட்டிடை, மேருவென் பொகுட்டிடை. இச்செய்யுளையடுத்து "குழந்தை" (209) என்ற பாடல் சில பிரதிகளில் உள்ளது.

(302)

208. ஆய பொற்றலத் தாய்வளை யரம்பைய ராயிர[1]ரணிநின்று,
தூய [2]பொற்கவ ரித்திர ளியக்கிடச் சுழிபடு பசுங்காற்றின்,
வீய கற்பகத் தேன்றுளி [3]விராயன வீழ்தொறு நெடுமேனி,
தீய நற்றொடிச் சீதையை நினைதொறு முயிர்த்துயிர் தேய்வானை.

(இ-ள்.) பொன் ஆய தலத்து-பொன்மயமான உலகத்தில் [சுவர்க்கலோகத்தில்] வசிக்கின்ற, ஆய் வளை அரம்பையர்-தேர்ந் தெடுத்தணிந்தவளையல்களையுடைய தேவமாதர்கள், ஆயிரர்-ஆயி ரக்கணக்கானவர்கள், அணி நின்று-வரிசையாய் (இருபுறத்தும்) நின்று, தூய பொன் கவரி திரள் இயக்கிட-வெண்ணிறமானவை யும் பொற்காம்பிட்டவையுமான சாமரைக்கற்றைகளைச் சுழற்றி வீசுவதனால், சுழி படு-சுழற்சிபொருந்த வுண்டான, பசுங்காற்றின்-இளங்காற்றினால், கற்பகம் வீய தேன் துளி விராயன வீழ் தொறும்-கற்பக மலர்களினிடத்து உள்ள தேனின் துளிகள் பல கலந்தனவாகித் (தன்னுடம்பில்) விழும்போதெல்லாம், நெடு மேனி தீய-பெரிய (தனது) உடம் வெதும்ப,—நல் தொடி சீதை யை நினைதொறும்-சிறந்த தொடியென்னும் வளையலை யணிந்த சீதையை நினைக்கும் போதெல்லாம், உயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு, உயிர் தேய்வானை-உயரின் வலிமை தளர்பவனுமான இராவ ணனை,—(எ - று.)—'அநுமான் நோக்கினன்' எனக் கீழ் 206-ஆஞ் செய்யுளோடு இயைத்து முடிக்க.

காதல்நோய் கொண்டார்க்குக் குளிர்ந்த காற்றும் மலர்களும் பனிநீரும் பகையாம்; ஆகவே, அப்ஸரஸ்ஸ்திரீகள் பலர் ஒழுங்கு பட நின்று சாமரங்களைச் சுழற்றி வீசுவதனாலாகிய இளங்காற்றி னால் அருகிலிருக்கின்ற கற்பகவிருக்ஷத்து மலர்களிலுள்ள தேனி னது துளிகள் பனிநீர் தெளித்தாற்போல் இராவணனுடம்பின் மீது விழுந்தோறும் உடம்பு தாபம்மிக்க தென்க. மன்மதாவத்தை களுட் சுப்பிரயோகத்தின் பாற்பட்ட நினைப்பும், விப்பிரயோக மாகிய வெய்துயிர்த்திரங்கலும், சோகத்தின்பாற்பட்ட வெதுப் பும் இராவணனிடத்து நிகழ்தல் இங்கு எடுத்துக்கூறப்பட்டது.

பி - ம்:—[1]பலர்நின்றோர். [2]உக்கங்களியற்றினர் துயல்வரச் சூழ் பெருங். [3]வீரன்மேல். (303)

209. குழந்தை வெண்மதிக் குடுமிய னெடுவரை குலுக்கிய குலத்தோளைக், கழிந்து புக்கிடை [1]கரந்தன [2]வனங்கன்வெங் கடுங் கணை பலபாய, உழந்த வெஞ்சமத் துயர்திசை யானையி னொளிமருப் புற்றிற்ற, பழந்த ழும்பினுக் கிடையிடை யேசில பசும்புண்க ளசும்பூற.

(இ - ள்.) அனங்கன் வெம் கடுங் கணை பல-மன்மதனது மிகக் கொடிய பல அம்புகள், குழந்தை வெள் மதி குடுமியன் நெடு வரை குலுக்கிய குலம் தோளை-வெண்மையான இளஞ்சந்திரனை முடியிற் கொண்டவனாகிய சிவபிரானது இருப்பிடமான பெரிய கைலாசகிரியை அசைத்துப்பெயர்த்தெடுத்த சிறந்த (தனது) தோள்களை, இடைகரந்தன கழிந்து புக்கு பாய-நடுவில் தாம் சிறிது பொழுது மறைந்தவையாய் ஊடுருவிச் சென்று பாய்தலால், —உழந்த வெம் சமத்து உயர் திசை யானையின் ஒளி மருப்பு உற்று இற்ற பழந்தழும்பினுக்கு இடை இடையே-(முன்பு) வருந்திச் செய்த கொடிய போரிலே உயர்ந்த திக்கஜங்களின் ஒளி யுள்ள தந்தங்கள் பட்டு ஒடிந்ததனாலாகிய பழையவடுக்களுக்கு

இடையிடையே, சில பசும் புண்கள் அசும்பு ஊற - சில புதிய புண்களுண்டாகிப் புலால்நீர் சுரந்து வடிந்துகொண்டிருக்கவும், —(எ - று.)—'நெஞ்சு பாழ்பட்டானை' என அடுத்த கவியோடு இயைக்கலாம். '(அப்புண்களில்) தேன் துளி விராயன வீழ்தொறும் நெடுமேனிதீய' என முந்தினகவியோடு இயைத்தலும் ஒன்று; அன்றி, கீழ் 206-ஆங் கவியிற்போந்த 'துயில்வானை நோக்கினன்' என்று இயைத்து முடிப்பினும் அமையும். சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இச்செய்யுளும் இதற்கு முந்தின செய்யுளும் முன்பின்னாக மாறியிருக்கின்றன.

இராவணன் திக்குவிசயஞ் செய்கின்ற காலத்தில் ஐராவதம் முதலிய திக்கஜங்களை யெதிர்த்தபொழுது, அவை கோபங்கொண்டு இவன் தோள்களில் தந்தங்களால் தாக்குகையில், மிக்க வலிமையுடைய இவன்தோள்களை முழுவதும் ஊறுபடுத்தமாட்டாமற் சிறிது ஊறுபடுத்திய மாத்திரத்தில் அவைதாம் நுனி ஒடிந்திட்டன வென்க. அங்ஙனம் திக்கஜங்களினால் தமது கூரிய தந்தங்கள் நன்றாக ஊறுபடுத்தமாட்டாமற்போன இராவணன்தோள்களை மன்மதபாணங்கள் தைத்துத் துளைத்து முழுவதும் ஊடுருவிச் சென்றன வென்க. பழையபுண்களின் வடுக்களை 'பழந்தழும்பு' என்றும், அங்ஙனம் காழ்ப்பேறிய தழும்புகளின் இடையிடையே இப்பொழுது காமபாணங்கள் பாய்தலாற் புதியனவாயுண்டான பச்சைப் புண்களில் ஊனீர்சுரந்துவடிதலை 'பழந்தழும்பினுக்கிடையிடையே சில பசும்புண்களசும்பூற' என்றும் கூறினர்.

குழந்தை யென்றசொல் - இளமையுடையதென்று பொருள் படும். குழ - இளமை: உரிச்சொல்: பகுதி; தை - பெயர்விகுதி. கழிந்து புகுதல்-முழுவதுந் துளைத்து அப்பாற்செல்லுதல். அங்ஙனம் அம்புகள் ஊடுருவும்போது இடையே சிறிதுபொழுது மறைதலை 'இடைகரந்தன' என்று கூறினர். சிவபிரான் யோகஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில் அவன்மீது மலரம்புகளை யெய்து அவனது தவத்தைக் கெடுக்கமுயன்று, அதுபற்றி அப்பெருமான் சினந்து விழித்த நெற்றிக்கண்ணின் நெருப்புக்கு இலக்காகி, உடம்பு எரிந்து சாம்பலாயொழியப்பெற்றமைபற்றி, மன்மதனுக்கு 'அநங்கன்' என்றுபெயர்; வடசொல்: அங்கமில்லாதவன்; ந + அங்க = அனங்க: வடமொழிச்சந்தி; ந - எதிர்மறை குறிப்பது: அங்கம்-உடம்பு. வெம், கடு - ஒருபொருட்பன்மொழி. பி - ம்:—[1]கலந்தன. [2]அனங்கவேள். (304)

210. சாந்த ளாவிய கலவைமேற் [1]றவழ்வுறு தண்டமிழ்ப் பசுந் தென்றல், [2]ஏய்ந்தகாமவெங் [3]கனலினுக் குமிழதட் டுருத்தியினுயிர்ப் பேறக், காந்தண் மெல்விரற் [4]சனகிமேன் மனமுதற் கரணங்கள் கடிதோடப், பாந்த ளீங்கிய முழையெனக் குழைவுறு நெஞ்சுபாழ் பட்டானை.

(இ-ள்.) கலவை அளாவிய சாந்துமேல்-(தனது உடம்பிற் பூசிய) பலவகை வாசனைப்பொருள்கள் கலக்கப்பெற்ற சந்தனத்தின்மேல், தவழ்வுறு - மெதுவாகவீசுகின்ற, தண் தமிழ் பசுந்

தென்றல்-குளிர்ந்த இனிய இளமையான தென்றற்காற்றானது, ஏய்ந்த வெம் காமம் கனலினுக்கு-(அவ்விராவணன்) கொண்டுள்ள வெவ்விய காமாக்கினி வளர்தற்பொருட்டு, உமிழ் - வீசுகின்ற, அதள் துருத்தியின் உயிர்ப்பு-தோல் துருத்தியினாலாகுங் காற்றாக, ஏற-மேன் மேற்செல்ல,—காந்தள் மெல்விரல் சனகிமேல் - செங்காந்தள்மலரி னிதழ்போன்ற மென்மையான விரல்களையுடைய சீதையினிடத்திலே, மனம் முதல் கரணங்கள் கடிது ஓட - மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்கள் விரைவாகச்சென்றுவிட (அதனால்), பாந்தள் நீங்கிய முழை என - பாம்புகள்நீங்கிப்போகப்பெற்ற புற்றுப்போல, குழைவு உறு நெஞ்சு பாழ்பட்டானை - நெகிழ்ச்சி பெற்ற உள்ளம் பாழாயிருக்கின்றவனுமான இராவணனை,—(எ-று.)—'நோக்கினன்' எனக் கீழ் (206) ஆங் கவியோடு முடிக்க. 'உயிர்ப்பேற' என்றதை 'பாழ்பட்டானை' என்றதனோடு இயைக்கலாம்; அன்றி, (206) 'துயில்வானை நோக்கினன்' என்று இயைத்து முடித்தலுமாம்.

இராவணன் சீதையினிடத்துக்கொண்ட காதலால் தவிக்கின்றபொழுது அவனது உடலின் வெம்மை தணிதற்பொருட்டு அவனது பணியாளரிற் சிலர் அவனுடம்புமுழுவதும் கலவைச் சந்தனக்குழம்பைப் பூசுவாராயினர்; வெம்மை தணிதற்பொருட்டாகவே அவன் குறிப்பின்படி குளிர்ந்த தென்றற்காற்றும் அக்கலவைச் சந்தனத்தின்மேல் வீசுவதாயிற்று; அத்தென்றல் அவனது வெம்மையைத் தணிக்கமாட்டாமல் அதனை மேன்மேல் வளர்த்தலால், அத்தென்றற்காற்றை, காமமாகிய அக்கினி வளர்ந்தெரியுமாறு வீசுந் தோல் துருத்திக் காற்றாகக் குறித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. இராவணனது மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் சீதையின்மேல் மிக விரைந்து சென்றுவிட்டமை பற்றி, அவனது நெஞ்சு பாழாய் விட்டது; அதற்கு, பாம்பு நீங்கிய புற்றை உவமை கூறினர். கொடுமையும். வக்கிரகதியிற் செல்லுதலும்பற்றி, இராவணனது அகத்துறுப்புக்கட்குப் பாம்பை உவமைகூறுதல் ஏற்கும். உள்ளுறுப்பாதலாற் குகையெனப்படுதல்பற்றி, நெஞ்சத்தை 'முழை' என்றல் பொருந்தும்.

'சார்ந்தளாவிய கலவைமேல்' என்பது கலவையளாவிய சாந்துமேல் எனக் கூட்டப்பட்டது; மொழிமாற்றுப்பொருள்கோள். கலவை-கூட்டு வர்க்கங்கள் கலந்த சந்தனம். தமிழ்மொழி, தென்றலுக்கு இனிமையில் உவமையாக அமையும். இனி, குளிர்ச்சியான தமிழ்மொழியோடு பிறந்து வருகிற இளந்தென்றலென்று உரைப்பாரு முளர். பி - ம்:—[1]தவழ்புயம். [2]ஏந்து. [3]கனலுயிர்த் திருமடி. [4]சனகிபால். (305)

வேறு.

211. கொண்டபே [1]ருக்க மூளத் திசைதொறுங் குறித்து மேனாள்
மண்டிய [2]செருவின் வீரத் தோள்களால் வாரி வாரி
உண்டது தெவிட்டிப் பேழ்வாய் கடைகடோ றொழுகிப் பாயும்
அண்டர்தம் புகழில் தோன்றும் வெள்ளெயிற் றமைதி யானை.

(இ - ள்.) கொண்ட பேர் ஊக்கம் மூள-(தான் இயல்பாகக்) கொண்டுள்ள பெரிய உற்சாகம் நாளடைவில் மேன்மேலதிகப்பட, (அதனால்), திசைதொறுஉம் குறித்து - எல்லாத்திக்குகளிலும் (உள்ள வீரர்களனைவரையும் தான் வெல்வதாக) எண்ணி, மேல் நாள்-முன்காலத்தில், மண்டிய-வலியச்சென்று கொடுமையாகச் செய்த, செருவின்-போரில், வீரம் தோள்களால் வாரி வாரி-வீரத் திறமமைந்த(தனது)கைகளால் அள்ளியள்ளி யெடுத்து, உண்டது-(தனது வாய்களிற்பெய்து) உண்ணப்பட்டதாய், தெவிட்டி - அளவிற்கு விஞ்சியமைபற்றி, பேழ் வாய்-திறந்த (தனது) வாய் களின், கடைகள்தோறு-இரண்டு ஓரங்களிலும், ஒழுகி பாயும் - பெருகிவழிகின்ற, அண்டர் தம் புகழின்-தேவர்களுடைய கீர்த்தி போல, தோன்றும்-விளங்குகின்ற, வெள் எயிறு அமைதியானை - வெண்ணிறமான கோரதந்தங்களின் தோற்றத்தை யுடையவனு மான இராவணனை,—(எ-று.)-(206) 'நோக்கினன்' என இயைக்க.

இராவணனுடைய கோரப்பற்கள், இங்கு வருணிக்கப்படுகின் றன. இயல்பிலேயே மகாதைரியசாலியான இராவணன் திக்கு விசயஞ்செய்து திசைப்பாலகரெண்மர் முதலிய தேவர்களுடைய வெண்ணிறமான புகழைக் கைகளால் திரட்டியெடுத்து வாயினுட் பெய்து உண்ணும்போது அப்புகழ்கள் அவ்வாய்கொள்ளாது நிறைந்து இருபுறத்தும் வழிந்தன போன்றன அக்கடைவாய்ப் பற்களென்று கற்பனை கூறினர்; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** பத்துத்திசைகளுக்கும் உரியவர்களான தேவர்களின் கீர்த்திகளை இருபதுகைகளாலும் வாரியெடுத்துப் பத்து வாய்களிலும் பெய்து உட்கொள்ளும்போது ஒவ்வொரு வாயினிருபுறத்தும் ஒழுகி வழிந்த அப்புகழ் போன்றன, ஒவ்வொரு வாய்க்கும் இவ்விரண்டு வீதமாக அமைந்துள்ள இருபதுபற்களும் எனக் கற்பனையின் நயங் காண்க. கீர்த்தியை வெண்ணிற முடையதென்று கூறுங் கவி மரபும், ஒருவனது புகழை மற்றொருவன் வென்றொழித்தன னென்ற பொருளில் அதனை அவன் வாயிற்போகட்டுக்கொண்டன னென்று கூறும் உலகவழக்கும் இவ்வருணனைக்கு மூலம்.

ஊக்கமாவது-மனம்மெலிதலின்றி வினைசெய்தலிற் கிளர்தல்: மனவெழுச்சி; இச்சொற்கு-முயற்சி, வலிமை என்றபொருள்களும் உண்டு. 'வீரத்தோள்' என்றது-அவயவியின் பண்பை அவயவத் தின்மேலேற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்கு. தோள்-கை: சிந்தாமணி யில் "தோளுற்றொர்தெய்வந் துணையாய்" என்றவிடத்திற்போல. **பி - ம்:—**[1]உறக்கம். [2]பெரும்போர்தன்னில், செருவின்மானத்.(306)

212. வெள்ளிவெண் சேக்கை வெந்து பொறி யெழ வெதும்பு மேனி, புள்ளிவெண் மொக்கு ளென்னப் [1]பொடித்துவேர் கொதித் துப் பொங்கக், கள்ளவிழ் மாலைத் தும்பி வண்டொடுங் கரிந்து சாம்ப, ஒள்ளிணர் மாலை தீய வுயிர்க்கின்ற வுயிர்ப்பி னானை.

(இ - ள்.) வெள்ளி வெள் சேக்கை - வெள்ளிபோல வெண் ணிறமாயுள்ள மலர்ப்படுக்கை, வெந்து—, பொறி எழ-தீப்பொறி

கிளம்பும்படியாகவும்,—வெதும்பும் மேனி - வெம்மைகொண்ட (தனது) உடலில்,புள்ளி வெள் மொக்குள் என்ன-புள்ளிபுள்ளியா யெழுகிற வெண்ணிறமான கொப்புளம் போல, வேர் பொடித்து- வேர்வைநீரரும்பி, கொதித்து பொங்க-கொதிப்புக்கொண்டு பொங் கும்படியாகவும்,—கள் அவிழ் மாலை - தேன் சொரிகின்ற (தான் அணிந்த) மலர்மாலைகளில் மொய்க்கின்ற, தும்பி வண்டொடுஉம்- தும்பிகளும் வண்டுகளும், கரிந்து சாம்ப-கருகியழியும்படியாகவும், —ஒள் இணர் மாலை - ஒளியமைந்த பூங்கொத்துக்களினாலாகிய (தனது) மாலைகள், தீய - தீய்ந்துபோம்படியாகவும், உயிர்க்கின்ற - வெளியிடுகின்ற, உயிர்ப்பினனை -பெருமூச்சையுடையவனுமான இராவணனை,—(எ - று.)—(206) 'நோக்கினன்' என இயைக்க.

இராவணன் சீதையின் விஷயமாகக்கொண்ட காதல்நோயி னால் வெய்துயிர்த்தல் இங்குக் கூறப்பட்டது. அவனது அப்பொழு தைய சுவாசத்தின் வெப்பமிகுதியாலாகும் நிகழ்ச்சிகளே, வெள்ளி வெண்சேக்கை வெந்துபொறியெழுதல் முதலியன. வெள்ளிவெண் சேக்கை - மல்லிகைமலர் முல்லைமலர் முதலிய வெண்ணிறமலர் களாலாகிய புஷ்ப சயனமென்க; அடுத்த செய்யுளில் "பூவியலமளி மேலா" என்பது காண்க. மொக்குள் - அரும்பு; வடிவில் ஒப்புமை பற்றி, கொப்புளத்தை யுணர்த்திற்று; உவமையாகுபெயர். 'மொக்குளென்ன' என்பதற்கு - நீர்க்குமிழிகள்போல என்று உரைப்பாருமுளர். 'பொறியெழ' என்பதை 'வெதும்பும்' என்பத னோடு இயைத்து உரைக்கவும் இடமுண்டு. தும்பி-வண்டின் சாதி பேதம். பி - ம்:—[1]பொடித்த. (307)

213. [1]தேவிய [2]னேமி யானிற் சிந்தைமெய்த் திருவி னேகப்
பூவிய லமளி மேலாப் பொய்யுறக் குறங்கு வானைக்
காவியங் கண்ணி தன்பாற் [3]கண்ணிய காத னீரின்
ஆவியை யுயிர்ப்பென் றோது மம்மியிட் டரைக்கின் றானை.

(இ - ள்.) தே இயல் நேமியானின் - தெய்வத்தன்மை பொருந் திய சக்கராயுதத்தையுடையவனான திருமால்போல,—சிந்தை மெய் திருவின் ஏக - (தன்) மனம் உண்மையான பிராட்டியினிடத்தே செல்ல, பூ இயல் அமளிமேல் ஆ - மலர்களாலமைக்கப்பட்ட படுக்கையின் மேலே [மலர்களின் தன்மையாகிய மென்மையமைந்த படுக்கையின் மேலே], பொய் உறக்கு உறங்குவானை -பொய்யான தூக்கந் தூங்குகின்றவனும்,—காவி அம் கண்ணி தன்பால் கண் ணிய - நீலோற்பலமலர் போன்ற அழகிய கண்களையுடையவளான சீதாபிராட்டியின் விஷயமாகக் கொண்ட, காதல்நீரின் - ஆசை யாகிய நீரினுதவியைக்கொண்டு, ஆவியை - (தனது) உயிரை, உயிர்ப்பு என்று ஓதும்அம்மி இட்டு - பெருமூச்சென்று சொல்லப் படுகின்ற அம்மியிலே வைத்து, அரைக்கின்றானை - அரைக்கின்ற வனுமான இராவணனை,—(எ - று.)—(206) 'நோக்கினன்' என இயைக்க.

"பித்தர் பனிமலர்மேற் பாவைக்கு' என்று பெரியார் பணிக்கும்படி திருமகளினிடத்து மிக்க பெருங்காதல்மயக்கங் கொண்டவனாய் அதனால் 'திருமால்' என்று பெரும்பெயர்பெற்ற ஸ்ரீமந்நாராயணன் அப்பெரியபிராட்டியாரிடத்தே எப்பொழுதும் மனத்தைச் செலுத்துபவன்: மற்றும் காற்றையே உணவாகக் கொள்ளுமியல்பினனாதலாற் காற்று அடைத்தமெத்தைபோல மெத்தென்றிருக்கிற ஆதிசேடனாகிய படுக்கையிலே அப்பெருமான் பள்ளிகொண்டு "உறங்குவான்போல் யோகுசெய்த பெருமானை" என்றபடி தூங்குகின்றவன்போல உலகத்தின் பாதுகாப்பையே சிந்தைசெய்து கொண்டிருப்பவன். அத்தூக்கம் - பொய்யுறக்கம், யோகநித்திரை, அறிதுயில், துயிலாத்துயில் எனப்படும். பிராட்டியின் நேர் திருவவதாரமான சீதையினிடத்தே எப்பொழுதும் மனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு அச்சிந்தையினால் தூக்கங்கொள்ளாமல் மலர்ப்படுக்கையிலே உறங்குவான்போலக் கண்மூடியுள்ளவனான இராவணனுக்கு அத்திருமாலை உவமை கூறினர். இங்கு **உவமையணிக்கு** 'பூவியலமளி' என்ற இடத்துச் **சிலேடை**, உதவியாய் நின்றது. 'நேமியானின்' என்பதற்கு - சக்கரபாணியான திருமாலின், அவதாரமாகிய இராமபிரான்போல என்று பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று; பிராட்டியைப் பிரிந்துள்ளவனான அப்பெருமான் எப்பொழுதும் அத்தேவியார் பக்கல் சென்ற மனத்தனாய்த் தூக்கம்பிடியாமல் உறங்குவான்போலக் கண்மூடிப் பள்ளிகொண்டிருத்தல் காண்க: அப்பொழுது 'பூ இயல் அமளிமேலா' என்பதற்கு- வெறுந்தரையாகப்பொருந்திய படுக்கையின்மேலே யென்று பொருள். பூ - வடசொல்: பூமி. 'தேவியல்' என்றது, நேமியானுக்கு அடைமொழி; தலைமைத்தேவனாக அமைந்த என்பது பொருள்; தே - தெய்வம்.

சீதாதேவியை அக்கிரமமாகக் காதலித்த பெரும்பாவியான இராவணனுக்குத் திருமகள் கொழுநனான திருமாலை உவமை கூறுதல் ஏற்குமோ எனின்?—"மிகுதலும் குறைதலுந் தாழ்தலுமுயர்தலும், பான்மாறுபடுதலும் பாகுபாடுடைய" என்று அணிநூலார் அமைத்துள்ளாராதலின், இழிந்த பொருளுக்கு உயர்ந்த பொருளை உவமைகூறுதலும் ஒரோவிடத்திற் பொருந்து மென்க. இங்கு இராவணனது சிறப்பை யெடுத்துக் கூறு மிடமாதலின், அதற்கு ஏற்பத் திருமாலை உவமைகூறி அவனைச் சிறப்பித்தனர். இனி, 'தேவியல் நேமியானின்' என்பதற்கு - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஆஜ்ஞாசக்கரத்தையுடையவனான தசரதசக்கரவர்த்திபோல என்று உரைப்பாருமுளர்: அவன் தனது மனம் மெய்த்திருவினிடத்து [உண்மைச் செல்வத்தைப் பாதுகாத்தலில்] செல்ல (முன்பு தான் கைகேயிக்கு வாக்களித்திருந்த வரங்களைத் தவறாது தருதற்குக் கட்டுப்பட்டவனாகி)ப் பூவியலமளிமேல் வீழ்ந்து உறங்குவான்போல மூர்ச்சையடைந்தமை காண்க: (இப்பொருள் அத்துணையாச் சிறவாது.) ஆஜ்ஞாசக்கரத்துக்குத் தெய்வத்தன்மை -அரசன் ஓரிடத்தே உளனாக அவனுறங்குகின்ற காலத்திலுமுட்பட எப்

பொழுதும்தான் உலக முழுவதுஞ் சென்று உயிர்களைக்காத்தல். கண்ணிய—கண்ணுதல் - கருதுதல், குறித்தல். சிருங்காரரஸ மென்பவாதலால், காதல், நீரெனத் தகும்; "காம நீர்வேளாது" என்றார், பூதத்தாரும். 'அம்மி' என்றதில், உபலக்ஷணத்தாற் குழவியும் அடங்கிற்று. இராவணன் சீதையினிடத்துக் கொண்ட ஆசையினால் நெட்டுயிர்ப்பெறியுந்தோறும் உயிரின் வலிமை நெகிழ்தல் பற்றி, 'காவியங் கண்ணிதன்பாற் கண்ணிய காதல் நீரின் ஆவியையுயிர்ப்பென்றோது மம்மியிட்டரைக்கின்றான்" என உருவகங் கூறினர். ஆவி - அரைக்கப்படுபொருள். நீர் பெய்து அரைத்தல், இயல்பு. பி-ம்:—[1]தேவியை. [2]நேமிபோன்ற. [3]கன்றிய.

214. மிகுந்தகை நினைப்பு முற்ற வுருவெளிப் பட்ட வேலை
நகுந்தகை முகத்தன் காத னடுக்குறு [1]மெய்யன் [2]வார்தேன்
உகுந்தகை மொழியாள் [3]முன்னமொருவகை [4]யுறையுளுள்ளே
புகுந்தன ளன்றோ வென்று மயிர்புறம் பொடிக்கின் றானை.

(இ - ள்.) மிகும் தகை - மேன்மேல் வளருந் தன்மையை யுடைய, நினைப்பு - (சீதையின் விஷயமான) சிந்தனை, முற்ற-மிகுதலால், உரு வெளிப்பட்ட வேலை - (அவளுடைய) வடிவம் (தன் கண்ணெதிரிற்) புலனான பொழுது, (அவ்வடிவத்தை உண்மையான சீதையென்று கருதி), நகும் தகை முகத்தன் - சிரிக்கின்ற கம்பீரமான முகங்களையுடையவனும், காதல் நடுக்கு உறு மெய்யன் - ஆசையால் நடுக்கமடைகின்ற உடம்பையுடையவனுமாகி, 'வார் தேன் உகும்தகை மொழியாள் - மிகுதியான தேன் சிந்துகின்ற அழகியசொற்களையுடையவளான சீதை, ஒருவகை - ஏதோ ஒரு வகையால் (இணங்கி), உறையுளுள்ளே - (நான்) படுத்திருக்கின்ற அறையினுள்ளே, முன்னம் - (எனது) எதிரில், புகுந்தனள் அன்றோ - வந்துசேர்ந்து விட்டாளல்லவா?' என்று - என்று எண்ணி, புறம் மயிர் பொடிக்கின்றானை - (தனது) உடம்பின் மேலெல்லாம் மயிர் சிலிர்க்கப்பெறுகின்றவனுமான இராவணனை,—(எ - று.)—(206) 'நோக்கினன்' என இயைக்க.

மனத்தில் யாதொருபொருள் இடைவிடாது நினைக்கப்படுகின்றதோ அப்பொருள் அந்தப் பாவனையின்மிகுதியாற் கண்ணுக்கெதிரிற் காணப்பட்டாற்போலத் தோன்றுதல் இயல்பு: அது - உருவெளித்தோற்றமெனவும், உருவெளிப்பாடெனவும் கூறப்படும். இராவணன் எப்பொழுதும் இடைவிடாது சீதையையே நினைத்திருத்தலால், அவன் படுத்திருக்கும்போது அவளுருவம் அவனது கண்ணெதிரிற் புலனாயிற்று; அதனைக் காதல்மிகுதியுடையவனான அவன் பொய்த்தோற்றமென்று உணராது உண்மையான சீதையென்றே எண்ணி மகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பையும், மயிர்ச்சிலிர்ப்பையும், மோகத்தால் உடல்நடுக்கத்தையும் உடையனாயினனென்க. சீதை தன்கருத்துக்கு இணங்குதற்பொருட்டுச் சாமதான பேத தண்டங்களாற் பலவகை முயற்சி செய்துவந்தனனாதலால், அவற்றில் ஏதோ ஒருவகையினால் அவள் தன்னைச் சார்ந்தன

ளென்று மகிழ்வானுயினன். மயிர்சிலிர்த்தல், மகிழ்ச்சியினாலாகும் மெய்ப்பாடு. மிகுந்தகைநினைப்பு - வரம்பு கடந்த தன்மையை யுடைய எண்ணமென்றுமாம். பி - ம்:—[1]மனத்தின், மனத்தன். [2]வான்தேன். [3]முன்னி. [4]உள்ளினுள்ளே. (309)

215. **மென்றொழிற் கலாப மஞ்ஞை வேட்கை [1]மீக்கூருமேனும்**
குன்றொழித் தொருமாக் குன்றி னரிதிற்சேர் கொள்கைபோல
வன்றொழிற் கொற்றப்பொற்றோள் [2]மணந்தரு மயிலேயன்
ஒன்றொழித் தொன்றினேக வரியதோ ரொழுக்கினனை. [னர்

(இ - ள்.) மெல் தொழில் - நுட்பமான வேலைத்திறமமைந்த, கலாபம் - தோகையையுடைய, மஞ்ஞை - மயிலானது, வேட்கை மீக்கூரும் ஏனும்-ஆசையை அதிகமாகக்கொண்டதாயினும்,குன்று ஒழித்து - (தான் இருக்கின்ற) மலையைவிட்டு, ஒரு மா குன்றின் - மற்றொரு பெரிய மலைக்கு, அரிதின்சேர் - சிரமத்தோடு சென்று சேர்கின்ற, கொள்கைபோல - தன்மைபோல,—அரு மயிலே அன்னர் - அருமையான மயில்போன்ற சாயலையுடையவர்களான மகளிர், வல்தொழில் கொற்றம் பொன் தோள் மணந்து - வலிய செயல்களைச் செய்யவல்லதும் வெற்றிகொண்டதுமான அழகிய (தனது) தோளைத் தழுவி, ஒன்று ஒழித்து ஒன்றின் ஏக அரியது - (அங்ஙனம் தாம் தழுவிய) ஒருதோளை விட்டு மற்றொருதோளிற் செல்லுதற்கு அரியதான, ஓர் ஒழுக்கினனை - ஒப்பற்ற தோள் வரிசைகளை யுடையவனுமான இராவணனை,—(எ - று.)—(206) 'நோக்கினன்' என இயைக்க.

உலகத்திலுள்ள பலமலைகளுள் ஒருமலையில் இனிதுவசிக்கின்ற மயில் அதனை விட்டு மற்றொருமலையைச் சேர்ந்து அவ்விடத்தின் இனிமைகளை நுகருமாறு மிக்க விருப்பங் கொண்டதாயினும் இம்மலையினின்று அம்மலைக்குச் சென்றுசேர்தற்கு மிகவும் வருந்தும் இயல்பை யுடையதா யிருக்கின்றது; அவ்வாறே இராவணனுடம்பில் இரட்டைவரிசையாயுள்ள தோள்களிருபதில் ஒன்றைத் தழுவி இன்பம் நுகர்ந்த மாதர் அத்தோளைவிட்டு மற்றொரு தோளுக்குச் செல்லுதல் அரியதாகின்ற தென்க; **உவமையணி.** அத்தோளினது பருமையுயர்வுவலிமைகளும், அத்தோள்களில் ஒன்றற்கொன்றுள்ள இடைவெளியின் மிகுதியும் பாராட்டப்பட்டவாறும். மயில் - குறிஞ்சி நிலப்பறவை. ஒரெடுப்பில் நெடுந்தூரம் பறந்துசெல்லமாட்டாமை. அதற்கு இயல்பு; அது அங்ஙனமாதற்குக் காரணம் தோகையின்பாரம் என்பதுதோன்ற, 'கலாபமஞ்ஞை' என்றார். அத்தோகையில் தெய்வச்செயலாய் இயற்கையாக அமைந்திருக்கின்ற கண்முதலியவற்றில் விசித்திரங்கள் செயற்கையாக மிகநுண்ணிதிற் செய்யுஞ் சித்திரவேலைப் பாடுகள் போல இருக்கின்ற அருமையைப் பாராட்டி, 'மென்றொழிற்கலாபம்' எனப்பட்டது; இது மகளிர் கூந்தற்கு உவமையாகக் கொள்ளத்தக்கது. பி - ம்:—[1]மீக்கூரமேலும். [2]மணந்திடு மடந்தைமார்கட்கு. (310)

வேறு.

216. தழுவா நின்ற கருங்கடன்மீ துதய கிரியிற் சுடர்தயங்க
எழுவா னென்ன மின்னிமைக்கு [1]மாரம் புரளு மியல்பிற்றாய்
முழுவா னவரா யுலகமொரு மூன்றுங் காக்கு முதற்றேவர்
மழுவா ணேமி குலிசத்தின் வாய்மை துடைத்த மார்பானை.

(இ - ள்.) தழுவா நின்ற கருங் கடல்மீது-சுற்றிலும் பரவியுள்ள கடலின்மேல், உதயகிரியில்-(உயர்ந்து காணப்படுகின்ற) உதயபருவதத்திலே, சுடர் தயங்க எழுவான் என்ன-(தனது ஆயிரங்) கிரணங்கள் விளங்க உதிப்பவனுன சூரியன்போல, மின் இமைக்கும் ஆரம் புரளும்-ஒளி விளங்குகின்ற இரத்தினஹாரம் புரளுகின்ற, இயல்பிற்று ஆய்-தன்மையை யுடையதாய்;—முழு வானவர் ஆய்-தலைமைக்குணங்கள் மிக்க தேவர்களாய், உலகம் ஒரு மூன்றுஉம் காக்கும்-மூன்று உலகங்களையும் பாதுகாக்கின்ற, முதல் தேவர்-சிறந்த தேவர்களான சிவபிரான் திருமால் இந்திரன் என்பவர்களுடைய, மழு வாள் நேமி குலிசத்தின்-மழுவும் ஒளியுள்ள சக்கரமும் வச்சிரமுமாகிய ஆயுதங்களின், வாய்மை-தவருத வலிமையை, துடைத்த-போக்கிய, மார்பானை-மார்பையுடையவனுமான இராவணனை,—(எ-று.)—(206) 'நோக்கினன்' என இயைக்க.

இராவணனது கரிய பெரிய உடம்புக்கு-சுற்றிலுமுள்ள கருங்கடலும், அவ்வுடம்பில் உயர்ந்து பரந்து காணப்படுகின்ற மார்புக்கு-கீழ் கடலினிடையேயுள்ள உதயகிரியும், அம்மார்பில் ஒளிவீச அணியப்பட்டுப் புரண்டு விளங்கும் இரத்தினஹாரத்துக்கு - அவ்வுதயகிரியின் மீது தனது ஆயிரங் கிரணங்களும் பரவ உதித்துச் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கி விளங்குஞ் சூரியனும் உவமையெனக் காண்க; **உவமையணி.** திரிமூர்த்திகளுட் போர்முயற்சி யில்லாது வேதமோதிக் கொண்டிருப்பவனும் இராவணனது குலத்துக்கு ஆதி புருஷனுமான பிரமனை நீக்கி, இந்திரனைக் கூட்டி, அம் மூவரது படைக்கலங்களும் இவனது மார்பிற்பட்டு அதனை ஊறு படுத்த மாட்டாமற் சிறப்பிழந்தன என இராவணனது மார்பின் வலிமையை வருணித்தார். **பி-ம்:**—[1]மார்பிற்றழும்பும், ஆரம் பிறங்கும். (311)

வேறு.

217. [1]தோடுழுதண் டார்வண்டுந் திசையானை மதந்துதைந்த
[2]வண்டுந் துற்ற, மாடுழுத நறுங்கலவை வயக்களிற்றின் [3]சிந்துரத்தைமாறு கொள்ளக், கோடுழுத [4]மார்பானைக் கொலையுழுத வடி [5]வேலின் கொற்ற மஞ்சித், தாடொழுத பகைவேந்தர் [6]முடியுழுத தழும்பிருந்த சரணத்தானை.

(இ - ள்.) தண் தார்-குளிர்ச்சியான (தனது மார்பின்) மாலையிலுள்ள, தோடு-மலரிதழ்களில், உழு-கிண்டி மொய்த்துள்ள, வண்டுஉம்-வண்டுகளும், திசை யானை மதம் துதைந்த வண்டுஉம்-

திசையானை மதநீரிலே நெருங்கி மொய்த்துள்ள வண்டுகளும், துற்ற-உண்ணுமாறு, மாடு உழுத-தன்னிடத்து [மார்பிற்] பூசிய, நறுங் கலவை-மணம் வீசுகின்ற கலவைச்சந்தனம், வய களிற்றின் சிந்துரத்தை மாறுகொள்ள-வலிமையையுடைய திக்கஜங்களின் (நெற்றியிலணிந்த) சிந்தூரத் திலகத்தை மாற்றிக்கொள்ளும்படியும், கோடு உழுத-(அவ்யானைகளின்) தந்தங்கள் பதிந்து கிளறப்பெற்ற, மார்பானை-மார்பையுடையவனும்,—கொலை உழுத-கொலை செய்யுமாறு பாய்ந்து கிளறுகின்ற, வடிவேலின்-(தனது) கூரிய வேலாயுதத்தினது, கொற்றம்-வெற்றிக்கு, அஞ்சி-பயந்து, தாள் தொழுத-(தனது) கால்களில் விழுந்து வணங்கிய, பகை வேந்தர்-பகையரசர்களின், முடி-கிரீடங்கள், உழுத-பட்டுத் தேய்த்தலினாலாகிய, தழும்பு-வடுக்கள், இருந்த-பொருந்திய, சரணத்தானை-கால்களை யுடையவனுமான இராவணனை,—(எ - று.)—(206) 'கேள்வியன் நோக்கினன்' எனக் குளகச்செய்யுள்கட்கு முடிபு காண்க.

இராவணன் திக்குவிசயயாத்திரையில் எண்டிசையானைகளை எதிர்த்தபொழுது, அவை தமது தந்தங்களைக் கொண்டு இவன் மார்பில் வலியத் தாக்கி ஊறுபடுத்துவனவாயின; அங்ஙன் பாய்ந்து நெருங்கும் பொழுது, இராவணன் மார்பில் தரித்துள்ள மாலையில் மொய்த்துக் கிடந்த வண்டுகளும் திக்கஜங்களின் மத ஜலத்தில் மொய்த்துக்கிடந்த வண்டுகளும் அஞ்சி இடம்விட்டுப் பெயர்ந்து பிறகு புதுமணத்திலுள்ள அவாவினால் இம்மலர் வண்டுகள் அம்மதத்தையும் அம்மதவண்டுகள் இம்மலரையும் நாடி மாறிச்சென்று, அத்தாக்குவிசையில் தாம் அகப்பட்டுக்கொள்ளாதபடி பக்கங்களில் மொய்ப்பனவாயின என்பது முதலடியின் கருத்து. 'மாலையின் வண்டும் திசையானை மதந் துதைந்த வண்டும் சுற்றி மாடு உழுத' என்றதனால், அங்ஙன் திக்குயானைகள் இராவணன் மார்பிற் பாயும்போது, அம்மார்பிற் பூசிய கலவைச்சந்தனக்குழம்பு அவ்யானையின் நெற்றியிலும், அந்த யானையின் நெற்றியிலிட்டுள்ள சிந்தூரப் பொட்டு இராவணன் மார்பிலுமாக மாறிப்படிதல், 'நறுங்கலவை வயக்களிற்றின் சிந்துரத்தை மாறுகொள்ள' என்றதனால் விளக்கப்பட்டது; இது, பரிவர்த்தனை யெனப்படும் **மாற்றுநிலையணி**. இதன் இலக்கணம்—"பொருள் பரிமாறுதல் பரிவர்த்தனையே", என்றார், தண்டியாசிரியர்.

'துற்ற' என்ற செயவெனெச்சமும் 'கொள்ள' என்ற செயவெனெச்சமும் அடுக்கி, உம்மை தொக்கதனால் வினைச்செவ்வெண்ணாகி, மூன்றாமடியிலுள்ள 'உழுத' என்ற பெயரெச்சத்தோடு இயையும். [2]வண்டுஞ்சுற்றி என்ற பாடத்துக்கு, 'சுற்றி' என்றதை 'சுற்ற' எனச் செயவெனெச்சமாகத்திரித்து, அதனை 'கோடுழுத' என்றதனோடு முடிக்க.

இராவணன் தனது மாமனாராகிய மயனிடத்தினின்று பெற்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள வேலாயுதத்தினது தவறாப் பெருவலிமையைத் துணைக்கொண்டு அரசர்களை யெதிர்த்துப் பொருதழித்து

வெல்லத் தொடங்கிய பொழுது அப்பகையரசர்களிற் பலர் அவ்வேலின் கொலைத்திறத்துக்கு அஞ்சிப் போரொழிந்து அவனைச் சரணமடைபவராய் அவன் கால்களில் விழுந்து தண்டனிடுகையில் அவர்களுடைய கிரீடங்கள் படுதலால் அவனடிகளில் தழும்புகளமைந்தன என்பது, பின்னிரண்டடிகளிற் கூறப்பட்டது. இங்கு 'கொலையுழுத வடிவேலின் கொற்றம்' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட வேற்படையின் பெருமையை, மேல் யுத்தகாண்டத்து வேலேற்ற படலத்திற் காணலாம். 'சிந்துரத்தை மாறுகொள்ள' என்பதற்கு-சிந்தூரப் பொட்டை யழிக்க வென்றலுமாம். இச் செய்யுளில் 'உழுத' என்ற சொல் ஒரு பொருளிலேயே பலமுறை வந்தது-சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி.

தமிழ் நூல் மரபின்படி இலங்கைக்குப் புறமதில் இடைமதில் அகமதில் என்று மும்மதில்களோடு கூடிய புறநகர் இடைநகர் அகநகர் என்ற மூவகை நகருள்ளன எனவும் புறநகரில் பலவகைப்பட்ட மக்களும் நகர்க்குப் பாதுகாவலான படைவீரரும் வசிக்கும் மாளிகைகள் உள்ளன எனவும், இடைநகரில் அரசகுலத்தவர் மாளிகையுள்ளன எனவும், அகநகரில் இராவணன் அரண்மனையும் அதனையடுத்து அவனது மனைவியரின் மாளிகைகைகளும் உள்ளன எனவும் கற்பனைவகையாற் கம்பர் கூறினரென்பதறிக: முதனூலில் இம்மும்மைப் பிரிவு முதலியன இல்லை.

பி - ம்:—[1]தோடுழுத தார்வண்டுந். [3]சிந்துரத்தின். [4]மார்பேபோல். [5]வேலிற். [6]முடியுழுது. (312)

வேறு.

218.—இராவணனைக்கண்ட அநுமனது கோபம்.

கொண்டதோ ருருவ [1]மாயன் குறளினுங் குறுக நின்றான்
திண்டலை பத்துந் தோள்க ளிருபதுந் தெரிய நோக்கிக்
கண்டனன் காண்ட லோடுங் கருத்தின்முன் காலச் செந்தீ
விண்டன கண்கள் கீண்டு வெடித்தன கீழும்மேலும்.

(இ-ள்.) கொண்டது ஓர் உருவம் மாயன் குறளின்உம் குறுக நின்றான்-(தான்) கொண்டுள்ள ஒப்பற்றவடிவம் (முன்பு) திருமால் கொண்ட வாமனவடிவத்தினும் குறுகியதாயிருக்க நின்றவனான அநுமான், திண் தலை பத்துஉம் தோள்கள் இருபதுஉம் தெரிய நோக்கி-(அங்ஙனம் படுத்துள்ள அவ்வரக்கனது) வலிய தலைகள் பத்தையும்தோள்கள் இருபதையும் நன்றாகப்பார்த்து, கண்டனன்-('இவன் இராவணன்' என்று) தெரிந்துகொண்டான்; காண்டலோடும்-(அங்ஙனம்) அறிந்த மாத்திரத்தில், கருத்தின் முன்-(ஆலோசிக்கின்ற அவ்வநுமனது) மனத்திற்கு முன்னமே, கண்கள் செம் காலம் தீ விண்டன-(அவனது) கண்கள் செந்நிறமான காலாக்கினியை வெளிப்படுத்தின: (அந்த உக்கிரத்தால்), கீழும் மேலும் கீண்டு வெடித்தன-கீழுலகமும் மேலுலகமும் பிளந்து வெடிக்கலாயின; (எ - று.)

அநுமான் பிராட்டியைத் தேடுதற் பொருட்டுக் கொண்ட வடிவம் வாமனவதார வடிவத்தினும் குறுகிய தென்று, அநுமனது அணிமாவென்னுஞ் சித்தியின் மகிமையை விளக்கினர். காணுதல்- கருத்தாற் காணுதல்: நோக்கு அல்நோக்கம். ஈற்றடி - தொடர் புயர்வுநவிற்சியணி. பி - ம்:—[1]மாயோன். (313)

வேறு.

219.—இரண்டு கவிகள்-அநுமான் இராவணனை யழிக்கக் கருதியமை கூறும்.

தோளாற்ற லென்னாகும் மேனிற்குஞ் சொல்லென்னும்
[1]வாளாற்று கண்ணாளை வஞ்சித்தான் மணிமுடியென்
தாளாற்ற லாலிடித்துத் தலைபத்துந் தகர்த்[2]தென்றன்
ஆளாற்றல் [3]காட்டேனே லடியேனாய் முடியேனே.

மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தோள் ஆற்றல் என் ஆகும்-(இவனது) புயங்களின் வலிமை யாது பயன்படும்? மேல் நிற்கும் சொல் என் ஆம்-நெடுங் காலம் அழிவின்றி நிற்பதான இவனதுபுகழ்தான் யாது பயன் படும்? (இவ்விரண்டும் பயன்படாதபடி),—வாள் ஆற்று கண்ணாளை வஞ்சித்தான்-வாளாயுதம்போன்ற கண்களையுடையவளான சீதையை வஞ்சனையாற் கவர்ந்துவந்தவனாகிய இவ்விராவணனுடைய, மணி முடி-இரத்தின கிரீடங்களை, என் தாள் ஆற்றலால் இடித்து-எனது கால்களின் வலிமையால் உதைத்துத்தள்ளி, தலை பத்துஉம் தகர்த்து-பத்துத் தலைகளையும் உடைத்து, என்தன் ஆள் ஆற்றல்-எனது ஆண்மைத் திறத்தைக் (காண்பிப்பேன்): காட்டேன் ஏல்-காண்பியாமற் போவேனாயின், அடியேன் ஆய் முடியேன்-நான் ராமதாஸனாய் (அவ்வடிமைத் தொழில்) நிறைவுறேன்; (எ - று.)—ஈற்று ஏகாரம்-தேற்றத்தோடு இரக்கம்.

என்தன் ஆள் ஆற்றலில் (இவனது) தோளாற்றல் என்னாகும்? இவன்மேல் நிற்கும் புகழ்ச்சொல் என்னாகும்? அங்ஙன் அவை பயனுறாதபடி, எனது தலைவனுக்குத் துரோகஞ் செய்தவனது தலைகளை யான் உடைத்து எனது பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டால்தான் எனது அடிமைத்திறம் நிறைவுற்றதாமென்பது, இச் செய்யுளின் கருத்து. இனி, நேரில்வந்து இராமபிரானை யெதிர்த்துப் புயவலிமைகொண்டு பொருது வென்று பிறகு அவனுரிமையான சீதையைக் கவர்தல்செய்யாது வஞ்சனையால் அப்பிராட்டியைக் கவர்ந்துசென்றமை இராவணனது தோள்வலிமைக்கு மிக்க பழிப்பையே தரு மென்பதுபற்றி 'தோளாற்ற லென்னாகும் மேனிற்குஞ் சொல்லென்னும்' என்றானெனினுமாம். இனி, நான் இராவணனைத் தகர்த்து என் வலிமையைக் காட்டேனாயின், என் தோளாற்றல் என்னாம்? மேம்பாடான (என்) புகழ் தான் என்னாம்? என்று உரைத்தலும் ஒன்று. சீவகசிந்தாமணியில் "வாளாற்ற

கண்ணுள்'' என்றாற்போல, இங்கு 'வாளாற்று கண்ணுள்' என்றார்: ஆற்று-உவமவுருபு. [3]காட்டேனல் என்ற பாடத்திற்கு-காட்டாதிருக்கின்றேனாதலால் என்று உரைப்பர். பி - ம்:—[1]வாளாற்றற். [2]இன்றென், உருட்டி. (314)

220. நடித்துவாழ் தகைமையதோ வடிமைதா னன்னுதலைப்
பிடித்தவா ளரக்கனார் யான்கண்டும் பிழைப்பரோ
ஒடித்துவான் றோளனைத்துந் தலைபத்து முதைத்துருட்டி
முடித்திவ்வூர் முடித்தான்மேன் [1]முடிவதெலா முடிந்தொழிக.

(இ - ள்.) அடிமை தான் - (ஒருவர்க்கு) அடிமை செய்வதென்பது தான், நடித்து வாழ் தகைமையது ஓ - (அடியன்போல) வெளிவேஷங் காட்டிப் பிழைக்கின்ற தன்மையோடு அமைவதோ? [அன்று என்றபடி]; நல் நுதலை பிடித்த வாள் அரக்கனார் - அழகிய நெற்றியையுடையவளான பிராட்டியை வஞ்சித்துக் கவர்ந்துவந்த கொடிய ராக்ஷஸன், யான் கண்டும் பிழைப்பர்ஓ-(இராமபிரானது மெய்யடியவனான) நான் பார்த்த பின்பும் தப்பிப் பிழைத்திருக்கக் கடவனோ? (அவனது), வான் தோள் அனைத்துஉம்-பெரிய தோள்களையெல்லாம், ஒடித்து - (என் கைகளால்) ஒடித்தெறிந்து, தலை பத்துஉம் - பத்துத் தலைகளையும், உதைத்து - (என் கால்களால்) உதைத்துத்தள்ளி, உருட்டி - கீழேயுருளப்பண்ணி, முடித்து - (இங்ஙனம் அவனை யான்) கொன்று, இ ஊர் முடித்தால்-(அவனது நகரமான)இவ்விலங்காபுரியையும் அழித்துவிட்டால், மேல்-அதன் பிறகு, முடிவதுஎலாம்-நடப்பதெல்லாம், முடிந்துஒழிக - நடந்து தீர்க; (எ - று.)

அடியவன் போலப் புறத்தே பாவனை காட்டிப் பாசாங்கு செய்து திரிவது, உண்மையான அடிமைத்திறமாகாது. எசமானனுக்குத் துரோகஞ் செய்தவனை அறத்தொலைத்தலே பூர்ணமான அடிமைத்திற மென்றவாறு. எனது தலைவனுக்குத் துரோகஞ் செய்தவனையும் அவனூரையும் யான் அழித்த பின்பு, அதனால் எனக்கு ஏதேனுந் தீங்குநேர்ந்தாலும் நேர்க: அதனால் ஒன்றுங் குற்றமில்லையென்ற துணிவுபற்றி, 'மேல் முடிவதெலாம் முடிந்தொழிக' என்றான். 'அரக்கனார் பிழைப்பரோ' என்றது,இகழ்ச்சிப் பன்மை; 'உயர்சொல், குறிப்புநிலையின் இழிபு விளக்கிற்று' என்பர், நச்சினார்க்கினியர். பி - ம்:—[1]முடிந்தவா. (315)

221.—மூன்று கவிகள்-கோபங்கொண்ட அநுமன் சிறிது ஆலோசித்து அக்கருத்து ஒழிதல் கூறும்.

என்றூக்கி யெயிறுகடித் திரு [1]கரனும் பிசைந்தெழுந்து
நின்றூக்கி யுணர்ந்துரைப்பா னேமியோன் [2]பணியன்றால்
ஒன்றூக்கி யொன்றிழைத்த [3]லுணர்வுடைமைக் குரித்தன்றால்
பின்றூக்கி [4]னிதுசாலப் பிழை [5]யாகு மெனப்பெயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) என்று - என்றுஎண்ணி, ஊக்கி - (பொருவதில்) ஊக்கங்கொண்டு, எயிறு கடித்து-பற்களைக்கடித்து, இரு கரன்உம்

பிசைந்து - இரண்டுகைகளையும் பிசைந்து, எழுந்து—,(பின்னர் அநுமான்), நின்று-சற்றுநின்று, ஊக்கி உணர்ந்து - முயன்று ஆலோசித்து, உரைப்பான்- (தனக்குட்) சொல்லிக் கொள்பவனாய், —'நேமியோன் பணி அன்று - (நான் இராவணனையும் இலங்கையையும் அழிப்பது) இராமபிரானது கட்டளையன்று: (அன்றியும்), ஒன்று ஊக்கி ஒன்று இழைத்தல் - ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முயன்று வேறொரு காரியத்தைச் செய்தல், உணர்வு உடைமைக்கு உரித்து அன்று - அறிவுடைமைக்கு உரிய செயலாகாது; பின் தூக்கின் - பின்பு ஆலோசிக்குமிடத்து, இது-(நான் இராவணனையும் இலங்கையையும் அழிக்கும்) இச்செயல், சால பிழை ஆகும் - பெரிதுங் குற்றமுடையதாகக்கூடும்', என - என்று சொல்லி, பெயர்ந்தான் - (அச்செயலினின்று) பின்வாங்குபவனானான்;(எ-று.) —'ஆல்' இரண்டும் - தேற்றம்.

பிராட்டியிருக்கின்ற இடத்தைத் தேடி யறிந்து மீண்டுவந்து செய்தி சொல்லுதலே இராமபிரான் சுக்கிரீவன் என்ற இவ்விருவர் கட்டளையுமாமென்பது கிட்கிந்தாகாண்டத்தில் விளங்கிற்று. ஒன்று ஊக்கி ஒன்று இழைத்தல் - பிராட்டியைக்கண்டு செய்தி சொல்லுதலாகிய ஒருகாரியத்தைச் செய்யத்தொடங்கிப் பகையழித்தலாகிய வேறொரு காரியத்தைச் செய்தல். பற்களைக் கடித்தலும், கைகளைப் பிசைதலும் - சினத்தின் செயல். நேமியோன் - ஆஜ்ஞாசக்கரத்தை யுடையவனென்று கொண்டு, சுக்கிரீவ மகாராசனைக் குறித்த தென்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]கரமும். [2]அருளன்றால். [3]உணர்வுடையோர்க்கு. [4]இவை. [5]பயக்கும். (316)

222. **ஆலம்பார்த் துண்டவன்போ லாற்ற [1]லமைந் துளரெனினும்**
சீலம் [2]பார்க் குரியோர்க ளெண்ணாது [3]செய்பவோ
மூலம் [4]பார்க் குறினுலகை [5]முற்றுவிக்கு [6]முறைதெரினும்
காலம்பார்த் [7]திறைவேலை கடவாத கடலொத்தான்.

(இ - ள்.) பார்த்து ஆலம் உண்டவன்போல் - (தேவர்கள் படுகிற துன்பத்தைக்) கண்டு விஷத்தை யமுது செய்தவனான சிவபிரான் போல, ஆற்றல் அமைந்து உளர் எனின்உம் - வல்லமையமைந்துள்ளவராயினும், சீலம் பார்க்க உரியோர்கள் - (தமக்கேற்ற) ஒழுக்கமுறைமையைக் குறிக்கொண்டு பாதுகாக்க உரியவர்களான பெரியோர், எண்ணாது செய்பவோ - ஆலோசியாமல் (ஒரு காரியத்தைச்) செய்வார்களோ? [செய்யார் என்றபடி]; (ஆகவே), மூலம் பார்க்குறின் - (தனது) தலைமையைப் பார்க்குமிடத்து, உலகை முற்றுவிக்கும் முறை தெரின்உம் - உலகமுழுவதையும் அழியச்செய்யுந்திறமை (தனக்கு உள்ளதென்று) தெரிந்திருந்தாலும், காலம் பார்த்து - (தான் அழித்தற்கு உரிய) கற்பாந்த காலத்தின் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, இறைவேலை கடவாத - (அதுவரையிலும்) சிறிதுங்கரை கடவாமல் அடங்கிநிற்கின்ற கடல் - கடலை, ஒத்தான் - போன்றனன், (அநுமான்); (எ - று.)

இராவணனையும் இலங்கையையும் எளிதில் அழிக்கவல்ல திறமை தன்னிடமிருக்கவும் அனுமன் அதுசெய்யாது அதற்கேற்ற காலத்தைக் கருதி இது சமயமன்றென்று அடங்கியதற்கு, அங்ஙனம் கடல் அடங்கியிருத்தலை உவமை கூறினர்: **உவமையணி**. இச்சிறப்புப்பொருளை, நல்லொழுக்கநெறியில் நிற்பவர் எவ்வகை ஆற்றலுடையரேனும் ஆலோசனையின்றி ஒருகாரியத்தைச் செய்யாரென்ற பொதுப்பொருள் கொண்டு விளக்கியது, **வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி**. இங்ஙனம் இரண்டணிகள் சேர்ந்துவந்தது - **சேர்வையணி**. பார்க்கவுரியோர் என்பது 'பார்க்குரியோர்' என்றும், தெரியின் என்பது 'தெரின்' என்றும் தொகுத்தல் விகாரமடைந்தன. **பி - ம்:—**[1]அமைந்துள தெனினும். [2]பார்த்து. [3]செய்குவரோ. [4]பார்த்திடின். [5]முடிவிக்கும். [6]முறைத்தெனினும். [7]உயர். (317)

223. இற்றைப்போர்ப் பெருஞ்சீற்ற மென்னோடு முடிந்திடுக, கற்றைப்பூங் குழலாளைச் சிறைவைத்த கண்டகனை, முற்றப்போர் முடித்ததொரு குரங்கென்றான் முனைவீரன், கொற்றப்போர்ச் சிலைத் தொழிற்குக் குறைவுண்டா மெனக்குறைந்தான்.

(இ - ள்.) "இற்றை போர் பெருஞ்சீற்றம் - இப்பொழுது (இராவணனோடு) போர்செய்யுமாறு (எனக்கு) உண்டான பெருங் கோபம், என்னோடு முடிந்திடுக - (பிறர்க்குப்புலனாகாமல்) என் மனத்திலேயே அடங்கிவிடக்கடவது; 'பூ கற்றை குழலாளை சிறை வைத்த கண்டகனை - மலர்களைச்சூடிய திரட்சியான கூந்தலையுடையவளாகிய பிராட்டியைக் காவலில் வைத்த கொடியவனை [இராவணனை], முற்ற - அழியும்படி, ஒரு குரங்கு போர் முடித்தது - ஒரு குரங்கு போர் செய்து முடித்தது' என்றால் - என்று சொல்லும்படியானால், முனை வீரன் - (அரக்கரைக் கொல்லுதற்கென்றே) முனைந்து நிற்கிற வீரனான ஸ்ரீராமனது, கொற்றம் போர்-வெற்றியைத்தரும் போரைச் செய்யவல்ல, சிலை தொழிற்கு - விற்றொழில் தேர்ச்சிக்கு, குறைவு உண்டுஆம் - ஒருகுறைவு உண்டாகும்," என - என்று எண்ணியும், குறைந்தான் - அடங்கினன், (அநுமான்); (எ - று.)

தேர்ந்த ஆலோசனை செய்யாத முன்பு விரைந்தெழுந்த சினம் தொழிற்குவராது அடங்கிவிடவேண்டுமென்று கருதினனென்பது, முதலடியாற்போந்தது. நான் இப்பொழுது இராவணனைக் கொல்வேனேயாகில், 'தன்மனைவியை வஞ்சனையாற் கவர்ந்து சிறைவைத்த கொடியவனை இராமபிரான் தானே ஏற்றபடி தண்டித்துப் பழி தீர்த்துக்கொள்ளாதிருக்கையில் ஒருகுரங்கு புகுந்து அத்தொழில் செய்திட்டது' என்ற பேச்சுஉண்டாகி அப்பெருமானது திறமைக்குக் குறைபாடாய் முடியுமென்பது கருதியும் சினந் தணிந்தனன் அனுமனென்க. கண்டகம்-முள்; வடசொல்: அதுபோலப் பிறர்க்கு வருத்தஞ்செய்பவன், கண்டகன். முனை வீரன் - வினைத்தொகை. (318)

224.—அநுமான் மற்றுமொன்றை ஊகத்தா லுணர்தல்.

அந்நிலையான் பெயர்த்துரைப்பா னய்வளைக்கை [1]யணியிழை
இந்நிலையா னுடன் [2]றுயில்வா ருளரல்ல ரிவனிலையும் [யார்
புன்னிலைய காமத்தாற் புலர்கின்ற நிலைபூவை
நன்னிலையி னுளளென்னு நலனெனக்கு நல்குமால்.

இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அ நிலையான் - அவ்வாறு (சிற்றமடங்கித்) தன் நிலையில் நின்றவனான அநுமான், பெயர்த்து உரைப்பான்-மீளவும் (அடியில் வருமாறு தனக்குட்) சொல்லிக்கொள்வான்:—'ஆய் வளை கை அணி இழையார் - தேர்ந்தெடுத்த வளையல்களை யணிந்த கைகளையும் அழகிய மற்றும் பல ஆபரணங்களையுமுடையவரான மகளிரெவரும், இ நிலையானுடன் துயில்வார் உளர் அல்லர்-இந்த நிலைமையையுடையவனான இவ்விராவணனுடனே படுத்துத் தூங்குபவராயில்லை: இவன் நிலைஉம் - இவனது நிலைமையும், புல் நிலைய காமத்தால் புலர்கின்ற நிலை - இழிவான நிலைமையை யுடைய காமவெப்பத்தால் தவிக்கின்ற நிலைமையாயிருக்கின்றது; (இந்நிலை), பூவை நல்நிலையின் உளள் என்னும் நலன் எனக்கு நல்கும் - சிதாபிராட்டி (இவனுக்கு இணங்காமற் பதிவிரதாதரும மாகிய) நல்ல நிலையில் இருக்கின்றாளென்னும் நல்லசெய்தியை எனக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கின்றது; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்.

சீதை இவன் கருத்துக்கு இசைந்திருப்பின் இவன் இங்ஙனம் காதல்நோய்கொண்டு தவித்துத் தனியேபடுத்திருக்கக்காரண மில்லை யென்பதை யுட்கொண்டு, இவன் நிலையால், பிராட்டியின் கற்பழியாத்தன்மையை அநுமானித்து அறிந்தனன் அநுமா னென்க. இழிக்துரைக்கப்படும் ஒருதலைக்காமத்தா லென்பார், 'புன்னிலைய காமத்தால்' என்றார். நல்நிலை - கலங்காத கற்புநிலை. பி - ம்—[1]ஆயிழையாள். [2]துயில்வாளுளளல்லள். (319)

225.—அங்கெங்கும் சீதை காணப்படாமையைக்குறித்து அநுமான் பலவாறு சிந்தித்தலை இதுமுதல் ஒன்பது கவிகளிற் கூறுகின்றார்.

என்றெண்ணி யீண்டினியோர் பயனில்லை யெனநினையாக்
[1]குன்றன்ன தோளவன்றன் [2]கோமனையிற் படப்பெயர்ந்தான்
நின்றெண்ணி யுன்னுவா [3]னந்தோவிந் நெடுநகரம்
பொன்றூன்னு மணிப்பூணா ரிலரென்னப் பொருமுவான்.

(இ - ள்.) என்று எண்ணி-என்று ஆலோசித்து, இனி ஈண்டு ஓர் பயன் இல்லை என நினையா - இனி இங்கு (நிற்றலால்) ஒரு பயனுமில்லை யென்றுநினைத்து, குன்று அன்ன தோளவன் தன் கோமனை பின்பட பெயர்ந்தான் - மலைபோன்ற தோள்களை யுடையவனான இராவணனது அரண்மனை பின்னும்படி அதனைக்

கடந்து அப்பாற்சென்று, நின்று- (அங்கு) நின்று, எண்ணி உன்னுவான் - சிந்தித்து ஆலோசிப்பவனாய்,—'அந்தோ - ஐயோ! இ நெடு நகரம் - இந்தப்பெரிய நகரத்தில், பொன் துன்னும் மணி பூணர் இலர் - பொன்னிலேபதித்த இரத்தினங்களையுடைய ஆபரணங்களைத்தரித்தவரான சீதாபிராட்டியார் இல்லையே!' என்ன-என்று, பொருமுவான் - துக்கிப்பவனானான்; (எ - று.)—இது, தொகுத்துச் சுட்டல்; அடுத்த எட்டுக் கவிகளும்—இதன் வகுத்துக் காட்டலாம்.

கோ மனை-சிறந்த மாளிகையுமாம். 'குன்றன்ன' என்ற அடைமொழியை 'கோமனை'க்குங் கூட்டலாம். பூணர் இலர் - உயர்வுப் பன்மை; வடநூலார் 'பூஜாயாம் பஹுவசநம்' என்பர். பி - ம்:—[1]குன்றென்னும். [2]நெடுங்கோயிற்புறங்கொண்டான். [3]அந்தோவிந் நீணகரிற், பொன்றுன்னு மணிப்பூணுளிலளென்னப்பொருமினான்.

226. கொன்றானோ கற்பழியாக் குலமகளைக் கொடுந்தொழிலால்
தின்றானோ வப்புறத்தே [1]செறித்தானோ சிறையறியேன்
ஒன்றானு முணரகிலேன் மீண்டினிப்போ யென்னுரைக்கேன்
பொன்றாத பொழு [2]தெனக்கிக் கொடுந்துயரம் போகாதால்.

(இ - ள்.) கற்பு அழியா குலம் மகளை-(தன்கருத்துக்கு இணங்கிக்) கற்பழியாமற் போன உயர்குலத்துப்பிறந்த பெண்பாலான சீதையை, கொன்றானோ-(இராவணன்) கொன்றுவிட்டானோ? கொடுந் தொழிலால்-(மனிதரைத்தின்னுதலாகிய தங்கள் சாதிக்கு உரிய) கொடிய செயலால், தின்றானோ-தின்றுவிட்டானோ? அப்புறத்தே சிறை செறித்தானோ-(இந்த இலங்கைக்கு) அப்பால் (எங்கேனுங் கொண்டுபோய்ச்) சிறைக்காவலிற் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றானோ? அறியேன்-(இந்த மூவகையில் உண்மையாக நிகழ்ந்தது இன்னதென்று) அறிகின்றேனில்லை; ஒன்றானும் உணரகிலேன்-ஒருவகையாலும் அறியமாட்டாத யான், இனிமீண்டு போய் என் உரைக்கேன்-இனித் திரும்பிச்சென்று (இராமபிரானிடம்) யாது சொல்வேன்? பொன்றாத பொழுது-(நான்) சாவாமலிருந்தால், எனக்கு-(சீதையைத் தேடிவந்த) எனக்கு, இ கொடுந் துயரம் போகாது-இந்தக் கொடிய துன்பம் நீங்குகின்றதில்லை; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை; இரக்கமுமாம்.

நான் இறப்பதன்றித் துன்பம் நீங்கும்வழியில்லை யென்பது ஈற்றடியின் பொருள். கற்பழியாமை, கொல்லுதற்குந் தின்னுதற்குங் காரணமாகுதலால், ஸாபிப்ராயவிசேஷணம்; கருத்துடையடைமொழியணி. கொடுந் தொழில்-நரமாமிச பக்ஷணஞ்செய்தல். செறித்தல்-அடக்கிவைத்தல். ஒன்றானும்-பிரதியட்சம், அநுமானம், சப்தம் முதலிய பலவகைப்பிரமாணங்களுள் எந்த அளவையினாலாவது என்றபடி; ஒன்றானும்-சிறிதாயினும் என்றலுமாம். 'பொன்றாத பொழுது' என்பது, எதிர்கால வினையெச்சவாய் பாடுபட நின்றது. பி - ம்:—[1]சேர்த்தானோசிறை சிறியேன். [2]எனக்குக். (321)

227. கண்டுவரு மென்றிருக்குங் காகுத்தன் கவிகுலக்கோன்
கொண்டுவரு மென்றிருக்கும் [1]யானிழைத்த கோளிதுவால்
புண்டரிக நயனத்தான் [2]பாலின்னம் போவேனோ
விண்டவரோ டுடன் [3]வீயா தியான்வாளா விளிவேனோ.

(இ - ள்.) (என்னைக்குறித்து),— காகுத்தன்-இராமபிரான், கண்டுவரும் என்று இருக்கும்-'(இவன் சீதையைப்) பார்த்தே மீள்வன்' என்று நினைத்திருப்பன்; கவி குலம் கோன்-குரங்குகளின் கூட்டத்துக்குத் தலைவனான சுக்கிரீவன், கொண்டுவரும் என்று இருக்கும்-'(இவன் சீதையைப் பற்றிய செய்தியைக்) கொண்டு வருவன்' என்று எண்ணியிருப்பன்; (அங்ஙனம் அவர்கள் மிக்க நம்பிக்கையுடனிருக்க), யான் இழைத்த கோள் இது-நான் செய்த செயலோ இங்ஙனம் பயனற்றதாயிருக்கின்றது: இன்னம்-இவ்வாறான பின்பு, புண்டரிகம் நயனத்தான்பால் போவேன்ஓ-செந்தாமரைமலர் போலுந் திருக்கண்களையுடையவனான இராமபிரானிடத்து யான் செல்லக்கடவேனோ? விண்டவரோடு உடன் வீயாது-(என்னுற்) பிரியப்பட்டவரான (அங்கதன் முதலான) வானரவீரர்கள் இறக்கமுயன்றபோது அவர்களுடனே இறந்தொழியாமல், யான் வாளா விளிவேன்ஓ-நான் (இங்ஙனம்வந்து) வீண்பட்டு இறக்கக் கடவேனோ? (எ-று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

நான் செல்லுங்காரியத்தைச் சாதித்து வருவேனென்று ஸ்ரீராமனும் சுக்கிரீவனும் நம்பியிருப்பார்களென்பது, முன்னிரண்டுவாக்கியத்தின் பொருள். யான் இழைத்த கோள் இது-நான் வந்து சாதித்த காரியம் இத்தன்மையது. சீதையைத்தேடுதற் பொருட்டுத் தென்திசைநோக்கி யனுப்பப்பட்டுஇரண்டு வெள்ளம் வாநரசேனையுடனே வந்த அநுமான் அங்கதன் ஜாம்பவான் முதலிய வீரர்கள் தமக்குச் சுக்கிரீவன் அளித்த ஒருமாதத்தவணையளவும் பலவிடங்களில் தேடிப் பார்த்தும் சீதையைக் காணாராய் 'இப்பயனில் செய்தியை மீண்டு சென்று சொல்லுதலினும் இறத்தலே நலம்' என்று பேசிக்கொண்டிருக்கையில், ஜடாயுவின் தமையனான சம்பாதி சமீபித்து 'சீதை இலங்கையிற் சிறைவைக்கப் பட்டிருக்கின்றாள்' என்று சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டு ஆலோசித்து அநுமனை யனுப்ப, அவன் கடல்கடந்து வரலாயினனென்ற விவரம் கிட்கிந்தாகாண்டத்திற் பரக்கக் கூறப்பட்டது. இனி, ஈற்றடிக்கு - பகைத்தவர்களான இவ்விராக்கதர்களைக் கொன்று அவர்களுடன் யானும் இறப்பேனே யல்லாமல் நான் மாத்திரம் சும்மா இறப்பேனோ? என்று உரைப்பாரு முளர். பி-ம்:—[1]யான்முடித்த கொள்கையால். [2]பாலனியான். [3]வீய. (322)

228. கண்ணியநாள் கழிந்துளவாற் [1]கண்டிலெனுற் கனங்குழையை
விண்ணடைது மென்றோரை யாண்டிருத்தி [2]விரைந்தயான்
[3]எண்ணியது முடிக்கிலென் யான்முடியா திருப்பேனோ
புண்ணியமென் றொருபொருளென் னுழைநின்றும் போயதால்.

(இ - ள்.) கண்ணிய நாள் கழிந்துஉள-(பிராட்டியைத் தேடி வருதற்குத் தவணையாகச் சுக்கிரீவனுற்) குறிக்கப்பட்ட நாள்களோ (முன்னமே) கழிந்துபோயின; கனம் குழையை கண்டிலென்-பிராட்டியை (நான்) பார்த்தேனுமில்லை; விண் அடைதும் என்றோரை ஆண்டு இருத்தி விரைந்த யான் - 'இறந்து பரலோகமடைவோம்' என்று பிரயத்தனப்பட்ட அங்கதன் முதலான வீரர்களை அவ்விடத்திலே இருக்கச்செய்து விரைவுகொண்டுவந்த யான், எண்ணியது முடிக்கிலென்-நினைத்துவந்த காரியத்தை முடிக்கமாட்டாமற் போனேன்; யான் முடியாது இருப்பேன்ஓ-(அங்ஙனமான) யான் (அத்தொழிலைப்) பூர்த்திசெய்யாது உயிர்வாழ்ந்திருக்கக் கடவேனே? புண்ணியம் என்ற ஒருபொருள் என் உழை நின்றும் போயது-நல்வினையென்னும் ஒருபொருள் என்னிடத்தினின்று நீங்கிவிட்டதுபோலும்; (எ - று.)—'ஆல்' மூன்றும்-ஈற்றசை.

சுக்கிரீவன் தவணை குறித்த ஒருமாதகாலம் கழிந்தும் சீதையைக் காணுமையால் யாவரும் இறந்தொழிவோமென்று அங்கதன் முதலிய வீரர்களனைவரும் ஆலோசித்தபொழுது அநுமான் 'அத்தவணை கடந்துபோனாலும், நாம் பிராட்டியைக் கண்டு மீள்வோமாயின், சுக்கிரீவன் தவணை கடந்ததற்காகச் சினவான்' என்று சொல்லிப் பிறகு சம்பாதியின் சொற்படி கடல்கடந்துவந்தனனுதலால், 'கண்ணிய நாள் கழிந்துள' என்றதனை யடுத்து 'கண்டிலெனுற் கனங்குழையை' என்று இரங்கினன். நல்வினைப்பயன் சிறிதேனுமிருந்தால் இங்ஙனம் கருதியசெயல் கைகூடாமற்போகாதென்பது, ஈற்றடியினுட்கோள். பி - ம்:—[1]கண்டிலமால. [2]மீண்டியான். [3]எண்ணியதுமுடித்திலனே. (323)

229. ஏழுநா றோசனைசூழ்ந் தெயில்கிடந்த திவ்விலங்கை
வாழுமா மன்னுயிர்யான் காணுத மற்றில்லை
ஊழியான் பெருந்தேவி [1]யொருத்தியையும் [2]யான்காணேன்
ஆழிதா யிட [3]ராழி யிடையேவீழ்ந் தழிவேனே.

(இ - ள்.) ஏழு நூறு ஓசனை சூழ்ந்து எயில் கிடந்தது - ஏழு நூறுயோசனையளவு சுற்றிலும் மதிலுள்ளதாகிய, இ இலங்கை - இந்த இலங்காபுரியிலே, வாழும் - வசிக்கின்ற, மா மன் உயிர் - சிறந்த பெரிய பிராணிகளுள், யான் காணுத இல்லை - யான் பாராதவை எவையுமில்லை; ஊழியான் பெருந்தேவி ஒருத்தியையும் யான் காணேன் - உலகமனைத்துக்குந் தலைவனை ஸ்ரீராமபிரானது சிறந்த மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியா ரொருவரை மாத்திரம் நான் கண்டேனில்லை; (அங்ஙனங்காணுமல்),ஆழி தாய்-ஒருகடலைத் தாண்டிவந்து, இடர் ஆழியிடையே வீழ்ந்து அழிவேன்ஓ - துன்பமாகிய கடலைக் கடக்கமாட்டாமல் அதில்விழுந்து அழிந்துவிடக் கடவேனே? (எ - று.)—மற்று - அசை.

சானகியார் இவ்விலங்கையிலிருந்தால், எல்லாவுயிர்களையுங் கண்ட யான் அவரைக் காணுதிருக்கக்கூடுமோவென்பது,

இடையிரண்டடிகளின் கருத்து. இயற்கைக்கடலினும் இவ்விடர்க் கடல் பெரிதாயிற்றே! கடலையுங் கடந்த எனக்குப் பிராட்டியைக் காணாத பெருந்துயரம் குறுக்கிட்டதே! என ஈற்றடியால் இரங்குகின்றானென்க. ஏழுநூறுயோசனை சூழ்ந்தெயில்கிடந்த திவ்விலங்கை —"ஏழு நூறி யோசனை யகல மிட்ட சூழுமாமதில்" என்பது, இலங்கை கேள்விப்படலம். ஊழி - உலகம்; இச் சொல்லுக்கு - காலம், ஊழ்வினை என்ற பொருள்களு மிருத்தலால், 'ஊழியான்' என்பதற்கு - காலத்துக்குத் தலைவனென்றும், விதிக்குத் தலைவனென்றும் பொருள்கொள்ளவுமாம். பெருந்தேவி-பெரிய பிராட்டியார். பி-ம:—[1]ஒருவரையும். [2]யானொருவேன். [3]ஆழிக்கு. (324)

230. வல்லரக்கன் றனைப்பற்றி வாயாறு [1]குருதியுகக்
கல்லரக்குங் கரதலத்தாற் காட்டென்று காண்கேனோ
எல்லரக்கு [2]மயினுதிவே லிராவணனு மிவ்வூரும்
மெல்லரக்கி [3]னுருகியுக வெந் [4]தழலால் வேய்கேனோ.

(இ - ள்.) வல் அரக்கன் தனை பற்றி - கொடிய இராக்கதனான இராவணனைப் பிடித்து, வாய் ஆறு குருதி உக-(அவனது) வாய்வழியாக இரத்தம் பெருக, கல் அரக்கும் கரதலத்தால் காட்டு என்று- கல்லையும் அழிக்கவல்ல (என்) கைகளால் '(பிராட்டியைக்) காட்டு' என்று சொல்லி(க் கன்னங்களில் அறைந்து வருத்தி), காண்கேன் ஓ - (இந்த நிர்ப்பந்தத்தால் அவன் காட்டக்) காணக்கடவேனோ? (அன்றி), எல் அரக்கும் - சூரியனொளியையும் அழிக்கின்ற, அயில் நுதி வேல் - கூரிய நுனியுள்ள வேலாயுதத்தையுடைய, இராவணனும்—, இ ஊர் உம் - இந்த லங்காபுரியும், மெல் அரக்கின் உருகி உக - மென்மையான அரக்குப்போல உருகிக் கரையும்படி, வெம் தழலால் வேய்கேன் ஓ-வெவ்விய நெருப்பினால் மூடக்கடவேனோ?

'இராவணனை நெருக்கிப் பிராட்டியைக்காட்டுமாறு முயலலாமா? கொடிய அரக்கன் எனது நிர்ப்பந்தத்துக்கு உட்படாவிடின் என் செய்வது? இராவணனையும் அவனிருக்கும் இவ்வூரையும் நெருப்பிட்டுக் கொளுத்தலாமா?' என்று சிந்தைகொண்டனன் அநுமானென்க. ஆறு-வழி. இனி, வாய் ஆறு குருதி உக - வாயினின்று ஆறுபோல இரத்தம் பெருக எனினுமாம். 'கரதலத்தால்' என்பதை, 'வல்லரக்கன் றனைப்பற்றி' என்றதனோடும் கூட்டலாம். எல்-ஒளி; சிறப்பினால், சூரியனொளியைக் குறித்தது. மெல் அரக்கு - நெகிழுந் தன்மையதான அரக்கு என்றபடி. பி - ம்:—[1]குருதிவர. [2]அயிலார். [3]உருகிவிழ. [4]தழல்விட்டேகுவனோ. (325)

231. [1]வானவரே முதலோரை வினவுவெனேல் வல்லரக்கன்
றானொருவ னுளனாக வுரைசெய்யுந் தருக்கிலரால்
[2]ஏனையர்க ளெங்குரைப்பா ரெவ்வணந் [3]தெரிகேனோ
ஊனழிய நீங்காத வுயிர்சுமந்த [4]வுணர்விலேன்.

(இ - ள்.) வானவர் ஏ முதலோரை - தேவர்கள் முதலான நல்லவர்களை (க் கண்டு), வினவுவென் ஏல்-(சீதையை இராவண

எவ்விடத்திற் சிறை வைத்திருக்கின்றான்? என்று) விசாரிப்பேனுனல், (அவர்கள்), வல் அரக்கன் தான் ஒருவன் உளன் ஆக - கொடிய இராக்கதனான இராவணனொருத்தன் உயிரோடிருக்குமளவும், உரைசெய்யும் தருக்கு இலர் - (அவனுக்கு எதிராகச் சீதையிருக்கின்ற இடத்தை எனக்குச்) சொல்லும்படியான துணிவில்லாதவர்கள்: (அங்ஙனமாயின்),—ஏனையர்கள் எங்கு உரைப்பார் - மற்றையோர் [அசுரர்கள் முதலிய அவனைச் சேர்ந்தவர்கள்] (பிராட்டியிருக்குமிடத்தை) எங்ஙனம் சொல்வார்கள்? ஊன் அழிய -(இத்தன்மைத்தான கவலையினால்) உடம்பு சோர்வடைய, நீங்காத உயிர் சுமந்த-நீங்கிப்போகாத உயிரைச் சுமந்துகொண்டிருக்கின்ற, உணர்வு இல்லேன்-அறிவில்லாதவனான யான், எ வண்ணம் தெரிகேன் ஓ-எந்தவகையால் (சீதை நிலையைத்) தெரிந்துகொள்வேனோ?

வானவரே சீதையிருக்கு மிடத்தைச் சொல்லாரெனின்,மற்றையோர் கூறுவரோ? மேற்கொண்ட செயலை முடிக்கமாட்டாத யான் உயிர் வைத்துக்கொண்டிருத்தலில் யாது பயன்? என்று தன்னைத் தானே வெறுத்துக்கொள்கின்றான். 'உணர்விலலேன்' - நான் இறவாமல்உயிர்வைத்துக்கொண்டிருத்தல் பேதைமையென்கின்றனன் அநுமனென்றபடி. வானவரே முதலோரை என்றது, நமக்கு நன்மைபுரியுஞ் சாதுசனங்களை யென்றவாறு; இனி, 'வானவரே முதலோரை' என்பதற்கு-தேவர்கள்முதலிய பேரறிஞரையென்று கொண்டால், 'ஏனையர்கள்' என்றது-மற்றைச் சாமானியசனங்களென்று ஆகும். ஏ-உயர்வுசிறப்பு. தருக்கு-தைரியம். 'சுமந்த' என்ற சொல்லின் ஆற்றலால், உயிர்வைத்துக்கொண்டிருத்தலை வீண்பாரமாகக் கருதினன் அநுமனென்பது தோன்றும், பி - ம்:— [1]வானவரை. [2]ஏனையவர். [3]தெரிக்கேனோ. [4]உணர்விலியே. (326)

232. எருவைக்கு முதலாய சம்பாதி யிலங்கையிலத்
திருவைக்கண் டனெனென்ற [1]னவனுரையுஞ் சிதைந்ததால்
கருவைக்கு நெடுநகரைக் கடலிடையே [2]கரையாதென்
உருவைக்கொண் டின்னமுநா [3]னுளெனாகி யுழல்கேனோ?

(இ - ள்.) எருவைக்கு முதல் ஆய சம்பாதி - கழுகுகளுக்குத் தலைவனான சம்பாதியென்பவன், இலங்கையில் அ திருவை கண்டனென் என்றான் - 'இலங்காபுரியிலே அந்தச் சீதாபிராட்டியைப் பார்க்கின்றேன் யான்' என்று சொன்னான்; அவன் உரைஉம் சிதைந்தது-அவனுடைய வார்த்தையும் பொய்யாய்ப்போயிற்று: கரு வைக்கும் நெடு நகரை-(பிராட்டியை எனக்குப் புலனாகாதபடி தனது) அகத்தே மறைத்துவைத்திருக்கின்ற பெரிய இவ்விலங்காபுரியை, கடலிடையே கரையாது-இக்கடலிலே கரைத்துப் பிராட்டியைக் கண்டுபிடியாமல், இன்னமும் நான் என் உருவை கொண்டு உளென் ஆகி உழல்கேனோ-இன்னமும் நான் எனது உடம்பைக் கொண்டு பிழைத்திருக்கின்றவனாய் (இங்ஙனம்) வருந்தக்கடவேனோ? (எ - று.)

சம்பாதி சீதையை இலங்கையிற்காண்கின்றேனென்று சொல்லியதும், பொய்பட்டதுபோற் காண்கின்றதே! இந்நிலையில் சீதையை ஒளித்துவைத்துளனென்று கூறப்படும் இந்நகரைக் கடலினிடையே கரைந்தொழியும்படி செய்யாது நான் உயிர்கொண்டு உழல்வதுவோ! என்று வருந்துகின்றான் அநுமான்.

ஸம்பாதி - சூரியசாரதியான அருணனது புதல்வன், ஜடாயுவின் தமையன்: கழுகரசன். ஸம்பாதி ஜடாயு என்ற இருவரும் பூர்வத்தில் தேவலோகத்தைப் பார்க்கக் கருதி வானத்திற்பறந்து செல்லுகையில், சமீபித்த சூரியனது கிரணங்கள், முன்னே பறந்து சென்ற ஜடாயுவை வெதுப்ப, அவன் 'அண்ணா! என்னைக் காப்பாற்று' என்று ஓலமிட்டான்; சம்பாதி அவனுக்கும் மேலே பறந்து அவன்மேல் வெயில் தாக்காதபடி தன் சிறகுகளால் நிழல் செய்து தம்பியைப் பாதுகாத்து அதனால் தனது இறகுகளும் உடம்பும் தீய்ந்து பூமியில் விழுந்தான். அப்போது, சூரியபகவான் கண்டு கருணைகொண்டு, 'இனி ஒருகாலத்திற் சீதையைத் தேடிவரும் வாநரவீரர் உன்னைக்கண்டு ராமநாமோச்சாரணஞ் செய்தால், அப்பொழுது உனக்கு இறகுகள் வளரும்: நீ இனிது எழுந்திருப்பாய்' என்று அருளினன். பிறகு, மகேந்திரகிரியின் சாரலில், லோகஸாரங்க மகரிஷியின் ஆச்சிரமத்தருகில் விழுந்து, சிறகிழந்த வருத்தத்தால் சம்பாதி தன்னுயிரைவிட முயல்கையில், அந்த முனிவன் வந்து தேறுதல் கூறவே, சம்பாதி தம்பியைக் கழுகரசனாகுமாறு அனுப்பிவிட்டுத் தான் அரிதில் உயிர்வைத்திருக்கலானான். நெடுங்காலஞ் சென்ற பின்பு சுக்கிரீவன் கட்டளைப்படி தேடிக்கொண்டு தென்திசை நோக்கிச்சென்ற அநுமான் அங்கதன்முதலிய வாநரவீரர்கள் பலவிடங்களில் சீதையைக்காணாராகி மகேந்திரமலையைச் சார்ந்து, 'தவணைகடந்து விட்டதனால், இனி நாம் வீணே உயிர்வைத்துக் கொண்டிருத்தலிற் பயனில்லை' என்று உயிர்விடத் துணிந்து பேசிக்கொண்டிருக்கையில், 'இன்னமும் சீதையைத் தேடிப்பார்ப்போம்; அவள் அகப்படாவிட்டால் முடிவில் அப்பிராட்டியினிமித்தமாய்ப் போரிலுயிர்துறந்த ஜடாயுவைப்போல நாமும் உயிர்நீத்தலே நலம்' என்று அநுமான் கூறினன்; அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுச் சம்பாதி தன் தம்பியின் மரணத்தினால் வருந்தி அருகில்வந்து அவர்களை வினவிச் செய்தியறிந்து அவர்களோடு அளவளாவி, அவர்கள் செய்த ராமநாமோச்சாரணத்தினால் இறகு முளைக்கப்பெற்றவனாகி, 'சீதையை இராவணன் தரையுடன் பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் இலங்கையிற் சிறைவைத்திருக்கின்றான்; அதோ சீதை எனக்குத் தெரிகின்றாள்; அங்குச் சென்றால் நீங்கள் பார்க்கலாம்' என்று கூறிப் போயினன் என்ற விவரம், கிட்கிந்தாகாண்டத்துச் சம்பாதிப்படலத்திற் கூறப்பட்டது.

கரு-கர்ப்பம்: நடு. இனி, கருவைக்கும் என்பதற்கு - (இராவணன் முதலிய அரக்கர்களைத்) தனதிடத்தே வைத்துள்ள என்றும், பெருமைகொண்ட என்றும் பொருள்கூறலாம். பி - ம்:—[1] அவ்வுரையும். [2]கரையாதே. [3]உளனுயிருழல்வேனோ. (327)

233. **வடித்தாய்பூங் குழலாளை வானறிய மண்ணறியப்**
பிடித்தானிவ் [1]வடலரக்க னெனுமாற்றம் பிழையாதால்
எடுத்தாழி [2]யிலங்கைதனை யிருங்கடலி னிட்டிவனை
முடித்தாலே யான்முடிதன் முறை [3]மன்ற வென்றுணர்வான்.

(இ - ள்.) 'வடித்து ஆய் பூ குழலாளை - தேர்ந்தெடுத்த மலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடையவளான சீதையை, வான் அறிய மண் அறிய - மேலுலகத்தார் அறியவும் இந்நிலவுலகத்தார் அறியவும், இ அடல் அரக்கன் பிடித்தான்-இந்தக் கொடிய இராக்கதன் [இராவணன்] கவர்ந்து சென்றான்,' எனும்-என்று பிரசித்தமாயுள்ள, மாற்றம்-வார்த்தை, பிழையாது-தவறாது; ஆல் - ஆதலால், ஆழி இலங்கைதனை எடுத்து இருங்கடலின் இட்டு - கடல்சூழ்ந்த இவ்விலங்காபுரியைப் பெயர்த்து இந்தப்பெரிய கடலினுள்ளே போகட்டு, இவனை முடித்தாலே - இவ்விராவணனை அழித்தபின்பே, யான் முடிதல்-நான் இறத்தல், மன்ற முறை - நிச்சமாய் நியாயமாகும்,' என்று உணர்வான்-என்று (தனக்குள்) ஆலோசிப்பவனாயினன், (அநுமான்); (எ - று.)

மலர்கள் பலவுளவாயினும் பிராட்டியினதுகூந்தலின் தகுதிக்கு ஏற்ற மலர்களைத் தேடியெடுத்தலின் அருமை தோன்ற, 'வடித்து ஆய் பூ' எனப்பட்டது. 'மன்ற' என்ற இடைச்சொல் தேற்றமுணர்த்துதலை, "மன்றவென்கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்" என்ற தொல்காப்பியத்தாலுணர்க. பி - ம்:—[1]வல்லரக்கன். [2]இலங்கையினை. [3]நன்றென்று முனிகின்றான். (328)

234.—அநுமான் அசோகவனத்தைப் பார்த்தல்.

எள்ளுறையு மொழியாமல் [1]யாண்டையினு [2]முளனாய்த்தன்
உள்ளுறையு [3]மழகனைப்போ லெம்மருங்கு [4]முலாவினான்
[5]புள்ளுறையும் யானத்தை யுறநோக்கி யயல்போவான்
கள்ளுறையு மலர்ச்சோலை யயலொன்று கண்ணுற்றான்.

(இ - ள்) எள் உறையும் ஒழியாமல்-ஓர் எள்ளளவு இடமும் தப்பாமல், யாண்டையின்உம் உளன் ஆய் - எல்லாவிடத்திலும் வியாபித்துள்ளவனாய், தன் உள் உறையும் - தனது மனத்திலும் வசிக்கின்ற, அழகனை போல் - ஸர்வாங்க சுந்தரனாகிய திருமாலைப் போல,எ மருங்கும் உலாவினான்-(அவ்விலங்கையில்) எல்லாவிடங்களிலுஞ் சென்று (பிராட்டியைத்) தேடியவனான அநுமான்,— (இங்ஙனம் ஆலோசிக்கையில்), புள் உறை உய்யானத்தை உற நோக்கி - வண்டுகள் சஞ்சரிக்கப்பெற்ற சிங்காரப் பூஞ்சோலையை யடைந்து தேடக் கருதி, அயல் போவான்-அப்பாற் செல்பவனாய், அயல்-சமீபத்தில், கள் உறையும் மலர் சோலை ஒன்று கண்ணுற்றான்- தேன் பொருந்திய மலர்களையுடைய ஒரு சோலையைப் பார்த்தான்; (எ - று.)

இலங்கையிலுள்ள மாளிகைகளிலெல்லாம் பிராட்டியைத் தேடிமுடித்த அநுமான், பிறகு அந்நகரத்து உத்தியானவனத்தி

லுஞ் சென்று தேடவேண்டுமென்று கருதி அதனை நாடிச்செல்லு கையில், அசோக வனத்தைப் பார்த்தனனென்க. 'நோக்கி' என்றது, நோக்கல் நோக்கம். கண்ணுறுதல் - நோக்குதல். முதலடியில், உறை-இடம். உம்-இழிவுசிறப்பு. 'புள்' என்ற பறவைப் பொதுப் பெயர்-சிறப்பாய், வண்டுக்கும் வழங்கும். உய்யானம் - உத்யாநம்; சிங்காரப் பூஞ்சோலை. பி-ம்:—[1]யாண்டையுளும். [2]உளனாகி. [3]ஒருவனைப்போல். [4]உலாவுவான். [5]புள்ளுறையுமாவனத்தினதர்நோக்கிப்புறம்போவான். (329)

ஊர்தேடுபடலம் முற்றிற்று.

---

3 - ஆவது காட்சிப்படலம்.

(அநுமான் இலங்காநகரில் அசோகவனத்தில் சிம்சுபாவிருட்சத்தின் கீழ் அரக்கியர் நடுவிலிருந்த சீதாபிராட்டியாரைக்) கண்ட செய்தியை யுணர்த்தும் பகுதி. சில பிரதிகளில் காட்சிப்படலம் நிந்தனைப் படலம் என்பன காணப்படாமல், "மாடுநின்ற" என்ற இப்படலத்து முதற்செய்யுள் முதல் நிந்தனைப்படலத்து "குடிமை என்பது.........படியின்மேல் விழுந்தான் பழிபார்க்கலான்" (37) என்பதுவரையும் **வந்தனைப்படலம்** என்ற பெயருடன்காண்கிறது.

1.—அநுமான் அப்போது மனத்தில் நினைத்தல்.

மாடு நின்றவம் மணிமலர்ச் சோலையை மருவித்
தேடி [1]யிவ்வழிக் காண்பெனேற் றீருமென் சிறுமை
ஊடு கண்டிலெ [2]னெனிற்பின்ன ருரியதொன் றில்லை
வீடு வேன்மற்றிவ் விலங்கன்மே லிலங்கையை [3]வீட்டி.

இதுவும் அடுத்த கவியும்—ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மாடு நின்ற - அருகிற் பொருந்திய, அ - அந்த, மணி - அழகிய, மலர் சோலையை - பூந்தோட்டத்தை, மருவி - அடைந்து, இ வழி-இவ்விடத்தில், தேடி காண்பென் ஏல்-தேடி (ச்சீதையை)ப் பார்ப்பேனாயின், என் சிறுமை - எனது துன்பம், தீரும் - நீங்கிவிடும்; ஊடு - அச்சோலையினுள்ளும், கண்டிலென் எனின் - (பிராட்டியைக்) காணாதவனாவேனாயின், பின்னர்-பின்பு, உரியது ஒன்று இல்லை - (செய்தற்கு) உரியதொழில் வேறுயாதும் இல்லை; இலங்கையை - இலங்காநகரத்தை, இ விலங்கல்மேல் - இந்தத் திரிகூடமலையின்மேலே, (பெயர்த்தெறிந்து), வீட்டி-நாசப்படுத்தி, வீடுவேன் - (யானும்) உயிர்விடுவேன்; (எ - று.)—'வீடுவேன்' என்பது, வருங்கவியில் 'என்று' என்னும் வினையெச்சத்தோடு தொடரும்.

இலங்கைமுழுவதும் தேடியும் சீதையைக் காணாத அநுமான், அப்போது தேடாது மிச்சமாயுள்ள இடம் அசோகவனிகையே

யென்று அறிந்து, 'சீதையை இங்குக் காணக்கூடும்: அவ்வாறு கண்டால் என் மனத்துயரமெல்லாம் நீங்கும்; ஒருகால் இங்கும் சீதாபிராட்டி காணப்படாளாயின், இனித் தேடுதற்குரிய இடமே யில்லை; ஆதலால், சீதையைக் காணலாமென்ற எண்ணத்தையே ஒழித்துவிட்டு, இவ்விடத்தினின்று திரும்பவேண்டியதுதான்; சீதையைக் காணமல் கொடுத்த தவணையும் கடந்து திரும்பிக் கடுந் தண்டமுள்ள சுக்கிரீவனைச்சேர்ந்து, அங்கே பலவகை வருத்தத் திற்கும் உள்ளாவதைவிட, சீதையைக்கவர்ந்த இராவணன் வசிக் கின்ற இலங்கைக்கே நாசமுண்டாகும்படி பழி வாங்கிச் சிறிது மனச்சாந்தியடைந்து, பின்பு உயிரை விடுவதே எனக்குச் செய் தொழில்' என்று கருதினனென்பதாம். பெருங் கட்டுக்காவலுள்ள உய்யானத்தைக் கண்டு இங்குச் சீதை யிருக்கக்கூடுமென்று கருதி, தன் காரியம் கைகூட வேணுமென்று ரிஷிகளையும் பற்பல தேவர் களையும் வணங்கினவனுகி அவ்வனத்துப் புக்கனனென்று முதனூல் கூறும்.

அம் மணி எனப் பிரித்து, அம் - அழகிய, மணி - நீலமணி போலக் கரிய, சோலை என்றுமாம். சிறுமை -:பிராட்டியைக் காணு மையால் உண்டானது. மற்று - வினைமாற்று. விலங்கல்மேல் இலங்கையை வீட்டுதல்- இலங்காநகரத்தை அடியோடு பெயர்த்து எடுத்து அங்கு இருக்கின்ற திரிகூடமலையின்மேல் தாக்கி விழுத்தி யழித்தல். இனி, திரிகூடமலையின் மேலுள்ள இலங்கையை (வேறு பலவகைகளாலும்) அழித்து மீளுவேன் என்றுமாம். பி - ம்:—
[1]அவ்வழி. [2]என்றபின். [3]வீழ்த்தி. (330)

2.—அநுமான் அசோகவனிகையைச் சேர்தல்.

என்று சோலைபுக் கெய்தின னிராகவன் றூதன்
ஒன்றி வானவர் பூமழை [1]சொரிந்தன ருவந்தார்
[2]அன்ற வாளரக் கன்சிறை யவ்வழி வைத்த
துன்ற லோதிதன் [3]னிலையினைச் சொல்லுவான் றுணிந்தாம்.

(இ - ள்.) என்று - என்று (இவ்வாறு) எண்ணி, இராகவன் தூதன்-ஸ்ரீராமனது தூதனுகிய திருவடி, சோலை - அசோக வனத்தை, புக்குஎய்தினன் - போய்ச்சேர்ந்தான்; (அப்பொழுது), வானவர் - தேவர்கள், ஒன்றி-ஒருங்குகூடிநின்று, பூமழை சொரிந் தனர் - மலர்களை மழைபோல (அவ்வநுமான்மேற்) பொழிந்து, உவந்தார் - மகிழ்ந்தார்கள்; (இது நிற்க), அ வாள் அரக்கன் - ஆயுதங்களையுடைய அந்த ராக்ஷசன் [ராவணன்], அ வழி-அந்தச் சோலையில், சிறை வைத்த - காவலில் வைத்திருந்த, துன்று அல் ஓதி தன் - நெருங்கின இருள்போலக் கரிய கூந்தலையுடைய பிராட்டியினது, அன்று நிலையினை - அப்பொழுதை நிலைமையை, சொல்லுவான் துணிந்தாம்- (யாம் இனிச்) சொல்லத்துணிந்தோம்; (எ - று.)—அது, மேல் இருபத்தேழு கவிகளாற் கூறுகின்றார்.

அனுமான் அசோகவனத்தைச் சேர்ந்ததும், தேவர்கள் இனி இவ்வனுமான் சீதையைக்காணுதல்மூலமாகத் தாம் நெடுநாளாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் இராவணவதம் விரைவில் நிறை வேறுமென்ற களிப்பினால் ராமதூதனான அனுமான்மீது பூமாரி பொழிந்தன ரென்பதாம்; பின்னிரண்டடி- கவிக்கூற்று. பி - ம்:— [1]உவந்தனர் சொரிந்தார். [2]அன்று. [3]நிலையினி. (331)

3.—இதுமுதல் இருபத்தேழு கவிகள்-அரக்கியர் கூட்டத்தினிடையே அன்னார் நெருக்க, சீதை மெலிந்து வருந்தியிருத்தலைக் கூறும்.

வன்[1]ம ருங்குல்வா ளரக்கியர் நெருக்க[2]வங் கிருந்தாள்
கன்ம ருங்கெழுந் தென்றுமோர் துளிவரக் காணு
நன்ம ருந்துபோ னலனற வுணங்கிய நங்கை
மென்ம ருங்குல்போல் வேறுள வங்கமு மெலிந்தாள்.

(இ - ள்.) கல் மருங்கு எழுந்து - கல்லினிடையே தோன்றி, என்றும் ஓர் துளி வர காணு - எப்பொழுதும் ஒருதுளி நீராயினும் தன்மேல் துளிக்கப்பெறாத, நல் மருந்துபோல் - நல்ல சஞ்சீவி மருந்துபோல, நலன் அற - அழகுகெட, உணங்கிய - வாடிய, நங்கை-சீதை,—மெல் மருங்குல்போல் - மெல்லிய (தனது) இடை போல, வேறு உள அங்கம் உம்- வேறாகவுள்ள (கை கால் முதலிய) அவயவங்களும், மெலிந்தாள்-(மிக) இளைத்தாளாகி, வல் மருங்குல் - வலிய இடையையுடைய, வாள் அரக்கியர் - வாளேந்திய ராக்ஷசிகள் பலர், அங்கு - அவ்விடத்தில், (தன்னைச் சுற்றியிருந்தவர்களாய்), நெருக்க - அச்சமுறுத்திவருத்த, இருந்தாள்—; (எ - று.)

சீதாபிராட்டி பலமாதங்களாயும் தனது நாயகனாகிய இராமபிரானது கருணையைப் பெறாமல் மிகவும் மெலிந்து அரக்கியர்களிடையே நெருக்குண்டு இருந்தன ளென்பதாம். முன்பு சீதாபிராட்டிக்கு மருங்குலில்மாத்திரம் இருந்த மெலிவு,இராமபிரானைப் பிரிந்துள்ள இந்நிலையில் பருத்திருந்த மற்றை யவயவங்களில் பரவுவதாயிற்றென, ஒரு சமத்காரந் தோன்றக் கூறியவாறு.

மண்ணில் முளைத்த மருந்தாயின் மழைநீர்த்துளியும் வளர்த்தற்குச் சொரியும் நீர்த்துளியும் சிறிதும்பெறாதாயினும் நிலத்தின் தட்பத்தால் சற்றேதளிர்த்தல் கூடுமாதலால், அதனை ஒழித்தற்கு 'கன்மருங்கெழுந்து' என்றார். மூலிகைக்குக் கல்போலப் பிராட்டிக்கு அரக்கியர் நிரம்பிய இலங்கை தளிர்த்தற்கு ஏற்ற இடம் அன்றென்றபடி. மருந்து எப்பொழுதும் மழைநீர்த்துளியையே எதிர்பார்த்திருத்தல்போலச் சானகி அல்லும் பகலும் அனவரதமும் இராகவப்பெருமானது கருணைமழையின் துளியினது வருகையையே பார்த்திருக்கின்றன ளென்க. அவ்வாறு பார்த்திருந்தவள் இதுகாறும் வரக்காணாமையால் வேறுஉய்யுமாறின்றி உணங்கினாள். உவமேயத்தில் அரக்கியர் நெருக்க என்றதற்கு ஏற்ப, உபமானத்தில் வெயில்வெதுப்ப என வருவித்துக் கொள்ளலாம்.

சீதைக்குச் சிறைக்காவல் செய்பவ ராதலால்,'வாளரக்கியர்'என்று ஆயுதங் கூறினர்; வாள்-வேறு படைக்கலங்கட்கும் உபலட்சணம். அரக்கியர் நெருக்குவது - இராவணன் விருப்பிற்கு உடன்படுத்த வேணுமென்றதற்கு. பி - ம்:—[1]மருங்கின். [2]ஆங்கிருந்தாள், ஆங்கிருந்தார். (332)

4. **துயிலெனக் கண்க ளிமைத்தலு முகிழ்த்தலுந் துறந்தாள்**
வெயிலிடைத் தந்த விளக்கெனு வொளியிலா மெய்யாள்
மயிலி யற்குயின் மழலையாண் மானிளம் பேடை
அயிலெ யிற்றுவெம் புலிக்[1]குழாத் தகப்பட்ட தன்னுள்.

(இ - ள்.) மயில்இயல் - மயில்போன்ற சாயலையும், குயில் மழலையாள்-குயிலின் குரல்போன்ற [இனிய] குதலைச்சொல்லையும் உடையவளாகிய பிராட்டி,—துயில்என கண்கள் முகிழ்த்தலும் இமைத்தலும் துறந்தாள் - தூக்கமென்று கண்களை மூடுதலையும் விழித்தலையும் விட்டவளும் [உறக்கமற்றவளும்],—வெயிலிடை தந்த - வெயிலிலே ஏற்றி வைத்த, விளக்கு என - தீபம்போல, ஒளி இலா - ஒளியில்லாத, மெய்யாள் - உடம்பையுடையவளும் ஆகி,—அயில் எயிறு - கூர்மையான பற்களையுடைய, வெம் - கொடிய, புலி குழாத்து - புலிகளின் கூட்டத்தினிடையில், அகப்பட்டது - அகப்பட்டுக்கொண்டதாகிய, மான் இள பேடை - ஒரு இளைய பெண்மானை, அன்னுள் - ஒத்தாள்; (எ - று.)

சீதாபிராட்டி, இராமபிரானை விட்டுப் பிரிந்ததனு லுண்டான பிரிவுத் துயராற் சிறிதுங் கண்ணுறக்கமின்றி, நீராடுதல் முதலியன இல்லாமையால் மேனிநிறம் மழுங்கி அரக்கியர்கூட்டத்தில் அகப்பட்டுத் துடித்தா ளென்க. அயில்-வேல்போன்ற என்றுமாம். புலிக்குழாம்-அரக்கியர்கூட்டத்துக்கும், மான்பேடை-சானகிக்கும் உவமம். இமைத்தல் - முகிழ்த்த கண்ணைத் திறத்தலைமாத்திர முணர்த்திற்று. பி - ம்:—[1]குழாத்திடை. (333)

5. **விழுதல் விம்முதன் மெய்யுற வெதும்புதல் [1]வெருவல்**
எழுத லேங்குத லிரங்குத லிராமனை யெண்ணித்
தொழுதல் சோருதல் துளங்குதல் துயருழந் துயிர்த்தல்
அழுத லன்றிமற் றய[2]லொன்றுஞ் செய்குவ தறியாள்.

(இ-ள்.) (சீதாபிராட்டி), இராமனை எண்ணி-ஸ்ரீராமபிரானை நினைத்து, தொழுதல் - (அவனிருந்த திசைநோக்கி) வணங்குதலும், விழுதல்-கீழேவிழுதலும், விம்முதல்-வாய்விட்டுப் புலம்புதலும், மெய் உற வெதும்புதல்-உடம்பு மிகவும் வெம்மை கொள்ளுதலும், வெருவல்-அஞ்சுதலும், எழுதல்-எழுந்திருத்தலும், ஏங்குதல்-மனங் கலங்குதலும், இரங்குதல்- பரிதவித்தலும், சோருதல்-தளர்தலும், துளங்குதல்-நடுங்குதலும், துயர் உழந்து - துன்பத்தால் வருந்தி, உயிர்த்தல் - பெருமூச்சுவிடுதலும், அழுதல்-கண்ணீர் விட்டு அழுதலும், அன்றி-ஆகிய இவையேயல்லாமல், மற்று அயல் ஒன்றுஉம்-வேறே யாதொன்றும், செய்குவது - செய்யத்தக்க தொழிலை, அறியாள்-அறியாதவளானுள்; (எ - று.)

சீதாபிராட்டி இராமனைப்பிரிந்தவருத்தத்தால் கீழ்விழுதல் விம்முதல் முதலியன செய்வாளாயின ளென்பதாம்; இங்கே பிராட்டியினிடத்து விழுதல்முதலிய செயல்கள் தாமரை நூற்றிதழைக் குத்தும் முறையால் ஓரேகாலத்தில் நிகழ்ந்தனவாகக் கூறியது, **கூட்டவணியின்பாற்** படும். தொழுதல்-கைகூட்புதல், திக்குநோக்கித் தண்டனிடுதல். **பி - ம்:—**[1]வெருவா. [2]ஒன்று. (334)

6. தழைத்த பொன்முலைத் தடங்கடந் தருவிபோய்த் தாழப்
புழைத்த போலநீர் நிரந்தரம் பொழிகின்ற பொலிவால்
[1]இழைக்கு நுண்ணிய மருங்குலா ளிணைநெடுங் கண்கள்
மழைக்க ணென்பது காரணக் [2]குறியென வகுத்தாள்.

(இ - ள்.) இழைக்குஉம் நுண்ணிய மருங்குலாள் - பஞ்சின் நூலிழையினும் நுட்பமாகிய [மிகச்சிறுத்த] இடையினையுடைய பிராட்டி,—இணை நெடு கண்கள்-(தனது) ஒன்றோடொன்று ஒத்த கண்களிரண்டினையும், மழை கண் என்பது - 'மழைக்கண்' என்று சொல்லுவது,—நீர் அருவி-கண்ணீர்வெள்ளங்கள், தழைத்த-ஓங்கி வளர்ந்த, பொன்-பொன்னிறமாகிய தேமலையுடைய, முலை தடம் - தனங்களாகிய மலைகளை, கடந்து-தாண்டிப்பெருகி, போய் - ஓடி, தாழ - கீழே விழும்படி, (அவ்வெள்ளங்களை), புழைத்தபோல - துளையினின்று வழிவன போல, நிரந்தரம்-இடைவிடாமல் [எப்பொழுதும்], பொழிகின்ற-சொரிகின்ற, பொலிவால் - மிகுதியினாலே (வந்த), காரணக்குறி என-காரணப்பெயரென்று, வகுத்தாள் - தெரிவித்தாள்; (எ - று.)

மழைபோல மிகக்குளிர்ச்சியான இயல்புடைமையால் மகளிர் கண்களெல்லாம் 'மழைக்கண்' என்று வழங்கப்படும்; பிராட்டியின் கண்களோ எப்பொழுதும் இடையறாது நீர்மழையைப் பொழிதலால் 'மழைக்கண்' என்று சொல்லப்படும்படியாயின வென்றபடி. மழைபோலக் குளிர்ந்திருத்தலால் மகளிரிற் சேர்ந்த சீதாபிராட்டியின் கண்கட்கும் வந்த மழைக்கணென்ற பெயர்க்கு இப்போது கண்ணீர்மழை பொழிவதனால் வந்தபெயரென்றுவேறொருகாரணங் காட்டியது-**பிரிநிலைநவிற்சியணியாகும்;** ஒருகாரணத்தால் வந்த பெயர்க்கு வேறொருகாரணப்பொருள் கற்பித்துக்கூறுவது - இதனிலக்கணம்; இதனை, வடநூலார் நிருக்தி யென்பர்.

பொன் - சுணங்குக்கு உவமவாகுபெயர். அருவியென்றதற்கு ஏற்ப, தடம்-மலையென்று கொள்ளப்பட்டது. கண்ணீரருவி இரண்டாதலால், 'புழைத்தபோல' என உபமானத்தையும் பன்மையாகக் கூறினர். 'இணைக்கண்கள்' என்றதனால், பிராட்டியின் கண்களுக்கு வேறு உவமை கிடையாதென்றபடி. காரணக்குறி-ஒரு காரணத்தால் வரும்பெயர். அடுத்த பாடலில் 'கடல்புக' என வருவதனால், இங்கு, தாழ-(கடலிலே) விழ என்பர் ஒருசாரார். **பி - ம்:—**[1]இழைத்த. [2]குறியினால். (335)

7. அரிய மஞ்சினோ டஞ்சன [1]முதலிவை யதிகம்
கரிய காண்டலுங் கண்ணினீர் கடல்புகக் கலுழ்வாள்

உரிய காதலி னொருவரோ டொருவரை யுலகில்
[2]பிரிவெ னுந்துய ருருவுகொண் டாலன்ன பிணியாள்.

(இ - ள்.) அரிய-அருமையான, மஞ்சினோடு-மேகமும், அஞ்சனம்-மையும், முதல்-முதலிய, அதிகம் கரிய-மிகக் கறுப்பு நிறமுடையனவாகிய, இவை-இப்பொருள்களை, காண்டலும்-பார்த்த மாத்திரத்தில், (இராமபிரானது திருமேனி நினைப்புக்கு வருவதனால்), கண்ணின் நீர் கடல் புக-கண்களினின்றும் (தாரையாகப் பெருகுகிற) நீர் (ஆறாகி ஓடிக்) கடலைச் சேரும்படி, கலுழ்வாள் - அழுவாளாகிய சீதை,—உலகில்-உலகத்தில், உரிய காதலின்-தக்க அன்பினையுடைய, ஒருவரோடு ஒருவரை-தலைமகனையுந் தலைமகளையும், பிரிவு எனும்-(ஒருவர் ஒருவரை விட்டுப்) பிரிதலாலாகியதென்கிற, துயர்-துன்பம், உருவு கொண்டால் அன்ன - ஒருவடிவத்தை எடுத்துவந்து காணப்பட்டாற்போன்ற, பிணியாள் - துன்பமுடையளாயிருந்தாள்; (எ - று.)

இராமபிரானைப்பிரிந்த சீதாபிராட்டி அத்தலைவனது உருவத்துக்குப் போலியான காளமேகம் அஞ்சனம் முதலிய பொருள்களைக் கண்டபோது தன் கணவனது நினைப்புமிகவே, அப்பிரானைப்பெற முடியாததுபற்றி மிகவும் கண்ணநீர் பெருக மிக்கவிரகவேதனையடைந்தன ளென்பதாம். சீதாபிராட்டி தன்னைக் கண்டவர் 'இவள் பிரிவுத்துயர்கொண்டு வருந்துகின்றாள்' என்று உணருமாறு தோன்றுகின்றாளென்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து. இராகவனது திருமேனிக்கு ஒப்பாகச்சொல்லத்தக்கபேறு பெற்றமைபற்றி, 'அரிய மஞ்சு' என்றார். 'அரிய' என்பதனை அஞ்சனத்தோடுங் கூட்டுக. பிரிவுத்துயராகிய அருவப்பொருளே சீதையென்னும் உருவப்பொருளின் உருக்கொண்டு வந்தாற்போன்றவள் எனத் தற்குறிப்பேற்றவணிபடக் கூறினார். பி - ம்:—[1]இவை முதல். [2]பிரிவருந்துயர். (336)

8. துப்பினாற் [1]செய்த [2]கையொடு கால்பெற்ற துளிமஞ்சு
ஒப்பி னான்றனை நினைதொறும் நெடுங்கண்க ளுகுத்த
அப்பி னனைந் தருந்துய ருயிர்ப்புடை யாக்கை
வெப்பி னாற்புலர்ந் தொருநிலை யுறுதமென் றுகிலாள்.

(இ - ள்.) (பின்னுஞ் சீதாபிராட்டி), துப்பினால் செய்த - பவழத்தாலாகிய, கையொடு- கைகளுடனே, கால் பெற்ற-(பவழத்தாலாகிய) கால்களையும் பெற்ற, துளி மஞ்சு - மழைத்துளிகளைப் பெய்கிற காளமேகத்தை, ஒப்பினான் தனை - (தனக்கு) உவமையாகவுடைய ஸ்ரீராமனை, நினைதொறும் - எண்ணும் பொழுதெல்லாம், நெடு கண்கள் - நீண்ட திருக்கண்கள், உகுத்த-சிந்தின, அப்பினால் - நீர்ப்பெருக்கினால், நனைந்து - ஈரமாக, (உடனே), அரு துயர் - (பொறுத்தற்கு) அரிய துன்பத்தினையும், உயிர்ப்பு - (அத்துன்பத்தாலாகிய) பெருமூச்சையும், உடை - உடைய, யாக்கை - (தன்) உடம்பினது, வெப்பினால் - வெப்பத்தால், புலர்ந்து - உலர்ந்து, (இவ்வாறு அடிக்கடி நனைதலும் உலர்தலுமாயிருத்தலால்), ஒரு

நிலை உருத-(எப்பொழுதும்) ஒருதன்மையாயிராத, மெல் துகிலாள் - மெல்லிய ஆடையை யுடையாள்; (எ - று.)

இராமபிரானது பிரிவினால், சீதாபிராட்டிக்குத் துயர்க்கண்ணீரும் பேருயிர்ப்புவெப்பமும் தோன்றியதை,இதனாற் கூறுகின்றாரென்க. சீதாபிராட்டியினது கண்களினின்று துயர்க்கண்ணீர் ஆறாய்ப்பெருகுவதனால் அந்தப்பிராட்டியினது ஆடை நனைவதும் நனைந்த ஆடை அப்பிராட்டியின் மூச்சுக்காற்றோடு மேனிவெப்பத்தால் உடனே உலர்வதுமாயிற் றென்பதாம். உலர்வதற்குக காற்றும்வெயில்வெப்பமும் காரணமாதல் கருதத்தக்கது. இதனால், சீதாபிராட்டி இலங்கையிலிருந்தபோது கண்ணீரில் தினந்தோறும் மூழ்குவாளாயின ளென்பதும் கூறியவாறாயிற்று. சீதாபிராட்டியின் ஆடைக்கு நனைவதும், உலர்ந்து முன்போலாவதுமாகிய செயலைக் கூறியது - தொல்லுருப்பெறலணியின்பாற்படும்; ஒருபொருள் தனது குணத்தை யிழந்து மீண்டும் அதனைப்பெறுவதாகக் கூறுவது - இவ்வணியினிலக்கணம். கைகால்களின் செம்மை நிறத்தின்மிகுதிபற்றி, 'துப்பினாற்செய்த' என்றார். முதலடி- இல்பொருளுவமை. மேகவுவமை கருநிறமுடைமைக்கும், கைம்மாறுகருதாது உதவுங்கொடைக்கு மென்க. 'துளிமஞ்சு' என்றது, கடைக்கண்களினின்று ஒழுகுகின்ற கருணைமழைத்துளியைக் கருதி. அப்-வடசொல். பி - ம்:—[1]சில. [2]கைகொடு. (337)

9. அரிது போகவோ விதிவலி கடத்தலென் றஞ்சிப்
பரிதி வானவன் குலத்தையும் பழியையும் பாராச்
சுருதி நாயகன் வரும்வரு மென்பதோர் துணிவால்
கருதி மாதிர மனைத்தையு மளக்கின்ற கண்ணாள்.

(இ - ள்.) 'போகவோ - (யான்) உயிர்நீங்கட்டு மென்றால், விதிவலி கடத்தல் - ஊழ்வினையின் வலிமையை மீறுதல், அரிது - அருமையானது [கூடாதகாரியமாம்],' என்று - என்றுஎண்ணி, அஞ்சி-(வலிய உயிர்விடுதற்கும்) பயந்து, (அரிதிற்பிழைத்திருந்து), —'சுருதி நாயகன்-வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய ஸ்ரீராமன், (எளிய என்பொருட்டு இங்கு வாரானாயினும்), பரிதி வானவன் குலத்தை உம் - (தான் அவதரித்த) சூரியபகவானது திருக்குலத்தின் மேன்மையையும், பழியைஉம்- (அக்குலத்துக்கு இதுவரையுமின்றி இப்பொழுது நேர்ந்த இப்பெரிய) பழியின் கீழ்மையையும், பாரா - (ஆராய்ந்து) பார்த்து, (அதை நீக்கவாயினும்), வரும் வரும் - விரைவிலேயே வருவார்,' என்பது ஓர் துணிவால் - என்பதொரு உறுதியினால், கருதி - (அவ்வருகையையே) நினைந்து, மாதிரம் அனைத்தைஉம் அளக்கின்ற - எல்லாத் திக்குக்களையும் அளாவிப் பார்க்கின்ற, கண்ணாள் - திருக்கண்களையுடையாள்; (எ - று.)

'உயிர்போகட்டு' மென்றால் அது விதிமாண்டவர்க்கே இயலுமெனவும், வலிய உயிர்விடுவது என்போலியர்க்கு இயலாத காரியமெனவும் கருதினளாதலால் அஞ்சியவளாய்,சீதாபிராட்டி,'என து கணவனார் என்னை மீட்கவேணும்' என்று முயற்சிகொண்டு இவ்

விடத்திற்கு வராவிட்டாலும், 'தன்மனைவியையும் காக்கமுடியாத ஒருத்தன் சூரியகுலத்திற் பிறந்துள்ளானென்று பிறர் ஏசுவாரே? என்பதற்காகவாவது இங்கே வரக்கூடும்' என்ற உறுதியான எண்ணத்தினால், எத்திசையாக அப்பிரான் வரக்கூடுமோ என்று அப்பிரானது வருகையையே நாற்புறத்திலும் எதிர்பார்த்து நிற்பவளாயினளென்பதாம். விதியாவது - முற்பிறப்புக்களிற் செய்த நல்வினை தீவினைகளின் பயன்களைச் செய்த உயிரே பிற்பிறப்பில் அடைந்து அனுபவிக்க வேண்டிய நியதி. சுருதிநாயகன் என்பதற்கு - வேதங்களாற் புகழப்படுபவனென்றும், வேதங்களை ஆதியில் வெளியிட்டவனென்றும் பொருள். வரும்வரும், அடுக்கு- விரைவும் துணிவும் பற்றியது. (338)

10. **கமையி னுடிரு முகத்தயல் கதுப்புறக் [1]கவ்விச்**
சுமையு டைக் [2]கற்றை நிலத்திடைக் கிடந்த[3]தூ மதியை
அமைய வாயிற்பெய் துமிழ்கின்ற வயிலெயிற் றரவின்
குமையு றத்திரண் டொருசடை யாகிய குழலாள்.

(இ - ள்.) கமையினாள் - பொறுமையையுடையவளான சீதை,—திரு முகத்து அயல் - (தனது) அழகிய முகத்தின் பக்கங்களில், கதுப்பு - இருகன்னங்களையும், உற கவ்வி - நன்றாகப்பற்றி, சுமை உடை - பாரத்தையுடைய, கற்றை-மயிர்த்தொகுதி,—நிலத்திடை கிடந்த - பூமியிற் பொருந்தியதும், தூ மதியை-குற்றமற்ற முழுச் சந்திரனை, அமைய - நன்றாக அடங்கும்படி, வாயில் பெய்து -வாயினுள்ளே கொண்டு, உமிழ்கின்ற-மீண்டும் வெளிவிடுகின்ற,அயில் எயிறு அரவின் - கூர்மையான பற்களையுடைய (இராகு) என்னுங் கரும்பாம்புபோன்ற (தோற்றங்கொண்டு), குமை உற திரண்டு - நெருக்கமாக ஒன்றுகூடி, ஒரு சடைஆகிய-ஒரே சடையாகத் திரிக்கப்பெற்றதுமான, குழலாள் - கூந்தலையுடையாள்; (எ - று.)— கிடந்த குழலாள், சடையாகிய குழலாள் என இயையும்.

முகம்மாத்திரம் தெரியக் கதுப்புமுதல் மயிர்த்திரள்நிரம்பி ஒற்றைப்பின்னலாகத் தொங்குஞ் சீதாபிராட்டியின் சடைக்கூந்தல் சந்திரனைத் தனது வாயிற் பெய்து மீண்டும் உமிழ்கின்ற இராகுவைப்போலு மென்று குறித்தார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்ற வணி. பாம்பின் படப்பகுதி தலைப்பகுதிக்கும், தொங்கும் சடை உடற்பகுதிக்கும் உவமை. கமை-க்ஷமா என்னும் வடமொழியின் திரிபு. திரு-கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை; என்றது, அழகு. முகத்துக்கு மதி-குளிர்ச்சி அழகு கண்டவர்கண்களைக்களிப்பித்தல் ஒளி முதலியவற்றாலும், கூந்தலுக்கு ராகு-நீட்சி கருமைகளாலும் உவமை. அளகபாரமென்றதற்கு ஏற்பச் சுமையுடைக்கற்றையென்றார். உட்கார்ந்திருந்த சீதையின் மயிர்க்கற்றை பூமியிற் புரள்வதால், நிலத்திடைக்கிடந்த குழலாள் என்றது. மதி - கலைநிறைந்த பூர்ணசந்திரன். மதிக்குத் தூய்மை-மறுவின்மை. நிலத்திடைக்கிடந்த தூமதி யென்று யாற்றொழுக்காகவே கொண்டு, நிலத்திடைப் பொருந்திய பூர்ணசந்திரன்-சீதையின் திருமுகத்து

க்கு இல்பொருளுவமை என்றலும் ஒன்று. கூந்தல் வாரிமுடித்து அலங்கரித்தல் இல்லாமையால் சடையாயிற்று. பி - ம்—[1]கதுவி. [2]கறைசிறுத்திடை. [3]தூய்மதியை. (339)

11. ஆவி யந்துகில் புனைவதொன் றன்றிவே றறியாள்
தூவி யன்னமென் புனலிடைத் தோய்கிலா மெய்யாள்
தேவு தெண்கட லமிழ்துகொண் டனங்கவேள் செய்த
ஓவி யம்புகை யுண்டதே யொக்கின்ற வுருவாள்.

(இ - ள்.) (அச்சீதை),—புனைவது - (தான் பழமையாக) எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகிய, ஆவி அம் துகில் ஒன்று அன்றி - புகைபோல மெல்லியதாகிய அழகிய ஆடை ஒன்றையேயல்லாமல், வேறு அறியாள் - வேறொரு ஆடையைக் கண்டறியாதவள்: தூவி - சிறகுகளையுடைய, அன்னம் - அன்னப்பறவைகள், (தங்குதற்கு உரிய), மெல்புனலிடை - மென்மையாகிய தண்ணீரில், தோய்கிலா - படிந்திடாத, மெய்யாள் - உடம்பையுடையவள்; (ஆதலால்), அனங்கவேள் - மன்மதன், தெள் கடல் - தெளிவாகிய பாற்கடலினின்று தோன்றின, தேவு - தெய்வத்தன்மையையுடைய, அமிழ்து கொண்டு - அமிருதத்தால், செய்த - தீட்டிய, ஓவியம் - சித்திரப் பிரதிமை, புகை உண்டது - புகையேறப்பெற்றதை, ஒக்கின்ற - ஒத்திருக்கிற, உருவாள் - ரூபத்தையுடையவள்; (எ - று.)

சீதாபிராட்டி அரையிலுடுத்த ஒற்றைத்துகிலோடும் பலநாளாகத் தண்ணீரில் மூழ்காமையால் மாசுபடிந்த மேனியோடும் அந்த அசோக வனிகையில் தங்கியிருந்தனளென்பதாம். இப்பிராட்டியை மன்மதன் அமுதுகொண்டு செய்த ஓவியமென்று உவமைகூறியது - கண்டவர் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் மாதருடைய கட்டழகு கொண்டு ஆடவர்க்குக் காதல்விளைக்குமவன் அவனேயாதலாலென்க. 'வேறறியாள்' என்றதனால் - இராவணன் விலையுயர்ந்த பல ஆடையாபரணங்களைக் கொடுக்கக் காத்திருந்தனனாயினும் அவற்றுளொன்றையும் விரும்பினளில்லையென்பதை விளக்கினார். அமிருதத்துக்குத் தெய்வத்தன்மை - கண்ணுக்கினியதாயிருத்தலும், யாவராலும் விரும்பப்படுதலும், உண்டவரது மரணத்தையொழித்தலும், தன்னை நுகர்ந்தவர் வேறொன்றை நுகராமல் தடுக்குந்தன்மையும், கிடைத்தற்கருமையும், மிக இனிய சுவையுடைமையும் முதலாயின. குமரவேளை விலக்குதற்கு, அனங்கவேள் எனப்பட்டது. வேள்-ஆடவர்க்கும் மகளிர்க்கும் ஒருவர்க்கொருவர் விருப்பத்தை விளைப்பவன்; அன்றிக்கே எல்லாராலும் விரும்பத்தக்க கட்டழகுடையவன். ஏ - தேற்றம். (340)

12. கண்டி லன்கொலா மிளவலுங் கனைகட லடுவண்
உண்டி லங்கையென் [1]றுணர்ந்தில ருலகெலா மொறுப்பான்
[2]கொண்டி ருந்தமை [3]யறிகில ராமெனக் குழையாப்
புண்டி றந்தநி லெரிநுழைந் தாலெனப் புகைவாள்.

(இ - ள்.) 'இளவல்உம்- இலக்குமணனும், கண்டிலன் கொல் ஆம் - (மானின்பின்னே தொடர்ந்துசென்ற தன் தமையனுரைக்) கண்டானில்லைபோலும்;(கண்டனுயினும்), உலகு எலாம் ஒறுப்பான்-எல்லாவுயிர்களையும் வருத்திவருகிற இராவணன், கொண்டு இருந்தமை - (என்னை) எடுத்துக்கொண்டு போனதை, அறிகிலர் ஆம்-தெரிந்திலர் போலும்; (அறிந்தனராயினும்),கனை கடல் நடுவண்-ஒலிக்கின்ற கடலின் இடையிலே, இலங்கை உண்டு என்று-லங்காநகரம் உளதென்று, உணர்ந்திலர் - (அவ்விருவரும்) அறிந்திலர்போலும்,' என-என்று எண்ணி, குழையா - வருந்தி, —புண்திறந்ததில் எரி நுழைந்தால் என-வாய்விட்ட புண்ணின் துளையிற்கனல் நுழைந்தாற்போல, புகைவாள்-மேன்மேல் மிக வருந்துவாள்; (எ - று.)

'இலக்குமணன் நான் இருந்த இடத்தைவிட்டு இராமபிரானுள்ள இடத்தை நாடிச்சென்றனனே: அவன் அப்பிரானை ஒருகால் காணவில்லையோ? கண்டானுயின், பிறகு, இருவரும் சேர்ந்து என்னைத்தேடித் திரிந்து பார்க்கக்கூடும்; அங்ஙனம் தேடித்திரிந்தால், இராவணன் என்னைக் கவர்ந்துபோன செய்தி சடாயுவின்மூலமாக அவர்கட்குத் தெரிந்திருக்குமே: அங்ஙனம் அறிந்திருப்பின் யான் இருக்கின்ற இவ்விடத்தைச்சேர்ந்து அவர்கள் என்னை மீட்கவராமலிருப்பரோ? இராவணன் என்னைக் கவர்ந்துபோன செய்தியை யுணர்ந்தாராயினும், இராவணன் வைத்திருப்பது கடலினிடையேயுள்ள இலங்கையென்று ஒருகால் உணரவில்லையோ? அங்ஙனம் உணராமலிருப்பின் யான் என் செய்வது?' என்று இவ்வாறெல்லாம் எண்ணமிட்டு, சீதாபிராட்டி, திறந்த புண்ணில் எரிகொள்ளி நுழைந்தாற்போல் மிக வருந்துவாளாயினளென்பதாம். கொல், ஆம் என்பவை - ஐயப்பொருளோடு விகற்பப்பொருளையும் உணர்த்தின. பி-ம்:—[1]உணர்ந்திலன். [2]கொண்டிறந்தமை. [3]அறிகிலன். (341)

13. மாண்டு போயின னெருவைகட் கரசன் [1]மன் மற்றோர்
[2]யாண்டை யென்னிலை [3]யறிவுறுப் பார்களிப் பிறப்பிற்
காண்ட லோவரி தென்[4]றென்று விம்முறுங் கலங்கும்
மீண்டு மீண்டுபுக் கெரி[5]நுழைந் தாலென மெலிவாள்.

(இ - ள்.) 'எருவைகட்கு அரசன் - (என்னை இராவணன் எடுத்து வந்ததைப்பார்த்த) கழுகுகளுக்குத் தலைவராகிய ஜடாயு, மாண்டுபோயினன் மன்-இறந்து போய்விட்டார்போலும்; மற்றோர் - (அவரொழிந்த) மற்றையோர், என் நிலை - எனதுநிலைமையை [இராவணன் எடுத்து வந்ததை], யாண்டை - எவ்வாறு, அறிவுறுப்பார்கள் - (இராமலட்சுமணர்களுக்குத்) தெரிவிக்க மாட்டுவர்கள்? (தெரிவிப்பவர் பிறரெவரும் இல்லையாதலால்), இ பிறப்பில் - இந்த ஜந்மத்தில், காண்டல்ஓ - (அவர்கள் என்னைக்) காணுதலோ, அரிது - அருமையானது,' என்று என்று - என்று பலவாறுநினைத்து, விம்முறும்-அழுவாள்; கலங்கும்-கலங்குவாள்,

மீண்டு மீண்டு - மறுபடியும் மறுபடியும், எரி புக்கு நுழைந்தால் என-கனல் (புண்ணில்) நுழைந்துபுகுந்தாற்போல, மெலிவாள் - வருந்துவாள்: (எ - று.)

ஜடாயு - அருணனது புத்திரர்; சம்பாதியின் தம்பி: இவர் தசரத சக்கரவர்த்திக்குப் பலவுதவிகள்செய்து உயிர்த்தோழராகித் தமையனுயிருக்கும் முறை பற்றி, இவருக்கு வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் 'பெரியவுடையார்' என்று திருநாமம். இராவணன் சீதாபிராட்டியை எடுத்துக்கொண்டு போனபொழுது இவர்கண்டு அவனைத்தடுத்துப் போர்செய்து அவன்தேர்முதலியவற்றை அழித்து விட்ட பின் அவனால் சிறகறுக்கப்பட்டுக் கீழ்விழுந்தனராதலால், 'இராமலட்சுமணர்களைக் காண்பதற்கு முன்னமே மாண்டுபோயினனே?' என்று சீதாபிராட்டி ஐயமுற்று, 'அவன் மாண்டிருப்பின் என் நிலைமையை அவர்கட்குத் தெளிய எடுத்துச் சொல்லக்கூடியவர்கள் வேறொருத்தரு மில்லையே! அங்ஙனமாயின், அவர்கள் நான் இங்கிருப்பதையுணர்ந்து என்னைக்கண்டு மீட்குமாறு வருவது எவ்வாறு இயலும்?' என்று கலங்கிப் புலம்பி மெலிவாளாயின ளென்பதாம். மன் என்னும் இடைச்சொல், இங்கே ஐயமுணர்த்திற்று. யாண்டை-ஐகாரச்சாரியை பெற்று வந்த குற்றியலுகரம். காண்டல் என்பதற்கு-நான் அவர்களைக் காணுதல் என்றும் பொருள் கொள்க. ஓ-உயர்வு சிறப்பு. **பி-ம்:—** [1]மற்றவரோ, மற்றுளரோ. [2]ஈண்டை. [3]அறிவுறுப்பவரில்லை. [4]என்றுள்ளும். [5]நுழைவாளென. (342)

14\. என்னை நாயக னிளவலை [1]யெண்ணலா வினையேன்
சொன்ன வார்த்தை கேட் டறிவில ளெனத்துறந் தானோ
முன்னை யூழ்வினை முடிந்ததோ வென்றென்று முறையாற்
பன்ன வாய்புலர்ந் துணர்வுதேய்ந் தாருயிர் பதைப்பாள்.

(இ - ள்.) 'வினையேன் - தீவினையையுடைய யான், இளவலை - இளைய பெருமாளை, எண்ணலா-(சிறிதும்) மதியாமல், சொன்ன—, வார்த்தை-கடுஞ்சொற்களை,கேட்டு-(அவர் சொல்லச்) செவியுற்று, அறிவு இலள் என - (இவள்) அறிவில்லாதவளென்று எண்ணி, நாயகன்-இராமபிரான், என்னை —, துறந்தான்ஒ - வெறுத்துவிட்டாரோ? (அல்லது), முன்னை ஊழ்வினை முடிந்ததுஓ-முற்பிறப்பிற் செய்த கருமவசத்தினால் (இவ்வாறு) நேர்ந்ததோ!' என்று என்று-என்று இப்படிப் பலவாறு, முறையால்-ஒன்றன்பின் ஒன்றாக, பன்ன-சொல்வதனால், வாய் புலர்ந்து-நா வறண்டு, உணர்வு தேய்ந்து-அறிவு சோர்ந்து, ஆர் உயிர் பதைப்பாள்-அரிய உயிர் துடிப்பாள்; (எ - று.)

"நான் தனது தம்பியாகிய இலக்குமணனைத் தீச்சொற்கூறியது கேட்டு, 'இவ்வாறு அறிவிலியானவளை நாம் இனிக் கைவிடுவதே நலம்' என்று எனது கணவன் துணிந்தானோ? இதுவோ தான் என்விதி?" என்று தனக்கு நேர்ந்த வருத்தத்தைச் சொல்லி நாவறண்டு அறிவுசோர்ந்து சீதாபிராட்டி உயிர்பதைப்பாளாயின ளென்பதாம். எண்ணலா வினையேன்-எண்ணி அளவிடுதற்

கரிய தீவினையுடையே னென்றுமாம். 'சொன்னவார்த்தை' என்றது-இராமனம்பினு லெய்யப்பட்டு இறந்து போந் தருணத்தில், ஹா ஸீதா! லக்ஷ்மணு! என்று கூவிய மாயமானின் குரலைக் கேட்டுச் சீதை தன் நாயகனது குரலென்று நினைத்து இளைய பெருமாள்சொன்ன தேறுதலைக் கேளாமல் அவரைத்தீயநினைப்புடையராக எண்ணி, "குற்றம் வீந்த குணத்தி னெங்கோமகன், மற்றை வாளரக்கன் புரிமாயையால், இற்று வீந்தன னென்னவு மென்னயல், நிற்றியோ விளையோயொருநீ" என்றும், "நின்றநின்னிலையிது நெறியிற்றன்று" என்றும், "ஒருபகல் பழகினு ருயிரையீவரால்,பெருமகனுலைவுறு பெற்றி கேட்டும்நீ,வெருவலை நின்றனை வேறென் யானினி, எரியிடை வீழ்ந்துயி ரிறப்ப லீண்டு" என்றுங் கூறியவற்றை. ஓ-ஐயம். பி - ம்:—[1]எண்ணிலா. (343)

15. அருந்து மெல்லட காரிட வருந்துமென் றழுங்கும்
விருந்து கண்டபோ தென்னுறு மோ [1]வென்று விம்மும்
மருந்துமுண்டுகொல் யான்கொண்ட நோய்க்கென்று மயங்கும்
இருந்த மாநிலஞ் செல்லரித் [2]திடவுமாண் டெழாதாள்.

(இ - ள்.) இருந்த மா நிலம்-தானிருந்த பெரிய இடம் முழுவதும், செல் அரித்திடஉம்-கறையான் பிடித்து அரிக்கவும், ஆண்டு எழாதாள்-அவ்விடத்தைவிட்டு எழுந்திராதவளான அச்சீதை,—'அருந்தும்-(காட்டில்) உண்ணப்படுகிற, மெல் அடகு-மென்மையான இலையுணவு முதலியவற்றை, ஆர் இட-யாவர் எடுத்துப் பரிமாற, அருந்தும்-(இராமபிரான்) அமுது செய்வார்?' என்று-என்று எண்ணி, அழுங்கும்-வருந்துவாள்; 'விருந்து கண்ட போது- விருந்தினரை வரக்கண்டபொழுது, என் உறும்ஓ - (உபசரிப்பாரில்லையேயென்று) என்ன துன்பப்படுவாரோ?' என்று - என்று எண்ணி, விம்மும்-அழுவாள்; 'யான்கொண்ட நோய்க்கு - நான் கொண்டிருக்கிற மனப்பிணிக்கு, மருந்துஉம் உண்டு கொல்-தீர்க்கும் மருந்தும் உளதாமோ?' என்று-என்று எண்ணி, மயங்கும்-மயங்குவாள்; (எ - று.)

இராவணன் வைத்த இடத்தை விட்டுச் சலியாமல் அங்குத்தானே நிலையாக நிற்பவள் சீதாபிராட்டி யென்பதை விளக்க, 'இருந்த மாநிலஞ் செல்லரித்திடவு மாண்டெழாதாள்' என்றார்; இது உலகவழக்குநவிற்சியணியின்பாற்படும். உண்ணும்போது பரிமாறுவதற்கு மனைவியில்லாமையால் 'மெல்லடகு ஆர்இட அருந்தும்' என்றும், மனைவியோடு இல்லறத்தில் வாழ்பவனே "துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்கும் *** இல்வாழ்வானென்பான் துணை" என்றபடி விருந்தினராக வரும் துறந்தார் முதலியோரை உபசரிக்கத் தக்கவனுதலால், மனைவியைப் பிரிந்த நிலையிலிருக்கிற இராமபிரானுக்கு விருந்தினரை உபசரித்தல் இயலாமை பற்றி 'விருந்து கண்டபோதென்னுறுமோ' என்றும், சீதாபிராட்டி கவல்பவளாயின ளென்க. அடகு-காய் கனி கிழங்கு முதலிய மற்றை உணவுக்கும் உபலட்சணம்: இவை, வனத்தில் வதியும் முனிவர்க்கு உரிய உணவு. மெல் அடகு-பண்புத்தொகை; வினைத்தொகையாய்.

மெல்லுதற்கு உரிய அடகு என்றுமாம். என் உறுமோ-என்னை நினைப்பாரோ? என்றுமாம். பி - ம்:—[1]என்ன. [2]எழவும். (344)

16. வன்கண் வஞ்சனை யரக்கரித் துணைப்பகல் வையார்
தின்ப ரென்னினிச் செயத் [1]தக்க தென்றுதீர்ந் தானோ
தன்கு லப்பொறை [2]தன்பொறை யெனத்தணிந் தானோ
என்கொ [3]லெண்ணுவே னென்னுமங் கிராப்பக லில்லாள்.

(இ - ள்.) இரா பகல் இல்லாள்-இராத்திரியென்றும் பகலென்றும் வேறுபாடு காணுதலில்லாது [எப்பொழுதும்] கவலைப்படுபவளான சீதை, அங்கு-அவ்விடத்து அப்பொழுது, 'வன்கண்-கொடுந்தன்மையையும், வஞ்சனை-வஞ்சித்தலையுமுடைய, அரக்கர்-இராட்சசர், இ துணை பகல்-இத்தனை நாள், வையார்-(சீதையை உயிரோடு) வைத்திருக்கமாட்டார்; தின்பர்-(கொன்று) தின்றேயிருப்பர்; இனிசெய தக்கது என்-(நாம்) இனிமேற் செய்யத்தக்கது யாது? [ஒன்றுமில்லை],' என்று-என்று எண்ணி, தீர்ந்தான் ஓ-(இராமபிரான்) என்னைத் தேடுவதை விட்டாரோ? (அன்றி), தன் குலம் பொறை-தான் பிறந்த சூரியகுலத்தாருக்கு இயல்பாயுள்ள பொறுமை, தன்பொறை-தனக்கும் உரியதொருகுணமாம், என - என்று எண்ணி, தணிந்தான் ஓ-(கோபந்) தணிந்துவிட்டாரோ? என்கொல் எண்ணுவேன்-என்னவென்று நினைப்பேன்? என்னும்-என்று (தான் வருத்தப்பட்டுக்) கூறுவாள்; (எ - று.)

இராவணன் என்னைக் கவர்ந்து இலங்கையிற் கொண்டுபோனதை இராமபிரான் உணர்ந்தானாயினும், அவன் என்னை மீட்டுக்கொண்டு செல்ல இங்கு வராமைக்குக்காரணம், இராக்கதர் மனிதரை யுண்ணுந் தன்மையராதலால் சீதையையும் விழுங்கியிருப்பரென்று எண்ணியதோ? அன்றி, 'சூரியகுலத்தார்க்கு இயற்கையானது பொறுமைக்குணம்' என்று எண்ணித் தன் மனைவியைக் கவர்ந்தானிடத்தும் கோபங்கொள்ளாது வாளாவிருத்தலோ? என்று சீதாபிராட்டி இங்ஙன் இராப்பகல் கவலையுற்று எண்ணுவாளானாளென்பதாம். பொறையாவது-காரணம் பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தனக்குக் குற்றஞ்செய்தவிடத்துத் தான் அதனை அவனிடத்துச் செய்யாமற் பொறுத்தல்: பொறு-பகுதி, ஐ-தொழிற்பெயர் விகுதி. இரண்டாவது பொறையில், ஐ - செயப்படுபொருள் விகுதி. அங்கு-அசையுமாம். பி - ம்:—[1]தன்னவென்றுதான் தவிர்ந்தானோ. [2]இது வென்று தான் தணிந்தானோ. [3]எண்ணுவேனென்றெண்ணி, எண்ணுவதென்றெண்ணும். (345)

17. பெற்ற தாயருந் தம்பியும் பெயர்த்தும்வந் தெய்திக்
கொற்ற மாநகர் [1]கொண்டெழுந் தார்களோ குறித்துச்
சொற்ற வாண்டெலா முறைந்தன் றி யந்நகர் துன்னான்
உற்ற துண்டெனப் படருழந் [2]து ரைதநோ யுறுவாள்.

(இ - ள்.) 'பெற்ற தாயர்உம்-பெற்ற தாய்மார்களும், தம்பி உம்-அடுத்த தம்பியாகிய பரதாழ்வானும், பெயர்த்துஉம் வந்து எய்தி-மறுபடியும் வந்து சேர்ந்து, கொற்றம் மா நகர்-வெற்றியை யுடைய சிறந்த அயோத்தியாபட்டணத்துக்கு, கொண்டு எழுந்தார் களோ-(இராமபிரானை) அழைத்துக்கொண்டு போனார்களோ? (அவர்), குறித்து சொற்ற ஆண்டு எலாம்-(முன்னே கைகேயி) குறித்துச்சொன்ன பதினான்கு வருஷகால முழுவதும், உறைந்து அன்று-(வனத்தில்) வாசஞ்செய்தல்லாமல், அ நகர் துன்னன்-அந்த நகரத்திற்கு மீண்டு செல்லமாட்டாரே! (மற்றும் எப்படி யாயினும் என்னை அவர் பகைவனிடத்தினின்று மீட்கவேண்டியவ ராக இருக்க அவ்வாறு மீட்காமையினால்), உற்றது உண்டு-(அவருக்கு) நேர்ந்துள்ள விபத்து ஏதேனும் இருக்கவேணும்', எனா-என்று எண்ணி, படர் உழந்து-துன்பத்தால் வருந்தி, உறாத நோய் உறுவாள்-(எவரும் ஒருநாளும்) அடையாத மனோவியாதியை அடைவாள்; (எ - று.)

'முன்பு இராமபிரான் சித்திரகூடத்தில் இருக்கையில் தம்பி யாகிய பரதன் தாய்மார் முதலியோரையும் உடனழைத்துக் கொண்டு வந்து அப்பிரானை நகரத்திற்குத் திரும்பிவரவேணு மென்று வேண்டியதுபோலவே, மறுபடியும் ஒருகால் அவர்கள் யாவரும் வந்து வேண்டி அயோத்திமாநகருக்கே இராமபிரானை அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்களோ என்போமென்றால், தந்தை சொல்லைப் போற்றுவதில் மிக்கஊற்றமுள்ள அப்பிரான் ஒரு காலும் அவ்வாறு செய்யானே; தான் முன்பு வாக்களித்தபடியே பதினான்கு வருடமும் வனத்தில் வசித்தே தீர்வனே; அவ்வாறாயின், அவன் இங்கு வந்து என்னை மீட்டுக்கொண்டு போகாததுபற்றி ஒருகால் அப்பிரானுக்கே ஏதேனும் ஆபத்து நேர்ந்திருக்குமோ!' என்று சீதை மிகவும் வருந்தினாளென்று கருத்துக்கொள்க. தசரத சக்கரவர்த்திக்கு மனைவிமார் பலரும் இராமனிடத்திலே இயல்பா கப் பெற்றபிள்ளையினிடத்திற்போல மிகுந்த அன்புடையவ ராதலால், 'பெற்றதாயர்' என்றாள். பி - ம்:—[1]கொண்டிருந்தார்களோ. [2]உறாதன. (346)

18. முரனெ னத்தகு மொய்ம்பினோர் முன்பொரு தவர்போல்
வரனு மாயமும் வஞ்சமும் வரம்பில வல்லோர்
பொர [1]நி கழ்ந்ததோர் பூசலுண் டாமெனப் பொருமாக்
கர[2] னெ திர்ந்தது கண்டன ளாமெனக் கவல்வாள்.

(இ-ள்.) 'முரன் என தகும்-முரன் போன்றவர் என்று சொல் லத்தக்க, மொய்ம்பினோர்-தோள்வலிமையுடையவர்களும், முன் பொருதவர்போல் - (முன்னே ஜநஸ்தானத்திற்) போர்செய்த வர்கள்போல, வரம்பு இல - அளவில்லாதனவாகிய, வரனும் - வரங்களும், மாயமும்-மாயைகளும், வஞ்சமும்-வஞ்சனைகளும், வல் லோர்-வல்லவர்களுமாகிய அரக்கர், பொர-(வந்து) போர்செய்ய, நிகழ்ந்தது-நடக்கிறதாகிய, ஓர் பூசல்-ஒரு பெரும்போர், உண்டு

ஆம்-உளதாயிருத்தல் கூடும்', என - என்று எண்ணி, பொருமா - துயருற்று, கரன் எதிர்ந்தது - (முன்னே) கரன் (வந்து) எதிர்த்ததை, கண்டனள் ஆம் என - (இப்பொழுது கண்ணுக்கெதிரில்) கண்டவள்போல, கவல்வாள்—; (எ - று.)

ஒருகால் இராமபிரான் இலங்கையைநோக்கி வருகையில், முன்பு ஜநஸ்தானத்தில் கரன்முதலிய பதினாலாயிரவர் அரக்கர்கள் போர்செய்ய வந்ததுபோல,மகாபலபராக்கிரமசாலிகளான அரக்கர்கள் இப்போதும் போர்செய்யுமாறு வந்துவிட்டதனால்தான் அப்பிரான் இங்கு வரமுடியாமல் தடைப்பட்டதோ? என்று சீதாபிராட்டி எண்ணி அப்பிரான் கரனோடு போர்செய்தது நினைவுக்கு வரப் பாவனையின் மிகுதியால் அப்போரை எதிரிலேகண்டனள் போல மிகவும் வருந்துவாளாயின ளென்பதாம். முரன் - நரகாசுரன் மந்திரியும் திருமாலாற் கொல்லப்பட்டவனுமான பேராற்றலுடைய ஓர் அரக்கன்; இவனைக் கொன்றதுபற்றித் திருமாலுக்கு 'முராரி' என்று ஒரு திருநாமம். கரன், சூர்ப்பணகையின் மூக்கையுங் காதையும் இலக்குமணன் அறுத்ததைக் கேட்டு பல அரக்கரோடு வந்து எதிர்த்துப் போர்செய்து இராமனம்பினு லிறந்தான். கரன் எதிர்ந்த காலத்துச் சீதை கண்டு கவன்றதை "நின்றனளிருந்தாள் கண்ணீர் நிலனுறப் புலர்கின்ருள்பால்," "குழையுறு மதியம் பூத்த கொம்பனாள் குழைந்து சோர", "அனிக வெஞ்சமத் தாருயிர் போகத்தான், தனியிருந்த வுடலன்ன தையல்பால்', என்று ஆரணியகாண்டத்துக் கூறினர். பி - ம்:—[1]நினைந்தது. [2]நேர்ந்தது, எறிந்தது. (347)

வேறு.

19. தெம்ம டங்கிய [1]சேணிடைத் திங்களின்
அம்ம டங்கிய வம்புயந் தன்னினும்
மும்ம டங்கு பொலிந்த முகத்தினன்
வெம்ம டங்கலை யுன்னி வெதும்புவாள்.

(இ - ள்.) தெம் மடங்கிய - பகை நீங்கிய, சேணிடை திங்களின் - வானினிடையே சந்திரனைப் போன்று,—அம் அடங்கிய - நீரிலே தோன்றியுள்ள, அம்புயந்தன்னின்உம் - தாமரைமலரைக் காட்டிலும், மும்மடங்கு பொலிந்த முகத்தினன் - மூன்றுபங்கு அதிகமாக மலர்ந்து விளங்கிய முகத்தை யுடையவனாகிய, வெம் மடங்கலை- கொடிய ஆண்சிங்கம் போன்ற ஸ்ரீராமனது அப்பொழுதைய நிலைமையை, உன்னி - நினைத்து, வெதும்புவாள்-வாடுவாள்;

தெம்மடங்குதல்-மறுநீங்குதல்:மறுநீங்கிய திங்களைப்போன்றதாகி, நீரிலேயடக்குந் தாமரைமலரினும் மும்மடங்கு பொலிவு பெற மலர்ந்துள்ளது இராமபிரானது திருமுக மென்க.சந்திரனுடலெங்கும் ஒளிமயமாக இருக்கவேண்டியதாக, அவ்வாறு ஒளியுடனிருக்கவொட்டாது ஒருபகுதியைச் செய்வதால், மறுவைத் தெவ்வு என்றது; இனி, தெம்மடங்கிய - தனக்குப் பகையான இராகு

கேதுக்களாற் பற்றப்படுதலினின்று நீங்கிய என்றுமாம். கிரகணம் நீங்கிய பின்னர்ச் சந்திரன் ஒளியுடன் திகழ்தல் கண்கூடு. ஒருவரைப் பிரிந்துள்ள நிலையில் அவர்களது குணங்கள் நினைவுக்கு வந்து பிரிவுத்துயரை மிகுவித்தல் இயல்பு ஆதலால், அழகுமிக்க முகத்தோடு வீரத்தன்மை கொண்டிருந்த இராமபிரானது நிலையைக்கருதிச் சீதாபிராட்டி வருந்துவாளாயினளென்க. தெவ்+மடங்கு=தெம்மடங்கு. [1]'சேணிலங்கைகயர் தம்மடந்தை யுன்றம்பியதாமென' என்ற பாடம், கூறியதுகூறலும் மேற்பாடலோடு முரணுதலு முடையதாம். (348)

20. மெய்த்தி ருப்பத மேவென்ற போதினும்
இத்தி ருத்துறந் தே[1]கென்ற போதினும்
[2]சித்தி ரத்தி னலர்ந்தசெந் தாமரை
ஒத்தி ருக்கு முகத்தினை யுன்னுவாள்.

(இ - ள்.) 'மெய்-உண்மையாகவே, திரு பதம்-சிறந்த (தனது உலக முழுதாளும்) பதவியை, மேவு - (நீ) அடைவாயாக', என்ற போதினும் - என்று (தசரதசக்ரவர்த்தி) சொன்னகாலத்தும், 'இ திரு - இவ்வரசாட்சிச் செல்வத்தை, துறந்து - விட்டு, ஏகு-(வனத்துக்குச்) செல்லு,' என்ற போதினும் - என்று (கைகேயி) சொன்ன காலத்தும், (ஒருபடியாக), சித்திரத்தின் அலர்ந்த செம் தாமரை ஒத்து இருக்கும் - சித்திரித்த உருவத்தில் மலர்ந்திருந்த சிவந்த தாமரைமலரைப் போன்று விளங்கிய, முகத்தினை - (இராமபிரானது) திருமுகத்தை, உன்னுவாள் - நினைப்பாள்; (எ - று.)

இராமனது இயற்கையான முகத்தினழகைக்கருதி வெதும்பிய சீதை, இதனால் இன்பதுன்பங்களில் விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் இரண்டையும் ஒரு நிகரனவாகப் பாவிக்குந் தன்மையைக் கருதி வருந்தியவாறு. வாட்டமென்பது எங்கும் சிறிதுந் தோன்றாமையால் சித்திரத்தலர்ந்த தாமரையையொப்புக்கூறினார். "இப்பொழுதெம்மனோரா லியம்புதற்கெளிதேயாரும், செப்பருங் குணத்திராமன் திருமுகச்செவ்விநோக்கி, லொப்பதேமுன்பு பின்பவ்வாசகமுணரக்கேட்ட, வப்பொழுதலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றதம்மா" என்ற அயோத்தியாகாண்டச் செய்யுள் இங்கு அறியத்தக்கது. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் "இன்னல்" (22) என்பதன்பின் உளளது. பி - ம்:—[1]என்றியம்பவும். [2]சித்திரத்து மலர்ந்த. (349)

21. தேங்கு கங்கைத் திருமுடிச் செங்கணன்
வாங்கு கோல வடவரை வார்சிலை
ஏங்கு மாத்திரத் திற்றிரண் டாய்விழ
வீங்கு தோளை நினைந்து [1]மெலிந்துளாள்.

(இ - ள்.) ஏங்கும் மாத்திரத்து - (இவர் வில்லைவளைப்பரோ வளைக்க மாட்டாரோ என்று ஜனகமகாராஜர்) ஐயங்கொள்ளும் பொழுதில்,—கங்கை தேங்கு-ஆகாசகங்காநதி தங்கிய, திரு முடி -

அழகிய ஜடாமுடியையும், செம் கணன்-சிவந்த மூன்று கண்களையுமுடைய சிவன், வாங்கு - (கையில் எடுத்து) வளைத்த, கோலம் - அழகிய, வடவரை - வடக்கிலுள்ள மேருமலையினமிசமாகிய, வார் சிலை - நீண்டவில், இரண்டு ஆய் இற்று விழ - இரண்டுதுண்டாய் ஒடிந்து விழும்படி, வீங்கு - பருத்த, தோளை - (இராமனது) புஜத்தை, நினைந்து - எண்ணி, மெலிந்துளாள் - இளைத்தவளாவாள்; (எ - று.)

எனது கணவனான இராமபிரான் மிக்க தோள்வலிமை பெற்றிருந்தும் அதனை என் திறத்திலும் சிறிது பயன்படுத்தி என் துயரைக்களையவேண்டியதாயிருக்க, அவ்வாறு செய்யாது உபேட்சிக்கின்றனனே யென்பதைச் சீதாபிராட்டி நினைந்து வருந்துவாளாயினளென்க. சிலைஇற்று விழவீங்கு தோள் - வில்லிற்று விழுதலாலே பூரித்ததோள் என்றலும்ஒன்று. பரமசிவன் கங்கையைத் தனது திருமுடியில் தேங்க வைத்தது, கபிலமகாமுனிவரது கோபத்தீக்கு இரையாகிச் சாம்பரான சகரபுத்திரர் அறுபதினாயிரவரையும் நற்கதியடைவிக்க விரும்பிய அவர்வழித்தோன்றிய பகீரதனென்னுஞ் சூரியகுலத்தோன்றலது வேண்டுகோளால். மேரு சிவனுக்கு வில்லானது, திரிபுரசங்காரகாலத்தில். திரியம்பகம் என்னும் பெயரையுடைய இச்சிவதனுசு பரமசிவனால் ஜனக மகாராஜாவுக்குக்கொடுக்கப்பட்டு, அவரால் இவ்வில்லை எடுத்து வளைத்தவர்க்குச் சீதையைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுப்பதென்று கன்னியாசுல்கமாக ஏற்படுத்திவைக்கப்பட்டது. பி - ம்:—[1]வெதும்புவாள். (350)

22. இன்ன லம்பர வேந்தற் கியற்றிய
பன்ன லம்பதி னாயி ரம்படை
கன்னன் [1]மூன்றிற் களப்படக் கால்வளை
வின்ன லம்புகழ்ந் [2]தேத்தி வெதும்புவாள்.

(இ - ள்.) அம்பரம் வேந்தற்கு - தேவலோகத்துக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனுக்கு, இன்னல் - துன்பங்களை, இயற்றிய - செய்த, பல் நலம் - (வரபலம் புஜபலம் முதலிய) பல நன்மைகளையுடைய, பதினாயிரம் படை - (கரதூஷணாதியரோடு வந்த) பதினாலாயிரம் அரக்கப்படையை, கன்னல் மூன்றில் - மூன்று நாழிகைப் பொழுதிலே, களம் பட - போர்க்களத்தில் அழியும்படி, கால்வளை - இரண்டுகோடியும் வளைத்த, வில் - கோதண்டத்தினது, நலம் - சிறப்பை, புகழ்ந்து ஏத்தி - கொண்டாடி உயர்த்துச்சொல்லி, வெதும்புவாள் - வாடுவாள்: (எ - று.)

இராமபிரானது ஒப்புயர்வில்லாத பெருவீரம் தனக்கு இதுவரையில் பயன் தராமைபற்றிச் சீதாபிராட்டி வெதும்புவாளாயினளென்க: வேந்தன் என்னுஞ்சொல் இந்திரனென்னும் பொருளை உணர்த்துவதை "வேந்தனும் வேந்து கெடும்," "வேந்தன் மேயதீம்புன லுலகமும்" என்ற இடங்களிலுங் காண்க. பி - ம்:—[1]ஒன்றில். [2]ஏற்றி, ஏங்கி. "இன்னல் செய்கரனாதிய

ரோடெழும், மன்னு வெள்ளக் கணக்கிலுறும் படை, கன்னன் மூன்றிற் களப்படக் கொன்றபோர், வின்னலத்தினையுன்னி விரும்புவாள்'' என்று சிலபிரதிகளில் இங்குள்ள பாடல் சற்று மாறிக் காண்கின்றது. (351)

23. [1] **ஆழ நீர்க்கங்கை யம்பி கடாவிய**
ஏழை வேடனுக் கெம்பிநின் றம்பிநீ
தோழன் மங்கை கொழுந்தி யெனச்சொன்ன
[2] **வாழி நண்பினை யுன்னி மயங்குவாள்.**

(இ - ள்.) ஆழம் நீர்- ஆழ்ந்திருப்பதான நீரையுடைய, கங்கை- கங்கா நதியிலே, அம்பி கடாவிய - தோணியைச் செலுத்தின, ஏழை வேடனுக்கு - எளிய வேடர்குலத்தில் தோன்றிய குகப் பெருமானுக்கு, 'எம்பி - என் தம்பி, நின் தம்பி - உனது தம்பி யாவன்; நீ தோழன் - நீ (எனக்குத்) தோழனுவை; மங்கை-சீதை, கொழுந்தி - (உனக்கு) மைத்துனியாவள்,' என - என்று, சொன்ன - (இராமன்) சொல்லியருளிய, நண்பினை - சிநேகதருமத்தை, உன்னி - நினைத்து, மயங்குவாள் - கலங்குவாள்; (எ - று.)—வாழி - அசை.

ஒருவர் துன்பமுற்று வருந்துகையில், அவரை அத்துன்பத்தி னின்று விடுவித்தற்குவேண்டிய குணங்கள் இரண்டு: அவற்றுள் முதலதாகிய மகாவீரத்தைப் பாராட்டிக் கூறிய சீதாபிராட்டி, இரண்டாவதாகிய எளியவரிடத்தும் அன்னுன் செலுத்துகின்ற பெருங்கருணைத்தன்மையை இங்குப் பாராட்டிக்கூறி, பேராற்ற லோடு பெருங்கருணையும் படைத்த அப்பிரான் என்னை உபேட் சித்தற்குக் காரணம் என்னையோ? என்று மயங்குவாளாயின ளென்பதாம்.

குகன் - கங்கையில் ஓடம்விடுபவனும், ஆயிரம் ஓடத்துக்குத் தலைவனும், கங்கைக்கரையிலுள்ள சிருங்கிபேரபுரத்திற்கு அதி பதியுமான ஒரு வேடர்தலைவன்; இராவணுதி அரக்கரை யழித்தற் பொருட்டுத் திருவவதரித்த இராமபிரான் வனவாசஞ்செய்ய உடன்பட்டு, மனைவியான சீதையோடும் தன்னை விட்டுப்பிரியாத தம்பியாகிய இலக்குமணனோடும் அயோத்தியாபுரியை நீங்கிக் கங்கைத்துறை சேர்கையில், குகன், இராமனைக் காணும் பொருட் டுக் காணிக்கைகளுடன் அருகில்வந்து சேர்ந்து வணங்கிநின்றான். ஸ்ரீராமன் அவனை நண்பனாக ஏற்று 'இங்கு இரு' என்றுசொல்லி மிக்க அன்புடன் அவன் கொணர்ந்த காணிக்கைகளையும் உகந்து, 'இன்று நீ உனது ஊர்க்குச் சென்று நாளையுதயத்திற் கங்கை கடத் தற்கு ஓடங்கொண்டுவா' என்று நியமித்தான்: அன்பிற்சிறந்தவ னான அக்குகன் இராமனை விட்டுப் பிரிய மாட்டாதவனாய் 'இங்கே யேயிருந்து இயன்ற அடிமை செய்வேன்' என்றான். இராமன் அதற்கு இணங்கி, 'இனியநண்ப! நம்முடன் இரு' என்ன, குகன் தன்சேனைகளுடன் இராமனைச்சூழ்ந்து இராமுழுவதும் வில்லும் கையுமாகப் பாதுகாவல் செய்து நின்றனன். மறுநாளுதயத்தில்

இராமன் குகனை ஓடங்கொண்டுவரச் சொன்னபோது குகன் பணிந்து, 'நாங்கள் துணை செய்ய நீங்கள் வசித்தருளவேண்டும்' என்று வேண்ட, அதற்கு இராமன் உடன்படாது 'புண்ணியநதிகளில் நீராடுதலும் மகரிஷிகளின் சேவையும் செய்துகொண்டு சில காலங்கழித்தபின்பு வருவேன்' என்று சொல்லிப் பிறகு குகன் கொணர்ந்த ஓடத்திலேறிக் கங்கைகடந்து அப்பாற்செல்லத் தொடங்கினன். குகன் மிக்கபரிவோடு வணங்கி 'அடியேனும் பணிவிடை செய்துகொண்டு உடன்வந்து உதவுவேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, இராமபிரான் அதற்கும் இணங்காமல் 'என் தம்பியான இவ்விலக்குமணன் உன் தம்பியே; நீ எனது உயிர்த்தோழன்; என் மனைவியான இந்தச் சீதை உன் கொழுந்தி' என்று ஒற்றுமை நயம்தோன்றக் கூறி, பின்னும் 'உன்சுற்றத்தார் என் சுற்றத்தார்; அவர்கள் உன்னைப்பிரிந்து வருந்தலாகாது; ஆதலால், நீ இங்கேயேயிருந்து அவர்களைப்பாதுகாப்பாய்: அன்றியும், அயோத்தியாபுரி கெடாமைக்காக அங்குப் பரதனை வைத்தோம்; வழியடி கெடாதபடி இங்கே நீ நில்: நான் மீண்டு வடக்குநோக்கி வரும்போது உன்னிடம் வருவேன்' என்று சொல்லிக் குகனை வலுவில் நிறுத்தினனென்பது, அயோத்தியா காண்டத்தில் வந்தவரலாறு; "ஏழையேதலன் கீழ்மகனென்னு திரங்கி மற்றவற்கின்னருள் சுரந்து, மாழைமான்மடநோக்கி யுன்தோழி யும்பியெம்பியென் றொழிந்திலை உகந்த, தோழன் நீ யெனக் கிங்கொழி யென்றசொற்கள் வந்தடியேன் மனத்திருந்திட, ஆழிவண்ணநின் னடியிணையடைந்தேன் அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே" எனப் பெரியார் பணித்ததும் காண்க.

கொழுந்தி-கொழுந்தனென்பதன் பெண்பால். இராமபிரானை நோக்குமிடத்து, வேடர் தலைவன் வறியவனே யென்பார், குகனை 'ஏழை' என்றார்; இனி, ஏழை-அறிவில்லானெனினுமாம். [2]'ஆழி நண்பினையுன்னி யழுங்குவாள்' என்னும் பாடத்துக்கு-கடல்போலும் பெரிய நட்பை நினைத்து வருந்தத் தலைப்பட்டா ளென்று உரைக்க .பி - ம்:—[1]ஆழி. (353)

24\. மெய்த்த தாதை விரும்பின னீட்டிய
கைத்த லங்களைக் கைகளி னீக்கிவேறு
உய்த்த போது தருப்பையி [1]லொண்பதம்
வைத்த வேதிகைச் செய்தி மனங்கொள்வாள்.

(இ - ள்.) மெய்த்த-நல்லொழுக்கந்தவறாத, தாதை-(தனது) தந்தையாகிய ஜனகமகாராஜர், விரும்பினன்-விருப்பமுள்ளவராகி, நீட்டிய-பிடித்துக்கொடுத்த, கைத்தலங்களை-(தன்) கைகளை, கைகளின் நீக்கி-(அவரது) கைகளினின்றும் விடுத்து [இராமபிரான் தமது வலக்கையால் தனது இடக்கையைப் பற்றிக்கொண்டு], வேறு உய்த்தபோது-வேறாகிய வைதிககாரியத்தை நடத்தும் பொழுது, தருப்பையில்-தருப்பையைப்போல, ஒள்-பரிசுத்தமாகிய, பதம்-(தனது) வலக்காலை, வைத்த-(அவர் தமது வலக்கையாற் பிடித்து அம்மியின் மேல்) எடுத்துவைத்த, வேதிகை

செய்தி-(விவாகத்தின் பொருட்டு இட்ட) வேதிகையில் நிகழ்ந்த செய்கையை, மனம் கொள்வாள்-மனத்தில் எண்ணுவாள்;(எ-று.)

இதனால் விவாககாலத்தில் நடந்த பாணிக்கிரகணத்தையும், அம்மி மிதித்தலையுங் கருதினாள். அன்போடு மணந்தவர் என்னை இப்போது நீத்து உறைதல் தகுதியோ என்பது, சீதையின் கருத்து. [1]உண்பதம் என்ற பாடத்துக்கு—(அக்கினிதேவன்) உண்ணுகின்ற உணவாகிய நெல்லை யென்க. (35)

25. உரங்கொ டேமலர்ச் சென்னி [1]யுரிமைசால்
வரங்கொள் பொன்முடி தம்பி[2]வனைந்திலன்
[3]திரங்கு செஞ்சடை கட்டிய செய்வினைக்கு
இரங்கி யேங்குவ தெண்ணி யிரங்குவாள்.

(இ-ள்.) உரம்கொள்-சிறப்பைக்கொண்ட, தேன்மலர்-தேனினையுடைய பூக்களைச் சூடிய, சென்னி-சிரசில் தரித்தற்கு, உரிமை சால்-தகுதியமைந்த, வரம்கொள்-மேன்மையைக்கொண்ட, பொன்முடி-பொன்னாலான கிரீடத்தை, தம்பி-(தமது) தம்பியாகிய பரதாழ்வான், வனைந்திலன்-சூடாதவனாய், திரங்கு செம் சடை கட்டிய-திரித்துவிட்ட சிவந்தஜடையைத் தரித்த, செய் வினைக்கு-செய்தொழிலுக்காக, இரங்கி-(இராமபிரான்) மனமிரங்கி, ஏங்குவது-வருந்தியதை, எண்ணி-நினைத்து, இரங்குவாள்-(தான்) வருந்துவாள்; (எ - று.)

இராமபிரானைக் காட்டிலிருந்து திருப்பியழைத்துவரவேணுமென்னுங் கருத்துக்கொண்டு, பரதன் சித்திரகூடத்தையடைந்து இராமபிரானைத்தரிசித்துத் தன்கருத்தைத் தெரிவிக்கையில், பரதன் முடிசூடாமல் தன்னைப்போலவே சடைமுடிபுனைந்திருப்பது கண்டு இராமபிரான் இரங்கினனென்க. வரம்கொள்-கைகேயி வரத்தினாற் கொண்ட என்றுமாம். பி - ம்:—[1]உரிமையால். [2]மிலைலிலாக். [3]கரங்கொள். (354)

26. பரித்த செல்வ மொழியப் படருநாள்
அருத்தி [1]வேதியற் கான்குல மீந்தவன்
கருத்தி னாசைக் கரையின்மை கண்டிறை
சிரித்த செய்கை நினைத்தழுஞ் செய்கையாள்.

(இ-ள்.) பரித்த-(தாம்) தாங்குதற்குரிய, செல்வம்-அரசாட்சிச் செல்வம், ஒழிய-(தம்மைவிட்டு) நீங்க, படரும் நாள்-(வனத்திற்குச்) செல்கிறநாளில், அருத்தி வேதியற்கு-(தானம்பெறவேணுமென்னும்) ஆசையையுடைய ஒருபிராமணனுக்கு, ஆன் குலம்-பசுக்கூட்டங்களை, ஈந்து-தானஞ்செய்து, அவன்-அவ்வந்தணனது, கருத்தின்-மனத்திலேயுள்ள, ஆசை-ஆசைக்கு, கரை இன்மை-எல்லையில்லாததை, கண்டு-பார்த்து, இறை-(யாவர்க்குந்) தலைவராகிய இராமபிரான், சிரித்த-புன்சிரிப்புக்கொண்ட, செய்கை-செய்கையை, நினைத்து-எண்ணி, அழும்-அழுகிற, செய்கையாள்-செய்கையையுடையவளாவாள்;(எ-று.)

இராமபிரான் தந்தைசொல் பொய்யாகாதவாறு கைகேயியின் கட்டளைப்படியேகாட்டிற்குச்செல்லப் புறப்படும்போது யாத்திரா தானம் செய்ய எண்ணி, வசிஷ்டமுனிவரின் புதல்வராகிய சுயஜ்ஞர் முதலியோர்க்குத் தனது இரத்தினம் அணிகலம் வாகனம் முதலிய பொருள்களைத் தானஞ் செய்திட்டான். பின்பு, திரிசடனென்ற முனிவன் தனது மனைவியால் தூண்டப்பட்டுத் தன் பேராசை தோன்ற இரப்பாளனாய் வந்து இராமபிரானையணுகி இரக்க, அப்பிரான் மற்றைப் பொருள்கள் தானஞ் செய்யப்பட்டன வாதலால் எஞ்சியுள்ள பசுத்திரளை வேண்டியவளவு கொள்ளுமாறு புன்னகையோடு சொல்ல, அவ்வந்தணன் மேலாடையை அரையில் இறுகக்கட்டிக்கொண்டு ஒரு தடியை வீசியெறிந்து அது விழுந்த இடம் வரையிலுமுள்ள பசுத்திரளைத் தனக்குத் தருமாறு வேண்ட, இராமபிரான் அவ்வாறே அவற்றை யளித்தனனென்பது, **அயோத்தியா காண்டத்து வரலாறு.** முடி துறந்து கானகஞ் செல்வதென்பது ஏற்பட்ட இடத்தும் தன் இயற்கைநிலைமாறாது பரிகாசஞ் செய்தலோடு உதாரகுணத்தை மேற்கொண்டு, இராமபிரான், வேண்டுவார் வேண்டியதைத் தவறாது அளிப்பவனாதலால், 'என் விருப்பம்கெட உபேட்சித்தல் தகுதியோ?' என்று சீதை ஏங்கினளென்க. வேதியன் என்பது- இங்கே, திரிசடனென்பவனை யுணர்த்திற்று. [1]வேதியர்க் கான்குலமீந்தவர் என்னும் பாடத்திற்கு—வேதியர் அவர் என்பன - ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவி யென்க. (355)

27. **மழுவின் [1]வாளினின் மன்னரை மூவெழு**
பொழுதி னூறிப் புலவுறு புண்ணினீர்
முழுகி னூன்றவ மொய்ம்பொடு மூரிவில்
தழுவு மேன்மை நினைந்துயிர் சாம்புவாள்.

(இ - ள்.) மழுவின் வாளினின் - மழுவாகிய ஆயுதத்தினால், மன்னரை - அரசர்களை, மூ எழு பொழுதின்-இருபத்தொருமுறை, நூறி - அழித்து, புலவு உறு புண்ணின் நீர்- (அவர்களது) புலால் நாற்றம் பொருந்திய இரத்தநீரில், முழுகினான் - ஸ்நானஞ்செய்து தருப்பணம்பண்ணின பரசுராமனது, தவம் மொய்ம்பொடு - தவத்தின் வலிமையோடு, மூரிவில்-வலிமையையுடைய (அவரது)வில்லை, தழுவும் - கொண்ட, மேன்மை-மேம்பாட்டை, நினைந்து-எண்ணி, உயிர் சாம்புவாள் - உயிரொடுங்குவாள்; (எ - று.)

இருபத்தொருமுறை பூலோகத்தை வலம்வந்து ஆங்காங்குள்ள எல்லா மன்னர்களையும் தமது கோடாலிப் படையாற் கொன்று அவர்களிரத்தத்தால் ஸ்யமந்தபஞ்சகமென்று ஐந்து குளங்களமைத்து அவற்றில் நீராடிக் கார்த்தவீரியார்ச்சுனனாற் கொல்லப்பட்ட தனது தந்தைக்குத் தருப்பணங் கொடுத்து முடித்த பரசுராமன் சீதாகலியாணம் முடிந்து தசரத சக்கரவர்த்தி மக்களோடும் மருகியரோடும் அயோத்திக்கு மீண்டு செல்லுகையில் எதிரில் வந்து 'முன் ஹரிஹர யுத்தத்தில் இற்றுப்போன

சிவனது வில்லை முறித்த திறமையை அறிந்தேன்; இந்த ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவினது வில்லை வளை' என்று ஒருதனுசைக் கையிற் கொடுக்க, ஸ்ரீராமர் உடனே அதனை வளைத்துக் கணைதொடுத்து 'இவ்வம்புக்கு இலக்கு என்?' என்று கேட்க, பார்க்கவராமர் அதற்கு இலக்காகத் தமது தபோபல் முழுவதையுங் கொடுக்க, ஸ்ரீராமர், பரசுராமர் க்ஷத்திரியவமிசத்தைக் கருவறுத்தவராயிருந் தாலும் வேதவித்தும் தவவிரதம் பூண்டவருமாதல் பற்றி அவ ருயிரைக் கொல்லாமல் தவத்தைக் கவர்ந்த மாத்திரத்தோடு விடுத்தாரென்பது கதை. எத்துணைவலியாரையும் அடக்குந்திறமை படைத்த இராமபிரானுக்கு, இவ்வரக்கரை யடக்கி மீட்டல் ஒரு பெரிய காரியமன்றாதலால், 'என்னை உபேட்சிப்பது என் கொண்டு?' என்று சீதை உயிர்சாம்புவாளாயினளென்க. பி - ம்:— [1]வாளினன், வாளியின். (356)

28. ஏக வாளியவ் விந்திரன் [1]செம்மன்மேல்
போக வேவி யதுகண் பொடித்தநாள்
காக முற்றுமொர் கண்ணில் லாக்கிய
வேக வென்றியைத் தன்றலை மேற்கொள்வாள்.

(இ - ள்.) அ இந்திரன் செம்மல்மேல் - காகவடிவமாய் வந்த இந்திரனது குமாரனாகிய ஜயந்தன் மேலே, போக -செல்லும்படி, ஏகம் வாளி-ஒப்பற்றதொரு அம்பை, ஏவி - பிரயோகித்து, அது- அவ்வம்பு, கண்பொடித்த நாள்-(அக்காக்கையின்) கண்ணொன் றைப் போக்கடித்த நாள்முதல், காகம் முற்றும்-எல்லாக் காக்கை களையும், ஓர் கண் இல் ஆக்கிய-ஒரு கண் இல்லாதனவாகச் செய்த, வேகம் வென்றியை - உக்கிரமான சயத்தை, தன் தலைமேல் கொள் வாள் - தன்சிரசின்மேற் கொண்டு கொண்டாடுவாள்; (எ - று.)

என்திறத்திலே அபராதஞ்செய்த ஜயந்தனென்னுங் காகா சுரன்மீது அம்பு தொடுத்து அவனது குற்றத்தைப் போக்கின இராமபிரான் என்னையே கவர்ந்த பெருங்குற்றவாளியாகிய இவ் விராவணனைத் தனது திறத்தினால் அடக்கிவிடாது உபேட்சிக்கின் றனரே யென்பது, சீதையின் குறிப்பு. சித்திரகூடபருவதத்திலே பெருமாளும் பிராட்டியும் ஏகாந்தமாயிருக்கச் செய்தே, இந்திரன் மகனான ஜயந்தன், தமோகுணத்தாலே விவேகசூனியனாய், தேவ வேடத்தை மறைத்துக் காகவேடத்தைப் பூண்டுவந்து, பெருமா ளும் மடியிலே பள்ளிகொண்டருளாநிற்கச் செய்தே, தாயென்று அறியாது, பிராட்டியாரது திருமார்பிலே குத்த, அவ்வளவிலே பெருமாள் உணர்ந்தருளி மிக்க சீற்றங்கொண்டு ஒரு தருப்பத்தை யெடுத்து அதில் பிரமாத்திரத்தை மந்திரித்து அதனை அந்தக் காகத்தின்மேலே செலுத்திவிட, அந்த அஸ்திரம் மென்னடை யாகச் செல்லுமாறு விடப்படுகையாலே அவனைப் பின்தொடர்ந்து செல்ல, அதனைத்தப்ப வழிதேடி முந்துறத் தமப்பனிடஞ் சென்றவளவில் பிதாவாலும் மாதாவாலுங் கைவிடப்பட்டு, பந்துக்களானவர்கள் கைக்கொள்ளுவர்களோ என்று அவர்கள்

பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்களாலுங் கைவிடப்பட்டவனாய், ரிஷிகள் தாம் கைக்கொள்ளுவர்களோ என்று அவர்கள் பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்களும் கைவிடுகையாலே, திறந்து கிடந்த வாசல்கள்தோறும் ஒருகால் நுழைந்தாற்போலே ஒன்பதின்கால் நுழைந்து, மூன்றுலோகங்களையும் வளையவோடித் திரிந்தவிடத்திலும் ஒருவரும் கைக்கொள்ளாமையாலே, சிறிதுலுங் காலைக் கட்டிக்கொள்ளலாம்படி யிருக்குங் கிருபாவானாகையாலே சரணியரான பெருமாளின் குணத்தைச் சொல்லித் தனக்கு வேறு புகலின்மையாலே சரணாகதனாமை தோற்றக் கூப்பிட, இப்படி சரணம் புகுகையாலே கிருபையால் பெருமாள் இரட்சித்தருளுகிறவளவில் காகத்துக்கு உயிரைக்கொடுத்து அஸ்திரத்துக்கு ஒரு கண்ணழிவு கற்பிக்கையாலே, முன்பு தலையறுப்பாகத் தொடர்ந்த அந்த அஸ்திரந்தானே அதனுடைய ஒரு கண்ணை அறுத்துவிட்டதென்பது, இங்குக் குறித்த வரலாறு. [1]'காதல்' என்ற பாடத்துக்கு, காதல் - அன்பு; அவ்வன்பு செய்யப்படுங் காதலனுக்கு ஆகுபெயர் என்க. காகம் - கா என்று கத்துவது. (357)

29\. **வெவ்வி ராதனை மேல்வருந் தீவினை**
வவ்வி மாற்றருஞ் சாபமு மாற்றிய
அவ்வி ராமனை யுன்னித்தன் னாருயிர்
செவ்வி ராதுணர் வோய்ந்துடல் தேம்புவாள்.

(இ - ள்.) வெம் விராதனை-கொடிய விராதனது, மேல் வரும்-மேல் மேல் வருகின்ற, தீ வினை-பாவச்செயலை, வவ்வி-நீக்கி, மாற்று அரு சாபம்உம்-நீக்குதற்கு அரிய (அவனது) சாபத்தையும், மாற்றிய-நீக்கியருளின, அ இராமனை - அந்த ஸ்ரீராமனியல்பை, உன்னி - நினைத்து, தன் ஆர் உயிர் - தனது அரிய உயிர், செவ் இராது-செவ்வே நில்லாமல், உணர்வு ஓய்ந்து-அறிவு ஒடுங்கி, உடல் தேம்புவாள்-உடம்பு வருந்துவாள்; (எ - று.)

தம்பியை யிழித்துச்சொன்னதற்காக எனக்கு நேர்ந்த குற்றத்தை நீக்கி என்னையும் பாதுகாக்கவேண்டியிருக்க, அவ்விராமபிரான் இதுவரையில் அவ்வாறு செய்யாமைபற்றிச் சீதாபிராட்டி உணர்வோய்ந்து உடல் தேம்புவாளாயின ளென்க. விராதனென்னும் வடசொல்லுக்கு - மிகுதியாக 'அபராதஞ் செய்பவனென்று பொருள்; இவன் முன்பு தும்புருவென்னும் பெயருள்ள கந்தருவனாயிருந்து குபேரனது சாபத்தாற் பின்பு ராக்ஷஸனாகி வனத்தில் திரிந்து வந்தவன். இராமலட்சுமணர்கள் சீதையுடனே தண்டகாரணியத்திற் செல்லுகையில் இவ்வரக்கன் வந்து ஜானகியைத் தூக்கிக்கொள்ளக் கண்டு ராமலக்ஷ்மணர் எதிர்க்க, அவன் அவளைவிட்டு இவர்களிருவரையுந் தூக்கிக்கொண்டு செல்ல, இராகவவீரர்கள் அவனைத் தோள்களை வெட்டிக் கொன்றுவிட்டு அவன் தனது பிறப்பையுணர்த்தி வேண்டிக் கொண்டபடி பள்ளம் வெட்டிப் புதைத்துச் சென்றனர்; அவன் இவர்களைத் தோள்களின் மேலெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போனபொழுதும் ஸ்ரீராமன்

காலாலுதைத்துப் பள்ளத்தில் தள்ளியபொழுதும் இவர்கள் திருவடிகள்பட்ட பாக்கியத்தால் தீவினையெல்லாந்தீர்ந்து சாபமொழிந்து முற்பிறவியின் உண்மையுருவைப் பெற்றுத் தன்னுலகஞ்சென்று இன்பமடைந்தானென்பது, ஆரணியகாண்ட வரலாறு.()

வேறு.

30.—திரிசடையன்றி மற்றை அரக்கியர் யாவரும் நள்ளிரவில் தூக்கத்தால் மயங்கிக்கிடத்தல்.

இருந்தன டிரிசடை யென்னுங் மின்சொலில்
திருந்தினு ளொழியமற் றிருந்த தீவினை
அருந்திற லரக்கிய ரல்லு நள்ளுறப்
[1]பொருந்தலுந் [2]துயினறைக் களிபொ ருந்தினர்.

(இ - ள்.) இருந்தனள் - (சீதைக்கு) நல்லவளாக இருந்த, திரிசடை என்னும்-த்ரிஜடையென்கிற, இன் சொலில் திருந்தினள் ஒழிய-இனிய சொற் சொல்லுதலிற் சீர்திருந்தின ராக்ஷசியொருத்தி தவிர, மற்று இருந்த-இன்னங் காவலாக இருந்த, தீவினை - கொடிய செய்கைகளையும், அரு திறல்-அளவிடுதற்கரிய வலிமையையு முடைய, அரக்கியர்-ராக்ஷசிகள் யாவரும், நள் அல்லு உற பொருந்தலும்-நடு இராத்திரி வந்து சேர்ந்தவளவில், துயில் நறை களி பொருந்தினர்-தூக்கமாகிய மதுவையுண்டு அதனால் மயக்கமடைந்தனர்; (எ - று.)

மெய்ம்மறந்து தூங்கினர் என்றபடி. திரிசடை-விபீஷணனது திருமகள்; பிராட்டிபக்கல் மிகுந்த அன்புடையாள். தந்தையைப் போல நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையவள்; இவள் சீதையின் வருத்தத்திற்கு மனப்பூர்வமாக வருந்துபவளாதலால், அவ்வருத்த மிகுதியால் நள்ளிரவிலும் சீதையைப்போலவே துயிலின்றி யிருந்தன ளென்க. அல்லு, உ-சாரியை. துயில் நறைக்களி பொருந்தினர்-கள்ளுண்டு களித்த மயக்கத்தால் தூக்கம் பொருந்தினர் என்றும் உரைப்பர். பி - ம்:—[1]பொருந்தினர். [2]துயிலுடைக். (359)

31.—சீதாபிராட்டி தனக்குத்தோன்றிய நன்னிமித்தத்தைத் திரிசடையினிடம் கூறத் தொடங்குதல்.

ஆயிடைத் திரிசடை யென்னு மன்பினுள்
தாயினு மினியவ டன்னை நோக்கினுள்
தூயைநீ கேட்டியென் றுணைவி யாமெனு
மேயதோர் கட்டுரை விளம்பன் மேயினுள்.

(இ - ள்.) அ இடை-அப்பொழுது, (பிராட்டி), தாயின் உம் இனியவள் -(தனக்குத்) தாயைக்காட்டிலும் நல்லவளாகிய, திரிசடை என்னும்-த்ரிஜடை யென்கிற, அன்பினுள் தன்னை-(தன்பக்கல்) அன்புடையவளை, நோக்கினுள்-பார்த்து, 'நீ—, தூயை- பரிசுத்த குணமுடையவள்; என் துணைவி ஆம்-எனக்குத் தோழியாவாய்: கேட்டி-(யான் சொல்வதைக்) கேட்பாயாக', எனு-என்று

சொல்லி, மேயது ஓர் கட்டுஉரை - பொருந்தியதொரு நன் மொழியை, விளம்பல் மேயினுள்-சொல்லத் தொடங்கினுள்; (எ - று.)—அது மேல் நான்கு கவிகளாற் கூறுகின்றூர்.

அரக்கியர்யாவரும் உறக்கத்திஞல் மயங்கிக்கிடக்கையில், இதுவே நம்மிடத்துப் பேரன்புள்ள திரிசடையோடு பேசுதற்கு ஏற்ற சமயம் என்று கருதி, சீதாபிராட்டி அவளோடு தனக்குத் தோன்றியுள்ள நன்னிமித்தத்தைத் கூறத்தொடங்கின ளென்ப தாம். இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிகட்கு-அரக்கியர் யாவரும் உறங்கிய காலத்தில், (சீதாபிராட்டியோடு கலந்து பேசுதற்குத் தக்க காலம் அதுவேயென்று கருதி), திரிசடையென்னும் அன்பி னுள், தாயினும் இனியவளான சீதாபிராட்டியைப் பார்த்தாள்; (அக்குறிப்பை யறிந்த அப்பிராட்டியும் அவளை நோக்கி) 'தூயைநீ கேட்டி' என்று சொல்லத்தொடங்கினு ளென்றுமாம். (360)

32.—நான்குகவிகள்-ஒருதொடர்: சீதை திரிசடையினிடம் தனக்கு நேர்ந்த நன்னிமித்தத்திஞல் யாதுபயன் விளையுமோ என்று ஐயுறவுடன் கூறுதல்.

நலந்துடிக் கின்றதோ நான் செய் [1]தீவினைச்
சலந்துடித் தின்னமுந் [2]தருவ துண்மையோ
பொலந்துடி மருங்குலாய் புருவங் கண்ணுதல்
வலந்துடிக் கின்றில வருவ தோர்கிலேன்.

(இ - ள்.) பொலம் துடி மருங்குலாய் - அழகிய உடுக்கை போன்ற இடையை யுடையவளே! நலம் - நன்மைதான், துடிக் கின்றதோ - (எனக்கு உண்டாக) விரைகின்றதோ? (அன்றி), நான்—, செய் - (முற்பிறப்பிற்) செய்த, தீவினை - பாவத்தின், சலம் - கொடுமை, துடித்து - அதிகப்பட்டு, இன்னமும் - இனி மேலும், தருவது-(வருத்தத்தைக்) கொடுப்பதுதான், உண்மையோ - உண்டாகுமோ? புருவம் கண் நுதல் - புருவமுங் கண்ணும் நெற்றியும், வலம் துடிக்கின்றில - வலப்பக்கம் துடிக்கின்றன வில்லை [இடப்பக்கமே துடிக்கின்றன]; வருவது - (இக்குறியால்) இனிவருவதோர் பயனை, ஓர்கிலேன் - (யான்) இன்னதென்று அறிகிறேனில்லை; (எ - று.)

'எனது இடப்புருவம் இடக்கண் முதலியன துடிக்கின்ற தனல், இனியேனும் எனக்கு நன்மையுண்டாகுமோ? அன்றித் தீவினைப்பயனே இங்ஙனம் தோன்றி எனக்கு ஒரு ஆசையை விளைத்து அதன் மூலமாக எனக்குத் துன்பத்தை மிகுவிக்கப் பார்க்கின்றதோ? இதனல் விளையப்போவது யாதோ?' என்று சீதாபிராட்டி தனக்குத்தோன்றிய எண்ணத்தைத் தனது துணைவி யான திரிசடையினிடம் தெரிவிக்கலாயின ளென்பதாம். [1]தீவினை சலந்துடித்து என்று இயல்பான பாடமாயின், (நான் செய்த) தீவினையானது (எனக்குநற்பயன் விரைவிற் சித்திக்குமென்று கருதுமாறு) வஞ்சனையாக இடந்துடித்து, இனியும் எனக்குத் துன்

பத்தைத் தான் விளைவிக்கப் போகின்றதோ? என்று பொருளுரைக்க. மகளிர்க்கு இடமும், ஆடவர்க்கு வலமும் துடிப்பது நன்னிமித்தமாகும். பி - ம்—[2]தருவதோவிடர். (361)

33. முனியொடு மிதிலையின் [1]முதல்வன் [2]வந்தநாள்
துனி[3]யறு புருவமுந் தோளு நாட்டமும்
இனியன துடித்தன வீண்டும் ஆண்டெனு
நனி துடிக் கின்றன [4]ஆய்ந்து நல்குவாய்.

(இ - ள்.) முதல்வன் - நாயகனாகிய ஸ்ரீராமன், முனியொடு - விசுவாமித்திர முனிவருடனே, மிதிலையின் - மிதிலா பட்டணத்துக்கு, வந்த நாள் - வந்தபொழுது, துனி அறு புருவமும் - குற்றமற்ற (எனது) புருவமும், தோளும்—, நாட்டமும் - கண்ணும், இனியன - இனிமையைவிளைப்பனவாய், துடித்தன-(இடந்) துடித்தாற்போலவே, நனி துடிக்கின்றன - நன்றாக (இடம்) துடிக்கின்றன;—ஆய்ந்து நல்குவாய் - (இதன்பயனை) ஆராய்ந்து (எனக்குச்) சொல்வாயாக; (எ - று.)

இராமபிரான் விசுவாமித்திரமுனிவரோடு முன்பு மிதிலாபுரியிற்புகும்போது எனக்கு இடப்பக்கந் துடித்தது போலவே இப்போதும் இடம் துடிக்கின்றனவே! இவ்விலங்கையில் எனக்கு அவ்வாறான நன்மை யாது விளையும்? இதன் பயனை ஆராய்ந்து சொல்லுக என்று சீதாபிராட்டி திரிசடையை வேண்டினளென்க. மிதிலை - ஜனகமகாராஜரது நகர்; இச்சொல்விற்கு - மிதி யென்பவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதென்பது பொருள்: நிமி சக்கரவர்த்தியின் உடலில் முனிவர் அரணியிட்டுக் கடைந்ததனாற் பிறந்தமைபற்றி, மிதியென்று ஜனக குலத் தலைவருக்குப் பெயர். பி - ம்:—[1]முதல்வர். [2]முந்துநாள். [3]உறு. [4]வாயினல்குவாய். (362)

34. மறந்தனெ னிதுவுமோர் மாற்றங் கேட்டியால்
அறந்தரு சிந்தை யென் னுவி நாயகன்
பிறந்தபார் முழுவதுந் தம்பி யேபெறத்
துறந்துகான் [1]புகுந்தநாள் வலந்[2]து டித்ததால்.

(இ - ள்.) மறந்தனென் - (முன்னே) சொல்ல மறந்தேன்; இதுஉம்ஓர் மாற்றம் - இவ்வொரு வார்த்தையையும், கேட்டி - கேட்பாய்; அறம் தரு சிந்தை - தருமமே பொருந்திய மனத்தையுடைய, என் ஆவி நாயகன் - எனது உயிரோடொத்த கொழுநராகிய இராமபிரான், பார் முழுவதுஉம் - பூமிமுழுவதையும், பிறந்த தம்பிஏ-(தன்பின் அடுத்துப்) பிறந்த தம்பியாகிய பரதனே, பெற - பெறும்படி, துறந்து - (அயோத்தியை) விட்டு, கான் புகுந்த நாள் - வனத்திற்கு வரும்பொழுது, வலம் துடித்தது - (புருவம் முதலியவற்றில்) வலப்புறம் துடித்தது: (எ - று.)

கீழ்க்கவியில் தனக்கு முன்னே நன்மை விளைந்த காலத்தில் அதற்கு அறிகுறியாக இடந்துடித்ததைக் கூறிய சீதாபிராட்டி, இக்கவியாலும் அடுத்த கவியாலும் தனக்குத் தீமை விளைந்த

காலங்களில் அவற்றிற்கு அறிகுறியாக வலந்துடித்ததைக் கூறுகின்றாள். பிறந்த பார் என்று எடுத்து - தனக்கென்று சொல்ல உண்டான இராச்சிய மெனினும் அமையும். ஆல் - ஈற்றசை. பி-ம்:—[1]புகுது. [2]துடித்ததே. (363)

35. நஞ்சனை யான் [1]வனத் திழைக்க நண்ணிய
[2]வஞ்சனை நாள்வலந் துடித்த வாய்மையால்
[3]எஞ்சல வீண்டுதா [4]மிடந்து டித்ததால்
அஞ்சலென் [5]றிரங்குதற் கடுப்பதி யாதென்றாள்.

(இ - ள்.) நஞ்சு அனையான் - விஷம்போலக் கொடிய இராவணன், வனத்து - தண்டகாரணியத்தில், வஞ்சனை-கபடச் செயலை, இழைக்க- செய்ய, நண்ணிய-கிட்டிய, நாள்-பொழுதில், (எனக்கு), வலம் துடித்த - வலப்பக்கந் துடித்தன; (அப்பொழுதெல்லாம்), தாம் - இவ்வுறுப்புக்கள், வாய்மையால் - உண்மையாகிய வினைப் பயனால், எஞ்சல - குறையாதவையாயின; ஈண்டு - இப்பொழுது, இடம் துடித்தது-இடப்புறந் துடித்தது: ஆல்-ஆதலால், அஞ்சல் என்று- பயப்படாதே என்று சொல்லி, இரங்குதற்கு-(என்பக்கல்) இரக்கங்கொள்ளுமாறு, அடுப்பது - வருவதாகிய செயல், யாது - எதுவோ? என்றாள்-என்று (சீதாபிராட்டி) சொன்னாள்; (எ - று.)

வலந்துடித்தலால் தீமைவிளைவதும் இடந்துடித்தலால் நன்மை விளைவதும் இதற்கு முன்னெல்லாம் எனக்குத் தவறாது விளைந்தன; இப்போதோ எனக்கு இடம் துடிக்கின்றது; ஆனால், கடலிடையிலுள்ள இலங்காபுரியில் அரக்கியரிடையிலே அகப்பட்டுக்கிடக்கின்ற எனக்கு எந்த நன்மை உண்டாகக்கூடும்? இங்கு நன்மைவிளைதற்கு யாதொருவழியும் தெரியவில்லையே என்று ஏங்கிச் சீதாபிராட்டி திரிசடையினிடம் தெரிவித்தனளென்க.

இராவணன் தன்னை மணஞ்செய்யுமாறு பலபடி நயபயங்களால் வேண்டியும் இணங்காத சீதையை இணங்குவிக்கும்படி அரக்கியர்களை ஏவிச் செல்ல,அவர்களும் அவ்வாறே அச்சமுறுத்தி வற்புறுத்துகையில், சீதாபிராட்டி, தன்னை இராமன் தேடிமீட்க வராமைக்குக்காரணங்களைப் பலவாகச் சங்கித்துத் தனது பாக்கியக்குறைவே காரணமென்று அறுதியிட்டு,இனித் தனக்கு மரணமே சரணமென்று நிச்சயிக்க அதுபோது திரிசடை தான் கண்ட கனவுகளையும் அவற்றின் பயன்களையும் கூறிச் சீதையைத் தேற்றுகையில் சீதைக்கு நன்னிமித்தம் தோன்றின என்று முதனூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது. பி-ம்:—[1]எனைக்கவரநண்ணிய, வனத்திழைத்த நாளிடை. [2]வஞ்சனையால். [3]எஞ்சல நன்மையால், எஞ்சலில் நன்மையால், எஞ்சலிலிற்றைநாள். [4]இடந்துடிக்குமால். [5]இரங்குவாய்அறிந்துரை. சிலபிரதியில், 'வஞ்சனைகளினால் வலந்துடித்ததால்' என்று இரண்டாம்அடி. (364)

36.—சீதாபிராட்டியை நோக்கித் திரிசடை நற்பயன் விளையுமென்று பின்னும் கூறுதல்.

என்றலுந் திரிசடை [1]யியைந்த சோபனம்
நன்றிது நன்றெனு நயந்த சிந்தையாள்
உன்றுணைக் கணவனை [2]யுறுத லுண்மையால்
அன்றியுங் கேட்டியென் றறைதன் மேயினுள்.

(இ - ள்.) என்றலும் - என்று (பிராட்டி) சொன்னவளவில், திரிசடை - த்ரிஜடையானவள், 'இயைந்த - (உனக்கு) உண்டான, சோபனம் இது - இம்மங்களக்குறி, நன்று நன்று-மிகவும் நன்மையைத் தருவதாம்', எனு-என்றுசொல்லி, (பின்பும்), நயந்த சிந்தையாள் - (பிராட்டியினிடத்து) அன்புவைத்த மனத்தையுடையவளாய், 'உன் துணை கணவனை - உனக்குத் துணையான கொழுநராகிய ஸ்ரீராமரை, உறுதல் - (நீ) சேர்தல், உண்மை - நிச்சயம்; அன்றியும் - இது வல்லாமலும், கேட்டி - (யான் சொல்வதைக்) கேட்பாயாக,' என்று - என்று சொல்லி, அறைதல் மேயினுள் - சொல்லத் தொடங்கினுள்; (எ - று.)—அதனை மேல்இரண்டு கவிகளாற் கூறுகின்ருர். பி - ம்:—[1]இசைந்த. [2]உள்வது. இதன்பின் "துயிலிலை" (39) என்ற பாடல் சில பிரதியில். (365)

37.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்: சீதாபிராட்டியினிடம் தான் கண்ட நன்னிமித்தத்தைத் திரிசடை எடுத்துக்காட்டுதல்.

உன்னிறம் பசப்புற வுயிரு யிர்ப்புற
[1]இன்னிறத் தேனிசை யினிய [2]நண்பினுன்
மின்னிற மருங்குலாய் செவியின் [3]மெல்லெனப்
பொன்னிறத் தும்பிவந் தூதிப் போயதால்.

(இ - ள்.) மின் நிறம் மருங்குலாய்- மின்னல்போன்ற தன்மையுள்ள இடையையுடையவளே! உன் நிறம் பசப்பு உற - உனது திருமேனியின் நிறம் பசுமைபெறும்படியாகவும், உயிர் உயிர்ப்பு உற - பிராணன் பிழைத்தலைப் பெறும்படியாகவும், பொன் நிறம் தும்பி - பொன்னின் நிறத்தை யுடையதொரு வண்டு, இனிய மண்பினுல்-இனிமையான தன்மையினுல், மெல்லென வந்து-மெதுவாக வந்து, இன் நிறம் - (கண்ணுக்கு) இனிய நிறத்தையுடைய, தேன் - (தான் உண்ணுந்) தேன்போன்ற, இசை-பாட்டிசையை, செவியின் - (உனது) காதில், ஊதி - ஊதிவிட்டு, போயது - (இப்பொழுது) போயிற்று; (எ - று.)

பொன்வண்டு செவியினிடத்தில் இன்னிசையை ஊதிச்சென்ற இது நல்லகுறியென்பதைக் குறித்தற்கு 'உன்னிறம் பசப்புற உயிருயிர்ப்புற' என்ருள். பி - ம்:—[1]இன்னிறத் தேழிசை. [2]நட்பினுல். [3]மெல்லவோர், மெள்ளவோர். (366)

38. ஆயது ¹தேரினின் னுவி நாயகன்
²ஏயதோர் தூதுவந் ³தெதிரு மென்னுமால்
தீயது தீயவர்க் கெய்த றிண்ணமென்
வாயது கேளென மறித்துங் கூறுவாள்.

(இ - ள்.) ஆயது - அதனை, தேரின் - ஆலோசித்தால், நின் ஆவி நாயகன் - உனது பிராணநாயகன், ஏயது - ஏவியனுப்பின, ஓர் தூது - தூதனொருவன், வந்து எதிரும் - (இங்கு) வந்து சேர்வான், என்னும் - என்று சொல்லும்: (இது தக்கதே): தீயவர்க்கு - கொடுந்தன்மையுள்ள இராவணாதியர்க்கு, தீயது - கொடிய துன்பம், எய்தல் - வருதலும், திண்ணம் - உறுதியாம்; (அதற்கு அறிகுறியாகப் பின்னும்), என் வாயது - என்னிடம் நிகழ்ந்ததை, கேள்—, என - என்று சொல்லி, மறித்தும் கூறுவாள் - மீண்டுஞ் சொல்லுவாள், (திரிசடை); (எ - று.)

'எந்த நன்மையையும் எதிர்பார்த்தற்கிடமில்லாத இவ்வசோகவனிகையில் அரக்கரிடையே அகப்பட்டுத் தவிக்கின்ற எனக்கு இடந் துடிக்கின்றதனால் யாது நற்பயன் விளையும்?' என்று ஐயுற வேண்டா; உனது திருமேனியில் நன்னிற முண்டாகுமாறும் உன்னுயிர் தேறுதலடையுமாறும் பொன்னிற வண்டு இன்னிசையை உன்செவியிலேஊதிச் சென்றதன்றோ? அதன்பயன் - இப்பொழுது உனது பிராணநாயகனை ஸ்ரீராமனிடத்திலிருந்து ஒரு தூதுவன் வந்து செய்திசொல்லிப் போவானென்பது தெற்றென விளங்குகின்றது; இதுவே, உனக்கு இடப்புறம் துடித்ததன் பயனும்; தீய இவ்விராக்கதர்கட்குத் தீமைவிளைதல் திண்ணம்: அதற்கு அறிகுறியாக இப்போது கனவும் கண்டேன்: அதனை யான் கூறக்கேளென்று திரிசடை கூறலாயின ளென்பதாம்.

பி - ம்:—¹தேரினுன். ²ஏயது. ³எதிர்தலுண்மையால். (367)

39.—திரிசடை தான் நற்கனாக்கண்டமையைச் சீதாபிராட்டியினிடம் எடுத்துக்கூறத் தொடங்குதல்.

¹துயிலிலை யாதலிற் கனவு தோன்றல
²அயில்விழி யொருகன ³வமைந்து நோக்கினேன்
பயில்வன பழுதில ⁴பழுதி நாடென
⁵வெயிலினு மெய்யன ⁶வுரைத்தன் மேயினாள்.

(இ - ள்.) 'அயில் விழி - வேல்போலுங் கண்களையுடையவளே! — துயில் இலை ஆதலின் - (நீ) தூக்கமில்லாதவளாயிருக்கின்றாய் ஆதலால், கனவு தோன்றல - (உனக்குக்) கனாக்கள் காணப்படுவனவில்லை; (யான்), ஒரு கனவு - ஒரு கனாவை, அமைந்து நோக்கினேன் - உண்டாகக் காணப்பெற்றேன்; பழுது இ நாடு - குற்றமுள்ள இந்நாட்டில், பயில்வன - உண்டாகுங் கனாமுதலிய தோற்றங்கள், பழுது இல - பழுதுபடுகின்றனவில்லை,' என - என்று சொல்லி, வெயிலினும் மெய்யன - சூரியனைக்காட்டிலும் தவறாதனவாகிய சொற்களை, உரைத்தல் மேயினாள் - சொல்லத் தொடங்கினாள், (அந்தத் திரிசடை); (எ - று.)

திரிசடை பிராட்டியை நோக்கி 'சீதையே! உனக்கு உறக்க மில்லாமையால் நன்னிமித்தமாத்திரம் தோன்றியனவேயன்றிக் கனுத் தோன்றவில்லை; அரக்கர்க்குத் தீமைவிளையு மென்பதற்கும் உனக்கு நன்மையுண்டாகு மென்பதற்கும் அறிகுறியாக யான் ஒரு கனுக்கண்டேன்; அதனைக்கேள் என்று சொல்லிக் கூறத்தொடங் கினளென்பதாம்.

இந்த நாடு குற்றமே நிறைந்ததாயினும் இதில் காணும் கனு மாத்திரம் ஒரு போதும் பொய்க்காதென்பாள் 'பயில்வன பழுதில பழுதிநாடு' என்றாள். அயில்விழி-அன்மொழித்தொகை; அண்மை விளி. இ நாடு-தொகுத்தல், "பழுதினுடு" என்ற பாடத்துக்கு, பழுதுக்கு இல்லான [உறைவிடமான] (இந்த) நாட்டில் என்க. வெயில்-சூரியனுக்கு இலக்கணை. சூரியன் தான் உதித்தலும் அஸ்த மித்தலும் பொய்க்காதிருத்தலால், பொய்யல்லாத மெய்ச்சொல் லுக்குச் சூரியனை உவமை கூறுவர்; "காலையன்ன சீர்சால் வாய் மொழி" என்ற பதிற்றுப்பத்தின் அடியையும், 'ஆதித்தனைப்போல் எஞ்ஞான்றும் தப்பாதாகிய மெய்ம்மொழி' என்ற அதனுரையை யும் காண்க. இனி, ஒருசாரார் [5]வெயிலினும் வெய்யன என்ற பாடங் கொண்டு 'சூரிய கிரணத்தினும் விரும்பத்தகுந்த சொற் களை' என்று பொருளுரைத்து, நள்ளிரவில் அரக்கியரிடைப்பட்டு மிகவும் வருந்துகின்ற சீதைக்கு அவ்வருத்தம் சிறிது நீங்குமாறு இனி விடிந்து தோன்றப்போகின்ற சூரியனைக்காட்டிலும் செவிக் கினிய சொற்கள் என்று கருத்துக்கொள்வர்: இங்கு, வெய்யன- கொடிய சொற்கள் என்று உரைத்தல், அத்துணைச் சிறவாது. இச் செய்யுள் சில பிரதியில் "உன்னிறம்" (37) என்றதன் பின் உள் ளது. பி ம்:—[1]துயிலிலது. [2]அயில்விழியன்னேகண், அயிலிணையனே யகண். [3]அமைய. [4]பரிவினுண்டன. [6]விளம்பக்கேட்டியால். (368)

40.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்; திரிசடை, இராவணன் குலத்தோடு நாசமடைவதைக்குறிக்குங் கனுக் கண்டதைக் கூறுதல்.

எண்ணெய் [1]பொன் முடிதொறு மிழுகி[2]யீறிலாத்
திண்ணெடுங் கழுதைபேய் பூண்ட தேரின்மேல்
[3]அண்ணலவ் விராவண னரத்த வாடையன்
நண்ணினன் றென்புலம் நவையில் கற்பினுய்.

(இ-ள்.) நவை இல் கற்பினுய்-குற்றமில்லாத கற்புநிலைமை யுடையவளே!—அண்ணல்-பெருந்தன்மையையுடைய, அ இராவ ணன்-அந்த இராவணனின், பொன் முடிதொறும்-அழகிய (தனது) பத்துத்தலைகளிலும், எண்ணெய்-எண்ணெயை, இழுகி - தேய்த் துக்கொண்டு, ஈறு இலா-அளவில்லாதனவாகிய, திண் நெடு கழுதை-வலிய பெரிய கழுதைகளும், பேய்-பேய்களும், பூண்ட- பூட்டப்பட்டுள்ள, தேரின்மேல்—, அரத்தம் ஆடையன்-சிவந்த வஸ்திரத்தை உடுத்துக்கொண்டவனுய், தென்புலம்-தெற்குத் திக்கை நோக்கி, நண்ணினன்-சென்றுன்; (எ - று.)

இராவணன் தனது பத்துத் தலைகளிலும் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டு கழுதையும் பேயும் பூட்டிய தேரின்மீதேறி, இரத்தவாடையுடன் தென்திசை நோக்கிச் செல்வதாகக் கனாக்கண்டேனென்று, திரிசடை, பிராட்டியினிடம் கூறினளென்க. "இல்லை கனாமுந்துறாதவினை" என்பவாதலால், இராவணனுக்குத் தீங்கு நேர்வது கனவினால் முந்துறத் தெரிவிக்கப்பட்டது. வான்மீகிபகவானும் இங்ஙனமே கூறியுள்ளார். எண்ணெய்-எள்ளிலிருந்து உண்டாகும் நெய்: தைலம். அகரச் சுட்டு, பிரசித்தியைக் காட்டிற்று. அரத்தம்=ரக்தம். பி-ம்:—[1]தம்முடி தொறுமிழுசி. [2]ஏறியத். [3]அண்ணல்வேல். (369)

41. மக்களுஞ் சுற்றமும் மற்று ளோர்களும்
புக்கன ரப்புலம் போந்த தில்லையால்
[1]சிக்கற நோக்கினென் றீய வின்னமும்
மிக்கன [2]கேட்கென [3]விளம்பன் மேயினாள்.

(இ-ள்.) 'மக்கள்உம் - (அவனது) பிள்ளைகளும், சுற்றம்உம்- உறவினர்களும், மற்று உளோர்கள்உம்-இன்னமுள்ள அரக்கர்களும், அ புலம்-அந்தத் திக்கைநோக்கியே, புக்கனர்-சென்றார்கள்: போந்தது இல்லை-திரும்பிவரக் கண்டதில்லை; சிக்கு அற - தவறுபடாமல், நோக்கினென்-பார்த்தேன்; இன்னமும்—, தீய மிக்கன- கொடுமைவிளையுமவற்றைத் தோற்றுவிப்பனவாகி மிகுந்துள்ளவற்றை, கேட்க-கேட்பாயாக', என-என்று சொல்லி, விளம்பல் மேயினாள்-(அவற்றையும்) சொல்லத் தொடங்கினாள், (திரிசடை);

அன்றியும், இராவணன் எந்தத்திசையாகச் சென்றானோ அந்தத் தென்திசைநோக்கியே அவனது மக்களும் சுற்றத்தாரும் திரும்பிவராமலே செல்லக் கனாக் கண்டேன்; ஆதலால், வமிசநாசமாக இராவணன் அழிவது நிச்சயம். இவற்றைத்தவிர இன்னும் சில உற்பாதங்களும் காண்கின்றேன்; அவற்றையும் கூறுவேனென்று திரிசடை கூறலாயினளென்க. பி-ம்:—[1]சிக்குற. [2]கேட்டியால். [3]விளைவுகூறுவேன், விளைவுகூறுகேன். (370)

42.—இனித் திரிசடை இலங்கையில் தோன்றும் உற்பாதங்களை எட்டுக்கவிகளாற் கூறுகின்றாள்.

ஆண்டகை யிராவணன் வளர்க்கு [1]மவ்வனல்
[2]ஈண்டின விறந்தவா லினங்கொள் செஞ் [3]சிகைத்
தூண்டரு மணிவிளக் கழலுந் தொன்மனை
கீண்டதால் வானவே றெறியக் கீழைநாள்.

பன்னிருகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) ஆண் தகை-ஆண்மைக்குணத்தையுடைய, இராவணன்—, வளர்க்கும்-(நெய்முதலியன சொரிந்து) வளரச்செய்வனவாகிய, அ அனல்-அந்த ஓமாக்கினிகள், ஈண்டின-ஒன்று கூடினவாய் [ஒருசேர], இறந்த-அவிந்தன; இனம் கொள்-கூட்டத்தைக்

கொண்ட, செம் சிகை-சிவந்த சுவாலையையுடைய, தூண்டு அரு-தூண்டுதல் வேண்டாத, மணி விளக்கு-இரத்தினமயமான தீபங்கள், அழலும்-விளங்கப்பெற்ற, தொல் மனை-(அவனது) பழமையான மாளிகை, கீழை நாள்-முன்னாளில், வானம் ஏறு எறிய-ஆகாயத்துப் பேரிடி விழுதலால், கீண்டது-இடிபட்டது; (எ-று.) ஆல் இரண்டும்—அசைகள்.

கீழ் இரண்டுகவிகளினால் இராவணன் வமிசநாசமாவதைக் குறிப்பிக்கும் கனாக் கண்டதைக் கூறிய திரிசடை, இனி இராவணனுக்குத் தீமையுண்டாகும் உற்பாதம் தோன்றுவதைக் குறிப்பிக்கின்றன ளென்க. அவியாதுநிற்க நாடோறும் வளர்க்கப்படும் ஓமாக்கினி திடீரென அவிதலும்,வசிக்கும் மனையின் பகுதியில் இடி விழுதலும் உற்பாதங்களாகும். மேலிற் கவிகளிலும் இங்ஙனமே காண்க. இச்செய்யுளிற் கூறியன, திரிசடையின் கனா என்றால் சிறவாது. ஆண்டகை-ஆண்டகைமை; பராக்கிரமம். ஆகவநீயம், காருகபத்தியம்,தக்ஷிணாக்கினி என்றுஓமாக்கினி மூன்று வகைப்படுதலால் 'ஈண்டின இறந்த' எனப் பன்மையாற் கூறப்பட்டது. ஏறு-ஆண்பெயர்; 'வாளேறு, வேலேறு' என்றாற்போல 'வானவேறு' என்றார்; சிறந்ததை ஆணென்றல், மரபு; பேரிடியென்று கருத்து; ஆணலை போல. பி-ம்:—[1]அவ்வனம். [2]ஈண்டியல் பிறந்தவர், ஈண்டிலபிறந்தவால். [3]சிதல். (371)

43. பிடிமதம் பிறந்தன பிறங்கு பேரியும்
இடியென முழங்குமா லிரட்ட லின்றியே
தடியுடை முகிற்குல மின்றித் தாவில்வான்
வெடிபட வதிருமா லுதிரு மீனெலாம்.

(இ - ள்.) பிடி மதம் பிறந்தன-பெண்யானைகள் மதமொழுகப் பெற்றன; பிறங்கு பேரிஉம்-விளங்குகின்ற முரசவாத்தியங்களும், இரட்டல் இன்றியே - அடித்தலில்லாமலே, இடி என - இடி போலவே, முழங்கும்-(தாமே) கொடுமையாக ஒலிக்கும்; தடி உடை-மின்னலையுடைய, முகில் குலம்-மேகக்கூட்டம், இன்றி-இல்லாமலே, தா இல் வான்-கெடுதலில்லாத ஆகாயம், வெடி பட-(அண்டமெல்லாம்) வெடிக்கும்படி, அதிரும்-இடியிடிக்கும்; மீன் எலாம்-நக்ஷத்திரங்களெல்லாம், உதிரும்-உதிர்ந்துவிழும்;(எ-று.) —ஆல்-ஈற்றசை.

பெண்யானை மதநீரொழுகப் பெறுவதும், பேரிகை அடிக்கப் படாமலே ஒலித்தலும், ஆகாயத்தில் முகிற்குலங்களில்லாமலே இடித்தலும், நட்சத்திரங்கள் உதிர்தலும், பின்வருந் தீங்கைத் தெரிவிக்கும் உற்பாதங்களென்க. தடி = தடித். முதலடி-முற்று மோனை. (372)

44. விற்பக [1]லின்றியே யிரவு விண்டற
[2]எற்பக [3]வெரிந்துள தென்னத் தோன்றுமால்
மற்பக மலர்ந்ததோண் மைந்தர் சூடிய
கற்பக மாலையும் புலவு காலுமால்.

(இ - ள்.) வில்-ஒளியையுடைய, பகல்-பகற்பொழுது, இன்றி ஏ-இல்லாமலே [இராப்பொழுதிலே], இரவு விண்டு அற-இருள் நீங்கி ஒழியும்படி, எல்-சூரியன், பக எரிந்துளது என்ன-பிளவுபட [பாதி] எரிந்துபோனதுபோல, தோன்றும்-விளங்கும்; மல் பக-வலிமைமிக, மலர்ந்த-விளங்குகின்ற, தோள்-தோள்களையுடைய, மைந்தர்-வீரர்கள், சூடிய-தரித்த, கற்பகம் மாலைஉம்-கல்பக விருக்ஷங்களின் மலர்களால் தொடுத்த மாலைகளும், புலவுகாலும்-(நறுமணமின்றிப்) புலால் நாற்றம் வீசும்; (எ - று.)

இரவிலும் இருளொழியும்படி சூரியன் பாதிவடிவத்தோடு தோன்றுவதும், வீரர்கள் சூடிய கற்பகமலர்மாலைகள் புலால்நாற்றம் வீசுவதும் உற்பாதமாக உண்டாயின. இராவணனிடத்து அச்சத்தால் தேவர்கள் கொணர்ந்து கொடுத்த கற்பகமலர்மாலையை இராக்கதவீரர் அணிந்துள்ளாரென்க. இரவு - இருளுக்கு ஆகுபெயர். விண்டு என்னும் வினையெச்சம், இங்கே தன்வினைப் பொருளது. பி - ம்:—[1]அன்றியே யிரவுவிண்டர. [2]எற்பகல். [3]எரித்துள, எரிந்துள. (373)

45. திரியுமா லிலங்கையு மதிலுந் திக்கெலாம்
எரியுமாற் [1]கற்பகக் காவு மெங்கணும்
கரியுமான் மங்கல கலசஞ் [2]சிந்தின
விரியுமால் விளக்கினை [3]விழுங்கு மாலிருள்.

(இ - ள்.) இலங்கைஉம் - இந்த லங்காபுரியும், மதில்உம் - (இதனைச் சூழ்ந்த) மதில்களும், திரியும் - சுழலும்; திக்கு எலாம் - எல்லாத்திக்குக்களிலும், எரியும்-நெருப்புப்பற்றி எரியும்:கற்பகக் காஉம் - (இங்குக் கொணர்ந்து நடப்பட்டுள்ள) கற்பகச்சோலையும், எங்கண்உம் - (தன்னிடம்) எங்கும், கரியும் - கரிந்துதோன்றும்; மங்கல கலசம் - சுபகரமான பூர்ணகும்பங்கள், சிந்தின விரியும் - வாய்விரிந்தனவாகி உடையும்; இருள்-இருட்டு, விளக்கினை - தீபத்தை, விழுங்கும் - சூழ்ந்துமறைக்கும்; (எ - று.)

இலங்கையின் மதிலும் இலங்காபுரியும் திரிதலும், திக்குக்கள் எரிதலும், கற்பகச்சோலை எங்குங் கரிதலும், பூர்ணகும்பங்கள் வாய்விரிந்து உடைதலும், விளக்குக்கள் இருளைப் போக்க வேண்டியனவாயிருக்க அந்நிலைமாறி விளக்கை இருள் விளங்கவொட்டாது தான் மேம்படுதலும் உற்பாதமாகத் தோன்றினவென்க. சில பிரதிகளில் 'கந்தர்ப்ப நகரமெங்கணுந் தெரியுமால்' என்றுபாடம்: கந்தர்ப்பநகரம், மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள் முதலிய அமைந்துள்ள நகரம்போல ஆகாயத்தில் தோன்றி மறையுந் தன்மையது; இதனை, கபுரம் [ஆகாசபட்டணம்] என்றும் வழங்குவர். "ஸர்வ திகுத்தம் ஸதோத்திதம்ச பயதம் ந்ருபதிராஷ்ட்ராணாம்" [கந்தர்வநகரம் எல்லாத்திக்கிலும் எப்போதும் தோன்றுமாயின், அது அரசனுக்கும் தேசத்திற்கும் பேரச்சத்தை விளைக்கும்] என்று வராகமிகிரர் கூறியுள்ளனர்.

எங்கணும் என்பதற்கு - இரட்டுறமொழிதலால், எல்லாவிடத்திலும் எல்லாப்போதிலும் என்று பொருள் கொள்ளலாம். கந்தர்வநகரம் - கந்தருப்பநகரமெனத் திரிந்தது; "கந்தர்ப்பநகர மெங்கணுங் கரியும்' என்று பாடங்கொண்டு, மன்மதன் வாசஞ் செய்யுமிடமாகிய சிங்காரப்பூஞ்சோலை அந்தப்புரம் முதலியவை தீந்து காணப்படும் என்று பொருள் கொள்ளுதல் அத்துணைச் சிறப்பின்று. பி - ம்:—[2]சிந்துமால். [3]இருள் விழுங்குமால். (374)

46. தோரண [1]முறிந்தன துணியச் சூழிமால்
வாரண முறியுமால் வலத்த [2]வாண்மருப்பு
ஆரண மந்திரத் தறிஞர் [3]நாட்டிய
பூரண குடத்துநீர் [4]நறவு பொங்குமால்.

(இ - ள்.) தோரணம்-தோரணங்கள், முறிந்தன-ஒடிந்தனவாகி, துணிய-துண்டுபட,—சூழி-முகபடாத்தையுடைய, மால்-பெரிய, வாரணம்-யானைகள், வலத்த-வலிமையுள்ள, வாள்-ஒளியையுடைய, மருப்பு-தந்தங்கள், முறியும்-ஒடிபடும்; அறிஞர்-(வைதிக கருமங்களை) அறிந்த அந்தணர், ஆரணம் மந்திரத்து-வேத மந்திரங்களைக்கொண்டு, நாட்டிய-பிரதிஷ்டித்த, பூரண குடத்து-நிறைந்த கும்பங்களிலுள்ள, நீர்-பரிசுத்த ஜலம், நறவு பொங்கும்-கள்ளாகிப் பொங்கும்; (எ - று.)

தோரணம் முறிந்து துண்டுபடுதலும், யானைகள் பகையைக் குத்திக் கொல்லுந்தன்மைவாய்ந்த தமது வலிய தந்தங்கள் ஒடியப்பெறுதலும், வேதம்வல்ல அந்தணர் மந்திரித்துவைத்த பூர்ண கும்பங்களின் நன்னீர் கள்ளாய்ப் பொங்குதலும் உற்பாதமாக நிகழ்ந்தன வென்க. தோரணம்-ஆங்காங்கு அமைக்கப்படுவனவாகிய கட்டுவாயில். பி-ம்:—[1]முறியுமாறுளங்கிச். [2]வான்மருப்பு. [3]நாட்டுறு. [4]நறவிற். (375)

47. [1]விண்டொடர் [2]மதியினைப் பிளந்து [3]மீனெழும்
புண்டொடர் [4]குருதியிற் பொழியும் [5]போர்மழை
தண்டொடு திகிரிவா ட்னுவென் றின்னன
மண்டமர் புரியுமா லாழி மாறுற.

(இ - ள்.) விண் தொடர் - ஆகாயத்திற் செல்கின்ற, மதியினை - சந்திரனை, பிளந்து- பிளந்துகொண்டு, மீன்-நட்சத்திரம், எழும்-புறப்படும்; போர்-(ஆகாயத்தில்) கவிந்துபரந்த, மழை-மேகங்கள், புண்தொடர் குருதியின் - விரணத்திலிருந்து வழியும் இரத்தத்தைக்கொண்டு, பொழியும் - மழைபெய்யும்; தண்டொடு-கதையும், திகிரி-சக்கரமும், வாள்-வாளும், தனு-வில்லும், என்று இன்னன - என்று இப்படிப்பட்ட ஆயுதங்கள், ஆழி மாறு உற - (பேரொலியால்) கடலோடு மாறுபடும்படி, மண்டு அமர் - மிகுந்த போரை, புரியும் - தாமேசெய்யும்; (எ - று.)

'நட்சத்திரநாதன்' என்று பேர்பெறும்படி நட்சத்திரங்கட்கெல்லாந் தலைவனான சந்திரனை அந்த நட்சத்திரங்கள் மீறிப்

பிளந்துகொண்டு எழுதலும், வானம் இரத்தமழை பொழிதலும், தண்டம் சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்கள் பேரொலிபடத் தாமே ஒன்றோடொன்று போர்புரிதலும் உற்பாதங்களாகத் தோன்றின வென்க. புண்தொடர்- குருதிக்கு அடைமொழி. குருதியின் பொழியும் - குருதியைப் பொழியும் எனப்பொருள் கொண்டால், குருதியின் என்பதில், இன்சாரியை நிற்க இரண்டனுருபு தொக்க தென்க. பி-ம்:—[1]விண்டொடு. [2]மதியமீன். [3]மின்னெழும். [4]குருதியாற். [5]பொன்மழை. (376)

48. மங்கையர் மங்கலத் தாலி மற்றையோர்
அங்கையின் [1]வாங்கின ரெவரு மன்றியே
கொங்கையின் [2]வீழ்ந்தன குறித்த வாற்றினல்
இங்கித னற்புத மின்னுங் கேட்டியால்.

(இ - ள்.) மங்கையர் - பெண்களது, மங்கலம் தாலி-சுபமான தாலிகள், மற்றையோர் எவரும் - பிறரொருவரும், அம் கையின் வாங்கினர் அன்றியே - தமது அகங்கையால் அறுத்தனரில்லாமலே, கொங்கையின் - (அவரவர்) தனங்களின்மேல், வீழ்ந்தன - (தாமே) விழுந்தன; இங்கு குறித்த ஆற்றினல் - இப்பொழுது சொன்ன முறைப்படியே, இதன் - இத்தீக்குறியினது, அற்புதம்- ஆச்சரியத்தை, இன்னும் - இன்னமும், கேட்டி-கேட்பாயாக;

இராக்கதமகளிர் தமது கழுத்திலணிந்துள்ள மங்கலநாண்கள் பற்றி யிழுப்பவரெவரும் இல்லாமலே தாமே அற்று அம்மகளிரின் கொங்கைகளின்மேல் விழுகின்றன; இதுவும் ஓர் உற்பாதமே; இன்னும் கூறுகின்றேன், கேள் என்று பின்னும் திரிசடை கூறலாயின ளென்க. பி - ம்:—[1]வாங்குநர். [2]விழுந்தன. (377)

49. மன்னவன் றேவியம் மயன்ம டந்தைதன்
பின்னவி ழோதியும் பிறங்கி வீழ்ந்தன
[1]துன்னிருஞ் சுடர்சுடச் சுறுக்கொண் [2]டேறின
இன்னலுண் டெனுமிதற் கேது [3]வீதெனு.

(இ - ள்.) மன்னவன் தேவி - லங்காராஜனை இராவணனது மனைவியும், அ மயன் மடந்தைதன் - அந்த மயனது மகளுமான மந்தோதரியினது, ஓதிஉம் - கூந்தல் மயிர்களும், பின் அவிழ் பிறங்கி வீழ்ந்தன - பின்னல் அவிழ்ந்து நிறைந்து விழுந்தன; (இன்னும் அவை), துன் இரு சுடர் சுட - (அருகில்) பொருந்திய பெரிய விளக்கின் சுவாலை பற்ற, சுறுக்கொண்டு ஏறின -சுறுசுறுவென்று விரைந்து வெந்தன; இன்னல் உண்டு எனும் · இதற்கு - (கொடிய அரக்கர்களுக்கெல்லாம்) துன்பமுண்டாமென்று (நான்) சொன்னதற்கு, ஏது - காரணம், ஈது - இச் செயலுமாம், எனு - என்று, (எ - று.)—'இயம்பி' என மேற்கவியோடு தொடரும்.

இராவணனது மனைவியான மந்தோதரியினது பின்னிய கூந்தல் தானே அவிழ்ந்ததும், விளக்குச்சுடரில் சுறுக்குண்டு வெந்ததும் அவள் மங்கலநாணிழத்தலைத் தெரிவிக்குந் தீக்குறியா

மென்றன ளென்பதாம். பின் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பின் - பின்னே வீழ்ந்தன வென்றுமாம். சுறுக்கொண்டு-விரைந்துவேதற் குறிப்பு. ஈற்றடி - முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]துன்னரும். [2]ஏறிற் ருல். [3]என்பதே. (378)

50.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒரு தொடர்; திரிசடை தான் பின்னுங்கண்ட கனவைக் கூறுகின்ருள்.

என்றன ளியம்பிவே [1]றிசைப்பக் கேட்டியால்
இன்றிவ ணிப்பொழு [2]தியைந்த தோர்கனு
வன்றுணைக் கோளரி யிரண்டு மாறிலாக்
குன்றிடை [3]யுழுவையங் குழுக்கொண் டீண்டியே.

(இ - ள்.) இயம்பி—சொல்லி,—என்றனள்- என்று இவ்வாறு சொல்லியவள், (பின்பு), 'வேறு இசைப்ப - வேருென்று (நான்) சொல்ல, கேட்டி - கேட்பாயாக; இன்று - இன்றைக்கு, இவண் - இவ்விடத்தில் இப்பொழுது,—ஓர் கனு - ஒருசொப்பனம், இயைந்தது - உண்டாயிற்று; (அது என்னவென்ருல்), வல்-வலிய, துணை-(ஒன்றுக்கொன்று) துணையான, கோள் அரி இரண்டு - இரண்டு ஆண்சிங்கங்கள், மாறு இலா குன்றிடை - ஒப்பில்லாததொரு பெரியமலையிலே, அம் உழுவை குழுகொண்டு-கண்ணுக்கு அழகிதாகத் தோன்றுகின்ற புலிக்கூட்டத்தை(த் தமக்குத் துணையாக)க் கொண்டு, ஈண்டி - (அதனோடு) சேர்ந்து வந்து,—(எ - று.)—இக் கவியில் 'ஈண்டி' என்பது,மேற்கவியில் 'கொன்ற' என்னும் வினையோடு முடியும்.

கீழ்ப்பாட்டினிறுதியில் 'என' என்று வந்ததனுல், இப்பாட்டில் 'என்றனள்' என்றது-அனுவாதம்; அன்றிக்கே, என - அசையாகவுமாம். முன் சொன்ன கனு நிகழ்ந்த காலத்தைக் கீழ் 42-ஆங் கவியில் 'கீழைநாள்' என்றதனுற் கூறியதனுல், இனிச்சொல்லுங் கனு நிகழ்ந்த காலத்தையும் இடத்தையும் 'இன்றிவணிப்பொழுது' என்றதனுற் கூறுகிருள். இக்கனு நிகழ்ந்தது இவ்விடத்திலென்றதனுல், முற்கனு நிகழ்ந்தது இவ்விடத்திலன்று, தனது வீட்டிலென்று கொள்க. அரி - ஹரி என்னும் வடமொழியின் திரிபு; (யானை முதலிய பெரியவிலங்குகளையும்) ஹரிக்கவல்லதென்று பொருள்: ஹரித்தல் - அழித்தல். குன்றிடை ஈண்டி எனஇயையும்;குன்றிடை உழுவை என இயைந்தால்,மலையில் வசிக்கும் புலிகளென்க. பி - ம்:—[1]இன்னுங். [2]எதிர்ந்தது. [3]உழுவையாம். (379)

51. [1]வரம்பிலா [2]மதகரி யுறையு மவ்வனம்
நிரம்புற வளைந்தன [3]நெருக்கி நேர்ந்தன
[4]குரம்பறு பிணம்படக் [5]கொன்ற மாறிலாப்
புரம்புக [6]விருந்ததோர் மயிலும் போயதால்.

(இ - ள்.) வரம்பு இலா - அளவில்லாத, மத கரி - மதத்தையுடைய யானைகள், உறையும் - வசிக்கின்ற, அ வனம் - அந்தக் காட்டை, நிரம்பு உற - நிரம்புதல் பொருந்த [இடைவிடாமல்],

வளைந்தன - சூழ்ந்து கொண்டவையாய், நெருக்கி - வருத்தி, நேர்ந்தன - எதிர்த்து, குரம்பு அறு பிணம் பட-எல்லையில்லாத பிணங்கள்பொருந்தும்படி, கொன்ற - கொன்றன: இருந்தது ஓர் மயில் உம் - (அவ்வனத்தில்) வந்திருந்ததொரு மயிலும், மாறுஇலா - ஒப்பில்லாத, புரம் - (அச்சிங்கங்களின்) நகரத்தை, புக - அடைதற்கு, போயது - (அவற்றுடன்) சென்றது; (எ - று.)

அரியிரண்டுங் கொன்றவென்க. இக்கனவினால் ராமலக்ஷ்மணர் பெருவலியுள்ள வானரர்களைத் துணையாகக்கொண்டு இலங்கையைச்சார்ந்து அங்குள்ள அரக்கரையெல்லாம் கொன்று, சீதாபிராட்டியைச் சிறைமீட்டுத் தமது நகரத்துக்குத் திரும்பிச்செல்லுதல் குறிப்பிக்கப்படுதல் காண்க. அயோத்தியென்பதன் பொருளை உட்கொண்டு, மாறிலாப்புரம் [பகையில்லாத பட்டணம்] என்று கூறியதுமாம். பி - ம்:—[1]உரம்பொரு. [2]மால். [3]நெருங்கி. [4]வரம்பு. [5]கொன்றுவாலிதின். [6]மீண்டதோர். (380)

52. ஆயிரந் [1]திருவிளக் கமைய [2]மாட்டிய
சேயொளி [3]விளக்கதொன் றேந்திச் செய்யவள்
நாயகன் றிருமனை நின்று[4]நண் ணுதன்
மேயினள் வீடணன் கோயின் மென்சொலாய்.

(இ - ள்.) மெல் சொலாய்-மென்மையான சொற்களையுடையவளே!—ஆயிரம் திருவிளக்கு-ஆயிரம் அழகிய விளக்குக்களினொளி, அமைய-பொருந்தும்படி, மாட்டிய-கொளுத்திய, சேய் ஒளி விளக்கு அதுஒன்று-சிவந்த ஒளியையுடையதொரு பெருவிளக்கை, ஏந்தி-கையிலெடுத்துக் கொண்டு, செய்யவள்-சிவந்த நிறமுடையவளொருத்தி, நாயகன் திரு மனை நின்று-ராக்ஷசராசனாகிய இராவணனது அழகியஅரண்மனையினின்றும், வீடணன் கோயில்-விபீஷணனது அரண்மனையை, நண்ணுதல் மேயினள்-அடைதலானாள்; (எ - று.)

இது, ராஜ்யலக்ஷ்மி இராவணனுடைய மாளிகையிலிருந்து ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுடைய மாளிகையைச் சார்தலைக் குறிப்பித்தல் காண்க. முதலடியில் விளக்கு-திரியிற் பற்றியெரியும் நெருப்புச் சுவாலை; இரண்டாமடியில் விளக்கு-அச்சுவாலைக்கு இடமான பொருட்கு ஆகுபெயர். 'செய்யவள்' என்றது, இலக்குமியையென்னலாம். பி-ம்:—[1]திரி. [2]நாட்டிய. [3]விளக்கம். [4]நன்னுதல். ()

53. [1]பொன்மனை புக்கவப் பொருவில் போதினில்
என்னை நீ யுணர்த்தினை முடிந்த தில்லென
அன்னையே யதன்குறை காணென் [2]றுயிழை
இன்னமுந் [3]துயில்கென விருகை கூப்பினாள்.

(இ - ள்.) பொன் மனை புக்க-(அப்பெண் என் தந்தையது) பொன்மயமான மாளிகையை அடைந்த, அ-அந்த, பொருவு இல் போதினில்-ஒப்பில்லாத சமயத்தில், நீ—, என்னை—, உணர்த்தினை-துயிலெழுப்பினாய்; (ஆதலால்), முடிந்தது இல்-(அக்கனு)

முடிந்ததில்லை, என-என்று (திரிசடை) சொல்ல,—'அன்னையே-தாயே! அதன் குறை காண்-அக்கனவின் குறையைக் காண்பாயாக,' என்று-என்றுசொல்லி, இன்னமும் துயில்கஎன-'(அதன் பொருட்டு) இன்னமுந் தூங்குவாயாக' என்றுஞ் சொல்லி, இரு கை கூப்பினள்-(தனது) இரண்டு கைகளையுங் குவித்துத் தொழுதாள்; (எ - று.)

இவ்வாறு நற்குறிகளைக் கனநிகழ்ச்சியால் முன்னமே அறிந்து கூறிய திரிசடையை நோக்கி, குறையாயுள்ள அந்தக் கனவை முற்றவும் அறியவேண்டு மென்று ஆதரங்கொண்ட சீதாபிராட்டி 'இனியும் உறங்கி அந்தக்கனவை முற்றவும் உணர்ந்து கூறுவாயாக' என்று சொல்லிக் கைகூப்பி வணங்கினளென்பதாம். பொன்-இலக்குமி போன்ற அவள், மனைபுக்க என்றுமாம். பி-ம்:—[1]பொன்னகர். [2]ஆய்வளை [3]துயிலென.

மீட்டுமத் திரிசடை யென்னு மென்சொலாள்
தோட்டடம் பொருகுழைத் தோகை யேயனுய்
கேட்டலுங் கடுவெனக் கிளருற் பாதமாய்
நாட்டினின் யாவரு நடுங்கக் காட்டுமால்.

என்று ஒருபாடல் இங்கே சில பிரதிகளிற் காண்கின்றது. இங்ஙன் காணப்படும் பிரதியில் இப்பாடலுக்குப் பின்பேதான் "ஆண்டகை" (42) என்ற பாடல் முதல் "மன்னவன்றேவி" (49) என்ற பாடல் முடியும் வரையில் உள்ளன. (382)

54.—அப்போது அநுமான் சீதை இருக்கும் அசோக வனிகையைக் காணுதல்.

இவ்விடை யண்ணலவ் விராம னேவிய
வெவ்விடை யனையபோர் [1]வீரத் தூதனும்
அவ்விடை யெய்தின னரிதி [2]னோக்குவான்
நொவ்விடை மடந்தைதன் னிருக்கை நோக்கினான்.

(இ - ள்) இ இடை-இப்படிப்பட்ட சமயத்தில், அண்ணல்-பெருந்தன்மையையுடைய, அ இராமன்-அந்த ஸ்ரீராமன், ஏவிய-அனுப்பின, வெம் விடை அனைய-கொடிய காளையைப் போன்ற, போர்-போரில் வல்ல, வீரம்-வீரத்தன்மையையுடைய, தூதன் உம்-தூதனாகிய அநுமானும்,—அரிதின்-அருமையாக, நோக்குவான்-பார்த்துவருபவனாய், அ இடை-அந்த இடத்தை, எய்தினன்-அடைந்து, நொ இடை மடந்தைதன்-(மிகவும் மெல்லியதாதலால்) வருந்துகின்ற இடையையுடைய பிராட்டியின், இருக்கை-இருப்பிடத்தை, நோக்கினான்-பார்த்தான்; (எ - று.)

மேல் 63-ஆஞ் செய்யுளில் சீதையை அநுமான் நேரிற்கண்ட செய்தியைக் கூறுவதனால், ஆசிரியர் இச்செய்யுளில், சீதையிருக்கின்ற அசோகவனிகையைக் கண்டதையே கூறுகின்றனரென உணர்க. இராமபிரானது தூதனாய் இலங்கையிற்புகுந்து 'சீதையை

எங்குக்காண்போம்?' என்னுங் கவலேயோடு ஓரிடத்தையும் விடாமல் உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டு வருபவனுகிய அனுமான், சீதாபிராட்டியெழுந்தருளியிருக்கின்ற அவ்வசோகவனிகையைக் காணலாயின னென்க. விடை-வ்ருஷம்: இது, கம்பீரமான தோற்றத்துக்கும் நடைக்கும் வலிமைக்கும் உவமை. நொவ்விடை-வினைத்தொகை; இடைக்கு வருத்தம்-பருத்த உறுப்பைப் பரித்தலினுலாகியது. பி-ம்:—[1]வீரர் வீரனும். [2]நோக்குடை. (383)

55.-துயிலினுற் சோர்ந்துகிடந்த அரக்கியர் உணர்ந்தெழுந்து அப்பொழுது படைகளே யேந்திக்கொண்டு திரளுதல்.

அவ்வயி னரக்கிய ரறிவுற் றம்மவோர்
செவ்வையி றுயினமைச் [1]செகுத்த தீதெனு
எவ்வயின் மருங்கினு மெழுந்து வீங்கினுர்
வெவ்வயின் மழுவெழுச் சூல[2]வெங்கையார்.

(இ - ள்.) அ வயின்-அப்பொழுது, அரக்கியர்-(பிராட்டிக்குக் காவலாகவுள்ள) இராக்ஷசிகளெல்லாம்,—அறிவுற்று - தூக்கம் தெளிந்து, 'அம்ம-ஆச்சரியம்! ஓர்-ஒரு, செவ்வைஇல்-நன்மையில்லாத, துயில் ஈது-இந்தத் தூக்கம், நமை-நம்மை, செகுத்தது-கெடுத்தது,' எனு-என்றுசொல்லி, எ வயின் மருங்கின்உம் - எல்லாப்பக்கங்களிலும், எழுந்து-எழுந்திருந்து,—வெம்-கொடிய, அயில்-வேலேயும், மழு-மழுவையும், எழு-வளேதடியையும், சூலம்-சூலத்தையும், வெம் கையார்-கொடிய கையிற்கொண்டவர்களாய், வீங்கினுர்-திரண்டார்கள்; (எ - று.)

சீதாபிராட்டியின் சிறைக்காவலாக இராவணனேவியுள்ள அரக்கியர் சற்றுக்கண்ணயர்ந்துகிடந்து திடீரென்று துயிலுணர்ந்தெழுந்து 'நமது அரசன் கட்டளேக்கு மாருகக் கண்ணுறங்கிவிட்டோமே!' என்று அஞ்சித் துணுக்குற்றுத் தமதுசெயலேப் பழித்திட்டு, வேல் மழு முதலிய படைகளேக் கைகளிலேந்திக்கொண்டு நாற்புறத்திலும் திரண்டன ரென்பதாம். முதலடி-முற்றுமோனே. அம்ம-வியப்பிடைச்சொல். பி- ம்:—[1]செய்ததீங்கெனு. [2]ஏந்திஞர், ஏந்தியே. (384)

56.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - அவ்வரக்கிமார்களின் தன்மையைத் தெரிவிக்கும்.

வயிற்றிடை வாயினர் வளேந்த நெற்றியிற்
குயிற்றிய விழியினர் கொடிய நோக்கினர்
எயிற்றினுக் கிடையிடை யானே [1]யாளிபேய்
துயிற்கொள்வெம் பிலனெனத் தொட்ட வாயினர்.

(இ - ள்.) (அவ்வரக்கியருட் சிலர்), வயிற்றிடை-வயிற்றில், வாயினர்-வாயையுடையவர்கள்; வளேந்த-வளேவாகவுள்ள, நெற்றியில்-நெற்றிநடுவிலே, குயிற்றிய-(கடவுளால்) அமைக்கப்பட்ட,

விழியினர்-கண்ணையுடையவர்கள்; கொடியநோக்கினர் - பயங்கரமான பார்வையை யுடையவர்கள்; எயிற்றினுக்கு இடை இடை-பற்களுக்கு நடுவே நடுவே,[1]யானை-யானைகளும், யாளி-யாளிகளும், பேய்-பேய்களும், துயில் கொள்-நித்திரை கொள்ளுகின்ற, வெம்-கொடிய, பிலன் என-மலைக்குகைபோல, தொட்ட-ஆழமாகவுள்ள, வாயினர்- வாயையுடையவர்கள்; (எ - று.)

அங்குள்ள அரக்கியர்யாவரும் கண்டமாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டு அஞ்சும்படி கோரரூபமுடையவரென்பது இங்கு விளங்கும். யாளி-யானையைக் கொல்வதும் சிங்கம்போல்வதும் துதிக்கையையுடையதுமாகியதொரு மிருக விசேஷம். துயிற்கொள்-எதுகை நோக்கிய விகாரம். பி - ம்:—[1]யாளிகள். (385)

57. **ஒருபது கையின ரொற்றைச் சென்னியர்**
இருபது தலையின ரிரண்டு கையினர்
[1]வெருவருந் தோற்றத்தர் விகட வேடத்தர்
பருவரை யெனமுலை பலவு நாற்றினர்.

(இ - ள்.) ஒரு பது கையினர் - பத்துக்கைகளையுடையவர்; ஒற்றை சென்னியர்-ஒரு தலையையுடையவர்; இருபது தலையினர்-இருபது தலைகளையுடையவர்; இரண்டு கையினர் - இரண்டு கைகளையுடையவர்; வெருவரு தோற்றத்தர்-(யாவரும்) அஞ்சுதற்குக் காரணமான ரூபத்தை யுடையவர்; விகட வேடத்தர்-வெவ்வேறு வகைப்பட்ட (ஆடை முதலிய) கோலங்களையுடையவர்; பருவரை என-பருத்த மலைகள் போல, முலை பலஉம்-பலதனங்களும், நாற்றினர்-தொங்கப்பெற்றவர்; (எ - று.)

விகடவேடத்தர்-வேறுபட்ட [காண்பதற்கு விகாரமாகிய] வடிவமுள்ளவரென்று பொருள் கூறலுமாம். வேடம்-வேஷம். நாற்றினர், நால்என்பதன் பிறவினையாகிய நாற்று-பகுதி. பி-ம்:—[1]வெருவரு. (386)

58. **சூலம்வாள் சக்கரந் தோட்டி தோமரம்**
காலவேல் கப்பணங் கற்ற கையினர்
ஆலமே யுருவுகொண் டனைய மேனியர்
[1]பாலமே தரித்தவன் வெருவும் [2]பான்மையர்.

(இ - ள்.) சூலம்-முத்தலைவேலும், வாள்-வாளும், சக்கரம்-சக்கரமும், தோட்டி-அங்குசமும், தோமரம் - இருப்புலக்கையும், கால(ன்) வேல் - யமனுக்கொப்பான பெருவேலும், கப்பணம் - கைவேலும், (ஆகிய இவ்வாயுதங்களை எறிதற்கு), கற்ற-பழகிய, கையினர்-கையையுடையவர்கள்: ஆலம்ஏ - விஷந்தான், உருவு கொண்டு அனைய - (பெண்) வடிவங்கொண்டுவந்தாற் போன்ற, மேனியர்-உடம்பின் கருநிறத்தையுடையவர்; பால் அம் தரித்தவன்ஏ-பாலபோல் வெண்ணிறமுள்ள கங்காஜலத்தை (ச் சடையிற்) கொண்ட (சங்காரக்கடவுளாகிய) உருத்திர மூர்த்தியும், வெருவும்-அஞ்சும்படியான, பான்மையர்-தன்மையையுடையவர்;

சர்வசங்காரக்கடவுளும் அஞ்சத்தக்கவரென்று அரக்கியரது மிக்க கொடுமையை ஈற்றடியில் விளக்கினர். தோமரமென்று பேரீட்டிக்கும் பெயருண்டு. எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஊழ் வினைக்கு ஏற்பக் காலத்தை வரையறுத்தலால் காலன் என்று யமனுக்குப் பெயர். கப்பணம்-இரும்பால் யானைநெருஞ்சி முள்ளாகப் பண்ணியது என்பர், நச்சினார்க்கினியர். ஆலம்-ஹாலம். தோட்டி-மாவெட்டி. அம்-நீர். பாலம் தரித்தவன்-நெற்றியிலே (கண்ணைக்) கொண்டுள்ளவன் என்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]வாலமே. [2]வன்மையர். (387)

59. கரிபரி வேங்கைமாக் கரடி யாளிபேய்
அரிநரி நாயென வணிமு கத்தினர்
வெரிநுறு முகத்தினர் விழிகண் மூன்றினர்
புரிதரு கொடுமையர் புகையும் வாயினர்.

(இ - ள்.) கரி-யானையும், பரி-குதிரையும், வேங்கை மா - புலியும், கரடி-கரடியும், யாளி-யாளியும், பேய்-பேயும், அரி-சிங்கமும், நரி-நரியும், நாய்-நாயும், என-ஆகிய இவைபோல, அணி-பொருந்திய, முகத்தினர்-முகத்தையுடையவர்; வெரிந்உறு - முதுகிலே பொருந்திய, முகத்தினர்-முகத்தையுடையவர்; விழிகள் மூன்றினர்-மூன்று கண்களையுடையவர்; புரி தரு கொடுமையர்-செய்கின்ற கொடுந் தொழிலையே யுடையவர்; புகையும் வாயினர்-புகைகின்ற வாயை யுடையவர்; (எ - று.)

அவ்வரக்கியர் யானைமுகம் குதிரைமுகம் முதலாகப் பலவகைக் கொடிய மிருகங்களின் முகங்கள் அமையப்பெற்று இவ்வாறு உடம்புகளுக்குத் தக்க முகம் அமையாமல் அருவருப்புக்கும் அச்சத்துக்கும் இடமான தோற்றமுடையவரென்பதாம். (388)

60.—துயிலுணர்ந்த அரக்கிமார் சீதாபிராட்டியைச் சூழ்ந்துகொள்ளுதல்.

எண்ணினுக் களவிட லரிய வீட்டினர்
கண்ணினுக் களவிட லரிய காட்சியர்
பெண்ணெனப் பெயர்கொடு திரியும் [1]கூற்றினர்
துண்ணெனத் துயிலுணர்ந் [2]தெழுந்து சுற்றினர்.

(இ-ள்.) எண்ணினுக்கு-மனத்திற்கும், அளவு இடல் அரிய-அளவிடுதற்கு அருமையான, ஈட்டினர் - வலிமையையுடையவர்களும், கண்ணினுக்கு அளவு இடல் அரிய-கண்களுக்கு அளவிட அருமையான, காட்சியர் - தோற்றமுடையவர்களும், பெண் என பெயர் கொடு திரியும்-பெண்களென்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு திரிகிற, கூற்றினர் - யமன்கள் போன்றிருப்பவருமாகிய அரக்கிமார்,—துண்ணென - திடுக்கென்று, துயில் உணர்ந்து - தூக்கம் விழித்து, எழுந்து சுற்றினர் - எழுந்துவந்து (சீதையைச்) சுற்றிக் கொண்டார்கள்; (எ - று.)

ஈடு - பலம்; ஈட்டு என எடுத்துத் திரட்சியென்றும் கொள்ளலாம். [1]பெற்றியர் என்ற பாடத்திற்கு, பெற்றி - பௌருஷம் என்க. பி - ம்:—[2]எவரும். (389)

61.—அப்போது சீதை வருந்துதலும், அநுமான் ஆங்கு மரத்தின்மே லிருத்தலும்.

ஆயிடை [1]யுரையழிந் தழகன் றேவியும்
தீயனை யவர்முக நோக்கித் தேம்பினள்
நாயகன் றூதனும் விரைவி னண்ணினன்
[2]ஓய்வில னுயர்மரப் பணையி னும்பரான்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்பொழுது, அழகன் தேவிஉம் - சர்வாங்க சுந்தரனாகிய இராமபிரானது மனைவியான சீதையும், உரை அழிந்து - பேச்சு ஒடுங்கி, தீ அனையவர் முகம் நோக்கி -நெருப்புப் போலக்கொடிய அவ்வரக்கிமாரது முகங்களைப் பார்த்து, தேம்பினள் - வாடினாள்; நாயகன் தூதன்உம் - இராமதூதனாகிய அநுமானும்,—ஓய்வு இலன்-சோர்வற்றவனாய், விரைவில் நண்ணினன் - சீக்கிரத்தில் (அங்குவந்து) சேர்ந்து, உயர் மரம் பணையின் உம்பரான் - உயர்ந்து வளர்ந்திருப்பதான ஒருமரத்தின் கிளையின் மேலுள்ளவனானான்; (எ - று.)

அரக்கியர்களின் கொடுமைக்கு அஞ்சிப் பிராட்டி ஒடுங்கியிருக்கையில், அநுமான் அங்குள்ளதொரு ஓங்கிய மரக்கிளையில் வந்து சேர்ந்தன னென்பதாம்.பி-ம்:—[1]உரையவிழ்ந்து. [2]ஓய்விலது.

62.—அரக்கியர் ஆயுதங்களோடு திரண்டதன் காரணத்தை அநுமான் கருதுதல்.

அரக்கிய ரயின்முத லேந்து மங்கையர்
நெருக்கிய குழுவினர் துயிலு நீங்கினர்
இருக்குநர்[1]பலரிதற் கேது வென்னெனாப்
பொருக்கென வவரிடைப் பொருந்த நோக்கினன்.

(இ - ள்.) 'அரக்கியர் பலர் - இராட்சசிகள், அயில் முதல் - வேல் முதலிய ஆயுதங்களை, ஏந்தும் - தரித்த, அம் கையர் - அகங்கையை யுடையவர்களும், நெருக்கிய குழுவினர் - நெருக்கமுள்ள கூட்டமாகக் கூடினவரும், துயிலும் நீங்கினர்-தூக்கமும் தெளிந்தவர்களுமாய், இருக்குநர் - (இங்கே) இருக்கின்றார்கள்; இதற்கு ஏது என் - இதற்குக் காரணமென்ன?' எனா - என்று சிந்தித்து, அவர் இடை- அவர்களுள்ள இடத்தை, பொருக்கென-விரைவாக, பொருந்த நோக்கினன் - உற்றுப் பார்த்தான், (அநுமான்);

அரக்கியர் துயிலுணர்ந்துவந்து வேல்முதலிய படைகளைக் கையிற் கொண்டு சீதாபிராட்டியைச் சூழ்ந்துகொண்டு நெருங்கி நிற்க, அவ்வரக்கியர்கூட்டத்தைக் கண்ட அநுமான் 'இவர்கள்

இங்ஙனம் திரண்டிருக்கக் காரணம் யாது?' என்ற எண்ணத்தோடு அந்த இடத்தை உற்றுப்பார்க்கலாயின னென்பதாம். பொருக்கென - விரைவுக்குறிப்பு. பி - ம்—[1]மற்றிதற்கு. (391)

63.—உற்றுப்பார்த்த அநுமான் அவர்கள் நடுவில் சீதாபிராட்டியைக் காணுதல்.

விரிமழைக் குலங்கிழித் [1]தொளிரு மின்னெனக்
கருநிறத் தரக்கியர் குழுவிற் கண்டனன்
[2]குருநிறத் தொருதனிக் கொண்ட லாமெனுக்
[3]கருநிறத் தழகனுக் கமைந்த காந்தையை.

(இ - ள்.) குரு நிறத்து - (திருமேனியின்) சிறந்த நிறத்தினால், ஒரு தனி கொண்டல் ஆம்- தனிப்பட்டதொரு நீர்கொண்ட மேகம் போலும், எனு - என்னுமாறு, கருநிறத்து அழகனுக்கு -கருநிறத்தைக்கொண்ட கட்டழகை யுடையனான இராமபிரானுக்கு, அமைந்த - ஏற்ற, காந்தையை- மனைவியான சீதாபிராட்டியை,— விரி - (ஆகாயத்திற்) பரவுகிற, மழை குலம் - கறுத்த மேகக்கூட்டத்தை, கிழித்து - (நடுவிற்) பிளந்துகொண்டு, ஒளிரும் - (அங்கு) விளங்குகிற, மின் என - மின்னலைப் போல, கரு நிறத்து அரக்கியர் குழுவின் - கரிய நிறத்தையுடைய அரக்கிமார் கூட்டத்தினிடையில், கண்டனன் - பார்த்தனன், (அனுமான்); (எ - று.)

சீதாபிராட்டி, கரிய மேகக்கூட்டங்களைப் பிளந்துகொண்டு மின்னற்கொடி விளங்குவதுபோலக் கன்னங்கரேலென்று தோன்றுகின்ற அரக்கியர் கூட்டத்தின் நடுவில் விளங்குவதை அனுமன் கண்டன னென்பதாம். [2]உருநிறத் தொருதனிக்கொண்டலூழியா, னிருநிறத் துற்றவெற்கியைந்த காந்தத்தை' என்ற பாடத்திற்கு - உருவின் [திருமேனியின்] நிறத்தினால் ஒப்பற்றுத் தனித்துள்ள மேகம்போன்று ஊழிக்காலத்திலும் அழியாதிருப்பவனாகிய திருமாலின் பரந்தமார்பிற் பொருந்தி என் பக்திக்கு ஏற்று மனத்தைக் கவரும் பிராட்டியை என்க; "அகலகில்லேனிறையுமென்று அலர்மேல் மங்கை யுறை மார்ப" என்றவாறு ஒரு நொடிப்பொழுதும் திருமாலின் திருமார்பை விட்டுப் பிரியாதவளாகிய இலக்குமியினது திருவவதாரமான சீதையை யென்றவாறு. 'எற்கியைந்தகாந்தம்' என்பதனால், நூலாசிரியர் தாம் பிராட்டிபக்கல் வைத்துள்ள பக்தி அதிசயத்தையும், அப்பிராட்டியினது ஒப்புயர்வில்லாத பேரழகையும் விளக்கினார். காந்தம் - அழகிய பொருள் என்றும் அர்த்தமுண்டு. இது, இப்படலத்துக்கு உயிர்நிலைச் செய்யுள். பி - ம்:—[1]ஒங்கு. [3]திருவுருப்பொலியுமோர் செல்வன் றேவியை. (392)

64.—இதுவும் மேற்கவியும் - ஒருதொடர்: இவள் சீதையே யென்று நினைத்து, அநுமான் மிகமகிழ்தல்.

தொடர்க்கரு மரக்கியர் [1]காவல் சுற்றுளாள்
மடக்கொடி சீதையா மாத ரேகொலாம்

கடற்றுணை நெடியதன் கண்ணி னீர்ப்பெருந்
தடத்திடை யிருந்ததோ ரன்னத் தன்மையாள்.

(இ - ள்.) தொடற்கு அரும் - தொடுவதற்குங் கூடாத [மிகப் பயங்கரமான அல்லது அருவருப்பைத்தருகிற], அரக்கியர் - அரக்கிமார்களால், காவல் சுற்றுஉளாள் - சுற்றிலுங் காவல் செய்யப்பட்டுள்ளவளாகிய, மடம் கொடி - இளைய பூங்கொடிபோன்ற இம்மகள், கடல் துணை நெடிய - கடலவ்வளவு பெரியனவாகிய, தன் கண்ணின் - (தனது) கண்களினின்றும் பெருகுகிற, நீர் - நீராகிய, பெரு தடத்திடை - பெரிய தடாகத்தினடுவில், இருந்தது - இருந்ததாகிய, ஓர் - ஒரு, அன்னம் - அன்னப்பேடு போன்ற, தன்மையாள் - தன்மையை யுடையவளாதலால் [இடைவிடாமற் கண்ணீர் வெள்ளத்தைப் பெருக்குதலால்], சீதை ஆம் மாதர் ஏ கொல் ஆம் - சீதாபிராட்டியாரேபோலும்; (எ - று.)

ஒரு தடாகத்தின் நடுவில் அன்னப்பறவை தங்கியிருத்தல் போலத் தனது மிகப்பரந்த கண்களினின்று நீர் வெள்ளம் பெருகித் தடாகமாக, அதன் நடுவே அரக்கியர் சூழ்ந்து காவல் செய்ய இருக்கின்றாளாதலால், இந்நங்கை, சீதாபிராட்டியாகவே இருக்கவேணுமென்று அனுமான் ஊகித்தனனென்பதாம். கண்ணநீரைப்பெருக்கிக்கொண்டிருத்தலால், இவள்சீதையென்று கண்டனனென்க: பின்னர்த் திருவடிதொழுத படலத்தில் "கண்டனென் கற்பினுக்கணியைக் **கண்களால்**" என்றும், "அணங்கனாளை...... **கண்ணினீர்க் கடலிற் கண்டேன்**" என்றும் கூறுவது காண்க. கடற்றுணைநெடியதன்கண் - "அஞ்சொற்களமுதிலள்ளிக் கொண்டவள் வதனமைதிர், கஞ்சத்தி னளவிற்றேனுங்கடலினும் பெரிய கண்கள்" என்றார், ஆரணியகாண்டத்தும்.

"தொடற்கரும்" என்னும் இச்செய்யுள்தொடங்கி, அடுத்த செய்யுளில் 'தேவியே' என்பதுவரையில் அநுமான் தன்னுள்ளத்தில் நினைவது. பி - ம்:—[1]குழுவிற்சுற்றிட. (393)

65. [1]**வீடின தன்றறன் யானும் வீகலேன்**
தேடினென் கண்டனென் றேவி யேயெனு
ஆடினன் பாடின [2]னண்டு மீண்டும்பாய்ந்து
ஓடின னுலாவின னுவகைத் தேனுண்டான்.

(இ - ள்.) (ஆதலால்), அறன் - தருமம், வீடினது அன்று - அழிந்ததன்று; யான் உம் - நானும், வீகலேன் - (இனி) இறக்கமாட்டேன்; (ஏனென்றால்), தேடினென் - (பிராட்டியைத்) தேடிவந்த யான், கண்டனென் - (இப்பொழுது அவரைப்)பார்த்தேன்; தேவி ஏ - இவள் பிராட்டியேயாம், எனு - என்றுதெளிந்து, (அனுமான்), உவகை தேன் உண்டான் - ஆனந்தமாகிய மதுவைப்பருகியவனாகி, ஆடினன் - கூத்தாடினான்; பாடினன் - கீதம்பாடினான்; ஆண்டு உம் ஈண்டு உம் பாய்ந்து ஓடினன் உலாவினன் - அங்கும் இங்கும் [எங்கும்] குதித்து ஓடி உலாவினான்; (எ - று.)

கீழ்ச் சீதையைக் காணுதபொழுது தருமம் பொய்த்தது என்றும், தான் இறப்பதாகவுங் கருதின ஞதலால், இங்கு 'வீடின தன்றறன் யானும் வீகலேன்' என்கின்ருன். இது சில பிரதியில் 'எள்ளரு' (66) என்ற பாடலுக்குப்பின். பி - ம்:—[1]வீடியதீவினை. [2]அங்குமிங்கும். (394)

66.—இதுமுதற் பதினெருகவிகள் - அநுமான் தன்னுட்கூறும் வார்த்தை.

எள்ளரு முருவி [1]னல் லிலக்க ணங்களும்
வள்ளறன் னுரையொடு மாறு கொண்டில
கள்ளவா ளரக்க னக் கமலக் கண்ணனுர்
உள்ளுறை யுயிரினை யொளித்து வைத்தவா.

இதுமுதல் பன்னிரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எள் அரும் - நிந்தித்தற்குக் கூடாத, உருவின் - (இப்பிராட்டி) வடிவத்தின், நல் இலக்கணங்கள் உம் - நல்ல லக்ஷணங்களெல்லாமும், வள்ளல் தன் உரையொடு - வரையாது கொடுக்குந்தன்மையுள்ள இராமபிரான் அடையாளஞ் சொன்ன வார்த்தைகளோடு, மாறுகொண்டில - (சிறிதும்) வேறுபட்டன வில்லை; கள்ளம் வாள் அரக்கன் - வஞ்சனையையுடைய வாள் போலுங் கொடிய இராவணன், அ கமலம் கண்ணனுர்-அழகிய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருக்கண்களையுடைய அந்த இராமனது, உள் உறை உயிரினை-உடம்பினுள்ளே தங்கிய உயிர் போன்ற பிராணநாயகியை, ஒளித்து வைத்த ஆ-(பிறர்க்குத் தெரியாமல்) மறைத்து வைத்த விதம், (என்னே!) (எ-று.)

இப்போது காணப்படுகின்ற இவளது வடிவம் நல்லிலக் கணங்கள் யாவும் அமையப்பெற்று இராமபிரான் கூறியபடியே உள்ளது; இப்படி கட்டழகு அமைந்து இராமபிரானது உயிர்க் குச் சமமான இவளைப் பாவியான இராக்கதன் கவர்ந்து வந்து இங்கே ஒளித்துள்ளானே! என்று அநுமான் இரங்கிக்கூறின னென்பதாம். முடிக்குஞ்சொல் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. பி - ம்:—[1]அவ்விலக்கணங்களும். [2]நற். (395)

67. **மூவகை [1]யுலகையு முறையி னீக்கிய**
[2]பாவிதன் னுயிர்கொள்வா னிழைத்த [3]பண்பிதால்
ஆவதே [4]யையமி லரவி னீங்கிய
தேவனே யவனிவள் கமலச் செல்வியே.

(இ - ள்.) இது-(சீதையைச் சிறைவைத்த) இத்தொழில், மூவகை உலகை உம்-(சுவர்க்கம், பூமி பாதாளம் என்னும்) மூன்று உலகங்களையும், முறையின் நீக்கிய-நல்லொழுக்கத்தினின்றும் விலகச்செய்த, பாவி-கொடுந்தொழிலுடையவனுகிய இராவணன், தன் உயிர் கொள்வான்-தனது உயிரை (இராமன்) வாங்கும்

பொருட்டு, இழைத்த-செய்த, பண்பு-செயலாம்; ஆவதுஏ-அங்ஙனேதான்; ஐயம் இல்-சந்தேகமில்லை; அவன்-ஸ்ரீராமன், அரவின் நீங்கிய-(பரமபதத்தில்) ஆதிசேஷ சயனத்தினின்றும் நீங்கிவந்து (இங்கு) அவதரித்த, தேவன்ஏ-ஸ்ரீமந் நாராயணனே யாவன்; இவள்-சீதை, கமலம் செல்விஏ-செந்தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கிற செல்வத்துக்கு உடையவளான ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மியேயாவள்; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

இராமபிரான் சீதை இவர்களது நல்லிலக்கணத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அப்பிரான் திருமாலின் அவதாரமும் இவள் இலக்குமியின் அவதாரமுமாகவே இருக்கவேணும்; இப்படிப்பட்டவர்களைப் பாவி இராவணன் பிரித்து வைத்தது தன்னுயிர்க்கு உலைவைத்துக் கொண்டதுதா னென்று அநுமான் கருதின னென்க. உலகம் பதினன்காயிருக்க 'மூவகையுலகு' என்றது என்னை யெனின்?— மேல் கீழ் நடு என்கிற நோக்கத்தாலென்க. இராவணன் எல்லாவுலகங்களிலுஞ் சென்று ஆங்காங்கு அவரவர் செய்யும் யாகம் தவம் தியானம் யோகம் முதலியவற்றிற்கு எல்லாம் இடையூறு செய்தவ னுதலால், 'முறையினீக்கிய பாவி' எனப்பட்டான், ஐயம்-பலதலையாய அறிவு. 'ஆவதே யையமில்' என்பதை மத்திமதீபமாகப் பின்வாக்கியத்திலுங் கூட்டலாம். பி-ம்:—[1]உலகமும். [2]பாவியர். [3]பண்பினுல். [4]அரவணைத்துயிலும். ()

68. மாசுண்ட மணியனுள் வயங்கு [1]வெங்கதிர்த்
தேசுண்ட திங்களு மென்னத் தேய்ந்துளாள்
காசுண்ட கூந்தலாள் கற்புங் காவலும்
ஏசுண்ட தில்லையா லறத்துக் கீறுண்டோ.

(இ - ள்.) மாசு உண்ட-அழுக்குப் படிந்த, மணி-இரத்தினத்தை, அனுள்-ஒத்தவளும்,—வயங்கு-விளங்குகிற, வெம் கதிர்-வெம்மையாகிய கிரணங்களையுடைய சூரியனது, தேசு உண்ட-ஒளி படப்பெற்ற, திங்கள்உம் என்ன-சந்திரன்போல [சூரியன் முன்னே நின்ற சந்திரன்போல], தேய்ந்துஉள்ளாள் -(தேககாந்தி) மழுங்கியுள்ளவளும்,—காசு உண்ட கூந்தலாள்-அழுக்குப்பிடித்த கூந்தலையுடையவளும் ஆகிய இத்தேவியின், கற்புஉம்-கற்பு நிலையும், காவல்உம்-(அதினின்றும் வழுவாமைக்குக் காரணமான) மனக்காவலும், ஏசு உண்டது இல்லை-குற்றம் பொருந்தினதில்லை; அறத்துக்கு-தருமத்துக்கு, ஈறு-அழிவு, உண்டோ-உளதாகுமோ? [ஒருநாளும் உண்டாகாதென்றபடி]; (எ - று.)

மாசுபடிந்த மணிபோல உடம்பு புழுதிபடிந்திருக்கப் பெற்றவளும், சூரியன் முன் சந்திரன்போல ஒளிமங்கியுள்ளவளுமாகிக் கூந்தல் அழுக்குப் பிடித்திருக்கின்ற இவளைக்காணும்போதே இவளது கற்பும் காவலும் ஏசுண்ணவில்லை யென்பது தெற்றென விளங்கு மென்று அநுமான் கருதினனென்பதாம். கற்பும் காவலும் தனித்தனி ஏசுண்டதில்லை யென்க. கற்பும் காவலும் ஏசுண்

ணுமையை விளக்குதலால், 'மாசுண்டமணியனுள்' என்பது முதலிய மூன்றும் - கருத்துடையடைகொளியாம். 'மாசுண்ட ஏசுண்டதில்லை' என்ற சிறப்புப்பொருளை 'அறத்துக்கு ஈறுண்டோ' என்ற பொதுப்பொருள் சாதித்து நிற்பது-வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி. திங்களும், உம்மை-இசைநிறை. பி - ம்:—[1]வெங்கதிர்க்கேசுண்ட. (397)

69. புனைகழ லிராகவன் [1]பொற்பு யத்தையோ
வனிதையர் திலகத்தின் மனத்தின் மாண்பையோ
வனைகழ லரசரின் [2]வண்மை [3]மிக்கிடும்
சனகர்தங் குலத்தையோ [4]யாதைச் சாற்றுகேன்.

(இ-ள்.) புனை கழல்-அணிந்த வீரக்கழலையுடைய, இராகவன்-ஸ்ரீராமனது, பொன் புயத்தையோ-அழகிய தோள்களையோ? வனிதையர் திலகத்தின்-பெண்களுக்கெல்லாம் நெற்றியிலிடுந் திலகம்போல அழகு செய்தலாற் சிறந்த பிராட்டியின், மனத்தின்-நெஞ்சினது, மாண்பையோ-பெருங்குணத்தையோ? கழல் வனை-வீரக்கழலை யணிந்த, அரசரின்-அரசர்கட்கு இருக்கவேண்டிய, வண்மை-உதாரகுணம், மிக்கிடும்-(தன்னிடத்தில்) மிகுதியாக் கொண்டுள்ள, சனகர்தம்-சனகமகாராஜரது, குலத்தையோ-வமிசத்தையோ? யாதை-(இவற்றுள்) எதை, சாற்றுகேன்-புகழ்ந்து சொல்லுவேன் (யான்)? (எ-று.)

இவ்வாறு நற்குணநற்செயல்களால் ஒப்புயர்வின்றி விளங்குகின்ற சீதாபிராட்டியைப் பெறுமாறு பாக்கியஞ் செய்திருத்தலால் இராமபிரானது திருத்தோள்களும், ஒப்புயர்வின்றிச் சிறந்து விளங்குகின்ற இராமபிரானைச் சேர்ந்து மிக்கவருத்தம் நேர்ந்தும் தனது உறுதியினின்று சிறிதும் குறைவின்றித் திண்மை வாய்ந்திருத்தலால் சீதாபிராட்டியின் மாட்சிமைபெற்ற மனமும், இங்ஙனம் எல்லாப்படியாலும் மிகச்சிறந்த பெண்ணருங்கலத்தைப் பெறும் நற்பேறு பெற்றதனால் சனகர்தங் குலமும் புகழத்தக்கனவாயின வென்க. சீதாபிராட்டியின் கற்புநிலை கெடாமைக்கு மனமாட்சியே சிறந்த காரணமாதல் பற்றி, அதனை இச்செய்யுளில் நடுநாயகமாக அமைத்தனர். சில பிரதிகளில் 'சனகர்தங்குலத்தையோ தருமங் காத்தபேர், அனகர்தங்குலத்தையோ யாதைச் சாற்றுகேன்' என்று பின்னடிகள்: இப்பாடத்தில் எதிர்நிரனிறையாக, இராகவன் சீதை என்ற இருவர் குலமும் கூறப்பட்டன என்க. பி - ம்:—[1]புயத்தையோ புகழ். [2]வளமை. [3]வீக்கிடும். [4]யாது. (398)

70. தேவரும் பிழைத்திலர் தெய்வ வேதியர்
ஏவரும் பிழைத்நில ரறமு [1]மீறின்றுள்
யாவதிங் கினிச்செய லரிய தெம்பிராற்கு
ஆவவென் னடிமையும் பிழைத்தின் றுமன்றே.

(இ - ள்.) தேவரும் - தேவர்களும், பிழைத்திலர் -ஒருகுற்றமுஞ் செய்தாரில்லை; தெய்வம் வேதியர் ஏவரும்-(பூமிக்குத்) தேவர்களாகிய அந்தணர்களெல்லாரும், பிழைத்திலர் - ஒருதவறுஞ்

செய்தாரில்லை; அறம்உம் - தருமமும், ஈறு இன்று - அழிவுடைய தன்று; இனி - இனிமேல், எம்பிராற்கு - எமது தலைவனாகிய இராமபிரானுக்கு, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், செயல் அரியது - செய்தற்கு அரிய தொழில், யாவது-யாது உள்ளது! ஆவ-(எல்லாக் காரியங்களும்) கைகூடுவனவாம்; என் அடிமைஉம் - எனது அடிமைத்தனமும், பிழைத்தின்று ஆம் - தவறாததாம்; (எ - று.) —அன்றோ - ஈற்றசை.

சீதாபிராட்டி தனது கற்புநிலையினின்று தவறியிருந்தால் அப்போது இராவணவதம் நேர்தற்கு இடமில்லாமல் தேவர் முதலியோர் பாவஞ் செய்தவர்போலத் துயரத்தை எப்போதும் அனுபவிக்க நேரிடும்: அப்பிராட்டி சிறிதும் தனது கற்புநெறியி னின்று தவறவில்லையாதலால், 'தேவர் முதலியோர் பிழைத்திலர்' என்றும், இனி இராமபிரான் இராவணசங்காரஞ் செய்யத் தருமஞ் செழித்தோங்குமாதலால் 'அறமுமீறின்றால்' என்றும், இனி இராமபிரான் நினைத்தபடி எல்லாம் கைகூடுமாதலால் 'யாவதிங் கினிச் செயலரியது எம்பிராற்கு' என்றும், தான் செய்த அடிமைத் தொழில் இப்போது பெரும்பயன்விளைக்கு மென்பான் 'என்னடி மையும் பிழைத்தின்றாம்' என்றும் அநுமன் கருதினன். ஆவ என் பதை ஆவது என்பதன் விகாரமாகக் கொண்டால், எம்பிரானுக்கு ஆவதாகிய எனது அடிமை யென்க. பிழைத்தின்று = பிழைத்த தின்று. பி - ம்:—[1]இற்றில. (399)

71. [1]கேழிலா ணிறையிறை கீண்ட தாமெனின்
ஆழியான் முனிவெனு மாழி[2]மீக்கொள
ஊழியி னிறுதிவந் துறுமென் றுன்னினேன்
[3]வாழிய ருலகினி வரம்பி னாளெலாம்.

(இ - ள்.) கேழ் இலாள் - ஒப்பில்லாத சானகியினது, நிறை - கற்பு நிலைமை, இறை - சிறிது, கீண்டது ஆம் எனின்-சிதைந்ததா மாறால், ஆழியான் - ஆஜ்ஞாசக்கரமுடைய ஸ்ரீராமனது, முனிவு எனும் - கோபமென்கிற, ஆழி - கடல், மீ கொள-மேலேபொங்கி யெழ, ஊழியின் இறுதி - (உலகமுழுவதும் அழியும்) யுகமுடிவு காலம், வந்து உறும் என்று - வந்துநேரு மென்று, உன்னினேன் - எண்ணினேன்; (நிறை சிறிதும் தவறாமையால்), இனி—, உலகு - உலகங்கள், வரம்பு இல் நாள் எலாம்-எல்லையில்லாத காலதத்துவ முள்ளவளவும், வாழியர் - வாழக்கடவன; (எ - று.)

சில மாதகாலமாகச் சீதாபிராட்டி தான் தனியே அரக்கரிடை யில் அகப்பட்டதனால் ஒருகால் கற்புநிலையினின்று தவறுவ ளாயின்,அப்போது இராமபிரானது சினக்கடல் பொங்கி உலகெல் லாம் அழித்தொழித்துவிடுமே யென்று அஞ்சி யிருந்தேன்; இப் போது அவ்வாறு ஐயப்படுதற்கு ஏதுவில்லை யென்று தெற்றென விளங்குதலால், இனி உலகம் யாதொரு குறையுமின்றி வாழ்வ தாக என்று அநுமான் வாழ்த்தின னென்க. நிறை - நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல். பி - ம்:—[1]கேழிலாநிறை. [2]மீக்கொளின். [3]வாழிய வுலகினில். (400)

72. வெங்கனல் [1]வீக்கியும் புனலின் மூழ்கியும்
[2]நுங்குவ வருந்துவ நீக்கி [3]நோற்பவர்
எங்குளர் [4]குலனில்வந் தில்லின் மாண்புடை
நங்கையர் மனத்தவ நவிலற் [5]பாலதோ.

(இ - ள்.) குலனில் வந்து - உயர்குலத்திற் பிறந்து, இல்லின் மாண்புஉடை - இல்லறத்திற்குரிய நற்குணநற்செய்கைகளையுடைய, நங்கையர் - பெண்களது, மனம் தவம் - மனவுறுதியாகிய தவம், நவிலல் பாலதுஓ - சொல்லிமுடியுந்தன்மையுடையதோ? [அன்றென்றபடி]; (இவர்கட்கு முன்), வெம் கனல் வீக்கிஉம் - வெப்பமாகிய பஞ்சாக்கினிகளை வளர்த்து அவற்றினிடையில் நின்றும், புனலின் மூழ்கிஉம் - நீரினிடை முழுகிநின்றும், நுங்குவ அருந்துவ நீக்கி - குடிக்கத்தக்க நீர் முதலியவற்றையும் உண்ணத்தக்க சோறு முதலியவற்றையும் ஒழித்தும், நோற்பவர் - தவஞ்செய்பவர்கள், எங்கு உளர் - எங்கே உள்ளார்? (எ - று.)

மாதவர் நோன்பினும் மங்கையர் நோன்பு மகிமையுள்ளதென்க. அருந்தவஞ் செய்பவர்களும் கற்புநிலைதவறாத இந்தச் சீதைக்கு ஈடாகாரென்பதாம். பொதுப்பொருள் சிறப்புப்பொருளைத் தெரிவித்தது **பிறிதினவிற்சியணியின்பாற்படும்.** தவசியரினும் **கற்புநிலை தவறாத மகளிர் விஞ்சுதலை,** தன்மீது எச்சமிட்ட கொக்கைத் தன் கண்பார்வையால் எரித்த கௌசிகனென்னும் அந்தணன், தனது பர்த்தாவுக்குப் பணிவிடை செய்வதனால் பிச்சையிடாது தாமதித்த மங்கையினிடத்துச் சினங்கொண்டு பலிக்காமையால் அவளுக்குத் தாழ்ந்துபோன சரித்திரத்தாலும் அறியலாம். [1]மூழ்கியும் புலன்கள் வீக்கியும் என்ற பாடத்தில். புலன்கள் வீக்கியும் என்பதற்கு - ஐம்புலன்களையடக்கியும் என்று பொருளாம். பி - ம்:—[2]நுங்குவது. [3]நோற்றவர். [4]குலத்தில். [5]பாலதே.()

73. பேணநோற்றது [1]மனைப் [2]பிறவி பெண்மைபோல்
நாணநோற் றுயர்ந்தது நங்கை தோன்றலான்
மாணநோற் றீண்டிவ ளிருந்த வாறெலாம்
காண [3]நோற் றிலனவன் கமலக் கண்களால்.

(இ - ள்.) நங்கை தோன்றலான் - இப்பிராட்டி தோன்றியதனால்,—பேண நோற்றது-(யாவரும் தன்னை) விரும்பும்படி தவஞ்செய்து உயர்ந்ததாகிய, மனை பிறவி - உயர்குடிப்பிறப்பும், பெண்மை-பெண் பிறப்பும், போல் - (என்னும் இவை) போல, நாணம்-(அப்பெண்களுக்கு உரிய குணங்களுட் சிறந்ததாகிய) இலச்சையும், நோற்று உயர்ந்தது-தவஞ்செய்து சிறந்தது; இவள்-சீதை, ஈண்டு- இங்கே, மாண-மாட்சிமைப்பட, நோற்று - (கணவனையே தியானித்தலாகிய) தவத்தைச் செய்து, இருந்த ஆறு எலாம் - இருந்த விதத்தையெல்லாம், கமலம் கண்களால் - செந்தாமரைமலர்போலும் (தனது) திருக்கண்களால், காண - பார்ப்பதற்கு, அவன் - இராமபிரான், நோற்றிலன் - தவஞ்செய்தானில்லையே! (எ - று.)

இப்படிப்பட்ட கற்புநிலைமையையுடைய சீதையொருத்தி உலகத்தில் திருவவதரித்ததனால் குடிப்பிறப்புக்கும் மகளிரின் சாதிக்கும் பெண்களுக்குரிய நாணமென்ற குணத்துக்கும் ஒப்புயர்வில்லாத சிறப்பு உண்டாயிற்றென்பது, முதலிரண்டடிக்குக் கருத்து. இங்ஙனமுள்ள சீதாபிராட்டியை இராமபிரான் தனது கண்களாற் பிரதியட்சமாகக் காணின் அப்போது அப்பிரானுக்கு இங்ஙன் உத்தமியைப் பெண்டாகக் கொண்டதன்பயன் விளங்குமாதலால், அங்கனறிதலாலான மகிழ்ச்சியை அடையாமலிருப்பது அப்பிரானது தவக்குறையே போலுமென்று அநுமான் கருதினனென்பதாம். பி - ம்:—[1]மனம். [2]பேதைப். [2]நோற்றிலன்கொலாம்.

74. [1]முனிபவ ரரக்கியர் முறையி னீங்கினர்
இனியவ டானலா தியாரு மில்லையால்
தனிமையும் பெண்மையுந் தவமு மின்னதே
வனிதையர்க் காகநல் லறத்தின் மாண்பெலாம்.

(இ - ள்.) அரக்கியர் - இராட்சசிகள், முனிபவர் -கோபிப்பவராய், முறையின் நீங்கினர் - நீதியினின்றும் நீங்கினவராயுள்ளார்; இனியவள் - நல்லவள், தான் அலாது- தானொருத்தியேயல்லாமல், யாரும் இல்லை - எவரையுந் துணையாகப் பெற்றில்லை; தனிமைஉம்- தனித்திருத்தலும், பெண்மைஉம் - பெண்தன்மையும், தவம்உம் - கற்பொழுக்கமும், இன்னதுஏ - இப்படிப்பட்டதே; நல் அறத்தின் மாண்பு எலாம்-நல்லதருமத்தின் சிறந்த பயனனைத்தும், வனிதையர்க்கு ஆக - பெண்களுக்கே உண்டாகட்டும்; (எ - று.)

இங்கே நீதிதவறிய பல அரக்கியர் சீதாபிராட்டியைச் சூழ்ந்துகொண்டு மிகவும் வருத்துகின்றார்கள்; இவளுக்குத் துணையாக எவரேனும் உளரோவென்றால், ஒருவரும் இல்லை; இவ்வாறு இவர்களிடையே சீதாபிராட்டி தான் தனியே அகப்பட்டுக்கொண்டு மகளிர்க்குஉரிய நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்னும் மகடூஉக் குணங்களிற் சிறிதுங் குறைபாடின்றித் தனது கற்பைச் சிறிதும் வழுவாது வருந்திக் காக்கின்றாள்; இவ்வளவு அருமைப்படவேண்டியிருத்தலால், இவ்வாறான மங்கையர்க்குத் தருமமேதுணையாக நின்று யாதொரு துன்பமும் நேராதவாறு பாதுகாக்கவேண்டுமென்று வேண்டினன் அநுமான் என்க. இனியவள் தானலாது யாருமில்லை - அந்தத் திரிசடையே அல்லாமல் இவட்கு இனியவள் வேறுயாருமில்லை என்று கூறலும் ஒன்று. இனி அவள் என்றும் பிரித்துப் பொருள்கூறுவர். பி-ம்:—[1]முனிவர்களருந்தவர் முறையினின்றுளார். (403)

75. தருமமே காத்ததோ[1]சனக னல்வினைக்
கருமமே காத்ததோ கற்பின் காவலோ
அருமையே யருமையே யாரி தாற்றுவார்
ஒருமையே யெம்மனோர்க் குரைக்கற் பாலதோ.

(இ - ள்.) தருமமே - தருமந்தான், காத்ததுஓ - (இவள் மனத்தைத் தவறுமற்) பாதுகாத்ததோ? (அன்றி), சனகன் - சனகமகாராஜனது, நல்வினை கருமமே - நல்வினைச் செய்கைதான், காத்தது ஓ—? (இவையன்றி), கற்பின் காவல்ஓ-கற்பாற் காக்குங் காவல் தானோ? அருமைஏ அருமைஏ - (இவ்வாறு காத்தல்) மிக அருமையானதே; யார் இது ஆற்றுவார்-யாவர் இவ்வாறு காக்க வல்லவர்? (இந்நோன்பு), எம் அனோர்க்கு-எம்மைப்போன்றவர்க்கு, ஒருமைஏ உரைக்கற்பாலதுஓ-ஒருபடியாகவாயினுஞ் சொல்லுந் தன்மையுடையதோ? [அன்று என்றபடி]; (எ - று.)

பெருங்காமுகனான இராவணன் சீதாபிராட்டியைத் தான் கவர்ந்துகொண்டு வந்திருந்தும் அவளைத் தீண்டமுடியாதபடி நேர்ந்துள்ள இச்செயல் தருமதேவதையின் செயலே யென்பான் 'தருமங்காத்ததோ' என்றும், அவ்வாறு தருமதேவதை காப்பதற்கும் காரணம் கர்மயோகத்தை முக்கியமாகக்கொண்ட ஜநகனது மரபில் இவளுக்குப் பிறவி நேர்ந்ததே யென்று குறிப்பிப்பான் 'சனகன்நல்வினைக்கருமமே காத்ததோ' என்றும், சீதை தனக்கு நேர்ந்துள்ள பலவகைத் துன்பங்களையும் கருதித் தனது மனத்திண்மையினின்றுசிறிது வழுவினாளாயினும் அப்போது எவராலும் ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாதாகையால் அவள்கற்பே அவளைக் காத்ததென்பான்,'கற்பின் காவலோ' என்றும் அநுமான் கருதி,அவளது கற்புநிலையின் உறுதியைக் கொண்டாடுகின்றனனென்க. பி-ம்:—[1]சனகன்றன், சமுக்கன்றன். (404)

76. செல்வமோ [1]வது [2]விவர்தீமை யோ[3]விது
அல்லினும் பகலினு மமர ராட்செய்வார்
[4]ஒல்லுமோ வொருவர்க்கீ துறுகண் யாதினி
[5]வெல்லுமோ தீவினை யறத்தை மெய்ம்மையால்.

(இ-ள்.) செல்வம்ஓ-(இராவணனது) ஐசுவரியமோ, அது-அப்படிப்பட்டது; இவர் தீமைஓ-இவ்விராவணனுலேவப்பட்ட அரக்கியர் செய்யும் கொடுமையோ, இது-இப்படிப்பட்டது; அல்லின் உம் பகலின் உம்-இராத்திரியிலும் பகலிலும் [எப்பொழுதும்], அமரர்-தேவர்கள், ஆள் செய்வார்-(இராவணனுக்கு) அடிமைத்தொழில் செய்வார்கள்; ஈது-இங்கே இவ்வாறு கற்புத்தவறுதிருத்தல், ஒருவர்க்கு - வேறொருத்தர்க்கு, ஒல்லுமோ-கூடுமோ? [கூடாது]; இனி யாது உறுகண்-இனிமேல் என்ன துன்பம் (உள்ளது)? [ஒரு துன்பமும் உண்டாகாது]; தீவினை-பாவம், அறத்தை -தருமத்தை, மெய்ம்மையால்-உண்மையாக, வெல்லும்ஓ-வெல்ல வல்லதோ? [அன்றென்றபடி]; (எ-று.)

'அது' என்றது, கீழ் ஊர்தேடுபடலத்துக் கண்டதனை. 'இது' என்றது-இப்படலத்திற் கூறியதனை. அமரர்-மரணமில்லாதவர். 'ஒல்லுமோ ஒருவர்க்கீது' என்பதற்கு-'இப்படிப்பட்ட பாக்கியம் வேறொருவர்க்குக் கிடைக்குமோ,' என்று பொருள் கூறுவாருமுளர். பி - ம்:—[1] இந்து. [2]அவர். [3]அது. [4]ஒல்லுமே. [5]வெல்லுமே.

77.—அநுமான் இவ்வாறு கருதி அங்கு ஒருமரக்கிளையில் மறைந்துநிற்க, இராவணன் தோன்றுதல்.

என்றிவை யினையன வெண்ணி வண்ணவான்
பொன்றிணி நெடுமரப் பொதும்பர்ப் [1]புக்கவண்
நின்றன னவ்வழி நிகழ்ந்த [2]தென்னெனில்
[3]துன்றுபூஞ் சோலைவா யரக்கன் றோன்றினான்.

(இ - ள்.) என்று—, இவை-இவற்றையும், இனையன-இப்படிப்பட்ட இன்னும் பலவற்றையும், எண்ணி-(அநுமான்) சிந்தித்து, வண்ணம்-அழகிய, வான்-பெரிய, பொன்-பொன்மயமான, திணி-அடர்ந்த, நெடு-நீண்ட, மரம்-ஒருமரத்தினது, பொதும்பர்-இலை செறிந்த கிளையில், புக்கு-போய், அவண்-அவ்விடத்தில், நின்றனன்-மறைந்து பார்த்திருந்தான்: அ வழி-அவ்விடத்தில் [அப்போது], நிகழ்ந்தது-நடந்தது, என் எனின்-என்னவென்றால்,—துன்று பூ சோலைவாய்-நெருங்கிய பூக்களையுடைய அவ்வசோகவனிகையில், அரக்கன்-இராவணன், தோன்றினான்-வந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]புக்கவன். [2]யாதெனில். [3]துன்றிருஞ்.

காட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

---

4 - ஆவது நிந்தனைப்படலம்.

இராவணன் தன்னைநோக்கித் தகாத பலவார்த்தைகள் கூறக் கேட்ட சீதாபிராட்டி இராவணனைத் துரும்பாகக்கொண்டு பலபடி நிந்தித்துக் கூறிய செய்தியை விவரிக்கும் கூறுபாடு என்பது, இதன் பொருள். சிலபிரதிகளில் நிந்தனைப்படலமென்று ஒன்று காணப்படாமல், "குடிமைமூன்று" (நிந்தனை-37) என்று தொடங்கும் பாடல் முடிவுரையில் காட்சிப்படலமாகவும், அதன்பின் "காய்ந்தனசலாகை" (38) என்ற பாடல் முதல் உருக்காட்டுபடலமாகவும் உள்ளன.

வேறு.

1.—இதுமுதல் பத்தொன்பது கவிகள்-குளகம்: கம்பீரத் தோற்றமுள்ள இராவணன் அசோகவனிகையில் வருவதைப் பற்றிய வருணனை.

சிகரவண் குடுமி நெடுவரை யெவையு மொருவழி திரண்டன சிவண, மகரிகை வயிர குண்டல மலம்புந் திண்டிறற் றோள்புடை வயங்கச், சகர[1]வே லையினீர் தழுவிய கதிரிற் றலைதொறுந் தலைதொறுந் தயங்கும், [2]வகையபன் மகுட மிளவெயி [3]லெறிப்பக் கங்குலும் பகல்பட [4]வந்தான்.

(இ - ள்.) சிகரம் வள் குடுமி நெடு வரை எவைஉம்-சிகரமென்றுசொல்லப்படுகின்ற வளப்பமுள்ள உச்சியோடு கூடிய ஓங்கிய மலைகள் பலவும், ஒரு வழி திரண்டன சிவண-ஓரிடத்தில் சேர்ந்தன போல, வயிரம் மகரிகை குண்டலம் அலம்பும் திண் திறல் தோள்-வைர ரத்தினங்களிழைத்துச் செய்யப்பட்ட மகர குண்டலங்கள் அசைந்தாடுகின்ற மிக்க வலிமையையுடைய இருபதுதோள்களும், புடை வயங்க-(தனது) இருப்க்கத்திலும் விளங்கவும்,—சகரர் வேலையின் நீர் தழுவிய கதிரின்-சகரபுத்திரர்களால் தோண்டப்பட்ட சமுத்திரத்தினது நீரைச் சார்ந்துள்ள இளஞ் சூரியன்போல, தலை தொறும் தலை தொறும் தயங்கும் வகைய-ஒவ்வொருசிரசிலும் (அணியப்பட்டு) விளங்குகின்ற தன்மையையுடைய, பல் மகுடம்-பல [ஒருபது] கிரீடங்கள், இளவெயில் எறிப்ப-இளவெயிலை வீசுதலினால், கங்குல்உம் பகல் பட-(காரிருள் நிறைந்த) அந்த நள்ளிருட்பொழுதும் (ஒளி மிகுதியினால்) பகற்பொழுதாக விளங்கவும், வந்தான்-(இராவணன் சீதையிருந்த அந்தச் சோலையினிடம்) வந்தான்; (எ - று.)—இச்செய்யுளிலுள்ள 'வந்தான்' என்ற வினைமுற்றே, மேல் பத்தொன்பதாங்கவி வரையிலுமுள்ள 'உதவ' முதலிய செயவெனெச்சங்கட்கும் முடிக்குஞ்சொல்லாம். சிவண வயங்க பகல்படவந்தான் என இயையும்.

இராவணன் பருத்துயர்ந்த இருபது தோள்களையுடைமையால், அத்தோள்வரிசைகட்கு 'நெடுவரையெவையும் ஒருவழிதிரண்டன சிவண' என்று உவமை கூறினர். காதிலணிந்த குண்டலங்கள் தோளின்மீது அசைந்தாடுதல் இயல்பு. மகரிகைகுண்டலம் - சுறாமீன்வடிவம் அமையச்செய்யப்பெற்ற குண்டலம். இருபதுசெவியிலும் அணிந்திருக்கும் மகரகுண்டலங்கள் இராவணனது இருபது தோள்களின்மேலும் தோன்றுமென்க. 'கங்குலும்பகல்பட' என்றது - இரத்தினகிரீடங்களின் ஒளிமிகுதியை விளக்கும் உயர்வுநவிற்சி. சகரபுத்திரரால் கடல் தோண்டப்பட்டதாதலின், 'சகரவேலை' எனப்பட்டது. கருநிறமுள்ள இராவணன் தலைமீது அணியப்பட்டு விளங்குகின்ற ஒருபதுமகுடங்களுக்கு - கருநிறமுள்ள கடலின்மீது தழுவி விளங்கும் ஒருபது பாலசூரியர் இல்பொருளுவமை யாவர். பி - ம்:—[1]நீர்வேலை. [2]பகையில், பகரில். [3]விரிப்ப. [4]நடந்தான். (407)

2. உருப்பசி யுடைவா [1]ளெடுத்தனள் தொடர [2]மேனகை வெள்ளடை யுதவச், செருப்பினைத் தாங்கித் திலோத்தமை [3]செல்ல அரம்பையர் குழாம் புடை [4]சுற்றக், கருப்புரஞ் சாந்தங் கலவையு மலருங் கலந்துமிழ் பரிமள கந்தம், மருப்புடைப் பொருப்பேர் மாதிரக்களிற்றின் வரிக்கை [5]வாண் மூக்கிடை மடுப்ப.

(இ - ள்.) உருப்பசி-ஊர்வசியென்பவள், உடைவாள்- இடையிற் செருகக்கூடிய வாளாயுதத்தை, எடுத்தனள் தொடர - எடுத்துக்கொண்டு (தன்பின்னே) வரவும்,—மேனகை - மேனகை

யென்பவள், வெள் அடை - வெற்றிலையை, உதவ - கொடுத்துக் கொண்டுவரவும், திலோத்தமை - திலோத்தமை யென்பவள், செருப்பினை - செருப்பை, தாங்கி செல்ல - எடுத்துக்கொண்டு உடன் போகவும்,—அரம்பையர் குழாம் - மற்றைத்தேவமாதர்களின் கூட்டம், புடைசுற்ற - பக்கங்களிலே சூழ்ந்துவரவும்,—(தான் அணிந்துள்ள), கலவை கருப்புரம் சாந்தம்உம் - பச்சைக் கருப்புரஞ்சேர்ந்த கலவைச் சந்தனமும், மலர்உம் - மலர்மாலையும், (இவையிரண்டும்), கலந்து - ஒன்றுகூடி, உமிழ் - வெளிவீசுகின்ற, பரிமள கந்தம் - மிக்க நறுமணமானது, மருப்பு உடை-தந்தங்களையுடைய, பொருப்பு-மலைபோன்ற, ஓர் மாதிரம் களிற்றின் - ஒப்பற்ற திசையானையினது, வரி கை - புள்ளிகளையுடைய துதிக்கையிலுள்ள, வாள் மூக்கிடை - கூரிய மூக்கினில், மடுப்ப - நிறைந்து உட்செல்லவும்,—(எ - று.)—வந்தான் (1) எனக் கீழ்ச் செய்யுளோடு முடிக்க.

தனது செருக்கு வெளித்தோன்றுமாறு தேவமாதர்கள் பணி செய்ய, இராவணன் மிக்கசம்பிரமத்தோடு வந்தன னென்க. இலங்கை தெற்குத்திக்கி லிருத்தலால் 'களிறு' என்றது-தெற்குத் திசையிலுள்ள 'வாமனம்' என்னும் திசைக்களிற்றைக் குறிக்கு மென்னலாம். இனி, களிறு - பால்பகாவஃறிணைப்பெய ராதலால் மாதிரக்களிறு என்பது - எண்திசைக் களிறுகளையும் குறிக்கு மென்னலுமாம்: இப்பொருளில் ஓர் - ஒப்பற்ற என்க. கலவைச் சாந்து மலர் இவற்றின் நறுமணம் மிக்கிருத்தல்பற்றி வெகு தூரத்திலிருக்குந் திசைக்களிற்றின் மூக்கிலும் சென்றதென்க: இது பற்றியே, பரிமளகந்தம் என ஒரு பொருட்பன்மொழியாற் கூறினர். வெள்ளடை என்பது - பாக்கு முதலிய மற்றையினத்தையும் குறிக்கும். பி - ம்—[1]ஏந்தினள். [2]வெள்ளடைமேனகை. [3]ஏக. [4]செல்லக். [5]வாய். (408)

3. நானநெய் [1]விளக்கு நாலிரு கோடி நங்கைய [2]ரங்கையா லெடுப்ப, மேனிவந் தெழுந்த மணியுடையணியின் விரிகதி ரிருளெலாம் விழுங்கக், கான்முதற் றொடர்ந்த நூபுரஞ் சிலம்பக் கிண்கிணி கலையொடுங் [3]கலிப்பப், பானிறத் தன்னக் குழாம்படர்ந் தென்னப் பற்பல [4]மங்கையர் படர.

(இ - ள்.) நால் இருகோடிநங்கையர்- எட்டுவரிசையாகவுள்ள மகளிர், நானம் நெய் விளக்கு - புழுகுதைலம் விட்டு ஏற்றிய விளக்குகளை, அம் கையால் எடுப்ப - அழகிய தமது கைகளிலேந்திவரவும்,—மேல் நிவந்து எழுந்த - (அம்மகளிரின்) உடம்புகளில் உயர்ந்துதோன்றுகின்ற, மணி உடை அணியின் விரி கதிர் -இரத்தின அணிகலங்களினுடைய பரவுகின்ற ஒளியானது, இருள் எலாம் - (அப்பொழுதுள்ள) இருள் முழுவதையும், விழுங்க - ஒழித்துவிடவும்,—கால் முதல் - (அம்மகளிரது) பாதங்களில், தொடர்ந்த - அணியப்பெற்ற, நூபுரம் - சிலம்புகள், சிலம்ப - ஒலித்தலினாலும், கிண்கிணி - சதங்கையணிகளும், கலையொடும்-

(அரையிற் பூண்ட) மேகலாபரணமும், கலிப்ப- ஒலித்தலினாலும், பால் நிறத்து அன்னம் குழாம் படர்ந்து என்ன - பால்போலும் வெண்ணிறமுடைய அன்னப்பறவைகளின் கூட்டம் (இனிமையாக ஒலித்துக்கொண்டு) செல்வதுபோல, பற்பல மங்கையர் படர- மிகப் பல மடந்தையர் உடன்செல்ல,—(எ - று.)—வந்தான் (1) என்க.

தமது உடம்பிலணிந்துள்ள இரத்தினாபரணங்களின் ஒளியே அப்போது செறிந்துள்ள இருளைப் போக்கவே மங்களகரமாகக் கைகளிற் புழுகுநெய் ஊற்றிய விளக்கையேந்திக்கொண்டு,எட்டுக் கோடி மகளிர், இன்னொலிகளைச் செய்யும் அன்னக்கூட்டம் செல்வதுபோலத் தமது பாதங்களி லணிந்துள்ள நூபுரமும் கிண்கிணியும் இடையிலணிந்துள்ள மேகலாபரணமும் இன்னொலி செய்யுமாறு இராவணனைச் சூழ்ந்து நடந்து வந்தன ரென்பதாம். [4] மழலையும் பகர என்ற பாடத்துக்கு - மிகப்பல இனிய ஒலிகளும் ஒலிக்கவும் என்க; நிரம்பாமென்சொல்லைக் குறிப்பதாகிய 'மழலை' என்பது இலக்கணையால், இன்னோசையை உணர்த்தும். இனி நூபுரம்சிலம்பவும், கிண்கிணியும் மேகலையும் கலிப்பவும், அன்னக் கூட்டம் சூழ்ந்துவருவதுபோல் இனிய மழலைச்சொற்களைக் கூறிக்கொண்டு அம்மகளிர் உடன்செல்ல வந்தான் என்று கூறினும் அமையும். முந்திய பொருளில் நூபுரம் முதலியவற்றின் ஒலிக்கு அன்னங்களின் இன்னொலியும், பிந்தியபொருளில் நூபுரம் முதலியவை யொலிக்க மெல்லெலன நடக்கும் மகளிர்க்கு இன்னொலிசெய்யும் அன்னப்பறவையும் உவமையெனக் காண்க. "அங்கநாச்சதமாத்ரந்து, தம் வ்ரஜந்தமநுவ்ராஜந்" என்று ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவர் கூறியுள்ளதனால் 'பற்பல மங்கையர் படர' என்றது. மேனி வந்து எழுந்த என்று பிரித்து உரைப்பாருமுளர். கலை - மேகலை யென்பதன் முதற்குறை. பி-ம்:—[1]விளக்கம். [2]கையினில். [3]கவின. (409)

4\. அந்தரம் புகுந்த துண்டென முனிவுற் றருந்துயி [1]னீங்கினானண்டைச், சந்திர வதனத் தருந்ததி யிருந்த தண்ணறுஞ் [2]சோலையின் றனையோ, மந்திரம் யாதோ யாரொடும் போமோ வென்று [3]மாமனமறுக் குறலாள், இந்திரன் முதலோ [4]ரிமைப்பிலா நாட்ட முகிழ்த்தன ருயிர்ப்பவிந் திருப்ப.

(இ - ள்.) '(இராவணன்), அந்தரம் புகுந்தது உண்டு என- (தனது கருத்திற்கு) இடையூறு நேர்ந்திருக்கிறது என்ற எண்ணத்தினால், முனிவு உற்று-கோபங்கொண்டு, அரு துயில் நீங்கினான்-(தனது) அருமையான தூக்கம் நீங்கப்பெற்றான்; (அதனால்), (இவனது சீற்றம்), ஆண்டை-அங்குள்ள, சந்திர வதனத்து-பூர்ணசந்திரன்போலும் முகமுடைய, அருந்ததி-(மகாபதிவிரதையாகிய) அருந்ததிபோன்ற சீதாபிராட்டி, இருந்த-சிறையிருக்கின்ற, தண் நறு சோலையின் தனை ஓ-குளிர்ந்த வாசனையுள்ள சோலைவரையிலும் நிற்குமோ? (அன்றி), யாரொடும் போம் ஓ-யார்வரையிலும் சென்று முடியுமோ? (அதுவன்றி), மந்திரம்

யாதோ-(இவன்) ஆலோசனைதான் என்னவோ? என்று—, மா மனம் மறுக்குறலால்-பெரிய (தமது) மனம் கலக்கத்தை யடைவதனால், இந்திரன் முதலோர்-இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், இமைப்பு இலா நாட்டம் முகிழ்த்தனர்-(தமது) இமையாக்கண்களும் மூடியவர்களாய், உயிர்ப்பு அவிந்து இருப்ப - மூச்சுக்காற்றும் அடங்கி நிற்கவும்,—(எ - று.) வந்தான் (1) என்க.

அப்போது, இராவணன் காமபரவசனாகி உறக்கமும் ஒழிந்து, பிராட்டி தன்கருத்துக்கு இணங்காமையாற் சினம் பொங்கச் செல்வதைக் கண்ட இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், 'இவனது இச் சினம் சீதாபிராட்டி சிறையிருக்கும் பூஞ்சோலையோடும் நிற்குமோ? அன்றி, இன்னும் யார்மீது செல்லும்மோ? இல்லாவிடின், இவன் எண்ணந்தான் வேறு யாதோ?' என்று மனங் கலங்கி மிக்க அச்சத்தினால் தமது இமையாக் கண்களும் மூட, மூச்சும் அடங்கி யிருந்தன ரென்பதாம். சீதாபிராட்டி தனக்கு இணங்காததுபற்றி, இராவணனுக்கு முனிவும் துயிலொழிவும் நேர்ந்தன வென்க. முனிவு என்பது 'இன்னது செய்யற்பாலது, இன்னது செய்யத் தகாது' என்ற பகுத்தறிவைப் போக்கு மாதலால், 'யாரொடும் போமோ?' என்று எண்ணவேண்டுவதாயிற்று. இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் இராமதூதனாகிய அனுமான் வந்திருப்பதை யறிந்திருத்தலால், இராவணன் சீதாபிராட்டியினிடம் வருவதைக் கண்டு, இவ்விராவணனும் அநுமான் வந்திருத்தலை யறிந்தனன் போலு மென்று கருதி அந்தரம்புகுந்த துண்டென வருவதாக எண்ணலாயின ரெனக் கூறுவாருமுளர். அந்தரம் - மாறுபாடு. சோலையின் றனையோ - சோலையைக் குறித்தோ? (வேறெவ்விடத்தைக் குறித்தோ?) மந்திரம் யாதோ - ஆலோசனையிலுள்ளது யாதோ? (அவன் முனிவு), யாரொடும் போமோ - யாருயிரோடு முடியுமோ? (ஒருகால் தேவராகிய எம்மோடும் முடியுமோ?) எனினுமாம். முன்னையபொருளில், தனை - அளவுப்பொருளைக் காட்டும் இடைச்சொல்: இப்பொருளில், தன்-சாரியை,ஐ-இரண்டனுருபு. பி - ம்:—[1]நீங்கினனன்றே. [2]சோலையிற்றனே, சோலையின் றலையோ. [3]தம். [4]இமைப்பில நாட்டத் தெனைவரும். (410)

5. நீனிறக் குன்றி[1]னெடிதினிற் றாழ்ந்த நீத்தவெள் ளருவியி னிமிர்ந்த, பானிறப் [2]பட்டின் மாலையுத் தரிகம் [3]பண்புறப் [4]பசும் பொனா ரத்தின், மானிற [5]மணிக ளிடையுறப் பிறழ்ந்து வளர்கதி ரிள வெயில் பொருவச், சூனிறக் கொண்மூ[6]க் கிழித்திடை துடிக்கு மின்னென [7]மார்பினா றுளங்க.

(இ - ள்.) நீல் நிறம் குன்றின்-நீலநிறமுள்ள மலையிலிருந்து, நெடிதினில் தாழ்ந்த-நீளமாக இறங்குகின்ற, நீத்தம் வெள் அருவியின்-பெருக்காகிய வெண்ணிறமுள்ள அருவிபோல, நிமிர்ந்த பால் நிறம் பட்டின் மாலை உத்தரிகம்-சிறந்த பால்போன்ற வெண்ணிறமுடைய பட்டினாலியன்ற மாலையாகத் தரித்த (தனது) மேலாடையானது, பண்பு உற-அழகு பெறவும்,—பசும் பொன்

ஆரத்தின்-(தன் கழுத்திலே தரித்த) பசும் பொன்னாலியன்ற ஆரத்திலே, மால் நிறம் மணிகள் இடை உற-பேரொளியுள்ள இரத்தினங்கள் இடையே பொருந்தியிருத்தலால், பிறழ்ந்து-மாறிமாறி, வளர் கதிர் இளவெயில் பொருவ-(ஆயிரமென்னுந் தொகையுண்டாகும்படி) மிகுந்துள்ள கிரணங்களையுடைய சூரியனது இளவெயிலை யொத்து ஒளி வீச,—சூல் நிறம் கொண்மூ-கருக்கொண்டிருத்தலால் கருநிறம் படைத்த மேகத்தை, கிழித்து-பிளந்துகொண்டு, இடை துடிக்கும்-அதன் நடுவிலே அசைந்து தோன்றுகிற, மின் என-மின்னலைப்போல், மார்பில் நூல்-மார்பிலேயணிந்துள்ள பூணூலானது, துளங்க-அசைந்துவிளங்கவும்,—(எ - று.)—வந்தான் (1) என்க.

வெண்பட்டாடையை மாலைபோலத் தரித்துக்கொண்டு, தான் பூண்ட பொன்னாபரணத்திற்பதித்த மணிகள் பளபளவென்று ஒளி வீசவும், மார்பில் மின்னலைப்போன்று பூணூல் விளங்கவும் இராவணன் வந்தனனென்க. 'மாநிறப் [5]புடவியுடையுறப்பரந்த' என்ற பாடத்திற்கு-சிறந்த நிறமானது பூமிதேவிக்கு ஆடையைப் போன்ற [பூமியைச் சுற்றியுள்ள] கடலிலே மிகவும் பரவிய, வளர்கதிரிளவெயில்போல், ஒளிவீச என்க. கருநிறமுள்ள இராவண னுடம்பிற்கு - நீல்நிறக்குன்றும் கருங்கடலும் சூல்நிறக் கொண்மூவும் உவமையெனவும், அவ்வுடம்பின்மீது விளங்குகின்ற வெண்பட்டு உத்தரீயத்துக்கு - நீத்தவெள்ளருவியும், பசும்பொன்னாரத்தின் இடையுறப் பிறழும் மணியொளிக்கு அல்லது நிறத்துக்கு - சூரியனது இளவெயிலும், யஜ்ஞோபவீதத்திற்கு - மின்னற்கொடியும் உவமையெனவும் காண்க. உத்தரிகம் =உத்தரீயம்: மேலாடை: வெண்ணிறப்பூணூலைத் தரித்திருக்கையில் உடலின் கருநிறம் பிளவுபட்டுத் தோன்றுமாதலால் அதற்கு ஏற்ப, உவமையில் 'கொண்மூக் கிழித்து' என்றார். வளர்கதிர் - வினைத்தொகைநிலைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழி. பி-ம்:—[1]நெடிதுடன்சூழ்ந்த, நெடிதுயர்ந்தாழ்ந்த. [2]பட்டுமாலையுத்தரியம். [3]பசப்புறப். [4]பசும்புறச் சாந்தம். [5]புடவியிடையுறப்படர்ந்த,மணிகளிடையுறப் பிறழ்ந்த. [6]சுழித்திடைகிழிக்கும். [7]மார்பினாரேன்ற.

6. தோடொறுந் தொடர்ந்த [1]மகரிகை வயிரக் கிம்புரி வலயமாச் சுடர்கள், நாடொறுஞ் சுடருங் கலிகெழு விசும்பி [2]னொளொடு கோளினை நக்கத், தாடொறுந் [3]தொடர்ந்த தழங்குபொற் கழலின் றகையொளி நெடுநிலந் தடவக், கேடொறுந் தொடர்ந்த முறுவல் வெண்ணிலவின் முகமல ரிரவி னுங் கிளர.

(இ - ள்) தோள் தொறும் தொடர்ந்த-(இருபது) தோள்களிலும் ஒழுங்காக அணிந்துள்ள, மகரிகை - சுறாமீன்வடிவமமையச் செய்யப்பட்டனவும்,வயிரம்-வயிரரத்தினங்களாலியன்றனவுமான, கிம்புரி வலயம்-தோளணியாகிய வலயங்களினது, மா சுடர்கள்-பேரொளிகள், கலி கெழு விசும்பில் - ஓசைவிளங்கக் காரணமான ஆகாயத்திலே, நாள்தொறும்—, சுடரும் - விளங்குவனவான,

நாளொடு-நட்சத்திரங்களையும், கோளினை-கிரகங்களையும், நக்க - போய்ப்பரிசிக்கவும்,—தாள்தொறும் தொடர்ந்த-இரண்டுகால்களிலுங்கட்டிய, தழங்கு-ஒலிக்கின்ற, பொன் கழலின்-பொன்னினாலான வீரக்கழலின், தகை ஒளி-சிறந்த ஒளியானது, நெடுநிலம் - பெரிய நிலத்தை, தடவ-தடவிக்கொண்டே செல்லவும்,—கேள் தொறும் தொடர்ந்த-சுற்றத்தார் ஒவ்வொருவரிடத்தும் தொடர்ந்து செல்லுகின்ற, முறுவல்-புன்சிரிப்பாகிய, வெள் நிலவின்-வெண்ணிறமுள்ள நிலவினாலே, முகம் மலர்-முகமாகிய தாமரைமலர்கள், இரவின்உம்-அந்த இராப்பொழுதிலும், கிளர-விளங்கவும்,— (எ - று.)—வந்தான் (1) என்க.

இராவணன் செல்லும்போது அவனது உயர்ந்த தோள்களில் அணிந்துள்ள வயிரவாகுவலயங்களின் ஒளி ஆகாசத்திலுள்ள கிரக நட்சத்திரங்களையும், கால்களிலணிந்துள்ள வீரக்கழலின் ஒளி அவன் நடந்துசெல்லுந் தரை முழுவதையும் பொருந்துமென்க. அவ்வாறு இராவணன் செல்லுகையில் வழியிலெதிர்ப்படுகின்ற உறவினரைக் காணும்பொழுதெல்லாம் புன்முறுவல் முகமலர்ச்சி காட்டுவதை, ஈற்றடியால் விளக்கினார். பகலில் சூரியனது வெயிலைக் காண்கையில் மலர்தல் தாமரைக்கு இயல்பாயிருக்க, இங்கு அதற்கு மாறாக 'வெண்ணிலவின் முகமலர் இரவினுங்கிளர' என்று கூறினார்: இது **வேற்றுமையணியை** அங்கமாகக்கொண்டு வந்த **உருவகவணியாம்.** ஆகாசம் சப்தத்தைத் தனக்குக் குணமாகவுடையதென்பது நூற்கொள்கையாதலால், 'கலிகெழு விசும்பு' எனப்பட்டது. மகரிகையென்று தனியே எடுத்து-காதலணிந்துள்ள மகரகுண்டலமெனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். கிம்புரிவலயம்-பூண்போல வடிவம் விளங்குகின்ற தோள்வளையென்னலாம். பி - ம்:—[1]மகரவாய். [2]நாளொடும். [3]தொடர்ந்து. ()

7. தன்னிறத் தோடு மாறுதந் திமைக்கும் நீவியந் தழைபட வுடுத்த, பொன்னிறத் தூசு கருவரை மருங்கிற் றழுவிய புது வெயில் பொருவ, மின்னிறக் கதிரிற் சுற்றிய பசும்பொன் விரற்றலை யவிரொளிக் காசின், கன்னிறக் கற்றை நெடுநிழல் பூத்த கற்பக முழுவனங் கவின.

(இ - ள்.) தன் நிறத்தோடு மாறு தந்து இமைக்கும் - தனது உடம்பின் நிறத்தோடு மாறுபட்டு விளங்குகின்றதும், நீவி அம் தழைபட - முடிச்சும் அழகிய கொய்சகமும் பொருந்தும்படி, உடுத்த-(தன் அரையிலே) தரிக்கப்பட்டதுமான, பொன் நிறம் தூசு-பொன்மயமான ஆடை [பீதாம்பரம்], கரு வரை மருங்கில்-கருநிறமுள்ள மலையின் நடுவிடத்தில், தழுவிய-பொருந்திய, புது வெயில் - இளவெயிலை, பொருவ - ஒத்திருக்கவும்,—விரல் தலை - (தனது இருபது கைகளிலுமுள்ள) விரல்களில், மின் நிறம் கதிரின் சுற்றிய பசும் பொன்-மின்னலின் நிறம்போன்ற ஒளியோடு வட்டவடிவமாகச் சூழ்ந்துள்ள பசும்பொன்னாலியன்ற மோதிரங்களிலே (பதித்துள்ள), அவிர் ஒளி காசின் கல் - விளங்குகின்ற

ஒளியையுடைய இரத்தினக்கற்களின், நிறம் கற்றை-ஒளித்தொகுதியானது, நெடு நிழல் பூத்த-பேரொளியோடு மலர்ந்துள்ள, கற்பகம் முழுவனம்-பெரிய கற்பகச்சோலைபோல, கவின - அழகு செய்து விளங்கவும்,—(எ - று.)—வந்தான் (1) என்க.

அரையில் பீதாம்பரமும் கைவிரல்களில் இரத்தின மோதிரங்களும் விளங்க இராவணன் வந்தனனென்க. கருநிறமுள்ள அரையில் செம்பொற்றூசைத் தரித்திருத்தலால், 'தன்னிறத்தோடுமாறு தந்திமைக்குந் தூசு' என்றார். நீவி - வஸ்திரமுடிச்சு: வடசொல்; இது, இங்கே கச்சமென்ற பொருளைக் காட்டுமென்னலாம். தழை- தழைந்து தொங்கும் கொய்சகம்: இரத்தினங்களிழைத்துச்செய்யப்பட்ட செம்பொன் மோதிரங்களை நிறைய அணிந்துள்ள கைவிரல்களைக்கொண்ட இராவணனுக்கு - பேரொளியோடு மலர்ந்துள்ள மலர்ச்சினைகளையுடைய கற்பகவனத்தை உவமை கூறினார். பசும்பொன் - கருவியாகுபெயரால், மோதிரத்தையுணர்த்திற்று. காசு- இரத்தினப் பொதுப்பெயர்: "மணிப் பொதுப்பேர் காசொடு மனவுமாகும்" என்பது, நிகண்டு. (413)

8. சன்னவீ ரத்த கோவைவெண் டரள மூழியி னிறுதியிற் [1]றனித்த,பொன்னெடு [2]வரையிற் றோற்றிய கோளு நாளுமொத் திடையிடை பொலிய, மின்னொளி மௌலி யுதயமால் வரையின் மீப் படர் வெங்கதிர்ச் செல்வர், பன்னிரு வரினு [3]மிருவரைத் தவிர்வுற் றுதித்ததோர் படியொளி பரப்ப.

(இ - ள்.) சன்னவீரத்த கோவை - (தான் அணிந்துள்ள) வெற்றி மாலையாகிய பொன்னுரத்திலே (பதிக்கப்பட்ட), வெள் தரளம்-வெண்மையான முத்துக்களானவை, ஊழியின் இறுதியில்- யுகாந்தகாலத்தில், தனித்த-தனிப்பட்டுநின்ற, நெடு பொன் வரையில் - நீண்ட பொன்மலையாகிய மேருவிலே, தோற்றிய - காணப்பட்ட, கோளும் - கிரகங்களையும், நாளும் - நட்சத்திரங்களையும், ஒத்து - போன்று, இடை இடை பொலிய - நடுவே நடுவே விளங்கவும்,—மின் ஒளி மௌலி- மின்னுகின்ற ஒளியையுடைய பத்துக் கிரீடங்கள், மால் உதயம் வரையின் மீப்படர்-பெரிய உதயகிரியில் உதிக்கின்ற, வெம் கதிர் செல்வர் பன்னிருவரினும்-உஷ்ண கிரணங்களைச் செல்வமாகவுடைய ஆதித்தியர் பன்னிருவரிலே, இருவரை தவிர்வுஉற்று - இரண்டு பேரை யொழித்து, (மற்றைப்பதின்மர்), உதித்தது - ஒருசேரத் தோன்றிவிளங்குவதாகிய, ஓர் படி - ஒரு தன்மையையொத்து, ஒளி பரப்ப - ஒளியை வீசவும்,—(எ - று.)— வந்தான் (1) என்க.

இராவணன் அணிந்துள்ள வெற்றிமாலையாகிய பொன்னுரத்தின் இடையிடையே பதித்துள்ள முத்துக்கள்-யுகாந்த காலத்தில் தனிப்பட்டுள்ள மேருமலையின்மீது விளங்கும் கிரகநட்சத்திரங்களைப் போல்வனவாம் என்றும், அவ்விராவணன் தனது பத்துத் தலைகளிலும் அணிந்துள்ள இரத்தினகசிதமான பத்துக்கிரீடங்களுக்கு - உதயமலையில் ஏககாலத்தில் தோன்றுகின்ற பத்துச்

சூரியர் உவமையாவரென்றும் குறித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. பன்னிரண்டு மாதங்கட்கும் பன்னிருவர் சூரியர் உரியரென்பது நூற்கொள்கையாதலால், தசக்கிரீவனுன இராவணனது பத்துக் கிரீடங்கட்கு உவமைகூறுமாறு அப்பன்னிருவரில் இருவரை விலக்கவேண்டியதாயிற்று. "துன்னுகோளினேடு தாரகை தொடுத்த துழனிச்சன்னவீரம்" என்று கூறியது, முன்னிரண்டடியிற் கருதத்தக்கது. பி - ம்:—[1]தழுவிப். [2]வளையத்தொற்றிய, வரையைத் தொத்திய. [3]இருவருந்தவிர. (414)

9. பயிலெயிற் றிரட்டைப் [1]பணைமருப் பொடியப் படியினிற் பரிபவஞ் சுமந்த,[2]மயிலடித் தொழுக்கி னனையமா மதத்த மாதிரக் காவன் மால் யானை, கயிலையிற் றிரண்ட முரண்டொடர் தடந்தோட் கனகன துயர்வரங் கடந்த,அயிலெயிற் றரியின் சுவடுதன் கரத்தா [3]லளைந்த மாக் கரியினின் றஞ்ச.

(இ - ள்.) பயில் எயிறு - பொருந்திய பற்களாகிய, இரட்டை - இரண்டாகிய, பணை மருப்பு - பருத்த தந்தங்கள், ஒடிய-(இராவணன் திக்குவிசயஞ் செய்த காலத்தில் அவனைத் தாக்கி) முறிந்ததனால், படியினில்-பூமியிலே, பரிபவம் சுமந்த - மிக்க அவமானத்தைத் தாங்குவனவும்,—மயில் அடித்து ஒழுக்கின் - மயிலின்பாதம் போல (ஒழுங்கின்றிப் பெருகுகிற) பெருக்கத்தையுடைய, அனைய மா மதத்த- அப்படிப்பட்ட மிக்க மதநீரைக் கொண்டனவுமாகிய, மாதிரம் காவல் மால் யானை - திக்குக்களைக் காவல்செய்கின்ற பெரிய திக்கஜங்கள்,—கயிலையின் திரண்ட - கைலாசமலைபோலத் திரட்சியான, முரண் தொடர் - வலிமை பொருந்திய, தட தோள்- பெரிய தோள்களையுடைய, கனகனது - இரணியனது, உயர் வரம் - சிறந்த வரங்களை, கடந்த-வென்ற [பயனிலவாம்படி செய்த], அயில் எயிறு அரியின் - கூரிய பற்களையுடைய நரசிங்கத்தினது, சுவடு - அடிச்சுவட்டை, தன் கரத்தால் - தன் தும்பிக்கையால், அளைந்த—, மா கரியின் - பெரியயானைபோல, நின்று அஞ்ச - (ஒன்றுந்தோன்ருது) நிலைத்துநின்று பயப்படவும்,—(எ - று.)— வந்தான் (1) என்க.

முன்பு திக்குவிசயகாலத்தில் இராவணனுல் தந்தம் முறியப்பெற்ற திக்கஜங்கள் சிங்கத்தின் காற்சுவட்டைத் தும்பிக்கையால் தீண்டப்பெற்ற யானைபோலப் பேரச்சங்கொள்ளும்படி இராவணன் வந்தனனென்பதாம். கவி, அச்சத்தின்மிகுதியை விளக்க வேண்டி, இரணியாசுரனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தின் காற்சுவட்டைத் துதிக்கையாலளைந்தயானை யென்ருர். தந்தம்முறிந்தது பார்ப்பவர்க்கு எப்போதும் அவ்யானைகளின் தோல்வி விளங்கும்படி யிருத்தலால், 'மருப்பொடியப் படியினிற் பரிபவஞ்சுமந்த' என்று மாதிர யானைக்கு அடைமொழி கொடுத்தார். இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்த காலத்தில் ஐராவதம் முதலிய திக்கஜங்களை யெதிர்த்தபொழுது அவை கோபங்கொண்டு அவன் தோளில் தந்தங்களால் தாக்குகையில், மிக்க வலிமையுடைய அவனது

தோள்களை ஊறுபடுத்தமாட்டாமல், அவை நுனியொடிந்திட்டன வென்றும், பின்பு இராவணனும் போரில் அவற்றின் தந்தங்களை நன்றாக ஒடித்திட்டானென்றும் உணர்க. "திக்கின்மாவெலாந் தொலைத்து" "நெருப்படியின் பொடி சிதற நிறைந்தமதத்திசை யானை, மருப்பொடியப் பொருப்பிடியத் தோள்நிமிர்த்த வலி யோனே," "திசையானை விசைகலங்கச் செருச்செய்து மருப் பொசித்த, விசையாலே நிறைந்தபுயத் திராவணவோ விராவ ணவோ" என வந்துள்ளமை காண்க. இரட்டைப்பணை மருப்பு - ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இரட்டையாக அமைந்துள்ள பருத்த (நான்கு) தந்தங்கள் என்னலாம். கனகன் - இரணியன் என்பதன் பரியாயம்: பொன்னிறமானவனென்பது பொருள். கனகனது உயர் வரமென்றது- தனித்தனி தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலிய பிராணி களாலும் ஆயுதங்களாலும் பகலிலும் இரவிலும் பூமியிலும் வானத்திலும் வீட்டின் அகத்திலும் புறத்திலும் தனக்கு மரண மில்லாதபடி பெற்றதை. பி - ம்:—[1]முரண்பணை, முரட்பணை. [2]மயி ரடித்தொழுக்கி, மயிலடித்தொழுக்கி. [3]அளந்த. (415)

10. **அங்கயற் கருங்க ணியக்கியர் துயக்கி லரம்பையர் விஞ் சையர்க் கமைந்த, [1]நங்கையர் நாக மடந்தையர் [2]சித்த நாரிய ரரக் கியர் [3]முதலாங், குங்குமக் [4]கொம்மைக் குவிமுலை கனிவாய் கோகிலந் [5]துயருறுங் குதலை, மங்கைய ரீட்டம் மால்வரை தழீஇய மஞ்ஞை யங் குழுவென [6]வயங்க.**

(இ - ள்.) அம் கயல் கரு கண் - அழகிய கெண்டைமீன் போன்ற கறுத்த கண்களையுடைய, இயக்கியர் - யக்ஷஸ்திரீகளும், துயக்கு இல் அரம்பையர் - சோர்வுபடுதலில்லாத அரம்பைமுதலிய தேவதா ஸ்திரீகளும்,விஞ்சையர்க்கு அமைந்த நங்கையர்-வித்தியா தரர்கட்கு உரியவராகிய வித்தியாதரஸ்திரீகளும், நாகம் மடந்தை யர் - நாகசாதிஸ்திரீகளும், சித்தநாரியர்-ஸித்தஸ்திரீகளும், அரக்கி யர் - ராக்ஷசஸ்திரீகளும், முதல் ஆம் - முதலாகவுள்ளவராகிய,— குங்குமம் கொம்மை குவி முலை-குங்குமமணிந்த பருத்த குவிந்த முலைகளையும், கனி வாய்-கொவ்வைப்பழம்போலச் சிவந்த வாயை யும், கோகிலம் துயர் உறும் குதலை-குயில்களும் வருந்துதற்குக் காரணமான [இனிமை மிக்க] குதலைச்சொற்களையுமுடைய, மங் கையர்-மகளிரது, ஈட்டம்-கூட்டமானது,—மால் வரை தழீஇய - பெரியதொரு மலையைச் சூழ்ந்துள்ள, அம் மஞ்ஞை குழு என - அழகிய மயில்களின் கூட்டம்போல, வயங்க-விளங்கவும்,— (எ - று.)—வந்தான் (1) என்க.

இராவணனுக்கு அடிமைப்பட்டுள்ள இயக்கியர் முதலிய தெய்வசாதி மகளிர் அவனைச் சூழ்ந்துவருவதற்கு, மலையைச் சூழ்ந் துள்ள மயிற் கூட்டத்தை உவமைகூறினர். சாதாரணமாக மக ளிரின் குதலைச்சொல்லுக்கு உவமையாதற்கு ஏற்ற குயில் இம் மடந்தைமார்களின் குதலைக்கு ஒப்பாகமாட்டாமையால் வருந்து மென்க; இங்ஙனம் உவமையாவதற்கு உரிய குயிலை உவமையாகா மையாலே துயருறுமெனக் கூறியது-எதிர்நிலையணியாம்; இதனை,

வடநூலார் ப்ரதிபாலங்கார மென்பர். பி-ம்:—[1]மங்கையர். [2]சித்தர். [3]முதலாக். [4]கொங்கைக். [5]துயர்ந்தமென். [6]மயங்க. (416)

11. தொளையுறு புழைவேய்த் தூங்கிசைக் கானந் [1]துயலுரு வொருநிலை [2]படர, இளையவர் மிடறு [3]மிந்நிலை யிசைப்பக் [4]கின்ன ரர் முறைநிறுத் தெடுத்த, கிளையுறு பாடல் சில்லரிப் பாண்டில் தழுவிய முழவொடுங் கெழுமி, அளை[5]யுறு மரவு மமுதுவா யுகுப்ப வண்டமும் வையமு மளப்ப.

(இ - ள்.) தொளை உறு - துளைசெய்யப்பெற்றுள்ள, புழை வேய்-(உட்புறத்தில்) இயற்கைத் துவாரத்தையுடைய வேய்ங்குழ லினின்று உண்டாகின்ற, தூங்கு இசை கானம்- தூங்க லோசை யுள்ள இனிய ராகமானது, துயல் உரு-பிறழ்தலில்லாமல், ஒரு நிலைபடர-ஒத்து வருமாறு, இளையவர் மிடறுஉம்-இளம்பெண் களுடைய (இனிய) குரலும், இ நிலை இசைப்ப-இந்த வேய்ங்குழலி னிசையோடு ஒத்து ஒலிக்கவும்,—கின்னரர்-கின்னரசாதியார், முறை நிறுத்து எடுத்த-கிரமமாக ஆராய்ந்து பாடத்தொடங்கிய, கிளை உறு பாடல்-(கின்னர மென்ற யாழின்) நரம்பினின்று வெளிப்படுகின்ற பாடலானது, சில்லரி-சில்லரியென்னும் வாச்சிய விசேஷமும், பாண்டில்-கஞ்சதாளமும், தழுவிய முழவொடும்- மார்ச்சனை செய்து ஒலியெழுப்பப்படுகின்ற மத்தளத் தொனி யோடு, கெழுமி-ஒத்து, அளை உறும் அரவுஉம் அமுது வாய் உகுப்ப-புற்றில் வாழ்கின்ற பாம்பும் (இந்த இன்னொலிபைக் கேட்டுத் தனது விஷக் கொடுமை நீங்கி) அமிருதத்தை வாயி லிருந்து சொரியும்படி, அண்டமும் வையமும் அளப்ப-மேலுகத் திலும் இந்தப் பூமியிலும் (இன்னோசை) பரவவும்,—(எ-று.)—வந் தான் (1) என்க.

அப்போது வாசிக்கப்படுகின்ற வேய்ங்குழலுக்குஒப்ப இளமக ளிர் தமது மிடற்றினால் இனிமையாகப் பாடிவரவும், கின்னரசாதி யாரின் இன்னொலியைக் கேட்ட விஷப்பாம்புகளும் விஷத்தன்மை நீங்கி அமுதத்தைக் கக்கும்படி தமக்கு உரிய கின்னரமென்ற நரப்புக்கருவிகொண்டு மண்ணிலும் விண்ணிலும் இன்னோசை பரவுமாறு மற்றைச் சில்லரி முதலிய இசைக்கருவிகளோடு ஒத்து ஒலிக்கவும் இராவணன் வந்தனனென்க. கின்னரர்-கின்னர மென்னும் இசைக் கருவிகொண்டு இசைபாடித்திரிபவராய்க் குதிரைமுக முள்ளவராகிய தேவசாதியார். பி-ம்:—[1]துயர்வுருது. [2]தொடர. [3]இன்னிலையியக்கக். [4]கின்னரம். [5]உறை. (417)

12. அன்னபூஞ் சதுக்கஞ் சாமரை யுக்க மாதியாம் வரிசையிற் கமைந்த, உன்னரும் பொன்னின் மணியினிற் புனைந்த விழைக்குல முழைக்[2]குல மனைய, மின்னிடை செவ்வாய் குவிமுலை பணைத்தோள் வீங்குதே ரல்குலார் தாங்கி, நன்னிறக் காரின் வரவுகண் டுவக்கு றாடக மயிலென நடப்ப.

(இ - ள்.) அன்ன பூ சதுக்கம்-(இராவணன் செல்லுகின்ற) அப்படிப்பட்ட அழகிய நாற்புறமும்வந்துகூடுகின்ற வீதியில்,— உன்ன அரும்பொன்னின்-நினைத்தற்கும் முடியாத [மிகச்சிறந்த] பொன்னினாலும், மணியினில்-இரத்தினங்களினாலும், புனைந்த-அழகாகச் செய்யப்பட்ட, இழை குலம்-ஆபரணங்களின் தொகுதிகளை [பலவகையாபரணங்களை] யணிந்தவர்களும், உழை குலம் அனைய-மான்கூட்டங்களை யொத்தவர்களும், மின் இடை-மின்னல்போல (த்துவளுகின்ற) இடையையும், செம் வாய்-சிவந்த வாயையும், குவி முலை-குவிந்த தனங்களையும், வீங்கு பணை தோள் -பருத்த மூங்கில் போன்ற தோள்களையும், தேர் அல்குலார்-தேர்த்தட்டுப்போன்ற அல்குலையு முடையவர்களுமாகிய மகளிர்,- சாமரை-வெண்சாமரமும், உக்கம்-ஆலவட்டமும், ஆதி ஆம்-முதலியனவாகிய, வரிசையிற்கு அமைந்த-உபசாரத்திற்கு ஏற்றவைகளை,தாங்கி-ஏந்திக்கொண்டு, நல் நிறம் காரின் வரவு கண்டு உவக்கும்-மிக்க கருநிறத்தையுடைய கார்கால மேகத்தின் வருகையைக் கண்டுமகிழ்கின்ற,நாடகம் மயில் என-கூத்தாடுதலையுடைய மயில் போல, நடப்ப-(கூட) நடந்துவரவும்,—(எ-று.)வந்தான் (1) என்க.

சாமரை ஆலவட்டம் முதலிய அரசர்க்கு உபசாரஞ் செய்தற்கு உரிய கருவிகளை ஏந்தியவராய், அழகிய மகளிர் கார்மேகங் கண்ட மயில்போன்று மிக்க மகிழ்ச்சியோடு மெல்ல நடந்துவர, இராவணன் சென்றன னென்க. சதுக்கம் = சதுஷ்கம்: நாற்சந்தி கூடுமிடம். இழைக்குலம் அல்குலார், உழைக்குலமனைய அல்குலார் என இயையும். உழைக்குலம்-மருண்ட பார்வையிலும், மயில்-சாயலிலும் மகளிர்க்கு உவமையாம். குவிமுலை பணைத் தோள்-முரண்தொடை. பி-ம்:—[1]கருங்கடைக்கண். (418)

13. **தந்திரி [1]நெறியிற் றாக்குறு கருவி தூக்கின [3]ரெழுவிதச் சுதியின், முந்துறு குணிலோ டியைவுறு குறட்டிற் [2]சில்லரிப் பாண்டிலின் முறையின், மந்தர கீதத் திசைப்பதந் [4]தொடர வகையுறு கட்டளை வழாமல், அந்தர வானத் தரம்பையர் கரும்பிற் [5]பாடலா ரருகுவந் [6]தகல.**

(இ - ள்.) நெறியின் தாக்குறு கருவி தந்திரி-சாஸ்திரமுறைப்படி (விரல்கொண்டு) ஒலியெழுப்பப்படுகின்ற இசைக்கருவியாகிய தந்திரியாழை, எழுவிதம் சுதியின்-எழுவகைப்பட்ட இசையும் அமையும்படி, தூக்கினர்-(விரலால்) தெறித்து வாசிப்பவரும், கரும்பின் பாடலார்-கரும்புபோ லினிய வாய்ப்பாடலை யுடையவருமாகிய, அந்தரம் வானத்து அரம்பையர்-சுவர்க்கலோகத்தவரான தெய்வமகளிர்,—முந்துற குணிலோடு இயைவுறு குறட்டின்-முன்புறத்தில் அடிக்கப்படுகிற குறுந்தடியோடு பொருந்திய குறடு என்னும் தோற்கருவியும், சில்லரி பாண்டிலின் [பாண்டில் சில்லரியின்]-வட்டவடிவமாகிய சில்சில் என்று ஒலிக்கின்ற தோற்கருவியும் ஆகியவற்றின், முறையின்-முறைக்கு ஏற்பவும்,—மந்தரம் கீதத்து இசைப் பதம் தொடர-இனிய பாடல்களின் இராக அமைப்புக்கு ஒத்துவரவும்,—வகை உறு கட்டளை வழாமல்-(நடன

சாஸ்திரத்திற் கூறியுள்ள) பலவகைப்பட்ட முறைமை தவறாமல், அருகு வந்து அகவ-(தனது) சமீபத்திலே வந்து நர்த்தனஞ் செய்யவும்,—(எ - று.) வந்தான் (1) என்க.

தெய்வலோகத்து மகளிர்வாய்ப்பாடலுக்கும் இசைக்கருவிக்கும் தாளத்துக்கும் சிறிதும் தவறாமல் யாவும் சாஸ்திரத்துக்கு ஒத்துவருமாறு இராவணனது சமீபத்தில் அப்போது நர்த்தனஞ் செய்யலானார்கள் என்க. [3]"சில்லரிபாண்டிலின்" என்று பாடமாயின் சில்லரியும் பாண்டிலு மென்னலாம். பாண்டில்-வட்டவடிவான கஞ்சதாளம் என்க. சில்லரி - நாதசுரம், பாண்டில் - பிரமதாளம் என்று ஒருரை. சுதி-ச்ருதி. பி - ம்:—[1]கண்ணில். [2]எழுவகைச்சதியின்,எழுவியசதியின்.[4]தொடர்ந்த.[5] நடலர். [6]ஆல,ஆட.

14. [1]அந்தில்வே ளனங்க னழல்படத் துரந்த வயின்முகப் பகழிவா யறுத்த, வெந்துறு புண்ணின் வே[2]னுழைந் தாங்கு வெண்மதிப் பசுங்கதிர் விரவ, மந்தமா ருதம்போய் மலர்தொறும் வாரி வயங்குநீர் [3]மம்மரின் [4]வருந்தேன், சிந்துநுண் டுளியின் சீகரத்திவலை யுருக்கிய செம்பெனத் தெரிப்ப.

(இ - ள்.) அந்தில்-அப்பொழுது,—அனங்கன் வேள் - உருவமில்லாதவனாகிய வேளென்னும் பெயரையுடைய மன்மதன், அழல்பட-நெருப்புத் தோன்றும்படி, துரந்த - வீசியெறிந்த, அயில் முகம்-கூர்மையான நுனியையுடைய, பகழி-அம்பு, வாய் - (தனது கூரிய) நுனியினால், அறுத்த-அறுபடும்படிசெய்து உண்டாக்கிய, வெந்துறு புண்ணின்-வெந்திருக்கிற புண்ணிலே, வேல் நுழைந்த ஆங்கு-வேல் ஊடுருவிச் சென்ற அவ்வகைபோல, வெள் மதி பசுங் கதிர்-வெள்ளிய சந்திரனது குளிர்ந்த கிரணம், விரவ - பொருந்தவும்,—மந்தம் மாருதம்-இளந்தென்றற்காற்றானது, போய் - (ஆங்காங்குச்) சென்று, மலர்தொறுஉம் - புஷ்பங்களிலெல்லாமிருந்து, வாரி வரும்-வாரிக்கொண்டு வருகின்ற, வயங்கும் நீர் - விளங்குகின்ற நீர்த்தன்மையையுடைய, தேன்-தேனினது, நுண் துளியின் சிந்து-சிறுதுளியாகச் சிந்துந் தன்மையுள்ள, சீகரம் திவலை-மிகச்சிறிய திவலைகள், உருக்கிய செம்பு என-உருக்கப்பட்ட செம்பின் துளி சிந்துவதுபோல, மம்மரின்-மயக்கத்தோடு [காமமயக்கம் மிகும்படி], தெறிப்ப - மேலேசிந்தவும்,—(எ - று.)—வந்தான் (1) என்க.

இராவணன் வரும்போது,மன்மதபாணத்தினால் துளைக்கப்பட்டுள்ள அவனது உடற்புண்ணில் வெந்தபுண்ணில் வேலுருவியது போலக் காமோத்தீபகமான சந்திர கிரணங்கள் பட்டு வேதனையை மிகுவிக்க, உருக்கியசெம்பை யூற்றியதுபோல் மந்தமாருதமானது புஷ்பங்களினின்று தேனை வாரிக்கொண்டு தெறித்ததென்க. சீகரத்திவலை - ஒருபொருட்பன்மொழி; இங்கே மிகச்சிறிய திவலையென்ற பொருளைத் தந்தது. அந்தில் - அசையாகவுமாம். பி-ம்:—[1]அந்தியினனங்கன். [2]நுழைந்தென்ன. [3]அம்மலர், மாரியின். (420)
[4]வரு.

15. இழைபுரை மருங்கு லிறுமிறு மெனவு மிறுகலா வனமுலை யிரட்டை, யுழைபுகு செப்பி னொளிதர மறைத்த [1]வுத்தரீ கத்தின ரொல்கிக், குழை[2]புகு கமலங் கோட்டினர் நோக்குங் குறுநகைக் குமுதவாய் மகளிர், மழைபுரை [3]தடங்கட் செங்கடை யீட்டம் மார்பி னுந் தோளினு [4]மலைய.

(இ - ள்.) 'இழை புரை - நூலிழையை யொத்த, மருங்குல் - (தமது) இடைகள், இறும் இறும் - முரிந்துபோய்விடும் முரிந்து போய்விடும், எனஉம் - என்று (காண்பவர்) சொல்லாநிற்பவும், இறுகலா - ஒடிந்திடாமலே, வனம் முலை இரட்டை உழை புகு செப்பின் ஒளிதர - அழகிய இரண்டு ஸ்தநங்களும் உள்ளிடத்திற் புகுந்துள்ள (இரண்டு) செப்புக்கள்போல விளங்குமாறு, மறைத்த - (அவற்றைப்) போர்த்துள்ள, உத்தரீகத்தினர் - மேலாடையுடையவர்களும்,—ஒல்கி - (தாங்கள்) மெலிவு தோன்ற நடந்து [நடந்தவண்ணமாக], குழை புகு கமலம், - (காதுகளிலணிந்த) குண்டலங்கள்வரையிற் செல்லுகின்ற தாமரைமலர்போன்ற (தமது) கண்களினால், கோட்டினர் நோக்கும் - (நாணத்தினால் நேராகப் பாராமல்) சாய்த்து நோக்குகின்றவர்களுமான, குறு நகை குமுதம் வாய் - புன்சிரிப்போடு கூடிய செவ்வாம்பல்மலர் போன்ற வாயையுடைய, மகளிர் - பெண்களின், மழை புரை - மேகத்தை யொத்த [குளிர்ச்சி மிகுந்த], தட செம் கண் கடை ஈட்டம் - பெரிய செவ்வரி பரந்த கடைக்கண் பார்வைகளின் கூட்டம், மார்பின்உம் - (தனது) மார்பிலும், தோளின்உம் - தோள்களிலும், மலைய - சென்று பொருந்தவும்,—(எ - று.) வந்தான் (1) என்க.

இராவணன் வருகையில், மகளிர் தமதுகடைக்கண்பார்வை கொண்டு பார்த்தன ரென்க. மிகவும் நுண்ணியதாயிருத்தல்பற்றி, மகளிரின் இடைக்கு நூலிழையை உவமைகூறுதல், மரபு. அப்படிப்பட்ட இடை துவளுமாறு மேன்மேல் விம்முகின்ற தனங்களின்மீது உத்தரியத்தை மகளிர் அணிந்திருக்கையில், அவை உட்புறத்துப் பொருந்திச் செப்புப்போலத் தோன்று மென்பது, முன்னிரண்டடியிற் கூறிய பொருள். 'குழைபுகு கமலம்' - காதளவும் நீண்ட கண்கள். கண்களை உவமையாகுபெயரால் 'கமலம்' என்றே கூறினார். 'நோக்கும்' என்ற பெயரெச்சம். 'மகளிர்' என்ற பெயரைக் கொண்டு முடியும். பி - ம்:—[1]உத்தரியத்தினர். [2]பொரு. [3]ஒண்கண். [4]வயங்க. (421)

16. மாலையுஞ் சாந்துங் கலவையும் பூணும் வயங்குநுண் டுகிலொடு காசுஞ், சோலையின் [1]றொழுதி கற்பகத் தருவு நிதிகளுங் கொண்டுபின் [2]றொடரப், பாலின்வெண் பரவைத் திரைகருங் கிரிமேற் பரந்தெனச் சாமரை பதைப்ப, வேலைநின் றுயரு [3]முயலில் வெண் மதியின் [4]வெண் குடை [5]மீதுற விளங்க.

(இ - ள்.) தொழுதி சோலையின் - கூட்டமாகவுள்ள சோலையாகிய, கற்பகம் தருஉம் - கற்பகவிருட்சமும், நிதிகள்உம் -(சங்க

நிதி முதலிய) நவநிதிகளும்,—மாலைஉம் - மலர்மாலைகளையும், கலவை சாந்துஉம்- கலவைச்சந்தனத்தையும், பூண்உம்-ஆபரணங்களையும், வயங்கு நுண் துூசொடு- விளங்குகின்ற மெல்லிய ஆடைகளையும், காசுஉம் - இரத்தினங்களையும், கொண்டு - ஏந்திக் கொண்டு, பின்தொடர - (தன்) பின்னே தொடர்ந்து வரவும்,— வெள் பாலின் பரவை திரை - வெண்மைநிறமுள்ள பாற்கடலின் அலைகள், கரு கிரிமேல் - கருநிறமுள்ள மலையின்மேல், பரந்து என - பரவினாற் போல, சாமரை - வெண்சாமரங்கள், பதைப்ப - அசைந்துவீசவும்,—வேலைநின்று உயரும் - கடலினின்று வெளித் தோன்றுகின்ற, முயல் இல் வெள் மதியின் - முயற்கறையில்லாத வெள்ளிய பூர்ணசந்திரன் போன்ற, வெள்குடை - வெள்ளைக் குடையானது, மீதுஉற விளங்க - தலையின்மேல் விளங்கவும்,— (எ - று.)—வந்தான் (1) என்க.

வேண்டுவார் எதிர்ப்படுவரேல் இராவணன் அவர்கட்குக் கொடுத்தற்பொருட்டு, பூமாலை சந்தனம் தூசு காசு முதலியன ஏந்திக் கற்பகதருவும் நிதிகளும் தொடர்வனவாயின என்க. இராவணன் தேவலோகத்தை வென்றமையால், அங்கிருந்த கற்பக விருட்சமும் நவநிதிகளும், அவ்விராவணனையடைந்து அவனுக்கு வேண்டியபொருளை உதவலாயின. தெய்வாமிசமுள்ளன வாதலால கற்பகதருவையும் நிதியத்தையும் இயங்குதிணைப்பொருளாகக் கூறினர். தேவமாதர் கற்பகவிருட்சம் நிதியம் கலவைச் சாந்து முதலியன ஏந்திவந்தனரெனக் கொள்வாருமுளர். பெண் பணியாளர் சாமரை வீசி வெண்குடையும் பிடிக்கலாயின ரென்க. பாற்கடலினலை வெண்சாமரைக்கும், கருங்கிரி - இராவணனது உடம்புக்கும் உவமையாகும். இராவணனுக்குப் பிடிக்கப்படுகின்ற ஒற்றை வெண்கொற்றக்குடைக்கு - முயலில்லாத வெண்மதி, இல் பொருளுவமையாம். சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை, முயலென்றும் மானென்றும் கடலின் சேறென்றும் இப்படிப் பலபடியாகக் கூறுதல், கவிசமயம். கலவையும், உம்மை - இசைநிறை. பி - ம்:— [1]தொகுதி. [2]துள்ளி. [3]முயலின். [4]வாள், வான். [5]மீச்சென்று. (422)

17. [1]ஆர்தரு மகழி யருவரை யிலங்கை யடிபெயர்த் திடுதொறு [2]மழுந்தி, நேர்[3]தரும் பரவைப் பிறழ்திரை தவழ்ந்து நெடுந் தடந் திசைதொறு நிமிரச், [4]சார்தருங் கடுவி னெயிறுடைப் பகுவா யனந்தனுந் தலைதடு மாற, வூரிநீ ராடை யிருநில[5]மடந்தை முதுகுளுக் குற்றனண் முரல.

(இ - ள்.) அடி பெயர்த்து இடுதொறுஉம்- (தனது) கால்களை மாறிமாறி வைக்கும் பொழுதெல்லாம்,—ஆர்தரும் அகழி - (நீர்) நிரம்பியுள்ள (கடலாகிய) அகழியையுடைய, அரு வரை இலங்கை - பெரிய திரிகூட மலையின்மீதுள்ள இலங்காநகரமானது, அழுந்தி - (மிக்கபாரத்தினாற்) குழிவடைந்து, (அதனால்), நேர்தரும்-இலங்கையைச் சூழ்ந்திருக்கிற, பரவை - கடலினது, பிறழ் - மடங்கியடிக்கிற, திரை - அலைகள், தவழ்ந்து-பாய்ந்து, நெடு தட திசை தொறுஉம் - நீண்ட பெரிய (அந்நகரத்தின்) திக்குக்களிலெல்லாம்,

நிமிர - மிகுந்து பரவவும்,—சார்தரும் கடுவின் எயிறு உடை - (தன்னிடத்துப்) பொருந்திய விஷப்பற்களையுடைய, பகு வாய் - திறந்த வாயோடுகூடிய, அனந்தன் உம் - ஆதிசேஷனும், தலை தடுமாற - (பாரமிகுதியைப் பொறுக்கமாட்டாமையால் ஆயிரந்) தலைகளும் வருந்தவும்,—மூரி நீர் ஆடை - வலிய நீரைக்கொண்ட கடலை ஆடையாகவுடைய, இரு நிலம் மடந்தை-பெரிய பூமிதேவி, முதுகு உளுக்குற்றனள் -(பாரந்தாங்கமாட்டாமல்) முதுகு நொந்தவளாய், முரல-வாய்விட்டலறவும்,—(எ - று.) வந்தான் (1) என்க.

இராவணன் கால்களை மாறி மாறி வைத்து நடக்கும்போது அவனது ஒற்றையொற்றைக்கால் அழுந்துவதனால் இலங்கை பள்ளமாக, அப்போது சுற்றிலுமுள்ள கடலின் நீர் உள்ளே புகுவதாயிற்றெனவும், பூமியின் கீழிருந்து தனது ஆயிரந்தலைகளையுங் கொண்டுதாங்குகின்ற ஆதிசேஷனும் அவனது உடற்சுமையைத் தாங்கமாட்டாது தலைதடுமாறலாயினனெனவும், பூமிதேவியும் அவ்வாறே அப்பாரமிகுதியைத் தாங்கமாட்டாமல் வாய்விட்டலறலாயினளெனவும், இராவணன் நடக்கும்போது அவனது உடற்பொறையை **உயர்வுநவிற்சிவகையால்** வருணித்தன ரென்க. பி - ம்:—[1]ஆரல்துன்று. [2]அழுந்து. [3]பொரு. [4]சார்வரும். [5]பாவை. ()

18. [1]கேடகத்தோடு மழுவெழுச் [2]சூல மங்குசங் [3]கப்பணங் கிடு[3]கோடு, ஆடகச் [4]சுடர்வா ளயில்சிலை குலிச முதலிய வாயுத மனைத்தும், தாடகைக் கிரட்டி யெறுழ்வலிக் [5]கமைந்த தகைமையர் தடவரை பொறுக்குஞ், சூடகத் தடக்கைச் சுடுசினத் தடுபோ ரரக் கியர் தலைதொறுஞ் [6]சுமக்க.

(இ - ள்.) தாடகைக்கு இரட்டி எறுழ் வலிக்கு அமைந்த தகைமையர் - தாடகையைக்காட்டிலும் இருமடங்குமிக்க பெரு வலிமை பொருந்திய தன்மையையுடையவர்களாகிய, தட வரை பொறுக்கும் - பெரிய மலையையும் தாங்கவல்ல, சூடகம் தட கை - வளையல்களையணிந்த பெரிய கைகளைக் கொண்டு, சுடு சினத்து அடு போர் - பொங்கியெரிகின்ற கோபத்தினாற் (பகைவரைக்) கொல்லும்படியான போரைச்செய்யவல்ல, அரக்கியர் - இராட்சசஸ்திரீகள்,—கேடகத்தோடு - பரிசையும், மழு - எரியிரும்புப்படையும், எழு - இருப்புலக்கையும், சூலம் - முத்தலைச்சூலமும், அங்குசம் - மாவெட்டியும், கப்பணம் - இருப்புநெருஞ்சிமுள்ளாயுதமும், கிடு கோடு - கிடுகும், ஆடகம் சுடர் - பொன்போல் ஒளிவீசுகின்ற, வாள் - வாளும், அயில் - வேலும், சிலை - வில்லும், குலிசம்-வச்சிரமும், முதலிய - முதலான, ஆயுதம் அனைத்தும் - ஆயுதங்களையெல்லாம், தலைதொறும் - (தமது) சிரசுகளிலெல்லாம், சுமக்க - தாங்கிவரவும், —(எ - று.)—வந்தான் (1) என்க.

இராவணன் எப்பொழுது எந்த ஆயுதத்தை வேண்டுவனோ அப்போது அதனைத் தரவேணும் என்ற கருத்தால், அரக்கியர் எல்லா வாயுதங்களையும் தாங்கிக்கொண்டு அவ்விராவணனுடன் வருவாராயின ரென்க. பெண்கள் வசிக்கின்ற இடத்திற் செல்வத

ணல், பெண்பணியாளர் படைக்கலங்களைத் தாங்கலாயினர். கேடகம், கிடுகு என்பன - பகைவரது படைக்கலங்களைத் தம்மேற் படவொட்டாது தடுக்கவல்ல கருவி விசேடங்கள். கேடகம் கிடுகு என்பன வெவ்வேறாகவும் கூறப்படுதலை "போர்மயிர்க்கேடகம் புளகத்தோற்பரம்,வார்மயிர்க்கிடுகொடு" என்ற சிந்தாமணியிலும் காண்க. பி - ம்:—[1]கேடகத்தொடுவாள். [2]முசலம். [3]கன்னகம். [4]சுடர்க்கோல். [5]தகைத்த. [6]சுமப்ப. (424)

19. விரிதளிர் முகைபூக் கொம்படை [1]முதல்வே ரிவையெலா [2]மணிபொனால் விரிந்த, தரு [3]வுயர் சோலை திசைதொறுங் கரியத் தழலுமி ழுயிர்ப்புமுன் றவழத், திருமக ளிருந்த திசையறிந் திருந் துந் [4]திகைப்புறுஞ் சிந்தையன் [5]கெடுத்தது, ஒருமணி [6]நெடும்பற் பஃறலை யரவி னுழைதொறு முழைதொறு முலாவ.

(இ - ள்.) விரி தளிர் - மேன்மேல் தோன்றி விரிகின்ற தளிரும், முகை - அரும்பும், பூ - மலரும், கொம்பு - கொம்பும், அடை - இலையும், வேர் - வேரும் (என்ற சினைப்பொருள்களும்), முதல் - முதற்பொருளும், இவை எலாம்-ஆகிய இவைமுழுவதும், அணிபொனால் விரிந்த-அழகிய செம்பொன்மயமாகப் பரந்துள்ள, தரு உயர் சோலை - மரங்கள் உயர்ந்துள்ள அசோகவனம், திசை தொறும் கரிய - நாற்புறங்களிலும் தீந்துபோம்படி, தழல் உமிழ்-நெருப்புச்சுவாலையை வீசுகின்ற, உயிர்ப்பு - (தனது) பெருமூச்சு, முன் தவழ - முன்புறத்திற் செல்லவும்,—திருமகள் இருந்த திசை - இலக்குமியின் அமிசமான சீதாபிராட்டி இருந்த இடத்தை, அறிந்து இருந்தும்—, திகைப்பு உறு சிந்தையன் - தெரியாமல் மயங்குதல் பொருந்திய மனமுடையவனாகி, (அவளைத் தேடிக் கொண்டு), ஒரு மணி - (தனது) ஒப்பற்ற மாணிக்கத்தை, கெடுத்தது - இழந்ததான, நெடு பல் பல் தலை அரவின்-நீண்டபற்களையும் பல தலைகளையுமுடைய சர்ப்பம்போல, உழைதொறும் உழைதொறும் - பற்பல இடங்களிலும், உலாவ - (தன்மனஞ்) செல்லவும்,—(எ - று.)—வந்தான் (1) என்க.

சீதை தனக்குக் கிடையாமையால் மனவெறுப்புடனே சோலையிலுள்ள மரங்கள் யாவும் தீந்துபோகுமாறு பெருமூச்செறிந்து கொண்டு, சீதை தங்கியிருக்கிற இடம் தெரிந்திருந்தும் காம மயக்கத்தினால் அதனை மறந்து அவளைத் தேடியவண்ணம் தன் மனம் மாணிக்கத்தைக் கெடுத்த சர்ப்பம்போலப் பல திசைகளிலும் வருந்திச்செல்ல இராவணன் வந்தனனென்க.தனது மணியை இழந்த நாகம் அதனைத் தேடிக்கொண்டு வருந்து மென்பதை "அருமணி யிழந்தோர் நாகம் அலமருகின்றது" என்ற சிந்தாமணியிலுங் காண்க. பல் + தலை = பஃறலை: "குறில்வழி லளத் தவ்வணையின் ஆய்த, மாகவும் பெறூஉம் அல்வழியானே" என்ற விதியினால், தனிக்குறிலைச்சார்ந்த லகரம் தவ்வணைய ஆய்தமாகத் திரிந்தது. பி - ம்:—[1]அடை. [2]செம்பொனாலாரக், செம்பொனாலார்ந்த. [3]அமர். [4]தகைப்புறு. [5]கெடுத்த. [6]நெடும்போர். (425)

20.—இராவணன் வருவதைக்கண்ட அநுமான் மறைந்திருத்தல்.

இனையதோர் தன்மை யெறுழ்வலி யரக்க ரேந்தல்வந் தெய்து கின்றானை, அனையதோர் தன்மை யஞ்சனை சிறுவன் கண்டன னமைவுற நோக்கி, வினையமுஞ் செயலு மேல்வினை பொருளு மிவ் வழி விளங்குமென் றெண்ணி, வனைகழ லிராமன் பெரும்பெய ரோதி யிருந்தனன் வந்தயன் [1]மறைந்தே.

(இ - ள்.) இனையது ஓர் தன்மை - இப்படிப்பட்ட தன்மை யோடு, எறுழ் வலி அரக்கர் ஏந்தல் - மிக்க வலிமையையுடைய ராக்ஷஸ ராஜனாகி, வந்து எய்துகின்றானை - வந்து சேர்கின்ற அவ் விராவணனை, அனையது ஓர் தன்மை-அங்கு நிகழ்வதைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்த தன்மையுள்ள, அஞ்சனை சிறுவன் - அஞ்சனாதேவி யின் குமாரனாகிய அனுமான், கண்டனன் - கண்ணிறாற் கண்டு, அமைவு உற நோக்கி- (தான் என்ன செய்யவேண்டுமென்று மனத் திறாற்) செவ்வனே ஆராய்ந்து, 'வினையம்உம் - (இவ்வரக்கனது) வஞ்சனைக் குணமும், செயல்உம் - செய்கையும், மேல் வினை பொருள்உம் - அதற்குப்பின் (சீதாபிராட்டியினால்) நடக்கும் காரியமும், இவ்வழி - இந்த இடத்தில் [இப்போது], விளங்கும் - தெரியவரும்,' என்று எண்ணி—, கழல் வனை இராமன் பெரும் பெயர் ஓதி - வீரக்கழலைப் புனைந்துள்ள இராமபிரானது பெருமை பெற்ற திருநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு, அயல் வந்து - (முன் னிருந்த இடத்தைவிட்டுச் சிறிது) அப்பால் நெருங்கவந்து, மறைந்து இருந்தனன்—; (எ - று.)

அப்போது இராவணன் அங்கு வந்ததனால், இனி நடக்குஞ் செயலை நன்கு கவனிக்கவேணுமென்று அனுமான் நினைத்து, அவற்றை யெல்லாம் நன்றாகக் காணுமாறு அருகில்வந்து, அவ் விராவணன் முதலியோர் தான் இருப்பதை உணராவண்ணம் மறைந்து நின்றனனென்பதாம். பி - ம்:—[1]மறைந்து. (426)

21.—அப்போது சீதை அஞ்சுதல்.

ஆயிடை யரக்க [1]னரம்பையர் குழுவு மல்லவும் வேறய லகல, மேயினன் பெண்ணின் விளக்கெனுந் தகையா ளிருந்துழி யாண்ட வள வெருவிப், போயின [2]வுயிர ளாமென நடுங்கிப் பொறிவரி யெறுழ்வலி புகைக்கண், காய்சின வுழுவை தின்னிய வந்த கலை யிளம் பிணையெனக் கரைந்தாள்.

(இ-ள்.) அ இடை-அப்பொழுது, அரம்பையர் குழூஉம்-(தன் னுடன்வந்த) தெய்வமகளிர் கூட்டமும், அல்லஉம்-மற்றை யோர் திரளும், வேறு அயல் அகல-தனியே அப்பால் விலகி நிற்க, —அரக்கன் - இராவணன், பெண்ணின் விளக்கு எனும் தகையாள் - பெண்களுக்குள் விளக்குப்போன்றவளாகிய பிராட்டி, இருந்த உழி-இருந்த இடத்தில், மேயினன் -சென்று அடைந்தான்; ஆண்டு-

அப்பொழுது, அவள்-அப்பிராட்டி, வெருவி-அஞ்சி, போயின உயிரள் ஆம் என-உயிர் நீங்கினவள்போல, நடுங்கி-நடுக்கங்கொண்டு, பொறி-புள்ளிகளையும், வரி-கோடுகளையும், எறும் வலி-மிக்க வலிமையையும், காய் சினம்-வெதும்புகின்ற கோபத்தையும், புகைகண்-(அந்தக் கோபாக்கினியின்)புகை தோன்றப்பெற்ற கண்களையுமுடைய, உழுவை-புலி, தின்னிய-(தன்னை) உண்ணும் பொருட்டு, வந்த- வரப்பெற்ற, கலை இளம்பிணை என-ஆண்மானினது இளமையாகிய பெண்மான்போல, கரைந்தாள்-உடலுருகினாள்; (எ - று.)

உடன்வந்த பரிவாரமெல்லாம் அப்பால் அகல. இராவணன் தனியே பிராட்டியினிடம் சென்றுசேர, அவள் ...னைக்கண்டு கடும் புலியைக்கண்டு அஞ்சி நடுங்கும் பெண்மான்... அஞ்சி நடுநடுங்கி உடல் கரைந்தன ளென்பதாம். அல்லவும் ...ன்றது- சீதைக்குக் காவலாக இருந்த அரக்கமகளிர் திரளைக் காட்டும். பொறிவரியென்பதை மீமிசைச் சொல்லாகக்கொண்டு உரைப்பாருமுளர்: பொறி யென்பதற்கு-வரியெனப் பொருள் கூறப்பட்டிருத்தலை "புலிப்பொறிப் போர்வைநீக்கி" என்ற சிந்தாமணிப் பகுதிக்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறிய உரையிற் காண்க. கலை-குலைகின்ற என்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]அரிவையர். [2]உயிராள். (427)

வேறு.

22.—அனுமான் அவ்விருவர் நிலைமையையும் காணுதல்.

கூசி யாவி குலைவுறு வாளையும்
ஆசை யாலுயி [1]ராசழி வானையும்
காசில் கண்ணிணை சான்றெனக் கண்டனன்
[2]ஊச லாடு முளமொழிந் தோதுவான்.

(இ - ள்.) கூசி-(கற்புக்குக் கேட்டை வலிய இழைப்பனோ என்ற அச்சத்தினால்) உடல்நடுங்கி, ஆவி குலைவுறுவாளை உம்- உயிரும் நடுங்குகின்ற சீதையையும், ஆசையால்-காமமோகத்தினால், உயிர் ஆசு அழிவானை உம்-உயிர் கட்டுக்குலைபவனாகிய இராவணனையும், காசு இல் கண் இணை சான்று என-குற்றமற்ற (தனது) கண்களிரண்டும் சாட்சியாக [பிரதியட்சமாக], கண்டனன்-பார்த்தவனான அனுமான், ஊசல் ஆடும் உளம் ஒழிந்து- (கற்புக்கெடாத நிலையிலுள்ள சிதையைக் காண்போமா என்று) தத்தளிக்கின்ற மனநிலை நீங்கியவனாய், ஓதுவான்-(தன்னுள்) கூறுவானானான்; (எ-று.)

[2]ஊசலாடி யுளையுமுளத்தினான் என்ற பாடத்திற்கு-இராவணன் காமமயக்கங்கொண்டு உடன்வந்தவர் யாவரும்விலகி அப்பாற் செல்லத் தான் தனியனாகி அங்கு வந்திருப்பதையும், சீதை துணையின்றிச் செய்வது தெரியாது நடுநடுங்கி உயிர்கரைவதையும்

கண்கூடாகக் கண்ட அனுமான், 'இந்தநிலையில் யாது நடக்குமோ' என்று மனம் தத்தளித்து நிற்கலாயின னென்க. "கற்புங் காவலும் ஏசுண்ட தில்லை யறத்துக்கீறு உண்டோ" என்று மனந் தெளிந்துள்ள அனுமான் மனம் ஊசலாடியுளைதற்குக் காரணம்- தன் கருத்துக்கு இணங்கவில்லையென்று இராவணன் கொன்று விடுவனோ என்ற எண்ணத்தினு லென்ப. ஆசு-பற்றுசு: கட்டு: விரைவு எனக் கொள்வாருமுளர். பி - ம்:—[1] ஆசறுவானையும். [2] ஊசலாட லொழிந்தனவுள்ளத்தான், ஊசலாடவொழிந்தன வுள்ளத்தான். 42

23.—அநுமான் வாழ்த்து.

வாழி சானகி வாழியி ராகவன்
வாழி நான்மறை [1]வாழிய ரந்தணர்
வாழி நல்லற [2]மென்றுற வாழ்த்தினுன்
ஊழி [3]தோறு [4]முயர்வுறுஞ் சீர்த்தியான்.

(இ - ள்.) 'சானகி-சீதாபிராட்டி, வாழி-(இவ்விராவணனுல் யாதொரு தீங்கும் நேராமல்) வாழக்கடவள்; இராகவன்-இராமபிரான், வாழி-(சீதை குறைவின்றி வாழ்வதனுல் தானும்) வாழக்கடவன்; நால் மறை-(அவனது கீர்த்தியைப் பரக்க ஓதுகின்ற) நான்கு வேதங்களும், வாழி-வாழக்கடவன; அந்தணர்-(அந்த வேதத்தை ஓதுதல் முதலிய செயலால் உலகத்துக்கு நன்மையை விளைக்கின்ற) பிராமணர், வாழியர்-வாழக்கடவர்; நல் அறம்- (அந்த வேதங்களிற்கூறிய) நல்ல தருமங்களெல்லாம், வாழி—,' என்று—, உற வாழ்த்தினுன்-மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துக்கூறினுன்;—(யாவனென்னில்),—ஊழி தோறும் உயர்வு உறும் சீர்த்தியான்-யுகந்தோறும் மேன்மேல் வளர்கின்ற மிகுபுகழையுடைய அனுமான்; (எ - று.)

அப்போது 'இராவணனுற் சீதைக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேருமோ!' என்று எண்ணி அஞ்சிக் கலங்கிய அனுமான், அக்காலத்துத் தன்னுற் செய்யலாவதொரு பரிகாரம் தோன்றுமையால், இவ்வாறு வாழ்த்துக் கூறலாயினனென்க. பி - ம்:— [1] வாழிய. [2] என்றென்று. [3] சென்றும். [4] புதிதுறுங் கீர்த்தியான்.

இப்பாடலுக்குப் பின்,

"என்ன வாழ்த்திய மாருதி யீதுநாம்
இன்றுங் காண்டு மெனமறைந் தெய்தினுன்
சொன்ன வாளரக் கன்சுடு தீச்சுடும்
அன்னை வைகுறு மவ்விடத் தெய்தினுன்"

என்று ஒரு செய்யுள் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. (429

24.—அப்போது இராவணன் சீதையை வேண்டுதல்.

அவ்வி டத்தரு கெய்தி [1]ய ரக்கன்றான்
எவ்வி டத்தெனக் கின்னரு ளீவது
நொவ்வி டைக்குயி லேநுவல் கென்றனன்
வெவ்வி டத்தை யமிழ்தென வேண்டுவான்.

(இ - ள்.) வெம் விடத்தை அமிழ்து என வேண்டுவான் - (உயிரைக்கொல்லுந் தன்மையுள்ள) கொடிய விஷத்தை அமிருதமாக நினைத்து விரும்புகின்றவனாகிய, அரக்கன் - இராவணன், அ இடத்து - அங்கே, அருகு எய்தி - (சீதாபிராட்டியின்) சமீபத்தில் வந்து, 'நொ இடை குயிலே- வருந்துகின்ற இடையையுடைய குயில்போன்றவளே! எ இடத்து - எப்போது, எனக்கு—, இன் அருள் ஈவது - (நீ) இன்னருள் செய்வது? நுவல்க-சொல்வாயாக,' என்றனன்—; (எ - று.)—தான் - அசை.

சீதாபிராட்டியை இராவணன் விரும்புவது-கொல்லுந் தன்மையுள்ள விடத்தை 'இதனை விரும்பி யுண்டால், இது நமது உயிரை வாங்கிவிடும்' என்று கருதாமல், 'அமுதம்போல இனிமையைத் தரும்' என்று மாறுபாடாகக் கருதி வேண்டுவதை ஒக்குமென்பது, ஈற்றடியிற் கூறிய பொருள். சீதையை இன்னருள் ஈயுமாறு விரும்புகின்றவனை வெவ்விடத்தை அமிழ்தென வேண்டுவானாகக் கூறியது - **காட்சியணி:** இதனால், சீதாபிராட்டியினால் இராவணனுக்கு மரணம் நேர்வது திண்ணமெனக் குறிப்பித்தவாறு. பி-ம்:— [1]அமர்ந்தனன். (430)

25.—கவிக்கூற்று.

ஈசற் காயினு மீ[1]டழி வுற்றிறை
வாசிப் பாடழி யாத மனத்தினன்
ஆசைப் பாடு[2]மந் நாணு மடர்த்திடக்
கூசிக் கூசி [3]யினையன கூறினான்.

(இ - ள்.) ஈசற்கு ஆயின்உம் - (தனது வழிபடுதெய்வமாய) சிவபெருமானிடத்திலும், ஈடு அழிவுற்று - (தனது) வலிமை குறையப் பெற்று, இறை - சிறிதும், வாசிப்பாடு - (தனது) பெருமிதம், அழியாத - குறையப்பெறாத, மனத்தினன்-மனத்தையுடையவனாகிய இராவணன்,—ஆசைப்பாடுஉம் - (பிராட்டியின்மேற் கொண்டுள்ள) பெருங்காதலும், அ நாண்உம் - அப்படிப்பட்ட (தனது நாணமும்), அடர்த்திட - (தன்னை) வருத்த, கூசி கூசி - (மனத்திற்) கூச்சங்கொண்டு, இனையன -இப்படிப்பட்ட வணக்க மொழிகளை, கூறினான் -(அரிதிற்) சொன்னான்; (எ-று.)—அவற்றை அடுத்த பன்னிரண்டு கவிகளிற் காண்க.

தனது வழிபடுதெய்வமாகிய சிவபெருமானிடத்திலும் தனது பெருமைக்குக் குறைவாக வணங்கவிரும்பாத இராவணன், அப்போது சீதாபிராட்டியினிடங்கொண்ட பெருங்காதல் அவளிடத்

துத் தாழ்ந்து போகுமாறு தூண்ட, 'ஒரு பெண்ணினிடத்திலா நாம் தாழ்ந்துபோவது?' என்ற காரணம் மற்றொருபக்கம் இழுக்க, அவஸ்தைப்பட்டு மெல்லமெல்லப் பின் வருமாறு நயந்து கூற லாயின னென்பதாம்.பி- ம்:—[1]அழியாதுயர். [2]அன்னாளும். [3]இவை யிவை. (431)

26.—இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள்-ஒருதொடர்: இராவணன் சீதாபிராட்டியினிடம் நயந்து கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

இன்றி றந்தன நாளை யிறந்தன
என்[1]றி றந்தருந் தன்மை யிதாலெனைக்
கொன்[2]றி றந்தபின் கூடுதி யோகுழை
சென்றி றங்கி மறந்தரு செங்கணாய்.

(இ - ள்.) குழை சென்று இறங்கி - குழையென்னுங் காதணி வரையிற்போய்ப் பாய்ந்து, மறம் தரு - கொடுமை செய்கின்ற, செம் கணாய்- சிவந்த கண்களையுடையவளே!—இன்று இறந்தன - இன்றை வரையிலும் (நாள்கள்) கழிந்தன; நாளை இறந்தன - இனியும் அவ்வாறே கழிவதாயிருக்கின்றன: (அந்தோ!) என் திறம்-என்விஷயத்தில், தரும்-(நீ) செய்கின்ற, தன்மை—, இது ஆல்-இவ்வாறாக இருக்கின்றது: (இப்பொழுது எனக்குத்தோன்றி யிருக்கிற இக்காமநோய்), எனை கொன்று இறந்தபின்-என்னைக் கொன்று விட்ட பிறகு, கூடுதி ஓ-(என்னைச்) சேர இருக்கின்றாயோ? (எ-று.)

நீ அருள் செய்யாமையால் இதுவரையிலும் ஒவ்வொரு நாளாக வீணே கழிந்திட்டன; இனியும் அவ்வாறுதான் கழியு மென்று தோன்றுகின்றது; இப்போது எனக்கு உண்டாயிருக்கும் காமநோயினால் யான் இறந்தழிந்த பிறகே நீ என்னைக் கூடுவாய் போலு மென்று இராவணன் மிகவும் வருந்திக் கூறினனென்க. 'கொன்றிறந்தபின் கூடுதியோ' என்றது-நீ இப்பிறவியில் என்னைக்கூடமாட்டாய்போலுமென்ற குறிப்பு. முதலிரண்டடி கட்கு-(இன்றைக்கு இசைவாய் இன்றைக்கு இசைவாய் என்று யான் எண்ணப்) பல இன்றைத்தினங்கள் (என் எண்ணம் முற்றுப் பெறாமலே) கழிந்தன: (அங்ஙனே) நாளைத்தினம் இணங்குவாய் நாளை இணங்குவாய் என்று யான் எதிர்பார்த்த பல நாளைத் தினங்களும் (பயன்தராமல்) ஒழிந்தன என்பது கம்பராமாயணசார முடையார் கூறிய உரை. இறந்தன என்பது-காலவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]திறந்தருதன்மையிதா லெனக்கு. [2]இறந்தனை.

"இன்று நாளையருளுந்திருவருள்
என்றுகொண்டிதனாலழிவேனை நீ
கொன்றிறந்தனை கூடுதியோ? குழை
நின்றுறங்கி மறந்தவா செல்வியே"

என்று ஒருபாடல் சிலபிரதிகளில் இங்குக் காண்கின்றது. (432)

27. உலக[1]மொன்ரு டிரண்டொருங் கோம்புமென்
அலகில் செல்வத் தரசிய லாணையில்
திலக மேயுன் றிறத்தனங் கன்றரு
கலக [2]மல்ல தெளிமையுங் [3]காண்டியோ.

(இ - ள்.) திலகமே - திலகம்போலச் சிறந்தவளே! உலகம் ஒன்ருடு இரண்டு-மூன்று உலகங்களையும், ஒருங்கு ஓம்பும் - ஒரு சேர [முழுவதும்] அரசாட்சி செய்கின்ற, என் - எனது, அலகு இல் செல்வத்து - எல்லையில்லாத ஐசுவரியத்தையுடைய, அரசு இயல்-அரசாங்கத்திலே செல்லுகின்ற, ஆணையில்-கட்டளையிலே, உன் திறத்து அனங்கன் தரு கலகம் அல்லது - உன்விஷயமாக (எனக்கு) மன்மதன் உண்டாக்கிய போரேயல்லாமல், எளிமைஉம்- (எனக்கு) இழிவைத் தரக்கூடிய (ஏதேனும் ஒரு) செயலையும், காண்டியோ-பார்ப்பாயோ? (எ - று.)

சுவர்க்கம் பூமி பாதாளம் என்ற இந்த மூன்று உலகத்திலும் எனது ஆணை தட்டுத் தடையின்றி எளிமைப்படாமற் செல்வதாயிருக்க, மன்மதன் உன்வீஷயமாகச் செய்கின்ற இந்த ஒரு போராட்டத்தில் யான் எளிமைப்படவேண்டியதாயிருக்கின்றதே! நீ உனது அருள்நோக்கால் இதனைத் தவிர்க்கலாகாதோ? என்று இரங்கிக் கூறினன் இராவணனென்க. இச்செய்யுளில்—இல் திலகமே - (இருக்கின்ற) வீட்டுக்குத் திலகம்போன்றவளே! அரசியல் ஆணை- (எனது) அரசாட்சியின்மேல் ஆணை; உன்திறத்து அனங்கன் தரு கலகம் அல்லது-(இராமபிரானைப் பிரிந்திருத்தலால்) உனக்கு மன்மதன் உண்டாக்குகின்ற இக்கலக்கம் விரைவில் இல்லாமல் போய் விட, எளிமைஉம் காண்டிஓ - எளிதாக (ஸ்ரீராமபிரானை அடைவதையும்) பெறுவாய்போலும் என்ற மற்ருெரு பொருளும் இராவணன் வசனத்தில் தோன்றுமென்பர் ஒருசாரார். பி - ம்:—[1]மூன்றுமொருங்குடனோம்பினேன். [2]ஆனதுகாணுதியோகணுல். [3]காண்டுமோ, காண்டியால். (433)

28. பூந்தண் வார்குழற் பொற்கொழுந் தேபுகழ்
ஏந்து செல்வ [1]மிகழ்ந்தனை யின்னுயிர்க்
காந்தன் [2]மாண்டிலன் காடு கடந்துபோய்
[3]வாழ்ந்த வாழ்வது மானுடர் வாழ்வன்ருே.

(இ - ள்.) பூ தண் வார் குழல் பொன் கொழுந்தே - பூவையணிதற்குரிய நீண்ட கூந்தலையுடைய பொன்மயமான கொழுந்து போன்றவளே! புகழ் ஏந்து - கீர்த்தி மிகுந்த, செல்வம் - (எனது) ஐசுவரியத்தை, இகழ்ந்தனை - விரும்பாமல் உபேட்சித்தாய்; இன் உயிர் காந்தன் - (உனது) இனிய பிராணநாயகன், மாண்டிலன் - இறந்துபோகாமல் [அரிதில் உயிர்வைத்துக்கொண்டு], காடு கடந்து போய் - (தான் இப்போது வசிக்கின்ற) காட்டை நீங்கிச் சென்று, வாழ்ந்த - வாழ இருக்கின்ற, வாழ்வு அது-அந்தவாழ்வு, மானுடர் வாழ்வு அன்ருே - (அற்பமான) மனிதர் வாழ்க்கை தானே; (எ - று.)

'ஒருகால் பிராணனைத் தப்புவித்துக்கொண்டு காடுகடந்து அயோத்திசென்று மீண்டும் அரசாட்சிபெற்ற கணவனோடு நீ வாழ்வதாயிருந்தாலும், அதுவும் வலிமை செல்வம் ஆயுள் முதலியவற்றில் மிகவும் எம்மினும் இழிந்த மானுடவாழ்க்கைதானே; அதனையா நீ விரும்புவது? திரிலோகத்தையும் ஆளுகின்ற எனது செல்வவாழ்க்கையை இகழ்ந்து இழிந்த அவ்வாழ்க்கையை விரும்புவதில் யாதுபயன்?' என்று இராவணன் தனது வாழ்க்கைச் சிறப்பையும், இராமனது வாழ்க்கையின் சிறுமையையும் எடுத்துக்காட்டினனென்க. வாழ்ந்த - இயல்பினால்வந்த காலவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]இழந்தனை. [2]மாண்டனன். [3]மாய்ந்து. (434)

29. நோற்கின் றார்களு [1]நுண்பொரு ணுண்ணிதிற்
[2]பார்க்கின் றார்களும் [3]பெறுபயன் [4]பார்த்தியேல்
வார்க்குன் றா[5]முலை யென்சொன் [6]மவுலியால்
[7]ஏற்கின றாரொ டுடனுறை யின்பமால்.

(இ - ள்.) வார் குன்றா முலை-கச்சுக்குள் அடங்காத [மிகப் பருத்த] தனங்களையுடையவளே!—நோற்கின்றார்கள் உம்-பெருந் தவஞ்செய்கின்ற இருடியர்களும், நுண் பொருள்-சூட்சுமமான நூற்பொருளை, நுண்ணிதின்-சூட்சுமமாக, பார்க்கின்றார்கள் உம்-ஆராய்கின்ற மகான்களும், பெறு-அடைகின்ற, பயன்-பயனை, பார்த்தியேல்-(நீ உனது புத்தியினால்) சிறிது ஆராய்ந்து காண்பாயானால்,—என் சொல்-எனது கட்டளையை, மவுலியால் ஏற்கின்றாரொடு-(தமது) சிரசால் அங்கீகரிக்கின்ற தேவர்களுடனே, உடன் உறை-ஒருங்கே வசிக்கின்ற, இன்பம்-இன்பமேயாகும் (என்பது பெறப்படும்; (எ - று.)

இருடியரும் தத்துவசாஸ்திரிகளும் என்பணியைத் தலையாலேற்று நடக்கின்ற பிரமன் முதலிய தேவர்களோடு ஒருலகத்தில் வாழ்தலாகிற இன்பத்தையே நாடுகின்றார்கள்; அப்படிப்பட்ட தேவர்களினும் மேம்பட்டுள்ள நான் உன்னிடத்து மிகவும் வேண்டவும் நீ மறுப்பது தகுதியோ? என்று இராவணன் கூறினனென்க. வார் குன்று ஆம் முலை என்று எடுத்து-கச்சணிந்த மலைபோன்ற தனங்களையுடையாய் என்று கூறலுமாம். பி - ம்:—[1]நோன். [2]பார்க்கின்றோரும், பார்க்கின்றாரும். [3]பெறும். [4]பார்த்தியால். [5]முலையாய், முலையார். [6]மௌலிமேல். [7]ஓர்க்கின்றாரொடு. ()

30. பொருளும் யாழும் விளரியும் பூவையும்
[1]மருள நாளும் மழலை வழங்குவாய்
தெருளு நான்முகன் [2]செய்ததுன சிந்தையின்
அருளு மின்மருங் குல[3]மரி தாக்கியோ.

(இ - ள்.) பொருள் உம்-(உலகத்துப்) பொருள்களுள் மிகச் சிறந்ததாகிய குழந்தையும், யாழ் உம்-வீணையும், விளரி உம்-விளரி யென்ற பண்ணும், பூவை உம்-நாகணவாய்ப் பறவையும், (என்னும் இவை), மருள-(இணையாகாமல்) பின்வாங்குமாறு, மழலை-மழலைச்

சொற்களை, நாளும்-எப்பொழுதும், வழங்குவாய்-சொல்பவளே! தெருளும்-அறிந்த, நான்முகன்-நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன், செய்தது-(உன்னைப்) படைத்தது,—உன் சிந்தையின் - உன் மனத்திலே, அருள் உம் - இரக்கத்தையும், மின் மருங்குஉம் - மின்னல்போலத் துவண்டு தோன்றுந் தன்மையுள்ள இடையையும், அரிது ஆக்கிஓ - இல்லாமலாக்கிவிட்டுத் தானோ? (எ - று.)

உன்னைப் பாதாதிகேசாந்தமாக அவயவங்களை யெல்லாம் மிகவும் அழகாகப்படைத்த பிரமன் உன்உடம்பில் இடையில்லாமல் சிருட்டித்ததுபோலவே மனத்தில் அருளுமில்லாமற் படைத்து விட்டானோ? உனக்கு அருள் இருப்பின், நீ என்மீது இரக்கங்கொண்டு என் விருப்பத்திற்கு இணங்க, யான் வாழ்ந்திடுவேன் என்று இராவணன் வேண்டியவாறு. "தம்பொருளென்ப தம் மக்கள்" என்றவாறு உலகத்துப் பொருள்களுள் குழந்தையென்ற பொருள் மிகச் சிறத்தலால், அதனை 'பொருள்' என்றே கூறினர். அருளில்லாமையைக் கூறவேண்டிய இவ்விடத்தில், சீதையின் இடையின்மையாகிய அப்ரஸ்துதத்தையும் உடன் கூறினது-விளக்கணியின்பாற்படும். பி - ம்:—[1]மருளும். [2]செய்தது. [3]அரிதாகவோ. (436)

31\. ஈண்டு நாளு மிளமையு [1]மீண்டில
மாண்டு மாண்டு பிறிதுறு மாலைய
வேண்டு நாள்வெறி தேவிளிந் தாலினி
யாண்டு [2]வாழ்வவ் விடருழன் ருழ்தியோ.

(இ - ள்.) ஈண்டும் நாள்உம் - கழிகின்ற (உனது) வாழ்நாள்களும், இளமைஉம் - (ஐம்புல இன்பங்களை நுகர்தற்குஉரிய உனது) யௌவனமும், மீண்டில - (சென்றவை) மீண்டுவருவன வல்ல; மாண்டு மாண்டு - (அவை) சிறிதுசிறிதாகக் கழிந்துபோய், பிறிது உறும் மாலைய - ஒழிந்துபோகின்ற தன்மையையுடையன; வேண்டும்நாள் - விரும்பி (இன்பம்) நுகர்தற்கு உரிய யௌவன காலம், வெறிதஏ - (இவ்வாறு இன்பத்தை அனுபவித்தல் இல்லாமல்) வீணாகவே, விளிந்தால் - கழிந்து ஒழியுமானால், இனி - இனிமேல், வாழ்வு - சுகமனுபவிப்பது, யாண்டு - எப்போதோ? அ இடர்-அந்த மிக்க பெருந்துன்பத்தில்தானே, உழன்று-வருந்தி, ஆழ்திஓ - மூழ்கிவிடக் கடவாயோ? (எ - று.)

ஆயுள்நாட்களும் இளமையும் சிறிதுசிறிதாகக் கழிவனவற்றை எவராலும் மீட்க இயலாது; இன்பத்தை நுகர்தற்குஉரிய இவ்விளமையை வெறிதே கழித்துவிட்டால், அப்புறம் இளமையொழிந்த முதுமைப் பருவத்திலா இன்பம் நுகரப்போகின்றாய்? அன்றி, ஆயுள் முழுவதும், இப்பொழுதுபோலவே துன்பத்தில் தானே மூழ்கிக்கிடப்பதாகவே கருதியிருக்கின்றாயோ? என்று இராவணன் கூறினனென்க. ஈண்டில என்று பிரித்துப் பொருள் கூறலு மொன்று. பி-ம்:—[1]என்றிவை யாண்டு மாண்டுபிரிந்துறு

மாதலால். [2]வாழவிடருழந்தீதியோ, வாழ்வினருட்குழைந்
தீதியோ. (437)

32. இழவெ னக் [1]குயிர்க் கெய்தினு மெய்துக
குழைமு கத்துநின் சிந்தனை கோடினற்
[2]பழக நிற்புறும் பண்பிவை காமத்தோடு
அழகி னுக[3] கினி யாருள ராவரோ.

(இ - ள்.) குழை முகத்து - (இன்பம் அனுபவியாமையால்) வாடுகின்ற முகத்தையுடைய, நின் - உனது, சிந்தனை - எண்ணம், கோடினல் - (என்மீது இரங்காது) மாறுபட்டால், (அதனல் யான் உயிர் தாங்கமாட்டாது இறந்துபடுவேன்;அவ்வாறு), இழவு - நாசம், எனக்கு உயிர்க்கு - எனது உயிர்க்கு, எய்தினும் எய்துக - நேர்ந் தாலும் நேரட்டும்; (அது ஒரு பெரிதல்ல); பழக நிற்பு உறும் - (உன்னோடு) பழகுமாறு நிலையாக உள்ள, பண்பு இவை - இப்படிப் பட்ட குணங்களும், காமத்தோடு - காமமும் ஆகியவற்றோடு, அழகினுக்கு இனியார் - (உனது) அழகுக்கு ஏற்றவாறு அமைந்த நல்ல ஆடவர், உளர்ஆவரோ - (என்னைத்தவிர) வேறு யாவ ரேனும் இருப்பார்களோ? (எ - று.)

நீ என்மீது கருணைபுரியாமல் மாறுபட்டால், அதனல் யான் இறந்தொழிவது திண்ணம்; அவ்வாறு யான் இறந்திட்டால், பிறகு உனது அழகுக்கு ஏற்ற நற்குணம் முதலியவை அமையப் பெற்ற என்னைப் போன்ற வேறு ஆடவர் உனக்குக் கிடைப் பாரோ? என்று இராவணன் கூறினனென்க. இனி யார் என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். பி-ம்:—[1]உயிர். [2]பழகிநிற்புறும்பண்பினை. [3]அணியார். இச்செய்யுள் 'பெண்மை' என்றதன்பின் சிலபிரதியில்.

33. பெண்மை யும்மழ கும்பிற மாமனத்
திண்மை யும்முதல் யாவையுஞ் செய்யவாய்க்
கண்மை யும்பொருந் திக் [1]கரு ணைப்படர்
வண்மை யென்கொல [2]சனகரின் மாண்டவா.

(இ - ள்) பெண்மைஉம் - பெண்தன்மையும், அழகுஉம் - (அதற்கு ஏற்ற) அழகும், பிறமா மனம் திண்மைஉம் - தவறாத மனவுறுதியும், முதல் - முதலான, யாவைஉம் - எல்லாநற்குணங் களும், செய்ய ஆய் - நல்லனவாகி அமைந்திருந்தும், கண்மைஉம் - தாட்சிணியமும், கருணை பொருந்தி படர் வண்மை (உம்) - அருள் பொருந்துவதனல் உண்டாகின்ற ஈகைக்குணமும், சனகர் இல் - சனகமகாராசனது வமிசத்தில், மாண்ட ஆ(று) - ஒழிந்துபோன வகை, என் கொல் - யாதுகாரணமோ? (எ - று.)

சீதைக்கு அழகுமுதலிய யாவும் குறைவில்லாமல் அமைந் திருந்தும், தாட்சிணியமும் அதன்பயனைத்தோன்றும் ஈகைக் குணமும் இல்லாமல் ஒழிந்தது யாதுகாரணம் பற்றியோ? என்றனனென்பதாம். இந்தச் சீதைக்குத் தாட்சிணிய மிருப்பின், என்னிடத்து இரங்கி எனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றவேண்டும்;

ஈகைக்குணமிருப்பின், யான் வேண்டுவதைத் தரவேண்டும்; எனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றாமல் உபேட்சித்தலால், சீதைக்கு அவ் விரண்டும் இல்லையென்கிறான். பி-ம்:—[1]கருணைப்படா. [2]சனகன் மடந்தையே. (439)

34. வீட்டுங் காலத் தலறிய மெய்க்குரல்
கேட்டுங் காண்டற் கிருத்திகொல் கிள்ளைநீ
நாட்டுங் காலநெடு நல்லறத் தினபயன
ஊட்டுங் காலத் திகழ்வ துறுங்கொலோ.

(இ - ள்.) கிள்ளை - கிளிபோன்றவளே! வீட்டும் காலத்து - (இராமனை நான்) கொன்றபோது, அலறிய-ஓலமிட்டுக் கூவிய, மெய் குரல்-(ஹா ஸீதே! ஹா லக்ஷ்மணா என்ற) உண்மையான குரலை, கேட்டும்-(காதாற்) கேட்டிருந்தும், (அது மாரீசன் குரல்! இராமன் இன்னும் யாதொரு தீங்குமின்றிப் பிழைத்திருக்கின்றான் என்று நம்பிக்கை கொண்டு), காண்டற்கு-(அவ்விராமனைப்) பார்க்கப் போகிறோமென்றே, நீ இருத்திகொல்-நீ இருக்கின்றாயோ? நாட்டும் கால் - நிலையாகச் சொல்லுமிடத்தில்,— நெடு நல் அறத்தின் பயன்-மிகச்சிறந்த புண்ணியத்தின் பலனை, ஊட்டும் காலத்து -அனுபவிக்கும்படி (விதி) கூட்டியபோது, இகழ்வது - (அதனை வேண்டாமென்று) அவமதிப்பது, உறும் கொலோ-தக்கதாகுமோ?

நான் உன்னைக்கொணர்தற்கு முன்னமே உனது கணவனாகிய இராமன் மாண்டுபோனான்; அவன் இறக்கும்போது 'ஹா ஸீதா! லக்ஷ்மணா!' என்று கூறியதையும் நீ காதாற்கேட்டிருக்கின்றாய்; அப்படியிருக்க, அப்பொழுது நீ கேட்ட குரலைப் பொய்க்குரலென்று கருதி, இராமனைக் கூடவேண்டுமென்று, கருதுகின்றாயே! இது என்ன பேதைமை? உனது நல்விதி என்னை உன்னிடத்துக் கூட்டியிருக்க, அந்த நற்பயனை அவமதித்து நீ என்னை உபேட்சிப்பது தகுதியோ? என்று இராவணன் கூறினனென்க. எப்படியாவது சீதையை உடன்படுத்தவேணுமென்று பேசுகின்ற இராவணனது நிலைமையைக் கருதாமல் கம்பராமாயணசாரமுடையார் இப்பாடலுக்கு நலிந்து பொருள் கூறுவது, கொள்ளத்தக்கதன்று. ஓகாரம் - இரக்கம். (440)

35. தக்க தென்னுயிர் வீடெனிற் [1]றாழ்க்கிலாது
ஒக்க [2]செல்வ முலையு மொருத்திநீ
புக்கு யர்ந்த தெனும்புகழ் போக்கிவேறு
உக்க தென்னு முறுபழி கோடியோ.

(இ - ள்.) என் உயிர் வீடு-(என்மீது நீ அருள்புரியாததனால்) எனது உயிர் நாசமடைதல், தக்கது எனின் - நேர்படுமாயின், தாழ்க்கிலாது -தாமதமில்லாமல் [உடனே], ஒக்க-ஒருசேர, செல்வம்-(எனது)ஐசுவரியம் முழுவதும், உலையும்- அழிந்துவிடும்; 'ஒருத்தி நீ-ஒப்பற்ற நீ, புக்கு -(இராவணனிடம்) சேர்ந்ததனால், உயர்ந்தது - (அவனது செலவம்) வளர்வதாயிற்று', எனும்-என்கிற, புகழ்-

கீர்த்தியையும், போக்கி-(பெறுமல்) ஒழித்து, வேறு - அதற்கு மாருக, உககது-(சீதைபுக்கதனுல் இராவணன் செல்வம்) ஒழிந்தது, என்னும்-எனகின்ற, உறு பழி-பெரும்பழியை, கோடிஓ-கொள்ளககடவாயோ? (எ - று.)—[1]தாழ்கிலாது. [2]செல்வமுந் தொலையும், செல்வந்தொலைய. (441)

36. தேவர் தேவியர் சேவடி [1]கைதொழுந்
[2]தாவின் மூவுல கின்றனி நாயகம்
மேவு கின்றது [3]நுன்கண் விலக்கினை
[4]ஏவ ரேழையர் நின்னி னிலங்கிழாய்.

(இ - ள்.) இலங்கு இழாய் - விளங்குகின்ற ஆபரணங்களையணிந்தவளே! தேவர் - தேவர்களும், தேவியர் - (அத்தேவரின்) மனைவிமார்களும், சே அடி கைதொழும் - (உனது) சிவந்தபாதங்களைக் கைகூப்பி வணங்கும்படியான, தா இல் - அழிதலில்லாத, மூ உலகின் தனி நாயகம் - மூன்று உலகங்களுக்கும் ஒப்பற்ற தலைமை, நுன்கண் - உன்னிடத்து, மேவுகின்றது - வருவதாயிருப்பதனை, விலககினை - வேண்டாஎன்று விலக்கினுய்; நின்னின்-உன்போல, ஏழையர் - அறிவில்லாதவர், ஏவர் - யாவருளர்? (எ-று.)

நீ என்னிடத்து அருள்புரிந்தாயாயின், என்வசத்திலுள்ள மூவுலகத்தாட்சியும் உனக்குக் கீழடங்கியதாகிவிடும்; அப்படி வலுவில் வருவதாயிருக்கின்ற பெருஞ் செல்வத்தை மறுக்கின்ருய்! உன்னைவிட அறிவில்லாதவர் யாவர்? என்று இராவணன் பழித்துக்கூறினனென்க. பி - ம்:—[1]கைதொழ. [2]தாவுமூவுலகும். [3]நுங். [4]யாவர். (442)

37. குடிமை மூன்றுல குஞ்செயுங் கொற்றத்தென்
அடிமை கோடி யருளுதி யாலென
முடியின் மீது முகிழ்த்துயர் கையினன்
படியின் மேல் [1]விழுந் தான்பழி பார்க்கலான்.

(இ - ள்.) பழி பார்க்கலான் - (பிறர்மனைவியை நயத்தலினுல் தனக்கு நேருர்) அபகீர்த்தியைச் சிறிதும் கருதாத இராவணன்,—'மூன்று உலகும் குடிமை செயும் கொற்றத்து - மூவுலகத்துள்ளாரையும் கீழ்வாழுங்குடியாகச் செய்துள்ள வெற்றியைக் கொண்ட, என் அடிமை - எனது அடிமைத்தன்மையை, கோடி அருளுதி - அருளுடனே அங்கீகரிப்பாய்,' என - என்று, முடியின் மீது-(தனது) தலையின்மேல், முகிழ்த்த உயர் கையினன் - உயரக் குவித்த கைகளையுடையவனுய், படியின்மேல் விழுந்தான் - தரையின்மீது விழுந்து வணங்கினுன்; (எ - று.)

இராவணன் திரிலோகாதிபதியாகிய என்னை ஆட்கொள்ள வேணுமென்று தலையின்மேற் கைகூப்பிச் சீதாபிராட்டியை வேண்டிக்கொண்டு எட்டுறுப்பும் பூமியிற்படிய விழுந்து வணங்கினனென்பதாம். பழி - வணங்கா முடியன்னவனுகிப் பெருவீரனென்று பேரெடுத்தவன் காதலுக்கு வயப்பட்டு ஒரு மெல்லியலின்

பாதங்களில் விழுந்து கும்பிடுகிறானென்பதனாலாவது எனினுமாம். உயர் [உயர] முகிழ்த்த கையினன் என க. பி - ம்:—[1]படிந்தான் பழிநோக்கிலான். 'வந்தனைப் படலம்' என்றுள்ள சுவடிகளில், இங்கு வந்தனைப் படலம் முடிய, மேற்கவிமுதல் உருக்காட்டுபடலம் என உள்ளது. (443)

வேறு.

38.—அப்போது சீதை கடுங்கோபத்துடன் கூறத் தொடங்குதல்.

காய்ந்தன சலாகை யன்ன வுரைவந்து கதுவா முன்னம்
தீய்ந்தன செவிக ளுள்ளந் திரிந்தது சிவந்த சோரி
பாய்ந்தன கண்க ளொன்றும் பரிந்தில [1]ளுயிர்க்கும் பெண்மைக்கு
ஏய்ந்தன வல்ல வெய்ய மாற்றங்க ளினைய சொன்னாள்.

(இ-ள்.) காய்ந்தன சலாகை அன்ன-நெருப்பிற் பழுக்கக்காய்ந்தனவாகிய நாராசங்களைப் போன்ற, உரை-(இராவணனது) வார்த்தைகள், வந்து கதுவா முன்னம்-வந்து நுழைதற்குமுன்னமே, செவிகள்-(பிராட்டியின்) காதுகள், தீய்ந்தன-(கொடுமை தாங்கமாட்டாமல்) எரிந்து போயின [மிகவும் வருந்தின என்றபடி]; (பெருஞ்சினத்தினால்), உள்ளம் திரிந்தது-மனம் (சாந்தமான நிலையினின்று) மாறுபட்டது: கண்கள்-இரண்டுகண்ணிலும், சிவந்த சோரி-செந்நிறமான இரத்தம், பாய்ந்தன-ஒழுகின: (அப்போது), உயிர்க்கும் (தனது) உயிரைப்பற்றியும், ஒன்றும் பரிந்திலள்-(இவ்வாறு கூறுவதுபற்றி இராவணனால் என்ன தீங்கு நேருமோ? என்று) சிறிதும் வருந்தாதவளாய், பெண்மைக்கு ஏய்ந்தன அல்ல-பெண்தன்மைக்குத் தகுந்தனவல்லாத, இனைய வெய்ய மாற்றங்கள்-இத்தகைய கொடுஞ்சொற்களை, சொன்னாள்-(இராவணனை நோக்கிக்) கூறலாயினாள்; (எ - று.)—அதனை அடுத்த இருபத்தொரு கவிகளிற் காண்க.

காய்ந்த இருப்புநாராசம்போன்ற இராவணனது வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, சீதை, அடங்காதகோபங்கொண்டு தனது உயிரையும் இலட்சியஞ் செய்யாமல்,பெண்மைக்கு உரிய அச்சமும் நீங்கிப் பெருவீரர்கள் பேசுவதுபோல மிகவும் கடுமையாக அவ்விராவணனை நோக்கிக் கூறலாயினளென்பதாம். (444)

39.—இதுவும் அது.

மல்லடு திரடோள் [1]வஞ்சன் மனம்பிறி தாகும் [2]வண்ணம்
கல்லொடுந் தொடர்ந்த நெஞ்சங் கற்பின்மேற் கண்ட [3]துண்டோ
இல்லொடுந் [4]தொடர்ந்த மாதர்க் [5]கேய்வன வல்ல [6]வெய்ய
சொல்லிது [7]தெரியக் கேட்டி துரும்பெனக் கனன்று சொன்னாள்.

(இ - ள்.) (சீதை இராவணனை ஒரு துரும்பாக மதித்து), 'துரும்பு-துரும்பே! வெய்ய சொல்-(நீ கூறிய) கடுஞ் சொற்கள், இல்லொடுஉம் தொடர்ந்த மாதர்க்கு- இல்லறத்தோடுங்கூடி வாழ்கின்ற மகளிர்கட்கு,ஏய்வன அல்ல-தகுதியற்றவையாம்;கல்லொடு

உம் தொடர்ந்த நெஞ்சம்-கல்லோடு ஒத்த மனம் (உண்டாவதற்கு), கற்பின்மேல்-கற்பைக்காட்டிலும் வேறொன்று, கண்டது உண்டோ-காரணமாவது உள்ளதோ? இது தெரிய கேட்டி-இப்போது (நான்) கூறுவதைத் தெரியும்படி [நன்றாகக்] கேட்பாயாக,' என-என்று, மல் அடு திரள் தோள் வஞ்சன் மனம் பிறிது ஆகும் வண்ணம்-மற்போரினால் (பகைவரைக்) கொல்லவல்ல திரண்ட தோள்களையுடைய வஞ்சகனான இராவணனது மனம் மாறும்படி, கனன்று-கடுங்கோபங்கொண்டு, சொன்னாள்-பின்னும் கூறலானாள்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறியதையே பின்னுஞ் சிறப்புறக்கூறுதலால், கூறியதுகூறலென்ற குற்றத்திற்கு இடமில்லை யென்க. பிராட்டி இராவணனது முகத்தை நேரிற்பார்க்கவும் விருப்பங்கொள்ளாது கீழே கிடந்த துரும்பை எடுத்து இடையே போகட்டு, அவனை அத்துரும்பாக மதித்து முன்னிலைப்படுத்தி, 'மகளிர் மனம் கண்டபடி கெடாது உறுதியாயிருப்பதற்குக் கற்பென்பதே சிறந்த கருவியாகும்; அப்படிப்பட்ட கற்பைப்பூண்ட என்போலியர்க்கு ஏலாதவற்றைப் பிதற்றுகின்றாய்; நான்சொல்வதைக் கேள்' என்று அவன் மனத்திலுறைக்கும்படி கோபத்துடன் சிலகூறத் தொடங்கினளென்று இதன் கருத்தை விரித்துக்கூறுக. பி - ம்:—[1]மைந்தன். [2]வன்மைக். [3]உண்டே. [4]பிறந்த. [5]இயைந்தனவல்ல. [6]என்றன். [7]தெளியக்கேட்டி. சிலபிரதிகளில், சொல்லொடுந் தொடர்கை கேட்டுத்தொலைவுற [அல்லது தொலைவற]க் கனன்று சொன்னாள் என்று நான்காவதடி. (445)

40.—இனி இருபதுகவிகள்-சீதை இராவணனை நோக்கிக் கூறுவன.

மேருவை [1]யுருவல் வேண்டின் விண்பிளந் [2]தேகல் வேண்டின்
ஈரெழு புவனம் [3]யாவும் முற்றுவித் [4]திடுதல் வேண்டின்
ஆரியன் பகழி வல்ல தறிந்திருந் தறிவி லாதாய்
சீரிய வல்ல சொல்லித் தலைபத்துஞ் சிந்து வாயோ.

இருபத்தொரு கவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அறிவு இலாதாய்-அறிவற்றவனே!—மேருவை-மேருமலையை, உருவல்வேண்டின்-துளைக்க விரும்பினாலும்,—விண்-ஆகாயத்தை, பிளந்து ஏகல் வேண்டின்-கிழித்துக்கொண்டு அப்புறஞ் செல்லவேண்டுமென்றாலும்,— ஈர் எழு புவனம் யாஉம்-பதினான்குலோகங்கள் முழுவதையும், முற்றுவித்திடுதல்வேண்டின்-அழிக்கவேண்டுமென்று விரும்பினாலும்,—(இவற்றை யெல்லாம் செய்ய), ஆரியன் பகழி-இராமபிரானுடைய பாணம், வல்லது-வல்லமையுள்ளது; அறிந்து இருந்து-(இதனை நீ) தெரிந்திருந்தும், சீரிய அல்ல சொல்லி-சிறப்பில்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லி, தலை பத்துஉம் சிந்துவாய்ஓ-(உனது) பத்துத் தலைகளையும் சிதறவிடக் கடவாயோ? (எ - று.)

இராமபிரானது ஆற்றலை அறிந்திருந்தும் அறிவில்லாது ததிகுதியற்ற வார்த்தை கூறி, உன்னுயிரை யிழக்க இருக்கிறாயோ? என்று சீதை கூறினளென்க. பி-ம்:—[1]உருவ. [2]ஏக. [3]மற்றும். [4]எறிய. (446)

41. அஞ்சினை [1]யாத லானன் றாரிய னற்றம் நோக்கி
வஞ்சனை மானொன் றேவி மாயையான் மறைத்து [2]வந்தாய்
உய்ஞ்சனை போதி யாயின் விடுதியுன் குலத்துக் கெல்லாம்
நஞ்சினை யெதிர்த்த போது [3]நோக்குமோ நினது நாட்டம்.

(இ-ள்) அஞ்சினை ஆதலான் - (இராமபிரானுக்கு நேரே நின்று எதிர்த்தற்கு நீ) அச்சங்கொண்டாயாதலால், அன்று - அக்காலத்தில், வஞ்சனை மான் ஒன்று ஏவி - மாயமான குணமுள்ள ஒரு மானை ஏவிவிட்டு, (அதன்பின்னே இராமபிரான் தொடர்ந்து சென்றானாக), ஆரியன் அற்றம் நோக்கி - இராமபிரானில்லாத சமயம் பார்த்து, மாயையால் - வஞ்சனைக்குணத்தினால், மறைத்து வந்தாய் - (உனது வடிவத்தை) மறைத்து (எவரும் நம்புதற்கு உரிய துறவி வேடம் பூண்டு என்னைக் கவர) வந்தாய்; (இப்பொழுதாவது), உய்ஞ்சனை போதி ஆயின் - பிழைத்துப்போகவேண்டுமென்னுங் கருத்தையுடையையானால், விடுதி - (என்னை இராமபிரானிடத்திற் கொண்டுபோய்) விட்டிடு; (நீ அவ்வாறு செய்யாமலிருப்பின் என்னை மீட்குமாறு அவ்விராமபிரான் இங்குத்தானே வருவர்); உன் குலத்துக்கு எல்லாம் நஞ்சினை - உனது வமிசம் முழுதுக்கும் விஷம்போன்றவனான அவ்விராமபிரானை, எதிர்ந்தபோது -(போர் செய்ய) எதிரிடும்போது, (அவரோடு எதிர்த்துப் போர்செய்வது கிடக்கட்டும்): நினது நாட்டம் - உனது கண்கள், நோக்குமோ - (அப்பிரானுடைய எதிரே நின்று) காணத்தான் முடியுமோ?

“பெருமாள் கண்வட்டத்திலே நின்று நீ தப்புவையோ? புலி முன்னே நிற்கும் நாய்கள்போலப் பதினாலாயிரம் பேரைத் தனியே நின்று கொன்று சூறையாடின தனிவீரத்துக்கு ப்ரதிக்ரியையாக மாரீசனைக்கொண்டு நீ பண்ணின க்ரித்ரிமத்திலே கண்டிலோமோ? அவ்வாண்புலிகள் நாற்றம் கெட்டுநின்றால், பின்பன்றோ உன் வெற்றியும் ஆண்பிள்ளைத்தனமும் காணலாம்” என்ற தனிச்லோகி வாக்கியங்கள் இங்குக் காணத்தக்கன. ‘ஆரியன் பகழி வல்லதென்பதை அறிந்திருந்து’ என்றதை விளக்க, அஞ்சினையாதலால் மாயையால் மறைத்து வந்தாயென்கிறாள். விடுதி - இந்தத் தீய எண்ணத்தை விட்டிடுவாய் என்றுமாம். உன்குலத்துக்கெல்லாம் நஞ்சினை என்பதற்கு - உனது குலம் முழுதுக்கும் நஞ்சுபோன்ற என்னை, எதிர்ந்தபோது நோக்குமோ நினது நாட்டம் - எதிரில் வந்தபோது உனது கண்கொண்டு கூசாது பார்க்கக்கடவையோ? என்று உரைத்து, உனது குலத்துக்கே நாசம் விளையுமென்று கூறியதாகக் கருத்துக் கொள்ளலும் ஒன்று. பி-ம்:—[1]ஆதலாலேயாண்டகை. [2]வைத்தாய். [3]நோக்குமே. (447)

42. பத்துள தலையுந் தோளும் பல [1]பல பகழி [2]தூவும்
வித்தக வில்லி னாற்குத் [3]திருவிளை யாடற் கேற்ற
சித்திர விலக்க மாகு மல்லது செருவி [4]லேற்குந்
சத்தியை போலும மேனாள் சடாயுவாற் றரையின் வீழ்ந்தாய்.

(இ - ள்.) மேல் நாள்-(நீ என்னைக்கவர்ந்துசென்ற) முற்காலத்தில், சடாயுவால் தரையின் வீழ்ந்தாய் - சடாயுவினாலே (அடிபட்டு மூர்ச்சையாகிப்) பூமியில் விழுந்தவனே! பத்து உள தலை உம்-(உனது) பத்தாகவுள்ள தலைகளும், தோள் உம்-தோள்களும்,—பல பல பகழி தூவும்-மிகப்பல அம்புகளை எய்கின்ற, வித்தகம் வில்லினாற்கு-வில்வித்தையில் தேர்ந்த இராமபிரானுக்கு, திருவிளையாடற்கு ஏற்ற-தருவிளையாடல் செய்தற்குத்தகுந்த, சித்திரம் இலக்கம் ஆகும் அல்லது-விசித்திரமான இலட்சியப்பொருளாகுமேயல்லாமல், செருவில்-போரில், ஏற்கும்-எதிர்த்துப் போர் செய்கின்ற, சத்தியைபோலும்-(நீ)வலிமையுள்ளவனாவாய்போலும்;

கிழப்பறவையாகிய சடாயுவுக்கே முன்னே நின்று பொரமாட்டாமல் மூர்ச்சித்துக் கீழ்விழுந்திட்ட நீ பேராற்றல்படைத்த இராமபிரானுக்கு முன்னே நின்று போர்செய்யவும் வல்லமையுள்ளவனாவாயோ? உனது பத்துத்தலைகளும் இருபதுதோள்களும் அப்பிரான் அலட்சியமாகச் செய்யும்போரில் அவனது அம்புக்கு விசித்திரமான இலக்கு ஆகத்தான் வேண்டும் என்று சீதை கூறினளென்பதாம். சத்தியை - முற்று. 'போலும்' என்ற ஒப்பில்போலி-ஏற்குஞ் சக்தியையுடையையல்லையென்ற பொருளைக் குறிப்பிக்கும்: அது விளங்கவே, 'சடாயுவால் தரையில் வீழ்ந்தாய்' என அடைகொளியணியால் விளக்குகின்றாள். சித்திர இலக்கம்-இதற்கு முன் பார்த்திராத லட்சியம். பி - ம்—[1]உள. [2]தூவி. [3]திருவிளையாட்டுக்கு. [4]ஒக்கும். (448)

43. தோற்றனை பறவைக் கன்று துள்ளுநீர் வெள்ளஞ் சென்னி
ஏற்றவன் வாளால் வென்றா [1]யின் றெனி னிறத்தி யன்றே
நோற்றநோன் புடைய வாழ்நாள் வரமிவை நுனித்த வெல்லாம்
கூற்றினுக் கன்றே வீரன் சரத்திற்குங் [2]குறித்த துண்டோ.

(இ - ள்.) அன்று-முன்னாளில், பறவைக்கு-(சடாயுவென்னும்) பட்சிக்கு, தோற்றனை-தோற்றுப்போனாய்; (அப்படியிருந்தும்), துள்ளும் நீர் வெள்ளம் - பொங்கிப் பாய்கின்ற நீர்ப்பெருக்கையுடைய கங்காநதியை, சென்னி ஏற்றவன் (தனது) சிரசிற்கொண்டுள்ள சிவபிரானது, வாளால்-(சந்திரஹாஸமென்னும்) வாளாயுதத்தினால், வென்றாய்-(அந்தச் சடாயுவைக் கொன்று) வெற்றிபெற்றாய்; இன்று எனின்-(அந்த வாளினுதவி) இல்லாவிட்டால், அன்றே இறத்தி-அப்பொழுதே செத்துப்போயிருப்பாய்; நோற்ற நோன்பு உடைய-செய்த தவத்தின் பயனாக (உனக்குக்) கிடைத்த, வாழ்நாள்-(கோடிக்கணக்கான) ஆயுள் நாளும், வரம்-(பின்னும்) வரபலங்களும் (ஆகிய), இவை-இவைகளும், நுனித்த எல்லாம்-(மற்றும் உனக்குப் பலமாக) ஆராய்ந்துகொண்டன யாவும், கூற்

றினுக்கு அன்றே-யமதேவனால் (உனக்கு ஒருதுன்பமும் நேரிடாமலிருத்தற்கு) அல்லவோ? வீரன் சரத்திற்குஉம் குறித்தது உண்டோ-(அந்த உனது வரங்கள் முழுதும்) இராமபிரானது அம்புகளாலும் யாதொரு தீங்கும் நேராமலிருப்பதற்கும் குறித்த வரம்பு ஆகுமோ? (எ - று.)

உன்னால் சடாயு உயிரொடுங்கினனாயினும், அவனது உடல்வலிமையே உனது உடல்வலிமையினும் மிக்கதென்பது விளக்கக் கூறுகின்றாள்பிராட்டியென்க. உனதுவலிமையொடுக்கியசடாயுவைச் சிவபெருமான் உனக்குத் தந்த வாளாயுதத்தைக் கொண்டு வென்றாயேயல்லாமல், அந்தவாள் இல்லாவிட்டால் நீ அப்போதே இறந்திருப்பாயல்லவோ? இவ்வாறு உடல்வலிமையில்லாதநீ தவஞ்செய்து தேவர்களிடம் வாள் நீண்டஆயுள் முதலிய படைக்கல வரபலங்களைப் பெற்றுள்ளாயென்றாலும், அவை யாவும் யமன் தானே உன்னைக் கொண்டுபோவதைத் தடுக்குமேயல்லாமல் மானிடனாகத் திருவவதரித்துள்ள இராமபிரானது பாணத்தைத் தடுக்கும் வல்லமையுடையனவல்லவே என்று சீதை கூறினளென்க. எல்லாரும் யமன் வாய் வீழ, நீ இராமபிரானது அம்பின் வாய் வீழ்வாயென்கிறாள் சீதையென்க. பிரமதேவனும் சிவபிரானும் இராவணனுக்கு வரங்களும் வாளும் அளித்தமையை உத்தரகாண்டத்தால் அறிக. அரசனுக்குக் கீழ்ப்பட்ட அதிகாரிகளின் கட்டளை மற்றையோரைக் கட்டுப்படுத்துவதன்றி அரசனைக் கட்டுப்படுத்தாதவாறுபோல, பிரமனாதியர் படைக்கல வரங்கள் ஸ்ரீராமபிரானைக் கட்டுப்படுத்த மாட்டா என்ற பொருள் இச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகளிற் கருதத்தக்கது. பி - ம்:—[1] இல்லெனிலிறுதி. [2] கூறிற்று. (449)

44. பெற்றுடை [1]வாளு நாளும் பிறந்துடை யுரனும் பின்னும், மற்றுடை யெவையுந் தந்த [2]மலரயன் முதலோர் வார்த்தை, விற்றொடை யிராமன் கோத்து விடுதலும் விலக்குண் டெல்லாம், இற்றிடைந் திறுதன் மெய்யே விளக்கின்முன் னிருளுண் டாமோ.

(இ - ள்.) பெற்று உடை - (நீ) பெற்றுள்ள, வாள் உம்-சந்திரகாசமென்னும் வாளும், நாளும் - வாழ்நாளும், பிறந்து உடை உரன் உம் - (உன்னிடத்து) உண்டாயிருக்கின்ற பலமும், பின்னும் உடை மற்று எவைஉம் - இன்னும் (நீ) அடைந்துள்ள தவப்பேறுகளும், (ஆகிய இவற்றையெல்லாம்), தந்த - (உனக்குக்) கொடுத்த, மலர் அயன் முதலோர் - தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமதேவன் முதலியோரது, வார்த்தை - வார்த்தைகள், எல்லாம் - யாவும்,— இராமன்—, வில் தொடை கோத்து விடுதலும்- (தனது) வில்லில் அம்பைத்தொடுத்துவிட்டவளவிலே, விலக்குண்டு-விலக்கப்பட்டு, இற்று இடைந்து இறுதல் - துண்டாகிப் பின்வாங்கி யழிதல், மெய்யே - சத்தியமேயாகும்; விளக்கின்முன்—, இருள் உண்டாமோ - இருள் நிற்குமோ? (எ - று.)

அவ்விராமபிரான் அம்பெய்தவளவிலே உனது வரபலமும் தேஹபலமும் மாயாபலமும் மற்றும் அனைத்தும் வலியழிந்திடு மென்பதாம். இராமபிரானது அம்புக்கு முன்னே இராவணனது வரபலம் முதலியன நிற்கமாட்டாத்தன்மைக்கு விளக்கின்முன் இருள் நிற்கமாட்டாமையை உவமையாக எடுத்துக் காட்டினுள்; எடுத்துக்காட்டுவமையணி. "புரம்பற்றியபோர் விடையோனரு ளால், வரம்பெற்றவுமற்றுளவிஞ்சைகளும், உரம்பெற்றனவாவன வுண்மையினேன், சரம்பற்றியசாபம் விடுந்தனையே" என்ற சடாயுவின் வார்த்தை, இந்த ஒப்புநோக்கத்தக்கது. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "குன்று" (45) என்றதற்குப்பின். பி-ம்:—[1]வரனும். [2]மலரவன். (450)

45\. குன்றுநீ யெடுத்த நாடன் சேவடிக் கொழுந்தா லுன்னை
வென்றவன் புரங்கள் வேவத் தனிச்சரந் துரந்த மேரு
என்றுணைக் கணவ னாற்றற் குரனிலா திற்று வீழ்ந்த
அன்றெழுந் துயர்ந்த வோசை கேட்டிலை போலு [1]மையா.

(இ - ள்.) குன்று - கைலாசமலையை, நீ—, எடுத்த நாள் - (வேரோடு பறித்து) எடுத்த காலத்தில், தன் சே அடி கொழுந்தால் - தனது சிவந்த பாதங்களின் விரலால், உன்னை—, வென்றவன் - (அழுத்தி) வென்றவனாகிய சிவன், புரங்கள் வேவ - திரிபுரங்களும் பற்றியெரியும்படி, தனி சரம் துரந்த - ஒப்பில்லாத பாணத்தை விடுவதற்கு இடமாக இருந்த, மேரு - மேருமலையாகிய வில் [சிவதனுசு], என் துணை கணவன் ஆற்றற்கு - எனக்கு உற்றதுணையான நாயகனது வலிமையைத் தாங்குவதற்கு, உரன் இலாது - (ஏற்ற) வலிமை யில்லாமல், இற்று வீழ்ந்த - முரிந்துவிழுந்த, அன்று - அப்போது, எழுந்து- தோன்றி, உயர்ந்த-எங்கும்பரவிய, ஓசை - பேரொலியை, ஐயா—! கேட்டிலை போலும் - (நீ) கேட்க வில்லைபோலும்; (எ - று.)

நீ திக்குவிசயத்திற்குச் சென்றபோது, கயிலை உனது பயணத் துக்குத் தடையாகி வழியிடையே கிடந்ததென்ற காரணத்தால் நீ சினந்து பிடுங்கி அப்பாலெறிந்துவிடுவதென்று தொடங்கிய போது தனது பாதத்தின் விரலால் உனது வலிமையைச் சிவபெருமான் ஒடுக்கினனன்றே! அவனது வில்லும் எனது கணவனை இராமபிரானது ஆற்றலைத் தாங்கமாட்டாது முரிந்திட்டது: அதனை அப்போழ்து தோன்றிய பேரொலியினால் நீ உணர்ந்திருக்கலாம்; அப்படியிருக்க, நீ இராமபிரானது பேராற்றலை யுணரில்லாது தாறுமாறாகப் பிதற்றுதலால் அது உன்செவியிற் படவில்லைபோல் தோன்றுகின்றதென்று சீதாபிராட்டி கூறினளென்க. ஐயா - மரபுவழுவமைதி. 'அம்மா' என்ற பாடத்திற்கு உலகமெங்கும் பரவிய அந்த வில்லினோசை இராவணன் செவியில் மாத்திரம் வீழாமையைக்குறித்து வியந்தவாறாகக் கொள்க. திரிபுர சங்காரகாலத்தில மேருமலை சிவபெருமானுக்கு வில்லாக அமைந்த

தனல், சீதாவிவாக காலத்திற் கங்யாசுல்கமாக ஏற்பட்ட சிவதநு ஸையும் அபேதமாக அம்மேருவாகவே கூறினள். (451)

வேறு.

46. மலையெடுத் தெண்டிசை காக்கு மாக்களை
நிலைகெடுத் தேனெனு [1]மாற்றம் நேருநீ
சிலையெடுத் திளையவ னிற்கச் சேர்ந்திலை
தலையெடுத் தின்னமு [2]மகளிர்த் தாழ்தியோ.

(இ - ள்.) 'மலை எடுத்து - கைலாசமலையைப் பேர்த்தெடுத்து, எண் திசை காக்கும் மாக்களை - எட்டுத்திக்குக்களையும் (ஆங்காங்கு நின்றுகொண்டு) பாதுகாக்கிற கிக்கஜங்களை, நிலைகெடுத்தேன் - நிலைகலங்கச் செய்து வென்றேன்?' எனும் மாற்றம் - என்கிற வீர வார்த்தையை, நேரும் - சொல்லிக்கொண்டு திரிகிற, நீ—, சிலை எடுத்து - வில்லையேந்திக்கொண்டு, இளையவன் - இளையபெருமாள், நிற்க - நிற்கும்போது, தலை எடுத்து சேர்ந்திலை - (மகாவீரனென்று) தலைதூக்கிக்கொண்டு வராமல் பின்வாங்கினாய்; (அப்படிப்பட்ட நீ), இன்னமும்—, மகளிர் தாழ்தியோ - பெண்களின் காலிலும் வீழக்கடவையோ? (எ - று.)

உள்ளபடியே, தலையெடுத்துத் தாழ்தியோ என்று கூட்டவுமாம். 'மலையையெடுத்தேன்: அஷ்டதிக்கஜங்களை வென்றேன்' என்று வீரம் பேசுகிற நீ எங்கள் இளையபெருமாள் கையிலே வில்லையேந்தி நிற்கையில் அங்கேவந்து அவரை வெல்லத்தக்க நிர்வாகமில்லாமல் அவரில்லாதபடி தந்திரஞ்செய்து என்னைக் கவர்ந்துவந்து நானும் ஒரு வீரனென்று இன்னமும் இறுமாப்புத் தோன்றத் தலை நிமிர்த்துக்கொண்டு திரிகின்றாயே! அந்நிலைக்கு மாறாகப் பெண்ணின்காலிலும் விழுகின்றாயே! உனது வீரம், என்ன வீரம்? என்று சீதாபிராட்டி இராவணனை இகழ்ந்தனளென்க. மகளிர்த் தாழ்தியோ என்றவிடத்து - புருஷோத்தமனாகிய இராமபிரானது தாளில் வீழ்ந்து உய்யலாமேயென்ற பொருள் தொனிக்கும். [2]மகளிற்றாழ்தியோ என்ற பாடங்கொண்டு பெண்மகளினும் கேவலமாகத் தலைதாழ்வாயோ என்றலும் ஒன்று. பி - ம்:—[1]ஆற்றனேருநீ. (452)

47. [1]ஏழைநின் றெளித்துறை [2]யின்ன தாமென
வாழியெங் கோமக னறிய வந்தநாள்
ஆழியு மிலங்கையு மழியத் தாழுமோ
ஊழியுந் [3]திரியுமுன் னுயிரொ டோயுமோ.

(இ - ள்.) ஏழை - அறிவில்லாதவனே! 'நின் ஒளித்து உறை - நீ ஒளிந்து வாழ்கின்ற உறைவிடம், இன்னது ஆம் - இதுவாகும்,' என - என்று, எம் கோமகன் - எமது தலைவனாகிய இராமபிரான், அறிய - தெரிந்துகொண்டு, வந்த நாள் - இங்கே வரப்போகின்ற

காலத்தில்,—ஆழிஉம் - (இலங்கையைச் சூழ்ந்துள்ள) இந்தக் கடலும், இலங்கைஉம் - இலங்காபட்டணமும், அழிய - அழிந்து போக, தாழுமோ - (அவ்வளவோடு அப்பெருமானது கோபம்) அடங்குமோ? உன் உயிரொடு - உனது உயிரையும் வாங்கித்தான், ஓயுமோ - அடங்குமோ? ஊழியும் திரியும் - (அந்தச்சினத்தால்) உலகமெல்லாம் நிலைமாறுமே! (எ - று.)

நீ என்னை ஒளித்துக் கொணர்ந்து சிறைவைத்து மறைந்து வாழும் இவ்விடத்தை எனது தலைவனை ஸ்ரீராமபிரான் தெரிந்து கொண்டு நாளைக்கே வருவான்: அப்போது அப்பரமனது கோபாக்கினி என்னைச் சிறைவைத்துள்ள இவ்விலங்கையையும், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள கடலையும் அழித்து அவற்றோடுதான் சாந்தமடையுமோ? இவ்விலங்காதிபதியாகிய உன்னையும் அழித்துத்தான் சாந்தமடையுமோ? சாந்தமடையாது; அதனால், இவ்வுலகெல்லாம் நிலைமாறுமே என்று சீதை கூறினளென்பதாம். ஊழி - ஊழிக்காலமும், திரியும் - நிலைமாறுமென்றுமாம். பி - ம்:—[1]ஏழையான். [2]இன்னிடத்தென. [3]தீயுநின். (453)

48. வெஞ்சின வரக்கரை [1]விளித்து [2]வீயுமோ
வஞ்சனை நீசெய வள்ளல் சீற்றத்தால்
எஞ்சலி லுலகெலா மெஞ்சு மெஞ்சுமென்று
அஞ்சுகின் றே[3]னிதற் கறனுஞ் சான்றரோ.

(இ - ள்.) (இன்னும் அப்பரமனது கோபம்), வெம் சினம் அரக்கரை - கொடிய கோபத்தையுடைய இராட்சசரை, விளித்து - கொன்று, வீயும் ஓ - (அவ்வளவோடேயாவது) அடங்குமோ? (அடங்காது); நீ - நீ ஒருத்தன், வஞ்சனை செய - வஞ்சனைத்தொழிலைச் செய்துவிட [மோசமாக என்னைக் கவர்ந்து சிறையில் வைத்திட], (அதன்பயனாகி), வள்ளல் சீற்றத்தால் - உதாரகுணமுள்ள இராமபிரானது கோபத்தினால், எஞ்சல் இல் உலகு எலாம் - யாதொருகுறைவுமில்லாத உலகம் முழுவதும், எஞ்சும் எஞ்சும் - அழிந்துபோய்விடுமே, என்று—, அஞ்சுகின்றேன்—; இதற்கு - இவ்வாறு (நான்) அஞ்சுவதற்கு, அறன் உம் - தருமதேவதையும், சான்று - சாட்சியாகும்; (எ - று.)—அரோ - ஈற்றசை.

எனது நாயகனுடைய சீற்றம் உன்னைமாத்திரமேயன்றி உன் இனத்தவரான அரக்கரையெல்லாம் கொன்றாலும் அடங்காது. இப்படி நீ ஒருவன் செய்த அநியாயத்தினால் இவ்வுலகமெல்லாம் அழிந்துவிடுமேயென்று தருமதேவதை சாட்சியாக நான் அஞ்சுகின்றேனென்று சீதாபிராட்டி கருணைமிகுதியால் இரங்கிக்கூறினளென்க. "ஏக: பாபாநி குருதே - பலம் புங்க்தே மஹாஜநா: [ஒருவன் தீச்செயலைப்புரிகின்றான்: அதன்பயனை மஹாஜநங்கள் அநுபவிக்கின்றனர்'] என்பது, இங்குக் கருதத்தக்கது. எஞ்சுதல் எஞ்சும், அடுக்கு—அச்சம் பற்றியது. பி - ம்:—[1]விளிய, விளிகை, வீய்த்து. [2]மீள்வதோ, வீரரோ. [3]அதற்கு. (454)

49 அங்கண்மா ஞாலமும் விசும்பு மஞ்சவாழ்
வெங்கணாய் புன்றொழில் [1]விலக்க[2]மேற்கொளாய்
செங்கண்மா னான்முகன் சிவனென் றே [3]கொலோ
எங்கணா யகனையு நினைத்த தேழைநீ.

(இ - ள்.) அம் கண் மா ஞாலம்உம்-அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ளவர்களும், விசும்புஉம் - வானுலகத்திலுள்ளவர்களும், அஞ்ச - அஞ்சும்படி, வாழ் - வாழ்கின்ற, வெம்கணாய் - கொடுமையுள்ளவனே! ஏழை - புத்தியில்லாதவனே! தொழில்-(நீ மேற்கொண்டுள்ள) இழிதொழிலை, விலக்கம்-விலக்குதலை, மேற்கொளாய் - மேற்கொளகின்றாயில்லை: செம் கண் மால்-சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலும், நான்முகன்-நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனும், சிவன்-சிவபெருமானும், என்றே கொலோ-என்ற இவர்களைப்போலச் சாமானியமாகவா, எங்கள நாயகனைஉம் - எமது தலைவனாகிய இராமபிரானையும், நீ நினைத்தது - நீ கருதியிருப்பது? (எ - று.)

நீ செய்கிற அதிக்கிரமமான செயல்களுக்குத் திரிமூர்த்திகளாலும் ஒன்றும் மாறுசெய்ய இயலவில்லையாதலால், எமது தலைவனும் அவர்களைப் போலவே ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாது என்று நீ கருதுவதும் பெரும் பேதைமை; எமதுதலைவர் முத்தொழிலுக்கு ஏற்பட்ட திரிமூர்த்திகளினும் மிகவும் மேம்பட்ட பரம்பொருளாவராதலால், உனது அதிக்கிரமச்செயலுக்கு இனி விரைவில் தானே அவரால் ஏற்ற தண்டனை கிடைக்குமென்று கூறினனென்பதாம். பி - ம்:—[1]விலக்கி. [2]மேற்கொளா. [3]கொலாம். (455)

50. [1]மானுய ரிவரென [2]மனங்கொண் டாயெனின்
கானுயர் வரைநிகர் கார்த்த வீரியன்
தானொரு மனிதனாற் [3]றளர்ந்து ளானெனில்
தேனுயர் [4]தெரியலான் றன்மை தேர்தியால்.

(இ - ள்.) 'இவர்-இந்த எனது தலைவர், மானுயர்-மனிதர்', என-என்று, மனம் கொண்டாய் எனின்-மனத்தினால் (அலட்சியமாக) நினைத்தாயாயின், கான்-காட்டில், உயர்-உயர்ந்து தோன்றுகின்ற, வரை நிகர்-மலையையொத்த, கார்த்தவீரியன் தான் - கார்த்தவீரியார்ச்சுனன், ஒரு மனிதனால்-(பரசுராமனென்னும்) ஒரு மனிதனாலே, தளர்ந்து உளான் எனின்-வலியொடுங்கினானென்றால், (அப்பரசுராமனையும் வலியொடுக்கின), தேன் உயர் தெரியலான் தன்மை-தேன் நிறைந்த மலர்மாலையை யணிந்த இராமபிரானது தன்மையை, தேர்தி-ஆலோசித்துப்பார்; (எ-று.)

ஒருகால் நீ எனது கணவனைக்குறித்து மானுடன்தானே யென்று அலட்சியமாகக் கருதக்கூடும்: முன்னொரு காலத்து உனது இருபது தோள்களையும் பிடித்துக் கட்டிச் சிறையிலிட்ட கார்த்தவீரியார்ச்சுனனது ஆயிரந்தோள்களையும் தனது கோடாலியினால் துணித்துத் தள்ளிய பரசுராமன் மனிதனதானே! அப்படிப்பட்ட

பரசுராமனையும் எனது தலைவர் தமது தோள்வலியால் வென்றன ரென்றால், இவரை ஒரு மனிதனென்று சாமானியமாகக் கருதுதல் கூடுமோ? என்று சீதை கூறினளென்க. கார்த்தவீரியன்-க்ருத வீர்யனது மகனென்று பொருள்படுந் தத்திதாந்தநாமம்.

இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்து வருகிறபோது கார்த்த வீரியார்ச்சுனனது மாகிஷ்மதி நகரத்துக்குச் சென்று போர் செய்ய முயலுகையில், அங்குஉள்ளார் 'எங்களரசர் தனக்குஉரிய மாதர்களுடனேபோய் நருமதையாற்றில் ஜலக்கிரீடை செய்கின் றார்' என்று சொன்னதனால் அவ்விராவணன் அங்கிருந்து நருமதை யாற்றைச் சேர்ந்து அதில் நீராடிக் கரையில் மணலாற் சிவலிங் கத்தை யமைத்துப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசிக்கும்பொழுது, அந்த யாற்றில் மேற்கே இறங்கியுள்ள கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் தனது நீர்விளையாடலுக்கு அந்நீர்ப்பெருக்குப் போதாதென்ற கருத்தி னால் அந்நீரைத் தனது ஆயிரங்கைகளுள் ஐந்நூற்றினால் தடுத்து நீரைமிகுவித்து மற்றை ஐந்நூறுகைகளைக்கொண்டு பலவகை விளையாட்டுக்கள் நிகழ்த்தவே, எதிர்வெள்ளமாகப் பொங்கி வருகிற நீர்ப்பெருக்குத் தனது சிவலிங்கத்தை நிலைகுலையச் செய்ய, அதனாற் கோபங்கொண்டு அவ்விராவணன் இராக்கதசேனை யுடனே சென்று கார்த்தவீரியார்ச்சுனனை யெதிர்த்துப் போர் செய்கையில், அவன் தனது ஆயிரங்கைகளுள் இருபதினால் இராவ ணனது இருபதுகைகளைப் பற்றி மற்றைய கைகளால் அவனைப் பலவாறு வருத்திக் கொண்டுபோய்ச் சிறையில் வைத்திட, அதனை விபீஷணனால் அறிந்த அவன் பாட்டனாராகிய புலஸ்தியமகா முனிவர் அவ்வருச்சுனனிடம்வந்து வேண்டி அவனுக்கு 'ராவணஜித்' என்ற பெரும்பெயரைக் கொடுத்து இராவணனைச் சிறைவிடுத்துச் சென்றன ரென்பதும்; இவ்வருச்சுனன் ஒருகாலத் தில் சேனையுடனே வனத்திற்சென்று வேட்டையாடிப் பரசுரா மனது தந்தையான சமதக்கினிமுனிவரது ஆச்சிரமத்தையடைந்து அவரநுமதியால் அங்கு விருந்துண்டு மகிழ்ந்து மீளுகையில், அவரிடமிருந்த ஓமதேனு அவருக்குப் பல வளங்களையும் எளிதிற் சுரந்தளித்ததைக் கண்டு அதனிடம் ஆசைகொண்டு அப்பசுவை அவரநுமதியில்லாமல் வலியக் கவர்ந்து போக, அதனையறிந்த அப்பரசுராமன் பெருங்கோபங்கொண்டு ஆயுதங்களுடனே சென்று கார்த்தவீரியார்ச்சுனனுடனே போர்செய்து அவனைப் பதினொரு அக்ஷௌகிணி சேனையுடனே நிலைகுலைத்து அவனது ஆயிரந் தோள்களையும் தலையையும் தமது கோடாலிப்படையால் வெட்டி வீழ்த்தி வெற்றி கொண்டானென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கன. பி-ம்:—[1]மானுடர். [2]மனக். [3]தலத்துளாரெனில். [4]கொன் றையான். (456)

51. இநவரென் றிகழ்ந்தனை யென்னின் [1]யாண்டெல்லை
ஒருவனன் றேயுல கழிக்கு மூழியான்
செருவருங் [2]காலையென் செய்ப மைதேர்தியால்
பொருவருந் திருவிழந் [3]தாவி பொன்றுவாய்.

(இ - ள்) பொருவு அரு திரு-ஒப்பில்லாத (நினது) ஐசுவரியத்தை, இழந்து—, ஆவி பொன்றுவாய்-உயிரும் உடலினின்று நீங்கிப்போக இருக்கின்றவனே! இருவர் என்று-(ராமலட்சுமணர்களை வேறு துணையற்ற) இருவர் மாத்திரந்தானே யென்று, இகழ்ந்தனை என்னின்-அலட்சியஞ் செய்தாயானால், யாண்டு எல்லை-யுகத்தின் முடிவில், உலகு அழிக்கும் உலகங்களை யெல்லாம் அழிப்பவனை, ஊழியான்-ஊழிக்காலத்தும்நிற்கும் பரம்பொருள், ஒருவன் அன்றே-ஒருவன் மாத்திரமேயல்லவோ? செரு வரும் காலை-(இனிப்) போர் நிகழும்போது, என் மெய்ம்மை-யான் உண்மை கூறினேனென்பதை, தேர்தி-(நீ) உணர்வாய்; (எ - று.)

சருவசங்காரஞ்செய்வது பரம்பொருளே யென்பதையும் அந்தப் பரம்பொருளான நாராயணனொருவனே சங்காரம் நிகழ்ந்து படைப்புக் காலம் தொடங்கும் ஊழிக்காலத்துக்கு முன்னே நிற்பவனென்பதையும், "அத்தா சராசரக்ரஹணாத்," "ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத், நப்ரஹ்மா நேஸாநோ நேமேத்யாவாப்ருதிவீ" என்பவற்றாலும் அறிக. [3]அநாயம் பொன்றுவாய் என்ற பாடத்திற்கு, அநாயம்-நீதியற்ற செயலாலே யென்க. அநாயம்=அந்யாயம். யாண்டு-யுகம் என்ற பொருளது. பி - ம்:—[1]யாண்டினும். [2]காலம். (457)

52. பொற்கணான் றம்பியென் றினைய போர்த்தொழில்
விற்கொணாண் [1]பொருவுதோ ளவுணர் வேறுளார்
நற்கணார் [2]நல்லறந் துறந்த நாளினும்
[3]இற்கணா ருவந்திருந் தினிது வாழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) பொன் கணான்-இரணியாட்சனும், தம்பி-(அவனது) தம்பியாகிய இரணியகசிபுவும், என்று—, இனைய-இத்தன்மையான, போர் தொழில்-போர்செய்கின்ற தொழிலினே, வில் கொள் நாண் பொருவு தோள் - வில்லிற்பூட்டிய நாண் உராய்ந்து தழும்பேறிய தோள்களையுடைய, வேறு உளார் அவுணர்-மற்றுமுள்ள ராக்ஷஸர்கள், நல் கண் ஆர் நல் அறம் துறந்த நாளினும்-நல்ல வழியிற் பொருந்திய சிறந்த தருமத்தைத் தவறினகாலத்தும் [அவ்வசுரர்கள் தருமந்தவறித் தீயவழியிற் சென்றார்களாயினும்], இல் கண்-பிறர் மனைவியரிடத்து, உவந்து இருந்து-மகிழ்ந்து கூடியிருந்து, இனிது - இனிதாக, வாழ்ந்தனர் ஆர்—? (எ - று.)

முற்காலத்தில் இரணியாட்சன் முதலிய பல அசுரர்கள் தருமநெறி தவறி அதருமஞ்செய்து இறந்தொழிந்தார்களாயினும், அவர்கள் உன்னைப்போலப் பிறர்மனைவியர் விஷயத்தில் தீங்குபுரியவில்லை யென்றாரென்க. இதனால் இராவணா! நீ இரணியாட்சன் முதலிய அசுரர்களைக் காட்டிலும் கொடியவனென்று அவனைப் பழித்தவாறு. இரணியாட்சன் என்ற வடமொழிக்கு ஏற்பப் பரியாயமாகத் தமிழ்ச் சொற்களையமைத்து 'பொற்கணான்' என்றார். இரணியாட்சன் - இந்தப் பூமியையே பாயாகச் சுருட்டிக் கொண்டு போய்ப் பிரளயப் பெருங்கடலிற் புக்கொளித்து, வராஹாவதாரஞ்

செய்த திருமாலாற் கொல்லப்பட்டவன். அவன் தம்பியாகிய இரணியகசிபு - தான்தான் தெய்வமென்றுசொல்லி, கடைசியாக நரசிங்காவதாரஞ் செய்த திருமாலாற் கொல்லப்பட்டவன். நற்கணார் நல்லறம் என்பதற்கு - மஹாஞானவான்களான பெரியோர்களால் அறுதியிடப்பெற்ற தருமம் என்று கொள்ளினுமாம்; கண் - ஞானம். இல் - மனைவிக்கு ஆகுபெயர். [3]இற்கணா விறந்தில ரிறந்துநீங்கினார் என்ற பாடத்துக்கு—இல் கணால் இறந்திலர் - (பிறர்) மனைவியின் விஷயத்தில் (உன்போல) வரம்பு கடந்து நடவாதவர்களாகியே, இறந்து நீங்கினார் - இறந்தொழிந்தார்கள்; இறத்தல் - வரம்புகடத்தலும், சாதலும். பி - ம்: — [1]பொருத. [2]நற்றவர். (458)

வேறு.

53. பூவிலோ னாதி யாகப் புலன்கள் [1]போம் நெறியிற் போகாத்
தேவரோ வவுணர் தாமோ நிலைநின்று வினையிற் றீர்ந்தார்
[2]ஏவலெவ் வுலகுஞ் செய்யச் செல்வநிற் கிசைந்த தென்றால்
பாவமோ [3]முனநீ செய்த [4]தருமமோ தெரியப் பாராய்.

(இ - ள்.) புலன்கள் போம் நெறியில் போகா - (சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற) ஐம்புலன்களின் வழியிற் செல்லாத [ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிலே செலுத்தாமல் தமது மனத்தை அடக்கி யாளுகின்ற], பூ இல் லோன் ஆதி ஆக - (திருமாலினது நாபீ) கமலத்தை(த் தனக்கு) இருப்பிடமாகவுடைய பிரமன் முதலாக (உள்ள), தேவர் ஓ - தேவர்களோ, அவுணர் தாம் ஓ - அசுரர்களோ, நிலைநின்று - நிலைத்திருந்து [அழியாமல்], வினையின் தீர்ந்தார் - பாவங்களினின்று நீங்கியுள்ளாரா? [தேவர்களே ஐம்புலன்களை வென்றவர்களாதலால் நல்வினைப்பயனைப் யநுபவித்த வண்ணம் நீடித்து நிற்கிறார்கள் என்றபடி]: (புண்ணியம் நன்மையை விளைக்குமென்பதற்கு வேறு உதாரணம் தேடவேண்டுமோ?) எ உலகு உம் - எல்லாவுலகத்தாரும், ஏவல் செய்ய - (உனது) கட்டளைக்கு அடங்கிநடக்க, செல்வம் - பெரும்பாக்கியம், நிற்கு இசைந்தது என்றால் - உன்னிடத்தில் இப்போது அமைந்திருக்கின்றதானால், (அது), பாவம் ஓ - பாவத்தின் பயனாக விளைந்ததோ? (அன்றி), முன் நீ செய்த தருமம் ஓ - முற்காலத்தில் [உனது இளம்பிராயத்தில்] நீ செய்த தருமச்செயலின் பயனாக விளைந்ததோ? தெரிய பாராய் - (இதனை) நன்றாக விளங்க ஆலோசித்துப்பார்; (எ - று.)

நீ இளம்பிராயத்திற் செய்த பெரும்புண்ணியத்தின் பயனாகவே உனக்குக் கிடைத்துள்ளது, பெரும்பாக்கியம்; எந்த அசுரராலும் இதுவரையிற் செய்யப்படாத பிறர்மனைவிழைவை விரும்புதலாகிற இப்பெரும் பாதகத்தால் அது அழிந்துவிடுவது தேற்றம்: இதனை ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டாவோ? என்ற கருத்து ஈற்றடியில் தோன்றும். நிலைநின்று வினையில்தீர்ந்தார் என்பதை, வினையில் தீர்ந்து நிலைநின்றார் என விகுதிபிரித்துக் கூட்டலாம்.

பி - ம்:—[1]போய். [2]ஏவர் மூவுலகின் செல்வமெய்தின ரிசையி னோழாய். [3]முன்னர்ச். [4]தருமமோ தெளியப்பாராய், செல்வமிற் கிந்த தோராய். (459)

54. இப்பெருஞ் செல்வ நின்க [1]ணீந்தபே ரீசன் யாண்டும்
அப்பெருஞ் செல்வந் துய்ப்பா [2]னின்றுமா தவத்தி னன்றே
ஒப்பருந்[3]திருவு நீங்கி யுறவொடு [4]முலக்க வுன்னித்
தப்புதி [5]யறத்தை யேழாய் தருமத்தைக் [6]காமி யாயோ.

(இ - ள்.) இ பெருஞ் செல்வம் - இப்படிப்பட்ட பெரிய செல்வத்தை, நின்கண் ஈந்த-உனக்குக் கொடுத்த, பேர் ஈசன்-பெருமையுள்ள சிவபெருமான், யாண்டும் - எப்பொழுதும், அ பெரும்செல்வம் - அப்படிப்பட்ட பெருஞ்செல்வத்தை, துய்ப்பான் -அனுபவிப்பவனாவது, மா தவத்தின் நின்று அன்றே - பெருந்தவத்தில் நிலைநிற்றலா லல்லவோ? ஏழாய் - அறிவில்லாதவனே! ஒப்பு அரு திரு உம் நீங்கி - ஒப்பில்லாத உனது பெருஞ்செல்வமும் ஒழிந்து, உறவொடு உம் உலக்க-(உனது) சுற்றத்தாரோடும் அழியும்படி, உன்னி - நினைத்து, அறத்தை தப்புதி - அந்தத் தருமத்தைத் தப்பி நடக்கிறாயே! தருமத்தை காமியாயோ - தருமவழியில் நடத்தலை விரும்பாயோ? (எ - று.)

மகத்தான ஐசுவரியமுடையவ னென்பது பற்றி, சிவபெருமானுக்கு 'ஈசன்' என்று பெயர். சிவபெருமான் உன்போலியர்க்கு வேண்டிய பெருவரங்களை அளிக்குமாறு பெருஞ்சிறப்புடையவனாயிருத்தற்குக் காரணம் அவன் எப்போதும் தருமநெறியில் தவறாது நிற்றலினாலேயேயாம்; இதனால், தேவர்களான அவர்கட்கும் தருமநெறி தவறாது நிற்கவேண்டுவது இன்றியமையாததென்று தெளிவாக ஏற்பட, நீ தருமத்தைவிரும்பாமல் தவவலிமையாற்பெற்ற ஐசுவரியத்தையும் இழந்து பந்துமித்திரரோடு அழிய வழிதேடுகின்றனையே! இது என்ன அறிவீனம்!! என்று சீதாபிராட்டி இராவணனுக்குக் கட்டுரை கூறினளென்க. இன்று மாதவத்தன் என்று பிரிப்பாருமுளர். இனி, முதலிரண்டடிக்கு - பேரீசன் நின்கண் இப்பெருஞ்செல்வம் ஈந்த(து), (நீ), யாண்டும் - எப்போதும், மாதவத்தினமீது நின்று அப்பெருஞ்செல்வம் துய்ப்பான் [துய்க்கும்பொருட்டு] அன்றே என்று பொருளுரைத்து, அப்படிப்பட்ட செல்வம் முதலியன அழியும்படி தருமத்தைத் தவறலாமோ? என்று உரை காணலுமாம். வற்புறுத்தற்பொருட்டு உடன்பாட்டு முகத்தினாலும் எதிர்மறைமுகத்தினாலும் கூறினாள். பி - ம்:—[1]ஈய்ந்தபேரின்னம், [2]இன்று மாதவத்தனன்றே, நினதுமாதவத்தி னன்றே. [3]திருவின். [4]முன்னியுள்ளம். [5]அதற்கே. [6]காமியாதே. 'இப்பெருஞ்...ஈசன்றன்பால், அப்பெருஞ்செல்வந்துய்த்தற் கின்னுமத்தவஞ்செயாமல் என்று முன்னடிகள் சிலபிரதியில். (460)

55. மறந்திறம் பாத தோலா வலியின ரெனினு மாண்டார், அறந்திறம் பினரு மக்கட் கருள் [1]திறம் பினரு மன்றே, பிறந்திறந்

துழலும் பாசப் பிணக்குடைப் பிணியிற் [2]தீர்ந்தார், துறந்தரும் பகைகண் மூன்றுந் துடைத்தவர் பிறர்யார் சொல்லாய்.

(இ - ள்.) மறம் திறம்பாத - வீரத்தினின்று வழுவாத, தோலா - (எவரிடத்தும்) தோல்வியடையாத, வலியினர் - பலமுள்ளவர், எனின்உம் - ஆனாலும், அறம் திறம்பினர்உம் - தருமமார்க்கந் தவறினவர்களும், மக்கட்கு அருள் திறம்பினர்உம் - மனிதர்கள் திறத்தில் இரக்கமில்லாதவர்களும், மாண்டார் அன்றே - (அத் தீவினையினால்) இறந்தொழிவார்களல்லவா? துறந்து - (பற்றுக் களை) நீங்கி, அருபகைகள் மூன்றுஉம் - (அழித்தற்கு) அரிய (காமம் வெகுளி மயக்கம் என்ற) மூன்று உட்பகைகளையும், துடைத்தவர் - போக்கினவர்கள்,—பிறந்து இறந்து உழலும் - பிறந்து இறந்து அலைகிற, பாசம் பிணக்கு உடை - பாசமாகிய பந்தத்தையுடைய, பிணியின் - (இந்தச் சமுசாரமாகிற) நோயி னின்று, தீர்ந்தார் (அன்றே) - நீங்கினவரல்லவோ? பிறர் யார் - (பாசபந்தமாகிற பிணியினின்று தீர்ந்தவர்) வேறு யாவர்? சொல் லாய் - (இதனை) நீ சொல்வாயாக; (எ - று.)

தருமந்தவறினவர்களும் அருளற்றவர்களும் மிக்க வலிமை யுள்ளவரானாலும், அத்தீவினைப்பயனால் இறந்தொழிபவர்களே யாவர்; காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் உட்பகைகளை யொழித் தவர்களே அவ்வகைப் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்கி ஈடேறு வார்களென்றன ளென்க. இதனால், நீ எவ்வளவு பலசாலியா யிருந்தபோதிலும் அறமும் அருளும் அற்ற செயலைச் செய்வதனால் இறந்தழிவது திண்ணம்: பிறத்தல் இறத்தல் என்ற இந்தப் பாச பந்தப்பிணியினின்று நீ ஈடேற விரும்பினால், காமம் வெகுளி மயக்கம் என்ற உட்பகைகளை உடனே யொழிக்க வேணுமென்று உபதேசித்தவாறு. மாண்டார்-தெளிவினால்வந்த காலவழுவமைதி. இனி, மாண்டார் அறம் - மாட்சிமைப்பட்டவரது அறத்தினின்று, திறம்பினர் - மாறியவர், அன்று - (பிணியில்) தீர்ந்தார் அல்லர் என்றும், மாண்டார் அன்றே - உயிரோடிருக்கும் பயனைக் கொள் ளாமையால் இறந்தவரேயன்றோ என்றும் உரைக்கலாம். பி-ம்:— [1]துறந்தவரும். [2]போந்தார். (461)

56. தென்றமி [1]ழுரைத்தோன் [2]முன்னாத் [3]தீதுதீர் முனிவர் யாரும்
புன்றொழி லரக்கர்க [4]காற்றேம் நோற்கிலம் புகுந்தபோதே
கொன்றரு [5]ணின்று லன்னூர் குறைவது சாதங் கோவே
என்றனர் யானே கேட்டே னீயிதற் கியைவ செய்தாய்.

(இ - ள்.) புகுந்தபோது - (இராமபிரான் தண்டகாரணியத்திற்) புகுந்தகாலத்து, தென் தமிழ் உரைத்தோன் முன் ஆ - இனிய தமிழ்மொழியை வளர்த்த அகத்தியமுனிவர் முதலாக, தீது தீர் முனிவர் யார்உம் - குற்றமற்ற (தண்டகாரணியவாசிகளான) இருடியர் யாவரும், (இராமபிரானை நோக்கி), 'கோவே - எமது தலைவனே! புல் தொழில் அரக்கர்க்கு - இழிதொழிலையுடைய அரக்கர்செய்கின்ற உபத்திரவத்தைப் பொறுத்தற்கு, ஆற்றேம் -

வல்லமையுடையோ மல்லோய்; நோற்கிலம் - தவஞ்செய்யவும் முடியாத வராணோம்; கொன்றருள் - (அவ்வரக்கர்களை யெல்லாம்) கொன்று (எங்கட்கு) அருள்செய்யவேணும்; நின்னால் - உன்னால், அன்னார் - அந்தராக்ஷஸர்கள், குறைவது - அழிந்தொழிவது, சரதம் - நிச்சயம்,' என்றனர் - என்று முறையிட்டார்கள்; யானே கேட்டேன் - (அவ்விருடியரின் முறையீட்டை) நானே நேரிற் கேட்டுள்ளேன்; நீ—, இதற்கு - இந்த முறையீட்டுக்கு, இயைவ - தக்க கொடுஞ்செயல்களையே, செய்தாய் - செய்துள்ளாய்; (எ-று.)— முனிவர்கள் முறையிட, இராமபிரான் அபயமளித்ததை, ஆரணிய காண்டத்திற் காணலாம். பி - ம்:—[1] இசைத்தோன். [2] முனைவர், முன்னோர். [3] தீதறு, தீயுறு. [4] ஆற்றேம், ஆற்ற. [5] உன்னால். (462)

57. உன்னையுங் கேட்டு மற்றுன் னூற்றமு முடைய நாளும்
பின்னையிவ் வரக்கர் சேனைப் பெருமையும் முனிவர் [1]பேணிச்
சொன்னபி னுங்கை மூக்கு மும்பியர் தோளுந் தாளும்
சின்னபின் னங்கள் செய்த [2]வதனை நீ சிந்தி யாயோ.

(இ-ள்.) உன்னை கேட்டுஉம் - உன்னைப்பற்றிக் கூறியதைக் கேள்வியுற்றபின்பும், உன் ஊற்றம்உம் - உனது வலிமையும், உடையநாள்உம் - (நீ) பெற்றுள்ள ஆயுளவலிமையும், பின்னை - பின்னையும், இ அரக்கர் சேனை பெருமைஉம் - இந்த இராட்சசர்களுடைய சேனையின் பெருக்கத்தையும், முனிவர் - (தண்டகாரணிய வாசிகளான) ருஷிகள், பேணி சொன்ன பின் - மிகவிரும்பிக் கூறிய பின்பும், உங்கை - உன் தங்கையாகிய சூர்ப்பணகையினுடைய, மூக்குஉம் - மூக்கு முதலிய உறுப்புக்களையும், உம்பியர் - உனது தம்பிமார்களாகிய கரன் முதலியோரது, தோள்உம் - தோள்களையும், தாள்உம் - கால்களையும், சின்னபின்னங்கள் செய்த - துண்டு துண்டாக வெட்டிய, அதனை - அச்செய்தியை, நீ சிந்தியாயோ - நீ நினைக்கமாட்டாயோ? (எ-று.)

தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர்களின் மூலமாக உனது வரலாறுமுழுவதும் அறிந்த பின்பே இராமபிரான் உன்னைச் சிறிதும் பொருள் செய்யாது உனது தங்கை சூர்ப்பணகையினது மூக்கு முதலிய உறுப்புக்களை யறுத்தார்: அவளது தூண்டுதலினால் பெருஞ்சேனைகளோடு எதிர்த்துவந்த உனது தம்பியரான கரன் முதலியோரை மிக எளிதில் வெகுவிரைவில் அழித்ததையும், நீ சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லையோ? நீ சிந்தித்துப் பார்த்திருந்தால், இவ்வாறு இராமபிரானைப்பற்றி அஞ்சாது தீச்செயலைச் செய்தலும் கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுதலும் செய்யமாட்டா யென்பதாம். இராவணனது வலிமை முதலியவற்றைத் தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர்கள் கூறினரென்பதை, இந்த அநுவாதமுகத்தால் கவி கூறுகின்றன ரெனக. பி-ம்:—[1] பேசி. [2] அவனை. (463)

58. ஆயிரந் [1]தடக்கை யானின் னைந்நான்கு [2]கரமும் பற்றி
வாய்வழி குருதி சோரக் குத்திவான் சிலையில் வைத்த

தூயவன் வயிரத் தோள்க டுணித்தவன் றொலைந்த மாற்றம்
நீயறிந் திலையோ வேகு நெறியறிந் திலாத நீசா.

(இ - ள்.) ஏகும் நெறி அறிந்து இலாத நீசா-செல்லவேண்டிய நல்வழியை இன்னதென்று அறிந்திராத இழிகுணமுடையவனே! நின்-உனது, ஐந் நான்கு கரம்உம் - இருபதுகைகளையும், பற்றி - பிடித்துக்கொண்டு, வாய் வழி குருதி சோர-(உனது) வாயின் வழியாக இரத்தஞ் சொரியும்படி, குத்தி—, வான் சிறையில் வைத்த - பெருஞ் சிறையில் (உன்னை) அடைத்த, தூயவன்-சுத்த வீரனான, ஆயிரம் தட கையான்-பெரிய ஆயிரங்கைகளையுடையவனாகிய கார்த்தவீரியார்ச்சுனனது, வயிரம் தோள்கள் - பெருவலிமை படைத்த தோள்களை, துணித்தவன்-வெட்டித்தள்ளியவனாகிய பரசுராமன், தொலைந்த - (இவ்விராமபிரானால்) வலியழிந்த, மாற்றம்-செய்தியை, நீ அறிந்திலையோ—? (எ - று.)

'பெண்பாலான சூர்ப்பணகையை மூக்கறுத்து இளையவனை கானைப் படையோடும் ஒழித்தது, ஒரு பெருமையாமோ?' என்ற வினவிற்கு உத்தரம் கூறுகிறாள். இங்கு இராவணனினும் மேம்பட்டவன் கார்த்தவீரியன்; அவனினும் மேம்பட்டவன் பரசுராமன்; அவனையும் அடக்கி மேம்பட்டவன் இராமபிரான் என்று அப்பொருள் யானது பெருமையை விளக்கியவாறு: மேன்மேலுயர்ச்சியணி: இதனை; வடநூலார் ஸாராலங்காரமென்பர். பி-ம்:—[1]தடக்கையாலேயைந். [2]த்தாளும். (464)

59\. கடிக்கும் [1]வா ளரவுங் கேட்கும் மந்திரங் களிக்கின் றோயை
அடுக்குமீ [2]தடாதென் றான்ற வேதுவோ டறிவு காட்டி
இடிக்குந [3]ரில்லை நீயே யெண்ணிய தெண்ணி யுன்னை
[4]முடிககின்ற போது முன்னின் முடிவன்றி [5]முடிவ துண்டோ.

(இ - ள்.) கடிக்கும் வாள் அரவுஉம்-கடித்துக் கொல்லவல்ல கொடிய சர்ப்பமும், மந்திரம்-மந்திரத்தை, கேட்கும் - கேட்டு அடங்கி நடக்கும்; (அதுபோல, நீயும் ஏற்ற மந்திரத்தை இடித்துக் கூறுவாரிருப்பின் அதற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பாய்): களிக்கின்றோயை - (விருப்பின்படி) களிப்புக்கொண்டு திரிகின்ற உன்னை, 'ஈது அடுக்கும்-இது தக்கது, (ஈது)அடாது-இது தகாது,' என்று-, ஆன்ற ஏதுவோடு-சிறந்த காரணங்களுடனே, அறிவு-நல்லறிவை, (உனக்கு), காட்டி-எடுத்துத் தெரிவித்து, இடிக்குநர்-இடித்துச் சொல்பவர், இல்லை (இப்போது) ஒருவருமில்லை; நீயே—, எண்ணியது எண்ணி-(உன்மனம்) கருதியபடி நினைத்து, உன்னை—, முடிக்கின்றபோது-அழித்துக்கொள்ளும்போது, முன்னின் - ஆலோசித்துப் பார்ப்போமாயின், முடிவு அன்றி - (உனக்கு) நாசம் நேரிடுமேயல்லாமல், முடிவது உண்டோ-முடியுந்தொழில் வேறு உளதோ? (எ - று.)

நச்சுள்ள அரவமும் மந்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதாயிருப்பதுபோல, நீ நல்ல ஆலோசனைக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்ப

தில்லை: அங்ஙனம் நடக்கையில் இடித்துக் கூறுவாரில்லாமையால் உன் மனம் கருதுவதே மந்திராலோசனையாய் அதன்படியே நடப்பின் உனக்கு விநாசமே விளையுமென்கிறாள். [3]இல்லைஉள்ளாரெண்ணிய தெண்ணியுன்னை முடிக்குந ரென்றபோது, என்ற பாடத்துக்கு-நீயும்மந்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டுநடக்கக்கூடுமென்றாலும், இப்போது உன்னைச்சுற்றி நன்மந்திரிகள் எவருமில்லா தொழிய, உள்ளவர்கள் உன்னோடு ஒருமனமுடையராய் உன்னையழிக்கக் காத்திருக்கிறார்கள்; அதனால், உனக்கு நாசமுண்டாகுமே தவிர நன்மையுண்டாகாதென்று கூறியவாறாயிற்று. 'ஈது'- மத்திமதீபம். மந்திரம் என்பது - ஆலோசனையும், மறைமந்திரமும். பி - ம்:—[1]வல். [2]அடாத தீதென்றறிவினு லேதுக். [3]இல்லையுள்ளார். [4]முடிக்குந ரென்றபோது. [5]முடிந்தது. (465)

வேறு.

60.—இராவணனுக்குச் சினம் மிகுதல்.

[1]என்ற றத்துறை கேட்டலு மிருபது நயனம்
மின்[2]றி றப்பன வொத்தன வெயில்விடு பகுவாய்
குன்றி றத்தெழித் துரப்பினன் குறிப்பதென் [3]காமன்
தன்றி றத்தையுங் கடந்தது சீற்றத்தின் றகைமை.

(இ - ள்.) என்று—, அறம் துறை-தரும மார்க்கத்தை,கேட்டலும் - (பிராட்டி சொல்லக்) கேட்டவுடனே, (இராவணனது), இருபது நயனம் - இருபதுகண்களும், மின் திறப்பன ஒத்தன - மின்னல் தோன்றுவதை யொத்திருந்தன [கண்களில் நெருப்புப் பொறி பறந்தன என்றபடி]; வெயில் விடு பகு வாய்-உக்கிரத்தை வெளிக்காட்டுகிற பிளந்துள்ள (தனது) ஒருபது வாய்களாலே, குன்று-மலைகளும், இற-இற்றுவிழும்படி, தெழித்து உரப்பினன்-அதட்டியாரவாரித்தான்: குறிப்பது என் - (நாம்) சொல்லுதற்கு யாது உளது? சீற்றத்தின் தகைமை - (அவனது) கோபத்தின் தன்மை; காமன் தன் திறத்தைஉம் கடந்தது-மன்மதனது வல்லமையையும் மீறிவிட்டது; (எ - று.)

இப்படிச் சீதாபிராட்டி இராவணனை நோக்கித் தருமோபதேசஞ்செய்யவே, அவன் அதில் தனக்கு விருப்பமின்மையால் பொறுக்காமல், சீதாபிராட்டியினிடம் தான் கொண்ட காதலையும் மறந்து கடுங்கோபங் கொண்டு அப்பிராட்டியை அதட்டி அச்சுறுத்தின னென்பதாம். இதனால், முதலில் சீற்றம், காதலைவென்றமை கூறினார். பி - ம்:—[1]என்றுரைத்தலு மிருபதுநயனமுமழலின். [2]திருத்தின, திறத்தன. [3]காமத்தின். (466)

61.—இராவணனது சீற்றமும் காதலும்.

வளர்ந்த [1]நாணினன் மாதிர மனைத்தையு மறைவித்து
அளந்த தோளின னனல்சொரி கண்ணின னிவளைப்
பிளந்து தின்பெனென் [2]றுடன்றனன் பெயர்ந்தனன் பெயரான்
கிளர்ந்த சீற்றமுங் காதலு [3]மெதிரெதிர் கிடைப்ப.

(இ - ள்.) (முதலில் இராவணன்),—வளர்ந்த நாணினன்-(ஒரு பெண் இடித்துக்கூறுமாறு ஆயிற்றேயென்று) மிக்க நாணங் கொண்டவனும், (பின்னர்ச் சீற்றம் தோன்ற), மாதிரம் அனைத்தைஉம் - திக்குக்களை யெல்லாம், மறைவித்து-மறையச் செய்து, அளந்த-அளவிடுகின்ற, தோளினன்-தோள்களையுடையவனும், அனல் சொரி கண்ணினன்-நெருப்பைக் கக்குகின்ற கண்களையுடையவனுமாய், 'இவளை—, பிளந்து தின்பென்—', என்று-என்று சொல்லி, உடன்றனன்-கோபித்து, கிளர்ந்த-(இப்படிப்) பொங்கியெழுந்த, சீற்றம்உம்-கோபமும், காதல்உம்-(பிராட்டியினிடத்துக் கொண்ட) ஆசையும், எதிர் எதிர் கிடைப்ப-மாறி மாறித்தோன்ற, பெயர்ந்தனன் பெயரான்-(அப்பிராட்டியுள்ள இடத்தைநோக்கிச்) செல்லுதலும் செல்லாமலிருத்தலு முடையவனானன்; (எ - று.)

'ஒருபெண் இப்படி அச்சமின்றிக் கூறுமாறு ஆயிற்றே!' என்று ஒருபால் நாணம் வளர்ந்துதோன்ற, மற்றொருபால் சினம் மிக அதனால் தோள்கள் நீண்டுசெல்லக் கண்களில் நெருப்புப் பொறி பறக்க, 'இவளைப் பிளந்து தின்பேன்' என்று முதலில் எழுந்தான். உடனே அப்பிராட்டியி னிடங்கொண்ட மோகத்தினால் அடியெழாமற் சிறிது பின்வாங்கினான்: இவ்வாறு எழுவதும் பின்வாங்குவதுமாகித் தவித்தனன் இராவண னென்பதாம். கீழ்ச்செய்யுளில் இராவணனது சினம் காதலைவென்றிட்டமையைக் கூறினவர் இச்செய்யுளில் அஃது சிறிது குறைய, காதலும் சீற்றமும் ஒத்தநிலையின வாயினமையைக் கூறுகின்றன ரென்க.

பி - ம்:—[1]தாளினன். [2]உடன்றவன் நின்றனன் பெயராக், என்று நின்றனனடிபெயரான், உடன்றனன் பெரியவடன்பாற். [3]இடையிடை. (467)

62.—இரு கவிகள்-அப்பொழுது அநுமான் கொண்ட சிந்தனை.

அன்ன காலையி னனுமனு [1]மருந்ததி கற்பின்
என்னை யாளுடை நாயகன் றேவியை யென்முன்
சொன்ன நீசன்கை தொடுவதன முன்றுகைத் துழக்கிப்
பின்னை நின்றது செய்குவெ னென்பது பிடித்தான்.

(இ - ள்.) அனுமனும்—, அன்ன காலையின்-அப்பொழுது,—'அருந்ததி கற்பின்-அருந்ததிபோன்ற பதிவிரதா தருமத்தையுடைய, என்னை ஆள் உடை நாயகன் தேவியை-என்னையாட்கொண்டுள்ள தலைவனாகிய இராமபிரானது மனைவியாகிய இச்சீதாபிராட்டியை, என்முன்-எனக்கு எதிரில், சொன்ன-தாறுமாறாகப்பேசிய, நீசன்-இழிகுணமுடைய இவ்விராவணன், கை தொடுவதன்முன்-(தன்) கையினாற் பரிசிப்பதற்கு முன்னமே, துகைத்து உழக்கி-(அவனைக் காலினால்) மிதித்து வருத்தி, பின்னை-அதன்பின்பு, நின்றது-செய்யவேண்டுவதான (சீதையைச் சிறை

மீட்டலாகிய) செயலை, செய்குவென்-செய்வேன்,' என்பது-என்பதை, பிடித்தான்-(மனத்தில்) நினைத்தான்; (எ - று.)

'சீதையைப் பிளந்து தின்பேன்' என்று இராவணன் சினந்ததைக் கண்ட அனுமான் 'ஒருகால் அவ்வாறே செய்திடுவனோ?' என்று அஞ்சி, 'அவ்வாறு செய்யத் தொடங்குமுன் நான் இவனை ஒழித்துவிடவேண்டும்' என்று கருதினனென்பதாம். பி-ம்:—[1]அருந்ததிக். (468)

63. தனியி [1]னின்றவன் றலைபத் துங் [2]கடிதுகத் தாக்கிப்
பனியின் வேலையி னிலங்கையைக் கீழுறப் பாய்ச்சிப்
புனித மாதவத் தணங்கினைச் சுமந்தனன் [3]போவன்
இனிதி னென்பது [4]நினைந்தனன் கரம்பிசைந் திருந்தான்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அனுமான்),—'தனியில் நின்றவன்-தனியனாய் நிற்கின்றவனான இவ்விராவணனது, தலை பத்தும்-பத்துத்தலைகளும், கடிது உக-விரைவிற் சிந்தும்படி, தாக்கி-மோதியடித்து, பனியின் வேலையின்-குளிர்ச்சிபொருந்திய சமுத்திரத்தில், இலங்கையை-இவ்விலங்காபட்டணத்தை, கீழ் உற-கீழ் அழுந்தும்படி, பாய்ச்சி-போகச் செய்து, 'புனிதம் மாதவத்து அணங்கினை-பரிசுத்தமான பெருந்தவத்தையுடைய பிராட்டியை, சுமந்தனன்-எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு, இனிதின்-சுகமாக, போவன்-போவேன்,' என்பது-என்பதை, நினைந்தனன்-எண்ணினவனாய், கரம் பிசைந்து இருந்தான்-(தன்) கைகளைப் பிசைந்துகொண்டிருந்தான்; (எ - று.)

மரத்தின்மேலேயிருந்த அனுமான், இராவணனது கடுஞ்சொற்களைக்கேட்டுச் சீற்றமிகுந்து, 'இப்போதே நாம் இவனது பத்துத்தலைகளையும் சிதறச்செய்து, இலங்கையைக் கடலினுள் மேளமூழ்க வடித்து, இப்பிராட்டியை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போகலாமா? அவ்வாறு செய்வது ஒருகால் இராமபிரானது திருவுள்ளத்துக்குப் பாங்கு அல்லாமலும் அப்பெருமானது பெருமைக்குக் குறைவாகவும் இருக்குமோ?' என்று நினைத்துச் செய்வது உறுதிப்படாமற் கவலையினால் கையைப் பிசைந்துகொண்டிருந்தனனென்க. பி-ம்:—[1]நின்றனன். [2]கடிதிற. [3]போவான். [4]நினைந்து தன். (469)

64.—இராவணனது சினம் காதலால் தணிந்துவிட, மீண்டும் அவன் கூறத்தொடங்குதல்.

ஆண்ட வாளரக் கன் [1]கனன் றண்டத்தை யழிப்பான்
மூண்ட காலவெந் தீயென முற்றிய சீற்றம்
நீண்ட [2]காதனீர் நீத்ததின் [3]வீவுற நிலையின்
மீண்டு நின்றொரு தன்மையா [4]வினையன விளம்பும்.

(இ - ள்.) ஆண்டு - அப்பொழுது, அ வாள் அரக்கன் - வாள்போற் கொடிய அந்த இராவணன்,—கனன்று - உக்கிரங்கொண்டு,

அண்டத்தை அழிப்பான்-உலகத்தை யழிக்கும்பொருட்டு, மூண்ட - கொழுந்து விட்டெழுந்த, காலம் வெம் தீ என-கொடிய காலாக்கினிபோல, முற்றிய - முதிர்ந்துநின்ற, சீற்றம்-(தனது) கோபாக்கினியானது, நீண்ட காதல் நீர் நீத்தத்தின் - மிகுந்த காமமாகிய நீர் வெள்ளத்தினால், வீவுற - அவிந்திட, நிலையின் மீண்டு நின்று-(சீற்றங்கொண்ட) அந்நிலையினின்றும் மாறி நின்று, ஒரு தன்மையால் - ஒப்பற்ற (காதல்) தன்மையினால், இனையன விளம்பும் - பின்வருவனவற்றைக் கூறுவானாயினான்; (எ - று.)—அவற்றை அடுத்த எட்டுச்செய்யுளிற் காண்க.

யுகாந்தகாலத்தில் உலகங்களையெல்லாம் எரித்து அழிக்கின்ற ஊழித்தீப்போல இராவணனுக்குச் சீதாபிராட்டியினிடம் தோன்றியசினத்தீயானதுகாதல்வெள்ளத்தினால் அடியோடுஅவிந்துவிட, அவ்விராவணன் மீண்டுவந்து சில கூறத்தொடங்கினனென்பதாம். அ வாளரக்கன்-தொகுத்தல்.பிரளயகாலத்திலே பூமியைத் தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனுடைய. ஆயிரம் முகங்களினின்று வெளிவரும் மிகப் பெரிய மூச்சுக்காற்றிலிருந்து காலாக்கினி யுருத்திரமூர்த்தியுண்டாகிக் கோபாவேசத்தோடு விஷாக்கினிச்சுவாலையினால் அதியுக்கிரமாய் உலகங்களையெல்லாம் எரித்திடுவ ரென்பதும், கடலினிடையே யுள்ள வடவாமுகாக்கினியும் அச்சமயத்தில் வெளியெழுந்து உலகங்களை யெரிக்கு மென்பதும் நூற்கொள்கை.காதலை நீர்நீத்தம் என்று உருவகஞ் செய்ததற்கு ஏற்பச் சீற்றத்தை அக்கினியாகக் கொள்க. பி - ம்:—[1]சகதண்டத்தை, காத்தண்டத்தை. [2]காமநீர். [3]அவிவுற்ற, வீவுறு, வீந்ததந். [4]இவையிவை. (470)

வேறு.

65.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள், இராவணன் சீதையை நோக்கி மீண்டுங் கூறுவன.

கொல்வெனென் றுடன்றே னுன்னைக் [1]கோறலென் குறித்துச் சொன்ன, சொல்லுள வவற்றுக் கெல்லாங் காரணந் தெரியச் சொல்லின், [2]ஒல்லுவ திதுவொல் லாதென் றெனக்குமொன் றுலகத்துண் டோ, வெல்வதுந் தோற்ற ரு னும் விளையாட்டின் விளைந்த மேனாள்.

ஒன்பது கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) கொல்வென் என்று-(யான் உன்னைக்) கொன்றிடுவேனென்று, உடன்றேன் - சினங்கொண்டேன்; (அப்படிச் சினங்கொண்டும் இப்போது), உன்னை கோறலென்- (நான் உன்னிடத்துக் கொண்ட அன்பினால்) உன்னைக்கொல்லமாட்டுகிறிலேன்; குறித்து சொன்ன - (என்னைப்)பற்றி (நீ) இழிவாகப்பேசிய, சொல் -சொற்கள், உள - உண்மையாகவே யுள்ளன; அவற்றுக்கு எல்லாம் - அவைகளுக்கெல்லாம், காரணம்-காரணத்தை, தெரிய சொல்லின்-விளங்கும்படி சொல்வதானால்,—உலகத்து - இவ்வுலகத்தில்,

எனக்கும்—, 'ஒல்லுவது இது - எளிதிற்செய்தற்கு உரியது இத் தொழில்: ஒல்லாது (இது) - செய்யமுடியாதது இது', என்று—, ஒன்று உண்டோ-ஒன்று உள்ளதோ? மேல்நாள்-முன்னாளில், வெல்வதுஉம் - (நான்) வெற்றியடைந்ததும், தோற்றல் தான்உம்- (நான்) தோல்வியடைந்ததும், விளையாட்டின்-விளையாட்டாகவே, விளைந்த-நேர்ந்தன; (எ-று.)

'நீ இப்போது என்னைப்பற்றி இழித்துக்கூறியவை உண்மையாக நிகழ்ந்தவை யென்றாலும், அவை எனது வல்லமையின்மையினால் நிகழ்ந்தனவல்ல; விளையாட்டுத் தன்மையால் நிகழ்ந்தவை; எனக்கு இவ்வுலகத்தில் முடியாத காரியம் எதுவுமில்லை' என்று இராவணன் சீதையை நோக்கிக்கூறினனென்பதாம். சீதை இராவணனைக் குறித்துச்சொன்ன பழிப்புச்சொற்கள் - இளையவன் இல்லாத சமயம் பார்த்துத் தன்னைத் தூக்கிச்சென்றது, சடாயுவின் சிறையினாலடிபட்டு வீழ்ந்தது, கார்த்தவீரியார்ச்சுனனிடத்திற் பிடிபட்டது என்பவை. பி - ம்:—[1]கொல்கிலன். [2]ஒல்வதீ தொல்லா தீதென்று. (471)

66\. ஒன்றுகே ளுரைக்க நிற்கோ ருயிரென வுரியோன் றன்னைக்
கொன்றுகோ ளிழைத்தா னீநின் னுயிர் [1]விடிற் கூற்றங் கூடும்
என்றனு ருயிரு நீங்கு மென்பதை [2]யியைய வெண்ணி
அன்றுநான் வஞ்சஞ் செய்த தாரெனக் கமரி[3]னேர்வார்.

(இ - ள்.) உரைக்க-(நான்) சொல்ல, ஒன்று-ஒருவிஷயத்தை, கேள்-கேட்பாயாக:—'நிற்கு-உனக்கு, ஓர் உயிர்என-ஒப்பற்ற பிராணன்போல, உரியோன் தன்னை-உரியகணவனான இராமனை, கொன்று-கொலைசெய்து, கோள் இழைத்தால்-(உன்னைக்) கவர்ந்துகொண்டு வந்தால், நீ—, (அதற்காக), நின் உயிர் விடின்-உனது உயிரை (விடுதல் கூடும்; அவ்வாறு) விடுவாயானால், கூற்றம் கூடும்-(அப்போது உன்னுயிரைக் கொள்ளும்படி) யமன் வருவான்; (பிற்கு அதனால்), என்தன் ஆர்உயிர்உம் நீங்கும்-நானும் இறந்தொழிவேன்', என்பதை-என்கிற இந்த ஒரு விஷயத்தையே, இயைய எண்ணி-பொருந்த ஆலோசித்து, அன்று-முன்னாளில், நான் வஞ்சம் செய்தது-நான் (உன்னை) வஞ்சனையாற் கவர்ந்து வந்த செயல் நிகழ்ந்தது; (அது காரணமேயன்றி வஞ்சனையாகக் கவர்ந்ததற்கு வேறுகாரணமில்லை;) அமரில்-போரில், எனக்கு—, நேர்வார்-எதிரில்நிற்பவர், ஆர்-எவர்? (எ - று.)

இதனால், இராவணன் வஞ்சனையாற் கவர்ந்து வந்ததற்குக் காரணம் எடுத்துக்காட்டினனென்க. பி - ம்:—[1]விடக். [2]இசைய. [3]ஏற்பார். (472)

67\. மானென்ப தறிந்து [1]போன [2]மானுட ராவார் மீண்டு
யானென்ப [3]தறிந்தால் வாரா [4]ரேழைமை யெண்ணி நோக்கல்
தேனென்ப தறிந்த சொல்லாய் தேவர்தாம் யாவ ரேயெங்
கோனென்ப [5]தறிந்த பின்னைத் திரும்புவார் குறையி னல்லால்.

(இ - ள்.) தேன் என்பது அறிந்த சொல்லாய் - தேனைப் போன்ற சொற்களையுடையவளே! மான் என்பது அறிந்து -(மாரீசன் மாயமானாகிவந்ததை உணரமாட்டாமல்) உண்மையான மானென்றேகருதி, போன - பின்தொடர்ந்துசென்ற, மானுடர் ஆவார் - (வலிமையற்ற) மனிதரான ராமலக்ஷ்மணர், மீண்டு - திரும்பி, யான் என்பது அறிந்தால் - (சீதையைக் கவர்ந்து சென்றவன்) இராவணனென்று தெரிந்துகொண்டால், வாரார்-(உன்னை மீட்கும் பொருட்டு இங்கு) வரமாட்டார்கள்; எண்ணி- (அவர்கள் வருவார்களென்று) நினைத்து, நோக்கல்-எதிர்பார்ப்பது, ஏழைமை -(உனது) அறியாமையேயாகும்; எம்கோன் என்பது- (சீதையைக் கவர்ந்து சென்றவன்) எமது தலைவனாகிய இராவணனென்பதை, அறிந்த பின்னை - உணர்ந்தபின்பு, குறையின் அல்லால் - பின் வாங்குவதேயல்லாமல், திறம்புவார் - மாறுபட்டுப் பொருபவர்களான, தேவர் தாம் - தேவர்கள்தாம், யாவர் - யாவருளர் ?

இராமலட்சுமணர் உன்னை இங்குநின்று மீட்டுக்கொண்டு போமாறு வருவாரென்று உனது அறியாமையினால் நீ கருதுகின்றாய்; உன்னை எடுத்துக்கொண்டுபோனவன் நான் என்பதையுணர்ந்தால், தேவர்களும், பின்வாங்குவரேயல்லாமல், என்னோடு எதிர்த்து நிற்கமாட்டார்களே! அப்படியிருக்க, கேவலம் மனிதரான அவர்கள் இங்கு வருவது எவ்வாறு என்று இராவணன் சீதையை நோக்கிக் கூறினனென்க. "ஏழைநின் னொளித்துரை" என்பது முதலியவற்றால், இராமபிரான் லக்ஷ்மணனுடன் வந்து தன்னை மீட்பானென்று நம்பிச் சீதாபிராட்டி கூறியவற்றிற்கு மாறு கூறியவாறு. 'நோக்கல்' என்பதை எதிர்மறைமுற்றாகக் கொண்டு, ஏழைமையினால் இராமலட்சுமணர் வருவாரென்று கருதி அவரை எதிர்பாராதே என்று பொருள்கூறினுமாம். பி-ம்:— [1]போந்த, போனார். [2]மானுடர் வாரார்மீண்டு. [3]அறிந்ததோராய், அறிந்துதேரா. [4]ஏழை நீயெண்ணிநோக்கி. [5]அறிந்து. (473)

68. வென்றோரு மிருக்க யார்க்கு மேலவர் விளிவி லாதோர்
என்றோரு [1]மிருக்க [2]வன்றே யிந்திர னேவல் செய்ய
[3]ஒன்றாக வுலக மூன்று[4]மாள்கின்ற வொருவன் [5]யானே
மென்றோளா யிதற்கு வேறோர் காரணம் விரிப்ப [6]துண்டோ.

(இ - ள்.) மெல் தோளாய் - மெல்லிய தோள்களையுடையவளே! வென்றோர் உம்- (என்னை) வென்றதாக நீ கூறினவர்களும், இருக்க - இருக்கட்டும்; விளிவு இலாதோர் - அழிவு இல்லாதவர்களாகி, யார்க்கு உம் மேலவர் என்றோர் உம் - எல்லார்க்கும் மேலானவரென்று சொல்லப்படுகின்ற திரிமூர்த்திகளும், இருக்க - கிடக்கட்டும்; அன்றே - அன்று தொடங்கியே [வெகுநாள் முன்பு தொடங்கியே], இந்திரன்- தேவராசனான இந்திரன், ஏவல் செய்ய - ஊழியஞ்செய்யுமாறு, உலகம் மூன்று உம்-மூன்று உலகத்தையும், ஒன்று ஆக - ஒருபடியாக, ஆள்கின்ற - ஆட்சிசெய்கின்ற, ஒருவன் - ஒப்பற்றவன், யான் ஏ - நானொருவனே யல்லவோ? இதற்கு -

(இப்படிப்பட்ட எனது) பெருமைக்கு, வேறுஓர் காரணம்-வேறொரு ஏதுவை, விரிப்பது - விவரித்துச் சொல்லவேண்டியது, உண்டோ-உள்ளதோ? (எ - று.)

கார்த்தவீரியன் முதலிய சிலர் என்னை வென்றிருக்கிறார்களென்று சொன்னாய்; திரிமூர்த்திகளை உயர்ந்தவரென்று நாட்டிலுள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்; இவர்களுள் என்போல் த்ரிலோகாதிபதியான தேவேந்திரன் ஊழியஞ்செய்ய மூவுலகங்களையும் ஒருபடிப்பட யாவரேனும் ஆட்சிசெய்தது உண்டோ? அப்படியில்லாமையால், அவர்கள் யாவரினும் நானே உயர்ந்தவனென்பதற்கு வேறுகாரணம் காட்டவேண்டுமோ? என்று இராவணன் தான் யாவரினும் உயர்ந்தவனென்பதைத் தெரிவித்தவாறு. யார்க்கும்மேலவர் விளிவிலாதோர் என்றோரும் என்பதற்கு - திரிமூர்த்திகளினும் உயர்ந்தவராய்(ப் பகைவர்களால்) அழிவில்லாதவ ரென்று நீ கருதுகின்ற ராமலக்ஷ்மணருமென்று கூறினுமாம். இருக்க-வியங்கோள்முற்று. பி - ம்:—[1]இருப்ப. [2]யானவ். [3]ஒன்றாத. [4]உணர்கின்ற. [5]என்றால். [6]என்னை. (474)

69\. மூவருந் தேவர் தாமு முரணுக முற்றுங் கொற்றம்
பாவைநின் பொருட்டி னோர் பழி[1]பெறப் பயனறீர் நோன்
[2]ஆவியின் மனிதர் தம்மை யடுகிலே னவரை [3]யீண்டுக் [பின்
கூவிநின் றேவல் கொள்வென் காணுதி குதலைச் சொல்லாய்.

(இ - ள்.) குதலை சொல்லாய் - மழலைச் சொற்களையுடையவளே! பாவை - சித்திரப்பிரதிமைபோன்றவளே! மூவரும் - திரிமூர்த்திகளும், தேவர்தாமும் - மற்றைத்தேவர்களும், முரண் உக - வலிமையொழியும்படி, முற்றும் - நிரம்பக்கிடைத்துள்ள, கொற்றம் - (எனது) வெற்றியானது, நின்பொருட்டினால் - உன்நிமித்தமாக, ஓர் பழி பெற - மிக்க அபகீர்த்தியை யடையும்படி, பயன் தீர் நோன்பின் - பயனற்ற விரதங்களையுடைய, ஆவி இல்-வலிமையற்ற, மனிதர் தம்மை-(இராமன் லக்ஷ்மணன் என்ற) அவ்விரண்டு மனிதர்களையும், அடுகிலேன் - கொல்லமாட்டேன்; அவரை-அவ்விருவரையும், ஈண்டு - இங்கே, கூவி நின்று - அழைத்து, ஏவல் கொள்வென் - பணிவிடை செய்யுமாறு செய்வேன்; காணுதி - (எனது) திறமையைப் பார்; (எ - று.)

திரிமூர்த்திகளையும் மற்றைத்தேவரையும் வென்ற எனக்கு இந்த இரண்டு மனிதரைக் கொன்றொழிப்பது ஒரு பெரியகாரியமன்று; ஆனால், நான் அப்படிச்செய்வது எனது வீரத்துக்குப் பழியாகுமாதலால் அவ்வாறு செய்யவிரும்பவில்லை; இப்போது கொல்லாமலே எனது வீரத்தினால் அவர்களைப் பிடித்துக் கொணர்ந்து ஏவல்கொள்வே னென்று தனதுவீரம்தோன்றக் கூறியவாறு. பி - ம்:—[1]வர. [2]ஆயியல். [3]ஈண்டக். (475)

70. சிற்றியற் சிறுமை யாற்றல் சிறுதொழின் [1]மனித ரோடு
[2]முற்றிய தாவில் வீர முனிவென்கண் விளையா தேனும்
[3]இற்றையிற் பகலி[4]னெய்தி யிருவரை யொரு[5]கை யாலே
பற்றினென் கொணருந் தன்மை காணுதி பழிப்பி லாதாய்.

(இ - ள்.) பழிப்பு இலாதாய்-குற்றமற்றவளே! சிறு இயல்-அற்பத்தன்மையும், சிறுமை ஆற்றல்-அற்ப பலமும், சிறு தொழில்-அற்பச் செய்கையுமுடைய, மனிதரோடு-அற்பவீரரான ராமலக்ஷ்மணர் விஷயத்தில், முற்றிய-முதிர்ந்த, தா இல்-குற்றமில்லாத, வீரம் முனிவு-வீரத்தினால் தோன்றுகின்ற சினம், என்கண்-என்னிடத்து, விளையாது ஏனும்-உண்டாகாதென்றாலும், (நான் அவர்களை உபேட்சித்திருப்பதைக் காரணமாகக் கொண்டு என்னை வலியற்றவனென்று நீ கருதுவதனால்), இற்றையின் பகலின்-இன்றைப் பகற்பொழுதிலேயே, எய்தி-(அவர்களுள்ளவிடஞ்) சென்று, இருவரை-அவ்விருவரையும், (எனது பத்தொன்பது கைகளும் வேலையில்லாமலிருக்க), ஒரு கையாலே—, பற்றினென் கொணரும் தன்மை-பிடித்துக் கொண்டு வரும் வேடிக்கையை, காணுதி-பார்ப்பாய்; (எ - று.)

மூவுலகங்களையும் எளிதில்வென்ற எனது வீரத்துக்கு இழுக்காகுமென்று யான் இதுவரையில் அற்பவீரரான அந்த ராமலக்ஷ்மணர்மீது கோபங்கொள்ளாதிருந்தேன்; அதுபற்றி என்னைக் குறைவாக நீ மதித்தலால், நான் இப்போதே சென்று அவ்விருவரையும் எனது ஒற்றைக் கையினாலேயே பிடித்துக் கொண்டு வருகிறேன்; பார் என்று இராவணன் கூறினனென்க. [1]மறவரோடே என்ற பாடத்தில், மறவர்-இகழ்ச்சிக் குறிப்பினது. பி - ம்:—[1]மனிதரோடே. [2]முற்றியதாயின். [3]இற்றையிப். [4]நொய்தின். [5]கையானன். (476)

71. பதவிய மனித ரேனும் பைந்தொடி நின்னைத் தந்த
உதவியை யுணர நோக்கி னுயிர்க்கொலைக் குரிய ரல்லர்
சிதைவுற லவர்க்கு [1]வேண்டிற் செய்திறன் றேர்ந்த தெண்ணின்
[2]இதனினக் கீதே யாகி னியற்றுவல் காண்டி யின்னும்.

(இ - ள்.) பைந்தொடி-பசுமையான வளையலையணிந்தவளே! பதவிய-(நான் தின்னுவதற்குப்) பக்குவமான, மனிதர் ஏனும்-மனிதர்களேயானாலும், (ராமலக்ஷ்மணர்கள்),—நின்னை-உன்னை, தந்த-(எனக்குக்) கொடுத்த, உதவியை-உபகாரத்தை, உணர நோக்கின்-நன்றாக ஆலோசித்தால், உயிர் கொலைக்கு-உயிரைக் கொல்லுதற்கு, உரியர் அல்லர்-ஏற்றவராகார்; (அதற்கு மாறாக), அவர்க்கு-அவ்விருவர்க்கும், சிதைவு உறல்-அழிவுநேர்தல், வேண்டின்-வேணுமானால், அது செய் திறன் தேர்ந்து எண்ணின்-(நான் அதனை) இனிச் செய்ய வேண்டுவதை நன்கு ஆராய்ந்து எண்ணினால்,-நினக்கு இதன் ஈதே ஆகின்-உனக்கு நன்மை இதுவே யாகு

மானல், இயற்றுவல்-(நான்) அவ்வாறே செய்வேன் [இராமலக்ஷ்மணர்களைக் கொல்வேன்], காண்டி-(இதனைப்) பார்; இன்னும்-இதன் மேலும்,—(எ - று.)—இச்செய்யுளிலுள்ள 'இன்னும்' என்ற சொல், அடுத்த கவியில் 'அயோத்தி நண்ணி' என்பதனோடு தொடரும்.

உன்னை எனக்குக் கொடுத்தவரென்ற நன்றியறிதலினால் நான் இதுவரையில் ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கொல்லப் பின்வாங்கினேன்; இவ்வளவு காலம் சென்றும் நீ எனக்கு இணங்காமையால், இனி உனக்கு விருப்பத்தைச் செய்யவேணுமென்ற என் கருத்தை மாற்றி, நான் ராமலக்ஷ்மணர்களை இனிக்கொல்வேன். அதனையே நீ உனக்கு இதமென்று கருதினாற்போலத் தோன்றுகின்றது என்று, தான் சீதையை மருட்டியாவது இணங்குவிக்கலாமென்று இராவணன் கூறுகின்றனனென்க; அடுத்த செய்யுளும் சீதையை மருட்டக் கூறியதாகும். பி - ம்:—[1]வேண்டிச்செய்த நீ தேர்ந்ததின்றி, வேண்டிற்செய்தி நீயென்று செப்பின். [2]இதனிகரோதியாகில், இதமுனக்கீதேயாகில். 'சிதைவுறனினக்கு மொவ்வாதென்பது தெளிந்தேன் பின்னும்' என்று சிலபிரதிகளில் மூன்றாமடி. (477)

72. பள்ளநீ ரயோத்தி நண்ணிப் பரதனே முதலி னோராண்டு
உள்ளவர் தம்மை யெல்லா முயிர்குடித் தூழித் தீயின்
வெள்ள நீர் மிதிலை யோரை வேர றுத் தெளிதி னெய்திக்
கொள்வெனின் னுயிரு மென்னை யறிந்திலை குறைந்த நாளோய்.

(இ - ள்.) குறைந்த நாளோய் - வாழ்நாள் குறைந்தவளே! [இறக்குங்காலம் நெருங்கப்பெற்றவளே]! (நான்), பள்ளம் நீர் அயோத்தி நண்ணி-ஆழமான நீருள்ள அயோத்தியாபட்டணத்தையடைந்து, ஆண்டு உள்ளவர் பரதனே முதலினோர் தம்மை எல்லாம் - அங்குள்ளவரான பரதன்முதலிய எல்லாரையும், உயிர் குடித்து - உயிரை வதைத்து, ஊழி தீயின் - யுகாந்தகாலத்து அக்கினிபோல, வெள்ளம் நீர் மிதிலையோரை - பிரவாகமான நீரையுடைய மிதிலையி லுள்ளவரையும், வேர் அறுத்து - அடியோடு ஒழித்து, எளிதின் எய்தி-சுலபமாக (இங்கு) வந்து, நின் உயிர்உம் - உனது பிராணனையும், கொள்வென் - வாங்கிவிடுவேன்; என்னை அறிந்திலை - எனது பராக்கிரமத்தை (இன்னதென்று) அறிந்தாயில்லை; (எ - று.)

இராமலக்ஷ்மணரைக் கொல்வதோடு நில்லாமல், அவர்கள் பிறந்த ஊரான அயோத்தியிலுள்ள பரதன்முதலியோரையும், நீ பிறந்த ஊரான மிதிலையிலுள்ளவரையும் வேரோடழித்து, அப்போதும் இணங்காயாயின் உன்னையும் கொன்றுவிடுவேனென்று இராவணன் சீதைக்கு அச்சமுறுத்தினனென்க. (478)

73.—இராவணன் சீதையை அச்சுறுத்திச் செல்லுதல்.

ஈதுரைத் தழன்று பொங்கி யெரிகதிர் வாளை நோக்கித்
தீ[1]துயிர்க் கிழைக்கு நாளுந் திங்க[2]ளோ ரிரண்டிற் றேய்ந்தது
ஆதலி[3]னின்ற தெண்ணென் [4]றறிந்தவா றறிவா யென்னுப்
போதரிக் கண்ணி னளை [5]யகத்துவைத் துரப்பிப் போனுன்.

(இ - ள்.) ஈது - இவ்வாறானசொல்லை, உரைத்து - சொல்லி, (இராவணன்), அழன்று பொங்கி-மிகவும் கோபித்து, எரி கதிர் வாளை நோக்கி-(தனது) விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய வாளாயுதத்தைப் பார்த்து, (மீண்டும் சீதாபிராட்டியை நோக்கி, 'நீ இணங்காவிட்டால்), உயிர்க்கு-(உனது) உயிருக்கு, தீது இழைக்கும்-தீமையைச் செய்ய வேண்டிய [உன்னைக் கொல்லவேண்டிய],நாள் உம்-நாளும், திங்கள் ஓர் இரண்டில்-இரண்டுமாதகாலத்திற்குள், தேய்ந்தது-முடிந்துவிடும்; ஆதலின்-ஆகையால், நின்றது - (இனி உனக்கு) நேர இருப்பதை, எண் - ஆலோசித்துப்பார்,' என்று-என்றும், அறிந்த ஆறு-(அறிஞர்கள்) ஆலோசிக்கின்ற முறையில், அறிவாய் - (இப்போது செய்யத்தக்கதை) ஆலோசித்துப்பார், என்னு-என்றுஞ்சொல்லி, (இராவணன்), போது அரி கண்ணினளை-செந்தாமரைமலர் போன்றனவும் செவ்வரி பரந்தனவுமான கண்களையுடைய பிராட்டியை, அகத்து வைத்து - (தன்) மனத்தில் எண்ணியவண்ணம், உரப்பி-(பலவாறு) அதட்டிவிட்டு, போனுன்-அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றான்; (எ - று.)

இராவணன் சீதாபிராட்டியைக் கவர்ந்துவந்து தன் விருப்பத்தை அவளிடத்துத் தெரிவித்தபோது அன்னாள் இணங்காது பழித்துப்பேச,அப்பொழுது அவ்விராவணன்கடுங்கோபங்கொண்டு "சீதையே! நான் சொல்வதைக் கேள்; பன்னிரண்டுமாதகாலம் நான் பொறுத்துப் பார்ப்பேன்; அதற்குள் நீ என்னையடையாவிட்டால், பாசகர் என்னுடைய காலையுணவுக்காக உன்னைக் கண்டம் துண்டமாக வெட்டிவிடுவார்கள்" என்றுகூறியதாக ஸ்ரீவான்மீகத்திலிருப்பதும், பெரும்பாலும் பத்து மாதங்கள் கழிந்த இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், ஸ்ரீவால்மீகத்தில், இராவணன் "உனக்கு முன்பு நான் குறித்துள்ளபடி இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் வரையில் பார்த்திருக்கவேண்டும். சிறந்த வடிவழகுடையவளே! அதற்குள்ளாவது நீ எனது படுக்கையை யேறுக. இரண்டு மாதம் கழிந்துவிட்டாலோ தாமதமின்றி அடுத்த நாளின் பகலில் தானே, என்னைக் கணவனுக விரும்பாத உன்னைப் பாசகர் எனது காலைப்போசனத்திற்காகக்கொல்வார்கள்" என்று கூறியதும் நோக்கத்தக்கன. வாளை நோக்கியது-அதற்குள் நீ இணங்காவிட்டால் இந்த வாளே உன்னைக் கொல்லுமென்று தெரிவித்தற்கு: "புலிப்பொறிப்...மன்னருட்குமுருச்சுடர் வாளைநோக்கி" என்றார் சிந்தாமணியாரும். சீதையை எப்பொழுதும் நினைத்த வண்ணமாகவே இராவணன் இருக்கின்றானென்பார், 'போதரிக்கண்ணினளை யகத்து வைத்து' என்றார்: இனி, பிராட்டியை அரக்கியருடைய நடுவில்வைத்து என்று கூறலுமொன்று. தேய்ந்தது,

நின்றது என்பவை - இயல்பினால் வந்த காலவழுவமைதிகள். பி - ம்:—[1]உயிர்த்து. [2]ஓரொன்றும் தேய்ந்தது, ஓரிரண்டிற்றீர்க்க. [3]பின்னை நீயே. [4]அறுதியென்ன. [5]தெளித்து. (479)

74.—இராவணன் 'சீதையை எப்படியாவது வசப்படுத்த வேண்டும்'என்று அரக்கியர்க்குக் கட்டளையிட்டுச் செல்லுதல்.

அஞ்சுவித் தானு மொன்று லறிவுறத் தேற்றி யானும்
வஞ்சியிற் செவ்வி யாளை வசித்தென்பால் [1]வருவி ரன்றேல்
நஞ்சுமக் காவெ [2]னென்ன நகையிலா முகத்துப் பேழ்வாய்
வெஞ்சினத் தரக்கி மார்க்கு [3]வேறுற வுணர்த்திப் [4]போனான்.

(இ - ள்.) (பின்பு இராவணன்),—'வஞ்சியின் செவ்வியாளை - வஞ்சிக் கொடிபோல் அழகுள்ள சீதையை, அஞ்சுவித்து ஆனும் - பயப்படுத்தியாவது, அறிவு உற - (அவளுக்கு) நல்லறிவு உண்டாகும்படி, தேற்றி ஆனும் - சமாதான வார்த்தை கூறியாவது, ஒன்றால் - (ஏதேனும்) ஒரு வகையால், வசித்து - வசப்படுத்தி, (பிறகு), என்பால் - என்னிடத்தில், வருவீர் - (எனக்கு அதனைத் தெரிவிக்குமாறு) வாருங்கள்; அன்று ஏல் - (அவ்வாறு செய்ய உங்களால்) ஆகாது ஆனால், உமக்கு நஞ்சு ஆவென் - (நான்) உங்கட்கு விஷம்போலக் கொடியவனாவேன்,' என்ன - என்று, நகை இலா முகத்து - சிரிப்பில்லாத [எப்போதும் கடுமையையே யுடைய] முகத்தையும், பேழ் வாய்- பிளவுபட்டவாயையும், வெம் சினத்து - கடுங்கோபத்தையுமுடைய, அரக்கிமார்க்கு - ராட்சச மாதர்க்கு, வேறு உற உணர்த்தி-தனியாகக் கூறிவிட்டு, போனான் - (தன்னிருப்பிடம் நோக்கிச்) சென்றான்; (எ - று.)

'எப்படியாவது சீதையை வசப்படுத்தாவிட்டால் நான் உங்களைக் கொல்வேன்' என்று அரக்கமாதரைத் தனியேயழைத்துக் கட்டளையிட்டு இராவணன் சென்றனனென்க. ஆனும்=ஆயினும். வசித்து, வஶம் என்பதன் திரிபுஆன வசம்-பகுதி. பி - ம்:—[1]வரச் சொல்லீரேல், வருவீரன்றால். [2]என்று. [3]வேறுரைத்து [4]மீண்டான்.

75.—அரக்கிமார்கள் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறு சீதையை அதட்டிக்கூறத் தொடங்குதல்.

போயின னரக்கன் [1]பின்னர்ப் பொங்கரா நுங்கிக் கான்ற
தூயவெண் [2]மதிய மொத்த தோகையைத் தொடர்ந்து சுற்றித்
தீயவல் லரக்கி மார்க [3]டெழித்தெடுத் துரப்பிச் சிந்தை
மேயின [4]வண்ண மெல்லாம் [5]விளம்புவ [6]ருடன்று மிக்கார்.

(இ - ள்.) அரக்கன் போயினன் - இராவணன் (தன்னிடத்திற்குப்) போய்விட்டான்; பின்னர்-பின்பு, பொங்கு அரா - சீறுந் தன்மையுள்ள இராகு, நுங்கி கான்ற-விழுங்கி வெளியுமிழ்ந்த, தூய வெள் மதியம் ஒத்த-பரிசுத்தமாய் வெண்ணிறமான பூர்ண சந்திரனைப்போன்றவளும், தோகையை-மயில்போன்ற சாயலை யுடையவளுமான சீதாபிராட்டியை,—மிக்கார்-மிகப்பலராகிய,தீய வல்அரக்கிமார்கள்-மிகக்கொடிய இராட்சசமாதர்கள்,தொடர்ந்து

சுற்றி - ஒருசேரச் சூழ்ந்து, உடன்று - மிகவும் கோபங்கொண்டு, தெழித்து எடுத்து உரப்பி - வருத்திப் பேரொலியுண்டாகுமாறு அதட்டி, சிந்தை மேயின வண்ணம் எல்லாம் - (தங்கள்) மனம் போனவிதமெல்லாம், விளம்புவர் - கூறலானார்கள்; (எ - று.)— அவற்றை, மேலே நான்குகவிகளிற் காண்க.

இராவணனால் அச்சுறுத்திக் கூறப்பெற்று விடப்பட்ட சீதாபிராட்டிக்கு, இராகுவினால் உட்கொள்ளப்பெற்று உமிழப்பெற்ற சந்திரன் உவமையாவன். பி - ம்:—[1]பின்னை. [2]மதியை. [3]தெழீஇத் தெழித்து. [4]எண்ணம். [5]விளம்புவான். [6]தொடர்ந்து. (481)

வேறு.

76.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள்-அரக்கியர் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறு சீதையைக் கடிந்து கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

முன்முன் னின்றார் கண்கனல் சிந்த முடுகுற்றார்
மின்மின் னென்னுஞ் சூலமும் [1]வேலு மிவையோச்சிக்
கொன்மின் கொன்மின் கொன்று [2]குறைத்துக் குடராரத்
தின்மின் றின்மி னென்று தெழித்தார் சிலரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிலர் எல்லாம் - அரக்கிமார்களிற் சிலர்,—முன் முன் நின்றார் -(ஒருத்தியைவிட மற்றொருத்தி சீதையைக் கடிவதில்) முற்பட்டு நின்றவராய், கண் கனல் சிந்த -(தமது) கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி பறக்க, முடுகுற்றார் - விரைந்தவர்களாய், மின் மின் என்னும் சூலம்உம் வேல்உம் இவை - பளிச்சுப்பளிச்சென்று ஒளி வீசுகிற சூலாயுதமும் வேற்படையும் என்ற இவைகளை, ஓச்சி - உயரத்தூக்கிக்கொண்டு, கொன்மின் கொன்மின் கொன்று குறைத்து குடர்ஆர தின்மின் தின்மின் என்று- (இவளைக்) கொல்லுங்கள் கொல்லுங்கள் (என்றும் இவளைக்) கண்டம் கண்டமாக்கிக் கொன்று வயிறு நிறையத் தின்னுங்களென்றும் கூறி, தெழித்தார் - அதட்டினார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]வாளும்மவை, வேலும்மிசை. [2]முறித்து. (482)

77\. வையந் [1]தந்தான் நான்முகன் மைந்தன் மகன்மைந்தன்
ஐயன் வேத மாயிரம் வல்லோ னறிவாளன்
மெய்யன் புன்பால் [2]வைத்துள தல்லால் வினை [3]வென்றோன்
செய்யும் புன்மை [4]யாதுகொ லென்றார் சிலரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிலர் எல்லாம்—, 'வையம் தந்தான் - உலகத்தைப் படைத்தவனான, நான்முகன் - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனது, மைந்தன்- குமாரனாகிய புலஸ்திய முனிவனுக்கு, மகன் - குமாரனான விசிரவமுனிவனது, மைந்தன் - குமாரனும், ஐயன் - (மூவுலகுக்குந்) தலைவனும், வேதம் ஆயிரம் வல்லோன் - ஆயிரஞ் சாகைகளாகவுள்ள சாமவேதத்தில் மிகவும் வல்லவனும், அறிவாளன் - பேரறிவுடையவனும், வினைவென்றோன்-(தவஞ்செய்து) தீவினைகளை யொழித்தவனுமான இராவணன், உன்பால் - உன்

னிடத்தில், மெய் அன்பு - உண்மையான காதலை, வைத்து உளது அல்லால் - வைத்திருப்பதல்லாமல், செய்யும் புன்மை - (அவன்) செய்துள்ள இழிதொழில், யாதுகொல் - யாதுதான்?' என்றார் - என்று வினவினார்; (எ - று.)

பலவகையாலுஞ் சிறப்புப்பெற்ற இராவணன் உன்மீது உண்மையான அன்பை வைத்தா னென்றால், அது அவனது மேன்மையைக் காட்டுமே யன்றி, அவனுக்குக் குற்றமாகாது; அப்படிப்பட்டவன் அன்புவைக்கவும், நீ அதனைப் பாராட்டாதது உனது புன்மையேயாமென்று சீதாபிராட்டியை நோக்கிக் கூறிய வாறு. முதலடியினால் இராவணனது உயர்குடிப்பிறப்பையும், இரண்டாவது அடியினால் அவனது கல்வியறிவையும், 'வினை வென்றோன்' என்றதனால் அவனது செயலின் தூய்மையையும் அரக்கியர் விளக்கினர். பி - ம்:—[1]தந்த. [2]வைத்தனன். [3]வேறே. [4]யாதுளது. (483)

78. மண்ணிற் [1]றீய மானுயர் தத்தம் [2]வழியோடும்
பெண்ணிற் றீயோய் நின்முதன் [3]மாயும் பிணிசெய்தாய்
புண்ணிற் கோலிட் டாலன சொல்லிப் பொது [4]நோக்கால்
[5]எண்ணிக் காணாய் [6]மெய்ம்மையு மென்றார் சிலரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிலர் எல்லாம்—, —'பெண்ணில் தீயோய் - பெண்களிற் கொடியவளே!—புண்ணில் - புண்ணிலே, கோல் இட்டால் அன - கோலைக்கொண்டு குத்தினாற்போன்ற கொடுஞ்சொற்களை, சொல்லி - (எமது அரசனை நோக்கிச்) சொல்லி, மண்ணில் - இவ்வுலகத்தில், மானுயர் - மனிதர்கள், தம் தம் வழியோடும்- தங்கள் தங்கள் வமிசத்துடனே, தீய - அழிந்துபோகுமாறு, நின் முதல் மாயும் - உனது உடலும் அழியும்படியான, பிணி - நோய்போற் கொடிய செயலை, செய்தாய் - செய்துவிட்டாய்; பொது நோக்கால்- (பட்சபாதமில்லாத) பொதுத்தன்மையால், மெய்ம்மையும் - உண்மையையும், எண்ணி காணாய் - ஆலோசித்துப் பார்க்கின்றா யில்லை,' என்றார் - என்று கூறினார்கள்; (எ - று.)

நீ புண்ணிற் கோலிட்டதுபோலக் கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லிப் பட்சபாதங்கொண்டு உண்மையையுங் கண்டறியமாட்டாமல் உலகத்து மானிடவர்க்கமே அழியும்படிக்கும் உனது உடம்பும் ஒழியும்படிக்கும் தீம்பு செய்துகொண்டாயே! உனது அறிவீனத்தை என்னென்று சொல்வது! என்று சில அரக்கியர் கூறினரென்க. இனி, முதலடிக்கு—(உன்னிடத்து மெய்யன்புள்ள இராவணனிடம் விருப்பங்கொள்வதை விட்டு), இந்தப்பூமியிலே நன்மையற்ற [அற்ப] மனிதர்கள் பின்னேயே நாடிச் செல்லுகிற என்றுபொருள் காணுவாருமுளர். பி-ம்:—[1]தீயோர். [2]வலியோடும். [3]மாளும். [4]நோக்கல். [5]எண்ணில். [6]மெய்ம்மையை. (484)

79. புக்க வழிக்கும் போந்த வழிக்கும் புகைவெந்தீ
ஒக்க [1]விதைப்பா னுற்றனை யன்றோ வுணர்வில்லாய்

²இக்கண மிற்று ³யுன்னின மெல்லா ⁴மினிவாழாய்
சிக்க ⁵வுரைத்தே மென்று ⁶தெழித்தார் சிலரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிலர் எல்லாம்—,—'உணர்வு இல்லாய் - விவேக மில்லாதவளே! (நீ), புக்க வழிக்குஉம் - புகுந்த குலத்துக்கும், போந்த வழிக்குஉம் - பிறந்தகுலத்துக்கும், புகை வெந் தீ ஒக்க விதைப்பான் உற்றனை அன்றே - புகைகின்ற கொடுநெருப்பை ஒருசேர வாரியிறைக்கும்படி பொருந்தினையல்லவா? (நாங்கள் கூறும் வழியில் நடவாவிட்டால்), இ கணம் உன் இனம் எல்லாம் இற்றாய் - இப்போதே உன்னைச்சார்ந்த (உன்) மனிதவர்க்கமே ஒழியப்பெற்றாய்; (இதுதேற்றம்): இனி வாழாய்-இனிமேல் நீ (இவ்வுலகத்தில்) உயிருடன் இருக்கமாட்டாய்; (நாங்கள் முற்பட்டு), எல்லாம்-எல்லா விஷயத்தையும், சிக்க உரைத்தேம்-(உன்மனத்திற்) பதியும்படி செவ்வனே கூறினோம்,' என்று—, தெழித்தார்-அதட்டிக் கூறினார்கள்; (எ - று.)—இற்றாய் - தெளிவினால் வந்த காலவழுமைதி. பி - ம்:—¹விதைப்பாய். ²இக்கணமுற்றோய். ³முந்தினம். ⁴உயிர். ⁵உரைத்தும். ⁶கதிர்த்தார். (485)

80.—சீதாபிராட்டி தனக்கு நேர்ந்துள்ள நிலைமைக்கு வருந்துதல்.

கொல்வா ¹னுற்ற பெற்றிமை யாதுங் ²குறையாதாள்
வெல்வா ³னெங்கோன் றின்னுமின் ⁴வம்மென் பவர்மெய்யும்
வல்வாய் வெய்யோ ⁵னேவலு மெல்லா மனம்வைத்தாள்
நல்லா ⁶ணல்ல கண்கள் ⁷கலுழ்ந்தே நகுகின்றாள்.

(இ - ள்.) கொல்வான் உற்ற- (அரக்கியர் தன்னைக்) கொல்லுமாறு தொடங்கிய, பெற்றிமை - கொடுந்தன்மையினால், யாதுஉம் குறையாதாள் - (தனது மனவுறுதியினின்று) சிறிதுங்குறையாதவளாகிய, நல்லாள் - சீதாபிராட்டி,—'எம் கோன் -எமது தலைவனாகிய இராவணன், வெல்வான் - (எப்போதும்) வெற்றிபெற்று மேம்படுபவனாயிருக்கின்றான்; (ஆகையால், அவ்விராவணனது கட்டளைப்படி), தின்னுமின் - (இணங்கிவராத இவளைத்) தின்னுங்கள்; வம் - வாருங்கள்,' என்பவர்- என்று அதட்டிக் கூறுகிற அரக்கியரது, மெய்உம் - உடம்பின் பரபரப்பையும், வல் வாய் வெய்யோன் ஏவல்உம்- வலிமைவாய்ந்த கொடியவனான இராவணனுடைய கட்டளையையும், எல்லாம்- (ஆகிய) இவற்றையெல்லாம், மனம்வைத்தாள - மனத்தில்எண்ணி, நல்ல கண்கள் கலுழ்ந்துஏ-அழகிய கண்களினால் நீரைப் பெருக்கிக்கொண்டே, நகுகின்றாள் - (தனக்கு நேர்ந்துள்ள நிலைமைக்குச்) சிரிப்பவளானாள்; (எ - று.)

எந்தக் கடைக்கண் பார்வையினால் உலகத்தவர் நல்வாழ்ச்சி பெறுவரோ, அத்தகைய கண்கள் இப்போது துயரமுற்று வருந்துவன வாயினவே! என்ற இரக்கந்தோன்ற 'நல்லகண்கள் கலுழ்ந்து' என்றார். நகை- அவலம் பற்றியது. பி-ம்:—¹உற்றோர்.

[2]குறையாதோள், குறையாதார். [3]நம். [4]வம்மினிவள்மெய்யை. [5]ஏவலினென்னு. [6]நல்லாள். [7]கலுழ்ந்தாள். (486)

81.-இதுவும், அடுத்த கவியும் -அப்போது திரிசடையின் மொழியினால் அரக்கிமார் அடங்குதல்.

இன்னோ [1]ரன்ன வெய்திய காலத் திடைநின்றாள்
முன்னே சொன்னேன் கண்ட கனவின் முடிவம்மா
பின்னே வாளா [2]பேதுறு வீரேற் பிழையென்றாள்
அன்னே நன்றென் [3]றாரவ ரெல்லா மறிவுற்றார்.

(இ - ள்.) இன்னோர் அன்ன - இப்படிப்பட்ட தன்மைகள், எய்திய காலத்திடை - நேர்ந்தபொழுதில், நின்றாள் - அங்குநின்ற வளாகிய திரிசடை, (பிராட்டியைநோக்கி), 'அம்மா - தாயே! கண்ட கனவின் முடிவு-(நான்) கண்டகனவினது பயனை, முன்னே சொன்னேன்- முன்னமே (உம்மிடத்துச்) சொல்லியிருக்கின்றேன்; பின்னே - அதன்பிறகு [இப்போது], வாளா-வீணாக, பேதுறுவீர் ஏல் - கலங்குவீரானால், பிழை-(அது உமது தகைமைக்குக்) குறை வாகும்', என்றாள் - என்று சொல்லி (மீண்டும் சீதையை)த் தேற்றினாள்: அவர் எல்லாம் - (அது கேட்ட) அரக்கியரெல்லாம், அறிவுற்றார் - (அந்தத்திரிசடை கூறியதை) (விசாரித்துத்) தெரிந்து கொண்டு, (திரிசடையைநோக்கி), 'அன்னே - தாயே! நன்று - நல்லது', என்றார் - என்று உடன்பட்டுச் சொன்னார்கள்; (எ-று.)

அப்போது திரிசடையின் பேச்சைக் கேட்டறிந்து அரக்கியரும் அங்கீகரித்தார்க ளென்பதாம். நன்று என்பது - உடன்பாட்டைக் குறிப்பிக்கும். இனி, திரிசடை, பிராட்டியைப் பேதைமைக் குணங்கொண்டு மருட்டினீரேல் அது உங்கட்குப் பெருங்குற்றமாய் முடியுமென்று அரக்கியரை நோக்கிக் கூற, அவர்களும் உடன்பட்டனரென உரைத்தலும் ஒன்று. இப்பொருளில், அம்மா என்பது - கேளுங்கள் என்ற பொருளையேனும் வியப்புப் பொருளையேனும் குறிப்பிக்கும் இடைச்சொல்லாம். அம்மா என்பது, அம்ம என்பதன் நீட்டல். பி - ம்:—[1]அன்னதோதிய. [2]பேதுறுவீரோ. [3]ஏவலெலோரும் வினவுற்றார், அன்னவரெல்லா மவுற்றார். (487)

82. **[1]அறிந்தா ரன்ன முச்சடை யென்பா [2]ளவள்சொல்லப்**
பிறிந்தார் சீற்ற மன்னனை யஞ்சிப் [3]பிறிதில்லார்
செறிந்தா [4]ராய தீவினை [5]யன்னார் தெறலெண்ணார்
நெறிந்தா ரோதிப் பேதையு மாவி நிலைநின்றாள்.

(இ - ள்.) மன்னனை அஞ்சி - (தமது) அரசனாகிய இராவணனுக்குப் பயந்து, பிறிது இல்லார் - (அவனது கட்டளையன்றி) வேறொன்றையும் அறியாதவர்களும், செறிந்தார் ஆய தீவினை அன்னார் - மிகவும் நெருங்கினவராகிற தீவினையை யொத்தவர்களுமாகிய அவ்வரக்கிமார்கள்,—அன்ன முச்சடை என்பாள் அவள் சொல்ல - அந்தத்திரிசடை யென்பவள் சொல்லியதனால், அறிந்தார் - நல்லுணர்ச்சி பெற்றவர்களாய், சீற்றம் பிரிந்தார் - (தாம்

கொண்ட) கோபத்தினின்றும் மாறி, தெறல் எண்ணார் - (அப் பிராட்டிக்கு) அச்சமுறுத்துவதை நினையாமல் விட்டிட்டார்கள்; (அப்போது), நெறிந்து ஆர் ஓதி பேதைஉம் - நெறிப்புக்கொண்டுள்ள கூந்தலையுடைய பிராட்டியும், ஆவி நிலைநின்றாள் - (சிறிது வருத்தம் நீங்கித்) தன்னுயிர் நிலைத்திருக்கப்பெற்றாள்; (எ - று.)

திரிசடையின் சொல்லைத் தேர்ந்தறிந்த அரக்கியர் தாம் பிராட்டியை வருத்துவதையொழித்து நிற்க, அப்பிராட்டி சற்றுத் துயரொழிந்து ஆவி தரித்திருக்கப்பெற்றன ளென்பதாம். பி-ம்:—[1]அறிந்தாள்போலும். [2]அது. [3]பிறிதில்லா. [4]சுற்றும். [5]நீங்கும் செய லெண்ண, என்னுத்திறலென்ன. (488)

"தீயோர் செய்கைதானு மிராமனொருதேவி
தாயாடுன்பும் மாருதிகண்டேதளர்வெய்தி
மாயாதொன்றேயன்றி மனத்தேமலிதுன்பத்து
ஓயாதுன்னிச் சோர்பவனென்றங் குணர்வுற்றான்"

என்று ஒரு செய்யுள் இங்கே சில பிரதியில்.

இராவணன் சீதையால் அவமதிக்கப் பெற்றுச் சென்ற பின்பு அரக்கியர் சீதையைப் பலபடி தெழித்துக் கூற, அன்னாள் பலபடி புலம்ப, முடிவாக இராவணன் வசத்திலுள்ள யான் உயிரை விடுவேனென்றாள். அதுகேட்ட அரக்கியர் அச்சொல்லை இராவணனுக்கு அறிவித்துப் பின்னர்ச் சீதையை நோக்கி 'நாங்கள் உன் மாமிசத்தை உண்ணப் போகின்றோம்' என்றனர். அதுகேட்ட திரிசடை 'நீங்கள் உங்களைத்தான் தின்னவேண்டும்; அரக்கரே யொழியுமாறும் இவள் கணவன் வெற்றி பெறுமாறும் கனக் கண்டுள்ளேன்' என்றாள்: சீற்றம்மிக்க அரக்கியர் அது கேட்டு அஞ்சி, 'அக்கனவைச் சொல்' என்ன, திரிசடை விவரமாகக் கூறி, "சீதை, துயருற்றாலும் கணவனைப் பெறுவது திண்ணம். ஆகவே, நல்லவார்த்தை கூறி உம்மைக் காக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். இந்தச் சீதையின் உறுப்புக்கள் நன்மையுண்டா மென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றன; மற்றும் நன்னிமித்தங்களும் தோன்றியுள்ளன' என்றாள். அது கேட்ட சீதையென்னும் மடவரல் ஒருபால் நாணமும் ஒருபால் மகிழ்ச்சியும் பூண்டு, 'இவர் கூறியது உண்மையாகுமானால், உங்களை யான் காப்பேன்' என்றாள், என்று ஸ்ரீவான்மீகத்திலுள்ளது.

நிந்தனைப்படலம் முற்றிற்று.

———

5-ஆவது உருக்காட்டுபடலம்.

அநுமான் பிராட்டியின் அருகிற் சென்று தனது வடிவத்தைக் காட்டி இராமபிரானது செய்தியைத் தெரிவித்துத் தனது பெரிய உருவத்தையும் காண்பித்த வரலாற்றைக் கூறும்பகுதி: உரு=ரூபம்: சில பிரதிகளில் திருவாழிகாட்டுபடலம் என்று இந்தப்படலத்துக்குப்பெயர் காண்கிறது. காட்டுபடலம் என்ற தொடர், 'கூப்புகரம், நாட்டுபுகழ்' என்பனபோல், இயல்பாயிற்று. பின்னர் வரும் 108-ஆம் பாடலில் 'காண்டலுக் கரியதோர் உருவங்காட்டினன்' எனவருதல் இப்படலத்துக்கு உயிர்நிலைப்பாட்டாகித் தலைப்புக்குச் சான்றுபகரும்.

1.—சீதையைக் காணவிரும்பிய அநுமான் அவளைக் காவல் செய்கிற அரக்கியரை மந்திரபலத்தால் உறங்கச் செய்தல்.

காண்டற் கொத்த காலமு மீதே தெறுகாவல்
தூண்டற் கொத்த [1]சிந்தையி னாருந் துயில்கில்லார்
[2]வேண்டத் துஞ்சா ரென்றொரு விஞ்சை வினைசெய்தான்
[3]மாண்டற் குற்றா ராமென வெல்லாம் மயர்வுற்றார்.

(இ - ள்.) 'காண்டற்கு ஒத்த காலம்உம்-(நான் பிராட்டியைக்) காணத்தக்க சமயமும், ஈதுஏ - இதுவேயாம்; தெறு காவல் தூண்டற்கு ஒத்த-வருத்தி நெருக்குகிற காவலைச் செய்தற்குப் பொருந்திய, சிந்தையினார்உம் - மனத்தையுடைய அரக்கியரும், துயில்கில்லார் -தூங்குகின்றாரில்லை: வேண்ட துஞ்சார்-(தூங்கவேண்டுமென்று யான்) விரும்புகிற மாத்திரத்தில் (இவர்கள்) தூங்கமாட்டார்,' என்று - என்று (அநுமான்) ஆலோசித்து, (அவ்வரக்கியரை உறங்கச்செய்வதனிமித்தம்), ஒரு விஞ்சை வினை செய்தான் - ஒரு மாயவித்தையைச் செய்தான்; (செய்யவே), எல்லாம் - அரக்கியர் யாவரும், மாண்டற்கு உற்றார் என - இறத்தற்குக் காலம்நேர்ந்தவர்போல, மயர்வு உற்றார்-மயக்கமடைந்தார்கள்;

அரக்கியரால் வருத்தப்பட்டு மிக மனங்கலங்கிய சீதை திரிசடையாற் சிறிதுதேறியிருக்குஞ் சமயமாதலால், அந்தத் திரிசடையின் வார்த்தைக்கு இணங்க இப்பொழுதே நானும் சென்று இராமபிரானது வரலாற்றைத் தெரிவித்தல் தக்கதாம் என்று அநுமான் சீதையைக் காணவேண்டினனென்க. அரக்கியர் இராவணனது குற்றேவன்மகளிராதலின், அவனாணைகடவாது சீதையைச் சிறைசெய்யுந் தம்தொழிலில் நிலைநின்று உறங்காது நிற்பரென்பான், 'தெறுகாவல்தூண்டற்கொத்த சிந்தையினாரும் துயில்கில்லார்' என்றான். அரக்கியர் கண்விழித்திருக்கையில் தான் சென்று பிராட்டியுடன் பேச அவர்கள் விடாராதலாலும் இரகசியம் வெளிப்பட்டு விடுமாதலாலும், அநுமான் மந்திரபலத்தால் அவர்களை உறங்கும்படி செய்தனனென்க. சோர்வுற்று அரக்கியர் துயின்றனரென்பர் ஸ்ரீவான்மிகி மஹர்ஷி. அயர்வுற்றார் என்று

பிரித்தல், மோனைத் தொடைக்குச் சிறவாது. பி - ம்—[1]சிந்தையர் முன்னே துயில்வுற்றார். [2]ஈண்டத்துஞ்சுவிஞ்சைகள் செய்தானிகல் வல்லான்,... இகல் வீரன். [3]மாண்டற்றூராமென்னிடவன்னார்.(489)

2.—அரக்கியர் உறங்குகையில், பிராட்டி இடருற்றுக் கூறத் தொடங்குதல்.

துஞ்சா தாருந் துஞ்சுதல் கண்டாள் [1]துயராற்றாள்
நெஞ்சா லொன்று முய்வழி காணாள் [2]நெகுகின்றாள்
அஞ்சா நின்றாள் பன்னெடு நாளு மழிவுற்றாள்
எஞ்சா வன்பா லின்னப கர்ந்தாங் கிடருற்றாள்.

(இ - ள்.) பல்நெடு நாள்உம் அழிவுற்றாள் - மிகப்பலநாளாக வருந்துபவளான பிராட்டி, துஞ்சாதார்உம் துஞ்சுதல் கண்டாள்- ஒருநாளும் தூங்காதவர்களான அரக்கியரும் (அன்று) தூங்கினதைப் பார்த்து, துயர் ஆற்றாள் - (தனக்கு நேர்ந்துள்ள) துன்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதவளாய், உய்வழி ஒன்றுஉம் நெஞ்சால் காணாள்- (அத்துன்பத்தினின்று) தப்பும் வழி சிறிதும் தன்மனத்தால் அறியாதவளாய், நெகுகின்றாள்-மனம் முறிந்து, அஞ்சாநின்றாள்-அஞ்சுகிறவளாய்,— எஞ்சா அன்பால்-குறையாத [மேன்மேல்மிகுகிற] (இராமனிடத்துஉள்ள) அன்பினால், இன்ன பகர்ந்து-இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லி, ஆங்கு - அப்பொழுது, இடர் உற்றாள் - துன்பப்படுபவளானாள்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த கவிகளிற் காண்க.

அருகிலிருந்த அரக்கியர்யாவரும் உறங்கத் தன்மனத்திற்கு வேற்றிடத்திற் போக்குஇல்லாமையால், இராமனைப் பிரிந்ததனால் நேர்ந்த துன்பம் சினதக்கு மிகுவதாயிற்று. பி-ம்:—[1]துயர்வுற்றாள். [2]நெகிழ்கின்றாள். (490)

வேறு.

3.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள்—பிராட்டியின் புலம்பலைக் கூறும்.

கருமே கநெடுங் கடல்கா ரனையான்
தருமே தனியே னெனதா ருயிர்தான்
உருமே [1]றுமிழ்வெஞ் சிலைநா ணொலிதான்
வருமே யுரையாய் வலியார் [2]விதியே.

பத்தொன்பது கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வலி ஆர் விதியே-(தடுக்கப்படாது அனுபவித்தே தீரவேண்டிய) வலிமை பொருந்திய (என்) விதியே! கருமேகம்- கருநிறமுள்ள மேகத்தையும், நெடுங் கடல்-பெரிய கடலையும், கார்-இருளையும், அனையான் - ஒத்த (திருமேனிநிறத்தையுடைய) இராமபிரான், தனியேன் எனது ஆர்உயிர்-(தன்னைவிட்டுப் பிரிந்ததனால்) தனியேயிருந்து வருந்துகிற என்னுடைய அருமையான உயிரை, தருமே-(இங்குவந்து கூடி அழியாமல்) நிலைபெறச் செய்தருளுவனா? உரும் ஏறு உமிழ் வெம் சிலை நாண் ஒலி-பேரிடி வெளிப்

படுத்துகின்ற (பகைவர்க்குப்) பயங்கரமான (அவனது) வில்நாணியின் தொனியானது, வருமே-(இங்கு) வருமா? உரையாய் - சொல்வாயாக; (எ - று.)

தான் இருக்கிற இவ்விடத்தைத் தெரிந்துகொண்டு இராமபிரான் கடல் கடந்துவந்து பகைதொலைக்கச் செய்யும் வில்லினது நாணொலி தனக்கு ஆறுதலையுண்டாக்குமாதலால், அப்பெரும்பேற்றைச் சீதை எதிர்நோக்குபவளாயினள். "ஊழிற் பெருவலி யாவுள" என்றபடி எல்லாவற்றினும் மிக்க வலியுள்ளதாதலால், 'வலியார் விதியே' என்கிருள். பொறுக்கவொண்ணுத் துயரம் நேருங்காலத்து விதியை நினைத்துப் புலம்புதல், இயற்கை. இருளை எம்பெருமான் திருமேனிக்கு உவமை கூறுதலை, "இருளன்னமா மேனியெம்மிறையார்," "இராத்திரிமேனியம்மான் பைம்பொன் வேங்கடவன்" என ஆன்றோர் மொழியிலுங் காண்க. "தூங்கு பொன்மாலைகளோடு உடனாய் நின்று தூங்குகின்றேன்,...சார்ங்க வில் நாணொலியும் தலைப்பெய்வது எஞ்ஞான்று கொலோ" என்ற கோதையார் பாசுரம் இங்கு நினைவுக்கு வருகின்றது. 'தான்' இரண்டும்-அசை. பி - ம்:—[1]உறழ். [3]வலியே.

இவ்வாறுனகவிகளைக் கலிவிருத்தங்களாகப் பிரிக்காமல் 'கருமேக நெடுங்கடல் காரனையான்' என இவ்வாறு வஞ்சிவிருத்தமாகப் பிரிப்பினும் இழுக்காது. (491)

4. [1]கல்லா மதியே கதிர்வா ணிலவே
செல்லா விரவே சிறுகா விருளே
எல்லா மெனையே முனிவீர் நினையா
வில்லா ளனையா தும்விளித் திலிரோ.

(இ - ள்.) கல்லா மதியே - படியாதவனான [மூடனான] சந்திரனே! கதிர் வாள் நிலவே - மிக்க ஒளியையுடைய நிலாவே! செல்லா இரவே - (விரைவிற்) கழியாத இராப்பொழுதே! சிறுகா இருளே - குறையாமற் பெருகுகிற அந்தகாரமே! எல்லாம் - நீங்களெல்லாரும், எனை - (இராமபிரானைப்பிரிந்து வருந்தும் பெண்பாலான) என்னையே, முனிவீர் - கோபித்துவருத்துவீர்; நினையா- (என்னைச் சிறிதும்) எண்ணாத, வில்ஆளனை - வில்வீரனான இராமபிரானை, யாதும் விளித்திலிரோ - சிறிதும் வருத்தமாட்டீர்களோ! (எ - று.)

அவ்விராமபிரானை வருத்துவீராயின் பிரிவாற்றுமையால் உடனே வந்து அவன் என்னை அணைவான்; மற்றும் மகாவீரனான அவனை வென்று வசப்படுத்தினுல் அப்போது உங்கள் திறமையும் பயன்பெற்றதாம் என்றபடி. 'வில்லாளன்' என்றதனுல், அவனது வில்வன்மைக்கு நீவிர் அஞ்சினீர்போலும் என்றவாறு. அன்றியும், உங்கள் திறத்தைச் செலுத்துதற்கு ஏற்ற வலிமையுடையவனை விட்டு அபலையாகிய என்னை வருத்துதல் நீதியன்றென்பதாம். பெண்ணை வருத்துதல் பெரும்பாவமென்று உணராது தன்னை

வருத்துதலால், சீதை, சந்திரனை 'கல்லாமதி' என இகழ்ந்தனள். சந்திரன் முதலிய பொருள்கள் விரகிகளுக்குக் காமோத்தீபக மாய்ப் பெருந்துயரை விளைக்கும். 'எல்லாம் எனையேமுனிவீர்' என்றது, உங்களுக்குள் ஒன்றினது திறலுக்கும் ஈடுகொடுக்க மாட்டாத என்னை யொருத்தியையே நீங்கள் இத்தனைபேரும் ஒன்று சேர்ந்து வருத்துவது உங்கட்கு மிக இழிவாமென்று குறிப் பித்தபடி; இது, **கூட்டவணி.** ஒவ்வொன்றுமே தனித்தனி போது மான வல்லமையுள்ளதான காரணங்கள் பல ஒரு தொழிலை நிகழ்த்துவனவாகக் கூறுதல், இதன் இலக்கணம். இச்செய்யுள், கேளாதவற்றைக் கேட்பனபோலச் சொன்ன மரபுவழுவமைதி; மேலதற்கும் இஃது ஒக்கும். பி - ம்:—[1]கல்லார். (492)

5. தழல்[1]வீ ச[2] வுலாய் வருவா டைதழீ இ
அழல்வீ ரெனதா வியறிந் திலிரோ
நிழல்வீ ரையனு [3]ருடனீர் நெடுநாள்
உழல்வீர் கொடியீ ருரையா டிலிரோ.

(இ - ள்.) கொடியீர் - பூங்கொடிகளே! தழல் வீச -நெருப்புச் சுவாலை எரிய, உலாய் வரு-உலாவிவருகிற, வாடை-வடகாற்றை, தழீஇ - துணையாகக்கொண்டு, அழல்வீர் - (என்னை) வருத்து கின்றீர்கள்; எனது ஆவி அறிந்திலிரோ-எனது உயிரின் நிலைமையை (நீங்கள் சற்றும்) அறியவில்லையோ? நிழல் வீரை அனுருடன் - (தனது) தேககாந்தியாற் கடலையொத்த இராமபிரானுடனே, நெடு நாள் உழல்வீர் - பலகாலமாக வனத்திற்பயில்கிற, நீர் - நீங்கள், உரை ஆடிலிரோ - (என்குறையைச்) சொல்லமாட்டீர்களோ?

நீங்கள் எனது நட்பினர்; எனது துன்பத்தை நீக்குவது நுமதுகடமை: அப்படியிருக்க, என் நிலைமையை அறிந்திருந்தும் எனக்குச் சிறிதும் தேற்றுதலைச்செய்யாது எனக்குத் துன்பஞ் செய்யுந் தன்மையுள்ள காற்றைத் துணையாகக்கொண்டு இவ்வாறு என்னை வருத்துதல் நுமக்குத் தக்கதோ? என்னை இங்ஙனம் வருத்தாது, உங்களோடு நெடுநாள் பழகியுள்ள அப்பிரானிடத்து நீவிர் தூதுசென்று என் நிலைமையைச் சொல்லவேண்டுமெனச் சீதை பூங்கொடிகளை நோக்கிக் குறையிரந்து வேண்டியபடி. பூங் கொடிகள் மகளிர்க்கு உவமைப்பொருளாதலால் அவற்றைத் தன் சுற்றம்போல் வைத்துக்கூறினள். கொடியென்னுஞ் சாதியொற் றுமைபற்றி, 'வீரையனுருடன் நீர் நெடுநாள் உழல்வீர்' என்றது. 'வாடைதழீஇ யழல்வீர்' என்றதனால், இராமபிரான் எழுந்தருளி யிருக்கிற திக்கிலிருந்து வருகிற காற்றைக் கொடிகள் தழுவிய தைக் கண்டு பொறாமையுற்றதை வெளியிட்டாள்போலும். வாடை - வடக்கிற்செல்லுங் காற்றென்று உரைத்துத் தென்ற லென்றுங் கொள்ளலாம். எனது ஆவியறிந்திலிரோ என்பதற்கு - எனது பிராணநாயகன் இன்னானென்று உங்கட்குத்தெரியாதோ? என்றும் உரைகூறலாம். வீரை - கடல். 'கொடியீர்' என்பதில், கொடுந்தன்மையுடையீரென்பதுதொனி. கொடியீர்-உயர்வுபற்றி

வந்த திணைவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]வீசி. [2]உலாவரும் வாடை. [3]உடனே. (493)

6. வாரா தொழியா னெனும் [1]வண் மையினால்
ஓரா யிரகோ டியிடர்க் [2]குடையேன்
[3]தீரா வொருநாள் வலிசே வகனே
நாரா யணனே [4]தனிநா யகனே.

(இ - ள்.) ஒரு நாள் வலி தீரா - ஒருபொழுதும் வலிமைகுறையப் பெறாத, சேவகனே - மகாவீரனே! நாராயணனே -நாராயணனென்னுந் திருநாமமுடையவனே! தனி நாயகனே - ஒப்பற்ற தலைவனே! வாராது ஒழியான் எனும் வண்மையினால் - (எனது பிராணநாயகன்) வாராமலிருக்கமாட்டானென்கிற (அவனுடைய) உதாரகுணத்தை நோக்கியே, ஓர் ஆயிர கோடி இடர்க்கு உடையேன் - (எனக்கு இப்பொழுது நேர்ந்துள்ள) மிகப்பலவாகிய துன்பங்கட்கும் உயிர் நீங்காதிருக்கிறேன், (யான்); (எ - று.)

இல்லாவிட்டால் முன்னரே பிராணதியாகஞ் செய்திருப்பேனென்பது, இசையெச்சம். எதிரிலில்லாத இராமனை இங்ஙனம் சீதை விளித்துக்கூறினது, தனது மனத்திற்குப் புலனாய் நின்றமையாலென்க. தன்னை அலட்சியஞ்செய்தா னென்பதனா லுண்டான ஊடலின் மிகுதியால் முன்னிலையாகக் கூறுதலை யொழித்து -'வாராதொழியான்' எனப் படர்க்கையாற் கூறினாள்: இடவழுவமைதி. இனி, 'சேவகனே' முதலிய மூன்று பெயர்களிலுமுள்ள ஏகாரத்தை இசைநிறையாக்கி, சேவகனும் நாராயணனுமாகிய தனி நாயகன் வாராதொழியான் என வழாநிலையாக் கூறுதலும் பொருந்தும். நாராயணன்—நார+அயநன்: தீர்க்கசந்தி பெற்ற வடமொழித் தொடர்; சிருஷ்டிப்பொருள்கட்கெல்லாம் தான் சேர்விடமானவனென்றும், சிருஷ்டிப்பொருள்களைத் தனக்குச் சேர்விடமாகவுடையவனென்றும், பிரளயகாலப் பெருங்கடல் நீரைத் தனக்கு இருப்பிடமாக வுடையவனென்றும் பொருள்படும். பி - ம்:—[1]வன்மையினால். [2]உடைவேன். [3]தீராய். [4]நனி. (494)

7. தருவொன் றியகா [1]னடைவாய் தவிர்நீ
வருவென் சிலநா ளினின்மா நகர்வாய்
இருவென் றனையின் னருடா [2]னிதுவோ
ஒருவென் றனியா வியையுண் ணுதியோ.

(இ - ள்.) (வனத்திற்குப் புறப்படும்பொழுது நீர் என்னை நோக்கி), 'நீ—, தரு ஒன்றிய கான் அடைவாய் - மரங்கள் பொருந்திய காட்டிற்கு (என்னுடன்) வர விரும்புகின்றாய்: தவிர்-(அவ்விருப்பத்தை) ஒழிப்பாயாக: சில நாளினில் - சிலநாள்களுக்குள்ளே, வருவென் - (வனத்தினின்று இவ்விடத்தில்) வந்து சேர்வேன்; மா நகர்வாய் - இந்தப் பெரிய பட்டணத்தில்தானே,

இரு - தங்கியிரு', என்றனை - என்று கூறினீர்; இன் அருள் தான் - இனிய கருணைதான், இதுவோ - இங்ஙனேயோ? ஒருவென் தனி ஆவியை உண்ணுதிவோ - (உம்மைவிட்டுத்) தனியேயிருக்கிற எனது வேறு கதியில்லாத உயிரை (நீர்) வருத்துவீரோ? (எ - று.)

"நீர் காட்டிற்குச் செல்லவிருக்கையில் என்னை நோக்கி 'காட்டிற் பலவகைத்துன்பங்களுள்ளன; ஆதலால் நீ இங்கேயே இனிது இரு; சிலநாள்களுள் மீண்டு வருவேன்' என, என்னை அவ் வருத்தத்திற்கும் உள்ளாக்கலாகாதென்று மிகக் கருணைகொண்டு கூறிவிட்டு, நான் அரக்கர் கைப்பட்டு இவ்வாறு பெருந்துயரமுறுகையில் இங்கு வந்து உதவாது வருத்துதல் உமக்குத் தகுதியோ?" எனச் சீதை நொந்துகூறியவாறு: "கருவி மாமழைக் கற்கடங் கண்டு நான், வருவெனீண்டு வருந்தலை நீயென்றான்", "வல்லரக்கரின் மால்வரை போய் விழுந்து,அல்லரக்கி னுருக்கழல் காட்டயற், கல்லரக்குங் கடுமையவல்ல நின், சில்லரக்குண்ட சேவடிப்போதென்றான்," என்ற அயோத்தியாகாண்டச் செய்யுள்கள் இங்கு அறியத்தக்கன. யான் உனது கட்டளையைக் கடந்து உடன் புறப்பட்டு வந்ததனாலேயே நீ என்பக்கல் இவ்வாறு கருணை தவறினாய் போலும் என்பதும் கருத்து. இனி, இச்செய்யுட்கு - பதினான்குவருடம் என்னைப் பிரியுமாறு துணிந்த பேரருளாளரன்றோ நீர்: உம்மருள் இருந்த ஆறு இது ஆதலால், இப்போது என்னை மீட்கவராது கொன்றிடுவீர்போலு மென்று கருத்துக் கூறுவர். ஆவியை உண்ணுதி - மரபுவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]இடைவாய். [2]இதுவேல். (495)

8\. பேணும் முணர்வே யுயிரே [1]பெருநாள்
நாணின் றுழல்வீர் [2]தனிநா யகனைக்
காணுந் துணையுங் கழிவீ ரலிர்நான்
பூணும் பழியோ டுபொருந் துவதோ.

(இ - ள்.) பேணும் உணர்வே - (நாயகனைப் பிரியுமுன்) விரும்பிக் காக்கப்பட்ட (எனது) அறிவே! உயிரே-(என்) உயிரே! (நான் அவனைப் பிரிந்தபின்), பெரு நாள் - பலநாளாக, நாண் இன்று - வெட்கமில்லாமல், உழல்வீர் - (என்னைவிட்டு) நீங்காமல் (என்னோடு நீங்களும்) அலைகிறீர்கள்; தனி நாயகனை - ஒப்பற்ற தலைவனான இராமபிரானை, காணும் துணைஉம் - (யான்) பார்க்குமளவும், கழிவீர் அலிர் - நீங்கமாட்டீர்போலும்: நான்—, பூணும் பழியோடு - வருகிற பழியுடனே, பொருந்துவதுவோ - சேர்வது தகுதியோ? (எ - று.)

நாயகனை இனிக்காணுதல் அரிதாதலால், அவனைப்பிரிந்தும் உணர்வோடு நெடுநாள் உயிர்த்திருந்தா ளென்னும் பழி எனக்கு வருவது நிச்சயம்: அங்ஙனம் அப்பழியை நான் அடையாமலிருக்கும்படி நீவிர் என்னைவிட்டு நீங்கினால் அதுவே நுமக்குத் தகுதியாம்; நீங்கள் உற்ற துணைவர்ாயிருந்தும் எனக்குப் பழி

வரும்படி செய்தல் நுமக்குத் தகுதியல்லவே எனச் சீதை உயிருட னிருப்பதை மிகையாக எண்ணிக் கூறினளென்க. துன்ப வுணர்ச்சி யைப் புலப்படுத்த, சீதை, தான் வேறு, உயிர் உணர்வுகள் தன்னி னும் வேறு என்று கொண்டு கூறும் நயம் பாராட்டத்தக்கது. இனி, நான்காமடிக்கு- நான் அடையும்பழியை நீங்களும் அடையப் போகிறீர்களோ? என்றுங் கருத்துக்கொள்வர். இராமனை விட்டுப் பிரிந்த பின்பும் இறவாதிருத்தல் பழிப்புக்கிட மாதலால்,'நாணின் றுழல்வீர்' என்றாள். பி - ம்:—[1]ஒருநாள். [2]நனி. (496)

9. முடியா முடிமன் னன்முடிந் திடவும்
படியே ழுநெடுந் துயர்பா விடவும்
[1]மடியா நெறிவந் துவனம் புகுதுங்
[2]கொடியார் வருமென் றுகுலா வுவதோ.

(இ - ள்.) முடியா - (வேறு எவ்வகையாலும்) இறவாத, முடி மன்னன் - கிரீடத்தையுடைய தசரதசக்கரவர்த்தி, முடிந்திடஉம் - இறந்தொழியும்படியும், படி ஏழ்உம் - ஏழுலகங்களிலும், நெடுந் துயர் - மிக்க துன்பம், பாவிடஉம் - பரவும்படியும், மடியா நெறி - நடக்க நடக்கமுடியாத [மிகநீண்ட] வழியிலே, வந்து—, வனம் புகுதும் - வனத்திற் பிரவேசித்த, கொடியார் -கொடுந்தன்மையை யுடையவர், வரும்- (இங்கே) வந்து (எனது) துயரைத் தணிப்பார், என்று - என்றுஎண்ணி, குலாவுவதுஓ-(யான்) மகிழ்ந்து வாழ்வது தகுதியோ? (எ - று.)

வேறெவ்வாற்றாலும் இறவாத மிகவலியனான தந்தையையும் தமது பிரிவாற் கொன்று, எல்லாவுலகத்தவரையும் துன்பத் திற்குள்ளாக்கி வனத்திற்குச் சென்ற இரக்கமில்லாக் கல்நெஞ்சர் என்பக்கலில் மாத்திரம் இரங்குவ ரென்றெண்ணுவது பெரும் பேதைமையா மென்பது கருத்து: ஆதலின், உயிரையொழித்து இத்துன்பத்தினின்று நீங்குவதே தகுதி யென்பது, குறிப்பு. முடியா - (மூத்தமகனாகிய இராமருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வ தாக நினைத்த காரியத்தை) நிறைவேற்றாத என்றும், முடி ஆம் எனப் பிரித்து - எல்லாவரசர்கட்குந் தலைவராகிய [சக்கரவர்த்தி யான] என்றும், முடி முடியாத என்றும் பொருள் கூறலாம். **முடியா** முடிமன்னன் **முடிந்திடவும்**-மாறுபட்டசொற்கள் வந்தது, தொடைமுரண். இவ்வடியில் **பிராசமென்னுஞ்** சொல்லணியும் அமைந்திருத்தல் காண்க. 'கொடியார்' என்றது, நிஷ்டூரவார்த்தை; கோபத்தினால் ஆண்பால் பலர்பாலாகக் கூறப்பட்ட பால்வழு வமைதி: இச்சொல், சொல்லாற் பலர்பாலாயினும் பொருளால் ஆண்பாலாதலால், 'வரும்' என்னும் செய்யுமென்முற்றைக் கொண்ட வழாநிலையேயாம். [2]கொடியான் என்ற பாடத்தையே கொள்ளலுமாம். படி ஏழ் - ஏழு தீவாகவுள்ள பூமி யென்னலாம். (497)
பி - ம்:—[1]அடியேனுடன்.

10.—சீதை தான் இறப்பதே தகுதியென்று தீர்மானித்தல்.

என்றென் றுயிர்விம் மியிருந் [1]தழிவாள்
மின்றுன் னுமருங் குல்விளங் கிழையாள்
ஒன்றென் னுயிருண் டெனினுண் டிடர்யான்
பொன்றும் பொழுதே புகழ்பூ ணுமெனு.

(இ - ள்.) என்று என்று - எனப் பலவாருகக்கூறி, மின் துன்னு மருங்குல் - மின்னலைப்போன்ற இடையையும், விளங்கு இழையாள் - பிரகாசிக்கிற ஆபரணங்களையுமுடைய சீதை, உயிர் விம்மி - பெருமூச்சுவிட்டு, இருந்து - (இருந்தவிடத்தைவிட்டுப் பெயராமல்) நிலையாயிருந்து, அழிவாள் - வருந்துபவளாய், 'என் உயிர் ஒன்று உண்டு எனின் - எனது உயிரொன்று (உடம்பில்) உள்ளதாமாகுல் [உயிருள்ள மட்டும்], இடர் உண்டு - (கூடவே) துன்பமும் உளதாகும்;யான் பொன்றும்பொழுதே-நான் இறக்கும் பொழுதுதான், புகழ் பூணும் - (எனது துன்பங்கள் ஒழிந்து) கீர்த்தி (எனக்கு) உண்டாம்,' எனு - என்று எண்ணி, (எ - று.) —'எனு' என்பது, மேல் 21 - ஆங் கவியில் 'எய்தினுள்' என்பதனேடு முடியும்.

பின் 'புகழ்பூணும்' என்பதற்கு ஏற்ப, முன் 'இடர்உண்டு' என்பதற்கு - துன்பத்திற்குக்காரணமான பழி யுண்டு என்றும் கொள்ளலாம். துன்னு - உவமவுருபு. உயிர்சுமந்து பழியுடனிருத் தலினும், அவ்வுயிரை யொழித்துப் புகழ் பெறுதலே சிறந்தது என்பது கருத்து. பி - ம்:—[1]அயர்வாள். (498)

வேறு.

11.—இதுமுதல் பத்துக்கவிகள் - பிறரூரில் தான் வசிக்க நேர்ந்ததைக் குறித்துச் சீதை பலவாறு வெறுத்துக் கூறுதல்.

பொறையிருந் தாற்றியென் னுயிரும் போற்றினேன்
அறையிருங் கழலவற் காணு மாசையால்
நிறையிரும் பல்பக னிருதர் நீணகர்ச்
சிறை [1]யிருந் தேனையப் புனிதன் றீண்டுமோ.

(இ - ள்.) அறை இருங் கழலவன் - ஒலிக்கிற பெரிய வீரக் கழலை யணிந்த இராமபிரானை, காணும் - காணலாகுமென்கிற, ஆசையால் - விருப்பத்தினுல், (நான்), இருந்து- (இங்கே) இருந்து, பொறை ஆற்றி - (எல்லாத் துன்பங்களையும்) பொறுத்தல்செய்து, என் உயிர்உம் - எனது உயிரையும், போற்றினேன் - (போகவொட்டாது) பாதுகாத்துவைத்திருந்தேன்; (ஆயினும்), நிறை இரும் பல் பகல் - நிறைந்த மிகப்பல நாளாக, நிருதர் நீள் நகர் - அரக்கரது பெரிய பட்டணத்தில், சிறை இருந்தேனை - சிறைப் பட்டிருந்த என்னை, அ புனிதன் - பரிசுத்தகுணமுள்ள அந்த ஸ்ரீராமன், தீண்டுமோ - (மீண்டும்) அங்கீகரிப்பனோ? [அங்கீகரியான் என்றபடி]; (எ - று.)

இராமபிரானிடத்துள்ள வேட்கைமிகுதியால், என்மீதுள்ள குற்றத்தை நான் சிறிதும் கருதாது அவர் வந்து சிறைமீட்ப ரென்றுஎண்ணி உயிர்வைத்திருந்தேன்; அவர் மிக்க பரிசுத்த மூர்த்தியாதலால், அரக்கரூரில் வசித்துப் பெருங்குற்றமுடைய ளான என்னை அங்கீகரிக்கும் எண்ணமில்லாமைபற்றியே இது வரையும் வந்திலர்போலும்; ஆதலின், இனி யான் உயிர்வைத்திருத் தலிற் பயனில்லை யெனக் கருதின ளென்றவாறு. இராமபிரான், இங்கு வாராமைக்குக் காரணம் அரக்கரிடத்து அச்சத்தினு லன் றென்பாள், அவனை 'அறையிருங் கழலவன்' என்றாள். பி - ம்:—[1] இருந்தேனையும். (499)

12. [1]உன்னினர் பிறரென வுணர்ந்து [2]முய்ந்தவர்
சொன்னன சொன்னஎ செவியிற் றாங்கவும்
மன்னுயிர் காத்திருங் காலம் வைகினேன்
என்னின்வே றரக்கியர் யாண்டை யார்கொலோ.

(இ - ள்.) பிறர் உன்னினர் என உணர்ந்துஉம்-பரபுருஷர்கள் (என்னை) விரும்பினார்களென்று அறிந்தபின்பும், உய்ந்து-(இறவா மல்) பிழைத்திருந்து, அவர் சொன்னன சொன்னன செவியில் தூங்கஉம் - அவ்வரக்கர்கள் (என்னைப்பற்றிப்) பலபடி கூறிய கடுஞ்சொற்களெல்லாம் (எனது) காதிலே தங்கி நிற்கவும், மன் உயிர் காத்து-நிலையான தன்மையுள்ள (எனது) உயிரை விடாமற் காத்திருந்து, இருங்காலம் வைகினேன் - பலகாலம் வாழ்ந்தேன்; (ஆதலால்), என்னின் வேறு அரக்கியர் - (இப்படிப்பட்ட) என்னைக் காட்டிலும் கொடிய ராக்ஷசிகள், யாண்டையார்கொல்ஓ - எவ்விடத்தில் உளரோ? [எங்கும் இரார் என்றபடி]; (எ - று.)

பரபுருஷர் விரும்பினமையும், பிறர்கூறிய கடுஞ்சொற்களும் என்ற ஒவ்வொன்றே நான் உயிர்விடுவதற்குப்போதுமான இரண்டு காரணங்களாயிருந்தும் பழிக்குச் சிறிதும் அஞ்சாது உயிர்வைத்துக்கொண்டு அவ்வரக்கியருடன் ஒருங்கு வசித்திருந்த மையால், சீதை 'என்னின்வேரறக்கியர் யாண்டையார்' என்கிறாள். உயிர்வைத்திருத்தல் பெரும்பழிக்குக் காரண மென்பது கருத்து. பி - ம்:—[1] உன்னின. [2] முந்தவர், சூழ்ந்தவர். (500)

13. சொற்[1]பிரி யாப்பழி சுமந்து தூங்குவேன்
நற்பிறப் புடைமையு நாணு நன்றரோ
கற்புடை மடந்தையர் [2]கதையு ளோர்கடாம்
இற்பிரிந் துய்ந்தவர் [3]என்னில் யாவரே.

(இ - ள்.) சொல் பிரியா பழி-சொல்லுதல்நீங்காத நிந்தையை, சுமந்து - ஏற்றுக்கொண்டு, தூங்குவேன் - கவலையற்றிருக்கின்ற எனது, நல் பிறப்பு உடைமைஉம் - உயர்குடியிற்பிறத்தலையுடை யளாயிருக்குந் தன்மையும், நாண்உம் - நாணுடைமையும், நன்று - மிக நன்றாயுள்ளது! கதை உளோர்கள்-சரித்திரங்களிற் சம்பந்தப் பட்டுள்ளவர்களாகிய, கற்பு உடை மடந்தையர் - பதிவிரதாதரு

மத்தையுடைய பெண்களுள், இல் பிரிந்து உய்ந்தவர் - இல்வாழ்க்கைக்குஉரிய கணவனைப் பிரிந்து பிழைத்திருந்தவர், யான் அலால் - யானொருத்தியேயல்லாமல், யாவர்-வேறுயாவர் உளர்? (எ - று.) —ஏ - அசை.

கற்புடைமடந்தையர்க்குத் தமது உயிரினும் கணவனே சிறந்தவனென்பது கருத்து. காலம்போம் வார்த்தைநிற்கு மாதலால், 'சொற்பிரியாப்பழி' எனப்பட்டது. சீதை ஒருபெண்ணினது கருப்பத்தினின்று பிறவாமல் நிலத்தினின்று தோன்றி அயோநிஜையென்னுஞ் சிறப்புப் பெற்றிருத்தலும், கர்மயோகத்தினால் மிக்க மேன்மையடைந்துள்ள ராஜரிஷியான ஜநகமகாராஜனை வளர்த்த தந்தையாக வுடைமையும் வாய்த்துள்ளவளாதலால், நற்பிறப்புடையவளாவள்: இம்மேன்மைகள், நற்குண நற்செய்கைகளில்லாமையால் இகழும்படியாயின வென்று சீதை நொந்தனள் என்க. நன்று - இகழ்ச்சிபற்றிய பிறகுறிப்பு. நாணுவது - தனக்கு ஒவ்வாத காரியங்களில் மனமொடுங்குதல். பி - ம்:—[1]தெரியாப். [2]கதையிற்றானுளோச். [3]யாவர்யானலால். (501)

14. பிறர்மனை [1]யெய்திய பெண்ணைப் பேணுதல்
திறனல தென்றுயிர்க் கிறைவன் றீர்ந்தனன்
[2]புறனல ரவனுறப் போது போக்கியான்
அறனல [3]தியற்றிவே றென்கொண் டாற்றுகேன்.

(இ - ள்.) பிறர் மனை எய்திய - அயலார்வீட்டிற் சேர்ந்த, பெண்ணை - ஒருபெண்ணை, பேணுதல் - (பின்னும்) விரும்பிக் கொணர்ந்துவைத்துக்கொள்ளுதல், திறன் அலது - தகுதியன்று, என்று - என்று நினைத்து, உயிர்க்கு இறைவன் - (எனது) பிராண நாயகனான இராமபிரான், தீர்ந்தனன் - (என்னை மீட்டுக்கொண்டு செல்ல நினையாது) கைவிட்டுப் போனான்; அவன் - அவ்விராம பிரான், புறன் - அயலாரிடத்தில், அலர் உற-பழிகேட்க, யான்—, அறன் அலது இயற்றி - தருமமல்லாததை [நாயகனின்றிப் பிறர் மனைவாழ்வதை]ச் செய்துகொண்டு, போது போக்கி - வீண்காலங் கழித்து, வேறு என் கொண்டு - வேறே எந்த நன்மையை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு, ஆற்றுகேன் - உயிர்வைத்திருப்பேன்?(எ-று.)

யான் உயிர்நீங்கினால், 'மனைவியை மாற்றான் கொள்ள வாளா இருக்கிறான்' என்னும் பழியும் இராமபிரானுக்கு ஒருவாறுநீங்கும்; யானும் பதிவிரதைகட்கு உரிய கடமையில் தவறாதவளாவேன் எனச் சீதை கருதினளென்க. அலர் என்பது - பலரும் அறிந்து எடுத்துத் தூற்றும் பழிமொழி. பி - ம்:—[1]மேவிய. [2]புறனலர் தூவிட, புறநலமருளுற. [3]இயற்றினேன். (502)

15. எப்பொழு திப்பெரும் பழியி னெய்தினேன்
அப்பொழு தேயுயிர் [1]நுறக்கு மாணையேன்
ஒப்பரும் பெருமறு வுலக மோதயான்
துப்பழிந் துய்வது துறக்கந் துன்னவோ.

(இ - ள்.) எ பொழுது இ பெரும் பழியின் எய்தினேன் - எப்போது இந்தப் பெரியபழிப்புக்கு உள்ளானேனோ, அ பொழுது ஏ உயிர் துறக்கும் ஆணையேன் - அப்பொழுதுதானே பிராணனை விடவேண்டிய நியதியுள்ளேளாகிய, யான் - நான்,—உலகம் ஒப்பு அரும்பெரு மறு ஓத - உலகத்தவர் (என்னைப்பற்றி) ஒப்பில்லாத பெரிய பழிச்சொற்களைச் சொல்லும்படி, துப்பு அழிந்து உய்வது - பெருமை கெட்டு உயிர்வாழ்ந்திருப்பது, துறக்கம் துன்னவோ - சுவர்க்கம் பெறவோ? (எ - று.)

இம்மையில் இன்பமனுபவிக்கப்பெறாத பாவியாகிய எனக்கு மறுமையின்பம் கிடைப்பதுதானும் அரிதே யென்றபடி. தீச் செயலையுடைய தனக்குப் பழிவந்ததுபோலவே பாவமும் வரு மென்று சீதை கவன்றன ளென்க. முன்னிரண்டடி - வடமொழி நடை. பி - ம்:—[1] துறக்கலாகுவேன். (503)

16. அன்பழி சிந்தைய ராய வாடவர்
வன்பழி சுமக்கினுஞ் சுமக்க [1]மற்றியான்
துன்பழி பெரும்புகழ்க் குலத்துட் டோன்றினேன்
என்பழி துடைப்பவ [2]ரென்னின் யாவரே.

(இ - ள்.) அன்பு அழி சிந்தையர் ஆய ஆடவர் - (என்னிடத்தில்) அன்பு இல்லாத மனத்தையுடைய ஆண்மக்களாகிய இராம லட்சுமணர், வல் பழி சுமக்கின் உம் சுமக்க - கொடிய பழியை ஏற்றுக்கொண்டாலும் ஏற்றுக் கொள்க; யான் - யானோ, துன்பு அழி - துன்பத்தை அனுபவித்தறியாத, பெரும் புகழ் - மிக்க கீர்த்தியையுடைய, குலத்துள் - (சனகமகாராசனது) வமிசத்தில், தோன்றினேன் - பிறந்து வளர்ந்துளேன்; (இவ்வாறான), என் - எனக்கு (உண்டாயிருக்கிற), பழி- (பிறரகத்தில்வசிக்கிறாளென்ற) பழியை, துடைப்பவர் - போக்குபவர், என்னின் யாவர் - என்னை யல்லது வேறுயாவர் உளர்? [துன்பம்நீக்கிக் காத்தற்கு உரிய ஆடவர் உபேட்சித்தமையால் யானே என்பழியை நீக்கிக்கொள் ளல் தகுதியென்றபடி]; (எ - று.)

இராமலக்ஷ்மணர் என்பக்கல் அன்பில்லாதிருக்கின்றமையால் அக்குற்றத்தின்பயனாக, அவர்கள், 'க்ஷத்திரியகுலத்தில்தோன்றி மாற்றான்கைப்பட்ட ஓர்பெண்ணையும் காக்க வலியில்லாத இவர் என்ன வீரர்?' என உலகத்தார் தூற்றும் பழிச்சொல்லைப் பெறும் படி நான் உயிர்நீத்து, இதுவரையிற் பழியென்பதில்லாத என் குலத்துக்கு என்னால் ஒருபழியுமுண்டாகாதபடி செய்துகொள்வே னெனப் பிராட்டி கருதியவாறு. அவர்கள்மீதுள்ள வெறுப்பினால் பெயர் கூறவும் மனமில்லாது 'ஆடவர்' என்றாள். வானுயர் என்ற பாடத்துக்கு, வான்உயர் குலம் - மிகச்சிறந்த குலமென்க: "வானு யர் தோற்றம் என்பது - 'வான்றோய்குடி' என்றாற்போல இலக்கணை வழக்கு" என்ற பரிமேலழகருரை இங்கு அறியத் தக்கது. துன்பு அழி - குற்றமற்ற எனினுமாம். "தமக்கு மருத் துவர் தாம்" என்றபடி ஒவ்வொருவரும் தம்மைத் தாமே

பாதுகாத்துக்கொள்ளுதற்கு உரியரேயன்றிப் பிறருதவியைத்தேடு தல் தகுதியன்றாதலால், 'என்பழி துடைப்பவர் என்னின் யாவரே' என்று சொன்னலாம். பி - ம்:—[1]பானவர். [2]எண்ணில். (504)

17. வஞ்சனை மானின்பின் மன்னைப் போக்கியென்
மஞ்சனை வைதுபின் வழிக்கொள் வாயென
நஞ்சனை யானகம் புகுந்த நங்கையான்
உய்ஞ்சனெ னிருத்தலு முலகங் கொள்ளுமோ.

(இ - ள்.) வஞ்சனை மானின் பின் - கபடமாய்வந்த மாய மானின் பின்னே, மன்னை - நாயகனாகிய இராமபிரானை, போக்கி - அனுப்பிவிட்டு, என் மஞ்சனை - எனது மைத்துனப்பிள்ளையாகிய லக்ஷ்மணனையும், வைது - கடுஞ்சொல்கூறி, பின்—, வழி கொள் வாய் என - (அவ்விராமபிரான்) சென்றவிடத்துக்குச் செல்வா யென்று அனுப்பிவிட்டு, நஞ்சு அனையான் அகம் புகுந்த-விஷத்தை யொத்த [மிகக்கொடிய] இராவணனது வீட்டில் வந்துசேர்ந்த, நங்கை - பெண்ணாகிய, யான்—, உய்ஞ்சனென் இருத்தல்உம் - பிழைத்திருத்தலையும், உலகம் கொள்ளும்ஓ - உலகத்தார் (நேரி தென்று) உடன்படுவார்களோ? (எ - று.)

கீழ்த் தன்னை மீட்கவில்லையென்று ராமலக்ஷ்மணர்மீது குற்றங்கூறிய சீதை, தன்மீதுள்ள குற்றத்தை நிரூபித்து, இத னாலும்தான் உயிர்விடுதலே தகுதி யெனக் கருதின ளென்க. 'வஞ்சனைமான்' என்றது,இங்கு மாரீசனை. மைத்துனனை 'மஞ்சனை' என்றது, அன்புபற்றிய மரபுவழுவமைதி. சீதையைத் தாயாக இலட்சுமணன் கருதுவதனாற் கூறியதுமாம். சீதை இலக்குமணனை வைதது, "குற்றம்வீந்த குணத்தி னெங்கோமகன், மற்றை வாள ரக்கன் புரிமாயையா, லிற்றுவீந்தன னென்னவு மென்னயல், நிற்றியோ விளையோயொரு நீ," "நின்றநின்னிலையிது நெறியிற் றன்று," "ஒருபகல்பழகினாருயிரையீவரால், பெருமகனுலைவுறு பெற்றி கேட்டும்நீ, வெருவலை நின்றனை வேறென் யானினி, யெரி யிடைவிழுந்துயிரிறப்பனிண்டு" என்றவிடங்களிற் காண்க. வழிக் கொள்ளுதல் - பிரயாணப்படுதல். நங்கை என வேண்டாது கூறியது, இவையெல்லாம் பெண்ணுக்குரிய குணங்களுக்கு முற்றும் மாறுபட்டவையென்பதைக் குறித்தற்கு. இரண்டாமடி - மூற்றுமோனை. (505)

18. வல்லியன் மறவர்தம் வடுவிற் றீர்பவர்
வெல்லினும் வெல்கபோர் விளிந்து வீடுக
இல்லிய லறத்தையா [1]னிறந்து வாழ்ந்தபின்
சொல்லிய வெம்பழி யவரைச் சுற்றுமோ.

(இ - ள்.) வல் இயல் மறவர் - வலிமை பொருந்திய வீரராகிய இராமலக்ஷ்மணர், தம் வடுவின் தீர்பவர் - (சீதையைக்கவர்ந்த வரைத் தாம் எதிர்த்தாரில்லையென்ற) தமக்குவரும்பழியினின்றும் நீங்குபவராய், போர் வெல்லின்உம் வெல்க - (வந்துபொருது

அரக்கரைப்)போரிற் சயித்தாலும் சயிக்கட்டும்: (அன்றி), விளிந்து வீடுக - இறந்துபோனாலும் போகட்டும்; யான்—, இல் இயல் அறத்தை - இல்வாழ்க்கைக்கு உரிய தருமத்தை, இறந்து-கடந்து, வாழ்ந்த பின் - (இவ்வாறு பிறரூரில்) உயிர்வாழ்ந்தபின்பு, சொல்லிய என் பழி-(உலகத்தவரால் தூற்றிச்) சொல்லப்படுகிற எனது பழி, அவரை சுற்றும்ஓ - அவரைத் தொடருமோ? [தொடராது]; (எ - று.)—என்னையே தொடருமாதலால், அதனைப்போக்கிக் கொள்ள யானே உபாயந்தேடவேண்டுமென்றபடி.

என்பழியை நீக்கிக்கொள்ள யான் உயிர்துறக்கின்றேன்; அவர்கள் தமதுபழியை நீக்கிக்கொள்ள இங்குவந்து அரக்கரோடு போர்செய்து வென்றால் வெல்லட்டும்; அன்றி, அப்பழியுடனேயே இறந்தாலும் இறக்கட்டும்எனச் சீதை உபேட்சித்துக் கூறியவாறு. விளிந்து வீடுக என்பதற்கு - போரில் இறந்தாலும் இறக்கட்டும் எனக் கூறுவாரும் உளர். இச்செய்யுளிலும் இரண்டாம்அடி - முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]இகழ்ந்து. (506)

19\. **வருந்தலின் மானமா வனைய மாட்சியர்**
பெருந்தவ மடந்தையர் முன்பு பேதையேன்
கருந்தனி [1]முகிலினைப் [2]பிரிந்து கள்வரூர்
இருந்தவ ளிவளென வேச நிற்பெனோ.

(இ - ள்.) மானம் வருந்தலில்-(தமது) மானத்துக்கு ஒரு வருத்தம் நேர்ந்தவிடத்து [அவமானம் நேருமாயின்], மா அனைய-கவரிமானைப் போன்ற [தமது உயிரை விடுகின்ற], மாட்சியர்-மேன்மையையுடையவர்களாகிய, பெருந் தவம் மடந்தையர் முன்பு-எல்லாத்தவங்களிலுஞ் சிறந்த (கற்பு ஆகிற) தவத்தையுடைய மகளிர் முன்னே, பேதையேன்-அறிவில்லாத யான், 'இவள்-இச்சீதை, கரு தனி முகிலினை-கரிய ஒப்பற்ற மேகம்போன்ற இராமபிரானை, பிரிந்து-விட்டுநீங்கி, கள்வர் ஊர் இருந்தவள்-மாயச்செய்கையையுடையவராகிய அரக்கரது ஊரில் (பலநாள்) உயிர் வாழ்ந்திருந்தவள்,' என-என்று, ஏச-(அம்மகளிர் என்னைப்) பழித்துச்சொல்லும்படி, நிற்பென்ஓ-உயிர் சுமந்து வாழ்வேனோ? (எ - று.)—வாழ்தல் தகுதியன்று என்பதாம்.

தன் மயிர்த்திரளில் ஒருமயிர் நீங்கினாலும் அக்குறையைப் பொறுமற் பேரவமானமெனக்கொண்டு பின்பு உயிர்வாழாது உடனே இறந்து விடுதல், கவரியென்னும் மானின் சாதிக்கு இயல்பு: "மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமாவன்ன, ருயிர்நீப்பர் மானம்வரின்" என்றது காண்க. மானமாவது-எப்பொழுதும் தம் நிலையினின்று தாழாமையும், ஊழ்வினையால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம்: உயிரும் மானமும் உடனில்லாமைக்கண், பின்னும் போவதாகிய உயிரைநீத்து என்றும் நிற்பதாகிய மானத்தையே எய்துவ ரென்பதாம். பி- ம்:—[1]முதலினை. [2]பிரிந்த. (507)

20. [1]அற்புத னரக்கர்தம் வருக்க மாசற
விற்பணி கொண்டருஞ் சிறையின் மீட்டநாள்
இற்புகத் தக்கலை யென்னின் யானுடைக்
கற்பினை யெப்பரி சிழைத்துக் காட்டுகேன்.

(இ - ள்.) அற்புதன்-ஆச்சரியகரமான திருக்கலியாண குணங்களையுடைய இராமபிரான், வில் பணிகொண்டு-வில்லின்தொழிலைக்கொண்டு, அரக்கர்தம் வருக்கம் ஆசற-ராக்ஷசர் கூட்டமெல்லாம் அடியோடுமுடியும்படி, (போர்செய்துகொன்று வென்று), அருஞ்சிறையின் மீட்ட நாள்-(மீட்பதற்கு) அருமையான சிறைக்காவலினின்று (என்னை) மீளச்செய்யுங்காலத்தில், இல்புக தக்கலை -'(நீ) என்வீட்டுக்கு வரத் தகுதியுடையவளல்லை,' என்னின்-என்று சொல்லித் தடுத்தால், (அப்பொழுது), யான் உடை கற்பினை-யான் உடைமையாகக்கொண்டுள்ள கற்புநிலைமையை, எ பரிசு இழைத்து காட்டுகேன்-எவ்விதமாக நிரூபித்துக் காண்பிப்பேன்? (எ - று.)—காட்டவகையில்லையே யென்பது கருத்து.

இங்ஙனமே மீட்சிப்படலத்தில் இராமன் கூறுதல் காண்க. எதிர்காலவரலாற்றை முன்னரே குறிப்பித்தல், ஒருவகைக்கவிசமயம். "ஆதலிற் புறத்தினி யாருக்காக வென், கோதறு தவத்தினைக் கூறிக் காட்டுகேன்" என்ற மீட்சிப்படலத்து அடிகள், இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கன. மீட்ட- இயல்பினல்வந்த காலவழுவமைதி. பி-ம்:—[1]அற்புதவருக்கர். (508)

21.—பிராட்டி உயிர்விடத்துணிந்து குருக்கத்திப்புதரையடைதல்.

ஆதலா னிறத்தலே யறத்தி னாறெனாச்
சாதல்காப் பவருமென் றவத்திற் சாம்பினார்
ஈதலா [1]திடமும்வே றில்லை யென்றொரு
போதுலா மாதவிப் பொதும்ப ரெய்தினாள்.

(இ - ள்.) 'ஆதலான் - ஆதலால், இறத்தலே-சாதலே, அறத்தின் ஆறு-தருமத்தின் முறைமையாம்,' எனா - என்று எண்ணி,—'சாதல் காப்பவர்உம் - (நான்) இறத்தலைத் தடுப்பவராகிய அரக்கியரும், என் தவத்தின் - எனது நல்வினைப்பயனால், சாம்பினார் - (இப்பொழுது) உறங்கிக்கிடக்கின்றார்கள்; ஈது அலாது இடம் உம் வேறு இல்லை - இதுவல்லாமல் (உயிரைத்துறக்கத்தக்க) சமயமும் வேறு கிடைக்காது,' என்று - என்று நினைந்து, போது உலாம் - மலர்கள் அசையப்பெற்ற, ஒரு மாதவி பொதும்பர்-ஒரு குருக்கத்தி மரச்செறிவை, எய்தினாள்-(சீதை) சென்று சேர்ந்தாள்;

ஆதலான்-இராமபிரான் ஒருகால் மீட்கவந்தால் அப்பொழுது எனது கற்புநிலையை எவ்வாற்றாலும் கண்கூடாகக் காட்டமுடியாமையால் என்றபடி. சாதற்கு அநுகூலமாக அரக்கியர் உறங்கிக்கிடத்தலும் ஒருங்கே நிகழ்ந்துள்ளமையால், 'ஈதலாதிடமும்

வேறில்லை' என்றாள். மாதவி - வடசொல். பொதும்பர் - புதர். சீதை சிம்சுபாமரத்தின்கிளையை அடைந்து, தன்னுடைய கூந்தலினால் சுருக்கிட்டு உயிர்விட விரும்பினள் என முதனூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது. பி - ம்:—[1]இறையும். (509)

22.-இதுவும் அடுத்த கவியும்-அநுமான் சீதையைச் சென்று கிட்டித் தன் வரலாறு கூறுதல்.

கண்டன னனுமனுங் [1]கருத்து மெண்ணினன்
கொண்டனன் றுணுக்கமெய் தீண்டக் கூசுவான்
அண்டர்நா யக[2]னரு டூதன் யானெனுத்
தொண்டைவாய் மயிலினைத் தொழுது தோன்றினன்.

(இ - ள்.) அனுமனும் - அநுமானும், கண்டனன் - (சீதை அங்குச் சென்றதைக்) கண்டவனாய், கருத்துஉம் எண்ணினன் - (அவளது) எண்ணத்தையும் ஆலோசித்தறிந்து, துணுக்கம் கொண்டனன் - அச்சங்கொண்டு, மெய் தீண்ட கூசுவான் - (அப்பிராட்டியின்) திருமேனியைத் தொட்டுவிலக்குதற்கு மனங்கூசினவனாய், அண்டர் நாயகன் அருள் தூதன் யான்எனா - 'தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவனாகிய இராமபிரான் அனுப்பியருளிய தூதனாவேன்யான்' என்று சொல்லிக்கொண்டே, தொண்டை வாய் மயிலினை தொழுது - கோவைப்பழம்போற் சிவந்த அதரத்தையுடையளான மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய பிராட்டியைத் தொழுதுகொண்டே, தோன்றினன் - (தன் உருவைக்காட்டி) எதிர்நின்றான்; (எ - று.)

அநுமான் தன்னை இராமனது சம்பந்தம்பெற்றவனென வெளியிட்டது, சீதைக்குத் தன்னிடம் ஐயமுண்டாகாமைப் பொருட்டு. சீதை உயிர்விடத்துணிந்ததையறிந்த அநுமான், என் செய்வதெனப்பலவகையாக ஆலோசித்துப் பின்பு மறைந்தபடியே மனிதவாக்கினால் இராமனது வரலாற்றை ஆதிதொடங்கிக்கூறித் தன்னையும் இன்னானெனத் தெரிவித்தானென முதனூல் கூறும். தொழாநின்று என்பது, தொழுது எனத் திரிந்துநின்றது;"தொழுதெழுவாள்" என்ற திருக்குறளிற் போல. பி - ம்:—[1]கருத்தின். [2]அருட்டூதன். (510)

23. அடைந்தனெ னடியனே னிராம னாணையால்
குடைந்துல கனைத்தையு நாடுங் கொட்பினால்
மிடைந்தவ ருலப்பிலர் தவத்தை மேவலான்
மடந்தைநின் சேவடி வந்து நோக்கினேன்.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மடந்தை - மடந்தையே! அடியனேன்-(நினது)அடியவனாகிய யான், இராமன் ஆணையால் - இராமபிரானது கட்டளையால், அடைந்தனென் - (இங்கு) வந்துசேர்ந்தேன்; உலகு அனைத்

தையும் - எல்லாவுலகங்களையும், குடைந்து - அரித்து [சிறிதிடமும் விடாது செவ்வையாக], நாடும் - (உன்னைத்) தேடிப்பார்க்க வேண்டுமென்கிற, கொட்பினல்- கோட்பாட்டினல், மிடைந்தவர் - (ஆங்காங்கு) நெருங்கிச்சென்ற வாநரவீரர், உலப்பு இலர் - முடிவில்லாதவராவர்; (அவர்களுள் யான்), தவத்தை மேவலால் - (முற்பிறப்பில்) நல்வினையைச் செய்திருந்ததனால், நின் சே அடி - உனது சிவந்த திருவடிகளை, வந்து நோக்கினேன் - (இங்கு) வந்து தரிசிக்கப்பெற்றேன்: (எ - று.)

கொட்பு - கொள்கை; 'பு' விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். 'தவத்தை மேவலால்' என்றதனால், மற்றைத்தூதர் யாவரும் என்னைப்போல உன்னைக்காணத் தவஞ்செய்தவரல்லர் என்றதாம். மடந்தை - அண்மைவிளி. (511)

24.—அநுமான் இராமன் வராமைக்குக் காரணங்கூறல்.

ஈண்டுநீ யிருந்ததை யிடரின் வைகுறும்
ஆண்டகை யறிந்திலனதற்குக் காரணம்
வேண்டுமே யரக்கர்நம் வருக்கம் வேரொடு
[1]மாண்டில வீதலான் [2]மாறு வேறுண்டோ.

(இ - ள்.) ஈண்டு - இங்கே, நீ—, இருந்ததை - இருப்பதை, இடரின் வைகுறும் ஆண்தகை - (உன்னைப்பிரிந்ததனாலாகிய) துன்பத்தில்தங்கியிருக்கிற ஆண்மைக்குணமுள்ள இராமபிரான், அறிந்திலன்-அறிந்தானில்லை: அதற்கு காரணம்-அங்ஙனம் அறியானென்பதற்குக் காரணம் [தகுந்தசாட்சியம்], வேண்டுமே - சொல்லவேண்டுமோ? [தானே விளங்குதலால் சொல்லவேண்டா என்றபடி]; (அச்சாட்சி), அரக்கர்தம் வருக்கம் - ராக்ஷசர்கூட்டம், வேரொடு மாண்டில - அடியோடு அழிந்தனவில்லை (என்பதே); ஈது அலால் - இதுவே யல்லாமல், மாறு - (இதற்கு) மாறாக, வேறு - வேறுசாட்சியும், உண்டோ - உள்ளதோ? [இல்லை]; (எ - று.)—இதனால், இராமபிரான் இலங்கையில்வந்து தன்னை மீட்டுக்கொண்டு செல்லாமையைப்பற்றிச் சீதை பலவாறாகக் கொண்ட சங்கையை அநுமான் ஒழித்தனன்.

ராக்ஷசராசதானியாகிய இவ்விலங்கையில் நீ இருப்பதை இராமபிரான் அறிந்திருப்பானானல் அப்பொழுதே சகல ராக்ஷசரையும் சங்காரஞ் செய்திருப்பான்; அது செய்யக் காணாமையாலே, அவன் அறிந்திலனென்று ஊகித்துணரலாம் என்பதாம். பிரிவுத்துயர் மகாவீரனான இராமபிரானையும் வருத்துமென்பான், 'இடரின் வைகுறுமாண்டகை' என்றான். பி - ம்:—[1]மாண்டிலது. [2]மற்று. ()

25.—அநுமான் தன்னைப்பற்றி ஐயுறவேண்டா எனல்.

ஐயுற லுளதடை யாள மாரியன்
மெய்யுற வுணர்த்திய வுரையும் வேறுள
கையுறு [1]நெல்லியங் கனியிற் காண்டியால்
நெய்யுறு விளக்கனாய் நினையல் வேறென்றான்.

(இ - ள்.) நெய் உறு விளக்கு அனாய்-நெய்நிறைய வார்க்கப் பெற்றுள்ள விளக்குப்போன்ற திருமேனி விளக்கத்தையுடைய வளே! ஐயுறல்-(என் விஷயத்தில்) சந்தேகங்கொள்ளவேண்டா: அடையாளம்-(உனது சந்தேகத்தை நீக்கத்தக்க இராமபிரான் கொடுத்தருளிய) அடையாளம், உளது-(என்னிடத்தில்) உள்ளது; ஆரியன்-பெரியோனாகிய இராமபிரான், மெய் உற-உண்மை விளங்கும்படி, உணர்த்திய-சொல்லியனுப்பின, உரைஉம்-(அடையாள) வார்த்தைகளும், வேறு உள-வேறே உள்ளன: (அவற்றையெல்லாங் கொண்டு), கைஉறு நெல்லி அம் கனியின்-உள்ளங் கையிற் பொருந்திய அழகிய நெல்லிக்கனியைப்போல, காண்டி-(நீ என்னை ஐயமற) உணர்வாயாக; வேறு நினையல்-(என்னைப் பற்றி) வேறுவகையாக எண்ண வேண்டா, என்றான்-என்று கூறினன் (அநுமான்); (எ - று.)

'அடையாளம்உளது' என்றது, இராமபிரானது பெயர் பொறித்த மோதிரத்தை. 'உணர்த்தியவுரையும் வேறுள' என்றது, இராமபிரானுக்கும் சீதைக்கும் தெரிந்துள்ளவையான கிழ்நடந் துள்ள சில வரலாறுகளை: அவற்றை இப்படலத்தின் 60-ஆம் செய்யுள் முதலாக அநுமான் கூறுமாறு காண்க, கையுறு நெல்லிக் கனி கரதலாமலகமெனப்படும்: இது, முற்றும் நன்றாக விளங்கு தலில் உவமம். வேறுநினையல்-'இராவணன் என்னை ஏமாற்றுதற் காக இவ்வண்ணம் இராமதூதனென்று போலிப்பேரிட்டுக் கொண்டு வந்துள்ளானோ' என்று சங்கிக்கவேண்டா என்றபடி. ஆல்-ஈற்றசை. பி - ம்:—[1]நெல்லியிற்கடிது. (513)

வேறு.

26.—மூன்று கவிகள்-ஒருதொடர்: சீதை அநுமானை முதலிற் பலவாறு சங்கித்து ஒருவாறு தேறிப்பின்னர் யாரென்று வினவுதல்.

என்றவ [1]னிறைஞ்ச நோக்கி யிரக்கமு [2]முனிவு மெய்தி
நின்றவ னிருத னல்ல னெறிநின்று பொறிக ளைந்தும்
வென்றவ னல்ல னாகில் விண்ணவ னாக வேண்டும்
நன்றுணர் வுரையன் றூய னவையிலன் போலு மென்னா.

(இ-ள்.) என்று-என்று இவ்வாறுகூறி, அவன்-அவ்வநுமான், இறைஞ்ச - வணங்கிநிற்க,—(பிராட்டி), நோக்கி - (அவனைப்) பார்த்து, இரக்கம்உம் முனிவுஉம் எய்தி-கருணையையும் கோபத் தையும் (ஒருங்கு) அடைந்து, 'நின்றவன்-(எதிரில்) நின்றவன், நிருதன் அல்லன்-ராக்ஷசனல்லன்: நெறி நின்று பொறிகள் ஐந்து உம் வென்றவன்-நல்லொழுக்கத்தில் தவறாதுநின்று பஞ்சேந்திரி யங்களையும் அடக்கிச்சயித்த முனிவனாவன்; அல்லன் ஆகில்-அப் படியல்லாவிட்டால், விண்ணவன் ஆகவேண்டும்-தேவனாயிருக்கக் கூடும்; (ஏனெனின்,—இவன்), நன்று உணர்வு உரையன்-நல்லறி வைப் புலப்படுத்துகிற சொற்களையுடையவனும், தூயன்-பரி சுத்தமன முடையவனும், நவை இலன் போலும்-குற்றமில்லாத

தொழிலுடையவனுமாவன்போலும்,' என்று-என்று எண்ணி,—
(எ - று.)—இக்கவியிலுள்ள 'என்று' என்பது, 28-ஆங் கவியில்
'எனநினைத்து என்று-என்றாள்' எனத் தொடர்ந்து முடியும்.

வந்தவன் இராமபிரானது திருநாமத்தைச் சொல்லிவந்தமை பற்றி மனங்கனிந்து இரக்கத்தையும், இராவணனே இவ்வாறு மாறுவேடம் பூண்டு வஞ்சனைக்கருத்துடன் வந்துள்ளானெனக் கருதியமைபற்றிக் கோபத்தையும் சீதை முதலில் ஒருங்கே கொண்டனளென்க. நெறிநின்று பொறிகளைந்தும் வெல்லுதல்-தனதுநல்லுணர்வினால் மனத்தை நல்வழிப்படுத்திப் பொறிகளின் வழியே ஐம்புலன்களிற் போகவொட்டாது தடுத்தல்; இத்தன்மையன், ஜிதேந்திரியனெனப்படுவன்: பிராணிகளை அகப்படுத்தும் யந்திரங்கள்போல மனத்தை யகப்படுத்தலின், இந்திரியங்கள் பொறிகளெனப்படுமென்பர். மனம் வாக்குக்காயமென்னுந் திரிகரணங்களும் ஒத்துத் தூயனாகப்பெற்றவன் என்பது, நான்காமடியில் விளங்கும். இரண்டு மூன்றும் அடிகளிற் கூறியவற்றை ஈற்றடி சமர்த்தித்து நிற்பது, தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி: இதனை வடநூலார் காவ்யலிங்கமென்பர். போலும்-ஒப்பில் போலி. பி - ம்:—[1]இறைஞ்சி. [2]மெலிவும். (5:4)

27. அரக்கனே யாக வேறோ ரமரனே [1]யாக வன்றிக்
குரக்கினத் [2]தலைவ னேதா னாகுக கொடுமை யாக
இரக்கமே யாக வந்திங் கெம்பிரா னாமஞ் சொல்லி
[3]உருக்கின னுணர்வைத் [4]தந்தா [5]னுயிரிதி னுதவி யுண்டோ.

(இ - ள்.) (இவன்), அரக்கனே ஆக-ராக்ஷசனேயானாலும் ஆகட்டும்: வேறு ஓர் அமரனே ஆக-அன்றி ஒருதேவனானாலும் ஆகட்டும்: அன்றி-அல்லாமல், குரங்கு இனம் தலைவனே தான் ஆக-(இப்பொழுது காணப்படுகிறபடி) குரங்குக்கூட்டத்துக்குத் தலைவனேயானாலும் ஆகட்டும்: (இவனால் விளைவது), கொடுமை ஆக-தீமையேயானாலும் ஆகட்டும்: இரக்கமே ஆக-மனமிரங்கிச் செய்யும் நன்மையேயானாலும் ஆகட்டும்; இங்கு வந்து-இவ்விடத்தில் [எனது எதிரில்] வந்து, எம்பிரான் நாமம் சொல்லி-எனது தலைவனாகிய ஸ்ரீராமனது திருநாமத்தைச் சொல்லி, உணர்வை உருக்கினன்-என் அறிவை உருகச்செய்து, உயிர் தந்தான்-(போகிற) உயிரை(ப் போகவொட்டாது காப்பாற்றி)த் தந்தான்: இதின் உதவி உண்டோ-இதைக்காட்டிலும் (செய்யத்தக்கதோர்) உபகாரமும் உளதோ? [இல்லையென்றபடி]; (எ-று.)—எல்லாவுதவியினும் உயிருதவியே பெரியதென்பதாம்.

இச்செய்யுளினால், சீதை இராமபிரானிடத்துக் கொண்டுள்ள பேரன்பு நன்கு விளங்கும். உயிர்விடத்துணிந்த சீதைக்கு அநுமான் தக்ககாலத்தில் எதிர்பாராது வந்து ராமநாமோச்சாரணத்தாற் பிராணாபாயத்தை நீக்கினனாதலால், சீதை அவ்வுதவியை நன்குமதித்து 'இதினுதவியுண்டோ' என்றாள். 'அரக்கனே' முதலியவற்றிலுள்ள ஏகாரங்கள் - பிரிநிலையோடு தேற்றப்

பொருளை யுணர்த்தும். 'ஆக, 'ஆருக' என்ற வியங்கோள்வினை முற்றுக்கள் - விகற்பப்பொருளன. ஆகஎன்பது பலமுறை அடுக்கி வந்தது, சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. பி - ம்:—[1]அல்லை. [2]ஒருவனே. [3]உருக்கினை. [4]தந்தாய். [5]உயிர்க்கு. (515)

28. என[1]நினைத் தெய்த நோக்கி [2]யிரங்குமெ னுள்ளங் கள்ள
மனனகத் துடைய ராய [3]வஞ்சகர் மாற்ற மல்லன்
நினைவுடைச சொற்கள் கண்ணீர் நிலம்புகப் புலம்பா நின்றான்
வினவுதற் குரிய னென்னு வீரநீ [4]யாவ னென்றாள்.

(இ - ள்.) என நினைத்து - என்று எண்ணி, எய்த நோக்கி - (அநுமானைச்) செவ்வையாகப் பார்த்து, 'என் உள்ளம் - எனது மனம், இரங்கும் - (இவன் விஷயத்தில்) இரங்குகின்றது; (இவன்), மனன் அகத்து கள்ளம் உடையர் ஆய - (தமது) மனத்திற் கபடத்தையுடையவராகிய, வஞ்சகர் - வஞ்சகத்தையுடைய அரக்கரது, மாற்றம் - வார்த்தைபோன்ற வார்த்தையை, அல்லன் - உடையனல்லன்; நினைவு உடை சொற்கள் - (நல்ல) எண்ணத்தையுடைய சொற்களோடு, கண் நீர் நிலம் புக - கண்ணினீர் பூமியிற்பெருகும்படி, புலம்பாநின்றான்-(எனது வருத்தத்தைப் பார்த்துப்பொறாது) அழாநின்றான்: (ஆதலால்), வினவுதற்கு உரியன் - (நீ யாவனென்று நான்) விசாரித்தற்கு உரியவனாவன்,' என்னு - என்று எண்ணி, 'வீர - வீரனே! நீ—, யாவன் - யார்?' என்றாள் - என்று வினவினாள்; (எ - று.)

"ஸதாம்ஹி ஸந்தேஹபதேஷு வஸ்துஷு, ப்ரமாண மந்த: கரண ப்ருவ்ருத்தய: [நல்லோர்க்குச் சந்தேகாஸ்பதமான விஷயங்களில் மனப் போக்குக்களே நிர்ணயிப்பதற்கு உரிய அறிகுறியாம்]" என்பவாதலால், சீதை, அநுமான்மீது தன்மனமிரங்கித் தெளிந்தமையையும் தான் வினவத்தகுதியுடையனாதற்கு அறிகுறியாகக்கொண்டனள். பிரதியக்ஷபிரமாணத்தால் அன்புடைமையை அறிய முடியாமையால், அநுமாநபிரமாணத்தால் அறிந்தனளென்க. பி - ம்:—[1]உரைத்து. [2]இரங்குவான். [3]வஞ்சகமன்றம். [4]யாரை. (516)

29.-இதுமுதல் எட்டுக் கவிகள்-அநுமான் தான் அங்குவந்த வரலாற்றைச் சீதைக்கு விவரித்துக் கூறுதலை யுணர்த்தும்.

ஆயசொற் றலைமேற் கொண்ட வங்கைய னன்னை நின்னைத்
தூயவன் பிரிந்த பின்பு தேடிய துணைவன் றெல்லைக்
காய்கதிர்ச் செல்வன் மைந்தன் கவிக்குல [1]மவற்றுக் கெல்லாம்
நாயகன் சுக்கி ரீவ னென்றுள னவையிற் றீர்ந்தான்.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஆய சொல் - அந்தப்பிராட்டி வார்த்தையையும், அம்கை - (தனது) அழகியகைகளையும், தலைமேல் கொண்டவன் -

தலைமேற் கொண்டவனாய்,—(அநுமான் சீதையை நோக்கி,)— அன்னை - தாயே! நின்னை - உன்னை, தூயவன் - பரிசுத்தகுணமுடைய இராமபிரான், பிரிந்த பின்பு—, தேடிய - தேடிப்பெற்ற, துணைவன் - சிநேகிதனும், தொல்லை காய் கதிர் செல்வன் மைந்தன் - பழமையான சுடுகிற கிரணங்களைச் செல்வமாகவுடைய சூரியனது குமாரனும், கவி குலம் அவற்றுக்கு எல்லாம் நாயகன் - குரங்குக்கூட்டங்கட்கெல்லாந் தலைவனும், நவையின் தீர்ந்தான் - குற்றத்தினின்று நீங்கினவனுமாகிய, சுக்கிரீவன் என்று - சுக்கிரீவனென்று பெயர் சொல்லப்பட்டு, உளன் - (ஒருவன்) உள்ளான்; (எ - று.)

பிராட்டிவார்த்தையைச் சிரஸாவகித்துக் கௌரவித்துக் கைகளைத் தலைமேற்குவித்துத் திரியங்க நமஸ்காரஞ்செய்துகொண்டு அநுமான் விடைகூறுவானாயின னென்பது, முதலடியின் கருத்து. 'தலைமேற்கொண்ட' என்பது - முன்னுள்ள 'ஆயசொல்' என்பதனோடும், பின்னுள்ள 'அங்கை' என்பதனோடும் சென்று இயைவது, இடைநிலைத் தீவகம். பி - ம்:—[1]அதனுக்கு. (517)

30. மற்றவன் முன்னோ னந்நா ளிராவணன் வலிதன் வாலின்
இற்றுகக் கட்டி யெட்டுத் திசையினு மெழுந்து பாய்ந்த
வெற்றியன் [1]றேவர் வேண்ட வேலையை விலங்கன் மத்தில்
[2]சுற்றிய நாகந் தேய வமுதெழக் கடைந்த தோளான்.

(இ - ள்.) அவன் முன்னோன் - அச்சுக்கிரீவனுக்கு மூத்தவனாகிய வாலி,—அ நாள் - முற்காலத்தில், இராவணன் வலி இற்று உக - இராவணனது பலம்முழுவதும் அழிந்தொழியும்படி, தன் வாலின் கட்டி - தனதுவாலினால் (அவனை) இறுக்கிப்பிணித்துக் கொண்டே, எட்டு திசையின்உம் - எட்டுத்திக்குகளிலும், எழுந்து பாய்ந்த - தாவிச்சென்ற, வெற்றியன் - சயத்தையுடையவன்: தேவர் வேண்ட - தேவர்கள் பிரார்த்தித்ததனால், வேலையை - திருப்பாற்கடலை, விலங்கல் மத்தில் சுற்றிய நாகம் தேய அமுது எழ கடைந்த - மந்தரகிரியாகிய மத்திலே (கடைகயிறாகச்) சுற்றின (வாசுகியென்னும்) பாம்பு உடம்புதேயும்படியும் அமிருதம் தோன்றும்படியும் கடைந்த, தோளான் - தோள்வலிமையையுடையவன்; (எ - று.)

முன்னோன் - முன்பிறந்தவன்; தமையன். ருக்ஷரஜஸ்என்னும் பெண்குரங்கின் வாலைக் கண்டு காதல்கொண்ட இந்திரனுக்கு அதனிடத்திற் பிறந்தவன், வாலியெனப் பெயர்பெற்றான். அந்நாள் - இராவணன் திக்குவிசயஞ் செய்துவந்தகாலத்தில். ராவணன் என்ற வடமொழிப்பெயர் - கூச்சலிடுபவ னென்றும், கூச்சலிடச் செய்பவனென்றும் பொருள்படும்; சிவபிரானது கைலாசமலையைப் பெயர்க்கத்தொடங்கி அதன்கீழ்த் தன்கைகள் அகப்பட்டு நசுக்குண்டபோது பேரிரைச்சலிட்டதனாலும், தனதுகொடிய செய்கைகளால் உலகத்தைக் கதறச் செய்ததனாலும், இவனுக்கு இப்பெயர்.

இராவணன் ஒருகாலத்தில் வாலியோடு போர்செய்யும்பொருட்டுக் கிட்கிந்தா பட்டணஞ்சேர்ந்தான். அப்போது அவன் அங்கு இல்லையென்றும், வழக்கப்படி நாற்கடலிலும் நீராடி நித்திய கருமம் முடிக்கச் சென்றுள்ளானென்றும் அறிந்து, தென்கடற் கரைக்குச் சென்று, அங்கு மந்திரஜபஞ்செய்துகொண்டிருந்த வாலியைப் பார்த்து, அவனைத் தந்திரமாக எளிதிற்பிடித்துக் கொள்ளும்பொருட்டு அடியோசைப்படாமல் மெதுவாய்நடந்து அவன்பின்னே சேர்ந்தான். அதனைக் கீழ்க்கண்ணாற் கண்ட வாலி, ஜாக்கிரதைப்பட்டு, கிட்டவந்து தன்னைக்கட்டியவுடனே இராவணனைக் கைகளால் இடுக்கி வாலினால் சுற்றிக்கொண்டபடியே ஆகாயமார்க்கமாய்ச் சென்று மற்றைக்கடல்களிலுஞ் சேர்ந்து நியமங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு தனது நகரமடைந்து இவனைக் கீழே உதறின னென்று அறிக. தேவர்களும் அசுரர்களும் ஒருங்குகூடிச் சாவா மருந்தாகிய அமிருதத்தைப் பெறுமாறு மந்தரமலையை மத்தாக நாட்டி வாசுகி நாகத்தைக் கடைகயிறாகப் பூட்டிச் சந்திரனை அடைதூணாக நிறுத்திப் பாற்கடலைக் கடைய முயன்றனர்: அப்போது இருபுறத்தாரும் அதனைக்கடையும்வலிமையிலராய் ஒடுங்கிநின்றனர்: அவ்வளவிலே, வானரராசனும் தேவேந்திரகுமாரனும் மகாபலசாலியுமான வாலி தான் நாள்தோறும் பலகடல்களினுஞ் சென்று வைதிக நித்தியகருமங்களை முடித்துவரும் வழக்கப்படி பாற்கடல் சென்றுசேர, தேவர்கள் அவனைச்சார்ந்து வேண்டிக்கொண்டனர்: அவன் சுராசுரர்களை விலக்கிவிட்டுத் தான் ஒருவனாகவே இருகைகளாலும் வாசுகியின் தலையையும் வாலையும் பிடித்து வலிய இழுத்து விரைவிற் கடையவே, அமிருதமெழுந்ததென்பது வரலாறு. (இது முதனூலாகிய ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்தில் இல்லையாயினும் புராணாந்தரங்களிலேயாதல், கல்பாந்தரத்திலேயாதல் உண்டென்றுகொள்க.) இச்சரித்திரத்தைக் காஞ்சிப்புராணத்து மணிகண்டேசுரப்படலத்திற் பரக்கக்காணலாம். பி - ம்:—[1] முன்னாள். [2] சுற்றிமா. (518)

31\. அன்னவன் றன்னை யுங்கோ னம்பொன்றா லாவி வாங்கிப்
பின்னவற் கரசு நல்கித் துணையெனப் பிடித்தா[1]னங்கள்
மன்னவன் றனக்கு நாயேன் மந்திரத் துள்ளேன் வானின்
நன்னெடுங் காலின் மைந்த னாமமு[2]ம னுமனென்பேன்.

(இ - ள்.) அன்னவன் தன்னை - அப்படிப்பட்ட வாலியை, உம் கோன் - உமதுநாயகனாகிய இராமபிரான், அம்பு ஒன்றால் - ஓரம்பினால், ஆவி வாங்கி - உயிரைக் கவர்ந்து [கொன்று], பின்னவற்கு அரசு நல்கி - அவன் தம்பியாகிய சுக்கிரீவனுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுத்து, துணை என பிடித்தான் - (உன்னைத்தேடுதற்கு அவனையே) துணையாகக் கொண்டான்: நாயேன் - நாய்போற் கடைப்பட்ட நான், நங்கள் மன்னவன் தனக்கு - எங்கள் அரசனான அச்சுக்கிரீவனுக்கு, மந்திரத்து உள்ளேன் - ஆலோசனைச்சபையிலுள்ளவன்: வானின் நல்நெடுங் காலின் மைந்தன் - ஆகாயத்திலுலாவுகிற நல்ல நீண்ட வாயுதேவனது புத்திரன்: நாமமும் -

(எனது) பெயரும், அநுமன் என்பேன்-அநுமானென்று சொல்லப் படுவேன்; (எ - று.)

கீழ் வாலியைச் சிறப்பித்துக்கூறி, இங்கு 'அன்னவன் தன்னை உங்கோ னம்பொன்ருலாவிவாங்கி' என்று கூறியதன் நோக்கம்,— இராவணனையழித்துத் தன்னைமீட்கும் ஆற்றல் இராமனுக்கு உண்டோ இல்லையோ என்னும் ஐயம் சீதைக்கு நிகழாதவாறு தேற்றுதற் கென்க. மந்திரத்துள்ளேன் - மந்திரத் தொழில்செய் பவன். பி - ம்:—[1]எங்கள். [2]அநுமனென்ருன். (519)

32. எழுபது வெள்ளங் கொண்ட வெண்ணன வுலக மெல்லாம்
தழுவிநின் றெடுப்ப வேலை தனித்தனி கடக்குந் தாள
குழுவின வுங்கோன் செய்யக் குறித்தது குறிப்பி னுன்னி
வழுவில செய்தற் கொத்த வாநரம் வானி னீண்ட.

(இ - ள்.) எழுபது வெள்ளம் கொண்ட எண்ணன - எழுபது வெள்ளமென்னுந் தொகையைக்கொண்டவையும்,உலகம் எல்லாம் தழுவிநின்று எடுப்ப- எல்லாவுலகங்களையும் ஒருசேரக் கைகளால் எடுக்க வல்லவையும், வேலை தனி தனி கடக்கும் தாள - கடலைத் தனித்தனியே தாண்டவல்ல கால்களையுடையவையும், வானின் நீண்ட-ஆகாயத்தினும் உயர்ந்தவையுமான, வாநரம்-குரங்குகள்,— உம் கோன் செய்ய குறித்தது - உமதுதலைவனுகிய இராமபிரான் செய்யநினைத்ததை, குறிப்பின் உன்னி-(முகம் கண் புருவம் முதலிய வற்றின்) குறிப்பினுல் ஆராய்ந்தறிந்து, வழு இல செய்தற்கு-(அக் காரியங்களைத்) தவருதனவாய்ச் செய்தற்கு, ஒத்த - மனம்ஒருமித் தவையாய், குழுவின - கூடியுள்ளன; (எ - று.)

அநுமான், துணைவலிச்சிறப்பை அறிவித்தற்கு, வாநரங்களின் வலிமை முதலியவற்றை எடுத்துக்கூறினனென்க. வெள்ளம்-ஓர் பெருந்தொகை; மிகப்பல அக்ஷௌஹிணி கொண்டது. (520)

33. துப்புறு பரவை யேழுஞ் சூழ்ந்தபா ரேழு மாழ்ந்த
ஒப்புறு நாகர் நாடு [1]மும்பரி னிப்பர் காறும்
இப்புறந் தேடி நின்னை யெதிர்ந்தில வென்னி னண்டத்து
அப்புறம் போயுந் [2]தேட வவதியி னமைந்து போன.

(இ - ள்.) (அவற்றில் பலவாநரங்கள்),—துப்பு உறு பரவை ஏழும் - பவழக்கொடிபொருந்தப்பெற்ற எழுகடல்களினும், சூழ்ந்த - (அக்கடல்களாற்) சூழப்பட்டுள்ள, பார் ஏழும் - ஏழு தீவுகளிலுமாக, இம்பர் காறும் - இந்தப்பூமியிலும், ஆழ்ந்த ஒப்பு உறு நாகர்நாடும் - கீழே ஆழ்ந்துள்ள (தனக்குத் தன்னையே) உவமையாகக் கொண்ட நாகலோகமாகிய பாதாளத்திலும், உம்ப ரின் - மேலுலகத்திலுமாக, இ புறம் - இவ்வண்டத்தில், தேடி - தேடிப்பார்த்து, நின்னை—, எதிர்ந்தில என்னின்-காணப்பெருதன வாயின், அண்டத்து அப்புறம்உம் - இவ்வண்டத்துக்கு அப்பா லுள்ள பகிரண்டங்களிலும், போய் தேட - சென்று தேடிப்

பார்க்கும்படி, அவதியின் அமைந்து, - ஒருகாலவெல்லையை உடன் பட்டு, போன - (அதற்குள் தேடிவருவதாகச்) சென்றுள்ளன;

துப்புறு-வலிமைமிக்க என்றுமாம். கடல் ஏழ்-உவர்நீர், கருப்பஞ்சாறு, மது, நெய், தயிர், பால், நன்னீர் இவற்றின்மயமானவை. பார் என்னும் சொல் நிலவுலகம் முழுதையுமேயன்றித் தன்கட் கூறுபட்ட நிலங்களை உணர்த்திநின்றது; "மாயோன் மேய காடுறையுலகம்" என்றவிடத்து 'உலகம்' என்பதுபோல. 'நாகர் நாடு' என்றது-கீழேழுலகங்களையும், 'உம்பர்' என்றது-பூமிக்கு மேலுள்ள ஆறு உலகங்களையும் உபலக்ஷணத்தாற் குறிக்கும். இந்தப் பதினான்கு உலகமுஞ் சேர்ந்ததே ஓரண்டமெனப்படுவது. அவதி-(கால) எல்லை; வடசொல். அவதியின் அமைந்தமையை, "ஒருமதி முற்றாதமுன் முற்றுதி ரிவ்விடைக், கொற்ற வாகையினீர்" என்றதனால் அறிக. பி - ம்:—[1]உம்பருமிம்பர்நாடும். [2]தேடுமவைதியையமைந்தவுன்னி. (521)

34. புன்றொழி லரக்கன் கொண்டுபோந்தநாள் பொதிந்து தூசிற்
குன்றினெம் மருங்கி னிட்ட வணிகலக் [1]குறியி னாலே
வென்றியா [2]னடியன் றன்னை வேறுகொண் டிருந்து கூறித்
தென்றிசை சேறி யென்றா னவனருள் சிதைவ தாமோ.

(இ - ள்.) புல் தொழில் அரக்கன் கொண்டு போந்த நாள்-இழிதொழிலையுடைய ராக்ஷசனாகிய இராவணன் (உன்னை) எடுத்துக் கொண்டு சென்ற காலத்தில், (நீ), தூசின் பொதிந்து-ஆடையில் முடிந்து, குன்றின் எம்மருங்கின் இட்ட-(ரிசியமூக) பருவதத்தில் எமது அருகிலே போகட்ட, அணிகலம்-திருவாபரணங்களின், குறியினால்-குறிப்பினால் [அவ்வாபரணங்களை நான் எடுத்துக்காட்டிச் சொன்ன அடையாளத்தினால்], வென்றியான்-வெற்றியையுடைய இராமபிரான், அடியன் தன்னை-(தனது) அடியவனாகிய என்னை, வேறு கொண்டு இருந்து-தனியே அழைத்து வேறிடத்தில் வைத்துக் கொண்டிருந்து, கூறி-(சில வார்த்தைகள்) சொல்லி, தென் திசை சேறி என்றான்-'(நீ) தெற்குத் திக்கை நோக்கிச் செல்வாயாக' என்று (எனக்குக்) கட்டளையிட்டருளினான்: அவன் அருள்-அவனது கருணை, சிதைவது ஆமோ-பழுதுடுவதாமோ? (எ - று.)—ஆகாதாதலால், அடியேன் உன்னை இங்குக் காணப்பெற்றேன் என்பதாம்.

சீதை சீலையில் முடிந்தெறிந்த அணிகலன்களை அநுமான் தந்து தன் மனத்துக்குத் தேறுதலை யுண்டாக்கினமைபற்றி, இராமபிரான் அவ்வநுமான்மீது மற்றையோரிடத்தினும் மிக்க நம்புதலையுடையனாயினனென்க. வென்றியான் அநுமானை வேறு கொண்டிருந்து கூறினமையை, கிழ்க்காண்டத்து நாடவிட்ட படலத்துக் காண்க; இதுபற்றியே, அநுமான் முன் தன்னை 'அருடேன்' என்று உரைத்ததும். அப்பொழுது கூறியன-அடையாள வார்த்தைகள். பி-ம்:—[1]குறிப்பினாலே. [2]அடியனேனை. (522)

35. கொற்றவற் [1]காண்டுக் காட்டிக் கொடுத்தபோ தடுத்த தன்மை. பெற்றியி [2]னுணர்தற் பாற்றோ வுயிர்நிலை பிறிது முண்டோ, இற்றைநா ளளவு மன்னா வன்றுநீ [3]யிழித்து நீத்த, மற்றை நல் லணிகள் கா ணுன் மங்கலங் காத்த மன்னே.

(இ - ள்.) அன்னா-தாயே! கொற்றவற்கு-வெற்றியையுடைய இராமபிரானுக்கு, ஆண்டு-(சுக்கிரீவனோடு நட்புக்கொண்ட) அப்பொழுது, காட்டி கொடுத்தபோது-(நான் ஆபரணங்களை எடுத்துக்) காண்பித்து (அவன்கையிற்) கொடுத்த சமயத்தில், அடுத்த தன்மை-(அப்பிரானுக்கு) நேர்ந்த நிலைமை, பெற்றியின்-(நான் இப்பொழுது சொல்லும்) வகையினால், உணர்தல் பாற்றுஓ-அறியத் தக்க தன்மையுடையதோ? [கண்டிருந்தால்தான் உணர முடியும் என்றபடி]; உயிர் நிலை-(அப்பிரானது) உயிர் (உடம்பை விட்டு நீங்காமல்) நிற்றற்குக் காரணம், பிறிதுஉம் உண்டோ-(அவ்வாபரணங்களையன்றி) வேறொன்றும் உள்ளதோ? நீ—, அன்று-அந்நாளில், இழித்து நீத்த-கழற்றியெறிந்த, மற்றை நல் அணிகள்-மற்றைச் சிறந்த ஆபரணங்களே, உன் மங்கலம்-உனது மங்கல நாணை [திருமங்கலியத்தை], இற்றை நாள் அளவுஉம்-இன்றைத்தினம் வரையிலும், காத்த-காப்பாற்றின; (எ - று.)

தன்வரலாறு கூறிவந்த அநுமான் இராமபிரானது செய்தியை இடைப்பிறவரலாகக்கூறியது-இராமபிரான் தன்மீது மிக்க அன்பு உடையனென அறிந்து சீதை மனந்தேறியிருத்தற்பொருட்டும், தான் இராமபிரானுக்கு அந்தரங்கன் எனச் சீதைக்கு உணர்த்துதற் பொருட்டுமென்க. அவ்வாபரணங்களைக் கண்டதனாலேயே உன்னைப்பிரிந்து இத்தனை நாளாயும் இராமபிரான் உயிர் வைத்திருக்கின்றனர்; காணாவிடின் அன்றேஉயிரிழந்திருப்பரென்பதாம்; உனக்கு மாங்கலியத்தைக்கொடுத்தது மற்றையணிகளே, என்கிறான். இராமன் இறந்துபடுவனென்பதை வாயினாற் சொல்லக்கூசி "உன்மங்கலங் காத்த" என வேறு வகையாக் கூறினது-பிறிதினவிற்சியணி. ஆண்டு-அவ்விடத்தில் [ரிசிய மூக கிரியில்] என்றுமாம். மற்றை என்னும் இடைச்சொல்-சுட்டியதற்கு இனமான பொருளுள்ளது. பி - ம்:—[1]கொண்டுகாட்டி. [2]உணரப். [3]கழித்து. (523)

36. ஆயவன் றன்மை நிற்க [1]வங்கதன் வாலி மைந்தன்
[2]ஏயவன் றென்பால் வெள்ள மிரண்டினோ [3]டெழுந்து சேனை
[4]மேயின படர்ந்து தீர வலையவன் விடுத்தா னென்னைப்
பாய்புன லிலங்கை மூதூர்க் கென்றனன்; [5]பழியை வென்றான்.

(இ - ள்.) ஆயவன் தன்மை நிற்க-அந்த இராமபிரானது தன்மை (இவ்வாறு) இருக்கட்டும்; வாலி மைந்தன்-வாலியின் புதல்வனாகிய, அங்கதன்-அங்கதனென்பவன், ஏயவன்-(இராமபிரான் கட்டளைப்படி சுக்கிரீவனால்) ஏவப்பட்டவனாய், தென்பால்-தெற்குத்திக்கை நோக்கி, இரண்டு வெள்ளம் சேனையோடு எழுந்து படர்ந்து-இரண்டு வெள்ளமென்னுந் தொகையுடைய சேனை

யுடனே (கிஷ்கிந்தாநகரத்தினின்று) புறப்பட்டுச் சென்று,— மேயின - பொருந்திவந்தனவான அந்தச் சேனைகள், திர- (கடலைக்கண்டு) பின்வாங்கிநிற்க,—அனையவன் - அந்த அங்கதன், என்னை—, பாய் புனல் இலங்கை முதுஊர்க்கு-பாயும் இயல்புள்ள கடல்நீராற் சூழப்பட்ட பழமையான இலங்காநகரத்திற்கு, விடுத்தான் - அனுப்பினன், என்றனன் - என்று கூறினன்; (யாவனெனில்,—) பழியை வென்றான் - பழிக்கப்படுவனவாகிய (காமம் முதலிய) குற்றங்களைச் சயித்தவனான அனுமான்; (எ - று.)

கடல்கடந்து இலங்கைசென்று செய்திதெரிந்து மீண்டுவரும் வலிமை தமக்கு இல்லாமையை அங்கதன் முதலிய வாநரவீரர் தெரிந்து சொல்ல, பின்னர் ஜாம்பவான் தூண்டியதனால் அநுமான் கடல் கடக்க உடன்பட்டனனென்க. ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமாக [தொட்டதைத்தொட்டு]க்கீழ் இராமபிரானது வரலாற்றை யுணர்த்தினமையால், 'ஆயவன் றன்மைநிற்க' எனவேண்டிற்று. அங்கதன் வாலிக்குத் தாரையினிடம்பிறந்தகுமாரன். தெற்கு நோக்கிச்சென்ற வாநரவீரர்க்குத் தலைவனான இவ்வங்கதன் தன்னை ஏவாதிருக்கவும், அநுமான் தன்னை ஏவினதாகக் கூறினது, தான் கடல் கடக்கச் செல்கையில் அதற்கு உடன்பட்டிருந்தமைபற்றி. பி - ம்:—[1]அருக்கன் சேய்மைந்தன்சேயை. [2]ஏயின, ஏயினன். [3]எழுந்த. [4]மேயினன்புணரி தீரத்திருந்தவன், மேயினன் தொடர்ந்து. [5]பழிப்பிலாதான். (524)

37.-அநுமான்வார்த்தையைக் கேட்டு மகிழ்ந்த சீதை அவனை நோக்கி 'இராமபிரான் திருமேனியழகைக் கூறு' எனல்.

[1]எய்தவ னுரைத்த லோடு [2]மெழுந்துபே ருவகை [3]யேற
வெய்துற லொடுங்கு மேனி வானுற விம்மி யோங்கி
உய்தல்வந் [4]துற்ற தோவென் றருவிநீ ரொழுகு கண்ணாள்
ஐயசொ லையன் மேனி யெப்படிக் கறிதி யென்றாள்.

(இ - ள்.) எய்து அவன் - (தூதாக) வந்த அவ்வநுமான், உரைத்தலோடும் - (இவ்வாறு) கூறினமாத்திரத்தில்,—(சீதை), பேர் உவகை எழுந்து ஏற - (தன்மனத்திற்) பெருங்களிப்பு உண்டாகி வளர, வெய்து உறல் ஒடுங்கும் மேனி வான் உற விம்மி ஓங்கி - வெப்பமுடையதாகிய துன்பத்தை யடைந்ததனால் வாடிப் போன தன்உடம்பு பருமையை யடையும்படி பூரித்து உயர்ந்து, உய்தல் வந்துஉற்றதுஓ என்று - '(துன்பம்நீங்கி) உயிர்பிழைக்குங் காலமும் (எனக்கு) வந்துபொருந்தியதோ!' என்று வியந்துகூறி, நீர் அருவி ஒழுகு கண்ணாள் - கண்ணீர் அருவிநீர்ப்பெருக்குப் போலப் பெருகுகின்ற கண்களை யுடையவளாய், 'ஐய-பெரியவனே! ஐயன் மேனி - இராமபிரானது திருமேனியை, எப்படிக்கு அறிதி- எந்தவிதமாக அறிகிறாய்? சொல் - சொல்வாயாக,' என்றாள் - என்று வினவினாள்; (எ - று.)

பிரிவினால் மெலிந்துகிடந்த மேனி பூரித்தமையை உயர்வு நவிற்சி வகையால் 'வானுறவிம்மியோங்கி' என்றாரென்னலாம்.

ஓகாரம் - மகிழ்ச்சி. இங்குக்கூறிய கண்ணீர், ஆநந்தபாஷ்பம். ஐயசொல் ஐயன் மேனி என்பதற்கு, அழகிய சொற்களையுடைய இராமபிரானது திருமேனி யென்றுமாம். தனது கண்ணுற் காண இப்பொழுது கூடாவிடினும் கேட்டாவது சிறிதுமகிழலா மென்னுங் கருத்தோடு 'எப்படிக்கு அறிதி' என வினவினளென்க; இதில், அவ்வநுமானது தன்மையை ஆராயுமாறும் அடங்கும். "படிகண்டறிதியே பாம்பணையினுன்புட், கொடி கண்டறிதியே கூறாய்" என்றது, இங்கு நினைவிற்கு வருகின்றது. பி - ம்:— [1]எய்தின. [2]எழுந்த. [3]பொங்கி. [4]உற்றவோ. (525)

38 —அநுமான் இராமனது திருமேனியழகை வருணிக்கத் தொடங்குதல்.

[1]படியெடுத் துரைத்துக் காட்டும் படித்தன்று படிவம் [2]பண்பின்
முடிவுள [3]வுவம மெல்லா மிலக்கண [4]மொழியு முன்னர்த்
துடியிடை யடையா ளத்தின் [5]றொடரவை தொடர்தியென்னு
அடிமுதன் [6]முடியின் காறு மறிவுற வநுமன் [7]சொல்வான்.

(இ - ள்.) 'துடி இடை - உடுக்கைபோன்ற இடையையுடையவளே! படிவம் - (இராமபிரானது) திருமேனி, படி எடுத்து உரைத்து காட்டும் படித்து அன்று - உபமானம் எடுத்துச் சொல்லிக்காட்டுந் தன்மையையுடையதன்று; (ஏனெனில்,—), பண்பின் முடிவு உள உவமம் எல்லாம் - (தமது இயற்கைக்குணங்களில் சிறிதும்குறைவுபடாது) நிறைந்துள்ள உபமானப் பொருள்கள் யாவும், முன்னர் - (இராமபிரானது திருவுருவத்தின்) முன்னே, இலக்கணம் ஒழியும் - (தம்தமது) உவமைத்தன்மை குன்றி நிற்கப்பெறும் [உவமையாகமாட்டா]; (ஆகையால்), அடையாளத்தின் தொடர் அவை - (யான் கூறிவரும்) அடையாளங்களின் தொடர்ச்சியைக்கொண்டே, தொடர்தி-(அவ்வடிவத்தின் அமைதியைப்பற்றி எனது கருத்து இவ்வாறென்று) ஊகித்துணர்வாய்', என்னு - என்றுசொல்லி, அநுமன்—, அடி முதல் முடியின் காறும் - திருவடிமுதல் திருமுடி ஈறுக, அறிவுற-(சீதை) அறிந்துகொள்ளும்படி, சொல்வான் - சொல்பவனானன்; (எ - று.) —அவற்றை, மேல் இருபதுகவிகளிற் காண்க.

'படியெடுத்துரைத்துக்காட்டும்படித்தன்று' என்ற முதல் வாக்கியத்தைப் பின்வாக்கியம் சமர்த்தித்து நின்றது, **தொடர் நிலைச்செய்யுட்குறியணி.** பண்பு - உவமையாவதற்கு உரிய குணம். தமக்கு இருக்க வேண்டிய குணங்களிற் சிறிதும் குறைபாடின்றி நிறைந்திருப்பினும் உபமானப்பொருள்கள், இராமபிரானது திருவுருவத்திற்கு உபமானமாயிருக்குந்தன்மையைத் தாங்கள் சிறிதும் பெறமாட்டா என்பது, இரண்டாமடியின் கருத்து; இதனால் இராமபிரானது திருவுருவப்பொலிவு நன்கு விளங்கும். 'பண்பின்...தொடர்தி' என்பதற்கு - குணங்களின் எல்லையிலுள்ளவையாகிய பல உபமானங்களால் (அத்திருமேனியின்) லக்ஷணங்களை யான் சொல்லும் முன்னமே [சொல்லிவரும் அப்பொழு

தப்பொழுதே] அவ்வடையாளங்களினால் அறியத்தக்க அத்திருவவயவங்களை அறிவாயாக என்றலும் ஒன்று. இனிக் கூறப்படும் இராம வருணனையாகிய பிரபந்தத்துக்கு இச்செய்யுளின் முதல் மூன்றடிகள் அவையடக்கமாய் அமைந்தன என்னலாம். பி - ம்:— [1]படியுரைத்தெடுத்து, படியெடுத்தேது. [2]மாண்பின். [3]உவமைக்கு. [4]உரைக்கின்முந்தத், உரைக்கின்முந்தாத். [5]தொடர்வையே. [6]முடியீருக. [7]சொன்னான். (526)

வேறு.

39.—திருவடிச் சிறப்பு.

சேயிதழ்த் தாமரை யென்று சேணுளோர்
ஏயின ரதன்றுணை யெளிய தில்லையால்
நாயகன் றிருவடி குறித்து நாட்டுறின்
பாய்திரைப் பவளமுங் குவளைப் [1]பண்பினும்.

இருபதுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) சேண் உளோர்-உயர்ச்சியையுடைய வித்துவான்கள், சேய் இதழ் தாமரை என்று ஏயினர்-(பாதங்கட்கு உவமைப்பொருள்) சிவந்த இதழ்களையுடைய [செந்] தாமரைமலரென்று நியமித்துவைத்தார்கள்: நாயகன் திரு அடி குறித்து நாட்டுறின் - இராமபிரானது திருவடிகளை உத்தேசித்து (உவமையை) நிலைநிறுத்தத் தொடங்கினால், அதன் துணை எளியது இல்லை-அச்செந்தாமரைமலரினளவுதாழ்வுடைய பொருள் ஒன்றும் இல்லை [திருவடிகட்கு முன் அச்செந்தாமரைமலர் மிகவுந்தாழ்ந்ததாம் என்றபடி]; (அன்றியும்), பாய் திரை பவளம்உம்- பாய்கின்ற அலைகளையுடைய கடலில் தோன்றுகிற பவழமும், குவளை பண்பின் ஆம் - (அத்திருவடியின் செம்மைக்கு முன்) நீலோற்பலமலர் போலக் கருநிறமுடையதாம்; (எ - று.)

இராமபிரானது திருவடிக்குத் தாமரையும் பவழமும் ஒப்பாகா என்பதாம்; **எதிர்நிலையணி**; மேல்வருவனவற்றிற்கும் இங்ஙனமே அணி கொள்க. செம்மைமென்மைகளால் தாமரையும், நிறத்தால் பவழமும் அடிக்கு உவமையாக் கூறப்படும். மூன்றாமடியை மத்திம தீபமாக முன் பின்வாக்கியம் இரண்டிலுங் கூட்டுக. 'பவளமுங் குவளைப்பண்பினும்' என்றது, பவழத்தோடு கருநெய்தல்மலர்க்கு நிறத்தில் எவ்வளவுவேறுபாடு உண்டோ, அவ்வளவு வேறுபாடு, இராமபிரானது திருவடியின் செந்நிறத்தோடு பவழத்தின் செந்நிறத்திற்கு உண்டு என்றவாறு. ஆல் - ஈற்றசை. பி - ம்:— [1]பண்பிற்றால். (527)

40.—திருவடிவிரல்களின் சிறப்பு.

தளங்[1]கெழு கற்பக முகிழுந் தண்டுறை
இளங்கொடிப் பவளமுங் கிடக்க வென்னவை
துளங்கொளி விரற்கெதி ருதிக்குஞ் சூரியன்
இளங்கதி ரொக்கினு மொக்கு மேந்திழாய்.

(இ - ள்.) ஏந்து இழாய்-தரித்த ஆபரணங்களையுடையவளே! தளம் கெழு கற்பகம் முகிழ்உம் - இதழ்களோடுகூடி விளங்குகின்ற கற்பகவிருக்ஷங்களின் செவ்வரும்புகளும், தண் துறை இளங்கொடி பவளம்உம்- குளிர்ந்த கடல்நீர்த்துறையில்தோன்றுகிற இளமையான பவழக்கொடியும், கிடக்க -இருக்கட்டும்; அவை என் - அவற்றாற் பயன் என்ன? [அவை திருவடி விரல்களுக்குச் சிறிதும் உவமையாகா என்றபடி]; உதிக்கும் - உதயமலையில் தோன்றுகின்ற, இளசூரியன் கதிர்-இளஞ் சூரியனது கிரணங்கள், துளங்கு ஒளி விரற்கு - விளங்கும் ஒளியையுடைய (இராமபிரானது) திருவடி விரல்களுக்கு, எதிர் ஒக்கின்உம் ஒக்கும் - உவமையாக (ஒருகால்) பொருந்தினாலும் பொருந்தும்; (எ - று.)

இளஞ்சூரியகிரணங்களும் திருவடிவிரல்கட்குச் செம்மைநிறத்தில் தக்கஉவமையாகாதென்றவாறு. 'கிடக்க' என்றது, அலட்சியத்தைக் குறிக்கும் ஒருசொல்விழுக்காடு. பி - ம்:—[1]கிளர். (528)

41.—திருவடிவிரல் நகங்களின் சிறப்பு.

சிறியவும் பெரியவு மாகித் திங்களோ
மறுவில [1]பத்துள வல்ல மற்றினி
எறிசுடர் வயிரமோ திரட்சி யெய்தில
அறிகிலெ னுகிர்க்கியா னுவம மாவன.

(இ - ள்.) சிறியஉம் - (சில) சிறியனவாயிருப்பவையும், பெரியஉம் - (சில) பெரியனவாயிருப்பவையும், ஆகி - இவ்வாறு வெவ்வேறு வகைப்பட்ட வடிவையுடையனவாய், மறு இல - களங்கமில்லாதனவாகிய, திங்கள் பத்துஓ - பத்துச் சந்திரமண்டலங்களோ, உள அல்ல - (உலகத்தில்) உள்ளனவல்ல; இனி—, எறிசுடர் வயிரம்ஓ - வீசுகின்ற ஒளியையுடைய வச்சிரமென்னும் இரத்தினமோ, திரட்சி எய்தில - திரண்ட வடிவத்தை அடைந்தன வில்லை; (ஆதலால்), உகிர்க்கு - (அப்பிரானது) திருவடிவிரல் நகங்களுக்கு, உவமம் ஆவன - உபமானமாவதற்கு ஏற்ற பொருள்களை, யான்—, அறிகிலென் - அறிகிறேனில்லை; (எ - று.)—மற்று - அசை; வினைமாற்றுமாம்.

சிறியனவும் பெரியனவுமான வடிவமுடையனவும் களங்கம் நீங்கினவுமாகி ஒருங்குகூடி நிலத்தில் விளங்குகிற பத்துப் பூர்ண சந்திரர்களும் இயல்பிலே திரண்டவடிவுள்ள பத்துவயிரக்கற்களும் உளவாயின், அவை, திருவடிநகங்கட்கு ஒருபடியொப்பாமென்ற கருத்து அமையக் கூறியிருப்பது, **உய்த்துணரவைப்பணி**. பி - ம்:—[1]தசமுள. (529)

42.—புறவடியின் சிறப்பு.

[1]பொருந்தில நிலனொடு போந்து கானிடை
[2]வருந்தின வெனினது நூலை மாறுகொண்டு
[3]இருந்தது நின்றது புவனம் யாவையும்
ஒருங்குடன் [4]புணர்வலீ துரைக்கற் பாலதோ.

(இ - ள்.) நிலனொடு பொருந்தில(து) - (அயோத்தியிலிருந்த பொழுது)தரையில் நடவாதிருந்ததும், (பின்பு), கானிடை போந்து வருந்தின(து) எனின் - காட்டில் நடந்துசென்று வருத்தமுற்ற தென்றாலும், அது - அப்(பாதங்களின்) புறவடி, நூலை மாறு கொண்டு இருந்தது-புத்தகத்தை ஒப்பாகக்கொண்டிருந்தது: (மேலும்), புவனம் யாவைஉம்-எல்லாவுலகத்தையும், ஒருங்கு உடன் புணர்வஃது-ஒருசேர(த் திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில்) சேர்தலையுடையதாய், நின்றது—; உரைக்கற்பாலதுஓ-(அதன் சிறப்புச்) சொல்லத் தக்கதோ? (எ - று.)

புறவடிக்குச் சுவடி வடிவில் உவமையாதலை "நாடும் புறவடியே நன்கமைந்த புத்தகமும்," "நூலெழுது புத்தகம்ஆமை புறவடி யொப்பாம்" என்பவற்றாலும் அறிக. நூலை மாறுகொண்டிருந்தது என்பதற்கு - சாமுத்திரிகசாஸ்திரலட்சணத்தையுங் கடந்து அதிக விலக்ஷணமாயுள்ள தென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். புணர்வஃது-புணர்வது என்பதன் விரித்தல் விகாரம்: இங்கு, ஆய்தம் உயிர்போலநின்றது. இச்செய்யுட்குத் திருவடியின் சிறப்பைத் தெரிவிப்பதாகப் பொருள்கூறுதல் பொருந்தாது; முன்னரே [39-ஆம் கவியில்] கூறியுள்ளதனால். பி-ம்:—[1]பொருந்திய நிலமிசை. [2]வருந்தியுமிலக்கணம். [3]இருந்தனவவன்பதம். [4]ஒளிப்பதை யொக்கற். (530)

43.—கணைக்கால்களின் சிறப்பு.

தாங்கணைப் பணிலமும் வளையுந் [1]தாங்கரா
வீங்கணைப் [2]பள்ளியா னெனினும் வேறினிப்
பூங்கணைக் காற்கொரு பரிசு தான்பொரும்
ஆங்கணைக் காவமோ வாவ தன்னையே.

(இ - ள்.) அன்னையே-தாயே! இனி—, அணை தாங்கு பணிலம்உம்-கடற்கரையில் தங்கும் இயல்புள்ள சங்கத்தையும், வளைஉம்-சக்கரத்தையும், தாங்கு-(திருக்கைகளில்) தரித்துள்ள, அரா வீங்கு அணை பள்ளியான் எனின்உம்-ஆதிசேஷனை(க் காற்று நிறைந்து) உள்பூரித்துள்ள படுக்கைமெத்தையாகவுடைய திருமாலே சொன்னாயினும், பொரும் கணைக்கு ஆம் ஆவம்-போர் செய்யும் அம்புகட்கு இருப்பிடமாகிய அம்பறாத்தூணி, பூ கணைக் கா்ற்கு-(இராமபிரானது) அழகிய திருக்கணைக் கால்களுக்கு, ஒரு பரிசுதான் ஆவது ஓ-(முழுவதும் ஒப்பாகாவிடினும்) ஒருபடியாக வாவது ஒப்பாகவல்லதோ? வேறு-வல்லதன்று; (எ-று.)—கணைக்கால்-முழங்காலின் கீழிடம்.

கணைக்காலுக்கும் அம்பறாத்தூணிக்கும் ஒப்புமை, வடிவில். இனி இச்செய்யுளுக்கு, கணைக்காற்கு ஒப்புமை சொல்லுமிடத்து அராப்பள்ளியான் எனினும் [திருமாலின் திருக்கணைக்காலேயானாலும்] வேறு ஒரு பரிசுதான் பொரும் [நேரான உவமையாகாது];

அதுவே அங்ஙனமானபோது, இனி அதற்கு அம்பறாத்தூணி உவமையாவதற்கு ஏற்றதாகுமோ? எனத் தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணியும் தோன்றுமாறு பொருள்கூறலும் பொருந்தும் இப்பொருளில், பொரும் என்பது-பொருவும் என்ற செய்யுமெனெச்சத்தின் விகாரம். அணை-கரைப்பொது. அணைதாங்கு-பணிலத்துக்குச் சாதியடை. தாங்கு-தங்கு என்பதன் நீட்டல். வளை-வட்டமாகவளைந்த வடிவுடையது எனச் சக்கரத்துக்குக் காரணக்குறி. காற்றை உணவாக உட்கொள்ளும் ஆதிசேஷனைப் படுக்கை மெத்தையாக வுடைமையால், திருமாலை 'வீங்கணைப்பள்ளியான்' என்றார். அணைப்பள்ளி-இருபெயரொட்டு இச்செய்யுளில் திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி காண்க. பி - ம்:—[1]தாங்குநீர். [2]பணிமிசை மேக மன்னவன். (531)

44.—தொடைகளின் சிறப்பு.

அறங்கிளர் பறவையி [1]னரச னாடெழில்
பிறங் [2]கெருத் தனையன பெயரும் பெற்றுடை
மறங்கிளர் மதகரி [3]கரமு நாணின
குறங்கினுக் குவமையிவ் வுலகிற் கூடுமோ.

(இ - ள்.) (இராமபிரானது திருத்தொடைகள்),—அறம்கிளர் பறவையின் அரசன்-தருமசொரூபியாய் விளங்குகின்றவனும் பறவைகட்கு அரசனுமான கருடபகவானது, ஆடு எழில்-நிரம்பிய அழகையுடைய, பிறங்கு எருத்து-விளங்குகிற பிடரியை, அனையன-ஒத்துவிளங்குகின்றன; பெயரும் பெற்று உடை-(திக்கஜங்களென்று) பெரும் பெயரையும் படைத்துள்ள, மறம் கிளர்-வலிமைமிகுந்த, மதம்-மதத்தையுடைய, கரி-யானைகளின், கரம் உம்-துதிக்கைகளும், நாணின-(அத்தொடைகட்கு ஒப்புமையாக மாட்டாது) வெட்கமடைந்தன; குறங்கினுக்கு-(இப்படிப்பட்ட) தொடைகளுக்கு, உவமை-(வேறு) உபமானம், இ உலகில் கூடும்ஓ-இந்த வுலகத்திற் கிடைக்குமோ? (எ - று.)

பறவையின் அரசன்-பக்ஷிராசன்; காசியபமுனிவர்க்கு விநதையினிடம் தோன்றியவன்; சூரியசாரதியான அருணனது தம்பி; திருமாலுக்கு வாகனமும் துவசமுமாயிருப்பவன். 'இவனை 'பெரிய திருவடி' என வழங்குவது, வைஷ்ணவ சம்பிரதாயம். கருடபகவான் வேதசொரூபியாதலால், 'அறங்கிளர் பறவையினரசன்' எனப்பட்டான். கரிகரம் திரட்சியாலும், நீட்சியாலும் உவமை. கரி-கரத்தையுடையது; (கரம்-துதிக்கை.) பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற பெரிய திருவடியின் பிடரியும் தெய்வத் தன்மையுள்ள திக்கஜங்களின்கரங்களுமே உவமையாமாதலால், 'குறங்கினுக்கு உவமை இவ்வுலகிற் கூடுமோ' என்றான். பொன்மயமாக விளங்குதலால், அவனது பிடரி 'பிறங்கெருத்து' எனப்பட்டது. 'பிறங்கெருத்தனையது' என்ற பாடத்துக்கு, எருத்தும் அத்தன்மையைத [ஒப்பாகாமையால் வெளகினத்த] எனப்பொருள்

காண்க. பி - ம்—[1]அரசின். [2]எருத்தமுமிளங்கதலிப்பெற்றியுர், எருத்தனையனவெவரும் பெற்றுடை. [3]கரத்தை. (532)

45.—திருவுந்தியின் சிறப்பு.

வலஞ்சுழித் தொழுகுநீர் [1]வழுங்கு கங்கையின்
பொலஞ்சுழி யென்றலும் புன்மை பூவொடு
நிலஞ்சுழித் தெழுமணி யுந்தி நேரினி
[2]இலஞ்சியும் போலும்வே றுவமை [3]யாண்டரோ.

(இ - ள்.) 'பூவொடு- தாமரைப்பூவோடு, நிலம் சுழித்து எழும் - எல்லாவுலகங்களும் ஒன்றுகூடி உண்டாகப்பெற்ற, மணி உந்தி- அழகிய கொப்பூழுக்கு, (உவமை), வலம் சுழித்து ஒழுகும் நீர் கங்கையின் வழங்கு பொலம் சுழி - வலப்பக்கமாய்ச் சுழிக்கப் பெற்றுப் பெருகுகிற நீரையுடைய கங்காநதியிற் பொருந்திய அழகிய நீர்ச்சுழியாம்,' என்றலும் - என்று சொல்லுதலும், புன்மை - இழிவாம்: இனி—, இலஞ்சிஉம் - மகிழம்பூவும், நேர் போலும் - (அதற்கு) ஒப்புப்போலும்! [அதுவும் ஒவ்வாது]: வேறு உவமை யாண்டு - (இதற்கு) வேறே உபமானம் எவ்விடத்தில் உள்ளது? (எ - று.)—அரோ - ஈற்றசை.

இராமபிரான் திருமாலின் திருவவதார மாதலால், அவனது திருநாபி, 'பூவொடு நிலஞ்சுழித்து எழு மணியுந்தி' எனப்பட்டது: உந்தி வலஞ்சுழிந்துள்ள தென்பதனை விளக்குதற்கு, அதன் உபமானத்தை, 'வலஞ்சுழித் தொழுகுநீர்க்கங்கையின்சுழி' என்றார்; 'கங்கையின் சுழி' என்றது, கம்பீரத்தோடு மிக்க தூய்மையுடைமையும் விளக்கும். "அங்கைபோல் வயிறணிந்த வலஞ்சுழியமைகொப்பூழ், கங்கையின்சுழியலைக்கும்" என்ற சிந்தாமணியும் அதனுரையும் இங்கு நோக்கத்தக்கன. இங்கு, 'நிலம்' என்றது, பல உலகங்கள் கூடிய அண்டவுருண்டையை. இலஞ்சி-மகிழமரம்: இது - இங்கு, அதன் மலர்க்கு முதலாகுபெயர். "உந்திமகிழம்பூ" என்பது, உவமானசங்கிரகம்; உம் - இழிவுசிறப்பு. 'நேர்போலும்' என்பது-நேரன்றென்று பொருள்படும்; இனி, ஒலிவேறுபாட்டால் எதிர்மறைப்பொருளுணர்த்தியதாகவும் கொள்ள இடமுண்டு. பி - ம்:—[1]வாங்கு. [2]இலஞ்சியும் பொருவும், இலஞ்சியம் போது. [3]யாவதோ. (533)

46.—திருமார்பின் சிறப்பு.

பொருவரு மரகதப் [1]பொலங்கொண் மால்வரை
வெருவுற விரிந்துயர் விலங்க லாகத்தைப்
[2]பிரிவற [3]நோற்றன [4]ளென்னிற் பின்னையத்
திருவினிற் [5]றிருவுளார் யாவர் தெய்வமே.

(இ-ள்.) தெய்வமே-குலதெய்வம் போன்றவளே! (இலக்குமி), பொரு அரு - ஒப்பில்லாத, பொலம் கொள் - அழகைக் கொண்ட, மால் - பெரிய, மரகதம் - மரகதரத்தினமயமான, வரை - மலை,

வெருவுற - அஞ்சும்படி, விரிந்து உயர் - (அதனினும்) அகன்று வளர்ந்துள்ள, விலங்கல் ஆகத்தை - மலைபோன்ற [எதற்கும் சலியாத] இராமபிரானது திருமார்பை, பிரிவு அற - பிரிதலில்லாமல், (எப்பொழுதும் கூடிவாழும்படி), நோற்றனள் - தவஞ் செய்தாள், என்னின் - என்றால், பின்னை - பின்பு, அ திருவினில்- அந்த இலக்குமியினும், திரு உளார் - மேன்மையுடையவர், யாவர் -எவர் (உளர்?) [எவருமில்லை]; (எ - று.)

திரு - எல்லாராலும் விரும்பப்படும் பேரழகுடையவளென இலக்குமிக்குக் காரணக்குறி. இங்ஙனம் பெருமையையுடைய அவ் விலக்குமியும் இத்திருமார்பின் சிறப்பு நோக்கி இதனை விட்டுப் பிரியாதிருக்குமாறு பெருந்தவஞ் செய்தன ளென்றால், இத்திருமார்பிற்கு ஒத்ததும் மிக்கதும் இல்லையென்பது, தானே பெறப்படும். இச்செய்யுளில், இலக்குமியின் சிறப்பைக் கூறியதாகத் தோன்றினும், சந்தர்ப்பத்தை நோக்கித் திருமார்பின் சிறப்பையே கூறியதாகக் கருத்துக்கொள்க. [3]நோற்றிலள்***[5] திருவிலார் என்ற பாடத்தில், பொருவு அரு ***உயர்விலங்கல் - (இப்போது இலக்குமி) விலகப்பெற்றதுமான, (இராமபிரானுடைய) சிறப்புற்ற, ஆகத்தை - மார்பை, என்றும் பிரியாதபடி இலக்குமி நோற்றிலளென்றால், பின்னை அத்திருவினில் திருவிலார் யாவர்? என்க. இப்பொருளில், உயர் ஆகம் என இயைக்க. இனி, தெய்வமே என்றது, துயரங்கண்டு இரங்குவார் கூறுவதுமாம்; இதனை உலகவழக்காலும் அறிக. முதற்பொருளில், விலங்கல் - இராமபிரானுக்கு உவமையாகுபெயர். **பி-ம்:—**[1]புயல்கொள். [2]பிரிவுற. [3]நோற்றுளள். [4]நின்னில். (534)

47.—திருக்கைகளின் சிறப்பு.

நீடுறு கீட்டிசை நின்ற யானையின்
கோடுறு கரமெனச் சிறிது கூறலாம்
தோடுறு மலரெனச் சுரும்பு சுற்றறுத்
[1]தாடொடு தடக்கைவே றுவமை சாலுமே.

(இ - ள்.) தோடுஉறு மலர் என - இதழ்கள் நெருங்கிய செந்தாமரைமலரென்று எண்ணி, சுரும்பு சுற்று அறு - வண்டுகள் சூழன்று மொய்த்தலை நீங்காத, தாள் தொடு தட கை- முழந்தாளை அளாவியுள்ள பெரிய (இராமபிரானது) திருக்கைகள்,—கீழ் திசை நின்ற யானையின் - கிழக்குத்திக்கில் நின்ற (ஐராவதமென்னும்) திக்கஜத்தினது, கோடுஉறு - தந்தங்கள் பொருந்திய, நீடு உறு- நீண்டுள்ள, கரம்- துதிக்கை(யை ஒத்திருக்கும்), என-என்று, சிறிது கூறலாம்-சற்றே (ஒருபடிஉவமை) சொல்லலாம்; (என்றால்), வேறு உவமை சாலுமே - வேறே உபமானம் சொல்லத்தகுமோ? [தகாது என்றபடி] (எ - று.)

கைகள் செந்தாமரை மலர்போலச் சிவந்திருத்தலும், முழந்தாள் வரையில் நீண்டிருத்தலும், உத்தமபுருஷலக்ஷணம். திருக்

கைகளைத் தாமரைமலரென மயங்கியதாகக் கூறியதனால், மூன்று மடி மயக்கவணியா மென்ப. தாள்-இங்கே முழந்தாள். சுற்று என்பதைத் தாளுக்கு அடையாக்கொள்ளுதலும் பொருந்தும். கிழ்+திசை=கீட்டிசை; இப்புணர்ச்சி "பதினெண்மெய்யெண்ணி ரண்டாய்த், தோன்றுடற் பின்னர்த் தகாரம்வரி னிரண்டுந் தொடர்பா, லான்ற வைந்தா முடலாம்" என்னும் வீரசோழியவிதியால் அமைந்தது; இனி, நிலைமொழியிற்று ழகரத்துக்கு ளகரம் போலியாய்ப் பின் இரண்டும் டகர மாத்திரிந்ததெனினும் அமையும்; மரூஉவுமாம். திசையானை-திக்கஜங்கள்; அவை-ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமநம், குமுதம், அஞ்சநம், புஷ்பதந்தம், சார்வபௌமம், சுப்பிரதிகம் என்பன: இவற்றைக் கிழக்கு முதலாக முறையேகொள்க. பி-ம்:—[1]தாடுறு. (535)

48.—திருக்கைந் நகங்களின் சிறப்பு.

பச்சிலைந் தாமரை பகல்கண் டாலெனக்
கைச்செறி முகிழுகிர் கனக னென்பவன்
வச்சிர யாக்கையை வகிர்ந்த வன்றொழில்
நிச்சய மன்றெனி னையம் [1]நீக்குமே.

(இ-ள்.) பசு இலை-பசுமையான இலைகளையுடைய, தாமரை-செந்தாமரையின், முகிழ்-அரும்பு, பகல் கண்டால் என-சூரியனைக் கண்டாற்போல [சூரியனொளியால் மலர்ந்த செந்தாமரைமலர் போல] (விளங்குகின்ற), கை-(இராமபிரானது) திருக்கைகளில், செறி-பொருந்திய, உகிர்-நகங்கள்,—கனகன் என்பவன் வச்சிரம் யாக்கையை வகிர்ந்த வல் தொழில்-(இவ்விராமபிரான் நரசிங்காவதாரத்தில்) இரணியனென்னும் அசுரனுடைய வச்சிரம்போலுறுதியான உடம்பை இடந்த வலிய செய்கை, நிச்சயம் அன்று எனின்-உண்மையோ அன்றோஎன (எவராயினும்) சந்தேகப்பட்டால், ஐயம்-(அவர்களுடைய) சந்தேகத்தை, நீக்கும்-நீங்கச்செய்யும்;

இராமபிரானது திருக்கைந்நகங்கள் இரணியனது மார்பையிடந்தகாலத்து அவ்வசுரனது இரத்தத்தாற் சிவந்தன போல எப்பொழுதும் சிவந்துள்ளன வென்பதாம். இராமபிரானும் திருமாலின் அவதாரமாதலால்,இங்ஙனங் கூறியது.பொன்னிற முள்ளவனாதல்பற்றி வந்த இரணியனென்ற பெயர்க்குப் பரியாயமாக 'கனகன்' என்றார். சூரியனைக்கண்டவுடன் மலர்தல் தாமரைக்கு இயல்பு. வச்சிரம்-வஜ்ரம். இது ஒளிக்கும் உவமையாம். முகிழ் உகிர் என்றே இயைத்து-பூ அரும்பு போன்ற உகிர் என்றுமாம். ஏ-தேற்றம். பி-ம்:—[1]நீங்குமே.

கனகனென்பவனது வச்சிரயாக்கையை வகிர்ந்த கதை:—தனித்தனி தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலிய பிராணிகளாலும் ஆயுதங்களாலும் பகலிலும் இரவிலும் பூமியிலும் வானத்திலும் வீட்டின் அகத்திலும் புறத்திலும் தனக்கு மரணமில்லாதபடி வரம் பெற்றவனும், இரணியாக்கனது உடன்பிறந்தவனுமான இரணியன்

தேவர் முதலிய எல்லார்க்கும்கொடுமை யியற்றித் தன்னையே கடவுளாக அனைவரும் வணங்கும்படி செய்துவருகையில், அவனது மகனான பிரகலாதாழ்வான் இளமை தொடங்கி மகாவிஷ்ணுபக்தனாய்த் தந்தையின் கட்டளைப்படி முதலில் அவன் பெயர் சொல்லிக் கல்வி கற்காமல் நாராயண நாமம் சொல்லி வரவே, கடுங்கோபங் கொண்ட இரணியன் பிரகலாதனைத் தன்வழிப் படுத்துவதற்குப் பலவாறு முயன்றபின், அங்ஙனம் வழிப்படாத அவனைக் கொல்லுதற்கு என்ன உபாயஞ்செய்தும் அவன் பகவானருளால் இறந்திலனாக, ஒரு நாள் சாயங்காலத்தில் தந்தை மைந்தனை நோக்கி 'நீ சொல்லும் நாராயணனென்பான் எங்கு உளன்? காட்டு' என்ன, அப்பிள்ளை "சாணினுமுளனோர் தன்மையணுவினைச்சத கூறிட்ட, கோணினுமுளன் மாமேருக்குன்றினுமுளன் இந்நின்ற, தூணினுமுளன் நீ சொன்ன சொல்லினுமுளன்" என்று சொல்ல, உடனே இரணியன் 'இங்கு உளனோ?' என்று சொல்லி எதிரிலிருந்த தூணைப்புடைக்க, அதனினின்று திருமால் மனிதருபமும் சிங்கவடிவமும் கலந்த நரசிங்கமூர்த்தியாய்த் தோன்றி இரணியனைப் பிடித்து வாயிற்படியில் தன் மடிமீது வைத்துக்கொண்டு தனது திருக்கைந்நகங்களால் அவன் மார்பைப்பிளந்து அழித்திட்டுப் பிரகலாதனுக்கு அருள் செய்தனன் என்பதாம். (536)

49.—திருத்தோள்களின் சிறப்பு.

திரண்டில வொளியில [1]திருவின் சேர்வில
முரண்டரு மேருவின் முறிய மூரிநாண்
புரண்டில புகழில [2]பொருப்பென் றொன்றுபோன்று
இரண்டில புயங்களுக் குவம மேற்குமோ.

(இ-ள்.) (இராமபிரானது திருத்தோள்கள் போல, மலைகள்), திரண்டில-நன்கு திரண்டுள்ளனவில்லை; ஒளி இல-ஒளியையுடையனவில்லை; திருவின் சேர்வு இல-வீரலட்சுமியின் சேர்க்கையையுடையனவில்லை; முரண் தரு மேரு வில் முறிய மூரி நாண் புரண்டில-வலிமை பொருந்திய மகாமேருகிரியாகிய வில் [சிவதநுசு] ஒடியும்படி வலிய நாணி புரளப்பெற்றனவில்லை; புகழ் இல-கீர்த்தியையுடையன வில்லை; ஒன்று போன்று இரண்டு இல-ஒன்றைப் போல இரண்டு இல்லை; (ஆதலால்), புயங்களுக்கு - அத்திருத்தோள்களுக்கு, பொருப்பு என்று உவமம் - மலைபோலுமென்று உவமை கூறுதல், ஏற்கும்ஓ - பொருந்துமோ? (எ - று.)— பொருந்தாதென்பதாம்.

இச்செய்யுளில் உபமானமாகிய மலையினும் உபமேயமாகிய தோள்களுக்குச் சிறப்புக் கூறியிருப்பது, வேற்றுமையணி. இராமபிரான் தனது தோள்வலியால் மிகச்சிறந்தசிவதநுசை முறித்தவாறுபோல மலைகளிலொன்றும் முறியாமையாலும், இத்தோள்களுக்கு உவமையாகாதென்பது கருத்து.

இராமபிரான் சிவதநுசை முறித்த கதை:—முன்னொருகாலத்தில் தெய்வத்தச்சனான விசுவகர்மனால் நிருமிக்கப்பட்ட மிகவலிய

இரண்டு விற்களில் ஒன்றை ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவும் மற்றொன்றைப் பரமசிவனும் எடுத்துக் கொண்டார்கள்; அவற்றில், சிவபிரானுடைய வில், மகாமேருகிரியின் அமிசமுடையது; அதனைக் கொண்டு அப்பெருமான் திரிபுரசங்காரமும் தக்ஷயாகவிநாசமுஞ் செய்திட்டான்; பின்பு ஒரு சமயத்தில் அவ்விற்களில் எது சிறந்த தென்று அறியவிரும்பிய தேவர்களின் வேண்டுகோளினால் ஹரிஹரர்கள் தம்மிற் போர்செய்கையில், சிவபிரான் எடுத்த வில் முறியவே, போர் நிறுத்தப்பட்டது. அவ்வில்லை அப்பெருமான் நிமிகுலத்துத் தேவராதனென்னும் மகாராசனிடம் ஒப்பிக்க, அவ்வரசன் அதனை வெகுஜாக்கிரத்தையாகப் பாதுகாத்துவந்தான்; பின்பு அக்குலத்தில் தோன்றிய சனகனென்னும் அரசன் யாகசாலையமைத்தற்காகப் பூமியை உழுதபொழுது அவ்வுழுபடைச் சாலில் தோன்றிய இலக்குமியமிசமான பெண்ணை அவ்வரசன் தனதுமகளாக்கொண்டு சீதை யென்று பெயரிட்டு வளர்த்து 'இச்சிவதநுசை யெடுத்து வளைத்து நாணேற்றியவனுக்கே இம்மகளைக் கொடுப்பேன்' என்று அதனைக் கந்யாசுல்கமாக நியமிக்க, பற்பலர் முயன்றும் முடியாதபின், திருமாலின் திருவவதாரமான இராமபிரான் அவ்வில்லையெடுத்து நாணேற்றுகையில் அவ்வில் முறிந்தது என்பதாம். மலைகளெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த வில்வடிவங் கொண்ட மேருமலையையே இத்தோள்கள் முறித்தன வென்றால், சாதாரணமான மலையை இவற்றிற்கு உவமையாகக்கூறுதல் சிறிதும் தகாது என்றவாறு. பி - ம்:—[1]திருவு. [2]பொருப்பொன்று.

50.—கழுத்தின் சிறப்பு.

கடற்படு பணிலமுங் கன்னிப் பூகமும்
மிடற்றினுக் குவமையென் [1]றுரைக்கும் [2]மெல்லியோர்
உடற்பட வொண்ணுமோ வுரகப் பள்ளியான்
இடத்துறை சங்கமொன் றிருக்க வெங்களால்.

(இ-ள்.) உரகம் பள்ளியான்-ஆதிசேஷனைச் சயனமாகவுடைய திருமாலினது, இடத்து - இடத் திருக்கையில், உறை-(எப்பொழுதும்) பொருந்தியுள்ள, சங்கம் ஒன்று - (பாஞ்சசனியமென்ற) சங்கு ஒன்று, இருக்க - (உவமைப் பொருளாகச் சொல்லுதற்குத்) தகுதியாயிருத்தலினாலே,—கடல்படு பணிலம்உம் - கடலிலுண்டாகிற (சாதாரண) சங்கமும், கன்னி பூகம்உம் - இளையபாக்குமரமும், மிடற்றினுக்கு - (இராமபிரானது) கழுத்துக்கு, உவமை-உபமானமாம், என்று உரைக்கும் - என்று சொல்லுகிற, மெல்லியோர் - சிற்றறிவுடையோரது கொள்கையை, உடற்பட - அங்கீகரிக்க, எங்களால்—, ஒண்ணுமோ - கூடுமோ? (எ - று.)

சாதாரண சங்கத்தையும் இளங் கமுகையும் இராமபிரானது திருக்கழுத்துக்கு உவமை கூறுவார் கொள்கையை மறுத்து நாங்கள், அவ்வெம்பெருமானது பாஞ்சஜந்யத்தையே அதற்கு உவமை கூறுவோமென்றவாறு. சாதாரணசங்கத்தினும் பாஞ்சஜன்யம் மிகச் சிறந்ததாகும். **கன்னி** - இளமைக்கு இலக்கணை.

கன்னிப் பூகம் - குலைதோன்றப் பெறாத கமுகு: "ஈனாத விளங் கமுகின் மரகதமணிக்கண்ணும்...கழுத்துக்கவின் சிறைகொண் டிருந்ததே" என்ற சிந்தாமணியும் அதனுரையுங் காண்க. சங்கு - வடிவத்துக்கும், கமுகு - வரையுடைமைக்கும் நெய்ப்பிற்கும், கழுத்துக்கு உவமை. மெல்லியோர்-அறிவீனர். உடற்பட-எதுகை நயம் நோக்கிய வலித்தல். பி - ம்:—[1]உரைப்பர். [2]வெள்ளி யோர்க்கு. (538)

51.—திருமுகத்தின் சிறப்பு.

அண்ணறன் றிருமுகங் கமல மாமெனிற்
கண்ணினுக் குவமைவே றியாது காட்டுகேன்
தண்மதி [1]யாமென வுரைக்கத் தக்கதோ
[2]வெண்மதி பொலிந்தது மெலிந்து தேயுமால்.

(இ - ள்.) அண்ணல்தன் - பெருமைக்குணமுடைய இராம பிரானது, திருமுகம் - மேன்மையையுடைய முகம், கமலம் ஆம் - தாமரைமலரை ஒக்கும், எனின் - என்றால், கண்ணினுக்கு-(அப்பி ரானது) திருக்கண்களுக்கு, வேறு யாது உவமை காட்டுகேன் - (அந்தத் தாமரைமலரை விட்டு) வேறு எதனை உபமானமாக எடுத்துக்காட்டவல்லேன்? வெள் மதி - வெண்ணிறமாகிய சந்திர னும், பொலிந்தது-(பதினாறுகலைகளும்) நிரம்பி விளங்கியிருந்தது, மெலிந்து தேயும் - (அவ்வாறே இராமல்) கலை குறைந்து (நாளுக்கு நாள் வடிவமும்) குறையப்பெறும்: ஆல் - ஆதலால், தண் மதி ஆம் என - (திருமுகம்) குளிர்ந்த சந்திரனை யொக்குமென்று, உரைக்க தக்கதோ - சொல்லத்தக்கதோ? [தக்கதன்றென்ற படி]: (எ - று.)

புண்டரீகாக்ஷன் என்று பெரியோர்களால் திருமாலின் திருக் கண்களுக்குத் தாமரைமலர் உவமை கூறப்பட்டிருத்தலாலும் அவற்றிற்கு அதனையன்றி வேறு உவமை அகப்படாததாலும் முகத்தின் உறுப்புக்களுள் ஒன்றாகிய கண்ணுக்கே உவமையாகச் சொல்லக்கூடியது, தாமரை: அத் தாமரை இராமபிரானது திரு முகம் முழுமைக்கும் நிகராகுமோ? ஆகாது: என்றும் ஒருபடியாய் விளங்கிக்களங்கம் சிறிதுமில்லாத அத்திருமுகமண்டலத்துக்கு, குறையுந் தன்மையதாய் மறுவோடுகூடிய சந்திரனும் உவமை யன்று என்பதாம். இராமபிரானது திருமுகச்சிறப்பைக் கூறிய முகத்தால், திருக்கண்களின் சிறப்பையும் வெளியிட்டார். சந்திரன் வளருங்காலம் சுக்கிலபக்ஷமென்றும், தேயுங்காலம் கிருஷ்ணபக்ஷ மென்றும் பெயர் பெறும். பி - ம்:—[1]எதிரென. [2]விண்ணுடல். 'எண்மதி விடுகநீயெயப்பாரெனு'எனவும், வெண்மதி பொலிந்ததே மெலிந்துதேயலால்' எனவும் எனச் சில பிரதிகளில் மூன்று நான்காமடிகள். (539)

வேறு.

52.—திருவாயின் சிறப்பு.

ஆரமு மகிலு நீவி யகன்றதோ ளமலன் செவ்வாய்
நாரமுண் டலர்ந்த செங்கேழ் நளினமென் றுரைக்க [1]நாணும்
ஈரமுண் டமுத மூறு மின்னுரை யியம்பா தேனும்
மூரல்வெண் முறுவல் பூவாப் [2]பவளமோ மொழியற்[3]பாற்றே.

(இ - ள்.) 'ஆரம்உம் அகில்உம் நீவி - சந்தனக்குழம்பும் அகிற்குழம்பும் பூசப்பட்டு, அகன்ற - பரந்துள்ள, தோள் - திருத்தோள்களையுடைய, அமலன் - குற்றமற்ற இராமபிரானது, செவ்வாய் - சிவந்த வாய்,—நாரம் உண்டு அலர்ந்த - நீரைக்குடித்து மலர்ந்த, செம்கேழ் - சிவந்த நிறத்தையுடைய, நளினம் - தாமரை மலரை (ஒக்கும்)', என்று உரைக்க - என்று கூற, நாணும் - (ஒப்பாகாமையால் அத்தாமரைமலர்) நாணமுறும்; ஈரம் உண்டு - குளிர்ச்சியைப் பொருந்தி, அமுதம் ஊறும் - அமிருதம் போன்ற இனிமை சுரக்கின்ற, இன் உரை - இனியசொற்களை, இயம்பாது ஏனும் - சொல்லாதாயினும், மூரல் - பற்களின், வெள் முறுவல் பூவா - வெள்ளிய புன்சிரிப்புத் தானும் (தன்னிடத்துச் சிறிதும்) தோன்றப்பெறாத, பவளமோ—, மொழியல்பாற்று-(அப்பிரானது வாய்க்கு உவமையெடுத்துக்) கூறுந்தரத்தது? (எ - று.)—ஏ - அசை.

தாமரைமலர் இராமபிரானது திருவாய்க்குத் தன்னை உவமையாக எவரேனும்சொன்னாலும் நாணுகின்றது: இனி, பவழத்தை உவமையாகக்கூறலாமென்றால், அதுவும் குளிர்ந்த இன்சொற்களைச் சொல்லாமையோடு புன்சிரிப்பும் கொண்டிலது: ஆதலால், இவ்விரு பொருளும் அப்பிரானது வாய்க்கு ஒரு சிறிதும் உவமையாகா வென்பதாம்; எதிர்நிலையணி.'நாரமுண்டு' என்பது-தாமரையின்செழிப்பு மிகுதிக்குக்காரணமான நீர்வளத்தின் இருப்பைக் கூறியபடி: நாரம்-கடவுளால் (முதலில்) படைக்கப்பட்டது என நீர்க்குக் காரணக்குறி: வடசொல்; (நரன்-திருமால்). 'வெண்முறுவல்' என்றது, சிரிக்குங் காலத்துப் பற்களின் வெள்ளொளி சிறிது வெளித்தோன்றுதலால். நாணும்-(இழிபொருளை உவமை கூறியதனால் வாய்) நாணங்கொள்ளும் எனினுமாம். பி - ம்:—[1]நாணி. [2]பவளமும். [3]பாற்றோ. (540)

வேறு.

53.—பற்களின் சிறப்பு.

முத்தங் கொல்லோ முழுநிலவின் முறியின் [1]றிறனோ முறையமுதச், [2]சொத்தின் றுள்ளி வெள்ளி[3]யினந் [4]தொடுத்த கொல்லோ துறையறத்தின், [5]வித்து முளைத்த வங்குரங்கொல் வேறேசிலகொன் மெய்ம்முகிழ்த்த, தொத்தின் றொகைகொல் யாதென்று பல்லுக் குவமை சொல்லுகேன்.

(இ - ள்.) பல்லுக்கு-(இராமபிரானது) திருப்பற்களுக்கு, உவமை - உபமானம்,—முத்தம் கொல் ஓ - முத்துக்களோ? முழு நிலவின் முறியின் திறன் ஓ - பூர்ணசந்திரனது துண்டங்களின் வரிசையோ? வெள்ளி அமுதம் சொத்தின்-வெண்ணிறத்தையுடைய தேவாமிருதமாகிய பொருளினுடைய, துள்ளி இனம்-துளிகளின் கூட்டம், முறை தொடுத்த கொல் ஓ-வரிசைப்படத்தொடுத்து வைத்தவையோ? துறை அறத்தின் - பல வழிகளாலுஞ் செய்யப்படுகிற தருமத்தினது, வித்து முளைத்த அங்குரம்கொல்-விதையினின்று தோன்றிய முளையோ? மெய் முகிழ்த்த-சத்தியமாகிய மரத்தில் அரும்பின, தொத்தின் தொகை கொல்-அரும்புகளின் தொகுதியோ? வேறே சிலகொல்-மற்றுஞ் சிலவாகிய முல்லையரும்பு மயிலிறகினடி முதலியவைகளோ? யாது என்று சொல்லுகேன்-எது என்று (உவமைப்பொருளை நிருணயித்துச்) சொல்லவல்லேன் (யான்)? (எ - று.)

தருமத்தையும் சத்தியத்தையும் வெண்ணிறமுடையதாகக் கூறுதல் கவிமரபு ஆதலால், தருமத்தின் முளையையும், சத்தியமாகிய மரத்தின் அரும்பையும், வெண்ணிறமுடைய பற்களுக்கு உவமை கூறினார். தருமமும் சத்தியமும் மிகப்பெரியனவாதலால், அவை சிறியபற்களுக்கு உவமமாகாவென்று கொண்டு, முறைபே அவற்றின் முளையையும் அரும்பையும் ஒப்புமையாகக் கற்பித்தனர் போலும். நிலவு-சந்திரனுக்கு ஆகுபெயர். முறி-துண்டு. பூர்ணசந்திரன் பல்லுக்கு உவமையாக ஏலாமையால், அச்சந்திரனைக் கூறாக்கிய துண்டங்களோவெனக் குறித்தார். இனி, நிலவின் முறியின் திறனோ என்பதற்கு-நிலவின் கொழுந்துகளின் வகைகளோ? என்றுமாம். சொத்து=ஸ்வம். துள்ளி=துளி. 'தொத்து' என்றதற்கு ஏற்ப, மெய் மரமென்று கொள்ளப்பட்டது. 'கொல்' என்பதை—முறை யமுதச் சொத்தின் துள்ளிகொல், வெள்ளியினம் தொடுத்த கொல் என்று தனித்தனி கூட்டியுரைப்பினுமாம். தொத்து என்னும் பூங்கொத்தின் பெயர், இலக்கணையால், அரும்பை யுணர்த்திற்று. ஆங்காங்கு வரும் பிராச ...மென்னுஞ் சொல்லணி உற்றுநோக்கத்தக்கது. பி - ம்:—[1]திறமோமொழிப முதில். [2]தொத்தின். [3]எனத். [4]தொகுத்த. [5]வித்தின். (541)

54.—திருமூக்கின் சிறப்பு.

எள்ளா[1] நிலத்திந் திரநீலத் தெழுந்த [2]கொழுந்தும் மரகதத்தின்
விள்ளா முழு[3]மா நிழற்பிழம்பும் வேண்ட வேண்டும் [4]மேனியதோ
[5]தள்ளா வோதி கோபந்தைக் கவ்வ வந்து சார்ந்ததுவும்
கொள்ளா வள்ள றிருமூக்கிற் குவமை பின்னுங் [6]குணிப்பாமோ.

(இ-ள்.) (இராமபிரானது மூக்கு),—எள்ளா நிலத்து-இகழப்படாத நல்லநிலத்தில் தோன்றிய, இந்திர நீலத்து எழுந்த கொழுந்து உம்-இந்திரநீலரத்தினத்தினின்று உண்டான ஒளிக்கொழுந்தும், மரகதத்தின் விள்ளா முழு மா நிழல் பிழம்பு உம் - மரகதரத்தினத்தினது நீங்காத திரண்ட ஒளியின் திரட்சியும்,

வேண்ட-(தாம் உவமையாகத் தன்னை) விரும்ப, வேண்டும் -(தான் அவற்றை உவமையாகக் கொள்ள) விரும்புகிற, மேனியதுஓ - தன்மையுடையதோ? [அன்று என்றபடி]; கோபத்தை-இந்திர கோபத்தை, தள்ளா-விடாமல், கவ்வ-பிடித்தற்கு,வந்து சார்ந்தது -அருகில் வந்து சேர்ந்ததாகிய, ஓதிஉம்-பச்சோந்தியும், வள்ளல் திரு மூக்கிற்கு-வரையாமற் கொடுக்குந் தன்மையுடையனான இராமபிரானது அழகிய திருமூக்கிற்கு, கொள்ளா - உவமை யாகாது;(என்றால்),—பின்னும் உவமை குணிப்பு ஆம்ஓ-வேறேஉப மானமும் சொல்லுதற்குக் கூடுமோ? [கூடாது என்றபடி];

இந்திரநீலத்தின் சுடர்க்கொழுந்தும் மரகதத்தின் நிழற்பிழம் பும் திருமூக்கிற்கு நிறத்தில் உவமையாகா வென்பது, முன்னிரண் டடிகளின் கருத்து. சிவந்த அதரத்தையடுத்துள்ள மூக்கிற்கு, இந்திர கோபத்தைக் கவ்வும் பச்சோந்தியை வடிவும் நிறமும் பற்றி உவமை கூறலாமென்றால், அதுவும் ஏற்றதாகத் தோன்ற வில்லை: வேறு எதுவும் உவமை சொல்லக்கூடியதாக இல்லை யென்பது, பின்னிரண்டடிகளின் கருத்து. அதரத்திற்கு இந்திர கோபம் உவமைகூறப்படுதலை "இந்திரகோபங்களே யெம்பெரு மான் கனிவாயொப்பான், சிந்தும்புறவிற் றென்றிரு மாலிருஞ் சோலையே" என்ற இடத்துங் காண்க. கோபம் = இந்திரகோபம்; தம்பலப்பூசி. இச் சொல், முதற்குறை விகாரத்தின்பாற்படும். இந்திரநீலம்-ஒருவகை யிரத்தினம். நிழல்- ஒளி. ஓதி-ஓணான்; ஓந்தியென்பதன் இடைக்குறை. கவ்வ = கௌவ: போலி. உம்மை, பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. குணிப்பு-தொழிற்பெயரினீற்றில் நான்கனுருபு தொக்கது: இனி, 'குணிப்ப' என்று எடுப்பின், செயவெனெச்சத்தின் அகரம் தொக்கதாம்.

இனி, இச்செய்யுளுக்கு வேறுபொருள் உரைக்கப்படும்: அது வருமாறு:—சிவந்த உதட்டைச் சேர்ந்திருக்கும் மூக்கிற்கு, இந்திர கோபத்தை விடாமற் பிடித்தற்கு அருகில்வந்துசேர்ந்த பச்சோந் தியை உவமை கூறுவோமென்றால், இராமபிரானது மூக்கினது சிறந்தநிறம், நல்ல நிலத்தில் தோன்றிய இந்திர நீலரத்தினத்தி னின்று உண்டான சுடர்க்கொழுந்தினாலும் மரகதரத்தினத்தினது ஒளித்திரட்சியினாலும் விரும்புதற்குஉரிய அழகையுடையது போல அந்தப் பச்சோந்தி அழகையுடைய தன்றாகையால், அப் பச்சோந்தி இராமபிரானது திருமூக்கிற்கு உவமையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படாது: இதுவே இவ்வாறானபோது வேறுஉபமானம் சொல்லத்தகுமோ? என்பது. பி - ம்:—[1]நீர். [2]கொழுந்தின். [3]வாள். [4]மேனியதே. [5]கள்ளார். [6]குறிப்பாமோ. (512)

சில பிரதியில் இங்கே ஒரு பாடல் காண்பது வருமாறு:—

எள்ளற் கரிய நிலையுளதா யிசைந்து தம்பி லிணையொத்துத்
தள்ளப் படாத நிலையாகிச் சார்கத்திரிகை வகையொழுகி
அள்ளற்பள்ளத் தகன் புனலி னமைந்த வாவி யுள்வளரும்
வள்ளைத் தண்டின் வனப்பழித்த மகரக் குழையின் குழையம்மா.

55.—திருப்புருவத்தின் சிறப்பு.

[1]பனிக்கச் சுரத்துக் கரன்முதலோர் கவந்தப் படையும் பல்பேயும்
தனிக்கைச் சிலையும் வானவரு முனிவர் குழுவுந் தனியறனும்
இனிக்கட் டழிந்த தரக்கர்குல மென்னும் சுருதி யீரிரண்டும்
குனிக்கக் [2]குனித்த புருவத்துக் [3]குவம நீயே கோடியால்.

(இ - ள்.) சுரத்து - தண்டகாரணியத்தில், கரன் முதலோர் - கரன் முதலிய ராக்ஷசர், பனிக்க - (அச்சத்தால் உடல்) நடுங்கவும், கவந்தம் படைஉம் - (அவர்களது) தலையற்ற உடம்பின் தொகுதியும், பல்பேய்உம் - (அவற்றை யுண்ணவந்த) பல பேய்களும், தனிகை சிலைஉம் - ஒப்பற்ற (தனது) திருக்கையில் தாங்கியுள்ள வில்லும், 'இனி—, அரக்கர் குலம் - இராக்கதர் கூட்டம், கட்டு அழிந்தது - முழுவதும் அழிந்ததாம்,' என்னும் - என்றுகளிக்கிற, வானவர்உம் - தேவர்களும், முனிவர் குழுஉம் - இருடியரது கூட்டமும், தனி அறன்உம் - ஒப்பற்ற தருமதேவதையும், சுருதி ஈர் இரண்டுஉம் - நான்குவேதங்களும், குனிக்க - கூத்தாடும்படி, குனித்த - (சினத்தினால்) வளைத்த, புருவத்துக்கு -(இராமபிரானது) புருவத்துக்கு, உவமம் - உபமானத்தை, நீயே—, கோடி - கண்டு கொள்வாயாக; (எ - று.)—என்னாற் கூறமுடியாது என்பதாம்.

இராமபிரான் கோபத்தாற் புருவத்தைச் சிறிதுநெறித்துக் கோதண்டத்தைக் கையில் எடுத்து நாணேற்றியமாத்திரத்தில், ஜநஸ்தாநத்திலிருந்து எதிர்த்துவந்த கரன்முதலிய அரக்கர்களனைவரும் அஞ்சிநடுங்குவாராயினர்; அவர்களது உடம்புகளெல்லாம், தலையறுபட்டவேகத்தாற் குதித்துக் கூத்தாடின; அவற்றை உண்பதற்குவந்த பலபேய்கள் அவ்விடத்து மிகுந்த இரைகிடைத்ததனால் மகிழ்ந்து கூத்தாடின; அவற்றைக்கண்டு 'இனி இவ்வாறே அரக்கர் குலம்முழுவதும் ஒழியும்' என்று நினைத்து மகிழ்ந்து அக்களிப்பினால் தேவர்களும் முனிவர்களும் தருமதேவதையும் வேதபுருஷனும் கூத்தாடினர். இப்படிப்பட்ட பேராற்றலை விளக்கும் இராமபிரானது புருவத்துக்கு ஒப்புச்சொல்லல் அரிது என்றவாறு. 'இனிக்கட்டழிந்தது அரக்கர் குலமென்னும்' என்றவிசேடணத்தை வானவர்முதலிய மூன்றுக்கும் கூட்டுக. படையும் பேயும் சிலையும் வானவரும் குழுவும் அறனும் சுருதியும் குனிக்க - **உடனிகழ்ச்சியணி.** காரணமாகிய சிலையின் வளைவும் காரியமாகிய கவந்தப்படையும் பல்பேயும் முதலியன கூத்தாடினமையும் ஒருங்கு நிகழ்ந்தனவாகக் கூறியது, முறைபிறழுயர்வுநவிற்சியணி; இவ்விரண்டு அணியும் ஒருசேரக் கலந்து வந்தது, **உறுப்புறுப்பிக் கலவையணி.** புருவமென்ற ஒன்றன் குனிப்பால், வானவர் முதலிய பலர்குனிப்பு நிகழ்ந்ததெனக் கூறிய நயம் காண்க.

கரன்-பூர்விக ராக்ஷசசிரேஷ்டனான சுமாலியின் மகளும், இராவணன் தாயான கேகசியின் தங்கையும், இராவணனது தந்தையான

விசிரவமுனிவரையே கொழுநனாக அடைந்தவளுமான கும்பீநசியின் குமாரன்; தண்டகாரணியத்திலே ஜநஸ்தாநத்தில் சூர்ப்பணகை வசிப்பதற்கென்று ஏற்படுத்திய இராச்சியத்தில் அவளுக்குப் பாதுகாவலாகவும் அவளிட்ட கட்டளைப்படி நடத்தற்காகவும் இராவணனால் நியமித்து வைக்கப்பட்ட பெரிய அரக்கர் சேனைக்கு முதல் தலைவன். சூர்ப்பணகை தனது சில உறுப்புக்களை அறுத்திட்ட ராமலக்ஷ்மணர்மீது கறுக்கொண்டு சென்று கரன் காலில் விழுந்து புலம்பி முறையிட, அவன் மிகப்பெரிய சேனையோடும், அறுபதுலக்ஷம் படை வீரரோடும், சேனைத்தலைவர் பதினால்வரோடும், தூஷணன் திரிசிரா என்னும் முக்கியசேனாதிபதிகளோடும் புறப்பட்டுச் செருக்கிவிரைந்து வந்து போர்தொடங்குகையில், இராமன், பர்ணசாலையினின்று போர்க்கோலங்கொண்டு வெளிப்பட்ட லக்ஷ்மணனை விலக்கிச் சீதைக்குக் காவலாக வைத்துவிட்டு, தான் தனியே எதிர்த்துச் சென்று பெரும்போர் புரிந்து பலரையும் அழித்து முடிவிற் கரனையுந் துணித்து வெற்றி கொண்டனனென்க.

சுரம் - வெப்பமுடையதெனக் காட்டைக் குறிக்கும். கவந்தம் - கபந்தம்: தொழிலுடன்கூடிய தலையற்றஉடல். படை - இங்கே, தொகுதிக்கு இலக்கணை. இனிக்கட்டு அழிந்தது - தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக் கூறிய காலவழுவமைதி. பி - ம்:— [1]பனிக்கற். [2]குனிக்கும், குனிந்த. [3]உவமை. (543)

56.—திருநெற்றியின் சிறப்பு.

வருநாட் டோன்றுந் தனிமறுவும் வளர்வுந் தேய்வும் வாளரவம்
ஒருநாட் [1]கவ்வு முறுகோளு மிறப்பும் பிறப்பு [2]மொழிவுற்றால்
இருநாற் பகலி னிலங்குமதி [3]யலங்க லிருளி [4]னெழி னிழற்கீழ்ப்
பெருநா ணிற்பி னவனெற்றிப் [5]பெற்றித் தாகப் பெறுமன்னோ.

(இ - ள்.) இரு நால் பகலின்-அஷ்டமியென்னும் எட்டாந் திதியில், இலங்கு-விளங்குகிற, மதி-அர்த்தசந்திரன்,—வரு நாள்-தான் உதயமாம்போதே, தோன்றும்-உடன்தெரிகிற, தனிமறு உம்-களங்கமும், வளர்வுஉம்-(சிலகாலத்தில்)வளர்தலும், தேய்வு உம்-(சிலகாலத்திற்) குறைதலும், வாள் அரவம் ஒரு நாள் கவ்வும் உறுகோள்உம்-வாள்போலக்கொடிய பாம்பினாற் சிலகாலத்திற் பற்றப்படுகிற துன்பமும், இறப்புஉம்-அஸ்தமநமும், பிறப்புஉம்-உதயமும், ஒழிவு உற்றால் - நீங்கப்பெற்று,—அலங்கல் இருளின்-அசைகின்ற இருட்டின், எழில் நிழல்கீழ் - அழகிய நிழலில், பெரு நாள் - மிகப்பலகாலம், (எப்பொழுதும்), நிற்பின் - நின்றால்,—அவன் நெற்றி பெற்றித்து ஆகபெறும் - அவ்விராமபிரானது நெற்றியின் தன்மையை யுடையதாகப் பெறும்; (எ - று.)—மன், ஓ - ஈற்றசை.

அஷ்டமீசந்திரன் ஒன்று இயல்பாகக் களங்கம் நீங்கி வளர்வு தேய்வுகளில்லாமல் சிலகாலத்து உண்டாகுங் கிரகணமுமின்றி

உதயாஸ்தமநமுமில்லாததாய் என்றும் ஒருபடியாய் இருளின்கீழ் நிலையாக நிற்குமானால், அந்தப் பாதிச்சந்திரன் இராமபிரானது திருநெற்றிக்கு உவமையாம்; அப்படிப்பட்டதொன்று உலகத்தில் இல்லாமையாலே தனக்குத்தானே உவமையாவதன்றி அப்பிரானது நெற்றிக்கு உவமைப்பொருளில்லை யென்பதாம். இங்கு உபமேயமாகிய நெற்றிக்கு உபமானமாகிய பிறைச்சந்திரன் இன்னவாறிருந்தால் உவமையாகுமென்று கூறியது - **உய்த்துணர்வணி** யென்னலாம்: 'வருநாள் தோன்றுந் தனிமறு' என்றது, அக்களங்கம் எப்பொழுதும் சந்திரனைவிட்டு நீங்காமல் உடனிருக்குந்தன்மையை உணர்த்துதற்கு. பூர்ணசந்திரனுக்கு உள்ள வாளரவுகவ்வுதலைக் குறைச் சந்திரன்மேலேற்றிக் கூறியது, ஒருவகை உபசாரவழக்கு. இராமபிரானது கருநிறமுள்ள திருக்குழற்கற்றையின்கீழ் விளங்குந் திருநெற்றிற்கு, எந்நாளும் இருளின்கீழ்ப் பொருந்தும் எட்டாநாள் மதியையே உவமைகூறலா மென்க. பகலிலும் இருத்தலால், குறை மதி என்றும் இருளின்கீழ் நில்லாததாகும். உபமேயத்திற்கு ஏற்ப, அலங்கல் - பூமாலை யெனினுமாம். பி - ம்:— [1]கவ்வவரு. [2]ஒழிவுற்ற. [3]இலங்க. [4]ஏழு. [5]பெற்றிற்று. (544)

57.—திருக்குழலின் சிறப்பு.

நீண்டு [1]குழன்று நெய்த்திருண்டு [2]நெறிந்து செறிந்து நெடுநீலம்
பூண்டு புரிந்து [3] சரிந்துகடை சுருண்டு புகையு நறும் பூவும்
வேண்டு மல்ல வெனத்தெய்வ வெறியே கமழு நறுங் குஞ்சி
ஈண்டு சடை[4]யா யினதென்றான் மழையென் றுரைத்த [5]லிழிபன்றோ.

(இ - ள்.) 'நீண்டு - நீட்சியுடையதாய், குழன்று - திரண்டு, நெய்த்து - நிருநிகுப்புப்பொருந்தி, இருண்டு - கறுத்து, நெறிந்து - ஒழுங்குபட்டு, செறிந்து - அடர்ந்து, நெடுநீலம் பூண்டு - மிக்க கருநிறத்தை இயற்கைக் குணமாகக்கொண்டு, புரிந்து - முறுக்குப்பட்டு, சரிந்து - (பின்னே)தாழ்ந்து, கடை சுருண்டு - நுனி சுருளப்பெற்று, புகைஉம் நறும் பூஉம் வேண்டும் அல்ல என - (அகில் முதலியவற்றின் வாசனைப்) புகையும் நல்லமணமுடைய பூக்களும் வேண்டுவனவல்ல என்னும்படி, தெய்வம் வெறிஏ கமழும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய இயற்கைமணமே வீசுகிற, நறுங்குஞ்சி - (இராமபிரானது) நல்ல திருக்குழல், ஈண்டு சடை ஆயினது - (வனவாசஞ்செய்யும்) இப்பொழுது திரண்ட சடையாய்விட்டது, என்றால்—, மழை என்று உரைத்தல் - மேகம் (அதற்கு உவமை) என்று சொல்லுதல், இழிபு அன்றுஓ - தாழ்வன்றோ? [தாழ்வேயாம் என்றபடி]; (எ - று.)

வனவாசஞ்செய்யும் இப்பொழுது சடையாயுள்ள இராமபிரானது திருக்குழலினது தன்மைகள் மேகத்திற்குச் சிறிதுமில்லையாதலால், அம்மேகம் உவமையாகாது என்பதாம். உத்தமசாதியரான ஆடவர் மகளிரது தலைமயிர்கள் இயற்கைமணமுடையனவா

மென்பது, நூற்றுணிபு. திருக்குழலின் இயற்கைமணம், இதற்கு மேல் வாசனையூட்ட முடியாதவாறு பூ புகை முதலியவற்றின் மணத்தினும் மிக்குள்ளதென்பது, மூன்றுமடியின் கருத்து. "நெய்த்துக் கருகி நெறிந்து விடும் பூமாலை,வைத்துக்கடை-குழன்று வார்ந்தொழுகி - மொய்த்தளிகள், சூழ்ந்து வடிம் பலம்பித் துஞ்சுடைத்தா யூட்டுபுகை, வாழ்ந்து தகரங்கமழுமால்" என்ற இரத்தினச்சுருக்கச் செய்யுள் இங்குக் கருதத்தக்கது. பி - ம்:—[1]சுருண்டு, சுழன்று. [2]நெறித்துச் செறிந்து. [3]கடைசுருண்டு புகையுநறும்பூவேணையவும். [4]ஆயின. [5]இழிவாமால். (545)

58.—நடையின் சிறப்பு.

புல்ல லேற்ற திருமகளும் பூவும் பொருந்தப் [1]புவியேழின்
எல்லை யற்ற நெடுஞ்செல்வ மெதிர்ந்த ஞான்று [2]மஃதின்றி
அல்ல லேற்ற [3]கானகத்து மழியா நடையை [4]யிழிவான
மல்ல லேற்றி னுளதென்றுன் மத்த யானை வருந்தாதோ.

(இ-ள்.) புல்லல் ஏற்ற-(தன்னிடம்வந்து) சேர்தலை விரும்பிய, திருமகள் உம்-இலக்குமியும், பூ உம்-பூதேவியும், பொருந்த-(வந்து தன்னிடத்திற்) பொருந்தும்படி, புவி ஏழின் எல்லை அற்ற நெடுஞ் செல்வம்-ஏழு தீவுகளின் எல்லையில்லாத மிக்கசெல்வத்தை, எதிர்ந்த ஞான்றுஉம்-(தசரதசக்கரவர்த்தி கொடுக்கத் தான் பெற) இணங்கிய பொழுதும், அஃது இன்றி-அச்செல்வம் கிடைத்தல் இல்லையாய், அல்லல் ஏற்ற கானகத்துஉம் - துன்பத்தைத் தருவதான காட்டில் வந்தபொழுதும், அழியா - (தன்) தன்மைமாறாத, நடையை-(இராமபிரானது)நடையை,-'இழிவுஆன-இழிந்ததாகிய, மல்லல் ஏற்றின் - வலிமையையுடைய காளையினிடத்து, உளது-உள்ளது,' என்றால்-என்றுசொன்னால், மத்தம் யானை-மதம் பிடித்த யானை, வருந்ாதுஓ-வருத்தமடையாதோ? (எ - று.)

இன்பம் நேர்ந்தகாலத்தும் துன்பம் நேர்ந்தகாலத்தும் என்றும் ஒருபடியாகவுள்ள இராமபிரானது கம்பீரமான பெருமிதநடைக்கு, இன்ப துன்பங்களில் ஒருபடியாயிராத எருத்தினது நடையை உவமைகூறினால், அப்படிப்பட்ட நடையையுடைய களிற்றியானை தன்னை உவமை கூறவில்லையேயென்று வருந்துமாதலால், இவ்விரண்டையும் உவமைகூறுதல் பொருந்தாதென்பதாம். இராமபிரான் நாடு துறந்து காட்டிற்குச்செல்வதைப்பற்றிச் சிறிதும் மன வேறுபாடுறாதிருந்தன னென்பதை, "இப்பொழு தெம்மனோராலியம் புதற்கெளிதே யாருஞ், செப்பருங் குணத்திராமன்திருமுகச் செவ்விநோக்கி, னெப்பதே முன்பு பின்பவ் வாசக முணரக் கேட்ட, அப்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரையினை வென்றதம்மா" என்ற அயோத்தியாகாண்டச்செய்யுள்கொண்டு அறியலாம். பூ - வடசொல். 'நெடுஞ்செல்வம்' என்றது, உலகமுழுதாளும் சக்கரவர்த்தி பதவியை. கானகத்து அல்லலேற்றஞான்று என்றும் கூட்டலாம். பி - ம்:—[1]புவியேழுமெல்லையேற்ற. [2]அஃதன்றி. [3]கானகத்தும். [4]அழிவான். (546)

59.—இராமபிரான் கூறிய அடையாளமொழிகளை அநுமான் சீதைக்கு எடுத்துக்கூறத் தொடங்குதல்.

இன்ன மொழிய வம்மொழிகேட் டெரியி லிட்ட மெழுகென்னத்
தன்னை யறியா [1]தயர்வாளைத் தரையின் வணங்கி நாயகனார்
சொன்ன [2]குறியுண் டடையாளச் சொல்லு முளவா லவைதோகை
அன்ன நடையாய் [3]கேட்கவென வறிவ னறைவா னுயினுன்.

(இ - ள்.) இன்ன மொழிய - இவ்வார்த்தைகளை (அநுமான்) சொல்ல, அ மொழி கேட்டு - அச்சொற்களைச் செவியேற்று, எரியில் இட்ட மெழுகு என்ன - நெருப்பிலேபோட்ட மெழுகு போல, தன்னை அறியாது அயர்வாளை - தன்னைத்தான் அறியாமல் [தன்வசந்தப்பிப் பரவசமாய்த்] தளர்கிற பிராட்டியை, அறிவன் - அறிஞனை அநுமான், தரையின் வணங்கி - பூமியிலேவிழுந்து [சாஷ்டாங்கமாகத்] தண்டனிட்டு, 'நாயகனார் சொன்ன குறி உண்டு- (உனது கணவனாகிய) இராமபிரான் (என்னிடம்) சொல்லி யனுப்பிய குறிப்புக்களும் உண்டு: அடையாளம் சொல்உம் உள - அடையாளமான வார்த்தைகளும் உள்ளன: அவை - அவற்றை, தோகை - மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளே! கேட்க - (நீ) கேட்பாயாக,' என - என்றுஞ்சொல்லி, அறைவான் ஆயினான் - சொல்பவனாயினான்; (எ - று.)—அவற்றை, மேற்கூறுகின்றார்.

'சொன்ன குறி' என்றது, சீதையின்பொருட்டுக்கூறிய அடையாளச் சொற்களை: 'சொன்னகுறி உண்டு' என்பதற்கு - ஸ்வர்ண மயமான அடையாளமாயுள்ள மோதிர முண்டென்றும் பொருள் கூறுவர். சொன்னம்=ஸ்வர்ணம். "மயில்கண்டன்ன மடநடை மகளிர்," "மயிலெனப் போந்து," "மணிமயிற்றெழில்," "நடை மயிலே" என முன்னோர் மயிலை நடைக்கு உவமையாக்கூறியிருத்த லால், தோகை அன்னம் நடையாய் - மயிலையும் அன்னத்தையும் போன்ற நடையையுடையவளே! என்று பொருள்கொள்ளவுமாம். பி - ம்:—[1]அழிவாளை. [2]குறிக்கோள். [3]கேட்கென்னவறிவனறை வான். (547)

வேறு.

60.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - அவ்வடையாளச் சொற்கள் இன்னவென அநுமான் சீதையினிடம் விண்ணப்பித்தல்.

நடத்தலரி தாகுநெறி நாள்கள்சில தாயர்க்கு
அடுத்தபணி [1]செய்திவ ணிருத்தியென [2]வச்சொற்கு
உடுத்ததுகி லோடுமுயி ருக்கவுட லோடும்
எடுத்தமுனி வோடுமய னின்றதுமி சைப்பாய்.

நான்கு கவிகள் - ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) 'நெறி - காட்டுவழி, நடத்தல் அரிது ஆகும் - (நீ) நடந்து செல்லுதற்கு அரியதாகும்: நாள்கள்சில-(நான் வனத்துக்

குப்போய்வரும்) நாள்களோ சிலவாம்: (அதுவரையில்), தாயர்க்கு அடுத்த பணிசெய்து இவண் இருத்தி - (என்) தாய்மார்க்குத் தக்க பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டு இங்கேயே [அயோத்தியிலேயே] இருப்பாய்', என - என்று (நான்) சொல்ல, அ சொற்கு - அந்தச்சொல்லுக்கு, (என் மறுமொழி இதுதான் என்பாள்போல்), உடுத்த துகிலோடுஉம் - உடுத்த வஸ்திரத்துடனேயும், எடுத்த முனிவோடுஉம் - (இவர்விட்டுப்போவதாக எப்படித் துணிந்து கூறினர் என்று என்னிடத்திற்) கொண்ட கோபத்துடனேயும், உயிர் உக்க உடலோடும் - உயிர் நீங்கினதுபோன்ற உடம்புடனே, அயல் நின்றதுஉம் - (என்) அருகில் (அச்சீதை) நின்றதையும், இசைப்பாய் - (நீ அவட்கு) அடையாளமாகச் சொல்வாய்; (எ-று.) —இங்ஙனம் இராமபிரான் தன்னிடத்துக் கூறியதை அநுமான் சீதையினிடத்து விண்ணப்பிக்கின்றனன்.

"முன்புநானறிகிலா முளிநெடுங்கானிலே, என்பினே போதுவான் நினைதியோ வேழைநீ, இன்பமா யாருயிர்க் கினியையா யினையினித், துன்பமாய் முடிதியோ வென்றதுஞ் சொல்லுவாய்", "ஆனபேரரசிழந் தடவிசேர் வாயுனக்கு, யானலாதனவெலா மினியவோ வினியெனு, மீனுலாநெடுமலர்க் கண்கணீர்விழ விழுந்து, ஊனிலாவுயிரின் வெந்துயர்வதும் முரைசெய்வாய்" என்ற நாடவிட்டபடலச் செய்யுள்களின் பொருளநுவாதம், இது. பதினான்கு வருஷமாயிருக்கவும் 'நாள்கள்சில' என்று இராமன் கூறினது, 'அக்காலவெல்லையை மிகஎளிதிற் கழித்து வெகு விரைவில் மீண்டு வருவேன்' என்று அப்பிராட்டிக்குத்தேறுதல் கூறியவாறும். 'உடுத்த துகிலோடும் அயல்நின்றது' என்றது, அப்பிரானுக்கு முன்னேதான் காட்டுக்குப்புறப்பட்டுச் சித்தமாய் நின்றது என்றபடி; 'உடுத்த துகில்' என்பதற்கு-வனவாசத்துக்கு என்று உடுத்துவந்த மரவுரியாடையென்க. 'உடுத்த துகிலோடும்' என்றது - உலகவழக்கு. "அனையவேலையகன்மனை யெய்தினள், புனையுஞ் சீரந்துணிந்து புனைந்தனள், நினைவில் வள்ளல்பின்வந் தயல் நின்றனள், பனையி னீள்கரம் பற்றிய கையினாள்" என்றார், அயோத்தியாகாண்டத்தில். இராமபிரான் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டுப் பொறாது தோன்றின வருத்தத்தின்மிகுதியையும், ஒருகால் உடன்வரவொட்டாது தடுத்து விடுவரோ என்று கொண்ட அச்சத்தின் மிகுதியையும் விளக்க, 'உயிருக்கவுடல்' என்றது. (548)

பி - ம்:—[1]செய்திலன். [2]அச்சுற்று.

61. நீண்டமுடி வேந்தனரு [1]ளேந்திநிறை செல்வம்
பூண்டதனை நீங்கிநெறி போதலுறு நாளின்
ஆண்டநக ரரைரயொடு வாயிலக லாமுன்
யாண்டை [2]யது கானென விசைத்ததுமிசைப்பாய்.

(இ - ள்.) நீண்ட முடி வேந்தன் அருள் ஏந்தி-நீட்சியான கிரீடத்தையுடைய தசரதசக்கரவர்த்தியின் ஆஜ்ஞையைத் தலை

மேற்கொண்டு, நிறை செல்வம் பூண்டு - நிரம்பிய (உலகமுழு தாளுஞ்) சிறப்பை (முதலில்) ஏற்றுக்கொண்டு, (பின்பு), அதனை நீங்கி-அச்செல்வத்தைக் (கைகேயிகட்டளையாற்) கைவிட்டு, நெறி போதல் உறு நாளின்-(காட்டுக்குச்செல்லப்) பிரயாணம் புறப் பட்ட பொழுது, ஆண்டநகர் ஆரையொடு வாயில் அகலாமுன் - (நான்) ஆளுதற்கு உரிய அவ்வயோத்தியாபுரியின் மதிலோடு கூடிய கோட்டை வாயிலைக் கடந்துவருதற்கு முன்னமே, கான் யாண்டையது என இசைத்ததுஉம் - (என்னை நோக்கிச் சீதை) 'காடு எவ்விடத்தி லுள்ளது?' என வினவியதையும், இசைப்பாய்- (நீ அவட்கு அடையாளமாகச்) சொல்வாய்; (எ - று.)

"மல்லன்மா நகர்துறந் தேகுநாண் மதிதொடும், கல்லின்மா மதின்மணிக் கடைநடந் திடுதன்முன், எல்லைதீர்வரிய வெங்கானம் யாதோவெனுச், சொல்லினு ளஃதெலா முணரநீ சொல்லுவாய்" என்ற செய்யுளின் அநுவாதம், இது. இதனால், பிராட்டியினது கணவன்மனையையேயன்றி வேறொன்றையும் அறியாததன்மையும், சௌகுமார்யமும், பேதைமையும் வெளியாம்; "முதிராக்கிளவியின் முள்ளெயிறிலங்க, மதுரைமூதூர் யாதென வினவ" என்ற சிலப் பதிகாரம் ஈண்டு நினைக்கவும். இராச்சியத்தை யாள்வதில் விருப் பாவது வெறுப்பாவது தனக்கு இல்லையாயினும் பித்ருவாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்வது தனக்கு மேலான தருமமெனக் கருதித் தான் முன்பு அதற்கு உடன்பட்டன னென்பான், 'வேந்தனரு ளேந்தி நிறைசெல்வம் பூண்டு' என்றான்: "தாதை யப்பரிசுரை செயத் தாமரைக்கண்ணன், காதலுற்றிலனிகழ்ந்திலன் கடனி தென்றுணர்ந்து, யாது கொற்றவ னேவிய ததுசெய லன்றோ, நீதி யெற்கென நினைந்து தன்பணி தலைநின்றான்" என்ற அயோத்தியா காண்டச்செய்யுளையுங் காண்க. நீண்ட முடி-வமிச பரம்பரையாக வந்த கிரீடமுமாம். நெறி போதல்-பிரயாணப்படுதல். பி - ம்:— [1]வேண்டி. [2]அகல்கானெனை. (549)

62. எள்ளரிய தேர்தரு சுமந்திர னிசைப்பாய்
[1]வள்ளன்மொழி வாசக மனத்துயர் மறந்தாள்
கிள்ளையொடு பூவைகள் [2]கிளர்த்தல் கிளவென்னும்
[3]பிள்ளையொடு தன்றிற முணர்த்துதி [4]பெயர்த்தும்.

(இ-ள்.) 'எள் அரிய தேர் தரு சுமந்திரன்-இகழ்வதற்கு அரு மையான [ஒருகுற்றமுமில்லாத] இரதத்தை ஓட்டுகிற சுமந் திரனே! வள்ளல் மொழி வாசகம்-இராமபிரான் தேறுதல்கூறிய வார்த்தைகளால், மனம் துயர் மறந்தாள்-(சீதை) மனத்திலுள்ள துன்பத்தை நீங்கினவளாக, இசைப்பாய்-நீ சொல்வாய்: கிள்ளை யொடு பூவைகள் - (நான் வளர்த்த) கிளிகளையும் நாகணவாய்ப் பறவைகளையும், கிளர்த்தல்-வளர்க்க வேண்டியவகையையும், கிள-சொல்வாய்',என்னும்-என்று (அயோத்தியிலுள்ள ஊர்மிளை முதலியோர்க்கு வனத்திலிருந்து சுமந்திரனிடம் செய்தி) சொல்லி

யனுப்பின, பிள்ளையொடு-இளமைக்குணமுடைய அச்சீதையோடு, தன் திறம்-அவள் இவ்வாறு சொன்ன செய்தியை, பெயர்த்தும்-மீண்டும், உணர்த்துதி-(அவளுக்கு அடையாளமாகச்) சொல்வாய்;

ஸுமந்த்ரன் என்னும் வடசொல்லுக்கு - நல்ல ஆலோசனையுடையவனென்றுபொருள்: இவன், தசரதனுக்கு வமிசபரம்பரையாய்வந்த மந்திரியும் சாரதியுமா யுள்ளவன்; (இராசாங்கத்துப் பொருள் வரவுசெலவுகளைக் கவனிக்கும் பிரதான உத்தியோகஸ்தனுக்கு 'சுமந்திரன் என்று பெயர்' என வடமொழிநீதிநூல்கள் கூறும்; இவன், மந்திரிக்குச் சிறிதுதாழ்ந்தவன்.) இச்சொல், அண்மைவிளியாதலின், இயல்பாய்நின்றது. மனத்துயர்-நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்குச்சென்றதனு லாகியது. இனி, இரண்டாமடிக்கு தசரத சக்கரவர்த்தி வனத்திற்குப் போம்படி சொன்ன வார்த்தையாலாகிய மனத் துன்பத்தை நீங்கினளென்றும் பொருள்கூறலாம். பிள்ளை-ஆண் பெண் என்ற இருபாற்கும் பொதுவாக வரும் இளமைப்பெயர். "தவழ்பவை தாமுமவற்றோரன்ன" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்து 'தாமும்' என்றதனால் இது சிறுபான்மை உயர்திணைக்கும் உரியதாய்வரு மென்க. சீதை இவ்வாறு சொன்னது, சுமந்திரனை ஊருக்குத் திருப்பியனுப்பியபொழுது: "அன்னவள் கூறுவா ளரசர்க் கத்தையர்க், கென்னுடை வணக்கமுன்னியம்பி யானுடைப், பொன்னிறப்பூவையுங்கிளியும் போற்றுகென், றுன்னுமென் றங்கையர்க் குணர்த்துவா யென்றாள்" என்றார் அயோத்தியா காண்டத்தில். இச்செய்யுளுக்கு வேறு வகையாகவும் பொருள் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]வள்ளல்வழி. [2]கிளத்தல், வளர்த்தல். [3]பிள்ளையுரையதன். [4]பெயர்ந்தாய். (550)

63.—அநுமான் இராமபிரானது மோதிரத்தைச் சீதைக்குக் காட்டுதல்.

மீட்டுமுரை வேண்டுவனவில்லையென மெய்ப்பேர்
தீட்டியது தீட்டரிய செய்கையது செவ்வே
நீட்டிதென நேர்ந்தன னெனுநெடிய கையால்
காட்டினனொராழியது வாணுதலி கண்டாள்.

(இ - ள்.) 'மீட்டுஉம் உரை வேண்டுவன இல்லை' என-மீண்டுமீண்டும் (அடையாளமாகச்)சொல்லவேண்டுமவை இல்லை என்றும், மெய் பேர் தீட்டியது - (எனது) உண்மையான திருப்பெயர் எழுதப்பெற்றதும், தீட்டு அரிய செய்கையது - சித்திரித்தற்கரிய வேலைத்திறமுடையதுமாகிய, இது - இம்மோதிரத்தை, செவ்வே நீட்டு - நேராக(ச் சீதை கையிற்) கொடுப்பாய், என-என்றுசொல்லி, நேர்ந்தனன்-(இராமபிரான் இம்மோதிரத்தைக்) கொடுத்தான், எனு-என்றுசொல்லி,—(அநுமான்), நெடிய கையால்-நீண்ட (தனது) கைகளால், ஓர் ஆழி-ஒப்பற்ற (அம்) மோதிரத்தை, காட்டினன்-(எடுத்துக்) காண்பித்தான்: அது-அதனை, வாள் நுதலி-ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய சீதை, கண்டாள்—; (எ - று.)

பல அடையாளமொழிகள் கூறுவானேன். சிறந்த அடையாள மாகிய மோதிரத்தை யெடுத்துக்காட்டுவோம் என்று கருதி, அடையாளமொழி கூறுவதை நிறுத்தி, அநுமான், இராமபிரான் கொடுத்த அப்பிரானது பெயர் தீட்டிய மோதிரத்தைச் சீதைக்குக் காட்டினனென்றவாறு. "மைத்தகுமா மலர்க்குழலாய் வைதேவி விண்ணப்பம், ஒத்தபுகழ் வானரக்கோ னுடனிருந்து நினைத்தேட, அத்தகுசீ ரயோத்தியர்கோ னடையாளமிவைமொழிந்தான், இத்த கையா லடையாள மீதவன்கை மோதிரமே" என்பது, பெரியாழ்வார் திருமொழி. அநுமான் தன்னை மெய்ப்பித்தற்காக இராமனது பழைய வரலாறுகளை யெல்லாம் சீதையினிடம் எடுத்துச் சொன்னதாக முதனூலிற் கூறியுள்ளது. பலவகைப் பயன்களுக்குங் காரண மான மகிமை யுடைத்தாயிருத்தலால், ராமநாமம், 'மெய்ப்பேர்' எனப்பட்டது: "நாமமோதிரம்" என்றார், சிந்தாமணியாரும். தீட்டரிய செய்கையது என்பதற்கு-(ஒருவராலுஞ்) செய்ய முடியாதது என்றும் உரைக்கலாம். இரண்டாமடி-முற்றுமோனை. (551)

64.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-அப்போதைய சீதையின் தன்மையைத் தெரிவிக்கும்.

[1]இறந்தவர் பிறந்தபய [2]னெய்தினர்கொ லென்கோ
[3]மறந்தவ ரறிந்துணர்வு [4]வந்தனர்கொ லென்கோ
துறந்தவுயிர் வந்[5]திடை தொடர்ந்ததுகொ லென்கோ
திறந்தெரிவ [6]தென்னைகொ[7]லி நன்னுதலி செய்கை.

(இ - ள்.) நல் நுதலி இ செய்கை-அழகிய நெற்றியையுடைய பிராட்டியினது (பெறுதற்கரிய மோதிரத்தைப் பெற்றதனாலாகிய) இம் மகிழ்ச்சியை, இறந்தவர் பிறந்த பயன் எய்தினர்கொல் என்கு ஓ-(மனிதப் பிறப்பெடுத்தற்குப்பயனாய் மறுமைக்கு உதவும் தவம் முதலிய நற்கருமங்களைச் செய்யாமலே) காலங்கடந்தவர்கள் பிறப்பின் பயனாகிய அவற்றை(த் தற்செயலாய்)ப் பெற்ற மகிழ்ச்சிக்கு ஒப்பாம் என்று சொல்வேனோ? மறந்தவர் அறிந்து உணர்வு வந்தனர் கொல் என்கோ-(அறிதற்கு அரிய பொருளை அறிந்து) மறந்துவிட்டவர் மீண்டும் ஞாபகமுண்டாகி அவ்வறிவு வந்து கூடப்பெற்றவரின் மகிழ்ச்சிக்கு ஒப்பாம் என்று சொல்வேனோ? துறந்த உயிர் வந்து இடை தொடர்ந்ததுகொல் என்கோ-(உடம்பை) விட்டு நீங்கிச் சென்ற உயிர் (மீண்டும் அவ்வுடம்பினிடையே) வந்து சேர்ந்ததனாலான மகிழ்ச்சிக்கு ஒப்பாம் என்று சொல்வேனோ? திறம் தெரிவது என்னைகொல்-(சீதாபிராட்டியின்) மகிழ்ச்சித்தன்மையை (யான்) தெரிந்து சொல்வது எவ்வாறோ? (எ - று.)—இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் மோதிரத்தைக்கண்ட சீதையின் மகிழ்ச்சி கூறுவன.

பிறந்தபயனின்றி வீணேகாலங்கழித்தவர் பிறந்தபயன் பெற்றது போலவும், மறந்தவர் மீண்டும் மறந்த அரியபொருள் நினைவிற்கு வரப்பெற்றது போலவும், இறந்த உயிர் மீண்டும் உடம்பில்

வந்து சேரப்பெற்றதுபோலவும், பிராட்டி பெருமாளது மோதிரத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்தனளென்பதாம்: இது, கவிக்கூற்று. நன்னுதலி செய்கையென்று உபமேயத்தில் வந்ததனால், உபமானங்களில், எய்தினர் செய்கை, உணர்வு வந்தனர் செய்கை என்று கூட்டியுரைக்க. உபமேய உபமானங்களை ஐக்கியப்படுத்திக்கூறியது, **காட்சியணி**. இதனோடு தற்குறிப்பேற்றவணி நீரக்ஷீர நியாயத்தாற் கலந்து வந்துள்ளது. கொல்-தற்குறிப்பேற்றவுருபு. அறிந்து மறந்தவர் எனக் கூட்டியுரைக்கலாம். என்கு-தன்மை யொருமை முற்று; 'கு' விகுதி எதிர்காலங் காட்டிற்று: ஓ-வினா.

பி - ம்:—[1]இறந்த பொருள் வந்துபயன், இறந்தனர் பிறந்த பயன். [2]எய்தின. [3]கரந்தனரிறந்து, துறந்தவர்...[4]வந்தன. [5]உடனுவந்தது. [6]என் கொல். [7]அயயங்கைமகிழ்செய்கை, இவணன்னுதலி செய்கை.

65. **இழந்தமணி புற்றர வெதிர்ந்ததென லானாள்**
பழந்தன [1]மிழந்தன [2]படைத்தவரை யொத்தாள்
குழந்தையை யுயிர்த்தமல டிக்குவமை கொண்டாள்
[3]உழந்துவிழி பெற்றதொ ருயிர்ப்பொறையு மொத்தாள்.

(இ - ள்.) (இன்னும் அச்சீதை), இழந்த மணி எதிர்ந்தது புற்று அரவு எனல் ஆனாள்-தான் இழந்த மாணிக்கத்தை மீளவும் பெற்றதாகிய புற்றிலுள்ள பாம்பு என்று உவமைசொல்லத்தக்கவளானாள்; இழந்தன பழந்தனம் படைத்தவரை ஒத்தாள்-இழந்தனவாகிய பழமையான செல்வங்களை மீண்டும் பெற்றவரைப் போன்றாள்; குழந்தையை உயிர்த்த மலடிக்கு உவமை கொண்டாள்-குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த பிள்ளையில்லாதிருந்தவளுக்கு ஒப்பாகப் பொருந்தினாள்; உழந்து விழி பெற்றது ஓர் உயிர்ப்பொறைஉம் ஒத்தாள்-(கண்ணில்லாமல்) வருந்திப் பின்பு கண்ணைப் பெற்றதாகிய ஒருடம்பு உடையாரையும் போன்றாள்; (எ - று.)

உவமையணி. குழந்தையைப்பெற்ற பிறகு மலடித் தன்மை நீங்கினும் 'மலடி' என்று கூறினது, முன்னிருந்த தன்மையை நோக்கி. உயிர்ப்பொறை-உயிரைத்தாங்குவது என உடம்புக்குக் காரணக்குறி. உயிர்ப்பொறை-உடலையுடையார்க்கு ஆகுபெயர்.

பி-ம்:—[1]மறைத்தது. [2]படைத்தவரும். [3]உழந்த. (553)

66. **வாங்கினள் முலைக்குவையில் வைத்தனள் சிரத்தால்**
தாங்கினள் மலர்க்கண்மிசை யொற்றினள் தடந்தோள்
வீங்கினள் மெலிந்தனள் குளிர்ந்தனள் வெதுப்போடு
[1]ஏங்கின ளுயிர்த்தன ளி[2]தின்னதென லாமே.

(இ - ள்.) (பிராட்டி அந்த மோதிரத்தை), வாங்கினள்-(அநுமான் கையினின்றும் தன்கையில்) வாங்கி, முலை குவையில்-(தனது) தனங்களின் முகட்டிலே, வைத்தனள் - வைத்துக்கொண்டாள்: சிரத்தால் தாங்கினள் - தலைமேல் வகித்துக்கொண்டாள்;

மலர் கண் மிசை ஒற்றினள் - தாமரைமலர் போன்ற (தனது) கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டாள்; தட தோள் வீங்கினள் - (இராமனையே யடைந்ததாகக் கருதித் தன்) பெரிய தோள்கள் பூரிக்கப் பெற்ருள்; குளிர்ந்தனள் - அகங்குளிர்ந்தாள்: மெலிந்தனள் - (உண்மையில் இராமபிரானை யடையாமைகருதி) உடல் இளைத்தாள்; வெதுப்போடு ஏங்கினள் - வாட்டத்தோடு ஏக்கமடைந்தாள்; உயிர்த்தனள்-பெருமூச்சுவிட்டாள்; இது இன்னது எனல் ஆமே - (அவள் அப்போது அடைந்த) இந்நிலைமையை இப்படிப்பட்டதென்று, சொல்வதற்கு ஆகுமோ? (எ-று.)—இதுவும் அடுத்த செய்யுளும், மோதிரத்தைப் பெற்ற சீதையின் தன்மை கூறுவன.

அளவற்ற மகிழ்ச்சியோடு பெருந்துன்பத்தையும் அம்மோதிரம் விளைத்த தென்றவாறு. "திக்குநின்றபுகழாளன் தீவேள்விச் சென்ற நாள், மிக்கபெருஞ்சபை நடுவே வில்லிறுத்தான் மோதிரங் கண்டு, ஒக்குமா லடையாள மநுமானென் றுச்சிமேல், வைத்துக் கொண் டுகந்தனளான் மலர்க்குழலாள் சீதையுமே" என்ருர், பெரியாழ்வாரும். "கரவிபூஷணம், பர்த்தாரமிவ ஸம்ப்ராப்தா - ஜாநகீ முதிதாபவத்" என்ருர், ஸ்ரீவான்மீகியும். மூன்ருமடி - தொடைமுரண். தோள் வீங்கினள் - உயர்திணைச்சினை அத்திணை முடிபைக்கொண்ட திணைவழுவமைதி. ஒருங்கே சீதை பலதொழில் செய்ததாகக் கூறினது, கூட்டவணி. பி - ம்:—[1]ஓங்கினள். [2]என்ன தெனலாமோ. (554)

67. மோக்குமுலை வைத்துற முயங்கு [1]மொளிர் நன்னீர்
நீக்கிநிறை கண்ணிணை ததும்ப நெடுநீளம்
நோக்குநுவ லக்கருது மொன்று நுவல் கில்லாள்
மேக்குநிமிர் விம்மலள் [2]விழுங்க [3]லுறு கின்ருள்.

(இ - ள்.) (பின்னும் பிராட்டி அம்மோதிரத்தை),—மோக்கும் - மோந்துபார்ப்பாள்; முலை வைத்து - (தனது) தனங்களின் மேல் வைத்துக்கொண்டு, உற முயங்கும் - நன்ருகத் தழுவுவாள்; கண் இணை நிறை ஒளிர் நல் நீர் நீக்கி - இரண்டுகண்களிலும் நிறைந்து விளங்குகின்ற மிக்க மகிழ்வுக்கண்ணீரை நன்ருய்த் துடைத்துவிட்டு, ததும்ப - (மீண்டும் கண்ணீர்) தளும்பும்படி, நெடு நீளம் நோக்கும் - வெகுநேரம் பார்ப்பாள்; நுவல கருதும் - (அதனோடு ஏதேனும்) பேசக் கருதுவாள்; ஒன்றும் நுவல்கில்லாள் - (பின்) ஒன்றும் பேசாள்; மேக்கு நிமிர் விம்மலள் - மேன் மேன்மிகுகிற பூரிப்பையுடையவளாய், விழுங்கல் உறுகின்ருள் - (அதனை வாயால்) விழுங்கவும் தொடங்குவாள்; (எ - று.)

இங்குக் கூறியவை, மகிழ்ச்சிமிகுதிபற்றியன. ஈற்றடிக்கு - மேலே யெழுகின்ற தொண்டை விம்மலுடையவளாய் அவ்விம்முதலால் பேச்சுக்குத் தடையாத் தோன்றிய தொண்டையடைப்பைக் கீழே தள்ளுவாள் போல விழுங்கும் முயற்சிசெய்வாள் என்பது ஒரு சாராருரை. பெரு மகிழ்ச்சியில் பேசவொட்டாது தொண்டையடைப்பு உண்டாதல் இயல்பே. 'மோக்கும்' முதலியசெய்யுமென்

முற்றுக்கள். இங்குப் பெண்பாலில் வந்தன. பி - ம்:—[1]நெடு. [2]விழுகின்றாள். (555)

68. நீண்டவிழி நேரிழைதன் மின்னினிற மெல்லாம்
பூண்டதொளிர் பொன்னனைய பொம்மனிற [1]மெய்யே
ஆண்டகைதன் மோதிர மடுத்தபொரு ளெல்லாம்
தீண்டளவில் [2]வேதிகைசெய் தெய்வமணி கொல்லோ.

(இ - ள்.) நீண்ட விழி - (காதளவும்) நீண்ட கண்களையுடைய, நேர் இழைதன்-திருந்திய வேலைப்பாடுடைய [அழகிய] ஆபரணங்களையுடையவளான பிராட்டியினது, மின்னின் நிறம் எல்லாம் - மின்னல்போன்ற திருமேனி முழுவதும், (அம்மோதிரத்தின் ஒளியால்), ஒளிர் பொன் அனைய - விளங்குகின்ற பொன்னையொத்த, பொம்மல் நிறம் - பொலிவுள்ள நிறத்தை, பூண்டது- அடைந்தது; (ஆதலால்), மெய்யே - உண்மையாக, ஆண்தகைதன் மோதிரம் - ஆண்மைக் குணமுள்ள இராமபிரானது மோதிரம், அடுத்த பொருள் எல்லாம் தீண்டளவில் - (தன்னைச்) சேர்ந்த எல்லாப் பொருள்களையும் தான் படுகிறமாத்திரத்தில், வேதிகை செய் - (மாற்றுயர்ந்த பொன்னாக) வேறுபடுத்துகிற, தெய்வம் மணி கொல் ஓ - தெய்வத்தன்மையுடைய (ஸ்பர்சவேதியென்னும்) ரசகுளிகை தானோ? (எ - று.)

முன்னிரண்டடிகளில், சீதையின் மின்னின்நிறமான உடம்பு மோதிரத்தின் ஒளியால் உயர்ந்தபொன்னிறம்பெற்றதெனக் கூறினது, பிறிதின்குணம்பெறலணி. இதனை வடநூலார் தத்குணாலங்காரமென்பார். பின்னிரண்டடி - தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. 'மெய்யே' என்றது, தற்குறிப்பேற்றவணியின் உருபாய்நின்றது. முதலடியிலுள்ள 'எல்லாம்' என்பது - ஒருபொருளின் பலவிடம் குறித்து நின்றது. மூன்றும் அடியிலுள்ள 'எல்லாம்' என்பது - பொருட்பன்மை குறித்தது. வேதிகை - பேதிகா: (உருவத்தை) வேறுபடுத்துவது. மெய்யே யென்பதை, பூண்டது, வேதிகைசெய் என்ற ஈரிடத்தும் கூட்டலாம்; இங்ஙன் இடைநின்றசொல் முன்னும் பின்னும் கூடுவது, தாப்பிசைப்பொருள்கோளாம்.பி-ம்:—[1]அம்மா. [2]வேதனை. (556)

69. இருந்துபசி யாலிட ருழந்தவர்க ளெய்தும்
அருந்துமமு தாகிய தறத்தவரை [1]யண்மும்
விருந்துமென லாகியது வீயுமுயிர் மீளும்
மருந்துமென [2]லாகியது வாழிமணி யாழி.

(இ - ள்.) (பிராட்டிக்கு),—மணி ஆழி - அழகிய அம்மோதிரம்,—பசியால் இருந்து இடர் உழந்தவர்கள் - பசியினால் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள், எய்தும் - பெற்ற, அருந்தும் அமுது ஆகியது - உண்ணுதற்கேற்ற உணவை யொத்தது; அறத்தவரை அண்மும் - இல்லறவொழுக்கந்தவறாதவரை வந்தடைந்த, விருந்து உம் எனல் ஆகியது-விருந்தாளியையொத்ததென்றும் சொல்லலாம்படி

யாயிற்று: வீயும் உயிர் மீளும் - இறக்கும் நிலையிலுள்ள உயிர் மீண்டு அந்நிலையில் பிழைத்தற்குக் காரணமான,மருந்துஉம் எனல் ஆகியது - (மிருதசஞ்சீவிநியென்னும்) மருந்தையும் ஒத்தது என்ன லாம்படியாயிற்று; வாழி - (அத்திருவாழி கண்ணெச்சில் படாமே காலதத்துவமுள்ளவளவும்) வாழ்வதாக; (எ - று.)

'அறத்தவர்' என்றது, இங்கே, இல்லறத்தாரைக் குறிக்கும்: தம்மிடம்வந்த விருந்தினரைக் கண்டு அகமகிழ்ந்து எதிர்கொண்டு மிக்க அன்புடன் இன்சொற்கூறி உபசரித்தற்கு உரியவர் அவரே யாதலால். 'வீயுமுயிர்மீளும் மருந்து மெனலாகியது' என்றது, பிராட்டி பிராணுபாயத்தினின்று நீங்கக் காரணமானதனுல்.கண்ட வுடன் பேருவகை விளைத்தலில், இங்குக் கூறியன யாவும் உவமையாம். மணியாழி - இரத்தினம்பதித்த மோதிரமுமாம். 'இடருழந்திருந்தவர்கள்' என விகுதி பிரித்துக்கூட்டியுரைக்க. அமுது - தேவாமிருதம்போ லினிய உணவு. பி - ம்:—[1]எய்தும். [2]ஆகியதவ். (557)

70.—சீதை அநுமான்செய்த நன்றியைப் பாராட்டி முகமன் கூறத் தொடங்குதல்.

இத்தகைய ளாகியுயி ரேமுற [1]விளங்கும்
முத்தநகை யாள்விழியி னுலிமுலை முன்றில்
தத்தியுக மென்குதலை தள்ளவுயிர் தந்தாய்
உத்தம வெனுவினைய வாசக முரைத்தாள்.

(இ - ள்.) இ தகையள் ஆகி - இப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய வளாய், உயிர் ஏமுற-உயிர் இன்பமடைய,விளங்கும்-விளங்குகிற, முத்தம் நகையாள் - முத்துப்போன்ற பற்களையுடைய பிராட்டி,— விழியின் ஆலி - கண்ணின் நீர்த்துளிகள், முலை முன்றில் - தனங் களின்மேல்முகட்டில், தத்தி உக - பாய்ந்துஒழுக, மெல் குதலை தள்ள- மென்மையான மழலைச்சொற்கள் குழறும்படி, (அநுமானை நோக்கி), 'உத்தம - (யாவரினுஞ்) சிறந்தவனே! உயிர் தந்தாய் - (எனக்கு நீ) உயிரைக் கொடுத்தாய்', எனு-என்று, இனைய வாசகம் - இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை, உரைத்தாள் - சொல்வாளாயி னுள்; (எ - று.)—அதனை அடுத்த கவியிற் காண்க.

உயிரேமுறவிளங்கும் முத்தநகையாள்-இனித் தனது பிராண நாயகனை எளிதிற்கூடலாமென்று மனத்துக்கொண்ட பேருவ கையை வெளிப்படுத்தும் புன்சிரிப்பினுல் விளங்கும் பற்களை யுடையாள் என்றவாறு. ஏமுற - ஏமமுற என்பதன் விகாரம். விழியின் ஆலி- மழைபோலப் பெருகிவழியுங்கண்ணீர்ப் பெருக்கு. குதலை - நிரம்பாத மென்சொல். தள்ளுதல் - தடுமாறுதல்; சொல் தடுமாறுதற்குக் காரணம், களிப்பு மேலிடுதல். பி - ம்:— [1]இரங்கும். (558)

வேறு.

71.—சீதை அநுமானைப் புகழ்ந்து கூறுதல்.

**மும்மையா முலகந் தந்த முதல்வற்கு [1]முதல்வன் [2]றூதாய்ச்
செம்மையா லுயிர்தந் தாய்க்குச் செயலென்னு லெளிய துண்டே
அம்மையா [3]யப்ப னாய வத்தனே யருளின் வாழ்வே
இம்மையே மறுமை தானும் நல்கினை யிசையொ டென்றாள்.**

(இ - ள்.) (சீதை அநுமானை நோக்கி), 'மும்மை ஆம் உலகம் தந்த முதல்வற்கு உம் முதல்வன் தூது ஆய் - (மேல் கீழ் நடு என) மூன்று வகைப்பட்ட உலகங்களையெல்லாம்படைத்த (யாவர்க்கும்) முதலிலுள்ளவனான பிரமதேவனுக்கும் காரணனாகிய (திருமாலின் திருவவதாரமான) இராமபிரானது தூதனாய் (வந்து), உயிர் செம்மையால் தந்தாய்க்கு-(எனது)உயிரை நன்மையாக (எனக்கு)க் கொடுத்த உனக்கு, என்னால் செயல் எளியது உண்டே - என்னால் எளிதிற் செய்யக்கூடியதொரு கைம்மாறும் உளதோ? அம்மை ஆய் அப்பன் ஆய அத்தனே - (எனக்குத்) தாயாகித் தந்தையுமாகிய கடவுளே! அருளின்வாழ்வே - கருணைக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளவனே! (நீ எனக்கு), இம்மை - இவ்வுலகத்தில் அனுபவிக்கும் இன்பத்தையும், மறுமைதான்உம் - (இறந்து சென்று) மறுவுலகத்தில் அனுபவிக்கும் இன்பத்தையும், இசையொடு - கீர்த்தியையும், நல்கினை - கொடுத்தாய்,' என்றாள் - என்று கூறினாள்;

இராமபிரானது செய்திகூறி உயிரைப் பிழைப்பித்ததனால் இம்மை யின்பத்தையும், பெருநரகத்திற் தக் காரணமாகிச் செய்தற்குச் சித்தமாயிருந்த தற்கொலையை யொழித்ததனால் மறுமையின்பத்தையும், மாற்றான் கைப்பட்டு உழன்று அழிந்தாளென்று உலகத்தார் தூற்றும் பழியைப் போக்கியதனால் புகழையும் அநுமான் சீதைக்கு அளித்தவனாவன். இனி, முதலடிக்கு - மூன்று உலகங்களையுங் காத்த யாவர்க்குந் தலைவனாகிய தசரதசக்ரவர்த்திக்கு மூத்தகுமாரனான இராமபிரானது தூதனாய் என்றும் உரைக்கலாம். தூது - தூதனுக்குப் பண்பாகுபெயர். தான் இறக்கத் துணிவு கொண்டு நின்ற சமயத்தில் எதிர்ப்பட்டு அடையாளங்களால் தெளிவித்துத் தன்னைப் பிராணாபாயத்தினின்று நீக்கினமையால், சீதை அநுமானை 'உயிர்தந்தாய்க்கு' என்றாள்; இனி, எனது பிராணநாயகனைக் கொடுத்த உனக்கு என்றுமாம்; இராமபிரானது அடையாளத்தைக் கொடுத்ததை அப்பிரானையே கொணர்ந்து கொடுத்ததாகக் கருதினளாதலாலும், தான் அப்பிரானையடைதற்கு இவனே பிரதானகாரணமாய் நிற்பதனாலும் இங்ஙனம் கூறினாள். இப்போது அநுமான் செய்தது காலத்தினாற் பயன்கருதாது செய்யாமற் செய்த உதவியாதலால, 'செயலென்னு லெளியதுண்டே' என்கிறாள்; "செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும், வானகமு மாற்றலரிது" முதலியன இங்கு அறியத் தக்கன. உலகம் - உலகவுருண்டை; அண்டகோளம். மும்மை என்பது - இங்கே எண்ணின்மேல்நின்றது; "இருமைவகை"

என்றதிற்போல. உண்டே, ஏ - எதிர்மறை. பி - ம்:—[1]முதல்வி. [2]முற்றும். [3]அத்தனுபவப்பனே. (559)

72.—சீதை அநுமானை வாழ்த்துதல்.

பாழிய [1]பணைத்தோள் வீர துணையிலேன் பரிவு தீர்த்த
வாழிய வள்ள லேயான் [2]மறுவிலா மனத்த ளென்னின்
ஊழியோர் பகலா யோதும் [3]யாண்டெலா முலகை மேழும்
[4]ஏழும்வீ வுற்ற ஞான்று மின்றென விருத்தி யென்றாள்.

(இ - ள்.) 'பாழிய பணை தோள் வீர - வலிமைபொருந்திய பருத்த தோள்களையுடைய வீரனே! துணை இலேன் பரிவு தீர்த்த வள்ளலே - ஒருதுணையுமில்லாத என்னுடைய துன்பத்தை நீக்கின வரையாமல் அருளுந் தன்மையை யுடையவனே! வாழிய -(நீ)வாழ்வாயாக; யான்—, மறு இலா மனத்தள் என்னின் -(கற்புநிலையிற்) களங்கமில்லாத மனத்தையுடையேனானால், ஊழி ஓர் பகல் ஆய் ஓதும் யாண்டு எலாம்-பலயுக காலங்கள் ஒருதினமாய்ச் சொல்லப்படுகிற (பிரமனது ஆயுளாகிய) வருஷங்களெல்லாவற்றிலும் [பிரம பிரளய பரியந்தமும்], உலகம் ஏழ்உம் ஏழ்உம் வீவு உற்ற ஞான்றுஉம் - பதினான்கு உலகங்களும் அழிவடைந்தபொழுதும், இன்று என இருத்தி - இன்றைத்தினத்தில் இருப்பது போலவே [என்றும் ஒரு படிப்படச் சிரஞ்சீவியாய்] வாழ்ந்திருப்பாயாக', என்றாள் - என்று (சீதை அநுமானுக்கு) அருள்புரிந்தாள்;(எ-று.)

சீதை அநுமானைச் சிரஞ்சீவியாயிருக்குமாறு வாழ்த்தினளென்க. வாழிய - முற்று; வாழிய இருத்தியெனக் கூட்டியுரைத்தலுமாம்; அப்போது எச்சமாம். மறு - கெட்ட எண்ணம். மனிதர்க்கு ஒரு வருஷம் தேவர்க்கு ஒருநாளெனக் கொண்டு தேவமானத்தாற் கணக்கிடப்பட்ட ஆயிரஞ்சதுர்யுகம் பிரமனுக்கு ஒரு பகலாம்: அப்பகலின் முடிவிலுண்டாகும் பிரளயத்திற் கீழேழுலகங்களும் மேலேழுலகங்களில் முதன் மூன்றும் நான்காவதிற் பாதியும் கடலால் கொள்ளப்பட்டு அழிய மற்றை மூன்றரையுலகங்களே அழிவின்றி நிற்கும்; இத்தன்மையான பகலின் அளவுகொண்ட இரவுங்கழியப் பிரமனுக்கு ஒருதினமாம்: அவ்வாறு தொகையிடப்பெற்ற நாள்களினாலாகிய நூறுவருஷங்கள் கழிந்தபின்பு ஒரு பிரமனுக்கு ஆயுள் முடியும். அப்பொழுது உண்டாகும் மகாப்பிரளயத்திலே எல்லாவுலகங்களும் அழியுமென உணர்க. பி - ம்:—[1]புயத்து. [2]மறுவிலாமனத்தேனென்னில், மறுவிலென் மனத்திலெண்ணில். [3]ஆண்டெலாம். [4]ஆழியுள்ளளவு நீயே யழிவிலாது. (560)

73.—சீதை இராமபிரானது வரலாற்றை வினவ, அநுமான் கூறத் தொடங்குதல்.

மீண்டுரை விளம்ப லுற்றாள் விழுமிய குணத்தோய் வீரன்
யாண்டையா னிளவ லோடு மேவ்வழி யெய்திற் றுன்னை
ஆண்டகை யடியேன் [1]செய்கை யார்சொல [2]வறிந்த தென்றாள்
தூண்[3]டிர டடந்தோ ளானு முற்றது சொல லுற்றான்.

(இ - ள்.) (சீதை அநுமானை நோக்கி), மீண்டு உரை விளம்பல் உற்றாள்-மறுபடியும் சிலவார்த்தை சொல்லத் தொடங்கினவளாய்,—'விழுமிய குணத்தோய் - சிறந்த நற்குணங்களையுடையவனே! வீரன் - மகாவீரனாகிய இராமபிரான், இளவலோடும் - இளையபெருமாளுடனே, யாண்டையான்- எவ்விடத்திலுள்ளான்? உன்னை எய்திற்று எ வழி - உன்னை (அவன்) அடைந்தது எவ்விடத்தில்? ஆண்தகை - பராக்கிரமமுடைய இராமபிரானுக்கு, அடியேன் செய்கை - என்னை இராவணன் எடுத்துவந்த செய்தி, யார்சொல அறிந்தது - எவர்சொல்லத் தெரிந்தது?' என்றாள் - என்று வினவினாள்; தூண் திரள் தட தோளான்உம் - தூண்போலத்திரண்டுள்ள பெரிய தோள்களையுடைய அநுமானும், உற்றது சோறல் உற்றான் - நடந்ததைச் சொல்லத் தொடங்கினான்; (எ - று.)—அதனை மேல் 21-கவிகளிற் காண்க.

இராமபிரானுக்குச் சிறியவனாதலால், இலக்குமணன் 'இளவல்' எனப்பட்டான்: 'இளையபெருமாள்' என இவனுக்கு வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் ஒருபெயர் இருத்தலும் காண்க. சீதை, தனக்கு இராமபிரானிடமுள்ள பணிவை 'அடியேன்' என்றதனால் வெளியிட்டாள்: அநுமானிடத்துப் பணிவினாற் கூறினாளெனக் கொள்ளுதல் சிறவாது. சோறல் - தொழிற்பெயர்: சொல் - பகுதி.
பி - ம்:—[1] தன்னை. [2] அறிந்தானென்றாள். [3] திரண்டனையதோளானுள்ளது சொல்லல். (561)

74.—இதுமுதல் இருபத்தொரு கவிகள் - ஒருதொடர்: அநுமானது விடை.

உழைக்குலத் [1] தீய மாய வுருவுகொண் டுறுதல் செய்தான்
மழைக்கரு நிறத்து மாய வரக்கன்மா ரீச னென்பான்
[2] இழைத்தட மார்பத் தண்ண [3] லெய்யப்போய் வையஞ் சேர்வான்
[4] அழைத்ததவ் வோசை [5] யுன்னை மயக்குதற் கரக்கன் [6] சொல்ல.

(இ - ள்.) அரக்கன் - இராவணன், சொல்ல-சொன்னதனால்,—மழை கரு நிறத்து மாயம் அரக்கன் மாரீசன் என்பான்-மேகம்போலக் கரியநிறத்தையுடைய வஞ்சனைத்தன்மையுள்ள இராக்கதனாகிய மாரீசனென்பவன், தீய மாயம் குலம் உழை உருவு கொண்டு உறுதல்செய்தான்-கொடியமாயையினாலாகிய சிறந்த மானினுருவத்தை யடைந்து (நீ இருந்த அவ்வனத்தில்) வந்து,—இழை தட மார்பத்து அண்ணல் - ஆபரணங்களையணிந்த பெரிய திருமார்பையுடைய புருஷோத்தமனான இராமபிரான், போய் - (அவனை உண்மையான மானென்று எண்ணி உனது வேண்டுகோளினாற் பிடித்தற்குப்) பின்தொடர்ந்து சென்று, எய்ய - (பிறகு மாயமானென்று துணிந்து அம்பை) எய்ததனால், வையம் சேர்வான் - (இறந்து) கீழ்விழுடவனாய் [மானுருவம் நீங்கி அரக்கவடிவத்துடன் கீழ்விழும்பொழுது], அழைத்தது - கூப்பிட்டதான, அ ஓசை - ('ஹா ஸீதா! ஹா லக்ஷ்மணா!! என்று இராமன்

குரலாகக் கேட்ட) அவ்வோசை, உன்னை மயக்குதற்கு - உன்னை மயங்கச்செய்யும் பொருட்டு; (எ - று.)

வரலாறு, கீழ்க்கூறப்பட்டது. 'இழைத்தடமார்பு' என்றது, அப்பொழுது ஆபரணமில்லையாயினும் முன்னும் பின்னுமுள்ள நிலையைக்கருதி. இனி, இழை - பூணூலுமாம். உன்னை மயக்குதற்கு - இராமபிரான் துன்பமுற்றானென்று நீ மயங்கும்படி என்றவாறு: இனி, உன்னை மயக்குதற்கு அரக்கன்சொல்ல என்று கூட்டி, உன் மனத்தை மயக்கும்படி பொன்மானாக வேண்டுமென்று இராவணன் கட்டளையிட, என்றலுமாம். பி - ம்:—[1]இசையும். [2]இழைக்குலம் [3]எய்யவேவையஞ் சேர்ந்தான். [4]அழைத்தவப் பொழுதே. [5]உன்னைமயக்குவது, நின்னைமயக்கியது. [6]சொல்லால். 'இழைத்தடமார்பக் தண்ணுலேவுபட்டரக்கன்மாள்போது, அழைத்தவக் குரலினோசை மயக்கியதுன்னையம்மா' என்று சில பிரதிகளில் பின்னிரண்டடிகள். (562)

75. இக்குர லிளவல் கேளா தொழிகென [1]விறைவ னிட்டான், மெய்க்குரல் சாபம் பின்னை விளைந்தது விதியின் [2]மெய்ம்மை, பொய்க்குர[3]லன்று போலாம் பொருள்பின்னர்ப்பயக்கு மென்பான், [4]கைக்குரல் வரிவில் லானு மிளையவன் வரவு கண்டான்.

(இ - ள்.) 'இ குரல்-இந்த (மாயமானின்) குரலை, இளவல்-(எனது) தம்பியாகிய இலக்குமணன், கேளாது ஒழிக-கேட்டு நம்பாமலிருப்பானாக,' என-என்று எண்ணி, இறைவன்-தலைவனாகிய இராமபிரான், பின்னை-உடனே, சாபம்-(தன்கையிலுள்ள) வில்லினால், மெய் குரல் இட்டான்-உண்மையான தொனியை உண்டாக்கினான்: (உண்டாகச் செய்தும்), விதியின் மெய்ம்மை விளைந்தது-ஊழ்வினையின் உண்மை (இவ்வாறு) பலித்துவிட்டது: பொய் குரல் அன்று போல் ஆம்-(அந்த 'மாயமானினது) பொய்யானகுரல் வீண்குரலாகாதுபோலும்; பின்னர் பொருள் பயக்கும்-உடனே (யாதாயினுமொரு தீங்கான) காரியத்தை உண்டாக்கக் கூடும்,' என்பான்-என்று எண்ணித் திரும்பிவிரைந்து வருகின்றவனை, கை குரல் வரிவில்லான்உம்-கையிற்பிடித்த ஒலியோடு கூடிய கட்டமைந்த கோதண்டத்தையுடைய இராமபிரானும், இளையவன் வரவு கண்டான்-இலக்குமணன் (தன்னை நோக்கி) வருவதைப் பார்த்தான்; (எ - று.)

இராமபிரான் 'இம்மானின் குரலைக் கேட்டு என்னுடைய குரலென்று மயங்கி லக்ஷ்மணன் கவலைப்படாதிருக்கும் பொருட்டு எனது நிலைமையை அவனுக்கு ஒருவகையால் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று எண்ணி உடனே தனது வில்லின்நாணொலியை எழுப்பினானென்க. 'விளைந்தது விதியின் மெய்ம்மை' என்றது, சீதைக்குக் காவலாயிருந்த இலக்குமணன் பிரிதலையும், அச்சமயம் நோக்கி இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துசென்றதையும் குறிக்கும். இராமபிரான் திரும்பி வரும்பொழுது அடிக்கடி நாணொலியை எழுப்பிவருவது தோன்ற, 'கைக்குரல் வரிவில்லான்' என்றது. 'கேளாது'

என்பதில், கேட்டல்-இலக்கணையால், (இராமன்குரலைக்) கேட்டு நம்புதலை யுணர்த்திற்று. போலாம்-ஒப்பில்போலி. பி-ம்:— [1]இறைவி விட்டான், இறைவனீட்டு. [2]மென்மை, வெம்மை. [3]அன்று பொய்யாமென்றனன்...கொட்பால், அன்று பொய்யாமென்று நீ மறுகப்போனன், இன்று...பின்புக்கு மென்பான். [4]கைக் குணவரி.

(56-1)

76. [1]கண்டபி னிளைய வீரன் முகத்தினுற் கருத்தை [2]யோர்ந்த
புண்டரி கக்க ணனு முற்றது புகலக் கேட்டான்
வண்டுறை [3]சாலை வந்தா னுன்றிரு வடிவு காணன்
உண்டுயி [4]ரிருந்தா னின்ன லுழப்பதற் [5]கேது வொன்றே.

(இ - ள்.) கண்டபின்-பார்த்தவுடனே, இளைய வீரன் முகத்தினுல் கருத்தை ஓர்ந்த-இலக்குமணனது முகத்தின் குறிப்பினுல (அவனது) மனக்கருத்தைத் தெரிந்து கொண்ட, புண்டரிகம் கணன் உம்-தாமரைமலர்போலுந் திருக்கண்களையுடைய இராமபிரானும், உற்றது புகல கேட்டான்-நடந்தசெய்தியை (அவ்விலக்குமணன்) சொலலத் தான் கேட்டவனுய், வண்டு உறை சாலை வந்தான்-(பூங்களில் வந்து) வண்டுகள் மொய்க்கின்ற பர்ணசாலைக்கு வந்து, உன் திருவடிவு காணன்-உனது அழகிய வடிவத்தைக் காணுது, உண்டு உயிர் இருந்தான்-(மிக்ககோபத்தினுல்) உயிர்உண்டோ இல்லையோ என்று (கண்டோர்) ஐயுறும்படி மிகச்சோர்ந்திருந்தான்; இன்னல் உழப்பதற்கு ஏது ஒன்றே-(இவ்வாறு) துன்பமனுபவித்தற்குவேறெரு காரணமும் வேண்டுமோ? [இவ்வொரு காரணமே போதுமன்றே என்றபடி]; (எ - று.)

வந்த இலக்குமணன் சொல்லாற் செய்தியுணர்ந்த இராமபிரான் உடனே பர்ணசாலையிற்சென்று ஆங்குச் சீதையைக் காணுது இறந்துபடுவதுபோன்ற பெருந்துன்பமடைந்தன னென்க. 'இன்ன லுழப்பதற்கேதுவொன்றே' என்றது, முன் வாக்கியத்தைச் சமர்த்தித்து நின்றதனுல், தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணியாகும். "அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சங், கடுத்தது காட்டும் முகம்" என்றபடி மனத்தின் நினைப்பை முன்னே தெரிவிப்பது முகம் போல வேறில்லை யாதலால், 'முகத்திைற் கருத்தை யோர்ந்த' என்றார்; (இங்கே 'கோசலதேசத்திலுள்ளவர் குறிப்பறிதலில் வல்லவர்' என்னும் பொருளுள்ள "இங்கிதஜ்ஞாஸ்து கோஸலா:" என்ற வடநூல்மேற்கோள் அறியத்தக்கது. "குறிப்பினுலுணரும் கொள்கையான்" என்பர், மேல் திருவடிதொழுத படலத்தும்.) கருத்து-இராமபிரான் கட்டளையைக் கடந்து பிராட்டியின் விருப்பத்தினுல் அப்பிராட்டியைத் தனியேவிட்டு வரலாயிற்றே என இலக்குமணன் கொண்ட கவலை. உற்றது-மான்குரலைச் செவியுற்று மயங்கிச் சீதை கடுஞ்சொற்கூறி வற்புறுத்தித் தன்னை யனுப்பியது. வண் துறை எனப்பிரித்து, வளப்பமான இடத்தை யுடைய [வாஸயோக்கியமான] பர்ணசாலை யென்றலு மொன்று.

ஈற்றடிக்கு-உயிர் உடையனுயிருக்கும் ஒருவன் துன்பமனுபவிப்ப்பதற்கு வேறொரு காரணமும் வேண்டுமோ? இவ்வொன்றே அமையும்எனப் பொதுப்பொருளாகக் கூறலுமாம். இனி, இராமபிரான் உன்னைக் காணுனை பின்பும் இறவாது உயிர்த்து நின்ருன்: துன்பமனுபவிப்பதற்கு ஒருவழி தானோ? [பலவழிகள் உள]: ஆதலால், இராமபிரானுக்கு உயிர் நீங்கிற்றில்லை என்றுமாம். பி - ம்:—[1]கண்டனன். [2]ஓர்ந்தப். [3]சோலை. [4]உழந்தான். [5]ஏதுவன்றோ. (564)

77. [1]தேண்டிநேர் கண்டேன் வாழி தீதில னெங்கோ னுகம்
பூண்டமெய் [2]யுயிரே போகப் பொய்யுயிர் [3]போல நின்ற
ஆண்டகை நெஞ்சி னின் று மகன்றிலை யழிவுண் டாமோ
ஈண்டுநீ யிருந்தா யாண்[4]டங் கெவ்வுயிர் விடுமி ராமன்.

(இ - ள்.) தேண்டி-(உன்னை நான்) தேடிவந்து, நேர் கண்டேன்-பிரதியட்சமாக (இங்கே எதிரிற்) காணப்பெற்றேன்; வாழி-வாழ்வாயாக; எம் கோன்-எமது தலைவனுகிய இராமபிரான், தீது இலன் - ஒரு தீங்கையும் அடையாமலிருக்கிருன்; ஆகம் பூண்ட மெய் உயிரே போக-(தனது) உடம்பிற்பொருந்திய உண்மையான உயிரேயாகிய நீ நீங்கிப்போனதனுல், பொய் உயிர் போல நின்ற-பொய்யாகிய உயிரையுடையவன்போல விருக்கிற, ஆண்தகை-ஆண்மைக் குணமுள்ள இராமபிரானது, நெஞ்சில் நின்றும்-மனத்திலிருந்து, அகன்றிலை - (நீ ஒருபொழுதும்) நீங்கினுயில்லை [அப்பிரான்உன்னையே எப்பொழுதும் கருதியிருக்கின்ருன் என்றபடி]; (அப்படி நீ நீங்காது அவன் மனத்திலேயே தங்கியிருத்தலால்), அழிவு உண்டாமோ - (அவனுக்கு) அழிவு உளதாகுமோ? [உளதாகாது என்றபடி]; (அன்றியும்), நீ-(அவனுக்கு உயிர்போன்றுள்ள) நீ, ஈண்டு இருந்தாய் - இங்கே [இலங்கையில்] இருந்தாய்; (ஆதலால்), இராமன்—, அங்கு - அங்கே [வனத்தில்], யாண்டு - எவ்வாறு, எ உயிர்விடும் - எந்த உயிரை விடுவான்? (எ - று.)

இச்செய்யுள், வருந்துகிற சீதையைத் தேற்றவந்த இடைப்பிறவரல். வரையறைகடந்த மிக்கபேரழகையும் உத்தமகுணங்களெல்லாவற்றையுமுடைய பிராட்டியை, அநுமான், தன்குரங்குக்கண்ணுற் கண்டமையாற் கண்ணெச்சில்பட்டு ஏதேனும் தீங்கு விளையுமோ என்று தன்மனத்தில் திடுக்கென்று உண்டான சங்கையால் அந்தத்திருஷ்டிதோஷம் உண்டாகாதிருக்க வேண்டுமென்று 'வாழி' என வாழ்த்தினுன். இங்ஙனம் உயர்ந்தோரைக் கீழோர் வாழ்த்துதல், பொங்கும்பரிவையுடைய பெரிய பக்தர்களின் மரபு. மிக்கவிருப்பத்தின்மேலீட்டினுல் அவசியமில்லாத விடத்திலும் பயசங்கையுண்டாதல், இயல்பு. இராமபிரானைவிட்டு இலங்கையில் தனித்திருந்தபோதிலும், நீ அப்பிரான் மனத்தைவிட்டுச் சிறிதும் நீங்காததனுல், அவன் உயிர் விட்டானில்லை: அன்றியும், உன்னைத் தவிர அவனுக்கே வேறு உயிருமில்லை யாதலால், உயிரான உன்னைத் தன்னிடம் உடையனுகப்பெருத அப்பிரான் எவ்வாறு

உயிர் விடுவது? என்றவாறு; உன்னிடத்து அப்பிரான் கொண்டுள்ள காதலே அவனுடைய உயிரைக்காத்துநிற்கின்றதென்பது, கருத்து. இவ்வார்த்தைகளால், அநுமானது சொல்வன்மை நன்கு விளங்கும். இராமபிரான் சீதையைத் தனது உயிராகவே பாவித்திருந்தானென்பது இரண்டாமடியிற் பெறப்படும்; "அர்த்தோவா ஏஷஆத்மந:, யத்பத்நீ [மனைவியென்பவள் புருஷனது பாதியுயிராவள்]" என்று உத்தமமான மனைவியைக் கணவனுக்குப் பாதியுயிராக வேதம் கூறியிருத்தலும் காண்க. தேண்டி-தேடி யென்பதன் விரித்தல். பி - ம்:—[1]தேண்டினன். [2]உயிரேநீயப். [3]போயே நின்றான். [4]எங்கு. (565)

78. அந்நிலை யாய வண்ண லாண்டுநின் றன்னை நின்னைத்
துன்னிருங் [1]கா னும் யாறும் மலைகளுந் தொடர்ந்து நாடி
இன் னுயி ரின் றி யேகு மியந்திரப் படிவ [2]மொப்பான்
தன் னுயிர் புகழ்க்கு விற்ற சடாயுவை வந்து சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயே! அ நிலை ஆய - அப்படிப்பட்ட தன்மையை யுடையவனாகிய, அண்ணல் - இராமபிரான், ஆண்டு நின்று-அந்தப் பர்ணசாலையிலிருந்து, துன் இருங் கான் உம்-நெருங்கிய பெரிய காடுகளிலும், யாறுஉம் - ஆறுகளிலும், மலைகள் உம்-மலைகளிலும், தொடர்ந்து-போய், நின்னை நாடி-உன்னைத் தேடிக்கொண்டு, இன் உயிர் இன்றி ஏகும் இயந்திரம் படிவம் ஒப்பான்-இனிய உயிரில்லாமலே செல்லுகின்ற யந்திரம் அமைந்த பிரதிமையையொத்து நடப்பவனாய், தன் உயிர் புகழ்க்கு விற்ற சடாயுவை-தனது உயிரைப் புகழ்பெறும்பொருட்டு ஒழித்த ஜடாயுவென்பவனை, வந்து சார்ந்தான்-வந்து சேர்ந்தான்; (எ - று.)

இராமபிரான் சீதையின் பிரிவினால் அறிவழிந்திருந்தமையால் அவனுக்கு, இன்னுயிரின்றியேகும் இயந்திரப்படிவத்தை ஒப்புமை கூறினார். இராவணன் சீதையைக்கவர்ந்து செல்கையில் அவனைத் தடுத்துத் தன்னாலியன்றமட்டும் போர்செய்து தம்மவரிடமுள்ள அன்பினால் அவர்பொருட்டு உயிர்விட்டவனாதலால், சடாயுவை, 'தன்னுயிர்புகழ்க்குவிற்ற சடாயு' என்றார். இராமபிரான் சடாயுவிடம் சென்று சேர்கையில் அவன் - குற்றுயிருடையனாயினும் 'உயிர் விற்ற' என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினது, தெளிவினால். தன்னுயிர் புகழ்க்கு விற்றல்-தனது உயிராகிய பொருளைக் கொடுத்துப் புகழாகிய பண்டத்தைக் கொள்ளுதல்; **மாற்றுநிலையணி.** அன்னை-அண்மைவிளி. இயந்திரம் = யந்த்ரம். விற்ற, வில் - முதனிலை.

சடாயு - ஜடாயு; பலமயிர்கள் சேர்த்துத் திரித்த சடை போன்ற ஆயுளுடையவன் என்பதுபொருள்; மிக்க ஆயுளுடையவனென்பது, கருத்து. இனி, இதற்கு-இறகில் உயிரையுடையவனென்று பொருள் கூறுவாருமுளர். சூரியசாரதியான அருணனுடையபுத்திரனும், சம்பாதியினது தம்பியுமாகிய இவன், தசரத

சக்கரவர்த்திக்கு உயிர்த்தோழனாயிருந்து பின்பு தசரதகுமாரர்களான ராமலக்ஷ்மணர்களைத் தண்டகாரணியத்திற் கண்டு அவர்களைத் தனது புத்திரர்போலவே பாவித்து அன்பு பாராட்ட, அவர்களும் தசரதனினும் வயசுமுதிர்ந்த இவனைத் தமது பெரிய தந்தையாகப் பாவித்து வந்தனராதலால், வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் 'பெரியவுடையார்' என்று இவனுக்கு ஒரு திருநாமம் வழங்கும். இவன் இராவணனோடு எதிர்த்துச்செய்த போரில் அடிபட்டு இறகொடிந்து வீழ்ந்தவுடனே இறந்திடாமல் இராமலட்சுமணர்க்குச் செய்தியறிவித்த பின்னரே இறக்கக் கருதிச் சிறிதுபொழுது அரிதின் உயிர்தாங்கி யிருந்தனனென அறிக. பி - ம்—[1]கானயாறும். [2]மெய்யான், அன்னான். (566)

79. வந்தவன் மேனி நோக்கி வானுயர் துயரின் வைகி
யெந்தைநீ யுற்ற [1]தன்மை யியம்பென விலங்கை வேந்தன்
சுந்தரி நின்னைச் செய்த வஞ்சனை சொல்லச் சொல்ல
வெந்தன வுலக மென்ன நிமிர்ந்தது சீற்ற வெந்தீ.

(இ - ள்.) சுந்தரி - கட்டழகுடையவளே! வந்து - (இராமபிரான் அங்கு) வந்து, அவன் மேனி நோக்கி - (இராவணனால் அடிபட்டுக் குற்றுயிருடன்கிடந்த) அந்தச்சடாயுவினது உடம்பைப் பார்த்து, வான் உயிர் துயரின் வைகி - மிகவும் அதிகமான துக்கத்தில் அழுந்தி, 'எந்தை - எமது தந்தையே! நீ உற்ற தன்மை - நீ (இந்நிலைமையை) அடைந்த வகையை, இயம்பு-சொல்வாயாக,' என - என்று வினவ, (அதற்குச்சடாயு), இலங்கை வேந்தன் நின்னை செய்த வஞ்சனை சொல்ல சொல்ல - இலங்கைக்கு அரசனான இராவணன் உன்னை வஞ்சித்துக் கவர்ந்து சென்றதைச் சொல்லும் பொழுதே, சீற்றம் வெம் தீ - கோபமாகிற கொடிய அக்கினி, உலகம் வெந்தன என்ன - எல்லாவுலகங்களும் வெந்து போனவை யாகுமென்று (கண்டோர்) அஞ்சும்படி, நிமிர்ந்தது - (அப்பிரானுக்கு) மிகுதியாக உண்டாயிற்று; (எ - று.)

சொல்லச்சொல்ல-அடுக்கு, தொடர்ச்சிப்பொருளது. வெந்தன, தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. கோபத்தைத் தீயாக உருவகப்படுத்தியது, மிக்ககொடுமைபற்றி. பி - ம்:—[1]என்னை. (567)

80. சீறியிவ் வுலக மூன்றுந் [1]தீந்துகச் சினவா யம்பால்
நூறுவெ னென்று கைவி [2]னோக்கிய காலை [3]நோக்கி
யூறொரு சிறியோன் செய்ய மூனிதியோ வுலகை யுள்ளம்
ஆறுதி யென்று தாதை யாற்றலிற் [4]சீற்ற மாற்றி.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்), சீறி - (இவ்வாறு) கோபித்து, 'இ உலகம் மூன்றும் தீந்து உக - இந்தமூன்று உலகங்களும் கரிந்து நீறாய்ப்போம்படி, சினம் வாய் அம்பால்-கோபங்கொண்ட முனையையுடைய அம்பினால், நூறுவென் - அழிப்பேன்,' என்று - என்று சொல்லி, கை வில் நோக்கிய காலை - (தனது) கையிலுள்ள கோதண்டமென்ற வில்லைப் பார்த்தபொழுது,—தாதை - தந்தை

முறைமையையுடைய அச் சடாயு, நோக்கி - (அதனைப்) பார்த்து, 'ஒரு சிறியோன் - அற்பனொருத்தன், ஊறுசெய்ய - (உனக்குத்) துன்பஞ்செய்ய, (அதற்காக), உலகை முனிதிஓ - (யாதொருகுற்றமுஞ் செய்யாத) எல்லாவுலகங்களையும் கோபித்து அழிக்கக் கடவையோ? [கோபித்தல் தகுதியன்று என்றபடி];(ஆகையால்), உள்ளம் ஆறுதி - மனந்தணிவாயாக,' என்று - என்றுசொல்லி, ஆற்றலின் - சமாதானப்படுத்தினதனால், சீற்றம் மாற்றி - அக் கோபத்தைப்போக்கி,—(எ - று)—'மாற்றி' என்பது அடுத்த கவியில் 'என்ன' என்பதனோடு தொடரும்.

அம்பைவிடப்புகுகிற தனது கோபத்தை,அம்பின்மேலேற்றி, 'சினவாயம்பு' என்றான்; உபசாரவழக்கு: அன்றியும், அம்புசெல்லும்போது கோபத்துடன் செல்வதுபோலத் தோன்றுதல் இயற்கையென்பதையும் உணர்க. 'ஊறு ஒருசிறியோன்செய்ய முனிதியோ' என்பதை, "ஒருவனிங் கிடுக்கண்செய்ய, வென்றருமுலகை மாய்த்தல் விதியன்றால்" என்பதனோடு ஒப்பிடுக. சடாயு இராமபிரானை ஆற்றியதை "வம்பிழை கொங்கைவஞ்சி வனத்திடைத் தமியள்வைகக், கொம்பிழை மானின் பின்போய்க் குலப்பழி கூட்டிக்கொண்டீர், அம்பிழைவரிவிற் செங்கை யையன்மீராயுங்காலே, உம்பிழையென்பதல்லா லுலகஞ்செய் பிழையுமுண்டோ" என்று கூறுதல் முதலியவற்றால் உணர்க. ஓகாரம் - தகுதியின்மை குறிக்கும். உலகு-சாதியொருமை. உள்ளம் மாறுதி, சீற்றம் ஆற்றி என்றும் பிரிக்கலாம். பி - ம்:—[1]தீர்ந்துறச். [2]நோக்கின. [3]எய்தி. [4]சீற்றமாற்றி. (568)

81. எவ்வழி [1]யேகி யுற்றான் யாண்டையா [2]னுறையுள் யாது
செவ்வியோய் கூறு கென்னச் செப்புவா னுற்ற [3]செவ்வி
[4]வெவ்வியல் விதியின் கொட்பால் வீடினன் கழுகின் வேந்தன்
[5]எவ்விய வரிவிற் செங்கை யிருவரு மிடரின் வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) 'செவ்வியோய் - நன்மைக்குணமுடையவனே! (அவ்வரக்கன்), எ வழி ஏகி உற்றான் - எவ்வழியாகப் போய்ச்சேர்ந்தான்? யாண்டையான் - எவ்வுலகத்தி லுள்ளவன்? உறையுள் யாது - (அவனது) இருப்பிடம் எது? கூறுக - சொல்வாயாக', என்ன - என்று (இராமபிரான் சடாயுவைநோக்கி) வினவ,— செப்புவான் உற்ற செவ்வி - (அதற்கு உத்தரஞ்) சொல்லத் தொடங்கியபொழுது, கழுகின் வேந்தன்- கழுகுகட்கு அரசனாகிய அச்சடாயு, வெம் இயல் விதியின் கொட்பால்- கொடுந்தன்மையையுடைய விதியின்வசத்தினால், வீடினன்-(அவ்விவரங்களை முற்றும் சொல்லாமலே) உயிர் நீங்கினான்; எவ்விய வரி வில் செம் கை இருவர் உம் - (அம்புகளை) ஏவுதற்கு உரிய கட்டமைந்த வில்லையேந்திய சிவந்த திருக்கைகளையுடைய இராமலட்சுமணர் இருவரும், இடரின் வீழ்ந்தார் - துன்பத்தில் அழுந்தினார்கள்; (எ - று.)

"போய தவ்வரக்கனெங்கே புகலெனப் புள்ளின்வேந்தன், ஓய்வினனுணர்வுந்தேய வுரைத்தில னுயிருந்தீர்ந்தான்" என்பது,

ஆரணியகாண்டம். கூறுகென்ன - தொகுத்தல். விதி - ஊழ்வினை; வடசொல். விதியின் கொட்பு - மரணமடையவேண்டிய காலம். எவ்விய - ஏவிய என்பது எதுகைநயம்நோக்கிக் குறுக்கலும் விரித்தலும் பெற்றது; இனி, எவ்வம் என்னும் பகுதியினடியாப் பிறந்த எச்சமாக்கொண்டு, (பகைவர்க்குத்) துன்பஞ்செய்கிற என்றுமாம். கை சிவந்திருத்தல், உத்தமபுருஷ லக்ஷணம். பி - ம்:—[1]எய்திற்றன்னான். [2]உறையுளாதி. [3]காலே. [4]வெவ்விய. [5]எவ்வியல்.()

82. அயர்த்தவ ரரிதிற் றேறி யாண்டொழிற் றாதைக் [1]காண்டுச்
செயத்தகு [2]கடன்மை யாவுந் தேவரு மருளச் செய்தார்
கயத்தொழி லரக்கன் றன்னை [3]நாடிநாங் காண்டு மென்னாப்
புயற்றொடு குடுமிக் குன்றுங் கானமுங் [4]கடந்து போனார்.

(இ - ள்.) அயர்த்தவர் - (இவ்வாறு) துன்பப்பட்ட இராமலக்ஷ்மண ரிருவரும், அரிதின் தேறி - அருமையாக (அத்துன்பத்தினின்று) தெளிந்து, ஆண் தொழில் தாதைக்கு - ஆண்மைக்குணமுள்ள செய்கையையுடைய (தமக்குத்) தந்தைமுறையான சடாயுவுக்கு, ஆண்டு - (இறந்த) அப்பொழுது [அவ்விடத்தில்], செய தகு கடன்மை யாஉம் - செய்யத்தக்க கடமையாகிய சரமகிரியைகளெல்லாவற்றையும், தேவர்உம் மருள - தேவர்களும் (கண்டு) வியக்கும்படி, செய்தார் - செய்துமுடித்து,—(பின்பு), 'கய தொழில் அரக்கன் தன்னை - இழிவாகிய தொழிலையுடைய இராவணனை, நாம்—, நாடி காண்டும்-தேடிக்கண்டுபிடிப்போம்', என்னா-என்று எண்ணி, புயல் தொடு குடுமி குன்றுஉம்-மேகமண்டலத்தையளாவிய சிகரங்களையுடைய மலைகளையும், கானம்உம்-காடுகளையும், கடந்து போனார்-தாண்டிச்சென்றார்கள்; (எ - று.)

சீதையைப்பிரிந்ததும், தந்தைமுறையிலுள்ள சடாயு தமக்காக இறந்ததும், இராவணன்செய்தி தெரிந்துகொள்ளமுடியாமற் போனதும் ஆகிய பொறுக்கவொண்ணாத மூவகைப் பெருந்துயரத்தினாற் பீடிக்கப் பட்டன ராதலின், அரிதின் தேறவேண்டுவதாயிற்று. செயத்தகுகடன்கள்-தகநஸம்ஸ்காரம்முதலியன. 'தேவாதிதேவனான இராமபிரானது கையினால் அந்திமச்சடங்கு பெறும்படி இச்சடாயுவின்பாக்கியம் இருந்தபடி என்னே!' என்று தேவர்களும் வியந்தன ரென்க; இனி, சரமகிரியைகளின் சிறப்பினாலாகவுமாம்: அன்றி, ஒரு கழுகுக்கு இவர் அந்திமக்கிரியை செய்வதன் காரணம் யாது என உணராது திகைத்தன ரென்றலு மொன்று. பிறவியினால் மேலானவர்கள் அப்பிறவியினால் தாழ்ந்தவராயினும் விலட்சணபாகவதர் விஷயத்தில் புத்ரக்ருத்யம் அநுஷ்டிக்கலாமென்ற விஷயம், இந்த ஸ்ரீராமனது செய்கையால் காட்டப்பட்டதென்க. பி-ம்:—[1]அன்று. [2]கடன்களெல்லாம். [3]நாடினா. [4]கடிது. (570)

83. அவ்வழி நின்னைக் காணு [1]தயர்த்தவ ரரிதிற் றேறிச்
செவ்வழி நயனஞ் செல்லு நெடுவழி சேறு செய்ய

வெவ்[2]வழ லுற்ற மெல்லென் மெழுகென வழியு [3]மெய்யன்
இவ்வழி யினைய பன்னி யறிவழிந் திரங்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) அ வழி-அவ்விடங்களிலெல்லாம், நின்னை காணாது-உன்னைப்பார்க்கப்பெறாமல், அயர்த்தவர்-வருந்தின அவ்விராம லக்ஷ்மணர், அரிதின் தேறி-அருமையாக (அவ்வருத்தந்) தெளிந்து, செவ் வழி நயனம்-செம்மைமிகுந்த (தமது) திருக்கண்களால், செல்லும் நெடுவழி-(தாம்) போகின்ற பெரியவழியை, சேறு செய்ய-(அவற்றினின்று பெருகுகிற நீரைக்கொண்டு) சேறாக்கிக்கொண்டிருக்க,—வெம் அழல் உற்ற மெல்லென் மெழுகு என-வெப்பத்தையுடைய நெருப்பிற் போகட்ட மென்மைக்குணமுடைய மெழுக்குப்போல, அழியும்-கரைகிற, மெய்யன்-உடம்பையுடையனாகிய இராமபிரான், இ வழி-இவ்வாறு, இனைய பன்னி-இத்தன்மையான வார்த்தைகளைச் சொல்லி,அறிவு அழிந்து-அறிவுகலங்கி, இரங்கல் உற்றான் - சோகிக்கத்தொடங்கினான்;—(எ - று.)—அடுத்த கவியால் இராமபிரான் அறிவு கலங்கினமையையும், பின்னர் 3-செய்யுள்களால் அப்பிரான் சோகித்தமையையும் கூறுகின்றார்.

செவ் அழி நயனம் எனப் பிரித்து, செம்மை [பொலிவு] அழிந்த கண்களெனினுமாம். மெழுகு-அரக்கு, மெழுகுக்கு மென்மை-தீயிற்பட்டதும் இளகுந்தன்மை. உபமானத்தில் 'அழல்' என்பதற்கு ஏற்ப, சோகத்தை உபமேயமாகக் கொள்க. 'நயனம் நெடுவழிசேறுசெய்ய' என்றது, துயரின் மிகுதியை விளக்கும். பி - ம்:— [1]அயருவான், அயர்வினன். [2]அழறன்னி லுற்ற. [3]மேனி. (571)

வேறு.

84. கன்மத் தைஞாலத் தவர்[1]யா ருளரேக டப்பார்
பொன்மொய்த் ததோளான் மயல்கொண்டு புலன்கள் [வேறாய்
நன்மத் தைநாகத் தயல்சூடிய நம்ப னேபோல்
உன்மத் தனானன் றனையொன் றுமுணர்ந் திலாதான்.

(இ-ள்.) ஞாலத்தவர் - இந்நிலவுலகத்தி லுள்ளவர்களுள், கன்மத்தை - ஊழ்வினைப்பயனை, கடப்பார்-கடக்கவல்லார், யார் உளர்-யாவர் இருக்கின்றனர்? [எவராலும் கடக்கமுடியாது என்றபடி]; பொன் மொய்த்த தோளான்-வீரலக்ஷ்மிதங்கிய திருத்தோள்களையுடைய இராமபிரான், மயல் கொண்டு-புத்தி மயக்க மடைந்து, புலன்கள் வேறு ஆய்-ஐம்பொறிகளும் (தத்தம்) நிலைமைமாறப்பெற்று, தனை ஒன்றுஉம் உணர்ந்திலாதான்-தன்னை(த் தான்) சிறிதும் உணராதவனாய் [பரவசப்பட்டு],—நல் மத்தை-நல்ல ஊமத்தம்பூவை, நாகத்து அயல்-(ஆபரணமாகத் தலையிலணிந்த) பாம்புகளின் பக்கத்தில், சூடிய-அணிந்த, நம்பனே போல்-சிவபிரான் போல, உன்மத்தன் ஆனான்-பித்தம்பிடித்தவனானான்; (எ - று.)

இச்செய்யுள், வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி: இது, வடமொழியில்அர்த்தாந்தரந்யாஸாலங்கார மெனப்படும்;முதலடியிற் கூறிய பொதுப்பொருளால் பின்னடிகளிற் கூறுஞ் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்துள்ளமை காண்க: இவ்வணியோடு உவமையணியும் தில தண்டுல நியாயத்தாற் சேர்ந்து வந்தது, சேர்வையணியாம்: இராமபிரான் பரம்பொருளான கடவுளாயிருந்தும் இவ்வாறு சீதையின் பிரிவுக்கு வருந்தியது, தான் கொண்டுள்ள மானுடபாவனையின் மிகுதியா லென்க. பொன்மொய்த்த தோளான்-அழகு நிறைந்த தோள்களையுடையவ னெனினுமாம். இனி, பொன்னாபரணங்களை யணிந்த தோள்களையுடையவ னெனினுமாம். 'மயல் கொண்டு புலன்கள் வேறாய்' என்ற தொடரை, உபமானமாகிய நம்பனுக்கும் கூட்டுக. சிவபிரான் இங்ஙனமாயினமை, பிரமனது சிரசைக் கொய்து, அது தன்கையிற்பற்ற வருந்திப் பிச்சையெடுத்தபோது. மத்தை-ஊமத்தை: முதற்குறைவிகாரம்; பூவிற்கு முதலாகுபெயர். ஊமத்தைக்கு நன்மை-சிவபிரானாற் சூடப்படும் பேறு பெற்றமை. நம்பன்-(அடியார்களால்) நம்பிச்சரணமடையப்படுபவன்: இனி, நமக்கு இன்னானென்னும்பொருள்பட வருவதோர் உயர்ச்சிச் சொல்லாகவுமாம். 'தனையொன்று முணர்ந்திலாதான்' என்பதற்கு -தானும் தன் தன்மையைச் சிறிதும் அறியப் பெறாதவன் என்று உரைத்து, தோளானுக்கு அடைமொழியாகவுங் கொள்ளலாம்: "தனக்குந் தன்தன்மையறிவரியானை" என்றார், பெரியாரும். இச் செய்யுளால், இராமபிரான் அறிவு கலங்கினமை கூறப்படுகின்றது. "ஸோகாத்-உந்மத்த இவலக்ஷ்யதே" என்றார், ஸ்ரீ வான்மீகியும்.

சிவபிரான் நாகஞ்சூடிய கதை:—தவச்செருக்கினால் தன்னை மதியாத தாருக்வனத்து முனிவர்களுடைய கருவத்தைச் சிவபிரான் பங்கஞ்செய்ய, அங்ஙனம் மானபங்கப்பட்ட அம்முனிவர்கள் ஒரு யாகம் செய்து மந்திரபலத்தால் அவ்வோமத்தியினின்று எழுந்த நாகங்களைச் சிவன்மேலேவ, அவ்வாறே சீறிக் கொல்ல வந்த நாகங்களை அப்பிரான் வலியடக்கி ஆப்ரணங்களாக அணிந்தனன் என்பதாம். பி - ம்:—[1]ஆருளரே கடந்தார், யாருளர் கடக்க வல்லார். [2]வைத்த. (572)

85. போதாயின போதுன தண்புன லாடல் பொய்யோ
சீதா பவளக் கொடி [1]யன்னவட் டேடி யென்கண்
நீதா தருகிற் றிலையேனெருப் பாதி யென்னுக்
கோதா வரியைச் சினங்கொண்டனன் கொண்ட லொப்பான்.

(இ - ள்.) 'போது ஆயினபோது - சூரியோதயமானபொழுது, பவளம்கொடி - பவழக்கொடி போன்ற, சீதா - சீதை, உன தண் புனல் ஆடல் - உனது குளிர்ந்தநீரில் முழுகுவது, பொய்யோ - பொய்யாகுமோ? [மெய்யேயாம்]; (ஆதலால்), நீ—, அன்னவள் தேடி- அச்சீதையைத் தேடி,என்கண் தா-என்னிடம் கொணர்ந்து கொடு; தருகிற்றிலை ஏல் - (அங்ஙனம்) கொடாமற் போவாயானால், நெருப்பு ஆதி - (எனது அம்பினால்) நெருப்பாய் வெந்துவிடுவாய்,'

என்று - என்றுசொல்லி, கொண்டல் ஒப்பான் - காளமேகம் போன்ற இராமபிரான், கோதாவரியை - கோதாவரிநதியை நோக்கி, சினம்கொண்டனன் - கோபங்கொண்டான்; (எ - று.)

இதுமுதல் 3 - செய்யுட்கள் இராமபிரான் துயர்மிக்துக் கூறியன தெரிக்கும். பஞ்சவடியி லிருந்தபொழுது நாடோறும் காலையில் கோதாவரியில் சீதை நீராடும்வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்ததனால், அந்நதிக்குச் சீதையின் நிலைமைதெரியுமென்று, துயரம் மிக்க இராமபிரான் அதனை வினவுவானாயினான். பிரிவுத்துயர் மிகுதியால் வருந்துகின்றவர்கள், பிரிந்தபொருளோடு சிறிது சம்பந்தப்பட்ட பொருள்களை நோக்கி இரங்கிக்கூறுதல், மரபு. அங்ஙன் வினவியபோது கோதாவரிநதிக்குஉரிய தெய்வம் மறுமொழி கூறாமையால், அந்நதியைச் சினந்தனன் இராமனென்க: இந்தச் சினமும் சோகத்தின் விளைவைத் தெரிவிக்கும். இங்ஙனே மேலிரண்டு செய்யுளிலும் வெகுண்டு கூறுதல் காண்க. பி - ம்:— [1]அன்னது தேடியென்கண். (573)

86. குன்றே கடி [1]தோடினை கோமளக் [2]கொம்ப ரன்ன
என்றே வியைக்காட்டுதி [3]காட்டலை யென்னி னிவ்வம்பு
ஒன்றே யமையும் முனுடைக்குல [4]முள்ள வெல்லாம்
இன்றே பிளவா வெரியாக் கரியாக்க வென்றான்.

(இ - ள்.) குன்றே - மலையே! கடிது ஓடினை - விரைவில் ஓடி வந்து, கோமளம் கொம்பர் அன்ன என் தேவியை காட்டுதி - அழகிய பூங்கொம்பு போன்ற எனது மனைவியாகிய சீதையைக் காண்பிப்பாயாக: காட்டலை என்னின் - காண்பியாமற்போவாயானால், உன் உடை குலம் உள்ள எல்லாம் - உன்னுடைய இனங்களாகவுள்ள மலைகளெல்லாவற்றையும், இன்றே-இப்பொழுதே, பிளவா - பிளந்து, எரியா - எரித்து, கரிஆக்க - கரியாகச் செய்வதற்கு, இ அம்பு ஒன்றே அமையும் - (எனது) இந்த அம்பு ஒன்றே போதும், என்றான் - என்று கூறினான், (இராமபிரான்); (எ - று.)

இடம்விட்டுப் பெயராத அசலமாகிய மலையை நோக்கி 'கடிதோடினை காட்டுதி' என்று இராமபிரான் கூறினது, பிரிவுத்துயரினால் தோன்றிய மதிமயக்கத்தாலாகிய மிக்கமனத்தடுமாற்றத்தினாலென்க. கோமளம் - மென்மையுமாம். பி - ம்:—[1]ஓடியென்னுருயிர், ஏகினை கோமளக். [2]கொம்பினன்ன. [3]காட்டிலையென்னில். [4]உள்ளதெல்லாம். (574)

87. பொன்மா [1]னுருவாற் சிலமாயை புணர்க்க வன்றோ
என்மா [2]னகல்வுற்றன ளிப்பொழு [3]தென்க ணென்று
நன்மான்களை [4]நோக்கிநுந் நாமமு மாய்ப்பெ [5]னின்றே
வின்[6]மாண் [7]கொலைவாளியி னென்று வெகுண்டு நின்றான்.

(இ - ள்.) '(மாரீசனென்பவன்), பொன் மான் உருவால் - பொன்மயமான மானின் வடிவத்தைக் கொண்டு, சில மாயை - சில வஞ்சனைகளை, புணர்க்க அன்றோ - செய்ததனாலல்லவோ, என்

மான் - எனது மான்போன்ற மனைவி, இப்பொழுது—, என்கண் அகல்வுற்றனள் - என்னிடத்தினின்று பிரிந்து நீங்கினாள்,' என்னு - என்று எண்ணி,—நல் மான்களை நோக்கி - (காட்டிலுள்ள) அழகிய மான்களைப் பார்த்து, 'இன்றே - இப்பொழுதே, வில் மாண் கொலைவாளியின் - வில்லினால் எய்யப்படுகிற மாட்சிமையை யுடைய கொல்லுதல் தொழிலில்வல்ல (எனது) அம்பினால், நும் நாமம்உம் - உங்கள் பெயரையும், மாய்ப்பென் - (உலகத்தில் இல்லையாம்படி நான்) ஒழிப்பேன்', என்று - என்றுசொல்லி, வெகுண்டு நின்றான் - (அவற்றின்மீது) கோபித்து நின்றனன், (இராமபிரான்); (எ - று.)

மாரீசன் மான்வடிவுகொண்டு வந்து சீதையின் பிரிவுக்குக் காரணமாய் நின்றதனால் மானினங்களின்மீதெல்லாம் இராமபிரானுக்குப் பெருஞ் சினமுண்டாயிற்று. இச்செய்யுள், **அகமலர்ச்சியணியின்பாற்படும்**: இதன் இலக்கணம், ஒன்றனது குற்றநற்றங்களால் மற்றொன்றற்கு அவை உளவாகச் சொல்லுதல். இங்கே மாயமான் வடிவங்கொண்ட மாரீசனது குற்றத்தினால் எல்லா மான்களின் மீதும் அக்குற்றத்தை ஏற்றிக்கூறியமை காண்க. 2-ஆம் அடியில் மான்- உவமையாகுபெயர். 'நல்மான்கள்' என்றது, அவற்றின் குற்றமற்ற தன்மையை விளக்கிற்றென்னலாம். பிராட்டியால் வளர்க்கப்பட்டுத் தனக்கு இதமாயிருந்த மான்களையும் வெகுண்டானென்பார் 'நன்மான்களை' என்றாரென்றுங் கொள்ளலாம். மாய்ப்பென் - கருவற அடியோடு அழிப்பேன் என்றபடி. பி - ம்:—[1]உருவாய். [2]அகல்வுற்றது. [3]ஈதிர். [4]நோக்கியும். [5]என்னு, என்றே. [6]மான். [7]குலவாளியினின்று. (575)

88. **வேறுற்ற மனத்தவ [1]னின்னதோர் விம்ம னோவ**
ஆறுற்ற நெஞ்சிற் றனதாருயி [2]ராய தம்பி
கூறுற்ற சொல் [3]லென் றுளகோதறு நன்ம ருந்தால்
தேறுற் றுயிர்பெற் றியல்புஞ்சில [4]சொல்ல லுற்றான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்), வேறு உற்ற மனத்தவன் - வேறுபட்ட மனத்தையுடையவனாய் [மனத்தின் இயற்கைநிலை மாறி], இன்னது ஒர் விம்மல் நோவ-இப்படிப்பட்டதொரு துன்பத்தினால் வருந்த, (பின்பு), ஆறுற்ற நெஞ்சின்-தணிந்த மனத்தையுடைய, தனது ஆர் உயிர் ஆய தம்பி-(தனது) அரிய உயிர்போன்ற தம்பியாகிய இலட்சுமணன், கூறுற்ற சொல் என்றுஉள-சொன்ன வார்த்தையென்றுள்ள, கோது அறு நல்மருந்தால்-குற்றமில்லாத நல்ல மருந்தினால், தேறு்ற்று-தெளிவடைந்து, உயிர் பெற்ற-உயிர் பெற்றபின் நடந்த, சில இயல்புஉம்-சிலதன்மைகளையும், சொல்லல் உற்றான்-சொல்லத் தொடங்கினன், (அநுமான்); (எ - று.)

இச்செய்யுள், அநுமானது வார்த்தையில் இடைப்பிறவரலாக வந்த கவிக்கூற்று. சொல்லென்றுள-சொல்லாகிய என்றபடி. இராமபிரானது மநோவியாதியை நீக்கினமையின், இலக்குமணனது சொல்லை 'நன்மருந்து' என்றது. கீழ் இராமபிரான் உயிர்

நீங்கும்படியான துன்பத்தையடைந்தமை தோன்ற, இங்கு 'உயிர் பெற்ற' என்றார். ஆறு உற்ற நெஞ்சின்-சன்மார்க்கத்திற் பொருந்திய மனத்தையுடைய என்றுமாம். பெற்றியல்பு-விகாரம். பி - ம்:— [1]இன்னவிளம்பிநோவ. [2]அன்ன. [3]சொல்லலுற்றேன், தேறலுற்றான். (576)

89. வந்தா னிளையானொடு வானுயர் தேரின் வைகும்
நந்தா விளக்கின்வரு [1]மெங்குல நாதன் வாழும்
சந்தார் தடங்குன் றினிற் றன்னுயிர்க் காத லோனுஞ்
செந்தா மரைக்கண் ணனுநட்டனர் தேவ ருய்ய.

(இ - ள்.) வான்-ஆகாயத்தில், உயர் தேரின்-சிறந்த தேரிலே, வைகும் - செல்லுகின்ற, நந்தா விளக்கின் - கெடாதசுடராகிய சூரியனிடத்தினின்றும், வரும் - தோன்றின, எம் குலம் நாதன் - எங்கள் குலத்துக்குத் தலைவனாகிய சுக்கிரீவன், வாழும் -வாழ்கிற, சந்து ஆர் தட குன்றினில் - சந்தனமரங்கள் நிறைந்துள்ள பெரிய (ருசியமூக) பருவதத்தில், இளையானொடு வந்தான்- (இராமபிரான்) இலக்குமணனுடனே (சீதையைத் தேடிக்கொண்டு) வந்துசேர்ந்தான்; (அங்கு), செம் தாமரை கண்ணன் உம் - செந்தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களையுடைய அவ்விராமபிரானும், தன் உயிர் காதலோன் உம் - அவனது பிராணசிநேகிதனாகிய சுக்கிரீவனும், தேவர் உய்ய - தேவர்கள் துன்பம்நீங்கும்படி, நட்டனர் - சிநேகித்தார்கள்; (எ - று.)

இராம சுக்கிரீவரது சிநேகம், தேவர்க்குப் பகைவர்களாகிய இராவணாதி ராட்சசர்களது சங்காரத்துக்குப் பிரதானகாரணமாதலால், 'தேவருய்ய நட்டனர்' என்றார். சூரியனது தேர்க்கு உயர்வு-ஒற்றைச்சக்கரமுடையதாதலும், ஓய்வில்லாமல் அந்தரத்தில் திரிந்து கொண்டிருந்தும் சிறிதும் கெடாததாதலும் முதலியன. 'தன்னுயிர்க் காதலோன்' என்றது, சினேகித்தது முதல்உள்ள நிலைமையைக் கருதி. இனி, 'தடங்குன்றினில் தன்னுயிர்க்காதலோன்' என்பதற்கு - (வாலியின் வலிமைக்கு அஞ்சி அவன் வரக்கூடாததாகிய)ருசியமூக பருவதத்தில் தங்கித் தன் உயிர் அழியாதபடி காக்க விரும்பியவன் என்றும் பொருள் கூறலாம்; (ருசியமூக பருவதத்தில் வாலி வந்தால் உயிரிழக்கும்படி மதங்கமுனிவர் சாபமிட்டுள்ளன ரென அறிக.) பி-ம்:—[1]நந். (577)

90. உண்டாயது [1]முற்றது முற்று முணர்த்தி யுள்ளம்
புண்டா னெனநோயுற விம்முறு கின்ற போழ்தின்
எண்டா [2]னிமூந்திட்டன னேந்திழை யாங்கள் காட்டக்
கண்டா னுயர்[3]வேதமும் போதமுங் காண்கி லாதான்.

(இ - ள்.) உயர் வேதம்உம்-சிறந்தவேதங்களாலும், போதம் உம்-ஞானத்தாலும், காண்கிலாதான்-அறியக்கூடாத தன்மையையுடைய இராமபிரான்,—உண்டாயதுஉம்-(தனக்கு) நேர்ந்த துன்பத்தையும், உற்றதுஉம்-(அத்துன்பம் நீங்கும்பொருட்டுத் தான்

அங்கு) வந்ததையும், முற்றும் உணர்த்தி-முழுவதும் சொல்லி,— உள்ளம்-மனம், புண்தான் என-புண்பட்டதேயென்னும்படி, நோய்உற-மநோவியாதி மிக, விம்முறுகின்றபோழ்தின்-சோகிக்கிற பொழுதில்,—ஏந்து இழை-(நீ) தரித்த ஆபரணங்களை, யாங்கள்—, காட்ட-எடுத்துக்காண்பிக்க, கண்டான்-பார்த்து, எண் இழந்திட்டனன்-அறிவை யிழந்தான் [மூர்ச்சித்தான் என்றபடி];

உண்டாயது-சீதாவிரகம். சீதையின் ஆபரணங்களை அநுமான் சுக்கிரீவனுடனிருந்து எடுத்துக்காட்டினதனால், 'யாங்கள் காட்ட' என்றான். இவ்விஷயத்தை அநுமான் மீண்டுங் கூறினது, கதைத் தொடர்ச்சி பற்றி. வேதமும் போதமும் காண்கிலாதான் -சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமையையுடையவனென்பது கருத்து. பி - ம்:—[1]மற்றதும். [2]உழந்திட்டனன். [3]போதமும் வேதமும். (578)

91\. **தணிகின்ற நஞ்சொற் றொடர்தன்மை யத்தன்மை தன்னைத்**
துணிகொண் டிலங்குஞ் சுடர்வேலவன் றூய நின்கண்
அணிகண் டுழியே யமுதந்தெளித் தாலு மாறுப்
பிணி[1]கொண்டது பண்டதுண் டாயினும் [2]பேர்ப்ப தன்றால்.

(இ - ள்.) தணிகின்ற - (இராமபிரானது மூர்ச்சையைத்) தணித்தற்காகக்கூறிய, நம் சொல் - எங்களுடைய சொற்கள், தொடர் தன்மை - (அப்பிரானது செவியிற்) செல்வதனால், அ தன்மைதன்னை துணிகொண்டு - அவ்வறிவிழந்த தன்மை நீங்கி, இலங்கும் - (உயிர் பெற்று) விளங்கும், சுடர் வேலவன்-ஒளியையுடைய வேற்படையையுடைய இராமபிரான், தூய நின்கண் அணி கண்டுழி - தூய்மையையுடைய உன்னிடத்தில் இருந்தனவாகிய [உனது] ஆபரணங்களைப் பார்த்தபொழுதே,—அமுதம் தெளித்தால்உம் ஆறு - (சாவாமருந்தாகிய) அமிருதத்தை (உடம்பின் மீது) தெளித்தாலும் தணியாத, பிணி - பெருநோய், கொண்டது - (அவனை) அடைந்தது: அது பண்டு உண்டு ஆயின்உம் - அப்பிணி முன்னமே தொடங்கி உள்ளதானாலும், பேர்ப்பது அன்று-நீக்கத் தக்கதொன்றன்று; (எ - று.)

உன்னைப்பிரிந்தநாள் முதல் இராமபிரானுக்கு உண்டான துன்பநோய் நீ கழற்றியெறிந்த ஆபரணங்களைக் கண்டபின் அமிருதந் தெளித்தாலும் ஆறுதபடி முதிர்ந்து மூர்ச்சையையும் உண்டாக்கிவிட்டது; பின்பு நாங்கள் எத்தனையோ சமாதான வார்த்தைகள் சொன்னபோதிலும் அவற்றால் அப்பிரானது மூர்ச்சைமாத்திரம் ஒருவாறு நீங்கிற்றேயல்லாமல் நெடுநாளாயுள்ள மனப்பிணி தீர்ந்தபடியில்லையென்பது கருத்து. தணிகின்ற- தணிக்கின்ற; பிறவினைப்பொருளில்வந்த தன்வினை: இனி, தாழ்ந்து சொல்லுகின்ற என்றுமாம். சுக்கிரீவன் முதலியோரையும் கூட்டி உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மையாக 'நம் சொல்' என்றான். அத் தன்மை- கீழ்க்கவியிற் கூறிய "எண்டானிழந்திட்டதன்மை."

துணிகொண்டு - துணித்தலைக்கொண்டு: துணித்தல்-ஒழித்தல். இங்கே, வேல்என்றது ஆயுதமாத்திரமாய் நின்றது. பி - ம்:—[1]கண்டது. [2]பொய்ப்பனன்றால், பேர்ப்பதன்றே. (579)

92. **அயர்வுற் றரிதிற் றெளிந்தம் மலைக்கப் புறத்தோர்**
உயர்பொற் [1]கிரியுற் றுளன் வாலியென் றோங்க லொப்பான்
[2]துயர்வுற்ற விராவணன் வாலிடைப் பண்டு தூங்க
[3]மயர்வுற்ற பொருப்பொடு மால்கட ருவி வந்தான்.

இதுவும், மேற்கவியும் - குளகம்.

(இ-ள்.) அயர்வு உற்று-(இராமபிரான் அவ்வாறுயுள்ள மனப் பிணியினாற்) சோர்வடைந்து, அரிதின் தெளிந்து - (பின்) அருமையாகத்தேறி,—அ மலைக்கு அப்புறத்து ஓர் உயர் பொன் கிரி உற்று உளன்-அந்த ருசியமூக பருவதத்துக்கு அப்பாலுள்ளதோர் உயர்ந்த அழகிய (கிட்கிந்தமென்னும்) மலையிற் பொருந்தியுள்ளவனும்,—வாலி என்று - வாலியென்று பெயர் சொல்லப்பட்டு, ஓங்கல் ஒப்பான்-மலையையொத்திருப்பவனும்,—அ இராவணன் துயர்வுற்று வாலிடை பண்டு தூங்க-அந்த இராவணன் துன்பமுற்றவனாய்(த் தனது) வாலிலே முன்னொருகாலத்தில் (கட்டுப்பட்டுத்) தொங்கும்படி, மயர்வு உற்ற பொருப்பொடு - (கண்டவர்) மயக்கமடைவதற்குக் காரணமான மலைகளையும், மால் கடல் - பெரிய கடல்களையும், தாவி வந்தான்-(தன் வழக்கப்படியே) தாண்டிவந்தவனும்,—(எ - று.)—'ஆயானை' என மேற்கவியோடு இயையும். தெளிந்து என்னும் வினையெச்சம், மேற்கவியில் 'உயிர்வாங்கி' என்பதைக் கொண்டு முடியும்.

பொற் கிரி-பொன்னையுடைய மலை யென்றுமாம். துயர்வுற்ற இராவணன், என்று பிரிப்பினும் இப்பொருள் காணலாம். [2]துயருற்ற இராவணன் என்ற பாடத்திற்கு-நீ (இப்போது) துயருறுதற்குக் காரணமான இராவணனென்றும், வாலியினிடத்து அகப்பட்டுத் துன்பமடைந்த இராவணனென்றும்பொருள் கூறலாம். இனி, பண்டு அ இராவணன் துயருற்று வாலிடைத் தூங்க என்றுமாம். 'மயர்வுற்ற பொருப்பு' என்பது-மலையின் உயர்ச்சியை விளக்கிற்று. பி - ம்:—[1]கிரியான். [3]வயமுற்ற. (580)

93. **ஆயானை யொ ரம்பினி லாருயிர் வாங்கி யன்பின்**
தூயான் வயினவ் வரசீந்தவன் சுற்று சேனை
மேயான் [1]வருவானென விட்டனன் மேவு காறும்
ஏயா னிருந்தா [2]னிடைதிங்க [3]ளிரண்டி ரண்டும்.

(இ - ள்.) ஆயானை - ஆகிய அவனை, (இராமபிரான்),—ஓர் அம்பினில்-ஒருபாணத்தினால், ஆர் உயிர் வாங்கி - அருமையான உயிரைக் கவர்ந்து [கொன்றுவிட்டு],—அன்பின் தூயான்வயின்-(தன்னிடத்தில்) அன்புகொண்டுள்ள பரிசுத்தகுணமுடைய சுக்கிரீவன்பக்கல், அ அரசு- அந்த (வாலியினது) இராச்சியத்தை, ஈந்து-

கொடுத்து,—'அவன் - அச்சுக்கிரீவன், சுற்று சேனை மேயான் - சூழ்ந்த சேனைகளோடு கூடியவனாய், வருவான் - (மழைக்காலம் கழிந்தபின் ஜாநகியைத் தேடும்பொருட்டு) வரக்கடவனாக', என - என்றுசொல்லி, விட்டனன் - (அச்சுக்கிரீவனை) அனுப்பிவிட்டு, மேவுகாறும் - (அவன்) வருமளவும், திங்கள் இரண்டு இரண்டு உம் - நான்கு மாதகாலமும், இடை - அவ்விடத்தில், ஏயான் இருந்தான் - பொருந்தியிருந்தான்; (எ - று.)

'திங்கள் இரண்டிரண்டும்' என்றது - 'மேவுகாறும்' என்பதன் விவரணம். அமாவாசைக்கு அமாவாசை ஒருமாசமெனக் கொண்டு சந்திரசம்பந்தத்தாற் காலவரையறைசெய்கிற சாந்திரமான ரீதியாய் 'திங்கள்' என்று மாசத்துக்கு ஒருபெயர். பி - ம்:—[1]வருவாய். [2]இடர். [3]இரண்டுமூன்று. (581)

94\. பிற்கூடிய சேனை பெருந்திசை [1]பின்ன வாக
விற்கூடு நுதற்றிரு [2]நின்னிடை மேவ வேவித்
தெற்கூ டுருவக் கடி [3]தேவினன் [4]சேர்ந்த தென்ன
முற்கூடிய கூறினன் [5]காலமொர் மூன்றும் வல்லான்.

(இ - ள்.) வில் கூடும் நுதல் திரு - வில்லையொத்த நெற்றியையுடைய இலக்குமியின் அமிசமானவளே! பின் - (அந்நான்குமாத காலத்தின்) பின்பு, கூடிய - (சுக்கிரீவன் கட்டளையால் வந்து) சேர்ந்த, சேனை - சேனைகள், பெருந் திசை பின்ன ஆக நின்னிடை மேவ- பெரிய திக்குகள் (தமக்குப்) பின்னுள்ளனவாம்படி [நான்கு திக்குக்களுக்கு அப்பாலும் செல்லும்படி] நீ இருக்குமிடத்தைத் தேடிச்சென்று அடையுமாறு, ஏவி - அனுப்பிவிட்டு, தெற்கு ஊடுருவ - தெற்குத்திக்கிற் செல்லும்படி, கடிது ஏவினன் - விரைவாக (என்னை இராமபிரான்) அனுப்பினான்; சேர்ந்தது - (இது நான் இவ்விடம்வந்து) சேர்ந்தவரலாறாகும், என்ன - என்று, முன் கூடிய - முன்னே நடந்த வரலாறுகளையெல்லாம், கூறினன் - சொல்லிமுடித்தான்; (யாவனெனில்,—), காலம் ஓர்மூன்றுஉம் வல்லான் - மூன்று காலத்து வரலாறுகளையும் அறியவல்ல அநுமான்; (எ - று.)

பெருந்திசை பின்னவாக - திக்குக்களின் எல்லையைக்கடந்து என்றபடி. கூடும் - உவமவுருபு. நுதல் - புருவமுமாம். இனி, வில் என்பதை உவமையாகுபெயராகக்கொண்டு, விற்கள்போன்ற புருவங்கள் பொருந்திய நெற்றி யென்றுமாம். 'திரு' என்ற சொல் அண்மைவிளியாதலின், இயல்பாய் நின்றது. காலமொர் மூன்றும் வல்லான் - முக்காலவரலாறுகளையும் உணரவல்லன்; திரிகாலஞானி. காலம் - இங்கு ஆகுபெயராய், காலத்து நிகழும் வரலாறுகளை உணர்த்தி நின்றது. பி - ம்:—[1]பின்னதாக, அன்னவாக. [2]நின்னடி. [3]ஏகினன். [4]என்னையென்று [5]காலங்கள். (582)

வேறு.

95.—இராமபிரானது வருத்தத்தை நினைத்து சீதை துயருறுதல்.

அன்பின [1]னிவ்வுரை யுணர்த்தி வாரியன்
வன்பொறை நெஞ்சினன் வருத்த முன்னுவாள்
என்புற வுருகின ளிரங்கி யேங்கினள்
துன்பமு முவகையுஞ் சுமந்த வுள்ளத்தாள்.

(இ-ள்.) அன்பினன் - அன்புள்ளவனாகிய அநுமான், இ உரை உணர்த்த - இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்ல,—ஆரியன் - உயர்குலத்தில் தோன்றியவனும், வல் பொறை நெஞ்சினன் - மிக்கபொறுமையைக் கொண்ட மனத்தையுடையவனுமாகிய இராமபிரானது, வருத்தம் - வருத்தத்தை, உன்னுவாள் - நினைப்பவளான சீதை, துன்பம்உம் உவகைஉம் சுமந்த உள்ளத்தாள் - துயரத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் மிகுதியாகத் தாங்கிய மனத்தை யுடையவளாய், என்பு உற உருகினள் - எலும்பு மிகக் கரைந்து, இரங்கி - மனமிரங்கி, ஏங்கினள் - ஏக்கமுற்றாள்; (எ - று.)

இராமபிரானது வருத்தத்தை அநுமான் சொல்லக் கேட்டதனால் சீதை அப்பிரானது துயர்க்காக மனவருத்தத்தையும், தனது பிரிவை யாற்றாமல் இராமபிரான் வருந்துகின்றானென்பதை உணர்ந்தமையால் இனி அவன் விரைவில்வந்து அடைவானென மகிழ்ச்சியையும் ஒருங்கே மிகுதியாக அடைந்தன ளென்க. அன்பு - ஸ்ரீராமபக்தி. 'வன்பொறை நெஞ்சினன் வருத்தம்' என்ற தொடரில், இங்ஙனம் பொறுமைக்குணமுடைய இராமபிரானுக்கு இவ்வளவு பெருந்துயரம் நேர்வது தகாது என்பது தொனிக்கும். பி - ம்:—[1]அம்மொழியுரைக்க. இந்தச் செய்யுள் முதல் விசுவரூபப் படலம் என்று சிலபிரதியிற் காண்கின்றது. (583)

96.—கடல்கடந்ததைப்பற்றிச் சீதை அநுமானை வினவுதல்.

நையுறு சிந்தைய ணயன வாரியின்
தொய்யல்வெஞ் சுழியிடைச் [1]சுழிக்கு மேனியள்
ஐயநீ யளப்பரு மளக்கர் நீந்தினை
எய்திய தெப்பரி சியம்பு வாயென்றாள்.

(இ - ள்.) (சீதை),—நையுறு சிந்தையள் - உருகுகிற மனத்தை யுடையவளும், நயனம் வாரியின் தொய்யல் வெம் சுழியிடை சுழிக்கும் மேனியள் - கண்ணீர்ப்பெருக்கினாலாகிய சேற்றிலுண்டான பயங்கரமான நீர்ச்சுழியிற் சுழல்கிற உடம்பை யுடையவளுமாகி, (அநுமானைநோக்கி), 'ஐய - ஐயனே! நீ—, அளப்பு அரும் அளக்கர் நீந்தினை - அளவிடுதற்கு அரிய கடலைக்கடந்து, எய்தியது - (இங்கே) வந்தது, எப்பரிசு - எவ்வாறு? இயம்புவாய் - சொல்வாயாக,' என்றாள் - என்று வினவினாள்; (எ - று.)

நீ எவ்வாறு கடலைக் கடந்தாயென்று சீதை வினவினளென்க. கண்ணீர்ப்பெருக்கினாற் சீதையிருந்த விடமெல்லாம் சேறுபட்டு நீர்ச்சுழி யுண்டாயிற் றென்பதை முன்னிரண்டடியிற் கூறினார். தொய்யல் - சேறு. கண்ணீர், சோகத்தினாலும் உவகையினாலும் உண்டானது. பி - ம்:—[1]சுரிக்கும், சுருங்கும். (584)

97.—அதற்கு அநுமானது விடை.

சுருங்கிடை [1]யுன்னொரு துணைவன் றூயதாள்
ஒருங்குடை யுணர்வினா [2]ரோய்வின் மாயையின்
பெருங்கடல் [3]கடந்தனர் பெயரும் [4]பெற்றிபோற்
கருங்கடல் கடந்தனென் காலி னாலென்றான்.

(இ - ள்) (அதற்கு அநுமான்), 'சுருங்கு இடை - நுட்பமான இடையை யுடையவளே! உன் ஒரு துணைவன் - உனது ஒப்பற்ற நாயகனாகிய இராமபிரானது, தூய தாள் - தூய்மையையுடைய திருவடிகளை, ஒருங்கு உடை உணர்வினார் - தியானித்தலையுடைய அறிவினராகிய ஞானிகள், ஓய்வு இல் மாயையின் பெருங்கடல் கடந்தனர் பெயரும் பெற்றிபோல் - ஒழிதலில்லாத மாயையாகிய பெரியகடலைத் தாண்டிச்செல்லுந் தன்மை போல, காலினால் - (எனது) கால்களால், கருங் கடல்-கரிய இக்கடலை, கடந்தனென்- (எளிதில்) தாண்டி வந்தேன்'. என்றான் - என்று (விடை) கூறினான்; (எ - று.)

ஒருவர் மனம் மாயைக்கு வசப்பட்டபோது பொருள்களின் நிலைமையை உள்ளபடியறியும் உண்மையறிவு தோன்றுகின்ற தில்லை: அப்போது விபரீதஞானம் தலையெடுக்கும்: அதனாலேயே, நித்தியமான ஆத்துமாவுடன் யாதொருதொடர்பும் கொள்ளாமல் அநித்தியமான உடலையே பற்றிய தாய்முதலியோரிடத்துச் சுற்றத் தவரென்ற பொய்யபிமானம் உண்டாய் நிலைநிற்கும்; இவ்வகை யான மாயையைக் கடத்தல் எம்பெருமானது திருவடியை நம்பிச் சரணமடைபவர்க்கே இயலும்; "மமமாயா துரத்யயா, மாமேவ யேப்ரபத்யந்தே - மாயாமேதாம் தரந்திதே [எனது மாயை கடத் தற்கு அரியது;என்னையே யாவர் சரணமாக அடைகின்றார்களோ, அவர்களே இம்மாயையைக்கடக்கின்றார்கள்]" என ஸ்ரீக்ருஷ்ண பகவான் கீதையில் அருளிச்செய்துள்ளமை காண்க. கடத்தற் கருமைபற்றி, மாயையைக் கடலாக உருவகப்படுத்தினார்; **உவமை யணி**. இராமபிரானது திருவடிபலத்தினாலேயே யான் கடலைக் கடந்தேனென்பது கருத்து. ஒருங்கு உடை என்பது - ஒருசேரக் கொண்டுள்ள என்றும் பொருள்படும். முதல் மூன்றடிகளில் "பிறவிப்பெருங் கடல் நீந்துவர் நீந்தார், இறைவனடி சேராதார்" என்ற திருக்குறளின் கருத்து அமைந்திருத்தல் காண்க. சுருங் கிடை - வினைத்தொகையன்மொழி. இடை சுருங்கியிருத்தல், உத்தமவிலக்கணம். தாளுக்குத் தூய்மை - எத்துணைப் பாவ முடையராயினும் தம்மை யடைந்தாரைப் பிறவிக்கடலினின்று

கடத்துவித்தல். ஒருங்குதல் - சேர்தல்: இங்கே, இடைவிடாது நினைத்தல். பி - ம்:—[1]நின்னுயிர்த். [2]பொய்யின் மாயையிற். [3]கடந்திடுமென்னும். [4]பெற்றியாள், பெற்றியார். (585)

98.—'இச்சிறியவடிவத்துடன் நீ கடலைக்கடந்தது எவ்வாறு? எனச் சீதை மீண்டும் அநுமானை வினவுதல்.

இத்துணைச் [1]சிறியவோ வென்னும் யாக்கையை
தத்தினை கடலது தவத்தி னயதோ
சித்தியி னியன்றதோ செப்பு வாயென்றாள்
முத்தினு நிலவினு முறுவன் முற்றினாள்.

(இ - ள்.) முத்தின் உம்-முத்தைக்காட்டிலும், நிலவின் உம்-சந்திரகாந்தியைக்காட்டிலும், முறுவல் முற்றினாள்-பற்களினொளி மிகுந்துள்ளவளான பிராட்டி, (அநுமானை நோக்கி), 'இ துணை சிறிய (து) ஓ என்னும் யாக்கையை-இவ்வளவுசிறியதோ என்று (பிறரால்) நினைக்கக்கூடிய உடம்பையுடைய நீ, கடல் தத்தினை-சமுத்திரத்தைத் தாண்டி வந்தாய்: அது-அச்செய்கை, தவத்தின் ஆயதுஓ-(நீ செய்துள்ள) தபோபலத்தினா லாகியதோ? சித்தியின் இயன்றதுஓ - (அன்றி) மந்திர சித்தியின் வல்லமையா லமைந்ததோ? செப்புவாய்-(இதன் உண்மையை எனக்குச்) சொல்வாயாக', என்றாள்-என்று வினவினாள்; (எ - று.)

இவ்வளவு சிறிய யாக்கையோடு எவ்வாறு கடல்கடக்க இயலும் என்று தன் ஐயப்பாட்டைத் தெரிவித்தாள். சித்தி - ஸித்தி; அணிமா முதலிய அஷ்டமாசித்திகள்; (அவையாவன - அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, ப்ராப்தி, ப்ராகாம்யம், ஈசத்வம், வசித்துவம் என்பன.) யாக்கையை - முன்னிலையொருமைக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்; ஐ-முன்னிலைவிகுதி. பி- ம்:—[1]சிறியதோ ரெண்ணில். (586)

99.—அநுமான் கடல்கடக்கக் கொண்ட தன் பேருருவைக் காட்டுதல்.

சூட்டின னின்றனன் றொழுத கையினன்
விட்டுயர் தோளினன் விசும்பின் [1]மேக்குயர்
எட்டரு நெடுமுக டெய்தி [2]நீளுமேல்
முட்டுமென் [3]றுருவொடும் [4]வளைந்த மூர்த்தியான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்), தொழுத கையினன்-கூப்பிய கைகளையுடையவனும், விட்டு உயர் தோளினன்-வெளிப்பட்டு உயர்ந்துள்ள தோள்களையுடையவனும், விசும்பின்-ஆகாயத்தினது, மேக்குஉயர்-மேலே உயர்ந்த, எட்டு அரு நெடு முகடு-(பிறரால்) எட்டுதற்கு அருமையான நீண்ட உச்சியை, எய்தி-அடைந்து, நீளும்ஏல் முட்டும் என்ற உருவொடுஉம்-பின்னும் நீண்டுசென்றால் தலையில் தாக்கு மென்று எண்ணி அதனாலாகிய அச்சத்தோடும்,

வளைந்த-வணங்கின, மூர்த்தியான்-வடிவத்தையுடையவனுமாய், சுட்டினன் நின்றனன்-(தான் கடல்கடக்கக்கொண்ட பேருருவத்தைப் பிராட்டிக்குப்) பிரதியட்சமாகக் காட்டிநின்ருன்;(எ-று.)

அனுமான், தான் வரபலத்திஞல் விரும்பியபடிவடிவு கொள்ளத்தக்கவனென்று செயலாற் காட்டுதல்மூலம் விடையிறுத்தான். அநுமான் தான்எண்ணியபடியெல்லாம் உருவமெடுக்கவல்ல தன்மையுடையானென்பதை "பிறியாவரத்தினனுமான் வளர்ச்சிபெருமேருவிற் பெரியனுஞ், சிறிதாயொடுக்குமெனின் மேனியற்பவணுவானதிற் சிறியனும், உறுகாரணத்தினளவா முருக்கொளுயர் வீரன்" என்ற உத்தரகாண்டச்செய்யுளாலும் அறியலாம். பிராட்டியினிடத்து வணக்கத்தைக் காட்டுமாறு அநுமான் வணங்கின உருவமுடையவனு யிருந்தமையை, நிமிர்ந்து நின்ருல் ஆகாயத்தின் மேல்முகடு முட்டுமென்று அதற்கு அஞ்சி வணங்கினதாகக் குறித்தார்; **ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி**; இதில் தற்குறிப்பேற்றத்தின் உருபு தொக்குநின்றது. உரு - அச்சமுணர்த்தும் உரிச்சொல்; "உரு உட்காகும்" என்பது, தொல்காப்பியம். அநுமான் சீதையினிடத்து 'நான் உன்னையெடுத்துக்கொண்டு கடல் கடந்து சென்று இராமபிராணிடம் சேர்வேன்: அநுமதிகொடு' என்றுகூற, அப்பிராட்டி 'இத்துணைச் சிறிய உருவத்தையுடைய நீ எங்ஙனம் என்னைக் கொண்டு கடல் கடப்பாய்?' என்று வினவ, உடனே அநுமான் தனது பேருருவத்தைக் காட்டினன்ன முதனூலிற் கூறியுள்ளது. பி-ம்:—[1]மேலுயர். [2]மீளுமேல் [3]உருவொடு. [4]விளைந்த. (587)

100.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அநுமானது பேருருவத்தின் வருணனை.

செவ்வழிப் பெருமையென் றுரைக்குஞ் செம்மைதான்
வெவ்வழிப் பூதமோ ரைந்தின் மேலதோ
அவ்வழித் தன்றெனி னனுமன் பாலதோ
எவ்வழித் தாகுமென் றெண்ணு [1]மீட்டதே.

(இ - ள்.) 'செம் வழி பெருமை என்று உரைக்கும் செம்மை - நல்ல குணமாகிய பெருந்தன்மையென்று சொல்லப்படுகிற குணம், வெம் வழி பூதம் ஓர் ஐந்தின் மேலதுஓ-கடுமையாகிய தன்மையையுடைய பஞ்ச பூதங்களிடத்தில் உள்ளதோ?' அ வழித்து அன்று எனின்-அவ்விடத்திலுள்ள தன்றென்ருல், அனுமன் பாலதுஓ - அநுமானிடத்தி லுள்ளதோ' எ வழித்து ஆகும் - (இவ்விரண்டனுள்) எதனிடத்தி லுள்ளதாம்? என்று—, எண்ணும்-நினைக்கும்படியான, ஈட்டது-பெருமையையுடையது, (அவ்வுருவம்); (எ-று.)

மிகப்பெருந்தோற்றமுடைமையின் அநுமானது உருவமும் பஞ்சபூதங்களின் உருவமும் விகற்பிக்கலாம்படியிருந்தன வென்க. பூத மோரைந்து-நிலம் நீர் தீ காற்று விசும்பு என்பன. இந்த மகா பூதங்களைந்தும், எங்கும் பரவியிருத்தலாற் பெருந்தோற்றமுடை

யனவாம்: பூதம்-வடசொல். இங்கு அநுமானது பேருருவத்தை மகாகவி சித்திரிக்கின்றனர். தான்-அசை: கட்டுரைச்சுவைபட வந்தது. பி - ம்:—[1]ஈட்டதோ. (588)

101. ஒத்துயர் கனகவான் கிரியி னோங்கிய
மெய்த்துறு மரந்தொறு மின்மி னிக்குலம்
[1]மொய்த்துள வாமென முன்னும் பின்னரும்
தொத்தின தாரகை மயிரின் சுற்றெலாம்.

(இ-ள்.) ஒத்து உயர்-(தன்னைத் தானே) ஒத்து (எல்லா மலைகளினும்) உயர்ந்துள்ள, கனகம் வான் கிரியின்-பொன்மயமான பெரிய மேருமலையில், ஓங்கிய-உயர்ந்துவளர்ந்த, மெய் துறு-(தம்) வடிவம் (ஒன்றோடொன்று) நெருங்கிய, மரம் தொறும்-மரங்கள் தோறும், மின்மினி குலம் - மின்மினிப்பூச்சியின் கூட்டம், மொய்த்து உள ஆம்என-நெருங்கியுள்ளனபோல,—தாரகை-நக்ஷத்திரங்கள், மயிரின் சுற்று எலாம்-(ஆகாயத்தையளாவி வளர்ந்த அநுமானது உடம்பிலுள்ள) மயிரின் சுற்றிடமெங்கும், முன்னும் பின்னர்உம்-முன்னேயும் பின்னேயும், தொத்தின-ஒட்டிக்கொண்டன; (எ - று.)

தன்மேனிமயிர்க்குழுவில் நட்சத்திரங்கள் தொத்திக்கொள்ளுமாறு அனுமான் வானுறவோங்கினனென்றவாறு. மேருமலை அநுமானது திருமேனிக்கும், அதில் அடர்ந்துள்ள இலைமரங்கள்-அத்திருமேனியிலுள்ள மயிர்களுக்கும், அம்மரங்களில் மொய்க்கின்ற மின்மினிக் கூட்டம்-அம் மயிர்களில் ஒட்டுகிற நக்ஷத்திரக்கூட்டத்துக்கும் ஒப்பு எனக் காண்க; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. மின்மினி-இருளில் மின்னுவதொரு பறக்கும் பூச்சி. பி - ம்:—[1]மொய்த்துள்ளது. (589)

102. கண்டல மறிவொடு கடந்த [1]காட்சியன்
[2]விண்டல மிருபுடை விளங்கு மெய்ம்மையக்
குண்டல மிரண்டுமக் கோளின் மாச்சுடர்
மண்டல மிரண்டொடு மாறு [3]கொண்டவே.

(இ-ள்.) கண் தலம் அறிவொடு கடந்த காட்சியன்-கண்களினிடத்தையும் அறிவையும் மேலிட்டுச்சென்ற தோற்றத்தையுடைய அவ்வநுமானது, இரு புடை விண் தலம் விளங்கும் மெய்ம்மை அ குண்டலம் இரண்டுஉம்-இரண்டுபக்கங்களிலும் [காதுகளிலே] ஆகாயத்தினிடத்தில் விளங்குகின்ற தன்மையையுடைய அந்த இரண்டு குண்டலங்களும்,—அ கோளின்-அந்த [ஆகாயத்திலுள்ள] நவக்கிரகங்களுள், மா சுடர் மண்டலம் இரண்டொடு-மிக்க ஒளியையுடைய (சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம் என்கிற) இரண்டோடும், மாறுகொண்ட-பகைமைகொண்டன: [ஒத்தன என்றபடி]; (எ - று.)

பிரதியட்ச பிரமாணத்தாலும் அநுமானப்பிரமாணத்தாலும் அறியவொண்ணாதபடி அநுமான் பேருருவமாய் வளர்ந்தன

னென்றவாறு. இச்செய்யுளில் அநுமானது குண்டலங்களை வருணித்துள்ளதாகத்தோன்றினும், அவனது பேருருவத்தையே வருணித்ததாகக் கருத்துக் கொள்க. இவ்வநுமானது குண்டலம் அணியும்காதுகள் ஆகாயத்திற் சூரியசந்திரமண்டலத்தானங்களில் நின்றனவென்க. **உவமையணி.** பி-ம்:—[1]காட்சிய. [2]விண்டலந் திருவொடு விளங்குமேன்மைய. [3]கொண்டதே. இரண்டாமடியீற்றில் மெய்ம்மைய என்று ககரவொற்றில்லாத பாடமுமுண்டு.()

103. **ஏ[1]ணில வொருகுரங் [2]கீதென் றெண்ணலா**
ஆணியை யநுமனை யமைய நோக்குவான்
சேணுயர் பெருமையோர் திறத்த தன்றெனு
நாணுறு முலகெலா மளந்த நாயகன்.

(இ - ள்.) உலகு எலாம் அளந்த நாயகன்-(திரிவிக்கிரமாவதாரஞ் செய்து தனது திருவடிகளால்) எல்லாவுலகங்களையும் அளவிட்ட யாவர்க்குந் தலைவனாகிய திருமால்,—ஏண் இல ஒரு குரங்கு ஈது என்று எண்ணலா-வலிமையில்லாத ஒரு குரங்கு இது வென்று (அலட்சியமாக) நினைக்கக்கூடாத, ஆணியை-அச்சாணி போலுள்ளவனாகிய, அநுமனை-அநுமானை, அமைய நோக்குவான்-நன்றாகப் பார்த்து, 'சேண் உயர் பெருமை-மிகவும் உயர்ந்த பெருந்தன்மை, ஓர் திறத்தது அன்று-ஓரிடத்திலேயே யுள்ளதன்று', எனு-என்று எண்ணி, நாண் உறும்-நாணமடைபவனானான்; (எ - று.)

இதுவரையில் தானொருவனே கொண்டுள்ள பெரியவடிவத்தை அநுமானும் இப்பொழுது கொண்டனனாதலால், திருமால், ஓர் திறத்ததன்றெனு நாணமுறுவானாயினன். ஓர்திறத்ததன்று-அறிந்துசொல்லுந் தரத்தது அன்று என்றுமாம். அநுமான் கொண்ட பேருருவம் திருமாலினது திரிவிக்கிரமாவதாரகாலத்திற் கொண்ட திருவுருவத்தை யொத்திருந்தது என்பது கருத்து. இச்செய்யுள், **பிறிதினவிற்சியணியின்** பாற்படும்: ஒன்றை இயல்பாகக் கூறாமல் வேறுவகையாகக் கூறுவது, இதன் இலக்கணம். ஏண்-பெருமையென்றுமாம். தேரினது சக்கரங்களைக் கோத்த மரத்தில் அச்சக்கரங்கழலாமல் கடையிற்செருகுகின்ற ஆணி பெரியபாரங்களையெல்லாம் கொண்டுசெலுத்துகின்ற வலிமையுடையதாயிருத்தல் போலப் பெரிய காரியங்களை யெல்லாஞ் செய்துமுடிக்கும் வலிமையுடையவனென்பார், அநுமனை 'ஆணி' என்றார். சேணுயர்-ஒருபொருட்பன்மொழி. நாணுறும்-செய்யுமென்முற்று, ஆண்பாலுக்கு வந்தது. பி - ம்:—[1]இலது. [2]இவனென்றெண்ணிய. (591)

104. **எண்டிசை மருங்கினு முலகம் [1]யாவினும்**
தண்டலி [2]லுயிரெலாந் தன்னை நோக்கின
அண்டமென் றறிநுறை யமரர் யாரையுங்
கண்டனன் றானுந்தன் கமலக் கண்களால்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது), எண் திசை மருங்கின்உம்-எட்டுத் திக்குக்களினிடத்திலும், உலகம் யாவின்உம்-எல்லாவுலகங்களினிடத்திலும், தண்டல்இல்-நீங்குதலில்லாத [உள்ள], உயிர் எலாம்-எல்லாப் பிராணிகளும், தன்னை நோக்கின-(அனுமானாகிய) தன்னைப் பார்த்தன; அண்டம் என்றதின் உறை-மேலுலகத்தில் வசிக்கிற, அமரர் யாரைஉம்-தேவர்களெல்லாரையும், தான்உம் - அவ்வனுமானும், தன் கமலம் கண்களால்-தனது தாமரைமலர் போன்ற கண்களில், கண்டனன்-பார்த்தான்; (எ - று.)

எட்டுத்திக்கிலுள்ள பிராணிகளும் தன்னைக்காணுமாறும், தானும் வானுலகத்தைக் காணுமாறும் அநுமான் பேருருவங் கொண்டிருந்தனனென்றவாறு. உயிரென்பது, உயிரையுடைய ஜந்துக்களை. இது,ஒருவகையிலக்கணை. அண்டம்-உலகவுருண்டை; இங்கு மேலுலகம். இச்செய்யுள், அநுமானது பேருருவத்தை விளக்க வந்த **உயர்வுநவிற்சியணி.** பி - ம்:—[1]யாவையும். [2]உலகெலாம். *(592)*

105\. எழுந்துயர் நெடுந் [1]தகை யிரண்டு பாதமும்
அழுந்துற வழுத்தலி னிலங்கை [2]யார்கலி
விழுந்தது நிலமிசை விரிந்த வெண்டிரை
தழைந்தன புரண்டன மீனந் [3]தாமெலாம்.

(இ - ள்.) எழுந்து உயர் - மேலேயோங்கிவளர்ந்த, நெடுந் தகை - பெருமைக்குணத்தையுடைய அநுமான், இரண்டு பாதம் உம் அழுந்துற அழுத்தலின் - (தனது) இரண்டுகால்களையும் அழுந்தும்படி அழுத்தியதனால், இலங்கை - இலங்கையில், ஆர்கலி - கடல், விழுந்தது - வந்துசேர்ந்திட்டது: (அதனால்), நிலம்மிசை- அவ்விலங்கைப் பூமியின்மேல், வெள்திரை-(கடலினது) வெண்மையான அலைகள், விரிந்த - பரவின; மீனம் தாம் எலாம் - மீன்களெல்லாம், தழைந்தன புரண்டன-மிகுதியாகப் பரவலாயின;

பேருருவங் கொண்ட அனுமானது தாள் அழுத்தியதனால் இலங்கை கீழேபோகக் கடல்நீர் அதில்வந்து விழுந்ததென்க. இதுவும்-தொடர்புயர்வுநவிற்சியே. கால்கொண்டு அழுத்தியதனால் இலங்கை கடலில் ஆழ்ந்திட்டதென்பாருமுளர். நெடுந்தகை - பண்புத்தொகையன்மொழி. ஆர்கலி - நிறைந்த ஓசையையுடையதென்று கடலுக்கு வினைத்தொகையன்மொழி. பி - ம்:—[1]திசை. [2]ஆழ்கடல். [3]தான். (593)

106.—இரண்டுகவிகள் - சீதை அநுமானை நோக்கிப் பேருருவத்தையடக்கிக் கொள்ள வேண்டுதல் கூறும்.

வஞ்சியம் மருங்குலம் மறுவில் கற்பினள்
கஞ்சமும் புரைவன கழலுங் கண்டிலாள்
[1]துஞ்சின ரரக்கரென் றுவக்குஞ் சூழ்ச்சியாள்
[2]அஞ்சினெ னிவ்வுரு வடங்கு வாயென்றாள்.

(இ - ள்.) வஞ்சி அம் மருங்குல் அமறு இல் கற்பினள் - வஞ்சிக்கொடிபோன்ற [நுண்ணிய] அழகிய இடையையும் குற்றமில்லாத கற்பினையுமுடைய அச்சீதை,—கஞ்சம்உம் புரைவன கழல்உம்-செந்தாமரைமலரையொத்திருப்பனவான [அநுமானது] பாதங்களையும், கண்டிலாள் - காணமுடியாதவளாய்,—அரக்கர் துஞ்சினர் என்று உவக்கும் சூழ்ச்சியாள்-'ராட்சசரெல்லாம் இனி இறந்தவராவர்' என்று எண்ணி மகிழ்கிற ஆலோசனையையுடையவளாய், (அநுமானை நோக்கி), 'இ உரு - (உனது) இப்பேருருவத்துக்கு, அஞ்சினென் - (நான்) பயந்தேன்; அடங்குவாய் - (இவ்வுருவம்) ஒடுங்கப்பெறுவாயாக,' என்றாள் - என்று வேண்டினாள்;

அனுமானுடைய பேருருவத்தைக் கண்டதும், இவ்வநுமானால் ராக்ஷசசங்காரம் நேர்வது திண்ணமெனச் சீதை துணிந்தனளென்க. 'அஞ்சினென் இவ்வுரு' என்று சீதை கூறியதனால், அவளிடத்திலுள்ள மகடூஉக்குணம் நான்கனுள் அச்சம் என்னும் குணம் வெளியிடப்பட்டதாம். 'இவ்வுரு' என்பது, 'அஞ்சினென்' என்பதனோடும்,'அடங்குவாய்' என்பதனோடும் சென்று இயைவது: **இடைநிலைவிளக்கு** [மத்யமதீபம்]. துஞ்சினர் - தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக் குறிக்கப்பட்ட காலவழுவமைதி. **பி - ம்:—**[1]துஞ்சினனரக்கன். [2]அஞ்சினனிவ்வுருவடக்கு வாயென்றாள். சிலபிரதிகளில் மூன்று நான்காமடிகள் மாறியுள்ளன. (594)

107. முழுவது [1]மிவ்வுருக் காண முற்றிய
குழுவில துலகினிக் குறுகு வாயென்றாள்
எழுவினு மெழி [2]லிலங் கிராமன் றோள்களைத்
தழுவின ளாமெனத் தளிர்க்குந் தன்மையாள்.

(இ - ள்.) எழுவின்உம் எழில் இலங்கு - தூணைக்காட்டிலும் எழுச்சி விளங்குகிற, இராமன் - இராமபிரானது, தோள்களை - திருத்தோள்களை, தழுவினள் ஆம் என - தழுவியணைத்தவள் போல, தளிர்க்கும் - களிக்கின்ற, தன்மையாள்-தன்மையுடையவளாகிய சீதை, 'உலகு - உலகம், இ உரு முழுவதுஉம் காண - (உனது) இந்தப்பெருவடிவம் முழுவதையும் பார்ப்பதற்கு,முற்றிய - வல்லமை முதிர்ந்துள்ள, குழு - (பிராணியின்) கூட்டத்தை, இலது - உடையதன்று; (ஆதலின்), இனி—, குறுகுவாய் - ஒடுங்குவாயாக,' என்றாள் - என்று வேண்டினாள்; (எ - று.)

அநுமானது பேருருவத்தைக் கண்டவுடனே சீதை அவ்வநுமான்திறத்துக் கொண்டிருந்த ஐயம் முழுவதும் நீங்கப்பெற்று 'இவன் இராமதூதனே: இனி விரைவில் இராமபிரான் இங்கு வந்து பகை வென்று என்னைச் சிறைமீட்பது நிச்சயம்' என்று எண்ணி மிக மகிழ்ந்தனளென்பது பின்னிரண்டடியின் கருத்து. அநுமானது இப்பெருவடிவத்தை அஞ்சாது காணவல்ல மனவுறுதி உலகத்துப் பிராணிகளொன்றுக்குமில்லை யென்பது, 'இவ்வுருக் காணமுற்றிய குழுவில துலகு' என்பதன் தேர்ந்தபொருள். கீழ்க் கவியிற்கூறிய 'இவ்வுரு வடங்குவாய்' என்ற ஒன்றையே மீண்டும்

இக்கவியில் வேறுவகையாக [காரணங்காட்டி] விவரித்துக் கூறியதனால், கூறியதுகூற லென்னும் குற்றத்துக்கு இடமின்மை காண்க. பி - ம்:—[1]நின்னுரு. [2]விளங்கு. (595)

108.—அநுமான் தன் பேருருவத்தை அடக்கிக்கொள்ளுதல்.

ஆண்டகை யநுமனு மவுரு தாமென
மீண்டனன் விசும்பெனும் [1]பதத்தை மீச்செல்வான்
காண்டலுக் [2]குரியதோ ருருவங் காட்டினன்
[3]தூண்டலில் விளக்கனை ளினைய சொல்லினள்.

(இ - ள்.) விசும்புஎனும் பதத்தை மீசெல்வான் - ஆகாயமென்னுமிடத்தையுங் கடந்து மேலேவளர்ந்துசெல்பவனாகிய, ஆண் தகை அநுமன்உம் - ஆண்மைக்குணத்தையுடைய அநுமானும், அருள் அது ஆம் என - (உனது) நியமனப்படியேயாம் (நான் நடப்பது) என்றுசொல்லி, மீண்டனன்-(வளர்ச்சியினின்று) ஒடுங்கினவனாய் [சுருங்கி], காண்டலுக்கு உரியது ஓர் உருவம் காட்டினன் - பார்ப்பதற்குத் தக்கதொரு (சாதாரண வாநர) ரூபத்தை(த் தான் கொண்டு) காட்டினான்; (அப்பொழுது), தூண்டல்இல் விளக்குஅனாள் - தூண்டுதல்வேண்டாத தீபம் போன்றவளாகிய பிராட்டி, இனைய-இவ்வார்த்தைகளை, சொல்லினள்-சொல்லுபவளானாள்; (எ - று.)—அவற்றை, மேல் ஐந்து கவிகளிற் காண்க.

அருளதாம் - அங்கீகாரத்தைக் காட்டும் பணிவுமொழி. முதலடி - முற்றுமோனை. [3]தூண்டரு என்ற பாடத்தில், அருமை இன்மை குறித்து நிற்கும். தூண்டலில் விளக்கு - நந்தா விளக்கு; இது, எப்பொழுதும் ஒருபடிப்பட விளங்கி நிற்றலில் சீதைக்கு உவமம். பி - ம்:—[1]பதத்தின். [2]எளியதோர். [3]தூண்டரு. (596)

வேறு.

109.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-ஒருதொடர்: சீதை அநுமானைப் புனைந்துரைத்தல்.

இடந்தா யுலகை மலையோடு [1]மெடுத்தாய் விசும்பை யிவை சுமக்கும், படந்தா மரவை யொருகரத்தாற் பறித்தா யெனினும் [2]பயனின்றால், நடந்தா [3]யிடையே யென்றாலும் நாணும் நினக்கு [4]நளிர்கடலைக், கடந்தா [5]யென்ற லென்னாகுங் [6]காற்றே யன்ன கடுமையாய்.

(இ-ள்.) காற்றுஏ அன்ன கடுமையாய்- வாயுவையே போன்ற வேகத்தையுடையவனே! உலகை மலையோடும் இடந்தாய் (எனினும்) - இந் நிலவுலகத்தைப் பருவதங்களுடனே பெயர்த்தாயென்றாலும், விசும்பை எடுத்தாய் (எனினும்) - மேலுலகத்தைப் பேர்த்தெடுத்துத் தூக்கினாயென்றாலும், இவைசுமக்கும் படம் தாம் அரவை ஒருகரத்தால் பறித்தாய் எனின்உம்-இவ்வுலகங்களை

யெல்லாந் தாங்குகிற படம்பொருந்திய ஆதிசேஷனை ஒருகையாலே யிழுத்தாயென்றாலும், நினக்கு பயன் இன்று - உனது திறமைக்குப் பயனுவதோர் சிறப்பாகாது; (அங்ஙன் பெருமை பெற்ற நீ), இடையே நடந்தாய் என்றால்உம் - இக்கடலினிடத்தே நடந்துவந்தாயென்றாலும், நாண் ஆம்- வெட்கத்தையே தருவதாம்; (ஆகவே), நளிர் கடலை கடந்தாய் என்றல் - குளிர்ந்தகடலைத் தாண்டி வந்தா யென்பது, என் ஆகும் - (உனது திறத்துக்கு) என்ன மேம்பாட்டை உண்டாக்கும்? (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

மிகப்பெரியதொழிலையும் மிக எளிதில் முடிக்கவல்ல பேராற்றலுடையானுக்கு, சாதாரணமான ஒருசிறுதொழில் செய்ததைக் கொண்டு புகழை யுண்டாக்க முயலுதல் அவனது புகழ்க்கு இழுக்காவதன்றிச் சிறிதும் மேம்பாட்டை யுண்டாக்காது: ஆதலால் உலகையிடத்தல் முதலிய பெருந்தொழில்களையும் மிக எளிதிற் செய்யவல்ல பேராற்றலுடைய நினக்கு, கடலைக்கடந்து வந்தா யென்றுகூறுதல் ஒரு சிறிதும் சிறப்பாகாது என்று புகழ்ந்தவாறு. 'உலகையிடத்தல் முதலிய பெருந்தொழில்களே அநுமானுக்கு ஒரு மேன்மையை யுண்டாக்காதிருக்க, கடலைக்கடத்தலில் அவனுக்கு என்ன மேன்மை?' என, ஒருபொருளைச்சொல்லி, அதுகொண்டு *தண்டாபூபிகாநியாயத்தால் மற்றொருபொருளைச் சாதித்திருத்தலால், இச் செய்யுள், தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட்பேறணியாம். ஆதிசேஷன் ஆயிரந்தலைகளுடன் கீழிருந்து உலகங்களைத் தாங்குகின்றனனென்பது, நூற்கொள்கை. [4]நளிகடல் என்ற பாடத்துக்கு - பெரிய கடலென்க. கடுமை - வலிமையுமாம். பி - ம்:—[1]பிடித்தாய். [2]பயனன்றால். [3]இறையே. [5]என்றால். [6]காற்றும். (597)

110\. ஆழி நெடுங்கை யாண்டகைத னருளும் புகழு மழிவின்றி
ஊழி பலவு நிலைநிறுத்தற் கொருவ னீயே [1]யுளையானாய் [கை
பாழி நெடுந்தோள் வீராநின் [2]பெருமைக் [3]கேற்பப் பகையிலங்
ஏழு கடற்கு மப்புறத்த தாகா [4]திருந்த திழிபன்றோ.

(இ - ள்.) பாழி நெடுந் தோள் வீரா - வலிமையையுடைய நீண்ட தோள்களையுடைய வீரனே! ஆழி நெடுங் கை ஆண்தகைதன் - ஆஜ்ஞாசக்கரத்தையேந்திய நீண்ட கைகளையுடைய ஆண்மைக்குணமுள்ள இராமபிரானது, அருள்உம் - கருணையும், புகழ்உம் - கீர்த்தியும், அழிவு இன்றி - அழிதலில்லாமல், ஊழி பலஉம் - பல கற்பகாலமளவும், நிலை நிறுத்தற்கு - நிலைபெறச் செய்வதற்கு, நீ ஒருவன்ஏ - நீ ஒருத்தனே, உளை ஆனாய் -உள்ளவனாய்; நின் பெருமைக்கு ஏற்ப - உனதுபெருமைக்குத் தக்கபடி, பகை இலங்கை - பகைவர்களுடைய இந்த லங்காநகரம், ஏழு கடற்குஉம் அப்புறத்தது ஆகாது இருந்தது - ஏழ்கடல்களுக்கும்

*தண்டத்தை எலி விழுங்கிற்றென்றால் அதிற்கட்டியிருந்த பட்சணமும் அந்த எலியால் விழுங்கப்பட்டதென்பது தானே பெறப்படுதல் போலவது - தண்டாபூபிகாநியாயம் எனப்படும்.

அப்பாலுள்ளதாகாமல் (இவ்வுவரிநீர்க்கடலினிடையே) இருந்தது, இழிபு அன்றோ-(உனது பெருமைக்கு) ஓர் இழிவல்லவோ?(எ-று.)

ஏழுகடல்களையும் எளிதிற் கடக்கவல்ல உனக்கு இவ்வொரு கடலின் சிறியதொருபாகத்தைக் கடத்தல் ஒரு சிறப்பன்று என்று புகழ்கிறாள். ஏழுகடல்களையும் ஒருங்கேகடக்கும் வல்லமையை யுடையவன் அநுமானென்பது கருத்து. இராமன் வனவாசஞ்செய் யினும் பரதன் தான் பிரதிநிதியாகஇருந்து அவன்கட்டளைப்படியே அப்பிரான் பேரினாலேயே இராச்சியத்தை நடத்துவதால், 'ஆழி நெடுங்கையாண்டகை' என்கிறாள். ஆழி - சக்கராயுதமென்றும், சக்கரரேகை யென்றுங் கொள்ளலுமாம். பூமண்டலத்தையாளும் அரசர்க்குக் கையிற் சக்கரரேகையிருத்தல், உத்தமலக்ஷணம். இராமபிரான் சீதையினிடத்து அருளுடையவனாயிருத்தல் அநுமான் தூதனாய் வந்ததனால்தான் விளங்குமாதலாலும், இராவணாதி யரைச் சங்கரித்துப் பிராட்டியையடைந்து புகழ்பெறுதற்கு ஜாநகியுள்ள விடத்தை யறிந்துவந்த அநுமான்தானே பிரதான காரணமாவனாதலாலும், 'ஆண்டகைத னருளும்புகழு மழிவின்றி யூழிபலவும் நிலைநிறுத்தற்கு ஒருவன்நீயே யுளையானாய்' என்றது. ஊழி-பிரமனாயுள். பி - ம்:—[1]உளனானால். [2]பருமைக்கு. [3]ஏற்ற. [4]ஒழிந்ததிகழ்வன்றோ. (598)

111\. அறிவு மீதே யுருவீதே யாற்ற லீதே [1]யைம்புலத்தின்
செறிவு மீதே செயலீதே தேற்ற மீதே தேற்றத்தின்
நெறியு மீதே நினைவீதே நீதி யீதே நினக்கென்றால்
வெறிய[2]ரன்றோ [3]குணங்களான் விரிஞ்சன்[4]முதலாம்[5]மேலோரே.

(இ - ள்.) நினக்கு-உனக்கு,—அறிவுஉம்-ஞானமும், ஈதுஏ-இப்படிப்பட்டதேயாம்; உரு-வடிவமும், ஈதே—; ஆற்றல்-வல்லமையும், ஈதே—; ஐம் புலத்தின் செறிவுஉம்-(அடக்குவதற்கு அரிய) ஐம்புலன்களை யடக்குந்தன்மையும், ஈதே—; செயல்-செய்யுந்தொழிலும், ஈதே—; தேற்றம்-மனத்தெளிவும், ஈதே—; தேற்றத்தின் நெறிஉம்-அத்தெளிவின் பயனும், ஈதே—; நினைவு-எண்ணமும், ஈதே—; நீதி-முறைமையும், ஈதே—; என்றால்-என்று சொன்னால், விரிஞ்சன் முதல் ஆம் மேலோர்-பிரமன் முதலிய மேலோர், குணங்களான் வெறியர் அன்றோ-நற்குணங்களால் வெறுமையுடைய [குணங்களில்லாதவ] ரன்றோ! (எ - று.)

எல்லாநற்குணங்களும் உன்னிடத்து ஒருங்கே கூடி யமைந்திருத்தலால், நீ யாவரினுஞ் சிறந்தவனென்றபடி. ஈதே என்பதற்கு-இதுவே சிறந்ததென்றும், இதுவல்லது வேறு இல்லை யென்றும், எல்லாம் ஒன்றற்குஒன்று ஒத்து அவ்வவற்றின் முடிவெல்லையை யடைந்துள்ளனவென்றும் கருத்துக்கொள்க. இச்செய்யுளின் முதல் மூன்றடிகளை "உண்மைக்கிவனே வலிக்கிவனே யுறவுக்கிவனே யுரைக்கிவனே, திண்மைக்கிவனே நெறிக்கிவனே தேசுக்கிவனே சிலைக்கிவனே,வண்மைக்கிவனேகன்னன்" என்பதனோடு ஒப்பிடுக. பயனை 'நெறி' என்றார், காரணத்தின்பின்னே

நிகழ்வதாதலின். பிரமன் முதலியோர் இங்குக் கூறியவற்றிற் சிலகுணங்களையும் சிறிதே யுடையராதலின், இவ்வெல்லாக்குணங் களையும் ஒருங்கேயுடைய அநுமானுடன் ஒப்புநோக்குமிடத்து அவர்கள் பகலவனுக்கு முன் மின்மினிபோலக் குணமிலார் போலவே தோற்றுவரென்பாள், 'வெறியரன்றே குணங்களான் விரிஞ்சன் முதலா மேலோர்' என்றாள். ஐம்புலத்தின் செறிவு-பஞ் சேந்திரியங்களையும் அதனதன் விஷயங்களாயுள்ள ஐம்புலன் களிற் போகவொட்டாதுதடுத்தல். பி - ம்:—[1]அரும். [2]அன்றே. [3]குழாங்களாம். [4]அன்ன. [5]மேலானோர். (599)

112. மின்னே ரெயிற்று வல்லரக்கர் வீக்க நோக்கி வீரற்குப்
பின்னே பிறந்தா னல்லதோர் துணையி லாத பிழைநோக்கி
உன்னா[1]நின்றேயுடைகின்றேனொழிந்தே[2]னையமுயிருயிர்த்தேன்
என்னே நிருதரென்னுவர்[3] நீயே யெங்கோன் றுணை[4]யென்றால்.

(இ - ள்.) மின் நேர் எயிறு வல் அரக்கர் வீக்கம் நோக்கி-மின்னலையொத்த பற்களையுடைய வலிய அரக்கர்களின் பெருக்கத் தைப்பார்த்து, வீரற்கு பின்னே பிறந்தான் அல்லது ஓர் துணை இலாத பிழை நோக்கி-மகாவீரனாகிய இராமபிரானுக்குப் பின் பிறந்த தம்பியாகிய இலக்குமணனொருவனையன்றி வேறொருதுணை யுமில்லாத குறைவையும் பார்த்து, உன்னாநின்றே-(இவ்விராம பிரான் எவ்வாறு அரக்கரையெல்லாம் வெல்வானென்று) ஆலோ சித்துக் கொண்டே, உடைகின்றேன்-மனங்கலங்குகிற யான், ஐயம் ஒழிந்தேன்-(இப்பொழுது நீ துணையாக நேர்பட்டமையால்) அச் சந்தேகம் நீங்கப்பெற்றேன் [நீ துணையாக நிற்றலால் அப் பிரான் பகைவெல்வது நிச்சய மென்றபடி]; உயிர் உயிர்த்தேன்-பிராணபாயத்தினின்று நீக்கப்பெற்றேன்; என்னே-(எனக்கு இனி) என்ன குறையுளது? நீஏ எம் கோன் துணை என்றால்-(இப் படிப்பட்ட மகாபுருஷனன) நீயே எனது நாயகனுக்குத் துணைவ னாக ஏற்பட்டாயென்றால், நிருதர்-அரக்கர்கள், என் ஆவர்-யாதாகு வர்? (எ - று.)—எளிதில் வெல்லப்பட்டு அடியோடு அழிவ ரென்றபடி.

[3]இவனே யென்றபாடத்திற்கு இக்கவி, சீதை அநுமானை முன்னிலைப்படுத்தாது அவனைப் பற்றித் தன்மனத்திற்சிறப்பாகக் கருதியபடியைக் கூறுவதெனக் கொள்க. பி - ம்:—[1]நின்றேன். [2]எல்லாம். [4]ஆனால். (600)

113. மாண்டே னெனினும் பழுதன்றே யின்றே மாயச்சிறை நின்று, மீண்டே னென்னை [1]யொறுத்தாரைக் குலங்க ளோடும் வேர றுத்தேன், பூண்டே னெங்கோன் பொலங்கழலும் புகழே யன்றிப் புன்பழியுந், தீண்டே னென்று மனமகிழ்ந்தா [2]டிருவின் முகத்துத் திரு [3]வன்னாள்.

(இ - ள்.) மாண்டேன் எனின் உம் - இனி இறந்துபோவேனா னாலும், பழுது அன்றே - (எனக்கு) ஒருகுற்றமின்றாம்; என்னை ஒறுத்தாரை-என்னை வருத்தப்படுத்திய அரக்கரை, குலங்களோடு

உம் - வமிசங்களுடனே, வேர் அறுத்தேன் - வேரோடு அழியச் செய்தவளானேன்; இன்றே - இப்பொழுதே, மாயம் சிறைநின்றும் - வஞ்சனையாலாகிய (அரக்கரின்) காவலினின்றும், மீண்டேன் - நீங்கினவளுமானேன்; எம்கோன் பொலம் கழல்உம் - எனது கணவனுடைய அழகிய திருவடிகளையும், பூண்டேன் - அடைந்து விட்டேன்; (இனி), புகழ்ஏ அன்றி - கீர்த்தியைப் பெறுவேனே யல்லாமல், புல்பழிஉம் தீண்டேன் - இழிவான பழியை அடையவும் மாட்டேன், என்று - என்று சொல்லி, மனம் மகிழ்ந்தாள் - மனங்களிக்கப் பெற்றாள்; (யாவளெனின்,—) திரு வில் முகத்து திரு அன்னாள் - அழகையும் ஒளியையுமுடைய முகத்தையுடைய இலக்குமியை யொத்தவளாகிய சீதை; (எ - று)

இராமபிரான் தன்னிடத்து வெறுப்புக்கொள்ளாமல் மிக்க விருப்போடு அநுமானைத் தூதனுப்பிய காரணத்தால் அப்பிரான் வந்து தன்னை மீட்கவில்லையென்று தான் இதுவரையிற் கொண்டிருந்த மனக்குறை நீங்கப்பெற்று, சீதை இனித் தான் இறந்தாலும் பழுதில்லை யென்று கருதினளென்க. இராமபிரான் இங்கு வந்து அரக்கர் குலத்தை வேரோடு அழித்து என்னைச் சிறைமீட்டு அரக்கரூரில் வசித்த பழிக்கு உள்ளாக்காதபடி என்னைச் சேர்த்துக் கொள்வது திண்ணமென்பாள், **'மீண்டேன், அறுத்தேன், பூண்டேன், தீண்டேன்'** என்கிறாள்; தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்த காலமாகக் கூறியது, காலவழுவமைதி. 'ஒறுத்தாரைக் குலங்களோடும் வேரறுத்தேன்' எனத் தன்தொழிலாகவே கூறினது, தான் சிறையிருத்தலே ராக்ஷசநாசத்துக்குப் பிரதான காரணமென்பதுபற்றி. [2]திருவின்கழுத்தின் திருவன்னாள் என்ற பாடத்திற்கு-திருவுக்குந் திருவாகியவள் என்க. பி - ம்:—[1]ஒறுத்தார்தம். [3]அனையாள். (601)

114.—சீதை புகழ்ந்துகூறியதற்கு அநுமான் நாணிச் சில கூறுதல்.

அண்ணற் பெரியோ னடிவணங்கி யறிய வுரைப்பா னருந்ததியே
வண்ணக் கடலி னிடைக்கிடந்த மணலிற் [1]பலரால் வானரங்கள்
எண்ணற் கரிய படைத்தலைவ ரிராமற் கடியார் யானவர்தம்
பண்ணைக்கொருவனெனப்போந்தே[2]னேவற்கூவற்பணிசெய்வேன்.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அச்சீதையின் வார்த்தையைக் கேட்டு), அண்ணல் பெரியோன் - மிகவும்பெருந்தன்மையையுடைய அநுமான், அடி வணங்கி-(அப்பிராட்டியின்) திருவடிகளை நமஸ்கரித்து, (அவளை நோக்கி), அறிய உரைப்பான்-தெரியச்சொல்வானாயினான்:—அருந்ததியே-அருந்ததிக்கு ஒப்பானவளே! இராமற்கு அடியார்-இராமபிரானுக்கு அடியவர்களாகிய, எண்ணற்கு அரிய வானரங்கள் படை தலைவர்-எண்ணுதற்கு அருமையான குரங்குக் கூட்டங்கட்குத் தலைவர்கள், வண்ணம் கடலினிடை கிடந்த மணலில் பலர்-அழகிய கடலிற் பொருந்திய மணலினும் அநேகராவர்; யான் - நான், அவர்தம் பண்ணைக்கு-அவ்வானரர்களின் கூட்டத்திற்கு,

ஏவல் கூவல் பணிசெய்வேன்-(அத்தலைவர்) கூவியேவுகிற கட்டளையைச் செய்யுந் தன்மையுடைய, ஒருவன் என - ஒருத்தனாக, போந்தேன்-வந்தவனானேன்: (எ - று.)—அநுமான் உரைத்தமையை இதுமுதல் நான்கு கவிகளிற் காண்க.

இராமனடியாராய் மிகப் பெருங் குழுவினர் உளர்; அக் கூட்டத்தார் கூவியேவுந்தொழிலைச் செய்பவனாதலால், இப்போது அவரேவலின்படியே இங்கு வந்தேனென்பதாம். இதனால்,மற்றை வானரர், தன்னினும் மிக விஞ்சியவரென்று தெரிவித்தவாறு. இந்த அநுமான் கூற்று, பிராணபாய நிலையிலிருந்த சீதையை அவள் கொண்டிருந்த உயிர்வீடுதலாகிய செயலை அறவே யொழித்ததென்ற நன்மை பயத்தலால், வாய்மையாகவே கொள்ளத்தக்கதாம். உருவினாலும் அறிவினாலும் பெரியவனென்பது தோன்ற, 'அண்ணற்பெரியோன்' என்றாரென்னலாம். அருந்ததி - வசிஷ்டமகாமுனிவரது மனைவி; இவள் பதிவிரதா தருமத்திற் சிறத்தலால், கற்புடை மாதர்க்கு உவமை கூறப்படுவள்; ஏனையோரினும் இவட்குச் சிறப்பு - மற்றையிடங்களில் மாத்திரமேயன்றி நக்ஷத்திர நிலையிலும் கணவனைவிட்டுப் பிரியாது உடனிருத்தல். சீதையை அருந்ததியேயென விளித்தது, உவமையாகுபெயரால். அளவிறந்தமைக்குக் கடலின் மணலை எடுத்துக் கூறுதல், கவிசமயம்; "கடலெக்கலினுண் மணலிற்பலர்," "திரையிடு மணலினும் பலரே" என்பவை முதலியன காண்க. எண்ணற்கரிய - இரட்டுறமொழிதலால், எண்ணுவதற்கும் நினைப்பதற்கும் அரிய எனப் பொருள்படும். பி - ம்:—[1]பலராம் வானரத்தின். [2]ஏவக்கடவ, ஏவக்கூவா. (602)

115.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - வானரர்களின் சிறப்பு.

வெள்ள [1]மேழு பத்துளதால் வீரன் சேனை யிவ்வேலைப்
பள்ள மொருகைந் நீரள்ளிக் குடிக்கச் சாலும் பான்மையதோ
கள்ள வரக்கர் கடியிலங்கை காணா தொழிந்த தாலன்றோ
உள்ள துணையு முளதாவ தறிந்த பின்னு முளதாமோ.

(இ - ள்.) வீரன் சேனை - இராமபிரானது வானர சைநியம், வெள்ளம் ஏழுபத்து உளது - எழுபது வெள்ளமென்னுந் தொகையையுடையது; இ வேலை பள்ளம் நீர் - இந்தக்கடலின் ஆழமாகிய நீர்முழுவதும், ஒரு கை அள்ளி குடிக்க சாலும் பான்மையதோ- (அவ்வானரங்கட்கு) ஒருகையினால் எடுத்துக் குடிப்பதற்காயினும் போதுந் தன்மையையுடையதோ? கள்ளம் அரக்கர் - வஞ்சனையையுடைய ராக்ஷசரது, கடி இலங்கை - காவலையுடைய லங்காபட்டணம், காணாது ஒழிந்ததால் அன்றோ- (இன்ன இடத்திலுள்ளதென்று) காணப்படாமற் போனதனாலல்லவோ, உள்ள துணைஉம் - இந்நாள் மட்டும், உளது ஆவது - அழியாமலிருப்பது; அறிந்தபின்னும் - (இவ்விடத்திலுள்ளதென்று) தெரிந்த பின்பும் [இனிமேலும்], உளது ஆம்ஓ - அது அழியாமலிருக்குமோ?

கடல் குறுக்கிட்டிருப்பதை ஒரு தடையாக வீரர் கருதாரென்றற்கு, 'வேலைப்பள்ளம் வீரன்சேனை ஒருகை நீரள்ளிக்குடிக்கச் சாலும் பான்மையதோ' என்கின்றான். வானரத்திரள் கடலையே நிலமாக்குமென்கின்றான். வீரன் - சுக்கிரீவனுமாம். இரண்டாமடி - வானரக்கூட்டத்தின் மிகுதியையும் ஆற்றலையும் குறிக்கவந்த **உயர்வுநவிற்சியணி. பி - ம்:—**[1]எழுபதுளதன்றே. (603)

1 6. **வாலி யிளவ லவன்மைந்தன் மயிந்தன் றுமிந்தன் வயக் குமுதன், நீல னிடபன் குமுதாக்கன் பனசன் சரப னெடுஞ்**[1]**சாம்பன், காலனனைய துன்மருடன் காம்பன் கவயன் கவயாக்கன், ஞால மறிவு** [2]**நற்சங்கன் வினதன் றுவிந்த னளனென்பான்.**

(இ - ள்.) வாலி இளவல் - வாலியின் தம்பியான சுக்கிரீவனும், அவன் மைந்தன் - அவ்வாலியின்புதல்வனான அங்கதனும், மயிந்தன் - மைந்தனும், துமிந்தன் - த்விவிதனும், வய குமுதன் - வெற்றியையுடைய குமுதனும், நீலன் - நீலனும், இடபன் - ருஷபனும், குமுதாக்கன் - குமுதாக்ஷனும், பனசன் - பநசனும், சரபன்-சரபனும், நெடுஞ்சாம்பன் - பெரிய ஜாம்பவானும், காலன் அனைய துன்மருடன்- யமன்போன்ற துர்மர்ஷனும், காம்பன்-காம்பனும், கவயன் - கவயனும், கவயாக்கன் - கவயாக்ஷனும், ஞாலம் அறியும் நல்சங்கன்- உலகமெல்லாம் அறியும் நன்மையையுடைய சங்கனும், வினதன் - விநதனும், துவிந்தன் - துவிந்தனும், நளன் என்பான்- நளனென்பவனும்,—(எ - று.)

மயிந்தன் துமிந்தன்-மைந்த த்விவிதர்; இவர், இரட்டையரான அசுவிநீ தேவர்களின் புதல்வர். குமுதன்-ஆம்பல்போன்ற நிறமுடையவன். நீலன்-நீலநிறமுடைய ஒரு வாநரன்: இவன், அக்கினியின் அம்சமானவன். இடபன்-ருஷபன்; காளைபோன்றவன். குமுதாக்கன்-ஆம்பல்போலுங் கண்களையுடையவன். சரபன்-சரபம் போன்றவன்; (சரபம்-சிங்கத்தைக் கொல்லவல்லதும் எட்டுக்கால்களையுடையதுமாகிய ஒரு பறவை; இதனை மிருகமென்பாருமுளர்.) சாம்பன்-ஜாம்பவாந் என்பதன் விகாரம்; இவன், பிரமனது கொட்டாவியினின்று அவனமிசமாய்க் கரடிவடிவமாய்ப் பிறந்தவன்; இவன், மிக்கமூத்தவனாதலால், 'நெடுஞ்சாம்பன்' எனப்பட்டான். காலன்-பிராணிகளின் ஆயுளெல்லையைக் கணக்கிட்டுக் கொல்லுதல் தொழிலுடையவனாதல்பற்றி யமனுக்கு வந்த காரணக்குறி. துர்மர்ஷன்-(பகைவர்களாற்) பொறுக்கவொண்ணாக் கோபமுடையவன். கவயன்-காட்டுப்பசுவைப்போன்றவன். கவயாக்ஷன்-காட்டுப்பசுவின் கண்போலுங் கண்களுடையவன். ஞாலமறியும் நன்மை-புகழ். சங்கன் - சங்குநிறமானவன். விநதன் - வணக்கமுடையவன். நளன் - சந்திரனமிசமான ஒரு வாநரன். **பி - ம்:—**[1]பாதன். [2]நளசங்கன்சிங்கன் விந்தன்மதனென்போன். ()

117. [1]**தம்பன் றூமத் தனிப்பேரோன் றதியின் வதனன் சதவலி யென்று, இம்ப ருலகோ டெவ்வுலகு மெடுக்கு மிடுக்க**

ரிராமன்கை, அம்பி னுதவும் படைத்தலைவ ரவரை [2]நோக்கி னிவ் வரக்கர், வம்பின் முலையா யுறையிடவும் போதார்[3]கணக்கு [4]வரம் புண்டோ.

(இ-ள்.) தம்பன்-ஸ்தம்பனும், தூமன் தனி பேரோன்-தூம னென்னும் ஒப்பற்ற பெயரையுடையவனும், ததியின் வதனன்-ததிமுகனும், சதவலி-சதவலியும், என்ற-என்றுபெயர்சொல்லப் பட்ட, இராமன் கை அம்பின்உதவும்-இராமபிரானது கையினால் விடப்படுகிற அம்புபோல(க்குறிதப்பாமற் சென்று பகைவரைத் தவறுமற்கொன்று) உதவுகிற, படை தலைவர்-சேனைத்தலைவர் கள், இம்பர் உலகோடு-இவ்வுலகத்தையும், எ உலகுஉம்-மற் றெல்லாவுலகங்களையும், எடுக்கும்-பெயர்த்துக் தூக்கவல்ல, மிடுக்கர் - வலிமையையுடையவராவர்; வம்பின் முலையாய்-கச் சணிந்த தனமுடையவளே! அவரை நோக்கின்-அவ்வாநரர்களைப் பார்த்தால், இ அரக்கர்-இந்த ராக்ஷசர்களெல்லாம், உறை இட உம் போதார்-(அவர்கள் தொகைக்கு) உறையிடவும் போதமாட் டார்கள்; கணக்கு வரம்பு உண்டோ-(அவ்வாநரசேனைக்கு) ஓர் எண்ணளவு உளதோ? [இல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)—என்று இராமபிரானது துணை வலியை அநுமான் பிராட்டியினிடம் தெளிவாகக் கூறிமுடித்தன னென்க.

தம்பன் - தம்பம்போன்றவன். தூமன்-புகைநிறமானவன். சதவலி-பல தோல்மடிப்புக்களை யுடையவன். ததிமுகன் என்னும் பெயரை 'ததியின் வதனன்' என்றார். ததிமுகன்-தயிர்போல் வெள்ளிய முகமுடையவன். வம்பு-வாசனையுமாம். உறையிடுதலா வது-பொருள்களைக் கணக்கிடும்போது ஞாபகத்தின்பொருட்டு ஒவ்வொரு பெருந்தொகைக்கு ஒன்றாக இடுவதோர் இலக்கக் குறிப்பு; இவ்விலங்கையிலுள்ள அரக்கர்களின் தொகை இராம பிரானுக்குச் சேனையாகவுள்ள வாநரவீரர்களின் தொகைக்கு உறையிடவும் போதாதென்று, வாநரசேனையின் தொகை மிகுதியை விளக்கியவாறு. இவ் விரண்டுகவிகளாலும், பல வானரப் படைத்தலைவரை அநுமான் கூறினன். பி-ம்:—[1]தும் பன்றனிமைந்தன் சசியின்வதனன். [2]நோக்கில். [3]கணக்கும். [3]வரம் புடைத்தால். (605)

சிலபிரதிகளில் இங்கு ஒரு பாடல் காண்பது வருமாறு:—

"சென்றேயடியேனின தின்னல்சிறிதேயவர்க்குங் குரைத்தபோது
அன்றேயரக்கர் வருக்கமுட னமையா தினுமடியேன்கை
மன்றேகமழுந் தொடை போலாம் நிருதர்குழுவு மாநகரும் [லான்."
என்றேயிறைஞ்சிப் பின்னருமொன் றிதயத் துணர்ந்தா னீறில்

உருக்காட்டுபடலம் முற்றிற்று.

6-ஆவது சூளாமணிப்படலம்.

பிராட்டி தான் வைத்திருந்த சூளாமணியை இராமபிரானிடம் கொண்டுபோய்த் தரும்படி அநுமானிடம் அடையாளமாகக் கொடுத்த வரலாற்றைக் கூறுகின்ற பாகம். சூளாமணி-சூடாமணி; இது வடநூல் முறைப்படி வந்த டகரளகரப்போலி. இது, சூளா மணி என்னும் இரண்டுவடமொழிகள் கூடிநின்ற தொகைநிலைத் தொடர்மொழி. இதனை ஏழாம்வேற்றுமையுருபும்பயனு முடன் தொக்கதொகையென்றால் தலையிலணியும்மணி யென்றும், ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை யென்றால் தலையினது சம்பந்தமான மணி யென்றும் விரிந்து பொருள்படும். இது, ஒருவகைத்தலையணி. சூடா-தலைமயிர்முடி, மணி-இரத்தினம். சீதை மற்றையணி களோடு சேர்த்துக் கட்டியெறிந்திடாமல் இது பின்னால் உதவக் கூடுமென்று ஆய்ந்து மங்கலவணிக்கு அடுத்தபடியாகப் பாராட்டி வைத்திருந்தாள் என்க.

வேறு.

1.—அநுமான் சீதையை இராமபிரானிடங் கொண்டுசேர்க்கக் கருதுதல்.

உண்டுதுணை யென்னவெளி தோ[1]வுலகி லம்மா
[2]புண்டரிகை போலுமிவ ளின்னல்புரி கின்றாள்
அண்டமுத னாயகன தாவியனை யாளைக்
கொண்டகல்வ தேகரும மென்றுணர்வு கொண்டான்.

(இ-ள்.) (என்றுசொன்ன அநுமான்), 'இன்னல்புரிகின்றாள்- துன்பமநுபவிப்பவளும், அண்டம்முதல் நாயகனது ஆவி அனை யாள்-உலகங்கட்கெல்லாம் முதல்தலைவனாகிய இராமபிரானது உயிரை யொத்தவளுமாகிய, புண்டரிகை போலும் இவளை-இலக் குமி போன்ற இப்பிராட்டியை, கொண்டு-எடுத்துக்கொண்டு, அகல்வதுஏ-(அப்பிரானிடம்) செல்வதே, கருமம்-(இப்பொழுது நான்) செய்ய வேண்டிய தொழிலாம்,' என்று உணர்வு கொண் டான்-என்று எண்ணினான்: (இவ்வநுமானுக்கு), உலகில்-லோகத் தில், துணை-வேறு உவமை, உண்டு—, என்ன-என்று சொல்ல, எளிது ஓ-எளியதோ? [அன்று: தனக்குத்தானே உவமையாவன் என்றபடி]: அம்மா-ஆச்சரியம்! (எ - று.)—அம்ம என்னும் வியப் பிடைச்சொல் அம்மா என ஈறுதிரிந்து நின்றது; அநுமானது தைரியத்தைப்பற்றி வியந்தவாறு.

முதலடி-கவிக்கூற்று. அநுமான் ஒப்புயர்வற்றவனாதலால், இவ்வருந்தொழிலைச் செய்யக்கருதின னென்பதாம். முதலடியைப் பின் மூன்றடிகள் சமர்த்தித்து நின்றது, தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறியணி. புண்டரிகை-செந்தாமரைமலரில் வாழும் இலக்குமி. [1]உலகிலென்னு என்றபாடத்துக்கு-கீழ்ச்சொன்ன வாநரசேனைக்கு உலகத்தில் ஓர் அளவு உண்டோஎன்று அநுமான் சொல்லி

யெனப் பொருள் காண்க. பி - ம்:—[2]புண்டரிகமேருவென வின்ன புகல்கின்றுன், புண்டரிகைபோலு மயிலன்ன புனமானே. (606)

2.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - ஒருதொடர்: பிராட்டியி னிடத்து அநுமான் விண்ணப்பித்ததைதக் கூறும்.

கேட்டியடி யேனுரை முனிந்தருளல் [1]கேளான்
வீட்டியிடு [2]மேலவனை [3]வேறல் வினையன்றால்
ஈட்டியினி யென்பல விராமனெதிர் நின்னைக்
காட்டியடி தாழ்வெ [4]னது காண்டியிது காலம்.

(இ - ள்.) (அநுமான் சீதையைநோக்கிப் பின்வருமாறு கூறுவான்):—அடியேன் உரை-அடியவனுன எனது வார்த்தையை, கேட்டி - கேட்பாயாக: முனிந்தருளல்-கோபிக்க வேண்டாம்: கேளான் வீட்டியிடும் ஏல்-பகைவன் [இராவணன்] (உன்னைக்) கொன்றுவிடுவானாயின், (பிறகு), அவனை வேறல் வினை அன்று-அவ்விராவணனை வெல்லுதல் (இப்பொழுது செய்யவேண்டிய) காரியமன்று; இனி பல ஈட்டி என்-இப்பொழுது பலவார்த்தைகளைத் திரட்டிச்சொல்லி யாது பயன்? இதுகாலம்-இப்போதே, இராமன் எதிர் நின்னை காட்டி அடி தாழ்வென் - இராமபிரானது முன்னிலையில் உன்னைக் கொண்டு போய்ச்சேர்த்து (அப்பிரானது) திருவடிகளை வணங்குவேன்: அது காண்டி-அந்த எனது செய்கையைக் காண்பாயாக; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

சீதையை எடுத்துக்கொண்டு செல்வதாகத் தான் கூறப்புகுவது சீதையின் மனத்துக்கு 'இவன் இராவணனோ?' என ஐயமுண்டாக்கக் கூடியதாகையாலும், இராமபிரானிட்ட கட்டளைக்கு உட்படாமல் சுவதந்திரமாக இருத்தலாலும், மகாபதிவிரதையான சீதையைத் தான் எடுத்துச்செல்வது தகுதியற்றதாகத் தோன்றுதலாலும், 'முனிந்தருளல்' என்றுன். அடியேன் - இராமபிரானது பக்தனுகிய நான். காரியம் பிரதானமேயன்றி வீரியம் பிரதானமன்றென்பான் 'அவனை வேறல்வினையன்று' என்றுன். வினையன்று-ஒரு பெருங்காரியமன்று என்றுமாம். இது காலம் என்பதற்கு-இதுவே (அதற்குஏற்ற) சமயம் எனவும், இச்செய்கையே இக்காலத்துக்கு ஏற்றதெனவுமாம். பி-ம்:—[1]கேளார், கேளாய், கேளா. [2]மேவலனை, மேலவரை. [3]வென்றல். [4]இது. (607)

3. பொன்றிணி பொலங்கொடியென் மென்மயிர் [1]பொருந்தித்
துன்றிய புயத்தினி [2]திருத்தி துயர் விட்டாய்
இன்றுயில் விளைக்கவொ ரிமைப்பினிறை வைகுங்
குன்றிடை யுளைக்கொடு குதிப்பெனிடை கொள்ளேன்.

(இ - ள்.) பொன் திணி பொலம் கொடி-பொன்மயமான அழகிய பூங்கொடி போன்றவளே! என்-எனது, மெல் மயிர் பொருந்தி துன்றிய புயத்து-மென்மையான மயிர்கள் நெருங்கியிருக்கப்பெற்ற தோள்களின் மேல், (நீ ஏறி), துயர்விட்டாய்-

துன்பம் நீங்கி, இன் துயில் விளைக்க இனிது இருத்தி-இனிமை யான தூக்கமுண்டாக இனிது இருப்பாயாக; (நான்), உனை கொடு-உன்னை எடுத்துக்கொண்டு, இடை கொள்ளேன்-நடுவில் தங்காது, ஓர் இமைப்பின்-ஒரு நொடிப்பொழுதினுள்ளே, இறை வைகும் குன்றிடை-இராமபிரான் எழுந்தருளியுள்ள மலையிலே, குதிப்பென்—; (எ-று.)

என்மென்மயிர் பொருந்தித் துன்றியபுயம்-இதனை மெத்தை யாகக் கொள் என்பது, குறிப்பு. இப்புயத்தில் இனிதிருந்து கவலை யின்றித் துயில்க: இராமபிரானுள்ள மலையிலே உன்னைக்கொண்டு சேர்ப்பேனென்றனனென்க. "க்ஷிப்ரம் த்ரக்ஷ்யஸி வைதேஹி - ராமம்ப்ரஸ்ரவணே கிரௌ" என்று ஸ்ரீவான்மீகத்தில் வருவத ஞல், குன்று என்றது-ப்ரஸ்ரவணமலையையென்னலாம். பொன் திணி பொலங்கொடி - பொன்னுலகமான தேவலோகத்திலே கற் பகத்தைச் சார்ந்துள்ள காமவல்லியே! எனினுமாம். பி - ம்:— [1]பொருந்த. [2]இருக்க. (608)

4. அறிந்திடை யரக்கர்தொடர் வார்களுள ராமேல்
முறிந்துதிர நூறி[1]யென் மனச்சின முடிப்பேன்
நெறிந்தகுழ [2]னின்னிலைமை கண்டுநெடி யோன்பால்
வெறுங்கைபெய ரேனொருவ ராலும்விளி யாதேன்.

(இ - ள்.) நெறிந்த குழல் - நெறிந்த கூந்தலையுடையவளே! அறிந்து-(நான் உன்னை எடுத்துக்கொண்டுபோவதைத்) தெரிந்து, இடை-நடுவழியிலே, தொடர்வார்கள் அரக்கர் - பின்தொடர்ந்து போர்க்கு வருபவர்களான இராக்கதர்கள், உளர் ஆம் ஏல்-உள்ளா ராஞல், ஒருவராலும் விளியாதேன்-எவராலும் கொல்லப்படமாட் டாத நான், (அவரை), முறிந்து உதிர நூறி - அழிந்துசிதறும்படி நாசஞ்செய்து, என் மனம் சினம்முடிப்பேன்-என் மனத்துக் கோபத் தையும் தீர்த்துக்கொள்வேன்: நின் நிலைமை கண்டும் - உனது நிலைமையைக் (கண்ணுற்) கண்டபின்பும், நெடியோன்பால்-பெருந் தன்மையையுடைய இராமபிரானிடம், வெறுங் கை பெயரேன் - (உன்னை உடன்கொண்டு செல்வேனேயன்றி) வெறுங் கையுடனே திரும்பிப்போகேன்; (எ - று.)

'அரசன் தெய்வம் குரு இவர்களிடத்து வெறுங்கையுடனே செல்லலாகாது' என்பது நூற்கொள்கை யாதலால், தெய்வமும் அரசனுமாகிய இராமபிரானிடத்து அவனுகந்த மிகச்சிறந்த பொருளான உன்னைக் கொண்டன்றி வெறுங்கையுடனே நான் மீண்டு செல்வது முறைமையன்றென்பான், 'நெடியோன்பால் வெறுங்கை பெயரேன்' என்கிருன். விளியாதேன் - தோலாதேன் என்றும் பொருள்படும். 'நீ என்னையெடுத்துக் கொண்டு செல்கை யில் அரக்கர்கள் பின்தொடர்ந்து போர்செய்து உன்னை அழித்தால் என்செய்வது?' எனக் கவலவேண்டா; நான் மிக்க பலமுள்ளவ னும் சிரஞ்சீவியுமாதலால், நான் இறவாமலே வெல்வேன் என்ற கருத்துத் தோன்ற 'ஒருவராலும் விளியாதேன்' என்கிருன்.

'உளராமேல்' என்ற சொல்லின் ஆற்றலால், ஒருவரும் அறியாதபடி செல்லவல்லேன் யான் என்று குறிப்பித்தவாறும். குழல்-குழலையுடைய பிராட்டிக்குச் சினையாகு பெயர். நின்நிலைமைகண்டும் -அரக்கியர்களின் கைப்பட்டும் யாதொரு துணையுமின்றிக் காட்டுத் தீயினிடை யகப்பட்ட மான்போல மிகத்தவிக்கும் உனது தன்மையைப் பார்த்தும் என்றவாறும்: எனவே, நான் உன்னை உபேட்சித்துச்செல்லுதல் சிறிதும் தகுதியன்று என்பது, தொனி. நெடியோன் - திரிவிக்கிரமனுய் நீண்டவ னென்றுமாம். ஆம் - அசை. பி - ம்:—[1]எதிரென். [2]நின்னைநிலை. (609)

5. இலங்கையொடு மேகுதிகொ லென்னினு மிடந்தென்
வலங்கொளொரு கைத்தலையின் வைத்தெதிர் [1]தடுப்பான்
விலங்கினரை நூறிவரி வெஞ்சிலையி னோர்தம்
பொலங் [2]கொள்கழல் தாழ்குவெனி தன்னைபொரு ளன்றால்.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயே! 'இலங்கையொடுஉம் - இந்த லங்காபட்டணத்தோடும், ஏகுதி கொல் - (என்னை எடுத்துக்கொண்டு) செல்லவல்லையோ?' என்னின்உம் - என்று கூறினாலும், (அவ்வாறே), இடந்து - (இவ்விலங்கையைப்) பேர்த்தெடுத்து, என் வலம் கொள் ஒரு கைத்தலையின் வைத்து - எனது பலம் பொருந்திய ஒருகைத்தலத்தில் வைத்துக்கொண்டு, எதிர் தடுப்பான் விலங்கினரை - எதிரில் தடுக்கும்பொருட்டு வருகிற இராக்கதரையெல்லாம், நூறி - (மற்றொருகையாற்) பொடியாக்கிவிட்டு, வரி வெம் சிலையினோர்தம் - கட்டமைந்த கொடிய விற்களையுடைய இராமலக்ஷ்மணர்களின், பொலம் கொள் கழல் - அழகுகொண்ட திருவடிகளில், தாழ்குவென் - சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து தண்டனிடுவேன்; (இவ்வளவு வலிமையையுடைய எனக்கு), இது - (உன்னைத் தோளின் மீது எடுத்துச்செல்லும்) இச்சிறுதொழில், பொருள் அன்று - ஒரு பொருட்டன்று; (எ-று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. வலங்கொள் ஒரு கைத்தலையில் - வலக்கையில் என்றும், இது - இலங்கையைப் பேர்த்தெடுத்துச் செல்லுந்தொழில் என்றுமாம். கொல் - வினா. பி - ம்:—[1]தடுப்பின். [2]கழல்கடாழ்குவனினைத்த, கழல்கடாழ்குவனி தன்னை. (610)

6. அருந்ததி யுரைத்தியழ கற்கருகு சென்றுன்
மருந்தனைய தேவிநெடு வஞ்சர்சிறை வைப்பில்
பெருந்துயரி னோடு [1]மொருவீடு [2]பெற லில்லாது
இருந்தன ளெனப்பகரி னென்னடிமை யென்னும்.

(இ - ள்.) அருந்ததி-அருந்ததிபோல்பவளே! அழகற்கு அருகு சென்று - பேரழகனை இராமபிரானிடஞ் சென்று, 'உன்-உனது, மருந்து அனைய தேவி - தேவாமிருதம்போன்ற மனைவி, நெடு வஞ்சர் சிறைவைப்பில்- மிக்க வஞ்சனையையுடைய அரக்கர்களின் சிறைச்சாலையில், ஒரு வீடு பெறல் இல்லாது - ஒருவகையாலும்

விடுதலையடையும் உபாயத்தைப் பெறாமல், பெருந்துயரினோடுஉம் இருந்தனள் - மிக்க துன்பத்துடனே யிருக்கின்றாள்', என பகரின் - என்று (நான்) சொல்வேனாயின், என் அடிமை-எனது அடிமைத் தொழில், என் ஆம் - யாது பயன்பெறும்? உரைத்தி - சொல்வாயாக; (எ - று.)

தலைவனுக்கு உவப்பான தொழில் செய்தலே அடியவனுக்குக் கடமை யாதலால், அதனைச்செய்து உன்னைமீட்காத என் அடிமை சிறிதும் பயன்படாது என்பதாம். 'ஶேஷிக்கு அதிசயத்தை விளைக்கை, ஶேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபலாபமும், ப்ராப்யமும்' என்ற பெரியோர் வாக்கையும் நோக்குக. இராமபிரானுக்குத் தெவிட்டாத மிக்க இனிமை விளைத்தலில், சீதைக்கு அமிருதம் உவமை.
பி - ம்:—[1]நெடு. [2]பெறுகில்லாள். (611)

7. **புண்[1]டொடர் வகற்றிய புயத்தினொடு [2]புக்கேன்**
விண்டவர் [3]வலத்தையும் விரித்துரைசெய் கேனோ
கொண்டுவரு கிற்றிலெ னுயிர்க்குறுதி கொண்டேன்
கண்டு[4]வரு கிற்றிலெ னெனக்கழறு கேனோ.

(இ - ள்.) புண் தொடர்வு அகற்றிய - புண்படுதலை நீங்கிய, புயத்தினொடு - தோள்களுடனே, புக்கேன் - (யான் இராமபிரானிடம்) சென்றவனாய், விண்டவர் வலத்தைஉம்-(நமது) பகைவர்களுடைய பலத்தை யெல்லாம், விரித்து உரை செய்கேன்ஓ-விவரித்துச் சொல்வேனோ? 'கொண்டு வருகிற்றிலென் - (பிராட்டியை) உடன்கொண்டுவந்தேனில்லை; உயிர்க்கு உறுதிகொண்டேன் - (எனது) உயிர்க்கு நன்மையையே தேடிக்கொண்டேன்: கண்டு வருகிற்றிலென் - (பிராட்டியைச் செவ்வையாகக்) கண்டுவந்தேனுமில்லை', என கழறுகேன்ஓ - என்று சொல்வேனோ? (எ - று.)

உன்னை நான் உடன்கொண்டுசெல்லாவிடின் உன்னைக் கண்டதனாலாகிய பயன்தானும் இல்லை; நான் இராமபிரானிடம்சென்று பகைவர்களின் வலிமையையெல்லாம் விவரித்துச் சொல்வதற்காகவோ இப்போது இங்குவந்தது? அவ்வலிமைதானும் எனக்கு எவ்வாறு செவ்வையாய்த்தெரியும்? உன்னை நான் எடுத்துக்கொண்டு போக அப்பொழுது அவர்கள் எதிர்த்து வந்தாலன்றோ அவர்கள் வலிமை எனக்குத் தெரியும்? 'உன்னை நான் கொண்டுசெல்லாவிட்டால், என் உயிர்க்கு ஏதாவது ஒரு தீங்கு நேருமோ?' என்று அஞ்சி அவ்வுயிர்க்கு நன்மையைச் செய்துகொண்டவனாவேனே யன்றி, இராமபிரானுக்கும் உனக்கும் ஒருநன்மையும் செய்தவனாகேன் என்றவாறும் 'புண்தொடர்வகற்றிய புயம்' என்றது, இதுவரையும் ஒருபொழுதும் பகைவர்களால் ஊறுபடாமையை விளக்கிற்றென்பாருமுளர். 'உயிர்க்குறுதி கொண்டேன்' என்பதை, 'கொண்டு வருகிற்றிலென்' என்பதனோடும், 'கண்டுவருகிற்றிலென்' என்பதனோடும் இயைத்து மத்திமதீபமாகப் பொருள் காண்க. கண்டு வருகிற்றிலென்-நன்றாகக்கண்டால் ஒருவேளை பகைவர்கள் உனது உயிர்க்கு என்ன தீங்குசெய்வார்களோ

என்று அஞ்சி அதுதானும் செய்தேனில்லை யென்றபடி. ஓகாரங்கள்-சொல்வது தகுதியல்லவே யென்று இரங்கியபடியைக் காட்டும். பி - ம்—[1]தொடர். [2]புக்கே. [3]நலத்தையும் வலத்தையும் விரிப்பன். [4]வரகிற்றனன். சிலபிரதியில் 'விண்டுவினடிக்கழல் வணங்கியென் விரிப்பேன்' என்று இரண்டாமடி. (612)

8. இருக்குமதில் சூழ்கடி யிலங்கையை [1]யிமைப்பின்
உருக்கி [2]யெரி யாலிக லரக்கனையு மொன்று
முருக்கிநிரு தக்குல முடித்துவினை முற்றிப்
[3]பொருக்கென வகல்கெனினு [4]மதின்றுபுரி கின்றேன்.

(இ - ள்.) இருக்கும்-(நீ) தங்கியுள்ள, மதில் சூழ் கடி இலங்கையை-மதில்களினாற் சூழப்பட்ட காவலையுடைய இலங்காபுரியை, இமைப்பின்-நொடிப்பொழுதினுள்ளே, எரியால் உருக்கி-நெருப்பால் உருகச் செய்து,—இகல் அரக்கனை உம்-(இங்குள்ள) வலிமையையுடைய இராவணனையும், முருக்கி-அழித்து, நிருதர் குலம் ஒன்று ஆ முடித்து-அரக்கரது குலத்தையும் ஒரு சேர வேரோடு அழித்து, வினை முற்றி-போர்த் தொழிலை முடித்துக் கொண்டு, பொருக்கென-விரைவாக, அகல்க-செல்வாயாக, எனின் உம்-என்று (நீ) கட்டளையிட்டாலும், அது-அச்செய்கையையும், இன்று-இப்பொழுதே, புரிகின்றேன்-செய்து முடிக்கின்றேன்;

அரக்கரையொழிக்காது சென்றிடலாகாது என்பாயேல், அதனையும் இப்போதே செய்வேனென்கிறான். இருக்கும் இலங்கையென இயையும். வினை முற்றி-வந்தகாரியத்தை முடித்துக் கொண்டு என்றுமாம். பி - ம்:—[1]இமைக்கண். [2]எரியா...அரக்கரையும் ஒன்று, எரியால் வருமரக்கனையுமொன்றாய், இகலாலிகலரக்கனையுமொன்றே, இகலால்வரும்...ஒன்றே. [3]பொருக்கவகல்கென்னினும். [4]இதின்று. (613)

9. இந்துநுத னின்னொடிவ னெய்தியிகல் வீரன்
சிந்தையுறு வெந்துயர் தவிர்ந்துதெளி வோடும்
அந்தமி லரக்கர்குல மற்றவிய நூறி
நந்தவில் புவிக்கணிடர் பிற்களைத னன்றால்.

(இ - ள்.) இந்து நுதல்-அஷ்டமீசந்திரன் போன்ற நெற்றியையுடையவளே! இகல் வீரன்-வலிமையையுடைய வீரனாகிய இராமபிரான், நின்னொடு இவண் எய்தி-(நான் உன்னை எடுத்துக் கொண்டுபோக) உன்னோடு இப்பொழுதுகூடி, சிந்தை உறு வெம் துயர் தவிர்ந்து-மனத்திற் பொருந்திய கொடிய துயரம் நீங்கப் பெற்று, தெளிவோடுஉம்-மனத்தெளிவுடனே, பின்-பின்பு (இங்கு வந்து), அந்தம் இல் அரக்கர் குலம் அற்று அவிய நூறி-முடிவில்லாத [மிக்கதொகுதியாயுள்ள] அரக்கரது கூட்டத்தை அழிந்தொழியும்படி நீறாக்கி, நந்தல் இல் புவிக்கண் இடர் களைதல்-அழிதலில்லாத இவ்வுலகத்துக்கு (அவர்களால்நேர்ந்த) துன்பத்தைத்தீர்ப்பது, நன்று-நல்லதாம்; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

ராட்சச சங்காரம் ஸ்ரீராமனால் நிகழவேணுமென்று கருதுகின்றாயென்றாலும் அதற்குப் பரிகாரம் கூறுவலென்கிறான்: இனி, 'இப்போது நான் அநுமானொடு மீண்டுவிட்டால் இராமபிரானால் துஷ்டநிக்கிரகம் நடப்பது எவ்வாறு?' என்று சீதைக்கு உண்டாகக் கூடிய ஐயத்தை அநுமான் இவ்வாறு சொல்லியொழித்தன னென்னலுமாம். (614)

10. வேறினி விளம்ப [1]வுள தன்றுவிதி யாலிப்
பேறுபெற வெண்கணரு டந்தருளு [2]பின்போய்
ஆறுதுய ரஞ்சொலிள வஞ்சியடி யென்றோள்
ஏறுகடி தென்றுதொழு தின்னடிப ணிந்தான்.

(இ - ள்.) 'அம் சொல் இள வஞ்சி-அழகிய சொற்களையுடைய இளமையான வஞ்சிக்கொடி போன்றவளே! இனி வேறு விளம்ப உளது அன்று-இனி வேறோர் ஆக்ஷேபமும் (நீ) சொல்லத் தக்கதன்று: விதியால்-(முன்செய்துள்ள) நல்வினைப்பயனால், இ பேறு பெற-(உன்னை இராமபிரானிடத்திற் சேர்த்தலென்ற) இப்படிப்பட்ட பாக்கியத்தை (யான்) பெறும்படி, என்கண்-என்னிடத்தில், அருள் தந்தருளு-கிருபை செய்தருள்வாயாக; பின்-(நான் எடுத்துக்கொண்டுபோன) பின்பு, போய்-(இராமபிரானிடம் நீ) சென்று, துயர் ஆறு-துன்பந் தணியப்பெறுவாயாக; அடியென் தோள்-என்னுடைய தோளின்மேல், (இப்பொழுது), கடிது ஏறு-விரைவில் ஏறியருள்வாயாக,' என்று-என்று விண்ணப்பஞ் செய்து, தொழுது இன் அடி பணிந்தான்-கைகுவித்துக்கொண்டே (பிராட்டியினது) இனியதிருவடிகளை வணங்கினன், (அநுமான்);

விதியால்-உனதுகட்டளையால் என்றுமாம். நீ என் தோளின் மீது ஏறிக்கொண்டால், இராமபிரானைச் சென்றுசேர்ந்து இப்பொழுது படுந் துன்பத்தினின்று நீங்கிச் சுகமடையலாம் என்பது கருத்து. பி - ம்:—[1]உளதின்று. [2]மின்னே. (615)

வேறு.

11.—சீதை அநுமான் வார்த்தைக்கு உடன்படாது சில கூறுதல்.

ஏய நன்மொழி யெய்த விளம்பிய
[1]தாயின் முன்னிய கன்றனை யான்[2]றனை
ஆய தன்மை யரிய[3]தன் றுமெனத்
தூய மென்சொ லினையன [4]சொல்லுவாள்.

(இ - ள்.) ஏய - தகுதியான, நல் மொழி-நல்ல வார்த்தைகளை, எய்த விளம்பிய - (செவியிற்) பொருந்தும்படி கூறின, தாயின் முன்னிய கன்று அனையான்தனை - தாய்ப்பசுவிற்குமுன் சென்று நின்ற கன்றை யொத்த அநுமானை (நோக்கி, பிராட்டி),—'ஆய தன்மை - (கீழ் இவன் கூறிய) அப்படிப்பட்ட செய்கை, அரியது அன்று ஆம் - (இவனுக்குச் செய்வதற்கு) அருமையானதொன்று அன்றாகும்', என - என்று எண்ணி, இனையன - இத்தன்மையன

வாகிய, தூய - குற்றமற்றனவான, மெல்சொல்-மெல்லிய வார்த்தைகளை, சொல்லுவாள்-சொல்பவளானாள்; (எ-று.)—அவற்றை, மேற்பதினைந்து கவிகளிற் காண்க.

'தூய' என்றார், அப்பிராட்டி சொல்லும் வார்த்தைகள் அவளது கற்புநிலைமைக்குத் தக்கிருந்தனவா மென்றற்கு. 'தாயின் முன்னிய கன்றனையான்' என்றது, அனுமானது களிப்புமிகுதியைக் குறிக்கும். தாய்ப்பசு - லோகமாதாவான பிராட்டிக்கும், கன்று - அநுமானுக்கும், உவமையாம். மென்சொல் என்பதைப் பிராட்டிக்கு, அன்மொழித்தொகையாக்கி, தூயசொல்லினாள் என்றலு மொன்று. பி - ம்:—[1]தாயை. [2]தனக்கு. [3]அன்றாலென. [4]சொல்லினாள், சொல்லுவாள். (616)

12. அரிய தன்று[1]நின் னாற்றலுக் கேற்றதே
தெரிய வெண்ணினை [2]செய்வதுஞ் செய்தியே
உரிய தன்றென வோர்கின்ற துண்டதென்
பெரிய பேதைமைச் சின்மதிப் பெண்மையால்.

(இ - ள்.) அரியது அன்று - (இது உனக்குச் செய்தற்கு) அருமையான தொழிலொன்றன்று; நின் ஆற்றலுக்கு ஏற்றதுஏ தெரிய எண்ணினை - உனது வல்லமைக்குத் தக்கதையே (செய்ய) நன்கு ஆலோசித்துள்ளாய்: செய்வதுஉம் - (நீ) செய்வதாகச் சொன்னதையும், செய்திஏ - செய்தேமுடிக்கவல்லாய்; (ஆயினும்), என் - எனது, பெரிய பேதைமை சில் மதி பெண்மையால் - மிக்க அறியாமையையும் சிற்றறிவையுமுடைய பெண்தன்மையால், உரியது அன்று என - (நீ சொன்னகாரியம்) தக்கதன்றென்று, ஓர்கின்றது அது - ஆலோசிக்கிறதொன்று, உண்டு - (உனது எண்ணத்துக்கு மாறாக) உள்ளது; (எ - று.)—அது, மேல் விவரித்துக் கூறப்படும்.

நீ என்னை எடுத்துச்செல்வதாகச் சொன்னது காலத்துக்கும் உனது ஆற்றலுக்கும் தக்கதாயினும், அது எனது பெண்புத்திக்கு நேரிதாகத் தோன்றவில்லை யென்றன ளென்க. சீதை அனுமனது வேண்டுகோளை மறுக்கின்ற இப்போது தன்மதியைப் பற்றி இட்டுள்ள அடைமொழிகள் அமைந்துள்ள நயம் அறிஞர்களுக்குப் பெருமகிழ்வை விளைக்கும். உரிய தன்றென வோர்கின்ற துண்டதென், பெரியபேதைமைச் சின்மதி—மாறுபட்ட சொற்கள் வந்தது, தொடைமுரண். பி-ம்:—[1]உனக்காற்றலுக்கு. [2]செய்வது.()

13. வேலை யின்னிடை யேவந்து வெய்யவர்
கோலி நின்றொடும் வெஞ்[1]சரங் கோத்த போது
ஆல மன்னவர்க் கல்லையெற் கல்லையால்
சால வுந்தடு மாறுந் [2]தனிமையோய்.

(இ - ள்.) (என்னை நீ எடுத்துக்கொண்டு செல்கையில்),வேலையின் இடையே - சமுத்திரத்தின் மத்தியில் [கடலுக்கு நேராக மேலே நீ செல்லும்போது], வெய்யவர்-கொடுந்தன்மையையுடைய

அரக்கர், வந்து - (உன்னைப் பின்தொடர்ந்து) வந்து, கோலி - (உன்னை) வளைத்துக்கொண்டு, நின்னொடுஉம் - உன்னோடு, வெம் சரம் - கொடிய அம்புகளை, கோத்த போது - தொடுத்து எதிர்த்துப் போர்செய்யும்போது, ஆலம் அன்னவர்க்கு அல்லை - விஷம் போன்ற ராட்சசர்களுடன் எதிர்த்துப் போர்செய்யவும் முடியாமல், எற்கு அல்லை-என்னைக் காப்பாற்றவும் முடியாமல், சாலஉம்-மிகவும், தடுமாறும் - மனங்கலங்குகிற, தனிமையோய் - தனித்திருக்குந் தன்மையையுடையவனாவாய்; (எ - று.)

நீ வேறு துணையின்றித் தனிப்பட்டவனாயிருத்தலால், இடைவழியில் அரக்கரை யெதிர்த்து அழித்தலும், என்னை இடையூறின்றிக் காத்தலும் ஆகிய இரண்டையும் ஒருங்கு செய்யமாட்டாமல் தடுமாறுவாய் என்றபடி. அநுமான் உன்னை யெடுத்துச் செல்வேனென்றதை மறுக்கும் முதற்காரணம், இது. ஆலம் - பிறரைக்கொல்லுந் தன்மையாலும், கருநிறத்தாலும் அரக்கர்க்கு உவமை. மூன்றாமடி - முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]சமர். [2]தகைமை. 'கோலிவெஞ்சரம் நின்னொடுங் கோத்தபோது' என்றும் இரண்டாமடி காண்கிறது. (618)

14. அன்றி யும்பிறி [1]துள்ளதொன் றாரியன்
[2]வென்றி வெஞ்சிலை மாசு ணும் வேறினி
நன்றி [3]யென் பதம் வஞ்சித்த [4]நாய்களின்
நின்ற வஞ்சனை [5]நீயு நினைத்தியோ.

(இ - ள்.) அன்றிஉம் - கீழ்ச்சொன்ன காரணமல்லாமலும், பிறிது ஒன்று உள்ளது- (என்னை எடுத்துச்செல்லக்கூடாமைக்கு) வேறொரு காரணமும் இருக்கின்றது: (அது என்னவென்றால்,—) ஆரியன் - இராமபிரானது, வென்றி வெம் சிலை - வெற்றியையுடைய கொடிய வில், மாசு உணும் - (மனைவியை மீட்கவில்லை யென்னும்) பழிப்பை யடையும் (என்பதாம்); (இப்படி எல்லா வகையாலும் அச்செய்கை குற்றத்துக்கு இடமாயிருத்தலால்), இனி வேறு நன்றி என் - (அதில்) இனி வேறு என்ன நன்மை உள்ளது? பதம் - பக்குவமான சோற்றை, வஞ்சித்த - வஞ்சனை செய்து எடுத்துக்கொண்டு செல்கிற, நாய்களின் - நாய்கள்போல, நின்ற வஞ்சனை - பொருந்திய வஞ்சனைத்தொழிலை, நீயும்—, நினைத்தியோ - நினைக்கக்கடவையோ? (எ - று.)—நினைத்தல் சிறிதும் தகுதியன்றென்பதாம்.

இராவணன் என்னைப்பிறர்க்குத்தெரியாதுவஞ்சித்து எடுத்து வந்ததுபோல நீயும் பிறர்க்குத் தெரியாது இங்கிருந்து என்னை யெடுத்துச் செல்லுதல் இழிதொழிலாமென்பது கருத்து. நீ என்னை எடுத்துச்சென்றால் அது, அசகாயசூரனான இராமபிரானுக்கு, 'தன்பொருளைத் தானும் மீட்கவல்லமையில்லாதவன்' என்ற ஒருபெரும் பழிப்பை விளைக்குமாதலால், தலைவனான அவனுக்கு இவ்வாறான பழியை உண்டாக்குதல் அடியவனான உனக்குத் தகுதியன்று என்று பிராட்டி தடுத்தனளெனக.

இது, தன்னை அனுமான் எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்பதற்கு, இரண்டாவது காரணம். நீயும், உம் - இராமதூதனுச் சிறப்புப் பெற்றுள்ள நீயும் என உயர்வு சிறப்புப் பொருளையுந் தரும். சிலை மாசுணும் - உடையவன் தன்மையை உடைமைமேல் ஏற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்கு. ஓகாரம்- தகுதியின்மை குறித்து நின்றது. பி - ம்:—[1]உள்ளதுண்டு, ஒன்றுள்ளது. [2]வென்ற. [3]என்பவோ. [4]நாயவன். [5]நீரும் நினைத்திரோ. நன்றிமற்றிலைநாடி லிராவணன் என்று சில பிரதிகளில் இரண்டாமடி. (619)

15. கொண்ட [1]போரினென் கொற்றவன் விற்றொழில்
அண்ட ரேவரு [2]நோக்கவென் னுக்கையைக்
கண்ட [3]வாளரக் கன்விழி காகங்கள்
உண்ட போதன்றி [4]யானுளங் கூர்வெனோ.

(இ - ள்.) கொண்ட போரின்-மேற்கொண்டு செய்யப்போகிற போரில், என் கொற்றவன் - எனது தலைவனுகிய இராமபிரானது, வில் தொழில் - வில் தொழிலின் வல்லமையை, அண்டர் ஏவர் உம் - (ஆகாயத்து நின்ற போர்காண்கிற) தேவர்களெல்லாரும், நோக்க - பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், என் ஆக்கையை கண்ட- (பதிவிரதையான) எனது உடம்பை(க்காதல்கொண்டு) நோக்கின, வாள் அரக்கன்- கொடுமையுடைய இராவணனது, விழி-கண்களை, காகங்கள் - காக்கைகள், உண்டபோது அன்றி - குத்தித்தின்ற போதல்லாமல், யான் - நான், உளம் கூர்வென்ஓ - மனநிறைவு பெறுவேனோ? (எ - று.)

எனக்குத் தீங்கு இழைத்த இராவணனது தலைகள் இராமபிரானது அம்புகளால் அற்றுக் கீழுருண்டுவிழ, தீங்குக்கெல்லாம் காரணமான அவன் கண்களைக் காக்கைகள் குத்தித் தின்றால்தான் என் மனத்துயர் தணிந்து மனநிறைவு பெறுமேயன்றி, அங்ஙனமாகாதவரையில் என் மனக்கொதிப்பு அடங்காதென்றவாறு. [4]யானுளெனுவெனோ என்ற பாடத்துக்கு - எனது உயிர் இருந்தாலும் இல்லாதது போன்றதேயாம் என்க. சீதையைக் காதல்கொண்டு நோக்கின இராவணனது கண்கட்குத் தண்டனை, காக்கைகளாற் குத்தப்படுதலே யென்க. ராவண சங்காரம் நிகழாது தான் மீள்வதுகூடாது என்ற இரண்டாவது கரரணமும் முக்கியமாதலால், அதனையே பின்னும் பன்னிப்பன்னிக் கூறுகிருள். பூமியிற் போர் நிகழ்கையில் தேவர்கள் ஆகாயத்தில் நின்று அப்போரைக் காணுதல், மரபு. பி - ம்:—[1]போரினும், போரிலெம், [2]காண. [3]போர். (620)

16. வெற்றி நாணுடை வில்லியர் விற்றொழின்
முற்ற [1]நாணி லரக்கியர் மூக்கொடும்
அற்ற [2]நாணின ராயின போதன்றிப்
பெற்ற நாணமும் பெற்றிய தாகுமோ.

(இ - ள்.) வெற்றி நாண் உடை வில்லியர் - ஜயத்தைத்தருகின்ற நாணியையுடைய வில்லை யேந்திய இராமலட்சுமணர், வில்

தொழில் - (தமது) வில்லினுற் செய்யும் போர்த்தொழிலே, முற்ற - நிறைவேற்ற [போரிற் பகைவர்களையெல்லாம் கொல்ல], (அதனுல்), நாண் இல் அரக்கியர் - வெட்கங்கெட்ட ராக்ஷசிகளெல்லாம், மூக்கொடுஉம் - [சூர்ப்பணகையின்] மூக்கு அறுபட்டதனோடு (ஒப்ப), அற்ற நாணினர் ஆயினபோது அன்றி - அறுபட்ட மங்கலநாணை யுடையவ ராயினபோ தல்லாமல், பெற்ற நாணம் உம் - (நான்) இயற்கையாகக் கொண்டுள்ள நாணமென்னுங் குணமும், பெற்றியது ஆகும்ஓ - பெருமையுடையதாமோ? [ஆகாது என்றபடி]; (எ - று.)

அரக்கியர் மூக்கொடும் அற்ற நாணினர் - முன்னமே அரக்கியருள் ஒருத்தியான சூர்ப்பணகைக்கு மூக்கு அறுபட்டுள்ளது; அதனோடு இப்பொழுது கருத்தில் நாண் அற்ற மற்றையரக்கியர் யாவர்க்கும் கழுத்திலும் மங்கலநாண் அறுபடவேண்டு மென்றபடி. இது, உடனவிற்சியணி. நான் உத்தம பத்தினியாயின் என்னுருத்தியை வருத்தியதன் பயனுக, அரக்கியர் தம் கணவரான அரக்கர்கள் யாவரும் ராமலக்ஷ்மணரது அம்புகளினுல் இறக்க வருத்தமுறக்கடவ ரென்பது,கருத்து. எனதுநாண் மற்றை நாணை [அரக்கியரின் மாங்கலியத்தை]ப் பொருதென்பது, தொனி. அற்ற நாணினர் - வடமொழிநடை; நாணற்றவர்என விகுதிபிரித்துக் கூட்டலுமாம். நாணம் - மற்றைப் பெண்குணங்கட்கும் உபலட்சணம். பி - ம்:—[1]நாணிவ்வரக்கியர். [2]நாணிலராக்கிய. (621)

17. பொற்பி றங்க லிலங்கை பொருந்தலர்
என்பு மால்வரை [1]யாக்கிய தில்லெனின்
இற்பி றப்பு மொழுக்கு மிழுக்கமும்
கற்பும் யான்பிறர்க் கெங்ஙனங் காட்டுகேன்.

(இ - ள்.) பொன் பிறங்கல் இலங்கை - பொன்மயமான (திரிகூடமென்னும்) மலையின்மேலுள்ள லங்கா பட்டணம், பொருந்தலர் என்பு மால் வரை - பகைவர்களாகிய அரக்கரது பெரிய எலும்பு மலையையுடையதாக, ஆக்கியது இல் எனின் - ஆக்கப்பட்டதில்லையானுல், இல் பிறப்புஉம்-(எனது) உயர்குடிப் பிறப்பையும்,ஒழுக்குஉம்-நன்னடக்கையையும், இழுக்கம் இல்கற்புஉம் - வழுவுதலில்லாத கற்புநிலைமையையும், யான்—, பிறர்க்கு - அயலார்க்கு, எங்ஙனம் காட்டுகேன் - எவ்வாறு காண்பிப்பேன்? (எ - று.)—காண்பிக்க வழியில்லை யென்றதாம்.

அரக்கர்களெல்லாம் அழிக்கப்பட்டால்தான் எனது குடிப் பிறப்பு முதலியன விளங்கு மென்கிருள். 'பத்தினிவதை பொல்லாது' என்ற உலகவழக்கு, இங்கு நோக்கத்தக்கது. வாயுபகவான் வேகமாக மோதிவீழ்த்தித் தள்ளிய பொன்மயமான மேருமலையின் மூன்று சிகரங்களே திரிகூடமலையாயின என்ற வரலாறுபற்றி, இங்கு 'பொற் பிறங்கல்' எனப்பட்டது. பி - ம்:—[1]ஆகிலதேயெனின். (622)

18. [1]அல்லன் மாக்க ளிலங்கைய தாகுமோ
எல்லை நீத்த வுலகங்கள் யாவுமென்
சொல்லி னாற்சுடு வேனது தூயவன்
வில்லி னாற்றற்கு மாசென்று வீசினேன்.

(இ-ள்.) அல்லல் மாக்கள் இலங்கையது ஆகும்ஓ-(பிறர்க்குத்) துன்பஞ்செய்யுந் தன்மையுள்ள ராக்ஷசர்களுடைய இலங்காபுரியைமட்டுமோ? எல்லை நீத்த உலகங்கள் யாஉம்-கணக்கில்லாத எல்லா வுலகங்களையும், என் சொல்லினால்-எனது (சாப) வார்த்தையினாலே, சுடுவேன்-எரித்தழித்திருப்பேன்; அது-அவ்வாறுசெய்தல், தூயவன் வில்லின் ஆற்றற்கு மாசு-பரிசுத்த மூர்த்தியாகிய இராமபிரானது வில்தொழில் வன்மைக்குக் குறைவையுண்டாக்கும், என்று-என்று எண்ணி, வீசினேன்-அவ்வாறு செய்யாதொழிந்தேன்; (எ - று.)

அரக்கர்களை யெல்லாம் அழித்துச் சிறைமீளும் வல்லமை எனக்கே யுண்டு: இருந்தும் நான் அங்ஙனஞ் செய்யாது அடங்கியிருத்தல் இராமபிரானுடைய வில்லாண்மைக்கு ஓர்குறைவும் நேராது மேன்மை விளக்க வேண்டியே: அங்ஙனமாகவே, உனக்கு என்னை யெடுத்துச் செல்லும் வல்லமை யிருந்தும் நீயும் அடங்கியிருத்தலே முறைமையாகுமென்று சீதை அநுமானுக்குக் கூறினளென்க. இதுவரை இரண்டாவது காரணம் விரிவாகக் கூறப்பட்டது. அரக்கரை அறிவில்லாத மிருகங்கள் போன்றவரென்பாள், 'மாக்கள்' என்றாள். பி - ம்:—[1]அல்லின். (623)

19. வேறு [1]முண்டுரை கே[2]ளது மெய்ம்மையோய்
ஏறு சேவகன் மேனியல் லாலிடை
ஆறு மைம்பொறி நின்னையு மாணெனக்
கூறு [3]மிவ்வுருத் தீண்டுதல் [4]கூடுமோ.

(இ - ள்.) 'மெய்ம்மையோய்-சத்தியகுணமுடையவனே! உரை உம் வேறு உண்டு-(நீ எடுத்துச்செல்லக் கூடாமைக்குச்) சொல்லுதற்கு உரிய வேறொரு காரணமும் உண்டு; அது கேள்-அதனைக் கேட்பாயாக; (அது என்னவெனின்—), ஐம்பொறி ஆறும் நின்னை உம்-பஞ்சேந்திரியங்களும் அடங்கி யிருக்கப்பெற்ற உன்னையும், ஆண் என கூறும்-ஆண்மகனென்று சொல்லும் (இவ்வுலகம்); (ஆதலால்), ஏறு சேவகன்-உயர்ந்த மகாவீரனாகிய இராமபிரானது. மேனி அல்லால்-திருமேனியைப் (பரிசிப்பதே) யல்லாமல், இடை-நடுவில், இ உரு-இந்த (உனது) உருவத்தை, தீண்டுதல்-(நான்) பரிசித்தல், கூடும்ஓ-தகுமோ? [தகாது]; (எ - று.)

ஐம்பொறிகளை யடக்கியவனாயினும் நீயும் ஆண்பாலுள் அடங்கினவனாதலால், பரபுருஷனைத்தொடுதலென்ற குற்றம் எனக்கு உண்டாகுமாறு உன்தோளின்மீது ஏறுதல் தகாது என்பதாம். இது, மூன்றாவது காரணம். இச்செய்யுளினால், சீதையினது பயிர்ப்பு என்னும் மகடூஉக்குணம் இனிது விளங்கும்; (பயிர்ப்பா

வது-தகாதவற்றில் அருவருப்புக்கொள்ளுதல்,) "ராமாத் அந்யஸ்ய வாநர! நஸ்ப்ருசாமி சரீரந்து பும்ஸோ வாநரபுங்கவ" என்றது, ஸ்ரீவான்மீகம். ஏறுசேவகன் என்றது-உவமைத்தொகையாய் ஆண்சிங்கம் போன்ற வீரனென்றும் பொருள்படும். "ஏறுசேவகனுர்க்கு" என்ருர், பெரியாரும். பி - ம்:—[1]உண்டது. [2]அன்று. [3]அவ்வுரு. [4]கூறுமோ. வேறுமுண்டது மெய்ம்மைபோய் கேளது என்று சில பிரதிகளில் முதலடி. (624)

20. [1]தீண்டி னுனெனி னித்தனை சேண்பகல்
[2]ஈண்டு மோவுயிர் மெய்யி னிமைப்பின்முன்
மாண்டு [3]தீர்வனென் றேநிலம் [4]வன்கையால்
கீண்டு கொண்டேழுந் தேகினன் கீழ்மையான்.

(இ - ள்) கீழ்மையான்-அற்பகுணமுடைய இராவணன்,— தீண்டினுன் எனின் - (என்னைத்) தொட்டிருப்பானுனல், இத்தனை சேண் பகல்-இவ்வளவு நெடுங்காலம், உயிர் மெய்யின் ஈண்டும் ஓ-(அவனது) உயிர் உடம்பிற் பொருந்தியிருக்குமோ? [இராது; அப்பொழுதே இறந்திருப்பான் என்றபடி]; (அவன் முன்பு என்னை யெடுக்கவரும்பொழுது), இமைப்பின் முன் மாண்டு தீர்வன் என்றே-('நான் இவளைத் தொட்டால்) நொடிப்பொழுதினுள்ளே உயிர்நீங்கி விடுவேன்' என்று எண்ணியே, வல்கையால்-(தனது) வலிமையுள்ள கையினுல், நிலம் கீண்டு கொண்டு-தரையோடு பெயர்த்து (என்னை) எடுத்துக் கொண்டு, எழுந்து ஏகினன்-புறப்பட்டுச் சென்ருன்; (எ-று.)— சீதை தான் பரபுருஷனைத் தீண்டுதல் தகாதென்ற தன்மேலுண்டாகும் ஐயத்தை இச்செய்யுளினுல் நீக்குகின்ருள்.

இனி, இக்கவிக்கு-என்னை இராவணன் தொட்டிருப்பானுனல் இத்தனை நாள் என்னுயிர் உடம்பில் தங்குமோ? என்னை வலியத் தொட்டால்தான் உயிர்விடுவேனென்று எண்ணியே அவன் என்னை நிலத்தோடு கொண்டேகினன் என்று உரைக்க இடமுண்டு: ஆயினும் அது அத்துணைச் சிறப்பினதாகக் கொள்ளவேண்டுவதன்று. இத்திறத்தில், வான்மீகியார், சீதையைத் தொட்டே இராவணன் தேர்மீது கொண்டானென்று கூறியுள்ளார். அன்னுர், மெய்தொடுதல்-மெய்யைக்காமவிச்சைகொண்டு கூடுதற்குத் தொடுதல் என்று கருதுகின்றனர். பிறர் மனைவியை நயக்கும் பாவமுடையானுதலின், இராவணனை 'கீழ்மையான்' என்ருள். பி-ம்:—[1]தீண்டினேன், தீண்டுவேன், தீண்டுவான். [2]ஈண்டுமே யுயிரென்னில், ஈண்டுமெய் யுயிரெண்ணின். [3]போதுமன்றே. [4]வன்மையால். (625)

21. மேவு சிந்தையின் மாதரை மெய்தொடின்
தேவு வன்றலை சிந்துக [1]தீதெனப்
பூவின் வந்த புராதன னேபுகல்
சாவ முண்டென தாருயிர் தந்ததால்.

(இ-ள்.) 'மேவு சிந்தைஇல் மாதரை-(தன்னைக்) கூட விரும்புறு எண்ணமில்லாத பெண்களை, மெய்தொடின் - (இராவணன்

வலிய) உடம்பைத் தொடுவானானால், தீது-அக்குற்றத்திற்காக, தேவு வல் தலை-தெய்வத்தன்மையையுடைய (அவனது) வலிய (பத்துத்) தலைகளும், சிந்துக-(மீண்டும் முளையாதபடி) சிதறிவிடுவனவாக,' என-என்று, பூவின் வந்த புராதனன்ஏ புகல்-(திருமாலின் நாபித்) தாமரை மலரில் தோன்றிய பழமையான பிரமதேவன் தானே சொல்லியுள்ள, சாவம்-சாபம், உண்டு-(இராவணனுக்கு) உளது; (அச்சாபம்), எனது ஆர்உயிர் தந்தது-எனது அரிய உயிரைக் (கேடுஅடைய வொட்டாது) காத்து நின்றது; (எ-று.)— இதனால், இராவணன் நிலத்துடன் கீண்டு கொண்டெழுந்ததற்குக் காரணங் கூறினாள். ஆல்- ஈற்றசை.

பிரமசாபமில்லாவிட்டால் என்னை அவ்விராவணன் கற்பழிக்க முயல்வானாதலால், யான் அப்பொழுதே உயிர்நீத்திருப்பேனென்றவாறு. இராவணனது தலைகளுக்குத் தெய்வத்தன்மை- அறுக்க அறுக்கப் பிரமனது அநுக்கிரகத்தால் மீண்டும் மீண்டும் முளைத்தல். திருமாலினது சங்கல்பத்தால் அவனது திருநாபியினின்று உண்டான தாமரைமலரிற் பிரமன் தோன்றினனென்பது, நூற்கொள்கை. பிதாமக னென்னும் ஒருபெயர்பற்றி, பிரமனை 'புராதனன்' என்றார்.

முன்னொருகாலத்திலே பிரமனை வந்தனஞ் செய்யும்பொருட்டு அவனது இருப்பிடத்தைக் குறித்துச் சென்றுகொண்டிருந்த புஞ்சிகஸ்தலை யென்னும் அப்ஸரஸ்ஸ்திரீயை ஆகாயமார்க்கத்திலே கண்ணுற்ற இராவணன் அவளைக் காதலித்து வலியக்கற்பழிக்க, அங்ஙனம் கலங்கின நிலையோடு பிரமனிருக்கையைச் சார்ந்த அவளை நோக்கின நான்முகக் கடவுள் நிகழ்ந்தது குறித்து 'இனி நீ அயல் மாதை வலியக் கற்பழிப்பாயாயின், அப்பொழுதே உன்தலை நூறுகப் பிளந்து அழிக' என இராவணனைச் சபித்திட்டனனென்ற வரலாறு இங்கு உணரத்தக்கது. (இதனை ஸ்ரீவால்மீகி ராமாயணத்து யுத்த காண்டத்தில் பதின்மூன்றாஞ் சருக்கத்திற் காண்க.) இராவணனுக்கு முன் வலியற்றவனும் இராவணனுக்கு மகன் முறையாகின்றவனுமான நளகூபரனும் அவனது காமக்கிழத்தியான அரம்பையும் சபித்த சாபங்கள் இராவணன் விஷயத்திலே பலிக்கமாட்டாதனவாக, அவற்றைப் பொருள் செய்யாமல் இராவணன் புஞ்சிகஸ்தலையைப் பலாத்கரித்து அதன்பின் பிதாமகக்கடவுளிட்ட சாபத்திற்கே அஞ்சுவானாயின னென்பதையும் அறிக. பி-ம்:—[1]தீர்ந்தென. 'தேவுபொன்றலை சிந்துகநீயென' என்று சிலபிரதிகளிலிரண்டாமடி. (626)

22. அன்ன [1]சாப முளதென [2]வாண்மையான்
மின்னு [3]மோலியன் [4]மெய்ம்மையன் வீடணன்
கன்னி யென்வயின் வைத்த [5]கருணையாள்
சொன்ன துண்டு துணுக்க மகற்றுவாள்.

(இ-ள்.) அன்ன சாபம் உளது என - அப்படிப்பட்ட சாபமொன்று (இராவணனுக்கு) உண்டென்று,—ஆண்மையான்-பராக்

கிரமமுள்ளவனும், மின்னும் மோலியன் - ஒளிவிளங்குகிற கிரீடத்தை யுடையவனும், மெய்மையன் - சத்தியத்தை யுடையவனு மாகிய, வீடணன் - விபீஷணனது, கன்னி - மகளாகிய திரிசடை, என் வயின் வைத்த கருணையாள் - என்னிடம் வைத்த அருளையுடையவள், துனுக்கம் அகற்றுவாள் - (எனது) அச்சத்தைப்போக்குபவளாய், சொன்னது —, உண்டு —; (எ - று.)— இராவணனுக்கு நேர்ந்துள்ள சாபவரலாற்றைத் தான் அறிந்தவகையைச் சீதை இதனாற் கூறுகிறாள்.

ஆண்மையான் என்றதில், இலங்கையை யாளுதற்கு உரியவ னென்ற ஒரு பொருளும் தொனிக்கும். இங்ஙனம் எதிர்கால வர லாற்றை உய்த்துணரவைத்தல், மகாகவிகளின் இயற்கை. (வீட ணன் - விபீஷணன்; இவன், இராவணனது இறுகித்தம்பி; மிக்க நற்குணமுடையவன்; வலியக் கவர்ந்துவந்த சீதையை விட்டு விடும்படி தான் பலவாறு நல்லறிவு கூறியும் இராவணன் கேளா மையால், இவன் அவனைத் துறந்து இராமபிரானைச் சரணமடைந்து இராவண வதத்தின்பொருட்டு அப்பிரானுக்குத் துணையாய் நின்ற னன்;) விபீஷணன் என்ற சொல் - (பகைவர்க்குப்) பலவாறு பயங் கரனுகவுள்ளவனென்று பொருள்படும். இனி, பயங்கரனல்லாதவ னென்று உரைத்தலு மொன்று. திரிசடை, வீடணனுடைய மகள். பி-ம்:—[1]சாவம். [2]ஆணையான். [3]மௌலிய(ன்). [4]வீடணன் மேன்மை யான், வீடணன் மெய்ம்மையான். [5]கருணையால். (627)

23. ஆய துண்மையி ன[1]னு மதன்றெனின்
[2]மாய்வென் மன்ற வறம்வழு வாதென்றும்
நாய கன்வலி யெண்ணியு [3]நா னுடைத்
தூய்மை காட்டவு மித்துணை தூங்கினேன்.

(இ - ள்.) ஆயது உண்மையின் - அந்தச் சாபம் உள்ளதனால்,— நானும் —, அறம் வழுவாது என்றுஉம் - தருமம் (ஒருபொழுதும்) தவறாதென்று துணிவுகொண்டும், நாயகன் வலி எண்ணிஉம் - இராமபிரானது பராக்கிரமத்தை நோக்கியும், நான் உடை தூய்மைகாட்டஉம் - நான் கொண்டுள்ள (கற்புநிலையின்) பரிசுத் தியைத் தெரிவிக்கவுமே, இ துணை தூங்கினேன் - இவ்வளவு காலம் உயிரோடு தங்கினேன்; அது அன்று எனின் - அச்சாபமில்லா விட்டால், மன்ற - நிச்சயமாக, மாய்வென் - முன்னமே இறந் திருப்பேன்; (எ - று.)

இதுமுதல் மூன்றுகவிகளால், சீதை தான் கற்புநிலையில் உறுதி கொண்டிருந்ததை, அநுமான் இராமபிரானிடத்துத் தக்க சமயத்திற் சொல்லக்கூடுமென்ற நோக்கத்துடன் கூறுகின்றாள். நானும் என்ற உம்மை - கணவனைப் பிரிந்து உயிர்பிழைக்குந் தன்மையில்லாத மகாபதிவிரதை யென்ற பொருளைத் தருதலால், உயர்வுசிறப்பு. மன்ற - இடைச்சொல், நிச்சயப்பொருளது. பி - ம்:—[1]உய்தல். [2]மாய்வதென்றும், மாய்வெனென்றும். [3]நா னுடைத். (628)

24. ஆண்டு நின் று மரக்க னகழ்ந்துகொண்டு
ஈண்டு வைத்த திளவ லியற்றிய
நீண்ட சாலை யொடுநிலை நின்றது
காண்டி யையநின் மெய்யுணர் கண்களால்.

(இ - ள்.) ஆண்டுநின்றும் - அத்தண்டகாரணியத்தினின்றும், அரக்கன்-இராவணன், அகழ்ந்துகொண்டு-(நிலத்தோடு) பேர்த்து எடுத்துக்கொண்டுவந்து, ஈண்டு வைத்தது-இவ்விலங்கையில் வைத்த இவ்விடம், இளவல் இயற்றிய நீண்ட சாலையொடுஉம்-இளையபெருமாள் (அங்கு) அமைத்த பெரியபர்ணசாலையினுடனே, நிலைநின்றது-பொருந்தியுள்ளது; ஐய-சிறந்தவனே! மெய் உணர் நின் கண்களால்-உண்மையைக் கண்டறியவல்ல உனது கண்களைக்கொண்டு, காண்டி-(இதனைப்) பார்ப்பாயாக; (எ - று.)

இதனால், இராவணன் தன்னை நிலத்தோடு பேர்த்து எடுத்து வந்தானென்றதைச் சீதை அநுமானுக்குக் கண்கூடாகக் காட்டுகின்றாள். சாலை-பர்ணசாலை. (629)

25. தீர்வி லேனி தொருபக லுஞ்சிலை
வீரன் மேனியை மானுமிவ் வீங்குநீர்
நார நாண்மலர்ப் பொய்கையை நண்ணுவேன்
சோரு மாருயிர் காக்குந் துணிவினால்.

(இ-ள்.) இது-இவ்விடத்தை, ஒரு பகல்உம்-ஒருபொழுதும், தீர்வு இலேன்-(யான்) விட்டுநீங்குகிறேனில்லை; சிலை வீரன் மேனியை மானும் - கோதண்டத்தையுடைய சுத்தவீரனாகிய இராமபிரானது திருமேனியை ஒத்திருக்கிற, இ-இந்த, வீங்கு நீர் நாரம்-மேலெழுகின்ற தன்மைகொண்ட நீரையுடைய, நாள் மலர்-புதிய [அன்று மலர்ந்த] தாமரைப்பூக்களையுடைய, பொய்கையை-தடாகத்தை, சோரும் ஆர் உயிர் காக்கும் துணிவினால்-தளர்கிற எனது உயிரைக் காத்தல்வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால், நண்ணுவேன்-(சிற்சிலகாலத்தில்) அடைவேன்; (எ - று.)

நான் இந்த இடத்தைவிட்டு எங்கும் செல்வதில்லை; சிற்சில சமயங்களில் உயிரழியாமலிருக்கும்பொருட்டு நீர்பருகுதற்கும் இளைப்பாறுதற்கும் இக்குளத்துக்கு மாத்திரம் வருவதுண்டு; இந்தக்குளம் இராமபிரான் திருமேனியின் தன்மையைத் தான் காட்டி எனது துயரத்தைச் சிறிது ஆற்றுமாதலானும் இதனை நண்ணுவேன் என்றாளென்க. "கண் கைகால், தூயசெய்ய மலர்களாச் சோதிச் செவ்வாய் முகிழதாச் சாயச் சாமத் திருமேனித் தண்பாசடையா தாமரைநீள், வாசத்தடம்போல் வருவான்" என்றபடி திருக்கண்கள் திருக்கைகள் திருவடிகள் தாமரை போன்றிருக்க, செவ்வாய் தாமரை முகிழையொத்திருக்க, பசுஞ் சாமத் திருமேனி தாமரையிலை போன்றிருக்க சருவகந்தனான பெருமான் வாசத் தடாகம் போலுதலால், 'வீரன் மேனியைமானும் வீங்குநீர்நார நாண்மலர்ப் பொய்கை' எனப்பட்டது. இராம

பிரானது திருமேனிக்கு உபமானப் பொருளாகிய மலர்ப்பொய்கையை மாருக இங்கு வீரன்மேனியை மானும் பொய்கை என உபமேயமாக்கியது, எதிர்நிலையணி. (630)

26. ஆத லானது [1]காரிய மன்றைய
வேத நாயகன் பாலினி மீண்டனை
போதல் காரிய மென்றனள் [2]பூவையக்
கோதி லானு மினையன கூறினுன்.

(இ - ள்.) ஆதலான்-இவ்வாருன பல காரணங்களால், அது-(நீ செய்யநினைத்த) என்னையெடுத்துச் செல்லலாகிய அத்தொழில், காரியம் அன்று-செய்யத்தக்கதன்று; ஐய-ஐயனே! இனி, வேதம் நாயகன்பால்-வேதங்கட்குத் தலைவனுகிய இராமபிரானிடத்தில், மீண்டனை போதல்-(நான் கூறிய செய்தியையும் கொடுத்த அடையாளமாகிய சூடாமணியையும் கொண்டு நீ) திரும்பிச்செல்லுதலே. காரியம்-செய்தொழிலாம், என்றனள்-என்று கூறினுள்: (யாவளெனின்,—) பூவை-கிளிபோன்ற பிராட்டி; (அதுகேட்டு), அ கோது இலான்உம்-குற்றமில்லாத அவ்வநுமானும், இனையன கூறினுன்-இவற்றைச் சொல்வானுனன்; (எ - று.)—அவற்றை அடுத்த கவிகளிற் காண்க.

'அது'—தன்னை அநுமான் தன்தோளின்மீது எடுத்துக் கொண்டு செல்வது. செவிக்கு இனிய சொல்லையுடைமையில் பூவை உவமம். கோது-இங்குப் பிராட்டியின் கட்டளையைக் கடத்தலென்னலாம். பி-ம்:—[1]அன்றையகாரியம். [2]பூவையைக். ()

27.—அநுமான் சீதையின் தன்மையைத் தன்னுள் பாராட்டுவது.

நன்று நன்றிவ் வுலகுடை நாயகன்
தன்று ணைப்பெருந் தேவி தவத்தொழில்
என்று சிந்தை களித்துவந் [1]தேத்தினுன்
நின்ற சங்கை யிடரொடு நீங்கினுன்.

(இ - ள்.) நின்ற சங்கை-(மனத்திற்) கொண்டுள்ள சந்தேகமும், இடரொடு-(அதனுலாகிய) துன்பமும், நீங்கினுன்-நீங்கினவனுகிய அநுமான், (சீதையைப்பற்றி), 'இ உலகு உடை நாயகன் தன்-இந்த உலகங்களெல்லாவற்றையும் அடிமையாகவுடைய தலைவனுகிய இராமபிரானது, துணை பெருந்தேவி-(இல்வாழ்க்கைக்குத்) துணையாய்ச் சிறந்த மனைவியாகிய சீதாதேவியின், தவம் தொழில்-தவச்செய்கை, நன்று நன்று என்று-மிகவும் நன்ருயுள்ளது!' என்று (தன்னுள்) வியந்து, சிந்தை களித்து உவந்து-மனம் மிகவும் களித்து, ஏத்தினுன்-(அப்பிராட்டியின் தன்மையை) மிகுதியாகப் பாராட்டினுன்; (எ - று.)

அநுமான் சிந்தை மிகவும் உவந்தது, பிராட்டியைக் கற்புநிலையிற் சிறிதுங் குறைபாடில்லாதவளாகக் கண்டமைபற்றித் தான்

பட்டபாடு முழுதும் இராமபிரான்திறத்து வீணுகாது பயனுற முடிந்த தென்பதை எண்ணியதனை லென்க. பெருந்தேவி-பருவத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் நற்குடிப்பிறப்பாலும் இராமபிரானது பெருமைக்குத் தகுதியான தேவியென்றபடி. 'ஒருசிறுத்தேவியுண்டாய்ப் பெருந்தேவியென்கிற தன்றே; பெருமாள் ஏகதாரவ்ரதராகையாலே' என ஆன்ருேர் அருளிச்செய்த விசேடவுரை இங்கு அறியத்தக்கது. சீதைக்குத் தவமாது-இராமபிரானையே எப்பொழுதும் இடைவிடாது மனத்துக்கொண்டிருத்தல்: கற்பொழுக்கமுமாம். பெருந்தேவி தவத்தொழில்-முன்னிலையிற் படர்க்கைவந்த இடவழுவமைதியாகக்கொண்டு,பெருந்தேவியாகிய உனது தவத்தொழில் எனக் கூறலுமாம். நன்று நன்று-அடுக்கு. உவகை பற்றியது. பி - ம்:—[1]எய்தினன். (632)

28.—அநுமான் சீதையைத் தேற்றி 'இராமபிரானிடம் சொல்லவேண்டுவது யாது?' என்று வினவுதல்.

இருளு ஞால மிராவண னலிது
தெருளு நீயினிச் சில்பகல் [1]தீங்குறல்
மருளு [2]மன்னவற் கியான்சொ லும் வாசகம்
அருளு வாயென் றடியி னிறைஞ்சினன்.

(இ - ள்.) '(இராமபிரான் விரைவில்தானே இங்கு எழுந்தருளி அரக்கரை யொழித்திடுவாராதலால்), இராவணனல் இருளும் ஞாலம் இது-இராவணனல் (நல்லொழுக்கங்கெட்டு) இருளடைந்திருக்கிற இவ்வுலகம், தெருளும்-தெளிவுபெறும்; இனி,—(அங்ஙனமாதற்குச் செல்லுகின்ற), சில் பகல்-சிலகாலம் வரையில், நீ—, (பொறுமைகொண்டு), தீங்குறல்-உயிரைமாய்த்துக் கொள்ளாமல் இனிதிருப்பாய்: மருளும் மன்னவற்கு-(உன்னைப் பிரிந்ததனால்) மயக்கங் கொண்டிருக்கிற இராமபிரானுக்கு,யான் சொலும் வாசகம்-யான்போய்ச் சொல்லவேண்டிய வார்த்தையை, அருளுவாய்-சொல்லியருள்வாயாக,' என்று-என்று (பின்னும்) விண்ணப்பித்து, (அநுமான்), அடியின் இறைஞ்சினன்-(அச்சீதாபிராட்டியினது) திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினன்; (எ - று.)

இன்னும் சில நாளைக்குள் இராமபிரான் லக்ஷ்மணனோடும் வாநர சைநியத்தோடும் இவ்விலங்கைக்கு வந்து ராக்ஷசசங்காரஞ் செய்து, இராவணனல் அழிப்புண்ட தருமத்தையும் உலகத்தில் நிலைநிறுத்துவான்: அவன் வருமளவும் நீ பொறுத்திருக்க வேண்டும் என்பது, முன்னிரண்டடிகளின் கருத்து. 'இராவணவதம் விரைவில் நடக்கும்' எனக் கூறவேண்டிய விடத்து அதன் பயனாகிய உலகம் தெருளுதலைக் கூறினது, காரணத்தைக் காரிய முகத்தாற் கூறிய பிறிதுமொழிதலென்னும் அணியாம். சில்பகல் என்பதை 'தெருளும்' என்பதனோடும் கூட்டலாம். பி - ம்:—[1]தங்குறின். [2]மன்னற்கு யான் சொல்லும். (633)

29.—இதுமுதற் பத்துக் கவிகள்-ஒருதொடர்: சீதை அநுமானை நோக்கிக் கூறியவை.

[1]இன்ன மீண்டொரு திங்க ளிருப்பல்யான்
நின்னை நோக்கிப் [2]பகர்ந்தது நீதியோய்
பின்னை [3]யாவி பிடிக்கின்றி லேனந்த
மன்ன னாணை யிதனை [4]மனக்கொணீ.

(இ - ள்.) நீதியோய்-நன்னெறியுடையவனே! இன்னம் ஒரு திங்கள்-இன்னமும் ஒரு மாச காலம், யான்—, ஈண்டு இருப்பல்-இவ்விலங்கையிலே உயிரோடிருப்பேன்; (அதற்குள் இராமபிரான் இங்கு வராவிடின்), பின்னை-அதன்பின்பு, அந்த மன்னன் ஆணை-அந்த இராமபிரான்மேல் ஆணை: ஆவி பிடிக்கின்றிலேன்-உயிர் வைத்திருக்கமாட்டேன்; நின்னை நோக்கி பகர்ந்தது-உன்னைப் பார்த்து (நான்) சொன்னதாகிய, இதனை-இவ்வார்த்தையை, நீ—, மனம் கொள்-மனத்திற் பதியவைப்பாய்; (எ - று.)

'ஒருதிங்களிருப்பன்: பின்னையாவி பிடிக்கின்றிலேன்'— "மாஸா தூர்த்வம் ந ஜீவிஷ்யே" என்ற முதனூலின் மொழிபெயர்ப்பு. தான் கொண்ட கருத்தின் உறுதியை வற்புறுத்த, 'ஆணை' எனச் சபதமிட்டுக் கூறினாள். இதனை மனக்கொள்-ஒரு மாசம் கழிந்த பிறகு நான் உயிர் வைத்திரேனென்பதை மறவாமல் இராமபிரானிடத்து விண்ணப்பிக்கவேண்டுமெனச் சீதை வேண்டியபடி. பி - ம்:—[1]இன்னும். [2]பகர்ந்தபின். [3]யாக்கைபிடிக்கின்றிலேனென்றன். [4]மனக்கொள்வாய். (634)

30. ஆரந் தாழ்திரு மார்பற் கமைந்ததோர்
தாரந் தானல ளேனுந் தயாவெனும்
ஈரந் தான்[1]மனத் தில்லையென் றாலுந்[2]தன்
வீரங் காத்தலை வேண்டென்று வேண்டுவாய்.

(இ - ள்.) (யான்), ஆரம் தாழ் திரு மார்பற்கு-மாலைகள் தொங்கப்பெற்ற அழகிய மார்பையுடைய இராமபிரானுக்கு, அமைந்தது-ஏற்றவளாகிய, ஓர் தாரம் அலள் எனும்-(சிறை மீட்டற்கு ஏற்ற தகுதியுடைய) ஒரு மனைவி யல்லளாயினும், தயா எனும் ஈரம் மனத்து இல்லை என்றாலும்-(என்னைப் பற்றித்) தயையென்கிற குளிர்ந்த குணம் தானும் (அவ்விராமபிரானது மனத்தில்) இல்லையாயினும், தன் வீரம் காத்தலை-தனது வீரத்தன்மையை(த் தவறுபடாமற்) காப்பதையாயினும், வேண்ட-விரும்புவாயாக, என்று-என்று சொல்லி, வேண்டுவாய்-(அவனை நான் பிரார்த்தித்ததாகப்) பிரார்த்திப்பாய்; (எ-று.)— தான்-அசைகள்.

இராமபிரான் இதுவரையிலுந் தன்னைச் சிறைமீட்கவில்லையென்ற சினத்தினால், சீதை இங்ஙனம் நிட்டூரமாகக் கூறினளென்க. மனைவியென்ற காரணத்தால் காதல்தூண்டச் சிறைமீட்கவேணும்: அதற்கு ஏற்ற தகுதியின்று என்று என்னைப்

பற்றி அப்பிரான் ஒருக்கால் கருதிலனாயினும், 'கொடுமை கொண்டு அரக்கர் நெருக்க ஒருத்தி சிறையில் பெருந்துயர்ப்படுகின்றாளே!' என்று கருதித் தண்ணளி செய்யவேணும்: அந்தக் கருணையுமின்றேனும், 'தன்மனைவியைக் காப்பாற்ற வல்லமையற்று மாற்றான் கையிற் பறிகொடுத்தானென்று பிறரேசுவரே!' என்று மானம் பற்றி வீரத்தையாவது கொள்ளவேண்டுமென்று நான் வேண்டுவதாக வேண்டுவாய் என்கிறாள். 'ஆரந்தாழ் மார்பன்' என்பது, வனத்துக்கு வருவதன் முன்னுள்ள நிலைமையைக் கருதி. தாரம் என்ற சொல்லின் தன்மைக்கு ஏற்ப, 'அமைந்தது' என அஃறிணையாற் கூறினது. வேண்டென்று என்பதை, வேண்ட என்று எனப் பிரித்து, வேண்ட=வேண்டுக, வியங்கோள்முற்று: அகரம் கெட்டது விகாரம் என்க. வேண்டுஎன்று பிரிப்பாரும் உளர். பி - ம்:—[1]அகத்து. [2]நல். (635)

31. [1]ஏத்தும் வென்றி யிளையவற் கிதொரு
வார்த்தை [2]கூறுதி மன்னரு ளாலெனைக்
[3]காத்தி ருந்தவற் கே[4]கட னேன்றிடை
கோத்த வெஞ்சிறை வீடென்று கூறுவாய்.

(இ - ள்.) ஏத்தும் வென்றி இளையவற்கு - (யாவராலும்) கொண்டாடப்படுகிற வெற்றியையுடைய லக்ஷ்மணனிடம், ஈது ஒரு வார்த்தை - இவ்வொரு வார்த்தையை, கூறுதி - சொல்வாய்: (அது என்னவென்றால்),—மன் அருளால் - பெருமையையுடைய இராமபிரானது கட்டளையால், ஏன்று - (காவல்தொழிலை) மேற்கொண்டு, எனை - என்னை, காத்து இருந்தவற்கே - (பஞ்சவடியிற்) காவல் செய்துகொண்டிருந்த அவ்விலக்குமணனுக்கே, இடை கோத்த வெம் சிறை வீடு - நடுவில் நேர்ந்த கொடிய சிறையினின்றும் (என்னை) விடுவித்தல், கடன் - கடமையாம், என்று கூறுவாய் - என்று சொல்லிவேண்டுவாய்; (எ - று.)

இராமபிரான் சீதையின் வேண்டுகோளின்படி மானின் பின்னே சென்றபோது சீதையைக் காக்க உடன்பட்டிருந்த இலக்குமணனது காவலினிடையே தன்சிறை நேர்பட்டதனால், அவனது அந்தக்காத்தல் தொழிலுக்கு ஏற்க என்னைச் சிறை மீட்டுப் பாதுகாத்தல் கடமையாம் என்று கூறுமாறு சொல்லுகின்றாள். 'மன்னருளால் ஏன்று எனைக்காத்திருந்தவற்கே (இப்பொழுதும் காத்தல்) கடன்: (ஆதலால்) இடைகோத்த வெஞ்சிறையினின்றும் (என்னை), வீடு - மீட்பாயாக' என்று கூறுவாய் என்றும் உரைக்கலாம். தன்னை மீட்டல் இராமன் பொறுப்பு என்றவள் இப்போது இலக்குமணன் பொறுப்பு என அதற்கு ஏற்பக் கூறும் சாதுரியம் பாராட்டற்கு உரியது. பி-ம்:—[1]ஏர்த்த, ஆர்த்த. [2]சொல்லுதி. [3]காத்திருந்ததற்கே, காத்திருந்ததனக்கே. [4]கடனென்றிடை, கடனின்றிடை. (636)

32. திங்க ளொன்றிலென் செய்தவந் [1]தீர்ந்ததால்
இங்கு [2]வந்தில னேயெனின் யாணர்நீர்க்
கங்கை யாற்றங் கரை[3]யடி யேற்குத்தன்
செங்கை யாற்கடன் செய்கென்று செப்புவாய்.

(இ - ள்) திங்கள் ஒன்றில்- (இன்னும்) ஒருமாசகாலத்தோடு, என் செய் தவம் - யான் கொண்டுள்ள விரதம், தீர்ந்தது- முடிந்து விடும்; ஆல் - ஆதலால், (அவ்வொருமாசத்திற்குள்), இங்கு வந்திலனே எனின் - (அவ்விராமபிரான்) இங்கு வராமற்போவாரே யானால், யாணர் நீர் கங்கையாறு அம் கரை - புதுவருவாய்நீரை யுடைய கங்காநதியின் அழகியகரையிலே, அடியேற்கு - (தமது) அடியவளாகிய எனக்கு, தன் செம் கையால் - தமது சிவந்தகையி னல், கடன் செய்க - செய்யவேண்டிய அந்திமகிரியைகளைச் செய்து முடிப்பாராக, என்று—, செப்புவாய்—; (எ - று.)

ஒருமாசத்திற்குள் இராமன் வாராஞயின் தான் உயிர்விடுதல் திண்ணமென்பதை இவ்வாறு சீதை உறுதியாகக்கூறினள். மனத் தின்நிலை மாறுந் தன்மையது என்பதையும், இன்னின்னவாறு மாறலாமென்பதையும், கம்பர் தம் மனோபாவனையால் தெளிந்து கூறுபவரென்பது, அநுமான் சீதை என்ற இருவர் சம்பாஷணையில் நன்குவிளங்க இனிது அமைந்துள்ளது. யாணர்- அழகுமாம். செய் தவம் - ஒருமாசகாலம் உயிர் பிழைத்திருப்பதாகக்கொண்ட கொள்கை. கடன் - நீர்க்கடன்; தர்ப்பணம். பி - ம்:—[1]தீர்தலால். [2]வந்திலரே. [3]அடியேற்குந். (637)

33. சிறக்கு மாமியர் மூவர்க்குஞ் சீதையாண்டு
இறக்கின் றுடொழு தாளெனு மின்னசொல்
அறத்தி னயகன் பாலரு ளின்மையான்
மறக்கு மாயினு நீமற வேலையா.

(இ - ள்.) சீதை—, ஆண்டு இறக்கின்ருள் - இலங்கையில் மரணமடைகின்றவள், (அப்போது), சிறக்கும் மாமியர் மூவர்க்கு உம் - சிறந்த (தனது) மாமியர் மூன்று பேரையும், தொழுதாள் - வணங்கினள், எனும்-என்கிற, இன்ன சொல்- இந்தவார்த்தையை, ஐயா - ஐயனே! அறத்தின்நாயகன்பால் - தருமத்துக்குத் தலைவ னாகிய இராமபிரானிடத்து(ச்சொல்): அருள் இன்மையால் - (என் பக்கல் அப்பிரானுக்குக்) கருணையில்லாமையால், மறக்கும் ஆயின் உம் - (அவன் என்னைப்பற்றி என் மாமியரிடம்கூற) மறந்துவிடு வானாலும், நீ மறவேல் - நீ (சொல்ல) மறக்காதே; (எ - று.)

இராமபிரான் வனவாசங்கழித்து அயோத்தி சேர்கையில், அவன் என்மீது அருளில்லாமையால் நான்தொழுதேனென்பதைச் சொல்லாவிடினும், அவனுடன் அயோத்திசெல்லும் நீயாவது என் மாமிமாரிடத்து எனது வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று சீதை அநுமானை வேண்டியபடி. மாமியர் மூவர் - கோசலை, சுமித் திரை, கைகேயி என்பவர். தசரதற்குப் பலமனைவியரிருப்பினும்

இர்மூவரும் பட்டமகிஷியராய்ச் சிறத்தலால், 'சிறக்கும் மாமியர்' என்றது. 'அறத்தின்நாயகன்' என்பது, தன்னை உபேட்சித்தமை யாலாகிய வெறுப்புத்தோன்றக் கூறியது. மறக்கும் - செய்யுமென் முற்று ஆண்பாலுக்கு வந்தது. (638)

34. வந்தெனைக்கரம் பற்றிய வைகல்வாய்
இந்த விப்பிற விக்[1]கிரு மாதரைச்
சிந்தை யாலுந் [2]தொடேனென்ற செவ்வரம்
தந்த வார்த்தை திருச்செவி சாற்றுவாய்.

(இ - ள்.) (ஸ்ரீராமன்),— வந்து - (மிதிலாநகரத்துக்கு) வந்து, எனை கரம் பற்றிய-என்னை மணஞ்செய்துகொண்ட, வைகல்வாய்- அந்நாளில், 'இந்த இ பிறவிக்கு - இவ்வுலகத்தில் எடுத்த இப் பிறப்பில், இரு மாதரை - (உன்னையன்றி) இரண்டாமவளான ஒருத்தியை, சிந்தையால்உம் தொடேன் - மனத்தினாலும் எண் ணேன்', என்ற—, செம் வரம் - நல்லவரத்தை, தந்த - (எனக்குக்) கொடுத்தருளிய, வார்த்தை - செய்தியை, திரு செவி - (இராம பிரானது) திருச்செவிகளில், (இரகசியமாக), சாற்றுவாய் - (நீ) சொல்வாயாக; (எ - று.)

தான் பிறன்கைப்பட்டமைபற்றி இராமபிரான் ஒருகால் தன்னை உபேட்சித்து வேறுமணஞ்செய்துகொள்வனோ என்னும் ஐயத்தினால், சீதை அப்பிரான் முன்கூறியுள்ள வார்த்தையை அறிவுறுத்துமாறு அநுமானுக்குக் கூறுகின்றாள். கல்யாணத்திற்கு 'பாணிக்கிரகணம் [கைப்பிடித்தல்]' என ஒரு பெயருள்ளதனால், மணஞ்செய்துகொண்ட என்ற பொருளில் 'கரம்பற்றிய' என்றாள். சிந்தையால் தொடுதல்-எண்ணுதல்; அதனையும் செய்யேனெனவே, உடம்பினால் தீண்டாமைதானே பெறப்படும். இப்படலத்து 28-ஆம் செய்யுளில் 'மன்னவற்கு யான்சொலும் வாசகம் அருளு' என்று அநுமன் வினவினனாக, இராமபிரான் தன்னை மீட்டுச் செல்வானென்ற நம்பிக்கையின்றிக் கூறும் இச்சந்தர்ப்பத்தில், இச்செய்யுளிற் கூறியது அடையாளமொழிபோலத் தோன்றினும் அவ்வாறு கொள்ளற்க: அடையாளமொழி கூறுவதை, 77 - ஆம் பாடல்முதற் காண்க. பி - ம்:—[1]இனி. [2]தொடோம். (639)

35. ஈண்டு நா[1]னிருந் தின்னுயிர் மாயினும்
மீண்டு வந்து பிறந்துதன் மேனியைத்
தீண்ட லாவதோர் தீவினை தீர்வரம்
வேண்டி னேடொழு தென்று விளம்புவாய்.

(இ - ள்.) நான்—, ஈண்டு இருந்து - (இராமபிரானால் சிறை மீட்கப்படாமல்) இவ்விலங்கையிலேயே இருந்து, இன் உயிர் மாயின்உம் - இனிய உயிர்நீங்கப்பெற்றாலும், மீண்டு வந்துபிறந்து - மற்றொரு சன்மமெடுத்து (இவ்வுலகத்திலே) வந்துதோன்றி, தன் மேனியை - அப்பிரானது திருமேனியையே, தீண்டல் ஆவது- தழுவும்படியான, ஓர் தீவினை தீர் வரம் - குற்றம் நீங்கியதொரு

வரத்தை(த் தரும்படி), தொழுதுவேண்டினுள் - (சீதை) நமஸ்கரித்து வேண்டிக்கொண்டாள், என்று—, விளம்புவாய் - (இராமபிரானிடத்து) விண்ணப்பிப்பாயாக; (எ - று.)

பிறர்மனைபுகுந்த காரணத்தால் பழிப்புற்ற என்னை மீட்க விருப்பமில்லாதிருப்பின், இருமாதரை மணவேனென்ற ஸ்ரீராமன் பிரதிஜ்ஞைக்கு ஏற்ப, இங்கேயே மாய்ந்து யான் பழிப்பற்ற பிறவி கொண்டு அப்பிரானைச் சேர்ந்திடும் வரம் தருகென வேண்டுகிருள். "மன்னவனே யிப்பிறப்பிற் கண்டுமணந்திலனேல், இன்ன மொரு பிறப்பிலானுலு மேழையேன், தன்னந்தனியே யிருந்து தவமாற்றியுமுன், பொன்னகல முள்ளுருகப் புல்லாதொழிவேனே" என்ற பாடலை ஒப்புநோக்குக. பி - ம்:—[1]இறந்து. (640)

36. அரசு வீற்றிருந் தாளவு மாய்மணிப்
புரசை யானையின் வீதியிற் [1]போகவும்
[2]விரசு கோலங்கள் காண விதியிலேன்
உரைசெய் [3]தென்பல வூழ்வினை யுன்னுவேன்.

(இ - ள்.) வீற்றிருந்து - (இராமபிரான்) சிறப்புடனிருந்து, அரசு ஆளஉம் - இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்யவும்,—ஆய் மணி - ஆராய்ந்தெடுத்த [சிறந்த] மணிகளையும், புரசை - கழுத்திடு கயிற்றையுமுடைய, யானையின் - பட்டத்து யானையின்மேல் (ஏறி), வீதியில் போகஉம்- (அயோத்தியாபட்டணத்து) வீதிகளிற் பவனி வரவும், விரசு கோலங்கள் - (அப்பொழுதப்பொழுது) கொள்ளுகின்ற (அப்பிரானுடைய) திருக்கோலங்களை, காண - கண்டு களித்தற்கு, விதி இலேன் - நல்வினையில்லாதவளான யான், பல உரைசெய்து என் - பல வார்த்தைகள் சொல்லிப் பயன் என்ன? ஊழ்வினை உன்னுவேன் - (யான் முன்செய்துள்ள) விதியை நினைந்து வருந்துவேன்; (எ - று.)

இராமபிரான் மீண்டு அயோத்திசேர்ந்து அரசுபுரிதலை மேற்கொண்டு பலவகைச்சிறப்புக்களையும் நுகர்தலைக் கண்டுகளிக்கும் நல்வினையை முற்பிறப்பிற்செய்யாது 'என்னைச் சிறைமீட்கவில்லை' என்று யான் பலவகையாகப் பிறர்மீது குற்றங்கூறுவதிற் பயனில்லையெனச் சீதை தன்விதியை நொந்து கூறியவாறு. புரசை - யானைக்கழுத்திடு கயிறு. பி-ம்:—[1]போதவும். [2]விரைசெய். [3]என்னையென். (641)

37. தன்னை நோக்கி யுலகந் தளர்தற்கும்
[1]அன்னை நோய்க்கும் [2]பரதனங் காற்றுறும்
இன்னல் [3]நோய்க்குமங் கேகுவ தன்றியே
என்னை [4]நோக்கியிங் கெங்ஙன மெய்துமோ.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்),—தன்னை நோக்கி உலகம் தளர்தற்குஉம்- தன்னை [தான் நகரத்தைவிட்டு வனத்துக்கு வந்ததை]க்

குறித்து உலகத்தார் வருந்துதற்கும், அன்னைநோய்க்குஉம் - தாயினது துன்பத்துக்கும், பரதன் அங்கு ஆற்றுறும் இன்னல் நோய்க்குஉம் - பரதாழ்வான் நந்திக்கிராமத்தில் அனுபவித்துவருகிற துன்பமாகிற மனோவியாதிக்கும், (ஆகிய இவற்றையெல்லாம் தீர்க்கும் பொருட்டு), அங்கு ஏகுவது அன்றிஏ - அயோத்திக்குச் செல்வதேயல்லாமல், என்னை நோக்கி - யான் ஒருத்தி படுந்துன்பத்தை நினைத்து, இங்கு - இவ்விடத்திற்கு, எங்ஙனம் எய்தும்ஒ - எவ்வாறு வருவனோ? [வரமாட்டான் என்றபடி;] (எ - று.)

ஒவ்வொன்றே போதுமான பலகாரணங்களுள்ளதனால், இராமபிரான் இங்குவராது அயோத்திக்கே செல்வனென்றுசீதை சங்கையுற்றுக் கூறினளென்க. 'பரதனங்காற்றுறுமின்னல்நோய்' என்றது. "ஆமெனி லேழிரண் டாண்டி லையநீ, நாமநீர் நெடுநகர் நண்ணி நானிலங், கோமுறைபுரிகிலை யென்னிற் கூரெரிச், சாமிது சரத நின்னாணை சாற்றினேன்" என்று சபதஞ்செய்து பரதன் தானும் இராமபிரான்போலவே தவவேடங்கொண்டு அவனது வரவை எதிர்நோக்கி வருத்தத்தோடிருத்தலை. பரதன் - பாரமுடையவன்; பரம் - பாரம்; லௌகிகவைதிக காரியங்களை நிர்வகிக்கவல்லவனென்பது கருத்து. இராச்சியபாரத்தை இராமபிரான் திருவடியிலைக்குச்சூட்டி யாண்டவனென்றுங்கொள்ளலாம். இராமன் வனத்தில் வசிக்கையில் தசரதனும் இறந்துபோக அராசகமாய்ப்போன இராச்சியபாரத்தைப் பரிக்கும் வல்லமையுடையானென்று ஞானதிருஷ்டியால் முன்னமேயுணர்ந்த வசிஷ்டரால் இப்பெயர் தசரதன் புத்திரனான இவனுக்கு இடப்பட்டது என்றும்கூறுவர். அன்னை-கௌசல்யை. பி-ம்:—[1]மன்னைநோக்கிப். [2]பரதன்மயங்குறும். [3]நோக்கியுமேகுவ தன்றியிங்கு. [4]நோக்கினன், நோக்கிவந்து. (642)

வேறு.

38\. [1]எந்தையாய் முதலிய கிளைஞர் யார்க்குமென்
வந்தனை [2]விளம்புதி கவியின் [3]மன்னனைச்
சுந்தரத் தோளனைத் தொடர்ந்து காத்துப்போய்
அந்தமி [4]னெடுநகர்க் கரச[5]னுக் கென்பாய்.

(இ - ள்.) எந்தை - எனது தந்தையான ஜனகமகாராசனும், யாய் - தாயும், முதலிய - முதலான, கிளைஞர் யார்க்குஉம்-சுற்றத்தவர் எல்லார்க்கும், என் வந்தனை - எனது வணக்கத்தை, விளம்புதி - சொல்வாயாக: கவியின் மன்னனை-வானரங்கட்கு அரசனான சுக்கிரீவனை நோக்கி, சுந்தரம் தோளனை-அழகிய திருத்தோள்களையுடைய இராமபிரானை, தொடர்ந்து - விடாது பின்தொடர்ந்து, காத்து - காப்பாற்றிக்கொண்டு, போய்—, அந்தம் இல் நெடுநகர்க்கு - (பகைவரால்) அழிதலில்லாத பெரிய அயோத்தியாபுரிக்கு, அரசன் ஆக்கு - அரசனாக முடிசூட்டிவைப்பாய், என்பாய் - என்று சொல்வாயாக; (எ - று.)

சீதை தான் சிறைமீட்கப்படாமல் இலங்கையில்தானே இறந்துவிடுவாளாகக் கருதி "திங்களொன்றினில்" என்ற செய்யுள் முதல் இதுவரையில் இராமபிரான்முதல் அப்பிரான் தோழனை சுக்கிரீவனிறுதியாகப் பலர்க்கும் தனது இறுதிச் செய்தியைச் சொல்லுமாறு அனுமானிடம் சொல்லியன, கவனித்தற்கு உரியன. கவியின் மன்னனே என்பாய் என இயைக்க. சுந்தரத்தோளன் - ஸுந்தரபாஹு. அந்தமில்நெடுநகர் - எல்லையில்லாத பெரிய நகர மெனினுமாம். பி-ம்:—[1]எந்தையர் முதலினர். [2]விளம்பினே. [3]மன்னனீ. [4]திரு. [5]ஆக்குவாய். (643)

39.—அதுகேட்ட அநுமான் பிராட்டியை நோக்கிக் கூறத்தொடங்குதல்.

இத்திற [1]மினையன [2]வியம்ப [3]வின்னு நீர்
தத்துற [4]லொழிந்திலீர் [5]தைய லீரென
எத்திறத் தேதுவு [6]மியைந்த வின்னுரை
ஒத்தன தெரிவுற [7]வுணர்த்தி னனரோ.

(இ - ள்.) இ திறம் - இவ்வகையாக, இனையன - இவ்வார்த்தைகளை, இயம்ப - (சீதை) சொல்ல, (கேட்டு அநுமான்), 'தையலீர் - அழகுடையவரே! நீர்—, இன்னும்—, தத்துஉறல் ஒழிந்திலீர் - துன்பப்படுதலை விட்டீரில்லை, என- என்று சொல்லி,—எ திறத்து ஏதுஉம் இயைந்த - எல்லாவகைப்பட்ட காரணமும் பொருந்தியவையும், ஒத்தன - (தன் நிலைக்குத்) தக்கவையுமாகிய, இன் உரை - இனிய வார்த்தைகளை, தெரிவுற - (பிராட்டி) அறியும்படி, உணர்த்தினன் - சொல்வானாயினன்; (எ - று.)—அவற்றை, மேல் முப்பத்தைந்து கவிகளிற் கூறுகின்றார். அரோ-ஈற்றசை.

இராமபிரான் தன்னை மீட்குமாறு இலங்கைக்கு வாரானென்ற கருத்துப்படச் சீதை கூறியதனால், சீதையின் அக்கருத்தைப் போக்குமாறு அநுமான் கூறலாயினனென்க. முதலடியும், மூன்றாமடியும் - முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]அனையவள். [2]விளம்ப. [3]இன்னமுந். [4]ஒழிந்திலை. [5]தையனீயென. [6]இசைந்த. [7]உணர்த்துவான். (644)

வேறு.

40.—இதுமுதல் முப்பத்தைந்து கவிகள்-ஒருதொடர்: அநுமான் சீதையைத் தேற்றக்கூறுவனவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

வீவாய் நீயிவண் [1]மெய்யஃதே
ஓய்வா னின்னுயி ருய்வானும்
[2]போய்வா னந்நகர் புக்கன்றே
வேய்வான் [3]மௌலியு மெய்யன்றே.

(இ - ள்.) நீ—, இவண்-இவ்விலங்கையிலேயே, மெய் அஃதே - உண்மையாக, வீவாய் - இறப்பாயாம்; ஓய்வான் - (உன்னை விட்டுப் பிரிந்ததனாலாகிய துயரினால்) உயிர்தளர்பவனாகிய இராம

பிரான், இன் உயிர் உய்வான் ஆம் - (நீ இறந்த பின்பும்) இனிய உயிர் பிழைத்திருப்பானும்; போய் - (காட்டைவிட்டுச்) சென்று, வான் அ நகர் - பெருமையையுடைய அவ்வயோத்தியா பட்டணத்தை, புக்கு - அடைந்து, மௌலிஉம் வேய்வான் அன்றே - கிரீடத்தையும் சூட்டிக்கொள்வானன்றே? மெய் அன்றே-(இவையெல்லாம்) உண்மையல்லவோ? (எ - று.)

முன் சீதையைத் தேற்றக்கூறிய முறை அவளுடைய இப்போதைய நிலைக்கு ஏற்றதன்று என்று கருதிய அநுமான், அவள் கூறியதை உடன்படுவான்போன்று கேட்போருள்ளம் மகிழுமாறு உடன்பாட்டுச் சொல்லால் எதிர்மறைப்பொருளைப் பெறவைத்துத் தேற்றலுறுகின்றான். இங்ஙன் உடன்பாட்டால் எதிர்மறைப் பொருளைப் பெறவைப்பது **எதிர்மறையணி**. ஒருமாத காலத்திற்குள் தவறாமல் இராமபிரான் இங்கேவந்து உன்னைச் சிறைமீட்டு அணைவான்; ஆதலால், நீ உயிர்விடும்படி நேராது; நீ உயிர்விட்டால் பின்பு இராமபிரான் பிழைத்திருப்பானோ? பிழைத்திருந்து ஊர்க்குத்தான் செல்வானோ? சென்று முடிதான் சூடுவானோ? இவற்றில் ஒன்றும் நடவாது என்பதாம். இக்கவியிலும், அடுத்த கவியிலும் உள்ள 'ஆம்' என்னும் சொற்கள் - வியப்புப்பொருளோடு அலட்சியத்தையுங் குறிக்கும். அஃதே என்றதில்,தேற்றப்பொருளுள்ள ஏகாரம் பிறகுறிப்புவகையால் எதிர்மறைகுறித்தது; இதிலுள்ள ஆய்தம், மெய்போல் ஒலித்தது: அலகிட்டுக் காண்க. பி - ம்:—[1]மெய்யாமே, மேவாதே. [2]போவான். [3]மௌலியுமெய்யன்றே, மௌலியுமேயன்றே. (645)

41. கைத்தோ டுஞ்சிறை கற்போயை
வைத்தோ னின்னுயிர் வாழ்வானும்
பொய்த்தோர் வில்லிகள் போவாராம்
இத்தோ [1]டொப்பதி யாதுண்டே.

(இ - ள்.) கற்போயை - கற்புநிலை சிறிதுந்தவறாத உன்னை, கைத்து ஓடும்- (யாவரும்) வெறுத்து விலகி ஓடிப்போக நினைக்கும்படியான [மிகக்கொடிய], சிறை - காவலிலே, வைத்தோன்-வைத்திட்ட இராவணன், இன் உயிர் வாழ்வான் ஆம்-இனிய உயிரோடு பிழைத்து வாழ்வானும்; ஓர் வில்லிகள் - ஒப்பற்ற வில்லையுடைய இராமலக்ஷ்மணர், பொய்த்து -(தமது க்ஷத்திரிய தருமத்தினின்று) பின்வாங்கி, போவார் ஆம் - போய்விடுவார்களாம்; இத்தோடு ஒப்பது யாது உண்டுஏ - இந்த வார்த்தையோடு ஒப்பது எது உண்டு? (எ - று.)—இது மிகவும் அசம்பாவிதமென்றவாறும்.

அதருமஞ் செய்தவன் வாழ்தலும், தருமத்தைத் தாபிக்கப் பிறந்தவர்கள் அங்ஙனஞ்செய்யாது தருமத்தினின்று தவறுதலும் நிகழாவென்பது கருத்து. 'ஓர் வில்லிகள்' என்றது,அவர் அங்ஙனம் பொய்த்துப்போகாரென்பதை விளக்கவந்த கருத்துடையடைகொளி. பொய்த்து - அரக்கரைக் கொல்வோமென்று சொன்ன

சொல் பிறழ்ந்து எனினுமாம். கற்போய்- முன்னிலை வினையாலணை யும் பெயர். இத்தோடு - விரித்தல். பி - ம்:—[1]ஒப்புளது. (646)

42. நல்லோய் நின்னை [1]நலிந்தோரை
கொல்லோ மெம்முயிர் கொண்டங்கே
[2]எல்லோ முஞ்செல [3]வெங்கோ னும்
வில்லோ டுஞ்செல வேண்டாவோ.

(இ - ள்.) நல்லோய் - நற்குணநற்செய்கையையுடையவளே! எல்லோம்உம் - நாங்களெல்லோமும், நின்னை நலிந்தோரை - உன்னை வருத்திய அரக்கரை, கொல்லோம்- கொல்லாதவர்களாய், எம்உயிர்கொண்டு - எங்களுயிர்க்கு யாதொரு தீங்குமில்லாமற் பாதுகாத்துக்கொண்டு, அங்கே - இராமனிடத்தில், செல-போக, —எம்கோன்உம் - எங்கள் தலைவனாகிய இராமபிரானும், வில் லோடுஉம் - (தனது) கோதண்டத்துடனே, செலவேண்டாஓ - (அயோத்திக்குத் திரும்பிப்) போகவேண்டாவோ? (எ - று.)

ராக்ஷசசங்காரஞ் செய்யாமல் நாங்கள் பின் தொடர்ந்துவர இராமபிரான் அயோத்திக்கு மீண்டுசெல்லுதல் மிகவும் இழிவாம்; ஆதலால், அரக்கரைக் கொன்றன்றி மீண்டுசெல்லோமென்பது கருத்து. அவன் எங்களைத் துணையாக்கொண்டது, பகை வெல் லாது அயோத்திக்குத் திரும்பிச்செல்லத்தானோ என்று வினவிய படி. 'வில்லோடும்' என்றது, வில்லுக்குப் பயன் இராவணாதியர் சங்காரமே யன்றி வேறன்றென்பதை விளக்கிற்று: அங்ஙனஞ் செய்யாவிடின் அது சுமையாமென்பது, தொனி. 'எம்' என்றது, மற்றை வாநர வீரரையும் உளப்படுத்தி. பி - ம்:—[1]நலிந்தோனை. [2]எல்லோரும். [3]எங்கோவும். (647)

43. நீந்தா [1]வின்னலி [2]னீந்தாமே
தேய்ந்[3]தா ருதபெ ருஞ்செல்வம்
ஈந்தா னுக்குனை யீயாதே
ஒய்ந்தா லெம்மி னுயர்ந்தார்யார்.

(இ - ள்.) நீந்தா இன்னலின் - கடப்பதற்கு அரிய துன்பக் கடலிடையே, நீந்தாமே-(நாங்கள் அகப்பட்டு) வருந்தாதபடி, தேய்ந்து ஆருத பெருஞ்செல்வம் - குறைந்தொழியாத மிக்க செல் வத்தை, ஈந்தானுக்கு - (எங்கட்குக்) கொடுத்தருளிய இராமபிரா னுக்கு, உனை - உன்னை, ஈயாதே-கொடாமல், ஒய்ந்தால்-(நாங்கள்) நீங்கினால், எம்மின் உயர்ந்தார் - எங்களினும் உயர்ந்தவர்யாவர் உளர்? (எ - று.)

பேருதவி செய்தவனை இராமபிரான் உன்னைச் சிறைமீட்டற் குச் செய்யக்கூடிய செயலைச் செய்து உன்னை அவனோடு சேர்த்த லாகிய இச்சிற்றுதவியையாவது நாங்கள் செய்யாவிடின்,உய்தி யில் லாததோர் பெருங்குற்றமாகிய செய்ந்நன்றிமறத்த லென்ற குற்றத்திற்கு உட்பட்டு மிக்கதாழ்மையை யடைவோமென்று அநுமான் கூறினனென்க. இராமபிரான் சுக்கிரீவனுக்குச்செய்த

உபகாரத்தைத் தமக்குச்செய்த உதவிபோலப் பாராட்டி அநுமான் கூறியதனால், அவ்வானர வீரர்கட்கு உள்ள அரச அன்பு நன்கு விளங்கும். எம்மினுயர்ந்தார் யார் - பிறகுறிப்பு; எங்களினும் இழிந்தவரில்லை என்க. இனி, முதலடிக்கு - கடத்தற்கு அரிய துயர்க்கடலை (இராமபிரான்) கடவாமே யென்று பொருளுரைத்து, 'ஓய்ந்தால்' என்பதனோடு கூட்டுதலுமாம். 'பெருஞ்செல்வம்' என்றது, வாலியைக்கொன்று சுக்கிரீவனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்து அரசுகொடுத்து முடிசூட்டியதை. நீந்தா இன்னல் - வாலியினாலுண்டான பெருந்துன்பம்; இதிலுள்ள எதிர்மறை - அருமை குறித்துநின்றது; "காட்டாதனவெல்லாங் காட்டி" என்ற விடத்துப் போல. நீந்தா என்ற அடைமொழிக்கு ஏற்க, இன்னலைக் கடலாகக்கொள்க; இது ஏகதேசவுருவகம். பி - ம்:—[1] இந்நிலை, இன்னிலை, இன்னலை. [2] நீந்தோமே, நீந்தாவே. [3] ஏறுத. (648)

44. [1] நன்றாய் நல்வினை நல்லோரைத்
தின்றார் தங்குடர் பேய்தின்னக்
கொன்றா லல்லது கொள்ளேனாடு
என்றா னுக்கிவை [2] யேலாவோ.

(இ - ள்.) 'நல் வினை - நல்ல (யாகம் தவம் முதலிய) நற்செய்கைகளை, நன்று ஆய் - செவ்வையாக ஆராய்ந்து செய்கிற, நல்லோரை-நல்லொழுக்கமுடைய முனிவர்களை, தின்றார் தம்-கொன்று தின்கிற ராக்ஷசர்களுடைய, குடர் - குடல்களை, பேய் - பேய்கள், தின்ன - தின்னும்படி, கொன்றால் அல்லது - கொன்றாலல்லாமல், நாடு - (என்) கோசலநாட்டை, கொள்ளேன்-சேரேன்', என்றானுக்கு - என்று (தண்டகாரணிய முனிவர்கட்கு) வாக்குதத்தஞ் செய்த இராமபிரானுக்கு, இவை - (அரக்கரைப் போரிற்கொல்லுதலும் உன்னைமீட்டுக்கொண்டு போதலுமாகிய) இச்செய்கைகள், ஏலாஓ-(செய்தற்கு) இயலாதனவோ? (எ - று.)

இராமபிரான் அரக்கரைக்கொல்வதாக முனிவர்க்கு வாக்கு அளித்தமை, முன்னர்க் காட்டப்பட்டது. வீவாயென்பதுமுதல் நான்கு செய்யுளால் கூறியவகையாக இந்த அனுமான் கூறாவிடினும், எதிர்மறையால் உடன்பாட்டுப்பொருளைப் பெறவைத்தல் ஒத்திருத்தல் காண்க. பி-ம்:—[1] நன்றால், நன்றா. [2] ஏயாவோ. (649)

45. மாட்டா தார்சிறை வைத்தோயை
[1] மீட்டா மென்கில [2] மீள்வாமேல்
நாட்டார் நல்லவர் நன்னாலும்
கேட்டா ரிவ்வுரை கேட்பாரோ.

(இ - ள்.) 'மாட்டாதார்-(சொன்னபடி கேட்டு) இணங்கி வராத பகைவர்களால், சிறை வைத்தோயை-சிறையில் வைக்கப்பட்டுள்ள உன்னை, மீட்டாம்-மீட்டுக்கொண்டு வந்தோம்,' என்கிலம்-என்ற சிறப்பைப் பெறாமல், மீள்வாம் ஏல்-(நாங்கள்) திரும்பிப் போய்விடுவோமானால்,—நாட்டார் - நாட்டிலுள்ளவர்

களான, நல்லவர்-நல்லவர்களாயுள்ள சாதாரணசனங்களும், நல் நூல் கேட்டார்உம்-நல்ல சாஸ்திரங்களைக் கேட்டறிந்த பெரியோர் களும், இ உரை கேட்பார்ஓ-இந்தவார்த்தையைக் கேட்டு அங்கீ கரிப்பார்களோ? (எ - று.)—அங்கீகரியாமல் இகழ்வரென்றபடி.

வைத்தோயை-செயப்பாட்டு வினைப்பொருளது. 'இவ்வுரை'— பிராட்டியை மீட்கமாட்டாற்போனுரென்னுஞ் சொல். மூன்ருமடி -முற்றுமோனை. பி-ம்:—[1]மீட்டோம். [2]மீளாமே, மீளாமோ. (650)

46. பூண்டாள் கற்புடை யாள்பொய்யாள்
தீண்டா வஞ்சகர் தீண்டாமுன்
மாண்டா ளென்று மனந்தேறி
மீண்டால் வீரம் விளங்காதோ.

(இ-ள்.)'கற்பு உடையாள்-பதிவிரதாதருமத்தையுடையவளும், பூண்டாள்-(அவ்வொழுக்கத்தையே) ஆபரணமாகக் கொண்டவளு மாகிய மனைவி, பொய்யாள்-(அக்கற்பு நிலையினின்றும்) சிறிதும் தவ ருதவளாய், தீண்டா வஞ்சகர் தீண்டா முன்-தொடவுங்கூடாத [மகாபாவிகளான] வஞ்சனையையுடைய அரக்கர் (தன்னைத்) தீண்டுவதற்கு முன்னமே, மாண்டாள்-இறந்தாள்,' என்று-என்று கேட்டு, மனம் தேறி-மனந்தெளிந்து, மீண்டால்-(பகைவரை நாசஞ் செய்யாது ஊர்க்குத்) திரும்பிச் சென்ருல், வீரம்-(இராம பிரானது) வீரத்தனம், விளங்காதுஓ-விளங்கமாட்டாதோ?

நீ இறப்பினும் பகைதொலையாது மீளக்கூடாத இராமபிரான், நீ உயிருடனே கற்புநிலையிற் சிறிதுங்குறைபாடின்றியிருக்கையில் உன்னை மீட்கக் கருத்தின்றித் திரும்புதல், எங்ஙனம் அவனுக்குத் தகுதியாம்? ஆகையால், அப்பிரான் பகைதொலைத்து உன்னைச் சிறைமீட்டே செல்வனென்றவாறு. பூணுதலென்னும் வினைக்கு ஏற்ப, கற்பு, ஆபரணமாகக்கொள்ளப்பட்டது. மனந்தேறுதல் தனதுமனைவி கற்புநிலை தவறினுளில்லையெனத் தெரிந்ததனுல். 'விளங்காதோ' என்ற தொடர்-எதிர்மறையிலக்கணையாகிய பிற குறிப்பு வகையால், சிறிதும் விளங்காது என்ற பொருளது. (651)

47. [1]கெட்டே னீயுயிர் கேதத்தாத
விட்டா யென்றிடின் [2]வெல்லம்பால்
ஒட்டா ரோடுல [3]கோரேழும்
[4]சுட்டா லுந்[5]தொலை யாவன்றே.

(இ-ள்.) கெட்டேன்—! நீ—, உயிர்-பிராணனை, கேதத்தால்- மிக்க சோகத்தினுல், விட்டாய்-விட்டிட்டாய், என்றிடின்-என் ருல், வெல் அம்பால்-வெல்லக்கூடிய அம்புகளால், ஒட்டாரோடு- பகைவர்களுடனே, உலகு ஓர் ஏழ்உம்-ஏழுலகங்களையும், சுட் டால்உம்-எரித்தழித்தாலும், தொலையா அன்றே-(இராமபிரா னுக்குப் பழியும் பாவமும்) நீங்காதனவாமல்லவோ? (எ-று.)

இராமபிரான் உன்னைமீட்காது உயிர்விடும்படி உபேட்சித்தால், அது எவ்வகையாலும் என்றும் அழியாத பெரும்பழியை விளைக்குமென்பதாம். கெட்டேன்-இரக்கத்தாற் சொல்லுஞ் சொல். [4]சுட்டானும் என்பதற்கு-சுட்டாயினும் என்க. பி - ம்:—[1]கெட்டேநீ. [2]மேலம்பால், மேலன்பர், மேலென்பார், மெல்லம்பால். [3]ஈரேழும். [5]தொலையாது. (652)

48. முன்னே [1]கொல்பவன் மூவுலகும்
பொன்னே [2]யோங்கிய போர்வில்லான்
என்னே [3]நின்னிலை யீதென்றால்
பின்னே செம்மை பிடிப்பானோ.

(இ - ள்.) பொன்னே-இலக்குமியின் அமிசமானவளே! ஓங்கிய போர் வில்லான்-மிக்க போர்க்கு உரிய கோதண்டத்தையுடைய இராமபிரான், முன்னே -(உன்னை இராவணன் எடுத்து வருவதற்கு) முன்னமே, மூ உலகு உம்-மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள ராக்ஷசர்களையும், கொல்பவன்-கொல்லுங் கொள்கையையுடையவன்: (அப்படிப்பட்டவன்), நின்நிலை ஈது என்றால்-உனது நிலைமை இப்படிப்பட்டதென்று சொன்னால், பின்னே-பின்பு, செம்மை பிடிப்பான்ஓ-சாந்த குணத்தை மேற்கொள்வானோ? என்னே-(உனது பேச்சு) மிக்க வியப்பாயுள்ளது! (எ - று.)

இராமபிரான் இராக்கதவதஞ்செய்ய முன்னமே கருதியிருந்ததை, தண்டகாரணியத்து முனிவர்க்கு அபயமளித்துள்ளதனாலும் அறியலாம். முனிவர்க்குத் தீங்குசெய்ததற்காகவே அரக்கரைக் கொல்ல நினைத்துள்ளவன் தன்மாட்டுந் தீங்குசெய்த அவர்களை விட்டிடுவானோ என்பதாம். தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. உலகு-இடவாகுபெயர். பொன்-உவமவாகுபெயருமாம். என்னே-வியப்புக்குறி. ஓகாரம்-எதிர்மறை. பி - ம்:—[1]கொல்வான். [2]பொங்கிய. [3]இந்நிலை. (653)

49. கோளா ருயிர் கோளோடும்
மூளா வெஞ்சின [1]முற்றாகா
[2]மீளா வேலயல் வேறுண்டோ
மாளா தோபுவி வானோடும்.

(இ - ள்.) மூளா வெம் சினம் - (தக்ககாரணமில்லாமல்) உண்டாகாத (இராமபிரானது) கொடிய கோபம், கோள் ஆர் உயிர் கோளோடுஉம்-வலிமையையுடைய அரக்கர்களது உயிரைக் கொள்ளுதல் மாத்திரத்தோடும், முற்று ஆகா - தணியாவாம்: மீளா ஏல் - (அங்ஙனம்) தணிவுபெறா வாயின், அயல் வேறு உண்டுஓ - (அதற்கு இலக்காக) வேறு யாதாயினும் உள்ளதோ? புவிவானோடுஉம் மாளாதுஓ - இந்நிலவுலகம் மேலுலகத்துடனே அழியாதோ? (எ - று.)

இராமபிரானது கடுஞ்சினம் அரக்கர்களைமாத்திரமேயன்றி அனைத்துலகையும் அழிக்கவல்லது என்பதாம். கோள் - வலிமை.

இனி, கோளானுர் - (சீதாபிராட்டியை எடுத்துக்கொண்டு போய்த் தனக்கு) இடையூறுசெய்பவ ரெனினுமாம். உயிர்கோள் - வதம். அரக்கர் பலராதலால் கோபமும் இடம்நோக்கிப் பலவாதலால், 'சினமுற்ருகா', 'மீளாவேல்' எனப் பன்மையாகக் கூறினர். பி - ம்:—[1]முற்ருக. [2]மீளாமேல்வையின், மீளாவேல்வை, மீளா வேலவை. இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் "படுத்தான்" (51) என்றதன்பின் உள்ளது. (654)

50. தாழித் தண்கட [1]றம்மோடும்
ஏழுக் கேழுல கெல்லாமன்று
ஆழிக் கையவ னம்பம்மா
ஊழித் தீயென [2]வுண்ணுவோ.

(இ - ள்.) ஆழி கையவன் - மோதிரமணிந்த திருக்கையை யுடைய இராமபிரானது, அம்பு - பாணங்கள்,—தாழி தண் கடல் தம்மோடுஉம் - ஆழ்ந்திருத்தலையுடைய குளிர்ந்த கடல்களெல்லா வற்ருேடும், ஏழுக்கு ஏழ் உலகு எல்லாம் - ஏழுடன்கூடியஏழ் [பதினன்கு] லோகங்கள் முழுவதையும், அன்று - அந்நாளில் [உன் நிலைமையை யுணரும்பொழுது], ஊழி தீ என - பிரளய காலத்து அக்கினிபோல, உண்ணுஒ - அழிக்கமாட்டாவோ? (எ-று.) —அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்; இராமபிரானது அம்புகளின் தொழிலைப்பற்றி வியந்தவாறு. இனி, இதற்கு - தாயே என்று விளியாகவும் பொருள் கூறுவர்; கேட்பாயாக என்றுமாம்.

எல்லாவுலகங்களையும் நிச்சயமாய் அழிக்கு மென்றபடி. கடலி னிடையேயுள்ள வடவைத்தீ யுகாந்தகாலத்தில் அக்கடலினின்று வெளிப்பட்டு உலகங்களைச் சுட்டு அழிக்குமென்பது, நூற் கொள்கை. தாழி, இ - பகுதிப்பொருள் விகுதி; "உருளி மாமதி... வெருளி மாடங்கண்மேல்" என்னுஞ் சிந்தாமணியிற் போல. இனி, தாழ் இத் தண் கடல் என இகரத்தைச் சுட்டாகவும் எடுக்க லாம். ஆழி - ஆஜ்ஞாசக்கரமும், சக்கரரேகையுமாம். அம்பு உல கெல்லாம் உண்ணுவோ - உண்ணுததை உண்பதுபோலவும், உண்ணப்படாததை உண்ணப்படுவதுபோலவும், கூறிய மரபு வழுவமைதி. முதலிரண்டடிகள்-முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]தன் ஞேடும். [2]உண்ணுதோ. (655)

51. [1]படுத்தான் வானவர் பற்ருரைத்
[2]தடுத்தான் றீவினை தக்கோரை
[3]எடுத்தா னல்வினை யெந்நாளும்
[4]கொடுத்தா னென் [5]றிசை [6]கொள்ளாயோ.

(இ - ள்.) '(இராமபிரான்),—வானவர் பற்ருரை - தேவர்கட்குப் பகைவராகிய (இராவணுதி) ராக்ஷசர்களை, படுத்தான் - கொன்ருன்; தீவினை - (அவர்களுடைய) தீச் செயல்களையெல்லாம், தடுத்தான் - (இனி உண்டாகாதபடி) விலக்கினன்; தக்கோரை- (ஞான அநுட்டானங்களினுல்) மேன்மைபெற்ற முனிவர் முதலியோரை,

எடுத்தான் - காத்தான்; நல்வினை - புண்ணியத் தொழில்களை, எ நாளும் -எப்பொழுதும், கொடுத்தான்-(உலகத்தார் செய்யும்படி) கொடுத்தருளினன்', என்ற - என்று பலவகையாகக் கூறப்படு கின்ற, இசை - புகழை, கொள்ளாய்ஓ - (நிச்சயமாக அப்பிரான் பெறுவனென்று நீ) எண்ணமாட்டாயோ? (எ - று.)—எண்ண வேண்டும் என்பதாம்.

இச்செய்யுளில், அவதாரத்தின் காரியங்களான துஷ்ட நிக்கி ரகமும், சிஷ்டபரிபாலநமும், தர்மஸம்ஸ்தாபநமும் இனி இராம பிரான் செய்வது திண்ணமெனக் கூறியவாறு. இனி, இக்கவிக்கு வானவர் பற்றாரைப் படுத்தான், தக்கோர்க்குவருந் தீவினையைத் தடுத்தான், நல்வினையை எடுத்தான், எந்நாளும் இசை [புகழைக்] கொடுத்தான் என்று கொள்ளாயோ என்றும் பொருள்கொள்ள லாம். 'படுத்தான்' முதலிய இறந்த காலங்கள் - விரைவும் தெளி வும் பற்றியன. பற்றார் - மனம்பொருந்தாதவர். எடுத்தல் - காத்த லென்னும் பொருளதாதலை "எடுப்பின், கிளையுட்கழிந்தாரெடுக்க'. என்ற நான்மணிக்கடிகையிலுங் காண்க. பி - ம்:—[1]படுத்தாள். [2]தடுத்தாள். [3]எடுத்தாள். [4]கொடுத்தாள். [5]இவை. [6]கொள்வாரோ.

52. சின்னா ளிடர் [1]தீராதாய்
[2]இன்னா வைகலி னெல்லோரும்
நன்னாள் [3]காணுத னன்றன்றோ
உன்னால் நல்லற முண்டானால்.

(இ - ள்.) உன்னால் நல் அறம் உண்டானால் -உன்னாலே நல்ல தருமம் நிலைபெறுவதாயிருந்தால்,—நீ—, சில் நாள் - சிலநாள்கள், இடர் தீராதாய் - துன்பம் நீங்கப்பெறாதவளாய், இன்னா- அத்துன் பத்துடனே, வைகலின் - தங்கியிருத்தலினாலே, எல்லோரும் - (உலகத்தவர்) யாவரையும், நல் நாள் - (தமக்கு) நல்லகாலத்தை, காணுதல் - காணச்செய்தல், நன்று அன்றோ - (உனக்கு) நல்ல தன்றோ? (எ - று.)—நல்லதேயாம் என்றபடி.

அரக்கனாற் கவரப்பட்ட நீ இங்கே சிலகாலம் துன்பமநுபவிப் பதனாலேயே இராமபிரான் விரைவில்வந்து அரக்கரையெல்லாம் அழித்துத் தருமத்தை நிலைநிறுத்தி உலகங்களைக் காத்தருள்வன்; ஆகையால், நீ சிலநாள் துன்பமனுபவித்தலே உன்னுடைய கருணை யைக் காட்டுவதாகிச் சிஷ்டபரிபாலனத்துக்கும் துஷ்ட நிக்கிரகத் துக்கும் அறத்தை நிலைநாட்டற்கும் காரணமான புண்ணியச் செயலாம். ஆகவே, இச்செயலைச் செய்வாயென்று வேண்டிய வாறு. "பிராட்டி முற்பட்டப்பிரிந்தது தன்னுடைய க்ருபையை வெளியிடுகைக்காக" என்ற ஸ்ரீவசனபூஷண வாக்கியம் இங்குக் கருதத்தக்கது. காணுதல்-பிறவினைப் பொருளில் வந்த தன்வினை. பி - ம்:—[1]தீராதால். [2]இன்னாள். [3]நண்ணுதல், காணுக. (657)

53. புளிக்குங் கண்டகர் புண்ணீருள்
குளிக்கும் பேய்குடை யுந்தோறும்

ஒளிக்குந் தேவ ருவந்துள்ளம்
களிக்குந் நல்வினை காணுயோ.

(இ - ள்.) புளிக்கும்-(யாவரும்) வெறுக்கத்தக்க, கண்டகர் - முள்ளுப்போலக்கொடிய அரக்கர்களது, புண் நீருள்-இரத்த வெள்ளத்தில், குளிக்கும்-முழுகுகிற, பேய்-பேய்கள், குடையும் தோறஉம் - துளையுந்தோறும்,—ஒளிக்கும் தேவர் - (இராவண னிடத்துப் பயத்தால் தாம் இருக்கிற இடமும் தெரியாமல்)மறைந் திருந்த தேவர்கள், (அச்சமொழிந்து வெளியில்வந்து அதனைக் கண்டு), உள்ளம் உவந்து - மனம் திருத்தியடைந்து, களிக்கும் - மகிழ்வடைகிற, நல்வினை - நல்ல செய்கையை, காணுய்ஓ - (நீ) காணமாட்டாயோ? (எ - று.)—ஓ - எதிர்மறை. விரைவிற் காண்பா யென்பதாம்.

புளிக்கும் என்பதைக் கண்டகர்க்கும், புண்ணீருக்கும் அடை மொழியாக்கொள்ளலாம். புண்ணீர் - விரணத்திலிருந்து வழியும் நீர். (658)

வேறு.

54\. ஊழியி னிறுதியி னுருமெ றிந்தெனக்
[1]கேழ்கிளர் சுடுகணை கிழித்த புண்பொழி
[2]தாழிருங் குருதியிற் றரங்க [3]வேலைகள்
ஏழு [4]மொன் ருகநின் றிரைப்பக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) ஊழியின் இறுதியின் உரும் எறிந்து என-யுகாந்த காலத்தில் இடிவிழுந்தாற்போல, கேழ் கிளர் சுடு கணை கிழித்த - ஒளிவிளங்குகிற (பகைவர்களை) அழிக்கும் (இராமபிரானது) அம்புகள் தைத்துப் பிளந்ததனுலுண்டான, புண் - விரணத்தி னின்று, பொழி - சொரிகிற, தாழ் இருங் குருதியின் - ஆழமான மிக்க இரத்தப்பெருக்கினுல், தரங்கம் வேலைகள் ஏழ்உம் ஒன்று ஆக நின்று - அலைகளையுடைய ஏழுகடல்களும் ஒருசேரக் கூடி நின்று, இரைப்ப - பேரொலி செய்வதை, காண்டி - (நீ விரைவிற்) பார்ப்பாய்; (எ - று.)—ஆல் - அசை.

இச்செய்யுளில், வருங்காலத்து நிகழ்வதனை நேரிற்காண்பது போலக் கூறியுள்ளது, நிகழ்வினவிற்சியணி; வடநூலார் பாவிக மென்பர். 65-ஆஞ் செய்யுள்வரையிலும் இது காண்க. இச் செய்யு ளில் பின்னிரண்டடி - உயர்வுநவிற்சியணி. இடியெறிதல் - கணை கிழித்தற்கு உவமை. தாழ் - இழிவான என்றுமாம். பி - ம்:— [1]கேள். [2]தாழிய. [3]வார்கடல். [4]ஒன்ருகி. (659)

55\. [1]சூலிரும் பெருவயி றலைத்துச் சோர்வுறும்
ஆலியங் கண்ணிய ரறுத்து நீத்தன
வாலியுங் கடப்பரு வனப்ப வானுயர்
தாலியம் பெருமலை துயங்கக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) சூல் இரு பெரு வயிறு அலைத்து - கர்ப்பத்தையுடைய (தமது) மிகப்பெரிய வயிற்றைப் பிசைந்துகொண்டு, சோர்வு உறும் - தளர்ச்சியடைகிற, ஆலி அம் கண்ணியர் - நீர்த்துளியைக்கொண்ட அழகிய கண்களையுடைய அரக்கியர், அறுத்து நீத்தன - அறுத்துப் போகட்டனவான, தாலி - தாலிகளாலாகிய, அம் - அழகிய, வான் உயர் பெருமலை - ஆகாயத்தையளாவி உயர்ந்த பெரியமலைகள், வாலி உம் கடப்பு அரு வனப்ப - வாலியினாலும் தாண்டுவதற்கு அரிய வளர்ச்சியினை யுடையனவாய், தயங்க - விளங்குவதை, காண்டி—; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

மிக்க துயர்க் காலத்தில் வயிற்றைப் பிசைவது, இயல்பு. அரக்கியர் தாலி மலைபோலக்குவியு மென்று, இராமபிரான் கணைகளால் இறந்துபடும் அரக்கரின் மிகுதியை உயர்வுநவிற்சியால் விளக்கியவாறு. வாலியும், உம் - உயர்வுசிறப்பு. பி - ம்:—[1]சூலியம். சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் அடுத்த செய்யுளுக்குப்பின் உள்ளது. இப்பாடலுக்குப்பின் "தாக்கிகல்" (60) என்ற செய்யுள் சிலபிரதிகளில். (660)

56. விண்ணினீ ளியநெடுங் கழுதும் வெஞ்சிறை
எண்ணினீ ளியபெரும் பறவை யீட்டமும்
புண்ணினீர்ப் புணரியிற் படிந்து பூவையர்
கண்ணினீ [1]ராற்றினிற் குளிப்பக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) விண்ணின் நீளிய நெடுங் கழுதுஉம் - ஆகாயத்திலும் உயர்ந்தவையாகிய நீண்ட பேய்களும், எண்ணின் நீளிய - தொகையில் அதிகப்பட்டனவாகிய, வெம் சிறை - கொடிய இறகுகளையுடைய, பெரும் பறவை ஈட்டம்உம் - (கழுகுமுதலிய) பெரிய பறவைகளின் கூட்டமும், புண்ணின்நீர் புணரியில் படிந்து - (ராக்ஷசர்களுடைய) இரத்தவெள்ளமாகிய கடலில்முழுகி, பூவையர் கண்ணின் நீர் ஆற்றினில் குளிப்ப - அரக்கியரது கண்ணீர்ப் பெருக்காகிய நதியில் நீராடுவதை, காண்டி—; (எ - று.)

கடலில் நீராடியவர், அவ்வுவர்ப்பும் மணலும் உடம்பினின்றும் ஒழியும்பொருட்டு, உடனே நல்லநீரில் முழுகுதல் இயல்பு; உருவகவணி. உயர்வுநவிற்சியணியும் சேர்ந்துள்ளது. பூவையர் - மகளிரென்னும் மாத்திரையாய் நின்றது, அரக்கியரைக் குறித்தலால். பி - ம்:—[1]ஆற்றிடைக். (661)

57. கரம்பயின் முரசினங் கறங்கக் கைத்தொடர்
[1]நரம்பினு மிமிழிசை நவில நாடகம்
அரம்பைய ராடிய வரங்கி [2]னுண்டொழிற்
குரங்குகண் முறைமுறை குனிப்பக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) கரம் பயில் முரசு இனம் கறங்க - கைகளினால் அடிக்கப்படுகிற மிருதங்கங்களின் வகைகள் ஒலிக்கவும், கை தொடர் நரம்பின் உம் இமிழ் இசை நவில - கையினால் தடவி வாசிக்கப்

படுகிற யாழ்நரம்பின் ஒலியினும் இனியதாகிய பாட்டிசை பொருந்தவும், அரம்பையர் நாடகம் ஆடிய-ரம்பை முதலிய தேவமாதர்கள் நர்த்தனஞ்செய்த, அரங்கின்- (இலங்கைநகரில்) நாடகசாலைகளில், (அத்தன்மை மாறி), ஆண்தொழில் குரங்குகள் முறை முறை குனிப்ப - பராக்கிரமத்தையுடைய வாநரங்கள் வரிசையாக நின்று (போர்வென்ற மகிழ்ச்சியாற்) கூத்தாடுவதை, காண்டி—; (எ-று.)

இராவணனிடத்து உள்ள அச்சத்தால், தேவமாதர்கள் அவனது சபையில் ஆடுவர்: நடனசாலைகள் அத்தன்மைமாறிக் குரங்குகள் கூத்தாடப்பெறுமென்க: இச்செய்யுள்-**முறையிற்படர்ச்சியணி**யாம்; இதன் இலக்கணம், ஒன்றின் தன்மை மாறி வேறொரு தன்மையடைவதாகக் கூறுவது. நரம்பினும் இமிழ்இசை நவில - யாழ்நரம்புகளினின்றும் ஒலிக்கின்ற கீதம் பயில எனினுமாம். நரம்பு - ஒலிக்கு ஆகுபெயர். உம் - உயர்வுசிறப்பு. பி-ம்:—[1]நரம்புகளிமிழிசை. [2]ஆடெழில். (662)

58. **புரையுறு புன்றொழி லரக்கர் புண்பொழி**
திரையுறு குருதியா றீர்ப்பச் செல்வன
வரை[1]யுறு பிணப்பெரும் [2]பிறக்க மண்டின
கரையுறு நெடுங்கட றூர்ப்பக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) புரை உறு - குற்றம்மிகுந்த, புல் தொழில் - இழிதொழில்களையுடைய, அரக்கர் - ராக்ஷசர்களது, புண் - புண்களினின்று, பொழி - வழிகிற, குருதி - இரத்தமாகிய, திரைஉறு ஆறு - அலைகள் பொருந்திய நதி, ஈர்ப்ப - இழுப்பதனால், செல்வன - செல்பவையான, வரை உறு பிணம் பெரு பிறக்கம் - மலைகளையொத்த பிணங்களின் பெரிய உருவம், மண்டின - நெருங்கியவையாய், கரை உறு நெடுங் கடல்- கரையை மோதுகிற பெரிய கடலை, தூர்ப்ப - நிரப்புவதை, காண்டி—; (எ - று.)

இரண்டாமடி - **உருவகவணி**. பின்னிரண்டடிகள் உவமையணியை அங்கமாகக்கொண்டு வந்த **உயர்வுநவிற்சியணி**. இவ்விரண்டணியும் பேதப்பட வந்தது, **சேர்வையணி**யாம். பெரும்பிறக்கம்- பெருங்குவியலுமாம். பி-ம்:—[1]அறு. [2]பிறங்கல், பற்றை.

59. **வினையுடை யரக்கரா மிருந்தை வெந்துகச்**
சனகியென் றொருதழ னடுவட் டங்கலால்
[1]அனகன்கை யம்பெனு [2]மளவி லூதையால்
கனக[3] நீ டிலங்கைநின் றுருகக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) வினை உடை அரக்கர் ஆம் இருந்தை - தீவினையையுடைய அரக்கர்களாகிய கரிகள், வெந்து உக-வெந்து சிந்தும்படி, சனகி என்ற ஒரு தழல் நடுவண் தங்கலால் - சீதையென்ற ஓர் அக்கினி நடுவில் தங்குதலினாலே, அனகன் கை அம்பு எனும் அளவு இல் ஊதையால் - குற்றமற்ற இராமபிரானது கையினால் விடப்படுகிற அம்பாகிய அளவில்லாத [மிக்க] பெருங்காற்றினால், நீடு

இலங்கை கனகம் - பெரிய இலங்காபுரியாகிற பொன், நின்று உருக - நிலைபட்டு உருகுவதை, காண்டி—; (எ - று.)

இலங்கை இராமபிரானது அம்புகளால் அரக்கர்களோடு விரைவில் அழியுமென்பதாம். கருநிறமுடைமையால் அரக்கரைக் கரியாகவும், சிவந்த ஒளியாலும் தூய்மையினாலும் தன் கற்பு நிலையாற் கொடியவரை யெரித்தழிக்குந் தன்மையாலும் ஜாநகியைத் தழலாகவும், விரைந்துவருந்தன்மையாலும் சீதையின் கற்பாகிய தழலுக்கு மேன்மையை விளைத்தலாலும் இராமபிரானது அம்பைக் காற்றாகவும், பொன்மயமானதாதலால் இலங்கையைப் பொன்னாகவும் உருவகப்படுத்தினார்; முற்றுருவகவணி. காற்றினால் நெருப்பு வளர்தல், இயல்பு. வினை - கொடுந்தொழிலுமாம். இருந்தை-கரி. 'சனகி யென்றொருதழல்' என்ற விதப்பு, உலகத்து நெருப்புச் சுடுவது தன்னைத் தொட்டவரையே: இந்நெருப்புத் தன்னைத்தொட முயல்வாரையுஞ் சுட்டெரிக்கு மென்பதைக் காட்டிற்று. பி-ம்:—[1]அனகனல். [2]அனிலவூதையால், அமோகவூதையாய்க். [3]நீள். (664)

60. [1]தாக்கிக லிராவணன் [2]றலையிற் றவின
பாக்கிய மனையநின் பழிப்பின் மேனியை
நோக்கிய கண்களை நுதிகொண் மூக்கினால்
காக்கைகள் கவர்ந்துகொண் டுண்ணக் காண்டியால்.

(இ-ள்.)—காக்கைகள்—, தாக்கு இகல் இராவணன்-(யாவரையும்) மோதுகின்ற வலிமையையுடைய இராவணன், (இராமனம்புகளால் இறந்து கீழ்விழுந்தபொழுது அவனுடைய), தலையில் - தலைகளிலே, தாவின - தாவியனவாய், பாக்கியம் அனைய நின் பழிப்பு இல் மேனியை-(நல்லோர்கள்செய்த) நல்வினைப்பயன் போன்ற உனது குற்றமற்ற திருமேனியை, நோக்கிய-பார்த்த, கண்களை - (இருபது) கண்களையும், நுதி கொள் மூக்கினால் கவர்ந்து கொண்டு-கூர்மையைக்கொண்டுள்ள (தமது) மூக்குகளாற் பறித்துக்கொண்டு, உண்ண-உண்பதை, காண்டி—; (எ-று.)

கீழ் "என்னாக்கையைக், கண்ட பேரரக்கன் விழி காகங்கள், உண்ட போதன்றி யானுளெனாவெனோ" என்று சீதை கூறியதற்கு ஏற்ப, அநுமான் அங்ஙனமேயாகுமென இதனால் உறுதி கூறினனென்க. சீதை, சிறையிருந்து துஷ்டநிக்கிரகம் நடத்தற்குத் தான் காரணமாகுதலால், 'பாக்கியமனையநின்' என்றான். பி - ம்:—[1]தாக்கலில். [2]தலையிற்றாவின, தலையிற்றாங்கின. (665)

61. மேலுற விராவணற் [1]கழிந்து வெள்கிய
[2]நீலுறு திசைக்கரி திரிந்து நிற்பன
[3]ஆலமொத் தவன்றலை யணைத்து மவ்வயின்
[4]காலுறக் கணைதடிந் திடுவ காண்டியால்.

(இ - ள்.) நீல் உறு திசை கரி-நீலநிறம்பொருந்திய திக்கஜங்கள்,—மேல்-முற்காலத்திலே, உற-மிகுதியாக, இராவணற்கு -

அந்த இராவணனுக்கு, அழிந்து-தோற்று, வெள்கிய-வெட்கமுற்றவை, திரிந்து நிற்பன-முகத்தைத் திருப்பி வைத்துக்கொண்டிருப்பனவாயின: ஆலம் ஒத்தவன்-நஞ்சையொத்தவனுகிய [கருநிறத்தையும் கொடுமையையுங்கொண்ட] இராவணனுடைய, தலை அனைத்தும் - தலைகளெல்லாம், அவ்வயின்-அந்தப் போர்க்களத்திடைத்து, கணை தடிந்திடுவ-(இராமபாணங்களால்) அறுப்புண்டனவாய், கால் உற-(அந்தத் திசையானைகளின்) பாதங்களிற் பொருந்தாநிற்க, காண்டி—; (எ - று.)

இராவணனோடு எதிர்த்துப்பொருது அவன்வலிமைக்கு முன் நிற்கமாட்டாமல் தோற்றோடிப் புறங்கொடுத்த திக்கஜங்கள் தம் கால்களாலிடறுமாறு அவ்விராவணன் தலைகள் சிதறிவிழும்படி இராமபிரானதுஅம்புகள் விரைவிலேயே அழித்துத் தள்ளுமென்பதாம். ஐராவதம் வெண்ணிறத்ததாயினும், பெரும்பான்மையன கரியனவாதலால், நீலுறுதிசைக்கரி என்றது. பி-ம்:—[1] அஞ்சி வெள்கின. [2]நாலிருதிசைக்கரி நடுக்கம் நீங்கிட. [3]வாலுறவனைய வன்றலையைவவ்வலிற், மாலுற......, வாலுற...யவ்வவை,—அவ்வழி. [4]காலுற்...கடிந்திடுவகாண்டியால். (666)

62. நீர்த்தெழு [1]கணைமழை [2]வழங்க நீலவான்
வேர்த்ததென் றிடையிடை [3]வீசுந் தூசுபோல்
போர்த்தெழு பொலங்கொடி யிலங்கைப் [4]பூழியோடு
ஆர்த்[5]தெழு கழுதிரைத் தாடக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) 'நீலம்வான்-நீல நிறத்தையுடைய ஆகாயம், வேர்த்தது-வேர்வையடைந்தது, என்று-என்றெண்ணி, (அவ்வேர்வையைப் போக்குவதற்கும்), இடை இடை வீசும்-அங்கங்கே விசிறுகின்ற, தூசுபோல்-வஸ்திரங்கள்போல, போர்த்து எழு-நிறைந்து தோன்றுகிற, பொலம்கொடி-அழகிய கொடிச்சீலைகளை யுடைய, இலங்கை-லங்காநகரில், நீர்த்து எழு-நீரின் தன்மைகொண்டு உண்டாகிற, கணைமழை-அம்பு மழையை, வழங்க-(இராமபிரான்) பிரயோகிப்பதனல்,—(தமக்கு மிக்க இரை கிடைக்குமென்று அகமகிழ்ந்து), ஆர்த்து எழு-ஆரவாரித்து எழுகிற, கழுது-பேய்கள், பூழியோடு-புழுதிகளுடனே [பூமியினின்று தூளிகள்மேலேகிளம்ப], இரைத்து ஆட-கொக்கரித்துக்கூத்தாடுவதை, காண்டி—; (எ-று.)

இயல்பாக வானத்திற் கொடிகளாடுவதனை, மேகம் நீர்த்துளி பொழிவதுபோல இராமபிரான் கணைவழங்கவே நீலவான்வேர்த்ததாகக் கருதி இலங்கைநகர் ஆகாயத்துக்கு உண்டான அவ்வேர்வையைப் போக்குவதற்காக விசிறுவனவாகக் கூறினர்: **மயக்கவணியை** அங்கமாகக் கொண்டுவந்த **பயன்தற்குறிப்பேற்றவணி.** உடல் வேர்த்தல், அச்சக்குறி. வேர்வையுண்டானல் வஸ்திரத்தினல் விசிறுதல், இயல்பு. இலங்கையிலே அரக்கரின் பிணம் இராமபிரான் கணைமழைகளாற்குவிய, அவற்றைத் தின்னுமாறு பேய்கள் புழுதிகிளம்பக் கொக்கரித்துக்கொண்டு கூத்தாடு

மென்பதாம். கணை-சாதியொருமை. பி-ம்—[1]கல், கனம். [2]வழங்கு. [3]விசுப்பு வீசிப்போய்ப், விசும்புவீசலின். [4]ஊழியோடு. [5]எழுந் திரைத்து நின்று, எழுகழுகிரைத்து. (667)

63. [1]நீனிற வரக்கர்தங் குருதி நீத்தநீர்
[2]வேலைமிக் காற்றொடு மீள வேலைசூழ்
ஞால[3]முற் றுறுகடை [4]யுகத்து நச்சருக்
காலனும் வெறுத்துயிர் காலக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) நீல் நிறம்-கருநிறத்தையுடைய, அரக்கர்தம்-இராக்கதர்களுடைய, குருதி நீத்தம்-இரத்தவெள்ளத்தால், நீர் வேலை-(உப்பு) நீர்க்கடல், மிக்கு-நிரம்பி, ஆற்றொடு-அவ்விரத்த நதிகளின்வழியே, மீள-(ஊர்க்குள்) திரும்புவதையும்,—வேலை சூழ்-கடல்களாற் சூழப்பட்ட, ஞாலம்-உலகம், முற்றுறு-முடிந்து போகிற, கடையுகத்துஉம்-யுகாந்தகாலத்திலும், நச்சு அறு-(உயிர்களைத்தின்பதில்) விருப்பம் நீங்காத, காலன்உம்-யமனும், வெறுத்து-(எத்தனையுயிர்களைக் கொன்றுதின்பதென்று) வெறுப் படைந்து நின்று, உயிர் கால-(தான் முன்தின்ற) உயிர்களைக்கக்கி வெளிப்படுத்துவதையும், காண்டி—; (எ - று.)

இச்செய்யுள், இறந்துபடும் அரக்கர்களின் மிகுதியை விளக்க வந்த தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. அளவுக்கு விஞ்சி மிகுதி யாக உணவைக் கொண்டால் கொண்ட உணவு வெளிப்படுதல், இயல்பு. உயிரை யமன் தின்பதாகக் கூறுதல் கவிமரபு. உயிர்= உயிர்ப்பு: பெருமூச்சு என்பாரும் உளர். ஆறு-வழியும், நதியும்: இரட்டுறமொழிதல். பி - ம்:—[1]நீனிறத்து. [2]வேலையிற் காற்றொடு மீள, வேலையின்மும்மடியிரைத்து. [3]முற்றுறுங். [4]நணுக. (668)

64. [1]அணங்கன மகளிரொ டரக்க ராடுறும்
மணங்கிளர் கற்பகச் சோலை வாவிவாய்ப்
பிணங்குறு வான்முறை [2]பிடித்து [3]மாலைய
[4]கணங்கொடு [5]குரக்கினங் குளிப்பக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) அரக்கர்—, அணங்கு அன மகளிரொடு-தெய்வப் பெண்போன்ற [அழகிய] மகளிருடனே, ஆடுறும்-புனல்விளை யாட்டைச் செய்தற்கு இடமான, மணம் கிளர் கற்பகம் சோலை வாவிவாய்-வாசனைமிகுந்த கற்பகவிருட்சத்தையுடைய சோலையி லுள்ள குளங்களில்,—குரங்கு இனம்-குரங்குக் கூட்டங்கள், பிணங்குறு வால்-சிறிதுவளைந்த வால்களை, முறை பிடித்து-முறைமைய [ஒன்றன்வாலை மற்றொன்றாகப்] பிடித்துக்கொண்டு, மாலைய கணம் கொடு-ஒழுங்காகியகூட்டமாக, குளிப்ப-நீராடு வதை, காண்டி—; (எ - று.)

இது, 57-ஆம் பாடல்போன்று முறையிற்படர்ச்சியணி கொண் டது. அரக்கர் தமது மனைவியரோடு புனல்விளையாடல் நிகழ்த்தும் வாவி, குரங்குக்கூட்டங்கள் குளிக்கும் வாவியாக மாறுவதைக் காண்பாயென்கிறான் அநுமான். இராவணன் தனது சேனையோடு

வானுலகத்துக்குச் சென்று தேவர்களோடு பொருது இந்திரனை வென்றபொழுது அங்குள்ள கற்பகவிருட்சம் இலங்கையிற் கொணர்ந்து வைக்கப்பட்டதனால், 'அரக்கராடுறு கற்பகச்சோலை வாவி' எனப்பட்டது. குரங்குகள் ஒன்றையொன்று வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு குளித்தல், நீரிலிறங்குவதிலுள்ள அச்சத்தாலென்க. பி - ம்:—[1]அணங்கிள. [2]பிணித்த, பிடித்த. [3]மாலையை, மாலைகள். [4]கணங்கிளர். [5]கழுகினங்குளிக்க, பேய்வருங்களிப்பு. ()

65. செப்புற லென்பல தெய்வ வாளிகள்
இப்புறத் தரக்கரை முருக்கி யேகின
முப்புறத் துலகையு [1]முடிக்க [2]மூட்டலால்
அப்புறத் தரக்கரு மவியக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) பல செப்புறல் என்-(இனி நடக்குஞ் செய்கையைப் பற்றிப்) பலவாகச் சொல்லவேண்டுவது என்ன? தெய்வ(ம்) வாளிகள்- தெய்வத்தன்மையையுடைய அஸ்திரங்கள்,—இபுறத்து அரக்கரை முருக்கி - இவ்விலங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று, ஏகின-அப்பாற்சென்றவையாய், முப்புறத்து உலகைஉம் முடிக்க - மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள அரக்கர்களையெல்லாமுங்கொல்லும்படி, மூட்டலால் - (இராமபிரான்) செலுத்தலினால்,— அபுறத்து அரக்கர்உம் அவிய - மற்றைய இடங்களிலுள்ள அரக்கர்களுமுட்பட அழிவதை, காண்டி—; (எ - று.)

வாளிகளை மூட்டலால் அவியக் காண்டியென இயையும். தெய்வவாளிகள்- பிரமன் முதலியோரைத் தெய்வமாகக் கொண்ட அம்புகள்; தெய்வத்தன்மையையுடைய பாணங்களுமாம்: அவற்றிற்குத் தெய்வத் தன்மை - இலக்கைத் தவறாது அழித்தல். பி-ம்:—[1] முருக்கி, முடுக்க. [2]ஊட்டலால். (670)

66. ஈண்டொரு [1]திங்களிங் கிடரின் [2]வைகுதல்
[3]வேண்டுவ தன்றி[4]யான் விரைவின் வீரனைக்
காண்டலே [5]குறைபினுங் காலம் வேண்டுமோ
ஆண்டகை யினியொரு பொழுது மாற்றுமோ.

(இ - ள்.) ஈண்டு - இவ்விலங்கையில், இங்கு - இச்சிறையில், ஒரு திங்கள்-(இன்னும்) ஒருமாதகாலம்முடிய, இடரின் வைகுதல்-(இப்பொழுது படுகின்ற இப்படிப்பட்ட) துன்பத்தில் (நீர்) தங்குதல், வேண்டுவது அன்று - வேண்டுவதில்லை; யான்—, விரைவின்—, வீரனை - இராமபிரானை, காண்டலே - பார்ப்பதுவே, குறை - குறைவாம் [வேண்டுவதாம்]; பின்உம் - (பார்த்த) பின்பும்,காலம் வேண்டுமோ - (அப்பிரான் மீட்க வருவதற்குத் தவணையான) காலவளவும் வேண்டுமோ? [வேண்டியதில்லை]; ஆண்தகை - ஆண்மைத்தகுதியுடைய இராமபிரான், இனி- (நான் கண்டு செய்தி சொன்ன) பின்பு, ஒரு பொழுதும்- ஒருகணமாயினும், ஆற்றுமோ - (உன்னைச் சிறைமீட்கப் புறப்படத்) தாமதித்திருப்பனோ? (எ-று.)

"இன்னு மீண்டொரு திங்க ளிருப்பல் யான்" என ஒருமாத காலம் இத்துயரத்தைப் பொறுத்துச் சிறையிருப்பே னென்று நீ கூறியவாறு அத்துணைக்காலத்தவணையும் வேண்டுவதில்லை; நான் இங்கிருந்துசென்று அப்பிரானைக் கண்டவுடனே உன்னைச் சிறை மீட்க அவ்விராமபிரான் இவ்விடம் வந்து சேர்வான்; நான் வழி கடந்து மீண்டுவருவதற்குச் செல்லும் சிலதினங்கள் மாத்திரமே நீ பொறுத்திருக்க வேண்டுமென்பதாம். பொழுது - இங்கே மிகச் சிறிய காலமாகிய நொடியின்மேல் நின்றது. பி - ம்:—[1]திங்கணீ, திங்களிவ். [2]வைகவும். [3]வேண்டுதலின்று. [4]நான். [5]குறைவுபின். ()

67\. ஆவியுண் [1]டென்னுமீ துண்[2]டுன் னாருயிர்ச்
சேவகன் [3]றிருவுருத் தீண்டத் [4]தீய்ந்திலாப்
பூ[5]வில்லை தளி[5]ரில்லை பொரிந்து வெந்திலாக்
[6]காவில்லை கொடி [5]யில்லை நெடிய கானெலாம்.

(இ - ள்.) ஆவி உண்டு என்னும் ஈது உண்டு - (இராமபிரானுக்கு) உயிர் உள்ளது என்கிற இந்தச் சொல்மாத்திரந்தான் உண்டு; நெடிய கான்எலாம் - (அப்பிரான் செல்லுகின்ற இடை வழியிலுள்ள) பெரிய காடுகள் முழுவதும், உன் ஆர் உயிர் சேவகன் திரு உரு தீண்ட - உனது அரிய உயிர்போன்ற மகாவீர னாகிய இராமபிரானது அழகிய திருமேனி மேற்படுவதனால், தீய்ந்து இலா - தீந்துபோத லில்லையான, பூ-பூக்கள், இலை-இல்லை: தளிர் - துளிர்கள், இலை—; பொரிந்து வெந்திலா - பொரிப் பொரி யாய் வெந்துபோகாத, கா - சோலைகள், இலை—; கொடி - கொடி களும், இலை—; (எ - று.)

உன்னைப்பிரிந்த விரகவேதனையால் இராமபிரானுக்கு உண் டான தாபத்தினால் அவன்செல்லுங் காடுகளிலுள்ள பூ தளிர் மரம் கொடி முதலியனவெல்லாம் வெந்து தீய்ந்து கரிந்துபோகின் றன வென்பதாம். உனது பிரிவினால் இவ்வளவு தாபத்தை யடைந் தவன் உன்னைச் சிறிதும் உபேட்சியானென்பது, கருத்து. 'ஆவி யுண்டென்னுமீதுண்டு' என்றதனால், பிரிவுத்துயரால் அப்பிரா னுக்கு உண்டாயுள்ள மூர்ச்சையைக் குறிப்பித்தவாறும். பி - ம்:— [1]எனினும். [2]என். [3]திருவடி. [4]தீதிலா. [5]இல. [6]காயிலை. (672)

68\. சோகம்வந் துறுவது தெளிவு தோய்ந்தன்றோ
மேகம்வந் திடித்து[1]வந் துருமு வீழ்கினும்
ஆகமும் புயங்களு மழுந்த வைந்தலை
நாகம்வந் தடர்ப்பினு முணர்வு [2]நாறுமோ.

(இ - ள்.) சோகம் வந்து உறுவது - மனத்துன்பம் வந்து பொருந்துவது, தெளிவு தோய்ந்து அன்றோ-ஞாபகம் பொருந்தி யிருந்தாலல்லவோ? மேகம் வந்து உருமு இடித்து வந்து வீழ்கின் உம் - மேகங்கள் (ஆகாயத்தினின்று கிளம்பி) வந்து இடியிடித்துக் கொண்டே மேலேவந்து விழுவதாயிருந்தாலும், ஐந்தலை நாகம் ஆகம்உம் புயங்கள்உம் அழுந்த அடர்ப்பின்உம் - ஐந்து தலைகளை

யுடைய பாம்பு (சீறி) வந்து (தம்முடைய) மார்பிலும் தோள்களிலும் (பற்கள்) பதியும்படி நன்ருகக் கடித்து வருத்துவதாயிருந்தாலும், உணர்வு நாறும்ஓ - (இராமபிரானுக்குப்) பிரஜ்ஞை தோன்றுமோ? [தோன்றுவதில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

ஞாபகம் உள்ளபொழுது உண்டாகிற துயரத்திற்கே சோகமென்று பெயராம்: இராமபிரானுக்கோ, இடியிடித்தாலும் பாம்பு தீண்டினுலும்கூட உணர்வு உண்டாவதில்லையேயென்று கீழ்க்கவியிற்கூறிய இராமபிரானது மூர்ச்சாவஸ்தையை இக்கவியால் விவரித்துக் கூறுகிருன்; இதனுல், இராமபிரான் உன்னைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள வருத்தம் நீர் அவர்க்காகப்படுகிற வருத்தத்தினும் மிக்கதென்றவாரும். "ந ஸரீஸ்ருபாங்- ராகவோபநயேத் காத்ராத், த்வத்கதே நாந்தராத்மநா" என்ருர் ஸ்ரீவான்மீகியும். 'ஐந்தலை நாகம்' என்ருர், கடித்து வருத்தும்போதுள்ள கொடுமையின் மிகுதியைவிளக்க. பி - ம்:—[1]உருமேறு. [2]நண்ணுமோ. (673)

69\. மத்துறு தயிரென வந்து சென்றிடை
தத்துறு முயிரொடு புலன்க [1]டள்ளுறும்
[2]பித்துநின் பிரிவினிற் [3]பிறந்த வேதனை
எத்தனை [4]யுளவவை யெண்ணு மீட்டவோ.

(இ - ள்.) மத்து உறு தயிர் என - மத்தினுற் கடையப்படுகிற தயிர்போல, வந்து-(உடம்பினுள்ளே)வந்தும்,சென்று-(வெளியிற்) போயும், இடை - நடுவே, தத்துறும் - தடுமாறுகிற, உயிரொடு - உயிரும், புலன்கள்-ஐம்புலன்களும், தள்ளுறும் - சோர்வடைதலினுலாகிய, பித்து - பைத்தியமும்,—நின் பிரிவினில் பிறந்த வேதனை-உன்னைவிட்டுப் பிரிந்ததனுலாகிய மற்றைத் துன்பங்களும், எ தனை உள - எவ்வளவு உள்ளனவோ, அவை - அவைகளெல்லாம், எண்ணும் ஈட்டஓ - எண்ணிச் சொல்லுந் தன்மையை யுடையனவோ? (எ - று.)

உனது பிரிவினுல் இராமபிரானுக்கு அளவிடற்கரியதுன்பங்கள் உண்டாயுள்ளன என்றவாரும். மத்துறுதயிர் -கலக்கத்திற்கு உவமை. பி - ம்:—[1]தம்மொடும். [2]பித்தநின், பித்தனின். [3]பிறந்திருப்பதங்கு, பிறந்திறந்தன. [4]அளவையென்றெண்ணற்பாலதோ.

70\. இந்நிலை யுடையவன் [1]றரிக்கு [2]மென்றியேல்
மெய்ந்நிலை [3]யுணர்ந்துழி [4]மிடைந்த தீதெனில்
பொய்ந்நிலை [5]காண்டியான் புகன்ற யாவுமுன்
கைந்நிலை நெல்லியங் கனியிற் காட்டுகேன்.

(இ - ள்.) 'இ நிலை உடையவன் - (உன்னைப்பிரிந்ததனுல்) இப்படிப்பட்ட நிலைமையையடைந்துள்ள இராமபிரான், தரிக்கும் - (என்னைவிட்டு) உயிர்வாழ்ந்திருப்பான்,' என்றி ஏல்-என்று (நீ) சொல்வாயேயானுல், மெய் நிலை உணர்ந்த உழி மிடைந்தது ஈது எனில் - (அப்பிரானுடைய) உடம்பின் தன்மையை ஆலோசிக்குமிடத்துப் பொருந்தியது இதுவாதலால், பொய் நிலை - (நீ சொல்

வது) பொய்பொருந்தியதாம்; யான் புகன்ற யாஉம் - நான் சொன்னவை எல்லாவற்றையும், உன் கை நிலை நெல்லி அம் கனியின் - உனது கையிற்பொருந்திய அழகிய நெல்லிக்கனிபோல, காட்டுகேன் - (நான் உனக்குக் கண்கூடாகக்) காண்பிப்பேன்; காண்டி - (நீ அவற்றைக்) காண்பாயாக; (எ - று.)

என்றி - முன்னிலையொருமை இறந்தகாலவினைமுற்று. ஈது என்றது - கீழ்க் கூறிய வெதுப்பு, மூர்ச்சை, பித்து முதலியவற்றை. புகன்ற யாவும் - இராமபிரானது வெற்றியும், அரக்கரது அழிவும், அதனாலுண்டாகும் சம்பிரமங்களும். மெய்ந் நிலை - உண்மைநிலையுமாம். பி - ம்:—[1]இருக்கும். [2]என்றவுன். [3]நிற்கநீ. [4]விடைதந்திதியேல், விடைதந்தாயபின், விடைதந்தீகெனப். [5]கொண்டியான். (675)

71. தீர்த்தனுங் கவிக்குலத் திறையுந் தேவிநின்
வார்த்தைகேட் டுவப்பதன் [1]முன்னர் மாக்கடல்
தூர்த்தன விலங்கையைச் [2]சூழு மாக்குரங்கு
[3]ஆர்த்தது கேட்டுவந் திருத்தி யன்னை நீ.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயே! தேவி - (இராமபிரானது) பத்தினியே! தீர்த்தன் உம்-பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய இராமபிரானும், கவி குலத்து இறைஉம்-குரங்குக்கூட்டங்கட்குத் தலைவனான சுக்கிரீவனும், நின் வார்த்தை கேட்டு-உனது வரலாற்றைச் செவியேற்று, உவப்பதன் முன்னர் - மகிழ்வதற்குமுன்னமே [மிகவிரைவில் என்றபடி], மா கடல் தூர்த்தன - பெரியகடலைத் தூர்த்துவிட்டு, இலங்கையை சூழும் - இலங்காபுரியை முற்றுகை செய்கிற, மா குரங்கு - பெரிய குரங்குகள், ஆர்த்தது - ஆரவாரித்தலை, கேட்டு —, நீ—, உவந்து இருத்தி - மகிழ்ந்திருக்கப்போகிறாய்; (எ - று.)

இச்செய்யுளில் வாநரங்கள் கடலைத் தூர்த்து இலங்கையை முற்றுகைசெய்தலைக் கூறுகிறான். குரங்கு - சாதியொருமை. ஆர்த்தது - விரைவு பற்றிய காலவழுவமைதி. சீதையினது வரலாற்றை இராமசுக்கிரீவர் கேட்பதற்கு முன்னமே கடலைத்தூர்த்துக் குரங்குகள் இலங்கையை முற்றுகை செய்து ஆரவாரிக்குமென, காரணம் நிகழ்வதற்கு முன்னமே அதன் காரியம் நிகழ்வதாகக் கூறியது-மிகையுயர்வுநவிற்சியணியாம். பி-ம்:—[1]முன்னமாழ்கடல், முன்னமால்கடல், முன்னர்மாகடல். [2]சூழ்ந்து. [3]ஆர்த்தன. (676)

72. எண்ணரும் பெரும்படை [1]நாளை யிந்நகர்
நண்ணிய [2]பொழுதது [3]நடுவ ணங்கைநீ
[4]விண்ணுறு கருளன்மேல் [5]விளங்கும் விண்டுவிற்
கண்ணனை [6]யென்னெடு வெரிநிற் காண்டியால்.

(இ - ள்.) நங்கை - பெண்களிற் சிறந்தவளே! எண் அரும் பெரும்படை-கணக்கிடுதற்கு அரிய [மிக்க] பெரிய வாநரசேனைகள், நாளை- நாளைக்கே, இ நகர்-இந்தப்பட்டணத்திற்கு, நண்ணிய பொழுது-வந்து சேரும்பொழுது, அது நடுவண்-அந்தச்சேனையின்

நடுவிலே, விண் உறு கருளன்மேல் விளங்கும் விண்டுவின் - ஆகாயத்திலே பொருந்தக் கருடபகவான்மீது எழுந்தருளி விளங்குகின்ற திருமாலைப்போல, கண்ணனை - இராமபிரானை, என் நெடு வெரிநில் - எனது பெரிய பிடரியின்மேல், நீ காண்டி-நீ பார்க்கப் போகின்றாய்; (எ - று.)

இனி, விரைவில்தானே வாநரசேனை சூழ, அதனிடையே ஸ்ரீராமன் வானத்துக் கருடன்மேல் தோன்றும் திருமால்போல என்வெரிந்மீது விளங்குவான்காண் என்கிறான் அநுமானென்க. 'நாளை' என்றது, மிக்க விரைவுகுறித்தற்கு; (இது, சொல்விழுக்காடு:) 'நண்ணிய'-விரைவு குறிக்கவந்த காலவழுவமைதி. விண்டு - விஷ்ணு என்னும் வடமொழியின் சிதைவு; (எல்லாவிடத்திலும் அந்தர்யாமியாய்) வியாபித்து நிற்பவன் என்றுபொருள். கரியோனென்னும் பொருளதாகிய க்ருஷ்ண னென்னும்வடமொழி, 'கண்ணன்' என வந்தது; இது, இங்கே, அவதாரப்பெயரன்றி வந்த காரணப்பெயர்: இனி, கண்ணோட்டமுடையவனென்றும், கண்போன்றவனென்றும்கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]ஈண்டி. [2]பொழுதத்து. [3]நடுக்கண். [4]விண்ணுறக். [5]விளங்கு. [6]என்நெடும்புயத்தில்.()

73. அங்கதன் றோண்மிசை யிளவ லம்மலை
[1]பொங்குவெங் கதிரெனப் பொலியப் போர்ப்படை
இங்குவந் திறுக்குநீ [2]யிடரு மையமும்
சங்கையு நீங்குதி தனிமை நீங்குவாய்.

(இ - ள்.) அங்கதன் தோள்மிசை - அங்கதனது தோளின் மேல், இளவல் - இளையபெருமாள், அமலை பொங்கு வெம் கதிர் என- அந்த உதயகிரியில் விளங்குகிற உஷ்ணமாகிய கிரணங்களையுடைய சூரியன்போல, பொலிய - விளங்க,—போர் படை-யுத்தத்துக்குச் சித்தமான வாநர சைநியம், இங்கு வந்து இறுக்கும் - இங்கே [இவ்விலங்கையில்] வந்து இறங்கித்தங்கும்; (ஆகையால்), நீ—, இடர்உம் - (இப்பொழுதுகொண்டுள்ள) துன்பத்தையும், ஐயம் உம் - (இராமபிரான் வருவனோ வரமாட்டானோ என்கிற) சந்தேகத்தையும், சங்கைஉம் - ('அப்பிரான் பகைவெல்வனோ மாட்டானோ?' என்பதைப்பற்றிய) நினைப்பையும், நீங்குதி - தவிர்வாயாக: தனிமை நீங்குவாய் - (நீ நாயகனைப்பிரிந்து) தனித்திருத்தலையும் (இனி விரைவில்) நீங்கப்பெறுவாய்;—(எ-று.)— பி - ம்:—[1]பொங்கிளங். [2]இடரின்முற்றவும், இடருமையனும். (678)

74. குராவரும் [1]குழலியிக் குறித்த நாளினே
விராவரு நெடுஞ்சிறை மீட்கி லானெனின்
பராவரும் பழியொடும் பாவம் [2]பற்றுதற்கு
[3]இராவண னவனிவ னிராம னென்றனன்.

(இ - ள்.) குரா வரும் குழலி - குராமலர்கள் வாசனை வீசுகிற கூந்தலையுடையவளே! இ குறித்த நாளினே - (நீ) குறிப்பிட்ட இவ்வொருமாசகாலத்துள்ளே, விராவரும் நெடுஞ் சிறை மீட்கி

லான் எனின் - (இங்குப்) பொருந்தியுள்ள பெரியசிறைக்காவலினின்று (உன்னை) அப்பிரான் மீட்காமற்போவானானால்,—பராவரும் பழியொடுஉம் பாவம் பற்றுதற்கு - பரவிவருகிற பழியும் பாவமும் தொடர்தற்கு, அவன் இராவணன் - இராமபிரானே இராவணனாவான்; இவன் இராமன் - இவ்விராவணனே இராமனாவான், என்றனன் - என்று கூறிமுடித்தனன், (அநுமான்;)

இன்னும் ஒரு மாசகாலத்திற்குள் உன்னைச் சிறைமீட்கானாயின், இராமபிரான், இராவணனே மிக நல்லவனென்னும்படி பழியும் பாவமுந் தன்னைப்பற்ற அவனிலும் மிக்க கொடியவனென்னத்தக்கானென்பதாம். மீட்காது சிறைத்துயரையனுபவிக்கச் செய்யின், புறப்பகையான இராவணனினும் உற்றவனான இராமன் கொடியனாவனென்கிறான். தவறாமல் சிறைமீட்பனென்பதற்கு, இவ்வாறு கூறியது. குரா - மருதோன்றிமரம்: குராவருங்குழலி என்றது, முன் நிலைமையைக் கருதிய விளி. விராவரும், பராவரும் என்பவை - விராவிவரும், பராவிவரும் என்றவற்றின் விகாரங்கள். பி-ம்:—[1]குழலிநீ, குழலினி. [2]முற்றுதற்கு. [3]இராவணனல்லனே. (679)

வேறு.

75.—அநுமான் வார்த்தையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து சீதை சில கூறலுறல்.

ஆக விம்மொழி [1]யாசில கேட்டறி வுற்றாள்
ஓகை கொண்டு களிக்கு மனத்த ளுயர்ந்தாள்
[3]போகை நன்றிவ னென்பது புந்தியின் வைத்தாள்
தோகை யுஞ்சில வாசக மின்னன சொன்னாள்.

(இ - ள்.) ஆக - இவ்வாறாக, ஆசு இல - குற்றமில்லாதனவாகிய, இ மொழி - இவ்வார்த்தைகளை, தோகைஉம் - மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய பிராட்டியும்,—கேட்டு—, அறிவு உற்றாள் - அறிவு தெளிந்தவளாய், ஓகைகொண்டு களிக்கும் - மகிழ்ச்சியடைந்து சந்தோஷிக்கின்ற, மனத்தள் - மனத்தையுடையவளாய், உயர்ந்தாள் - உடம்புபூரித்து,—இவன் போகை நன்று என்பது புந்தியின்வைத்தாள் - 'இவ்வநுமான் (இராமபிரானிடம் விரைவிற்) போய்ச் சேர்வதே (தனக்கு) நன்மையுண்டாதற்குக் காரணம்' என்று மனத்தில் எண்ணி,—இன்னன சில வாசகம் - இப்படிப்பட்ட சிலவார்த்தைகளை, சொன்னாள் - சொல்வாளானாள்;

சீதை, அநுமான் வார்த்தையைக் கேட்டு, அவன்சொல்வன யாவும் உண்மையேயா மென்று துணிந்து, அவன் இராமபிரானிடம் எவ்வளவு விரைவிற் செல்வனோ அவ்வளவுவிரைவில் தனக்கு நன்மையுண்டாகுமென்றெண்ணி அவனுக்கு விடைகொடுக்குங் கருத்துடன், அப்பிரானிடத்து விண்ணப்பிக்க வேண்டிய சில அடையாள மொழிகளைக் கூறுபவளாயினளென்க. உயர்ந்தாள் - சிறந்தவளாகிய, தோகை போல்வா ளென்றுமாம். பி - ம்:—[1]ஆசிகள். [2]மனத்தவளுய்ந்தாள். [3]போகநன்று. (680)

76.—சீதை 'நான் கூறும் சிலவார்த்தைகளை இராமபிரானிடம் விண்ணப்பிக்க வேண்டும்' என்றல்.

சேறி யைய [1]விரைந்தனை தீயவை யெல்லாம்
வேறி யானினி யொன்றும் விளம்பலென் மேலோய்
[2]கூறு கின்றன முன்குறி யுற்றன கோமாற்கு
ஏறு மென்றவை [3]சொல்லென வின்ன விசைப்பாள்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே! மேலோய் -மேன்மைக்குணமுடையவனே! விரைந்தனை சேறி - (இங்கிருந்து இராமபிரானிடம்) விரைந்து செல்வாயாக; தீயவை எல்லாம் வேறி - (இடையிலே நேரும்) தீங்குகளையெல்லாம் வெல்வாயாக; இனி யான் ஒன்றும் விளம்பலென் - இப்பொழுது நான் (அதிகமாக வேறு) ஒன்றும் சொல்லப்போகிறதில்லை; 'கூறுகின்றன - (நான் இப்பொழுது) சொல்லுகின்றனவும், முன் உற்றன - முன்னே நிகழ்ந்தனவுமாகிய, குறி-அடையாளங்கள், கோமாற்கு-(எனது) தலைவனாகிய இராமபிரானுக்கு, ஏறும் - சம்மதமாம், என்று-என்ற காரணத்தால், அவை சொல் - அவற்றை (அப்பிரானிடத்து) விண்ணப்பிப்பாய்,' என - என்றுசொல்லி, இன்ன இசைப்பாள்-இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுபவளானாள்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த ஏழு கவிகளிற் காண்க.

அநுமானிடம் தான் கொண்டுள்ள மிக்க அன்பினால் வழியில் அவனுக்கு யாதோரிடையூறும் நிகழாதிருக்கவேண்டு மென்பாள், 'தீயவையெல்லாம்வேறி' என்றாள். 'கோமாற்கு ஏறுமென்று அவைசொல்' என்றதனால், கீழ் அப்பிரானைப்பற்றித் தான் வெறுப்புடன் கூறியவற்றைக் கூறவேண்டாளென்று குறிப்பாக விலக்கியவாறு. பி - ம்:—[1]உரைத்தனை, விரைந்தன. [2]கூறுகின்றனன். [3]சொல்லினளின்சொல். (681)

77.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - சீதை கூறிய அடையாளம்.

நாக மொன்றிய நல்வரை யின்றலை மேனாள்
ஆகம் வந்தெனை [1]வள்ளுகிர் வாளி னளைந்த
காக மொன்றை முனிந்தயல் கல்லெழு புல்லால்
வேக வெம்படை விட்டது மெல்ல விரிப்பாய்.

எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மேல் நாள் - முற்காலத்தில் [வனவாசஞ் செய்யத் தொடங்கிய காலத்தில்], நாகம் ஒன்றிய நல் வரையின் தலை - மேலுலகத்தையளாவிய [மிக உயர்ந்த] அழகிய சித்திரகூடபருவதத்திலே, வந்து - (அருகில்) வந்து, எனை - என்னுடைய, ஆகம்-மார்பை, வள் உகிர் வாளின்-கூர்மையான வாள் போன்ற (தனது) நகத்தினால், அளைந்த - குத்தின, காகம் ஒன்றை-ஒரு காக்கையை, முனிந்து - கோபித்து, அயல் கல் எழு புல்லால் - அருகிற் கல்லினிடையே முளைத்த புல்லைக்கொண்டு, வேகம் வெம்படை -

விரைவையுடைய உக்கிரமுள்ளதான பிரமாஸ்திரத்தை, விட்டது - (இராமபிரான்) பிரயோகித்ததை, மெல்லவிரிப்பாய்- மெதுவாக (அப்பிரானுக்கு நான் சொன்னேனென்ற அடையாளஞ்) சொல்வாய்; (எ - று.)—இதுமுதல் ஆறுகவிகளில் காகாசுரன்வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

நாகமொன்றிய நல்வரை - சுரபுன்னைமரங்கள் பொருந்திய மலையென்றுமாம். உகிர் என்பதற்கு - இடத்திற்கு ஏற்ப, மூக்கு எனப் பொருளென்பாரும், 'உயிர்' எனப் பாடங்கொண்டு - மூக்கு என்பாருமுளர். அங்குக் கிடந்ததொரு புல்லையெடுத்து அதிற் பிரமாத்திரத்தை அமைத்துவிட்டதனுல், 'புல்லால் வேகவெம் படை விட்டது' எனப்பட்டது; 'வல்லவனுக்குப் புல்லு மாயுதம்' என்னும் பழமொழி, இதுபற்றி வந்ததென்க. மேல் ஐந்துசெய்யுள்கள் சிலபிரதிகளிலில்லை. பி - ம்:—[1]அள், அவள். (682)

78. அங்க தஞ்சி நடுங்கி யயன்பதி [1]யண்மி
இங்கு நின்வர வென்ன வெனக்கனல் வெய்த
மங்கை பங்கனெ டெண்டிசை யுஞ்செல மற்றோர்
தங்க டங்க ளிடங்கண் [2]மறுத்தமை தைப்பாய்.

(இ - ள்.) அங்கு - அப்பொழுது, அது - அக்காகம், அஞ்சி - (தன்னைப் பின்தொடர்ந்து கொல்லவருகிற அந்த அம்புக்குப்) பயந்து, நடுங்கி - (அவ்வச்சத்தால் உடம்பு) நடுங்கி, அயன் பதி அண்மி-பிரமலோகத்தையடைந்து,—(அப்பொழுது பிரமதேவன்), இங்கு நின் வரவு என்ன என கனல்வு எய்த - 'இங்கே உனது வருகை என்ன?' என்று சொல்லிக் கோபங்கொள்ள,—மங்கை பங்கனொடு எண் திசைஉம் செல - உமாதேவியை(த் தனது இட)ப் பக்கத்திற்கொண்ட சிவபிரானிடத்தும் மற்றும் எட்டுத்திக்குகளிலும் செல்ல,—மற்றோர் - அவர்களெல்லாம், தங்கள் தங்கள் இடங்கள் மறுத்தமை - தங்கள் தங்கள் இடங்கட்கு (வராதே யென்று அக்காகத்தைத்) தடுத்ததை, தைப்பாய் - (அப்பிரானது மனத்திற்) பொருந்தச் சொல்வாய்; (எ - று.)

அந்த அஸ்திரம் மந்தகதியாக விடப்பட்டதாகையாலே பின் தொடர்ந்து சென்றதென அறிக. அக்காகத்தின் வருகையைத் தாம் ஏற்றுக்கொண்டால் தமக்கும் என்ன அபாயம் வருமோ என்று அஞ்சி இங்ஙனம் யாவரும் கைவிடுவாராயினர். அது அஞ்சி - அதற்கு [அவ் அஸ்திரத்திற்கு]ப் பயந்து என்றுமாம். 'எண்டிசை' என்றது, அஷ்டதிக்பாலகரைக் கருதி. பி - ம்:—[1]அண்ட. [2]மறுத்தனர்தக்கோர். (683)

79. இந்திரன்[1]றரு மைந்த னுறுந்துயர் யாவும்
அந்த ரத்தினி னின்றவர் கண்டினி யந்தோ
எந்தை தன்சர ணன்றியொர் [2]தஞ்சமு மின்றால்
வந்த வன்சரண் வீழ்கென வுற்றதும் வைப்பாய்.

(இ - ள்.) இந்திரன் தரு மைந்தன் - தேவேந்திரன் பெற்ற பிள்ளையாகிய சயந்தனது வடிவமான அக்காகம், உறும் துயர் யாஉம் - அடைகிற துன்பம் முழுவதையும், அந்தரத்தினில் நின்றவர் - ஆகாயத்திற் பொருந்திய தேவர்களெல்லாம், கண்டு - பார்த்து, 'அந்தோ - ஐயோ! இனி - இப்பொழுது, எந்தைதன் சரண் அன்றி - எமது தலைவனாகிய இராமபிரானது திருவடிகளே யல்லாமல், ஓர் தஞ்சம்உம் இன்று - வேறொரு ரக்ஷகமும் (உனக்கு) இல்லை, ஆல்-ஆதலால், அவன் சரண் வந்து வீழ்க-அப்பிரானது திருவடிகளில்போய் விழுவாயாக,' என - என்று சொல்ல, உற்றதுஉம் - (அக்காகம் இராமபிரானிடம்) மீண்டு வந்ததையும், வைப்பாய் - (மனத்திற்) பொருந்தச் சொல்வாய்; (எ - று.)—எந்தைதன் சரணன்றியொர் தஞ்சமுமின்று - இராமபிரானே சரணாகத ரக்ஷக னென்றபடி. பி - ம்:—[1]தனி. [2]நன்றியிலாதால். (684)

80. ஐய நின்சர ணஞ்சர ணென்றவ னஞ்சி
வையம் வந்து வணங்கிட வள்ளன் மகிழ்ந்தே
வெய்ய வன்க ணிரண்டொடு போகென விட்ட
தெய்வ வெம்படை [1]யுற்றுள தன்மை தெரிப்பாய்.

(இ - ள்.) அவன்-(இராமபிரானிடத்து வந்த) அந்தச் சயந்தன், அஞ்சி-பயந்து, வையம் வந்து-பூலோகத்துக்கு வந்து, 'ஐய - தலைவனே! நின் சரணம்-உனது திருவடிகளே, சரண்-(எனக்கு) ரக்ஷகமாம்,' என்று-என்று சொல்லிக்கொண்டே, வணங்கிட-(திருவடிகளில் விழுந்து) வணங்க, வள்ளல்-வரையாதருளுந் தன்மையையுடைய இராமபிரான், மகிழ்ந்து-திருவுள்ளமுவந்து, வெய்யவன் கண் இரண்டொடு போகு என-'கொடிய இக்காகத்தினது இரண்டாவது கண்ணைக் கவர்தலோடு (நீ) போ' என்று (அஸ்திரத்தை) நியமிக்க,—விட்ட தெய்வம் வெம்படை-(இராமபிரான் தான் முன்னே) பிரயோகித்த தெய்வத் தன்மையுடைய அந்த அஸ்திரம், உற்றுள தன்மை-(அவ்வாறே கண்விழிகளிரண்டனுள் ஒன்றைப் பறித்துக்கொண்டு) சென்ற தன்மையை, தெரிப்பாய்-தெரியச்சொல்வாயாக; (எ - று.)

தன்பக்கல் மிகப்பெரிதும் அபசாரப்பட்டவனும் பின்பு தன்னை வந்து சரணமடைந்த மாத்திரத்தில் அவன் குற்றத்தைப் பொறுத்த பெருங்கருணையுடைமை தோன்ற, இராமபிரானை 'வள்ளல்' என்றார். இரண்டு-இரண்டாவது. "சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறு காக்கை முலை தீண்ட, அத்திரமேகொண்டெறிய வனைத்துலகுந் திரிந்தோடி, வித்தகனே யிராமாவோ நின்னபய மென்றழைப்ப, அத்திரமே யதன்கண்ணை யறுத்தது மோரடையாளம்" என்பது, பெரியார் பாசுரம். இரண்டாமடி-முற்றுமோனை. (685)
பி - ம்:—[1]உற்றதுமைய.

81. எந்தை நின்சர ணஞ்சர ணென்றவி தன்னால்
[1]முந்து நின்குறை யும்பொறை தந்தன முந்துன்
சந்த மொன்று கொடித்திரள் கண்கட மக்கே
வந்தொர் [2]நன்மணி நிற்கென வைத்ததும் வைப்பாய்.

இ - ள்.) 'எந்தை-தலைவனே! நின் சரணம்-உனது திருவடிகளே, சரண்-(எனக்குப்) புகலாம்,' என்ற இ தன்னால்-என்று (தான் சரணாகதனானமை தோன்றச்) சொன்ன இதனால், 'முந்து நின் குறைஉம்-முன்னே நீ செய்த குற்றத்தையும், பொறை தந்தனம்-பொறுத்தல் செய்தோம்: முந்து-எதிரிலுள்ள, உன்-உனது, சந்தம்-வடிவத்தை, ஒன்று-பொருந்தி, கொடி-காக்கைகளின், திரள்-கூட்டத்தினுடைய, கண்கள் தமக்கே-இரண்டு கண்களுக்கும், ஓர் நல் மணி-நல்ல கருவிழியொன்றுதானே, வந்து நிற்க-உலாவிவந்து நிற்பதாக', என-என்று, வைத்ததுஉம்-(இராமபிரான்) அநுக்கிரகித்ததையும், வைப்பாய்-(அப்பிரானிடத்து அடையாள மொழியாகக்) கூறுவாய்; (எ - று.)

இ தன்னால்-விரித்தல் விகாரம். "ஏக: பாபாநி குருதே, பலம் புங்க்தே மஹாஜந: [ஒருவன் குற்றஞ் செய்கிறான்: அதன்பயனைப் பலரும் நுகர்கின்றனர்]" என்றபடி ஜயந்தனென்னுங் காகாசுரனொருவன் செய்த குற்றத்தின் பயனாக எல்லாக் காகங்களும் ஒரு கருவிழியை யிழந்தன வென்க. பி-ம்:—[1]முந்தை. [2]கண். (686)

82. வேகம் விண்டு சயந்தன் வணங்கி விசும்பிற்
போக வண்டர்கள் கண்டலர் கொண்டு பொழிந்தார்
நாக நம்ப னிளங்கிளை நன்குண ராத
பாகு தங்கிய [1]வென்றியி னின்சொல் பணிப்பாய்.

(இ-ள்.) சயந்தன்—, வேகம் விண்டு-(தான் முன்கொண்ட) அச்சம் நீங்கி, வணங்கி-(இராமபிரானை) நமஸ்கரித்து, விசும்பில் போக-வானுலகத்திற் செல்ல,— அண்டர்கள்-தேவர்கள், கண்டு-(அதனைப்) பார்த்து, அலர்கொண்டு பொழிந்தார்-பூக்களைக் கொண்டு மழை பொழிந்தார்கள்; நாகம் நம்பன் இளங்கிளை-யானை போன்ற [கம்பீரனான] இராமபிரானது இளைய தம்பியாகிய இலக்குமணனும், நன்கு உணராத-நன்றாய் அறியாத, வென்றியின்-இவ்வெற்றியைப்பற்றிய, பாகு தங்கிய இன் சொல்-கருப்பஞ்சாற்றின் சுவைபொருந்திய இனிய சொல்லை, பணிப்பாய்-(நான் சொன்னபடியே அப்பிரானிடத்தில் அடையாளஞ்) சொல்வாயாக;

காகாசுர வரலாறு மிக்க ஏகாந்தத்தில் இருவருமான சேர்த்தியிலே நடந்த தாதலால், இலக்குமணனுக்கும் தெரியாததாயிற்று; ஆகையால், இவ்வரலாற்றைக் கூறின், அநுமான் சீதையைக் கண்டுதான் வந்தனனென இராமபிரான் நிச்சயித்தல் கூடும்; ஆதலால் இவ்வரலாறே அடையாளமாகக் கூறுவதற்கு ஏற்றதாமென்றவாறு. வேகம் விண்டு-அலைந்தவேகம் ஒழிந்து என்றுமாம். தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தது, சரணாகதரிடத்து வாற்சலியங்

கொண்டு பெரும் பிழையையும் பொறுக்கின்ற இராமபிரானது நற்குணத்தைப் பாராட்டியும், தமது தலைவனான இந்திரனது குமாரன் தனக்கு நேர்ந்த ஆபத்தினின்று தப்பி உயிர் பிழைத்தமை கருதியுமென்க. இளங்கிளை-தம்பி: சீவகசிந்தாமணியிலும் "எழுமையும் பெறுகவின்ன விளங்கிளை" என்று இச்சொல் இப்பொருளில் வருதல் காண்க. பாகு தங்கிய வென்றி-தோளிற் பொருந்திய வெற்றியைப்பற்றிய எனவுமாம். பி - ம்:—[1]ஒன்றிய. (687)

83. [1]என்னொ ரின்னுயிர் மென்கிளிக் கியார்பெய ரீகேன்
மன்ன வென்றலு மாசறு கைகயன் மாதென்
அன்னை தன்பெய [2]ராகென வன்பினொ டந்நாள்
சொன்ன மெய்ம்மொழி சொல்லுதி மெய்ம்மை தொடர்ந்தோய்.

(இ - ள்.) மெய்ம்மை தொடர்ந்தோய்-உண்மையான வழியை அநுசரிப்பவனே! 'மன்ன-நாயகனே! என் ஓர் இன் உயிர் மெல் கிளிக்கு - எனது ஒப்பற்ற இனிய உயிர்போன்ற [அருமையான] மென்மையான கிளிப்பிள்ளைக்கு, யார் பெயர் ஈகேன் - யார் பெயரை இடுகிறது?', என்றலும்- என்று (நான்) கேட்டவளவில், 'என் அன்னை - எனது தாயாகிய, மாசு அறு - குற்றமற்ற, கைகயன் மாதுதன் - கேகயதேசத்தரசனது புதல்வியாகிய கைகேயியினது, பெயர் - பேரை, ஆக - இடுக,' என-என்று, அன்பினொடு - அன்புடனே, அ நாள் - அந்தநாளில் [அயோத்தியிலிருக்கும் பொழுது], சொன்ன - (இராமபிரான் எனக்குக்) கட்டளையிட்டருளிய, மெய்மொழி - மெய்ம்மையான வார்த்தையையும், சொல்லுதி - (அடையாளமாகச்) சொல்வாய்; (எ - று.)

இதனால், இராமபிரான் கைகேயியினிடத்துத் தான் கொண்டிருந்த மெய்யன்பு நன்கு வெளியாகின்றது. மாது-அழகு: அதனையுடையவளுக்கு ஆகுபெயர். பி-ம்:—[1]என்னது. [2]ஈகென, ஆக்கென.

84.—இனி இரண்டு கவிகள்-சீதை தனது ஆடையினின்று சூளாமணியை யெடுக்க, அதன் ஒளியைக் கண்டு அநுமான் திகைத்தல் கூறும்.

என்[1]று ரைத்தினி தித்தனை பேரடை யாளம்
ஒன்று ணர்த்துவ தில்லென வெண்ணி யுணர்ந்தாள்
தன்றி ருத்துகி லிற்பொதி வுற்றது தானே
வென்ற தச்சுடர் [2]மேலொடு கீழுற மெய்யால்.

(இ - ள்.) (பிராட்டி),—என்று-என (இவ்வாறு அடையாள மொழிகளை அநுமானிடத்து)க் கூறி, இதனை பேர் அடையாளம் இனிது உரைத்து - இவ்வளவு சிறந்த அடையாளங்களை இனிமையாகச் சொன்னபின்பு, ஒன்று உணர்த்துவது இல் என எண்ணி உணர்ந்தாள் - (இனி அடையாள வார்த்தையாக) ஒன்றுஞ்சொல்ல வேண்டுவதில்லை யென்று ஆலோசித்தறிந்தவளாய், (உடனே), தன் திரு துகிலில் பொதிவுற்றது-தான் உடுத்துள்ள அழகிய ஆடையில் முடியப்பட்டுள்ளதும், மெய்யால் மேலொடு கீழ் உற

அ சுடர் தானே வென்றது - (தனது) வடிவத்தால் மேலுலகமும் கீழுலகமும் பொருந்தி விளங்க(ச் சூரியன் முதலிய) அச்சுடர்களை யெல்லாம் தானேயென்றே ஜயித்ததுமாகிய,— (எ-று.)—'அன்னது' என மேற் கவியோடு இயையும்.

சீதை, ருசியமூககிரியில் வாநரர் கூட்டத்தின் நடுவில் விழும் படி தனது ஆபரணங்களையெல்லாம் ஒருசீலையில் முடிந்து எறிந்த பொழுது தனது சூளாமணியை மாத்திரம் எடுத்து, 'இது, சமயத்தில் உபயோகப்படும்' என்ற எண்ணத்துடன் தன்துணியில் முடிந்து வைத்திருந்தனளென அறிக. இதனால், பிராட்டியினது வருங்காலத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்து தொழில் செய்யுந் தன்மை வெளியாம். அச் சுடர், அகரச்சுட்டு - பிரசித்தியைக் காட்டிற்று. பி-ம்:—[1]உரைத்தனள். [2]மேலெனக்கீழுறும், கீழனமேலுற. (689)

85. வாங்கி னுடன் மலர்க்[1]கையி னன்னது முன்னு
[2]ஏங்கி னனவ் வனுமனு மென்கொலி தென்னு
[3]வீங்கி னன்வியந் தானுல கேழும் [4]விழுங்கித்
தூங்கு காரிருண் முற்று [5]மிரிந்தது சுற்றும்.

(இ - ள்.) அன்னது - அச்சூடாமணியை, தன் மலர் கையின் வாங்கினள் - தனது தாமரைமலர்போன்ற [மென்மையான] கையின் எடுத்தாள், [சீதாபிராட்டி]: அ அனுமன் உம் - அந்த அனுமானும், இது என்கொல் என்னு முன்னு - இது என்ன என்று எண்ணி, ஏங்கினன் - திகைத்து, வீங்கினன் - உடம்புபூரித்து, வியந்தான் - ஆச்சரியப்பட்டான்; (பிராட்டி அதனைக் கையில் எடுத்தபொழுது அதன் ஒளியால்), உலகு ஏழ் உம் விழுங்கி -ஏழுல கங்களையும் உட்கொண்டு, தூங்கு - தங்குகிற, கார் இருள் முற்று உம் - கரிய இருள் முழுவதும், சுற்று உம் இரிந்தது - சுற்றிலும் ஓடிப்போய்விட்டது; (எ - று.)

சூடாமணியின் பேரொளியால் உலகேழும்விழுங்கித் தூங்கு காரிருண் முற்று மிரிந்த தென்க: **தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.** இதனால், ஒளி மிகுதியை விளக்கியவாறு. அநுமான், அம்மணி யின் ஒளி மிகுதியைக்கண்டு இது என்கொலென முன்னித் தியங்குபவனாயின னென்க. பி-ம்:—[1]கையின்மன்னனை, கையினன் மனம். [2]ஏங்கினளவண்மாருதியென். [3]வீங்கினனுடல்மூவுல கோடும். [4]விழுங்க. [5]இரிந்தனசுற்ற, இரிந்தது சுற்றில், இரிந்த தொலைந்தே. (690)

86.-இதுவும், அடுத்தகவியும்-சூளாமணியின் சிறப்புக்கூறும்.

மஞ்ச லங்கொளி யோனுமிம் மாநகர் [1]வந்தான்
அஞ்ச லன்னென வெங்கணரக்க ரயிர்த்தார்
சஞ்ச லம்[2]புரி சக்கர வாக முடன்சூழ்
கஞ்ச மும்மலர் வுற்றன காந்தின காந்தம்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது அம்மணியின் ஒளியால்), 'மஞ்சு அலங்கு ஒளியோன் உம்-மேகமண்டலத்துக்குமேல் விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய சூரியனும், அஞ்சலன் - பயப்படாதவனாய், இ மாநகர் - இந்தப்பெரிய பட்டணத்திலே, வந்தான் - வந்தான் போலும்', என - என்று, வெம்கண் அரக்கர் - கொடிய கண்களையுடைய இராக்கதர், அயிர்த்தார்-சந்தேகித்தார்கள்; (அந்நகரத்திற் சூரியன் வருகை எப்பொழுதும் இல்லாமையால்), சஞ்சலம் புரி சக்கரவாகமுடன்- (துணையோடு கூடாமல் எப்பொழுதும்) வருத்தமடைந்துள்ள சக்கரவாகப் பறவைகளும், தாழ் கஞ்சம்உம் - (எப்பொழுதும் மலராமற்) குவிந்தேயுள்ள தாமரைமலர்களும், மலர்வு உற்றன - மலர்ச்சியடைந்தன; காந்தம் - சூரியகாந்தக் கற்கள், காந்தின - தீயுமிழ்ந்தன; (எ - று.)

சூளாமணியினொளியைக்கண்டு சூரியனது ஒளியென்று மயங்கிய அரக்கர், நம் 'அரசனிடத்து அச்சத்தினால் இத்தனைநாள் இவ்வூர்க்குநேரேவராது விலகிப்போகின்ற சூரியனும் நேரே நின்று அச்சமின்றி ஒளிகொண்டு விளங்குகின்றானே, இச்சூரியனுக்கு என்ன துணைவலிமையுண்டாயிற்றோ? நமக்குப் பெரும்பகைவர்கள் உண்டாய்விட்டாரோ!' என்ற எண்ணத்தினால் அயிர்ப்பாராயினரென்க. சக்கரவாகப் பறவைகள் இரவெல்லாம் பிரிந்திருந்து பகலில் சூரியவெளிச்சத்தில் ஆணும் பெண்ணுங் கூடிக் குலாவுதலும், சூரியனொளியைக் கண்டமாத்திரத்தில் தாமரை மலர்தலும், சூரிய காந்தமென்னுங் கல் சூரியனொளியால் தீயைக் கக்குதலும் இயல்பு. சூரியன் நேரே வரப்பெறுதலில்லாமையால் துணையோடு கூடாதிருந்த அந்தச் சக்கரவாகம் துணையோடுகூடி அகமலர்ச்சியுற, தாமரையும் மலர்ந்ததாக, பலகாலமாக நன்கு தீயுமிழாதிருந்த சூரிய காந்தமும் தீயுமிழ்வதாயிற்றென்பதாம். 'மஞ்சலங்கொளியோன்...வந்தான்...என' என்பதை, 'மலர்வுற்றன' 'காந்தின' என்பவற்றுடனும் கூட்டுக. சூளாமணியினொளியைச் சூரியனொளியென்று அரக்கர் முதலியோர் மயங்கியதாகக் கூறியது. **மயக்கவணியாம்.** சக்கரவாகம் மலர்வுறுதல் - (பேடையுடன்கூடி) அகமகிழ்தல்; தாமரை மலர்வுறுதல் - குவிந்ததன்மை நீங்கி மலர்ந்திடுதல். இங்கு மலர்வுறுதல் - சிலேடையால் இருபொருளையுடையதாயினும், மலர்வுறுதல் என்ற சொல்லால் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு, சக்கரவாகப் பறவைக்கும் தாமரைக்கும் மலர்வுறுதல் ஒரேகாலத்தில் நிகழ்ந்ததாகக் கூறியது, **உடனவிற்சியணி.** காந்தம் - குறிப்பால், சூரியகாந்தம். இச்செய்யுள் எமக்குக் கிடைத்த பிரதிகளி லில்லை. **பி-ம்:—**[1]வந்தால். [2]விரிசக்கரவாகமுந் தளிர்த்த. (691)

87. **கூந்தன் மென்மழை கொண்முகின் மேலெழு கோளின்**
[1]வேந்த னன்னது மெல்லிய [2]றன்னெழின் மேனி
[3]சேந்த தந்தமில் சேவகன் சேவடி யென்னக்
காந்து கின்றது காட்டினன் மாருதி கண்டான்.

(இ - ள்.) மழை கொள் - குளிர்ச்சியைக் கொண்ட, மெல் கூந்தல்-மெல்லிய (பிராட்டியின்) கூந்தலாகிய, முகில்மேல் - மேகத்தின் மேலே, எழு - விளங்குகிற, கோளின் வேந்தன்-நவக்கிரகங்களுள் தலைவனாகிய சூரியனை, அன்னது - ஒத்திருப்பதும்,— மெல் இயல்தன் - மென்மையான தன்மையையுடைய பிராட்டியினது, எழில் மேனி - அழகிய திருமேனிபோல, சேந்தது -சிவந்துள்ளதும்,—அந்தம் இல் - (திருக்கலியாண குணங்களுக்கு) ஓர் எல்லையில்லாத, சேவகன் - வீரனாகிய இராமபிரானது, சே அடி என்ன - சிவந்த திருவடிகள்போல, காந்துகின்றது-(இருளை நீக்கி) விளங்குகின்றதுமாகிய அச்சூளாமணியை,காட்டினள்-(பிராட்டி) காண்பித்தாள்; மாருதி-அநுமான், கண்டான்-பார்த்தான்;(எ-று.)

'மழைகொள்' என்பதை முகிலுக்குக் கூட்டுக. மேகம் -கூந்தலுக்கும், சூரியன்- சூளாமணிக்கும் உவமை. இவ்வுவமை கூறியது, இம்மணியைக் கூந்தலிலணிந்தா லுண்டாகும் நிலைமையைக் கருதி: உருவகவணியை அங்கமாகக்கொண்டுவந்த உவமையணி. பி - ம்:— [1]வேந்தது. [2]நற்றிரு, தன்றிரு. [3]சேர்ந்தது. (692)

88.—சீதை அநுமானிடத்து அச்சூளாமணியைக் கொடுத்தல்.

[1]சூடை யின்மணி கண்மணி யொப்பது தொன்னாள்
ஆடை யின்க ணிருந்தது பேரடை யாளம்
நாடி வந்தெனை தின்னுயிர் [2]நல்கிய நம்பா
கோடி யென்று கொடுத்தனண் மெய்ப்புகழ் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) 'நாடி வந்து - (என்னைத்) தேடிவந்து, எனது இன் உயிர் நல்கிய நம்பா - என்னுடைய இனிய பிராணனைக் கொடுத்த ஆடவரிற் சிறந்தவனே! கண்மணி ஒப்பது-கண்ணின்கருவிழியையொத்து அருமையானதும், தொல் நாள் ஆடையின்கண் இருந்தது - பலநாளாக (எனது) ஆடையில் முடிந்துவைக்கப்பட்டிருந்ததுமாகிய, சூடையின் மணி - இச்சூளாமணியை, பேர் அடையாளம்- பெரிய அடையாளமாய், கோடி - கொள்வாயாக,' என்று -என்று சொல்லி, மெய் புகழ் கொண்டாள் - உண்மையான கீர்த்தியைக் கொண்ட பிராட்டி, கொடுத்தனள் - (அதனை அநுமானிடத்துக்) கொடுத்தாள்; (எ - று.)

அநுமானை 'நாடிவந்து எனது இன்னுயிர்நல்கிய நம்பா' என விளித்ததனால், சீதையின் செய்ந்நன்றிமறவாத்தன்மை விளங்கும். உயிரை மாய்த்துக்கொள்வது என்று திண்ணமாக இருக்கையில், அநுமான் கண்டு பேசி அவள் மனநிலையை மாற்றினனாதலால், 'இன்னுயிர் நல்கிய நம்பா' என்றது: இனி, அநுமான் கொடுத்த இராமநாமத்தைக்கொண்ட மோதிரத்தை அவனாகவே கருதினளாதலால் இங்ஙன்விளித்ததென்றேனும், தன்னுயிரான இராமபிரான் விரைவில் வருவானென்று உறுதிகொண்டு சீதை

இவ்வாறு கூறினாளென்றேனும் கொள்ளலுமாம். தொன்னாள் - இராவணன் எடுத்துவந்த நாள்முதல். பேரடையாளம் - ஒருத்தராலும் மறுக்கவொண்ணாத அடையாளம். பி-ம்:—[1]சூடி. [2]நல்கினை நல்லோய். (693)

89.—சூளாமணி பெற்ற அனுமான் விடை பெற்றுச் செல்லுதல்.

தொழுது வாங்கினன் சுற்றிய தூசினன் முற்றப்
பழுது ருவகை பந்தனை செய்தனன் [1]வந்தித்து
அழுது மும்மை வலங்கொ டிறைஞ்சின னன்போடு
எழுது பாவையு [2]மேத்தின [3]ளேகின னிப்பால்.

(இ - ள்.) (அநுமான்), தொழுது - (பிராட்டியை) வணங்கி, வாங்கினன் - (அதனை) வாங்கிக்கொண்டு, முற்ற-முடிய [இராமபிரானிடம் கொடுக்குமளவும்], பழுது உரு வகை - ஒருபழுதும் உண்டாகாதபடி, சுற்றிய தூசினன் - (தனது) ஆடையிற் சுற்றி முடிந்து, பந்தனை செய்தனன்-பத்திரப்படுத்தி, வந்தித்து - (அந்தச் சீதையை) நமஸ்கரித்து, அழுது - (அப்பிராட்டியின் தன்மையைக்கருதிப்) புலம்பி, மும்மை வலம் கொடு - (அப்பிராட்டியை) மூன்றுதரம் பிரதட்சிணஞ்செய்து, இறைஞ்சினன்-கீழ்விழுந்து வணங்கினான்; எழுதுபாவைஉம் - சித்திரத்தில் எழுதிய பிரதிமை போல மிக அழகிய பிராட்டியும், அன்போடு - அன்புடனே. ஏத்தினள் - (அவ்வநுமானைக்) கொண்டாடினாள்; (அநுமான்), இபால் ஏகினன் - பின்பு திரும்பினான்; (எ - று.)

அநுமான் சூளாமணியைப் பத்திரப்படுத்திப் பின்பு சீதையினிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்று புறப்பட்டன னென்றவாறு. பழுதுரூவகை - இடைவழியிற் கீழ்விழுந்திடாதபடி. இப்பால் - பின்பு என மேற்படலத்துக்குத் தோற்றுவாயாகவுமாம். பி - ம்:—[1]பல்கால். [2]ஒத்தனள். [3]போயினள், போயினன். (694)

சூளாமணிப்படலம் முற்றிற்று.

7-ஆவது பொழிலிறுத்த படலம்.

அநுமான் தன் வருகையை இராவணனுக்குத் தெரிவிப்பதன் பொருட்டுச் சீதாபிராட்டியைச் சிறைவைத்துள்ள அசோகவனிகையெனப்படும் பொழிலை யழித்த செயலை யுணர்த்தும் பாகம்.

1.—அப்போது அநுமான் தனக்குள் ஒன்று ஆலோசிக்கத் தொடங்குதல்.

நெறிக்கொடு [1]வடக்குற நினைப்பினி னிமிர்ந்தான்
பொறிக்குல மலர்ப்பொழி லிடைக்கடிது [2]போவான்
சிறுத்தொழின் முடித்[3]தகற றீதென றெரிந்தான்
மறித்துமொர் செயற்குரிய [4]காரிய மதித்தான்.

(இ - ள்.) நெறி கொடு - (தான் இனிச் செல்லவேண்டிய)வழியைக் கருதி, வடக்கு உற - வடக்குத்திக்காகப் போகுமாறு, நினைப்பினில் - நினைத்ததனால், (அதற்கு ஏற்ப), நிமிர்ந்தான் - பெரிய வடிவத்தைக்கொண்ட அநுமான்,—பொறி குலம் மலர் பொழிலிடை - இலக்குமியி னமிசமான சீதாபிராட்டி தங்கியுள்ள தொகுதியான மலர்களையுடைய அந்த அசோகவனத்தின் நடுவாக, கடிது போவான் - விரைந்து செல்பவனாய் [விரைந்து செல்லும்போது], 'சிறு தொழில் முடித்து அகறல் - (பிராட்டியைக்கண்டு பேசுதலாகிய இந்த) அற்பகாரியத்தை மாத்திரம் செய்து முடித்துவிட்டுத் திரும்பிச் செல்லுதல், தீது - (எனது ஆண்மைக்குக்) குறைவாகும்,' எனல் - என்ற இந்த விஷயத்தை, தெரிந்தான் - (மனத்தில்) - ஆலோசித்தவனாய், மறித்தும் - மீண்டும், செயற்கு உரிய ஓர் காரியம் - செய்தற்கு உரிய ஒருகாரியத்தை, மதித்தான் - (செய்யவேண்டுமென்று) எண்ணினான்; (எ - று.)—அவ்வாறு எண்ணுவதை அடுத்த ஆறுகவிகளிற் காண்க.

சீதையினிடத்து விடைபெற்று அப்பாற்செல்ல நினைத்த அநுமான் அங்ஙனம் செல்லுதற்கு ஏற்ற வடிவத்தைக் கொண்டு வடதிசை நோக்கி அசோகவனிகை நடுவாகத் திரும்பிச் செல்லுகையில், 'பிராட்டியைக் கண்டு பேசிப்போவதாகிய இந்த அற்பத்தொழிலோடு திரும்பிவிடுவது நமது ஆண்மைக்கு இழுக்காகும்; ஆகவே, நமது ஆண்மையைப் பகைவர் மதிக்குமாறு ஒரு பெருங்காரியத்தைச் செய்து போதலே தகுதி' என்று மனத்திற் கருதினனென்பதாம். பொறி-இலக்குமி. இனி, பொறிக்குலம்-புள்ளிகளையுடைய வண்டுகளின் கூட்டமெனக் கொள்ளுதலும் ஒன்று.
பி - ம்:—[1]வடக்குறு. [2]போனன். [3]அகல்கை. [4]காரணம். (695)

2.—இதுமுதல் ஆறு கவிகள்—அநுமானுடைய ஆலோசனையைத் தெரிவிக்கும்.

ஈனமுறு பற்றலரை யெற்றி யெயின்மூதூர்
மீனநில யத்தினுக வீசி விழிமானை
மானவன் மலர்க்கழலின் வைத்துமிலெ [1]னென்றால்
ஆனபொழு தெப்[2]பரிசி னானடிய னாவேன்.

இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஈனம் உறு - இழிதொழில் மிகுந்த, பற்றலரை - (இங்குள்ள) பகைவர்களாகிய அரக்கர்களையெல்லாம், எற்றி - அடித்துக்கொன்று, எயில் முது ஊர் - மதில்சூழ்ந்த பெரிய இந்த இலங்காபுரியை, மீனநிலயத்தின் உக வீசி - சமுத்திரத்திற்போய் விழும்படி வீசியெறிந்து, விழி மானை - பார்வையில் மானையொத்த பிராட்டியை, மானவன் மலர் கழலின் வைத்துஉம் இலென் என்றால் - மநுவம்சத்தில் தோன்றிய இராமபிரானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளிலே கொண்டு சேர்க்காமற் போவேனே யானால், ஆன பொழுது - அப்போது, எ பரிசில் - எந்த வகையால், நான் அடியன் ஆவேன் - நான் அடியவனாகப் பெறுவேன்? (எ - று.)

தலைவனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுதலே அடியவனுக்கு ஏற்ற தொழிலாமாதலால், இராமபிரான் விஷயத்தில் தீங்கு புரிந்த இவ்வரக்கர்களை இவர் வாழுமிடத்தோடு அழித்துச் சீதா பிராட்டியை அவ்விராமபிரானிடத்திற் சேர்த்தால்தான் தன்னடிமை நிலைநிற்குமென முதலிற் கருதினன் அநுமானென்க. மீனநிலயம் - பலவகை மீன்களுக்கும் வாழுமிடம்: கடல். பி-ம்:— [1]நல்லேன். [2]பணியின். (696)

3. வஞ்சனை யரக்கனை நெருக்கிநெடு வாலால்
அஞ்சினுட னஞ்சுதலை தோளுற வசைத்தே
வெஞ்சிறையில் வைத்துமிலென் வென்றுமிலெ னென்றால்
தஞ்சமொரு வர்க்கொருவ ரென்ற[1]றகு மன்றே.

(இ - ள்.) வஞ்சனை அரக்கனை - (சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற) கபடத்தொழிலையுடைய அரக்கனாகிய இராவணனை, நெடு வாலால் - (எனது) நீண்ட வாலினாலே, அஞ்சினுடன் அஞ்சு தலை தோள் - பத்துத் தலைகளும் (இருபது) தோள்களும், உற - ஒன்று சேரும்படி, நெருக்கி அசைத்து - நெருக்கிக்கட்டி, வெம் சிறையில் - கொடிய சிறைக்காவலில், வைத்துஉம் இலென் - வைத்தலும் செய்திலேன்; (அவ்வளவு செய்யாவிட்டாலும்), வென்றுஉம் இலென் - (அவ்விராவணனைப் போரில்) வெல்லுதலும் செய்திலேன், என்றால்—, ஒருவர்க்கு ஒருவர் தஞ்சம் என்றல் - ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் உதவிசெய்பவராதலென்பது, தகும் அன்றே - தகுதியுடையதாகுமல்லவோ? [தகுதியுடையதாகாதென்றபடி];

சீதையைத் தான் சிறைமீட்டுக் கொடுத்தால், அது மகா வீரனான இராமபிரானது பெருமைக்கு இழுக்காகிப் பிராட்டியாலும் விலக்கிய செயலாகுமாதலால் அதுகிடக்கட்டும் என்று கருதிய அநுமான், 'இராமபிரானது மனைவியைக் கவர்ந்த இராவணனைச் சிறைவைத்தலோ, அல்லது போர்செய்து வெல்லுதலோ, இவ்விரண்டில் ஏதேனுஞ் செய்தலே தகுதி; ஒன்றுஞ் செய்யாது வாளா திரும்பிச் செல்வது தகுதியுடைய தாகாது' என்று கருதினனென்க. 'தகுமன்றே' என்பது - இங்குப் பிறகுறிப்பு. பி - ம்:—[1]தகவாமோ. (697)

4. கண்டநிரு தக்கடல் [1]கலக்கினன் வலத்தில்
திண்டிற லரக்கனு மிருக்கவொர் திறத்தின்
[2]மண்டவுத ரத்தவள் மலர்க்குழல் பிடித்துக்
கொண்டுசிறை வைத்திடுத லிற்[3]குறைவ துண்டோ.

(இ - ள்.) வலத்தில் - (என்னுடைய) பலத்தினால், கண்ட நிருதர் கடல் - கண்ணுக்கு எதிர்ப்படுகிற அரக்கர் கூட்டத்தை, கலக்கினன் - கலங்கச்செய்து,—திண் திறல் அரக்கன் உம் இருக்க - மிக்கவலிமையையுடைய இராவணனும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், ஓர் திறத்தின் - ஒப்பற்ற (எனது) சாமர்த்தியத்தினால், மண்ட வுதரத்தவள் - (அவனது பட்டமகிஷியான) மந்தோதரியின், மலர் குழல் பிடித்து கொண்டு - புஷ்பங்களையணிந்த கூந்தலைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டுபோய், சிறைவைத்திடுதலில் - சிறை வைப்பதில், குறைவது உண்டுஓ - குறைவு உள்ளதோ? (எ - று.)

'பழிக்குப்பழி வாங்குமாறு இராவணனைச் சிறைவைத்தல் அல்லது வெல்லுத லென்பதைத் தான் செய்வதும் மஹாவீரனான அவ்விராமபிரானது பெருமைக்குக் குறைவு தருவதேயாம்: அதுவும் கிடக்கட்டும்' என்று அச்செயலையும் விட்ட அனுமான், இராவணனைச் சேர்ந்தவர்களாய் எதிர்த்துவருகிற அரக்கரை முறியடித்து அவ்விராவணன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் தானே அவனது பட்டமகிஷியான மந்தோதரியின் கூந்தலைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டுபோய்ச் சிறைவைத்து இவ்வாறு பழிக்குப்பழி வாங்கினால்மாத்திரம் எனதுசெய்கை நிறைவு உற்றதாகுமென்று கருதினனென்க. மந்த உதர என்ற இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்த 'மந்தோதரி' என்பதில், இந்நூலாசிரியர் 'மந்த' என்பதை எதுகை நோக்கி 'மண்ட' எனத் திரித்தும், வடமொழி விதிப்படி குணசந்தி கொள்ளாமல் வகரவுடம்படுமெய் புணர்த்தும், வடமொழியிற் பெண்பாற்கு உரிய ஈகாரத்துக்குப் பதிலாக 'அள்' விகுதிசேர்த்தும் 'மண்டவுதரத்தவள்' என்றார்.

பி - ம்:—[1]கலக்கியென். [2]மண்டுவுதரத்தின். [3]குறையும். (698)

5. மீட்டுமினி யெண்ணும்வினை வேறுமுள தன்றால்
ஓட்டியிவ் [1]வரக்கரை யுலைத்[2]தென்வலி யெல்லாம்
காட்டுமிது வேகரும மன்னவர் கடும்போர்
மூட்டும்வகை யாவதுகொ [3]லென்றுமுயல் கின்றான்.

(இ - ள்.) இ அரக்கரை - இந்த ராக்ஷஸர்களை யெல்லாம், உலைத்து - வருத்தி, ஓட்டி - ஓடச்செய்து, என்வலி எல்லாம் - எனக்கு உள்ள வலிமை முழுவதையும், காட்டும் - (வெளிப்படையாகக்) காட்டுகின்ற, இதுவே—, கருமம் - செய்யவேண்டிய காரியமாகும்; இனி - இனிமேல், மீட்டும் - மறுபடியும், எண்ணும்வினை - ஆலோசிக்கவேண்டிய தொழில், வேறுஉம் உளது அன்று - வேறொன்றுமில்லை; ஆல் - ஆதலால், அன்னவர் - அந்த அரக்கரை, கடும்போர் மூட்டும் வகை - கொடியபோரில் மூளச் செய்யும்விதம், யாவது கொல் - யாதாகுமோ? என்று - என்று நினைத்து, முயல்

கின்றான் - (அதற்கு உரிய உபாயத்தை) ஆலோசிக்கின்றவனான அநுமான்,—(எ - று.)—8-ஆஞ் செய்யுளில் 'என்று நினையா' எனத் தொடரும்.

'சீதாபிராட்டியைக் கவர்ந்து சிறைவைத்தது இராவணன்மீது பெருங்குற்றமெனக் கூறுகின்ற நாம் அவ்விராவணனது பத்தினியைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து சிறைவைத்தல்தான் நியாயமாகுமோ?' என்ற ஓராலோசனைகொண்ட அநுமான், 'நாம் இப்போது இவ்வரக்கர்களையெல்லாம் வலியப் போர்க்கு அழைத்து வருத்தித் துரத்துவதன் மூலமாக இராமபிரானுடைய துணைவலிமைச் சிறப்பைக் காட்டுவதே செய்தொழில்; வேறுவகையாக ஆலோசிப்பதிற் பயனில்லை' என்று நிச்சயித்து, 'இவ்வரக்கர்களைப் போர்க்கு இழுப்பதற்கு உபாயம் யாது?' என்று சிந்திப்பவனாயினனென்க. பி-ம்:—[1]அரக்கருயிருண்டு. [2]உரிமை. [3]என்ன. (699)

6. இப்பொழி லினைக்கடி திறுக்குவெ னிறுத்தால்
அப்பெரிய பூசல்செவி சார்தலு மரக்கர்
வெப்புறு [1]சினத்தரெதிர் மேல்வருவர் வந்தால்
துப்புற முருக்கியுயி [2]ருண்பலிது சூதால்.

(இ - ள்.) இ பொழிலினை - இந்தச்சோலையை, கடிது இறுக்குவென் - விரைவில் முறித்தழிப்பேன்; இறுத்தால் - (அவ்வாறு) முறித்தழித்தால், அ பெரிய பூசல் - (அதனால் தோன்றும்) அந்தப் பேரொலி, செவி சார்தலும் - (தமது) காதிற்பட்டவுடனே, அரக்கர் - ராக்ஷசர்கள், வெப்பு உறு சினத்தர் - கொடுமைமிக்க கோபமுடையவராய், வந்தால்—, துப்பு உற முருக்கி - (என்) வலிமையைக்கொண்டு அவர்களையழித்து, உயிர் உண்பல் - அவர்களுயிரை வாங்குவேன்; இது - இவ்வாறு செய்வதே, சூது - (நான் இப்போது செய்யவேண்டிய) உபாயமுள்ள செயலாம்; (எ - று.)—ஆல் - அசை; தேற்றமுமாம்.

'அரக்கரைப் போரில் மூட்டுவதற்கு வகை யாது?' என்று ஆலோசனைகொண்ட அநுமான், இதனாலும் அடுத்த செய்யுளினாலும் அதற்கு ஏற்ற உபாயத்தைத் தனக்குள் நிச்சயித்துக்கொள்கின்றனனென்க. "மாலிருஞ்சோலை, தொழக்கருதுவதே துணிவது சூதே" என்ற நம்மாழ்வார் பாசுரத்திலும் 'சூது' என்பது இங்குக் கூறிய பொருளில் வந்துள்ளது. பி - ம்:—[1]மனத்தரெதிர், சினத்தெதிர. [2]உண்பன். (700)

7. வந்தவர்கள் வந்தவர்கண் மீள்கிலர் மடிந்தால்
வெந்திற லரக்கனும் [1]விலக்கரு [2]வலத்தான்
முந்து [3]மெனி லன்னவன் முடித்தலை [4]முசித்தென்
சிந்தையுறு [5]வெந்துயர் தவிர்த்தினிது செல்வேன்.

(இ - ள்.) வந்தவர்கள் வந்தவர்கள் - (என்மீது எதிர்த்துப் போர்க்கு) வருகின்ற அரக்கர் யாவரும், மீள்கிலர் - திரும்பிச்

செல்லாதவர்களாய், மடிந்தால்—, (பின்பு), வெம் திறல் அரக்கன் உம் - கொடிய வலிமையையுடைய இராவணனும், விலக்க அரு வலத்தால் - (எவராலும்) விலக்க முடியாத பலத்துடனே, முந்தும் - (என்மீது போர்க்கு) முற்பட்டுவருவான்; எனில் - அவ்வாறு வந்தானனால், அன்னவன் முடி தலை முசித்து - அவ்விராவணன் கிரீடமணிமந்த தலைகளை (நாணத்தினால்) முட்டாக்கிடுமாறு செய்து, என் சிந்தை உறு வெந்துயர் தவிர்த்து - எனது மனத்திற் பொருந்திய வெவ்விய துயரைப்போக்கி, இனிது செல்வேன் - சுகமாக (இராமபிரானுள்ள இடத்திற்குப் பின்பு) மீண்டு செல்வேன்; (எ - று.)

இராவணனது காவற்சோலையாகிய அசோகவனிகையை நான் அழித்த அக்காரணம்பற்றி என்மேற் போர்க்கு வருகின்ற அரக்கர்களையெல்லாம் கொன்றுகொண்டேவந்தால் இராவணனே என் கண்ணுக்கு எதிர்காண நேர்வான்: அச்சமயத்தில் அவனது பத்துத்தலைகளையும் முசிக்குமாறு செய்தால் என்மனத் துயர் தணியும்; அதன்பிறகு மீண்டு செல்வதே மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருமென்று அநுமான் நிச்சயித்தனனென்க. 'இடித்து' என்ற பாடத்திற்கு - முடித்தலைகளைக் குட்டியென்க: முடித்தலைகளை நறுக்கிப்போகட்டு என்று பொருள்காண்பாரு முளர். வெந்துயர் - அடியானுக்குஏற்ப எப்பரிசும் புரியவில்லையே யென்பது. முசித்து=முசிப்பித்து. பி-ம்:—[1]வெலற்கரும். [2]மனத்தான். [3]எனின். [4]முறித்தென், முடித்தென். [5]கோபமுமவித்து. ()

8.—அநுமான் அசோகவனத்தை யழித்தல்.

என்றுநினை யாவிரவி சந்திர னியங்குங்
குன்றமிரு தோளனைய தன்னுருவு கொண்டான்
அன்றுல [1]கெயிற்றிடைகொ ளேனமென லானன்
துன்றுகடி காவினை யடிக்கொடு துகைத்தான்.

(இ - ள்.) என்று நினையா - என்று மனத்திலெண்ணி, (அநுமான்), இரவி சந்திரன் இயங்கும் குன்றம் அனைய இரு தோள் - சூரியசந்திரர்கள் வலம்வருகின்ற மேருமலையையொத்த இரண்டு தோள்களையுடைய, தன் உருவு - தனது பெரிய வடிவத்தை, கொண்டான் - எடுத்துக்கொண்டு,—அன்று - முற்காலத்தில் [இரணியாட்சன் பூமியைச் சுருட்டிக்கொண்டு சென்றபோது], உலகு - இவ்வுலகத்தை, எயிற்றிடை கொள் - (குத்தியெடுத்துத் தனது) தந்தத்திலே கொண்டுவந்த, ஏனம்-மகாவராகமே, எனல் ஆனன்-என்று உவமைசொல்லத் தக்கவனாய், துன்று கடி காவினை - (மரங்கள்) அடர்ந்த காவலுள்ள அசோகவனத்தை, அடிக்கொடு - (தனது) கால்களால், துகைத்தான்—; (எ - று.)

அநுமான் பேருருவங்கொண்டு அவ்வனத்தைத் துகைக்கலாயின னென்க. அநுமான்கொண்ட பேருருவத்துக்கு, உலகத்தையிடக்குமாறு திருமால் கொண்ட மகாவராகரூபத்தை உவமை

கூறினர். இரவி சந்திரனியங்குங் குன்றம் இருதோள் என்பதற்கு - சூரிய சந்திரர் உதித்து அஸ்தமிக்கின்ற உதயகிரி முதல் அத்த கிரி வரையிற் பரவியுள்ள இரண்டு தோள்களையுடைய என்று கூறுவாருமுளர். இராவணனுடைய காவற்காடு என்பதை யுணர்த்த 'கடிகா' என்றார். கடியென்பது-காப்பு முதலிய பல பொருள் குறிக்கும் உரிச்சொல். பி - ம்:—[1]எயிற்றினடை, எயிற் றடையும். (702)

9.—இதுமுதல் முப்பத்தொரு கவிகள்-அநுமான் துகைத்ததனால் அச்சோலையடைந்த அழிவுபாட்டை வருணிப்பன.

முடிந்தன [1]பிளந்தன முரிந்தன [1]நெரிந்த
[2]மடிந்தன [3]பொடிந்தன [4]மறிந்தன முறிந்த
இடிந்தன தகர்ந்தன [5]வெரிந்தன கரிந்த
ஒடிந்தன வொசிந்தன வுதிர்ந்தன பிதிர்ந்த.

(இ - ள்.) (அப்போது பெருவடிவுகொண்ட அநுமானது கால்களால் துகைக்கப்பட்ட அந்தச் சோலையிலுள்ள மரங்களிற் சிலச்சில),—முடிந்தன - அழிந்துபோயின; பிளந்தன - பிளவுபட்டன; முரிந்தன-வளைந்துபோயின; நெரிந்த- நொருங்கிப்போயின; மடிந்தன-தலைசாய்ந்தன; பொடிந்தன - பொடியாய்விட்டன;மறிந்தன - (கிளைகள்) மடங்கிவிட்டன; முறிந்த - சிதைந்துபோயின; இடிந்தன-இடிபட்டுப்போயின; தகர்ந்தன - உடைந்துபோயின; எரிந்தன - பற்றியெரிந்துவிட்டன; கரிந்த - கருகிப்போயின; ஒடிந்தன - ஒடிந்துபோயின; ஒசிந்தன- துவண்டுபோயின; உதிர்ந்தன—; பிதிர்ந்த - சின்னபின்னப்பட்டன; (எ - று.)—இந்தச் செய்யுளில் பலபடவினைகளை யடுக்கியிருப்பதும், 'தனந்தன தனந்தன தனந்தன தனந்த' என்ற சந்தக்குழிப்புக்கு ஏற்ப நான்கடியும் அமைந்திருத்தலும் பாராட்டற்குரியன. பி - ம்:—[1]எரிந்த. [2]படிந்தன. [3]பொரிந்தன. [4]பரிந்தன. [5]எறிந்தன. (703)

10. வேரொடு [1]மறிந்தசில வெந்தசில விண்ணில்
[2]காரொடு செறிந்தசில [3]காலினொடு வேலைத்
[4]தூரொடு பறிந்தசில தும்பியொடு வானோர்
[5]ஊரொடு மலைந்தசில வுக்கசில நெக்க.

(இ - ள்.) சில-சிலமரங்கள், வேரொடு மறிந்த-வேரோடு கீழ் விழுந்தன; சில—, வெந்த-வெந்துபோயின; சில—, விண்ணில் - ஆகாசத்தில், காரொடு-மேகத்தோடு, செறிந்த-நெருங்கின; சில-, காலினொடு-காற்றினால், வேலை-சமுத்திரத்தில், தூரொடு பறிந்த-புதராகச் சென்று வீழ்ந்தன; சில—, தும்பியொடு - வண்டுகளுடனே, வானோர் ஊரொடு மலைந்த-தேவலோகத்திலே சென்று மோதின; சில—, நெக்க உக்க-பிளந்து சிதறிப்போயின; (எ - று.) —பி - ம்:—[1]பரிந்த. [2]காரொடுமறிந்த. [3]காலினொடுவேலைத், காலினொடுமோதித். [4]தூரொடு மறிந்த. [5]ஊரொடு மறிந்த. (704)

11. சோனைமுதன் மற்றவை சுழற்றிய திசைப்போர்
ஆனை நுக ரக்குளகு மான[1]வடி பற்று
[2]மேனிமிர விட்டன விசும்பின்[3]வழி மீப்போய்
வானவர்க ணந்தன வனத்தையு [4]மடித்த.

(இ-ள்.) சோனை முதல்-மேகத்தைத் தன்னிடத்திற்கொண்ட, சுழற்றிய - (அநுமான் தன்கைகளாற்) சுழற்றியெறிந்த, மற்று அவை - மற்றுஞ் சில மரங்கள்,—திசை போர் ஆனை - எட்டுத் திக்குக்களிலுந் தங்கியுள்ள போர்செய்யும் வலிமையமைந்த திக்கஜங்கள், நுகர - உண்ணும்படி, குளகு உம் ஆன - இலையுணவு மாயின; (அன்றியும்), அடி பற்று-அடியைப் பிடித்துக்கொண்டு, மேல் நிமிரவிட்டன - வானத்திற் செல்லும்படி (மற்றும் அநுமான்) வீசியெறிந்த சில மரங்கள், விசும்பின் வழி - ஆகாயமார்க்க மாய், மீ போய் - மேலேசென்று, வானவர்கள் நந்தன வனத்தை உம்-தேவர்களுடைய சிங்காரப் பூஞ்சோலையையும், மடித்த -அழித் தன; (எ - று.)

அநுமான் அப்போது தன் கையினாற் பற்றிச் சுழற்றி ஆங் காங்குப் பக்கங்களில் வீசியெறிந்த மரங்களிற் சில எட்டுத்திக்குக் களினெல்லையில் நின்றுகொண்டு பூமியைத்தாங்குகின்ற அஷ்ட திக்கஜங்கட்கு உணவாக, மேற்புறமாகி வீசிய மற்றுஞ்சில மரங்கள் ஆகாயமார்க்கமாகத் தேவலோகத்திற்சென்று அங்குள்ள நந்தன வனத்தையும் அழித்தன வென்பதாம். சோனைமுதல் மற்றவை யென்றதனால், அம்மரங்கள் மேகமண்டலமளவும் ஓங்கி வளர்ந்துள்ளன என்று தெரிவித்தவாறு; தொடர்புயர்வுநவிற்சி யணி. குளகு-விலங்கினுணவு. பி-ம்:—[1]படி. [2]மீனினம் விழுந்திட. [3]வழியின். [4]ஒடித்த. (705)

12. அலைந்தன கடற்றிரை யரக்க[1]ரகன் மாடம்
குலைந்துக விடிந்தன குலக்கிரிக ளோடு
மலைந்துபொடி யுற்றன மயங்கிநெடு வானத்து
உலைந்து[2]விழு மீனினொடு வெண்மல ருதிர்ந்த.

(இ - ள்.) (அநுமான் வீசியெறிந்த சிலமரங்களினால்), கடல் திரை - கடலின் அலைகள், அலைந்தன—; அரக்கர் அகல் மாடம் - ராட்சசரது விசாலமான வீடுகள், குலைந்துஉக-நிலைகெட்டு விழும் படி, இடிந்தன-இடிந்துபோயின; (வீசியெறிந்த மரங்களிற் சில), குலம் கிரிகளோடு-குலபர்வதங்களோடு, மலைந்து-மோதி, பொடி யுற்றன-பொடியாய்ச் சிந்தின; (வீசியெறியப்பட்ட சிலமரங்களி னுடைய), வெள் மலர்-வெண்ணிறமான மலர்கள்,நெடு வானத்து உலைந்து விழும்-(அம்மரங்கள் பட்ட விசையினால்)பெரியவானத்தி னின்று நிலைகலங்கி விழுகின்ற, மீனினொடு-நட்சத்திரங்களுடனே, மயங்கி - கலந்து, உதிர்ந்த - கீழே சிந்தன; (எ - று.)

அநுமான் பக்கங்களில் வீசியெறிந்த சிலமரங்களால் கடலின் அலைகள் கிளர்ந்தனவும் அரக்கரின் மாளிகை இடிந்து விழுந்தனவு மாக, சில மரங்கள் குலகிரிகளில்மோதிப் பொடியாய்விழ,

வானத்தை நோக்கி வீசியெறிந்த மற்றுஞ் சிலமரங்களால் நட்சத்திரங்கள் நிலைகுலைந்து விழத் தொடங்குகையில் அம்மரங்களின் மலர்களும் உடன்கலந்து விழலாயின வென்பதாம்; உடனவிற்சியணி. பி - ம்:—[1]இகல். [2]நெடு. (706)

13. [1]முடக்குநெடு வேரொடு முகந்துலக முற்றும்
கடக்கும்வகை வீசின களித்ததிசை யானை
மடப்பிடியி னுக்குதவ மையினிமிர் கைவைத்து
[2]இடுக்கியன வொத்தன வெயிற்றினிடை [3]ஞால்வ.

(இ - ள்.) முடக்கும் நெடு வேரொடு - வளைந்துள்ள நீண்ட வேருடனே, முகந்து - பிடுங்கி, உலகம் முற்றும் கடக்கும் வகை - எல்லாவுலகத்தையும் கடந்து மேற்செல்லும்படி, வீசின - (அநுமானால்) வீசியெறியப்பட்ட சிலமரங்கள், (அங்குநின்று கீழ் வீழ்வதற்குத் தொடங்கி), களித்த திசை யானை - மதக்களிப்புக் கொண்ட திக்கஜங்களினுடைய, எயிற்றினிடை - தந்தங்களின் நடுவிலே, ஞால்வ- தொங்குவனவாகி,—மடம் பிடியினுக்கு உதவ- (தமது) இளமையுள்ள பெண்யானைகட்குக் கொடுக்கும்படி, (அத்திசையானைகள்), மையின் நிமிர் கை வைத்து இடுக்கியன ஒத்தன-மேகமண்டலம்வரையிலும் உயருந்தன்மையுள்ள (தமது) துதிக்கையில் இடுக்கிவைத்துக்கொண்டனவான மரங்களைப்போல் தோன்றின; (எ - று.)

அநுமான் மேல்நோக்கிவீசியெறிந்த மரங்களிற் சில திக்கஜங்களின் தந்தங்களிற் சிக்கிக்கொண்டனவாய் அந்தத் திக்கஜங்கள் தமது பெண்யானைகட்கு உண்ணும்படி யெடுத்துக் கொடுக்கும் தழையுணவைப் போன்றன வென்பதாம்; தொடர்புயர்வுநவிற்சியை அங்கமாகக் கொண்டு வந்த தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]முடக்க நெடுவானெடு. [2]இடுக்கியொடெடுத்தன, இடுக்கினவொடொத்தன. [3]கால. (707)

14. விஞ்சையுல கத்தினு மியக்கர்மலை மேலும்
துஞ்சுதலில் வானவர் துறக்கநக ரத்தும்
பஞ்சியடி வஞ்சியர்கண் மொய்த்தனர் பறித்தார்
நஞ்சமனை யானுடைய சோலையி னறும்பூ.

(இ - ள்.) (அநுமான் வீசியெறிந்த மரங்களிற் சிற்சில விஞ்சையருலகம் முதலிய இடத்துச் செல்வதனால்),—நஞ்சம் அனையானுடைய சோலையின் - விஷத்தைபொத்த [மிகக் கொடியவனான] இராவணனுடைய பூஞ்சோலையில், நறுபூ - நறுமணமுள்ள மலர்களை,—விஞ்சை உலகத்தின்உம் - வித்தியாதரர்கள் வாழ்கின்ற உலகத்திலும், இயக்கர் மலைமேல்உம் - யட்சர்கள் வாழ்கின்ற மலைகளிலும், துஞ்சுதல் இல் வானவர் துறக்கம் நகரத்துஉம் - (அமிருதமுண்டதனால்) இறத்தலென்பது இல்லாத தேவர்கள் வாழ்கின்ற சுவர்க்கலோகத்திலும், (வாழ்பவர்களான), பஞ்சி அடி வஞ்சியர்கள் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு ஊட்டிய பாதங்களையுடைய வஞ்சிக்கொடிபோன்ற மகளிர், மொய்த்தனர் - நெருங்கி

வந்து, பறித்தார்—; (எ - று.)—இராவணனது பூந்தோட்டத்து மலர்களை விஞ்சைமகளிர் முதலியோர் பறிக்கும் வண்ணம் அநுமான் மரங்களை எப்புறத்திலும் வீசியெறிந்தனனென்க. (708)

15. [1]பொன்றிணி [2]மணிப்பரு [3]மரந்திசைகள் போவ
மின்[4]றிரிவ வொத்தன வெயிற்கதிரு மொத்த
ஒன்றினொடு மொன்றிடை [5]யுடைந்துதிர்வ வூழின்
[6]தந்திரள்க ளோடுவிழு தாரகையு மொத்த.

(இ - ள்.) பொன் திணி மணி பரு மரம் - பொன்னாலும் வலிய இரத்தினங்களாலும் இயன்ற பருத்த மரங்கள், திசைகள் போவ- பல திக்குக்களிலுஞ் செல்வனவாய், மின் திரிவ ஒத்தன -மின்னல்கள் திரிவனவற்றை ஒத்தன; (அன்றியும்), வெயில் கதிர் உம் ஒத்த-சூரியனுடைய பிரகாசத்தையும் ஒத்தன; ஒன்றினொடு உம் ஒன்று இடை உடைந்து உதிர்வ - (அநுமான் வீசியெறிந்ததனால் வானத்திற் செல்லும்போது அவ்வகையான மரங்கள்) ஒன்றோடொன்று (நடுவழியில் தாக்கி) உடைந்து உதிர்பவை, ஊழின் - கற்பமுடிவில், தம் திரள்களோடு விழு - தமது கூட்டங்களுடனே விழுகின்ற, தாரகைஉம் - நட்சத்திரங்களையும், ஒத்த - ஒத்தன; (எ - று.)

வானத்திலும் மற்றைத் திக்குக்களிலும் அநுமான் வீசியெறிந்ததனால் திரிகின்ற பொன்மரங்கள் மின்னலையும் மணிமரங்கள் சூரியகிரணத்தையும் ஒத்தனவாகி, பிறகு ஒன்றினோடு ஒன்று மோதிப் பொடியாய் விழுவனவாய், அம்மரங்கள் ஊழிக்காலத்து வானத்தில் தாம் இருக்கும் இடத்தைவிட்டுப் பெயர்ந்து உதிர்கின்ற நட்சத்திரங்களையும் ஒத்தனவென்பதாம்; தொடர்புயர்வுநவிற்சியை அங்கமாகக் கொண்டுவந்த உவமையோடு தற்குறிப்பேற்றவணியும் இதில் உள்ளன. முன்னிரண்டடி - முறைநிரனிறைப் பொருள்கோள். பொன்மரங்களும், இரத்தின மரங்களும் கண்காட்சியாக அச்சோலையில் அமைந்தனபோலும்.
பி - ம்:—[1]பொன்றின. [2]பயப்பய, மணிப்பய. [3]மரன். [4]திரிவது. [5]புடைத்துதிர. [6]தன்றிறலொழுக்கிவிழ, தந்திரளொடுக்கிவிழு. ()

16. புள்ளினொடு வண்டுமிஞி றுங்[1]கடிகொள் பூவும்
கள்ளுமுகை யுந்தளிர்க ளோடினிய காயும்
வெள்ளநெடு வேலையிடை மீனினம் விழுங்கித்
துள்ளின மரன்பட நெரிந்தன துடித்த.

(இ - ள்.) (அநுமான் வீசியெறிந்த மரங்களிலுள்ளனவான), புள்ளினொடு - பறவைகளையும், வண்டு உம்-வண்டுகளையும், மிஞிறு உம் - மிஞிறுகளையும், கடிகொள் பூஉம் - நறுமணமுள்ள மலர்களையும், கள் உம் - தேனையும், முகைஉம்-அரும்புகளையும், தளிர்களோடு - தளிர்களையும், இனிய காய்உம் - இன்சுவையுள்ள காய்களையும், வெள்ளம் நெடு வேலையிடை - நீர்ப்பெருக்கையுடைய

நீண்ட கடலிலே, மீன் இனம் - மீன்கூட்டங்கள், விழுங்கி - உட்கொண்டு, துள்ளின - (மனக்களிப்பால்) துள்ளிக் குதிக்கலாயின; (பிறகு), மரன் பட - (வீழ்ந்த) மரங்கள் (தம்மேற்) பட்டதனால், நெரிந்தன - நசுங்கினவாகி, துடித்த - பதைபதைக்கலாயின; (எ-று.)

அநுமான் பிடுங்கி வீசியெறியுமாறு சுழற்றிய மரங்களிலிருந்து பறவை முதலியவை அவ்விசையினாற் கடலிற்சென்று விழ, அவைகளைத் தின்றுகளித்த மீன்கள் பின் அம்மரங்கள் வீழ்ந்தபோது உடல்நொருங்கித் துடித்தன வென்பதாம். கடலில் விழுந்த பறவை முதலியவற்றை விழுங்க வந்த மீனினங்கள் பின்பு மரங்கள் விழுதலால் நெரிந்தன என்ற இதனில், தனக்கு விருப்பமானதைப் பெறுகையில் விருப்பற்ற வேறு ஒன்று விளைதலாகிற தகுதியின்மையணி தோன்றுமாறு காண்க; இதனை வடநூலார் விஷமாலங்காரமென்பர் பி - ம்:—[1]கனிகள். (710)

17. தூவிய மலர்த்தொகை சுமந்துதிசை தோறும்
பூவின்மண நாறுவ புலால்கமழ் கிலாத
தேவியர்க ளோடுமுயர் தேவரினி தாடும்
ஆவியென [1]லாயதிரை யார்கலிக ளம்மா.

(இ - ள்.) தூவிய மலர் தொகை சுமந்து-சிதறின மலர்களின் கூட்டங்களைத் தாங்கி, திசைதோறும் பூவின் மணம் நாறுவ - எங்கும் அம்மலர்களின் மணமே வீசுவனவாய், (அதனால்), புலால் கமழ்கிலாத - புலால் நாற்றம் வீசாமலடங்கியுள்ளனவான, திரை ஆர்கலிகள் - அலைகளையுடைய கடல்கள்,—உயர் தேவர் - சிறந்த தேவர்கள், தேவியர்களோடு உம் - (தமது) மனைவிமாருடனே, இனிது ஆடும் - மகிழ்வோடு நீராடுகின்ற, ஆவி எனல் ஆய - (தாமரை முதலிய நீர்ப்பூக்கள் நிறைந்த) குளங்களென்று சொல்லத் தக்கனவாயின; (எ-று.)—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்.

அநுமான் மரங்களை வீசியெறிகையில், கடல்களும் புலால் நாற்றம் ஒழிந்து அம்மரங்களிலிருந்து தம்மிடத்து உதிர்ந்த நறுமலர்களின் நறுமணம் விஞ்சித் தேவர்கள் நீராடுகின்ற நீர்நிலைகளைப் போன்றன வென்பதாம். கடல் புலால்நாற்ற மொழிந்து பூவின் மணம் விஞ்சியதாகக் கூறியது-பிறிதின்குணம்பெறலணி: இதனால், விழுந்த நறுமலர்களின் மிகுதி தொனிக்கும். பி - ம்:—[1]ஆனதிசை. (711)

18. இடந்தமணி வேதியு மிறுத்தகடி காவும்
[1]தொடர்ந்தன துரந்தன படிந்துநெறி தூரக்
கடந்து[2]செல வென்பது [3]கடந்த விரு காலால்
நடந்துசெல லாகுமென லாகியது நன்னீர்.

(இ - ள்.) (அநுமான்), இடந்த மணி வேதிஉம் - பெயர்த்தெறிந்த இரத்தினமயமான மேடைகளும், இறுத்த கடி காஉம் - முறித்த காவலுள்ள சோலையின் மரங்களும், தொடர்ந்தன துரந்தன - தொடர்ந்து வேகமாகச் சென்றனவாய், படிந்து-(கடலிலே)

ஒழுங்காக விழுந்து, நெறி தூர - நெறிக்கு ஏற்ப [வழியுண்டாம் படி] தூர்ந்துவிட்டதனால்,—கடந்து செலவு என்பது-தாண்டியே செல்லுதற்கு உரியதென்று சொல்லத்தக்கதாயிருந்த, நல் நீர் - (நறுமலர்களால்) மணங்கொண்ட கடலானது, கடந்த இரு காலால் - (வானத்தின்வழியாய்க்) கடந்துசென்ற (அநுமானது) இரண்டுகால்களாலும், நடந்துசெலல் ஆகும் எனல் ஆகியது - நடந்து செல்லுதற்கு உரியதாகுமென்று சொல்லும்படியாற்று;

அநுமான் இடித்தும் ஒடித்தும் எறிந்த மேடைகளாலும் மரங்களாலும் கடல் தூர்ந்து நடந்து செல்லும் நிலமாயிற்றென்று வருணித்தவாறு; தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. பி - ம்:—[1]தொடர்ந்தன தொடர்ந்தன. [2]செலல். [3]கடந்தது. (712)

19. வேனில்விளை யாடுசுட ரோனினொளி விம்மும்
வானினிடை வீசிய வரும்பணை மரத்தால்
தானவர்கண் மாளிகை தகர்ந்துபொடி [1]யாய
வானவிடி யா[2]லொடியு மால்வரைகண் மான.

(இ - ள்.) வேனில் விளையாடு சுடரோனின் - கோடைக்காலத்தில் மிகுதியாகக் காய்கின்ற சூரியனைப்போல, ஒளி விம்மும் -ஒளி மிகுகின்ற, வானினிடை வீசிய வரும் பணை மரத்தால் - ஆகாசத்தில் வீசியெறிந்தனவாய் வருகின்ற பருமையையுடைய மரங்களினால், தானவர்கள் மாளிகை -(அவ்விலங்கையிலுள்ள) அரக்கரது வீடுகள், வானம் இடியால் ஒடியும் மால் வரைகள் மான-ஆகாயத்திலுள்ள இடியால் உடைந்த பெரிய மலைகளைப்போல, தகர்ந்து பொடி ஆய - இடிந்துபொடிபட்டன; (எ - று.)

பொன்னாலும் மணிகளாலும் இயன்றுள்ள மரங்களால் தாக்குண்டு விழுந்த அரக்கர்மாளிகைகளுக்கு, இடிகளால் தாக்குண்டு விழுகின்ற மலைகள் ஒப்பாமென்க. விம்மும் மரம் எனக் கூட்டுக. மிக்கவிளக்கமுடையன வென்றற்கு, வேனில் விளையாடு சுடரோனை அர்மரங்கட்கு உவமை கூறினார். அரக்கரையும் தானவரையும் வேறுபாடின்றிக் கூறுதல் கவிமரபு. பி-ம்:—[1]ஆன. [2]இடியும். (713)

20. எண்ணிறரு கோடிக ளெறிந்தன செறிந்தே
[1]தண்ணென்மழை போலிடை [2]தழைந்தது சலத்தால்
அண்ணலனு மானட லிராவணன தந்நாள்
[3]விண்ணினொரு சோலையுள தாமென விதித்தான்.

(இ - ள்.) அ நாள்-அக்காலத்தில், எறிந்தன-(தான்) பிடுங்கியெறிந்தனவான, எண் இல் தரு கோடிகள் - அளவிறந்த மரங்களின் கூட்டங்கள், செறிந்து-நெருங்கி, தண்ணென் மழை போல்-குளிர்ந்துள்ள மேகம்போல, இடை தழைந்தது-(வானிடத்தில்) தழைந்து தோன்றியதனால்,—அண்ணல் அனுமான் - பெருமை பொருந்திய அநுமான்,—சலத்தால்-கோபத்தால், 'அடல் இராவணனது ஒரு சோலை-வலிமைபொருந்திய இராவணனுடைய

ஒப்பற்ற அந்த அசோகவனிகை யென்னுஞ் சோலை, விண்ணின் உளது ஆம்-ஆகாசத்திலுள்ளதாயிற்று', என-என்று (கண்டவர்) கூறும்படி, விதித்தான் - செய்தான்போலும்; (எ - று.)

அநுமான் வீசியெறிந்த மரங்கள், வானத்திற் செறிந்து 'இவ் வநுமான் இராவணன்மீது கோபத்தினாற் பூமியின்மீது இருந்த சோலையை வானத்தினிடத்திலுள்ளதாம்படி செய்துவிட்டா' னென்று கண்டவர் சொல்லுமாறு விளங்கின வென்பதாம்: **தற் குறிப்பேற்றவணி.** இதனால் சோலையிலுள்ள மரங்கள் பலவற்றை யும் அநுமான் பிடுங்கியெறிந்தா னென்பது பெறப்படும். **பி - ம்:—** [1]தண்ணமழைபோல். [2]தழைத்தது. [3]விண்ணுமொரு, விண் ணினுமொர். (714)

21. **தேனுறை துளிப்பநிறை புட்பல சிலம்பப்**
பூநிறை மணித்தரு[1]வி சும்பினிடை யேபோய்
[2]மேன்முறை [3]நெருக்கியொளி வாளொடுவில் வீச
[4]வானிடை [5]நடாயநெடு மானமென லான.

(இ - ள்.) தேன் உறை துளிப்ப - தேன்துளிகள் சிதறவும், நிறை புள் பல சிலம்ப-நிறைந்துள்ள பலபறவைகள் ஒலிக்கவும், பூ நிறை மணி தரு - மலர்கள் நிறைந்த இரத்தினமயமான மரங் கள்,—விசும்பினிடையே போய் - ஆகாயத்தினிடத்தே சென்று, மேல் - அந்தவானத்தில், முறை நெருக்கி - வரிசைவரிசையாக நெருக்கி,—வாளொடு வில் ஒளி வீச - வாள்போலவும் வில்போல வும் ஒளியை வெளிக்கால்வதனால், வானிடை நடாய-வானத்திற் செலுத்தப்படுகின்ற, நெடு மானம் - நீண்ட விமானங்கள், எனல் ஆன - என்று சொல்லத்தக்கனவாயின; (எ - று.)

அநுமான் வானில் வீசியெறிந்தனவான மலர்கள் நிறைந்த இரத்தின மரங்கள், வானத்தில் நெருங்கிச் செல்லுகின்ற புஷ்பக விமானங்கள் போன்று, வாளைப்போலவும் வில்லைப்போலவும் பேரொளி வீசின வென்பதாம். தருக்கள் விசும்பினிடையே போ கையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை, தேன்துளிக்கப் புள்சிலம்ப என்று தெரிவித்தார். **பி - ம்:—**[1]விசும்பின் மிசைபோவ. [2]மீன். [3]நெருக்க. [4]வானிறை. [5]நடக்கும். (715)

22. **[1]சாகநெடு மாப்பணை தழைத்தன தனிப்போர்**
நாகமனை யானெறிய மேனிமிர்வ [2]நானு
மாகநெடு வானிடை யிழிந்துபுனல் வாரும்
மேகமென லாயநெடு மாகடலின் வீழ்வ.

(இ - ள்.) தனி போர் நாகம் அனையான் எறிய-ஒப்பற்றபோர் செய்தலில்வல்ல யானையைப்போன்ற பருமையையுடைய அநு மான் வீசியெறிந்ததனால், சாகம் நெடு மா பணை தழைத்தன - கிளைகள் மிகவும் நீண்ட அடிபருத்துத்தழைத்த மரங்கள், மேல் நிமிர்வ - வானத்தில் உயரச்சென்றனவாய், நெடு மாகடலின்

வீழ்வ - மிகப்பெரிய கடலில் வீழ்பவை,—மாகம் நெடு வானிடை - மிகப்பெரிய ஆகாயத்திலிருந்து, இழிந்து-கீழிறங்கி, புனல் வாரும் - கடல்நீரை முகப்பனவான, நாளு மேகம் எனல் ஆய-பலமேகங்களென்று சொல்லத்தக்கனவாயின; (எ - று.)

அநுமானால் வீசியெறியப்பட்டு வான்சென்றுநின்று அங்குக் கடலில் வீழ்ந்த மரங்கள், வானவழியினின்று கடலிலிறங்கி நீர் பருகுகின்ற மேகங்களை யொத்தன வென்பதாம். சாகம்=சாகா: கிளை. இனி, பணை-தழைத்தனவாகிய, சாகம்-தேக்கமரம்என்றும், பணை - கிளையென்றும் உரைப்பினுமாம்: முன்னைய பொருளில், பணை-பருமையாம். மாக வான்-ஒருபொருட்பன்மொழி. பி-ம்:—[1]சாகை. [2]நாளும். (716)

வேறு.

23. [1]ஊன முற்றிட மண்ணி னுதித்தவர்
[2]ஞான முற்றுபு [3]நண்ணினர் வீடெனத்
தான [4]கற்பகத் தண்டரு விண்டலம்
போன புக்கன முன்னுறை பொன்னகர்.

(இ - ள்.) ஊனம் - தீவினை [பாவச்செயல்], உற்றிட-நேர்ந்திட்டதனால், மண்ணின் உதித்தவர் - இந்தப் பூலோகத்தில் தோன்றிய தேவர்கள், ஞானம் முற்றுபு-ஞானம் நிரம்பி [தீவினை நீங்கி], (இவ்வுலகினின்று), வீடு - தமது விடுதியான மேலுலகை, நண்ணினர் என-அடைந்தவர்போல,—(இராவணனாற் கொணரப் பட்டுப் பூமியிலிருந்தனவான), தானம் கற்பகம் தண் தரு-ஈகைக் குணமுடைய கற்பகமெனப்படுகின்ற குளிர்ந்த மரங்கள், (அநுமனால் பெயர்த்து மேலேயெறியப்பெற்று), விண் தலம் போன-வான்வழியாகச் சென்றனவாய்,முன் உறை-முன்னே தங்கியிருந்த, பொன் நகர்-பொன்மயமான சுவர்க்கலோகத்தில், புக்கன-போய்ச் சேர்ந்தன; (எ - று.)

பாவத்தினாற் பூமியில் வந்து பிறந்த தேவர்கள் ஞானம் நிறையப்பெற்றுத் தமது பாவம் நீங்கி, மீண்டும் தமது உலகையே சேர்ந்ததுபோல, முன்பு இராவணனாற் கொண்டுவரப்பெற்று இலங்கையில் நாட்டப்பட்ட கற்பகவிருட்சங்கள் அநுமான் பிடுங்கியெறிதலால் தாம் முன்னிருந்த தேவலோகத்தில் தானே போய்ச்சேர்ந்தன வென்பதாம். வீடு என்பதற்கு—(இவ்வுலகினின்று) விடுதலையை யென்றும் உரைக்கலாம். (அஷ்டவசுக்கள் முதலியோர் தமது தீவினைப்பயனால் வீடுமன் முதலியோராகப் பிறந்து நன்ஞானம் பிறந்து நல்லுலகையடைந்தனர் என்பது முதலிய சரித்திரங்கள், இங்குக் கூறியதற்கு மேற்கோள்.)

இனி, சிறிது கருத்துவேறுபட இதற்குப் பொருள் கூறுவாருமுளர்; அது வருமாறு:—ஊனம் உற்றிட - (கடவுளைத் தாம்பற்றுதற்கு மேற்கொண்ட உபாயத்தில்) குறைபாடு நேர்படவே, (வீட்டுலகத்தைப் பெறுமல்), மண்ணின் உதித்தவர் - இந்தப் பூமியில்

தோன்றிய யோகியர், ஞானம் முற்றுபு- ஞானம் நிரம்பப்பெற்று, வீடு நண்ணினர் என - (இவ்வுலகினின்று) மோட்சத்தை யடைந்தவர்போல, தான கற்பகத்தரு விண்டலம் போனவாய், தாம் முன்னுறைந்த பொன்னகர் புக்கன என்பது. முன் உறை பொன்னகர்—முதன்மையாகப் பொருந்திய மோட்சலோகம் என்றும் பொருள்படும்.

யோகியர் கடவுளை யடையுமாறு தாம் மேற்கொண்ட யோகத்திற் குறைபாடு உண்டாக இறந்து, மறுமையில் மோட்சத்தை யடையாமல் *பஞ்சாக்கினிவித்தையின் முறையாலே மண்ணுலகிற் பிறந்து ஞானம் முற்றி முன்னமே செல்லவேண்டிய மோட்சவுலகைப் பெறுவர். அவர், கற்பகத் தருக்கள் மண்ணுலகை இராவணனுலடைந்து அனுமனுற் பொன்னுலகை யடைதற்கு உவமை: யோகத்திலே கருத்தைச் செலுத்திய பரதராஜன் ஒரு மான்குட்டியிடம் பற்றுக்கொண்டதனுல் யோகத்திற்குக் குறைவுநேர, அந்திமகாலத்தில் மான்குட்டியையே நினைந்து இறந்ததனுல் மானுய்ப் பிறந்து ஞானத்துடனேயிருந்து தீவினையொழிந்து மீண்டும் ஜடபரதனுகப் பிறந்து ஞானம்முற்றி வீட்டுலகைப்பெற்ருனென்ற விட்டுணுபுராண சரிதை இங்குக் கூறியதற்கு மேற்கோளாம்.

தேவதருக்கள் ஐந்தனுள் ஒன்றன் பெயராகிய கற்பகமென்ற சொல் பொதுவாகத் தேவதருக்கள் ஐந்தையும் காட்டுவதுமுண்டு. பி - ம்:—[1]ஊனமுற்றிடை. [2]ஞானமுற்றிட. [3]நண்ணுயர். [4]கற்பகத்தண்டலை. (717)

24. மணிகொள் குட்டிம மட்டித்து மண்டபந்
துணிப டுத்தயல் [1]வாவிக டூர்த்தொளிர்
திணிசு வர்த்தலஞ் சிந்திச் செயற்கரும்
பணி[2]ப டுத்துயர் குன்றம் [3]படுத்தரோ.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—மணி கொள் குட்டிமம் - இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட திண்ணைகளை, மட்டித்து - தகர்த்து, மண்டபம் - மண்டபங்களை, துணிபடுத்து - துண்டுதுண்டாக உடைத்து, அயல்-அருகிலுள்ள, வாவிகள் - குளங்களை, தூர்த்து—, ஒளிர் - விளங்குகின்ற, திணி - செறிந்த, சுவர் தலம்-சுவர்களினிடங்களை,

---

*பஞ்சாக்கினிவித்தை - மேலுலகிலிருக்கும் புண்யஜீவனை புண்ணிய முடிவில் த்யுலோகமாகிற அக்கினியில் இந்திரியங்கள் த்ரவீபூதமாகி, அம்ருதமயமான சரீரத்துடன் பர்ஜந்யாக்நியிலும், அங்குநின்று ப்ருதிவியாகிய அக்கினியிலும், அங்கு நின்று புருஷனுகிய அக்கினியிலும், அங்குநின்று ஸ்த்ரீயாகிய அக்கினியிலும் ஹோமஞ்செய்ய, அந்த ஜீவன் மானுடவுருவத்தையடையுமென்று அறிகை.

சிந்தி-இடித்துத் தள்ளி, உயர் குன்றம் படுத்து - உயர்ந்த குன்று களையும் அழித்து, (இவ்வாறு), செயற்கு அரும்-செய்தற்கு அருமையான, பணி - வேலைகளை, படுத்து - செய்து, (எ - று.)—'வேங்கை செற்று' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

சீதையிருந்த உல்லாசச்சோலையில் ஆங்காங்கு மணிக்குட்டிமம் முதலியன இருந்தவற்றை, அநுமான், தகர்த்தனன் என்க. குன்றம் - செய்குன்றம் என்னலாம். இச்செய்யுட்கு -. அநுமான், குட்டிமம் மண்டபம் முதலியவற்றையிடித்து அவைகளை ஒருமலை போலக் குவித்தான் என்று கூறினுமாம். பி - ம்:—[1]ஆவிகள். [2]படுத்தருங். [3]பகுத்தரோ. (718)

25. வேங்கை செற்று மராமரம் வேர்பறித்து
ஓங்கு கற்பகம் பூவொ டொடித்துராய்ப்
பாங்கர்ச் [1]சண்பகப் பத்தி பறித்தயல்
மாங்க னிப்பணை மட்டித்து மாற்றியே.

(இ - ள்.) வேங்கை-வேங்கை மரங்களை, செற்று - அழித்து, மராமரம்-ஸாலவிருட்சங்களை, வேர் பறித்து - வேரொடு பிடுங்கியெறிந்து, ஓங்கு கற்பகம் - உயர்ந்துவளர்ந்த கற்பகமரங்களை, பூவொடு ஒடித்து - மலர்களுடனே முறித்து, உராய் - விரைந்து, பாங்கர் சண்பகம் பத்தி பறித்து - பக்கத்திலுள்ள சண்பகமரங்களின் வரிசைகளைப் பிடுங்கி யெறிந்து, அயல் - அருகிலுள்ள, மாங் கனி பணை - மாம்பழங்கள் நிறைந்த கிளைகளை, மட்டித்து - முறித்து, மாற்றி - நிலைமாறச்செய்ய,—(எ - று.)—'நந்தனங்கள் கலங்கி நடுங்க, தகர்ந்தன' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். மாற்றி=மாற்ற; எச்சத்திரிபு. இராவணன் கட்டளையால் அகாலத்திலும் மாமரம் கனிகொண்ட தென்க.பி-ம்:-[1]சண்பகம்பற்றிப்.

26. சந்த னங்க டகர்ந்தன[1] தாள்பட
இந்த னங்களின் வெந்[2]தெரி சிந்திட
[3]முந்த னங்க வசந்தன் முகங்கெட
நந்த னங்கள் கலங்கி நடுங்கவே.

(இ - ள்.) (அப்போது), தாள் பட-(அவ்வநுமானது) கால்கள் பட்டதனால்,—முந்து அனங்கம் வசந்தன்-முற்காலத்தில் தானே சரீரத்தையிழந்த மன்மதனது, முகம்—, கெட-(துயரத்தினாற்) பொலிவழியும்படி, நந்தனங்கள்-பூஞ்சோலைகள், கலங்கி நடுங்க-நிலைகுலைந்து நடுக்கமடைய,—சந்தனங்கள்-(ஆங்குள்ள) சந்தனமரங்கள், இந்தனங்களின் வெந்து-விறகுகள்போல எரிந்து, எரி சிந்திட-நெருப்புச்சுவாலை வீசின வண்ணம், தகர்ந்தன-அழிந்தன;

மன்மதன் உல்லாசமாக இருத்தற்குஉரிய நந்தவனங்கள் நிலைகுலைந்ததனால், அவனது முகம் பொலிவழிந்த தென்க. மன்மதன் முழுவலியுஞ் செலுத்திச் சஞ்சரித்தற்குரிய காலம்வேனிற்பருவமே

யாதலால், அவனுக்கு 'வேனிலான்' என்று பெயர்: அதன் பரியாயம் 'வசந்தன்' என்பது. அநுமனது தாள்பட்ட வேகத்தில் சந்தனமரங்களில் நெருப்புத் தோன்றின என்க. பி-ம்:—[1]சண்பகம், தாம்படர். [2]இடை. [3]முந்தனங்கள். (720)

27. [1]காம ரங்களி வண்டு கலங்கிட
மாம ரங்கண் மடிந்தன மண்ணொடு
தாம ரங்க வரங்கு தகர்ந்துகப்
பூம ரங்க ளெரிந்து பொரிந்தவே.

(இ - ள்.) காமரம் களி வண்டு-காமரமென்னும் பண்ணைப் பாடுகின்ற களிப்புள்ள வண்டுகள், கலங்கிட-கலங்கும்படி, மா மரங்கள்—, மண்ணொடு மடிந்தன-மண்ணோடு மண்ணாக விழுந்து போயின: அரங்க-அழியுமாறு, அரங்கு-நாடகசாலைகள், தாம்—, தகர்ந்து-முறிந்து, உக-கீழ்விழ,—பூ மரங்கள்—, எரிந்து பொரிந்த-(ஒன்றோடொன்று மோதிய விசையினால்) எரிந்து பொரிந்தன; (எ-று.)—பி - ம்:—[1]காமரங்களால். (721)

28. குழையுங் கொம்புங் கொடியுங் குயிற்குலம்
விழையுந் தண்டளிர்ச் சூழலு மென்மலர்ப்
புழையும் வாசப் பொதும்பும் பொலன் கொள்தேன்
மழையும் வண்டு மயிலு [1]மடிந்தவே.

(இ-ள்.) குழையும் கொம்புஉம்-வளையுந்தன்மையுள்ள பூங் கொம்புகளும், கொடிஉம்-பூங்கொடிகளும், குயில் குலம் விழையும் தண் தளிர் சூழல்உம்-குயில்களின் கூட்டம் விரும்புதற்கு இடமான குளிர்ச்சியாகிய தளிர்களை யுடைய இடங்களும், மெல் மலர் புழைஉம்-மெல்லிய மலர்களைக்கொண்ட (அச்சோலையிலுள்ள) நுழை வாயில்களும், வாசம் பொதும்புஉம்-வாசனையுள்ள புதர் களும், பொலன் கொள் தேன் மழைஉம்-அழகு பொருந்திய தேன் மழையும், வண்டுஉம்-வண்டுகளும்,மயில்உம்-மயில்களும், மடிந்த-அழிந்துபோயின; (எ - று.)

அநுமானாற் சின்னபின்னப்படுத்தப்பட்ட சோலையில் குழை கொம்பு முதலியன அழிந்தன வென்க. பி - ம்:—[1]மறிந்தவே. சில பிரதிகளில் இந்தச்செய்யுள் "பவளமாக்கொடி" என்றதன்பினுள்ளது. (722)

29. பவள மாக்கொடி [1]வீசின பன்மழை
துவளு மின்னெனச் சுற்றிடச் சூழ்வரை
திவளும் பொற்பணை மாமரஞ் சேர்ந்தன
கவள யானையி னோடையிற் காந்தவே.

(இ - ள்.) மா பவளம் கொடி-சிறந்த பவழக்கொடிகள், வீசின-(அநுமானால்) வீசியெறியப்பட்டனவாகி, பல் மழை துவளும் மின் என-பலமேகங்களில் துவண்டு தோன்றுகின்ற மின்னல்கள்

போல, சூழ் வரை-(அங்கே) சூழ்ந்திருந்த மலைகளில், சுற்றிட-சுற்றிக்கொள்ள,—கவளம் யானையின் ஓடையின் காந்த-கவளமாக உண்ணுந் தன்மையுள்ள யானைகளின் நெற்றிப்பட்டம்போல ஒளிரும்படி, திவளும் பொன் பணை மா மரம் சேர்ந்தன-விளங்குகின்ற பொன்மயமான கிளைகளையுடைய மா மரங்கள் (அநுமானால் வீசியெறியப்பட்டனவாய்) அங்குச் சேர்ந்தன; (எ-று.)

அங்குள்ள மலைகளின்மீது அநுமானால் வீசியெறியப்பெற்ற பவழக்கொடிகள் மேகத்தில் விளங்கும் மின்னல்போலத்தோன்ற, மலைகளின்மீது வீசியெறியப்பட்ட பொன்மயமான மாமரங்கள் யானையின் நெற்றியில் விளங்கும் பட்டம்போலத் தோன்றின வென்பதாம். பி-ம்:—[1]வீசிய. (723)

30. பறவை யார்த்தெழு மோசையும் பன்மரம்
[1]இறவெ டுத்த விடிக்குர லோசையும்
அறவ ளுர்த்தெழு மோசையு மண்டத்தின்
புற [2]நிலத்தினுங் கைம்மிகப் போயதே.

(இ - ள்.) (அந்தவேளையில்), பறவை ஆர்த்து எழும் ஓசை உம் - பலவகைப் பறவைகள் ஆரவாரித்தெழுகின்ற ஓசையும், பல் மரம் இற எடுத்த இடி குரல் ஓசைஉம்-பலவகை மரங்களும் முறிவதனாலுண்டான இடிக்குரலையொத்த ஓசையும், அறவன் ஆர்த்து எழும் ஓசைஉம்-தரும சுவரூபியான அநுமான் ஆரிவாரித்ததாலுண்டாகிய ஓசையும், அண்டத்தின் புறம் நிலத்தின்உம் - இவ்வுலக வுருண்டையின் வெளிநிலத்திலும், கைம்மிக போயது - மிகுதியாகப் போய்ப்பரவிற்று; (எ - று.) இதனால், அப்போது பேரொலி யெழுந்ததைக் கூறினா ரென்க; தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. போயது - பன்மைக்கு ஒருமைவந்த வழுவமைதி. பி - ம்:—[1]இறல். [2]நிலத்தையும். (724)

31. பாட லம்படர் கோங்கொடும் பன்னிசைப்
பாட லம் [1]பனி வண்டொடும் பஃறிரைப்
பாட[2]லம்புயர் வேலையிற் பாய்ந்தன
பாட லம்[3]பெறப் புள்ளினம் [4]பார்ப்பொடே.

(இ - ள்.) பார்ப்பொடு -(தமது)குஞ்சுகளுடனே, புள் இனம்-(ஆங்குப் பலவகை மரங்களில் இனிது தங்கியிருந்த) பறவைகளின் கூட்டங்களும், பாடு அலம்பெற - துன்பத்தை மிகுதியாக அடையாநிற்க,—படர்கோங்கொடுஉம்-(ஆகாயத்தளவும்)உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள கோங்குமரங்களும், பாடலம்-பாதிரிமரங்களும்,பன் இசை பாடல் அம் பனி வண்டொடுஉம் - சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்ற இசைப்பாடலைக்கொண்ட அழகிய குளிர்ந்த வண்டுகளுடனே, பல் திரை-பல அலைகள், பாடு-(கரைப்) பக்கங்களிலே, அலம்பு-ஒலிக்கின்ற, உயர் வேலையில் - பெரிய கடலிலே, பாய்ந்தன - விழுந்தன; (எ - று.)

தம்மிடத்துப் பார்ப்புடனே இனிது தங்கிய பறவைகள் தம் பார்ப்புக்களையும் தூக்கிக்கொண்டு செல்ல முடியாமையால் மிகவும் வருத்தமுறுநிற்க, அநுமான் வீசியெறிந்த கோங்கமரங் களும், பாதிரிமரங்களும் தம்மீது மொய்க்கின்ற வண்டுகள் பெருந் துன்பமடையக் கடலிற்போய் விழுந்தன வென்பதாம். இனி, பாடலம்பெற என்பதற்கு - செந்நிறம் அடைய என்று பொருள் கூறி, வீசியெறிந்த இம்மரங்கள் போய் விழுதலால் அதிலுள்ள உயிர்களெல்லாம் இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு இறத்தலாற் கடல்கலங்கிச் செந்நிறத்தை யடைந்தது என்று கருத்துக் கூறுவர். இச்செய்யுளில் யமகமென்னும் சொல்லணி காண்க. அடுத்த சில செய்யுள்களிலும் இது காணலாம். (ஸ்ரீவான்மீகத்திலும் பொழி லிறுத்தலைத் தெரிவிக்கின்ற 41-ஆம் சருக்கத்தில் ஒரு சுலோகம் யமகமாக அமைந்துள்ளது.) பி - ம்:—[1]படர். [3]அலம்புறு. [5]படப். [4]பாறவே. (725)

32. வண்ட லம்புந லாற்றின் மராமரம்
வண்ட லம்புன லாற்றின் மடிந்தன
விண்ட லம்புக நீங்கிய [1]வெண்புனல்
விண்ட லம்புக [2]நீண்மரம் [3]வீழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) வண்டு அலம்பு - வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற, நல் ஆற்றில் - அழகிய சாலையிலிருந்த, மராமரம் - மராமரங்கள், (அப் போது), வண்டல் அம் புனல் ஆற்றில் - வண்டலைக்கொண்ட அழகிய நீர்நிறைந்த காவிரியாற்றிலே, மடிந்தன-போய்விழுந்தன: விண்தலம் புக நீள்மரம் - வானத்தினிடத்திற் போய்ச்சேரும்படி நீண்டு வளர்ந்த வேறு சில மரங்கள்,—விண்டு அலம்பு கம் நீங்கிய வெள் புனல் - திருமாலின் திருவடிகளை(ப் பிரமதேவன்) கழுவிய தனால் தோன்றி வானத்தினின்று (இப்பூமியில்) இறங்கி வந்த வெண்மையான நீரையுடைய கங்கையாற்றிலே, வீழ்ந்த-வீழ்ந்தன;

அநுமானால் வீசியெறியப்பட்ட மராமரங்கள் காவிரியாற்றில் விழ, வேறு சிலமரங்கள் கங்கையாற்றில் விழுந்தன வென்பதாம். கங்கையுடன் சேர்த்துக் கூறியிருத்தலாலும், வண்டலை யுடைய தாகக் (கவிகளாற்) கூறப்படுவது அதுவேயாதலாலும், வண்ட லம் புனலாறு - காவிரி எனப்பட்டது. திரிவிக்கிரமாவதாரகாலத் திற் சத்தியலோகத்துச்சென்ற திருமாலின் திருவடியைப் பிரம தேவன் தன் கைக்கமண்டல தீர்த்தங்கொண்டு கழுவி விளக்க, அப்பரமனது அந்த ஸ்ரீபாததீர்த்தமே கங்கைநதியாகப் பெருகிய தென்பது மூன்றாமடியில் விளங்கும். விண்டு-விஷ்ணு: எங்கும் வியாபித்திருப்பவ னென்பது, அவயவப்பொருள். கம் - ஆகாசம்: வடசொல். திரிபு யமகங்களில் பொதுநகரத்துக்கும் சிறப்புனக ரத்துக்கும் வேறுபாடு கருதாது ஒற்றுமையாகக் கருதுவது கவி சமயமாமென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற் கவனிக்கத்தக்கது. பி - ம்:—[1]மென்புனல். [2]மென்மரம். [3]வீழ்ந்தன. (726)

33. தாம ரைத்தடம் பொய்கைசெஞ் சந்தனந்
தாம ரைத்தன வொத்தது கைத்தலின்
[1]காம ரக்களி வண்டொடுங் கள்ளொடுங்
காம ரக்[2]கடல் பூக்கடல் [3]கண்டவே.

(இ - ள்.) உகைத்தலின்-(அநுமான் பலவகை மரங்களை) வீசியெறிந்ததனால், தட தாமரை பொய்கை-பெரிய தாமரைத்தடாகம், செஞ் சந்தனம் தாம் அரைத்தன ஒத்தது-செஞ்சந்தனக்கட்டையரைத்துக் கரைக்கப்பட்டனபோல் தோன்றிற்று: (அன்றியும்), கா மரம்-அசோகவனிகையிலிருந்த மரங்கள், கடல்-(தாம் விழப்பெற்ற) உவர்க்கடலை,—காமரம் களி வண்டொடுஉம்-காமரமென்னும் இசை பாடுகின்ற மதக்களிப்புள்ள வண்டுகளோடும், கள்ளொடுஉம்-தேனோடுங்கூடி, பூக்கடல்-மலர்களாலியன்ற கடலாக, கண்ட-செய்தன; (எ - று.)

அநுமான் வீசியெறிந்த மரங்களாற் குழம்பிய தாமரைப் பொய்கை செஞ்சந்தனக்குழம்பைக் கரைத்தாற்போலத்தோன்ற, அவ்வசோகவனிகையின் மலர்மரங்கள் பல வீழப்பெற்ற கடல் எங்குப்பார்த்தாலும் வண்டுகளும் தேன்களும் நிரம்பி மலர்மயமாகவே காணப்பட்டதனால் மலர்க்கடலென்னுமாறு ஆயிற்று என்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. 'உகைத்தலின்' என்பது-மத்திம தீபமாக, முன் வாக்கியத்தோடும் பின்வாக்கியத்தோடும் இயையத்தக்கது. 'காமரங்கடல்' என வரற்பாலது, எதுகை நயம் நோக்கி 'காமரக்கடல்' என விகாரம் பெற்றுவந்ததென்க. ஒத்த துகைத்தலின் என்று பிரித்துக் கூறினுமாம். பி - ம்:—[1]காமரங். [2]கமழ், கழை. [3]கண்டதே. இச்செய்யுளின் பின் சிலபிரதிகளில் "புல்லும் பொற்பணை" (36), "மயக்கில்" (37) என்ற பாடல்களுள்ளன. ()

34. சிந்து வாரந் திசைதொறுஞ் சென்றன
சிந்து வாரம் புரைதிரை [1]சேர்ந்தன
தந்து வாரம் [2]புதவொடு தாளறத்
தந்து வாரந் [3]துகள்படச் சாய்ந்தவே.

(இ - ள்.) (அநுமான் பிடுங்கி வீசியெறிந்ததனால்), சிந்துவாரம்-நொச்சிமரங்கள், திசைதொறுஉம் சென்றன-நான்கு திக்குக்களிலுஞ் சென்றனவாய், சிந்து வார் அம் புரை சேர்ந்தன - சமுத்திரத்தின் நீண்ட அழகிய உயர்ந்த அலைகளிற் சேர்ந்திட்டன; (அன்றியும்), ஆரம்-சந்தனமரங்கள், தம் துவாரம் புதவொடு தாள் அற தந்து-தமது வாயில்கள் கதவும் தாழ்ப்பாள்களும் முறிந்து போம்படி (அவ்வரக்கர் மாளிகைகளின்மேல்) வீசியெறியப்பட்டு, துகள் பட-(அவைகள்) துகளாய்ப்போம்படி, சாய்ந்த-விழுந்தன; (எ - று.)

அநுமான் வீசியெறிந்ததனால் நொச்சிமரங்கள் சமுத்திரத்தில் விழ, அரக்கரின் மாளிகை வாயில்கள் இடிந்து துகளாய் விடும்படி சந்தன மரங்கள் அவற்றின்மேல் விழுந்தன என்பதாம். திசை

தொறுஞ் சென்றன-நான்கு திக்குக்களிலும் செவ்வனே தழைத்து வளர்ந்தனவான, சிந்துவாரம் எனினுமாம். தந்துவாரம்-குற்றியலுகரம் வகரவுடம்படுமெய்பெற்று நின்றதென்க. இனி, இச்செய்யுளுக்கு—(அனுமான் வீசி யெறிந்ததனால்) நொச்சி மரங்கள் (சமுத்திரங்களின்) ஓங்கிய அலைகளிற் சேர்ந்தனவாய் (அச் செயலினாற் பொங்குகின்ற சமுத்திரங்கள்) திசை தோறும் சென்றனவாய், வார் அம் புதவொடு தாள் அறும்படி செய்து, தம் துவாரம் துகள்பட-அரக்கரின் மாளிகை வாயில்கள் துகளாய் அழியும்படி, சாய்ந்த - அலைமடங்கி வீழ்ந்தன என்பாரும், பின்னும் வேறுவகையாகப் பொருள் கூறுவாருமுளர். பி-ம்:—[1]சேர்ந்தென. [2]புகநெடுந்தாழ்வரை, புரைபடத்தாழ்வரை. [3]வரைபட. (728)

35. நந்த [1]வானத்து நாண்மலர் [2]நாறின
நந்த [1]வானத்து நாண்மலர் நாறின
[4]சிந்த வானந் திரிந்துகச் செம்மணி
சிந்த வானந் திரிந்த திரைக்கடல்.

(இ - ள்.) (அநுமான் வீசியெறிந்ததனால்), நாறின-நறுமணம் வீசுவனவாகிய, நந்தவானத்து நாள் மலர்-நந்தவனத்து மலர் மரங்களிலுள்ள அன்று பூத்த மலர்கள், வானத்து-ஆகாயத்தில், நந்த - மிகுதியாக, மலர் - விளங்குகின்ற, நாள் - நட்சத்திரங்கள் போல, நாறின - விளங்கின; சிந்து - புளியமரங்கள், திரிந்து அவானம் உக - (ஆகாயத்திற்) சுழன்று (சகரபுத்திரர் தோண்டின) பள்ளமாகிய அச்சமுத்திரத்திலே விழ, (அதனால் அச்சமடைந்து), வால் நந்து - வெண்ணிறமுள்ள சங்குகள், திரைகடல்-அலைகளையுடைய அக்கடலில், செம் மணி - (தமது கர்ப்பத்திலுள்ள) அழகிய முத்துக்களை, சிந்த-சிந்தும்படி, இரிந்த - நிலைகெட்டு ஓடின; (எ - று.)

மலர்மரங்களை வீசியெறிந்தபோது, அம்மரங்களின் மலர்கள் நட்சத்திரமண்டலம்வரையிற் சென்று அந்நட்சத்திரம்போலவே விளங்க, மற்றும் வீசியெறிந்த புளியமரங்கள் கடலில் விழவே அஞ்சி அங்குள்ள சங்குப்பூச்சிகள் தமது கர்ப்பங் கலங்கி முத்துக்களைச் சிந்திக்கொண்டே நிலைகெட்டு ஓடின என்பதாம். நந்தவனமென்பது முதலடியில் நீட்டல் விகாரம் பெற்று வந்தது. 'நாறின' - இயல்பினால் வந்த காலவழுவமைதி. வானம் - பறித்தகுழி. பின்னிரண்டடிகட்கு - அவ்வானத்திற் [பறித்த குழியிலே] சிந்து திரிந்து உகவே திரைக்கடல் செம்மணியுக வானத்து [ஆகாயத்திலே] திரிந்ததுஎனலுமாம். பி - ம்:—[1]வானத்த. [2]நாறுதேன். [3]சிந்து. (729)

36. புல்லும் பொற்பணைப் பன்மணிப் [1]பொன்மரம்
கொல்லு மிப்பொழு தேயெனுங் [2]கொள்கையால்
[3]எல்லி விட்டு விளக்கிய விந்திரன்
வில்லு மொத்தன விண்ணுற வீசின.

(இ - ள்.) விண் உற வீசின-ஆகாயத்திலே சேருமாறு (அநுமானால்) வீசியெறியப்பட்டனவான, புல்லும் பொன் பணை - பொருந்திய அழகிய கிளைகளைக்கொண்ட, பல் மணி பொன் மரம் - பலவகை மணிகளாலும் பொன்னாலு மியன்ற மரங்கள்,—'இ பொழுதே—, கொல்லும் - (அநுமான் அரக்கர் பலரையும்) கொல்லுவான்,' எனும் - என்கின்ற, கொள்கையால்- எண்ணத்தினால், எல்லில் இட்டு விளக்கிய - இராத்திரியிலே (உத்பாதமாக) உண்டாக்கி விளங்கச்செய்த, இந்திரன் வில்உம்-இந்திர தநுசையும், ஒத்தன—; (எ - று.)

அநுமான் வானத்தில் வீசியெறிந்த பொன்மணிமரங்கள், 'விரைவில் அரக்கர்பலரும் கொல்லப்படுவார்கள்' என்பதை முன்னே அறிவிக்கும் உற்பாதமாக இரவில் இந்திரதநுசு தோன்றியதுபோல் விளங்கின வென்பதாம். இந்திரதநுசு பகலில் தோன்றுவதே இயல்பு ஆதலால், இரவில் தோன்றுவது உற்பாதமாம். 'வில்லும்', உம்மை-இறந்தது தழுவியது. பி - ம்:—[1]பூ. [2]கொள்கைய. [3]எல்லி. (730)

37. மயக்கில் பொற்குல வல்லிகள் வாரிநேர்
[1]இயக்கு றத்திசை தோறு மெறிந்தன
வெயிற்க திர்க்கற்றை [2]யற்றுற வீழ்ந்தன
புயற்[3]க டற்றலை புக்கன [4]போல்வன.

(இ - ள்.) வாரி நேர் இயக்கு உற-கடலுக்கு நேராகச்சென்று விழும்படி, திசை தோறும் எறிந்தன-எல்லாத்திசைகளிலும் வீசியெறியப்பட்டனவாகிய, மயக்கு இல் பொன் குலம் வல்லிகள் - ஒளி மழுங்குதலில்லாத பொன்மயமான கூட்டமாயுள்ள கொடிகள்,—வெயில் கதிர் கற்றை-சூரியகிரணங்களின் தொகுதி, அற்று - அறுபட்டு, உற வீழ்ந்தன - (நிலவுலகத்திற்) பொருந்தவீழ்ந்தனவாகி, புயல் கடல்தலை - மேகங்கள் படிந்து நீர்பருகுகின்ற கடலினிடத்து, புக்கனபோல்வன - புகுந்தவற்றை யொப்பனவாயின;

அநுமான் வீசியெறிந்த பொற்கொடிகளின் கூட்டம் கடலில் வீழ்ந்தவை - அறுபட்ட சூரியகிரணக்கற்றை கடலிற் புக்கன போன்றனவென்க; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—[1]இயக்கற.[2]அற்றுவிழுந்தென, இற்றுவிழுந்தன.[3]கடற்றடம். [4]போவன.

38. ஆனைத் தானமு மாட லரங்கமும்
பானத் தானமும் பாய்[1]பரிப் பந்தியும்
ஏனைத் தாரணி தேரொடு மிற்றன
கானத் தார்தரு வண்ணல் கடாவவே.

(இ - ள்.) அண்ணல்-பெருமைபொருந்திய அநுமான, கானத்து ஆர் தரு - அசோகவனத்தில் நிறைந்துள்ள மரங்களை, கடாவ - (வேரோடு பிடுங்கி) வீசியெறிய அதனால்,—ஆனை தானம்உம் - யானைகளைக்கட்டியுள்ள சாலைகளும், ஆடல் அரங்கம் உம் - நடன சாலைகளும், பானம் தானம்உம்-மதுபானஞ் செய்யும்

இடங்களும், பாய் பரி பந்திஉம் - டாய்ந்து ஓடுந்தன்மையுள்ள குதிரைகளைக் கட்டுமிடங்களும், ஏனை - மற்றுமுள்ள, தார் அணி தேரொடுஉம் - சிறுமணிகள்கட்டிய தேரோடும், இற்றன - முறிந்தொழிந்தன; (எ - று.)

ஆனைத்தானம் முதலியவற்றிற்கு ஏற்ப, தேர் என்பதற்கு - தேர்த்தானம் என்று இலக்கணையாற் பொருள்கூறலாம். பரிப்பந்தி என்பதற்கு-குதிரைகளின் வரிசைகள் என்று பொருள் கூறலாமேனும், ஆனைத்தானம் முதலியவற்றிற்கு ஏற்பக் குதிரைச்சாலையென்றலே பொருத்தம். ஊர்தேடு படலத்து 101-ஆம் செய்யுளிலும், பந்தி என்பது குதிரைச்சாலை யென்ற பொருளில் வந்துள்ளது. தார் அணி தேர்-படைவகுப்பையலங்கரிக்கிற தேர் என்றும், கானத்து ஆர் தரு-காட்டில் தங்குகின்ற [வானர சாதியைச்சேர்ந்த] என்றும் உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—[1]பரித்தானமும்.()

39. பெரிய மா[1]மர னும்பெருங் குன்றமும்
[2]விரிய வீசலின் [3]மின்னெடும் பொன்மதில்
நெரிய [4]மாட நெருப்பெழ நீறெழ
இரியல் [5]போன விலங்கையு மெங்கணும்.

(இ-ள்.) பெரிய மா மரன்உம்-மிகப்பெரிய மரங்களையும், பெருங்குன்றம்உம்-பெரிய மலைகளையும், விரிய வீசலின்-பிளவுபடும்படி (அநுமன்) வீசியெறிந்ததனால்,—மின் நெடும் பொன் மதில்-பேரொளிகொண்ட நீண்ட பொன்மதில்கள், நெரிய-நெரிந்து விழவும், மாடம்-மாளிகைகள், நெருப்பு எழ நீறு எழ-நெருப்புத் தோன்றிச் சாம்பராய்ப்போகவும், எங்கண்உம்-எல்லாவிடத்திலும், இலங்கைஉம்-இலங்காபுரியும், இரியல்போன-நிலைகெட்டு அழிந்தன; (எ - று.)

அநுமான் வீசியெறிந்ததனால், மரங்களும் குன்றுகளும் பிளந்துபோக, அவைபோலவே அவைகள் போய்விழுந்த இலங்கையின் மதில்களும் மாளிகைகளும் வெந்து சாம்பராய் அழிந்தொழிந்தன வென்பதாம். பி-ம்:—[1]மரமும். [2]இரிய. [3]இந்நெடும். [4]மாடு. [5]போனது. (733)

வேறு.

40.—சந்திராத்தமன வருணனை.

தொண்டையங் கனிவாய்ச் சீதை துயக்கினு லென்னைச் சுட்டாய்
விண்ட[1]வா னவர்கண் முன்னே விரிபொழி லிறுத்து [2]வீக்கக்
கண்டனை நின்ரு யென்று காணுமே லரக்கன் காய்தல்
உண்டென வெருவி னுன்போ லொளித்தன னுடுவின் கோமான்.

(இ-ள்.) அரக்கன்-இராவணன், காணும் ஏல்-காண்பானேயானால், 'அம் தொண்டை கனி வாய்-அழகிய கொவ்வைக்கனியைப்போன்ற வாயையுடைய,சீதை-சீதையினுடைய, துயக்கினால்-சம்பந்தத்தால் [நிமித்தமாக], என்னை சுட்டாய்—; விண்ட வானவர் கண் முன்னே-(என்னிடத்துப்) பகைமைகொண்ட

தேவர்களின் கண்ணுக்கு எதிரில் [வானவர் பார்த்துக் களிக்குமாறு என்றபடி], விரி பொழில்-பரந்தசோலையை, இறுத்துவீக்க-(ஒரு குரங்கு) முறித்து அழிக்கவும், கண்டனை நின்றாய்-(வேடிக்கை) பார்த்துக் கொண்டிருந்தாய், என்று-என்று கருதி, காய்தல் உண்டு-(என்மீது) கோபங்கொள்ளுதல் நிச்சயம்,' என-என்று கருதி, வெருவினான் போல்-அஞ்சினவன்போல, உடுவின் கோமான்-நட்சத்திரங்கட்குத் தலைவனாகிய சந்திரன், ஒளித்தனன்-(அத்தமன கிரியில்) மறைந்தான்; (எ - று.)

இங்கு இயற்கையாகச் சந்திரன் அத்தமித்ததற்கு, தான் இங்கு இருந்தால் தன்னைச்சுட்டதற்காகவும், அநுமான் சோலையை முறித்ததைக் கண்டுகொண்டிருந்ததற்காகவும் இராவணன் தன் மீது சினங்கொள்வானே என்று அஞ்சி மறைந்ததாகக் காரணங் கற்பித்துக் கூறியது - **ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** சந்திரன் காமோத்தீபகப் பொருள்களுள் முக்கியமான ஒன்று ஆதலால், சீதையின் காரணமாகக் காமவேதனைப்படுகின்ற இராவணனைச் சுட்டவனுவன். வீக்க - 'வீ' என்ற பகுதியினடியாப்பிறந்த செயவெனெச்சம். **பி-ம்:**—[1]வானவர்தம். [2]வீச்சக். (734)

41.—அநுமான் வீசியெறிந்த சோலையால் உலகம் விளங்குதல்.

காசறு மணியும் பொன்னுங் காந்தமுங் கஞல்வ [1]தாய
மாசறு மரங்க ளாகக் குயிற்றிய மதனச் சோலை
ஆசைக டோறு மையன் கைகளா லள்ளி யள்ளி
[2]வீசின விளக்க லாலே விளங்கின வுலக மெல்லாம்.

(இ - ள்.) காசு அறு - குற்றமில்லாத, மணிஉம்-இரத்தினங்களும், பொன்னும்—, காந்தம்உம் - சூரியகாந்தம் சந்திரகாந்தம் என்னும் கற்களும், (ஆகிய இவற்றால்), கஞல்வது ஆய-விளங்குவதான, மாசு அறு மரங்கள் ஆக - குற்றமற்ற விருட்சங்களாக, குயிற்றிய - இயன்ற, மதனம் சோலை - மதக்களிப்பையுண்டாக்க வல்ல அந்தச் சோலை மரங்கள், ஆசைகள்தோறுஉம் - திக்குக்களிலெல்லாம், ஐயன்- அநுமான், கைகளால் அள்ளி அள்ளி-இரண்டு கைகளாலும் பெயர்த்தெடுத்து, வீசின - வீசப்பெற்றனவாய், விளக்கலாலே - பேரொளியை யுண்டாக்குதலாலே, உலகம் எல்லாம் விளங்கின—; (எ - று.)

சந்திரன் அஸ்தமித்த பின்பும், அநுமான் வீசியெறிந்த பேரொளியுள்ள மரங்களால், உலகம் முழுதும் விளங்கலாயின வென்பதாம். இருளில் ஒளிக்குக் காரணமாகிய சந்திரன் அத்தமித்த பின்பும் ஒளிதோன்றுதலாகிய காரியம் நிகழ்ந்ததாகக் கூறிய இது, **விபாவனையென்னும் பிறிதாராய்ச்சியணியாம்.** இந்த அணி, **தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி** பற்றி வந்தது. மதனச்சோலை - மன்மதனுக்கு இருப்பிடமான சோலை. அச்சோலையில் இயற்கையான மரங்களோடு மணி முதலியவற்றாலியன்ற செயற்கை மரங்

களும் அமைந்திருந்தன என்க. அனுமான் அசோகவனிகையை முறித்து நாசமாக்கிய செய்தியை ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஏழு சுலோகங்களாற் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளார்; அதனைக் கம்பர் தமது கற்பனுசக்தியால் விரித்துக் கூறியுள்ளாரென அறிக. பி - ம்:—[1]ஆன. [2]வீசினன், வீசிய. (735)

42.—விலங்கு பறவை இவற்றின் நிலைமை.

கதறின வெருவி யுள்ளங் கலங்கின விலங்கு கண்கள்
குதறின பறவை வேலை குளித்தன குளித்தி லாத
பதறின பதைத்த வானிற் பறந்தன[1]பறந்து பார்வீழ்ந்து
உதறின [2]சிறகை மீள வொடுக்கின [3]வுலந்து போன.

(இ - ள்.) விலங்கு - (அவ்வனத்திலிருந்த) மிருகசாதிகள், வெருவி - அச்சங்கொண்டு, உள்ளம் கலங்கின-மனங்கலங்கினவும், கதறின - பெருங்கூச்சலிட்டனவுமாகி, (மரங்கள் பற்றி யெரிதலால்), கண்கள் குதறின - கண்கள் கலங்கப்பெற்றன; பறவை - பட்சிசாதிகள், வேலை குளித்தன - கடலில் விழுந்திட்டன; குளித்திலாத - அவ்வாறு விழாத பறவைகள், பதறின பதைத்த - மிகவுந் துடித்து, வானில் பறந்தன - வானிற் பறக்கத்தொடங்கி, பறந்து - சிறிதுதூரம் பறந்து, பார் வீழ்ந்து - (மேலே பறக்க முடியாமற்) பூமியிலேவிழுந்து, சிறகை உதறின - சிறகுகளை யுதறிக்கொண்டு, மீள - பின்னும், ஒடுக்கின - (அச்சிறகுகளை) ஒடுக்கிக்கொண்டனவாய், உலந்துபோன - அழிந்துபோயின;

பரபரப்புக்கொண்டு அநுமான் அசோகவனிகை மரங்களைப் பிடுங்கி யெறிந்ததனுல் மிருகங்களும் பறவைகளும் நிலைகலங்கி வருந்திப் பலவகையான கலக்கநிலையை யடைந்தன வென்பதாம். பி - ம்:—[1]மறிந்து. [2]சிறையை. [3]உலைந்து. (736)

43.—சில பறவைகளின் நிலை.

தோட்டொடுந் [1]துதைந்த தெய்வ மரந்தொறும் தொடுத்த புள்தம்
கூட்டொடுந் துறக்கம் புக்க குன்றெனக் குவவுத் திண்டோள்
சேட்டகன் பரிதி மார்பன் சீறியுந் [1]தீண்டல் தன்னுல்
மீட்டவன் கருணை செய்தாற் பெறும்பதம் விளம்ப லாமோ.

(இ - ள்.) குன்று என குவவு திண் தோள்-மலைபோலத் திரண்ட வலிய தோள்களையுடைய, சேடு அகல் பரிதி மார்பன்-அழகோடு பரந்த சூரியன்போல் விளங்குகின்ற மார்பையுடையவனை அநுமான், சீறி தீண்டல் தன்னுல்உம்-கோபித்துத் தொட்டதனுலும், புள்-பறவைகள், தோட்டொடுஉம் துதைந்த-இதழ்களையுடைய மலர்களோடு நிறைந்த, தெய்வம் மரம் தொறுஉம்-தெய்வத்தன்மையுள்ள மரங்களின் மீதெல்லாம், தொடுத்த-கட்டப்பட்டுள்ள, தம் கூட்டொடுஉம்-தமது கூடுகளுடனே, துறக்கம் புக்க-சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்தன;(என்றுல்), அவன்-

அவ்வநுமான், மீட்டு-(கோபத்தை) மாற்றி, கருணை செய்தால்-அருள்புரிந்து பரிசித்தானானால், பெறும்-அடையக்கூடிய, பதம்-பதவியை, விளம்பல்ஆர் ஓ-(நம்மால்) சொல்ல முடியுமோ? [மிகப் பெரும்பதவி கிடைக்குமென்றபடி]; (எ-று.)

அநுமான் மரங்களைப் பிடுங்கி மேலெறிந்தபோது, அம்மரங்களிலிருந்த பறவைகள் தமது கூட்டோடும் வானுலகத்திற் சேர்ந்ததை வருணிப்பது, இக்கவி. அநுமான் கோபத்தோடு பரிசித்ததன் பயனாகவே பறவைகட்குச் சுவர்க்கலோகங் கிடைத்ததென்றால், அவ்வாறு சினங்கொள்ளாமல் அருளுடனே பரிசித்திருந்தால் அவைகட்குப் பெரும்பதவி கிடைப்பது நிச்சயமென்று கைமுதிக நியாயம் படக் கூறியது - தொடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணியாம். இராவணனைச் சார்ந்த சோலையென்று அனுமான் சினத்தோடு மரங்களைத் தொட்டான்: பரம்பரையாக அத்தொடர்பு ஆங்குள்ள புட்கட்கும் வந்தது என்க. பி - ம்:—[1]தொடர்ந்த. [2]தீண்டவந்நாள். (737)

44.—சீதை தங்கியிருந்த மரமொன்று மாத்திரம் அழிபடாதிருத்தல்.

பொய்ம்முறை யரக்கர் காக்கும் [1]புள்ளுறை புதுமென் சோலை
விம்முறு முள்ளத் தன்ன மிருக்குமவ் [2]விருக்க மொன்றும்
மும்முறை யுலக மெல்லா முற்றுற முடிவ தான
அம்முறை [3]யையன் வைகு மாலென நின்ற [4]தன்றே.

(இ - ள்) பொய் முறை-பொய்ம்மையே ஒழுக்கமாகக் கொண்டுள்ள, அரக்கர் - இராட்சதர்கள், காக்கும் - பாதுகாக்கின்ற, புள் உறை புது மெல் சோலை-பறவைகள் வசிக்கின்ற புதுமையை யுடைய [அதிசயிக்கத்தக்க] கண்ணுக்கினிய அந்த அசோகவனத்தில், விம்முறும் உள்ளத்து அன்னம் இருக்கும் - வருந்திக்கொண்டிருக்கின்ற மனத்தையுடைய அன்னப்பறவைபோன்ற சீதாபிராட்டி தங்கியிருக்கின்ற, அ விருக்கம் ஒன்றுஉம் - அந்த மரம் ஒன்றுமாத்திரம், மு முறை உலகம் எல்லாம்-மூன்றுவகைப்பட்ட உலகங்கள் முழுவதும், முற்றுற முடிவதுஆன-அழியும்படி முடிவு பெறுகின்ற, அ முறை - அக்காலத்தில் [பிரளயகாலத்தில்], ஐயன் வைகும் - திருமால் தங்குகின்ற, ஆல் என - ஆலமரம் போல, நின்றது - (ஊறுபடாமல்) நிற்பதாயிற்று; (எ - று.)—அன்றே - தேற்றம்.

மற்றை மரங்களெல்லாம் அழிய, பிராட்டி தங்கியிருந்த மரம் மாத்திரம் அழியாம லிருப்பதற்கு - யாவும் அழியும் பிரளயகாலத்தில் திருமால் பள்ளிகொள்ளுமாறு ஆல்மாத்திரம் நிற்பதை உவமை கூறினர். பி - ம்:—[1]புள்ளுறுநறுமென். [2]இருக்கையொன்றும். [3]அமலன், அமரன். [4]அம்மா. (738)

45.—சூரியோதய வருணனை.

உறுசுடர்ச் சூடைக் [1]காசுக் கரசினை யுயிரொப் பானுக்கு
அறிகுறி யாக விட்டா ளாதலான் வறிய ளந்தோ
செறிகுழற் சீதைக் கென்றோர் சிகாமணி தெரிந்து வாங்கி
எறிகட லீவ தென்ன வெழுந்தன னிரவி யென்பான்.

(இ - ள்.) (தன் மற்றையணிகளைக் களைந்தெறிந்தபோதும் நமது ஆபத்திக்கு உதவுமென்று களையாமல் வைத்திருந்ததான), 'உறு சுடர் சூடை காசுக்கு அரசினை - மிக்க வொளியையுடைய சூடாமணியாகிய அரசவிரத்தினத்தை, உயிர் ஒப்பானுக்கு - பிராண நாயகனுக்கு, அறிகுறி ஆக - (தன்னை அநுமான் கண்டதற்கு) அடையாளமாக, விட்டாள் - (சீதை) கொடுத்தனுப்பி விட்டாள்: ஆதலான்—, அந்தோ - ஐயோ! வறியள் - (இப்போது) ஓராபரணமும் இல்லாதவளாயினாள்', என்று-என்று நினைத்து,— எறி கடல் - அலையெறியுந் தன்மையுள்ள கடல்,—செறி குழல் சீதைக்கு - நெருங்கிய கூந்தலையுடைய அந்தச் சீதாபிராட்டிக்கு, ஓர் சிகாமணி - ஒப்பற்ற சிகையிலணிந்து கொள்ளுதற்கு உரிய இரத்தினத்தை, தெரிந்து வாங்கி - ஆராய்ந்து தேடி வாங்கி, ஈவது என்ன - கொடுப்பதுபோல, இரவி என்பான் - சூரியன், எழுந்தனன் - (அக்கடலினின்று) தோன்றினான்; (எ - று.)

கடலிலிருந்து இயற்கையாகச் சூரியன் எழுந்ததை, கவி, 'தன் மகளான இலக்குமிதேவியின் அமிசமான சீதாபிராட்டி தன்னிடத்து இருந்த ஆபரணங்களையெல்லாம் முன்னமே கழற்றியெறிந்துவிட்டு மிச்சமாக வைத்துக்கொண்டிருந்த சூடாமணியொன்றையும் இப்போது அநுமான் தன்னைக் கண்டதற்கு அறிகுறியாகக் கொடுத்துவிட்டுத் தான் ஓராபரணமுமில்லாமல் வறியவளாய் விட்டனளே! என்று இரங்கிச் சமுத்திரராசன் ஒரு சூடாமணியைக் கொடுத்தனன் போலும்' என வருணித்தார்: **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** சூடைக்காசு, சிகாமணி - ஒருபொருளன. செறி குழல் - சடையாகச் செறிந்த கூந்தலென்னலாம். பி - ம்:—[1]காசவ் வுயிரினை, காசையுயிரினுக்கு. (739)

46.—மரங்களையெல்லாம் அழித்துவிட்டு அநுமான் தனியே நிற்றல்.

தாழிரும் பொழில்க ளெல்லாந் துடைத்தொரு தமிய னின்றான்
ஏழினோ டேழு [1]நாடு மளந்தவ [2]னெனலு மானான்
ஆழியி [3]னடுவ ணின்ற வருவரைக் கரசு மொத்தான்
ஊழியி னிறுதிக் காலத் துருத்திர மூர்த்தி [4]யொத்தான்.

(இ - ள்.) தாழ் இரும் பொழில்கள் எல்லாம் துடைத்து - தழைத்த பெரிய சோலை முழுவதையும் அழித்து, ஒரு தமியன் நின்றான் - தான் ஒரு தனியே நின்ற அநுமான்,—ஏழினோடு ஏழு நாடு

உம் - மேலேழ் கீழேழ் என்ற பதினான்கு உலகங்களையும், அளந்தவன் - (தனது இரண்டு திருவடிகளினாலும்) அளந்து கொண்டவனான திரிவிக்கிரமமூர்த்தி, எனலும் ஆனான் - என்று சொல்லுதற்கும் தக்கவனானான்; ஆழியின் நடுவண் நின்ற அரு வரைக்கு அரசு உம் ஒத்தான் - பாற்(கடல்கடைகையில் அக்)கடலின் நடுவே (கடைகிற மத்தாக) நின்ற (அளவுகாணுதற்கு) அரிய சிறந்த மலையாகிய மந்தரமலையையும் போன்றான்; ஊழியின் இறுதி காலத்து உருத்திரமூர்த்தி ஒத்தான் - கற்பாந்தகாலத்தில் உலகத்தையெல்லாம் அழித்திட்டு நிற்கின்ற உருத்திரமூர்த்தியையும் போன்றான்; (எ - று.)

அப்போது தனியே நின்ற அநுமானுக்கு—மிக்க பெருநவங் கொண்டதனால் திரிவிக்கிரமமூர்த்தியும், அரக்கராகிறகடலைக் குழப்பப்போவதனால் மந்தரமலையும், எல்லாவற்றையும் அழித்து நிற்றலால் உருத்திரமூர்த்தியும் உவமையாவரென்க. பி - ம்:— [1]லோகம். [2]எனலானான், எனலாகும். [3]நடுவுநின்ற. [4]ஒப்பான்.

47.—அநுமானைக்கண்டு அஞ்சிய அரக்கியர் அவனைக் குறித்துச் சீதையை வினவுதல்.

இன்னன நிகழும் வேலை யரக்கிய ரெழுந்து பொங்கிப்
பொன்மலை யென்ன நின்ற புனிதனைப் [1]புரிந்து நோக்கி
அன்னையீ [2]தென்ன மேனி யார்கொலென் றச்ச முற்றார்
நன்னுத றன்னை நோக்கி யறிதியோ நங்கை யென்றார்.

(இ - ள்.) இன்னன நிகழும் வேலை - இச்செயல்கள் நடக்கும் பொழுது, அரக்கியர் -(அங்கு உறங்கிக்கிடந்த) அரக்கிமார்கள்,— எழுந்து - உறக்கந்தெளிந்து விழித்தெழுந்து, பொங்கி - (நிகழ்ந்த செயலைக்கண்டு) மனங்கொதித்து, பொன் மலை என்ன நின்ற புனிதனை - பொன்மயமான மேருமலை போலப் (பெருந்தோற்றத்தோடு) எதிரில் நின்ற பரிசுத்தனாகிய அநுமானை, புரிந்து நோக்கி - உற்றுப்பார்த்து, 'அன்னை ஈது என்னை மேனி-அம்மா! இங்குத் தோன்றுவது என்ன வடிவம்! யார் கொல்- இவர் யாரோ?' என்று- என்று சொல்லிக்கொண்டு, அச்சம் உற்றார் - பயங்கொண்டவர்களாய்,—(பிறகு), நல்நுதல் தன்னை நோக்கி - அழகிய நெற்றியையுடைய சீதையைப்பார்த்து, 'நங்கை - பெண்ணே! அறிதியோ - (இவனை இன்னானென்று நீ) அறிந்துள்ளாயோ?' என்றார் -என்று வினவினார்கள்; (எ - று.)

அநுமான் செய்த விஞ்சைமகிமையால் உறங்கிக்கிடந்த அரக்கியர் அத்துயிலினின்று நீங்கிக் கண்விழித்தெழுந்து தாம் இருந்த அசோகவனிகைமுழுதும் அலங்கோலமாய்க் கிடப்பதையும் பெருவடிவத்தோடு அநுமான் நிற்பதையும் கண்டு, வியப்பும் அச்சமும் ஒருங்கே கொண்டு, அவனைக் குறித்துச் சீதையை வினவினரென்க. பொன்மலை யென்ன நின்ற புனிதன்-''காஞ்சநாத்ரி கமநீய விக்ரஹம்...மாருதிம்'' என்று அநுமானைப்பற்றிய தியானசுலோ

கத்தில் வருதல் காண்க. அன்னே - 'அம்மா' என்பதுபோல அச்சமும் வியப்பும் குறிக்கும் இடைச்சொல். மூன்றுமடிக்கு, அரக்கியர் திரிசடையை நோக்கி வினவியதாகப் பொருளுரைத்தல் முதனூலுக்கு ஒவ்வாது; மேல் சீதா பிராட்டியே விடை கூறுதற்கும் இனிது பொருந்தாது. பி-ம்:—[1]புகன்று. [2]என்னே. (741)

48.—சீதாபிராட்டி கூறும் உத்தரம்.

தீயவர் தீய செய்த றீயவர் தெரியி னல்லால்
தூயவர் [1]துணித [2]லுண்டோ [3]நும்முடைச் சூழ லெல்லாம்
[4]ஆயமா னெய்த வம்மா னிளையவ னரக்கன் செய்த
மாயமென் றுரைக்க [5]வேயு மெய்யென மையல் கொண்டேன்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தீயவர் தீய செய்தல் - கொடுமையையுடைய அரக்கர் கொடிய மாயத்தொழில்களைச் செய்வதை, தீயவர் தெரியின் அல்லால் - (அவர்களைப்போன்ற) கொடியவரே தெரிந்துகொண்டாற் கொள்ளலாமேயல்லாமல், நும்முடை சூழல் எல்லாம் - (கொடிய அரக்க வர்க்கத்தவராகிய) உங்களுடைய மாயச்செயல்களையெல்லாம், தூயவர் துணிதல் உண்டுஓ - (என்னைப்போன்ற) நல்லவர் நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொள்ளுதல் கூடுமோ? [கூடாதென்றபடி]; ஆய மான் எய்த- (முன்பு வனத்தில் மாரீசனென்ற) அரக்கனாகிய மான்வடிவங் கொண்டவன் (என்னெதிரில்) வர, அ மான் - அந்த மானைக்குறித்து, இளையவன் - இலட்சுமணன், 'அரக்கர்செய்த மாயம்-ராக்ஷஸர் செய்த மாயச்செயலாகும் (இது),' என்று—, உரைக்கஏ உம் - சொல்லச் செய்தேயும், (அவனது வார்த்தையை நம்பாமல்), மெய் என - (அதனை) மெய்யான மானென்றே, மையல் கொண்டேன் - (அதன்மீது) விருப்பங் கொண்டு (இராமனைப்பற்றித் தரும்படி) கேட்டேன்; (எ - று.) —'என்றனள்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அரக்கருடைய மாயத்தைத் தெரியாமையினால்தான், எனக்கு இந்தக் கதி நேர்ந்தது; தெரியும் வல்லமையைப் பெற்றிருப்பேனாயின், இளைய பெருமாள் வார்த்தையை நம்பி இவ்வாறான துன்பத்துக்கு இரையாகாமல் கவலையின்றி யிருந்திருப்பேனே! தீய அரக்க வர்க்கத்தாருடைய மாயச்செயல் தீக்குணமுடைய நும்போலியரான அரக்க வர்க்கத்தாரா லன்றி, என்போன்ற தூய குணமுடையவரால் ஒருகாலும் தெளியமுடியா தென்பதாம். எனவே, இப்போது இங்குவந்து பேருருவத்துடன் தோன்றுகின்றவனும், மாயத்தினால் வேற்றுருக் கொண்டு வந்துள்ள அரக்கனே போலுமென்று கூறியவாறாயிற்று. அநுமானைப் பற்றி உணர்ந்திருந்தும் சீதை மனமார இவ்வாறு பொய்சொன்னது—'உயிர்போகும் நிலை நேரிடுகையிற் பொய்சொல்லலாம்' என்று தரும சாஸ்திரம் கூறுவதனாலாகுமென்பர்": "பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்ந்த, நன்மை பயக்குமெனின்" என்ற திருக்குறளும் காண்க.

பொதுவாகக்கூறிய முன்னிரண்டடிகளைத் தன்னுடைய வரலாற்றையே எடுத்துக்காட்டாகக்கொண்டு பின்னிரண்டடிகளால் சமர்த்தித்தது-வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியின்பாற் படும். பி-ம்:—[1]தெரிதல். [2]உண்டே. [3]நும்முழைச். [4]ஏயமானெய்தமானை. [5]வேறு.

49.—அப்போது அநுமான் செய்குன்றத்தைக் கண்டு அதனைப் பற்றியெறியக் கருதுதல்.

என்றன [1]ளரக்கி மார்கள் வயிறலைத் திரியல் போகிக்
குன்றமு [2]முலகும் வானுங் கடல்களுங் குலையப் [3]போனார்
[4]நின்றசெய் குன்று கண்டா னீக்குவ லிதனை யென்னுத்
தன்றடக் கைக ணீட்டிப் [5]பற்றினன் றாதை யொப்பான்.

(இ-ள்.) என்றனள் - என்று (சீதாபிராட்டி அரக்கியர்க்கு மறுமொழி) கூறினள்; (அதுகேட்டு), அரக்கிமார்கள்—, வயிறு அலைத்து - வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு, இரியல் போகி- (பேரச்சத்தினால்) நிலைதலைந்து, குன்றம்உம் உலகுஉம் வான்உம் கடல்கள்உம் குலைய - மலைகளும் இந்நிலவுலகமும் வானமும் சமுத்திரமும் (அப்போது உண்டான அதிர்ச்சியினால்)நடுங்கும்படி, போனார் - ஓடிப்போயினார்; தாதை ஒப்பான் - (வலிமையில் தனது) தந்தையான வாயுதேவனை யொப்பவனான அநுமான், நின்ற - (அங்கு) உள்ள, செய் குன்று - செய்குன்றத்தை, கண்டான் - பார்த்து, 'இதனை—, நீக்குவல் - ஒழித்துவிடுவேன்,' என்னா - என்று நினைத்து, தன் தட கைகள் நீட்டி - தனது பெரியகைகளை நீட்டி, பற்றினன் - (பிடுங்கியெறிவதற்காக அதனை) உறுதியாகப் பிடித்தனன்;(எ-று.)

சீதாபிராட்டி அநுமானைக்குறித்துத் தனக்கு யாதொன்றுந் தெரியாதென்று சொல்லிவிடவே, அரக்கியர் அவ்வநுமானது தோற்றத்துக்கு மிகவும் அஞ்சி மலைமுதலியன அதிரும்படி நிலை குலைந்து ஓடினராக, அநுமான் அங்குப்புலப்பட்ட செய்குன்றைப் பிடுங்கி யெறியுமாறு கருதி அதனை வலியப்பற்றின னெனபதாம். செய்குன்று-விநோதார்த்தமாக மலைபோலச் செய்யப்பட்டிருப்பது. அரக்கியர் சீதாபிராட்டியினிடம் அநுமானைக் குறித்து வினவ, அப்பிராட்டி 'பாம்பின்காலைப் பாம்பே அறியுமாறுபோல,அரக்கர் மாயம் நும்போல்வார்க்குத் தெரியுமே தவிர என்னைப் போன்றவர்கட்குத் தெரியுமோ? தெரியவே தெரியாது' என்று மறுமொழி சொல்லிவிட, அதுகேட்ட அரக்கியர் அஞ்சி எல்லாத்திசைகளிலும் ஓடினராக, அவர்களிற் சிலர் அநுமான் வந்து பிராட்டியுடன் பேசிவிட்டு அசோகவனிகையை அழித்துத் தோரணவாயிலில் தங்கியுள்ள செய்தியை இராவணனிடம் தெரிவிக்க, தோரணத்தின் மீதிருந்த அவ்வநுமானைப் பொருது வெல்லும்படி கிங்கரரென்னும் வீரர்களை அவ்விராவணன் ஏவினனென்று ஸ்ரீவால்மீகத்திற் கூறியுள்ளது. பி-ம்:—[1]அரக்கமாதர். [2]வானும் மண்ணும். [3]ஓட. [4]நின்றதோர்சமித்தம், நின்றதோர் குன்றம், நின்றதோர்வேரம், நின்றதோர்செய்தி. [5]மறித்தனன், படுத்தனன்.

50.—இனி மூன்றுகவிகள் - கவிக்கூற்று: அச்செய்குன்ற வருணனை.

கண்கொள வரிது மீது [1]கார்கொள வரிது திண்கால்
எண்கொள [2]வரிதி ராவு மிருள்கொள வரிது [3]மாக
விண்கொள நிவந்த மேரு வெள்குற வெதும்பி யுள்ளம்
புண்கொள வுயர்ந்த திப்பார் பொறைகொள [4]வரிதுபோலாம்.

(இ-ள்.) மாகம் விண்-மிகப்பெரிய ஆகாயத்தினிடமெல்லாம், கொள - கொள்ளும்படி, நிவந்த - உயர்ந்துள்ள, மேரு - மேருமலையானது, வெள்குற - நாணம் அடையும்படியும், உள்ளம்வெதும்பி புண்கொள - மனம் நொந்து புண்படும்படியும், (அச்செய்குன்று), உயர்ந்தது—; (அங்ஙனம் மிகவும் ஓங்கியிருத்தலால்), கண்கொள அரிது - (மண்ணவர்களால்) கண்கொண்டு ஏறிட்டுப்பார்ப்பதற்கும் முடியாது; மீது கார் கொள அரிது - மேலேமேகத்தால் கவிந்துகொள்ளவும் முடியாது; திண் கால் எண்கொள அரிது - வலியகாற்றினாலும் பற்றுதற்கு எண்ணவும் அரியது; இராஉம் இருள் கொள அரிது - இராப்பொழுதிலும் இருளினால் கொள்ள முடியாது; இ பார் பொறை கொள அரிதுபோல் ஆம் - இந்தப் பூமியும் (அதன்) பெருஞ்சுமையைத் தாங்குவதென்பது முடியாத செயல்போலும்; (எ - று.)—தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. பி - ம்:— [1]கால். [2]அரிது தீதா. [3]நாகவிண். [4]எளிது. (744)

51. **பொங்கொளி [1]நெடுநா ளீட்டிப் புதியபால் பொழிவ தொக்குந்**
திங்களை நக்கு கின்ற விருளெலாம் [2]வாரித் தின்ன
அங்கைபத் திரட்டி யான்ற னாணையா லழகு மானப்
பங்கயத் தொருவன் றானே பசும்பொனாற் படைத்த தம்மா.

(இ - ள்.) (அன்றியும், அச்செய்குன்று),—நெடு நாள் - பல நாள்கள் [பதினைந்து நாள்கள்], பொங்கு ஒளி-மேன்மேல் விஞ்சி வருகின்ற ஒளியை, ஈட்டி - சம்பாதித்து, புதிய பால் பொழிவது ஒக்கும் - புதியபாலைச் சொரிவதுபோன்ற [நிலாவை வீசுகின்ற], திங்களை - சந்திரனையும், நக்குகின்ற - தீண்டுவதான, இருள் எலாம் - (களங்கமெனப்படுகின்ற) இருட்டு முழுவதையும், வாரி தின்ன - அள்ளித்தின்னும்படி [போக்கும்படி], அம் கை பத்து இரட்டியான் தன் ஆணையால் - அழகிய இருபது கைகளையுடையவனான இராவணனது கட்டளையினால், அழகு மான - அழகு பொருந்தும்படி, பங்கயத்து ஒருவன் - (திருமாலின் நாபீ) கமலத்தை வாழிடமாகவுடைய பிரமதேவன், தானே-(வேறொருவரை ஏவாமல்) சுயமாகவே, பசும் பொனால் படைத்தது-பைம்பொன்னினாற் செய்ததாகும்; (எ - று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்: அச் செய்குன்றின் ஒளிச்சிறப்பை வியந்தவாறு.

சுக்கிலபட்சத்துப் பிரதமைமுதல் தினந்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாகப் பூர்ணிமையளவும் வளர்ந்து ஒளிபெற்று நிலவை வீசுவதனால், பூர்ணசந்திரனை 'பொங்கொளிநெடுநாளீட்டிப் புதியபால்

பொழிலதொக்குந் திங்கள்' எனருர்: அப்படிப்பட்ட சந்திரனிடத்தும் நீங்காது பற்றியுள்ள களங்கமாகிய இருளையெல்லாம் தன் ஒளிமிகுதியாற் போக்குவது என அச்செய்குன்றின் ஒளி மிகுதி கூறியவாறு. சந்திரனுக்கும் போக்குதற்கு அரிய செறிந்த இருளையெல்லாம் போக்குவது இச்செய்குன்றமென முதலிரண்டடிகட்குக் கருத்துக் கூறலாம். பி - ம்:—[1]நெடுநா நீட்டி, நெடு நீராயும், நெடுநாணீட்டி. [2]வாரித்தின்ற. (745)

52. தூணெலாஞ் சுடருங் காசு [1]சுற்றெலா முத்தஞ் சொன்னம்
பேணலா மணியின் [2]பத்தி பிடரெலா மொளிகள் விம்மச்
சேணெலாம் விரியுங் கற்றைச் சேயொளிச் [3]செல்வற் கேயும்
பூணலா மெம்ம னோராற் [4]புகழலாம் புதுமைத் தன்றே.

(இ - ள்.) (அந்தச் செய்குன்றில்), தூண் எலாம் - தூண்போலச் செங்குத்தாயமைந்த இடங்களெல்லாம், சுடரும் காசு - ஒளி விளங்குகின்ற இரத்தினத்தினலியன்றவை; சுற்றுஎலாம்-(அதன்) சுற்றுப்பக்கமெல்லாம், முத்தம் சொன்னம் - முத்துக்களாலும் சொர்ணத்தாலும் இயன்றவை; பிடர்எலாம்-பின்பக்கமெல்லாம், பேணல் ஆம் மணியின் பத்தி - விரும்புதற்கு இடமான இரத்தினங்களின் வரிசையாலியன்றவை; (இவ்வாறு), ஒளிகள் விம்ம - ஒளிகள் மிகுதலால், (அச்செய்குன்றமானது), சேண் எலாம் விரியும் - ஆகாயமுழுதும் பரவுகின்ற, கற்றை - தொகுதியான, சேய் ஒளி - சிவந்த ஒளியையே, செல்வற்கு ஏஉம் - செல்வமாகக் கொண்ட சூரியனுக்கும், பூணல் ஆம் - ஆபரணமாக அணிவதற்கு உரியதாம்: (அங்ஙனஞ் சிறப்புற்று இருத்தலால்),—எம் அனோரால் - எம்மைப்போன்றவர்களால், புகழல் ஆம் புதுமைத்து அன்று-புகழ்ந்து சொல்லுதற்கு உரிய புதுமையை யுடையதன்று;

பலவகையிரத்தினங்களாலியன்ற அந்தச்செய்குன்று பேரொளி வடிவமான சூரியனுக்கும் விளக்கத்தைத்தரும் ஓராபரணமாகுந் தன்மையதாதலால் அதன் சிறப்பைவருணித்துச்சொல்ல முடியாதென்றவாறு. செய்குன்றைக் கீழே சந்திரனுக்கு ஒளி கொடுக்கும் என்றவர், இங்கே சூரியனுக்கும் ஒளிகொடுக்குமென்கிருர். பி - ம்:—[1]சுற்றெலாமயரச், சுற்றெலாமற்ற. [2]பித்தி. [3]செல்வர்க்கு. [4]புகலலாம் புதுமைத்தன்ரே. (746)

53.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்: அநுமான் அக்குன்றத்தை யெடுத்து இலங்கையின்மீது எறிந்து அழித்தல்.

வெள்ளியங் கிரியைப் [1]பண்டு வெந்தொழி லரக்கன் வேரோடு
அள்ளின னென்னக் கேட்டா னத்தொழிற் [2]கிழிவு தோன்றப்
புள்ளிமா மேரு வென்னும் பொன்மலை யெடுப்பான் போல
வள்ளுகிர்த் தடக்கை [3]தன்னுன் மண்ணின் றும் வாங்கி [5]யண்ணல்.

(இ - ள்.) பண்டு - முற்காலத்தில், வெள்ளி அம் கிரியை - அழகிய வெள்ளிமலையாகிய கைலாசத்தை, வெம் தொழில் அரக்கன் - கொடுந்தொழிலையுடைய இவ்விராவணன், வேரோடு அள்ளினன் என்ன - வேரோடு பறித்தெடுத்தனனென்று (உலகத்தார்) கூற, கேட்டான் - கேள்விப்பட்டவனாய்,—அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய அநுமான்,—அ தொழிற்கு இழிவு தோன்ற - அந்தச் செயலுக்குக் குறைவு உண்டாகும்படி, மா மேரு என்னும் புள்ளி பொன்மலை எடுப்பான் போல -மகாமேரு என்று சொல்லப்படும் பெருமைபெற்ற பொன்மலையைப் பெயர்த்தெடுப்பவன் போல, வள் உகிர் தட கைதன்னால் - கூரிய நகங்களையுடைய (தனது) பெரிய கைகளால், மண்ணின்றும் - தரையிலிருந்து, வாங்கி - பெயர்த்தெடுத்து,— (எ - று.)—'விட்டன னிலங்கை தன்மேல்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அநுமான் அச்செய்குன்றைப் பெயர்த்தெடுத்தது - வெள்ளி மலையாகிய கைலாயத்தை இராவணன் பெயர்த்தெடுத்ததைக் கேள்வியுற்று, அத்தொழிற்கு இழிவுதோன்றுமாறு அதனினும் பெரியதும் சிறந்ததுமாகிய மகாமேருவென்னும் பொன்மலையைப் பெயர்த்தெடுத்ததுபோலுமென வருணித்தார்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி; இதனால், அச்செய்குன்றத்தின் பெருந் தோற்றமும் சிறப்பும் பெறப்படும். பி-ம்:—[1]பண்டவ்.[2]அழிவு.[4]நீட்டி.[3]வள்ளல்.

54. விட்டன னிலங்கை தன்மேல் விண்ணுற விரிந்த மாடம்
பட்டன பொடிகளான [1]பகுத்தன பாங்கு நின்ற
சுட்டன பொறிகள் [2]வீழத் [3]துளங்கின ரரக்கர் தாமும்
கெட்டனர் வீர ரம்மா பிழைப்பரோ கேடு சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) இலங்கை தன்மேல் விட்டனன் - இலங்காபுரியின் மீது எறிந்தான்; (அதனால்), விண் உற விரிந்த மாடம்-வானத்தையளாவும்படி பரவியிருந்த வீடுகள், பட்டன - மோதப்பட்டனவாய், பகுத்தன - பிளவுபட்டு, பொடிகள் ஆன - பொடிகளாய் விட்டன; (அக்குன்றம் மாடங்களோடு மோதும்போது), பொறிகள் வீழ - நெருப்புப் பொறிகள் வெளிச்சிந்தியதனால், பாங்கு நின்ற சுட்டன - பக்கங்களிலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் சுட்டெரித்தன; வீரர் அரக்கர் தாம் உம்- (எதற்குங் கலங்காத) ராக்ஷஸ வீரர்களும், துளங்கினர் - அஞ்சி நடுங்கினவராய், கெட்டனர் - அழிந்தொழிந்தார்கள்: அம்மா - ஆச்சரியம்: கேடு சூழ்ந்தார் - (பிறர்க்குத்) தீங்கு செய்வதையே எப்போதுஞ் சிந்திப்பவரான தீயோர், பிழைப்பரோ - (அந்தத் தீவினைப்பயனை யனுபவியாது) தப்புவார்களோ? (எ - று.)

அநுமானெறிந்த அச்செய்குன்றினால் இலங்கையிலுள்ள மாடமாளிகைகள் தகர்ந்து பொடிகளாக, அப்போது தோன்றிய நெருப்புப்பொறிகளாற் பக்கங்களிலுள்ள பொருள்கள்யாவும் சுடப்பட்டொழிய, அங்குள்ள ராக்ஷஸ வீரர்களும் அஞ்சி நடுங்கிக் கெட்டன ரென்பதாம். அரக்கர் கெட்டொழிந்தன ரென்ற

சிறப்புப்பொருளை 'கேடுசூழ்ந்தார் பிழைப்பரோ' என்ற பொதுப் பொருள் கொண்டு விளக்கியது-வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியாம். பிழைப்பரோ - உயிர் தப்புவரோ எனினுமாம். அரக்கர்க்கும் இவ்வாறு ஆபத்துக்காலம் நேர்ந்தது குறித்து, அம்மா என்று வியந்தவாறு. பி - ம்:—[1]பரந்தன. [2]மீளத், பின்னை. [3]துளங்கின. ()

55.—பருவத்தேவர் அஞ்சியோடி இராவணனைச் சார்தல்.

நீரிடு துகில ரச்ச நெருப்பிடு நெஞ்சர் நெக்குப்
பீரிடு முருவர் தெற்றிப் பிணங்கிடு தாளர் பேழ்வாய்
ஊரிடு பூச லார [1]வுளைத்தன ரோடி யுற்றார்
பாரிடு [2]பழுவச் சோலை [3]பாலிக்கும் பருவத் தேவர்.

(இ - ள்.) பார் இடு பழுவம் சோலை பாலிக்கும் பருவம் தேவர் - லங்காபூமியில் வைத்து வளர்த்துள்ள பெருஞ்சோலையை [அசோகவனத்தை]ப் பாதுகாக்கின்ற ஆறுபருவங்கட்கும் உரிய தேவர்கள்,—அச்சம் நெருப்பு இடு நெஞ்சர் - பயமாகிய நெருப்பு மூளப்பெற்ற மனமுடையவர்களும், (அதனால்), நீர் இடு துகிலர் [துகில் இடு நீரர்] - உடுத்த வஸ்திரத்தில்தானே சிறுநீர் விட்டுக் கொண்டவர்களும், நெக்கு பீரிடும் உருவர்- (அநுமான் மரங்களைப் பிடுங்குகையில் தம்மீது மரக்கிளை முதலியனபடுதலாற்) பிளந்து இரத்தம் வடிகின்ற உடம்பை யுடையவர்களும், தெற்றி பிணங்கிடு தாளர்- (நடைதராமல்) பின்னிக்கொண்டு (ஒன்றோடொன்று) மோதுகின்ற கால்களையுடையவர்களும், பேழ் வாய் இடு பூசல் ஊர் ஆர உளைத்தனர் - (தமது) திறந்தவாய்களினாற் செய்கின்ற பேராரவாரம் ஊரில் நிறையும்படி ஊளையிடுபவர்களுமாகி, ஓடி உற்றார் - ஓடி (இராவணனைச்) சமீபித்தார்கள்; (எ - று.)

ஆறு இருதுக்களுக்கும் உரியவர்களாய் அந்த அசோகவனத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்த தேவர்கள், பயாக்கினி மனத்திலே மூள, உடுத்த ஆடையில் சிறுநீர் விட்டபடி கால்நடை தாராமல் முட்டித்தள்ள அலறி ஊளையிட்டவண்ணம் ஓடி இராவணனுள்ள இடத்தைச் சேர்ந்தனரென்பதாம்; இவ்வாறு அவர்கள் ஓடிச் சென்றது, இராவணனுக்கு அநுமானது செயலை யுணர்த்துதற்காக. பருவத்தேவர் - வேனில் முதலிய ஆறுபருவங்கட்கும் உரிய அதிதேவதைகளான தேவர்கள்; இத்தேவர்கள் இராவணன் எவ்வெப்போது எத்தன்மையதான பருவத்தை விரும்புகின்றானோ, அவ்வப் பருவத்தை அவன் விருப்பத்தின்படி அவ்வப்போது உண்டாக்குவதன்பொருட்டு அந்தச்சோலையைப் பாதுகாத்த வண்ணம் அங்குத்தானே வாழ்கின்றனரென்க. இனி, எப்போதும் ஆறு இருதுக்களுக்கும் உரிய மலர் காய் கனி முதலியவற்றைத் தரும்படி ஆறு இருதுக்களுக்கு உரிய தேவதைகளும், இராவணனிடத்து அச்சத்தினால் அங்கு வாழ்கின்றன ரென்னலுமாம். இராவணன் இருதுக்களைத் தன் விருப்பத்தின் படி ஆட்டுவிக்குந் திறலுடையவனென்பதை, மாரீசன்வதைப்

படலத்துங் காணலாம். பி - ம்:—[1]உரைத்தனர். [2]பவ்வச்சோலை. [3]பாரிக்கும். (749)

56.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-சென்றவர் அநுமான் செய்தியை இராவணனிடத்து முறையிடுதல்.

அரிபடு சீற்றத் தான்ற னருகுசென் றடியின் வீழ்ந்தார்
கரிபடு திசையி [1]னீண்ட காவலா காவ லாற்றேம்
கிரிபடு குவவுத் திண்டோட் குரங்கிடை கிழித்து வீச
எரிபடு துகிலி னொய்தி னிற்றது கடிகா வென்றார்.

(இ - ள்.) அரி படு சீற்றத்தான் தன் - அரிந்துபோகடும்படியான (மிக்க) கோபத்தைக் கொண்ட இராவணனுடைய, அருகு சென்று - சமீபத்திற் போய், அடியின் வீழ்ந்தார் - (அவனது) பாதங்களில் விழுந்து, (அவனை நோக்கி), 'கரி படு திசையின் நீண்ட காவலா - திக்கஜங்கள் வாழ்கின்ற திசைகளின் எல்லை வரையிலும் தடையின்றிச் செல்லுகின்ற காவலையுடைய அரசனே! காவல் ஆற்றேம் - (இப்போது சோலையைப்) பாதுகாக்கும் வல்லமையற்றவர்களானோம்; கிரி படு குவவு திண்தோள் குரங்கு - மலைபோலத் திரண்ட வலிய தோள்களையுடைய ஒரு குரங்கு, இடை கிழித்து வீச - சோலையினிடையில் (புகுந்து மரங்களை) முறித்து வீசுதலினால், கடி கா-(நாங்கள்) பாதுகாத்துவந்தசோலை, எரி படு துகிலின் - நெருப்புப்பட்ட ஆடைபோல, நொய்தின் இற்றது-விரைவில் அழிந்திட்டது,' என்றார்-என்று கூறினார்கள், (அத்தேவர்கள்); (எ - று.)

அரிபடுசீற்றம் - "அரிசினத்தால்" என்றார், பெரியாரும். கிரிபடுகுரங்கு என்று இயைத்து, மலையில்வாழுந் தன்மையுள்ள குரங்கு எனினுமாம். நெருப்பிற்பட்ட துகில், விரைவில் அழிதற்கு உவமை. கடி கா - காவற் சோலை. பி-ம்:—[1]நின்ற. (750)

57. சொல்லிட வெளிய தன்றாற் சோலையைக் காலிற் கையின்
புல்லொடு துகளு மின்றிப் பொடிபட நூறிப் [1]பொன்னால்
வில்லிடு [2]வேரந் தன்னை வேரொடும் வாங்கி வீசச்
சில்லிட மொழியத் தெய்வ விலங்கையுஞ் சிதைந்த[3] தென்றார்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அவர்கள் அவ்விராவணனை நோக்கி), 'சொல்லிட எளியது அன்று - (அந்தக் குரங்கு செய்த அநர்த்தச் செயல் எங்களால்) சொல்லுதற்கு எளியதல்ல; சோலையை - அசோகவனத்தை, காலின்-கால்களாலும், கையின்-கைகளாலும், புல்லொடு துகளும் இன்றி - புற்களும் (அவற்றின் மீது ஒட்டிக் கொண்டிருக்குந்) தூசியுங்கூட மிச்சமாயிராமல், பொடிபட நூறி-பொடியாகும்படி அழித்து, பொன்னால் வில் இடு வேரம் தன்னை வேரொடுஉம் வாங்கி வீச-பொன்னினாற் கட்டப்பட்டிருத்தலால் ஒளிவீசுகின்ற செய்குன்றை அடியோடு பறித்துஎறிந்ததனால், தெய்வம் இலங்கைஉம் - தெய்வத்தன்மையையுடைய

இலங்காபட்டணமும், சில் இடம் ஒழிய-மிகச் சிறிய பாகம் மாத்திரம் அழிபடாமல் நிற்க, சிதைந்தது - (பெரும்பாலும்) அழிந்துவிட்டது,' என்றார்—; (எ - று.)

அரக்கர்கட்கு வாழிடமான இலங்காபுரியை 'தெய்வவிலங்கை' என்றார்; அரக்கரும் பதினெண்தேவகணங்களுள் ஒருவராதலாலென்க. வேரம்-குன்று. பி - ம்:—[1]பொன்று. [2]குன்றந்தன்னை, ஓமந்தன்னை. [3]அன்றே. சில பிரதியில் இங்கே பொழிலிறுத்த படலம் முற்றும் என்று உள்ளது.

இங்கே ஒரு பாடல் காணப்படுவது வருமாறு:—எனப்பதம் வணங்கியன்னோரியம்பிய வார்த்தை கேளாக், கனக்குர லுருமுவீழக்கன்மலை சிதறத்தேவர், மனத்தறி வழிந்துசோர மாக்கடலிரைப்புத் தீரச், சினத்துவாய் மடித்துத் தீயோன் நகைத்திவை செப்பலுற்றான். (751)

58.—அதுகேட்டு இராவணன் பரிகசித்துக் கூறுதல்.

ஆடகத் தருவின் சோலை பொடிபடுத் தரக்கர் காக்குந்
தேடரும் [1]வேரம் வாங்கி [2]யிலங்கையுஞ் சிதைத்த தம்மா
கோடர மொன்றே [3]நன்றி திராக்கதர் கொற்றஞ்[4] சொற்றல்
மூடரு மொழியா ரென்ன மன்னனு [5]முறுவல் செய்தான்.

(இ - ள்.) (வந்த அந்தப்பருவத்தேவர்களை நோக்கி இராவணன்),—'கோடரம் ஒன்று ஏ-ஒரு குரங்கு தானே, ஆடகம் தருவின் சோலை-பொன்மயமான விருட்சங்களையுடைய சோலையை, பொடிபடுத்து-நீறாக்கி, அரக்கர் காக்கும்-ராக்ஷஸர்கள் பாதுகாத்து வருகின்ற, தேடு அரும் வேரம்-எங்குத் தேடினும் காணுதற்கு அரிய [மிக அபூர்வமான] செய்குன்றத்தை, வாங்கி-வேரொடு பிடுங்கி, இலங்கைஉம் சிதைத்தது-இலங்கா நகரத்தையும் அழித்துவிட்டது; அம்மா-ஆச்சரியம்! ஈது-இவ்வாறு கூறியதான, இராக்கதர் கொற்றம்-இராக்கதர்களுடைய வெற்றி, நன்று-மிகவும் நன்றாயிருந்தது! சொற்றல்-(இப்படிப்பட்ட) பேச்சை, மூடர்உம் மொழியார்-(என்னெதிரில்) அறிவீனருஞ் சொல்மாட்டார்கள்.' என்ன-என்று, மன்னன்உம்-அரக்கர்கள் மன்னனான இராவணனும், முறுவல் செய்தான்-பரிகாசமாகச் சிரித்தான்; (எ - று.)

முதலிரண்டடிகளால், பருவத்தேவர்கள் கூறியதை இராவணன் அநுவதித்து, இராக்கதர்க்கு நேர்ந்ததாகக்கூறிய தோல்வியைக் குறித்து ஏளனமாகக் கூறியபின் அத்தேவர்களை நோக்கி 'உங்களைப்போல என்னெதிரில் இராக்கதர்க்குத் தோல்வி நிகழ்ந்ததென்று இப்படிப் பொய்யாகப் பேசுவார் எவருமில்லை' என்று அத்தேவர்களின் பேச்சை நம்பாமல் அவர்களை யதட்டினனென்க. பி-ம்:—[1]ஓமம். [2]இலங்கையை. [3]நன்றிவ். [4]சொற்ற மூடர் தம்மொழியே யென்னுமன்னவன். [5]மொழியும் வேலை. (752)

59.—பருவத்தேவர் அநுமான் திறத்தைப் பின்னும் வியந்து கூறுதல்.

தேவர்கள் [1]பின்னு மன்ன வதனுருச் சுமக்குந் திண்மைப்
பூவல யத்தையன்றோ புகழ்வது புலவர் போற்றும்
[2]மூவரி னொருவ னென்று [3]புகல்கினு முடிவி லாத
[4]ஏவமக் குரங்கை யைய காணுதி யின்னே யென்றார்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் - பருவத்தேவர்கள், பின்னும்—,(இராவணனை நோக்கி), 'மன்ன - அரசனே! அதன் உரு- அந்தக்குரங்கின் உடம்பை, சுமக்கும் - தாங்கவல்ல, திண்மை - வலிமையுடைய, பூவலயத்தை அன்றோ - பூமண்டலத்தையல்லவா, புகழ்வது - புகழவேண்டுவது! புலவர் போற்றும்- தேவர்கள் வாழ்த்துகின்ற, மூவரின் - திரிமூர்த்திகளிலே, ஒருவன் - ஒருவனானவன் (இவன்), என்று புகல்கினும் - என்று கூறினாலும், முடிவு இலாத(து) - (அக்குரங்கின் பெருமை) சொல்லி முடியாததாகும்; ஐய-ஐயனே! ஏவம் - (நமக்குத்) துன்பத்தை விளைத்த, அ குரங்கை - அந்தக் குரங்கை, இன்னே - இப்பொழுதே, காணுதி-காண்பாய்,' என்றார் - என்று கூறினார்கள்; (எ - று.)

'பெருவலிமைபெற்ற அந்தக் குரங்கைச் சுமப்பதனால் இந்தப் பூமியையே புகழவேண்டும்; அந்தக் குரங்கின் வலிமையைக் காணுமளவில் திரிமூர்த்திகளில் ஒருவனே இவ்வாறு குரங்கின் வடிவு கொண்டு வந்துள்ளானென்று சொன்னாலும், போதாது: இப்படி அந்தக் குரங்கு பெருவலிமைபடைத்துள்ளதென்பதை இன்னே காண்பாய்' என்று தம்மைப் பரிகசித்துக்கூறிய இராவணனை நோக்கி அந்தப் பருவத்தேவர் கூறினரென்பதாம்: புலவர் போற்றும் - வித்துவான்கள் கொண்டாடுகின்ற எனினுமாம். ஏவம் - எவ்வமென்பதன் சிதைவு. இனி, முடிவு இலாத ஏவம் என இயைத்து - (இந்தக் குரங்கைத் திரிமூர்த்திகளில் ஒருவனென்று சொல்வது) முடிவில்லாத துன்பத்திற்கே காரணம் [பொருத்தமற்றதாகும்] என்று உரைப்பாருமுளர். இனி, ஏவம் - இப்படித் தான் என்று பொருள்படும் வடமொழியிடைச்சொல் தமிழில் வந்ததெனக்கொண்டு, அந்தக்குரங்கை, ஏவம் - (நாங்கள் கூறிய) இப்படித்தான் என்பதை, இன்னே காணுதி என்று உரைத்தலும் ஒன்று. பி - ம்:—[1]முன்னும் பின்னுந் தன்னுருச் சுமக்குந் தன்மை. [2]மூவருமொன்றாய் நின்று. [3]புகலினும். [4]ஏவமாமலைக் குரங்கைக் காணுதியின்னமென்றார், ஏவமாமலைக்குஞ் செங்கைக் குரங்குகாணின்னுமென்றார். (753)

60.—அநுமானது ஆரவாரம்.

மண்டலங் [1]கிழிந்த வாயின் மறிகடன் மோழை மண்ட
எண்டிசை சுமந்த மாவுந் தேவரு மிரியல் போகத்
தொண்டைவா யரக்கி மார்கள் சூல்வயி றுடைந்து சோர
அண்டமும் பிளந்து விண்ட தாமென வனும னார்த்தான்.

(இ - ள்.) மண் தலம் கிழிந்த வாயில் - (அதிர்ச்சியினால்) பூமியினது கிழிபட்ட இடத்தின் வழியாக, மறி கடல் மோழை மண்ட - அலைமடங்கியடிக்கிற கடலில் நீர் மோழையாகப் பாய்ந்து நிறையவும், எண் திசை சுமந்த மாஉம் தேவர்உம் இரியல் போக-எட்டுத் திக்குக்களையுந் தாங்குகின்ற திக்கஜங்களும் தேவர்களும் (அஞ்சி) நிலைகெட்டோடவும்,—தொண்டை வாய் அரக்கிமார்கள் வயிறு சூல் உடைந்து சோர - கொவ்வைக்கனிபோற் சிவந்த அதரத்தையுடைய அரக்கியர்கள் தமது வயிற்றிலுள்ள கருச் சிதைந்து தளரவும், அண்டம்உம் பிளந்து விண்டது ஆம் என - இந்த உலகவுருண்டையே வெடித்துப் பிளவுபட்டதென்னும்படி, அனுமன் -, ஆர்த்தான் - ஆரவாரஞ் செய்தான்; (எ - று.)

தான் இருக்குமிடத்தையறிந்து அரக்கர் தன்னொடு பொரவர வேணுமென்ற கருத்தினால் 'இவ்வுலகவுருண்டையே பிளவு பட்டதனாலாகிய ஓசையோ!' என்று கேட்பவர் நினைக்கும்படி அநுமான் பேராரவாரஞ் செய்ததனால், பூமி கிழிந்து அவ்வாய்வழியாகக் கடல்நீர் மோழைபாய, அஷ்டதிக்கஜங்களும் கலங்கி நிலைகெட, கருவுற்ற அரக்கியர் தம் கருச்சிதையப்பெற்றனரென்க: தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. பி-ம்:—[1]கிழிந்ததென்ன, கிழித்தவாயில்.(754)

பொழிலிறுத்தபடலம் முற்றிற்று.

8-ஆவது கிங்கரர்வதைப்படலம்.

அநுமான் கிங்கரரென்னும் ஒருவகை அரக்க வகுப்பினரைக் கொன்ற செய்தியைக்கூறும் படலமென்பது, பொருள். '**கிங்கிலியர்வதைப்படலம்**' என்று சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

1.—அநுமான் செய்த ஆரவாரம் இராவணனுடைய காதில் விழுதல்.

**அருவரை முழையின் முட்டு மசனியி னிடிப்பு மாழி
வெருவரு முழக்கு மீசன் வில்லிறு மொலியு மென்னக்
குருமணி மகுட கோடி முடித்தலை குலுங்கும் வண்ணம்
இருபது செவியி னூடு [1]நுழைந்ததவ் வெழுந்த வோசை.**

(இ - ள்.) அருவரை முழையில் முட்டும் - பெரிய மலையின் குகையிலே போய்த்தாக்குகின்ற, அசனியின் இடிப்புஉம்-இடியின் முழக்கமும், வெருவரு ஆழி முழக்குஉம் - (பிரளயகாலத்தில்) அச்சமுண்டாம்படி தோன்றுகின்ற கடலினோசையும், ஈசன் வில் இறும் ஒலிஉம் - சிவபிரானது வில் ஒடிபட்டதனால் தோன்றிய ஓசையும், என்ன - ஒக்கும்படி, குரு மணி மகுடம் கோடி முடி தலை குலுங்கும் வண்ணம் - பருத்த மணிகளழுத்திய (பத்துக்) கிரீடங்களை வரிசையாகவணிந்த மயிர்முடியையுடைய பத்துத்

தலைகளும் அசையும்படி, எழுந்த - (எங்கும்) பரந்தெழுந்த, அ ஓசை - (அநுமானது) அந்தக்கருச்சனையோசை, இருபது செவியினூடு உம் - (இராவணன்) இருபது காதுகளிலும், நுழைந்தது—;

அநுமானது கர்ச்சனை யொலிக்கு - மலைக்குகையில் தாக்கும் இடியினோசையும், பிரளயகாலத்திற் பொங்குங்கடலினொலியும், இராமபிரான் முறித்த சிவதனுசினொலியும் உவமையாம். அவ்வொலி இராவணனும் அச்சத்தினால் தலைகுலுங்கும்படி இருந்ததென்க. கிங்கரரென்னும் பெயர் படைத்த எண்பதினாயிரவரான இராக்கதர் பல்வகைப் படைக்கலங்கள்கொண்டு அநுமானைத் தாக்கியெதிர்த்து நின்றபோது, அநுமான் "மகாபலவானான இராமர்க்கு வெற்றி: மகாபலவானான இலட்சுமணர்க்கு வெற்றி; இராகவராற் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள சுக்கிரீவ மகாராஜர்க்கு வெற்றி: கோசலதேசத்துக்குத் தலைவராகி எளிதில் தொழில் செய்யவல்ல இராமருக்கு அடியவன் நான்; அநுமானென்பது என் பெயர்; பகைவர்சேனைகளை அறத்தொலைக்க வல்லேன்; மாருதனது புதல்வன் யான்; ஆயிரக்கணக்கான மரங்களையும் கற்களையும் எறிந்து பொருகிற என்னுடனே போரில் ஆயிரவரான இராவணர்களாலும் எதிர்நிற்க முடியாது; இவ்விலங்காபுரியைத்துன்புறுத்திச் சீதாபிராட்டியைச் சேவித்து எல்லாவரக்கரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில்தானே வந்த காரியம் கைகூடப்பெற்றவனாய் மீண்டுசெல்லப் போகின்றேன்" என்று வாலினாற் பூமியிற் புடைத்தவண்ணம் பெருஞ்சத்தமுண்டாகும்படி கர்ச்சித்தானென்று ஸ்ரீ வால்மீகிபகவான் கூறியுள்ளார். பி-ம்:—[1] நுழைந்தன.

2.—அநுமானைப் பற்றிக்கொணருமாறு இராவணன் கிங்கரரென்பாரை யேவுதல்.

புல்லிய முறுவ றோன்றப் பொருமையுஞ் சிறிது பொங்க
எல்லையி [1]லரக்கர் தம்மி லிசைந்தகிங் கரரை யேவி
வல்லையி னகலா வண்ணம் வானையும் வழியை மாற்றிக்
கொல்லலீர் குரங்கை நொய்திற் பற்றுதிர் கொணர்தி ரென்றான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்),—புல்லிய முறுவல் தோன்ற - புன்சிரிப்பு உண்டாகவும், பொருமைஉம் சிறிது பொங்க -பொருமைக்குணமும் சிறிது தோன்றவும், எல்லை இல் அரக்கர் தம்மில்-வரம்பு அற்ற அரக்கருள், இசைந்த - (ஏவிய காரியத்தை முடித்தற்கு) ஏற்ற, கிங்கரரை - கிங்கரரென்ற வகுப்பாரை, ஏவி-ஏவியனுப்பி, 'அகலா வண்ணம் - (அக்குரங்கு) தப்பிப்போகாதபடி, வான் வழியைஉம் மாற்றி - ஆகாசமார்க்கத்தையும் தடுத்துக்கொண்டு நின்று, கொல்லலீர் - கொல்லாதவர்களாய், குரங்கை—, வல்லையின் - விரைவிலே, நொய்தின் - இலேசாய், பற்றுதிர் கொணர்திர் - பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள்,' என்றான் - என்றுகட்டளையிட்டான்; (எ - று.)

குரங்கு என்ற அலட்சியத்தாற் பரிகாசச்சிரிப்பும், 'இதனார்ப்பு என் ஆர்ப்புக்கும் மேற்பட்டுஉள்ளதே!' என்று பொருமையும் அநுமான் திறத்து இராவணனுக்கு நிகழ்ந்தன. 'குரங்கின் கூப்பாடா இது!' என்று புல்லிய முறுவல் செய்தான் எனினுமாம். அநுமான் மாற்றானிடத்தினின்று இலங்கையின் செய்தியை யறிந்துசெல்லவந்த ஒற்றனுதலால், அவ்வாறு வந்த ஒற்றன் மூலமாகத் தன்மாற்றான்செய்தியை உணரக்கருதி 'கொல்லலீர் குரங்கை நொய்திற் பற்றுதிர் கொணர்திர்' என்று கிங்கரர்க்கு இராவணன் கட்டளையிடலாயினன். பி - ம்—[1]ஆற்றன்மாக்க ளெண்ணிறந்தாரை, அரக்கலாற்ற லெண்ணிறந்தாரை.

சிலபிரதியில் இங்கேஒரு பாடல் காண்கின்றது வருமாறு:— என்றலுமிருகைகூப்பியிருநுதல்படியிற்றேயச், சென்றடிபணிந்து மண்ணுந் தேவருந்திசையுமுட்க, வென்றியன்றெனினும்வல்லே விரைந்துநாம்போகிவீரந், துன்றிய குரங்கைத் தூக்கித் தருது மென் றுரைத்துப் போனார். (756)

3.—அநுமானைப் பிடித்துக் கொணருமாறு பல அரக்கர் புறப்படுதல்.

சூலம்வாண் முசலங் கூர்வேல் தோமரந் தண்டு பிண்டி
பாலமே முதலா வுள்ள படைக்கலம் [1]பரித்த கையர்
ஆலமே யனைய மெய்ய ரகலிட மழிவு செய்யுங்
[2]காலமே லெழுந்த மூரிக் கடலெனக் கடிது செல்வார்.

(இ - ள்.) சூலம் - சூலாயுதமும், வாள் - வாளாயுதமும், முசலம் - உலக்கையும், கூர்வேல்-கூரிய வேலாயுதமும், தோமரம் - தோமரமென்னும் ஆயுதமும், தண்டு - தண்டாயுதமும், பிண்டி பாலமே - பிண்டிபாலமும், முதல் ஆ உள்ள - முதலான, படைக் கலம்-ஆயுதங்களை, பரித்த - தாங்கிய, கையர்- கையையுடையவர் களும், ஆலம்ஏ அனைய மெய்யர் - விஷத்தையொத்துக் கறுத்த உடம்பையுடையவர்களுமான பல அரக்கர்கள்,-அகல்இடம் அழிவு செய்யும் காலம் - பூமிப்பரப்பு முழுவதையும் அழித்துவிடுதலை யுடைய பிரளயகாலத்தில், மேல் எழுந்த - பொங்கிக் கிளம்பின, மூரி கடல் என - வலிய கடல்போல, கடிது செல்வார் - விரைந்து செல்வாராயினர்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]படைத்தகையர். [2]காலமே யெழுந்த. (757)

4.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள் - ஒருதொடர்: அவ்வரக்கரின் வருணனை.

நானில மதனி னுண்டு போரென [1]நவிலி னச்சொல்
தேனினுங் களிப்புச் செய்யுஞ் சிந்தையர் தெரித்து மென்னிற்
கானினும் பெரிய ரோசை கடலினும் பெரியர் [2]சீர்த்தி
வானினும் பெரியர் மேனி மலையினும் பெரியர் மாதோ.

(இ - ள்.) (அவ்வரக்கர்),—நானிலம் அதனின் - இந்நிலவுலகத்தில், போர் உண்டு என நவிலின்-போர் நிகழுமென்று சொன்ன மாத்திரத்தில், அ சொல் தேனின் உம் களிப்பு செய்யும் சிந்தையர்-அந்தச்சொல் மதுவையுண்டால் தோன்றும் களிப்பைவிட மிக்க களிப்பைச் செய்கின்ற மனத்தையுடையவர்கள்: தெரித்தும் என்னின் - (அவர்களின் தன்மையைத்) தெரிந்து அறிவிப்போமென்றால்,—கானின் உம் பெரியர் - (நெருக்கம் பரப்பு முதலியவற்றால்) காட்டைக் காட்டிலும் பெரியவர்; ஓசை கடலின் உம் பெரியர் - (தாம் செய்யும்) ஆரவாரத்தாற் கடலினும் விஞ்சினவர்; சீர்த்தி வானின் உம் பெரியர் - (தமது) மிகுபுகழால் ஆகாயத்தைக் காட்டிலும் பெரியவர்; மேனி மலையின் உம் பெரியர் - உடம்பின் தோற்றத்தினால் மலையைக்காட்டிலும் பெரியவர்; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசைகள்.

அவ்வரக்கரின் பரப்பு முதலியவற்றிற்கு உலகத்திற் பெரும் பொருள்களாகிய காடு முதலியனவே உவமையாகாவெனின் வேறு உவமைப் பொருள் எங்கே தேடுவதென்க. 'பெரியர்' என்ற சொல் பலமுறை வந்தது - சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. பி - ம்:—[1]நவிலும். [2]கீர்த்தி. (758)

5. [1]திருகுறு சினத்துத் தேவர் தானவ ரென்னுந் தெவ்வர், இருகுறும் பெறிந்து நின்ற [2]இசையினர் [3]வசையா மீதோர், பொரு குறும் [4]பென்று [5]வென்றி [6]புகல்வது [7]பூவுண் வாழ்க்கை, யொரு குறுங் குரங்கென் [8]றெண்ணி நெடிது[9]நா ணுழக்கு நெஞ்சர்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்),—திருகுறு சினத்து - மாறுபாடு கொண்ட கோபத்தையுடைய, தேவர் - தேவர்களும், தானவர் - அசுரர்களும், என்னும் - என்று கூறப்படுகின்ற, தெவ்வர் இரு குறும்பு - பகைவராகிய இருவகைக்குறும்புகளையும், எறிந்து நின்ற - ஒழித்துள்ள, இசையினர் - கீர்த்தியையுடையவர்; 'பூ உண் வாழ்க்கை குறு ஒரு குரங்கு-பூ முதலியவற்றையுண்டு வாழ்தலையுடைய [சாகபட்சிணியான] அற்பமாகிய ஒரு குரங்கை, பொரு குறும்பு என்று - (தம்மோடு) பொருகின்ற ஒரு சிறு பகையென்று கொண்டு, (வெற்றியடைந்து), வென்றி புகல்வது - (பகையைப் போக்கினோம் என்று) வெற்றி கூறுவதாகிய, ஈது - இது, ஓர்வசை ஆம்-பெரும் பழிப்பு ஆகும்,' என்று எண்ணி-என்று நினைத்து, நெடிது நாண் உழக்கும்-மிகவும் வெட்கத்தால் வருந்துகின்ற, நெஞ்சர்-மனத்தையுடையவர்; (எ - று.)

தேவர் அசுரர் என்ற இவர்களையே அற்பப்பகையாக எண்ணி எளிதில் வென்ற அவ்வரக்கர்க்கு, இப்போது ஒரு அற்பக்குரங்குடன் பொரும்படி நேர்ந்ததே யென்று நினைக்க நாணம் மிகுதியாகத் தோன்றுமென்க. குறும்பு-சிறுபகை. பூ-இலை முதலிய சாகபதார்த்தங்கட்கு உபலட்சணம். மாமிசத்தை மிகுதியாகவுண்ணுதலால் 'பிசிதாசனர்' என்று பெயர்படைத்த அரக்கர்கட்கு ஏற்ற பகை

யன்று என்பதை விளக்க, 'பூவுண்வாழ்க்கைக் குரங்கு' எனப்பட்டது. பி-ம்:—[1]திருகுறுஞ்சினத்தில். [2]விறற்கிது. [3]வசையென்றெண்ணப், வசையென்றெண்ணிப். [4]ஒன்று, ஏன்று. [5]வென்று. [6]புணாவது. [7]பூவின். [8]உள்ளி. [9]நாள். (759)

6. கட்டிய வாள ரிட்ட கவசத்தர் கழலர் திக்கைத்
தட்டிய தோளர் மேகந் [1]தடவிய [2]கையர் வானை
யெட்டிய முடியர் [3]தாளா லிடறிய பொருப்ப [4]ரீட்டிக்
கொட்டிய பேரி யென்ன மழையெனக் குமுறுஞ் சொல்லார்.

(இ - ள்.) கட்டிய வாளர்-(அரையிற்) கட்டிய வாளாயுதத்தையுடையவர்கள்; இட்ட கவசத்தர்-(உடம்பிலே) தரித்த கவசமுடையவர்கள்; (இட்ட) கழலர்-(காலிற்) பூண்ட வீரக்கழலையுடையவர்கள்; திக்கை தட்டிய தோளர்-திசைகளினெல்லையை முட்டிய தோள்களையுடையவர்கள்; மேகம் தடவிய கையர்-மேகத்தைப் பரிசிக்கவல்ல கைகளையுடையவர்கள்: வானை எட்டிய முடியர்-ஆகாயத்தின் மேலெல்லையை முட்டுகின்ற தலையையுடையவர்கள்; தாளால் இடறிய பொருப்பர்-கால்களால் இடறிய மலைகளையுடையவர்கள் [மலைகளைக் கால்களால் இடறித் தள்ளக் கூடியவர்கள்]; ஈட்டி கொட்டியபேரி என்ன மழை என குமுறும் சொல்லார்-ஒருங்கே சேர்த்து முழக்கப்பட்ட பேரிகை போலவும் மேகத்தின் இடிபோலவும் முழங்குகின்ற சொற்களையுடையவர்கள்; (எ-று.) பி - ம்:—[1]தழுவிய. [2]உடலர். [3]தாளில், காலில். [4]நீட்டிக். (760)

7. வானவ ரெறிந்த தெய்வ [1]வடுபடை வடுக்கண் மற்றைத்
தானவர் துரந்த வேதித் தழும்பொடு தயங்குந் தோளர்
யானையும் பிடியும் வாரி யிடும்[2]பில வாய ரீன்ற
[3]கூனவெண்பிறையிற் றோன்று மெயிற்றினர் கொதிக்கும்[4]கண்ணர்.

(இ - ள்.) வானவர் எறிந்த தெய்வம் அடு படை வடுக்கள்-தேவர்கள் பிரயோகித்த தெய்வத்தன்மையுள்ள கொல்லவல்ல ஆயுதங்களாலுண்டான தழும்புகளும், மற்றை தானவர் துரந்த எதி தழும்பொடு-(அத்தேவரினும்) வேறான அசுரர்கள் பிரயோகித்த ஆயுதங்களின் தழும்புகளும், தயங்கும்-விளங்குகின்ற, தோளர்-தோள்களையுடையவர்கள்; யானைஉம் பிடிஉம் வாரி இடும் பிலம் வாயர்-ஆண்யானைகளையும் பெண்யானைகளையும் வாரியுண்ணுகின்ற மலைக்குகை போன்ற வாயையுடையவர்கள்; ஈன்ற கூன வெள் பிறையின் தோன்றும் எயிற்றினர் - புதிதாகத் தோன்றிய [இளைய] வளைவுள்ள வெண்மையான பிறைச்சந்திரன்போற் காணப்படுகின்ற பற்களையுடையவர்கள்; கொதிக்கும் கண்ணர் - கோபம் பொங்குகின்ற கண்களையுடையவர்கள்; (எ - று.)

கூன - குறிப்புப் பெயரெச்சம். 'பிடி' என வருதலால், யானை ஆண்யானை யாயிற்று. பி - ம்:—[1]படையிடு. [2]கயவாயர். [3]கூனல். [4]கண்ணார். (761)

8.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-ஒரு தொடர்; அரக்கவீரர் படைக்கலங் கொண்டு போர் செய்யச் செல்லுதல்.

சக்கர [1]முலக்கை தண்டு தாரைவாள் [2]பரிகஞ் சங்கு
முற்கர முசுண்டி [3]பிண்டி பாலம்வேல் சூல முட்கோல்
பொற்கரக் குலிசம் பாசம் புகர்மழு [4]வெழுபொற் குந்தம்
விற்கருங் கணை விட் டேறு கழுக்கடை யெழுக்கண் மின்ன.

(இ - ள்.) சக்கரம் - சக்கராயுதங்களும், உலக்கை - உலக்கைகளும், தண்டு - கதாயுதங்களும், தாரை வாள் - கூர் நுனியையுடைய வாளாயுதங்களும், பரிகம் - இருப்பு வளை தடிகளும், சங்கு - சங்கங்களும், முற்கரம் - சம்மட்டிகளும், முசுண்டி - முசுண்டியென்னும் ஆயுதங்களும், பிண்டி பாலம் - எறியீட்டிகளும், வேல் - வேல்களும், சூலம் - சூலங்களும், முள் கோல் - முட்கோல்களும், பொன் கரம் குலிசம் - அழகிய ஒளிவீசுகின்ற வச்சிராயுதங்களும், பாசம் - கயிற்றின் வடிவமான ஆயுதங்களும், புகர் மழு - ஒளியுள்ள மழுக்களும், எழுபொன் குந்தம் - மேலெழுந்து தோன்றுகின்ற அழகிய ஈட்டிகளும், வில் - விற்களும், கருங்கணை - பெரிய அம்புகளும், விட்டேறு - (வீசியெறிதற்குரிய) விட்டேறென்னும் ஆயுதங்களும், கழு கடை எழுக்கள் - கூர் நுனியையுடைய இருப்புத் தடிகளும், மின்ன - ஒளிவிட,—(எ - று.)—'முடுகுகின்றார்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். கிரணம் என்று பொருளுள்ள கரம் என்பது - இலக்கணையால், ஒளியென்ற பொருளையுணர்த்திற்று. பி - ம்:—[1]முசலம். [2]பேரி. [3]பாலம்வேன்மழுச், பாலம்வேலெழுச். [4]எழுக்கோல், எழுப்பொற். (762)

9. பொன்னின்று கஞலுந் தெய்வப் பூணினர் [1]பொருப்புத் தோளர்
மின்னின்ற படையுங் கண்ணும் வெயில்விரிக் கின்ற மெய்யர்
என்னென்றார்க் கென்[2]னென் னென்று ரெய்திய தறிந்தி லாதா
முன்னின்றார் முதுகுதீயப் பின்னின்றார் [3]முடுகு கின்றார்.

(இ-ள்.) பொன் நின்று கஞலும் தெய்வம் பூணினர் - பொன்னானது நிறைந்து விளங்குகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள ஆபரணங்களைப்பூண்டவர்களும், மின் நின்ற படைஉம் கண்உம் வெயில் விரிக்கின்ற மெய்யர் - ஒளி பொருந்திய ஆயுதங்களும் (கோபாக்கினியைக்கொண்ட) கண்களும் வெயில் போலும் காந்தியை வீசப்பெற்ற உடம்புடையவர்களும், பொருப்பு தோளர் - மலைபோலப் பருத்தோங்கிய தோள்களையுடையவர்களுமான அவ்வரக்கவீரர்களுள், பின்நின்றார் - பின்னேநின்ற அரக்கவீரர்கள்,—என் என்றார்க்கு என்என்என்றார் - 'ஏன் நெட்டித்தள்ளுகின்றீர்கள்?' என்று கேட்கும் முன்னிற்பவர்களுக்கு ('நீங்கள் போகாமல் நிற்பது) ஏன்ஏன்?' என்று மறுமாற்றஞ்சொல்பவர்களாய், எய்தி

யது அறிந்திலாதார் - முன்னேசெல்ல இடமில்லாமையால் அவர்கள் அவ்வாறு போகாமல் நிற்பதையறிந்து கொள்ளாதவர்களாய், முன்நின்ருர் முதுகு தீய- (தமக்கு) முன்னே நிற்கின்றவர்களின்முதுகின் புறம் (தமது கோபாக்கினியால்) தீய்ந்துபோம்படி, முடுகுகின்ருர் - விரைபவரானுர்கள்; (எ - று.)

அநுமானைப் பிடித்துக்கொணரும்படி இராவணன் கட்டளையாற் செல்லுகின்ற கிங்கரரென்னும் அரக்கவீரர்கள் மிக்க பெருந்திரளாக இருந்ததனல், தமக்கு முன்னே யிருப்பவர்கள் செல்ல இடங்கிடையாமையால் தடைப்பட்டுநிற்க, அதனையுணராமற் பின்னே யிருப்பவர்கள் நெட்டித்தள்ள, 'ஏன் தள்ளுகின்றீர்கள்?' என்று முன்னே நிற்பவர் கேட்க, அவர்களை நோக்கி 'நீங்கள் ஏன் செல்லாது நிற்கின்றீர்கள்?' என்று மறுமொழி சொல்லிக்கொண்டே, தமது கண்களின் கோபாக்கினி அவர் முதுகிலே யுறைக்க விரையலானுர்களென்பதாம். 'முதுகு தீதல், பின்னின்ருரின் மார்புதாக்குவதனுலென்றலும் உண்டு. பி-ம்:—[1]பொருவில். [2]என்கின்ருர். [3]மூர்ச்சிக்கின்ருர், மூசிக்காய்வார், மூசுகின்ருர்.

10.—பின்னும் அவ்வரக்கரின் வருணனை.

வெய்துறு படையின் [1]மின்னர் வில்லினர் வீசு காலர்
[2]மையுறு விசும்பிற் றேன்று மேனியர் [3]மடிக்கும் வாயர்
கைபரந் துலகு பொங்கிக் கடையுக முடியுங் [4]காலைப்
பெய்யவென் றெழுந்த மாரிக் குவமைசால் பெருமை பெற்ருர்.

(இ - ள்.) மடிக்கும் வாயர் - (கோபத்தால்) மடிக்கின்ற உதட்டை யுடையவர்களாகிய அரக்கவீரர்கள்,—வெய்து உறு படையின் மின்னர்-கொடுமை மிகுந்த ஆயுதங்களாலான மின்னலையுடையவர்களும், வில்லினர் - வில்லையுடையவர்களும், வீசு காலர் - வீசுகின்ற மூச்சுக்காற்றை யுடையவர்களும் [பெருமூச்செறிபவர்களும்], மைஉறு விசும்பின் தோன்றும் மேனியர் - கருநிறம் பொருந்திய வானத்திற் காணப்படுகின்ற உடம்பையுடையவர்களுமாகி, கைபரந்து - எங்கும்பரவி, உலகு பொங்கி - உலகு முழுவதும் (சமுத்திரம்) பெருக்கெடுத்து, கடையுகம் முடியும் காலை - யுகாந்தகாலம் வந்து முடியும்போது, பெய்ய என்று எழுந்த - பெருமழை பொழியுமாறு கிளம்பின, மாரிக்கு - மேகத்துக்கு, உவமைசால் பெருமை பெற்ருர் - உவமையாதற்கு ஏற்ற பெருமையைப் பெற்ருர்கள்; (எ - று.)

அவ்வரக்கவீரர் யுகாந்தகாலத்தில் வானத்துத்தோன்றுகின்ற மேகக்கூட்டத்தை யொத்தன ரென்பதாம். மின்னல் இந்திரதனுசு பெருங்காற்று கருநிறவுடம்புடன் ஆகாயத்துத்தோன்றுதல் முதலிய தன்மைகளால், மேகம் அரக்கர்க்கு உவமையாதற்கு ஏற்கும். விசும்பின் தோன்றும் - விசும்புபோலத் தோன்றுகின்ற என்றுமாம். பி-ம்:—[1]மன்னர். [2]மையுற. [3]இடிக்கும். [4]காலம். (764)

11.—அநுமானுல் நேர்ந்த அவமானத்தை நினைத்து, அரக்கவீரர் அவன்மீது விரைந்து செல்லுதல்.

பனியுறு [1]செயலை சிந்திக் [2]குன்றமும் பறித்த தம்மா
தனியொரு குரங்கு போலா நன்றுநந் தருக்கென் கின்ருர்
இனி[3]யொரு பழிமற் றுண்டோ [4]வி தனினென் [5]றிரைத்துப் பொங்கி
முனிவுறு மனத்திற் [6]ருவி முந்துற முடுகு கின்ருர்.

(இ - ள்.) 'பனி உறு செயலை சிந்தி - குளிர்ச்சிபொருந்திய அசோக வனத்தை யழித்து, குன்றம்உம் பறித்தது - செய்குன்றத்தையும் அடியோடு பெயர்த்து அழித்தது, தனி ஒரு குரங்குபோல் ஆம் - தனியாய் வந்த ஒரு குரங்காகும்; அம்மா-ஆச்சரியம்! நம் தருக்கு - நமது வீரச் செருக்கு, நன்று - நன்ருயிருந்தது!' என் கின்ருர் - என்று கருதுகின்றவர்களாய்,—(அவ்வரக்க வீரர்கள்), 'இதனின் - (இப்பொழுது ஒரு குரங்கினுல் நேர்ந்த) இதனைக் காட்டிலும் (மிக்க), மற்று ஒரு பழி - வேறெரு அவமானம், இனி - இன்னும், உண்டோ - (நமக்கு) உள்ளதோ? [இதுவே மிக்க பேரவமானம் தருவதாகுமென்றபடி]; என்று—, இரைத்து - கர்ச்சித்து, பொங்கி - கொதித்து, முனிவுறுமனத்தின் - சினங் கொண்ட மனத்தோடு, தாவி முந்துற முடுகுகின்ருர் - தாவி (ஒரு வரையொருவர்) முற்பட விரைந்து செல்பவரானுர்கள்; (எ - று.)

ஒருபோதும் அவமானப்படாத அரக்கவீரர் புதிதாக அநுமானுல் தமக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை நினைந்து ரோஷங்கொண்டவர்களாய், அவ்வவமானம் தம்மைத் தூண்ட, ஒருவரினெருவர் முற்படலானுர்க ளென்பதாம். மனத்தின் தாவி - மனோவேகத்துடன் சென்று என்று உரைப்பினுமாம்.குரங்குபோலாம், போல்-ஒப்பில்போலி. பி - ம்:—[1]சோலை. [2]ஓமமும். [3]சிறு. [4]இதிலெனை. [5]எரிந்து, எழுந்து. [6]தாமே. (765)

12.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்; அவ்வரக்கர் பேராரவாரத்தோடு அநுமான்மீது போர்செய்யச் செல்வதைத் தெரிவிக்கும்.

எற்றுறு முரசும் வின்[1]னு ணேறவிட் டெடுத்த வார்ப்பும்
சுற்றுறு கழலுஞ் சங்குந் [2]தெழிதெழித் துரப்புஞ் சொல்லும்
[3]உற்றுடன் ெறன்ரு யோங்கி யொலித்தெழுந் தூழிப்பேர்வில்
நற்றிரைக் கடல்க ளோடு [4]மழைகளை நாவ டக்க.

(இ - ள்.) எற்றுறு முரசுஉம்-எறிகின்ற முரசத்தினேசையும், வில் நாண் ஏற விட்டு எடுத்த ஆர்ப்புஉம் - வில்லிலே நாணை யேற்றிப்பூட்டி (அதனைத் தட்டி) யெழுப்பிய ஆரவாரமும்,சுற்றுறு கழல்உம் - (காலிற்) சுற்றிக்கட்டிய வீரக்கழலினின்று தோன்றிய ஓசையும், (ஆகிய இவ்வொலிக ளெல்லாம்), உடன்று ஒன்று ஆய் உற்று ஓங்கி ஒலித்து எழுந்து - மாறுபட்டுப் பின்பு ஒன்ருகச் சேர்ந்து மிகப்பேரொலியாகிக் கிளம்பி, ஊழி பேர்வில் - யுகாந்த

காலத்தில், நல்திரை கடல்களோடு - பெரிய அலைகளையுடைய சமுத்திரகோஷத்தையும், மழைகளை - மழைகளினிடிமுழக்கங் களையும், நா அடக்க-ஒலியடங்கும்படி செய்ய,—(எ - று.)—'செல் கின்றாரும்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அவ்வரக்கர் பொரஎழுந்து சென்றபோது பல்வகையொலிகள் தோன்றியமை - இந்தச் செய்யுளில் விளக்கப் பட்டதென்க. முரசு முதலியவை - அவற்றினின்று எழும் ஒலிக்கு முதலாகுபெயர்கள். பி - ம்:—[1]நாணேறு. [2]தெழித்தெழித்துரைக்கும். [3]உற்றுடனென் றாய். [4]அலைகளை. (766)

13. தெருவிட மில்லென் றெண்ணி வானிடைச் செல்கின் றாரும்
புருவமுஞ் சிலையுங் கோட்டிப் புகையுயிர்த் துயிர்க்கின் றாரும்
ஒருவரி னொருவர் முந்தி [1]முறைமறுத் [2]துருக்கின் றாரும்
விரிவில திலங்கை யென்று வழி[3]பெறு [4]விழிக்கின் றாரும்.

(இ - ள்.) தெரு இடம் இல் என்று எண்ணி - தெருவிலே (நடந்து செல்வதற்கு) இடம்போதாது என்று நினைத்து, வானிடை செல்கின்றார்உம்-ஆகாயத்தினிடத்திலுஞ் செல்லுகின்றவர்களும், புருவம்உம் சிலைஉம் கோட்டி - (தமது) புருவங்களையும் கையிற் கொண்ட வில்லையும் ஒருசேர வளைத்து வைத்தவண்ணம், புகை உயிர்த்து உயிர்க்கின்றார்உம் - (கோபாக்கினியாற்) புகையை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு பெருமூச்சு விடுகின்றவர்களும், ஒருவ ரின் ஒருவர் முந்தி முறை மறுத்து உருக்கின்றார்உம் - (வரிசை யாகச் செல்பவரில்) ஒருவரினும் ஒருவர் முற்பட்டு முறை தவறிய தனால் (முறை தவறியவர்மீது) கோபங்கொள்ளுகின்றவர்களும், இலங்கை விரிவு இலது என்று-இலங்காபுரி (அவ்வீரர்கள் செல்லு தற்கு ஏற்ற) பரப்புடையதன்று என்ற (காரணத்தால்), (அவ் வீரர்கள்), வழி பெறு - (செல்லுதற்கு) வழிகிடைக்கப்பெறுமல், விழிக்கின்றார்உம் - விழிக்கின்றவர்களும்,—(எ - று.)

முறைமறுத்து - உறவுமுறை பாராட்டாமல் என்றலு மொன்று. சில பிரதிகளில் இரண்டு மூன்றும் அடிகள், மாறிக் கிடக்கின்றன. பி-ம்:—[1]உரை. [2]உரைக்கின்றாரும். [3]பெறூர். [5]விளிக் கின்றாரும். (767)

14. [1]வாளினை விதிர்க்கின் றாரும் வாயினை மடிக்கின் றாரும்
தோளுறக் [2]கொட்டிக் கல்லைத் துகள்படத் துகைக்கின் றாரும்
தாள்பெயர்த் திடம்பெ றாது தருக்கினர் நெருக்கு வாரும்
கோள்வளை யெயிறு தின்று தீயெனக் கொதிக்கின் றாரும்.

(இ - ள்.) வாளினை விதிர்க்கின்றார்உம்-வாள்களை அசைப்பவர் களும், வாயினை மடிக்கின்றார்உம் - உதடுகளை(த் தமது கோபந் தோன்ற) மடிக்கின்றவர்களும், தோள் உற கொட்டி கல்லை துகள்பட துகைக்கின்றார்உம்-(தமது வீரந் தோன்றத்)தோள்களை உரப்பாகத்தட்டிப் பெருங் கற்களையும் துகளாம்படி துகைத்து விடுபவர்களும், தாள் பெயர்த்து இடம் பெறாது தருக்கினர்

நெருக்குவார்உம்-தாள்களைத் தூக்கி(ப் பிறகு அதனை வைத்தற்கு) இடங் கிடைக்காமற் செருக்குக்கொண்டு நெருக்குகின்றவர்களும், கோள் வளை எயிறு தின்று தீ என கொதிக்கின்றார்உம்-பலமுள்ள வளைவான பற்களைக்கடித்து நெருப்புப்போலக் கொதிக்கின்றவர் களுமாகிய,—(எ - று.)—'அனைவரும்' என்று தொடரும். பி-ம்:— [1]வாளுறை. [2]தட்டி, கட்டி. (768)

வேறு.

15. அனைவரு மலையென நின்றா ரளவறு படைகள் பயின்றார்
அனைவரு மமரி னுயர்ந்தா ரகலிட நெளிய நடந்தார்
அனைவரும் [1]வரனின மைந்தா [2]ரசனியி னிடிக ளணைந்தார்
அனைவரு மமரரை வென்றா ரசுரரை [3]யுயிரை யயின்றார்.

(இ - ள்.) அனைவரும் - யாவரும், மலை என நின்றார் - மலை போல (எதற்குஞ் சலியாது) நிற்பவர்; அளவு அறு படைகள் பயின்றார் - மிகப்பல ஆயுதங்களைப் பழகினவர்கள்; அனைவரும்—, அமரின் உயர்ந்தார் - போர் செய்வதிற் சிறந்தவர்கள்; அனை வரும்—, வரனின் அமைந்தார்-வரபலம் பொருந்தப்பெற்றவர்கள்; அசனியின் இடிகள் அணைந்தார் - இடியைப்போலப் பேரொலி செய்தலைப் பொருந்தினவர்கள்; அமரரை வென்றார் - தேவர்களை வென்றவர்களும், அசுரரை உயிரை அயின்றார்-அசுரரது உயிரைக் கொன்று தின்றவர்களுமாகிய, அனைவரும் - அவ்வீரர் யாவரும், அகலிடம் நெளிய நடந்தார் - (பாரமிகுதியால்) இந்தப் பூமி நெளியும்படி (அநுமானுள்ள இடம்நோக்கி) நடந்தார்கள்;(எ-று.)

அரக்கவீரரில் ஒவ்வொருத்தர்க்கும் மலையெனநிற்றல் முதலிய தன்மைகள் நிரம்பியிருந்தன வென்பதை வற்புறுத்தும்பொருட்டு, 'அனைவரும்' என்பதைப் பன்முறை கூறினர். அசனி - வச்சிரா யுதத்துக்குப் பெயராதலை "அசனி வச்சிரப்படையாகும்மே" என்ற பிங்கலந்தையாலும் அறிக. அசுரரை உயிரை அயின்றார்- இரண்டு செயப்படுபொருள் வந்த செய்வினை; இவ்வாறு வருவது 'த்விகர்ம கர்த்தரிப்ரயோகம்' என்று வடமொழியிற் பெயர் பெறும். [2]'அசனியினணிகளணிந்தார்' என்ற பாடத்திற்கு, அசனியின் - வச்சிராயுதம்போற் பேரொளிவிடுகின்ற, அணிகள் - ஆபரணங் களை, அணிந்தார் - பூண்டவர் என்க. பி - ம்:—[1]வரனினிமிர்ந்தார். [3]வேரொடுதின்றார். (769)

16.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-அவ்வரக்கவீரரின் வலிமையைத் தெரிவிக்கும்.

[1]குறுகினர் தலைவரு மின்போற் குரைகழ லுரகரும் வன்போர்
முறுகின பொழுதி னுடைந்தார் [2]முதுகிட முறுவல் பயின்றார்
இறுகின நிதிகிழ வன்பே ரிசைகெட வளகை யெறிந்தார்
தெறுகுந [3]ரின்மையின் வன்றோ டினவுற வுலகு திரிந்தார்.

(இ - ள்.) (கீழ்க்கூறியவாறுள்ள), தலைவர்உம் - அரக்கத்தலைவரும், மின்போல் - மின்னலைப்போன்று ஒளிவீசுகிற, குரைகழல் உரகர்உம் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த நாகசாதியாரும், குறுகினர் வல்போர் முறுகின பொழுதின் - (ஓரினத்தாரோடு மற்றோரினத்தார்) நெருங்கினராக வலிய போர் மும்முரமாக நடந்த பொழுதில், உடைந்தார் - (இவ்வரக்கரிடத்து உரகர்) தோற்றவர்களாய், முதுகு இட - முதுகுகாட்டி யோடும்பொழுது, முறுவல் பயின்றார் - (அவர்களைப்) பரிகாசமாகச் சிரித்தவர்கள்: இறுகின நிதி கிழவன் பேர் இசை கெட- மிகுந்த செல்வங்கட்குத் தலைவனான குபேரனது பெருங்கீர்த்தியும் அழியும்படி, அளகை எறிந்தார் - (அவனது) அளகாபட்டணத்தையும் (தமது படைக்கலங்கொண்டு) மோதினவர்கள்: தெறுநர் இன்மையின் - (தம்மோடு) மாறுபட்டுப் பொருபவரைப் பெறாமையால், வல் தோள் தினவுஉற - (தமது) வலியதோள்கள் தினவுண்டாக, உலகு திரிந்தார் - உலகத்தில் (தம்மோடு பொருமாறு எவரேனுங் கிடைப்பாரோ? என்று தேடிக்கொண்டு) திரியுந் தன்மையுள்ளவர்கள், (அவ்வரக்கர்கள்); (எ - று.)

அவ்வுரகவீரர் தம்மோடு எதிர்த்துப்பொருது முன்னிற்கமாட்டாது அஞ்சி முதுகு கொடுத்துஓட, அப்பொழுது அவர்கள் அஞ்சியோடுவது கண்டு 'என்னே இவர்கள் வலிமை!!' என்று அவ்வுரகரைக் குறித்து எள்ளல்நகைதோன்றச் சிரிக்கலாயினர் இவ்வரக்கவீரரென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற் கூறிய பொருள். இனி, [1]குறுகின தவமுயலம் பொற்குரைகழலுரகர் என்ற பாடத்துக்கு - குறுகின தவம்முயல் - (இவ்வரக்கரோடுபொருது வெல்வதற்கு ஏற்றவாறு மிக்க பெருந்தவத்தைச் செய்யாது) அற்பமான தவத்தைச் செய்த, அம் பொன் குரை கழல் உரகரும் - அழகிய பொன்னாற் செய்த ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த நாகசாதியாரும் என்க. உரகர் - தேவசாதியுள் ஒருவகையார். அரக்கரை எதிர்த்து வெல்லும் நல்வினை செய்யாதவராய் இவரிடத்துத் தோற்று முதுகுகொடுத்தன ராதலின், அவ்வாறான உரகரை 'குறுகின தவமுயல்...உரகர்' என்றார். [1]குறுகினகவசரும் மின்போற் குரைகழலுரகரும் என்று பாடங்கொண்டு - குறைதலான சட்டையிட்டிருக்கிற சித்தரும் மின்போலொளிவிட்டுச் சத்திக்கிற வீரக்கழலை யணிந்த உரகசாதியாரும் என்று பொருளுரைத்து, அவ்விருவகையாரையும் முதுகுகொடுத்து ஓடுமாறு பெருவீரங் காட்டினவர் அரக்கவீரர் எனக் கருத்துக் கூறுவாருமுளர். பி - ம்:—[2]முதுகிடை, முதுகினில். [3]இன்மையர். (770)

17\. வரைகளை யிடறுமி னென்றால் மறிகடல் பருகுமி னென்றால்
இரவியை விழவிடு மென்றா லெழுமழை பிழியுமி னென்றால்
அரவின தரசினை யொன்றோ தரையினொ டரையுமி னென்றால்
தரையினை யெடுமெடு மென்ற[1]லொருவர தமைதல் சமைந்தார்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்), வரைகளை இடறுமின் என்றால் - மலைகளையிடறித் தள்ளுங்களென்றாலும், மறிகடல் பருகுமின் என்றால் -(அலை) மடங்குகின்ற கடல்நீரைக் குடித்துவிடுங்க ளென்றாலும், இரவியை விழவிடும் என்றால் - (வானத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற) சூரியனைக் கீழே விழும்படி தள்ளிவிடுங்க ளென்றாலும், எழுமழை பிழியுமின் என்றால் - (வானத்திற்) செல்லுகின்ற மேகங்களைப் பிழிந்து விடுங்க ளென்றாலும், அரவினது அரசினை தரையினொடு அரையுமின் என்றால் -சர்ப்பராசனான ஆதிசேஷனைத் தரையோடு தரையாக அரைத்துவிடுங்களென்றாலும், தரையினை எடும் எடும் என்றால்- இந்தப் பூமியைப் பெயர்த்தெடுத்து விடுங்களென்று சொன்னாலும், ஒருவர் அது அமைதல் சமைந்தார் - (இவ்வரக்க வீரர்களுள்) ஒருத்தரே அவ்வத்தொழிலைச்செய்து முடித்தற்குத் தக்கவர்; ஒன்றோ - (இவர்கள் வல்லமை) இவ்வளவு மாத்திரமேயோ? (எ - று.)—இவர்கள் வல்லமை இவ்வளவோடு அடங்காதென்றபடி.

எழுமழை - சப்தமேகமுமாம். அரவினை யரசினை யொன்றோ என்றே எடுத்து - அரவினுக்கு அரசனாகிய ஆதிசேஷனை மாத்திரமோ?(அவன் போன்ற) அஷ்டமகா நாகங்களையும், தரையோடு அரையுமின் என்றாலும் அதையும் செய்யவல்லவர் என்னலுமாம். வரைகளை யிடறுமின் என்றால் ஒருவர் அது அமைதல் சமைந்தார் என்று தனித்தனி முடியும்; அதுபற்றியே, 'அது' என்று ஒருமையாற் கூறினது. பி - ம்:-[1]ஒருவர்தாம். (771)

18.—அரக்கவீரர் அநுமானை நோக்கி வருதல்.

தூளியி னிமிர்பட லம்போ யிமையவர் விழிதுற வெம்போர்
[1]ஆளியி னினமென வன்றாள் [2]அடுபுலி நிரையென விண்டோய்
[3]மீளியி னணியென வன்று [4]அலைகடல் விடமென [5]வெஞ்சார்
வாளியின் விசைகொடு திண்கார் வரைவரு வனவென வந்தார்.

(இ-ள்.) நிமிர் தூளியின் படலம் போய் இமையவர் விழி துற- (அரக்கவீரர் விரைந்து செல்வதால்) மேலேகிளம்புகிற புழுதியின் தொகுதி வியாபித்து மேலுலகிலுள்ள தேவர்களது கண்விழிகளைத் தூர்த்து விட,—வெம் போர் - கொடியபோரை மேற்கொண்ட, ஆளியின் இனம் என-சிங்கங்களின் தொகுதிபோலவும், வல்தாள் அடு புலி நிரை என - வலிமையுள்ள கால்களையுடைய கொல்லுந்தன்மையதான புலிக்கூட்டங்கள் போலவும், விண் தோய் மீளியின் அணி என-ஆகாயத்திற் பாய்ந்து செல்லுகின்ற பேய்களின் வரிசைபோலவும், அன்று ஆல் அலை கடல் விடம் என-கடைந்த காலத்தில் நீராகவுள்ள பாலின் அலை மோதுகின்ற பாற்கடலினின்று தோன்றிய நஞ்சுபோலவும், எஞ்சார்-(சிறிதும் போரிடுவதிற்) பின்வாங்காதவரான அரக்கவீரர், வாளியின் விசைகொடு - அம்பின் வேகத்தைக்கொண்டு, திண்கார் வரை

வருவன என - வலியமேகங்கள் மலையைநோக்கி வருவனபோல, வந்தார்-(அநுமானை நோக்கி) வந்தார்கள்; (எ - று.)

விழி துற வந்தார் என இயையும். திண்கார்வரையென்று எடுத்து-வலிய கரியமலைகள் நடந்துவருவனபோல என்று உரைப்பதும் உண்டு. திசைச்சொல்லாகக் கொண்டு, ஆல்-பால் என்னலாம். பி - ம்:—[1]மீளியின். [2]விசை, அரி. [3]ஆளியினணியெனவன்றேல். [4]விரி. [5]அஞ்சா. (772)

19.—அரக்கவீரர் அநுமானுள்ள பொழிலைச் சூழ்தல்.

பொறிதர விழியுயி ரொன்றோ புகையுக வயிலொளி மின்போல்
செறிதர [1]வுருமதிர் கின்றார் [2]திசைதொறும் விசைகொடு சென்றார்
எறிதரு கடையுக வன்கா லிடறிட [3]வுருமி னினம்போய்
மறிதர மழையகல் விண்போல் [4]வடிவழி பொழிலை வளைந்தார்.

(இ-ள்.) விழி-(தமது) கண்களினின்று, பொறி தர-நெருப்புப்பொறி பரக்கவும்,—உயிர் ஒன்றோ-மூச்சுக்காற்று மாத்திரமோ? (அதனோடு), புகை-புகையும், உக-வெளிப்படவும்,— அயில் ஒளி மின் போல் செறிதர-வேலாயுதங்கள் ஒளியையுடைய மின்னலைப்போல நெருங்கி வரவும், உரும் அதிர்கின்றார்-இடிபோலக் கர்ச்சிக்கின்றவர்களும், திசை தொறும் விசை கொடு சென்றார் - திக்குக்களிலெல்லாம் வேகமாகச் சென்றவர்களுமாகிய அவ்வரக்கவீரர்கள்,—கடை யுகம் எறி தரு வல் கால் இடறிட - (தாம் செல்லுகின்ற வேகத்தாலே) யுகாந்தகாலத்தில் வீசுகின்ற கொடிய பெருங்காற்று (த் தோன்றி) வீசியடிக்கவும்,—உருமின் இனம் போய் மறிதர- இடிகளின் கூட்டம் (இவர்கள் செய்யும் ஆரவாரத்துக்கு முன்னே தலையெடுக்காமல்) தலைமடங்கவும்,—மழை அகல் விண் போல்-மேகசஞ்சாரமற்ற ஆகாசம்போல, வடிவு அழி பொழிலை - தன்னுருவம் அழிந்துகிடந்த அசோகவனத்தை, வளைந்தார் - சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; (எ - று.)

அநுமானால் மரங்கள் பலவும் அழிந்து வெற்றிடமான அசோகவனத்துக்கு, மழை நீங்கிய ஆகாயம் உவமை. பொறிதர உகசெறிதர இடறிட மறிதர வந்தார் என இயையும். **பி - ம்:—** [1]உருமெதிர் தின்றார். [2]திசைதொறு திசைதொறு. [3]உடுவின். [4]அட.

20.—அநுமான் அரக்கவீரர் வருவதைக் காணுதல்.

வயிரொலி வளையொலி வன்கார் மழையொலி முரசொலி மண்பால்
உயிருலை வுறநிமி ரும்[1]போ ருறுமொழி செவியி னுணர்ந்தான்
வெயில்விரி கதிரவ னும்போய் வெருவிட வெளியிடை விண்டோய்
கயிலையின் மலையென நின்றா னனையவர் வருதொழில் கண்டான்.

(இ - ள்.) வெயில் விரி கதிரவன் உம் போய் வெருவிட [வெருவிப்போய்விட] - வெயிலை வீசுகின்ற சூரியனும் அஞ்சிவிலகிப் போய்விட, வெளியிடை - திறந்த வெளியான இடத்தில், விண் தோய்கயிலையின் மலை என - ஆகாயத்தை யளாவிய கைலாச

மலைபோல, நின்றான்-நின்றவனாகிய அநுமான்,—வயிர் ஒலி-ஊது கொம்பினோசையும், வளை ஒலி - சங்கினோசையும், வல் கார் மழை முரசு ஒலி-வலிய கார்காலத்து மேகமுழக்கம் போன்ற பேரிகையினோசையுமாகிய, மண்பால் உயிர் உலைவு உற நிமிரும் போர் உறும் ஒலி-தரையினிடத்துள்ள பிராணிகள் யாவும் நடுங்கும்படி மிக்குத் தோன்றுகின்ற போர் செய்வதைக் குறிப்பிடுகின்ற ஓசைகளை, செவியின் உணர்ந்தான்-காதினாற்கேட்டு (அரக்கவீரர் தன் மீது வருவதை) அறிந்தவனாய், (பின்பு), அனையவர் வரு தொழில் கண்டான் - அவ்வரக்கவீரர் வருவதைக் கண்டான்; (எ - று.)

போருக்குரிய பறை முதலியவற்றை முழக்கிக்கொண்டு அரக்கவீரர் வருவதை, அநுமான் அப்போது தன் காதில் வீழ்ந்த பேராரவாரத்தால் முதலில் தெரிந்துகொண்டு, பிறகு அவர் வருகையைக் கண்ணினால் நேரே கண்டனனென்பதாம். இளம் பருவத்திலேயே தன்னைத் தாவிப்பிடித்த அநுமான் ஓங்கி நிற்பது கண்டு 'மீண்டும் தன்னைப் பற்றிக்கொள்வானோ?' என்று சூரியன் அஞ்சினனென்க; அன்றி, வெருவிட என்பதை 'வரு' என்பதனோடு சேர்த்து, அரக்கவீரர் பெருந்திரளாக வருவதனால், அப்போது அவர்கள் பாதங்களினால் மேலெழுப்பப்படுகிற தூளி சூரியனை அடியோடு மறைப்பதுபற்றி, அரக்கவீரர் வருதொழிலால் கதிரவன் வெருவலாயினனென்னலுமாம். பி-ம்:—[1]பேருருமெறி.(774)

21.—அநுமான் தனது ஆலோசனை பலித்ததற்கு மகிழ்தல்.

[1]இதவிய லிதுவென முந்தே [2]யியைவுற வினிது [3]தெரிந்தான்
பதவிய லறிவு பயந்தா லதினல பயனுள துண்டோ
[4]சிதவியல் கடிபொழி [5]லொன்றே சிதறிய செயறரு திண்போர்
[6]உதவியை யினிதி னுவந்தா னெவரினு மதிக முயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) எவரின்உம் அதிகம் உயர்ந்தான்-எல்லாரைக்காட்டிலும் மிகச் சிறந்தவனாகிய அநுமான்,—'இது இதம் இயல் - (அசோகவனத்தை முறிக்கின்ற) இதுதான் இதமானசெயல்,' என - என்று, முந்தே - முன்னமே, இயைவுற இனிது தெரிந்தான் - பொருத்தமாக நன்கு அறிந்தான்; பதம் இயல் அறிவு பயந்தால் - பக்குவமான தன்மையையுடைய அறிவு தோன்றினால், அதின் நலபயன் உளது உண்டுஓ - அதைக்காட்டிலும் நல்ல பயனுள்ளது வேறுஉண்டோ? [இல்லையென்றபடி]; கடி பொழில் சிதவு இயல் ஒன்றே - காவலுள்ள அசோகவனத்தை அழித்ததான செயலொன்று தானே, சிதறிய செயல் தரு திண் போர் உதவியை - (அரக்கவீரர்) தோற்றோடுகின்ற செயலை யுண்டாக்கக் கூடிய வலிய போரைத் தோற்றுவித்த இந்தத் தன்மையைக் குறித்து, இனிதின் உவந்தான் - மிகுதியாகச் சந்தோஷித்தான்;

முதலிரண்டடி - கவிக்கூற்று. "இப்பொழிலினைக் கடிதிறுக்கு வெனிறுத்தா, லப்பெரிய பூசல் செவிசார்தலு மரக்கர், வெப்புறு சினத்த ரெதிர்மேல்வருவர் வந்தால், துப்புற முருக்கியுயிருண்ப லிது சூதால்" என்று அநுமான் ஆராய்ந்து தீர்மானித்த

படியே நிகழ்வதுபற்றி, 'இதவியலிதுவென முந்தே யிசைவுற வினிது தெரிந்தான்' என்றார். 'அநுமான் தன்னுடைய முதிர்ந்த அறிவினால் ஆராய்ந்து தீர்மானித்தது, இனிய பயனையே விளைத்தது' என்ற சிறப்புப்பொருளை 'பதவியலறிவு பயந்தால் அதின் நல பயனுளது உண்டோ' என்ற பொதுப்பொருள் கொண்டுசமர்த்தித்தார்; இது-வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியின் பாற்படும். அநுமான் தான் நினைத்தபடியே அசோகவனத்தை முறித்த செயல் அரக்க வீரர் பலரும்முறிந்தழியும்படியேபெரும்போரை விளைத்ததற்கு மனமுவந்தானென்பது, பின்னிரண்டடிகளிற் கூறிய விஷயம். பி - ம்:—[1]இதவியது. [2]இசைவுற. [3]தெரிந்தார் [4]சிதைவில. [5]ஒன்றோ [6]உதவியல். (775)

22.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-அரக்கவீரர் படைக்கலங்களை யெறிந்த வண்ணம் அநுமானை நெருங்குதலைக் கூறும.

இவனிவ னிவனென நின்றா [1]ரிதுவென [2]முதலி யெதிர்ந்தார்
பவனனின் முடுகி [3]யடர்ந்தார் பகலிர வுறமிடை கின்றார்
புவனியு மலையும் விசும்பும் பொருவரு நகரு முடன்போர்
துவனியி [4]லதிர விடம்போற் சுடர்விடு படைக டுரந்தார்.

(இ - ள்.) இதுஎன- (நாம் செய்யவேண்டுவது, இவனைப்பிடிக்கின்ற)இச்செயலே என்று,முதலி எதிர்ந்தார்-முற்பட்டு எதிர்த்து, பவனனின் முடுகி அடர்ந்தார் - வாயுவைப்போல விரைந்து பொருபவராகி, பகல் இரவு உற மிடைகின்றார் - பகற்பொழுதிலேயே இராப்பொழுது தோன்றும்படி நெருங்குபவராகிய [மிகக் கருநிறமுள்ளவரான] வீரர்கள்,—இவன் இவன் இவன் எனநின்றார் - (இவ்வனத்தையழித்தவன்) இவன்தான் இவன்தான் இவன்தான் என்று குறிப்பித்துக்காட்டுபவர்களாய்,புவனிஉம் மலைஉம் விசும்புஉம் பொரு அரு நகர்உம் - நிலவுலகமும் அதனிலுள்ள மலைகளும் ஆகாசமும் ஒப்பில்லாத அந்த இலங்காபட்டணமும் ஆகிய இவை, உடன்போர் துவனியில் அதிர - ஒருசேரப் போர்முழக்கத்தினாலே அதிர்ச்சியடைய, விடம்போல்-விஷம்போல(த் தவறாமற்கொல்லவல்லனவாய்), சுடர்விடு -ஒளி வீசுகின்ற, படைகள்-ஆயுதங்களை, துரந்தார் - (அநுமான்மீது) பிரயோகித்தார்கள்; (எ - று.)—துவனி - த்வநி: வடசொல். பி - ம்:—[1]இவ்வென. [2]முதல்வர். [3]அடைந்தார், நடந்தார். [4]அதிரும். (776)

23. *மழைகளு மறிகட லும்போய் [1]மறைதர முரச மறைந்தார்*
முழைகளின் [2]வாய்க டிறந்தார் [3]முதுபுகை கதுவ முனிந்தார்
பிழையில படவர வின்றோள் பிடருற வ்டியிடு கின்றார் [தார்.
கழைதொடர் வனமெரி யுண்டா லென[4]வெறி படைஞர் கலந்

(இ - ள்.) மழைகள்உம் மறிகடல்உம் போய் மறைதர-மேகங்களினிடிகளும் அலைமடங்குகின்ற கடல்களின் கோஷமும் (பேராரவாரமுள்ள தனக்குமுன்னே) மறைந்திடும்படி [அவற்றினும் மிக்க ஒலியுண்டாகுமாறு], முரசம் அறைந்தார் - பேரிகையைக்

கொட்டி முழக்குபவர்களும், முழைகளின் வாய்கள் திறந்தார் - மலைக்குகைகள்போலத் தோன்றும் வண்ணம் வாய்களைத் திறந்து கொண்டிருப்பவர்களும், முது புகை கதுவ முனிந்தார்-மிக்க புகை கம்மிக்கொள்ளும்படி பெருஞ்சினங்கொண்டவர்களும், பிழை இல படம் அரவின் தோள் பிடர் உற அடி இடுகின்றார் - குற்றமற்ற படங்களையுடைய ஆதிசேஷனது தோள்களும் பிடரியும் (பார மிகுதியைச் சுமக்க முடியாமையால்) ஒன்றாய்விடும்படி கால்களைப் பெயர்த்துவைப்பவர்களுமாகிய, கழை தொடர் வனம் எரி உண்டால் என - மூங்கில்கள் தங்கியிருக்கப்பெற்ற காடு தீப்பற்றி யெரிந்தாற்போல [மூங்கிற்காட்டில் நாற்புறத்திலும் பற்றி மூளுந் தீப்போல], எறி படைஞர்-வீசுகின்ற ஆயுதங்களையுடைய அவ்வரக்க வீரர்கள், கலந்தார் - (அநுமான் மீது) ஒருங்கு திரண்டார்கள்; (எ-று.)—அரவுக்குப் பிழையின்மை-உலகின் கீழிருந்து (அப்பாரத்தைச் சுமத்தலில்) பின்வாங்காமை. **பி - ம்:**—[1]மதமற. [2]இதழ்கள், இருள்கள். [3]முதிர். [4]எரி. (777)

24.—அநுமான் அரக்கவீரரை யெதிர்க்குமாறு ஒருமரத்தைக் கையிற்கொண்டு நிற்றல்.

அறவனு மதனை யறிந்தா னருகினி னழகி னமைந்தார்
[1]இறவினி னுதவு நெடுந்தா ருயர்மர மொருகை யியைந்தான்
[2]உறவரு துணை யென வன்றே வுதவிய வதனை யுவந்தான்
நிறைகடல்[3]கடையு நெடுந்தாண் மலையென நடுவ ணிமிர்ந்தான்

(இ - ள்.) அறவன்உம் - தருமசொரூபியாகிய அநுமானும், அதனை அறிந்தான் - (அரக்கர் தன்னைச் சூழ்ந்துகலந்த) அந்தச் செயலை யறிந்து, அருகினின் அழகின் அமைந்தார் இறவினின் உதவு-தன்னருகே இனிதான யுத்தவேஷத்தோடுசூழ்ந்துகொண்ட அரக்கரின் மரணத்துக்குத்துணையாக உதவக்கூடிய,தார் நெடு உயர் மரம்-நீண்ட ஒழுங்கான மிகவும் ஓங்கிய மரமொன்றை, ஒரு கை இயைந்தான்-(தனது) ஒரு கையிலெடுத்துக் கொண்டு, உற வரு துணை என அன்றே - 'மனத்திற்கு ஏற்ப உதவிசெய்ய வருகின்ற ஒரு துணைவன்போல அல்லவோ (இது உள்ளது' என்று), உதவிய அதனை - (தனக்குத்தக்கசமயத்திலே) உதவுமாறுகிடைத்த அம் மரத்தைப்பற்றி, உவந்தான் - மகிழ்ந்தவனாய், நிறை கடல் கடையும்-(பால்) நிறைந்த கடலைக் கடைதற்கு உரிய, நெடு தாள் மலை என - நீண்ட அடியையுடைய மந்தரமலையைப்போல, நடுவண் நிமிர்ந்தான்-(அவ்வரக்கர்களின்)நடுவிலே உயர்ந்து தோன்றினான்;

மற்றை மரங்கள்போல வெகுதூரத்தில் விழுந்திடாமல் தவறி அருகில்தானே விழுந்து அரக்கர்களை யழித்தொழிக்கும்படி தக்க சமயத்தில் உதவினமைபற்றி, அம்மரத்தை அநுமான் வியந்தன னென்க. தனக்கென்று ஒரு நன்மையையும் நாடாமல் தருமத் துக்கே பாடுபடுபவன் இவ்வநுமானென்பார், அவனை 'அறவன்' என்றார். அரக்கர் கடலைக் கலக்கப்போவதால், அநுமானுக்கு மந் தரமலை உவமையாதற்கு ஏற்கும். **பி - ம்:**—[1]இறவருவயிரநெடுந்

தோளெழு ணைமரமிகவன்கால், இறலினிலுதவுநெடுந்தோளெழு பணைமரமிக மின்கால்,—பணைமர மிகமின்கால்.[2]உறுபொரு... உவந்தான், உறுபெருதுணையெனவொன்றே வுதவிய வதனையுவந்தான். [3]கடையநெடுந்தூண் மலையென வனுமன். (778)

25.—இதுமுதற் பதினொரு கவிகள்-அரக்கவீரர் பலபடியாக அழிந்துபோனதைத் தெரிவிக்கும்.

பருவரை [1]புரைவன வன்றோள் [2]பனிமலை யருவி நெடுங் [3]கால்
சொரிவன பலவென மண்டோய் துறை [4]பொரு குருதி சொரிந்தார்
ஒருவரை யொருவர் தொடர்ந்தா [5]ருயர்தலை யுடைய வுருண்டார்
அருவரை நெரிய [6]விழும்பே [7]ரசனியு மசைய வறைந்தான்.

(இ - ள்.) (அவ்வநுமான்),—அரு வரை நெரிய விழும்-பெரிய மலைகளும் சிதைந்துபோம்படி விழுகின்ற, பேர் அசனிஉம்-பெரிய இடியும், அசைய-(தாக்கின விசையைக்கண்டு) பின்வாங்கும்படி, அறைந்தான்-(அம்மரத்தைக்கொண்டு அரக்கவீரர்களை) அடித்தான்; (அதனால் அவர்களிற் சிலர்), பனி மலை-குளிர்ந்த மலைகள், அருவி நெடு கால் பல சொரிவன என - அருவியினாலான நீண்ட வாய்க்கால்கள் பலவற்றைச்சொரிவனபோல, பரு வரை புரைவன வல் தோள்-பெரிய மலைகளை யொப்பனவான வலிய தோள்களினால், மண் தோய் துறை பொரு குருதி சொரிந்தார் - தரையிற் பொருந்திய நீர்த்துறைகளிலே போய்ப் பாய்கின்ற இரத்தநீரைச் சொரிந்தவர்களாய், ஒருவரை ஒருவர் தொடர்ந்தார் - (அச்சத்தினால்) ஒருத்தரை ஒருத்தர் பற்றிக்கொண்டு, உயர் தலை உடைய உருண்டார்-உத்தமாங்கமான தலைகள் (மரத்தினால் தாக்குண்டு) உடைந்து இறந்தொழிந்தார்கள்; (எ - று.)

தோள்களுக்கு மலைகளும்,அத்தோள்கள்சொரிகின்ற இரத்தப்பெருக்குக்கு அம்மலைகளின் அருவிநீர்க்கால்களும் உவமையாம். பி-ம்:—[1]புரள்வனவொன்றே, புரள்வனவென்றோள். [2]படர்மழை. [3]கார். [4]ஒரு. [5]உவரியுடைய. [6]இரும்போர். [7]அசனியுமறைய. (779)

26. [1]பறைபுரை விழிகள் பறிந்தார் [1]படியிடை நெடிது படிந்தார், பிறைபுரை யெயிறு மிழந்தார் பிடரொடு தலைகள் பிளந்தார், குறையுயிர் [2]சிதற நெரிந்தார் குடரொடு குருதி [3]குழைந்தார், முறைமுறை [4]படைக ளெறிந்தார் முடையுடன் மறிய முறிந்தார்.

(இ - ள்.) (இன்னுஞ் சிலவீரர்கள்), முறை முறை படைகள் எறிந்தார்-(அநுமானை வெல்லக்கருதி) முறையாக நின்று ஆயுதங்களை (அவன்மேல்) எறிந்து, (அவ்வநுமானால் தாங்கள்), பறை புரை விழிகள் பறிந்தார்-பறைகளைப்போன்ற கண்விழிகள் பறியுண்டு, படியிடை நெடிது படிந்தார் - தரையின்மீது நீள விழுந்தவர்களாய், பிறை புரை எயிறுஉம் இழந்தார் - பிறைச்சந்திரன் போன்ற பற்களையும் இழந்து, பிடரொடு தலைகள் பிளந்தார் - பிடரியும் தலைகளும் பிளக்கப்பெற்று, குறை உயிர் சிதற நெரிந்தார்-குற்றுயிரும் சிதறிப் போம்படி மிதிபட்டு நெரிந்து, குட

ரொடு குருதி குழைந்தார்- குடலும் இரத்தமும் ஒன்றோடொன்று குழைந்து போகப் பெற்று, (இவ்வாறு), முடை உடல் பறிய - முடைநாற்றமுள்ள (தமது) உடம்புகள் அழியும்படி, முறிந்தார் - முறியப்பெற்றார்கள்; (எ - று.)—கருத்து - வெளிப்படை. பி-ம்:—[1]படையிடை. [2]சிதறி. [3]சொரிந்தார். [4]படைகடெரிந்தார். (780)

27. [1]புடையிடை [2]விடுகன லின்காய் பொறியிடை மயிர்கள் புகைந்தார், தொடையொடு முதுகு துணிந்தார் சுழிபடு குருதி சொரிந் தார், படையிடை யொடிய நெடுந்தோள் பறிதர வயிறு திறந்தார், இடையிடை மலையின் விழுந்தா ரிகல்பொர முடுகி யெழுந்தார்.

(இ - ள்.) இகல் பொர முடுகி எழுந்தார்-போர் செய்யும்படி விரைந்து எழுந்த சில வீரர்கள்,—புடையிடை - தாக்குகையில், விடு-வெளிப்படுகின்ற, கனலின்-அக்கினியினுடைய, காய் பொறியிடை - எரிக்கின்ற தீப்பொறிகளிலே, மயிர்கள்—, புகைந்தார்- புகையப்பெற்று, தொடையொடு முதுகு துணிந்தார்-தொடையும் முதுகும் அறுபட்டவர்களாய், சுழிபடு குருதி சொரிந்தார்- சுழிக ளுண்டாகின்றஇரத்தவெள்ளத்தைக்கக்கிக்கொண்டு,-படை இடை ஒடிய-(தாம் கையிற்கொண்ட) படைக்கலம் நடுவே முறியவும், நெடுதோள் பறிதர-(தமது) நீண்ட தோள்கள் வேருகிப் போக வும், வயிறு திறந்தார்-(தம்) வயிறும் பிளக்கப்பெற்றவர்களாய், இடைஇடை மலையின் விழுந்தார்-அங்கங்கே மலைபோல விழுந்திட் டார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]புடைபுடை, புடையொடு. விழி.()

28. [1]புதைபட விருளின் மிடைந்தார் [2]பொடியிடை நெடிது புரண்டார், விதைபடு முயிரர் விழுந்தார் [3]விளிவொடு விழியுமிழந் தார், கதையொடு முதிர மலைந்தார் கணை [4]பொழி சிலையர் கலந்தார், உதைபட வுரனு நெரிந்தா [5]ருதறொடு குருதி யுமிழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) கதையொடு-கதாயுதத்துடனே, முதிர மலைந்தார்- நன்றாகப் போர்செய்தவர்களும், கணை பொழி சிலையர்-அம்புகளைச் சொரிகின்ற விற்களையுடையவர்களுமாகி, புதைபட இருளின் மிடைந்தார் கலந்தார்-(பொருள்கள்யாவும்) மறையும்படி இருளைப் போன்று (கறுத்த வடிவத்துடனே) நெருங்கிக் கலந்துவந்த சில அரக்கவீரர்,— உதைபட-(அநுமானுடைய உதை) பட்ட மாத்திரத்தில், உரன் உம் நெரிந்தார்-மார்பு நொருங்கப் பெற்றவர் களும், விளிவொடு விழி உம் இழந்தார்-வீரவொலியும் விழியும் இழந்தவர்களும்,உதறொடு குருதி உமிழ்ந்தார்-நடுக்கத்தோடு இரத் தத்தைக்கக்குகின்றவர்களுமாகி, பொடியிடை நெடிது புரண்டார் -புழுதியிலே நெடுநேரம் (பதை பதைத்துப்) புரண்டு, விதைபடும் உயிரர் விழுந்தார்-விதைகள்போலச் சிதறிப்போய்விட்ட உயிரை யுடையவர்களாய் (வெற்றுடலாய்) விழுந்திட்டார்கள்; (எ - று.)

விளிவு-வீரர்கள் செய்கின்ற ஆரவாரம்; சாவு என்று கொள் வதிற் பொருட்பொருத்தமின்மை யறிக. பி-ம்:—[1]புதைபடும்.

[2]பொறியிடை. [3]விழியொடு மொழியும், விழியொடு விளியும். [4]பெர்ரு. [5]உயிரொடு, உதரொடு. (782)

29. அயலயன் [1]மலையொ [2]டறைந்தா னடுபகை [3]யளகை யடைந்தார், வியலிட மறைய விரிந்தார் [4]மிசையுல கடைய மிடைந் தார், புயறொடு[5]கடலின் விழுந்தார் புடைபுடை [6]சிதைவொடு சென் றார், [7]உயர்வுற விசையி னெறிந்தா னுடலொடு முலகு துறந்தார்.

(இ - ள்.) (அனுமான்),—(அரக்கவீரர்களை), அயல் அயல் மலை யொடு அறைந்தான்-அருகேயருகேயுள்ள மலைகளின்மீது வீசி யெறிந்தான்: (அதனால் அவர்களிற் சிலர்), அடு பகை அளகை அடைந்தார்-கொல்லவல்ல பகைமையையுடைய குபேரன் வாழ் கின்ற அளகா பட்டணத்தை யடைந்தார்கள்: (வேறு சிலர்), வியல் இடம் மறைய விரிந்தார்-ஆகாயத்தினிடம் மறைந்து போம்படி பர வினார்கள்;(மற்றுஞ்சிலர்),மிசை உலகு அடையமிடைந்தார்-மேலு லகம் முழுதும் நெருங்கினார்கள்: (பின்னுஞ் சிலர்), புயல் தொடு கடலின் விழுந்தார்-மேகங்கள் (நீரை) முகக்கின்ற கடலிலே போய் விழுந்தார்கள்; (வேறுசிலர்), புடை புடை சிதைவொடு சென்றார்- நாற்புறங்களிலும் உடல் சிதைந்து போய்விட்டார்கள்; (மற்றுஞ் சிலரை), உயர்வு உற விசையின் எறிந்தான் - மேலே போம்படி வேகமாக எறிந்தான்: (அதனால் அவர்கள்), உடலொடும் உலகு துறந்தார்-தங்களுடம்புடனே இவ்வுலகத்தைத் துறந்து (சுவர்க்க லோகஞ்) சேர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

வியலிடம் மறைய என்பதற்கு - அகன்ற பூமியினிடம் மறையும்படி யெனினுமாம். உடலொடும் உலகு துறந்தார் என்ப தற்கு - உடலையும் உலகையும் விட்டனர் [தம்முடல் பூமியிற் கிடக்க இவ்வுலகத்தை விட்டு வீரசுவர்க்கத்துச் சென்றார்கள்] என்று கூறுவாருமுளர். பி - ம்:—[1]மலைகொடு. [2]அறைந்தார். [3]அளவை. [4]விசையுலகெவையும். [5]மலையின், மயலின். [6]திசைதொறு. [7]உயர்வற. (783)

வேறு.

30. பற்றித் [1]தாளொடு தோள் [2]பறித் [3]தெறிந்தனன் பாரின்
இற்ற [4]வெஞ்சிறை வெற்பின மாமெனக் கிடந்தார்
கொற்ற வாலிடைக் கொடுந்தொழி லரக்கரை யடங்கச்
சுற்றி [5]வீசலிற் பம்பர மா[6]மெனச் சுழன்றார்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—பற்றி - (அரக்கர்களைப்) பிடித்து, தாளொடு தோள் பறித்து - கால்களையும் கைகளையும் பிய்த்து, எறிந்தனன் - (கைகால்கள் நீங்கின அவர்களை) வீசியெறிந்தான்; (அவர்கள்), வெம் சிறைஇற்ற வெற்பு இனம் ஆம் என - வேகத் துக்குக் காரணமான இறகுகள் அறுபட்ட மலைகளின்கூட்டம் போல, பாரின் கிடந்தார் - பூமியிலே விழுந்து கிடந்தார்கள்; (பின்னும்), கொற்றம் வாலிடை அடங்க - வெற்றி பொருந்திய (தனது) வாலிலே அடங்கிக்கிடக்கும்படி, சுற்றி—, கொடு தொழில்

அரக்கரை - கொடிய தொழிலையுடைய ராக்ஷசர் சிலரை, வீசலின்- வீசியெறிதலினால், (அவர்கள்), பம்பரம் ஆம் என சுழன்றார் - பம்பரம்போலச் சுழன்றார்கள்; (எ - று.)

கைகால்கள் பறிக்கப்பட்டு முண்டமாய்க்கிடந்த அரக்கர் கூட்டத்துக்குச் சிறகுகளை யிழந்த மலைகளின் கூட்டமும், வாலினாற் சுற்றிவீசியெறிந்ததனாற் சுழல்கின்ற அரக்கர்கட்குக் கயிற்றினாற் சுற்றி வீசியெறியப்பட்டு ஆடுகின்ற பம்பரங்களும் ஒப்பாம். பி-ம்:—[1]தோளொடுதாள். [2]பறிந்து. [3]எழுந்தவர்பகழி, எறியவே பழகி, எழுந்தவர்பழகி. [4]இற்றசித்திர மிடைந்தன, இற்றைக்குத் திரமிடைந்தன. [5]வீசிடப். [6]எனநின்றார். (784)

31. வாள்க ளிற்றன [1]விற்றன வரிசிலை வயிரத்
தோள்க ளிற்றன விற்றன சுடர்மழுச் சூலம்
நாள்க ளிற்றன விற்றன நகையெயிற் றீட்டம்
தாள்க ளிற்றன விற்றன படையுடைத் தடக்கை.

(இ - ள்.) (அநுமான் தாக்கியதனால், சில அரக்கர்களுடைய), வாள்கள்-வாளாயுதங்கள், இற்றன-ஒடிந்துபோயின; வரி சிலை- கட்டமைந்த விற்கள், இற்றன—; சுடர் மழு சூலம்-ஒளியுள்ள மழுக்களும் சூலங்களும், இற்றன—; (அன்றியும்), வயிரம் தோள்கள்-உறுதிபொருந்திய தோள்கள், இற்றன—; நகை எயிறு ஈட்டம்-வெள்ளொளி விளங்குகின்ற பற்களின் கூட்டம்,இற்றன—; தாள்கள் இற்றன—: படை உடை தட கை - ஆயுதங்களைப் பிடித்துக் கொண்டுள்ள பெரிய கைகள், இற்றன—; (முடிவாக), நாள்கள் - ஆயுள்நாள்களும், இற்றன-முடிந்து போயின;(எ-று.) —பி - ம்:—[1]வார்சிலையிற்றனவயிரத். (785)

32. தெறித்த வன்றலை தெறித்தன செறிசுடர்க் கவசம்
தெறித்த பைங்கழல் தெறித்தன சிலம்பொடு [1]பொலந்தார்
தெறித்த பன்மணி தெறித்தன பெரும்பொறித் திறங்கள்
தெறித்த குண்டலந் தெறித்தன கண்மணி சிதறி.

(இ - ள்.) (அன்றியும், சில அரக்கவீரர்களுடைய), வல்தலை - வலியதலைகள், தெறித்த - அப்பால் விழுந்தன; செறி சுடர் கவசம் - நிறைந்த ஒளியுள்ள கவசங்கள், தெறித்தன—; பைங் கழல் - பசும்பொன்னினாலாகிய வீரக்கழல்கள், தெறித்த—; பொலம் தார் - பொன்னரி மாலைகள், சிலம்பொடு - ஓசையோடு, தெறித்தன —; பல்மணி- (ஆபரணங்களிலழுத்தியுள்ள) பலவகையிரத்தினங்கள், தெறித்த—; பெரும் பொறி திறங்கள் - பெரிய தீப்பொறிகளின் வகைகள், தெறித்தன —; குண்டலம்-குண்டலங்கள், தெறித்த—; கண்மணி-கண்ணின் கருவிழிகள், சிதறி—, தெறித்தன—;(எ-று.)

தெறித்த - 'அன்' சாரியைபெறாத முற்று: அடுத்த செய்யுளில் 'உக்க' என்பதும் இவ்வாறே. பி - ம்:—[1]பொலன். (786)

33. உக்க பற்குவை யுக்கன துவக்கெலும் [1]புதிர்வுற்று
உக்க முற்கர முக்கன முசுண்டிக ளுடைவுற்று
உக்க சக்கர முக்கன [2]வுட றிறந் துயிர்கள்
உக்க கப்பண முக்கன வுயர்மணி மகுடம்.

(இ - ள்.) (மேலும்), முற்கரம் - (அவர்களிற் சிலரேந்திய) சம்மட்டிகள், உக்க - சிந்தின; முசுண்டிகள் - முசுண்டியென்னும் ஆயுதங்கள், உடைவுற்று - ஒடிந்து, உக்கன—; சக்கரம் - சக்கர மென்னும் ஆயுதங்கள், உக்க—; கப்பணம் - கப்பணங்கள், உக்க —; உயர்மணி மகுடம் - சிறந்த இரத்தின கிரீடங்கள், உக்கன—; பல் குவை - பற்களின் கூட்டம், உக்க—; எலும்பு உதிர்வுற்று - எலும்புகள் பொடி பொடியாய்ப்போய், துவக்கு-சருமம், உக்கன —: (மற்றும் அவ்வரக்கர்களிற் சிலருடைய), உடல் திறந்து - உடல்கள் பிளக்கப்பட்டு, உயிர்கள்—, உக்கன—; (எ - று.)

கப்பணம் - இரும்பினால் நெருஞ்சிமுள் வடிவாகச் செய்யப் பட்டுத் தரையிலே யெறியப்படுவது. பி - ம்:—[1]உதிரம். [2]உட றுறந்து, உடற்றுறந்து. 'உக்கமூளைகளுக்கனநிணக்குழம்புலை வுற்று' என்பது மூன்ருமடியாகவும், இங்குள்ள மூன்ருமடி இங்குக் காட்டியபாடபேதத்துடன் நான்காமடியாகவும் சில பிரதிகளி லுள்ளன. (787)

34. தாள்க ளாற்பலர் தடக்கைக ளாற்பலர் தாக்குந்
தோள்க ளாற்பலர் சுடர்விழி யாற்பலர் தொடருங்
கோள்க ளாற்பலர் [1]குத்துக ளாற்பலர் தத்தம்
வாள்க ளாற்பலர் மரங்களி னுற்பலர் மடிந்தார்.

(இ - ள்.) (அநுமானுடைய), தாள்களால் - கால்களினுல், பலர் - பலரும்,—தட கைகளால்—, பலர்—, தாக்கும் தோள் களால் - மோதுகின்ற தோள்களினுல், பலர்—, சுடர் விழியால் - நெருப்பைக் கக்குகின்ற கண்களினுல் விழித்துப் பார்த்ததனுல், பலர்—, தொடரும் கோள்களால்-மேன்மேல் மிகுகின்ற வலிமை யைக்காணுதலினுல், பலர்—, குத்துக்களால்—, பலர்—, தம் தம் வாள்களால் - தம் தமது (கைகளிலுள்ள) வாள்களை (அநுமான் பிடுங்கித்) தம்மீது வீசுதலினுல். பலர்—, மரங்களினுல்—, பலர் - பலரும், மடிந்தார் - இறந்தார்கள்; (எ - று.)

கோள்- பற்றிக்கொள்ளுத லென்பாரு முளர். பி-ம்:—[1]குன்று களாற். (788)

35. ஈர்க்கப் பட்டனர் சிலர்சில [1]ரிடிப்புண்டு பட்டார்
பேர்க்கப் பட்டனர் சிலர்சிலர் பிடியுண்டு பட்டார்
ஆர்க்கப் பட்டனர் சிலர்சில ரடியுண்டு பட்டார்
பார்க்கப் பட்டனர் சிலர்சிலர் பயமுண்டு பட்டார்.

(இ - ள்.) (அநுமானுல்), சிலர்—, ஈர்க்க-பிடித்திழுத்தலினுல், பட்டனர் - இறந்தார்கள்; சிலர்—, இடிப்புண்டு - மோதப்பட்டு,

பட்டார்—; சிலர்—, பேர்க்க-இருந்த இடத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்த, பட்டனர்—; சிலர்—, பிடியுண்டு - பிடிக்கப்பட்டு, பட்டார்—; ஆர்க்க - ஆரவாரித்தலினால், சிலர்—, பட்டனர்—;சிலர்-, அடியுண்டு - அடிபட்டு, பட்டார்—; சிலர்—, பார்க்க - உறுக்கிப் பார்த்தலினால், பட்டனர்—; சிலர்—, பயமுண்டு-அச்சங்கொண்டு, பட்டார்—; (எ - று.)—ஆர்க்க - பிடித்துக் கட்டுதலினால் எனினுமாம். பி - ம்:—[1]இடருண்டு. (789)

36.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-அநுமான் செய்த போர்த் திறத்தைத் தெரிவிக்கும்.

ஓடிக் கொன்றனன் சிலவரை யுடலுட றோறும்
கூடிக் கொன்றனன் சிலவரைக் [1]கொடிநெடு மரத்தால்
சாடிக் கொன்றனன் சிலவரைப் பிணநதொறுந் தடவித்
தேடிக் கொன்றனன் சிலவரைக் கறங்கெனத் திரிவான்.

(இ - ள்.) கறங்கு என திரிவான் - காற்றாடி போலத் திரிபவனாய், சிலவரை - சில அரக்கர்களை, உடல் உடல் தோறும் ஓடி - ஒவ்வொருத்தர் இருக்குமிடத்திலும் ஓடிப்போய், கொன்றனன்-கொன்றான்; சிலவரை—, கூடி-நெருங்கி, கொன்றனன்—; சிலவரை—, கொடிநெடு மரத்தால்-கொடிகள் படர்ந்த பெரிய மரத்தினால், சாடி கொன்றனன்-அடித்துக் கொன்றான்; பிணம் தொறும்-பிணக்குவியல்களினிடையே, சிலவரை-(பதுங்கியிருந்த) சிலரை, தடவி தேடி-தேடிக் கண்டுபிடித்து, கொன்றனன்-கொன்றான் (அந்த அனுமான்;) (எ-று.)

உடலுடல்தோறும் கூடிக் கொன்றனன் என்பதற்கு அவ்வவ்வரக்கர்களின் உடம்புகள்தோறும் தான் சூட்சுமவடிவுகொண்டு உட்புகுந்து (உடனே பெரிய வடிவமெடுத்து) அவ்வவ்வீரருடலைப் பிளந்து வெளிவந்து கொன்றானென்றும், கொடி நெடு மரத்தால் என்பதற்கு-நீண்ட துவசங்கட்டிய மரக்கொம்பினால் என்றும் பொருள்கூறலு முண்டு. பி-ம்:—[1]கொடு. (790)

37. முட்டி னார்பட முட்டினான் முறைமுறை முடுகிக்
கிட்டி னார்படக் கிட்டினான் கிரியென நெருங்கிக்
கட்டி னார்படக் கட்டினான் கைகளான் மெய்யில்
தட்டி னார்படத் தட்டினான் மலையெனத் தகுவான்.

(இ - ள்.) மலை என தகுவான்-மலையென்று சொல்லத்தக்கவனாகிய பேருருவத்துடனிருந்த அநுமான்,—முட்டினார் பட முட்டினான்-(தன்னை) முட்டினவர்கள் இறக்கும்படி (தான் அவரை) முட்டினான்; முறை முறை முடுகி கிட்டினார் பட கிட்டினான்-வரிசைவரிசையாக விரைந்து (தன்னை) நெருங்கி வருபவர்கள் இறக்கும்படி (தானும் அவரை) நெருங்கினான்; கிரி என நெருங்கி கட்டினார் பட கட்டினான்-மலைபோன்றவராய் நெருங்கிவந்து

(தமது கைகளால் தன்னைக்) கட்டினவர்கள் இறக்கும்படி (தானும் அவரைக்) கட்டினன்; கைகளால் மெய்யில் தட்டினர் பட தட்டினன்-(தம்)கைகளினல்(தனது) உடம்பில் தட்டினவர்கள் இறக்கும்படி (தான் அவர்களைத்) தட்டிவிட்டான்; (எ - று.)

இதனல், எவ்வெவ்வரக்கவீரர் எவ்வெவ்வாறு தன்னேடு பொரவந்தனரோ, அவரவருடன் அவ்வவ்வாறே பொருது அவர்களைக் கொன்றனென, அநுமான் ஒத்த போர் செய்த வகையைச் சிறப்பித்துக் கூறினரென்க. கைகளால் மெய்யில் தட்டினர் என்பதற்கு - வீரத்திற்கு அறிகுறியாகத் தம் கைகளைக்கொண்டு தமது தோள்களிலும் துடைகளிலும் தட்டினவர்களைத் தனது கைகளினல் தட்டிக் கொன்றனென்று கொள்ளலுமாம். (791)

38. [1]உறக்கி னுங்கொல்லு முணரினுங் கொல்லுமால் விசும்பில்
பறக்கி னுங்கொல்லும் படரினுங் கொல்லு[2]மின் படைக்கை
நிறக்க ருங்கழ [3]லரக்கர்க ணெறிதொறும் பொறிகள்
பிறக்க நின்றெறி படைகளைத் தடக்கையாற் பிசையும்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அவ்வநுமான்),—(அரக்கவீரர்களை), உறக்கின்உம் - (தன்னை நினையாமல்) மறந்தாலும், கொல்லும் - கொன்று விடுவான்; உணரின்உம் - (தன்னை எப்போதும் மறவாமல்) மனத்திலேயே கருதிக் கொண்டிருந்தாலும், கொல்லும்—; மால் விசும்பில் பறக்கின்உம் - பெரிய ஆகாயத்திற்பறந்துசென்றாலும், கொல்லும்—; படரின்உம் - (நிலத்தின் மீது) நடந்து சென்றாலும், கொல்லும்—; மின் படைகை - ஒளிபொருந்திய ஆயுதங்களேந்தியகையையும், நிறம் கருங் கழல் - நல்ல நிறத்தையுடைய பெரிய வீரக்கழலையுமணிந்த, அரக்கர்கள்—, நெறிதொறும் - வழிகளிலெல்லாம், பொறிகள் பிறக்க நின்று - தீப்பொறிகள் தோன்றும்படி நின்றுகொண்டு, எறிபடைகளை - (தன்மீது) எறிந்த ஆயுதங்களையெல்லாம், தட கையால் பிசையும் - பெரிய தனது கைகளாற் பிசைந்து பொடியாக்கி விடுவான்;

எத்தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தாலும், அரக்கர்களைத் தவறாது அநுமான் கொல்பவனை னென்பதை வற்புறுத்த, 'உறக்கினும் கொல்லும் உணரினுங்கொல்லும்' என்றார். உறக்கினும்=உறங்கினும் என்பதன் வலித்தல் என்னலாம். பி - ம்:—[1]மறக்கினும்.[2]இன்படைக்கு.[3]அரக்கர்வாளெறிதொறும், அரக்கர்கணெறிதொறும்.
(792)

39.—படுகளச்சிறப்பு.

சேறும் வண்டலு மூளையு நிணமுமாய்த் திணிய
நீறு சேர்நெடுந் தெருவெலா நீத்தமாய் நிரம்ப
ஆறு போல்வருங் [1]குருதியவ் வனுமனை லலைப்புண்டு
ஈறில் வாய்தொறு மூழ்வதே யொத்தநல் விலங்கை.

(இ - ள்) மூளைஉம் நிணம்உம் - (அரக்கவீரருடைய) மூளை களும் கொழுப்புக்களும், சேறுஉம் வண்டல்உம் ஆய் திணிய - சேறும் வண்டலும் போன்று நெருங்கவும்,—நீறு சேர் நெடு தெரு எலாம் - புழுதி நிறைந்த நீண்ட தெருக்கள் முழுதும், நீத்தம் ஆய் நிரம்ப - வெள்ளமாகி நிறையவும், ஆறு போல் வரும் - ஆற்றைப் போலப் பெருகியோடுகின்ற, குருதி - இரத்தவெள்ளத்தினாலே, அ இலங்கை - அந்த இலங்காபட்டணமானது, அ அநுமனால் அலைப்புண்டு - அந்த அநுமானால் அலைக்கப்பட்டு, ஈறு இல் வாய் தொறுஉம் - முடிவில்லாத [பலவான] வாயில்கள் தோறும், உமிழ்வது - (இரத்தத்தைக்) கக்குவதை, ஒத்தது—; (எ-று.)

சேறும் வண்டலும் நிறைந்திருக்கப்பெற்றதுபோல மூளையும் நிணமும் நிறைந்து தெருக்களின் வழியாகப் பெருகி இலங்காதுவா ரங்களினாலே வழிந்து வெளிப்படுகிற இரத்தநதியின் தோற்றம், இலங்காபட்டணமே அநுமானால் அலைக்கப்பட்டுத் தனது வாய் களினாலெல்லாம் இரத்தத்தைக் கக்குவதுபோன்றிருந்த தென்ப தாம்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—[1]குருதியை, குருதிய.

40.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - மீண்டும் அநுமான்போர் செய்த திறமையைத் தெரிவிக்கும.

[1]கருது காலினுங் கையினும் [2]வாலினுங் கட்டிச்
சுருதி யேயன்ன மாருதி மரத்திடை துரப்பான்
நிருத ரெந்திரத் திடுகரும் பாமென [3]நெரிவார்
குருதி சாறெனப் [4]பாய்வது குரைகடற் [5]கூனில்.

(இ - ள்.) சுருதிஏ அன்ன மாருதி - வேதத்தையே யொத்த (உண்மையையுடைய) அநுமான், கருது காலின்உம் - நினைக்கக் கூடிய க்ஷணகாலத்திற்குள்ளாக, கையின்உம் வாலின்உம் கட்டி - கைகளினாலும் வாலினாலும் (சில அரக்கரைச்) சேர்த்துக்கட்டி, மரத்திடை துரப்பான் - மரத்தின்மீது எறிபவனாக,—(அப்போது), நிருதர் - (அவ்வாறு எறியப்பட்ட) இராட்சசவீரர், எந்திரத்து இடு கரும்பு ஆம் என - ஆலையிலேயிட்டு ஆட்டுகிற கரும்புபோல், நெரிவார் - (உடம்பு) நொருங்கிப்போகலானார்கள்; குருதி - (அவர் களது உடம்பிலிருந்து பெருகுகின்ற) இரத்தம், சாறு என - கருப் பஞ்சாறுபோல, குரை கடல் கூனில் - ஒலிக்கின்ற சமுத்திரமாகிய ஒருவகைப் பாத்திரத்தில், பாய்வது - பாய்கின்றதாகும்; (எ-று.)

அநுமான் தனது கைகளாலும் வாலினாலும் கட்டி அரக்கவீரர் சிலரைமரத்தின்மீதுஎறிய,அவர்களுடம்புகள் ஆலையிலிட்டகரும்பு போல நொருங்கி அந்தக் கரும்புகளிலிருந்துசாறு பெருகுவதுபோல அவ்வுடம்பினின்று பெருகுகின்ற இரத்தம் சமுத்திரத்திற்போய்ப் பாயலாயிற்றென்பதாம். காலினும் - கால்களினாலுமெனினுமாம். பி - ம்:—[1]கருதிவாலினும். [2]கடித்றக், கடிகையிற். [3]நெரியக். [4]பாய்ந்தது. [5]கூனே. (794)

41. எடுத்த ரக்கரை [1]யெறிதலு மவருட லெற்றக்
கொடித்திண் மாளிகை யிடிந்தன மண்டபங் குலைந்த
தடக்கை யானைகண் மறிந்தன கோபுரந் தகர்ந்த
பிடிக்கு லங்களும் புரவியு மவிந்தன பெரிய.

(இ - ள்.) (அநுமான்), அரக்கரை - (சில) இராட்சசரை, எடுத்து எறிதலும் - தூக்கியெறிந்த மாத்திரத்தில், அவர் உடல் எற்ற-அவ்வரக்கரது உடம்புகள் மோத, (அதனால்), கொடி திண் மாளிகை இடிந்தன - கொடிகள் கட்டின வலிய உபரிகைவீடுகள் இடிந்துபோய்விட்டன: மண்டபம் குலைந்த - மண்டபங்கள் நிலை குலைந்தழிந்தன: தட கை யானைகள்-பெரிய துதிக்கைகளையுடைய யானைகள், மறிந்தன - மடங்கி வீழ்ந்து இறந்தன: கோபுரம் தகர்ந்த - கோபுரங்கள் இடிந்துவீழ்ந்தன; பெரிய பிடி குலங்கள் உம் புரவி உம் அவிந்தன - பெரியனவான பெண்யானைக்கூட்டங் களும் குதிரைகளும் அழிந்தன; (எ - று.)—[1]எறிதொறும். (795)

42. தத்த மாடங்க டம்முட லாற்சிலர் தகர்த்தார்
தத்த மாதரைத் தங்கழ லாற்சிலர் சமைத்தார்
தத்த மாக்களைத் தம்படை யாற்சிலர் தடிந்தார்
[1]எற்றி மாருதி தடக்[2]கைக ளான்[3]விசித் தெறிய.

(இ - ள்.) மாருதி-அநுமான், தட கைகளான் எற்றி விசித்து எறிய-(தனது) நீண்ட கைகளினால் அடித்துக் கட்டித் தூக்கியெறி தலினால்,—சிலர்-சில அரக்கர்கள், தம் உடலால்-தமது உடம்பு களினால், தம் தம் மாடங்கள்-தங்கள் தங்கள் வீடுகளை, தகர்த்தார்- உடைத்தார்கள்; சிலர்—, தம் கழலால் - தமது கால்களால், தம் தம் மாதரை - தங்கள் தங்கள் மனைவிமார்களை, சமைத்தார் - அழித்தார்கள்; சிலர்—, தம்படையால் - தமது (கைகளிலுள்ள) ஆயுதங்களினால், தம் தம் மாக்களை-தங்கள் தங்கள் குழந்தைகளை, தடிந்தார் - கொன்றார்கள்; (எ - று.)

அநுமான் சிற்சில அரக்கவீரரை அடித்துக் கட்டித் தூக்கி யெறிய அவர்கள் தமது மாளிகையின்மீது விழுந்து அவற்றை யழித்தும், விழும்போது தமது கால்கள் தம் மனைவியரின்மீது படுதலால் அவர்களையழித்தும், தம் கையிலுள்ள ஆயுதங்கள் தம் மக்கள்மீது படுதலால் அவர்களையொழித்தும் இவ்வாறு விழலாயின ரென்பதாம். இந்தச்செய்யுளில் அநுமான் அரக்கரைக் கொண்டே அவர்களுக்கு உரிய பொருள்களை யழியச்செய்தனனென அவ்வநுமான் பொருத விசித்திரத்தைப் பாராட்டிக் கூறியவாறு. மாக்கள் - மக்களென்பதன் நீட்டல். இனி, மாக்களை - தமது குதிரைகளையென்னவுமாம். பி - ம்:—[1]எத்தி, தத்தி. [2]கைகளால். [3]எடுத்து, விசைத்து. (796)

43. ஆடன் மாக்களி றனையவ னரக்கியர்க் கருளி
வீடு [1]நோக்கியே செல்கென் று சிலவரை விட்டான்
கூடி னார்க்கவ ருயிரெனச் சிலவரைக் கொடுத்தான்
ஊடி னார்க்கவர் மனைதொறுஞ் சிலவரை யுய்த்தான்.

(இ - ள்.) ஆடல் மா களிறு அனையவன் - அசைந்தாடுந் தன்மையையுடைய பெரிய ஆண்யானையைப் போன்றவனாகிய அநுமான், அரக்கியர்க்கு அருளி - (சில) அரக்கியர் (படுகின்ற துயரத்தைக்கண்டு அவர்களிடத்துக்) கருணைகொண்டு, வீடுநோக்கி செல்க என்று—, சிலவரை - சில அரக்கரை, விட்டான் - (கொல்லாது) உயிரோடு விட்டிட்டான்; கூடினார்க்கு - (கணவரை) அப்போது தான் சேர்ந்தவராகிய இளம்பெண்கட்கு, அவர் உயிர் என - அம்மாதர்கட்கு உயிர்போன்று இருப்பவரென்ற (இரக்கங்கொண்ட) எண்ணத்தினால், சிலவரை கொடுத்தான்—; ஊடினார்க்கு - (தம்மோடு சொல்லாது எங்கேயோ போய்விட்டா ரென்று தன் கணவரைப்பற்றி மாறுபாடாக நினைத்து) ஊடல்கொண்ட அரக்க மகளிர்க்கு, (இரங்கி), அவர் மனைதொறும் - அவர் வீடுதோறும், (அவர்களது கணவர் போய்ச் சேரும்படி), சிலவரை - சிலரை,— உய்த்தான் - அனுப்பிவிட்டான், (எ - று.)

இதனால், அநுமானுக்கு வீரத்தோடு இரக்கமும் இருந்ததைக் கவி விளக்கினார். இனி, விட்டான், கொடுத்தான், உய்த்தான் என்ற முற்றுக்களுக்கு வீசியெறிந்தானென்று கருத்துப் பொருள் கொண்டு, வீடு முதலிய இடங்களிற் 'போய்விழும்படி அநுமான் எறிந்தைக் கவி இவ்வாறு வருணிக்கின்றன 'ரென்றலுமொன்று பி - ம்:—[1]நோக்கிய. (797)

44. தருவெ லாமுட றெற்றியெ லாமுடல் சதுக்கத்து
உருவெ லாமுட லுவரியெல் லாமுட லுள்ளூர்க்
கருவெ லாமுடல் [1]காயமெ லாமுட லரக்கர்
தெருவெ லாமுட [2]றேயமெ லாமுடல் சிதறி.

(இ - ள்.) (அநுமான் அரக்கவீரர் பலரையும் வீசியெறிந்ததனால்), சிதறி - (நாற்புறத்திலுஞ்) சிதறுண்டு,—தருஎலாம்-மரங்களிலெல்லாம், உடல் - (அரக்கவீரரின்) உடல்களும்,—தெற்றி எலாம் - தெருத்திண்ணைகளிலெல்லாம், உடல்—, சதுக்கத்து உரு எலாம் - நாற்சந்திகூடும் இடங்களிலெல்லாம், உடல்—, உவரி எல்லாம் - கடல் முழுவதும், உடல்—, உள் ஊர் கரு எலாம் - உள்ளூரின் நடுவிடமுழுவதும், உடல்—, காயம் எலாம் - ஆகாய முழுவதும், உடல்—, அரக்கர்தெரு எலாம்-அரக்கருடைய தெருக்களிலெல்லாம், உடல்—, தேயம் எலாம்-அந்த இலங்காபிரதேசம் முழுவதிலும், உடல் - உடல்களுமாகி, (நிரம்பிக்கிடந்தன);

இதனால், எங்கும் அரக்கர்களுடைய உயிர்கழிந்தவெற்றுடம்புகள் கிடந்தமையைக் கவி வருணிக்கின்றனர். சதுக்கம்- சதுஷ்கம்;

கரு - கர்ப்பம்: வடசொற்கள். காயம் - ஆகாயமென்பதன் முதற் குறை. அரக்கர் என்பதை, 'உடல்' என்ற சொற்களோடெல்லாம் கூட்டலுமாம். பி - ம்:—[1]காவும். [2]தேசம். (798)

45. [1]ஊனெ லாமுயிர் [2]கவர்வுறுங் காலனுேய்ந் [3]துலந்தான்
தானெ லாரையு மாருதி சாடுகை தவிரான்
மீனெ லாமுயிர் மேகமெ லாமுயிர் மேன்மேல்
வானெ லாமுயிர் மற்றுமெ லாமுயிர் [4]சுற்றி.

(இ - ள்.) மாருதி - அநுமான், தான் - தான் ஒருத்தனுகவே, எலாரை உம்-(எதிர்ப்பட்ட) அரக்கர்யாவரையும், சாடுகை-மோதியடிக்குந் தொழிலினின்று, தவிரான் -(இன்னும்) நீங்காதவனுயினுன் [மேன்மேற் கொன்றுகொண்டிருக்கிருன்]; (இந்தச் சமயத்திலே), ஊன் எலாம் உயிர் கவர்வுறும் காலன் - உடம்புகளிலிருந்து உயிரைக் கவர்ந்து செல்லவேண்டிய யமன், (போரில் மாள்பவர் மிகப் பலராய் விட்டதனுல் தனது அத்தொழிலைச் செய்யமாட்டாமல்), ஓய்ந்து-தளர்ந்து, உலந்தான் - வலிமை கெட்டான்;(அதனுல் எடுத்துக் கொண்டுபோவார் எவருமில்லாமல்), சுற்றி-(அவ்வூரின் பலவிடங்களிலுஞ்) சூழ்ந்துகொண்டு,—மீன் எலாம் - நட்சத்திர மண்டலம் முழுவதும், உயிர் - உயிராகவும், மேகம் எலாம் - மேக மண்டலமெல்லாம், உயிர்—, மேன்மேல் வான் எலாம் - மிக வுயரத்திலுள்ள ஆகாயத்தினிடம் முழுதும், உயிர்—, மற்றுஉம் எலாம் - மற்றுமுள்ள இடைவெளிகளிலெல்லாம், உயிர்- உயிராகவும், (நிரம்பிக் கிடந்தன); (எ - று.)

உடல் பலவிடங்களிலும் கிடந்ததைக் கீழ்க்கவியில் வருணித்துக் கூறிய கவி, இச்செய்யுளினுல், உயிரைக் கவர்ந்து செல்ல வேண்டிய யமனும் தனது அத்தொழிலைச் செய்யமுடியாமல் ஓய்ந்துவிடவே, அநுமானுற் கொல்லப்பட்ட அரக்கவீரரின் பிராணன்கள் எடுத்துச் செல்வாரில்லாமல் வானம் முதலிய பல விடத்தும் நிரம்பிக்கிடந்தன என்று வருணித்தார்: தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி: இதனுல் அளவற்ற அரக்கவீரர் இறந்தனரென்பது பெறப்படும். பி - ம்:—[1]கான். [2]கவருறும். [3]அமைந்தான், உலைந் தான். [4]சுற்ற. (799)

46.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்-அநுமானும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு நிற்கும் அரக்கரும் என்ற இவர்களது வருணனையைக் கூறும்.

ஆக விச்செரு விளைவுறு மமைதியி லரக்கர்
மோக [1]முற்றன ராமென முறைமுறை முனிந்தார்
மாக முற்றவு மாதிர முற்றவும் வளைந்தார்
மேக மொத்தனர் மாருதி வெய்யவ னுெத்தான்.

(இ - ள்.) ஆக - இவ்வாறு, இ செரு விளைவுறும் அமைதியில் - இப்போர் நடக்கும்பொழுது,—அரக்கர் - (சில) அரக்கர்கள், மோகம் உற்றனர் ஆம் என - அறிவு மயக்கங்கொண்டவர்போல,

முறை முறை முனிந்தார் - மேன்மேற் கோபங்கொண்டு, மாகம் முற்றஉம் மாதிரம் முற்றவும் வளைந்தார் - பெரிய வானினிடம் முழுவதும் திக்குக்கள் முழுவதுஞ்சூழ்ந்து கொண்டவராய், மேகம் ஒத்தனர் - (கறுத்த) மேகத்தையொத்துத் தோன்றினார்கள்; (அவர்களின் நடுவேயிருந்த), மாருதி - அநுமான், வெய்யவன் ஒத்தான் - சூரியன் போன்றான்; (எ - று.)

பலபடியாகச் சிதறுண்டு போன அரக்கர் இப்போது சினங் கொள்வது அறிவின்மையின் செயலாமென்பார், 'மோகமுற்றன ராமென முனிந்தார்' என்றார். பல்கால் விலகிப்போதலும் சில வேளையிற் சூரிய பகவானைக் கவிந்து மூடிக்கொள்ளுதலு முடைய மேகம் அநுமானிடத்துப் பலகால் அடியுண்டு விலகிப்போய் இப் போது அவனைக் கவிந்துகொண்ட கறுத்த அரக்கவீரர்க்கு உவமை யாதற்கு ஏற்கும். இப்போது அரக்க வீரராற் கவியப்பட்டாலும் வெகுவிரைவில் அவ்வரக்கவீரர்கள் விலகிப் போய்விட இவ்வநு மான் பிரதாபத்தோடு விளங்குவனென்பதை விளக்க, அநுமா னுக்கு வெய்யோனை உவமை கூறினார். பி - ம்:—[1]முற்றினர். (800)

47. அடல ரக்கரு மார்த்தலி னலைத்தலி [1]னயரப்
புடை[2]பெ ருத்துயர் பெருமையிற் கருமையிற் பொலிவின்
[3]மிடல யிற்படை மீனென விலங்கலிற் கலங்கும்
கடனி கர்த்தனர் மாருதி மந்தரங் கடுத்தான்.

(இ - ள்.) ஆர்த்தலின் - ஆரவாரத்தினாலும், அலைத்தலின் - வருத்துதலினாலும் [அலையுடைமையினாலும்], அயர புடை பெருத்து உயர் பெருமையின் - (கண்டவர்) சோரும்படி எப்புறமும் பருத்து உயர்ந்து தோன்றுகின்ற பெருந்தோற்ற முடைமை யாலும், கருமையின் பொலிவின் - கருநிறத்தோடு விளங்குவத னாலும், மிடல் அயில் படை மீன் என விலங்கலின் - வலிமை பொருந்திய வேல் முதலிய ஆயுதங்கள் மீன்கள் போல விட்டு விட்டுப் பிரகாசித்தலினாலும், அடல் அரக்கர்உம் - வலிமை கொண்ட ராக்ஷஸர்களும், கலங்கும் கடல் நிகர்த்தனர் - (கடையும் போது) கலங்குவதான சமுத்திரத்தை யொத்தார்கள்; மாருதி - அநுமான், மந்தரம் கடுத்தான் - (அக்கடலைக் கலக்குகின்ற) மந்தர மலையை யொத்தான்; (எ - று.)

உவமையணி. ஆர்த்தல், அலைத்தல், பெருந்தோற்றமுடைமை, கருமை, மீன்விலங்குதல் என்ற தன்மை அரக்கரிடத்தும் கடலி னிடத்தும் பொருந்தும் பொதுத்தன்மையாம். அலைத்தல் என்ற இடத்துச் சிலேடையும், படைமீன் என்ற இடத்து உருவகமும் இவ்வுவமைக்கு உபகாரப்பட்டன. கலங்கும் கடல் என வந்ததற்கு ஏற்ப, கலக்கும் மந்தரம் என்க: பி - ம்:—[1]அடர்த்து, அமரா: [2]வளைத்து. [3]மிடலியற். (801)

48\. கரத லத்தினுங் காலினும் வாலினுங் கதுவ
நிரைம ணித்தலை நெரிந்துகச் சாய்ந்துயிர் [1] நீப்பார்
சுரர்ந டுக்குற வமுதுகொண் டெழுந்தநா டொடரும்
உரக ரொத்தன ரநுமனுங் [2] கலுழனே யொத்தான்.

(இ - ள்.) கரதலத்தின்உம் - கைகளினாலும், காலின்உம் - கால்களினாலும், வாலின்உம் - வாலினாலும், கதுவ-பற்றுதலினால், —நிரை மணி தலை நெரிந்து உக சாய்ந்து உயிர் நீப்பார் - வரிசையான அழகிய [இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்று] (தமது) தலைகள் நெரிந்து சிந்துதலினால் (மண்மீது) விழுந்து உயிரை விடுபவரான அரக்கர்கள்,—சுரர் நடுக்கு உற - தேவர்கள் நடுங்கும்படி, அமுது கொண்டு எழுந்த நாள்-(கருடன்) அமுதத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு வந்த காலத்தில், தொடரும் - (அந்த அமுதத்தைக் கவரவொட்டாமல் அங்குக் காவலாய்த்) தொடர்ந்து நின்ற, உரகர்-உரகரை, ஒத்தனர் - ஒத்தார்கள்; அநுமன்உம் - அநுமானும், கலுழன்ஏ - (அவர்களை வலியழித்த) கருடனையே, ஒத்தான்—; (எ - று.)

கருடன் தனது தாயான விநதையின் அடிமைத்தன்மையை யொழிக்கக் கருதித் தேவர்களுடன் பொருது வென்று அந்தத் தேவலோகத்திருந்த அமிருதத்தை எடுத்து வர முயலுகையில் அதற்குக் காவலாயுள்ளவராய்த் திருஷ்டிவிஷமுள்ளவரும் நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற கண்களையுடையவரும் பெருவலிமை படைத்தவரும் மிக்க கொடியவரும் கண்களினாலேயே சுட்டு எரிக்கவல்லவருமான இரண்டு உரகர் கண்கொட்டாமல் எதிர்த்து நிற்பதுகண்டு, 'இவர்களை நாம் எவ்வாறு வெல்வது?' என்று ஆலோசித்துத் தனது இறகுகளினால் அவர்கள் கண்களைப் புழுதி நிரம்பும்படி செய்து, அவர்கள் கண்கள் தெரியாத சமயத்தில் அவர்களைக் கண்டதுண்டமாக்கிப் பிறகு அமுதத்தைக் கவர்ந்தானென்ற செய்தி, மஹாபாரதத்தில் ஆதிபர்வத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. உரகர்-சர்ப்பசாதியார். பி - ம்:—[1] துறப்பார். [2] கலுழனை. ()

49\. மான முற்றதம் பகையினான் முனிவுற்று வளைந்த
மீனு டைக்[1]கட லுலகினி னுளவெலா மிடைந்த
[2]ஊன றக்கொன்று [3]துகைக்கவு மொழிவிலா நிருதர்
ஆனை யொத்தன ராளரி யொத்தன னநுமன்.

(இ - ள்.) மானம் உற்ற - செருக்கைக்கொண்ட, தம் பகையினால்-தமது பகைமைக்குணத்தினாலே, முனிவுற்று-சினங்கொண்டு, வளைந்த-(அநுமானைச்) சூழ்ந்துகொண்டவரும், மீன உடை கடல் உலகினின் உள எலாம் மிடைந்த - மீன்களையுடைய கடலினாற் சூழப்பட்ட உலகத்திலே [இலங்கையிலே] யுள்ள இடம்முழுவதிலும் நெருங்கி யிருப்பவரும், ஊன் அற கொன்று துகைக்கஉம் ஒழிவு இலா - (கண்ணிற் கண்டவர்) உடம்புகளையெல்லாம் அழித்தொழிக்கவும் அழிந்திடாமற் பெருகித் தோன்றுபவருமான,

நிருதர் - அரக்கர், ஆனை ஒத்தனர் - யானைகளையொத்தார்கள்; அனுமன்—, ஆள் அரி ஒத்தனன் - (மிருகங்களை) ஆளுந் தன்மையுள்ள [மிருகேந்திரனான] சிங்கத்தைப் போன்றான்; (எ - று.)

தமது செருக்கினாற் பகைமை கொண்டு சினந்து அநுமானை வளைந்து கொண்டவரெனவும், இலங்கை முழுவதும் நெருங்கி இருப்பவரெனவும், எவ்வளவு கொன்றாலும் ஒழிந்திடாது பெருகித் தோன்றுபவரெனவும் அரக்கரை முதல் மூன்றடிகளிற் கூறினார். வளைந்தமிடைந்த ஒழிவிலா நிருதர் என்க. அப்படி அந்த நிருதர் மிகப்பலராயிருந்தும் இவ் வநுமான் அவர்களை யெல்லாம் பின்வாங்காது அழிக்கும் ஆற்றலுடையா னென்பதை விளக்க, அவ்வரக்கர்க்கு யானைத்திரளையும், அநுமானுக்குச் சிங்கத்தையும் உவமை கூறினர். பி - ம்:—[1]கடலிடையினு முலகு. [2]ஊனுறக். [3]துகைக்கையின். (803)

50.—அநுமானது விழுப்புண்.

எய்த வெற்றின வெறிந்தன வீர்த்தன விகலின்
[1]பொய்த குத்தின பொதுத்தன தொளைத்தன போழ்ந்த
கொய்த சுற்றின பற்றின குடைந்தன பொலிந்த
அய்யன் மற்பெரும் புயத்தன புண்ணளப் பரிதால்.

(இ - ள்.) எய்த-எய்தவற்றினாலும், எற்றின-அடித்தவைகளினாலும், எறிந்தன - வீசியெறிந்தவற்றாலும், ஈர்த்தன - அறுத்தவற்றினாலும், இகலின் பொய்த - மாறுபாட்டோடு சொரிந்தனவற்றினாலும், குத்தின - குத்தினவற்றாலும், பொதுத்தன - பொத்தினவற்றாலும், தொளைத்தன - தொளைத்தவற்றாலும், போழ்ந்த - பிளந்தவற்றாலும், கொய்த - தறித்தவற்றாலும், சுற்றின - வளைந்துகொண்டு பந்தப்படுத்தினவற்றாலும், பற்றின-பிடித்துக்கொண்டவற்றாலும், குடைந்தன - உட்புகுந்து குடைந்தவற்றாலும், பொலிந்த - விளங்கித் தோன்றுகின்ற, அய்யன் மல்பெரும் புயத்தன-பெரியோனாகிய அநுமானது வலிமைபொருந்திய பெரிய தோள்களிலுள்ளனவான, புண் - புண்களை, அளப்பு - (இவ்வளவென்று) கணக்கிடுதல், அரிது - (எவர்க்கும்) முடியாததாம்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை; வியப்புமாம்.

அரக்கரது அம்பு முதலியவற்றால் அநுமானது புயங்களில் தோன்றிய புண்கள் அளவிட முடியா என்றுகூறி, இங்கிலையில், அவன் அவ்வூறுபாட்டைச் சிறிதும் இலட்சியஞ்செய்யாமல் அரக்கரை மிக எளிதில் அழிக்கின்ற வீரத்தைப் பெற வைத்தார். "விழுப்புண்படாத நாளெல்லாம்வழுக்கினுள்,வைக்கும் தன்னாளை யெடுத்து" என்றபடி விழுப்புண்படுதலே வீரர்க்குச்சிறப்பென்க. பி - ம்:—[1]பெய்த...பிளந்த. (804)

51.—வானோர் அநுமானைப் புகழ்தல்.

கார்க்[1]கருங்கடற் கணங்களு மழைமுகிற் கணனும்
வேர்க்க வெஞ்[2]செரு விளைத்தெழும் வெள்ளெயிற் றரக்கர்
[3]போர்க்க ணார்த்தெழு [4]பூசலி னையனைப் புகழ்வுற்று
ஆர்க்கும் [5]விண்ணவ [6]ரமலையே யுயர்ந்ததன் றமரில்.

(இ - ள்.) கார் கருங்கடல் கணங்கள் உம் - மிகக்கரிய பெரிய கடலின் தொகுதிகளும், மழை முகில் கணன் உம்-மழை பெய்கிற மேகக்கூட்டங்களும், வேர்க்க - மனம் புழுங்கும்படி [பின்னடையும்படி], வெம் செரு விளைத்து - கொடிய போரை யுண்டாக்கி, எழும்-மேன்மேற் கிளம்புகின்ற, வெள் எயிறு அரக்கர்-வெண்மையான கோரப்பற்களையுடைய (பெருந்திரளாயுள்ள) அரக்கர், போர்க்கண் - போரில், ஆர்த்து - (வீரவாதம் புரிதல் கர்ச்சித்தல் முதலிய) ஆரவாரச் செயலால், எழு - தோன்றுகின்ற, பூசலின் - பேராரவாரத்தைக் காட்டிலும், ஐயனை - அநுமானை, புகழ்வுற்று - கொண்டாடி, ஆர்க்கும் - ஆரவாரிக்கின்ற, விண்ணவர் - தேவர்களது, அமலை ஏ - ஆரவாரமே, அன்று அமரில் - அந்தப்போரில், உயர்ந்தது - மிக்கிருந்தது; (எ - று.)

மோதுதலையும் அம்புமழை தூவுதலையுமுடைய செருவைக் காணவே, முறையே அத்தொழில்களையுடைய கடல்களும் மேகங்களும் தம்மினும் பொரும் அரக்கர் செயல் விஞ்சியிருத்தல்பற்றித் தாம் பின்வாங்கின; தமது பகைவர்களாகிய அரக்கவீரரைப் பெரிதும் கொன்றொழிப்பது கண்டு, தேவர்கள், அநுமானை மிகவும் வாழ்த்துவாராயினர். மோதுதலும் அம்புபொழிதலும் என்ற இவற்றிலும் கடல் முகில் என்ற இவற்றை அரக்கர் விஞ்சினராக, அங்ஙனம் அரக்கர் பொருகையிலுண்டாகின்ற பேராரவாரத்தினும் அவ்வரக்கர்க்குச் சிறிதும் பின்னிடையாது மேன்மேல் வெற்றியுண்டாகுமாறு பொருகின்ற அநுமானது திறத்தைக்கண்டு புகழ்கின்ற தேவர்களின் புகழொலியே மிக்குத் தோன்றிற்று என்ற இதில், ஒன்றினும் ஒன்று விஞ்சித் தோன்றுவதாகிய மேன்மேலுயர்ச்சியணி காண்க. சேதநர்க்கு [அறிவுள்ளார்க்கு] உரிய மனம் புழுங்குதலை, கடற்கும் முகிற்கும் ஏற்றிக்கூறிய கவிநயம் மகிழ்தற்கு உரியது. நாற்றிசையிலுமுள்ள கடல் என்று கொண்டு 'கடற்கணங்கள்' என்றது. இனி கருங்கடலோடு சேர்த்து எண்ணற்கு உரியனவாக எழுகடல்கள் உள்ளனவாதலால், கடற்கணங்களும் என்றுருமாம். பி-ம்:—[1]கருந்தடங்கடல்களும். [2]சமர். [3]போர்க்குளார்த்தெழு, போர்க்குழாம்படி. [4]பூசலும். [5]வானவர். [6]அமலையு மயர்ந்தனவமரில். (805)

52.—தேவர் முதலியோர் அநுமான் மீது பூமாரி பொழிதல்.

மேவும் வெஞ்சினத் தரக்கர்கண் முறைமுறை விசையால்
ஏவும் பல்படை யெத்தனை கோடிக ளெனினுந்
தூவுந் தேவரு [1]மகளிரு முனிவருஞ் சொரிந்த
பூவும் புண்களுந் தெரிந்தில மாருதி புயத்தில்.

(இ - ள்.) மேவும் - (போருக்கு) வந்த, வெஞ்சினத்து அரக்கர்கள் - கொடிய சினமுள்ள இராக்கதர்கள், முறை முறை - வரிசைவரிசையாக [மாறிமாறி], விசையால் ஏவும் - விசையோடுவிடுகின்ற, பல் படை - பலவகைப்பட்ட படைக்கலங்கள், எத்தனை கோடிகள் எனினும் - மிகப் பல கோடிகளானாலும், (அவற்றாலுண்டாகிற), புண்களும்—,— தூவும் தேவர் உம் - (இன்பத்தையே) அநுபவிக்கின்ற தேவர்களும், மகளிர் உம் - (அவரது) மனைவிமார்களும், முனிவர் உம் - தேவவிருடியரும், சொரிந்த - (போர் காணவேணுமென்று ஆகாயத்தில்வந்து) பொழிந்த, பூ உம் - மலர்களும்,— மாருதி புயத்தில் - அநுமானது தோள்களில், தெரிந்தில - வேற்றுமைதெரியாதபடியாக ஒருசேர விளங்கின;

அரக்கர் தம் படைக்கலங்களாற் செய்த புண்ணும், தேவர் திறனை வியந்து சொரிந்த மலர்களும் அநுமான் புயத்திலே 'இது புண், இது சொரிந்த மலர்' என்று வேற்றுமைதெரியவொண்ணாதபடி யிருந்தன என்பதாம். அநுமான் தன் தோளின்மீது அரக்கவீரரெறிந்த பலகோடிக் கணக்கான படைக்கலங்களால் தோன்றிய புண்ணை, தேவர் முதலியோர் சொரிந்த மலர்கள்போலவே கருதினனென்பது, இங்குப் பெறப்படும். 'து' என்னும் முதனிலையடியாப் பிறந்த செய்யுமென்னும் எச்சமாகிய 'துவ்வும்' என்பது, 'தூவும்' என நீண்டுவந்தது. இனி, இச்செய்யுளுக்கு வேறுவகையாகக் கருத்துக்கூறுவது பொருந்துமாயிற் கொள்க. பி - ம்:—[1]முனிவரு மகளிரும். (806)

53.—அநுமானது சோர்வின்மையும் அரக்கர்கள் மடிதலும்.

பெயர்க்குஞ் சாரிகை கறங்கெனத் திசைதொறும் பெயர்வின்
உயர்க்கும் விண்மிசை யோங்கலின் மண்ணின்வந் துறலின்
[1]அயர்த்து வீழ்ந்தன ரழிந்தன ரரக்கரா யுள்ளோர்
வெயர்த்தி லன்[2]மிசை யுயிர்த்தில னல்லற வீரன்.

(இ - ள்.) நல் அறம் வீரன் - சிறந்த தருமத்திலூற்றமுள்ள வீரனான அநுமான்,—பெயர்க்கும் - இடம்விட்டு விரைந்து செல்லுதற்குரிய, சாரிகை-சாரிகைத்தொழிலில், கறங்கு என-காற்றாடிபோல, திசை தொறுஉம் - எட்டுத்திக்குக்களிலும், பெயர்வின் - பெயர்ந்து செல்வதனாலும், உயர்க்கும் விண் மிசை ஓங்கலின் - ஓங்கிய ஆகாயத்தின்மீது உயரச் செல்வதனாலும், மண்ணின் வந்து உறலின் - தரையில்வந்து பொருந்துவதனாலும்,—அரக்கர் ஆய் உள்ளோர் - இராக்கதவீரர்கள், அயர்த்து வீழ்ந்தனர் அழிந்தனர் - சோர்ந்துவீழ்ந்து அழிந்தார்கள்; (அவ்வநுமானோ, மிசை-தன்னுடம்பில், வெயர்த்திலன் - (போரில் இவ்வளவு பயின்றும்) வேர்த்தல் தானும் கொண்டானில்லை, உயிர்த்திலன் - பெருமூச்சு விடுதலும் செய்தானில்லை: (எ - று.)

அநுமான் எட்டுத்திக்குகளிலும் ஆகாயத்திலும் பூமியிலுமாகப் பத்துத் திசைகளிலும் திரிந்து அரக்கரையெல்லாம்

அழித்தும், எளிது தொழில் செய்தான்போன்று அதனாற் சிறிதும் தான் சிரமத்தைப்பாராட்டினனில்லை யென்பதாம். பி - ம்:—[1]அயர்க்கும். [2]உருவசைத்திலன். (807)

54.—கவிக்கூற்று: அரக்கரது வீரத்தன்மையின் பாராட்டு.

எஞ்ச லக்[1]கணத் [2]தறிந்தில மிராவண னேவ
நஞ்ச முண்டவ ராமென வனுமன்மே னடைந்தார்
துஞ்சி னாரல்ல தியாவரு [3]மமர்த்தொழிற் றொலைவுற்று
அஞ்சி னாரில்லை யரக்கரின் வீரர்மற் றியாரே.

(இ - ள்.) இராவணன் ஏவ - இராவணன் கட்டளையிட்டு அனுப்ப, நஞ்சம் உண்டவர் ஆம் என - விஷத்தை யுண்டவர் போன்று, அனுமன் மேல் நடந்தார் - அனுமான்மீது (போர்க்குச்) சென்ற அரக்கவீரர்கள், எஞ்சல் - (தொகையினாற்) குறைதலை, அ கணத்து - அந்த இறுதிகொடி வரையிலும், அறிந்திலம்-அறிந்தோமில்லை; யாவர்உம் - எல்லாவரக்கரும், துஞ்சினார் அல்லது - (எதிர்த்துப் போர்செய்து) இறந்தார்களே யல்லாமல், அமர் தொழில் தொலைவு உற்று - போர் செய்கின்ற செயலிற் பின்வாங்கி, அஞ்சினார் இல்லை - அஞ்சி (முதுகுகொடுத்து) ஓடிப்போனவரில்லை; அரக்கரின் வீரர் மற்று யார்ஏ - (இப்படிப்பட்ட) அரக்கர்களைக்காட்டிலுஞ் சிறந்தவீரர் வேறு யாவர்தாம்? (எ - று.)

இராவணன் ஏவச்சென்ற அரக்கவீரர்களில் உயிர்மேலாசை கொண்டு ஒருவராவது முதுகுகொடுத்து ஓடாமல் யாவரும் எதிர்த்துப் போர்செய்தே ஒழிந்தனர்; ஆகவே, இவரே பெருவீரரென்று வியந்தவாறு. அநுமான்மீது போர்செய்யச் செல்பவர் நஞ்சமுண்டவர்போல இறப்பது திண்ணமென்பதும், இவ்வரக்கர் நஞ்சமுண்டவர்போல மதி மயங்கி யிருந்ததனால்தான் அநுமான் மீது பொரச்சென்றன ரென்பதும் தோன்ற "நஞ்சமுண்டவராமென வனுமன் மேல் நடந்தார்' என்றார். அறிதல் - முதல் நூலைக்கொண்டு தெரிதல். பி - ம்:—[1]கணக்கு. [2]அறிந்தில. [3]மறத்தொடுங். (808)

55.—இதுவும், அடுத்தகவியும்-ஒருதொடர்: நந்தவனத்தைப் பாதுகாப்போர், கிங்கரர் மடிந்ததை இராவணனுக்கு உணர்த்துதல்.

வந்த கிங்கர ரேயெனு மாத்திரை மடிந்தார்
நந்த வானத்து நாயக ரோடினர் நடுங்கிப்
பிந்து காலினர் கையினர் பெருபயம் [1]பிடரில்
உந்த வாயிரம் பிணக்குவை மேல்விழுந் துளைவார்.

(இ - ள்.) வந்த கிங்கரர் - (அநுமான்மேற் போர்க்கு) வந்த கிங்கரரென்னப்படும் அரக்கவீரர் யாவரும், ஏ எனும் மாத்திரை - இரண்டு மாத்திரைப் பொழுதிற்குள் [மிகவிரைவில்], மடிந்தார்-

இறந்துவிட்டார்கள்; (உடனே), நந்தவானத்து நாயகர்-நந்தவனத்தைப் பாதுகாப்பவர், ஓடினர் - விரைந்துசெல்பவராய், நடுங்கிபிந்து காலினர் கையினர்-நடுங்கிப் பின்வாங்குகின்ற கால் கைகளையுடையவராய், பெரும் பயம் பிடரில் உந்த-மிக்க அச்சம் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளிக் கொண்டுசெல்ல, ஆயிரம் பிணம் குவைமேல் விழுந்து - ஆயிரக்கணக்கான பிணக்குவியலின்மேலே விழுந்து, உளைவார் - வருந்துபவராய்,—(எ - று.)—'விரைவினுற்றனர்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

தங்கள் காவலெல்லைக்குள் நிகழ்ந்த செயலாதலால் அதனைத் தெரிவியாவிட்டால் 'தம்மீது சினந்துகொள்வானே' என்ற அச்சம் ஒருபால் தூண்டவும், இராவணனிடத்து அவனுக்கு நேர்ந்த தோல்விச்செயலைத் தெரிவிக்கையில் அவன் வெகுள்வானே யென்றதை நினைக்க அச்சத்தால் ஒருபால் கைகால்கள் நடுங்கவும், இடைவழிகளிலுள்ள பிணக்குவியல்களின்மேல் இடறிவிழுந்த வண்ணம் நந்தவனத்தைப் பாதுகாப்போர் விரைந்துசெல்வாராயின ரென்க. ஏ என்பது இரண்டு மாத்திரையுள்ள நெட்டெழுத்தாதலால், ஏயெனு மாத்திரையென்பது - இரண்டு மாத்திரைப்பொழுது ஆயிற்று. நந்தவானத்து=நந்தவனத்து. பி - ம்:—[1]பிடரின். (809)

56. விரைவி னுற்றனர் [1]விம்மின ரியாதொன்றும் விளம்பார்
கரத லத்தினுற் [2]பட்டதுங் கட்டுரைக் கின்ருர்
தரையி னிற்கிலர் திசைதொறு நோக்கினர் [3]சலிப்பார்
அரசன் மற்றவ ரலக்கணே [4]யுரைசெய வறிந்தான்.

(இ - ள்.) விரைவின் உற்றனர் - (இராவணனெதிரில்) விரைவாகவந்து சேர்ந்தவர்களாய்,— விம்மினர் - ஏக்கங்கொண்டு, யாதுஒன்றுஉம் விளம்பார் - (வாயினுல்) யாதொருவார்த்தையுங் கூறமாட்டாதவராய், பட்டதுஉம் - நேர்ந்ததெல்லாவற்றையும், கரதலத்தினுல் கட்டுரைக்கின்ருர் - கைகளின் சைகைகளாற் குறிப்பித்துக் காட்டி, தரையில் நிற்கிலர் - நிலத்திற் பொருந்தி நிற்கமாட்டாமலும், திசைதொறுஉம் நோக்கினர் - நான்கு திக்குக்களையும் மருண்டு பார்த்தவண்ணமு மிருப்பாராய், சலிப்பார் - நடுநடுங்குபவரானுர்கள்; அரசன் - (அதுகண்ட) இராக்கத வரசனுன இராவணன், அவர் அலக்கண்ஏ உரைசெய - அவர்கள்படுகின்ற வருத்தமே (தனக்கு நேர்ந்த தோல்வியைத்) தெரிவிக்க, அறிந்தான் - உணர்ந்தான்; (எ - று.)—மற்று - அசை.

செய்தியை யுணர்த்தச் சென்ற நந்தவனத்து நாயகர் விரைந்து இராவணனைச் சேர்ந்து, நிகழ்ந்த செய்தியைச் சொல்ல நாவெழாமல் கைச்சைகையினுற் செய்தியை யுணர்த்தி, நிற்கமாட்டாமல் நாற்புறமும் மருண்டு பார்த்த வண்ணம் நடுங்கினவராக, அவர்கள் படுகின்ற அவஸ்தையினுலேயே தான் ஏவிய கிங்கரவீரரால்

தனக்குத் தோல்வியே நேர்ந்ததென்பதை இராவணன் உணர்ந்தானென்பதாம். விம்மினர் - முற்றெச்சம். பி - ம்:—[1]விம்மலுற்று. [2]பட்டது. [3]சலிப்பால். [4]உரைத்திட. (810)

57.— இராவணன் கிங்கரவீரர் நீங்கின வகையை வினவுதல்.

இறந்து நீங்கின ரோவின்றெ [1]னாணையை யிகழ்ந்து
துறந்து நீங்கின ரோ[2]வன்றி வெஞ்[3]சமர் தொலைந்தார்
மறந்து நீங்கின ரோ[4]வென்கொல் வந்ததென் றுரைத்தான்
நிறஞ்செ ருக்குற வாய்தொறு நெருப்புமிழ் கின்றான்.

(இ - ள்.) நிறம் செருக்கு உற - (தன்னுடைய) கருநிறம் விளக்கமடையும்படி, வாய் தொறுஉம் நெருப்பு உமிழ்கின்றான் - பத்துவாய்களினாலும் (சினத்தினால் செந்நிறமான) நெருப்பைக் கக்குகின்றவனான இராவணன்,—(செய்தி சொல்லவந்த நந்தவனத்துக் காவலரைநோக்கி), '(யான் ஏவிய கிங்கரரென்னும் வீரர்), இறந்து நீங்கினர்ஓ - (போரிலே தம்முயிரைப் பலிகொடுத்து) ஒழிந்தார்களோ? (அன்றி), இன்று என் ஆணையை இகழ்ந்து துறந்து நீங்கினர்ஓ - இப்போது நான் இட்ட கட்டளையை '(ஒரு குரங்குடனோ போர்செய்வது?' என்ற எண்ணத்தினால்) அலட்சியஞ்செய்து (போர் செய்தலைத்) தவிர்ந்து நீங்கிப்போனார்களோ? அன்றி - அல்லாமல், வெம் சமர் தொலைந்தார் மறந்து நீங்கினர்ஓ - கொடிய போரில் (எதிர்த்துப் பொரமாட்டாமல்) தோற்றவர்களாய்(த் தமது மனைவிமக்கள் முதலியோரையும்) மறந்து எங்கேனும் போய்விட்டார்களோ? வந்தது என்கொல்- நேர்ந்தது யாது?' என்று—, உரைத்தான் - (அந்த நந்தவனத்து நாயகரை) வினவினான்; (எ - று.)

'காவலாளரான நீங்கள் வந்துள்ள நிலையைக் காண்கையில் எம்மாலனுப்பப்பெற்ற வீரர்கள் அங்கு இல்லாமையால் அங்கு வந்துள்ள வானரம் சோலையைத் தொமிசஞ் செய்வதாகத் தோன்றுகின்றது. அந்தக்கிங்கரவீரர் நீங்கியது - சண்டையில் மாண்டுபோதல் முதலிய மூன்றுவகையில் எந்த வகையால் நிகழ்ந்தது?' என்று இராவணன் வந்தவர்களை வினவினனென்க. இராவணனுடைய கருநிறத்தோடு வாயினின்று உமிழ்கின்ற நெருப்பின் செந்நிறம் கலக்கையில் அவனது அந்தக் கருநிறம் சிறப்புறத் தோன்றுமென்க. பி - ம்—[1]ஆணையினிகழ்ந்தார். [2]வென்றிவ். [3]சமர். [4]என்னை. (811)

வேறு.

58.—வந்தவர்கள் கூறிய விடை.

சலந்தலைக் [1]கொண்டன ராய[2] தன்மையார்
[3]அலந்திலர் செருக்களத் தஞ்சி னாரலர்
[4]புலந்[5]தெரி பொய்க்கரி புகலும் புன்கணார்
குலங்களி [6]னவிந்தனர் குரங்கி னாலென்றார்.

(இ - ள்.) (அதற்கு, வந்த அவர்கள்),—'சலம் தலை கொண்டனர் - கோபம் தலைக்கேறப்பெற்றவராகிய, ஆய தன்மையார் - அந்தக் கிங்கரர்கள், அலந்திலர் - (ஒரு சிறுகுரங்கோடுபொருவதோ?' என்று) வருந்தியோடிப்போனாருமல்லர்; செரு களத்து அஞ்சினர் அலர் - போர்க்களத்தில் (எதிர்த்துப்பொரமுடியாது) பயந்து முதுகுகொடுத்து ஓடிப்போனாருமல்லர்; புலம் தெரி பொய் கரி புகலும் புன்கணார் குலங்களின் - (தம்) அறிவுக்கு(ப் பொய் யென்று) தெரிந்து பொய்ச்சாட்சியைச் சொன்ன இழிதுணமுடையோரின் வமிசங்கள் அழிதல்போல, குரங்கினால்-(எதிர்த்துநின்ற) ஒரு குரங்கினாலேயே, அவிந்தனர்-(யாவரும்) அழிந்தொழிந்தார்கள்,' என்றார்-என்றுமறுமொழி கூறினார்கள்; (எ - று.)

இராவணன் விகற்பித்து வினவிய மூன்று வினாக்களுள் இரண்டைமறுத்து, பொருது இறந்தே நீங்கினரென்று அவர்கள் மறுமொழி கூறினரென்க. காவியத்தின் நோக்கம் படிப்போர்க்கு நல்லொழுக்கதைப் புகட்டுவதே யாதலால், இங்கே மனமாரப் பொய்க்கரிகூறுவோர் வமிசநாசமாவரென்று உபமானமுகமாகத் தெரிவித்து, அவ்வழியாற் பொய்க்கரி கூறுதலின் கொடுமையைக் கவிவிளக்கினார். கரிபொய்த்தாரைச் சார்ந்திருந்தார் கேடுறுதலை "கரிபொய்த்தான் கீழிருந்த மரம்போலக் கவின் வாடி" என்ற கலித்தொகையிலும் காண்க. பி - ம்:—[1]கொண்டவவ்வரக்கர். [2]தன்மையால். [3]அலந்தனர். [4]புலன். [5]தரு. [6]வீழ்ந்தனர். (812)

59.—இராவணன் செய்தியுணர்த்தியவர்மீது சினத்தல்.

ஏவலி னெய்தின ரிருந்த வெண்டிசைத்
தேவரை நோக்கினா னாணுஞ் சிந்தையான்
யாவதென் றறிந்திலிர் போலு மாலென்றான்
மூவகை யுலகையும் விழுங்க மூள்கின்றான்.

(இ - ள்.) மூவகை உலகைஉம் விழுங்க மூள்கின்றான்-(மேல் கீழ்நடு என்ற) மூன்றுவகைப்பட்டஉலகங்களையும் விழுங்குவதற்குத்தொடங்குபவன்போன்ற [மிக்க சினங்கொண்ட] இராவணன்,—ஏவலின் எய்தினர்- (தன்) கட்டளையினால் வந்தவர்களாய், இருந்த - அருகே நின்றுகொண்டிருந்த, எண்திசை தேவரை - அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களை, நோக்கினான் - பார்த்து, நாணும் சிந்தையான் - (தனக்குப் பகைவரான திக்குப்பாலகரெதிரில் அரக்கர் தோற்றதைச் சொன்னதற்காக) மிகவும் வெட்கங்கொண்ட மனமுடையவனாய்,—(செய்தி சொன்னவர்களை நோக்கி, அவர்கள் வார்த்தையைப் பொய்யென்று கருதினான் போன்று), 'யாவது என்று அறிந்திலிர் போலும் - (நடந்தது) இன்னதென்று அறியவில்லைபோல் தோன்றுகின்றது,' என்றான்-என்று அதட்டிக் கூறினான்; (எ - று.)—ஆல் - அசை.

தனது ஏவலைக் கேட்டற்காக அப்போது அங்குவந்திருந்த திக்குப்பாலகரின் முன்னிலையிலே தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைக் கேட்டதனால் இராவணன் வெட்கம் மிகப்பெற்று அதனை

மறைக்கும் பொருட்டுச் செய்தி சொன்னவர்களை நோக்கி 'உங்கட்கு நடந்தது இன்னதென்று தெரியாததுபோல் தோன்றுகின்றது; அப்படியிருக்க, ஏன் தாறுமாறாகப் பிதற்றுகின்றீர்கள்?' என்று அதட்டிக்கூறினனென்க. முதலடி-முற்றுமோனை. (813)

60.—இராவணன் மீண்டும் அதுகுறித்து வினவுதல்.

மீட்டவ ருரைத்திலர் பயத்தின் விம்மூவார்
தோட்டல ரினமலர்த் தொங்கன் மோலியான்
[1]வீட்டிய தரக்கரை யென்னும் [2]வெவ்வுரை
கேட்டதோ கண்டதோ கிளத்து வீரென்றான்.

(இ - ள்.) மீட்டு - மறுபடியும், அவர் - அந்தச்சோலையின் காவற்காரர், உரைத்திலர் - (மறுமொழி) கூறாதவர்களாய், பயத்தின் விம்மூவார் - அச்சத்தினால் நடுங்குவாரானார்கள்; தோடு அலர் இனம் மலர் தொங்கல் மோலியான் - இதழ்களோடு விரிகின்ற பலவகை மலர்கொண்டு தொடுத்த மாலையையணிந்த சிரசையுடைய இராவணன்,—(செய்தி சொன்ன அவர்களை நோக்கி), அரக்கரை வீட்டியது என்னும் வெம் உரை - '(குரங்கொன்று பொரவந்த) அரக்கரை யெல்லாம் கொன்றுவிட்டது' என்ற இந்தக் கொடுமையான வார்த்தை, கேட்டதுஓ - (அயலார் சொல்ல நீங்கள்) கேட்டுச் சொன்னதோ? (அன்றி), கண்டதுஓ - (நீங்கள் நேரிற்) பார்த்துச் சொன்னதோ? கிளத்துவீர் - சொல்லுங்கள், என்றான் - என்று (மீண்டும்) வினவினான்; (எ - று.)

முதலில் நாணத்தினால் செய்தி கூறியவர்மீது சினந்து அதட்டினனாயினும், இராவணன் உண்மையை யறியவேண்டுவது அவசியமென்ற கருத்தால் மீண்டும் நந்தவனத்துக் காவலாளரை வினவலானானென்க. பி - ம்:—[1]வீட்டினது. [2]மெய்யுரை. (814)

61.—அவர்கள் கூறிய விடை.

கண்டன மொருபுடை நின்று கண்களால்
தெண்டிரைக் கடலென வளைந்த சேனையை
மண்டலந் [1]திரிந்ததொர் மரத்தி னாலுயிர்
உண்டதக் [2]குரங்கின மொழிவ தன்றென்றார்.

(இ - ள்.) (அவர்கள் இராவணனை நோக்கி),—'ஒரு புடை நின்று - ஒருபக்கத்திலே (ஒதுக்கமாக) இருந்து, கண்களால் கண்டனம் - (நிகழ்ந்தது முழுவதையும் எங்கள்) கண்களால் நேராகப் பார்த்தோம்; அ குரங்கு - (அசோகவனத்தை யழித்த) அந்தக் குரங்கானது, தெள் திரை கடல்என வளைந்த சேனையை - தெளிவான அலைகளையுடைய கடல்போல(த் தன்னை)ச் சூழ்ந்துகொண்ட ராக்ஷஸ சேனையை, மண்டலம் திரிந்தது - எப்புறத்தும் வளைந்து சுழன்று சுழன்று சஞ்சரித்ததாகி, ஓர் மரத்தினால் - (தன்கையிற் கொண்ட) ஒரு மரத்தினாலே (தாக்கி), உயிர் உண்டது - (அரக்கர்களின்) உயிரைவாங்கிவிட்டது: இனம் ஒழிவது அன்று- இன்னும்

(அது அவ்விடத்தைவிட்டு) நீங்கிப்போகவில்லை,' என்றார்-என்று கூறினார்கள்; (எ - று.)—இனம்-இன்னம்.—பி - ம்:—[1]திரிந்தொரு மரத்தினாலடித்து. [2]குரங்கினி. (815)

இங்கரர்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

---

9 - ஆவது சம்புமாலிவதைப் படலம்.

இராவணன் கட்டளையால் அனுமானைப் பற்றிக்கொணருமாறு பொருதற்குச் சென்ற சம்புமாலி யென்பவனது வதையைக் கூறும் பகுதியென்று பொருள்.

சிலபிரதிகளில் இந்தப்படலத்தின் முதலில் ஒரு பாடல் **காணப்படுகின்றது: அது வருமாறு:** "என்றலுமரக்கர்வேந்தனெரிகதிர்வாளைநோக்கிக், கன்றியபவளச்செவ்வா யெயிறுபுக் கழுந்தக்கவ்வி,ஒன்றுரைபாடற் கில்லானுடலமும் விழியுஞ்சேப ப, நின்றவாளரக்கர் தம்மை நெடிதுற நோக்குங்காலை."

வேறு.

1.—சம்புமாலியென்பவனை நோக்கி அநுமனைப் பற்றிக் கொணருமாறு இராவணன் கட்டளையிடுதல்.

கூம்பின [1]கைய னின்ற [2]குன்றெனக் குவவுத் திண்டோள்
பாம்பிவர் தறுகட் சம்பு மாலி[3]யென் பவனைப் பாரா
வாம்பரித் தானை யோடு [4]வளைத்ததன் [5]மறனை மாற்றித்
தாம்பினிற் பற்றித் தந்தென் மனச்சினந் தணித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்),—கூம்பின கையன் நின்ற - (என்ன கட்டளையிடப் போகின்றானோ? என்று) கூப்பிய கையையுடையவனாய்(த்.தனக்கு எதிரில்) நின்றுகொண்டிருந்த, குன்று என குவவு திண் தோள் பாம்பு இவர் தறுகண் சம்புமாலி என்பவனை - மலை போலத் திரண்ட வலிய தோள்களையும் பாம்பின் தன்மையைக் கொண்ட [சீறுந்தன்மையைக்கொண்ட] அஞ்சாமைக்குணத்தையுமுடைய சம்புமாலி யென்னும் அரக்கனை, பாரா - பார்த்து,—'(நீ), வாம்பரி தானையோடு - தாவிச்செல்லுகின்ற குதிரையைக் கொண்டுள்ள சேனையுடனே (போய்), வளைத்து - (அந்தக் குரங்கைச்) சூழ்ந்துகொண்டு, அதன் மறனை மாற்றி - அந்தக் குரங்கின் வலியை யடக்கி, தாம்பினில் பற்றி - கயிற்றினாலேகட்டி, தந்து - (என்னிடம்) கொண்டு வந்துவிட்டு, என் மனம் சினம் தணித்தி - என் மனத்திலுள்ள கோபத்தைத் தணியச்செய்வாய்,' என்றான்—; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]கையின். [2]குன்றிவர். [3]என்பானைநோக்கி. [4]வளைத்தவன். [5]வலியை. (816)

2.—இராவணன் தன்னை யேவினதற்காக மிகமகிழ்ந்து சம்புமாலி புறப்படுதல்.

ஆயவன் வணங்கி [1]யைய வளப்பரு மரக்கர் [2]முன்னர்
நீயிது முடித்தி யென்று [3]நேர்ந்தனை நினைவி னெண்ணி
[4]ஏயினை யென்னப் பெற்றா லென்னின்யா ருயர்ந்தா ரென்னாப்
போயின னிலங்கை வேந்தன் போர்ச்சினம் போவதொப்பான்.

(இ - ள்.) ஆயவன் - அந்தச் சம்புமாலி,—வணங்கி—,(இராவணனை நோக்கி), 'ஐய - தலைவனே! அளப்பு அரும் அரக்கர் முன்னர் - அளவிடமுடியாத [மிகப்பல] இராட்சசர்களிருக்கையில் அவர்களெதிரே, நினைவின் எண்ணி நேர்ந்தனை - மனத்தில் ஆலோசித்துச் சம்மதித்தவனாய், (அவர்களையெல்லாம் ஏவாமல் என்னை நோக்கி), நீ இது முடித்தி என்று - 'நீ இதனைச்செய்து முடிப்பாய்' என்று, ஏயினை - கட்டளையிட்டாய், என்ன பெற்றால் - என்று கூறும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேனானால், என்னில் யார் உயர்ந்தார் - என்னைக் காட்டிலுஞ் சிறப்புப்பெற்றவர் யாவர்?' என்னா - என்றுகூறி, இலங்கை வேந்தன் போர் சினம்போவது ஒப்பான்-இலங்காராசனான இராவணனது போர்செய்தற்கு உரிய சினம் ஒருருவெடுத்துப் போவதுபோன்றவனாய், போயினன் - போனான்; (எ - று.)

இராவணன் தன்னைத் தனியே சிறப்புறக் கட்டளையிட்டதைச் சம்புமாலி தான் பெற்ற பெரும்பேறாகக் கருதினனென்க. [1]வீர மளக்கரு மளக்கர் முன்னர் என்ற பாடத்துக்கு-வீரத்தையுடைய அளத்தற்கு அரிய சமுத்திரம்போன்ற அரக்கரெதிரில் என்று பொருள். பி - ம்:—[2]முன்னே. [3]நேர்ந்தெனை. [4]ஏவினை. (817)

3.—சம்புமாலி பலவகைச் சேனையோடும் புறப்படுதல்.

தன்னுடைத் தானை யோடுந் [1]தயமுகன் றருகென் றேய
மன்னுடைச் சேனை யோடுந் [2]தாதைவந் தீந்த வாளின்
மின்னுடைப் பரவை யோடும் வேறுளோர் சிறப்பின் விட்ட
பின்னுடை [3]யனிகத்தோடும் பெயர்ந்தனன் பெரும்போர் பெற்றான்.

(இ - ள்.) பெரும் போர் பெற்றான் - பெரும்போர் செய்யும் பாக்கியத்தை (இராவணனது கட்டளையால்) பெற்ற சம்புமாலி,—தன்னுடை தானையோடுஉம் - தனக்குஉரியதான சேனையுடனும், தயமுகன் தருக என்று ஏய-இராவணன் '(இவனுடன்) அனுப்புக' என்று (தன் ஏவலாளர்க்குக்) கட்டளையிட (அவர்கள்) அனுப்பிய, மன் உடை சேனையோடுஉம் - பெருமைபெற்ற சேனையுடனும், தாதை வந்து ஈந்த - (தனது) தகப்பன் கொடுத்த, வாளின் மின் உடை - வாளாயுதத்தினால் விளக்கம் பெற்ற, பரவையோடுஉம் - சேனாசமுத்திரத்தோடும், வேறுஉளோர் சிறப்பின் விட்ட-மற்றுமுள்ளவர்களான நண்பர்கள் மிகுதியாக அனுப்பிய, பின்னுடை அனிகத்தோடுஉம் - பின்னுமுள்ள சேனையோடும், பெயர்ந்தனன் - போனான்; (எ - று.)

சம்புமாலி போர்க்குப் போனதைக் கீழ்க்கவியிற் சுருங்கக் கூறிய கவி, இச் செய்யுளில் விவரித்துக் கூறுகின்றனரென்க. இவ்வாறு வேறுபாடு இருத்தலால்தான், கூறியதுகூற லென்னுங் குற்றத்திற்கு இடமில்லையாயிற்று. தானைவநதீந்த பரவை, மின்னுடைப் பரவையென இயையும். வந்து-சொல்விழுக்காட்டால் வந்தது. சம்புமாலி யென்பவன் பிரகத்தனது புத்திரன். பி - ம்:—[1]தந்திரக்கிழவர் சூழ்ந்த. [2]அரசுவந்தீய்ந்தவாளின். [3]சேனை சூழச் சென்றனன். (818)

4.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-அந்தச் சம்புமாலியோடு நால்வகைச் சேனையுஞ் சென்றதைத் தெரிவிக்கும்.

உருமொத்த முழக்கிற் செங்கண் வெள்ளெயிற் றோடை நெற்றிப்
பருமித்த [1]கிரியிற் றோன்றும் வேழமும் பதுமத் தண்ணல்
நிருமித்த வெழிலி [2]முற்றிற் றென்னலா [3]நிலைய நேமிச்
சொரிமுத்த [4]மாலை சூழுந் [5]துகிற்கொடித் தடந்தேர் சுற்ற.

இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) உரும் ஒத்த முழக்கின்-இடிபோன்ற பிளிறலையும், செங்கண்-(கோபக்குறி தோன்றச்)சிவந்துள்ள கண்களையும், வெள் எயிறு - வெண்மையான தந்தங்களையும், ஓடை நெற்றி-பட்டமணிந்த நெற்றியையுமுடைய, கிரியில்தோன்றும் - மலைபோலத் தோன்றுகின்ற, பருமித்த - (போர்க்கு உரிய) அலங்காரத்தைக் கொண்ட, வேழம்உம் - யானைகளும்,—பதுமத்து அண்ணல் நிருமித்த-தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமதேவன் படைத்த, எழிலி-மேகங்கள், முற்றிற்று-ஒருங்கே முடிவாக வந்துள்ளன, என்னல் ஆம் நிலைய-என்று சொல்லத்தக்க நிலைமையையுடைய, நேமி-சக்கரங்களையும், சொரி முத்தம் மாலை சூழும் துகில் கொடி - (ஒளியைச்)சொரிகின்ற முத்துமாலைகள் சூழப்பெற்ற துகிற்கொடியையுமுடையனவான, தடதேர் - பெரியதேர்களும், சுற்ற - சூழ்ந்துவரவும்,—(எ - று.)—'குழுவ' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

முழக்கின் செங்கண் வெள்ளெயிறு ஓடைநெற்றி வேழம் எனவும், பருமித்த வேழம் எனவும், கிரியிற்றோன்றும் வேழம் எனவும் இயையும். எழிலி - சாதியொருமை: ஏழுமேகங்களும் ஒருங்கே திரண்டாற்போன்ற தோற்றமுடையன, அந்த வந்த தேர்களென்க. அன்றி, வேழம் எழிலி முற்றிற் றென்னலாம் நிலையினவாக என்று உரைப்பினுமாம். இனி மூன்றாமடிக்கு- மேகமண்டலம் வரையில் உயர்ந்துள்ளதென்று சொல்லத்தக்க தன்மையைக்கொண்ட சக்கரத்தையுடைய தடந்தேர் என இயையும். நேமி சொரி என்ற இயல்பான பாடத்துக்கு-கடல் வெளிப்படுத்தின முத்தம் என்க. பி - ம்:—[1]கதியிற்றோன்றும். [2]முற்ற வெண்ணிலா. [3]வெண்கோட்டுச்சிச். [4]மாலை சூழ்ந்த. [5]சிறுகொடித் தடந்தேர். (819)

5. காற்றினை மருங்கிற் கட்டிக் கால்வகுத் துயிருங் கூட்டிக்
கூற்றினை யேற்றி யன்ன குலப்பரி குழுவக் குன்றின்
தூற்றினி னெழுப்பி யாண்டுத் தொகுத்தன [1]சுழல்பைங்கண்ண
வேற்றினப் புலியே றென்ன [2]வியந்தெழும் பதாதி யீட்டம்.

(இ - ள்.) காற்றினை - காற்றை, மருங்கில் கட்டி கால் வகுத்து - நான்குபக்கத்திலுங் கட்டி (நான்கு) கால்களையுமுண்டாக்கி, உயிர் உம் கூட்டி - உயிரையுஞ் சேர்த்து, கூற்றினை ஏற்றி அன்ன - யமனை மேலே யேற்றப் பெற்றாற்போன்றுள்ள [வீரரைத் தம்மீது கொண்ட], குலம்பரி - நல்ல சாதிக்குதிரைகள், குழுவ - கூட்டமாகத் தொடரவும்,—வியந்து எழும் பதாதி ஈட்டம் - மனமகிழ்ச்சிகொண்டு (போர்க்குப்) புறப்படுகின்ற காலாட்களின் கூட்டம், குன்றின் தூற்றினின் எழுப்பி - மலைப்புதர்களிலிருந்து எழுப்பி, ஆண்டு - அந்தப் போர்க்களத்திலே, தொகுத்தன - ஒன்று சேர்த்தனவும், சுழல் பைங் கண்ண - சுழல்கின்ற பசுமையான கண்களையுடையனவுமான, வேறு இனம் புலி ஏறு என்ன - வெவ்வேறு வகையான ஆண்புலிகள்போலத் தோன்றவும்,—(எ - று.) —'வயங்க' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

குதிரைகள் வேகமாகச் செல்வன வென்பதை விளக்க, 'காற்றினை மருங்கிற் கட்டிக் கால்வகுத் துயிருங்கூட்டி யன்ன குலப்பரி' என்றார்; வீரர்கள் அந்தப்பரிகளின் மேலேயுள்ளாரென்பதை விளக்க, 'கூற்றினை யேற்றியன்ன' என்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. கொடுமைவலிமைகள் நிறைந்தன என்பதை விளக்க, பதாதியீட்டத்துக்கு, தூற்றினின் எழுப்பித்தொகுத்த புலிக்கூட்டத்தை ஒப்புக்கூறினார். 'புலியேறென்ன' என்பதை வியந்து எழும் என்பதனோடு சேர்த்து - புலியேறு போலப் போரில் உற்சாகத்துடனே யெழுகின்ற பதாதியீட்டம், குழுவ எனக் கூட்டி முடித்தலுமாம். அன்றி, புலி யேறென்னப் பதாதியீட்டம் வியந்தெழும் என முற்றாக்கி யுரைப்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]சுழலுங் கண்ண. [2]வியந்தது, இயைந்தது. (820)

6.—பலவகை ஆயுதங்கள் நிறைதல்.

தோமர முலக்கை கூர்வாள் சுடர்மழுக் குலிசந் தோட்டி
தாமரந் தின்ற கூர்வே [1]றழலொளி வட்டஞ் சாபம
[2]காமர்தண் டெழுக்கள் காந்துங் கப்பணங் கால பாசம்
மாமரம [3]வலயம் வெங்கோன் முதலிய வயங்க மாதோ.

(இ - ள்.) தோமரம்—, உலக்கை—, கூர்வாள்—, சுடர் மழு - ஒளிவீசுகின்ற எரியிரும்புப்படை, குலிசம் - வச்சிராயுதம், தோட்டி - அங்குசம், அரம் தின்ற கூர் வேல் - அரத்தினால் அராவப்பட்ட கூரிய வேலாயுதம், தழல் ஒளி வட்டம் - நெருப்பின் சுவாலையையுடைய சக்கரம், சாபம் - வில், காமர் தண்டு - அழகிய தண்டாயுதம், எழுக்கள் - இருப்புத்தண்டுகள், காந்தும் கப்பணம் - ஒளிவிடுகின்ற இரும்பு நெருஞ்சிமுட்படைகள், காலபாசம் - யமனுக்கு உரிய

கயிற்றின் வடிவான ஆயுதங்கள், மா மரம் - பெரிய மரங்கள், வலயம் - வளையங்கள், வெம் கோல் - கொடிய அம்புகள், முதலிய - முதலிய பல ஆயுதங்கள், வயங்க - விளங்கவும்,—(எ - று.)— 'திசைதொறுஞ் செறிவசெல்ல' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். தாம் - அசை. மாது, ஓ - ஈற்றசை. பி - ம்:—[1]சக்கரமெழுக்கள். [2]காமரந் தண்டுபிண்டி. [3]வலையம். (821)

7.—பல்வகைப் பதாகைகள் செறிதல்.

எத்திய வயில்வேல் குந்த மெழுக்கழு [1]முதல வேந்திக்
குத்திய திளைப்ப மீதிற் குழுவின [2]மழைமாக் கொண்மூப்
[3]பொத்துகு பொருவி னன்னீர் சொரிவன போவ போலச்
சித்திரப் பதாகை யீட்டந் திசைதொறுஞ் செறிவ செல்ல.

(இ - ள்.) எத்திய - கொண்டாடுதற்கு உரிய, அயில் வேல் - கூரிய வேலாயுதங்களும், குந்தம்- எறியீட்டிகளும், எழு-இருப்புத் தடிகளும், கழு - கழுக்களும், முதல - முதலிய ஆயுதங்களை, ஏந்தி- தரித்து,—(சேனைகள்), குத்திய - (அவ்வாயுதங்களாற்) குத்தியன வாகி, திளைப்ப-நெருங்கிச் செல்ல,—(அப்போது), மீதில் குழுவின மழை மா கொண்மூ - வானத்தின்மீது கூட்டமாகக் கூடியுள்ள (சேனைகளின் ஆயுதங்களாற் குத்தப்பட்ட) மழைபெய்யுந் தருணத்திலுள்ள கரியமேகம், பொத்து உகு பொரு இல் நல் நீர் சொரிவன போவ போல- (ஆயுதங்கள்) பொத்தின (வாயினின்று) வெளியில்வருகிற ஒப்பற்ற நல்லநீரைச் சொரிவனவாய்ச் செல்வன போல, சித்திரம் பதாகை ஈட்டம் - விசித்திரமான கொடிகளின் கூட்டம், திசைதொறும் செறிவ செல்ல - எல்லாத் திக்குகளிலும் நெருங்கப்பெற்றனவாய்ச் செல்லவும்,—(எ - று.)—'பல்லியம் துவைப்ப' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

சேனைகளில் நெருங்கப் பதாகைகள் பிடிக்கப்பட்டுச் சென்ற தோற்றம் - சேனைகள் தாங்கிச் செல்லுகின்ற ஆயுதங்களாற் பொத்துண்ட மேகங்கள் நீர்த்தாரைகளைச் சொரிந்துகொண்டு செல்லுகின்ற தோற்றத்தைப் போலுமென்று வருணித்தார்; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி:** வானத்தில் தோன்றும் பலநிறப் பதாகைகட்கு வானவில்லைக்கொண்ட மேகமும், சேனைகள் தாங்கிச் செல்லும் அப்பதாகைகள் கட்டப்பட்டுள்ள மூங்கில் களுக்குப் பொத்துண்ட வாயினின்று சொரியும் நீர்த்தாரைகளும் உவமையாம். வரிசை வரிசையாகச் சேனையின் பதாகைகள் சென்று கொண்டே யிருப்பதனால், அவற்றிற்கு நீர்த்தாரைகளைச் சொரி கின்றனவாய்ச் செல்வனவான மேகங்கள் உவமையாயின. சேனை செல்லுமிடத்தில் பெருந்தாரையாக நீர் விழுவதற்குக் காரணம் கூறவேண்டி 'அயில்வேல் குந்தமெழுக்கழுமுதல வேந்திக் குத்திய' என்றார். எத்திய - ஏத்திய: விகாரம்; இனி, எத்திய - பகைவரை ஏமாற்றிக்கொல்லவல்ல என்றுமாம். பி - ம்:—[1]முதலினைய, முதலனைய. [2]மதமாக்கொண்டல், மழைமாக்கொண்டல். [3]பொத்துகள்.

8.—அச்சேனையில் பலவகை ஒலிகள் மிகுதல்.

பல்லியந் துவைப்ப நன்மாப் பணிலங்கண் முரலப் பொற்றேர்ச்
சில்லிக ளிடிப்ப வாசி சிரித்திடச் செறிபொற் றாரும்
[1]வில்லு நின் றிசைப்ப யானை முழக்கம்விட் டார்ப்ப விண்டோய்
ஒல்லொலி வானிற் றேவ ருரைதெரி [2]வொழிக்க மன்னோ.

(இ - ள்.) பல் இயம் துவைப்ப- பலவகை வாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், நல் மா பணிலங்கள் முரல - அழகிய பெரிய சங்குகள் சத்திக்கவும், பொன் தேர் சில்லிகள் இடிப்ப - பொன்மயமான தேரின் சக்கரங்கள் (புரண்டு செல்வதனால்) ஒலியையுண்டாக்கவும், வாசி சிரித்திட - குதிரைகள் கனைக்கவும், செறி பொன் தார் உம் வில் உம் நின்று இசைப்ப-நெருங்கிய பொன்மயமான கிண்கிணிமாலைகளும் வில்லும் நிலையாக நின்று ஒலிக்கவும், யானை விட்டு முழக்கம் ஆர்ப்ப-யானைகள் வாய்விட்டுப் பிளிறுதலைச் செய்யவும், விண் தோய் ஒல் ஒலி- (இவ்வாறு தோன்றி) ஆகாயத்திற் சென்ற ஒல்லென்னும் ஒலிகள், வானில் தேவர் உரை தெரிவு ஒழிக்க - வானத்திலுள்ள தேவர்கள் (ஒருவரோடொருவர் பேசும்) பேச்சைத் தெரியவொட்டாமல் அடக்கி விடவும்,—(எ-று.)—மன், ஓ-ஈற்றசைகள். 'அன்னவன் சேனை செல்ல' என மேலிற்றொடரும்.

பூமியில் அரக்கர்சேனையில் தோன்றிய பல்வகை யொலிகள் வானத்திற்சென்று தேவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசுவதைத் தெரியவொட்டாமற் செய்தன எனத் **தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி** வகையால் ஒலியின் மிகுதியைத் தெரிவித்தார். **பி - ம்:—[1]வில்லி** னின்றார்ப்பு மானைமுழக்கும், **வில்லினின்றிசைப்பவான முழக்கும். [2]**ஒழிக்கும். **(823)**

9.—தூளியினெழுச்சி.

மின்னகு கிரிகள் யாவு மேருவின் விளங்கித் தோன்றத்
தொன்னகர் பிறவு மெல்லாம் பொலிந்தன துறக்க மென்ன
அன்னவன் சேனை செல்ல வார்கலி யிலங்கை யாய
பொன்னகர் [1]தகர்ந்து பொங்கி யார்த்தெழு தூளி [2]போர்ப்ப.

(இ - ள்.) அன்னவன் - அந்தச் சம்புமாலியினது, சேனை—, செல்ல - செல்லுதலினால்,—ஆர்கலி இலங்கை ஆய பொன் நகர் - கடலினாற் சூழப்பட்ட இலங்கையென்கிற பொன்நகரமானது, தகர்ந்து - உடைபட்டு, பொங்கி ஆர்த்து எழு - மிகவும் நிறைந்து கிளம்புகின்ற, தூளி - புழுதி, போர்ப்ப- (தம்மீது) படிதலால்,— மின் நகு கிரிகள்யாஉம் - ஒளி விளங்குகின்ற சாதாரண மலைகளெல்லாம், மேருவின் விளங்கி தோன்ற - பொன்மயமான மேருமலைபோலப் பேரொளிகொண்டு விளங்காநிற்க,—தொல்நகர் பிற எல்லாம்உம் - பழைய மற்றைப் பட்டணங்களெல்லாம், துறக்கம் என்ன - பொன்னுலகமான சுவர்க்கலோகம்போல, பொலிந்தன - விளங்கின; (எ - று.)

சம்புமாலியின் சேனைகள் பொன்மயமான இலங்காபட்டினத்திற் சென்றபோது, அவைகளின் தாள்களினால் மேலெழுந்த பொற் புழுதிகள் படிதலால் சாதாரண மலைகளும் மேருமலைபோல் விளங்க, அப்புழுதிபடியப்பெற்ற நகரங்கள் யாவும் சுவர்க்கலோகம் போலப் பொன்மயமாய் விளங்கின வென்க; **பிறிதின்குணம்பெறலணி. பி - ம்:—**[1]துறந்து. [2]போர்க்க. (824)

10.—சம்புமாலியின் நால்வகைச் சேனையின் அளவு.

ஆயிர மைந்தொ டைந்தா மாழியந் தடந்தே [1]ரத்தேர்க்கு
ஏயின விரட்டி யானை யானையி னிரட்டி பாய்மா
போயின பதாபதி சொன்ன புரவியி னிரட்டி போலாம்
தீயவன் றடந்தேர் சுற்றித் தெற்றெனச் சென்ற சேனை.

(இ-ள்.) தீயவன் தட தேர் சுற்றி தெற்றென சென்ற சேனை- கொடியவனான சம்புமாலியினது பெரியதேரைச் சூழ்ந்துகொண்டு விரைவாகச்சென்ற அரக்கச் சேனை(யின் அளவைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து),**—ஆழி அம் தட தேர் -** சக்கரங்களையுடைய அழகிய பெரிய தேர்கள், **ஐந்தொடு ஐந்து ஆயிரம் ஆம்-**பதினாயிரமாகும்; **ஏயின யானை -** (அங்குப்) பொருந்திய யானைகள், **அ தேர்க்கு இரட்டி-**அத்தேர்த்தொகையினும் இரட்டிப்புள்ளதாகும் [இருபதினாயிரமாகும்]; **பாய் மா-**குதிரைகள், **யானையின் இரட்டி-**யானைகளின் தொகையினும் இருமடங்கு ஆகும் [நாற்பதினாயிரமாகும்]; **போயின பதாதி-**சென்ற காலாட்சேனை, **சொன்ன-**(கீழ்க்) கூறப்பட்ட, **புரவியின் -** குதிரைகளின் தொகையைக்காட்டிலும், **இரட்டி -** இருமடங்காகும் [எண்பதினாயிரமாகும்]; (எ - று.)— போல், ஆம்- அசைகள். **மேன்மேலுயர்ச்சியணி. பி-ம்:—**[1]தேருக்கு.

11.—தேர்வீரரின் வருணனை.

வின்மறைக் கிழவர் நானா விஞ்சையர் வரத்தின் மிக்கார்
வன்மறக் கண்ண ராற்றல் [1]வரம்பிலா வயிரத் தோளார்
தொன் [2]மறக் குலத்தர் தூணி தூக்கிய புறத்தர் [3]மார்பின்
கன்மறைத் தொளிருஞ் செம்பொற் கவசத்தர் கடுந்தே ராட்கள்;

(இ - ள்.) **கடு தேர் ஆட்கள் -** (அச்சேனையிலுள்ள) கொடிய தேர் வீரர்கள்,**—வில் மறை கிழவர்-**தநுர்வேதத்தில் தெரிந்தவர்கள்; **நானா விஞ்சையர் -** பலவித மாயவித்தையில் வல்லவர்கள்; **வரத்தின் மிக்கார்-**மிக்க வரம் பெற்றவர்கள்; **வல் மறம் கண்ணர்-** கொடிய வீரத்தைத் தெரிவிக்கின்ற கண்களையுடையவர்கள்; **வரம்பு இலா ஆற்றல் வயிரம் தோளார்-**அளவில்லாத வலிமையையுடைய உறுதியான தோள்களையுடையவர்கள்; **தொல் மறம் குலத்தர் -** பழமையான வீரக்குடியிற் பிறந்தவர்கள்; **தூணி தூக்கிய புறத்தர் -** அம்பறாத்தூணி கட்டிய முதுகையுடையவர்கள்; **மார்பின் கல் மறைத்து ஒளிரும் செம்பொன் கவசத்தர்-** மார்பாகிய மலையை வெளிக்காட்டாமல் மறைத்துக்கொண்டு

விளங்குகின்ற செம்பொற்கவசத்தைப் பூண்டவர்கள்; (எ-று.)—
பி-ம்:—[1]வரம்பிலார். [2]மறைக். [3]மார்பாங். (826)

12.—யானைப்பாகரின் வருணனை.

பொருதிசை யானை யூரும் [1]புனிதனைப் பொருவும் பொற்பர்
[2]சுரிபடைத் தொழிலு [3]மற்றை யங்குசத் தொழிலுந் தொக்கார்
நிருதியிற் பிறந்த வீரர் [4]நெருப்பிடைப் பரப்புங் கண்ணர்
பரிதியிற் பொலியு மெய்யர் படுமதக் களிற்றின் பாகர்.

(இ-ள்.) மதம் படு களிற்றின் பாகர் - மதநீர்த்தோன்றுகின்ற ஆண்யானையின் பாகர்கள்,—பொரு திசை யானை ஊரும் புனிதனை பொருவும் பொற்பர் - போர்செய்யுந் தன்மையுள்ள (கிழக்குத்) திக்கின் யானையாகிய ஐராவதத்தை ஏறிச்செலுத்துகின்ற பரிசுத்தனான இந்திரனை யொத்த அழகுடையவர்கள்; சுரிபடை தொழில்உம் மற்றை அங்குசம் தொழில்உம் தொக்கார் - வாள்முதலிய ஆயுத வித்தையையும் மற்றை அங்குசத்தைக் கொண்டு யானையோட்டுந் தொழிலையும் ஒருங்கே யுணர்ந்தவர்: நிருதியின் பிறந்த வீரர் - நிருருதியென்னுந் தென்மேற்குத் திக்குப்பாலகியின் வமிசத்திற் பிறந்த வீரர்கள்; நெருப்பு இடை பரப்பும் கண்ணர்-நெருப்புப் பொறிகளை இடையிடையே பரப்புகின்ற கண்களையுடையவர்கள்; பரிதியின் பொலியும் மெய்யர்-சூரியனைப்போல விளங்கும் உடம்பையுடையவர்கள்; (எ-று.)—சுரிபடை-இருபெயரொட்டு: எதுகை நயத்தால் இயல்பாயிற்று. சுரி=சுரிகா; வாள். பி-ம்:—[1]புனிதரைப். [2]சொரி. [3]மற்றும். [4]நெருப்பெனநீட்டுங். (827)

13.—குதிரை வீரர்களின் வருணனை.

[1]ஏர்கெழு [2]திசையுஞ் சாரி பதினெட்டு மியல்பி னெண்ணிப்
போர்கெழு [3]படையுங் கற்ற வித்தகப் புலவர் போரில்
தேர்கெழு மறவர் யானைச் சேவகர் [4]சிரத்திற் செல்லுந்
தார்கெழு புரவி யென்னுந் தம்மனந் தாவப் [5]போனார்.

(இ-ள்.) ஏர் கெழு திசைஉம்-அழகு மிகுந்த (தாம் செல்ல வேண்டிய) இடத்தின் தன்மையையும், சாரி பதினெட்டுஉம்-பதினெட்டுச்சாரியையும், இயல்பின் எண்ணி-நன்றாக ஆராய்ந்து, போர் கெழு படைஉம் கற்ற-போர்க்குச் சிறந்த ஆயுத வித்தையையும் கற்றறிந்த, வித்தகம் புலவர்-விவேகத்திற் சிறந்த அறிஞரான குதிரைவீரர்,—கெழு தேர் மறவர்-சிறந்ததேர்வீரர்களும், யானைசேவகர்-யானை வீரர்களும், (ஆகிய இவர்களின்), சிரத்தில்-தலைகளிலே, செல்லும்-(தமது வேகத்தினால்) அடிவைத்துச் செல்லுகின்ற, தார்கெழு புரவி என்னும்-கிண்கிணி மாலையையணிந்த குதிரைகளென்கிற, தம் மனம்-தமதுமனங்கள், தாவ-பாய்ந்து செல்ல, போரில் போனார்-யுத்தகளத்திற் சென்றார்கள்; (எ-று.)

குதிரைச்சாரிகள் பதினெட்டையும் ஆயுதவித்தைகளையும் கற்றுத்தேர்ந்த குதிரைவீரர், தம் மனவிருப்பத்தின்படி தாவிச்

செல்லுங் குதிரைகளின்மீது அந்த யுத்தகளத்திற் சென்றன ரென்பதாம். 'குதிரை வீரர்போனர்' என்ற இந்தச் செய்யுளில் கூறியதற்கு ஏற்ப, கீழிரண்டு செய்யுட்களிலும் தேர்வீரர் யானை வீரர்களும் போரிற் போனரென்று கொள்க. தேர் யானை இவற் றைவிட விஞ்சிய வேகமுடையன குதிரைகளென்பதும், யானை தேர்களால் வழி மறைக்கப் பட்டிருப்பினும் அதனைப் பாராட்டாது அவற்றைத்தாண்டிச் செல்லுந் திறத்தன குதிரைகளென்பதும் மூன்றாமடியிற் பெறப்படும். "ஐந்து கதியும் பதினெட்டுச் சாரி யையும்" என்றார், புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும். பி - ம்:— [1]ஈரெழு. [2]குசையும். [3]புடையும். [4]திறத்தில். [5]போவார். (828)

14.—நால்வகைச் சேனையோடு சம்புமாலி போர்க்குச் செல்லுதல்.

[1]அந்நெடுந் தானை சுற்ற வமரரை யச்சஞ் சுற்றப் [பொங்கி
பொன்னெடுந் [2]தேரிற் போனன் [3]பொருப்பிடை நெருப்பிற்
தன்னெடுங் கண்கள் காந்தத் [4]தாழ்பெருங் கவச [5]மார்பின்
[6]மின்னிட வெயிலும் வீச வில்லிடு மெயிற்று வீரன்.

(இ - ள்.) வில் இடும் எயிறு வீரன்-ஒளி வீசுகின்ற கோரப்பற் களையுடைய வீரனான சம்புமாலி,—அ நெடு தானை சுற்ற-அவ் வாறான பெரிய நால்வகைச் சேனைகளும் (தன்னைச்) சூழ்ந்து வரவும், அமரரை அச்சம் சுற்ற - தேவர்களைப் பயம் சுற்றிக் கொள்ளவும்,—தன் நெடு கண்கள் காந்த - தனது நீண்டகண்கள் (கோபத்தால்) சுவலிக்கவும், மார்பின் தாழ்பெருங் கவசம் மின் இட வெயில்உம் வீச - மார்பில் தங்கிய பெரியகவசம் பிரகாசித்து மின்னலும் வெயிலும் போன்ற ஒளியை வீசவும், பொருப்பிடை நெருப்பின் - மலையினிடையிலேயுள்ள நெருப்புப்போல, பொங்கி - சினங்கொண்டு, பொன் நெடு தேரில் போனன் - பொன்மயமான பெரிய தேரிலேறிச் சென்றான்; (எ - று.)

சம்புமாலி போகும் மிடுக்கைக் கண்டு, 'ஒருகால் அநுமா னுக்குத் தோல்வி நேருமோ?' என்று தேவர்கள் அஞ்சுவராயின ரென்க. தேரின் நடுவிலே மிக்க சினங்கொண்டு தங்கியிருந்த சம்பு மாலிக்கு, பொருப்பினிடையிலுள்ள நெருப்பு உவமையாம். அந் நெடுந்தானை சுற்ற அமரரை யச்சம் சுற்ற என்ற இடத்து உட னவிற்சியணி காண்க. பி - ம்:—[1]அன்னெடுந். [2]தேரினேறிப், தேர்க ளூன்றிப். [3]பொருப்படை. [4]தாழ்தரு. [5]ஆர்ப்ப. [6]மின்னிடை. (829)

15.—அநுமான் அரக்கர்வரவை யெதிர்நோக்கிக்கொண்டு அவ்வனத்தின் வெளிவாயிலில் நிற்றல்.

நந்தன [1]வனத்து ணின்ற நாயகன் றூதன் றானும்
வந்தில ரரக்க ரென்னு மனத்தினன் வழியை நோக்கிச்
சந்திரன் முதல வான மீனெலாந் [2]தழுவ நின்ற
இந்திர தனுவிற் றோன்றுந் தோரண [3]மிவர்ந்து நின்றான்.

(இ-ள்.) (அந்தவேளையிலே), நந்தனவனத்துள்நின்ற நாயகன் தூதன் தான்உம் - அசோகவனமென்னுஞ் சிங்காரத் தோட்டத்துள்ளிருந்த இராமதூதனாகிய அநுமானும்,—அரக்கர் வந்திலர் என்னும் மனத்தினன் - (நம்மோடு போர் செய்யுமாறு இன்னும்) இராக்கதவீரர் வரவில்லையேயென்ற கருத்தை யுடையவனாய், வழியை நோக்கி - (அவர்கள் வருவதற்குஉரிய) வழியை எதிர்நோக்கிக்கொண்டு, சந்திரன் முதல - சந்திரன் முதலாகிய கிரகங்களும், வானம் மீன் எலாம் - வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்கள் எல்லாமும், தழுவநின்ற - எட்டும்படி உயர்ந்து நிற்கின்ற, (பலவகையிரத்தினங்கள் இழைத்திருப்பதனால்), இந்திர தனுவின் தோன்றும் - (பலவகை நிறங்களையுடைய) இந்திரதனுசைப்போல விளங்குகின்ற, தோரணம்-(அப்பூஞ்சோலையின்) வெளிவாயிலில், இவர்ந்து நின்றான் - ஏறியிருந்தான்; (எ - று.)—மூன்றாமடி - அந்த வாயிலின் உயர்ச்சி மிகுதியை விளக்கும். பி - ம்:—[1]வனத்தின். [2]தவழ. [3]ஏறி. (830)

16.—அங்கு நின்ற அநுமான் வருணனை.

கேழிரு மணியும் பொன்னும் விசும்பிருள் கிழித்து [1]நீக்கும்
ஊழிருங் கதிர்க ளோடுந் தோரணத் தும்பர் மேலான்
சூழிருங் [2]கதிர்க ளெல்லாந் [3]தோற்றிடச் சுடருஞ் சோதி
ஆழியி னடுவட் டோன்று [4]மருக்கனே யனைய னானான்

(இ-ள்.) கேழ் இரு மணிஉம் பொன்உம் - நல்லநிறமுள்ள பெரிய இரத்தினங்களும் பொன்னும், விசும்பு இருள் கிழித்து நீக்கும் - வானத்திலுள்ள இருளைப் பிளந்து நீக்குகின்ற, ஊழ் இருங் கதிர்களோடும் - முறைமுறையே தோன்றுகின்ற (அந்த இரத்தினம் பொன் என்றவற்றின்) மிக்க கிரணங்களுடனே கூடிய, தோரணத்து உம்பர் - அந்தத் தோரணவாயிலின் (நடு) மீதே, மேலான் - மிக்கமேலான இடத்திலுள்ளவனாகிய அநுமான்,—சூழ் இருங் கதிர்கள் எல்லாம் தோற்றிட - (தன்னைச்) சுற்றிலும் பெரிய ஆயிரங்கிரணங்களும் தோன்றி விளங்க, ஆழியின் நடுவண் தோன்றும் - சமுத்திரத்தின் நடுமகட்டிலே காணப்படுகின்ற, சுடரும் சோதி அருக்கன்-விளங்குகின்ற பேரொளியையுடைய சூரியனை, அனையன் ஆனான் - ஒப்பவனானான்; (எ-று.)

மிகவும் பரந்த தோரணத்திற்கு அவ்வாறுள்ள சமுத்திரமும், தோரண வாயிலிலிழைத்த பொன் மணி இவற்றின் ஒளி தன்னைச் சுற்றி விளங்கத் தான் அவற்றினாற் சூழப்பட்டு அத்தோரணத்தின் நடுமகட்டிலிருக்கும் அநுமானுக்குத் தனது ஆயிரங்கிரணங்களும் தன்னைச்சுற்றி விளங்கச் சமுத்திரத்தின் நடுமகட்டில் தோன்றுஞ் சூரியனும் ஒப்புஆம்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. சுடருஞ்சோதி யென்பதை ஆழிக்கே கூட்டி-இரத்தினாகரமென்று பேர் பெறும்படி பலவகையிரத்தினங்களினாற் பேரொளி விளங்கும் பரந்தகடல் என்று பொருளுரைத்து, பொன் இரத்தினம் என்ற இவற்றினால் விளங்குந் தோரணத்துக்கு அக்கடல் உவமை

யெனவும், தன்னுடல் முழுவதும் புண்பட்டு அதனுற் செந்நிறங் கொண்டு விளங்கும் அனுமானுக்குத் தன் செந்நிறக் கதிர்களோடு விளங்கும் பாலசூரியன் உவமை யெனவும் கூறலுமாம். பி - ம்:— [1]வீங்க. [2]கோள்கள். [3]தெரித்திட. [4]அருக்கனும். (831)

17.—அநுமான் ஆரவாரித்தல்.

[1]செல்லொடு மேகஞ் சிந்தத் திரைக்கடல் [2]சிலைப்புத் தீரக்
[3]கல்லளை கிடந்த நாக முயிரொடு விடமுங் காலக்
[4]கொல்லிய லரக்கர் நெஞ்சிற் குடிபுக [5]வச்சம் வீரன்
வில்லென [6]விடிக்க விண்ணோர் நடுக்குற வீர னார்த்தான்.

(இ - ள்.) மேகம் செல்லொடு சிந்த-மேகங்கள் இடியுடனே சிதறவும், திரைகடல் சிலைப்பு தீர - அலைகளையுடைய கடல்(தன்) பேரொலியடங்கவும், கல் அளை கிடந்த நாகம் உயிரொடு விடம் உம் கால - மலைகளின் நடுவேயிருக்கும் புற்றுக்களிலுள்ள பாம்புகள் (அஞ்சித் தமது) உயிருடனே விடத்தையுங் கக்கவும், கொல் இயல் அரக்கர் நெஞ்சில் அச்சம் குடி புக - கொல்லுந்தன்மை பொருந்திய அரக்கருடைய மனத்திலே பயம் நிலையாயுண்டாகவும், விண்ணோர் நடுக்குற - தேவர்களும் (திடீரென்று கேட்டதனால்) மனம் துணுக்குறவும், வீரன் வில்என இடிக்க - மகாவீரனான ஸ்ரீராமன் வில்நாணியைத் தெறித்தாற்போன்ற பேரொலியுண்டாம்படி, வீரன் - அநுமான், ஆர்த்தான்—; (எ - று.)—ஆர்ப்பு இடிபோன்றிருத்தலால், நாகம் உயிரோடுவிடமுங் கான்றன. உயிரோடுவிடமும் கால - உடனவிற்சியணி. பி - ம்:—[1]செல்லிடு. [2]இரைப்பு. [3]கல்லுழை. [4]கொல்லெயிற்று. [5]அச்சமான. [6]வேட்க. ()

18.—அநுமான் தோள் கொட்டுதல்.

நின்றன திசைக்கண் வேழ நெடுங்களிச் செருக்கு நீங்கத்
தென்றிசை நமனு முள்ளந் துணுக்கெனச் சிந்தி வானிற்
பொன்றலின் மீன்க ளெல்லாம் பூவென வுதிரப் பூவும
குன்றமும் பிளக்க வேலை துளக்குறக் கொட்டி னன்றோள்.

(இ - ள்.) திசைக்கண் நின்றன வேழம் நெடுங் களி செருக்கு நீங்க - எட்டுத் திக்குக்களிலும் நிற்பனவான யானைகள் (தமது) மிக்க மதக்களிப்பு நீங்கவும், தென் திசை நமன் உம் உள்ளம் சிந்தி துணுக்கென - தெற்குத்திக்குப்பாலகனாகிய யமனும் மனம் முறிந்து திடுக்கிடவும்,—(அப்போது தோன்றிய அதிர்ச்சியினால்), வானில் பொன்றல் இல் மீன்கள் எல்லாம் பூஎன உதிர - ஆகாயத்தில் அழிவில்லாமல் நிற்கின்ற நட்சத்திரங்களெல்லாம் நிலை பெயர்ந்து மலர்களுதிர்வனபோலக் கீழே சிந்தவும்,—பூஉம் குன்றம்உம் பிளக்க - பூமியும் மலைகளும் பிளவுபடவும், வேலை துளக்குற - சமுத்திரம் நிலைகலங்கவும், தோள் கொட்டினன் - (தன்) தோளை (அநுமான்) தட்டினன்; (எ-று.) (833)

19.—அரக்கரும் ஆரவாரித்து, அனுமானுள்ள இடத்துக்குச் செல்லமுடியாது நிற்றல்.

அவ்வழி யரக்க ரெல்லா மலைநெடுங் கடலி னார்த்தார்
செவ்வழிச் சேற [1]லாற்றார் பிணப்பெருங் குன்றந் [2]தெற்றி
வெவ்வழி குருதி வெள்ளம் புடைமிடைந் துயர்ந்து [3]வீங்க
எவ்வழிச் சேறு மென்றார் தமருடம் பிடறி வீழ்வார்.

(இ - ள்.) அ வழி - அப்போது, அரக்கர் எல்லாம் - (பொரச் சென்ற) அரக்கர் யாவரும், அலை நெடுங் கடலின் ஆர்த்தார் - அலைகளையுடைய நீண்டகடல்போல் ஆரவாரித்து, தமர் உடம்பு இடறி வீழ்வார் - தமது உறவினர்களினுடைய பிணங்களின்மேல்இடறி விழுபவர்களாய், பிணம் பெருங் குன்றம் தெற்றி-(போகின்ற வழியிலே) பெரிய பிணமலைகள் கிடந்து தம்மை(ப் போகவொட்டாது) தடுத்தலாலும், வெம் வழி குருதி வெள்ளம் புடை மிடைந்து உயர்ந்து வீங்க-வெம்மையுடனே பெருகுகின்ற இரத்தப்பெருக்கு(ப் போகும்) இடங்களிலெல்லாம் நெருங்கி மிக்குப் பெருகுவதனாலும், செம் வழி சேறல் ஆற்றார்-(அநுமானுள்ள விடத்துக்குச்)செம்மையான வழியிலே செல்லமுடியாதவர்களாய் [நேர் வழி கிடைக்கப் பெறாதவர்களாய்], எ வழி சேறும் என்றார்-(நாம்) எந்த வழியாற் போய்ச்சேருவோமென்று (செல்லும்வழி தெரியாது) திகைத்தார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]செல்லார். [2]செற்றி. [3]வீங்கி. (834)

20.—சம்புமாலி அணிவகுத்து நெருங்க, அநுமான் மகிழ்தல்.

ஆண்டுநின் றரக்கன் வெவ்வே றணிவகுத் தனிகந் தன்னை
மூண்டிரு புடையு முன்னு முறைமுறை முடுக [1]வேவித்
தூண்டினன் றானுந் திண்டேர் தோரணத் திருந்த [2]தோன்றல்
வேண்டிய தெதிர்ந்தா னென்னு வீங்கினன் விசயத் திண்டோள்.

(இ - ள்.) அரக்கன்-சம்புமாலி,—ஆண்டு நின்று-அங்கிருந்து, அனிகம் தன்னை - (தன்) சேனையை, வெவ்வேறு அணி வகுத்து - வெவ்வேறு அணியாகப் பிரித்து, இரு புடைஉம் முன்னும் முறைமுறை மூண்டு முடுக ஏவி-(அநுமானது) இரண்டு பக்கங்களிலும் எதிரிலும் முறை முறையாக மூண்டு விரையும்படி கட்டளையிட்டு, தான்உம் திண்தேர் தூண்டினன் - தானும் (தனது) வலியதேரைச் செலுத்திக் கொண்டு சென்றான்; (அப்பொழுது), தோரணத்து இருந்த தோன்றல் -தோரணத்தின் மீதிருந்த அநுமான், (அரக்கர் வருவதைக் கண்டு), வேண்டியது எதிர்ந்தான் என்னு-(தான்)எதிர்பார்த்ததைப் பெற்ற காரணத்தினால், விசயம் திண் தோள் வீங்கினன் - வெற்றிபொருந்திய வலியதோள்கள் பூரிக்கப்பெற்றான்;

அநுமான் அரக்கரின்வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தானாதலால் 'வேண்டியதெதிர்ந்தானென்னு'. என்றார். போரெனில் தோள் பூரித்தல், வீரர்க்கு இயல்பு. பி - ம்:—[1]மூச. [2]வீரன், சூரன். (835)

21.—அநுமானும் போர்க்குச் சித்தனாக நிற்றல்.

**ஐயனு மமைந்து நின்றா னாழியா னளவி னாமம்
நெய்சுடர் விளக்கிற் றோன்றும் நெற்றியே நெற்றியாக
மொய்ம்மயிர்ச் சேனை பொங்க முர[1]ணயி லுகிர்வாள் மொய்த்த
கைகளே கைக ளாகக் கடைக்கூழை திருவா லாக.**

(இ - ள்.) ஐயன் உம்-பெரியோனாகிய அநுமானும், ஆழியான்-சக்கராயுதபாணியான திருமாலினது, (அடிமையைக் குறிப்பிக்கின்ற), அளவின் நாமம் - பெருமையையுடைய திருமண்காப்பு, நெய்சுடர் விளக்கின் [விளக்கு சுடரில்] - நெய் தோயப்பெற்று அதனிடையே தோன்றுகின்ற தீபச்சுவாலைபோன்று, தோன்றும்-விளங்குகின்ற, நெற்றிஏ - (தனது) நெற்றியே, நெற்றி ஆக - முன்னணிச்சேனையாகவும்,—மொய் மயிர் சேனை பொங்க முரண் அயில் உகிர்வாள் மொய்த்த கைகள்ஏ - நெருங்கிய மயிர்த்திரள் சிலிர்க்கும்படி மாறுபடுகின்ற கூரிய நகங்களாகிய வாளாயுதங்கள் நெருங்கப்பெற்ற (தனது) இரண்டு கைகளே, கைகள் ஆக - பக்கச்சேனையாகவும், திருவால் - (தனது) சிறந்தவால், கடை கூழை ஆக - பின்னணிச்சேனையாகவும் (அமைந்து நிற்க), அமைந்து நின்றான் - (இவ்வாறு தன்னையே அணிவகுத்துக் கொண்டு போர்க்குச்) சித்தமாய் நின்றான்; (எ - று.)

அநுமான் தன் உறுப்புக்களாற் பொருதற்குச் சித்தனாக இருந்ததை, கவி, சம்புமாலி அணிவகுத்துவருவதைநோக்கி அநுமானும் தன் உறுப்புக்களையே அணிவகுத்து நின்றானாக வருணித்தார்; உருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டுவந்த தற்குறிப்பேற்றவணி. திருமண்காப்பினிடையே ஸ்ரீசூர்ணம் செந்நிறமாக விளங்குவது நோக்கி, வெண்ணிறமுள்ள திருமண்காப்புக்குத் தோய்ந்த நெய்யையும் ஸ்ரீசூர்ணத்துக்கு அந்த நெய்யினிடையே மேலெழுந்து விளங்குகின்ற தீபச்சுவாலையையும் உவமை கூறினார். (ஸ்ரீவான்மீகி முனிவர் இவ்வாறு எங்கும் கூறாதிருக்கவும் கம்பர் இவ்வாறு கூறியதனால் இவர் திருமண்காப்புத் தரிக்கின்ற வைணவரென்பது பெறப்படும்.) மயிர்ச்சேனை - மயிர்த்தொகுதி. கைந்நகங்களாற் பொருகையில் அப்போது தோன்றுகிற மனவெழுச்சியால் மயிர்சிலிர்ப்பது பற்றி, 'மயிர்ச்சேனை பொங்க' என்றார். 'மயிர்ச்சேனை பொங்க' என்பதற்கு-மயிராகிய நடுவணிச் சேனைகள் பொங்கவும் என்று கூறுவது சிறக்குமேற் கொள்க. **பி - ம்:**—[1]உகிரயில்வாள். (836)

22.—அரக்கர்கள் அநுமான்மேற் படைக்கலங்களை விடுதல்.

**வயிர்கள்வால் வளைகள் விம்ம வரிசிலை சிலைப்ப மாயப்
பயிர்களார்ப் பெடுப்ப மூரிப் பல்லியங் [1]குமுறப் பற்றிச்
செயிர்கொள்வா ளரக்கர் [2]சீற்றஞ் [3]செருக்கினர் படைகள் [4]சிந்தி
வெயில்கள்போ லொளிகள் வீச வீரன்மேற் கடிது விட்டார்.**

(இ - ள்.) செயிர் கொள் வாள் அரக்கர்-பகைமை கொண்ட கொடிய அரக்கர்கள்,-சீற்றம் செருக்கினர்-கோபம் மிஞ்சியவராய், —வயிர்கள் வால் வளைகள் விம்ம-ஊதுகொம்புகளும் வெளிய சங்கங்களும் ஒலிக்கவும்,—வரி சிலை சிலைப்ப-கட்டமைந்த விற்கள் நாணொலியுண்டாக்கவும்,—மூரி பல் இயம் குமுற-பெரியபலவாத்தியங்கள் கோஷிக்கவும், மாயம் பயிர்கள் ஆர்ப்பு எடுப்ப-வஞ்சனைக்குணமாகிய பயிர்கள் (மகிழ்ச்சி கொண்டு) ஆரவாரஞ் செய்யவும்,—படைகள்-ஆயுதங்களை, பற்றி - கையிலெடுத்து, வெயில்கள் போல் ஒளிகள் வீச—, வீரன்மேல்-அநுமான்மேல், கடிது சிந்திவிட்டார்-விரைவாக நாற்புறமும் பிரயோகித்தார்கள்;

அரக்கர் வலிமைகொண்டு பொருவதுபற்றி மாயப்பயிர்கள் ஆர்ப்பெடுக்கலாயின. பி-ம்:—[1]முழங்கப். [2]சீற்றச். [3]செருக்கின. [4]சிந்த. (837)

வேறு.

23.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள்-அநுமான் உக்கிரமாகப் பொருதலைக் கூறும்.

கருங்[1]கட லரக்கர்தம் படைக்கலங் கரத்தாற்
பெருங்கட லுறப்புடைத் திறுத்துகப் பிசைந்தான்
விரிந்தன பொறிக்குல நெருப்பென வெகுண்டாண்டு
இருந்தவன் கிடந்ததொ ரெழுத்தெரிந் தெடுத்தான்.

(இ - ள்.) ஆண்டு இருந்தவன்-அந்தத் தோரணத்தின்மீது இருந்த அநுமான்,—கரத்தால்-(தன்) கைகளாலே, கருங் கடல் அரக்கர்தம் படைக்கலம்-கருநிறமுள்ள கடல்போற் பரந்த அரக்க வீரர்களெறிந்த ஆயுதங்களை, பெருங் கடல் உற புடைத்து-பெரிய கடலிற்போய் விழும்படி அடித்தும், இறுத்து-முறித்தும், உக-(இவ்வாறு பயனிலவாகச்) சிதறிப்போம்படி, பிசைந்தான்-வலியழித்து விட்டான்; (அச்செய்கையால்), பொறி குலம் விரிந்தன-தீப்பொறிகளின் கூட்டம் எங்கும் பரவலாயின; (அப்போது அவன்), நெருப்பு என வெகுண்டு-பற்றியெரிகிற அக்கினிபோலப் பெருஞ்சினம் மூண்டு, ஆண்டு கிடந்தது ஓர் எழு-அங்குக் கிடந்த ஒரு இருப்புத்தடியை, தெரிந்து எடுத்தான்-கண்டெடுத்தான்;

அத்தோரணத்தின் குறுக்கே பாய்ச்சப்படுகின்ற பரிகமெனப் படும் இருப்புஉழலைமரத்தைப் போர் செய்யுமாறு அநுமான் எடுத்துக்கொண்டனனென்னலாம். பி-ம்:—[1]கழல். (838)

24. இருந்தன னெழுந்தன னிழிந்தன னுயர்ந்தான்
திரிந்தனன் புரிந்தன னெனநனி தெரியார்
விரிந்தவர் குவிந்தவர் விலங்கினர் கலந்தார்
பொருந்தினர் [1]நெருங்கினர் களப்படப் புடைத்தான்.

(இ - ள்.) 'இருந்தனன்-(தோரணத்தின்மேல்) உட்கார்ந்திருந்தான், எழுந்தனன்—, இழிந்தனன்-கீழிறங்கினான், உயர்ந்தான்—,

திரிந்தனன்-(நம்நடுவே) திரிந்தான், புரிந்தனன்-போர்புரிந்தான், என-என்று, நனி தெரியார் - (அவ்வநுமானைப்பற்றி) நன்கு தெரிந்து கொள்ளமாட்டாதவர்களாய்,—விரிந்தவர் - பரவிநின்ற வர்களும், குவிந்தவர்-ஒருங்கு திரண்டிருந்தவர்களும், விலங்கினர் - ஒதுங்கி நின்றவர்களும், கலந்தார் - (சண்டையில்) மூண்டு நின்ற வர்களுமாக, பொருந்தினர் - பொருந்தின அரக்கர் யாவரும்,— நெருங்கினர் களம்பட - போர்க்களத்தில் நெருங்கி யழியும்படி, புடைத்தான் - (அநுமான் அந்த எழுவைக்கொண்டு) அடித்துத் தள்ளினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1] பிரிந்தனர். (839)

25. எறிந்தன வெய்தன விடியுரு [1]மெனமேல்
செறிந்தன படைக்கல மிடக்கையிற் [2]சிதைத்தான்
முறிந்தன தெறுங்கரி [3]முறிந்தன தடந்தேர்
மறிந்தன பரிநிரை வலக்கையின் [4]மலைந்தான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—எறிந்தன - (தன்மீது) வீசியெறியப் பட்டனவும், எய்தன - எய்யப்பட்டனவுமாகிய, இடி உரும் என மேல் செறிந்தன படைக்கலம் - பேரிடிபோலத் தன்மேல் நெருங்கி வந்தனவான ஆயுதங்களையெல்லாம், இடம் கையில் சிதைத்தான் - (தனது) இடக்கையால் அழித்துத் தள்ளுபவனாய், வலம் கையில் மலைந்தான் -(தன்) வலக்கையினால் போர்செய்யலானான்: (அதனால்), தெறும் கரி முறிந்தன - அழிக்குந்தன்மையுள்ள யானைகள் முறிந்து போயின; தடதேர் முறிந்தன-பெரிய தேர்கள் சிதைந்து போயின; பரி நிரை மறிந்தன - குதிரைகளின் கூட்டம் கீழ் வீழ்ந் தழிந்தன; (எ - று.)

அநுமான் தன் பகைவர் வீசும் படைக்கலங்களையெல்லாம் தன் இடக்கையால் போக்கிவிட்டு,தன் வலக்கையிற் கொண்டுள்ள படைக்கலத்தால் தான் எதிரிகளின் கசரததுரகங்களை யழித்தா னென்க. இதனால், அநுமானது இருகைகளும் ஒருசேரப் போரில் விரைந்து தொழில் செய்த திறமை பெறப்படும். எய்தன - அம்பு கள்: எறிந்தன- வேல்போன்றவை. பி-ம்:—[1] ஏன்றெனச். [2] சிதைப் பான். [3] முடிந்தன. [4] மலைத்தான். (840)

26.—யானைகள் அழிதல்.

இழந்தன நெடுங்கொடி யிழந்தன விருங்கோடு
இழந்தன நெடுங்கர மிழந்தன வியன்றாள்
இழந்தன முழங்கொலி யிழந்தன [1]மதம்பாடு
இழந்தன பெருங்கத மிருங்கவு ளியானை.

(இ - ள்.) (அநுமானால் அடிக்கப்பட்டு), இருங் கவுள் யானை - (வீரர்கள் ஏறி வந்த) மதம்பெருகுங் கன்னத்தையுடைய யானை கள், நெடு கொடி-(தம்மேற் பிடிக்கப்பட்ட) பெரிய கொடிகளை,

இழந்தன—; இரு கோடு-பெரிய தந்தங்களை, இழந்தன—; நெடு கரம்-பெரிய கைகளை, இழந்தன—; வியன் தாள்-பெரிய கால்களை, இழந்தன—; முழங்கு ஒலி-வீரிடுகின்ற ஒலியை, இழந்தன—; மதம் பாடு-மதம் ஒழுகுதலை—, இழந்தன—: பெரு கதம்-மிக்ககோபத்தை, இழந்தன—; (எ - று.)—யானையின்மீது கொடியெடுத்தல் மரபு. சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. பி-ம்:—[1]மதப்பாடு. (841)

27.—தேர்கள் அழிதல்.

நெரிந்தன தடஞ்சுவர் நெரிந்தன பெருபார்
நெரிந்தன நுகம்புடை நெரிந்தன [1]வதன்கால்
நெரிந்தன கொடிஞ்சில்க ணெரிந்தன வியன்றூர்
நெரிந்தன கடும்பரி நெரிந்தன [2]நெடுந்தேர்.

(இ - ள்.) (வீரர்களேறிவந்த தேர்களினுடைய), தட சுவர் - பெரிய சுற்றுப்பக்கங்கள், நெரிந்தன-நொருங்கிப்போயின; பெரு பார்-பெரிய பார்கள், நெரிந்தன—; நுகம்-நுகத்தடிகள், புடை - பக்கங்களிலே, நெரிந்தன—; அதன் கால்-அத்தேர்களின் சக்கரங்கள், நெரிந்தன—; கொடிஞ்சில்கள்-மேல்தட்டுக்கள், நெரிந்தன-; வியன் தார் - (தேரில் கட்டப்பட்டுள்ள) சிறந்த சிறுமணிகள், நெரிந்தன—; கடும் பரி-(அவற்றிற் பூட்டப்பட்டுள்ள) வேகமான குதிரைகள், நெரிந்தன—;(முடிவாக),நெடு தேர்-பெரியதேர்களே, நெரிந்தன-;(எ - று.)—அதன்-சாதியொருமை. பார்-தேரின் முன்புறத்துக் குறுக்கே அமைக்கும் மரமென்ப: அடிப்பரப்பென்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]அகந்தான், அகன்றூர். [2]தடந். (842)

28.—குதிரைகள் அழிதல்.

ஒடிந்தன வுருண்டன [1]வுலந்தன [2]புலந்த
இடிந்தன வெரிந்தன நெரிந்தன [3]வெழுந்த
மடிந்தன மறிந்தன முறிந்தன [4]மலைபோற்
படிந்தன முடிந்தன [5]கிடந்தன பரிமா.

(இ - ள்.)பரிமா-(வீரர்களேறிவந்த) குதிரைகளுள், ஒடிந்தன-(கழுத்து) ஒடிந்தன (சில); உருண்டன-உருளலாயின (சில); உலந்தன-உயிர்போயின (சில); புலந்த - துன்பப்படுவன (சில); இடிந்தன-இடிபட்டன(சில);எரிந்தன - வெந்துபோயின (சில); நெரிந்தன-(எலும்புகள்) நொருங்கிப்போயின (சில); எழுந்த-மேலிடத்துச் சென்றன (சில); மடிந்தன மறிந்தன - இறந்துபோய்க் கீழ் விழுந்தன (சில); முறிந்தன மலைபோல் படிந்தன-கால்முறிந்தனவான (சில) குதிரைகள் (இந்திரனால் இறகுமுறிக்கப்பட்ட மலைபோலப்) பூமியிற் படிந்திருந்தன; கிடந்தன முடிந்தன-(இவ்வாறு தம்முடைய கதி) முடியப்பெற்றுக் கிடந்தன; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]உலர்ந்தன. [2]பொலந்தார். [3]எழுந்தான். [4]வயப்போர். [5]கிடந்த பரிமாவே. (843)

29.—பதாதிகள் அழிதல்.

வெருண்டனர் [1]வியந்தனர் விழுந்தன ரெழுந்தார்
மருண்டனர் [2]மயங்கினர் [3]மறிந்தன ரிறந்தார்
உருண்டன ருலைந்தன [4]ருழைத்தனர் பிழைத்தார்
சுருண்டனர் புரண்டனர் தொலைந்தனர் மலைந்தார்.

(இ - ள்.) மலைந்தார் - (அனுமானோடு வந்து) போர் செய்த பதாதிகளிற் பலர்,—வெருண்டனர் - (அனுமானது திறத்தைக் கண்டு) அச்சங்கொண்டு, வியந்தனர் - கொண்டாடினவர்களாய், விழுந்தனர் எழுந்தார் - (மூர்ச்சித்துக்) கீழேவீழ்ந்து (பிறகு) தெளிந்தெழுந்து, மருண்டனர் - மருட்சி கொண்டு, மயங்கினர் - புத்திமாறுட்டமடைந்து, உலைந்தனர்-வருந்தி, மறிந்தனர்-மீண்டும் போர் செய்பவராய், இறந்தார் - உயிரொழியப்பெற்று, உருண்டனர் - தலையுருண்டார்கள்; பிழைத்தார் - (அவ்வாறு இறவாமல்) உயிர்தப்பியவர்கள்,—உழைத்தனர் - மிக்க வருத்தமடைந்து, சுருண்டனர் - (தமது உறுப்புக்கள்) சுருளப்பெற்று, புரண்டனர் தொலைந்தனர் - (பூமியிற்) புரண்டவராய் வலிகெட்டு ஓடிவிட்டனர்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]விழுந்தன, வியந்தனர். [2]வயங்கினர். [3]மறந்தனர். [4]உழந்தனர். (844)

30.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - அநுமான் போர்செய்த வகையை விவரித்துக் கூறும்.

[1]கரிகொடு கரிகளைக் களப்படப் புடைத்தான்
[2]பரிகொடு பரிகளைத் தலத்திடைப் படுத்தான்
வரிசிலை [3]வயவரை வயவரின் மடித்தான்
நிரைமணித் தேர்களைத் தேர்களி [4]னிரைத்தான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—கரி கொடு - யானைகளைக்கொண்டு, கரிகளை - யானைகளை, களம் பட - போர்க்களத்தில் இறந்துவிழும்படி, புடைத்தான் - அடித்துக்கொன்றான்; பரி கொடு பரிகளை தலத்திடை படுத்தான் - குதிரைகளைக்கொண்டே குதிரைகளை அந்த யுத்தகளத்தில் வீழ்த்திக்கொன்றான்; வரி சிலை வயவரை வயவரின் மடித்தான் - கட்டமைந்த வில்லையுடைய காலாள் வீரரைக் காலாள் வீரரைக்கொண்டே மடியச் செய்தான்; நிரை மணி தேர்களை தேர்களின் நிரைத்தான் - வரிசையாக மணிகள் கட்டிய தேர்களை (அவ்வாறான) தேர்களைக்கொண்டே அழித்துக் குவித்தான்; (எ - று.)

இந்தச் செய்யுளால், நால்வகைச் சேனைகளையும் அவ்வச் சேனைகளையே தன் போர்க்கருவியாகக் கொண்டு அநுமான் அழித்த தன்மையை விவரித்தார். பி - ம்:—[1]கரியொடு. [2]பரியொடு. [3]வயவரின் வயவரை, வயவரின் வயவரின். [4]நெரித்தான். (845)

31. மூளையு முதிரமு முழங்கிருங் குழம்பாய்
மீளிருங் குழைபடக் கரிவிழுந் தழுந்தத்
தாளொடுந் தலையுகத் தடநெடுங் கிரிபோல்
தோளொடு நிருதரை வாளொடுந் துகைத்தான்.

(இ - ள்.) தாளொடு தலைஉம் உக - கால்களும் தலைகளும் சிதறிவிழவும், தடநெடு கிரிபோல் தோளொடு (உம்)-பெரிய மலை போன்ற தோள்களோடும், வாளொடுஉம்-(அவர் கையிற்கொண்ட) வாளுடனும், மூளை உம் உதிரம் உம்-(அவர்களது) மூளைகளும் இரத்தமும், முழங்கு இரு குழம்பு ஆய் - கொதிக்கின்ற மிக்க குழம்பு ஆகி, மீள் இருங் குழை பட - (கண்டவர் அஞ்சி) மீள்கின்ற மிக்க குழைசேறுய்விட, (அதில்), கரி விழுந்து அழுந்த - யானைகள் விழுந்து அழுந்தும்படி, நிருதரை துகைத்தான்-இராட்சசவீரரைத் (தனது கால்களால்) துகைத்திட்டான், (அநுமான்); (எ - று.)

அநுமான் அரக்கவீரரைத் துகைத்துக்கொன்றதனுல் அவர்களுடைய மூளையும் இரத்தமும் குழம்புபோன்று யானைகளும் வழுக்கிவீழ்ந் தழுந்துங் குழைசேறுயின வென்க. (846)

32. மல்லொடு [1]மலைமலைத் தோளரை வளைவாய்ப்
பல்லொடு நெடுங்கரப் பகட்டொடும் [2]பருந்தாள்
வில்லொடு [3]மயிலொடும் விறலொடும் விளிக்குஞ்
சொல்லொடு முயிரொடு நிலத்தொடுந் [4]துகைத்தான்.

(இ - ள்) (அன்றியும் அநுமான்), மல்லொடு மலை மலை தோளரை- வலிமையோடு பொருகின்ற மலைபோன்ற தோள்களையுடைய வீரர்களை, வாய் வளை பல்லொடுஉம்-(அவர்களுடைய)வாயிலுள்ள வளைந்தபற்களோடும், நெடு கரம் பகட்டொடுஉம்-(அவர்களேறிச் செல்லும்) நீண்ட துதிக்கையையுடைய ஆண்யானைகளோடும், பரு தாள் வில்லொடுஉம் அயிலொடுஉம்- (அவர்கள் கையிற்கொண்ட) பருமையான அடியையுடைய வில்லுடனும் வேலுடனும், விறலொடுஉம் விளிக்கும் சொல்லொடுஉம் - பராக்கிரமத்தோடு கூவுகிற சொற்களுடனும், உயிரொடும் - உயிருடனும் (அழியும்படி), நிலத்தொடுஉம் துகைத்தான் - பூமியோடு பூமியாய் அழுந்த மிதித்தொழித்தான்; (எ - று.)

யானைமேல் ஏறிக்கொண்டு வில் வேல் என்னும் படைக்கலம் ஏந்தி வீரவாதத்துடன் வந்த அரக்க வீரரை, அவருடைய பல் முதலியன வெல்லாம் போம்படி துகைத்துக் கொன்றனன் அநுமானென்பதாம். பி - ம்:—[1]மலைதலத்தோளினர். [2]படுத்தான். [3]வாளொடும்வேலொடும், வெயிலொடும் விரிக்கும். [4]தேய்த்தான்.(847)

33. புகைநெடும் பொறிபுகுந் திசைதொறும் [1]பொலிந்தான்
சிகைநெடுஞ் சுடர்விடுந் தேர்தொறுஞ் [2]சென்முன்
தகைநெடுங் கரிதொறும் பரிதொறுஞ் [3]சரித்தான்
நகைநெடும் படைதொறுந் தலைதொறு நடந்தான்.

(இ - ள்.) புகை நெடும் பொறி புகும் திசைதொறுஉம் பொலிந்தான்-புகையோடு கூடிய நீண்ட நெருப்புப்பொறி [கோபாக்கினி] செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் போய் விளங்குபவனாகிய அநுமான், —சிகைநெடுஞ்சுடர் விடும் தேர்தொறும்உம் சென்றான்-சிகரத்தையுடைய மிக்கஒளியை வெளிவீசுகின்ற தேர்கள்தோறும் போனான்; (அன்றியும்), தகை நெடு கரி தொறுஉம் பரி தொறுஉம் சரித்தான் - தகையுந்தன்மையுள்ள யானைகளினிடங்களிலும் குதிரைகளினிடங்களிலும் சஞ்சரித்தான்; (அல்லாமலும்), நகை நெடு படைதொறுஉம் - (வீரர்கள்கையிற்கொண்ட) விளங்குகின்ற நீண்ட ஆயுதங்களினிடங்களிலும், தலைதொறுஉம் - (அவர்களது) சிரசிலும், நடந்தான்—; (எ - று.)

முதலடியில் தொகுத்துக்கூறியதை, மற்றை மூன்றடிகளினால் விவரித்துக் கூறினரென்க. அநுமான் தனது கோபத்துக்கு இலக்கான சதுரங்க சேனைகளிடத்தும் அவற்றையழித்தொழிக்கச் சென்றன னென்றவாறு. பி - ம்:—[1]பொலந்தார். [2]செறிதாள். [3]சரித்தார், சலித்தார். (848)

34. வென்றிவெம் புரவியின் வெரிநினும் விரவார்
மன்றலந் தாரணி மார்பினு மணித்தேர்
ஒன்றினின் றொன்றினு [1]முயர்மத மழைதாழ்
குன்றினுங் கடையுகத் துருமெனக் குதித்தான்.

(இ - ள்.) வென்றி வெம்புரவியின் வெரிநின்உம்- வெற்றியையுடைய வேகமாகச் செல்லுந்தன்மையுள்ள குதிரைகளின் முதுகுகளிலும், விரவார் மன்றல் அம் தார் அணி மார்பின்உம் - பகைவரான அரக்கவீரரது நறுமணமுள்ள அழகிய மாலையணிந்த மார்புகளினிடங்களிலும், மணிதேர் ஒன்றின் நின்று ஒன்றின்உம் - மணிகள் கட்டிய தேர்கள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றினிடத்திலும், உயர்மதம் மழை தாழ் குன்றின்உம்-ஓங்கியுள்ள மதமழை பொழிகின்ற மலைபோன்ற யானைகளினிடங்களிலும், கடை உகத்து உரும் என - யுகாந்தகாலத்து இடிபோல, குதித்தான்—; (எ-று.)

கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறியதையே இங்கு வேறொருவகையாக விளக்கினர். அநுமான் நால்வகைச் சேனைகளின்மீதும் யுகாந்த காலத்து இடிவிழுவதுபோல அவை அடியோடு நாசமாம்படி குதித்தன னென்பதாம். பி - ம்:—[1]மும். (849)

35. பிரிவரு [1]மொருபெருங் கோலெனப் பெயரா
இருவினை துடைத்தவ ரறிவென வெவர்க்கும்
[2]வருமுலை [3]விலைக்கென [4]மதித்தனர் வழங்குந்
தெரிவையர் மனமெனக் கறங்கெனத் திரிந்தான்.

(இ - ள்.) (அப்போது அநுமான்),—பிரிவு அரு ஒரு பெரு கோல் என- (எங்கும்) நீங்காது செல்லவல்ல ஒப்பற்ற செங்கோல்

போலவும், பெயரா இருவினை துடைத்தவர் அறிவு என- நீக்கமுடியாத (நல்வினை தீவினை என்ற) இருவினைகளையும் ஒழித்த பெரியோரது அறிவுபோலவும், எவர்க்குஉம் வரு முலை விலைக்கு என மதித்தனர் வழங்கும் தெரிவையர் மனம் என-(இன்னார் இனையார் என்று பாராமல்) யாவருக்கும் வளர்கின்ற (தமது) ஸ்தநங்களை விலைப்பொருள்பொருட்டே நன்குமதித்துத் தருகின்ற வேசைப் பெண்களின் மனம்போலவும், கறங்கு என - காற்றாடிபோலவும், திரிந்தான் - (அவ்வரக்கரைக் கொல்லுமாறு) திரிந்துகொண்டிருந்தான்; (எ - று.)

அரசனுடைய செங்கோல், அனைவரையும் காக்கும்பொருட்டு எங்குந் திரிதல் இயல்பு. பெரியோர்களின் அறிவு எவ்வளவு நுண்ணிய பொருளாயினும் அறியுமாறு தட்டுத்தடையின்றிச் செல்லவல்லது. வேசையரது மனம் பணத்தையே பெரிதாக எண்ணிப் பெரிதுந் திரியுந் தன்மையுள்ளது. காற்றாடியின் தன்மையோ கண்கூடானது. இவைகளெல்லாம் அவ்யுத்தகளத்திலே தட்டுத்தடையின்றிச் சுழன்று சென்றுகொண்டிருந்த அனுமானுக்கு உவமை யாதற்கு ஏற்கும். [2]வரி என்ற பாடத்துக்கு - கசசணிந்த என்றும், அழகுடைய என்றும், கோலம் புனைந்த என்றும் பொருள்கூறலாம். பி - ம்:—[1]பெருநெடுங்காலெனப். [3]விலக்கென. [4]மதித்தயல் விழைந்து, மதித்தவர் வழங்குந். (850)

36. அண்ணலவ் வரியினுக் கடியவ ரவன்சீர்
நண்ணுவ ரெனும்பொரு ணவையறத் தெரிப்பான்
மண்ணினும் விசும்பினு மருங்கினும் [1]வலித்தார்
கண்ணினு மனத்தினுந் தனித்தனிக் கலந்தான்.

(இ - ள்.) அண்ணல்-பெருமையிற்சிறந்தோனாகிய அநுமான், அ அரியினுக்கு அடியவர் அவன் சீர் நண்ணுவர் எனும் பொருள் - (முதற்கடவுளென்று பிரசித்தனான) அந்தத் திருமாலின் பக்தர்கள் அவனுடைய சிறப்பை [சாரூப்பியத்தைப் பெறுவரென்னும் விஷயத்தை], நவை அற தெரிப்பான் - குற்றமில்லாமல் (செவ்வனே) தெரிவிப்பவனாய்,—மண்ணின்உம் - பூமியிலும், விசும்பின்உம் - ஆகாயத்திலும், மருங்கின்உம் - திக்குக்களிலும், வலித்தார் கண்ணின்உம் மனத்தின்உம்- வலிமைகொண்டு பொருத அரக்கருடைய கண்ணுக்கு எதிரிலும் மனத்திலும், தனி தனி கலந்தான் - தனித்தனியே கலந்து விளங்கினான்; (எ - று.)

திருமாலின் அன்பர் அவனது ஸாரூப்யத்தை [ஸாரூப்யம்-ஒத்த வடிவமுடைமை] பெறுவரென்பதை 'நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யம் உபைதி' [பகவானைப்பற்றிய குற்றமற்றவன் அவனோடு பரமஸாம்யத்தை அடைவான்] முதலிய சுருதிவாக்கியங்களிலும் கூறியுள்ளமை காண்க. "மணியாழி வண்ண னுகந்தாரைத் தன் வடிவாக்குமென்றே, துணியாழிய மறைசொல்லும்" என்றார், பிள்ளைப்பெருமாளையங்காரும். திருமாலினடியார்க்கு அப்பரமனது சாரூப்பியம் சித்திக்குமென்பதை இந்த உலகத்தாரும் கண்கூடாகக் கண்டு அறியும்படி, அத்திருமாலினது அடியவனாகிய

அநுமான், அந்தர்யாமியான அவன் எங்கும் பரந்து உறைதல் போல, அந்தப் போர்க்களத்தில் எங்கும் தட்டுத்தடையின்றிச் சென்று இருப்பவனாயின னென்றதில், தன் செய்கையால் நற்பொருளைப் பிறருக்குப் போதிப்பதாகிய காட்சியணி காண்க. மனத்தினுங் கலந்தான் என்றதனால், மனோவேகத்திலும் மிக்க விரைவுள்ளவனாகச் சஞ்சரித்தா னென்றபடி. பி-ம்:—[1]வலிந்தார், மலைந்தார். (851)

37. கொடித்தடந் தேரோடுங் குரகதக் குழுவை
அடித்தொரு தடக்கையி [1]னிலத்திடை யரைத்தான்
இடித்துநின் [2]றதிர்கதத் தெயிற்றவன் பொருப்பைப்
பிடித்தொரு தடக்கையி னுயிருகப் பிழிந்தான்.

(இ-ள்.) கொடி தட தேரொடுஉம் - கொடிகட்டிய பெரிய தேருடனே, குரகதம் குழுவை-குதிரைக்கூட்டங்களை, ஒரு தட கையின் - (தனது) பெரிய ஒரு கையால், அடித்து—, நிலத்திடை அரைத்தான் - தரையிலே தேய்த்தான்; கதத்து இடித்து நின்று அதிர் - சினத்தினாற் கர்ச்சித்து நின்று பேரொலிசெய்கிற, எயிறு-தந்தங்களையுடைய, வல் பொருப்பை - வலிய மலைபோன்ற யானைகளை, ஒரு தட கையின் - (தனது) மற்றொரு பெரியகையினால், பிடித்து—, உயிர் உக - (அவற்றின்) உயிர் போய்விடும்படி, பிழிந்தான்—; (எ-று.) பி-ம்:—[1]நிலத்திளிட்டு. [2]எதிர்த்துருத்து. (852)

38. கறுத்தெழு [1]நிறத்தின ரெயிற்றினர் கயிற்றார்
செறுத்தெரி விழிப்பவர் சிகைக் [2]கழு வலத்தார்
[3]மறுத்தெழு மறலிக ளிவரென [4]வதிர்ந்தார்
ஒறுத்துருத் திரனெனத் தனித்தனி யுதைத்தான்.

(இ-ள்.) கறுத்து எழு நிறத்தினர் - கறுத்துத்தோன்றுகிற நிறமுடையவர்களும், எயிற்றினர் - கோரப்பற்களையுடையவர்களும், கயிற்றார் - பாசாயுதத்தைக் கொண்டவர்களும், செறுத்து எரி விழிப்பவர் - கோபித்து நெருப்புப்போலக் கொடுமையாக விழிப்பவர்களும், சிகை கழு வலத்தார் - கூர்நுனியையுடைய கழுவென்னும் படையினாலான வலிமையமைந்தவர்களும், மறுத்து எழு மறலிகள் இவர் என அதிர்ந்தார்-பகைமை பாராட்டிக் கிளம்புகின்ற யமன்களே இவரென்னும்படி பெருமுழக்கஞ் செய்பவர்களுமான அரக்க வீரரை, தனித்தனி—, ஒறுத்து- (தன் கோபத்திற்கு ஏற்கத்) தண்டித்து, உருத்திரன் என - (அழித்தற் கடவுளான) சிவன்போல, உதைத்தான் -உதைத்தொழித்தான்; (எ-று.)பி-ம்:—[1]மனத்தினர். [2]கெழு. [3]வெறுத்தெழு. [4]வதிந்தார், எதிர்ந்தார். ( )

39.—இருகவிகள்-சேனைகள் அழிந்ததன்மை தெரிவிக்கும்.

சக்கரந் தோமர முலக்கைதண் டயில்வாள்
[1]மிக்கன தேர்பரி குடைகொடி விரவி
உக்கன குருதியம் பெருந்திரை [2]யுருட்டிப்
புக்கன கடலிடை நெடுங்கரப் பூட்கை.

(இ - ள்.) சக்கரம் - சக்கரங்களும், தோமரம்-தோமரங்களும், உலக்கை-உலக்கைகளும், தண்டு-கதைகளும், அயில் வாள்-கூரிய வாட்களும், மிக்கன தேர்-மிகப்பலவான தேர்களும், பரி- குதிரைகளும், குடை-குடைகளும், கொடி-கொடிகளும், விரவி - ஒன்று கலந்து, உக்கன - (போர்க்களத்து) வீழ்ந்துகிடந்தன; குருதி பெரு திரை - (அந்தப் போர்க்களத்திலுண்டான) இரத்தவெள்ளத்தின் பெரிய அலைகள், நெடு கரம் பூட்கை-நீண்ட துதிக்கையையுடைய யானைகளை, உருட்டி - உருட்டிக்கொண்டு, கடலிடை புக்கன—; (எ - று.) - அம் - அசை; அழகிய என்பாருமுளர். பூட்கை= புழைக்கை. பி - ம்:—[1] மிக்கவன். [2] உருட்டப். (854)

40. எட்டின [1] விசும்பினை [2] யெழுப்பட வெழுந்த
முட்டின மலைகளை முயங்கின திசையை
யொட்டின [3] வொன்றையொன் [4] றூடடித் துடைந்து
தட்டுமுட் டாடிய தலையொடு தலைகள்.

(இ-ள்.) எழு பட எழுந்த - (அநுமான்வீசிய) எழுவென்னும் படைக்கலம் பட்டதனால் (உடம்பைவிட்டு வேறாகி) எழுந்தனவான, தலைகள்—, விசும்பினை எட்டின-ஆகாயத்தையளாவினவும், மலைகளை முட்டின - மலைகளின்மீது மோதியனவும், திசையை முயங்கின-திக்குக்களைத் தழுவியனவும், ஒன்றை ஒன்று ஒட்டின-ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தனவுமாகி, ஊடு அடித்து உடைந்து - போர்க்களத்தில் அடிபட்டு உடைந்துபோய், தலையொடு தட்டு முட்டு ஆடின - (முன்னமே போர்க்களத்தில் விழுந்து கிடந்த) சிரசுகளோடு தட்டுமுட்டுப்பொருள்போல இங்கு மங்குஞ் சிதறிக் கிடந்தன;(எ - று.) பி - ம்:—[1] விசும்பிடை. [2] எழுபடை. [3] ஒன்றோடொன்று. [4] ஊட்டிடத்துதைந்து, ஓடிடத்துடைந்து. (855)

வேறு.

41.—சம்புமாலி தனிப்பட்டுச் சீற்றங்கொள்ளுதல்.

கானே காவல் வேழக் [1] கணங்கள் கதவா ளரிகொன்ற
வானே யெய்தத் தனியே நின்ற மதமால் வரையொப்பான்
தேனே புரைகண் கனலே சொரியச் [2] சீற்றஞ் செருக்கினான்
தானே யானான் சம்பு மாலி காலன் [3] றன்மையான்.

(இ-ள்.) காலன் தன்மையான்-யமன்போன்ற கொடியதன்மையையுடையவனாகிய சம்புமாலி,—கதம் வாள் அரிகொன்றகானே காவல் வேழம் கணங்கள் வானே எய்த-கோபத்தையும்கொடுமையையுமுடைய சிங்கத்தினாற் கொல்லப்பட்டனவாய்க் காட்டையே (தங்கட்கு உரிய) வாழிடமாகக்கொண்ட யானைக்கூட்டங்கள் விண்ணுலகத்தில் சேர [இறக்க],—தனியே நின்ற - தனிப்பட்டு நின்ற, மதம் மால்வரை ஒப்பான் - மதமயக்கங் கொண்ட மலை போன்ற யானையையொத்து, தானே ஆனான்- (தன்னோடு வந்தவரெல்லாம் இறந்தத்) தான் ஒருவனே எஞ்சி நின்றவனாய், தேன் புரை கண் கனல் சொரிய சீற்றம் செருக்கினான் - தேன்போலச்

சிவந்த கண்கள் நெருப்புப்பொறியை வெளிப்படுத்தச் சினம் விஞ்சினன்; (எ - று.)—ஏ-பிரிநிலையும் அசையுமாக வந்தன.

அனுமானால் தன்னோடு வந்தவர் யாவரும் கொல்லப்பட்டுத் தான் தனித்துநின்ற சம்புமாலிக்கு - சிங்கத்தினால் தன்னுடைய யூதங்களெல்லாம் கொல்லப்பட்டுத் தான் தனித்துநின்ற யூதபதி உவமையாகும். பி - ம்:—[1]கணங்களத்தவாளரிகன்ற. [2]சீற்றத்தருக்கினால், சீற்றத்தருக்கினன். [3]போன்ற தீமையான். (856)

42.—சம்புமாலி முயன்று போர்க்கு விரைதல்.

காற்றிற் கடிய கலினப் புரவி நிருதர் களத்துக்கார்
ஆற்றுக் குருதி நிணத்தோ டடுத்த வள்ளற் பெருங்கொள்ளைச்
[1]சேற்றிற் செல்லாத் தேரி னாழி யாழு நிலைதேரா
[2]வீற்றுச் செல்லும் வெளியோ வில்லை [3]யளியன் விரைகின்றான்.

(இ - ள்.) காற்றின் கடிய - காற்றைக் காட்டிலும் விரைந்து செல்வனவான, கலினம் - கடிவாளம் பூண்ட, புரவி - குதிரைச் சேனையையுடைய, நிருதர் - இராக்கதவீரர்கள், களத்து உக்கார் - போர்க்களத்தில் மாண்டார்கள்; குருதி ஆறு-(அங்குத்தோன்றிய) இரத்தப்பெருக்கு, நிணத்தோடு அடுத்த-நிணத்தோடு சேர்ந்ததனாலுண்டான, பெருகொள்ளை - மிகவும் அதிகமாகவுள்ள, அள்ளல் சேற்றில்-குழை சேற்றிலே, செல்லா-செல்லமாட்டாமல், தேரின் ஆழி - (தனது) தேர்ச்சக்கரங்கள், ஆழும்-புதைகின்ற, நிலை-தன்மையை, தேரா - தேர்ந்தும், வீற்று செல்லும் - (அவ்விடத்தை விட்டுத்) தனிமையோடு செல்லக்கூடிய, வெளிஓ - வெற்றிடமோ, இல்லை—; (இவ்வாறு இருக்கவும்), விரைகின்றான் - (போர்க்கு அந்தச் சம்புமாலி) விரைபவனானான்; அளியன் - (இவன் மிகவும்) இரங்கத்தக்கான்; (எ - று.)

கூடவந்தவர்கள் யாவரும் இறந்தொழிய, தனது ஒற்றைத் தேரும் நிணச்சேற்றிற் செல்லமாட்டாமற் சக்கரம் புதையாநிற்க, விரைந்து செல்லுதற்கு உரிய வெற்றிடம் ஒன்றும் கிடையாமலிருக்கையில், தன் மனம் போர்க்குவிரைகின்ற சம்புமாலியின் நிலைமைக்கு இரங்கி, கவி 'அளியன்' என்றார். பி - ம்:—[1]சேற்றுச். [2]வேற்றுச். [3]எளியன். (857)

43.–அநுமான் சம்புமாலியினிடத்து இரக்கங்காட்டிக்கூறுதல்.

ஏதி யொன்றாற் றேரு மஃதா லெளியோ ருயிர்கோடல்
நீதி யன்றா லுடன்வந் தோரைக் காக்கு நிலையில்லாய்
சாதி [1]யன்றே பிறிதென் செய்தி யவர்பின் றனிநின்றாய்
போதி யென்றான் பூத்த மரம்பொற் புண்ணாற் பொலிகின்றான்.

(இ - ள்.) பூத்த மரம் போல் புண்ணால் பொலிகின்றான் - பூப்பூத்துள்ள மரம்போல (அரக்கர் தன்மீது எறிந்த படைக்கலங்களால் தோன்றிய) புண்களால் விளங்குபவனான அநுமான்,—(அந்தச்சம்புமாலியை நோக்கி), 'ஏதி ஒன்று - (உனக்கு உள்ள) ஆயுதமும் ஒன்றே; தேர்உம் அஃது - தேரும் அவ்வாறனதே

[ஒன்றேயுள்ளது]; உடன் வந்தோரை காக்கும் நிலை இல்லாய் - கூடவந்தவரைக் காப்பாற்றும் வல்லமையில்லாதவனான நீ, அவர் பின் தனி நின்றாய் - அவர் இறந்த பிறகு தனிப்பட்டு நின்றுவிட்டாய்; (நீ என்னோடு இப்போது போர் செய்ய வருவாயானால்), சாதி அன்றே - இறப்பாய் இது நிச்சயம்; பிறிது என் செய்தி - இறப்பதல்லாமல் வேறு என்ன செய்ய மாட்டுவாய்? எளியோர் உயிர் கோடல்-எளிமைப்பட்ட (வலிகுறைந்த உன்னைப்போன்ற) வரின் உயிரை வாங்குதல், நீதி அன்று - நியாயமல்ல; (ஆதலால் இப்போது உன்னை விடுகின்றேன்); போதி - (நீ) திரும்பிச் செல் வாய்,' என்றான்-என்று [இரக்கம்] தோன்றக் கூறினான்; (எ-று.)

அநுமான் தனிப்பட்டு வந்த அந்தச் சம்புமாலியினிடத்து இரக்கங்கொண்டு, போர் செய்வதை நிறுத்திச் செல்லும்படிகூறினனென்க. இங்ஙனம் பகைவனிடத்து அருள்கொண்டு அவனை விடுதல், தழிஞ்சி யென்னும் புறத்துறையாம். இதனால், இவ்வநுமானது கருணை விளங்கும், மூன்றாவது ஆல்-தேற்றம்: மற்றவை-இரக்கம். பி - ம்:—[1]அன்றேல். (858)

44.—சம்புமாலி சினந்து அநுமான்மீது பல அம்புகளெய்தல்.

நன்று நன்றுன் கருணை யென்னா நெருப்பு [1]நகநக்கான்
[2]பொன்று வாரி னொருவ னென்றாய் போலு மெனையென்னா
வன்றிண் சிலையின் வயிரக் காலால் வடித்திண் சுடர்வாளி
ஒன்று பத்து நூறு நூறா யிரமு முதைப்பித்தான்.

(இ - ள்.) (சம்புமாலி அநுமானை நோக்கி), 'உன் கருணை-நீ என் மீது காட்டும் இரக்கம், நன்று நன்று-மிக நன்றாயுள்ளது!' என்னா-என்று சொல்லி, நெருப்பு நக நக்கான்-நெருப்பு வெளிப்படச்சிரித்தவனாய், 'எனை பொன்றுவாரின் ஒருவன் என்றாய் போலும்-என்னைப் போரிலிறப்பவருள் ஒருவனென்று எளிதாக நினைத்தாய்போலும்,' என்னா-என்றுகூறி,—வல் திண் சிலையின் வயிரம் காலால்-மிகவும் வலிய வில்லினது உறுதிபொருந்திய தண்டத்தின் வலிமையால், வடி திண் சுடர் வாளி-காய்ச்சியடித்துக் கூர்மைசெய் தலையுடைய வலிய ஒளியுள்ள அம்புகள், ஒன்று பத்து நூறு நூறாயிரம்உம்-ஒன்றும் பத்தும் நூறும் நூறாயிரமுமென்ற கணக்குப் படும்படி, உதைப்பித்தான்-செல்லும்படி செய்தான்; (எ-று.)

'நீ என் விஷயத்திற் கருணையுள்ளவன்போற் பேசியது, என் மனத்திற் பொத்தி நான் வருந்துதற்காகவே யல்லது நல்ல எண்ணத்தினாலன்றென்பது தெரிகின்றது: மேலும் என்னை மற்றவர் போலவே எளிதிலழிக்கத்தக்கவனென்று அலட்சியமாகக் கருதினாய் போலும்' என்று சினந்து அநுமான்மீது பல அம்புகளையேவினன் சம்புமாலி யென்க. தநுர்த்தண்டம் உறுதியாக இருந்தால் தான் மேன்மேலும் அம்புகளைத் தொடுத்து விடுக்க இயலுமாதலால், 'சிலையின் வயிரக்காலால்' என்றார். பி - ம்:—[1]நகை, முந்த. [2]பொன்றினவரி லொருவனே நீ. (859)

45.—அநுமான் சம்புமாலியெய்த அம்புகளை எழுவால் விலக்குதல்.

*செய்தி செய்தி சிலைகைக் கொண்டால் வெறுங்கை திரிவோரை
நொய்தின் வெல்வ தரிதோ வென்னு முறுவ லுகநக்கான்
அய்ய னங்கு மிங்குங் காலா லழியு மழையென்ன
எய்த வெய்த பகழி யெல்லா மெழுவா [1]லகல்வித்தான்.*

(இ - ள்.) (சம்புமாலியை நோக்கி), 'சிலை கை கொண்டால்-(நீ வில்லைக் கையிற்கொண்டால், வெறு கை திரிவோரை-(ஆயுதமில்லாமல்) வெறுங்கையோடு திரிபவர்களுடன், செய்தி செய்தி-நன்கு (போர்) புரிவாய்; (இப்போது நான் வெறுங்கையுடனிராமல் எழுவைக் கொண்டிருத்தலால் என்னுடன் உன்னாற் பொர முடியாது): நொய்தின் வெல்வது அரிதுஓ-(கையில் எழுவைக்கொண்டுள்ள நான் உன்னை) எளிதாக வெல்வது அருமையான செயலோ?' என்னு-என்று (தன்வீரம் தோன்றச்) சொல்லி, முறுவல் உக நக்கான்-பற்கள் வெளித்தோன்றச் சிரித்தவனாகி, அய்யன்-அநுமான்,— காலால்-காற்றினாலே, அங்கும் இங்கும் அழியும்-நாற்புறமும் சிதறிப்போகின்ற, மழை என்ன-மழைபோல, எய்த எய்த பகழி எல்லாம்-(சம்புமாலி தன்)மேலெய்த அம்புகளை யெல்லாம், எழுவால்-(தன்கையிற்கொண்ட) எழுவென்னும் படையால், அகல்வித்தான்-(தன்மீதுபடாது) அப்பாற்போகும்படி செய்தான்;

இனி, சிலையைக் கைக்கொண்டால்- கைக்கொண்டிருத்தலால், நிராயுதபாணியாகிய என்போல்வாரை விரைவில் வெல்வது (உன் போல்வார்க்கு) அருமையோ? [அருமையன்று]; ஆதலால், நீ நன்குபோர் புரிக என்று நிராயுதனாயிருக்குந் தன்மீது சம்புமாலி அம்பை யெய்ததற்காக அவனை அநுமான் பரிகசித்துக் கூறியதாகக் கருத்துக்கொள்ளவுமாம். இங்ஙனம் கருத்துக் கூறுமிடத்துச் சம்புமாலி அம்பை எய்யத்தொடங்குகையில் அநுமான் எழுவைக் கைக்கொள்ளாதிருந்து பிறகு அதனைக் கைக்கொண்டன னென்று கொள்க. பி - ம்:—[1]வழுவித்தான். (860)

46.—சம்புமாலி சினந்து அநுமான்கையிலிருந்த எழுவை அறுத்துவீழ்த்துதல்.

*முற்ற [1]முனிந்தா னிருதன் முனியா முன்னும் பின்னுஞ்சென்
றுற்ற பகழி யுருது மறியா வுதிர்கின் றதையுன்னுச்
சுற்று நெடுந்தே ரோட்டித் தொடர்ந்தான் றொடருந் துறைகாணான்
[2]வெற்றி யெழுவை மழுவா யம்பா [3]லறுத்து வீழ்த்தினன்.*

(இ - ள்.) நிருதன் - சம்புமாலியென்னும் அரக்கன், முற்ற முனிந்தான் - மிகவும் கோபங்கொண்டான்; முனியா-(அவ்வாறு) கோபித்து, முன்னும் பின்னும் சென்று உற்ற பகழி உருது மறியா உதிர்கின்றதை உன்னு -(தன்னாற்பிரயோகிக்கப்பட்டு) முன்னும் பின்னும் [பலஇடங்களிலும்] (அநுமான்மேல்) சென்று

நெருங்கிய அம்புகள் (அவனைத்) தாக்கமாட்டாமல் முறிந்து வீழ்வதை நினைத்து, சுற்றும் நெடு தேர் ஓட்டி தொடர்ந்தான் - (அவ்வநுமானைச்) சுற்றிலும் (தனது) பெரியதேரைச் செலுத்தி நெருங்கப் பார்த்து, தொடரும் துறை காணான்-(அவனை) நெருங்கிச் செல்லும் வழியைப் பெறாமல், வெற்றி எழுவை - (இதுவரையிலும்) வெல்லுதலைக்கொண்ட அந்தப்பரிகத்தை, மழு வாய் அம்பால் அறுத்து வீழ்த்தினான்-மழுப்போன்ற நுனியையுடைய அம்பினால் அறுத்துத் தள்ளினான்; (எ - று.)

அநுமானைத் தேரினால் தொடரும் வழி கிடைக்காமைக்குக் காரணம், எங்கும் பிணக்குவியல் செறிந்திருத்த லென்க. [2]வெற்ற என்றபாடத்துக்கு, 'வெற்ற'-வென்ற என்பதன் வலித்தல் என்க: வெற்றம்என்றே ஒருசொல் கொள்ளினுமாம்; வெற்றியென்று பொருள். பி - ம்:—[1]முனிந்த. [2]வெற்றவெழுவைப் பிறைவாய். [3]இறுத்து. (861)

47.—அநுமான் சம்புமாலியைக் கொல்லுதல்.

சலித்தா னையன் [1]கையா லெய்யுஞ் சரத்தை யுகச்சாடி
ஒலித்தா ரமரர் [2]கண்டா ரார்ப்பத் தேரி னுட்புக்குக்
கலித்தான் [3]சிலையைக் கையால் வாங்கிக் கழுத்தி னிடையிட்டு
வலித்தான் பகுவாய் [4]மடித்து மலைபோற் றலைமண் ணிடைவீழ.

(இ - ள்.) ஐயன் - அநுமான், சலித்தான் - (தன்கையெழு அறுத்து வீழ்த்தப்பட்டதனாற் சற்று) மனஞ் சலித்து, (உடனே), எய்யும் சரத்தை - (சம்புமாலி தன்மீது) எய்கின்ற அம்புகளையெல்லாம், கையால் உக சாடி - (தன்) கைகளினாலேயே உதிர்ந்துபோம்படி மோதித்தள்ளி,—ஒலி தார் அமரர் கண்டார் ஆர்ப்ப-தழைத் தலையுடைய மாலையை யணிந்த தேவர்கள் கண்டு ஆரவாரிக்கும்படி, தேரினுள் புக்கு - (சம்புமாலியினது) தேரினுள்ளே பாய்ந்து புகுந்து, கலித்தான் சிலையை - வீரவொலிசெய்து கொண்டிருந்தவனாகிய அந்தச்சம்புமாலியினது வில்லை, கையால் வாங்கி - (தன்) கையினாற் பிடுங்கிக்கொண்டு, தலை பகு வாய் மடித்து மண்ணிடை மலைபோல் வீழ - (அவ்வரக்கனது) தலை பிளவுபட்ட வாயை மடித்துக்கொண்டே தரையிலே மலைபோல விழும்படி, கழுத்தினிடை இட்டு வலித்தான் - (அவனது) கழுத்திலே மாட்டி யிழுத்தான்; (எ - று.)

இனி, முதலடிக்கு - அநுமான் (எதிரியெய்கின்ற அம்புகளை விலக்குதற்கு எழு இல்லாமையால்) தன்கையினால் தானே சம்புமாலி யெய்யும் அம்புகளெல்லாம் உகும்படி மோதி மோதி மனஞ் சலித்துப் போய் என்று பொருள் கூறி, இனி அவ்வாறு செய்ய வேண்டாதபடி, அவன் தேரினுட் குதித்து அவன்வில்லை அவன் கழுத்தில் மாட்டிச் சிரத்தையறுத்தா னென்னலுமாம்; ஒலித்தல் - தழைத்தல். பி - ம்:—[1]கரத்தால். [2]கண்டார்ப் [illegible] தேருள். [3]கையின்வில் வாங்கிக் கழுத்தினிடையிட்டுலைய. [4]மடித்த.

48.—அநுமான் செய்த செயலைக் கண்ட காவல்தேவர் இராவணனிடம் செய்தி சொல்லச் செல்லுதல்.

குதித்துத் தேருங் கோல்கொ ளாளும் பரியுங் குழம்பாக [டான்
மிதித்துப் [1]பெயர்த்து நெடுந்தோ ரணத்தை வீரன் மேற்கொண்
கதித்[2]துப் பழிந்து கழிந்தார் பெருமை கண்டு [3]களத்தஞ்சி
உதித்துப் [4]புலர்ந்த தோல்போ லுருவத் தமர ரோடினர்.

(இ - ள்.) வீரன் - அநுமான்,—குதித்து - (தேரினின்று வெளியே) குதித்து, தேர்உம் கோல் கொள் ஆளும் பரிஉம் குழம்பு ஆகமிதித்து - (அவ்வரக்கன்) தேரும் அதனை உளவுகோலைக் கொண்டு செலுத்துஞ் சாரதியும் (அதனிற்பூட்டிய) குதிரைகளும் குழம்பாகப் போய்விடும்படிகாலினால்மிதித்து(அழித்து),பெயர்த்து உம்-மீண்டும், நெடு தோரணத்தை மேற்கொண்டான் - பெரிய தோரணவாயிலின்மீது ஏறியிருந்தான்; உதித்து புலர்ந்த தோல் போல் உருவத்து அமரர் - (மேலுக்குமாத்திரம்) பருத்து உள்ளே வறண்டுபோன தோல்போன்ற வடிவத்தையுடைய (காவலாளிகளான) தேவர்கள், கதி துப்பு அழிந்து கழிந்தார் பெருமைகண்டு - விரைவுள்ள (தமது) வலிமையழிந்து இறந்துபோன அரக்கரது பெருந்தொகையைப் பார்த்து, அஞ்சி - (இச்செய்தியை இராவணனிடத்துச் சொல்லவேணுமே யென்று) பயந்து, களத்து ஓடினர்- அந்தப்போர்க்களத்தினின்று (இராவணன் மாளிகையை நோக்கி) விரைந்து சென்றார்; (எ. - று.)

சோலையைக் காக்கின்ற தேவர்கள் மனத்தினுள் இராவணனிடத்துப் பணிசெய்யவேண்டியிருத்தலை நினைந்து புலர்ந்திருந்தாலும் வெளிக்கு மகிழ்ந்திருப்பவர் போன்றிருந்தனரென்பது - 'உதித்துப் புலர்ந்ததோல்போ லுருவத் தமரர்' என்றதன் கருத்து.
பி - ம்:—[1]பெயர்ந்து. [2]துப்பழித்து. [3]கணத்தஞ்சி. [4]பொலிந்த.(863)

49.—கவிக்கூற்று.

பரிந்து புலம்பு மகளிர் காணக் கணவர் பிணம்பற்றி
விரிந்த குருதிப் [1]பேரா றீர்த்து மனைக டொறும்வீச
இரிந்த திலங்கை [2]யெழுந்த தழுகை யின்றிங் கிவனாலே
சரிந்த தரக்கர் வலியென் [3]றெண்ணி யறமுந் தளிர்த்ததால்.

(இ - ள்.) விரிந்த குருதி பேர் ஆறு-பரவிச்செல்கின்ற பெரிய இரத்தப் பெருக்கானது, பரிந்து புலம்பும் மகளிர் காண -(தம் கணவரை யிழந்ததனால்) இரங்கிப்புலம்புகின்ற இராக்கதமகளிர்காணுமாறு, கணவர் பிணம் பற்றி ஈர்த்து மனைகள் தொறும் வீச-(அவரவருடைய) கணவராகிய பிணங்களைப் பிடித்திழுத்துக்கொண்டு வீடுகள் தோறும் தள்ளும்படி, இலங்கை இரிந்தது - இலங்காபுரி நிலைகுலைந்தது; அழுகை எழுந்தது-(அவ்வூரெங்கும்) புலம்பும் ஒலி மிக்கது; 'இன்று - இன்றையதினம், இங்கு - இவ்விடத்தில், இவனாலே - இவ்வநுமானாலே, அரக்கர் வலி சரிந்தது - அரக்கருடைய வலிமை ஒழிந்துவிட்டது,' என்று எண்ணி - என்று

நினைத்து, அறம்உம் - தரும தேவதையும், தளிர்த்தது-மனங்களித்தது; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை. பி-ம்:—[1]பெரியாறு. [2]குரலழுகை, [3]அறமுஞ்சாலத்தளிர்த்ததால். (864)

50.—பருவத்தேவர் இராவணனிடத்துச் சம்புமாலி இறந்ததைச் சொல்லுதல்.

புக்கா ரமரர் பொலந்தா ரரக்கன் பொருவில் பெருங்கோயில்
விக்கா நின்றார் விளம்ப லாற்றார் வெருவி விம்முவார்
நக்கா னரக்க னடுங்க லென்றா [1]னையா நமரெல்லாம்
உக்கார் சம்பு மாலி யுலந்தா னென்றே குரங்கென்றார்.

(இ - ள்.) அமரர் -(செய்திசொல்லுமாறு ஓடின) தேவர்கள்,—பொலம் தார் அரக்கன் பொரு இல் பெரு கோயில் புக்கார்-பொன்னரி மாலையையணிந்த இராவணனது ஒப்பற்ற பெரிய அரண்மனையினுட் புகுந்து, விளம்பல் ஆற்றார்-(இராவணனிடத்துநடந்தசெய்தியைச்) சொல்லுதற்கு (அச்சத்தினால்) வாயெழாமல், விக்கா நின்றார்-விக்கிவிக்கி யழுதுகொண்டு நின்று, வெருவி விம்முவார்-அஞ்சியேங்குவாரானார்கள்; அரக்கன்-(அதுகண்ட) இராவணன், நக்கான்-சிரித்து, நடுங்கல் என்றான்-அஞ்சவேண்டாவென்று (அவருக்குத்) தைரியஞ்சொன்னான்; (பின்பு அவர் இராவணனை நோக்கி), 'ஐயா-ஐயனே! நமர் எல்லாம்-நம்மைச்சேர்ந்தவர்யாவரும், உக்கார்-(அநுமானோடு செய்த போரில்) இறந்தொழிந்தார்கள்; சம்புமாலி-சம்புமாலியும், உலந்தான்-இறந்து போனான்; ஒன்று ஏ குரங்கு-(இவ்வளவெல்லாம் செய்தது) ஒருகுரங்குதான்,' என்றார்-என்றுசெய்தியைத் தெரிவித்தார்கள்; (எ - று.)—குரங்கு ஒன்றே-இங்ஙனும் ஒருகுரங்கு உண்டோ என்று கருத்துக் கூறினுமாம். பி - ம்:—[1]ஐய. (865)

51.—செய்தியுணர்ந்த இராவணன் தானே அநுமானிடத்துச் செல்ல முயல, பஞ்சசேனாபதிகள் கூறத்தொடங்குதல்.

என்னு [1]மளவி னெரிந்து வீங்கி யெழுந்த வெகுளியான்
உன்ன வுன்ன வுதிரக் குமிழி [2]விழியூ டுமிழ்கின்றான்
சொன்ன குரங்கை யானே பிடிப்பன் கடிது தொடர்ந் [3]தென்னா
அன்ன [4]துணர்ந்த சேனைத் தலைவ ரைவ ரறிவித்தார்.

(இ - ள்.) என்னும் அளவின்-என்று (அவர்கள்) கூறிய போது,எரிந்து வீங்கி எழுந்த வெகுளியான்-பற்றியெரிந்து மிகுதியாகக்கிளம்பின கோபத்தையுடைய இராவணன்,—உன்ன உன்ன உதிரம் குமிழி விழி ஊடு உமிழ்கின்றான் - (நடந்த செய்தியை) நினைக்குந்தோறும் இரத்தக்குமிழிகளைக் கண்களின் வழியாகக் கக்கிக்கொண்டு, சொன்ன குரங்கை யான்ஏ கடிது தொடர்ந்து பிடிப்பன் - '(இவர்கள்) சொல்லிய குரங்கை யானே விரைந்து

சென்று பிடிப்பேன்,' என்னு-என்றுசொல்ல,—அன்னது உணர்ந்த - அதுதெரிந்த, சேனை தலைவர் ஐவர் - பஞ்சசேனுதிபதிகள், அறிவித்தார்-(பின் வருமாறு) தெரிவிக்கலானுர்கள்; (எ-று.)—அதனை, அடுத்த படலத்து முதல் நான்கு செய்யுள்களிற் காண்க.

பஞ்சசேனுபதிகள் - விரூபாட்சன், யூபாட்சன், துர்த்தரன், பிரகஸன், பாசகர்ணன் என்ற இவர். பி - ம்:—[1]அளவில். [2]விழியோடு. [3]என்ருன். [4]கண்டே. (866)

சம்புமாலிவதைப்படலம் முற்றிற்று.

10-ஆவது பஞ்சசேனுபதிகள் வதைப்படலம்.

ஐந்து சேனுபதிகளையும் அநுமான் கொன்றதைக் கூறும் பாகம். ஐந்து சேனுபதிகள் இன்னுரென்பது, கீழ்க்கூறப்பட்டது.

வேறு.

1.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்—ஒருதொடர்: தானே குரங்கைப் பிடித்து வருமாறு எழுந்த இராவணனை விலக்கித் தம்மையேவுமாறு பஞ்சசேனுபதிகள் வேண்ட, அவன் இசைதல்.

**சிலந்தி யுண்பதோர் குரங்கின் மேற் சேறியேற் றிறலோய்
கலந்த [1]போரிடைக் கட்புலன் கடுங்கனல் கதுவ
உலந்த மால்வரை யருவியா றொழுக் [2]கற்ற [3]வொப்பப்
புலர்ந்த மாமதம் [4]பூக்குமன் றேதிசைப் பூட்கை.**

(இ - ள்.) (பஞ்சசேனுபதிகள் இராவணனை நோக்கிக்கூறுவார்):—திறலோய் - பராக்கிரமமமைந்தவனே! (நீ), சிலந்தி உண்பது ஓர் குரங்கின்மேல் சேறி ஏல் - சிலந்தியென்னும் பூச்சியைப் பிடித்துத்தின்று சீவிப்பதாகிய ஒருகுரங்கின்மேலே போர் செய்யச் செல்வாயானுல், திசை பூட்கை- திக்கயங்கள், கண் புலன் கடுங் கனல் கதுவ - கண்களிலிருந்து கொடிய நெருப்புப் பொறி பறக்க, கலந்த போரிடை-(உன்னேடு) எதிர்த்துச்செய்த போரில், உலந்த மால்வரை அருவி யாறு ஒழுக்கு அற்ற ஒப்ப-(மழைபொழியாமையால்) வறண்டுபோன பெரிய மலைகள் (தம்மிடத்து இடையருது பெருகுகின்ற) அருவிநீர்ப்பெருக்கு அற்றுப்போனவையையொத்திருக்குமாறு, புலர்ந்த-(உன்னு லடிபட்டு வலிமைகுறைந்தமையால்) அற்றுப்போன, மா மதம்-மிக்க மதநீர், பூக்கும் அன்றே - (மீண்டும்) தோன்றப்பெறுமல்லவா? (எ - று.)

முன்பு தம்மையெதிர்த்து வலிதொலைத்த இராவணன் அற்ப ஜந்துவாகிய ஒருகுரங்கைத் தன்னுடைய பணியாளரைக்கொண்டு எளிதில் வெல்ல முடியாமல் எதிரிட்டுத் தானே போர்செய்யச் செல்ல நேர்ந்த தாழ்ந்த நிலைமையைக் கருதி, 'இனி இவ்விராவணனால் நம்மை யெதிர்க்க முடியாது' என்று கருதுவதனால் திக்கஜங்கள் முன்புகொண்டிருந்த அச்சம் நீங்கி மதம்பெருகப் பெறுமென்க. அநுமானை ஒரு அற்பசெந்து என்று கூறுவதற்காக, 'சிலந்தியுண்பதோர்குரங்கு' என்றனர். சிலந்தி - ஒருமரமென்பாருமுளர். நீரருவிப்பெருக்கு நீங்கிய மலை - மதநீர்ப்பெருக்கு அற்ற திக்கயங்கட்கு உவமையாம். பி - ம்:—[1]போரிலுன். [2]அற்றது. [3]ஒக்கப். [4]பூழ்க்கும். (867)

2. இலங்கு வெஞ்சினத் தஞ்சிறை யெறுழ்வலிக் கலுழன்
உலங்கின் மே[1]லெழுந் தென்னநீ குரங்கின்மே [2]லுருத்தால்
அலங்கன் மாலைநின் புயநினைந் தல்லுநன் பகலும்
குலுங்கும் வன்றுயர் நீங்குமால் வெள்ளியங் குன்றம்.

(இ - ள்.) இலங்கு வெம் சினத்து - விளங்குகின்ற [வெளித்தெரிகின்ற] கடுங்கோபத்தையும், அம் சிறை- அழகிய இறகுகளையும், எறுழ் வலி-மிக்க வலிமையையுமுடைய, கலுழன்-கருடன், உலங்கின்மேல் எழுந்து என்ன-கொசுகின்மேலே (போர்செய்ய) எழுந்தாற்போல், நீ குரங்கின்மேல் உருத்தால்-நீ (அற்பக்) குரங்கின்மேற் கோபித்துச் சென்றால்,—வெள்ளி அம் குன்றம்-(முன்பு உன்னாற் பெயர்த்தெடுக்கப்பட்ட) கைலாசகிரியானது, அலங்கல் மாலை நின் புயம் நினைந்து-தொங்கியசையும் வெற்றிமாலையையணிந்த உனது தோள்வலியை நினைத்து, அல்உம் நல் பகல்உம் குலுங்கும் வல் துயர்-இரவும் பகலும் அஞ்சி நடுங்குகின்ற வலிய துயரத்தினின்று, நீங்கும்-நீங்கப்பெறும்; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்.

இப்போது உன்னுடைய பரிவாரங்களைக்கொண்டு வெல்ல முடியாமல் நீயே குரங்கின்மீது பொரச்சென்றால், நீ வலியற்றவனென்று நினைந்து, முன்பு உன்னாற்பெயர்த்தெடுக்கப்பட்டு எளிமைப்பட்ட கைலாசகிரியானது, உன்னிடத்துக்கொண்டிருந்த அச்சம் ஒழியுமல்லவோ? ஆகவே நீ பொரச்செல்லாமல் எம்போலியரை யேவுதலே தகுதி யென்று உணர்த்தியவாறும். பி - ம்:—[1]உருத்தென்ன. [2]உருக்கின், உருத்த. (868)

3. உறுவ தென்கொலோ [1]வுரனழி வென்பதொன் றுடையார்
பெறுவ தியாதொன் றுங் காண்கிலர் கேட்கிலர் பெயர்ந்தார்
சிறுமை யீதொப்ப தியாதுநீ குரங்கின்மேற் [3]சேறின்
முறுவல் பூக்குமென் றேநின்ற மூவர்க்கு முகங்கள்.

(இ - ள்.) நீ குரங்கின்மேல் சேறின்-நீ ஒருகுரங்கின்மீது கோபித்துப் பொரச்சென்றால்,—(அப்போது), உரன் அழிவு என்பது ஒன்று உடையார்-(உன்னோடு எதிர்த்துப் பொருது தமது

வலிமையழிதலையுடையவராய், பெறுவது யாது ஒன்றுஉம் காண் கிலர்-(உன்னோடு எதிர்த்துநிற்றலால்) தாங்கள் பெறக்கூடிய நன்மையொன்றும் [சிறிது வெற்றியும்] காணப்பெருதவராய், கேட்கிலர்-(உன்பெயர்) கேட்கவும் அஞ்சினவராய், பெயர்ந்தார்-நிலைகெட்டோடியவரான, நின்ற மூவர்க்குஉம்-ஒடுங்கிநின்ற திரி மூர்த்திகட்கும், முகங்கள்—, முறுவல் பூக்கும் அன்றே-(உன்னைப் பற்றி) இகழ்ச்சிச்சிரிப்புத்தோன்றுமல்லவோ? ஈது ஒப்பது சிறுமை யாது-இதை யொப்பதாகிய தாழ்மையை விளைக்குஞ் செயல் வேறு யாது உளது? உறுவது என் கொல்ஓ-(இதனால் உனக்கு) வரக்கட வதான நன்மைதான் யாதோ? (எ - று.)

நீ ஒரு எளிய குரங்கின்மேற் பொரச்சென்றால், அதனால், உன்னிடம் தோற்று வலியழிந்த திரிமூர்த்திகள் இகழ்ந்து சிரிப்பது தவிர, நீ பெறக்கூடிய பயன் யாதொன்றுமில்லை யென்பதாம். சேறின்-செறின் என்பதன் நீட்டல்: [2]செறின் என்று படிப்பாரு முளர். பி - ம்:—[1]வரனிழிவு, வானிழிவு. [2]செல்லின். (869)

4. அன்றியும்மூனக் காளின்மை தோன்றுமா லரச
வென்றி யில்லவர் மெல்லியோர் தமைச்செல விட்டாய்
நன்றி [1]யின்றொன்று காண்டியே லெமைச்செல நயத்தி
என்று கைதொழு திறைஞ்சின ரரக்கனு மிசைந்தான்.

(இ - ள்.) அரச-(எம்முடைய) அரசனே! அன்றிஉம்-அல்லா மலும், உனக்கு ஆள் இன்மை தோன்றும்-உனக்குத் துணை வலிமை யில்லையென்று பிறர் நினைக்கும்படியாகும்;(முன்பெல் லாம்), வென்றி இல்லவர் மெல்லியோர்தமை செலவிட்டாய்-வென்றிபெறத்தக்க வலிமை யற்றவராய் மெலிந்தவரான அரக் கரை (அநுமான்மேற் போர்க்குச்) செல்லும்படி யேவினாய்; இன்று நன்றி ஒன்று காண்டிஏல் - இப்பொழுது ஒப்பற்ற நன்மையை விரும்புவையேயானால், எமைசெல நயத்தி - எம்மை (அக்குரங் கோடு போர்க்குச்) செல்ல விரும்புவாய், என்று—, கைதொழுது இறைஞ்சினர் - (அந்தப் பஞ்சசேனாபதிகள்) கைகூப்பி வணங்கி னார்கள்; அரக்கன்உம் இசைந்தான் - இராவணனும் உடன்பட் டான்; (எ - று.)—ஆல்-தேற்றம்.

எம்போலியரைப் போர்க்கு அனுப்பாமல், வலியற்றவரை அநுமன் மீது போர்க்கு அனுப்பியதனால் அவர்கள் இறந்தொழிந் தார்கள்; அதுகொண்டு 'பிற அரக்கரை யனுப்பினால் அவ்வநு மானை வெல்ல முடியாது' என்று நினைத்து அற்பக்குரங்கின்மேல் நீ போருக்குச் செல்லுதல், உனக்கு மிக்கஎளிமையைத் தருவ தன்றி, உனக்குத் துணைவலியற்றதாகப் பிறர் நினைக்கும்படியு மாகும்: ஆகையால், நீ போர்க்குச் செல்லாமல், எங்களை யனுப்பு வதே உனக்கு ஒப்பற்ற நன்மையாமென்று இவ்வாறு பஞ்சசேனா பதிகள் வணங்கி இராவணனிடஞ்சொல்ல, அதற்கு அவனும் இசைந்தனனென்பதாம். பி - ம்:—[1]நீயின்று. (870)

5.—இராவணனிடத்து அநுமதிபெற்ற பஞ்சசேனுதிபதிகள் வெளிப்பட்டுச் சதுரங்கசேனைகளும் வருமாறு கட்டளையிடுதல்.

உலக [1]மூன்றையு மொருங்கு[2]பெற் ருரென [3]வுவந்தார்
திலக மண் ணுற வணங்கினர் கோயிலிற் றீர்ந்தார்
அலகி றேர்பரி [4]யானையோ டடைந்தபோ ரரக்கர்
[5]தொலைவி லாதன கதுமென வருகெனச் சொன்னுர்.

(இ - ள்.) உலகம் மூன்றைஉம் ஒருங்கு பெற்ருர் என-மூவுலகங்களையும் ஒருசேரப்பெற்றவர்போல, உவந்தார் - மகிழ்ந்த அந்தப் பஞ்சசேனுபதிகள்,—திலகம் மண் உற வணங்கினர் - (தமது) நெற்றித்திலகம் தரையிற்படும்படி (சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து இராவணனை) நமஸ்கரித்தவர்களாய்,—கோயிலின் தீர்ந்தார் - அரண்மனையினின்று வெளிவந்து,— 'தொலைவு இலாதன - (எளிதில்) அழிவில்லாதனவாகிய, அலகு இல் தேர் பரி யானையோடு - எண்ணிறந்த தேர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் (என்ற இச்சேனைகளோடு), அடைந்த - நெருக்கமாகவுள்ள,போர் அரக்கர் - போர்செய்யவல்ல ராக்ஷஸவீரர்கள், கதுமென வருக - விரைவாக வரக்கடவர்,' என - என்று, சொன்னுர் - கட்டளையிட்டார்கள்; (எ - று.)

முதலடி - இராவணன் அநுமானேடு பொரச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டதனுல், பஞ்ச சேனுபதிகள் பெருமகிழ்ச்சி யடைந்தமையைத் தெரிவிக்கும். மகிழ்ந்த அன்னுர் பின்னர் இராவணனை வணங்கிவிட்டுச் சதுரங்கசேனையும் வருமாறு கட்டளையிட்டனரென்பதாம். பி·ம்:—[1]மூன்றுந்தம்முடைமை, மூன்றிற்குமுதன்மை. [2]பெற்றேரென. [3]உயர்ந்தார். [4]யானையொடாண்மிடைந்து, கரியொடாண்மிடைந்தபோர். [5]தொலைவிலாதது. (871)

6.—அக்கட்டளையை வள்ளுவர் தெரிவிக்க, சேனை திரளுதல்.

ஆனை மேன்முர சறைந்தனர் வள்ளுவ [1]ருரைத்தார்
பேன வேலையிற் புடைபரந் ததுபெருஞ் சேனை
சோனை மாமழை முகிலெனப் போர்ப்பணை [2]துவைப்ப
மீன வானிடை மின்னெனப் படைக்கல மிடைந்த.

(இ - ள்.) வள்ளுவர் - பறையறைவோர், ஆனைமேல் முரசு அறைந்தனர் உரைத்தார் - (பஞ்சசேனுபதிகளின் கட்டளையைத் தெரிவிக்குமாறு) யானையின்மீது முரசவாத்தியத்தை யேற்றியடித்து(ச் செய்தி) தெரிவித்தார்கள்; (உடனே),—பெருஞ் சேனை - பெரிய ராக்ஷசசேனை, பேனம் வேலையில் - நுரையையுடைய கடல்போல, புடை பரந்தது - எல்லாப்பக்கங்களிலும் பரவலாயிற்று; சோனை மா மழை முகில் என - விடாப்பெருமழை பொழிகின்ற மேகம்போல, போர் பணை துவைப்ப - யுத்தபேரிகைகள் ஒலிக்க, மீனம் வானிடை மின் என - நட்சத்திரங்கள் விளங்குகின்ற

ஆகாயத்தினிடத்துத் தோன்றும் மின்னல்போல, படைக்கலம் மிடைந்த - ஆயுதங்கள் நிறைந்து விளங்கின; (எ - று.)

பஞ்சசேனாபதிகளின் கட்டளையை வள்ளுவர் பறையறைந்து தெரிவித்த மாத்திரத்தில், ராக்ஷசசேனை, சதுரங்கபலங்களோடு யுத்தவாத்தியங்கள் பேரிடிபோல் முழங்க,மின்னல் போன்று பளபளவென்று விளங்கும் ஆயுதங்களுடன் பலவிடங்களிலும் திரளலாயிற் றென்பதாம். பி-ம்:—[1] அமைத்தார், அமைந்தார். [2] துவைக்க. [3]மீனவானிடு வில்லெனை, மீனின்வானிடுவில்லெனை. (872)

7.—அப்போது வானத்துத் தோன்றிய வெண்கொடிகளின் வருணனை.

[1]தானை மாக்கொடி மழைபொதுத் துயர்நெடுந் தாள
மான [2]மாற்றரு மாருதி முனியநா ளுலந்து
போன மாற்றலர் புகழெனக் கால்பொரப் புரண்ட
வான யாற்றுவெண் டிரையென வரம்பில பரந்த.

(இ - ள்.) மழை பொதுத்து உயர் நெடுந் தாள - மேகத்தைக் குத்துமாறு உயர்ந்து நீண்ட கால்களையுடையனவும், வானம் யாறு வெள் திரை என வரம்பு இல பரந்த- ஆகாசகங்காநதியின் வெண்மை நிறமுள்ள அலைபோலப் பலவாக வுள்ளனவுமான, தானை மா கொடி - சேனையினிடையே பிடிக்கப்படுகிற பெரிய வெண்ணிறக் கொடிகள்,—மாற்ற அரு மானம் மாருதி - (ஒருவராலும்) போக்குதற்கு முடியாத பெருமையையுடைய அநுமான், முனிய - கோபித்துப் போர்செய்ய அதனால், நாள் உலந்து போன - ஆயுள் ஒழிந்து இறந்து வீரசுவர்க்கஞ்சென்ற, மாற்றலர்- (அவனது)பகைவரான அரக்கரது, புகழ்என-கீர்த்திபோல,—கால் பொர-காற்று மோதுதலால், புரண்ட - (படபடவென்று அடித்துக்கொண்டு) அசைந்தாடின; (எ - று.)

ஆகாயத்தில் ஆகாசகங்காநதியின் அலைகள் போன்று வெண்ணிறத்தோற்றத்துடன் அசைந்தாடுகின்ற கொடியை - போரிற் பின்னிடாது எதிர்த்துநின்று அநுமானதுகையால் இறந்தொழிந்து வீரசுவர்க்கஞ் சேர்ந்த அரக்கவீரரது புகழ்போலுமெனக் குறித்தார்; **தற்குறிப்பேற்றவணி**; புகழை வெண்ணிறமாகக் கூறுதல் கவிசமயம். ஈற்றடியில் **உவமையணி** காண்க. தாள் - துவஜதண்டம். தானை மாக்கொடி என்பதற்கு - வெண்ணிறத் துகிலினாலியன்ற பெருங்கொடி யெனினுமாம். பி - ம்:—[1]கூனன் மாக்கொடி...நெடுங்கோல. [2] மாத்தகு. (873)

8.—சதுரங்கசேனைகள் போர்க்கோலங் கொள்ளுதல்.

விரவு [1]பொற்கழல் விசித்தனர் [2]வெரிநுற்று விளங்கச்
சரமொ டுக்கின புட்டிலுஞ் சாத்தினர் சமையக்
கருவி புக்கன ரரக்கர்மாப் பல்லணங் [3]கவினப்
புரவி யிட்ட [4]தேர் பூட்டின பருமித்த பூட்கை.

(இ - ள்.) அரக்கர் - இராட்சசவீரர்,— விரவு பொன் கழல் விசித்தனர் - (வீரத்துக்கு அறிகுறியாகப்) பொருந்திய பொன்னாற் செய்த வீரக்கழலை (த் தாள்களிற்) கட்டி, சரம் ஒடுக்கின புட்டில் உம் சமைய வெரிந் உற்று விளங்க சாத்தினர்-அம்புகளை உள்ளே கொண்ட தூணீரங்களை இனிதுபடியும்படி முதுகிற்பொருந்தி விளங்குமாறு தரித்து, கருவி புக்கனா - கவசத்தையும் பூண்டனர்; புரவி-குதிரைகள், மா பல்லணம் கவின இட்ட-சிறந்த சேணங்கள் விளங்கும்படி அணியப்பட்டன; தேர் பூட்டின - தேர்கள் சித்தஞ் செய்யப்பட்டன; பூட்கை பருமித்த - யானைகள் அலங்கரிக்கப் பட்டன; (எ - று.)

கருவி கவசமென்னும் பொருள தாதலை, "இளைஞருங் கருவி வீசினார்" என்ற சிந்தாமணியிலுங் காண்க. இனி, இட்ட தேர் மா பல்லணம் கவின புரவி பூட்டின என்று இயைத்து - அங்குக் கொணரப்பட்ட சிறந்த அலங்காரங்கள் விளங்கக் குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றன என்று உரைத்தலுமொன்று; பி - ம்:—[1]போர்க் கழல். [2]வெரிநுற. [3]கலினப். [4]தேர்பூட்டினர். (874)

9.—கசரத துரகங்களால் தோன்றிய நிகழ்ச்சிகள்.

ஆறு செய்தன வானையின் மதங்களவ் வாற்றைச்
சேறு செய்தன தேர்களின் சில்லியச் சேற்றை
நீறு செய்தன புரவியின் [1]குரமற் றந்நீற்றை
வீறு செய்தன [2]வப்பரிக் கலினமா விலாழி.

(இ - ள்.) ஆனையின் மதங்கள் - யானைகளின் மதஜலங்கள், (தாங்கள் செல்லுகின்ற இடத்தை), ஆறு செய்தன - ஆறாக்கி விட்டன; அ ஆற்றை - அந்த (மதநீரினால் தோன்றிய) நதியை, தேர்களின் சில்லி - தேர்களின் சக்கரங்கள், (தாம் ஓடித் தூளியை யெழுப்பி மதநீர்நதியில் விழச்செய்து), சேறு செய்தன - (அம்மத நதியைச்) சேறாக்கின; அ சேற்றை—, புரவியின் குரம் - குதிரை களின் குளம்புகள், நீறு செய்தன - (அவற்றின்மீது விரைவாக ஓடுவதனால் அச்சேறுகளைப்) புழுதியாகப் பண்ணின; அ நீற்றை - அந்தத்தூளிகளை,அ பரி கலினம் மா விலாழி-அந்தக்குதிரைகளின் கடிவாளம் பூண்ட வாயிலிருந்து வழிகின்ற பெரு நுரைகள், வீறு செய்தன - மறுபடியும் வேறுபடியாகக் குழைசேறாக்கின; (எ-று.) —மற்று - அசை.

ஒன்றைப்பற்றிக் கீழ்ச்சொன்னதை விட்டுப் பல பொருள் களை மேன்மேல் அமைத்துக்கொண்டு செல்வதாகிய ஏகாவளி என்னும் அலங்காரம் இங்கு அமைந்திருத்தல் காண்க: இது, ஒற்றைமணிமாலை யெனப்படும். ஆனை முதலியவை அந்தச் சேனை யில் மிக்கிருந்தனவென்று தொனிக்கும் பொருட்டு வீறுகோளணி யென்னும் உதாத்தாலங்காரம்பட, இவ்வாறு வருணித்தார். பி - ம்:—[1]குழாமங். [2]வயப்பரி. (875)

10.—அப்போது தோன்றிய பேரொலி.

வழங்கு [1]தேர்களி னிடிப்பொடு வாசியி னார்ப்பும்
முழங்கு வெங்களிற் றதிர்ச்சியு [2]மொய்கழ லொலியும்
தழங்கு பல்லியத் தமலையுங் கடையுகத் தாழி
[3]விழுங்கு மோதையின் மும்மடங் கெழுந்தது முடுகி.

(இ - ள்.) வழங்கு தேர்களின் இடிப்பொடு-விரைந்து செல்லுகின்ற தேர்களினொலியும், வாசியின் ஆர்ப்புஉம் - குதிரைகளின் கனைப்பொலியும், முழங்கு வெம் களிறு அதிர்ச்சிஉம்- பிளிறுந்தன்மையுள்ள கொடிய ஆண்யானைகளின் பேரொலியும், மொய் கழல் ஒலிஉம் - (வீரர்கள் கால்களிற்) கட்டிய வீரக்கழலினோசையும், தழங்கு பல் இயத்து அமலைஉம்- ஒலிக்குந்தன்மையுள்ள பலவாச்சியங்களின் பேரொலியும், (ஒருங்குகூடி), கடை யுகத்து ஆழி விழுங்கும் ஓதையின் - யுகாந்த காலத்திலே (பொங்குகிற) கடல் அழிக்கின்ற ஓசையைக் காட்டிலும், மும் மடங்கு-மூன்றுமடங்கு அதிகமாக, முடுகி எழுந்தது - விரைந்து தோன்றிற்று; (எ - று.)

ஒலியென்னும் ஒரேபொருளுள்ள இடிப்பு முதலிய பல சொற்கள் வந்தது- சொற்பொருட்பின்வருநிலையணியாம். இரண்டாமடியில் உழுங்குவெங்களிற்று அதிர்ச்சி என்று எடுத்து, உழக்கு என்பது மெலிந்து வந்ததாகக்கொண்டு, உழுங்கு - (போர்க்களத்தைக்) கலக்குகின்ற என்று உரைக்கலாம்; இங்ஙன் கொள்ளின், [2]பெய்கழல் என்ற பாடமும், நான்காமடியில் [3]முழுங்குமோதையின்என்ற பாடமும் ஏற்கும். பி - ம்:—[1]தேரொலியிடியொடு, தேரொலி யிடிப்பொடு. (876)

11.—திரண்ட சதுரங்கசேனைகளின் அளவு.

ஆழித் தேர்த்தொகை யைம்பதி னாயிர மஃதே
சூழிப் பூட்கைக்குந் தொகையவற் றிரட்டியின் றொகைய
ஊழிக் காற்றன்ன புரவிமற் [1]றவற்றினுக் கிரட்டி
பாழித் தோணெடும் படைக்கலப் பதாதியின் பகுதி.

(இ - ள்.) ஆழி தேர் தொகை-சக்கரங்களையுடைய தேர்களின் எண், ஐம்பதினாயிரம்-ஐம்பதினாயிரமென்னும் அளவினதாம்; சூழி பூட்கைக்குஉம்-முகபடாத்தையணிந்த யானைகளுக்கும், தொகை - அளவு, அஃதே-கீழ்க்கூறிய தேரின் அளவேயாகும்; ஊழி காற்று அன்ன புரவி-யுகாந்தகாலத்திலே தோன்றுகின்ற பெருங்காற்றுப் போன்ற (வேகமுடைய) குதிரைகள், அவற்று இரட்டியின் தொகைய - கீழ்க்கூறிய ரதகஜங்களைக் காட்டிலும் இருமடங்கான எண்ணையுடையனவாம் [லக்ஷமென்னும் அளவினவாம்]: பாழி தோள் நெடும் படைக்கலம் பதாதியின் பகுதி- வலிமைபொருந்திய தோள்களையும் சிறந்த ஆயுதங்களையுமுடைய காலாள் வீரரின் அளவு, அவற்றினுக்கு இரட்டி - இரண்டு லக்ஷமாகும்;(எ - று.)—ஒன்றினும் ஒன்று மேன்மேல் விஞ்சியிருப்பதாகக் கூறியது - மேன்மேலுயர்ச்சியணியாம். பி - ம்:—[1]அவற்றொன் றிரட்டி. (877)

12.—படைகளின் நெருக்கம்.

கூய்த்த ருந்தொறுந் தருந்தொறுந் தானைவெங் குழுவின்
நீத்தம் வந்துவந் தியங்கிடு மிடனின்றி நெருங்கக்
காய்த்[1]த மைந்தவெங் கதிர்ப்படை யொன்றொன்று கதுவித்
தேய்த்தெ ழுந்தன பொறிக்குல மழைக்குலந் தீய.

(இ - ள்.) கூய் தரும் தொறும் தரும் தொறும்-(சேனாதிபதிகளால்) கூப்பிடப்பட்டு வருவிக்கும் போதெல்லாம், வெம் தானை குழுவின் நீத்தம்-கொடிய சேனைக்கூட்டத்தின் பெருக்கு, வந்து வந்து—, இயங்கிடும் இடன் இன்றி-சஞ்சரித்தற்கு உரிய இடமில்லாதபடி, நெருங்க-திரளாநிற்கையில்,—காய்த்து அமைந்த வெங் கதிர் படை-(உலைக்களத்தில்) காய்ச்சிக் கூர்செய்யப்பட்ட (கண் கூசும்படி) கொடுமையான ஒளியுள்ள ஆயுதங்கள், ஒன்று ஒன்று கதுவி தேய்த்து-ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து தேய்த்தலினால், பொறி குலம்-நெருப்புப்பொறிகளின் கூட்டங்கள், மழை குலம் தீய-மேகங்களின் கூட்டம்கருகுமாறு, எழுந்தன - தோன்றின;

சேனாவீரர்கள் வருவித்த சேனைத்தொகுதிகள் சலிப்பதற்கும் இடமில்லாமல் நெருங்க, அப்போது அச்சேனையிலுள்ள ஆயுதங்கள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து மழைக்குலம் தீந்துபோகும்படி நெருப்புப்பொறிகள் தோன்றி எங்கும்பரவின வென்பதாம். பதாதிகள் தாங்குதற்கு உரியனவான கதிர்ப்படையைக் குறித்துப்பின்னிரண்டடிகளில் வருணித்திருத்தலால், முதலடியிற்கூறியுள்ள 'தானைவெங்குழு' என்றது-பதாதியைச் சுட்டுமென்னலாம்.
பி - ம்:—[1] அமைந்ததெங். (878)

13.—யானைச்சேனை.

[1]பண்ம ணிக்குல யானையின் புடைதொறும் பரந்த
ஒண்ம ணிக்குல மழையிடை யுருமென வொலிப்பக்
கண்ம ணிக்குலங் கனலெனக் [2]காந்துவ கதுப்பின்
தண்ம ணிக்குலம் மழையெழுங் கதிரெனத் தழைப்ப.

(இ-ள்.) பண் மணி குலம் யானையின்-(போர்க்குரிய) அலங்காரமமைந்த அழகிய சிறந்த யானைகளின், புடைதொறும்-பக்கங்களிலே, பரந்த-பரவியுள்ள, ஒள் மணி குலம்-அழகிய மணிகளின் கூட்டம், மழையிடை உரும் என ஒலிப்ப-மேகங்களில் தோன்றுகின்ற இடியோசை போலப் பேரொலி செய்யவும்,—கனல் என காந்துவ-நெருப்புப்போலச் செந்நிறவொளியோடு விளங்குவனவாகிய, கண் மணி குலம்-கண்களிலுள்ள கருவிழிக்கூட்டமும், கதுப்பின் தண் மணி குலம்-கன்னங்களிலணியப்பட்ட (ஆபரணங்களிலுள்ள) குளிர்ந்த இரத்தினக்கூட்டங்களும், மழை எழும் கதிர் என தழைப்ப - காளமேகத்தினிடத்துத் தோன்றுகின்ற சூரியன்போல ஒளிவீசவும்,—(எ - று.)—'இரங்கினர்' (14) என்க.

கருநிறமுள்ள யானைகளின் பக்கங்களிலே தொங்குகின்ற மணிகள் மேகத்தினிடத்தில் தோன்றுகின்ற இடிபோலப் பேரொலி செய்ய, அவ்யானைகளின் கோபத்தினாற் செந்நிறமடைந்த கண்மணிகளும், அவற்றின் கன்னங்களில் அணிந்த ஆபரணவிரத்தினங்களும் காளமேகத்தில் தோன்றுஞ் சூரியன்போலப் பேரொளி கொண்டு தோன்றின என்று வருணித்தவாறு. மணியென்பது - வெவ்வேறு பொருளில் வந்தது, சொற்பின்வருநிலையணியின்பாற்படும் 'கனலெனக் காந்துவ' என்ற தொடர்-முன்னுள்ள 'கண்மணி' என்பதனோடும், பின்னுள்ள 'தண்மணி' என்பதனோடும் இயையும்; இடைநிலைத்தீவகம். 'தழைப்ப' என்பதை முற்று எனக் கொண்டு, முடித்துவிடுதலு மொன்று. பி - ம்:—[1]பண்மணிக்குலம். [2]காந்துவமார்பின், காந்துறமார்பின். (879)

14.—புறப்பட்ட அரக்கவீரரை மனைவி மக்கள் முதலியோர் தடுத்து இரங்குதல்.

[1]தொக்க தாம்படை சுரிகுழன் மடந்தையர் தொடிக்கை
மக்க டாயர்மற் றியாவருந் தடுத்தனர் மறுகி
ஒக்க [3]வேகுதுங் குரங்கினுக் குயிர்தர வொருவர்
புக்கு மீண்டில ரென்றழு திரங்கினர் புலம்பி.

(இ - ள்.) (அப்போது), தொக்கது ஆம்-திரண்டதான, படை-(இராக்கத சேனையைச்சார்ந்த) வீரர்களை, சுரி குழல் மடந்தையர்-நுனி சுருண்ட கூந்தலையுடைய (அவர்களுடைய) மனைவிமார்களும், தொடி கை மக்கள்-வளையலையணிந்த கைகளையுடையமக்களும், தாயர்-தாய்மார்களும், மற்று யாவர் உம்-மற்றுமுள்ள சுற்றத்தவரும், மறுகி-மனங்கலங்கி, தடுத்தனர்-(போர்செய்யச் செல்வதைமுதலில்) தடுத்துச்சொல்லி, (அவ்வீரர்கள் தம்சொல்லைக் கேளாமல் செல்லத்தொடங்கியதனால் பின்னும் அவர்களை நோக்கி), புக்கு ஒருவர் மீண்டிலர்-('குரங்கோடு யுத்தத்திற்குச்) சென்று ஒருவராவது திரும்பிவந்தாரில்லை; குரங்கினுக்கு உயிர்தர-(இப்போது வந்துள்ள) குரங்குக்குப் பிராணனைப் பலிகொடுக்கும்படி, ஒக்க ஏகுதும்-(நாம் எல்லோரும்) ஒருமிக்கச் செல்வோம்,' என்று-எனச்சொல்லி, அழுது புலம்பி இரங்கினர்-கோவென்று கதறியழலானார்கள்; (எ - று.)

'அநுமானுடன் போர்க்குச் சென்றால் பிழைத்து மீண்டு வருதல் இயலாது' என்று துணிந்ததனாற் போர்க்குச் செல்லும் வீரரைத் தடுத்துச் சொல்லிய மனைவி மக்கள் முதலியோர், அவ்வீரர்கள் பிடிவாதமாகப் போர்க்குச்செல்லத் தொடங்கவே, அவர்கள் இறக்கத் தமது உயிரைத் தாம் வைத்திருக்க மனமில்லாமல், 'உமது உயிரோடு எங்களுயிரையும் வானரம் கொள்ளுமாறு கொடுப்போம்' என்று மிகவும் கதறிப் புலம்பலாயினரென்க. பி - ம்:—[1]தொக்கரக்கர்தம், தொக்கதம்படை. [2]தொடர்ந்தனர். [3]ஏங்குவர்...,ஏகுதுமென்றனர் குரங்கின் முன்னெநவர். (880)

15.—பஞ்சசேனுபதிகள் திரண்ட தம் சேனையோடு செல்லுதல்.

[1]கைப ரந்தெழு சேனையங் கடலிடைக் கலந்தார்
செய்கை தாம்வருந் தேரிடைக் கதிரெனச் செல்வார்
மெய்க லந்தமா னிகர்வரு முவமையை வென்றார்
ஐவ ரும்பெரும் [2]பூதங்க ளைந்துமொத் தமைந்தார்.

(இ - ள்.) மெய் கலந்த மால்-உடம்பு பெற்றுள்ள மேகத்தை, நிகர்வரும்-ஒப்பாகச் சொல்லுகின்ற, உவமையை - உவமைத்தன்மையை, வென்றார்-வென்றவர்களும் [சாதாரணமாக உவமையாகச் சொல்லப்படுங் காளமேகத்தினும் பெருவடிவுபடைத்தவரும்]. பெரும் பூதங்கள் ஐந்து உம் ஒத்து அமைந்தார் - ஐம்பெரும் பூதங்களையும் உவமையாகக் கொண்டு ஒன்றுசேர்ந்துள்ளவருமாகிய, ஐவர்உம் - பஞ்சசேனுபதிகளும்,—கை பரந்து எழு - (தம்) பக்கங்களிற் பரவி யெழுகின்ற, சேனை கடலிடை- கடல்போன்ற சேனையின் நடுவில், கலந்தார் - சேர்ந்தவர்களாய்,—செய்கை வரும் தேரிடை கதிர் என- விசித்திரமான செய்கை [தன்மை] பொருந்தியுள்ள தேரின்மீது வருகின்ற சூரியன்போல, செல்வார்- விரைந்து செல்பவரானார்கள்; (எ - று.)

இவ்வுலகத்துப் பொருள் யாவும் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையினுலே யியன்றவை யென்பது நூற்கொள்கை. உலகத்திற் காரியப்படுதற்குப் பஞ்சபூதங்களும் ஒன்றுசேர்தல்போல, இந்தப் பஞ்சசேனுபதிகளும் போர்த்தொழில் நிகழ்தற்கு ஒன்றுசேர்ந்தனரென்பது, ஈற்றடியின் கருத்து. அம், தாம் - அசைகள். பி - ம்:— [1]கைகலந்தவெஞ். [2]பூதமோரைந்தும். (881)

16.—இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள்-ஒருதொடர்: பஞ்ச சேனுபதிகளின் வருணனை.

முந்தி யம்பல கறங்கிட முறைமுறை பொறிகள்
சிந்தி யம்புறு கொடுஞ்சிலை யுருமெனத் தெறிப்பார்
வந்தி யம்புறு முனிவர்க்கு மமரர்க்கும் வலியார்
இந்தி யம்பகை யாயவை யைந்துமொத் [1]தியைந்தார்.

(இ - ள்.) (அந்தப் பஞ்சசேனுபதிகள்),—முந்து இயம் பல கறங்கிட - முன்புறத்திலே பலவகையான போர்க்கு உரிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, முறை முறை பொறிகள் சிந்தி - வரிசைவரிசையாகக் கோபாக்கினியினுல் நெருப்புப்பொறிகளைச் சிந்திக்கொண்டு, அம்பு உறு கொடு சிலை உரும் என தெறிப்பார் - அம்பு பூட்டிய (தமது) வளைந்த விற்களை இடிபோல நாணைத் தெறித்துப் பேரொலி யெழுப்புபவர்களாய்,—வந்து இயம்புறு முனிவர்க்குஉம் அமரர்க்கும் - (தம்மிடத்து) வந்து அறிவு கூறுகிற முனிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும், வலி ஆர் பகை ஆயவை இந்தியம்

ஐந்தும் ஒத்து இயைந்தார் - வலிமை பொருந்திய உட்பகையான பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஒத்து (உபத்திரவஞ் செய்பவர்களாய்ப்) பொருந்தினவர்கள்; (எ - று.)

தங்கட்கு நல்லறிவு கூறுபவர்களாயிருந்தும் அவ்வுபதேச மொழியைக் கேளாமல்,முனிவர்கட்கும் தேவர்கட்கும் எப்போதும் உட்பகையான பஞ்சேந்திரியங்களைப் போல உபத்திரவஞ் செய்கின்றவர்களான பஞ்சசேனாபதிகள்,பல போர்ப்பறைகள் முழங்க, சினத்தீப்பொறி சிந்த, இடிமுழக்கம்போல நாணியை ஒலிசெய்து கொண்டு போர்க்கு வந்தார்களென்றவாறு. உவமை, தொகையிலும் பேரிடர் செய்தலிலு மென்க. பி - ம்:—[1]இசைந்தார். (882)

17. வாச வன்வயக் குலிசமும் வருணன்வன் கயிறும்
ஏசி றென்றிசைக் கிழவன்ற [1]னெரிமுனை யெழுவும்
ஈசன் வன்றனிச் சூலமு மென்றிவை யொன்றும்
[2]ஊசி போல்வதோர் வடுச்செயா நெடும்புய முடையார்.

(இ - ள்.) (அன்றியும் அவர்கள்),—வாசவன் வய குலிசம்உம் - இந்திரனுடைய வலிய வச்சிராயுதமும், வருணன் வல் கயிறுஉம் - வருணதேவனுடைய வலிய பாசாயுதமும், ஏசு இல் தென் திசை கிழவன் தன் எரி முனை எழுஉம்-குற்றமற்ற தெற்குத்திக்குக்குரிய யமனுடைய நெருப்பை முனையிலுடைய தண்டாயுதமும், ஈசன் வல்தனி சூலம்உம் - சிவபெருமானது வலியஒப்பற்ற சூலாயுதமும், என்ற இவை - என்ற இவைகளில், ஒன்றும் - எதுவும், ஊசி போல்வது ஓர்வடு- ஊசி குத்துகிறஅளவான ஒரு வடுவையேனும், செயா - செய்யமாட்டாத, நெடுபுயம் - பெரியதோள்களை, உடையார் - படைத்தவர்கள்; (எ - று.)

இந்திரன் முதலியதேவர்களின் வச்சிராயுதம்முதலிய தெய்வப் படைகளில் எதுவும் ஒரு ஊசியினாலுண்டாகக் கூடிய உபத்திரவத்தையுஞ்செய்யமாட்டாத புஜபலத்தையுடையவரென்று அந்தப்பஞ்சசேனாபதிகளின் வலிமையை வருணித்தவாறு. பி-ம்:—[1]அயில். [2]ஊசி போவதோர். (883)

18. சூர்த டிந்தவன் மயிலிடைப் பறித்தவன் றோகை
பார்ப யந்தவ னன்னத்தி [1]னிறகிடைப் பறித்த
சூரி வெஞ்[2]சிற கிடையிட்டுத் தொடுத்தன முறுக்கி
வீர சூடிகை [3]நெற்றியி னயலிட்டு விசித்தார்.

(இ-ள்.) (மற்றும் அவர்கள்),—சூர் தடிந்தவன்-சூரபதுமனைக் கொன்ற சுப்பிரமணியக் கடவுளின் (வாகனமான), மயிலிடை - மயிலின் வாலினிடத்தினின்று, பறித்த-பிய்த்த, வல் தோகை - வலிய இறகுகளையும், பார் பயந்தவன் அன்னத்தின் இறகிடை பறித்த - பூமியைப் படைக்குங்கடவுளான பிரமதேவனது வாகனமாகிய அன்னப்பறவையினது இறகுசட்டையிலிருந்துபிய்த்த, சூரிவெம்சிறகு - வலிய அழகிய சிறகுகளையும், இடை இட்டு

முறுக்கி தொடுத்தன - நடு நடுவே வைத்து முறுக்கித் தொடுத்தன வான, வீரசூடிகை - வீரத்துக்கு அறிகுறியான சுட்டியை, நெற்றியின் அயல்இட்டு விசித்தார் - நெற்றியினிடத்திலே வைத்துக் கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள்; (எ - று.)

தமது வீரத்தினால் சுப்பிரமணியக்கடவுளையும் பிரமதேவனையும் வென்று, அவ்வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அவர்களது வாகனங்களான மயில் அன்னம் என்றவற்றின் இறக்கையிலிருந்து பறித்த இறகுகளைக் கொண்டு முறுக்கிய கயிற்றிலே இடையிட்டுத் தொடுத்த வீரச்சுட்டியை நெற்றியிலணிந்துள்ளனரென்க பி-ம்:—[1]இடையிடை. [2]சிலையிடை. [3]கயிற்றிட்டுநெற்றியின் விசித்தார். ()

19. பொன்றி ணிந்ததோ ளிராவணன் மார்பொடும்[1]பொருத
அன்றி றந்தகோ டரிந்திடு மழகுறு குழையர்
நின்ற வன்றிசை நெடுங்களி யானையி னெற்றி
மின்றி ணிந்தன வோடையின் வீர[2]பட் டத்தர்.

(இ - ள்.) (பின்னும், அவர்கள்),—பொன் திணிந்த தோள் - பொன்னாபரணங்கள் நிறைந்த தோள்களையுடைய, இராவணன் - இராவணனது, மார்பொடுஉம் - மார்புடனே, பொருத-தாக்கியதனால், அன்று-(இராவணன் திக்குவிசயஞ் செய்த) அக்காலத்தில், இறந்த - ஒடிந்துபோன, கோடு - (திக்கசங்களின்) தந்தங்களை, அரிந்திடும் - (பின்னும்) அறுத்து அவற்றைக் கொண்டு செய்த, அழகுறு-அழகுபொருந்திய, குழையர்- காதணியையுடையவர்கள்; (அன்றியும்), திசை நின்ற - எட்டுத் திக்குக்களிலும் (அவ்வத் திசையைத் தாங்குமாறு) நிற்கின்ற, வல்நெடு களி யானையின் - வலிய பெரிய மதக்களிப்புக்கொண்ட (ஐராவதம்) முதலிய திக்கசங்களினது, நெற்றி - நெற்றிகளிலணிந்த, மின் திணிந்(த) து அ(ன்)ன-மின்னல்கள்நெருங்கிநின்றாற்போன்ற [மிக்கவொளியையுடைய], ஓடையின் - முகபடாத்தினாலியன்ற, வீரபட்டத்தர் - வீரபட்டத்தை யணிந்தவர்; (எ - று.)

இராவணனோடு போர்செய்து முனைமுறிந்த திக்கசங்களின் தந்தங்களைத் தமது வீரத்தினால் அறுத்துத் தமது வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அவற்றினாற் காதணி செய்துகொண்டும், அந்தத் திக்கசங்களின் முகபடாத்தைக் கவர்ந்து அவற்றையே வீரபட்டமாகத் தரித்துக்கொண்டும் இருப்பவரென்று, பஞ்சசேனாபதிகளின் வீரச்சிறப்பை விளக்கியவாறு. பி - ம்:—[1]பொருந்த. வட்டத்தார்.

வேறு.

20. நிதிநெடுங் கிழவனை நெருக்கி நீணகர்ப்
பதியொடும் பெருந்திருப் பறித்த பண்டைநாள்
விதியொடு மன்னவன் விழுந்து வெந்திடப்
பொதியொடும் வாரிய பொலன்கொள் பூணினர்.

(இ - ள்.) நிதி நெடு கிழவனை-நவநிதிநாயகனாகிய குபேரனை, நெருக்கி-(போரில்) வலியழித்து, நீள் நகர்பதியொடுஉம்-(அவனது)

வாசத்தானமாகிய பெரியபட்டணத்திலிருந்து, பெரு திரு பறித்த-(அவனது) பெருஞ்செல்வத்தை (இராவணன்) கவர்ந்து கொண்ட, பண்டைநாள் - முற்காலத்தில்,—அன்னவன் - அந்தக்குபேரன், விதியொடு - தீவினைப்பயனால், விழுந்து - (போரில்) தோற்று, வெந் இட - முதுகுகொடுத்தோட, (அப்போது), பொதியொடும் வாரிய-பெருமூட்டையாக வாரிக்கொண்டுசென்ற, பொலன் கொள் பூணினர் - பொன்னாபரணங்களையுடையவர்கள்; (எ - று.)

இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்து வருகையில் குபேரனோடு பொருது அவனை வலியழித்து முதுகுகொடுத்து ஓடச்செய்கையில், இந்தப் பஞ்சசேனாபதிகள் அவ்விராவணனது வெற்றிக்குத் துணையாகி அந்தக்குபேரபட்டணத்திலிருந்து அவனுடைய ஆபரணங்களை யெல்லாம் மூட்டையாக வாரிவந்து அணிந்துள்ளா ரென்ற வாறு. பதியொடு-வேற்றுமைமயக்கம். "ஊசியொடுகுயின்ற தூசும் பட்டும்" என்ற இடத்துபோல, விதியொடு என்ற இடத்து, ஒடு-ஆல் என்றபொருளது. (886)

21. இந்திர னிசையிழந் தேகு வானிகல்
தந்திமுன் [1]கடாவினன் முடுகத் தாமதன்
மந்தர வாலடி பிடித்து வல்லையேல்
உந்துதி நீயென [2]வலித்த வூற்றத்தார்.

(இ - ள்.) இந்திரன் - தேவேந்திரன், (அரக்கரோடுபோர் செய்யமாட்டாமல்தோற்று), இசை இழந்து-(தனது) புகழ்கெட்டு, ஏகுவான் - (முதுகு கொடுத்துச்) செல்பவனாகி, இகல் தந்தி முன் கடாவினன் முடுக-வலிமைபொருந்திய(தனது ஐராவத மென்னும்) யானையை முன்னே (வேகமாகச்) செலுத்திக்கொண்டு விரைந்து செல்ல,—தாம்—, மந்தரம் அதன்-மந்தரமலைபோன்ற அந்தயானையினது, வால் அடி - வாலின் அடிப்புறத்தை, பிடித்து-(தமது கையினால் இறுகப்) பற்றிக்கொண்டு, 'வல்லை ஏல்- வல்லமையுள்ளவனானால், நீ—, உந்துதி - செலுத்திக்கொண்டு போவாய்', என - என்று, வலித்த - (மேற்செல்ல வொட்டாமல்) இழுத்துக்கொண்டு நின்ற, ஊற்றத்தார் - பெருவலிபடைத்தவர்; (எ - று.)

தேவேந்திரனுக்கு இராவணனோடு போர்நேர்ந்தகாலத்தில் அவனுடைய சேனாபதிகளாயிருந்த இவ்வரக்கர்கள் அந்த இந்திரன் தோற்று முதுகுகொடுத்துத் தனது யானையை விரைவாகச் செலுத்தி ஓடப்பார்க்க அப்போது அவ்யானையின் அடிவாலைத் தமது கையாற் பற்றிநின்று 'நீ செலுத்து, பார்ப்போம்' என்று அவ்யானையை ஓடவொட்டாது தடுத்த பெருவலியுடையவரென்பதாம். கீழ்ச்செய்யுளில் குபேரனைவென்று தோற்றோடுமாறு செய்ததைக் கூறியவர், இந்தச்செய்யுளில் இந்திரன் தோல்வியுறுமாறு செய்ததைக் கூறினர். அடுத்த செய்யுளில் யமனைவென்று விளங்கியமையைக் கூறுவர். மந்தரம்- அழகுள்ள அல்லது பருமையுள்ள, வால் என்று நேரே கூறினுமாம். பி - ம்:—[1]கடந்தவன். [2]வலிந்த. (887)

22. [1]பாணிறுத் தந்தணன் [2]பணிய னாகிநின்
கோனினைத் திலனென வுலகங் கூறலும்
நீனிறத் திராவணன் முனிவு நீக்குவான்
[3]காலனைக் காலினிற் கையிற் கட்டினார்.

(இ - ள்.) உலகம்-இலங்கையிலுள்ளார், 'அந்தணன் பணியன் ஆகி - முதலந்தணனாகிய பிரமதேவனது கட்டளையின்படி நடப்பவனாய், (யமனானவன்), பால் நிறுத்து - (உயிர்களின்) விதியைச் சீர்தூக்கிப்பார்த்து, (இவ்விலங்கையிலுள்ளார்க்கும் அவரவர் விதியின்படி ஆயுட்காலத்தை நடப்பிப்பவனாய்), நின் கோல் நினைத்திலன் - (இவ்விலங்கையிலுள்ள த்ரிலோகாதிபதியாகிய இராவணனான) உன்னுடைய கோலுக்கு உட்பட்டதென்பதை நினைத்தானில்லை,' என - என்று, கூறலும்- (இராவணனிடத்திற்) சொல்லுதலும்,—(அதுகேட்டு அவ்விராவணன் சினங்கொள்ளவே), நீல் நிறத்து இராவணன் முனிவு நீக்குவான்-கருநிறமுள்ள அவ்விராவணனது கோபத்தைப் போக்கும்பொருட்டு, காலனை - யமனையும், காலினில் கையில் கட்டினார் - கால்களிலும் கைகளிலும் கட்டிச் சிறையிலே வைத்தவர்கள் (இவர்கள்); (எ - று.)

உலகமென்ற பெயர் "மாயோன்மேயகாடுறையுலகமும்" என்ற இடத்திற்போல உலகத்தின் ஏகதேசத்தை யுணர்த்துவதால், இலங்கையைக்காட்டி, பிறகு அங்குள்ள இராக்கதர்க்கு ஆகி வந்தது. ஈற்றடி-முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]பாணிறத்தந்தணன். [2]பணியனாயினும், பணியினால்வரும். [3]காணிறக் காலனை. (888)

23. மலைகளை நகுந்[1]தட மார்பர் [2]மால்கடல்
அலைகளை நகுநெடுந் தோள ரந்தகன்
கொலைகளை நகுநெடுங் கொலையர் கொல்லனூது
உலைகளை நகுமன லுமிழுங் கண்ணினார்.

(இ - ள்.) (அவர்கள்), மலைகளை நகும் தடமார்பர் - மலைகளை ஏளனஞ்செய்கின்ற பரந்த மார்பையுடையவர்கள்; மால் கடல் அலைகளை நகும் நெடுந்தோளர் - பெரியகடலினலைகளை வெள்ளுகின்ற நீண்ட தோள்களையுடையவர்கள்; அந்தகன் கொலைகளை நகும் நெடுங்கொலையர்-யமனது கொலைத்தொழிலைப் பரிகசிக்கின்ற பெருங்கொலைத் தொழிலையுடையவர்கள்; கொல்லன் ஊது உலைகளை நகும் அனல் உமிழும் கண்ணினார் - கொல்லனூதுகின்ற உலைக்கலங்களைச் சிரிக்கின்றனவாய் நெருப்பை வெளிக்கக்குகின்ற கண்களையுடையவர்கள்; (எ - று.)

இவ்வரக்கர்களுடைய மார்பு முதலியவை மலைமுதலியவற்றினும் விஞ்சியவை யென்பது, இங்குப்பெறப்படும். தோளர் கையையுடையவரென்றல், ஏற்கும். பி - ம்:—[1]நெடுமார்பர். [2]மாகடல், மாக்கடல். சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் அடுத்த செய்யுளின்பின் உள்ளது. (889)

24. தோல்கிளர் திசைதொறு முலகைச் சுற்றிய
சால்கிளர் முழங்கெரி தழங்கி யேறினும்
[1]கால்கிளர்ந் தடிப்பினுங் காலங் கையுற
மால்கடல் கிளரினுஞ் சரிக்கும் வன்மையார்.

(இ-ள்.) காலம் கையுற-யுகாந்தகாலம் தோன்றும்படி,—சால் கிளர் முழங்கு எரி-மிகுதியாக விளங்குகின்ற சடுலவொலியோடு கூடிய வடவாமுகாக்கினியானது,—உலகை சுற்றிய - உலகமுழுவதையும் (எரிக்கும்படி) சூழ்ந்துகொள்ளும்பொருட்டு, தோல் கிளர் திசைதொறுஉம்- திக்கசங்கள் நிற்கின்ற எல்லாத்திக்குக்களிலும், தழங்கி - பேரொலி செய்துகொண்டு, ஏறின்உம் - பரவினாலும், —கால் கிளர்ந்து அடிப்பின்உம்- சண்டமாருதம் மேன்மேலோங்கி வீசியடித்தாலும்,—மால் கடல் கிளரின்உம்-பெரிய கடல் பொங்கி வந்தாலும், சரிக்கும் - (அவற்றையெல்லாம்) வலியொடுக்கவல்ல, வன்மையார் - வலிமையுடையவர்கள்; (எ - று.)

யுகாந்தகாலத்திலே முதலில் ஆதிசேஷனுடைய ஆயிரம் முகங்களினின்றும் மிகப்பெரிய மூச்சுக்காற்று எழுந்து உலகத்துப் பிராணிகள் உலந்து போமாறு வீசுமென்பதும்,கடலிடையேயுள்ளதான படபா முகாக்கினியும் அச்சமயத்தில் வெளிக்கிளம்பி உலகங்களை எரிக்குமென்பதும், பிறகு, அண்டகடாகத்திற்கு வெளியேயுள்ளதான பெரும்புறக்கடலின் வெள்ளம் பிரவேசித்து உலகங்களையெல்லாம் அழித்திடுமென்பதும் நூற்கொள்கை. மால் கடல்-பெரும்புறக்கடல். சரித்தல்-சரியச்செய்தல்: வலியொடுங்கச் செய்தல். இனி, சரிக்கும் என்பதற்கு - சஞ்சரிக்கின்ற என்று பொருள்கூறி, அவ்வரக்கர்கள் யுகாந்தகாலம் தோன்றும்படி முழங்கெரிமுதலியன எரித்தல் முதலியவற்றைச் செய்யும்போது கூடச் சிறிதும் அச்சமில்லாமற் சஞ்சரிக்கும் மனவன்மையுடையவர் என்று கூறுவாருமுளர். பி - ம்:—[1]கால்கிளர்ந்தோங்கினும். ()

25.—பஞ்சசேனாபதிகள் தன்னைச்சூழ்ந்துகொண்டு அணிவகுத்துநிற்க, அநுமான் அவர்கள் நிலைமையைக் காணுதல்.

இவ்வகை [1]யைவரு மெழுந்த தானையர்
மொய்கிளர் தோரண மதனை முற்றினார்
கையொடு கையுற வணியுங் கட்டினார்
ஐயனு மவர்நிலை யமைய நோக்கினான்.

(இ - ள்.) இ வகை ஐவர்உம் - இவ்வாறுள்ள அந்தப் பஞ்ச சேனாபதிகள்,—எழுந்த தானையர் - சேனையோடும் புறப்பட்டவர்களாய், மொய் கிளர் - வலிமையோடு விளங்குகின்ற, (அநுமானுள்ள), தோரணம் அதனை-அந்தத் தோரணவாயிலை, முற்றினார் - சூழ்ந்துகொண்டு, கையொடு கை உற - எல்லாப்புறத்திலும் பொருந்தியிருக்குமாறு, (தமது சேனைகளை), அணிஉம் கட்டினார் - அணிவகுப்பதுஞ் செய்தார்கள்; ஐயன்உம் - அநுமானும், அவர்

நிலை - அந்த அரக்கர்களின் செயலை, அமையநோக்கினன்-நன்ருகப் பார்த்தான்; (எ - று.)

எழுந்த தானையர் - வடமொழிநடை: எழப்பெற்ற சேனையை யுடையவரென்க. கை - பக்கம். சேனையின் பிரிவு எனினுமாம். பி - ம்:—[1]அனைவரும். (891)

26.—அதுகண்டதேவர்களின் மனநிலை.

[1]அரக்கர்த மாற்றலு மளவில் சேனையின்
தருக்குமம் மாருதி தனிமைத் தன்மையும்
பொருக்கென நோக்கிய புரந்த ராதியர்
இரக்கமு மவலமுந் துளக்கு மெய்தினர்.

(இ - ள்.) அரக்கர் தம் ஆற்றல்உம் - (அநுமானைச்சூழ்ந்து கொண்ட) பஞ்சசேனுபதிகளது வல்லமையையும், அளவு இல் சேனையின் தருக்குஉம் - எல்லையில்லாத சேனையினது கருவத்தை யும், அ மாருதி தனிமை தன்மைஉம் - (அவர்களின் நடுவேயுள்ள) அந்த அநுமானது தனிப்பட்ட நிலைமையையும், பொருக்கென நோக்கிய - திடீரென்று பார்த்த, புரந்தர ஆதியர் - இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், இரக்கம்உம் - (அநுமானிடத்துக்) கருணையை யும், அவலம்உம் - துன்பத்தையும், துளக்குஉம் - அச்சத்தையும், எய்தினர் - அடைந்தார்கள்; (எ - று.)

அரக்கரின் பெருஞ்சேனை நடுவே அநுமான் தனியே யகப்பட் டுகொண்டதைக் கண்டதனுல் இரக்கமும், 'ஒருகால் இவ்வநு மானுக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேருமோ!' என்று கருதியதனுல் துன்ப மும் அச்சமும் இந்திரன் முதலிய தேவர்கட்குத் தோன்றின வென்க. பி-ம்:—[1]அரக்கரதாற்றலும். (892)

27.—அனுமான் அரக்கச்சேனையை அலட்சியமாகப் பார்த்தல்.

இற்றன ரரக்கரிப் பகலு ளேயெனக்
கற்றுணர் மாருதி களிக்குஞ் சிந்தையான்
முற்றுறச் சுலாவிய முடிவி றானையைச்
சுற்றுற நோக்கித்தன் றோளை நோக்கினன்.

(இ - ள்.) கற்று உணர் மாருதி - (பலநூல்களையும்) கற்றுத் தேர்ந்த அநுமான்,—அரக்கர் இ பகலுளே இற்றனர் என களிக் கும் சிந்தையான் - இவ்வரக்கர்கள் இன்றொருபகற்குள்ளே அழி வது தேற்றமென்று நினைத்து (அதனுல்) மகிழ்கின்ற மனமுள்ள வனய்,—முற்றுஉற சுலாவிய முடிவு இல் தானையை - (தன்னை) முற்றவும் சூழ்ந்துகொண்ட எல்லை காண்பதற்கு அரிய (அரக்கப்) பெருஞ்சேனையை, சுற்று உற நோக்கி - நான்கு பக்கத்திலும் நன்ருகப்பார்த்து, தன் தோளை நோக்கினன் - தனது தோள்களை யும் பார்த்தான்; (எ - று.)

மாருதிக்கு 'கற்றுணர்' என்ற அடைமொழி கொடுத்ததனால், அவ்வநுமான் எதையும் சரியானபடி ஆலோசனை செய்து தீர்மானிக்கவல்லவனென்பது பெறப்படும். தோள்வலி கொண்டே அரக்கர் யாவரையும் தொலைக்கப்போவதனால், தானையைநோக்கித் தோளை நோக்கினனென்க. இற்றனர்-காலவழுவமைதி. (893)

28.—அரக்கர்கள் அநுமானைப்பற்றிக் கருதுதல்.

புன்றலைக் குரங்கிது போலு மாலமர்
வென்றது விண்ணவர் புகழை வேரொடும்
தின்றவல் லரக்கரைத் [1]திருகித் தின்றதால்
என்றன ரயிர்த்தனர் நிருத ரெண்ணிலார்.

(இ - ள்.) எண் இலார் நிருதர்-(அங்கிருந்த) கணக்கில்லாத அரக்கர்கள்,—'புல் தலை குரங்கு இது- இழிவான தலையையுடைய இக்குரங்கு ஒன்றுதானே, மால் அமர் வென்றது-(இதுகாறும் நடந்த) பெரும்போரில் வெற்றிகொண்டதாய், விண்ணவர் புகழை வேரொடும் தின்ற வல் அரக்கரை-(தேவர்களை வென்று அத்) தேவர்களின் கீர்த்தியை அடியோடு ஒழித்த வலிய அரக்கர்களை, திருகி தின்றது போலும்-முறித்தழித்ததுபோலும்', என்றனர்-என்று, அயிர்த்தனர்-ஐயங்கொண்டார்கள்; (எ-று.)—ஆல்—ஈற்றசை.

அநுமான் தனிப்பட்டவனாய்ச் சிறியவடிவோடு இருத்தலைக் கண்ட அரக்கர்கள், 'இவனொருவனே கீழ்நடந்த போர்களில் மிகப்பல அரக்கர்களை அழித்திருப்பனோ?' என்று ஐயங்கொண்டன ரென்பதாம். இனி, தேவர்களை யெல்லாம் வலியடக்கிய பேராற்றல் பெற்ற அரக்கர்களை யெல்லாம், இது வென்றதே இது குரங்கு தானோ?' என்று ஐயுற்றாரென்று பொருள் கொள்ளலுமாம்: இதற்கு-இது குரங்கன்று குரங்கின் வடிவுகொண்டதொரு கடவுளாயிருக்கவேண்டுமென்பது, அரக்கருடைய கருத் தென்னலாம். போலும் - ஒப்பில்போலி. பி - ம்:—[1]தீர்த்ததன்றிதால், தீர்த்ததன்றதால். (894)

29.—அநுமான் பெருவடிவங்கொள்ளுதல்.

ஆயிடை யனுமனு மமரர் கோனகர்
வாயினின் றவ்வழிக் கொணர்ந்து வைத்தமாச்
சேயொளித் தோரணத் தும்பர்ச் சேணெடு
மீயுயர் விசும்பையுங் கடக்க வீங்கினான்.

(இ - ள்.) அ இடை-அப்பொழுது, அனுமனும்—, அமரர் கோன் நகர் வாயில் நின்று-தேவேந்திரனது நகரமான அமராவதி பட்டணத்தின் வாசலிலிருந்து, அ வழி கொணர்ந்து வைத்த-அவ்விடத்து (அசோகவனிகையின் வாயிலில்) கொணர்ந்து வைக்கப்பட்ட, மா சேய் ஒளி தோரணத்து-மிக்க செந்நிறத்தையுடைய

தோரணத்தின், உம்பர்-மேலே, (இருந்தபடியே), சேண் நெடு மீ உயர் விசும்பைஉம் கடக்க-மிகநெடுந்தூரமாக மேலேயுயர்ந்துள்ள ஆகாசத்தையும் கடந்து செல்லுமாறு, வீங்கினான்-உடல்பெருக்கப் பெற்றான் [பெருவடிவங் கொண்டான் என்றபடி]; (எ - று.)

நிருதரயிர்த்ததைக் குறிப்பினாலுணர்ந்த அநுமான் இனி அவர் போர்தொடங்குவ ரென்று எதிர்பார்த்து அப்போரை நடத்துதற்கு ஏற்பப் பெருவடிவு கொண்டனன் என்றவாறு. தோரணம்-அரசர் செல்லுமாறு இயற்றப்படுஞ் செய்வாயில். செம்மை+ஒளி=சேயொளி. (895)

30.—அரக்கர் அநுமான்மீது படைவழங்குதல்.

வீங்கிய வீரனை வியந்து நோக்கிய
[1] தீங்கிய லரக்கருந் திருகி னார்சினம்
[2]வாங்கிய சிலையினர் வழங்கி னார்படை
[3]ஏங்கிய [4]சங்கின மிடித்த பேரியே.

(இ - ள்.) வீங்கிய வீரனை - (அவ்வாறு) பெருவடிவுகொண்ட அநுமானை, வியந்து நோக்கிய - மருண்டு பார்த்த, தீங்கு இயல் அரக்கர்உம் - (பிறர்க்குத்) தீமைசெய்தலையே (தம்முடைய) இயல்பாகக்கொண்ட அரக்கர்களும், சினம் திருகினார் - கோபமிகுந்தவர்களாய்,—வாங்கிய சிலையினர்-வில்லை வளைத்து, படை வழங்கினார் -(அனுமான்மீது) அம்புகளைப்பிரயோகித்தார்கள்; (அப்பொழுது), சங்கு இனம் ஏங்கிய - சங்குகளின் கூட்டம் ஒலித்தன; பேரி இடித்த - முரசங்கள் பேரொலிசெய்தன; (எ - று.)

வீரர்கட்கு உற்சாகம் மிகுதற்பொருட்டுச் சங்கம் முதலியவற்றைப் போர்க்களத்தில் முழக்குதல் மரபு. பி - ம்:—[1]தீங்குடையரக்கரும். [2]வாங்கினவரிசிலை. [3]ஏங்கின. [4]சங்கநின்று. (896)

31.—அப்படைகள் அநுமானை ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாமை.

எறிந்தன ரெய்தன [1]ரெண்ணி றந்தன
பொறிந்தெழு படைக்கல மரக்கர் போக்கினார்
செறிந்தன மயிர்ப்புறந் தினவு [2]தீர்வுறச்
சொறிந்தன வெனவிருந் [3]தையன் றூங்கினான்.

(இ - ள்.) அரக்கர் - ராக்ஷஸர்கள், எண் இறந்தன பொறிந்து எழு படைக்கலம் - கணக்கிறந்த [மிகப்பல] வான அனற்பொறிகளைக் கக்கிக்கொண்டு எழுகின்ற ஆயுதங்களை, எறிந்தனர் எய்தனர் போக்கினார் - (அநுமான்மீது) எறிதலையும் எய்தலையுஞ் செய்பவராய்ச் செலுத்தினார்கள்; (அவை), மயிர்புறம் செறிந்தன-(உடலின் மேற்புறத்திலுள்ள) மயிர்களின்மீது நெருங்கியனவாய், தினவு தீர்வுற சொறிந்தன என - தினவு தீரும்படி சொறிந்தாற்போன்றிருக்க, இருந்து - இனிதிருந்து, ஐயன் - அநுமான், தூங்கினான் - கண்ணுறங்குபவன்போல (ஆனந்தத்தினால்) கண்மூடிக்கொண்டிருந்தான்; (எ - று.)

அநுமான்மீது அரக்கர் எறிந்த ஆயுதங்கள் அவனுக்கு ஊறு செய்ய மாட்டாமையன்றிக்கே, தினவுக்கு இதமாகச் சொறிந்தாற் போன்றிருக்க, அநுமான் அவ்வானந்தத்தாற் கண்மூடிக்கொண்டு இனிதாக இருந்தனனென்பதாம். இங்கு விருப்பத்தைப் பெற வேணுமென்று முயல்பவர்க்கு அவ்விருப்பங் கைகூடாமையன்றியே அநிஷ்டமும் கூடுவதாகிய தகுதியின்மையணி இருத்தல் காண்க. இதனை வடநூலார் விஷமாலங்காரமென்பர். பி - ம்:—[1]எண்ணிறந்தனர். [2]தீர்தர. [3]அநுமன். (897)

32.—அரக்கரையழிக்குமாறு இரும்புத்தூணை அநுமான் ஏந்துதல்.

[1]உற்றுட னரக்கரு முருத்து டன்றனர்
செற்றுற நெருக்கினர் [2]செருக்கு சிந்தையர்
மற்றையர் வரும்பரி சிவரை வல்விரைந்து
எற்றுவ னெனஎ [3]வெழு வனும னேந்தினான்.

(இ - ள்.) அரக்கரும்—, செருக்கு சிந்தையர் - வீரச்செருக்கைக்கொண்ட மனமுடையவர்களாய்,—உடன் உற்று - ஒருசேரப் பொருந்தி, உருத்து - கோபித்து, உடன்றனர்-மாறுபட்டவர்களாய், செற்றுற -அழியுமாறு, (கருதி), நெருக்கினர்-(அநுமானை) மோதினார்கள்; (அப்பொழுது), அனுமன்—,—'மற்றையர் வரும் பரிசு - மற்றுமுள்ள அரக்கரும் போர்செய்ய வரும் விதமாக, இவரை - இங்குள்ள அரக்கர்களை, வல் விரைந்து-மிகவிரைவாக, எற்றுவன் - அடித்து அழிப்பேன்,' என - என்று எண்ணி, எழு- (அங்கிருந்ததொரு) இருப்புத்தூணை, ஏந்தினான் - கையிலெடுத்துக் கொண்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]உற்றுடன்றரக்கரு முருத்துடற்றினர். [2]செருக்குஞ். [3]எழுந்தனுமனெய்தினான். (898)

33.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அநுமானதுபோரை விவரிக்கும்.

ஊக்கிய படைகளு முருத்த வீரரும்
தாக்கிய பரிகளுந் தடுத்த தேர்களும்
மேக்குயர் கொடியுடை மேக மாலைபோல்
நூக்கிய கரிகளும் புரள [1]நூக்கினான்.

(இ - ள்.) (அனுமான், அந்த எழுவைக்கொண்டு),—ஊக்கிய- (அரக்கர்கள் தன்மீது) செலுத்திய, படைகள்உம்-ஆயுதங்களும், உருத்த வீரர்உம் - சினந்துவந்த வீரர்களும், தாக்கிய பரிகள்உம்- தாக்குமாறு வந்த குதிரைகளும், தடுத்த தேர்கள்உம்-(தன் விருப்பின்படி இருக்கவொட்டாமல்) தடையாய் வந்த தேர்களும், மேக்கு உயர் கொடி உடை மேகம் மாலைபோல் நூக்கிய கரிகள்உம் - (தம்)மீது உயர்த்திய கொடியையுடையனவும் மேகங்களின் வரிசை போன்றனவுமான (தன்மீது) செலுத்தப்பட்ட யானைகளும், புரள - (மண்மீது வீழ்ந்து) புரண்டழியும்படி, நூக்கினான் - அடித்துத் தள்ளினான்; (எ - று.)

யானையின்மீது கொடிவைக்கப்படுதல் மரபு: "மழகளிற்றின் மிசை...கொடி நுடங்கும்" என்றது, புறம். கீழ்ச்செய்யுளில் வந்த 'அனுமன்' என்பதே, இச்செய்யுட்கும் மேல்வரும் ஆறுசெய்யுள் களுக்கும் எழுவாயாம். பி - ம்:—[1] நூறினான். (899)

34. வார்மதக் கரிகளின் கோடு வாங்கிமாத்
தேர்படப் புடைக்குமத் தேரின் சில்லியால்
வீரரை யுருட்டுமவ் வீரர் வாளினால்
தாருடைப் புரவியைத் துணியத் தாக்குமால்.

(இ - ள்.) வார் மதம் கரிகளின் கோடு வாங்கி - பெருகுகிற மதநீரை யுடைய யானைகளின் தந்தத்தைப் பறித்து, (அவற்றைக் கொண்டு), மா தேர் பட புடைக்கும்-பெரிய தேர்கள் சிதையும்படி மோதுவான்: அ தேரின் சில்லியால் - (அங்ஙனம் தான் சிதைத்த) தேர்களின் சக்கரங்களைக்கொண்டு, வீரரை உருட்டும் - போர்வீரர் களை உருண்டுவிழச்செய்வான்; அ வீரர் வாளினால் - அவ்வாறு உருண்டுவிழுந்த அரக்க வீரரது கைவாள்களைக்கொண்டு, தார் உடை புரவியை துணிய தாக்கும் - கிண்கிணிமாலைபூண்ட குதிரை களைத் துணிபட்டு விழும்படி வெட்டுவான்; (எ - று.)—ஆல்- ஈற்றசை.

கரி - கரத்தை [துதிக்கையை] யுடைய விலங்கு என யானைக் குக் காரணக்குறி. கீழொன்பதாங் கவியிற் போன்று ஒற்றைமணி மாலையணியை இதிலும் காண்க. (900)

35. இரண்டுதே ரிரண்டு [1]கைத் தலத்து [2]மேந்திவேறு
[3]இரண்மால் யானைபட் டுருள வெற்றுமால்
இரண்டுமால் யானைகை [4]யிரண்டி னேந்திவேறு
இரண்டுபா லினும்வரும் பரியை யெற்றுமால்.

(இ - ள்.) இரண்டு தேர் இரண்டு கைத்தலத்துஉம் ஏந்தி - இரண்டு தேர்களை(த் தனது) இரண்டு கைகளிலும் எடுத்துக் கொண்டு, வேறு இரண்டு மால் யானை பட்டு உருள எற்றும் - வேறான பெரிய இரண்டு யானைகள் இறந்துபட்டு உருளும்படி மோதுவான்; இரண்டு மால் யானை கை இரண்டின் ஏந்தி-இரண்டு பெரிய யானைகளை(த் தனது) இரண்டு கைகளிலும் எடுத்துக் கொண்டு, வேறு இரண்டு பாலின்உம் வரும் பரியை எற்றும் - வேறாக இரண்டுபக்கங்களிலும் வருகிற குதிரைகளை மோதுவான்; (எ - று.)—ஆல் - அசைகள்.

இதுவும் - முன்னைய அணியே. பி-ம்:—[1]கைத்தலமும். [2]ஏந்த. [3]இரண்டுபால்வரும் பெருங்கரியை யெற்றிவேறு, இரண்டு பாலி னும் வருங் கரியை யெற்றி வேறு. [4]இரண்டும். (901)

36. மாயிரு நெடுவரை வாங்கி மண்ணிலிட்டு
ஆயிரந் தேர்பட வரைக்கு மாலழித்து
ஆயிரங் களிற்றையோர் மரத்தி னலடித்து
[1]ஏயெனு மாத்திரை யெற்றி முற்றுமால்.

(இ - ள்.) மா இரு நெடு வரை வாங்கி - மிகப்பெரிய நீண்ட மலையொன்றைப் பேர்த்தெடுத்து, (அதனைக்கொண்டு), ஆயிரம் தேர்பட - ஆயிரந் தேர்கள் அழியும்படி, அழித்து - சிதைத்து, மண்ணில் இட்டு அரைக்கும் - பூமியின்மேல்வைத்து அரைத்து விடுவான்; ஆயிரம் களிற்றை - ஆயிரம் யானைகளை, ஓர் மரத்தினால் - (அங்குள்ள) ஒருமரத்தைக்கொண்டு, ஏயெனும் மாத்திரை எற்றி அடித்து - இரண்டு மாத்திரைப் பொழுதிற்குள் [மிக விரைவில்] தாக்கியடித்து, முற்றும் - உயிரொழியச் செய்வான்) (எ - று.)—பி - ம்:—[1]ஏயெனுமாத்திரத்து. (902)

37. உதைக்கும்வெங் கரிகளை யுழக்குந் தேர்களை
[1]மிதிக்குபவன் புரவியைத் தேய்க்கும் வீரரை
[2]அதுக்கும்வல் லெழுவினு லரைக்கு [3]மண்ணிடைக்
குதிக்கும்[4]வன் றலையிடைக் கடிக்குங் குத்துமால்.

(இ - ள்.) உதைக்கும் வெம் கரிகளை - (பகைவர் தன் மீது) செலுத்துகின்ற கொடிய யானைகளை, உழக்கும் - கலக்குவான்; தேர்களை—, மிதிக்கும்-(தன்காலினுல்) மிதிப்பான்; வல் புரவியை - வலிய குதிரைகளை, தேய்க்கும் - தேய்த்துவிடுவான்; வீரரை—, அதுக்கும் வல் எழுவினுல் மண்ணிடை அரைக்கும் - வலியழிக்க வல்ல வலிய இரும்புத்தூணினுல் தரையிலிட்டு அரைப்பான்; வல் தலையிடை குதிக்கும் - (யானை முதலியவற்றின்) வலிய தலைகளின் மேற் குதிப்பான்; கடிக்கும் - கடிப்பான்; குத்தும் - குத்துவான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மதிக்கும் வன்புரவியை. [2]மதிக்கும்வல்லெழுவினுல். [3]விண்ணிடை. [4]வன்றலைகளை, வான்றலைகளை. சிலபிரதிகளில் "விசையின்" என்ற அடுத்த பாடலின் பின் இச்செய்யுளுள்ளது. (903)

38. விசையின்மான் றேர்களுங் களிறும் விட்டகல்
திசையுமா காயமுஞ் [1]செறியச் சிந்துமால்
குசைகொள்பாய் பரியொடுங் கொற்ற வேலொடும்
பிசையுமா லரக்கரைப் பெருங்க ரங்களால்.

(இ - ள்.) விசையின் மான் தேர்கள் உம்-வேகத்தோடு கூடிய குதிரைகள் கட்டிய தேர்களையும், களிறு உம்-யானைகளையும், அகல் திசை உம் ஆகாயம் உம் செறிய-அகன்ற திக்கினிடங்களும் ஆகாசமும் நெருங்கும்படி, விட்டு சிந்தும் - வீசியெறிவான்; குசை கொள் பாய் பரியொடு உம்-(ஏறிவருவனவாகிக்) கடிவாளத்தைக்கொண்ட பாய்ந்துசெல்லுந் தன்மையுள்ள குதிரைகளுடனும், கொற்றம் வேலொடு உம் - (கையிற்பிடித்த) வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்துடனும், அரக்கரை - இராக்கதவீரர்களை, பெருங் கரங்களால் - (தனது) பெரியகைகளினுல், பிசையும்-பிசைந்துவிடுவான்; (எ-று.)

நால்வகைச் சேனைகளுள் யானைகளையும் தேர்களையும் வானத்தில் வீசியெறிந்தும், குதிரைகளையும் வீரர்களையும் கைகளினுற் பிசைந்தும் அழித்தன னென்க. அகல்+திசை=அகன்றிசை;

வல்லினம்வர லகரம் னகரமாயிற்று: "குறில்செறியாலள" என்ற சூத்திரத்து 'பிற' என்றமிகையால். பி - ம்:—[1]சிதைய. (904)

39.—இதுமுதல் நான்கு கவிகளால்:முறையே, அனுமான் கடலில் வீழ்த்திய சதுரங்க வருணனை கூறப்படுகின்றது.

தீயுறு பொறியுடைச் செங்கண் வெங்கைமா
மீயுறத் தடக்கையால் வீரன் வீசுதோறு
ஆய்பெருங் கொடியன கடலி னாழ்வன
பாயுடை நெடுங் [1]கலம் படுவ போன்றவே.

(இ - ள்.) உறு தீ பொறி உடை - மிக்க நெருப்புப்பொறிகளையுடைய, செங் கண் -சிவந்த கண்களைக்கொண்ட, வெம்-வெவ்விய, கை(ம்) மா - யானைகளை, வீரன் - அநுமான், தட கையால் -(தன்) பெரிய கைகளைக்கொண்டு, மீ உற - ஆகாயத்தின்மீது பொருந்தும்படி, வீசுதோறு - வீசியெறியுந்தோறும்,—ஆய் பெருங் கொடியன - சிறந்த பெரிய கொடிகளையுடையவாகி, கடலின் ஆழ்வன - கடலில் விழுபவை,—பாய் உடை நெடு கலம் - பாய்மரங்களையுடைய நெடிய மரக்கலங்கள், படுவ-(கடலில்) மூழ்குவனவற்றை, போன்ற - ஒத்திருந்தன; (எ - று.)

அநுமானுல் ஆகாசத்தில் வீசியெறியப்பட்டுத் தம்மீது நாட்டிய கொடிகளோடு கடலில் விழுந்து முழுகிவிடுகின்ற யானைகள் - அங்நிலையில் பாய்மரங்களோடு கடலில் அமிழும் மரக்கலங்களைப்போலுமென வருணித்தார்: **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** 'தீயுறு' என்பதைச் செங்கண்ணேடும் 'பொறியுடை' என்பதைக் கைம்மாவோடும் இயைத்து, பொறியுடை- செம்புள்ளிகளையுடைய என்னுமாம். கைம்மா என வரவேண்டுவது செய்யுளின்பம் நோக்கி மகரமெய் தொக்குவந்தது. கைமா - கையையுடைய மா: எனவே, யானையாயிற்று. பி-ம்:—[1]கலப்படிவம், கலம்படிவ. (905)

40. *தாரொடு [1]முருளொடுந் தடக்கை யாற்றனி*
வீரன்விட் டெறிந்தன கடலின் வீழ்வன
வாரியி னெழுஞ்சுடர்க் கடவுள் வானவன்
தேரினை நிகர்த்தன புரவித் தேர்களே.

(இ - ள்.) தனி வீரன்-ஒப்பற்ற வீரனாகிய அநுமான், தட கையால் விட்டு எறிந்தன - (தனது) பெரிய கைகளால் வீசியெறியப்பட்டனவாகி, கடலின் வீழ்வன - கடலிற்சென்று விழுகின்றனவான, தாரொடுஉம் உருளொடுஉம் புரவி தேர்கள் - கிண்கிணிமாலையோடும் சங்கரத்தோடுங் கூடியனவாய்க் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்கள்,—வாரியின் எழும்-கடலில் தோன்றுகின்ற, சுடர் கடவுள் வானவன்-ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியபகவானாகிய தேவனுடைய, தேரினை—, நிகர்த்தன-ஒத்தன; (எ - று.)

கடலில் விழுத்திய தேர்கள்-கடலினின்று தோன்றுஞ் சூரியனது தேரையொத்தன வென்க. வாரி - கடலுக்கு, இலக்கணை.
பி - ம்:—[1]பொருதன, ஒருதனித். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "மீயுற" என்ற அடுத்த பாடலின்பின் உள்ளது. (906)

41. [1]மீயுற [2]விண்ணிடை முட்டி வீழ்வன
ஆய்பெருந் திரைக்கட லழுவத் தாழ்வன
[3]ஓய்வன [4]புரவிவா யுதிரங் கால்வன
வாயிடை யெரியுடை வடவை போன்றவே.

(இ - ள்.) (அநுமானால் வீசியெறியப்பட்டு), மீ உற - மேலே பொருந்தும்படி, விண்ணிடை முட்டி - ஆகாசம்வரையிற்சென்று தடைப்பட்டு, வீழ்வன - (அங்குநின்று) கீழே வீழ்வனவும், ஆய் பெரு திரை கடல் அழுவத்து ஆழ்வன - சிறந்தபெரிய அலைகளையுடைய கடற் பரப்பிலே அமிழ்வனவும், ஓய்வன-வலியொடுங்கியனவும், வாய் உதிரம் கால்வன - (தம்) வாயினின்று இரத்தநீரை வெளிச்சிந்துவனவுமான, புரவி-குதிரைகள், வாயிடை எரி உடை வடவை போன்ற-வாயிலே அக்கினியையுடைய வடவையென்னும் பெண்குதிரையையொத்தன; (எ - று.)

வடவை யென்பது-மழை யாற்றுவெள்ளம் முதலியவற்றால் கடலில் நீர் மிகாதபடி கடலினிடையேயிருந்து அந்நீரையுறிஞ்சுமாறு தன் முகத்தில் அக்கினியைக்கொண்டதொரு பெண்குதிரை யென்று நூல்கள் கூறும். முகத்திற் செந்நீரைக்கொண்டு கடலினிடையே விழுந்த குதிரைகட்கு-செந்தீயைத் தம்முகத்திற் கொண்ட வடவையை ஒப்பெனக் குறித்தார்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.
பி - ம்:—[1]மீயுறு. [2]விண்ணினை. [3]ஓய்வில. [4]புரவிகள். (907)

42. வரிந்துற வல்லிதிற் சுற்றி வாலினால்
விரிந்துற வீசலிற் கடலின் [1]வீழ்குநர்
திரிந்தனர் செறிகயிற் றரவி னாற்றிரி
அருந்திறன் மந்தர மனைய ராயினர்.

(இ - ள்.) வாலினால் - (அநுமானது) வாலினால், வல்லிதின் சுற்றி உற வரிந்து - பலமாகச்சுற்றி இறுகக்கட்டப்பட்டு, விரிந்து உற வீசலின் - வெகுதூரஞ் செல்லும்படி வீசியெறிதலினால், கடலின் வீழ்குநர் திரிந்தனர் - சமுத்திரத்தில் விழுந்தவராய்ச் சுழல்கின்ற அரக்கவீரர்கள்,—கயிறு செறி அரவினால் திரி அரு திறல் மந்தரம் அனையர் ஆயினர் - கயிறாகப் பொருந்திய வாசுகி யென்னும் நாகத்தினாலே சுழல்வதான மிக்கதிண்மையையுடைய மந்தரமலையை யொப்பவரானார்கள்; (எ - று.)

கடலில் விழுந்து சுழல்கிற அரக்கவீரர்க்கு - பாற்கடலில் சுழன்ற மந்தரமலை உவமையாயிற்று; இதுவும் முன்னைய அணியே.
பி - ம்:—[1]வீழ்ந்தவர். (908)

43.—இரத்தப்பெருக்கின் வருணனை.

வீரன்வன் றடக்கையா லெடுத்து வீசிய
வார்[1]மதக் களிற்றினிற் றேரின் வாசியின்
மூரிவெங் கடல்புகக் கடிது முந்தின
ஊரின்வெங் குருதியா [2]றிரைப்ப வோடின.

(இ - ள்.) ஊரின் வெம் குருதி யாறு-விரைந்து செல்லுதலை யுடைய வெப்பமுள்ளதான இரத்தப்பெருக்குக்கள்,—வீரன் வல் தட கையால் எடுத்து வீசிய - அநுமான் வலிய பெரியகைகளால் எடுத்துவீசி யெறிந்த, வார் மதம் களிற்றினில் - ஒழுகுகின்ற மத நீரையுடைய யானைகளினும், தேரின்-தேர்களினும், வாசியின் - குதிரைகளினும், மூரி வெம் கடல் புக கடிது முந்தின - வலிய அச்சந்தருகிற கடலிலே சென்றுவிழும்படி மிகவும் விரைந்தன வாய், இரைப்ப ஓடின - பேரொலி யுடையனவாய் ஓடின; (எ - று.)

அநுமான் வீசியெறிந்த யானைமுதலியன கடலிற்சென்று வீழ்தற்கு முன்னமே அவற்றின் இரத்தப்பெருக்குக்கள் சென்று வீழ்ந்தன என்றபடி. ஊரின்-ஊர்தலையுடைய; ஊர்தல்- விரைந்து செல்லுதல். பி - ம்:—[1]மதகரியினில். [2]ஈர்ப்ப. (909)

44.—பிணக்குவியல்களின் வருணனை.

பிறைக்கடை யெயிற்றன பிலத்தின் வாயன
கறைப்புனல் பொறிகளோ டுமிழுங் கண்ணன
[1]உரைத்தபு படையன வுதிர்ந்த யாக்கைகள்
மறைத்தன மகரதோ ரணத்தை வானுற.

(இ - ள்.) கடை பிறை எயிற்றன - (வாயின்) இருபுறத் தோரங்களிலும் பிறைச்சந்திரன் போன்ற பற்களையுடையனவும், பிலத்தின் வாயன - குகைபோன்ற வாய்களையுடையனவும், கறை புனல் பொறிகளோடு உமிழும் கண்ணன - கறைபடுந்தன்மை யுள்ள இரத்தநீரையும் நெருப்புப் பொறிகளையும் வெளிவிடுகின்ற கண்களையுடையனவும், உறை தபு படையன - உறைகளினின்று நீக்கியெடுத்த ஆயுதங்கள் பொத்துக்கொள்ளப் பெற்றனவுமான, உதிர்ந்த யாக்கைகள் - (உயிரொழிந்து) கீழ்விழுந்துள்ள பிணக் குவியல்கள், வான் உற - ஆகாயத்தையளாவ, மகரதோரணத்தை - மகரத்தின்வடிவம் அமைந்துள்ள அந்தத்தோரண வாயிலை, மறைத்தன - மூடிவிட்டன; (எ - று.)

பிணங்கள் மிகவும் திரண்டிருந்ததனால், தோரணவாயிலை மறைத்தன வென்க; இதனால், பிணக்குவியலின் மிகுதியை விளக்கியவாறு. பி - ம்:—[1]உறைப்புறுபடையின் வுதிரயாக்கைகள். (910)

45.—கவிக்கூற்று.

குன்றுள மரமுள குலங்கொள் பேரெழு
ஒன்றல பலவுள வுயிருண் பானுளன்
அன்றினர் பலருள ரையன் [1]கையினிற்
பொன்றுவ தல்லது புறத்துப் போவரோ.

(இ - ள்) (படைக்கலமாக உதவுமாறு), குன்று உள - மலைகளும் உள்ளன; மரம் உள - மரங்களும் உள்ளன; குலம் கொள் பேர் எழு - சிறப்புப்பொருந்திய பெரிய எழுக்களும், (என்ற இவை), ஒன்று அல பலஉள - பலவாகவுள்ளன; உயிர் உண்பான் உளன் - (இறந்த) உயிரைக் கொண்டுபோகுமாறு யமனும் சித்தமாகவுள்ளான்; அன்றினர் பலர்உளர் - சினந்து போர்செய்யுமாறு அரக்கவீரர் பலரும் இருக்கின்றனர்; (இப்படியிருப்பதனால்), ஐயன் கையினில் பொன்றுவது அல்லது - அநுமான் கையினால் (அவ்வரக்கர்) இறந்தொழிதலன்றி, புறத்து போவர் ஓ - உயிர் தப்பிச் செல்வாரோ? [செல்லாரென்றபடி]; (எ - று.)

அவ்வரக்கவீரர் இறந்தொழிதற்கு வேண்டியன யாவும் நிரம்பியிருத்தலால், அவர்கள் யாவரும் இறந்தொழிதலில் வியப்பில்லையென்று தெரிவித்தவாறு. குன்றுஉள-குன்று என்று உள்ளனவும்: குன்றும் என்றபடி: மரமுள என்பதற்கும் அவ்வாறே கூறுக. பி - ம்:—[1]கையுள. (911)

46.—அநுமான் அரக்கர் யாவரையும் அழித்தொழித்தல்.

முழுமுதற் கண்ணுதன் முருகன் றாதைகைம்
மழுவெனப் பொலிந்தொளிர் வயிர வான்றனி
எழுவினிற் பொலங்கழ லரக்க ரீண்டிய
குழுவினைக் [1]களப்படக் கொன்று நீக்கினான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—முழுமுதல் - முதல்மூர்த்திகளிற் சேர்ந்தவனாகிய, கண் நுதல் - (நெருப்புக்) கண்ணை நெற்றியிலே கொண்ட, முருகன் தாதை - முருகக்கடவுளின் தந்தையாகிய சிவபிரானது, கை மழு என - கையிலேந்திய மழுவாயுதம்போல, பொலிந்து ஒளிர் - மிக்கு விளங்குகிற, வயிரம்-உறுதியான, வான் தனி எழுவினில் - சிறந்த ஒப்பற்ற இருப்புத்தூணினால், பொலம் கழல் அரக்கர் ஈண்டிய குழுவினை - அழகிய வீரக்கழலை யணிந்த அரக்கருடைய நெருங்கிய கூட்டத்தை, களம் பட கொன்று நீக்கினான் - போர்க்களத்திலே இறந்து விழுமாறு கொன்றொழித்தான்; (எ. - று.)

அநுமான் சிவபெருமானது அமிசமாதலால், இவன் கைக் கொண்ட எழுவுக்கு - சிவபிரான் கையிற்கொண்ட மழு உவமையாதற்கு ஏற்கும். பி - ம்:—[1]கரிப்படக், கரியெனக். (912)

வேறு.

47.—தமது சேனைகள் யாவும் அழிவுற, பஞ்சசேனாபதிகள் தாமே பொருமாறு அநுமானை நெருங்கிவருதல்.

உலந்தது தானை யுவந்தன ரும்பர்
அலந்தலை யுற்றதவ் வாழி யிலங்கை
கலந்தத ழுங் [1]குர லின்கட லோதை
வலந்தரு தோளவ ரைவரும் வந்தார்.

(இ - ள்.) தானை உலந்தது - (பஞ்சசேனாபதிகளின்) சேனை முழுவதும் அழிந்திட்டது: (அதுகண்டு), உம்பர் உவந்தனர் - (முன்பு இரக்கமும் அவலமும் துளக்கும் எய்திய) தேவர்கள் (அவைநீங்கி) மனமகிழ்ந்தார்கள்; அ ஆழி இலங்கை - கடல் சூழ்ந்த அவ்விலங்காநகரம், அலந்தலை உற்றது - குழப்பமடைந்தது; அழும் குரலின் கடல் ஓதை - (இலங்கையிலுள்ளாரது) அழுகுரலாகிய கடலோசையானது, கலந்தது - எங்கும் பரவிற்று; (அப்போது), வலம் தருதோளவர் ஐவர்உம் - (இதுவரையில்) வெற்றி பொருந்திய தோளையுடையவராகிய பஞ்சசேனாபதிகளும், வந்தார் - (அநுமான்மீது நெருங்கி) வந்தார்கள்; (எ - று.)

அலந்தலையென்ற சொல் கலக்கமென்ற பொருளில் வருதலை "ஐய புழுதி யுடம்பளைந்திவள்பேச்சும் அலந்தலையாய்' என்ற இடத்துங்காண்க. பி - ம்:—[1]குரல்கண்டவர்நின்ற, குரல்கண்டனர்நின்ற. (913)

48.—அந்தப் பஞ்சசேனாபதிகள் அரிதிற்சென்று அநுமானை நெருங்கி அம்புமழை பொழிதல்.

[1]ஈர்த்தெழு செம்புன லெக்க ரிழுக்கத்
தேர்த்துணை யாழி [2]யழுந்தினர் சென்றார்
ஆர்த்தன ராயிர மாயிர மம்பால்
தூர்த்தன ரஞ்சனை [3]தோன்றலை யென்றார்.

(இ - ள்.) ஈர்த்து எழு செம் புனல் எக்கர் - (பிணக்குவியல்களை) இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்ற இரத்த வெள்ளத்தினிடையேயுள்ள மேடுகள், இழுக்க - (சக்கரங்களைத் தம்மிடத்துப்) புதையச்செய்ய, தேர் துணை ஆழி அழுந்தினர் சென்றார் - தேர் செல்வதற்கு உதவியாயுள்ள தேர்ச்சக்கரங்கள் புதையவும்அரிதிற் சென்று, அஞ்சனை தோன்றலை - அஞ்சனாதேவியின் புதல்வனான அநுமானை, (ஐவரும்), என்றார் - எதிர்த்தவராய், ஆர்த்தனர் - ஆரவாரஞ்செய்து, ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பால் - பல ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளினால், தூர்த்தனர் - (அநுமான் உடல் முழுவதையும்) மறைத்தார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]ஈர்த்தழி. [2]அழுத்தினர். [3]தோன்றலுமின்றான். (914)

49.—அநுமான் சேனாபதிகள் எய்த அம்புகளை நூறி, பின்பு ஒருத்தனுடைய தேர்ப்பொறியைச் சிதைத்தல்.

எய்த கடுங்கணை யாவையு மெய்தா
நொய்தக லும்படி கைகளி னூறுப்
பொய்தக டொன்று பொருந்தி நெடுந்தேர்
செய்த கடும்பொறி யொன்று சிதைத்தான்.

(இ - ள்.) எய்த-(தன்மேற் பஞ்சசேனாபதிகள்) பிரயோகித்த, கடுங் கணை யாவையும் - கொடிய அம்புகளெல்லாவற்றையும், எய்தா-(தன்) மேற்படாமல்,நொய்து அகலும்படி-எளிதில்ஒழிந்து போம்படி, கைகளின் நூறு - (தனது) கைகளினுற் பிசைந்து விட்டு, (பிறகு அநுமான்), நெடுந் தேர்-(பஞ்சசேனாபதிகளுள் ஒருவனது) பெரிய தேரிலே,—பொய்து-துளைக்கப்பட்டு, அகடு ஒன்று பொருந்தி-மத்தியில் நாட்டப்பட்டதாகிப் பொருந்தி,செய்த-செய்திருந்த, கடும்பொறி ஒன்று - விரைந்துசெல்லுதற்கு உரிய யந்திரமொன்றை, சிதைத்தான்-அழித்தான்; (எ - று.)

தன்மேற் பஞ்சசேனாபதிகள் மிகுதியாகப்பொழிந்த அம்புமழைகளைத் தன்மேற் படாதபடி தன்கைகளினாலேயே பிசைந்தொழித்து, பின்பு அநுமான், அந்தப் பஞ்சசேனாபதிகளை யழிக்கக் கருதி, அவர்களுள் ஒருவனது தேரின் விசையந்திரத்தைச் சிதைத்தன னென்பதாம். தேர்ப் பொறி-சக்கரம் எனக் கொள்வாருமுண்டு. பஞ்சசேனாபதிகள் அநுமானைச் சூழ்ந்துகொண்டு பொருகையில், அவர்களுள் ஒருவனான துர்த்தரனென்பவன் அநுமானைத் தாக்கிப் பேரொலி செய்தவண்ணம் வானத்திலெழுந்து அவ்வநுமான்மீது அம்புமழைகளைப் பொழிய, அப்போது அநுமான் இடிவீழ்வதுபோல அந்தத்தேரில் தாவிக்குதித்துக் குதிரை முதலியவற்றை யழிக்க, அந்தத் தேரினின்று உயிர்நீங்கினவனாய்த் துர்த்தரன் நிலத்தில் விழுந்திட்டானென்று முதனூலிற் கூறியுள்ளது.

50.—இதுவும் அடுத்தகவியும்-அநுமான் துர்த்தரனென்ற சேனாபதியோடு பொருது அவனையழித்தலைத் தெரிவிக்கும்.

உற்றுறு தேர்சிதை யாமு னுயர்ந்தான்
முற்றின வீரனை வானின் முனிந்தான்
பொற்றிர ணீளெழு வொன்று பொறுத்தான்
எற்றின னஃதவன் வில்லினி னேற்றான்.

(இ - ள்.) உற்று உறு தேர்-ஓடிக்கொண்டேயிருந்த (தனது) தேர், சிதையா முன்-அழிவதற்குமுன்னமே [அழிந்தவுடனே மிக விரைவில்],—உயர்ந்தான் - (அத்தேரினின்று) வானத்திற் கிளம்பினவனாகிய, முற்றின வீரனை - சிறந்த வீரனாகிய அந்தத்துர்த்தரனென்ற அரக்கனை,—(அநுமான்),—வானில் முனிந்தான்-வானத்திலிருக்கும்போதே (அவன்மீது) கோபங்கொண்டு,பொன் திரள் நீள் எழுஒன்று பொறுத்தான்-கரும்பொன்னால் [இரும்பினால்] இயன்ற

திரண்ட நீண்ட தூணொன்றை(த் தான்)தாங்கினவனாய்,எற்றினன் -அடித்தான்; அஃது-அந்த இரும்புத் தூணை, அவன்-அவ்வரக்கன், வில்லினின் ஏற்றான் - (தன்) வில்லினால் எதிர்த்துத் தாக்கினான்; (எ - று.)—முற்றின வீரனை - அநுமானை என்றுகொண்டு உரைக்கவும் இடமுண்டு. (916)

51. முறிந்தது மூரிவி லம்முறி யேகொண்டு
எறிந்தவ ரக்கனோர் வெற்பை யெடுத்தான்
அறிந்தம னத்தவ [1]னவ்வெழு வேகொடு
எறிந்தவ ரக்கனை யின்னுயி ருண்டான்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது), மூரி வில் - (எழுவை யெதிர்த்த அரக்கனுடைய) வலிய வில்லானது, முறிந்தது-(அவ்வெழுவினால் தாக்கப்பட்டு) முறிந்திட்டது; எறிந்த அரக்கன்—, அ முறிஏ கொண்டு-(தனதுவில்) முறிந்த அந்தக்காரணத்தினால், (அப்போது போர்செய்யும்படி),ஓர் வெற்பை எடுத்தான்-ஒருமலையை யெடுத்து (அநுமான்மீது) எறிந்தான்; அறிந்த மனத்தவன் - (போர்த் தொழிலை) அறிந்தமனத்தையுடையவனான அந்த அநுமான்,—அ எழுவே கொடு - (தனது கையிற்கொண்டிருந்த) அந்த இருப்புத் தூணைக்கொண்டே, எறிந்த அரக்கனை - (தன்மீது மலையை) வீசியெறிந்த அந்தத் துர்த்தரனென்ற அரக்கனை, இன் உயிர் உண்டான்-கொன்றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]அந்தவெழுக்கொடு. (917)

52.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - மற்றை நான்கு சேனுபதிகளும் அநுமானும் பொருதமையைக் கூறும்.

[1]ஒழிந்தவர் நால்வரு மூழி யுருத்த
கொழுந்துறு தீயென [2]வெஞ்சிலை [3]கோலாப்
பொழிந்தனர் வாளி புகைந்தன கண்கள்
விழுந்தன [4]சோரியவ் வீரன் மணித்தோள்.

(இ - ள்.) ஒழிந்தவர் நால்வர் உம் - (துர்த்தரனை) ஒழிந்த மற்று நான்கு சேனுபதிகளும்,—ஊழி - கற்பாந்தகாலத்தில், உருத்த - உக்கிரங்கொண்டு வெளிக்கிளம்பின, கொழுந்து உறு தீ என - சுவாலைபொருந்திய நெருப்புப்போல(ச் சீறி), வெஞ் சிலை கோலா - கொடிய (தமது) விற்களை வளைத்து, வாளி பொழிந்தனர் - அம்புகளை (அநுமான்மீது) சொரிந்தார்கள்: கண்கள் புகைந்தன - (அவ்வரக்கருடைய) கண்கள் (கோபத்தினால்) புகைகளைக் கக்கின; அ வீரன் மணி தோள் - அந்த வீரனாகிற அநுமானது அழகிய தோள்களிலிருந்து, சோரி விழுந்தன - இரத்தம் ஒழுகலாயின; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]ஒழிந்தன. [2]வெய்துற. [3]கொட்டப், கோவாய். [4]சோரிகள். (918)

53. ஆயிடை வீரனு முள்ள மழன்றான்
மாயவ ரக்கர் வலத்தை யுணர்ந்தான்
மீயெரி [1]யுய்ப்பதொர் கற்செல விட்டான்
தீயவ ரச்சிலை யைப்பொடி செய்தார்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்போது, வீரன்உம் - அநுமானும், உள்ளம் அழன்றான் - மனங்கொதித்தவனாய்,—மாயம் அரக்கர் வலத்தை உணர்ந்தான்-வஞ்சனையையுடைய அரக்கரது வலிமையை யறிந்து, எரி மீ உய்ப்பது ஓர் கல்-நெருப்பை மேலே உமிழ்வதான ஒரு கற்பாறையை, செல விட்டான்-(அவர்கள்மீது தாக்குமாறு) வீசிவிட்டான்; தீயவர்-கொடிய அச் சேனாபதிகள், அ சிலையை பொடி செய்தார் - அந்தக்கல்லை நீறாக்கிவிட்டார்கள்; (எ - று.)— பி - ம்:—[1]ஒப்பதோர். (919)

54.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-அநுமான் அவர்களுள் ஒருவனை அழித்தமையைக் கூறும்.

தொடுத்த தொடுத்த சரங்க டுரந்த
[1]அடுத்தகன் மார்பி [2]லழுந்தி யகன்ற
மிடற்றொழி லான்விடு [3]தேரொடு நொய்தின்
எடுத்தொரு வன்றனை விண்ணி னெறிந்தான்.

(இ - ள்.) தொடுத்த தொடுத்த சரங்கள் - (அவ்வரக்கர்கள் மேன்மேல்வில்லில்) தொடுத்துவிட்ட அம்புகள், துரந்த-(அங்கு நின்று) வெளிப்பட்டனவாய், அகல் மார்பில் அடுத்து அழுந்தி அகன்ற - (அநுமானது) பரந்த மார்பிலே பொருந்தித் தைத்து அப்பாற்சென்றன; (அப்போது), மிடல் தொழிலான் - வலிமை யுடனே போர்த்தொழில்செய்கின்ற அநுமான்,—ஒருவன்தனை - (நான்குசேனாபதியருள்) ஒருவனை,விடு தேரொடு-(அவன்)செலுத்தி வந்த தேருடனே, நொய்தின் - விரைவாக, எடுத்து—, விண்ணின் எறிந்தான் - ஆகாயத்தில் வீசினான்; (எ - று.)

அநுமானால் வீசி யெறியப்பட்டவன், விரூபாட்ச னென்ன லாம். பி - ம்:—[1]அடுத்தன. [2]அழுந்தியனன்ற, அழுந்தவனன்ற. [3]தேரொடுமெய்தி. (920)

55. ஏய்ந்தெழு [1]தேருமவ் விண்ணினை யெல்லாம்
நீந்திய தோடி நிமிர்ந்தது வேகம்
ஓய்ந்தது வீழ்வதன் முன்னுயர் பாரிற்
பாய்ந்தவன் மேலுடன் மாருதி பாய்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஏய்ந்து எழு தேர்உம்-(அநுமானால்) எடுத்து எறியப் பட்ட அந்தத்தேரும், அ விண்ணினை எல்லாம் - அந்த ஆகாசத்தி னிடம் முழுவதிலும், ஓடி நீந்தியது-விரைந்துநடந்ததாகி, நிமிர்ந்தது வேகம் ஓய்ந்தது வீழ்வதன்முன்-(தனது) மிகுந்ததான வேகம் ஓய்ந்துபோய்க் கீழ்விழுவதற்கு முன்னமே, உயர் பாரில் பாய்ந்தவன் மேல் - சிறந்தபூமியிலே குதித்தவனாகிய அந்தவிரூபாட்ச னென்ற அரக்கன் மேல், உடன் - உடனே, மாருதி - அநுமான், பாய்ந்தான்—; (எ - று.)

[1]தேரிமிழ்விண்ணினை என்ற பாடத்துக்கு-ஆகாயம் ஒலியைக் குணமாகக்கொண்டதென நூல்கள் கூறுதலால், 'இமிழ்விண்' என்றது. (921)

56. [1]மதித்த களிற்றினின் வாளரி யேறு
[2]கதித்தது பாய்வது போற்கதி கொண்டு
[3]குதித்தனன் மால்வரை மேனி குழம்ப
மிதித்தனன் வெஞ்சின வீரருள் வீரன்.

(இ - ள்.) மதித்த களிற்றினின் - மதங்கொண்ட ஆண்யானையின்மேல், வாள் அரி ஏறு கதித்தது பாய்வது போல்-கொடிய ஆண்சிங்கம் வேகங்கொண்டு பாய்வதுபோல,—வெஞ் சினம் வீரருள் வீரன் -கொடுங்கோபமுள்ள வீராதிவீரனாகிய அநுமான், கதி கொண்டு குதித்தனன்-விரைவாக (அந்தவிரூபாட்சன்மேற்) குதித்தவனாய், மால் வரை மேனி குழம்ப மிதித்தனன்-பெரியமலை போன்ற (அவ்வரக்கனுடைய)உடம்பு சிதைந்து இரத்தங்குழம்பும் படி துவைத்துக்கொன்றிட்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மதக்த. [2]கதிர்த்தது. [3]குதித்தவன்மால்வரைத்தோள்கள். (922)

57.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அநுமான் பின்னும இரண்டு சேனாபதிகளைப் போர்செய்து தொலைத்தலைக் கூறும்.

மூண்ட [1]சினத்தவர் மூவர் முனிந்தார்
தூண்டிய தேரர் சரங்க டுரந்தார்
[2]வேண்டிய வெஞ்சமம் வேறு விளைப்பார்
[3]யாண்டினி யேகுதி யென்றெதிர் சென்றார்.

(இ - ள்.) மூண்ட சினத்தவர் மூவர் - சினம்மூண்ட மூன்று சேனாபதிகள், முனிந்தார் - கோபங்கொண்டு, தூண்டிய தேரர் - (தமது) தேரைச் செலுத்தினவர்களாய், சரங்கள் துரந்தார் - (அநுமான்மீது) அம்புகளைத் தொடுத்தவர்களாய், வேண்டிய வெம் சமம் வேறு விளைப்பார் - (தாங்கள்) விரும்பிய கொடியபோரை வேறாக [புதிதாக] மீண்டுஞ் செய்யத்தொடங்கியவராய், இனி யாண்டு ஏகுதி என்று - 'இப்போது நீ எங்கு ஓடப்பார்க்கிறாய்?' என்று சொல்லிக்கொண்டே, எதிர் சென்றார்-(அநுமானை) எதிர்த்துச்சென்றார்கள்; (எ - று.)—இம்மூவர் பெயர் - முறையே, யூபாட்சன், ப்ரகஸன், பாசகர்ணன் என்பன. பி - ம்:—[1]சினத்தினர். [2]வேண்டினர், வேண்டின. [3]யாண்டினியேகுவது, ஈண்டினி தேகுவது. (923)

58. திரண்டுயர் தோளிணை யஞ்சனை சிங்கம்
[1]அரண்டரு விண்ணுறை வார்களு மஞ்ச
முரண்டரு தேரவை யாண்டொரு மூன்றில்
[2]இரண்டை யிரண்டு கையிற்கொ டெழுந்தான்.

(இ - ள்.) திரண்டு உயர் தோள் இணை அஞ்சனை சிங்கம் - பருத்து உயர்ந்த இரண்டு தோள்களையுடைய ஆஞ்சனேயன், அரண் தரு விண் உறைவார்கள் உம் அஞ்ச - காவலையுடைய தேவலோகத்தில் வாழ்பவரான தேவர்களும் அஞ்சும்படி, முரண் தரு - (தன்னோடு) மாறுபட்ட, தேர் அவை ஒரு மூன்றில்-மூன்று தேர்களுக்குள்ளே, இரண்டை - இரண்டு தேர்களை, ஆண்டு-அப்போது, இரண்டு கையில் கொடு எழுந்தான்-(தனது) இரண்டு கைகளிலேயெடுத்துக்கொண்டு கிளம்பினான்; (எ - று.)

இரண்டு தேர்களையும் இரண்டு கழற்காய்போல மிக இலேசாகத் தன் இரு கைகளிலுங்கொண்டு அநுமான் எழுந்தனனென்க. இனி, போரின் கொடுமையைக் கண்டு தேவர்கள் அஞ்சினாரென்னலுமாம். பருவத்தேவரே அச்சோலைக்குக் காவலாளராக நியமிக்கப்பட்டிருத்தலால், 'அரண்டரு விண்ணுறைவார்களும்' என்றது. பி-ம்:—[1]மருண்டு விசும்புறைவோர்களுமஞ்ச. [2]இரண்டும்.

59. தூங்கிய பாய்பரி சூத ருலைந்தார்
வீங்கிய தோளவர் விண்ணின் விசைத்தார்
ஆங்கது கண்டவர் போயக லாமுன்
[1]ஓங்கிய மாருதி யொல்லையி னுற்றான்.

(இ - ள்.) (அப்படி அநுமான் எழுந்த விசையினால்), தூங்கிய பாய் பரி சூதர் - (அத்தேர்களிற்) கட்டப்பட்டுள்ள பாய்ந்து செல்லுங் குதிரைகளும் பாகர்களும், உலைந்தார் - உயிரொழிந்தார்கள்; வீங்கிய தோளவர் - பருத்த தோள்களையுடைய அவ்வரக்கச்சேனாபதிகள் இருவரும், விண்ணின் விசைத்தார் - (அத்தேரினின்று) ஆகாயத்தில் விரைந்துசென்றார்கள்; ஆங்கு - அப்போது, அதுகண்டு - அவர்கள் வானத்திற் செல்வதைக் கண்டு, அவர் போய் அகலாமுன்-அவ்வரக்கர்கள் (வானத்திற்சென்று) மறைந்து நீங்குவதற்கு முன்னமே, ஓங்கிய மாருதி - பெருவடிவுபடைத்த அநுமான், ஒல்லையின் உற்றான்-விரைவில் (அவர்களைச் சென்று) கிட்டினான்; (எ - று.)

பரி சூத ருலைந்தார்-அஃறிணையும் உயர்திணையும் விரவி, சிறப்பினால் உயர்திணைமுடிபைக் கொண்ட திணைவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]ஓங்கினன். (925)

60. காணிமிர் வெஞ்சிலை கையி னிறுத்தான்
ஆனவர் தூணியு [1]மம்பு மறுத்தான்
ஏனைய வெம்படை யில்லவ ரெஞ்சார்
வானிடை நின்றுயர் மல்லின் மலைந்தார்.

(இ - ள்.) (சென்றுகிட்டின அநுமான்),—நிமிர் கால் வெம் சிலை - நீண்ட கழுத்தையுடைய கொடியவிற்களை, கையின் - கையினால், இறுத்தான் - முறித்தான்; (அன்றியும்), ஆனவர் தூணி உம்

அம்புஉம் அறுத்தான்-அவ்வரக்கருடைய அம்பறாத்தூணிகளையும் அம்புகளையும் சின்ன பின்னப்படுத்தினன்; ஏனைய வெம் படை இல்லவர் - மற்றும் வேறே ஒரு ஆயுதமும் இல்லாதவரான அவ்வரக்கரிருவரும்,—எஞ்சார் - பின்வாங்காதவர்களாய், வானிடை நின்று - ஆகாயத்திலிருந்துகொண்டே, உயர் மல்லின் மலைந்தார் - சிறந்த மற்போரினால் (அநுமானோடு) பொருதார்கள்; (எ - று.)

ஆயுதங்கொண்டு பொருதற்குத் தம்மிடத்துள்ள படைகள் யாவும் அநுமானால் தொலைந்திட்டதனால் அவ்வரக்கர்கள் அநுமானோடு மற்போர் பொரலாயின ரென்க. பி-ம்:—[1]வாளுமகைத்தான்.

61\. வெள்ளை யெயிற்றர் கறுத்துயர் மெய்யர்
பிள்ள விரித்த பிலப்பெரு வாயர்
கொள்ள வுருத்தடர் கோளர வொத்தார்
ஒள்ளிகல் வீர னருக்கனை யொத்தான்.

(இ - ள்.) வெள்ளை எயிற்றர்-வெண்மையான பற்களையுடையவர்களும், கறுத்து உயர் மெய்யர்-கறுத்து உயர்ந்த உடம்பையுடையவர்களும், பிள்ள விரித்த பிலம் பெரு வாயர்-விரியும்படி திறந்த குகை போன்ற பெரிய வாயையுடையவர்களுமான அவ்வரக்கரிருவரும்,—கொள்ள உருத்து அடர் கோள் அரவு-உட்கொள்ளும்படி [க்ரஸிக்கும்படி] கோபித்து நெருங்குகின்ற வலிய இராகுகேதுக்களென்னும் பாம்புகளை, ஒத்தார்—; ஒள் இகல்வீரன் - மிக்க பராக்கிரமத்தையுடைய வீரனாகிய அநுமான், அருக்கனை ஒத்தான்-சூரியனைப் போன்றான்; (எ - று.)

முதலில் இராகுகேதுக்களால் சூரியன் விழுங்கப்படுவது போலத் தோன்றினாலும் பிறகு உட்கொள்ளப்படாமல் ஒளியோடு விளங்குவது போல, முதலில் இவ்வரக்கரிருவரால் அநுமான் தாக்கப்பட்டாலும், உடனே அவர்களை வென்று விளங்குவனென்பது கருத்து. மேற்செய்யுளில் இவ்விவரங் காண்க. வெள்ளை யெயிற்றர் கறுத்துயர் மெய்யர் - முரண்டொடை. (927)

62\. தாம்பென வாலின் வரிந்துயர் தாளோடு
ஏம்ப [1]லிலாரிரு தோள்க ளிறுத்தான்
பாம்பென நீங்கினர் பட்டனர் வீழ்ந்தார்
ஆம்ப னெடும்பகை [2]போல்பவ னின்றான்.

(இ - ள்.) தாம்பு என - கயிறுபோல, வாலின் - (தனது) வாலினாலே, வரிந்து - கட்டி, ஏம்பல் இலார் - சிறிதும் சலியாது போர் செய்த அவ்வரக்கவீரருடைய, உயர் தாளோடு இரு தோள்கள் - நீண்ட கால்களையும் இரு தோள்களையும், இறுத்தான்-(அநுமான்) முறித்தான்; (அவ்வரக்கரிருவரும்), பாம்பு என நீங்கினர் - (சூரியனைக் கிரஸிக்கின்ற இராகுகேதுக்களென்னும்) பாம்புகள் (நீங்குவது) போல (அநுமானை) நீங்கி, பட்டனர் வீழ்ந்தார் - இறந்து வீழ்ந்தார்கள்; ஆம்பல் நெடும் பகை போல்பவன் -ஆம்பலென்னும் நீர்ப்பூவுக்குப் பகைவனான சூரியனை யொத்த அநுமான், நின்றான்-

(தான் யாதோருறுபாடும் இன்றி) விளங்கி நின்றான்; (எ - று.)—
பி - ம்:—[1]இலா. [2]போலவன். (928)

63.—எஞ்சிய சேனாபதியையும் அநுமான் ஒழித்தல்.

[1]நின்றன னேனைய னின்றது கண்டான்
குன்றிடை வாவுறு கோளரி போல
மின்றிரி வன்றலை மீது குதித்தான்
பொன்றிய வன்புவி தேரொடு புக்கான்.

(இ - ள்.) ஏனையன் நின்றனன் - ஐவரில் மற்றொருவனாகிய சேனாபதி எதிர்த்துநின்றான்; நின்றது - (அவ்வாறு தன்னை) எதிர்த்து நின்றதை, கண்டான் - கண்டவனாகிய அநுமான்,— குன்றிடை வாவுறு கோள் அரிபோல - மலையின்மேல் தாவிப் பாய்கிற வலிய சிங்கம்போல, மின் திரி வல் தலைமீது - ஒளி வீசுகின்ற (அவ்வரக்கனது) வலிய தலையின்மேல், குதித்தான்—; அவன் - அவ்வரக்கன், புவி - பூமியில், தேரொடு பொன்றி புக்கான் - தேரோடு அழுந்தி இறந்திட்டான்; (எ - று.)

இவ்வரக்கன் பெயர் பாஸகர்ண னென்னலாம். அநுமான் தன்னோடு எதிர்த்துநின்ற பாஸகர்ணனென்ற அரக்கனின் தலை மீதுகுதிக்க, அவ்விசையினால் அவ்வரக்கன் தரையில் தேரொடு புதைந்து அழிந்தனனென்றவாறு. பி - ம்:—[1]நின்றவன். (929)

வேறு.

64.—கவிக்கூற்று: பஞ்சசேனாபதிகள் அநுமானால் இறந்ததைப் பற்றிய வருணனை.

வஞ்சமுங் களவும் வெஃகி வழியலா வழிமே லோடி
நஞ்சினுங் கொடிய ராகி நவைசெயற் குரிய நீரார்
[1]வெஞ்சின வரக்க ரைவ ரொருவனே [2]வெல்லப் பட்டார்
[3]அஞ்செனும் புலன்க ளொத்தா ரவனுநல் லறிவை யொத்தான்.

(இ - ள்.) வஞ்சம்உம் களவுஉம் வெஃகி - வஞ்சனையையும் களவுத்தொழிலையும் விரும்பி, வழி அலா வழிமேல் ஓடி - நீதியில்லாத தீயவழியிற் சென்று, நஞ்சின்உம் கொடியர் ஆகி-விஷத்தினும் கொடுமையையுடையவர்களாய், நவை செயற்கு உரிய நீரார்- (பிறர்க்குத்) தீங்கு செய்தலையே உரிய குணமாகக் கொண்டவர்களாய், வெல்லப்பட்டார் - (அநுமானால்) வெல்லப்பட்டவரான, வெம் சினம் அரக்கர் ஐவர் - கடுங்கோபமுடைய அரக்கராகிய பஞ்சசேனாபதிகள், அஞ்சு எனும் புலன்கள் ஒத்தார்-பஞ்சேந்திரியங்களைப் போன்றார்கள்; ஒருவனே அவனும் - தனிவீரனாய் (அவ்வைவரையும் வென்ற) அநுமானும், நல் அறிவை ஒத்தான்-சிறந்த அறிவைப் போன்றான்; (எ - று.)

பெருவீரனாய்த் தனிப்பட்டவனை அநுமான் மிகக்கொடியராய் வெல்வதற்கு அரிய பஞ்சசேனாபதிகளை வென்றதற்கு, தீய

வழியிலேயே செல்லுந் தன்மையனவாய் அடக்கமுடியாத பஞ்சேந்திரியங்களையும் எளிதில் வெல்லுந் தத்துவவுணர்ச்சியை உவமைகூறினுர். புலன் - பொறிக்கு, இலக்கணை. பி - ம்:—[1]பைங்கழல். [2]வெல்லப்பட்ட. [3]ஐம்பெரும்பூத மொத்தாரனுமனல்லறிவையொத்தான். (930)

65.—அரக்கர் யாவரும் போரில் இறந்தொழிந்ததைக் காவலாளர் யாவரும் காணுதல்.

நெய்தலை யுற்ற வேற்கை நிருதரச் செருவி னேர்ந்தார்
உய்தலை யுற்று மீண்டா ரொருவரு மில்லை யுள்ளார்
கைதலைப் பூசல் பொங்கக் கடுகினர் கால னுட்கும்
ஐவரு முலந்த தன்மை யனைவரு மமையக் கண்டார்.

(இ - ள்.) உள்ளார் அனைவர்உம் - (அந்தச்சோலையிற்) காவலாகவுள்ளவர்கள் யாவரும்,—அ செருவில் - அந்தப்போரில்,நேர்ந்தார் - (போர்செய்யும்படி) வந்தவர்களாய், நெய் தலை உற்ற வேல் கை நிருதர் - நெய்யை முனையிலே பூசப்பெற்ற வேலாயுதத்தைக் கையிலேந்திய அரக்கர்களில், உய்தலை உற்று-(உயிர்)பிழைத்தலைப் பொருந்தி, மீண்டார்- திரும்பி (ஊர்க்கு)ச் சென்றவர்கள், ஒருவரும் இல்லை - ஒருவரு மில்லையாக, கை தலை பூசல் பொங்க கடுகினர் - அணிவகுப்பில் பேராரவாரம் மிகும்படி விரைந்து போர்க்கு வந்தவர்களாகிய, காலன் உட்கும் ஐவர்உம்-யமனும் அஞ்சும்படி கொடுந்தன்மையுடைய பஞ்சசேனுபதிகளும், உலந்த தன்மை - அழிந்துபோனதை, அமைய கண்டார் - பிரதியட்சமாகப் பார்த்தார்கள்; (எ - று.)

பொழிலுக்குக் காவலாளிகளாயிருந்தவர்கள், தமது துணைப்படையுடனே போர்க்குவந்த பஞ்சசேனுபதிகள் யாவரும் இறந்துபோனதைக் கண்கூடாகக் கண்டன ரென்க. எதுகைநயம் நோக்கி 'கைதலை' என இயல்பாயிற்று: கை-படை வகுப்பு. இச்செய்யுட்கு வேறுவகையாகப் பொருள் கூறுவது பொருந்துமாயிற் கொள்க.()

66:—இதுவும், அடுத்த கவியும் - பஞ்சசேனுபதிகள் சேனையோடு ஒழிந்ததைச் சோலைகாப்போர் இராவணனிடத்துத் தெரிவித்தல்.

[1]இறுக்குறு [2]மின்னே நம்மை யிக்குரங் கென்ன வேங்கி
மறுக்குறு கின்ற நெஞ்சின் மாதரை வைது நோக்கி
[3]உறுக்குறு சொல்லா னூழித் தீயென வுலக மேழுந்
சுறுக்கொள நோக்கு வான்றன் செவித்தொளை தீயச் சொன்னுர்.

(இ - ள்.) (யாவரும் இறந்ததைக் கண்கூடாகக் கண்ட காவலாளிகள்)—'இ குரங்கு- இந்தக்குரங்கானது, (நாம் இங்குத்தானே இருந்தால்), நம்மை இன்னே இறுக்குறும் - நம்மையும் இப்பொழுதே முறித்துக்கொன்றுவிடும்.' என்ன-என்று கருதுதலால்,

ஏங்கி-ஏக்கங்கொண்டு, (அவ்விடத்தைவிட்டு இராவணனுள்ள இடத்திற்குச் சென்று), மறுக்குறுகின்ற நெஞ்சின் மாதரை - (சீதையினிடத்திலுள்ள காதலால் தம்மைக் கண்ணெடுத்துப் பாராம விருப்பதுபற்றிக்) கலக்கங் கொண்ட மனத்தையுடைய மாதர்களை, வைது நோக்கி-திட்டியவண்ணம் பார்த்து, உறுக்குறு சொல்லான்-கடுஞ்சொற்கூறுபவனும், ஊழி தீ என உலகம் ஏழும் சுறுக்கொள நோக்குவான் தன் - கற்பாந்தகாலத்து அக்கினிபோல உலகமேழுந் தீந்துபோம்படி கடும்பார்வை பார்த்துக்கொண்டிருப்பவனுகிய இராவணனது, செவி தொளை-காதுகளின் துவாரங்கள் தீய-தீய்ந்துபோம்படி [கர்ணகடூரமாக], சொன்னூர்-(பஞ்சசேனுபதிக ளிறந்ததைக்) கூறலானூர்கள்; (எ -று.)—இதன் விவரத்தை அடுத்த செய்யுளிற் காண்க.

பொழிலிறுத்தல் கிங்கரர்வதை முதலியவற்றை இராவணனிடத்துக் கூறியதுபோலவே பருவத்தேவர்கள்,பஞ்சசேனுபதிகள் இறந்ததையும் கூறலானூர்க ளென்க. எழுவாய், வருவித்து உரைக்க. 'மறுக்குறுகின்ற...நோக்குவான்' என்ற தொடர் - இராவணனைக்காட்டும்: பருவத்தேவர் அநுமானிடத்து அஞ்சியமையைக் காட்டும் முதலடியில், [1]இறுக்குறுமின்னே நம்மைக் குரங்கென விரங்கியேங்கி என்றும் பாடமுண்டு. [2]உறுக்குறு சொல்லர் என்று பாடம்கொண்டு சில அரக்கர் என்று எழுவாய் வருவித்து— "நம்மை இப்போதே இக்குரங்கு கொன்றுவிடுமென்று மனமறுகி ஏங்கித் துக்கிக்கின்ற ராக்ஷஸஸ்திரீகளைப் பார்த்துக் கோபித்து அதட்டும் சொல்லராய் வைதுவிட்டு, சில அரக்கர்கள் ஓடிவந்து, ஊழித்தீயைப்போல ஏழுவகைப்பட்ட உலகங்களும் எரியும் வண்ணம், உக்கிர திருஷ்டியாகப் பார்த்துக்கொண்டு கோபமே ஒருவடிவமெடுத்தாற்போலிருந்த இராவணனுடைய செவித் தொளைகள் வெந்து தீயும்படி பஞ்சசேனுபதிகள் இறந்த செய்தியைச் சொல்லத்தலைப்பட்டார்கள்" என்று உரைகூறுவாரு முளர்; அவ்வகைப் பாடம் பொருந்துமாயிற் கொள்க. பி - ம்:—[3]அன்றே.

67. [1]தானையு முலந்த தையா தலைவருஞ் சமைந்தார் தாக்கப்
[2]போனபி னோடி யாரு மெய்தும் போர்புரிகி லாமை
வானையும வென்று ளோரை வல்லையின் மடிய நூறி
ஏனைய ரின்மை சோம்பி யிருந்ததக் குரங்குமென்றூர்.

(இ - ள்.) ஐயா—! தாக்க - (அந்தக்குரங்கு) தாக்கியதனுல், தானைஉம் உலந்தது-சேனையும் அழிந்தது; தலைவர்உம்-பஞ்சசேனுபதிகளும், சமைந்தார்- இறந்தொழிந்தார்கள்; போனபின்-பொரச் சென்ற பிறகு, யார்உம் - (பொரவந்த அரக்கர்) யாவரும், ஓடி - விரைந்து, எய்துஉம் - அம்புகளைச் சொரிந்தும்,போர் புரிகிலாமை - (எவரையும்) பொரமுடியாதபடி, அ குரங்கும்—, வானைஉம் வென்று உளோரை வல்லையில் மடிய நூறி - ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களையும் ஜயித்தவரான பஞ்சசேனுபதிகளையும் விரைவிலே

தம்சேனையோடு ஒழிந்திடும்படி கொன்று, ஏனையர் இன்மை - (தன்னோடு) போர்செய்பவர் எவரும் இல்லாமையால், சோம்பி இருந்தது - செய்தொழிலில்லாமல் சோம்பல்கொண்டு இருக்கின்றது, என்றார் - என்று (சோலைக்காவலாளர் செய்தி) தெரிவித்தார்கள்; (எ-று.) என்றார் என்ற முற்றுக்கு எழுவாய் வருவித்து உரைக்க. பி - ம்:—[1]தானையுமுலைந்தவர். [2]போனபின்னேடியாருமேய தும். போனவர் தம்மில்மீண்டோம்யாமமர். (933)

பஞ்சசேனாபதிகள்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

---

11 - ஆவது அக்ககுமாரன் வதைப்படலம்.

இராவணனது குமாரனை அக்கனென்பவன் அநுமானால் கொல்லப்பட்டதைக் கூறும்பாகம். அக்ககுமாரன்=அட்சகுமாரன். அட்சகுமாரன்வதைப்படலம் என்றே பல இடத்துக் காணப்படுகின்றது.

1.—அநுமானோடு பொர ஒருப்பட்ட இராவணனைத் தடுத்து அட்சகுமாரன் தன்னை அனுப்ப வேண்டுதல்.

கேட்டலும் வெகுளி வெந்தீக் [1]கிளர்ந்தெழு முயிர்ப்ப னாகித்
தோட்டலர் தெரியன் மாலை வண்டொடுஞ் சுறுக்கொண் டேற
ஊட்டரக் குண்ட போலு நயனத்தா னொருப்பட் டானைத்
தாட்டுணை தொழுது மைந்தன் றடுத்[2]திடை தருதி யென்றான்.

(இ - ள்.) கேட்டல்உம்- (பருவத்தேவர்கள் கூறிய வார்த்தையைக்) கேட்டவுடனே, வெகுளி வெம் தீ கிளர்ந்து எழும் உயிர்ப்பன் ஆகி - கொடிய கோபாக்கினியாற் பொங்கிவருகின்ற பெருமூச்சையுடையவனாய், தோடு அலர் தெரியல் மாலை வண்டொடும் சுறுக்கொண்டு ஏற - இதழ்கள் மலரப்பெற்ற மலர்களைக்கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட விளங்குவதான மார்பின்மாலை (அதனிடத்து மொய்க்கின்ற) வண்டுகளுடனே தீய்ந்துவிட, ஊட்டு அரக்கு உண்டபோலும் நயனத்தான் - திற்றப்பெற்ற அரக்குப்படியப் பெற்றன போன்றுள்ளனவான [மிகச்சிவந்த] கண்களையுடையனாகி, ஒருப்பட்டானை - (அநுமான்மீது போர்க்குச்செல்ல) உடன்பட்டுச் சித்தனாயிருந்த இராவணனை,—மைந்தன்- அட்சகுமாரன்,—தாள் துணை தொழுது - (அவனது) இரண்டுபாதங்களிலும் வணங்கி, தடுத்து - (அவ்விராவணனைப்) போகவொட்டாமல் நிறுத்தி, இடை தருதி - ('நான் சென்று அநுமானை வென்று வருமாறு எனக்கு) இடந்தருவாயாக,' என்றான் - என்று வேண்டினான்; (எ - று.)

'பஞ்சசேனபதிகளும் இறந்துவிட்டனர்' என்ற செய்தியைக் கேட்டமாத்திரத்தில், மனத்திற்பொங்கியெழுந்த கோபாக்கினியாற் பெருமூச்சுத் தோன்றவும், மார்பிலணிந்த மாலை தன்னிடத்து மொய்க்கும் வண்டுகளுடனே கரிந்துபோகவும், கண்கள் செவ்வரக்கு ஊட்டப்பட்டனபோலச் சிவந்துதோன்றவும், இனி எவரையும் அனுப்பாமல் தானே அனுமானேடு பொருவதாக நிச்சயித்து அதற்கு ஏற்ப முயலும் இராவணனை நோக்கி, அவனது மகனான அட்சகுமாரன் அவன்காலில் விழுந்து அச்செயலில் தன்னை யேவுமாறு வேண்டிக்கொண்டனனென்பதாம். இடை தடுத்து - நடுவே தடுத்து, தருதி-விடைதருவா யென்று கூறுதலும், [2]இறை தருதி என்று பாடங்கொண்டு - விடைதருவாயென்று பொருள் கூறுதலுமுண்டு. பி - ம்:—[1]கிளர்ந்தெழவிலங்கன்மார்பில். (934)

2.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்: அட்சகுமாரன் முன்னர்க் கூறியதையே வேறுவகையாற் கூறுதல்.

முக்கணா னூர்தி[1]யன்றேன் [2]மூன்றுல கடியிற் றாயோன்
ஒக்கவூர் பறவை [1]யன்றே லவன்றுயி லுரக [3]மன்றேல்
திக்கய [3]மல்ல தேற்புன் குரங்கின்மேற் சேறி போலாம்
[4]இக்கட னடியேற் கீதி யிருத்தியீண் டினிதி னெந்தாய்.

(இ - ள்.) எந்தாய்-எனது தந்தையே! (நம்மோடு பொருவது),—முக்கணன் ஊர்தி அன்றுஏல் - மூன்று கண்களைப்படைத்த கடவுளாகிய சிவபிரானது வாகனமாகிய இடபமன்றாயின்,—மூன்று உலகு அடியில் தாயோன் ஒக்க ஊர் பறவை அன்று ஏல் - மூவுலகங்களையும் (தனது திருவடிகளினால்) தாவியளந்தவனாகிய திருமால் எப்போதுமாக ஏறிச்செலுத்துகின்ற கருடப்பறவையன்றாயின், அவன் துயில் உரகம் அன்று ஏல் - அத்திருமால் கண் வளர்கிற ஆதிசேஷனன்றாயின், திக்கயம் அல்லது ஏல் - திக்குக் களைத் தாங்குகின்ற அஷ்டதிக்கசங்களு மன்றாயின்,—புல் குரங்கின்மேல் சேறி போல் ஆம்-(உன்னுடைய ஆற்றலுக்குச் சிறிதும் ஏற்றதல்லாத)இழிந்த ஒரு குரங்கின்மேற் (போர்க்குச்) செல்வாய் போலும்; (நீ பொரச் செல்வது சிறிதுந் தகுதியன்று): இ கடன் - இந்தக் கடமையை, அடியேற்கு ஈதி - எனக்குத் தந்து, ஈண்டு இனிதின் இருத்தி - இங்கே சுகமாக இருப்பாயாக; (எ - று.)

பெருவீரனான நீ உனக்குஏற்ற வலிமைபடைத்த பெருவீரருடனே பொருவதே தகுதி; அவ்வாறு பொருதற்கு வீரர் வராது விலங்கொடு பொருவ தென்றாலும், சிவபெருமானுடைய வாகனமாகிய இடபமோ, அன்றித் திருமாலின் வாகனமாகிய கருடனோ, அல்லாவிடின் அப்பரமன் பள்ளிகொள்ளும் ஆதிசேடனோ, அவைகளெல்லாம் அன்றாயின் திக்கசங்களுள் ஒன்றோ, இவற்றுள் எதுவாக இருப்பினும் பொருதாலும் பொரலாம்: ஒருவகையிலும் மேம்பாடுபெறாத சிறுமைக் குரங்குடனே பெருவீரனை நீ பொரச் செல்வது உனது ஆற்றலுக்குச் சிறிதேனும் ஏற்குமோ? ஏலாது; ஆகவே, இந்தச் சிறு தொழிலைப் புரியுமாறு எனக்குக் கட்டளை

கொடுத்துவிட்டு, நீ 'இவனால், இக்குரங்கை வெல்லுதல் முடியுமோ, முடியாதோ?' என்ற ஐயம் சிறிதுமின்றி இங்கே இனிது இருப்பாய் என அக்ககுமாரன் இராவணனை வேண்டிக்கொண்டனனென்க. பி-ம்:—[1]அன்றே. [2]மூவுலகு. [3]அல்லவாகில். [4]இப்பணி.()

3.—அட்சகுமாரன் தன்னை ஏவவேண்டுமென்பதற்குக் காரணம் காட்டுதல்.

அண்டர்கோன் றன்னைப் பற்றித் [1]தருகென வடியே னிற்கக்
கொண்டனை [2]யெம்முன் றன்னைப் பணியென நெஞ்சங் [3]கோடல்
[4]உண்டது தீரு மன்றே யுரனிலாக் குரங்கொன் றேனும்
எண்டிசை வென்ற நீயே யேவுதி யென்னை யென்றான்.

(இ - ள்.) 'அடியேன் நிற்க - நான் (உனது கட்டளையை முடித்தற்குச் சித்தமாக) இருக்கையில், (என்னையேவாமல்),— அண்டர் கோன் தன்னைப்பற்றி தருக என - தேவராசனான இந்திரனைப் பிடித்துவருவாயென்று சொல்லி, எம் முன் தன்னை பணி கொண்டனை - என் தமையனான இந்திரசித்தினிடத்துத் (தேவராசனைப் பிடித்துவருவதாகிய அத்) தொழிலை வாங்கிக்கொண்டாய், என - என்று, நெஞ்சம் கோடல் உண்டு-மனத்திற்கொண்ட குறையொன்று (எனக்கு) உள்ளது; உரன் இலா குரங்கு ஒன்று ஏனும் - (இப்போது நான் எதிர்த்து வெல்லப்போவது) வலிமையில்லாததொரு குரங்கேயாயினும், (அதனை வென்றுவருமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டாயாயின்), அது தீரும் அன்றே - அந்த மனக்குறை (ஒருவாறு) நீங்குமல்லவோ? (ஆதலால்), என்னை—, எண் திசை வென்ற நீஏ - எட்டுத்திக்கும் வென்ற நீயே, ஏவுதி - (அக்குரங்கை வென்று வருந்தொழிலில்) ஏவுவாயாக,' என்றான் - என்று (இராவணனை) வேண்டிக்கொண்டான், (அட்சகுமாரன்); (எ - று.)—பி - ம்:—[1]தருகென. [2]என்முன். [3]கோடி. [4]கொண்டது.

4.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-அட்சகுமாரன் தான் குரங்கை வென்றுவருவதாக உறுதிகூறுதல்.

கொய்தளிர் கோதும் வாழ்க்கைக் [1]கோடரத் துருவு கொண்டு
[2]கைதவ மியற்றி யீண்டோர் சிறுபழி யிழைக்குங் கற்பான்
எய்தின னிமையா முக்க ணீசனே யென்ற போதும்
நொய்தினின் வென்று பற்றித் தருகுவெ னடியி [3]னுய்பால்.

(இ - ள்.) இமையா முக்கண் ஈசன்ஏ - இமைத்தலில்லாத மூன்று கண்களையுடைய சிவபிரானே, கைதவம் இயற்றி-வஞ்சனை செய்து, ஈண்டு - இந்த இலங்காபுரியில், ஓர் சிறு பழி இழைக்கும் கற்பான் - ஒரு சிறிய அவமதிப்பை விளைக்கக்கூடிய காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற நினைவினால், கொய் தளிர் கோதும் வாழ்க்கை - கொய்தற்கு உரிய தளிர்களைக் கொத்தியுண்கிற உயிர் வாழ்க்கையையுடைய, கோடரத்து - அற்பக்குரங்கினது, உருவு

கொண்டு-வடிவத்தைக்கொண்டு, எய்தினன்-வந்துள்ளான், என்ற போதுஉம்-என்றாலும்,(அவ்வாறு குரங்கின்வடிவு கொண்ட சிவனை யும்), நொய்தினின் வென்று-இலேசாகவென்று, நொடியின் பற்றி நுன்பால் தருகுவென் - வெகுவிரைவிற்பிடித்து உன்னிடம் கொணர்ந்து விட்டிடுவேன்; (எ - று.)

சிவபெருமானுடைய மூன்றுகண்களில் நெற்றிக்கண் திறவாமல் மூடியிருத்தலாலும், மற்றையிரண்டு கண்களும் அப்பெருமானது, தெய்வத்தன்மைக்கு ஏற்ப மூடாமல் திறந்தே யிருத்தலாலும், 'இமையா முக்கண்' எனப்பட்டதென்க. பழி - அபகீர்த்திக்கு இடமான செயல்: ஒரு அற்பப்பிராணியால் அரக்கர்பலர் மடிந்தாரென்பது. பி - ம்:—[1]கோடரவுருவங். [2]கைதவங்கண்ணி. [3]நின்பால். (937)

5. துண்டத்[1]தூ ணதனிற் றோன்றுங் கோளரி சுடர் வெண்கோட்டு
மண்டொத்த [2]நிமிராண் கேழ லாயினு [3]மலைத லாற்றாது
அண்டத்தைக் கடந்து [4]பொங்கி [5]யப்புறத் தகலி னென்பால்
தண்டத்தை [6]யிடுதி [7]யன்றே நின்வயிற் றந்தி லேனேல்.

(இ - ள்.) துண்டம் தூண் அதனில் தோன்றும் கோள் அரி (ஆயினும்)-துண்டமாகிய கம்பத்திலிருந்து தோன்றிய வலிமையையுடைய நரசிங்கமேயாயிருந்தாலும், வெள்சுடர் கோடு மண் தொத்த நிமிர் ஆண்கேழல் ஆயின்உம்- வெள்ளொளி பொருந்திய கோரப் பல்லிலே பூமி (ஒரு துகள்போல) ஒட்டிக்கொள்ளும்படி ஓங்கிவளர்ந்த வராகமே யானாலும், (அவையும்), மலைதல்ஆற்றாது - (என்னோடு) பொருதற்குத் தரமுடையனவல்ல; (இப்போது நம் மூரில்வந்துபொருகின்ற அக்குரங்கு), (என்கையில் அகப்படாமல்), பொங்கி அண்டத்தை கடந்து அ புறத்து அகலின்-கிளர்ந்தெழுந்து இவ்வுலக வுருண்டையைத் தாண்டி அப்பாற்சென்றுவிட்டால், (அதனால்), நின்வயின் தந்திலேன் ஏல் - (அதனை) உன்னிடம் கொணர்ந்து நிற்கவைக்காமற் போவேனாயின், அன்றுஏ - அப்போதே, என்பால் தண்டத்தை இடுதி - என்னிடம் தக்க தண்டனையை விதிப்பாய்; (எ - று.)

முன்னிரண்டடிகட்கு - நரசிங்கத்தாலும் கேழலாலுமே என்னோடு பொரமுடியாதே: இக்குரங்கு எனக்கு எம்மாத்திரமென்று கருத்து: இனி, நரசிங்கத்தினமிசமாகவேனும் வராகத்தினமிசமாக வேனும் இந்தக்குரங்கு இருந்தாலும் சரி, இக்குரங்கினால் என்னோடு பொரமுடியாது என்று கருத்துக்கொள்ளினுமாம். வெண்கோட்டு மண்தொத்தநிமிர் ஆண்கேழல் - "பன்றியாய்ப் படியெடுத்த பாழியா யென்பரது, வென்றியா ருனதெயிற்றின் மென்றுகள்போன்றிருந்ததால்" என்றது காண்க. பி - ம்:— [1]தூணகத்து. [2]நிமிர்ந்தபன்றி. [3]மலைந்தபோதா, மலைதலாற்றா. [4]போகில். [5]அப்புறம்போயும், அப்புறம்போக. [6]இடுதீ. [7]இன்றே.()

6.—அட்சகுமாரன் இராவணனிடத்து விடைபெற்றுப் புறப்படுதல்.

எனவிவை யியம்பி யீதி விடையென விறைஞ்சி நின்ற
வனைகழல் வயிரத் திண்டோண் மைந்தனை மகிழ்ந்து நோக்கித்
துனைபரித் [1]தேரி னேறிச் சேறியென் றினைய சொன்னான்
புனை[2]மலர்த் தாரி னானும் போரணி யணிந்து போனான்.

(இ - ள்.) என இவை இயம்பி-என்று இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லி, 'விடை ஈதி-(எனக்கு) விடைகொடுப்பாய்,' என-என்று, இறைஞ்சி நின்ற - வணங்கி(த் தன்முன்னே) நிற்கிற, வனை கழல் வயிரம் திண்தோள் மைந்தனை - கட்டியவீரக்கழலையும் மிகவலிய தோள்களையுமுடைய அட்சகுமாரனை, (இராவணன்), - மகிழ்ந்து நோக்கி—, துனை பரி தேரின் ஏறி சேறி-'விரைந்து செல்லுகின்ற குதிரைகள்பூட்டிய தேரின் மேலேறிச் செல்வாய்,' என்று—, இனைய சொன்னான் - இவ்வாறாகச் சொன்னான்; மலர் புனை தாரினான் உம் - மலர்கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட மாலையையணிந்த அட்சகுமாரனும், போர் அணி அணிந்துபோனான்-போர்க்கோலங் கொண்டு புறப்பட்டான்; (எ - று.)

குரங்கை எப்படியிருந்தாலும் வென்றுவருவே னெனத் தன் மகன் உறுதிகூறியதனால், அதுகேட்ட இராவணன் அவனை மகிழ்ந்து நோக்கிப் பொருமாறு விடைகொடுத்தன னென்க.
பி - ம்:—[1]தேர்மேல். [2]மணித். (939)

7.—அட்சகுமாரன் தேர்மே லேறுதல்.

ஏறின னென்ப மன்னோ விந்திர [1]னிகலி னிட்ட
நூறிரண்டு நூறு பூண்ட நொறில்வயப் புரவி நோன்றேர்
கூறினா ரரக்க ராசி குமுறின முரசக் கொண்மூ
ஊறின வுரவுத் தானை யூழிபேர் கடலை யொப்ப.

(இ - ள்.) இகலின்-(முன் நிகழ்ந்த) போரில், இந்திரன் இட்ட - தேவேந்திரன் கொடுத்துப்போய்விட்டதும், நொறில் வய புரவி நூறிரண்டு நூறு பூண்ட-விரைவுள்ள வெற்றிபெற்ற இருநூறு குதிரைகள் பூட்டப்பட்டுள்ளதுமான, நோன் தேர்-வலிய தேரின் மீது, ஏறினன் - (அந்த அட்சகுமாரன்) ஏறினான்; (அப்போது), அரக்கர் ஆசி கூறினர்-அரக்கர்கள் வாழ்த்துக் கூறினார்கள்; முரசம் கொண்மூ குமுறின - முரசவாத்தியங்களாகிய மேகங்கள் முழங்கின; ஊழிபேர் கடலை ஒப்ப-யுகாந்தகாலத்தில் நிலைபெயர்ந்து வழிகின்ற சமுத்திரத்தைப்போல, உரவுதானை-வலியசேனை, ஊறின-மேன்மேற்சுரந்து (அவ்வக்ககுமாரனைப்) பின்பற்றிவரலாயின; (எ-று.)—என்ப, மன், ஓ-அசைநிலை. பி-ம்:—[1]இகலியிட்ட, இகலி விட்ட.
(940)

8.—அட்சகுமாரனோடு சென்ற நால்வகைச் சேனையின் மிகுதி.

பொருகடன் மகர மெண்ணி னெண்ணலாம் பூட்கை பொங்கித்
திரிவனமீன்க ளெண்ணி னெண்ணலாஞ் செம்பொற் றிண்டேர்
உருவுறு மணலை யெண்ணி னெண்ணலா முரவுத் தானை
வருதிரை மரபி னெண்ணி னெண்ணலாம் வாவும் வாசி.

(இ - ள்.) பொரு கடல் மகரம் எண்ணின்-(அலைகள்) மோதுகின்ற கடலிலுள்ள சுறாமீன்களை எண்ணக்கூடுமானால், (அந்த அட்சகுமாரனோடு சென்ற நால்வகைச் சேனைகளில்),—பூட்கை-யானைச்சேனையை, எண்ணல் ஆம்-எண்ணமுடியும்; பொங்கி திரிவன மீன்கள் எண்ணின்-(அந்தக் கடலில்) செருக்கித் திரிவனவாகிய மீன்களை எண்ணமுடியுமானால், செம் பொன் திண் தேர்-செம்பொன்மயமான வலியதேர்களை, எண்ணல் ஆம்-எண்ணமுடியும்; உரவு தானை-வலிமை பொருந்திய காலாட்சேனையை, உருவு உறு மணலை எண்ணின் எண்ணல் ஆம்-(அந்தக்கடலிலே ஒன்றோடொன்று ஒட்டாது) தனித்தனியேயுள்ள மணலை எண்ணக்கூடுமானால் எண்ண முடியும்; வாவும் வாசி-தாவிச் செல்லும் குதிரைகளை, மரபின் வருதிரை எண்ணின் எண்ணல் ஆம்-(அந்தக்கடலில்) முறைமுறையாக வருகிற அலைகளை எண்ணக்கூடுமானால் எண்ண முடியும்; (எ - று.)

கடலிலுள்ள மகரம் முதலியவற்றை எண்ணுதல் அரியதாதல் போல அட்சகுமாரனோடு சென்ற நால்வகைச் சேனைகளையும் எண்ணுதல் அருமையாகு மென்க: இது-உய்த்துணர்வைப்பு என்னும் அணியாம்; (இதனை வடநூலார் ஸம்பாவநாலங்கார மென்பர்.) வேறொருபொருள் சித்திப்பதற்காக 'இப்படியிருந்தால் இன்னது ஆகும்' என்ற வாய்பாடுபடக் கூறுவது, இவ்வணியின் இலக்கணம். இங்குக் கூறிய வருணனையில், அந்த நால்வகைப் படைகளுங்கூடிய சேனைக்குச் சமுத்திரமும், அதனிடத்துள்ள யானைகட்கு அக்கடலிலுள்ள சுறாமீன்களும், தேர்த்திரளுக்கு மீன்திரளும், குதிரைகட்கு அலைகளும், காலாட்படைக்கு மணலும் உவமையாதற்கு ஏலாதபடி யானைச்சேனை முதலியன மிக்குள்ளன என்றவாறு. (941)

9.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-பல அரக்ககுமரர் படைதுணையாகச் செல்லுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஆறிரண் [1]டடுத்த வெண்ணி னாயிரங் குமர ராவி
வேறிலாத் தோழர் வென்றி யரக்கர்தம் வேந்தர் மைந்தர்
ஏறிய தேரர் சூழ்ந்தா ரிறுதியின் யாவு முண்பான்
சீறிய காலத் தீயின் செறிசுடர்ச் சிகைக ளென்னா

(இ - ள்.) இறுதியின் யாஉம் உண்பான்-யுகாந்தகாலத்தில் (உலகத்துப் பொருள்களை) எல்லாம் அழிக்கும்பொருட்டு, சீறிய-பொங்கிக் கிளர்ந்த, காலம் தீயின்-யுகாந்த காலக்கினியினுடைய, செறி சுடர் சிகைகள்-நெருங்கிய ஒளியையுடைய சுவாலைகளை,

அன்னார்-ஒத்தவர்களும், ஆவி வேறு இலா தோழர்-(உடல்வேறே யன்றித்) தம்முயிர் (அட்சகுமாரனைவிட) வேறாக இல்லாத நண்பரும், வென்றி அரக்கர்தம் வேந்தர் மைந்தர்-வெற்றியையுடைய அரக்கராச வமிசத்துப் பிறந்த வீரரின் புதல்வர்களுமாகிய, ஆறு இரண்டு அடுத்த எண்ணின் ஆயிரம் குமரர்-பன்னீராயிரங் குமாரர்கள், ஏறிய தேரர் சூழ்ந்தார்-தேரின்மீது ஏறிக்கொண்டு (அந்த அட்சகுமாரனைச்) சூழ்ந்துகொண்டு சென்றார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]எடுத்த. (942)

10. மந்திரக் கிழவர் மைந்தர் மதிநெறி யமைச்சர் மக்கள்
தந்திரத் தலைவ ரீன்ற தனயர்கள் பிறருந் தாதைக்கு
அந்தரத் தரம்பை மாரிற் றோன்றின ராதி [1]யாயோர்
[2]எந்திரத் தேரர் சூழ்ந்தா ரீரிரண் டிலக்கம் வீரர்.

(இ-ள்.) மந்திரம் கிழவர் மைந்தர்-(முன்பு சமயங்களில் ஆலோசனை சொல்லுபவர்களாயிருந்த) மந்திரிமாரின் குமாரர்களும், மதி நெறி அமைச்சர் மக்கள்-புத்தியும் அரசநீதியுமுணர்ந்த அமைச்சராயிருப்பவரின் குமாரர்களும், தந்திரம் தலைவர் ஈன்ற தனயர்கள்-சேனாதிபதிகள் பெற்றுவளர்த்த குமாரர்களும், தாதைக்கு அந்தரத்து அரம்பைமாரில் தோன்றினர் ஆதி ஆயோர் பிறர்உம்-(இவ்வட்சகுமாரனது) தந்தையாகிய இராவணனுக்குத் தேவமங்கையரிடம்பிறந்த புத்திரர் முதலியபிறரும் ஆகிய, ஈர் இரண்டு இலக்கம் வீரர்-நாலுலட்சம் வீரர்கள், எந்திரம் தேரர்-எந்திரமுள்ள தேர்மீது ஏறியவர்களாய், சூழ்ந்தார்-(அவ்வட்ச குமாரனுக்குப் படைத்துணையாகச்) சூழ்ந்துவந்தார்கள்; (எ-று.)

மந்திரக் கிழவர் என்பது-இறந்துவிட்ட மந்திரிமாரையும், அமைச்சர் என்பது-அப்போது மந்திரத்தொழிலிலிருப்பவரையும் காட்டுமென்க. இனி, மந்திரக்கிழவர் என்பது-விசேஷகாலங்களில் ஆலோசனை சொல்பவரையும், அமைச்சரென்பது எப்போதும் உடனிருந்து இராசாங்க காரியத்தைப் பார்ப்பவரையும் காட்டு மென்னலுமாம். மந்திரக் கிழவர் முதலாகக் கூறியவர் நால்வராதலால், ஒவ்வொரு வகையினரின் குமாரரும் ஓரிலட்சமாக நாலுலட்சம் வீரரென்க. பி-ம்:—[1]வானோர். [2]எந்திரத்தரக்கர் வந்தார். (943)

11.—அச்சேனையின் பலவகைப் படைகள்.

தோமர முலக்கை சூலஞ் சுடர்மழு குலிசந் தோட்டி
[1]ஏமரும் வரிவில் வேல்கோ லீட்டிவா ளெழுவிட் டேறு
மாமரம் வீசு [2]பாசம் வளையயில் வயிரத் தண்டு
காமரு கணையங் குந்தங் கப்பணங் கால நேமி.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) தோமரம்—, உலக்கை—, சூலம்—, சுடர்-ஒளியையுடைய, மழு—, குலிசம்-வச்சிராயுதம், தோட்டி-அங்குசம்,

ஏமரு(வு)ம் வரிவில்-அம்புபொருந்திய கட்டமைந்த விற்கள், வேல்—, கோல்—, ஈட்டி—, வாள்—, எழு—, விட்டேறு—, மா மரம் - பெரிய மரங்கள், வீசு - வீசியெறிதற்குரிய, பாசம்—, வளை - வளையம், அயில் - கூர்மையையுடைய, வயிரம் -உறுதியான, தண்டு—, காமரு - அழகுபொருந்திய, கணையம்-வளைதடி, குந்தம்-கைவேல், கப்பணம் - யானைநெருஞ்சிமுள், காலம் நேமி-தவருமற் கொல்லவல்ல சக்கராயுதம்,—(எ - று.)—'என்றிவை முதல' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

விட்டேறு - விட்டெறியும் ஓராயுதம். பி - ம்:—[1]ஏமரு. [2]பாச மெழு முளை. (எழு முளை - எழுகின்ற முளை யென்க.) (944)

12.—சேனை செல்கையில் நேர்ந்த நிகழ்ச்சி.

என்றிவை முதல வாய வெழிறிகழ் படைக [1]ளீண்டி
மின்றிரண் டனைய வாகி வெயிலொடு [2]நிலவும் வீசத்
துன்றிருந் தூளி பொங்கித் துறுதலா லிறுதி செல்லாப்
பொன்றிணி யுலக மான [3]பூதலம் வாழி மாதோ.

(இ - ள்.) என்று இவை முதலஆய -என்று சொல்லப்படுகிற இவை முதலாகவுள்ள, எழில் திகழ் படைகள்- (துருப்பிடியாமல்) அழகாக விளங்குகின்ற ஆயுதங்கள், ஈண்டி - நெருங்கியதனால், மின் திரண்ட(து) அனைய ஆகி-மின்னல்கள் ஒருசேரத்திரண்டாற் போன்று, வெயிலொடு நிலவுஉம் வீச - வெயிலையும் நிலாவையும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருக்க,—துன்று இரு தூளி பொங்கி துறு தலால்-நெருங்கிய மிக்க தூளிகள் மேலெழுந்து (வானத்தில்) நெருங்கியதனால், பூதலம் - பூமியானது,—இறுதி செல்லா பொன் திணி உலகம் ஆன - இறத்தலில்லாத பொன்னுலியன்ற தேவ லோகமாயின; (எ - று.)—வாழி, மாது, ஓ - அசைகள்.

பெருஞ்சேனைகள் செல்வதனால் பூதலத்திலுள்ள புழுதிக ளெல்லாம் மேலே போய்விட, பல்வகையாயுதங்களினால் எங்கும் பேரொளியுடன் விளங்கிய அந்த இடம் ,மண்மயமன்றிப் பொன் மயமாய் விளங்குகின்ற தேவலோகம்போன்ற தென்க; பிறிதின் குணம்பெறலணி. வானவர் அமிருதம் உண்டதனால் இறவாதவ ராதலின் அவர் தன்மையை உலகின்மேலேற்றி, 'இறுதிசெல்லாப் பொன்னுலகம்' என்ருர். பி - ம்:—[1]ஈண்டு(ம்). [2]நிலவு. [3]பூதல மெவையும். (945)

13.—இதுமுதல் ஐந்து கவிகள்-ஒருதொடர்: மிக்க ஆடம்பரத்தோடு அட்சகுமாரன் படையெடுத்து வருதலை அநுமான் காணுதல்.

காகமுங் கழுகும் பேயுங் காலனுங் கணக்கில் காலம்
சேகுற வினையிற் செய்த தீமையுந் தொடர்ந்து செல்லப்
[1]பாகியல் கிளவி செவ்வாய் படைவிழி பணைத்த வேய்த்தோள்
தோகையர் மனமுந் [2]தொக்க தும்பியுந் தொடர்ந்து சுற்ற.

(இ - ள்.) காகமும்—, கழுகும்—, பேயும்—, காலன்உம் - யமனும், கணக்கு இல் காலம் சேகு உற - பலகாலம் உறுதி பொருந்த, வினையின் செய்த தீமைஉம் - (தமது) செயலாற்செய்த பாவமும், தொடர்ந்து செல்ல - பின்தொடர்ந்து வரவும்,—பாகு இயல் கிளவி செம் வாய் - பாகின் தன்மை பொருந்திய [இனிமையான] சொற்களையுடைய செந்நிறவாயையும், படை விழி -வேலாயுதம்போன்ற கண்களையும், பணைத்த வேய் தோள் - பருத்த மூங்கில்போன்ற தோள்களையுமுடைய, தோகையர்-மயில்போன்ற சாயலையுடைய அரக்கமகளிரது, மனமும்—, தொக்க தும்பிஉம் - தொகுதியான வண்டுக்கூட்டங்களும், தொடர்ந்து சுற்ற - சுற்றிலுந் தொடர்ந்து வரவும்,—(எ - று.)—'மாற்றங்க ளொழிப்ப' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அநுமானால் கொல்லப்படப்போகின்ற அரக்கருயிரைக் கவர்ந்து செல்லுதற்கு யமனும், போர்க்களத்தில் விழும் பிணங்களைப் பிடுங்கித் தின்பதற்குக் காகம் முதலியனவும் தொடர்ந்து சென்றனவென்க. அரக்கர் தாம் பலகாலமாகச் செய்துவந்த தீவினை இப்போது பலித்து இவ்வரக்கர் தோல்வியுற்று அழிவரென்பதை விளக்க, கவி 'கணக்கில் காலம்......செய்த தீமையுந் தொடர்ந்து செல்ல' என்றார். அரக்க மாதர் காதலிக்குமாறு அழகு படைத்தவனென்பதை விளக்க, 'தோகையர் மனம் தொடர்ந்து சுற்ற' என்றார். பூமாலையினிடத்துள்ள தேனைப்பருகுவதற்கு வண்டுகள் தொடர்ந்துசெல்லு மென்க. பி - ம்:—[1]பாகுறு. [2]தொங்கற்றும்பியும். (946)

14. உழைக்குல நோக்கி னார்க ளுலந்தவர்க் குரிய மாதர்
[1]அழைத்தழு குரலின் வேலை யமலையி னரவச் சேனை
தழைத்தெழு மொலியி[2]னனைப் பல்லியந் [3]துவைத்த லால்விண்
மழைக்குர லிடியிற் சொன்ன மாற்றங்க [4]ளொழிய மன்னோ.

(இ - ள்.) உலந்தவர்க்கு உரிய மாதர் - (முன்னே நிகழ்ந்த போரில்) இறந்த அரக்கர்கட்கு உரிய மனைவியராகிய, உழை குலம் நோக்கினர்கள் - மான்கூட்டம்போன்ற (மருண்ட) பார்வையையுடைய அரக்கியர், அழைத்து அழு குரலின் - (தமது கணவரைக்) கூப்பிட்டு அழுகின்ற குரலினாலும், வேலை அமலையின் - சமுத்திர கோஷத்தினாலும், அரவம் சேனை தழைத்து எழும் ஒலியின் - ஆரவாரஞ்செய்கின்ற சேனைகள் திரண்டு செல்வதனால் நிகழ்ந்த ஒலியினாலும், நானா பல்இயம் துவைத்தலால் - பலவகைவாத்தியங்கள் ஒலித்தலாலும், விண் மழை குரல் இடியின் சொன்ன - வானத்திலுள்ள மேகத்தின் தொனியாகிய இடிபோலப் (பேரொலியுண்டாகுமாறு) பேசின, மாற்றங்கள் - வார்த்தைகள், ஒழிய - (பிறர்க்குக் கேளாமல்) அடங்கிவிடவும்,—(எ - று.)—'விழுங்க' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். மன், ஓ - அசை.

இதனால் அப்போது தோன்றிய பேரொலியை வருணித்தவாறு. அட்சகுமாரனுக்குத் தீ நிமித்தமாக அழுகுரல் தோன்றி

யதை முதலிற் காட்டினர். 'ஆனைப் பல்லியம்' என்றும் பிரிக்கலாம்.
—பி - ம்: —[1]அழைத்தெழ. [2]ஓசைப். [3]துவைக்குந்தாவில். [4]ஒழிப்ப.

15\. வெயிற்[1]கதிர் மணிகள் வீசும் விழுகதிர் விழுங்க வெய்ய
அயிற்கர மணிகள் காலு [2]மவிரொளி பருக [3]வஃகா
எயிற்றிளம் பிறைக ளீன்ற விலங்கொளி [4]பொங்க யாணர்
உயிர்க்குல விரவு மன்று பகலன்றென் [5]றுணர்வு தோன்ற.

(இ - ள்.) வெயில் கதிர் மணிகள் - வெயிலைப்போன்ற ஒளி வீசுகின்ற (ஆபரணங்களிலுள்ள) இரத்தினங்கள், வீசும் விரி கதிர் விழுங்க-(உலகமுழுதும்) பரவுகின்ற பரந்த சூரியகிரணத்தை யடக்கவும்,—வெய்ய அயில் கரம் - கொடிய வேலாயுதங்களினுல் தோன்றுகின்ற காந்தி, மணிகள் காலும் அவிர் ஒளி பருக - (ஆபரணங்களிலிழைத்த) இரத்தினங்கள் வெளிவீசி விளங்கு கின்ற ஒளியையடக்கவும்,—அஃகா - (ஒளியினுற்) குறையாத, எயிறு இளம் பிறைகள் - பற்களாகிய இளம்பிறைகள், ஈன்ற இலங்கு ஒளி - (ஆபரணங்கள்) வெளிவிடும் விளங்குகின்ற ஒளி யினும், பொங்க - மிக்கிருக்கவும்,—(இவ்வாறு இருத்தலால்), உயிர்க்கு - பிராணிகட்கு, உலவு இரவுஉம் அன்று - (இது உலகத் திலே) தோன்றுகின்ற இராக்காலமும் அன்று, பகல் அன்று - (அவ்வாறே உலகத்துத் தோன்றும்) பகலும் அன்று, என்று—, யாணர் - புதுமையாக, உணர்வு தோன்ற - ஒருணர்ச்சியுண்டாக வும்,—(எ - று.)—'இடத்துத் துள்ள' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அப்போது பகற்காலமாகையால் சூரியன் வெயில்வீச, அதனை அரக்கர் அணிந்திருந்த ஆபரணங்களிலுள்ள அரதனங்களின் ஒளி அடக்கிற்று; அந்த ஆபரணவிரத்தினங்களினொளியும் ஒளி ராதபடி வேற்படைகள் ஒளிவீசலாயின; அவ்வொளியை யடக்கி அவ்வரக்கரின் கோரப்பற்கள் பிறைச்சந்திரனது நிலவுபோன்ற ஒளியை வீசின; இங்ஙன் ஒரு தன்மையான ஒளியின்றி மாறுவதால், உயிர்களால் பகலென்றும் இர வென்றும் அறுதியிட்டுச் சொல்ல இயலவில்லையென்க. இனி, 'பொங்கி என்று பாடங்கொண்டு, விளங்காதவாறு அயிற்கரம் மணிகளின் அவிரொளி பருக, மற்றும் அயிற்கரம் பிறையிலங் கொளியினும் பொங்குதலால் என உரைத்து, இவ்வாறு சூரியனது வெயிலும் எயிற்றுப் பிறையின் நிலவும் விளங்காமல் அடங்கி விட்டதனல், பிராணிவர்க்கங்கள் அந்தக்காலத்தைப் பகலென் ருவது இரவென்ருவது நினைக்க இடமில்லாமற்போயிற் றென்க. மணிக்கதிரால் பகலும், அயிற்கரத்தினுல் மணிக்கதிரோடு எயிற் றிளம்பிறையினிலங்கொளியும் மறைந்தனவாகக் கூறியது - மறை வணியாம்: இதனை, மீலிதாலங்காரமென்பர், வடநூலார். பி-ம்:— [1]கரம். [2]ஆரொளி. [3]வெள்கும். [4]ஒதுங்கி, ஒதுங்க. [5]உணர்விற் ரேன்ற, உணரத்தோன்ற. (948)

16. ஓங்கிருந் தடந்தேர் பூண்ட வுளைவயப் புரவி யொல்கித்
தூங்கின [1]வீழத் தோளுங் கண்களு [2]மிடத்துத் துள்ள
வீங்கின மேக மெங்குங் குருதிநீர்த் துள்ளி வீழ்ப்ப
ஏங்கின காக மார்ப்ப விருளில்விண் ணிடிப்ப மாதோ.

(இ - ள்.) ஓங்கு இரு தட தேர் பூண்ட - உயர்ந்துள்ள மிகப் பெரிய தேர்களிற் கட்டப்பட்ட, உளை வய புரவி - பிடரிமயிரையுடைய வலிய குதிரைகள், ஒல்கி தூங்கின வீழ-சோர்ந்து தூங்கி விழவும்,—தோள் உம் கண்கள் உம் இடத்து துள்ள - (இராக்கத வீரரது) தோள்களும் கண்களும் இடப்பக்கத்தில் துடிக்கவும்,—வீங்கின மேகம் - மிக்குள்ளமேகங்கள், எங்கு உம்-எவ்விடத்தும், குருதி நீர் துள்ளி - இரத்த நீர்த்துளியை, வீழ்ப்ப -சொரியவும்,—ஏங்கின காகம் ஆர்ப்ப-ஏங்கியிருந்த காகங்கள் (மகிழ்ச்சிகொண்டு) ஆரவாரிக்கவும்,—இருள் இல் விண் இடிப்ப-(மேகவோட்டத்தினுலாகிய) இருட்டு இல்லாத ஆகாயத்தினின்று திடீரென்று இடி விழவும்,—(எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசைகள். 'வெள்ளவெஞ் சேனை சூழ......தோன்றும் கள்ளவிழலங்கலானைக் காற்றின்சேய் வரவு கண்டான்' என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

தேரிற் பூட்டப்பட்டு ஓடிக்கொண்டிருக்கும் குதிரைகள் சோர்ந்து தூங்கிவிழுதலும், வீரர்களுடைய இடத்தோள்களும் இடக்கண்களும் துடித்தலும், மேகங்கள் இரத்தநீர்த்துளியைத் தூவுதலும், காகங்கள் கத்துதலும், வானத்தில் மேகமில்லாத பொழுது இடியுண்டாதலும் அட்சகுமாரனுக்கு இனிவரும் ஆபத்தை விளக்குந் துர்க்குறிகளாம். இருளில் காகம் ஆர்ப்ப என்று இயைத்து, கூட்டில் அடங்கியிருக்கவேண்டும் பொழுதாகிய இரவில்தானே காக்கை கத்தினது அபசகுனமென்பாருமுளர். துள்ளி - துளியென்பதன் விரித்தல். பி - ம்:—[1]வீரர் தோளும். [2]இடத்திற்றுள்ள. (949)

17. வெள்ளவெஞ் சேனை சூழ விண்ணுளோர் வெருவி விம்ம
உள்ளநொந் [1]தனுங்கு வெய்ய கூற்றமு முறுவ றுன்னத்
துள்ளிய சுழல்கட் [2]பேய்கடோள்புடைத் தார்ப்பத்தோன்றுங்
கள்ளவி ழலங்க லானைக் காற்றின்சேய் வரவு கண்டான்.

(இ - ள்.) வெள்ளம் வெம் சேனைசூழ - வெள்ளமென்னுங் கணக்கான [பெருந்தொகையுள்ள] கொடிய சேனை [தன்னைச்] சூழ்ந்துவரவும்,—(அதுகண்டு), விண் உளோர் வெருவி விம்ம - தேவர்கள் அஞ்சிக் கலங்கவும்,—உள்ளம் நொந்து அனுங்கு - மிகவும் மனம் வருந்துகின்ற, வெய்ய கூற்றம்உம்-கொடிய யமனும், முறுவல் துன்ன - புன்சிரிப்பைக்கொள்ளவும், துள்ளிய சுழல் கண்பேய்கள் - (தமக்கு உணவு வயிறு நிறையும்படி கிடைக்கப் போகின்றதென்ற காரணத்தால்) துள்ளுகின்றனவான சுழல்கின்ற கண்களையுடைய பேய்கள், தோள் புடைத்து ஆர்ப்ப - (தமது)தோள்களைத்தட்டிக்கொண்டு ஆரவாரிக்கவும், தோன்றும்-

(இவ்வாறு சம்பிரமத்துடனே) வருகின்ற, கள் அவிழ் அலங்கலான் வரவை - தேனோடு மலர்கின்ற மலர்கொண்டு தொடுத்த மாலையை யணிந்த அக்ககுமாரனது வருகையை, காற்றின் சேய் - வாயு குமாரனான அநுமான், கண்டான்—; (எ - று.)—பி - ம்:— [1]அனுங்கி வெய்யகூற்றமு முறுவறுள்ள. [2]பல்பேய். (950)

18.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - போர்க்கு வந்தவனைக் கண்ட அநுமானது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும்.

இந்திர சித்தோ மற்றவ் [1]விராவண னேயோ வென்னாச்
சிந்தையி னுவகை [2]தோன்ற முனிவுற்ற குரக்குச் சீயம்
[3]வந்தனன் முடிந்த தன்றோ மனக்கருத் தென்ன வாழ்த்திச்
சுந்தரத் தோளை நோக்கி யிராமனைத் தொழுது சொன்னான்.

(இ - ள்.) முனிவு உற்ற குரங்கு சீயம்-பெருங்கோபங் கொண்டுள்ள சிறந்தவாநரனான அநுமான்,—'(இப்போது), இந்திரசித்து ஓ-(இராவணனது குமாரனான) இந்திரசித்தோ? மற்று அ இராவணன் ஏயோ-அன்றி அந்த இராவணன்தானோ? வந்தனன்-(போர்க்கு)வந்துள்ளான்,' என்னா-என்றுகருதி, சிந்தையின் உவகை தோன்ற-மனத்தில் மகிழ்ச்சியுண்டாக, 'மனம் கருத்து முடிந்தது அன்றோ-(எனது) எண்ணம் நிறைவேறிவிட்டதன்றோ?,' என்ன-என்று சொல்லி, வாழ்த்தி-(இராமனை) வாழ்த்திவிட்டு, இராமனை தொழுது-இராமபிரானை(த் திக்குநோக்கி) த் தண்டன் சமர்ப்பித்து, சுந்தரம் தோளை நோக்கி-(தனது) அழகிய தோள்களைப் பார்த்து, சொன்னான்-கூறுவானாயினான்; (எ - று.)—அதனை அடுத்த கவியிற் காண்க.

"வந்தவர்கள் வந்தவர்கள் மீள்கிலர் மடிந்தால், வெந்திறலரக்கனும் விலக்கரு வலத்தால், முந்துமெனி னன்னவன் முடித்தலை முசித்தென், சிந்தையுறு கோபமு மவித்தினிது செல்வேன்" என்று கீழ்ப்பொழிலிறுத்தபடலத்திற்கூறியபடிஅநுமான் தான்பொழிலை யிறுத்தற்குக் காரணம்-அதுகாரணமாகத் தன்னோடு இராவணன் பொரவர அவனை வெல்லவேணு மென்பதே யாதலால், இப்போது வந்தவன் இராவணனினும் விஞ்சிய இந்திரசித்தோ? அல்லது அந்த இராவணன் தானோ? என்று எண்ணங்கொண்டதனால், மிக மகிழ்ந்து தனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுங் கடவுளாகிய இராமபிரானை இப்போது வணங்கி வாழ்த்தி, செருக்குத்தோன்றத் தனது வீரத்தோளை நோக்கலாயின னென்க. பி-ம்:—[1]இராவணன் ருனோ. [2]கொண்டு. [3]வந்தன**வாழ்த்திச். (951)

19. **எண்ணிய விருவர் தம்மு [1]ளொருவனே யான்முன் [2]செய்த**
புண்ணிய [3]முளதா லெங்கோன் றவத்தொடும் பொருந்தி னானே
[4]நண்ணின னூ நின்றேன் ஞால னு [5]நணுகி நின்ருன்
கண்ணிய கரும மின்றே [6]முடிக்குவென் கடிதி னென்ருன்.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) எண்ணிய இருவர் தம்முள் ஒருவன்ஏ-(இங்குவருபவன்) நான் நினைத்த (இராவணன் இந்திரசித்து என்ற) இருவருள் ஒருவன் தான்; யான் முன் செய்த புண்ணியம் உளது ஆல்-யான் முற்பிறப்பிற் செய்த புண்ணியப்பயனும் எனக்கு உள்ளதே: எம் கோன் தவத்தொடுஉம் பொருந்தினன்-எமது தலைவனாகிய இராமபிரானும் நல்வினைப்பயனுடன் பொருந்தியவனானான்: நான்உம் நண்ணினன் நின்றேன்-(பல அரக்கர்களையும் கொன்றிட்ட) நானும் (இவனைக் கொல்லுமாறு) சித்தனாக நிற்கின்றேன்; காலன்உம் நணுகி நின்றான்-(இவனுயிரைக் கொண்டு போவதற்கு) யமனும்நெருங்கி நிற்கிறான்; கண்ணியகருமம்-நினைத்தகாரியத்தை, கடிதின்-விரைவாக, இன்றே-இப்போதே, முடிக்குவென்-முடித்துவிடுவேன், என்றான்-என்று சொன்னான், (அநுமான்); (எ - று.)

எங்கோன்-சுக்கிரீவன் எனினுமாம். பொருந்தினனே, ஏகாரம்-தேற்றம். இச்செய்யுள், அநுமானுடைய வீரவாத மென்க. பி - ம்:—[1]ஒருவனால். [2]நோற்ற. [3]உளதாம். [4]நண்ணிய. [5]அமைந்து. [6]முற்றுவன். (952)

20.—வந்தவனை இன்னானென்று தெரியாது அநுமான் ஐயுறுதல்.

பழியில துருவென் றாலும் பஃறலை யரக்க னல்லன்
விழிகளா யிரமுங் கொண்ட வேந்தைவென் றானு மல்லன்
மொழியின்மற் றவர்க்கு மேலான் முரட்டொழின் முருக னல்லன்
அழிவி[1]லொண் குமரன் யாரோ வஞ்சனக் குன்ற மன்னான்.

(இ - ள்.) (பின்னும் இவன், நான் முன் எண்ணியபடி), பல்தலை அரக்கன் அல்லன்-பத்துத்தலைகளையுடைய இராவணனல்லன்; விழிகள் ஆயிரம் கொண்ட வேந்தை வென்றான்உம் அல்லன்-ஆயிரங் கண்களையுடைய இந்திரனைச் சயித்த இந்திரசித்து மல்லன்: மொழியின்-(இவனை இன்னானென்று) கூறுமிடத்து, மற்றவர்க்கு மேலான்-இராவணன் இந்திரசித்து என்ற இருவர்க்கும் மேற்பட்டவன் போலத் தோன்றுகின்றான்; உரு-(இவனது) உருவம், பழி இலது-குற்றமற்றது; என்றால் உம்-ஆயினும், முரண்தொழில் முருகன் அல்லன்-போர்த்தொழிலுடைய முருகக்கடவுளுமல்லன்; அஞ்சனம் குன்றம் அன்னான்-நீலமலைபோன்ற பெருவடிவம்படைத்தவனான, அழிவுஇல் ஒள் குமரன்-போரில் பின்வாங்குதலில்லாத இவ்வீரன், யாரோ—? (எ - று.)

தூரத்தில் வந்தவனைக் கண்டபோது, அவன் வருகின்ற ஆடம்பரத்தினால் அவனை 'இந்திரசித்தோ? இராவணனோ?' என்று ஐயுற்ற அநுமான், அவன் நெருங்கி வரவே, இராவணன் இந்திரசித்து என்பவர்க்கு உரியபத்துத்தலை இந்திரசித்து என்று பட்டம் பூணுதல் முதலிய அடையாளங்களைக் காணாமையால் அவர்களல்லரென்று அறுதியிட்டு, பேரழகுடைமையால் முருகக்கடவுளோ

என்று சங்கித்து, செந்நிறம் ஆறுமுகமில்லாமையால் அவனுமல்ல னென்று தெளிந்து, பேரழகும் பெருவலியும் படைத்த அவனை இன்னானென்று உணரமாட்டாதவனாயின னென்க. பி ம்:—[1] வெங் குமரனாரோ. (953)

21.—அட்சகுமாரன் அநுமானைக்கண்டு அலட்சியமாகக் கூறுதல்.

என்றவ னுவந்து விண்டோ யிந்திர சாப மென்ன
நின்றதோ ரணத்தி னும்ப ரிருந்ததோர் நீதி யானை
வன்றொழி லரக்க னோக்கி வாளெயி றிலங்க நக்கான்
கொன்றதிக் குரங்கு போலா மரக்கர்தங் குழாத்தை யென்றான்.

(இ - ள்.) என்றவன் - என்றுகூறினவனாகி, உவந்து - (பெரு வீரன் போர்க்கு வருவதனால்) மனமகிழ்ந்து, விண் தோய் இந்திர சாபம் என்ன நின்ற தோரணத்தின் உம்பர்-வானத்திற்பொருந்திய இந்திரவில்லைப்போலப் பல நிறத்துடன் விளங்குவதான தோரண வாசலின்மீது, இருந்தது - தங்கியிருத்தலாகிய, ஓர் நீதியானை - ஒருதன்மையையுடைய அவ்வநுமானை. வல் தொழில் அரக்கன் - கொடுந்தொழிலையுடைய அட்சகுமாரன், நோக்கி-பார்த்து, வாள் எயிறு இலங்க நக்கான் - ஒளியுள்ள (தனது) பற்கள் வெளித் தெரியும்படி பரிகாசமாகச் சிரித்தவனாய், அரக்கர்தம் குழாத்தை கொன்றது இ குரங்குபோல் ஆம்-'அரக்கர் கூட்டத்தையெல்லாம் கொன்றது இந்தச் சிறுகுரங்குபோலும்', என்றான்-என்று (வியப் பும் அலட்சியமும் தோன்றக்) கூறினான்; (எ - று.) (954)

22.—குரங்கென அலட்சியஞ் செய்யகூடாதென்று சாரதி எடுத்துக்காட்டுதல்.

அன்னதா மச்சொற் கேட்ட சாரதி யைய கேண்மோ
[1] இன்னதா மென்ன லாமோ வுலகிய [2] லிகழ லம்மா
மன்னனோ டெதிர்ந்த வாலி குரங்கென்றான் மற்று முண்டோ
சொன்னது துணிவிற் கொண்டு சேறியென் றுணரச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) அன்னது ஆம் அ சொல் - அப்படி (அட்ச குமாரன்) கூறியதான அவ்வார்த்தையை, கேட்ட—, சாரதி - (அவனது) சாரதி,—(அட்சகுமாரனை நோக்கி),—'ஐய—! கேண் மோ-(நான் சொல்வதைக்) கேட்பாயாக; உலகு இயல்-உலகத்தில் நிகழும் இயல்பை, இன்னது ஆம் என்னல் ஆம்ஓ-(இது) இப்படிப் பட்டதாகும் என்று நிச்சயித்துக் கூறமுடியுமோ? [கூறமுடி யாது]; இகழல் - (தோற்றம்மாத்திரத்தைக்கொண்டே ஒரு சிறு குரங்கென்று) இகழவேண்டா; மன்னனோடு - (நமது) அரசனாகிய இராவணனோடு, எதிர்ந்த - எதிர்த்துநின்றுவென்ற, வாலி - வாலீ யென்பவனே, குரங்கு என்றால் - ஒருகுரங்கேயாகுமென்றால்,மற்று உம் உண்டுஓ - மேலும் (நாம் சொல்லவேண்டுவது) ஏதேனும் உள்ளதோ? சொன்னது - (நான் இப்போது) சொன்னதை, துணி வின்கொண்டு - உறுதியாகக்கொண்டு, (இது அற்பகுரங்கு என்று

அலட்சியங்கொள்ளாமல் இதைவெல்லவேணுமேயென்ற கவலை யுடனே), சேறி - செல்வாய்,' என்று—, உணர - (அவன்) மனத் திற்படும்படி, சொன்னான்—; (எ - று.)—அம்மா - வியப்பிடைச் சொல். பி - ம்:—[1]இன்னதாலென்னதாமோ, இன்னதாலென்ன லாமோ. [2]இகழ்தல். (955)

23.—அட்சகுமாரன் செய்த பிரதிஞ்ஞை.

விடந்திரண் டனைய மெய்யா னவ்வுரை விளம்பக் கேளா
இடம்புகுந் தினைய செய்த விதனொடு சீற்ற மெஞ்சத்
தொடர்ந்துசென் றுலக மூன்றுந் துருவினெ னொழிவு றாமற்
கடந்துபின் குரங்கென் றோதுங் கருவையுங் களைவ னென்றான்.

(இ - ள்.) விடம் திரண்டு அனைய மெய்யான் - விடமே ஒரு அரக்க வடிவுகொண்டாற்போன்றுள்ள [கறுத்துள்ள] அட்ச குமாரன்,—அ உரை விளம்ப கேளா - (சாரதி) அந்தவார்த்தை யைச் சொல்லக்கேட்டு, (அவனை நோக்கி),—'இடம் புகுந்து இனைய செய்த - (நமது) இருப்பிடத்தில்வந்து இவ்வளவு கொடுந் தொழில்களைச் செய்த, இதனொடு - இந்தக் குரங்கையழித்தமாத்தி ரத்தால், சீற்றம் எஞ்ச - (என்) கோபம் (அடங்காமல்) எஞ்சி நிற்றலால், பின் - (இதைக்கொன்ற) பிறகு, தொடர்ந்து சென்று- (இப்போரை இக்குரங்கைக்கொன்ற இம்மட்டோடு நிறுத்தாமல்) தொடர்ந்துபோய், உலகம் மூன்றுஉம் துருவினென்-மூவுலகங்களி லும் (குரங்கு எங்கே யிருக்கிறது எங்கேயிருக்கிறது என்று) தேடினவனாய், ஒழிவுறாமல் கடந்து - (சிறிதிடமும்) விடாமல் முற்றும் ஆராய்ந்து, குரங்கு என்று ஓதும் கருவைஉம் - (கர்ப்பத் தில் இருந்தாலும்) குரங்கு என்று கூறும் அந்தக் கருவையும், களைவன் - அழித்தொழிப்பேன்,' என்றான்-என்று (தன் துணிவை) எடுத்துச் சொன்னான்; (எ - று.)

நம்முடைய ஊரில்வந்து சோலையைமுறித்து அழித்து அம் மட்டோடு நில்லாமல் மிகப் பல அரக்கரையும் அழித்து நமக்குப் பேரவமானத்தை யுண்டாக்கியதனால் இந்தக்குரங்கைக் கொல்வ தோடு நில்லாமல், மூவுலகிலும் தேடித்தேடிச் சென்று குரங்குச் சாதியைக் கருவோடும் அழித்து இம்மூவுலகிலும் குரங்கு என்ற பேரே இல்லாமற் செய்துவிடுவேனென்று அட்சகுமாரன் சாரதி யைநோக்கித் தன் துணிவை யெடுத்துக் கூறினனென்க. இனி, இச்செய்யுட்கு—விடம் திரண்டு அனைய மெய்யான் - சாரதி, அவ் வுரை விளம்ப, கேளா - (அட்சகுமாரன்) கேட்டு, (அக்குமாரன், அவனைநோக்கி, ஒருகால் இந்தக்குரங்கு நான் எதிர்த்துப் போர் செய்கையில் முன்னிற்கமாட்டாது கைக்கு எட்டாதபடி ஓடிவிட் டாலும்) உலகம் மூன்றும் துருவினேனாய், ஒழிவுறாமல் இதனோடு தொடர்ந்து சென்று, (இதனை), கடந்து- கொன்று, பின்-பின்னும், சீற்றம் -(என்) கோபம், எஞ்ச-(அடங்காமல்) மிஞ்சியிருத்தலால், குரங்கு என்று ஓதும் கருவையும் களைவன் என்று கூறியதாக உரைப்பினுமாம். (956)

24.—இனி அரக்கச்சேனைக்கும் அநுமானுக்கும் நடந்த போர்.

ஆர்த்தெழுந் தரக்கர் சேனை யஞ்சனைக் குரிய குன்றைப்
போர்த்தது பொழிந்த தம்மா பொருபடைப் பருவ மாரி
வேர்த்தனர் திசைகாப் பாளர் [1]சலித்தன விண்ணு மண்ணும்
தார்த்தனி வீரன் றானுந் தனிமையும் வரமேற் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அரக்கர் சேனை-இராட்சசசேனையானது, ஆர்த்து எழுந்து-ஆரவாரத்துடனே கிளம்பி,அஞ்சனைக்கு உரிய குன்றை-அஞ்சனாதேவி குமாரனான மலைபோன்ற அநுமானை, போர்த்தது-சூழ்ந்துகொண்டதாய், பொரு படை பருவம் மாரி பொழிந்தது - போர்செய்கின்ற ஆயுதங்களாகிய பருவகாலத்து மழையைச் சொரிந்தது; (அதுகண்ட), திசை காப்பாளர் - (எட்டுத்) திக்கையும் காக்கின்ற தேவர்கள், வேர்த்தனர் - (அச்சத்தினால்) உடல் வேர்க்கலானார்கள்; விண்உம் மண்உம்-விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும், சலித்தன - (பொருகின்ற வேகத்தினால்) அதிரலாயின; தார் தனி வீரன் - வெற்றிமாலையை யணிவதற்கு உரிய வீரனாகிய அநுமான், தான்உம் தனிமைஉம் வர - தனிமையென்பது தன்னோடு வர [தான் தனியனாய்], மேல் சார்ந்தான் - அச்சேனையின் மீது (பொருமாறு) சேர்ந்தான்; (எ - று.)—அம்மா என்று பொரு படை மாரியை வியந்தவாறு. பி - ம்:—[1]சலித்தது விண்ணும் மண்ணும் என்ற பாடம் - வழுவமைதி. (957)

25. எறிந்தனர் நிருதர் வெய்தி னெய்தன படைகள் யாவும்
முறிந்தன வீரன் மேனி முட்டின முகர யானை
மறிந்தன மடிந்த தேரும் வாவு [1]மாக் குழுவு மாவி
பிறிந்தன வரம்பில் யாக்கை யிலங்கைதன் னிலையிற் பேர.

(இ - ள்.) நிருதர் எறிந்தனர் - அரக்கர்கள் (பலவகைப் படைகளை அநுமான்மேல்) வீசினார்கள்; வெய்தின் எய்தன படைகள் யாஉம் - கொடுமையாக எறிந்த அப்படைகளெல்லாம், வீரன் மேனி முட்டின - அநுமான் உடம்பின்மீது பட்டனவாய், முறிந்தன—; (அநுமான் அப்போது எதிர்த்துப் பொருததனால்), முகரம் யானை - பேரொலிசெய்கின்ற யானைச்சேனைகள், மறிந்தன - உயிரழிந்தன; தேர்உம் மடிந்த - தேர்களும் அழிந்தன; வாவும் மா குழுஉம் - தாவிச்செல்லுகின்ற குதிரைகளின் கூட்டமும், வரம்பு இல்யாக்கை - வரம்பில்லாத தம்முடம்பு, இலங்கை தன் நிலையில் பேர- இலங்கையினிடத்தே பிரிந்துவீழ்ந்திருக்க, ஆவி பிறிந்தன-(தாம்) உயிர்நீங்கின; (எ - று.)

அரக்கரெய்த ஆயுதங்கள் அநுமானை ஊறுபடுத்தமாட்டாமற் போக, இவனுடைய வல்லமையால் அரக்கர்சேனை அழிந்தபடியைக் கூறுகின்றார். 'இலங்கை தன்னிலையிற்பேர' என்பதற்கு-படைகள் இறந்து வீழ்ந்திட்டதனால் அந்தப் பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் இலங்கை நிலைகுலைய என்று கூறினுமாம். "மாக்குழுவும் மற்றும் நெறிந்தன' என்ற பாடத்துக்கு - குதிரைத்திரளும் மற்றுமுள்ள

காலாட்சேனைகளும் உயிரொழிந்து வரிசை வரிசையாக வீழ்ந்து கிடந்தன என்று பொருளாம். (958)

26. **காயெரி முளிபுற் [1]கானிற் கலந்தெனக் காற்றின் செம்மல்**
ஏயெனு மளவிற் கொல்லு நிருதர்க்கோ ரெல்லை யில்லை
[2]போயவ ருயிரும் போகித் தென்புலம் படர்தல் [3]பொய்யா
ஆயிர கோடி தூத ருளர்கொலோ நமனுக் கம்மா.

(இ - ள்.) காய் எரி - பற்றியெரியுந் தன்மையுள்ள நெருப்பானது, முளி புல் கானில் கலந்து என - உலர்ந்த புற்களின் தொகுதியிலே சேர்ந்தாற்போல, காற்றின் செம்மல்- வாயுபுத்திரனாகிய அநுமான், ஏயெனும் அளவில் - வெகு விரைவில், கொல்லும் - கொல்லுகிற, நிருதர்க்கு- அரக்கர்கட்கு, ஓர் எல்லை இல்லை - ஓரளவில்லை; போயவர் உயிர்உம் - (போருக்குப்) போனவர்களின் உயிரும், போகி - (உடம்பைவிட்டுப்) போய், தென்புலம் படர்தல் பொய்யா-தென்திசையிலுள்ள யமலோகத்துச் செல்லுதலினின்றும் தவறமாட்டா; (இவ்வாறு இறந்த உயிர்களையெல்லாம் கொண்டுபோகும்படி), நமனுக்கு - யமனுக்கு, ஆயிர கோடி தூதர் உளர் கொலோ—? அம்மா - ஆச்சரியம்! (எ - று.)

இச்செய்யுள் ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. முதலடியில் உவமையணியுள்ளது. அநுமானுக்கு எரியும், அரக்கர்க்கு முளிபுற்கானும் உவமை. பி-ம்:—[1]கானைக். [2]போய்வரும். [3]பொய்யாது. (959)

27. **வரவுற்றார் வாரா நின்றார் வந்தனர் [1]வரம்பில் வெம்போர்**
பொரவுற்ற [2]பொழுதும் வீரன் மும்மடங் காற்றல் பொங்கி
[3]எரியிற்போய்க் கதிரோ னூழி யிறுதியி னென்ன லானான்
உரவுத்தோ ளரக்க ரெல்லா மென்பிலா வுயிர்க ளொத்தார்.

(இ - ள்.) வர உற்றார் - (இனி) வருமாறு இருப்பவர்களும், வாராநின்றார்-வந்துகொண்டிருப்பவர்களும், வந்தனர்-(முன்னமே) வந்திட்டவர்களும், (ஆகிய யாவரும்), வரம்பு இல் வெம்போர் பொர உற்ற பொழுதுஉம் - எல்லையில்லாத கொடியபோரைச் செய்யத்தொடங்கினபொழுதும்,—வீரன் - அநுமான்,—ஆற்றல் மும்மடங்கு பொங்கி - (தன்) வலிமை (முன்னையினும்) மூன்று மடங்கு அதிகமாகப் பொருந்தி, எரியின் போய் - எரிக்குந் தன்மையினால் மிக்கு, ஊழி இறுதியின் கதிரோன் என்னல் ஆனான் - யுகாந்தகாலத்துத் தோன்றும் சூரியன்போல விளங்கினான்; உரவு தோள் அரக்கர் எல்லாம் - (அவனோடு பொருவதற்கு வந்த) வலிமை பொருந்திய தோள்களையுடைய அரக்கர் யாவரும், என்பு இலா உயிர்கள் ஒத்தார் - உடம்பு எலும்பில்லாத பிராணிகளையொத்து (அதனால்) எரிக்கப்பட்டார்கள்; (எ - று.)

"என்பிலதனை வெயில்போலக்காயும்" என்றபடி எலும்பில்லாத பிராணியை வெயில் அழிக்குந்தன்மையதாதலால், எரிக்கின்ற அநுமானுக்குச் சூரியனையும், எரிபடுகின்ற அரக்கர்க்கு

என்பில்லாவுயிரையும் உவமை கூறினர்; இவ்வுவமையால், அநுமான் அறத்தின் வடிவினனென்பதும், அரக்கர் அன்பில்லாதவரென்பதும் தொனிக்கும். வரவுற்றார் வாராநின்றார் என்ற இவரையும் எடுத்துக் கூறியது-வந்தவர் போலவே இவர்களும் அழிவரென்ற தெளிவுபற்றி. எரி-எரிக்குந்தன்மை: போதல் - மிகுதல். பி - ம்:—[1]வரம்பின். [2]பொழுது. [3]இரவிப்பொற், இரவுப்பொற். ()

வேறு.

28. பிள்ளப் [1]பட்டன நுதலோ டைக்கரி பிறழ்பொற் றேர்பரி பிழையாமல், அள்ளப் பட்டழி குருதிப் [2]பொருபுன லாரு கப்படி சேருக, [3]வள்ளப் பட்டன மகரக் கடலென மதிள்சூற் றியபதி [4]மறலிக்கோர், [5]கொள்ளப் [6]பட்டுள வுயிரென் னும்படி கொன்றா னைம்புலன் வென்றானே.

(இ - ள்.) அள்ளப்பட்டு அழி குருதி பொரு புனல்-(வருகின்ற பிராணிகளையெல்லாம்) அள்ளிக்கொண்டு மிக்குள்ள இரத்தத்தின் பெரு வெள்ளம், ஆறு ஆக - ஆறுபோலிருக்க, பிள்ளப்பட்டன - உடல்பிய்க்கப்பட்டனவான, நுதல் ஓடை கரி-நெற்றியில் வீரப் பட்டமணிந்த யானைகளும், பிறழ் பொன் தேர் பரி - (யுத்தத்திற்) செல்லுகின்ற தேர்களும் குதிரைகளும், பிழையாமல் படி சேறு ஆக - (அவ்வாற்றிற்) படிந்தகுழைசேறாய்விடும்படி,—ஐம்புலன் வென்றான் - ஐம்பொறிகளையும் புலன்களிற் செல்லாதபடி வென்றவனான அநுமான்,—வள்ளம் பட்டன மகரம் கடல் மதில் என சுற்றிய பதி-தோணிகள் பொருந்தியதாகிய மகர மீன்கள் நிறைந்துள்ள கடல் அரணாகும்படி சூழ்ந்திருக்கும் இலங்காநகரத்திலுள்ள, உயிர்- பிராணிகள்யாவும், மறலிக்கு ஓர் கொள்ளைப்பட்டு உள என்னும்படி - யமனுக்குப் பெருங்கொள்ளையி லகப்பட்டுள்ளன என்று (கண்டவர்) கூறுமாறு, கொன்றான்—; (எ - று.) ஏ - அசை.

ஏற்கவே நடந்த பெரும்போரினால் இரத்தநீர் ஆறாய்ப் பெருகாநிற்க, அந்த ஆற்றிலே இப்போது பொரவந்த ரதகஜ துரகங்கள் அழிந்துசேறாய்விடுமாறு அநுமான் இலங்கையிலுள்ள யமன் பெருங்கொள்ளை கொள்ளும்படி போர்புரிந்தனனென்பதாம். இலங்கை நீரரண் உள்ளதாய் எவராலும் கிட்டவொண்ணாததென்பதை, மூன்றாமடி தெரிவிக்கும். அநுமான் நித்தியபிரமசாரியாதலால், அவனை 'ஐம்புலன் வென்றான்' என்றார். பி - ம்:—[1]பட்டது. [2]பெரும். [3]அள்ளற்பட்டன. [4]மறலிக்கே. [5]கொள்ளப். [6]பட்டுளது. (961)

29. தேரே பட்டன வென்றார் சிலர்சிலர் தெறுகட் செம்முக வயிரத்தோள், பேரே [1]பட்டன வென்றார் சிலர்சிலர் பரியே பட்டன பெரிதென்றார், காரே பட்டன நுதலோ டைக்கட கரியே பட்டன கடிதென்றார், நேரே[2]பட்டனர் படமா டேதனி நில்லா வுயிரொடு நின்றாரே.

(இ - ள்.) நேரே பட்டனர் பட-(பின்வாங்காது தாம்) நேரே சென்று (அநுமானோடு பொருது) இறந்தவர் இறந்துகொண்டிருக்க, (அங்ஙனம் நேரே சென்று பொரமாட்டாமல்), மாடே-(ஒதுக்கமான) பக்கங்களில், நில்லா உயிரொடு தனி நின்றார்-(அந்தக் கடும்போரைக் காணுதல் மாத்திரத்தாலேயே) உடலில் நிற்கமாட்டாது தவிக்கின்ற உயிருடனே தனியே நின்றவர்களில், சிலர்—,—தேரே பட்டன என்றார்-தேர்களே அழிந்தன என்றார்கள்; சிலர்—, தெறுகண் செம்முகம் வயிரம் தோள் பேரே பட்டன என்றார்-அழிக்கவல்ல கடும்பார்வையையுடைய கண்களையும் (இரத்தம் குழம்பிச்)சிவந்தமுகங்களையும் உறுதியான தோள்களையுமுடைய காலாட்படைகளே யிறந்தன என்றார்கள்; சிலர்—, பெரிது பரியே பட்டன என்றார்-குதிரைகளே மிகுதியாக அழிந்தன என்றார்கள்; சிலர்—, காரே பட்டன நுதல் ஓடை கடம் கரியே கடிது பட்டன என்றார்-மேகத்தையேயொத்தனவாகிய நெற்றிப் பட்டத்தையும் மதநீரையுமுடைய யானைகளே விரைவாக அழிந்தன என்றார்கள்; (எ - று.)

நேரேபொருஞ் சுத்தவீரர்கள் அநுமானோடு பொருது மாளுகையில், அங்ஙனம் சென்று பொருதற்கு ஏற்ற மனவல்லமையில்லாமையால் பொரச் செல்லாமலும் இராவணனிடத்து அச்சத்தினால் ஊரில் நிற்கமாட்டாமலும் போர்க்களத்தில் வந்துமுள்ள சிற்சிலர், அங்குத்தானே ஒதுக்கமான ஓரிடத்தில் தங்கி, நால்வகைப்படையும் இறப்பதைக் கண்டு பேசிய வண்ணம் அந்தக் கடும்போரைக் காணுதற்கும் மனம் பொறாமல் உயிர் தவிக்கலாயின ரென்பதாம். காரேபட்டன என்ற இடத்து பட்டன-உவமவுருபு. பி-ம்:—[1]பட்டனர். [2]பட்டவர் படநில்லாவுயிர்கொடு, பட்டவர்மாடேபட்டனர் நில்லாவுயிர்கொடு. (962)

30. ஆழிப் பொருபடை நிருதர் பெருவலி யடலோ ராய்மகளடு பேழ்வாய்த், தாழிப் படுதயி ரொத்தார் மாருதி தனிமத் தென்பதொர் தகையானுன், ஏழிப் புவனமு மிடைவா ழுயிர்களு மெறிவேவிளை யவரினமாக, ஊழிப் பெயர்வதொர் புனலொத் தாரன லொத்தான் மாருத மொத்தானே.

(இ - ள்.) ஆழி பொரு படை நிருதர் பெரு வலி அடலோர்-கடல்போற்பரந்த போர்செய்கின்ற ஆயுதங்களையுடைய அரக்கராகிய மிக்க வலிமைபடைத்த வீரர்கள்,—ஆய்மகள்-இடைப்பெண், அடு-(பாலைக்) காய்ச்சித்தோய்த்த, பேழ் வாய் தாழி படு-அகன்ற வாயையுடைய தாழியிலே பொருந்திய, தயிர்-தயிரை, ஒத்தார்—; மாருதி-அநுமான், தனிமத்து என்பது ஓர் தகை ஆனான்-ஒப்பற்ற மத்தென்று சொல்லத்தகுந்த தன்மையைப் பொருந்தினான்; ஏழ் இ புவனம்உம்-இந்த ஏழுலோகங்களிலும், மிடை வாழ்-நெருங்கி வாழ்கின்ற, உயிர்கள்உம்-பிராணிகளெல்லாம், எறி வேல் இளையவர் இனம் ஆக-எறிகின்ற வேலாயுதத்தைக்கொண்ட இராட்சசவீரர்களின் திரளாகவே தோன்ற,

(அவ்வரக்க வீரர்கள்), ஊழி பெயர்வது ஓர் புனல் ஒத்தார் - யுகாந்த காலத்திற் பொங்கி வருந்தன்மையுள்ள கடல்வெள்ளத்தை யொத்தார்கள்; மாருதம் ஒத்தான் - (உடல்வலிமையால்) வாயுபகவானை யொப்பவனான அநுமான், அனல் ஒத்தான் - (அக்கடல்நீர்ப் பெருக்கை மிகவொட்டாது உறிஞ்சுகின்ற) படபாமுகாக்கினியைப் போன்றான்; (எ - று.)

போர்க்களத்தினிடையே நிற்கின்ற அநுமானால் அரக்கர் கலக்கப்படுதல்பற்றி அவ்வரக்கர்க்குக் கடைதாழியிலுள்ள தயிரும், அநுமானுக்குக் கடைமத்தும் உவமையாமென்க. அப்போது எங்குப்பார்த்தாலும் அரக்கவீரரைத் தவிர வேறொரு பிராணி காணப்படாமையால், 'ஏழிப் புவனமு மிடைவாழுயிர்களும் எறிவேலிலையவரினமாக' எனப்பட்டது. 'ஏழிப்புவனமும் - ஏழு தீவுகளாகவுள்ள இந்தப் பூமிமுழுவதும்' என்று கூறுதல் ஏற்கும். இடைவாழ் என்று பிரிக்க இடமுண்டு. (963)

31.-இனி அநுமானுக்கும் அட்சகுமாரனுக்கும் நிகழும் போர்.

கொன்றா னுடன்வரு குழுவைச் சிலர்பலர் [1]குறைகின் றாருடல் குலைகின்றார், பின்றா நின்றன ருதிரப் பெருநதி பெருகா நின்றன [2]வருகாரும், நின்றார் நின்றிலர் தனிநின் றானொரு நேமித் தேரொடு [3]மவனேரே, சென்றான் வன்றிற லயில்வா யம்புக டெரிகின் றான் விழி யெரிகின்றான்.

(இ - ள்.) வரு குழுவை - (தன்மேற் போர்க்கு) வருகின்ற அரக்கர் திரளை, உடன்-உடனுக்குடனே, கொன்றான்-(அநுமான்) கொன்றான்; (அதனால்), சிலர்-சில அரக்கவீரர்கள், குறைகின்றார்-இறந்தொழிந்தார்கள்; (அப்போது), உதிரம் பெரு நதி பெருகா நின்றன - இரத்தப் பெருநதிகள் பெருகின; பலர் - பல அரக்க வீரர், உடல் குலைகின்றார் - உடம்பு நடுங்குபவராய், பின்றா நின்றனர் - (போர்செய்யப்) பின்வாங்கினவர்களாக,—அருகு [1]நின்றார் ஆர்உம் நின்றிலர் - (அட்சகுமாரனுக்குத் துணையாக) அருகில் நின்றவர்கள் எவரும் நிற்கமாட்டாமல் ஓடி மறைந்திட்டார்கள்; தனி நின்றான் - (துணையில்லாமல்) தனிப்பட்டவனாகிய அட்சகுமாரனே, விழி எரிகின்றான் - (கோபத்தினால்) கண்களில் நெருப்புப்பொறி பறக்கப்பெற்றவனும், வல் திறல் அயில் வாய் அம்புகள் தெரிகின்றான் - (அநுமான்மேல் எய்யும்பொருட்டு) மிக்கவலியுள்ள கூர்மை பொருந்திய அம்புகளைத் தேர்ந்தெடுப்பவனுமாகி, ஒரு நேமி தேரொடுஉம் - சக்கரத்தாற் செல்வதான (தன்) ஒற்றைத்தேருடனே, அவன் நேரே சென்றான் - அவ்வநுமானுடைய எதிரே சென்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:— [1]திசை நின்றார். [2]அருகாக. [3]அவர்நேர. (964)

32. உற்றா னிந்திர சித்துக் கிளையவ [1]னொருநா ளேபல ருயிருண்ணக், கற்றா னும்முக மெதிர்வைத் தானது கண்டார் விண்ணவர் [2]கசிவுற்றார், [3]எற்றா மாருதி நிலையென் பாரினி யிமையா விழியினை யிவையொன்றே, [4]பெற்றா [5]நல்லது பெற்றோ மென்றனர் பிரியா தெதி ரெதிர் செறிகின்றார்.

(இ - ள்.) இந்திரசித்துக்கு இளையவன்-இந்திரசித்தின் தம்பியாகிய அட்சகுமாரன், உற்றான்-(அநுமானுக்குநேரே) வந்தான்; ஒரு நாளே பலர் உயிர் உண்ண கற்றான் உம்-ஒரு தினத்தில்தானே பல லட்சக்கணக்கான வீரருயிர்களை அழிக்கப்பழகியவனாகிய அநுமானும், முகம் எதிர் வைத்தான்-அவனுக்கு அபிமுகனானான்; அது கண்டார் விண்ணவர்-அதனைக்கண்ட தேவர்கள், கசிவு உற்றார்-மனமிரங்கினவர்களும், 'மாருதி நிலை எற்று ஆம்-அநுமான் நிலை யாதாகுமோ?' என்பார்-என்று மனத்தில் துணுக்குக்கொண்டுகூறுபவர்களுமாகி,—இனி-இப்பொழுது, இவை இமையா விழியினை ஒன்றோ பெற்றாம்-இந்த இமையாக் கண்களையுடைமையாகிற ஒரு சிறப்பைப் பெற்றிருக்கின்ற நாங்கள், (இவ்விருவரும் பொருகின்ற போர்விநோதத்தைக் காணுமாறு), நல்லது பெற்றாம்-நன்மையைப் பெற்றவரானோம், என்றனர்-என்று கூறுபவர்களாய், பிரியாது எதிர் எதிர் செறிகின்றார்-(ஒருவரை விட்டு ஒருவர்) பிரியாமல் (அப்போரைக் காணும்பொருட்டுவானத்தில்) அவ்விருவர்க்கும் எதிராகப் போய் நின்றார்கள்; (எ - று.)

அட்சகுமாரன் அநுமானுடன் வெகுகடுமையாகப் போர் செய்யும்படி நெருங்கினபோது, தேவர்கள் தாம் இமையாக்கண்களைப் பெற்றதற்காக உவந்து அப்போரைக் காணுமாறு அவர்கட்கு எதிராக வானத்திற் சென்றார்களென்பதாம். [5]அல்லது பெற்றாமென்ற பாடத்துக்கு-அட்சகுமாரன் பெருஞ்சினங்கொண்டு வெகு கடுமையாகப் போர் செய்வது கண்ட விண்ணவர் அநுமானுக்கு ஒருகால் தோல்வி நேருமோவென்று அவனிடத்துள்ள பரிவினாலே அஞ்சியவர்களாய், தாம் இமையாக்கண்ணைப் பெற்றது அந்தக்கோரத்தைக்காணுதற்குக்காரணமாயிருக்குமாதல்பற்றி, 'நாம் இமையாக் கண்களையா பெற்றோம்? துன்பத்தையே பெற்றோம்' என்றனரென்று பொருள் காண்க. பி - ம்:—[1]ஒருகாலே. [2]கசிவற்றார். [3]எற்றே. [4]பெற்றோம். (965)

33. எய்தான் வாளிக ளெரிவா யுமிழ்வன வீரே [1]ழெதிரவை பார்சோரப், பொய்தான் மணியெழு வொன்றா லன்றது பொடியா யுதிர்வுற வடிவாளி, வெய்தா யினபல விட்டான் வீரனும் வேறோர் படையிலன் மாறுவெங், கைதா னேபொரு படையா கத்தொடர் காலார் தேரதன் மேலானான்.

(இ - ள்.) (அப்போது அட்சகுமாரன்), எரி வாய் உமிழ்வன ஈர் ஏழ் வாளிகள்-நெருப்புப் பொறிகளை(த் தம்மிடத்தினின்று) கக்குவனவான பதினான்கு அம்புகளை, எய்தான்-(அநுமான்மேற்) பிரயோகித்தான்; (அநுமான்), எதிர்-மாறாக, அவை-அந்த அம்புகளை, மணி எழு ஒன்றால்-(தான் கையிற்கொண்ட) அழகிய இருப்புத் தண்டினாலே, பார் சோர-பூமியிலே விழும்படி, பொய்தான்-பயனிலவாகச் செய்தான்; அன்று-அப்பொழுது, அது-அந்த எழு, பொடி ஆய் உதிர்வு உற-பொடியாய்ச் சிதறிப்போம்படி, வெய்து ஆயின பல வடி வாளி-கொடுமையான பல கூரிய அம்புகளை,

விட்டான்-(அவ்வட்சகுமாரன்) பிரயோகித்தான்; வீரன்உம்-அநுமானும், வேறு ஓர் படை இலன்-வேறொரு ஆயுதம் இல்லாதவனாய், மாறு ஆ-(அவ்வம்புகட்கு) மாறாக, வெம் கை தானே பொருபடை ஆக-(தனது) கொடிய கைகளே போர் செய்கின்ற படைக்கலமாக(க் கொண்டு அவற்றையழித்து), தொடர் கால் ஆர் தேர் அதன் மேல் ஆனன்-தொடர்ந்துள்ள (பலவான) சக்கரங்கள் பொருந்திய (அந்த அட்சகுமாரனுடைய) தேரின்மேற் பாய்ந்து தங்கினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]எதிர்வாய். (966)

34 தேரிற் [1]சென்றெதிர் கோல்கொள் வானுயிர் தின்றானப் பொரு செறிதிண்டேர், பாரிற் சென்றது பரிபட் டனவவன் வரிவிற் சிந்திய பகழிக்கோல், மார்பிற் சென்றன சிலபொற் றோளிடை மறைவுற் றனசில மறவோனும், நேரிற் சென்றவன் வயிரக் குனிசிலை பற்றிக் கொண்டெதி ருறநின்றான்.

(இ - ள்.) (பாய்ந்து அநுமான்), தேரில் சென்று-(அட்சகுமாரனது) தேரிலே நின்று, எதிர்கோல் கொள்வான் உயிர் தின்றான்-எதிரேயுள்ள உளவுகோலைக் கையிற்கொண்டுள்ள சாரதியின் உயிரையொழித்தான்; (பின்னும் அநுமான் தன் கையால் நொருக்கியதால்),—அ பொரு செறி திண்தேர் - போர்செய்து நெருங்குகின்ற அந்த வலிய தேர், பாரில் சென்றது - (சின்னபின்னப் பட்டுத்) தரையில் விழுந்திட்டது: பரி பட்டன-குதிரைகளும் இறந்தொழிந்தன; அவன் வரி வில் சிந்திய பகழி கோல் - அந்த அட்சகுமாரன் தனது கட்டமைந்த வில்லினின்று பிரயோகித்த அம்புகளில், சில—, மார்பில் சென்றன - (அநுமானது) மார்பிற் பாய்ந்தன; சில—, பொன் தோளிடை மறைவுற்றன - அழகிய தோளின்மேற் பாய்ந்து மறைந்திட்டன; மறவோன்உம்-வீரனான அநுமானும், (தன் மார்பிலும் தோள்களிலும் அட்சகுமாரன் எய்த அம்புகளை இலட்சியஞ் செய்யாமல்), நேரில் சென்று - (அவ்வட்சகுமாரனுக்கு) நேராகப் போய்நின்று,அவன் வயிரம் குனிசிலை பற்றிக்கொண்டு - (அம்புகளை அவன் இனி எய்ய முடியாதபடி) அவ்வட்சகுமாரனது வலியவளைந்த வில்லைப்பிடித்துக்கொண்டு, எதிர் உற நின்றான்-அவன் எதிரிலே நின்றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]சென்றது. (967)

35. ஒருகையாலவன் வயிரத் [1]திண்சிலை யுற்றுப் பற்றலுமுரவோனும், இருகையா[2]லிவன் வலியா முன்னம திற்றோ டியதிவர் பொற்றோளான், [3]சுரிகையாலவ னுருவிக்குத்தலு மதனைச்சொற் கொடு வருதூதன், [4]பொருகையாலிடை யிதிர்வித் தான்முதிர் பொறியோடும்படி [5]பறியாவே.

(இ - ள்.) ஒருகையால் அவன் வயிரம் திண்சிலை உற்றுப் பற்றலும் - (அவ்வாறு) அநுமான் (தனது) ஒருகையினால் அவ்வட்சகுமாரனது மிகவலிய வில்லை உறுதியாகப் பிடித்துக்கொண்டவுடனே,—உரவோன் இவன்உம் - வலியவனாகிய இவ்வட்சகுமாரனும், இருகையால் வலியா முன்னம் - (அவ்வில்லை அநுமானிடத்தி

னின்று மீட்கும்படி தனது) இரண்டுகைகளினாலும் பிடித்திழுக்க அப்போது உடனே, அதுஇற்று ஓடியது - அவ்வில் முறிந்துபோய் விட்டது; இவர் பொன் தோளான் - (தன்மேல்) வந்த அழகிய தோள்களையுடைய அவ்வனுமானை, அவன் - அட்சகுமாரன், சுரிகையால் உருவி குத்தலும்-(உறையினின்று எடுத்து) உடைவாளினாற் குத்தத்தொடங்கவும், அதனை - அந்த உடைவாளை,— சொல் கொடு வரு தூதன் - (இராமபிரானது) சொல்லை(ச் சீதாபிராட்டியினிடம் சொல்லுமாறு) கொண்டுவந்த தூதனாகிய அவ்வநுமான்,—பொருகையால்-போர்செய்கின்ற (தனது) கையினாலே, முதிர்பொறி ஓடும்படி பறியா - (பிடுங்கின விசையினால்) மிக்க நெருப்புப்பொறி எங்கும் பறந்துசெல்லும்படி பறித்து, இடை பிதிர்வித்தான் - (தன்மேற்படுவதற்கு முன்னம்) நடுவழியிலேயே பொடியாயுதிரும்படி செய்தான்; (எ - று.)

'ஒருகையாலவன் வயிரத்திண்சிலையுற்றுப்பற்றலும்' என்றது - அநுவாதம். பி-ம்:—[1]சிலையினை. [2]எதிர். [3]சுரிகைவாளெதிர். [4]ஒரு. [5]அறியாவே. (968)

36. **வாளா லேபொர லுற்ற னிற்றது [1]மண்சே ராமுனம் வயிரத்திண், தோளா லேபொர முடுகிப் புக்கிடை தழுவிக் கோடலு [2]முடன்முற்றும், நீளா ரயிலென மயிர்[3]தைத் திடமணி நெடுவா லவனுட னிமிர்வுற்று, மீளா வகை[4]புடை சுற்றிக் கொண்டது பற்றிக் கொண்டனன் மேலானான்.**

(இ - ள்.) வாளாலே பொரல் உற்றான் - வாளினாற் போர் செய்யத்தொடங்கிய அட்சகுமாரன், அது இற்று மண் சேரா முனம் - (கீழ்க்கூறியவாறு) அந்தச்சுரிகை பொடியாகிப் பூமியில் விழுவதற்குமுன்னம், வயிரம் திண் தோளாலே பொர-மிக்கவலிய (தன்) தோள்களினாலேயே போர்செய்யும்படி, முடுகி இடை புக்கு - விரைந்து அநுமானிடத்துச்சென்று, தழுவி கோடலும் - (அவ்வநுமானைத்) தழுவிக்கொள்ள முயன்றபோது, உடல் முற்றும் - (தனது) உடம்புமுழுதும், நீள் ஆர் அயில் என மயிர் தைத்திட - நீட்சிபொருந்திய வேலாயுதம்போல் மயிர் பொத்தும்படி, மணி நெடு வால் - (அநுமானது) அழகிய நீண்டவால், அவன் உடல் நிமிர்வுற்று மீளா வகை புடை சுற்றிக்கொண்டது - அவ்வட்சகுமாரனது உடம்பு நிமிர்ந்து வரவொட்டாது (உடம்பின்) எல்லாப் பக்கங்களிலும் சுற்றிக்கொண்டது; பற்றிக்கொண்டனன் மேல் ஆனான்- (இவ்வாறு அட்சகுமாரனை அநுமான்) பிடித்துக்கொண்டு அவன் மேல் ஏறிக்கொண்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மண்சேர்வதனின் முன்வழுவிப்போய். [2]உடல்சுற்றும். [3]கைத்தன. [4]உடல்.()

37. **பற்றிக் கொண்டவன் வடிவா ளனவொளிர் பல்லிற் றுகநிமிர் படர்கையால்,எற்றிக்[1]கொண்டலி னிடைநின் றுமிழ்[2]சுட ரின் மின்னினம்விழு வனவென்ன, முற்றிக் குண்டல முதலா மணியுகமுழை நாலாவிவர் குடர்நாலக், கொற்றத் திண்சுவல் வயிரக் கைகொடு குத்திப் புடையொரு குறிகொண்டான்.**

(இ - ள்.) பற்றிக்கொண்டவன் - (தன்வாலினாலே) பற்றிக்கொண்டவனான அநுமான்,—வடி வாள் என ஒளிர் பல் இற்று உக நிமிர் படர் கையால் எற்றி-கூரிய வாள் போல விளங்குகின்ற பற்கள் உதிரும்படி ஓங்கிச்சென்ற (தன்) கையினால் (கன்னத்தில்) அறைந்து, (பின்பு), கொண்டலின் இடைநின்று உமிழ் சுடரின் மின் இனம் விழுவன என்ன - மேகத்தினின்று வெளிவருகின்ற பேரொளியையுடைய மின்னற்கூட்டம் விழுவனபோல, குண்டலம் முதல் ஆம் மணி முற்றிஉக - (காதிலணிந்திருந்த) குண்டலம் முதலிய இரத்தினாபரணங்களிற் பொருந்திய மணிகள் முழுவதும் சிந்திவிடவும், மழை நாலா இவர் குடர் நால -வயிற்றிலே தொங்காமற் பிணிப்புடன் தங்கியிருந்த குடல்கள் சரிந்துவிடவும், கொற்றம் திண் சுவல் வயிரம் கைகொடு-(இதுவரையிலும்)வெற்றி பொருந்தியிருந்த வலிய (அவ்வட்சகுமாரன்) பிடரியை வலிமை பொருந்திய (தன்)ஒற்றைக்கையினாற் பிடித்துக்கொண்டு,(மற்றொரு கையால்), குத்தி - பல குத்துக்குத்தி, புடை ஒரு குதிகொண்டான் - (அவனுடலினின்று) பக்கத்திலே அநுமான் ஒருகுதி குதித்தான்; (எ - று.)—இச்செய்யுள், முன் பாடலோடு அந்தாதித்தொடையால் வந்தது. பி - ம்:—[1]கொண்டனன். [2]சுடர்மின்னின்னினம். ()

38.—அநுமான் அட்சகுமாரனை யொழித்தல்.

நீத்தா யோடின வுதிரப் பெருநதி நீரா கச்சிலை பாராகப், போய்த்தாழ் செறிதசை யரிசிந் தினபடி பொங்கப் பொருமுயிர் போகாமுன், மீத்தா நிமிர்சுடர் வயிரக் கைகொடு பிடியா [1]விண்ணொடு மண்காணத், தேய்த்தா[2]னூழியி னுலகேழ் தேயினு மொருதன் புகழிறை தேயாதான்.

(இ - ள்.) (அப்போது), நீத்து ஆய் ஓடின உதிரம் பெரு நதி - வெள்ளமாகப் பெருகிய இரத்தப்பெருநதியே, நீர் ஆக-(அரைக்கும்போது வேண்டிய) ஜலமாகவும்,—பார் - பொருகளமே, சிலை ஆக-அம்மிக்கல்லாகவும், போய் தாழ் செறி தசை - (உடம்பினின்று) வெளிப்பட்டுக் கீழ்விழுந்த (அவ்வட்சகுமாரனது) நெருங்கிய சதையே, அரி சிந்தினபடி பொங்க - (அம்மிக்கல்லிலிடப்படுகிற அரைப்பதற்காக எடுத்துவைத்த) ஊறலரிசிபோல மேன்மேற் பொங்க, (தசை நீங்கிய அவ்வரக்கனது உடற் பகுதியைக் குழவியாகக்கொண்டு), பொரும் உயிர் போகாமுன் - போர்செய்கின்ற அவ்வரக்கனுயிர் போகாமுன்னம், மீத்து ஆ நிமிர் சுடர் வயிரம் கைகொடு பிடியா- (குழவியின் இருபுறத்து) மேற்பக்கத்திலுமாக நிமிர்கின்ற ஒளிபொருந்திய உறுதியான கைகளினாற் பிடித்து, விண்ணொடு மண் காண - மேலுலகத்தாரும் நிலவுலகத்தாரும் காணும்படி, தேய்த்தான்- அரைத்தான்; (யாவனெனின்)ஊழியின் உலகு ஏழ் தேயின் உம் ஒரு தன் புகழ் இறை தேயாதான்-யுகாந்த காலத்தில் ஏழுலகங்களும் அழிந்தாலும் ஒப்பற்ற தனது புகழ் சிறிதும் குறைவுபடாத அநுமான்; (எ - று.)

ஏழுலகங்களும் அழிகின்ற ஊழிக்காலத்திலும் அழியாத புகழையுடைய அநுமான், பெருவெள்ளமாகப் பெருகியோடுகின்ற

இரத்தமே நீராகவும், போர்க்களமே அம்மிக்கல்லாகவும், அட்ச குமாரனுடைய மாமிசாதிகளே அரைக்கவேண்டிய அரிசியாகவும், அவனுடைய தசை நீங்கிய உடற்பகுதியே குழவிக்கல்லாகவும் கொண்டு, சுவர்க்கலோகத்தாரும் பூலோகத்தாருங் காணும்படி தனதுகையினாலே அரைத்துத் தேய்த்து ஒழித்தானென்பதாம். பி - ம்:—[1]மண்ணொடுவிண்காண. [2]ஊழியொடு. (971)

39.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - பொருதுஇறவாது அரக்கர் ஓடிய செய்தியைத் தெரிவிக்கும்.

புண்டாழ் குருதியின் வெள்ளத் துயிர்கொடு புக்கார் சிலர்சிலர் [1]பொறிபேயின், பண்டா ரத்திடை யிட்டார் தம்முடல் பட்டார் சிலர் சிலர் பயமுந்தத், திண்டாடித்திசை யறியா மறுகினர் [2]செற்றார் சிலர் சிலர் செலவற்றார், கண்டார் கண்டதோர் திசையே விசை கொடு கால்விட் டார்படை கைவிட்டார்.

(இ - ள்.) சிலர்-(உயிரெஞ்சிய அரக்கரிற்) சிலர்,—புண் தாழ் குருதியின் வெள்ளத்து உயிர்கொடு புக்கார் - புண்களிலிருந்து பெருகுகின்ற இரத்தவெள்ளத்தில் உயிரோடு புகுந்து ஒளித்துக் கொண்டார்; சிலர்—,—பொறி பேயின் பண்டாரத்திடை தம் உடல் இட்டார் - (போர்க்களத்தில்) நிறைந்துள்ள பேய்களின் பொக்கிஷமாகிய பிணக்குவியலில் (தமது) உடலையும் போகட்டார் [பிணத்தோடு பிணம்போல விழுந்து கிடந்தார்கள்]; சிலர்—,—பட்டார்-(அச்சத்தினால்) இறந்தார்கள்; சிலர்—, பயம் உந்த திண்டாடி திசை அறியா மறுகினர் செற்றார்- பயமானது தூண்ட அலைச்சற்பட்டுத் திக்குத்தெரியாமற் கலங்கினவராய் வலியொடுங்கினார்கள்; சிலர்—, செலவு அற்றார் - போகமாட்டாமற் கலங்கினார்கள்; கண்டார் கண்டது ஓர் திசைஏ - கண்டவர் கண்ட திசைகளிலேயெல்லாம், படை கைவிட்டார் - ஆயுதங்களைக் கை நழுவ விட்டவர்களாகி, விசைகொடு கால்விட்டார் - வேகத்தோடு ஓடலானார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]பொரு. [2]சென்றார். (972)

40. **மீனாய் வேலையை யுற்றார் சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதொறு மேய்வுற்றார், ஊனார் பறவையின்[1]வடிவுற் றார்சிலர் சிலர்நான் மறையவ ருருவானார், மானார் கண்ணிள [2]மடவா ராயினர் முன்னே தங் குழல் வகிர்வுற்றார், ஆனார் சிலர்சில ரையா நின்சர ணென்றார் நின்றவ ரரியென்றார்.**

(இ - ள்.) சிலர்—, மீன் ஆய் - மீனுருவங்கொண்டு, வேலையை உற்றார் - சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்தார்கள்; சிலர்—, பசு ஆய் - பசுக்களின் வடிவங்கொண்டு, வழி தொறுஉம் மேய்வு உற்றார்-வழிகள் தோறும் மேயத் தொடங்கினார்கள்; சிலர்—,—ஊன் ஆர் பறவையின் வடிவு உற்றார் - மாமிசத்தைக் கொத்தித் தின்னுகின்ற பட்சிகளின் வடிவத்தைக் கொண்டார்; சிலர்—, நான் மறையவர் உரு

ஆனார்-பிராமணர் வடிவங்கொண்டு நின்றார்கள்; சிலர்—, மான் ஆர் கண் இள மடவார் ஆயினர்-மான்போன்ற கண்கள் படைத்த இளைய மகளிர்போன்ற வடிவமுடையவராய், முன்னே தம் குழல் வகிர்வுற்றார் ஆனார் - அநுமானெதிரிலே தமது கூந்தலை வகிர்ந்து கொண்டு நின்றார்கள்; சிலர்—,—ஐயா நின் சரண் என்றார் - ஐயனே! நாங்கள் உன்னடைக்கலம் என்றார்கள்; சிலர்-வேறுசிலர், நின்றவர் அரி என்றார் - ('நாங்கள் உமது பகைஞரல்லோம்; இங்கே) நிற்பவரே (உமது) பகைஞர்' என்றார்கள்; (எ - று.)

அரக்கர் வேண்டியவுருக் கொள்ளவல்லவ ராதலால், மீன்முதலான வடிவங் கொண்டன ரென்க. பி - ம்:—[1]வடிவானார். [2]மடவாராயிவன் முன்னே. (973)

41. தந்தா ரமு[1]முறு கிளையுந் தமையெதிர் தழுவுந் தொறுநுமதமரல்லேம், வந்தேம் [2]வானவ ரென்றே கினர்சிலர் சிலர்மானுயரென வாய்விட்டார், மந்தா ரங்கிளர் பொழில்வாய் வண்டுகளானார் சிலர்சிலர் மருள்கொண்டார், இந்தா ரெயிறுக ளிறுவித் தார்சில ரெரிபோற் குஞ்சியை யிருள்வித்தார்.

(இ - ள்.) சிலர்-வேறுசில அரக்கர், தம் தாரம்உம் உறு கிளைஉம் - தமது மனைவிமாரும் நெருங்கின உறவுமுறையாரும், தமை எதிர் தழுவும் தொறுஉம்- (அநுமானிடத்து அச்சத்தினால் எதிரே வந்து) தம்மைத்தழுவிக்கொள்ளும்போதெல்லாம், (தாமும் அச்சங் கொண்டிருத்தலால் மறைக்கவேண்டி), (தம்மை), 'நும் தமர் அல்லேம் - (நாங்கள்) உமது சுற்றத்தாரல்லேம்; வந்தேம் - வந்த நாங்கள், வானவர் - தேவர்கள்,' என்று - என்று சொல்லிவிட்டு, ஏகினர் - (அப்பாற்) போய்விட்டார்கள்; சிலர்—, மானுயர் என வாய்விட்டார் - (நாங்கள் உமதுசுற்றத்தாரான அரக்கரல்லோம்) மனிதரென்று சொன்னார்கள்; சிலர்—, மந்தாரம் கிளர் பொழில் வாய் - மந்தாரமென்ற தேவவிருட்சம் விளங்குகின்ற சோலையினிடத்தில், வண்டுகள் ஆனார் - வண்டுகளின் உருவங்கொண்டு சென்றார்கள்; சிலர்—, மருள் கொண்டார் - (செய்யவேண்டுவது இன்னதெனத் தோன்றாமல்) மயங்கினின்றார்கள்; சிலர்—, (தமது அரக்கவடிவத்தை மாற்றும்பொருட்டு), இந்து ஆர் எயிறுகள் இறுவித்தார்- பிறைச்சந்திரன் போன்ற (தமது) கோரதந்தங்களை ஒடித்திட்டு, எரி போல் குஞ்சியை - நெருப்புப்போலச் செந்நிறமுள்ள (தம்) மயிரை [செம்பட்ட மயிரை], இருள்வித்தார் - கருமையாகச் செய்துகொண்டார்கள்; (எ - று.)

மந்தாரம் - தேவதருக்கள் ஐந்தனுள் ஒன்று; இது மற்றைத் தேவதருக்களுக்கும் உபலட்சணம். தம்மை அரக்கரல்லரென்று பிறர் கருதுமாறு தம் கோரப்பற்களை யொடித்தலும், செம்பட்ட மயிர்களைக் கருஞ்சாயம் தோய்த்தலும் புரிந்தனரென்க. மானுயர் - மானுஷர். பி - ம்:—[1]முது. [2]வானரம். (974)

வேறு.

42.—அழுகை யொலி.

குண்டலக் குழைமுகக் குங்குமக் கொங்கையார்
வண்டலைத் தெழுகுழற் கற்றைகால் [1]வருடவே
விண்டலத் தகவிரைக் குமுதவாய் விரிதலால்
அண்டமுற் றுளதவூ ரழுதபே ரமலையே.

(இ - ள்.) குண்டலம் குழைமுகம் - குண்டலமென்ற காதணியணிந்த செவியையுடைய முகத்தையுடைய, குங்குமம் கொங்கையார்-குங்குமக்குழம்பையணிந்த கொங்கைகளைப் படைத்தவரான இராக்கதமகளிர்,—வண்டு அலைத்து எழு குழல் கற்றை கால் வருட - வண்டுகளை அலையச்செய்து மேலெழுப்பப்பெற்ற (தமது) கூந்தற்றொகுதி அவிழ்ந்து கால்களிலேவிழுந்து புரண்டு கொண்டிருக்க,—விரை குமுதம் அலத்தகம் வாய் - நறுமணமுள்ள ஆம்பல்போன்ற செம்பஞ்சுஊட்டிய (தமது) வாய்கள், விண்டு விரிதலால் - திறந்து விரிவதனாலே, அ ஊர் அழுத பேர் அமலை - அந்த இலங்கையிலுள்ளார் அழுத பெருங்குரலோசை, அண்டம் உற்று உளது - மேலுலகம் வரையில் எட்டிற்று; (எ - று.)

கால்களிற்படும்படி தமது கூந்தலை விரித்துக்கொண்டு அரக்கியர் பேராரவாரந்தோன்ற அழுதனரென்பதாம். அலத்தகம் வாய்க்கும் ஊட்டப்படுதலை "அம்மலரடியுங்கையும் அணிகிளர்பவள வாயும் செம்மலர் நுதலு நாவுந் திருந்தொளி யுகிரோடங்கேழ், விம்மிதப்பட்டுவீழ வலத்தகமெழுதியிட்டாள்" என்ற சிந்தாமணியினாலும் அறிக. பி-ம்:—[1]வருடலால், வருடவாய். [3]அலத்தகவரை.

43.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - படுகளச் சிறப்பு: அரக்கமாதர் துயரப்படுவதைக் கூறும்.

கதிரெழுந் தனையசெந் திருமுகக் கணவன்மார்
எதிரெழுந் [1]தடிவிழுந் தழுது[2]சோ ரிளநலார்
[3]அதிநலங் கோதைசே ரோதியோ டன்றவூர்
உதிரமுந் தெரிகிலா திடைபரந் தொழுகியே.

(இ - ள்.) கதிர் எழுந்த அனைய செம் திரு முகம்-சூரியோதயமானாற் போன்ற சிவந்த அழகிய முகங்களையுடைய, கணவன்மார் - (தமது) நாயகருடைய, எதிர் - முன்னே, எழுந்து - போய், அடி விழுந்து அழுது சோர் - கால்களில்விழுந்து அழுதுசோர்கின்ற, இள நலார் - இளம்பெண்களுடைய, அதி நலம் கோதை சேர் ஓதியோடு - மிக்க அழகுள்ள மாலையையணிந்த கூந்தலுடனே, அன்று ஊர் அ உதிரம்உம் - அப்பொழுது அந்த ஊரிற்பெருகுகின்ற இரத்தமும், பரந்து ஒழுகி - பரவிப்பெருகி, இடை - வேற்றுமை, தெரிகிலாது - அறியமுடியாதபடி யாயிற்று; (எ - று.)

இளநலார் ஓதியும் இரத்தமும் செந்நிறமாக இருத்தலால், வேற்றுமை தெரியாத தாயிற்றென்க. ஓதிக்கும் உதிரத்துக்கும் வேறுபாடு தோன்றாமை கூறியது - **மறைவணியாம்.** **பி - ம்:—** [1]இடை. [2]சேர். [3]அதிரவங்கோதை. (976)

44. **தாவில்வெஞ் செருநிலத் திடையுலந் தவர்தமேல்**
ஓவியம் புரைநலார் விழுதொறுஞ் சிலருயிர்த்து
ஏவுகண் களுமிமைத் [1]திலர்களா [2]மிதுவெலாம்
ஆவியொன் றுடலிரண் [3]டாயதா லேகொலாம்.

(இ - ள்.) தா இல் - குற்றமற்ற, வெம் செரு நிலத்திடை - கொடிய போர்க்களத்திலே, உலந்தவர் த(ம்)மேல்-இறந்த வீரர் களின்மீது, ஓவியம் புரைநலார் சிலர்-சித்திரப்பதுமைபோன்ற அழகிய சிலமகளிர், விழுதொறுஉம் - விழும்போதெல்லாம், உயிர்த்து-மூச்சுவிட்டு, ஏவு கண்கள்உம் இமைத்திலர்கள்-அம்பு போன்ற கண்களும் இமையாதவரானார்கள்; இது எலாம் - இவ் வாறான செயலெல்லாம், ஆவி ஒன்று உடல் இரண்டு ஆயதால்ஏ கொல் ஆம் - உயிர்ஒன்று உடம்பு இரண்டு ஆனபடியினாலேதான் போலும்; (எ - று.)—ஆம் - அசை.

மகளிர் இறந்த தம்கணவர்மீது விழுந்து அழுகையில் மூர்ச் சித்து உயிர்ப்பும் கண்ணிமைத்தலும் இல்லாதவராயினர்: இவ் வாறு இம்மகளிரும் இறந்த கணவர்போன்று உயிர்ப்பும் கண் ணிமைத்தலும் இல்லாமற்போனதற்குக் காரணம்-கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் உடல் இரண்டாயிருந்தும் ஆவிஒன்றாயிருத்தலி னாலேதானோ எனக் கவி கருதுகின்றார்; இவ்வாறு காரணமில்லாத தைக் காரணமாகக் கற்பித்துக்கூறியது - **ஏதுத்தற்குறிப்பேற்ற வணியாம்.** **பி - ம்:—**[1]இவர்களால். [2]இவை. [3]ஆதலால். (977)

45. **[1]ஓடினா ருயிர்களு டலகள்போ லுதவியால்**
வீடினார் வீடினார் [2]மிடையுடற் குவைகள்வாய்
நாடினார் மடநலார் நவையிலா நண்பரைக்
கூடினா ரூடினா ரும்பர்வாழ் கொம்பனார்.

(இ - ள்.) மடம் நலார் - மடப்பத்தையுடைய மகளிராகிய அரக்கியர், உயிர்கள் நாடு உடல்கள்போல-உயிர்களைத்தேடுகின்ற உடல்கள் போல, ஓடினார் - (தமது கணவரைத் தேடிக்கொண்டு) ஓடினவராய், வீடினார் மிடை உடல் குவைகள் வாய் - இறந்து வீழ்ந்துள்ள அரக்கரின் நெருங்கிய பிணக்குவியலின் நடுவில், நாடினார் - கண்டுபிடித்து,—உதவியால் - அவ்வகைச் செயலைச் செய்தமையால், வீடினார் - இறந்தொழிந்து, (வீரசுவர்க்கத்தை யடைந்து), நவை இலா(த) நண்பரை-குற்றமற்ற (தம்) கணவரை, கூடினார் - (அங்குச்) சேரப்பெற்றார்கள்; உம்பர் வாழ்கொம்பு அனார் - (அவ்வீரசுவர்க்கஞ்சேர்ந்த அக்கணவர்களையே தழுவிய) தேவலோகத்து வாழ்கின்ற பூங்கொம்புபோன்ற அமரமகளிர், ஊடினார் - பிணங்கினார்கள்; (எ - று.)

தமது கணவரைத் தேடிச்சென்ற அரக்கியர்சிலர் போர்க்களத்தில் இறந்துவீழ்ந்துகிடந்த கணவருடலைக்கண்டு தழுவி அவரிடத்துத் தாம் வைத்திருந்த பேரன்பினால் தாமும் இறந்து, கணவர்புகுந்த உலகத்தையடைந்து அங்குங் கூடினார்களாக, அது கண்டு கணவரை ஏற்கவே தழுவிய தேவமகளிர் பிணங்கினரென்பதாம். உதவியால் - புண்ணியத்தால் என்றுமாம். பி-ம்:—[1]ஓடினா ருடல்களுமுயிர்கள்போல. [2]மிடல். (978)

46. திட்டுவா ளனையகட் டெரிவையோர் திருவனாள்
[1]ஆட்டினின் றயர்வதோ ரறுதலைக் குறையினைக்
[2]கூட்டிநீ யோருயிர்த் துணைவனெங் [3]கோவினைக்
காட்டுவா யாதியென் றழுதுகை கூப்பினாள்.

(இ - ள்.) திட்டு வாள் அனைய கண் - தீட்டிக் கூராக்கப்பெற்ற வாள்போன்றகண்களையுடைய, திருஅனாள் ஓர்தெரிவை - இலக்குமிபோன்ற ஓர் அரக்கப்பெண், ஆட்டில்நின்று - கூத்தாடுதற்றொழிலை மேற்கொண்டிருந்து, அயர்வது - சோர்ந்ததான, ஓர்அறு தலை குறையினை - தலையற்ற தோருடலை [கபந்தத்தை], கூட்டி - (தலையோடு) சேர்த்து (அதனைநோக்கி), 'நீ—, ஓர்உயிர் துணைவன் - ஒப்பற்றபிராணநாயகனான, எம்கோவினை - எனது தலைவனை, காட்டுவாய் ஆதி - காட்டுபவனாகக் கடவாய்,' என்று—, அழுது—, கை கூப்பினாள்—; (எ - று.)

"பேரொத்தவாயிரம்பேர் மடிந்தாற் பிறக்குங் கவந்தம், நேரொத்தவாடும்" என்றபடி பலவீரர் பட்டொழிந்தால், அப்போது தலையற்ற உடற்குறையாகிய கவந்தம்எழுந்து ஆடுமெனக் கூறுவது, நூல்களின்மரபு; அவ்வாறான கவந்தத்தோடு தலையினைப் பொருத்தி, ஓர் அரக்கமாது, துயரத்தினால் விவேகம் அற்றமையால், என் தலைமகனைக் காட்டவேணுமென்று அதனை இரந்தனளென்க. பி - ம்:—[1]ஆட்டநின்று. [2]கூட்டினின்று. [3]கோனைநீ.(979)

47. ஏந்தினா டலையையோ [1]ரெழுதருங் கொம்பனாள்
[2]காந்தினின் றாடுவா னுடற்கவந் தத்தினை
[3]வேந்தனீ யலசினாய் விடுதியா னடமெனாப்
பூந்தளிர்க் [4]கைகளான் மெய்யுறப் புல்லினாள்.

(இ - ள்.) எழுத அரு ஓர் கொம்பு அனாள் - (சித்திரத்தில்)எழுத முடியாத [மிக்க அழகுள்ள] பூங்கொம்புபோன்றஓர் இராக்கதப் பெண், தலையைஏந்தினாள் - (இறந்தகணவனது) தலையைக் கையிற் கொண்டு, நின்று ஆடுவான் காந்தன் உடல் கவந்தத்தினை - நின்று கூத்தாடுகின்ற கணவனது உடற்குறையைப்பார்த்து, 'வேந்தன் - கணவனே! நீ—, அலசினாய்-(வெகுநேரம் ஆடியதனால்), இளைத்தாய்; (இனி), நடம் விடுதி - கூத்தாடுதலைவிடுவாய்', எனா-என்று, —பூ தளிர் கைகளால் - மலரையும் தளிரையும்போன்ற மெல்லிய

(தன்) கைகளினால், மெய் - (அரக்கனுடைய) உடலை, உற புல்லினள் - இறுகத்தழுவிக்கொண்டாள்; (எ - று.)—ஆல் - அசை. பி - ம்:—[1]எழுதுபூங். [2]காந்தசின்று. [3]வேந்துநீ. [4]கையினால், கையினள். (980)

48.—இங்ஙனம் அரக்கியர் துயருற்றிருக்க, பருவத்தேவர் இராவணனிடம் செய்தி சொல்லல்.

நாடினர் நாடியே நனைவருங் கொம்பனார்
வாடினர் கணவர்தம் மார்புறத் தழுவியே
வீடின ரவ்வயின் வெருவிவிண் ணவர்கடாம்
ஓடின ரரசன்மாட் டணுகிநின் றுரைசெய்வார்.

(இ - ள்.) நாடினர் - (தங்கணவரைத்) தேடினவர்களாகிய, நனைவரும் கொம்பு அனார்- அரும்புகள்தோன்றுகின்ற பூங்கொம்பு போன்ற அரக்கமகளிர், நாடி - தேடியடைந்து, வாடினர்-சோர்ந்தவர்களாய், கணவர்தம் மார்பு உற தழுவி - இறந்தகணவரது மார்புகளை இறுகத்தழுவிக்கொண்டு, வீடினர்-(தாங்களும்) இறந்தொழிந்தார்கள்; அ வயின் - அப்பொழுது, விண்ணவர்கள்தாம் - (பொழிலுக்குக் காவலரான) பருவத் தேவர்கள், வெருவிஓடினர் - அச்சங்கொண்டு ஓடிச்சென்று, அரசன்மாடு அணுகிநின்று உரைசெய்வார்-அரசனை இராவணனிடத்திற்போய் நின்றுகொண்டே நடந்த செய்தியை [அட்சகுமாரன் இறந்திட்டதை]ச் சொல்லலானார்கள்; (எ - று.)—உரைசெய்வார் என்று சொல்லிவிட்டு, உரை சொல்வது மேலே வராமையால், இக்கவி வெள்ளிப்பாட்டு ஆக இருக்கலாமோ என்று கருத இடம் தருகின்றது. இச்செய்யுள் சில பிரதிகளி லில்லை.

யாம் கண்ட ஓர் ஏட்டுப்பிரதியில் இந்தச் செய்யுட்குப் பதிலாக ஒரு செய்யுள் காணப்பட்டது: அது வருமாறு:—

வேறு.

அவ்வகை கண்டன ரமரர் யாவரும்
உய்வகை யரிதென வோடி மன்னவன்
செய்யடி யதன்மிசை வீழ்ந்து செப்பினர்
எவ்வகைப் பெரும்படை யாவு மாய்ந்ததே.* (981)

---

*அங்ஙனம் அரக்கியர் துயருறுவதைக் கண்டு (சோலைக்காவலாளரான) பருவத்தேவர்யாவரும் (நிகழ்ந்ததைத் தெரிவியாவிடின்) உய்வகையரி தாகுமென்று விரைந்துசென்று இராவணனது செய்ய அடியில்வீழ்ந்து பலவகைப் பெரும்படையும் மாய்ந்திட்டதைத் தெரிவித்தனர் என்பது மேலே காட்டிய இச்செய்யுளின் பொழிப்புரை.

49.—அவ்வேளையில் மந்தோதரி அழுதல்.

கயன்மகிழ் கண்ணிணை கலுழி கான்றுகப்
புயன்மகிழ் புரிகுழல் பொடிய ளாவுற
அயன்மகன் மகன்மக னடியின் வீழ்ந்தனள்
மயன்மகள் வயிறலைத் தலறி மாழ்கினள்.

(இ - ள்.) மயன்மகள்-(அசுரசிற்பியான) மயனது குமாரியாகிய மண்டோதரி,—கயல் மகிழ்கண் இணை கலுழி கான்றுஉக-கயல்மீன்போன்ற (தனது) இரண்டு கண்களிலிருந்தும் நீர்வழிந்து பெருகவும்,—புயல்மகிழ் புரிகுழல் பொடி அளாவுற - காளமேகத்தையொத்த முறுக்கிவிட்ட கூந்தல் மண்ணின்புழுதியிலே புரளவும், அயன்மகன் மகன் மகன் - பிரமகுமாரனை புலஸ்தியனுக்குக் குமாரன் விச்சிரவசுவினுடையகுமாரனை இராவணனது, அடியின் - பாதங்களில், வீழ்ந்தனள் - வீழ்ந்தவளாய், வயிறு அலைத்து அலறி மாழ்கினள் - வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு கதறிப் புலம்பினள்; (எ - று.)

மந்தோதரி தன் குமாரனை அட்சன் இறக்கக் காரணமாயிருந்த இராவணனது தாள்களில் விழுந்து அழுதனளென்க. ()

50.—யாவரும் புலம்புதல்.

தாவருந் திருநகர்த் தையலார்முதல்
ஏவரு மிடைவிழுந் திரங்கி யேங்கினர்
காவலன் கான்மிசை விழுந்து காவன்மாத்
தேவரு மழுதனர் களிக்குஞ் சிந்தையார்.

(இ - ள்.) தா அரு திரு நகர் தையலார் முதல் ஏவர்உம்-குற்றமற்ற அழகிய இலங்காநகரத்திலே மகளிர் முதலிய எல்லாரும், இடை விழுந்து இரங்கி ஏங்கினர்-(இராவணனுடைய) பாதத்தினிடத்தில் விழுந்து இரக்கங்கொண்டு அழுதார்கள்: காவல் மா தேவர்உம்-சோலையைப்பாதுகாத்தலை மேற்கொண்ட சிறந்த பருவத்தேவரும், களிக்கும் சிந்தையார்-(இராவணன் பக்கத்து நேர்ந்த தோல்வியினால்) மகிழ்கின்ற மனமுடையவர்களாயினும், காவலன் கால்மிசை விழுந்து அழுதனர்-இராவணனது பாதங்களில் விழுந்து அழுதார்கள்; (எ - று.) இரண்டாம்அடி-முற்றுமோனை. (983)

அக்ககுமாரன்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

12-ஆவது பாசப் படலம்.

இந்திரசித்து அநுமானைப் பாசத்தாற்கட்டிய செய்தியைக் கூறும் பாகம். இங்கு 'பாசம்' என்றது-பெரும்பாம்பு வடிவு கொண்டு அநுமானைக் கட்டுகிற பிரமாஸ்திரத்தை. பாசம்-கயிறு: வடசொல். கயிறு போலச் சுற்றிக் கட்டுதலால், பிரமாஸ்திரம் பாசமெனப்பட்டது; மேல் யுத்தகாண்டத்தில் "நாகபாசம்" என்பதுங் காண்க. பாசப்படலம்-பாசத்தைப்பற்றிய படலம் என இரண்டனுருபும் பயனுந் தொக்கதொகை; பாசத்தினது சம்பந்தமான படலம் என்று விரித்து, பாசத்தின் விஷயமான பாகமென்று கருத்து உரைப்பினுமாம்.

1.—அக்ககுமாரனைக் கொன்ற செய்தி கேள்வியுற்ற இந்திரசித்து அநுமான்மீது பெருங்கோபங்கொள்ளுதல்.

அவ்வழி யவ்வுரை கேட்ட வாண்டகை
வெவ்விழி யெரியுக வெகுளி வீங்கினான்
எவ்வழி யுலகமுங் குலைய [1]விந்திரத்
தெவ்வழி தரவுயர் [2]விசயச் சீர்த்தியான்.

(இ-ள்.) அ வழி-அப்பொழுது, அ உரை கேட்ட-(அக்ககுமாரனை அநுமான் கொன்றனனென்ற) அந்தவார்த்தையைக்கேள்வியுற்ற, ஆண் தகை-ஆண்மைக்குணமுடையவனாகிய, இந்திரன் தெவ் அழிதர உயர் விசயம் சீர்த்தியான்-இந்திரனாகிய பகைவன் வலியழியுமாறு உயர்ந்த வெற்றியைக் கொண்ட பெரும்புகழுடையவனான இந்திரசித்து,-வெம் விழி எரி உக-கொடிய (தனது) கண்களினின்று நெருப்புச் சிந்தவும், எ வழி உலகம்உம் குலைய-எல்லா விடங்களிலுமுள்ள உலகங்களும் நடுங்கவும், வெகுளி வீங்கினான்-சினம் மிகப் பெற்றான்; (எ - று.)

இராவணன் திக்குவிசயஞ் செய்கையிற் சுவர்க்கலோகத்தையடைந்து இந்திரனையெதிர்த்துப் போர்செய்தபொழுது, இராவணனால் இந்திரனைச் சயிக்கமுடியாத சமயத்தில், அவன் மகனான மேகநாதன் மாயையால் மறைந்துபொருது இந்திரனைக் கலங்கச் செய்து அவனை மாயபாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டுபோய் இலங்கையிற் சிறை வைத்திட, அதனையுணர்ந்த பிரமதேவன் தேவர்கள் சூழ அங்குவந்து இராவணனைக் கண்டு "இந்திரனைச் சயித்ததனால், உன் மகனுக்கு 'இந்திரசித்' என்று இனிப்பெயர் வழங்குக" என உபசாரவார்த்தை கூறி அம்மகனுக்கு வரமுமளித்து இந்திரனைச் சிறைமீட்டுச் சென்றனனென்பது இச்செய்யுளிற் குறித்த வரலாறு. "சீர்த்திமிகுபுகழ்" என்ற தொல்காப்பியத்து உரியியற் சூத்திரத்தால், சீர்த்தி யென்பது மிக்கபுகழையுணர்த்துவதோருரிச்சொல்லாமென விளங்கும். இந்திரத்தெவ்-இருபெயரொட்டு: "சிலவிகாரமா முயர்திணை." பி - ம்:—[1]இந்திரன். [2]விசயச் செய்கையான். (984)

2.—இந்திரசித்து மனக்கொதிப்புடன் போர்குறித்து உக்கிரமாக எழுதல்.

அரஞ்[1] சுடர் வேற்றன [2]திளவ [3]லற்றசொல்
உரஞ்சுட [4]வெரியுயிர்த் தொருவ [5]னோங்கினன்
[6]புரஞ்சுட வரிசிலைப் பொருப்பு வாங்கிய
பரஞ்சுட ரொருவனைப் பொருவும் பான்மையான்.

(இ - ள்.) ஒருவன்-ஒப்பற்றவனான அந்த இந்திரசித்து,— அரம் சுடர் வேல்- அரமென்னும் வாள் விசேடத்தால் (அராவப் பட்டு) விளங்குகிற வேலாயுதத்தையுடைய, தனது இளவல்-தனது தம்பியான அட்சகுமாரன், அற்ற சொல் - இறந்தானென்ற வார்த்தை, உரம் சுட - (தன்) மனத்தை யெரித்தலால், எரி உயிர்த்து - நெருப்புப் புறப்பட (க்கோபதாபத்தால் வெவ்விதா)ப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு,—புரம் சுட - திரிபுரத்தை யெரிப்பதற்கு, வரி சிலை பொருப்பு வாங்கிய - கட்டமைந்த வில்லாகிய மகாமேருகிரியை வளைத்த, பரம் சுடர் ஒருவனை - எல்லா வொளிகளினும் மேம்பட்ட ஒளிவடிவம் அமைந்த திரிமூர்த்திகளிலொருவனான சிவபிரானை, பொருவும் - ஒக்கின்ற, பான்மையான் - தன்மையை யுடையவனாய், ஓங்கினன் - எழுந்தான்; (எ - று.)

போர்குறித்து எழுகிற இந்திரசித்துக்குத் திரிபுரமெரிக்கப் புறப்பட்ட சங்காரக்கடவுளான உருத்திரமூர்த்தியை உவமை கூறியது பயங்கரமான தோற்றத்துக்கு என்க. அரம் - இரும்பு முதலியவற்றை அராவுங் கருவி. கீழ்ச்செய்யுள் இந்திரசித்தின் சினச்சுவையையும், இச்செய்யுள் அதனோடு அவலச்சுவையையுங் கொண்டு அவன்போர் குறித்து எழுந்ததையுங் கூறுதலால், கீழ்ச் செய்யுளோடு இச்செய்யுள் கூறியதுகூறலென்னுங் குற்றத்தின் பாற்படாது; அன்றியும், ஒரு பொருளையே பலவாறு கூறி விளக்குதல் கவித்திறமாம். இனி, கீழ்ச்செய்யுளோடு இச்செய்யுளைக் குளகமாக்கி, அவ்விடத்து அட்சகுமார னிறந்தானென்ற வார்த்தையைக் கேட்ட ஆண்மையிற் சிறந்தவனான இராவணன் கண்கள் தீச்சொரியவும் எவ்வகையுலகமும் நடுங்கவும் பெருஞ் சீற்றங்கொண்டான்: (அவ்வமயத்தில்) முன்பு இந்திரனை வென்று மிக்கவெற்றியும் புகழும் படைத்தவனான ஒப்பற்ற இந்திரசித்து தன் தம்பி மாண்டன னென்றசொல் வந்து செவிப்பட்டு நெஞ்சைச் சுடத் தீக்காலுமாறு பெருமூச்செறிந்துகொண்டு, திரிபுர தகனஞ் செய்யும்படி மகாமேருவை வில்லாகவளைத்த உருத்திர மூர்த்தி போல மிக்க உக்கிரத்துடன் எழுந்தான் என்று உரைப்பாருமுளர். இளவல் - தம்பி. பி - ம்:—[1]சுடு. [2]அனுசன். [3]இற்ற. [4]வரிசிலை யொன்று. [5]வாங்கினன், வாங்கிமுப். [6]புரஞ்சுடு மொருவனிற் பொலிந்து தோன்றினன். (985)

3.—இந்திரசித்து தேரேறுதலும் பெருங்குரலோடு வீரவாதங் கூறுதலும்.

ஏறினன் விசும்பினுக் கெல்லை [1]காட்டுவ
ஆறிரு நூறுபேய் பூண்ட வாழித்தேர்
கூறின கூறின சொற்கள் கோத்தலால்
பீறின நெடுந்திசை பிளந்த தண்டமே.

(இ - ள்.) விசும்பினுக்கு எல்லை காட்டுவ - வானத்தினது மேலெல்லையை (இவ்வளவேயென்று தமது மிக்க உயர்ச்சியினாற்) காண்பிப்பவையான, ஆறு இருநூறு பேய் - ஆயிரத்து இருநூறு பேய்கள், பூண்ட - பூட்டப்பெற்றுள்ளதான, ஆழி தேர் - (வலிய) சக்கரங்களமைந்த ஒருதேரில், ஏறினன் -(இந்திரசித்து) ஏறினான்: கூறின கூறின - (அங்ஙனம் ஏறிய அவன்) மிகுதியாகச்சொன்ன, சொற்கள்-வீரவார்த்தைகள், கோத்தலால் - ஒருசேரக்கூடி மோதியதனால், நெடுந்திசை பீறின - நீண்ட திக்குக்கள் பிளவுபட்டன; அண்டம் பிளந்தது-அண்டகோளமும் பிளவுபட்டது; (எ - று.)

விசும்பினுக்கு எல்லைகாட்டுவ-ஆகாயத்தின் உயரம் எவ்வளவு உண்டோ அதுவரையிலும் உயர்ந்துள்ளவையென்பது கருத்து: **தற்குறிப்பேற்றவணி.** 'கூறின கூறின' என்ற அடுக்கு மிகுதிப் பொருளது. பின்னிரண்டடி-இந்திரசித்து வீரவாதங்கூறிய பெருங் குரலினாலாகிய அதிர்ச்சியை விளக்கவந்த **உயர்வுநவிற்சியணி.** **பி - ம்:—**[1]காட்டுவான், காட்டுவது. (986)

வேறு.

4.—பேரச்சமுண்டாக்கும் இந்திரசித்தின் ஆடம்பரம்.

ஆர்த்தன கழலுந் தாரும் பேரியு மசனி [1]யஞ்ச
வேர்த்துயிர் குலைய மேனி வெதும்பின னமரர் வேந்தன்
சேர்த்தது போரு மென்னத் தேவர்க்குந் தேவ ராய
மூர்த்திக டாமுந் [2]தத்தம் யோகத்தின் முயற்சி விட்டார்.

(இ-ள்.) (மற்றும் இந்திரசித்தினது), கழல்உம்-வீரக்கழலும், தார்உம்-வீரகிண்கிணியும், பேரிஉம்-பேரிகைகளும், அசனி அஞ்ச ஆர்த்தன-இடியும் அஞ்சிப்பின்னிடும்படி மிகுதியாக ஒலித்தன; (அம்முழக்கத்தைக் கேட்டு), அமரர் வேந்தன் - தேவராசனான இந்திரன், உயிர்குலைய மேனி வேர்த்து வெதும்பினன் - (என்னாகுமோ என்ற அச்சத்தால்) உயிர்நடுங்க உடல் வியர்த்துத் தவிப்புற்றான்;தேவர்க்குஉம் தேவர் ஆய மூர்த்திகள் தாம்உம்-எல்லாத் தேவர்கட்குந் தலைமைத்தேவர்களான அயன் அரி அரன் என்னுந் திரிமூர்த்திகளும், போர்உம் சேர்த்தது என்னா - 'யுத்தம்வலிமைப் பட்டிட்டது' என்று எண்ணி, (அக்கவலையினால்), தத்தம் யோகத்தின் முயற்சி விட்டார் - தம்தம் செய்தொழிலின் முயற்சியைக் கைவிட்டார்கள் [படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் தம்தம்தொழில்களை யொழிந்து நின்றார்கள் என்றபடி]; (எ - று.)

தார் - கிண்கிணிமாலை; முந்துற்றுப் பொருபடையுமாம். அதாவது-முன்னணிச்சேனை; அது-கொடிப்படையெனவும் தூசிப் படையெனவும்படும். தார் என்பதற்கு-படை, படைவகுப்புஎன்ற பொருள்களு முண்டு. மாலையென்று பொருள் கொண்டால், போர்க்கு அறிகுறியாக அவனணிந்த தும்பைப்பூ மாலை தன்னிடத்து மொய்க்கும் வண்டுகளினொலியால் ஆரவாரித்ததென்று கொள்ளவேண்டும். தேவர்க்குந் தேவராய மூர்த்திகள்-பிரம விஷ்ணு ருத்திரர். மூர்த்திகள்-பெரியோர். யோகம்-உத்தியோகம்: இச்செய்யுள் - இந்திரசித்தின் யுத்தாடம்பரத்தை விளக்குகிற உயர்வுநவிற்சியணி கொண்டது. பி-ம்:—[1]என்ன. [2]தந்தம். (987)

5.—இந்திரசித்தின் வீரக்கருத்தும், அதுபற்றிய செயலும்.

தம்பியை [1]யுன்னுந் தோறுந் தாரைநீர் ததும்புங் கண்ணன்
வம்பியல் சிலையை நோக்கி வாய்மடித் துருத்து நக்கான்
கொம்பியன் மாய வாழ்க்கைக் குரங்கினாற் [2]குரங்கா வாற்றல்
எம்பியோ தேய்ந்தா னெந்தை புகழன்றோ தேய்ந்த தென்றான்.

(இ - ள்.) தம்பியை உன்னும் தோறும் தாரை நீர் ததும்பும் கண்ணன் - (தன்) தம்பியான அட்சகுமார னிறந்த செய்தியை நினைக்கும் பொழுதெல்லாம் (அவனிடத்து அன்பினாலாகிய சோகத்தால்) தாரை தாரையாக நீர்ததும்பிப் பெருகுங் கண்களையுடையவனாகிய இந்திரசித்து,—வம்பு இயல் சிலையை நோக்கி - (என் தம்பியுயிரைக் காக்க உதவாதுபோன இந்த வில்லினாற் பயன் என்? என்ற குறிப்புடன்) வில்நாணிபொருந்திய தன்வில்லைப் பார்த்து, உருத்து - (அநுமான்மீது) சினந்து, வாய் மடித்து - (அதனால்) தனது உதட்டை மடித்துக்கடித்துக்கொண்டு, நக்கான் - (தம்பியைக் காக்கமாட்டாது நான் ஒரு வில்லாளி என்று பேர் வைத்துக்கொண்டு உலாவுகின்றேனே! என்று தன்னையே) எள்ளிச் சிரித்து,—'கொம்பு இயல் மாயம் வாழ்க்கை- மரக்கொம்புகளிலே உலாவுகிற நிலையில்லாத வாழ்வையுடைய, குரங்கினால் - இந்த ஒரு குரங்கினால், குரங்கா ஆற்றல் எம்பிஓ தேய்ந்தான் - (எப்பொழுதுந்) தாழாத வலிமையையுடைய என்தம்பியான அட்சனே மெலிவுற்றழிந்தான்? [அல்லன்]; எந்தை புகழ் அன்றோ தேய்ந்தது - என் தந்தையான இராவணனது கீர்த்தியன்றோ மெலிவுற்று அழிந்தது,' என்றான் - என்று எண்ணினான்; (எ - று.)—ஓ-எதிர்மறை: அன்றோ - தேற்றம்.

ஓரிடமின்றிக் காடுகளிலும் மலைகளிலும் மரக்கிளைகளில் தத்தித்திரிந்து வாழுந் தன்மையதான எளியதொரு குரங்கு திக்கு விசயஞ்செய்த இராவணகுமாரனை அட்சனை அவ்விராவணனாட்சியில் தானே கொன்றது எனில், அது அவ்விராவணன் திக்கு விசயஞ்செய்து எல்லாவுலகத்தும் பரப்பிய புகழுக்கு அழிவு செய்வதாதல் காண்க. பெருவீரனாதலால், தம்பியின சாவினும் தந்தைபுகழழிவுக்கு மிகவும் துயர்கின்றான் இந்திரசித்து. 'குரங்கினால் எம்பியோ தேய்ந்தான், எந்தைபுகழன்றோ தேய்ந்தது'

என்றது - ஒழிப்பணி: "சிறப்பினும் பொருளினுங் குணத்தினு முண்மை, மறுத்துப் பிரிதுரைப்ப தவநுதியாகும்" என்ற தண்டியலங்கார சூத்திரத்து 'அவநுதி' என்னது 'ஆகும்' என்ற மிகையினுய் வினையவநுதி கொள்ளப்பட்டமை யுணர்க. குரங்கினது எளிமை தோன்ற, 'கொம்பியல் மாயவாழ்க்கை' என்றான். மரக்கொம்புகளிற் சஞ்சரித்தலாற் குரங்குக்கு, வடமொழியில் 'சாகாம்ருகம்' என ஒரு பெயரிருத்தல் உணரத்தக்கது. மாயவாழ்க்கை - பொய்வாழ்வு; மறைந்து வாழ்தல் எனினுமாம்; வஞ்சகவாழ்வென்றுங் கொள்ளலாம். மகாமாயாவியான இந்திரசித்தும், 'மாயவாழ்க்கைக் குரங்கு' என்று வெறுத்து உரைக்கும்படி மிக்கிருந்தது அநுமான் மாயையில்வல்ல அரக்கர் பலரை எளிதிற் பொருது தொலைத்ததிறமென்க. குரங்குதல் வளைதலாதலை "இலைபொழில் குரங்கின்" எனச் சீவகசிந்தாமணியிலுங் காண்க. குரங்கு என்ற பெயர்ச்சொல்லை, கருத்திலும் செயலிலும் நேர்மையின்றிப் பல விகற்பங்கொண்ட கோணுதலுடைமை பற்றி வந்த பெயரென்னலாம். வம்பு - கயிறு; இனி, வம்பு இயல் - போர்த்தொழிலுக்கு ஏற்ற எனினுமாம். கவிஞர்பெருமானுன கம்பர், கீழ் அக்ககுமாரன்வதைப்படலத்தில் "தேய்த்தானுழியினுலகேழ் தேயினுமொருதன் புகழிறை தேயாதான்" என்று தம் கூற்றாகக் கூறியதை யொட்டி இங்கு இந்திரசித்தின் கூற்றாகக் கூறுகின்றமை காண்க. பி - ம்:—[1]நினையுந். [2]தாங்கவாற்றல். (988)

6.—கவிக்கூற்று: இந்திரசித்தைச் சார்ந்த சேனையின் மிகுதி.

வேறிரண் டனவும் வில்லு [1]மிடைந்தவும் வெற்பென் றாலும்
கூறிரண் டாக்கும் வாட்கைக் குழுவையுங் [2]குணிக்க [3]லாற்றேன்
சேறிரண் டருகு செய்யுஞ் செறிமதச் சிறுகண் யானை
யாறிரண் டஞ்சு நூற்றி னிரட்டி தேர்த் தொகையு மஃதே.

(இ-ள்.) வேல் திரண்டனஉம்-வேல்வீரர்களாக வந்து கூடிய பதாதிச்சேனைகளையும், வில்லு மிடைந்தஉம் - வில்லாளிகளாக வந்து நெருங்கிய பதாதிச்சேனைகளையும், வெற்பு என்றால்உம் கூறு இரண்டு ஆக்கும் வாள் கை குழுவைஉம் - மலைகளே எதிரிகளென்றால் அவற்றையும் இரண்டு துண்டாகத் துணிக்கவல்ல வாளாயுதத்தை யேந்திய கையையுடைய பதாதிகளின் கூட்டத்தையும், குணிக்கல் ஆற்றேன்-(இவ்வளவென்று) தொகையிடவல்லேனல்லேன்: இரண்டு அருகு சேறு செய்யும் செறி மதம் - இருபுறத்திலும் (நிலத்தைச்) சேறாக்குகிற மதநீர்ப்பெருக்கையும், சிறு கண்-சிறியகண்களையுமுடைய, யானை-யானைகளின் தொகை, ஆறு இரண்டு அஞ்சு நூற்றின் இரட்டி-பன்னீராயிரமாம்; தேர் தொகை உம் அஃதே-தேர்களின் அளவும் அவ்வளவே [பன்னீராயிரமே];

இந்திரசித்து சினங்கொண்டு எழுந்து தேரேறி வீரவாதங் கூறிய மாத்திரத்தில் அவனது குறிப்பையறிந்து தொழில்செய்யுஞ் சேனைகள் போர்க்குச் சித்தமாய்ப் போர்ப்பறை முழக்கம் முதலியவற்றோடு உடனெழுந்தன வென்பதாம். "ஒத்தவில்வேல் வாள் யானையுயர்பரிதேரோடாறே" என்ற **அறுவகைப்படைகளுள்**

வேற்படை, விற்படை, வாட்படை, யானைப்படை, தேர்ப்படை என்ற ஐந்தையும் இக்கவியிற் கூறி, குதிரைப்படையை அடுத்த கவியில் 'ஆயமா' எனக் கூறுவர். யானை தேர் குதிரைகட்கு 'பன்னிரண்டாயிரம்' என்று தொகைகூறி, மற்றைக் காலாள் வீரர் வகை மூன்றிற்கும் தொகை குறிக்கவல்லேனல்லேனென்று அளவின்மை கூறினர். 'குணிக்கலாற்றேன்' என்றது, கவிக்கூற்று.
பி - ம்:—[1]மிடைந்துள. [2]குனிக்கல். [3]ஆற்றேம். (989)

7.—இந்திரசித்து இராவணன் மாளிகையிற் செல்லுதல்.

ஆயமாத் தானை தான்வந் [1]தண்மிய தண்ம வேனைத்
தீயவா ணிருதர் வேந்தர் சேர்ந்தவர் சேரத் தேரின்
ஏயெனு மளவின் வந்தா னிராவண னிருந்த யாணர்
வாயிறோய் கோயில் புக்கா னருவிசோர் வயிரக் கண்ணன்.

(இ - ள்.) ஆய - அவ்வாறே ஆகிய [பன்னீராயிரமென்னுந் தொகையளவினதாய்த் திரண்ட], மா தானை-குதிரைச்சேனையும், வந்து அண்மியது-வந்து (இந்திரசித்தினருகிற்) கூடிற்று; அண்ம- (அங்ஙனம் அறுவகைப்படையும்) வந்துகூடவும்,—ஏனை-மற்றும், தீய வாள் நிருதர் வேந்தர் - கொடிய வாளாயுதத்தை யேந்திய இராக்கத (சேனை)த்தலைவர்கள், சேர்ந்தவர் சேர - திரண்டு (தன் அருகில்) வந்துசேரவும்,—அருவி சோர் (தம்பியிறந்தசோகத்தால்) மலையருவிபோல இடையறாது நீரொழுகுகின்றனவும், வயிரம் - (அநுமான்மீது உண்டான) சினம் வெளிப்படுவனவுமாகிய, கண்ணன் - கண்களை யுடையவனான இந்திரசித்து, ஏயெனும் அளவின்-விரைவிலே, தேரின் வந்தான்-தேரின் மீது வந்து, இராவணன் இருந்த - இராவணன்வசித்திருந்த, யாணர் வாயில் தோய்- அழகியவாயில்பொருந்திய, கோயில் - அரண்மனையுள், புக்கான் - சென்றான்; (எ - று.)—தான் - அசை.

கொடியவர்களாகிய அரக்கர்கள் பிராணிகட்குத் தீங்கு செய்தற்பொருட்டு எப்பொழுதும் கையில் வாளேந்திநிற்றல் இயல்பு ஆதலால், 'வாள்' என்பது,அரக்கர்க்குச் சாதியடைமொழியாய்க் கூட்டிவழங்கப்படும். இங்கு 'நிருதர்வேந்தர்' என்றது, அரக்கர்களிற் படைத்தலைவராயுள்ளாரை. சேர்தல்-தம்மில்திரளுதலும், வந்து சமீபித்தலும், 'யாணர்வாயில்' என்பதற்கு - எப்பொழுதும் புதிதாகவேயிருக்குமாறு செவ்வைசெய்து அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள வாயில் என்றுமாம். யாணர்-புதுமை - "பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும்" என்றபடி வெகுளிக்குறிப்புக் கண்பார்வையில் தோன்றுதலால், 'வயிரக்கண்ணன்' என்றார்.
பி - ம்:—[1]அணவின தணவுதானைத். (990)

8.—இந்திரசித்து இராவணனிடம் பேசத்தொடங்குதல்.

தாளிணை விழுந்தான் றம்பிக் [1]கிரங்குவான் [2]றுறுகண் ணனுந்
[3]தோளிணை பற்றி யேந்தித் தழுவின னழுது சோர்ந்தான்
[4]வாளிணை [5]நெடுங்கண் மாதர் வயிறலைத் தலறி [6]மாழ்க
மீளிபோன் மொய்ம்பி னானும் விலக்கினன் விளம்ப லுற்றான்.

(இ-ள்.) (இராவணன் மாளிகையினுட் சென்ற இந்திரசித்து), தாள் இணை விழுந்தான்-(அவனுடைய) இரண்டுகால்களிலும் விழுந்து [வணங்கி], தம்பிக்கு இரங்குவான்-தம்பியான அட்சகுமாரனிறந்ததற்காகத் துயர்கொண்டு புலம்புவானானான்:— தறுகண்ணன் உம்-அஞ்சாமையையுடையவனான இராவணனும், தோள் இணை பற்றி ஏந்தி-(இந்திரசித்தின்) தோள்களிரண்டையும் பிடித்து எடுத்து, தழுவினன்-(அவனைக்) கட்டியணைத்துக்கொண்டு, அழுது சோர்ந்தான்-புலம்பிச்சோகித்தான்; (அப்பொழுது), வாள் இணை நெடுங் கண் மாதர்-வாட்படையை ஒத்தனவான நீண்ட கண்களையுடைய (மந்தோதரிமுதலிய) மகளிர், வயிறு அலைத்து-வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு, அலறி மாழ்க-கதறிவருந்த, மீளி போல் மொய்ம்பினான் உம்-சிங்கம்போன்ற வலிமையுடையவனான இந்திரசித்தும், விலக்கினன்-(அவர்களை) விலக்கி, (தந்தையை நோக்கி), விளம்பல் உற்றான்-(ஒன்று) சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ-று.)— அதனை, அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க.

'மீளிபோல் மொய்ம்பினான்' என்பதற்கு-அரசனான இராவணன் போலவே வலிமையுடையவனாகிய அவன்மகனென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பி-ம்:—[1]இரங்கினான். [2]தறுகணானும். [3]தோளிணைப். [4]வாளிணை. [5]நெடுங்கண்ணார்தம். [6]மாழ்கி. (991)

9.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - இந்திரசித்து இராவணனை நோக்கிச் சில கூறுதல்.

ஒன்றுநீ யுறுதி யோரா யுற்றிருந் துளைய கிற்றி
வன்றிறற் குரங்கி னாற்றன் [1]மரபுளி யுணர்ந்து மன்னா
சென்றுநீர் பொருதி ரென்று திறத்திறஞ் செலுத்தித் தேயக்
கொன்றனை நீயே யன்றோ வரக்கர்தங் குழுவை [2]யெல்லாம்.

நான்கு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மன்னா-அரசனே! நீ—, உறுதி ஒன்றுஉம் ஓராய்-நன்மை விளைப்பதொன்றையும் சிறிதும்ஆலோசிக்கின்றாயில்லை; உற்று இருந்து-துன்பத்தையடைந்து நின்று (அதன்பின்பு), உளையகிற்றி-வருந்துகின்றாய்: வல் திறல் குரங்கின் ஆற்றல்-கொடியவலிமையையுடைய குரங்கினது வலிமையை, மரபுளி உணர்ந்துஉம்-(கடல்கடந்து வந்து அசோகவனத்தை யழித்தது முதலாக) முறைமையாக அறிந்திருந்தும், நீர் சென்று பொருதிர் என்று-நீங்கள் போய்ப் போர்செய்வீர்கள் என்று ஏவி, திறம்திறம் செலுத்தி-வரிசை வரிசையாக அனுப்பி, அரக்கர்தம் குழுவை எல்லாம்-இராக்கதர்களுடைய கூட்டத்தையெல்லாம், நீயே அன்றோ—, தேய கொன்றனை-குறைந்தொழியும்படி கொன்று விட்டாய்; (எ-று.)

கடத்தற்கு அரிய மிக்ககாவலையுடைய இவ்விலங்காபுரியினுள்ளே ஒருகுரங்கு வந்து சிறிதும் அச்சமின்றி அசோகவனத்தை யழித்துத்தன்னை யெதிர்க்கும் அரக்கரையும் அழிக்கத் தலைப்பட்டதென்ற மாத்திரத்தால், அக்குரங்கின் வல்லமையைநன்றாக அறிய

லாம்; அங்ஙனிருத்தலால் அதனை வலியடக்கி வெல்லுந்திறமுள்ள என்னை அதனோடு எதிர்க்கச் செல்லுமாறு ஏவவேணும்: அவ்வாறு ஏவாமல், நெருப்புச்சுடுமென்று அறிந்திருந்தும் அதிற் கைவைத்தல் வைப்பவரது பிழையேயாதல்போல, வேறுபல இராக்கதவீரர்களை ஏவினது, ஏவின உனது பிழையேயாகும் என இராவணனை நோக்கி இந்திரசித்து கூறினனென்க. மேல் நாகபாசப் படலத்தும் இவ்வாறான கருத்து வருவது காணத்தக்கது. [1]மரபு நீயுணர்ந்து மன்னோ என்ற பாடத்துக்கு, அன்னோ எனப்பிரித்துக் கழிவிரக்கமாகக் கொள்க. திறம் - கூறுபாடு, பாகம். அன்றே - தேற்றம். பி - ம்:—[1]என்றான். (992)

10. கிங்கரர் சம்பு மாலி [1]கேடிலா வைவ ரென்றிப்
பைங்கழ லரக்க ரோடு முடன்சென்ற பகுதிச் சேனை
இங்[2]கொரு பேரு மீண்டா ரில்லையேற் குரங்க தெந்தாய்
சங்கர னயன்மா லென்பார் தாமெனுந் [3]தகைய தாமே.

(இ - ள்.) எந்தாய்- என் தந்தையே! கிங்கரர்-கிங்கரரென்னும் போர் வீரர்களும், சம்புமாலி-ஜம்புமாலியென்பவனும், கேடு இலா ஐவர் - அழிதலில்லாத பஞ்சசேனாபதிகளும், என்ற—, இ பைங் கழல் அரக்கரோடுஉம் - பசுமையான வீரக்கழலையுடைய இந்த இராக்கதர்களுடனே, உடன் சென்ற-கூடிச்சென்ற, பகுதி சேனை - சேனையின் பாகங்களில், ஒருபேர்உம் இங்கு மீண்டார் இல்லைஏல் - ஒருவரேனும் இங்குத் திரும்பி வந்தவரில்லை யென்றால், குரங்கு அது - அக்குரங்கு, சங்கரன் அயன் மால் என்பார் தாம் எனும் தகையது ஆம்ஏ - உருத்திரன் பிரமன் திருமால் என்னுந் திரிமூர்த்திகளின் சொரூபமே யென்று கருதத்தக்க பெருமையுள்ளதா மன்றோ? (எ - று.)

தோலாவென்றியுடைய கிங்கரரும் சம்புமாலியும் பஞ்சசேனாபதிகளும் ஆகிய இந்த இராக்கதவீரர்களையும் இவர்களுடன் சென்ற இராக்கதசேனைகளையும் ஒருவரேனும் மீண்டுவர வொட்டாதபடி ஒரு குரங்கு கொன்றுவிட்டதென்றால், அந்தக் குரங்கை என்ன என்று நினைக்கவேண்டியது! திரிமூர்த்திசொரூபமென்று நினைக்கவேண்டியதன்றோ? என்பது கருத்து. இனி, ஈற்றடிக்கு - திரிமூர்த்திகளே யென்றுதான் சொல்லத்தக்கதாகுமோ? என்று பொருள்கொண்டு, அவர்கட்கும் இவ்வகைத் திறமின்மையால் அவர்களென்று சொன்னாலும் சரியாகாதென்று கருத்துரைப்பாருமுளர்; இப்பொருளில் ஈற்று ஏகாரம்-எதிர்மறை; அக்குரங்கு திரிமூர்த்திகளினும் மேம்பட்டதாகுமென்பது, இதன் தாற்பரியம். பி - ம்:—[1]கேழிலா. [2]ஒருவருமீண்டார்தாமில்லை. [3]தரத்ததாமே.( )

11. [1]திக்கய வலியு மேனா டிரிபுரந் தீயச் செற்ற
[2]முக்கணன் கயிலை யோடு முலகொரு மூன்றும் வென்றாய்
அக்கனைக் கொன்று நின்ற குரங்கினை [3]யாற்றல் காண்டி
புக்கினி வென்று மென்றற் புலம்பன்றிப் புலமைத் தாமோ.

(இ - ள்.) திக் கயம் வலிஉம்-அஷ்டதிக்கஜங்களின் வலிமையையும், மேல் நாள் திரிபுரம் தீய செற்ற முக்கணன் கயிலையோடுஉம்-

முன்னொருகாலத்திலே முப்புரத்தையும் எரியும்படி அழித்திட்ட திரிநேத்திரனை சிவபிரானது கைலாசகிரியையும், உலகு ஒரு மூன்றும்-மூன்றுஉலகங்களையும், வென்றாய் - சயித்தவனான நீ, (இப்பொழுது), அங்கனை கொன்று நின்ற குரங்கினை - அட்சகுமாரனைக் கொன்று சோர்வுறாது நின்ற இக்குரங்கை, (முதலிலேயே வெல்ல முயலாமல் தன்வலிமை காட்டும்படி விட்டு), ஆற்றல் காண்டி- (இவ்வளவு) வலிமையுடையதென்று பரீக்ஷைபார்க்கிறாய்; இனி- கிங்கரர் முதலிய இவ்வளவு பேரையும் அக்குரங்கு கொன்ற பின்பு, புக்குவென்றும் என்றால் - போய் (அதனை நாம்) வெல்லே மென்று சொன்னால், (அவ்வார்த்தை), புலம்பு அன்றி புலமைத்து ஆம்ஓ - பிதற்றொலியாகக் கருதப்படுமேயன்றி அறிவுடைய வார்த்தையாகுமோ? (எ - று.)

ஆடவிட்டு நாடகம் பார்ப்பதுபோல இக்குரங்கை அது மனம் போனபடியெல்லாம் பல செயல்கள் செய்யும்படிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கின்றனையே! முதலிலேயே வெல்லாமல் தலைக்கு ஏறவிட்டு நம்மவர்க்கு அழிவு விளைந்தபின்பு இனி வெல்வோ மென்றால், அச்சொல் நன்குமதிப்பைப்பெறாது என்பதாம். ஈற்றடிக்கு-இனிப் போய்வெல்வே மாயினும் முதலில் நம்மவர்பலர்க்கு அழிவு நேர்ந்த தனாலாகிய துயரத்துக்கும் அவமானத்துக்கும் பரிகாரமில்லையாதலால் நாம் செய்த செயல் அறிவுடைய செயலின்பாற்படாது என்று கருத்து உரைப்பினும் அமையும்.

உலகு ஒருமூன்று - சுவர்க்கம் பூமி பாதாளம் என்பன. இராவணன் திக்குவிசயகாலத்தில் மூவுலகத்துமுள்ள அரசரனைவரையும் வென்றதனாலும், திரிலோகாதிபதியான தேவேந்திரனை வென்றிட்டதனாலும், உலக மூன்றையும் வென்றவனுவன். "திக்கின்மா வெலாந் தொலைத்து வெள்ளி மலையெடுத் துலகமூன்றுங் காவலான்" என்று கீழ் ஆரணிய காண்டத்திற் சூர்ப்பணகை கூறியதுங் காண்க. ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமநம் குமுதம் அஞ்சநம் புஷ்பதந்தம் சார்வபௌமம் சுப்ரதீகம் என்ற எட்டுயானைகளும் கிழக்கு முதலாக முறையே எட்டுத்திக்குக்களிலும் கீழ் நின்று பூமியைத் தாங்குதலால், திக்கஜமென்று பெயர்பெறும். அவ்வடமொழித்தொடர், திக்கய மென்று விகாரப்பட்டது. இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்த காலத்தில் திக்கஜங்களை யெதிர்த்து அவற்றின் தந்தங்களை யொடித்து அவற்றை வலி தொலைத்து வென்றனனென அறிக.

த்ரிபுரம் - வடமொழித்தொடர்; பொன் வெள்ளி இரும்பு என்னும் இவற்றாலாகிய மதிலையுடைய மூன்றுபட்டணம். முக்கணன் - இயற்கைக்கண் இரண்டும் நெற்றிக்கண் ஒன்றுமாகிய மூன்றுகண்களை யுடையவன். அக்கன் - வடசொற் சிதைவு. 'ஆற்றல் காண்டி' என்பது பரீக்ஷை பார்த்திருக்கிறாயென்று பொருள்பட்டு, ஒருசொல் தன்மையுற்று,'குரங்கினை' என்ற செயப்படுபொருளுக்கு முடிக்குஞ்சொல்லாய் நின்றது. வென்றும் - தன்மைப்பன்மை முற்று. பி - ம்:—[1] திக்கினை'வென்றுமேனுள்,

திக்கினை வென்ற மேலைத். [2]முக்கணன்வாளை வாங்கி. [3]ஆற்றல் காட்டிய. (994

12.—இந்திரசித்து இராவணனுக்கு உறுதிகூறிப் போர்க்குச் செல்லுதல்.

ஆயினு மைய நொய்தி னண்டொழிற் குரங்கை யானே
ஏயெனு மளவிற் பற்றித் தருகுவெ னிடரென் றொன்றும்
நீயினி யுழக்கற் பாலை யல்லை[1] நீ டிருத்தி [2]யென்னப்
போயின னமரர் [3]கோவைப் புகழொடு கொண்டு போந்தான்.

(இ - ள்.) 'ஆயின்உம்-ஆனாலும், ஐய-ஐயனே! [தந்தையே], ஆண் தொழில் குரங்கை-ஆண்மைத்தொழில் செய்கிற இக்குரங்கை, யான்ஏ-நானே (சென்று), ஏ எனும் அளவில்-மிகச்சுருங்கிய காலத்தில், நொய்தின் பற்றி தருகுவென் - எளிதிற் பிடித்துக் கொடுப்பேன்; இனி நீ இடர் என்ற ஒன்றுஉம் உழக்கற்பாலை அல்லை-இனிமேல் நீ துன்பம் ஒருசிறிதையும் அனுபவித்து வருந்தத் தக்கவனல்லை; நீடு இருத்தி - நீண்ட காலம் இனிது வாழ்ந்திருப்பாயாக,' என்ன - என்று (இராவணனை நோக்கி உறுதிமொழி கூறிவிட்டு), போயினன் - (அநுமானை நோக்கிச்) சென்றான்; (யாவனெனில்),—அமரர் கோவை புகழொடு கொண்டுபோந்தான்-தேவராசனான இந்திரனை அவனது கீர்த்தியுள்பட அடக்கிக் கட்டிக் கொண்டுவந்தவனான இந்திரசித்து; (எ - று.)

நொய்தின் - வருத்தமின்றி: இலேசாக. ஆண்தொழில்- பராக்கிரமச்செயல். உழக்கற்பாலை- உழத்தலாகிய பான்மையுடையாய். உழக்கல் என்பதை உழக்குஎன்ற வினைப்பகுதியின் தொழிற்பெயரெனக்கொண்டு, துன்பமென்ற ஒன்றினாலும் கலங்கத்தக்காயல்லை யென்று பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று; உழக்குதல் - கலக்கம். நீடு இருத்தி-நீடூழி வாழ்க; மிக்க அன்பினால் மைந்தன் தந்தைக்கு வாழ்த்துக் கூறினன். 'நீடு' என்ற வினைப்பகுதி தானே பெயர்த் தன்மைப்பட்டு நெடுங்காலத்தையுணர்த்திற்று. அமரர்கோவைக் கொண்டு புகழொடு போந்தான் என்று இயைத்து, தேவேந்திரனைப் பற்றிக்கொண்டு அவ்வெற்றியினாலாகிய கீர்த்தியைப் பெற்று மீண்டுவந்தவனென்று உரைப்பினும் அமையும். போந்தான்-பெயர். பி - ம்:—[1]ஈண்டு. [2]என்று. [3]கோனைப். (995)

இங்கே சிலபிரதிகளிற் பலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:—

*1. பத்தியிற் றேர்கள் செல்லப் பவளக்காற் குடைகள் சுற்ற
[1]முத்தினிற் சிவிகை தன்னை முகிலெனத் தழைகள் சுற்ற
மத்தவெங் கரிக ளெல்லா மழையென [2]விருண்டு தோன்றத்
தத்திய பரிக [3]டன்னிற் சாமரை பதைப்ப வந்தான்.

---

*இப்பாடல்கள் பயில வழங்காமையின் இவைகட்கு உரையெழுதப்படவில்லை.

பி-ம்:—[1]முத்துநீர்ச். [2]மருண்டு. [3]தம்மிற்.

2. சங்குகள் முழங்கப்[1]பேரி கடையுகத் திடியின் வீழ,
வெங்குரற் [2]றிமிலை யோடு கடுவையின் மரங்கள் வீங்கத்,
தொங்கலின் குழாமுந் தூளி வெள்ளமும் விசும்பைத் [3]தூர்ப்பத்,
திங்களிற் குடைகள் பூப்பத் [4]திசைகளிற் றிரிய வந்தான்.

பி - ம்:—[1]பேரிசகடைகளிடியில். [2]தமிலை. [3]தூர்க்கத். [4]திசைக் களிறிரிய.

3. தீயினிற் [1]சேர வைத்த சின்னங்கள் வேறு வேறு
வாயினி [2]லூது வீரர் வழியிடம் பெருது செல்லக்
[3]காயெரி கின்ற கண்ணி னரக்கர்கள் கடுத்துச் செல்ல
நாயகன் றூதன் ருனு நோக்கின னகையுங் கொண்டான்.

பி - ம்:—[1]செல்ல. [2]ஊத. [3]காய்பொனிற்ருேன் றுங்கண்ணி.

4. செம்பொனிற்றேரிற் பாங்கர்ச் செங்குடைத்தொங்கற் காடும்
உம்பரிற் கொம்ப ரொத்த வொருபிடி நுசுப்பிற் செவ்வாய்
வம்பவிழ் குழலி னூர்கள் சாமரை [1]வகைந்து வீசக்
[2]கொம்பொடுங் கோடு தாரை குடர்பறித் தூத வந்தான்.

பி-ம்:—[1]பதைத்து. [2]கொம்பொடுங்கோலி.

5. தொங்கலின் காடு நூரு யிர[1]மென்பர் தோகைப் பிச்சம்
பங்கமில் பணிலம் பத்துப் பத்துநூ ருகுமென்பர்
செங்குடை வெண்மை [2]நீலம் பச்சையோ டினையவெல்லாம்
பொங்கொளி மன்னு கோடிப் [3]புரந்தவா தித்தர் சுற்ற.

பி - ம்:—[1]என்பதொகையவாகிப். [2]நீலப். [3]புரந்தராதித்தர்.

6. தீயெழு பொன்னின் சின்னம் [1]சின்னம்வீ ழரக்க வீரர்
வாய்களி னூத [2]மண்ணும் வானமு மறுகிச் [3]சோர
ஆயது முடிவு காலங் [4]கிளர்ந்தன னரக்க னென்று
வாய்களிற் பேசி வானோர் மண்டினர் [5]மலைக ளேக்கி.

பி-ம்:—[1]சின்னவீழ். [2]மண்ணுமானமும். [3]சேர்ந்தார். [4]கிளர்ந் தனரரக்கர். [5]மலைகள்.

7. அரந்தரு மயிலிற் காடு மழலுமிழ் குந்தக் காடுஞ்
சரந்தரு சிலையிற் காடுந் தானவர் கடலு மின்ன
நிரந்தரஞ் சங்கு தாரை நிலமகள் முதுகை யாற்ருள்
புரந்தர சித்து வந்தா னென்றன பொன்னின் சின்னம்.

8. புலித்தோலிற் பலகை யெல்லாம் [1]பொருகடற் புரவி யென்னக்
கலித்தோடி யும்ப ரோடு [2]மோடின கால னஞ்ச
ஒலித்தொழி யுவாவுற்றென்ன வும்பர்தோ ரணத்தை முட்ட
வலித்தார் திண் சிலைக ளெல்லா மண்டின சரத்தின் மாரி.

பி-ம்:—[1]போருகட்புரவிதென்ன. [2]ஓட்டின.

9. சடுவையின் மரங்க ளோடு சகடைக டிமிலை தாக்க
உடுவின மான வெல்லா முதிர்ந்தன பூவி தென்ன
அடுபுலி யணைய வீர ரமரினி லார்ப்பு மானை
நெடுமணி [1]முழக்கு மோதை மண்ணக நிறைந்த தன்றே.

பி-ம்:—[1]முழக்கமோத.

வேறு.

10. எண்பதி னாயிர கோடி யிருஞ்சிலை
புண்பயில் வெஞ்சரம் பூட்டின ரொன்றோ
விண்புகு தோரண மெல்லை [1]மறந்த
மண்[2]புகழ் கீர்த்தியன் மாருதி வாழ்ந்தான்.

பி-ம்:—[1]மறைந்தது. [2]புகு.

11. [1]பாரெழு வாட்படை [2]பத்திரு வெள்ளம்
ஆறிரு கோடியின் வேலி னமைந்தார்
கூறிடு வெள்ள மிடைந்தது குந்தம்
வீறுடை மாருதி [3]மேல்வரு சேனை.

பி-ம்:—[1]மாறெழு, ı ாறெழு. [2]பத்தினில். [3]மேலின்.

12. பந்தென வாடிய பாய்பரி யெல்லாஞ்
சிந்தையின் முந்தின தேர்கள் செறிந்த
அந்தியின் மேனிய வானைக ளெல்லாம்
வந்தன [1]மண்ணையடித் துகள் மாய்ப்ப.

பி-ம்:—[1]வண்ணனையத்.

13. சங்குகள் தாரைகள் சச்சரி சின்னம்
எங்கு மியம்பின பேரி யிடித்த
வெங்குர லிற்பறை விண்ணி னிறைந்த
பொங்கி யரக்கர் பொருக்கென வந்தார்.

14. பார்த்தன பார்த்தன பாய்பரி யெங்கும்
தேர்த்திரள் தேர்த்[1]திர ளேதிசை யெங்கும்
கார்த்திரண் மேனியி னிற்கய மெங்கும்
[2]ஆர்த்தனர் மண்டு மரக்கர்க ளெங்கும்.

பி-ம்:—[1]திரளெத்திசை. [2]ஆர்த்தன.

15. நுகம்படு தேரவை நூற்றிரு கோடி
யுகம்பிறி தொன்றுவந் துற்றது வென்ன
அகம்படு வாயி லரக்கர்க ளென்ன
அகம்படி வீரர்க ளையிரு வெள்ளம்.

16. வெள்ளமொர் நூறுடை விற்படை யென்பர்
துள்ளிய வாட்படை சொல்லிட வொண்ணு
[1]பொள்ள றருங்கரப் பூட்கையு மஃதே
கள்ள வரக்கனைச் சுற்றினர் காப்பார்.

பி-ம்:—[1]பொள்ளல்கருங்கரிப்.

17. ஆய பெரும்படை [1]யன்னது கண்டு
மாய மிகுந்திறல் வானர வீரன்
நாயக னைத்திசை [2]நாடி வணங்கி
மேயதொ ரின்பம் விளங்கிட நின்றான்.

பி-ம்:—[1]செல்வது. [2]நோக்கி.

18. [1]ஆழி யினாய வரக்கர் பெரும்படை
ஏழுல கும்[2]மிட மில்லென வீண்டிச்
சூழு மெழுந்தனர் தோன்றினர் தம்மைக்
[3]கோழிய னாக்குறக் கூவிடு கின்றான்.

பி-ம்:—[1]ஆழியனானை. [2]பெருமிடல். [3]கோழியினாக்கிய, கோழியினாக்குவக்.

19. மாருதி [1]கூவ மகிழ்ந்தன னாகிக்
கூரிய புந்தியிற் கோனைக் குறிக் [2]கொடு
[3]காரென மேனி யரக்கர்கள் காணா
[4]வாரிக ளோடு மடுத்தன வாளி.

பி-ம்:—[1]கூறி, கூவி. [2]கொர்ண்டு. [3]காரணமேனி. [4]வாளிகளோடு.

20. தூளி மிடைந் [1]துருத் தோன்றல வாகி
[2]யாளியி னானை யறிந்தில னாகிச்
[3]சூளுற நோக்கினன் சோதனை பெற்றான்
[4]கோளை யமர்ந்தனன் கூறுதல் செய்தான்.

பி-ம்:—[1]உரு. [2]யாளியனானை. [3]சூழுற. [4]கோனை.

21. இந்திரன் முன்பு மிடுந்திரள் சோதிச்
சந்திர வெண்குடை தானெதிர் கண்டான்
அந்தமில் கேள்விய னானைகள் காணாச்
சிந்தை யுவந்து சிரித்துட னின்றான்.

22. சிந்தை யுவந்தவ [1]னாகி யரக்கன்
முந்தி யெழுந்து [2]முனிந்தமை நோக்கி
வெந்திற லாய்விரை வின்வரு கென்றான்
[3]இந்திர சித்திவ னென்ப திசைத்தான்.

பி-ம்:—[1]ஆகியதீயோன். [2]அழைத்தமை. [3]இந்திரசித்துவன்.

23. என்றவன் மாற்ற மியம்புதல் கேட்டுக்
[1]குன்ற மெனும்புய வானர வீரன்
நன்றிது நன்றிது வென்ன நயந்தான்
சென்றனை வுற்ற தரக்கர்கள் சேனை.

பி-ம்:—[1]வென்றிமிகுந்திறல்.

24. ஊழி யெழுந்துல கத்தை யொடுக்க
வாழியல் தானை [1]யரக்க ரடங்க
ஏழுல கும்மிட மில்லையெ னும்படி
ஆழி கிளர்ந்தன வென்ன [2]வளைத்தான்.

பி - ம்:—[1]அரக்கர்சடங்க. [2]அழைத்தான்.

வேறு.

25. சந்திர னருக்கனொடு தாரகை யினங்கள்
சிந்திட வெழுந்து திசையீண்ட வெதிர்செவ்வே
வந்தவிவ் வரக்கர்குழு வன்மையிது வென்றால்
இந்திரனை யன்றியுல கேழும்வெலு மென்றான்.

13.—இந்திரசித்தை வந்து அடுத்த சேனையின் பரபரப்பு.

உடைந்தவல் லிருள் நோற் றுப்ப லுருக்கொடக் கதிர்க்கு ழாங்கள்
மிடைந்தன மிலைச்சி யாங்கு மெய்யணி பலவு மின்னக்
குடைந்துவெம் பகைவ ரூன்றோய் கொற்றப்போர் வாள்வில் வீச
அடைந்தகா ரரக்கர் தானை யகலிட மிடமின் றென்ன.

(இ - ள்.) உடைந்த-(முன்பு சூரியனுக்குத்) தோற்றுப்போன, வல் இருள் - வலிய இருட்டு, நோற்று - (அச்சூரியனைத் தான் வெல்லுதற்பொருட்டுத்) தவஞ்செய்து (அத்தவத்தின்பயனாக), பல் உரு கொடு - (கரிய) பல உருவங்களைக்கொண்டு, அ கதிர் குழாங்கள் - அந்தச்சூரியனது கிரணங்களின் கூட்டங்களை(த் தான் வென்று கவர்ந்து), மிடைந்தன - நெருக்கமுள்ளனவாக, மிலைச்சி ஆங்கு - (தான் வென்றமைக்கு அடையாளமாக) அணிந்துகொண்டாற்போல, மெய் அணி பலஉம் மின்ன - (இருள் நிறமான தம்) உடம்பிற் பூண்ட ஆபரணங்கள் பலவும் ஒளிரவும்,—வெம் பகைவர் ஊன் குடைந்து தோய் கொற்றம் போர் வாள் - கொடிய பகைவருடைய உடலினுள்ளே முழுகி (அந்த ஊன்) படிந்தனவும் வெற்றியைத்தரும் போரைச் செய்யவல்லனவுமான வாளாயுதங்கள், வில் வீச - ஒளியைவீசவும்,—கார் அரக்கர் தானை - கருநிறமுள்ள இராக்கதர்கள் கூடிய சேனை, அகல்இடம் இடம்இன்று என்ன - விசாலமானபுவியில் இடம் போதாதென்று சொல்லும்படி, அடைந்த - (இந்திரசித்தை) அடுத்து வந்து கூடிற்று; (எ - று.)

இராக்கதர்களுடைய கருநிறமுள்ள உடம்புகளில் அணியப்பெற்ற பேரொளியுள்ள பலவகையணிகள் நன்கு விளங்குவதை, முன்பு பகலவனுக்குத் தோற்ற வலிய இருள் பின்பு தான் அச்சூரியனைத் தவஞ்செய்து பலவடிவங்கொண்டு வென்று தான் வென்றமைக்கு அறிகுறியாக அப்பகலவனுளிக்கற்றைகளைத் தன்மேல் அடர்த்தியாகத் தரித்திருந்தாற்போலுமென வருணித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. ஆங்கு - தற்குறிப்பேற்றவுருபு. நான்காமடி - உயர்வுநவிற்சியணி. அடைந்த=அடைந்தது: விகாரம்;

இனி, நால்வகைத்தானைபற்றிப் பன்மை கூறியதெனினுமாம். இச் செய்யுள் பலபிரதிகளி லில்லை. (996)

14.-பெரிய இராக்கதசேனைசூழ அதன் நடுவில் இந்திரசித்து நின்றநிலை.

ஆழியந் தேரு மாவு [1]மரக்கரு முருக்குஞ் செங்கண்
சூழிவெங் [2]கோப மாவுந் [3]துவன்றிய நிருதர் சேனை
ஊழிவெங் கடலிற் சுற்ற [4]வொருதனி நடுவ ணின்ற
பாழிமா மேரு வொத்தான் வீரத்தின் [5]பான்மை தீர்ப்பான்.

(இ - ள்.) ஆழி அம் தேர் உம்-சக்கரங்களினாற் சிறந்த அழகிய தேர்களும், மா உம் - குதிரைகளும், அரக்கர் உம்-காலாள்களாகிய இராக்கதர்களும், உருக்கும் செம் கண் சூழி வெம் கோபம் மா உம்-கோபித்து நோக்குகிற சிவந்தகண்களை யுடையனவும் முக படாத்தை யணிந்தனவும் கொடிய கோபமுள்ளனவுமான யானை களுமாக, துவன்றிய - கூடிநிறைந்த, நிருதர் சேனை - இராக்கத சேனைகள், ஊழி வெம் கடலின் சுற்ற - பிரளயகாலத்துக் கொதித் துப் பொங்குகிற கடல் போல(த் தனது) சுற்றிலும் வந்து நிற்க, (ஒருதனி நடுவண்நின்ற)-ஒப்பற்ற தனியனாய் அவ்வரக்கர் சேனை நடுவிலே நின்ற, வீரத்தின் பான்மை தீர்ப்பான்-வீரத்தன்மைக்கு உரிய கடமையைச்செய்து தீர்க்கப்புறப்பட்டவனான இந்திரசித்து, ஒரு தனி நடுவண்நின்ற - அப்பிரளயப் பெருங்கடலின் நடுவில் தன்னந்தனியே நின்ற, பாழி மா மேரு - வலிமையையுடைய மகா மேருகிரியை, ஒத்தான் - போன்றான்; (எ - று.)

உவமையணி: சேனையின் மிக்கபரப்பையும், ஆரவாரத்தையும், அணியணியாகவந்து சூழ்தலையும், அச்சந்தருந் தோற்றத்தையும், இந்திரசித்தின் வலிமையையும், பருத்து ஓங்கிய வடிவின் காட்சி யையும்விளக்கும். 'உருக்குஞ்செங்கட்சூழி வெங்கோபாமா' எனவே, யானை யாயிற்று. உருக்கும் என்ற தெரிநிலைப் பெயரெச் சத்தில், உரு - பகுதி. முருக்கும் என்று எடுத்து, பகையழிக்குங் குறிப்புத்தோன்றுகிற என உரைப்பினுமாம்; முருக்கு - முருங்கு என்பதன்மெலி வலியான பிறவினைப்பகுதி: முருங்குதல்- அழிதல். பழிக்குப் பழிவாங்கிப் பகையழித்தலாகிய வீரர்செயலைச் செய்பவ னாய்த் தன் தம்பியைக் கொன்றவனை வலியடக்கப் பயணப்பட்டவ னென்பார், 'வீரத்தின்பான்மை தீர்ப்பான்' என்றார்; பிறரது வீரத்தன்மையை வென்றொழிப்பவனென்றும் பொருள் கொள்ள லாம். சூழி - முகபடாம். பி - ம்:—[1]அரக்கினையுருக்கும், அரக்கரை முறுக்கும். [2]கோலமா. [3]துன்னிய. [4]ஓதநீர். [5]பன்மை. (997)

15.—இந்திரசித்து அனுமானுடைய திறமையைக் கொண்டாடுதல்.

சென்றன னென்ப மன்னோ திசைகளோ டுலக மெல்லாம்
[1]வென்றவ னிவனென் றாலும் [2]வீரத்தே நின்ற வீரன்

அன்றது கண்ட வாழி யனுமனை யமரி னாற்றல்
நன்றென வுவகை கொண்டான் யாவரு [3]நடுக்க முற்றார்.

(இ - ள்.) சென்றனன்-(இந்திரசித்து இவ்வாறு புறப்பட்டுப் போர்க்குச்) சென்றான்; வீரத்துஏ நின்ற வீரன்-வீரத்தன்மையிலே நிலைபெற்றுள்ள மகாவீரனை அந்த இந்திரசித்து, திசைகளோடு உலகம் எல்லாம் வென்றவன் இவன் என்றால்உம்-எட்டுத்திசை யெல்லையு முட்பட உலகங்களையெல்லாம் தான் வென்றவனாயி னும், அன்று அது கண்ட ஆழி அனுமனை-அந்நாளில் அவ்வாறு போர்செய்துநின்ற ஆழ்ந்த கருத்துடையனான அநுமானைக் குறித்து, அமரின் ஆற்றல் நன்று என-'(இவனது) போர்வல்லமை நன்றாயுள்ளது' என்று, உவகை கொண்டான் - மகிழ்ச்சிகொண் டான்; யாவர்உம் - (அதுகண்ட) எல்லாரும், நடுக்கம் உற்றார் - (இது என்னோ என்று) அச்சமுற்றார்கள்; (எ - று.)

வீரர்செயலின் அருமை பெருமைகளையறிந்து பாராட்டவல்ல வர் வீரரே யாதலால், வீரத்தேநின்ற வீரனை இந்திரசித்து அநு மானது அமரினாற்றலை நன்றென்று கொண்டாடினனென்க. 'வீரத்தேநின்ற வீரன்' என்ற விசேடியம் - ஒருகருத்தை யுட் கொண்ட தாகுதலால், **கருத்துடையடைகொளியணியாம்.** "முற் பகற்கண்டான் பிறன்கேடு" என்றவிடத்துப்போல், 'அதுகண்ட' என்றவிடத்துக் காணுதல்-செய்தலென்னும் பொருளில் வந்தது. ஆழி என்ற பெயரில், இ - கருத்தாப்பொருள்விகுதி. ஆழி அனுமன் - (கம்பீரத் தன்மையிற்) கடல்போன்ற அநுமான் எனி னும் அமையும். வாழி என்று எடுத்து, அசையென்றலுமொன்று. என்ப, மன்ஓ-அசைகள். பி - ம்:—[1]வென்றன னென்றபோதும். [2]விருந்தென. [3]நடுக்கங்கொண்டார். (998)

16.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-இந்திரசித்து சிந்தை கொண்டதை யுணர்த்தும்.

இலைகுலாம் [1]பூணி னானு மிரும்பிணக் குருதி [2]யீரத்து
அலகில்வெம் படைகள் தெற்றி யளவிடற் [3]கரிய வாகி
மலைகளுங் கடலும் யாறுங் கானமும் பெற்று மற்றோர்
உலகமே யொத்த தம்மா போர்ப்பெருங் களமென் றுன்னா.

இதுவும், அடுத்த கவியும்-குளகம்.

(இ - ள்.) இலை குலாம் பூணினான்உம்-இலைவடிவமாகத் தொழில் செய்யப்பட்டு விளங்குகின்ற ஆபரணங்களை யுடைய வனான இந்திரசித்தும்,—'இரும் பிணம் குருதி ஈரத்து-மிகுதியான பிணங்களையுடைய இரத்தவெள்ளத்தில், அலகு இல் வெம்படை கள் தெற்றி-அளவில்லாத கொடிய ஆயுதங்கள் அலைக்கப்பெறுத லால், போர் பெருங் களம்-பெரிய யுத்தகளமானது, அளவு இடற்கு அரிய ஆகி மலைகள்உம் கடல்உம் யாறுஉம் கானம்உம் பெற்று-அளவு செய்யக்கூடாதனவாக [மிகப்பலவாக] மலைகளை

யும் கடல்களையும் நதிகளையுங் காடுகளையும் ஒருங்கு பெற்று, மற்றுஓர் உலகம்ஏ ஒத்தது-வேறோருலகம் போலத் தோன்றுகின்றது! அம்மா-ஆச்சரியம்!!' என்று உன்னு-என்று எண்ணி,—(எ - று.)—'நெஞ்சில் விம்மல் கொண்டான்' என, அடுத்த கவியோடு தொடர்ந்துமுடியும்.

பிணங்களை மலைகளாகவும், இரத்தவெள்ளத்தைக் கடல்களும் நதிகளுமாகவும், ஆயுதங்களைக் காடாகவும் கருதுக. அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். 'பூணினனும்' என்ற உம்மை-கதைத் தொடர்புபற்றியதாதலால் இறந்தது தழுவிய எச்சத்தின் பாற்படும்: உயர்வுசிறப்பாகக் கொண்டு, எதற்குங் கலங்காத நெஞ்சுறுதியுள்ளவனும் மனத்திற் சிறிது ஏக்கங்கொண்டான் என்றலுமொன்று. பி - ம்:—[1]பூணினன்றன், பூணினனவ். [2]எற்ற, பெற்ற, அற்ற. [3]அரியதாகி. (999)

17. வெப்படை கில்லா நெஞ்சிற் சிறியதோர் விம்மல் கொண்டான்
அப்படை வேலை யன்ன பெருமைய ராற்ற லோடும்
[1]ஒப்படை கில்லா ரெல்லா முலந்தனர் குரங்கு மொன்றே
எப்படை கொண்டு வெல்வ திராமன்வந் தெதிர்க்கி னென்றான்.

(இ - ள்.) வெப்பு அடைகில்லா நெஞ்சில்-(இதுவரையிலும் தமக்கு யாதொரு துயரும் நேர்ந்ததில்லை யாதலால்) தவிப்படையாததான (தன்) மனத்திலே, சிறியது ஓர் விம்மல் கொண்டான்-சிறிது ஏக்கங்கொண்டான்; (மற்றும்), 'அப்பு அடை வேலை அன்ன பெருமையர்-நீர்நிறைந்த கடல்போன்ற [அளவிடற்கு அரிய] பெருமையுடையவர்களும், ஆற்றலோடுஉம் ஒப்பு அடைகில்லார்-(தமது) வல்லமைக்கு உவமை பெறாதவர்களும் ஆகிய இராக்கத வீரர்கள், எல்லாம்-எல்லாரும், உலந்தனர்-அழிந்தார்கள்; குரங்கு உம் ஒன்றுஏ-(இவ்வளவு பேரையும் அழித்திட்ட) வானரமோ ஒன்றுதான்; இராமன் வந்து எதிர்க்கின்-(இனி) இராமன் வந்து எதிர்த்தால், எ படை கொண்டு வெல்வது-(அவனை நாம்) எந்தச் சேனையினுதவி கொண்டு சயிப்பது?' என்றான்-என்றும் சிந்தை கொண்டான், (இந்திரசித்து); (எ - று.)—பி - ம்:—[1]ஒப்படைக் கல்லார். (1000)

18.—இந்திரசித்து இராக்கதவீரர்கள் இறந்துகிடத்தலை நோக்கி ரோஷங் கொள்ளுதல்.

[1]கண்ணனா [2]ருயிரை யொப்பார் [3]கைபடைக் கலத்திற் காப்பார்
[4]எண்ணலாந் தகைய ரல்ல [5]ரிறந்திடைக் கிடந்தார் தம்மை
மண்ணுளே நோக்கி [6]நோக்கி வாய்மடித் [7]துருத்து மாயாப்
புண்ணுளே கோலிட் டன்ன மானத்தாற் புழுங்கு கின்றான்.

(இ-ள்.) கண் அனார்-(சிறந்த அங்கமாகுதலால் தமக்குக்) கண் போன்றவர்களும், உயிரை ஒப்பார்-(இன்றியமையாமையாலும் அன்புக்கு இடமாதலாலும் தமக்கு) உயிரையே போல்பவர்களும்,

கைபடைக்கலத்தின்காப்பார்-(தாம் தாம்) கைதேர்ந்துள்ள ஆயுதங்களைக் கொண்டு (பொருது பகையழித்துத் தம்மவர்களைக்) காப்பவர்களும், எண்ணல் ஆம் தகையர் அல்லர்-எண்ணுதற்கு முடியும் தகுதியையுடையரல்லாதவரும் [எண்ணமுடியாதபடி பெருந்தகுதி படைத்தவரும்] ஆகி,—இறந்து இடை கிடந்தார் தம்மை-(அநுமானல்) உயிர் நீத்து அவ்விடத்திலே விழுந்துகிடந்த இராக்கதவீரர்களை,மண்ணுள்ள நோக்கி நோக்கி-அந்த யுத்தபூமியில் பார்த்துப் பார்த்து, (துயரத்தோடு சினமும் விஞ்சவே), வாய் மடித்து உருத்து - உதட்டைமடித்துக் கடித்துக்கொண்டு கோபித்து, மாயா புண்ணுளே கோல் இட்டு அன்ன மானத்தால்-ஆறாத புண்ணிலே கோலை யிட்டுக் குத்தினாற்போன்ற ரோஷத்தால், புழுங்குகின்றான்-கொதிக்கின்றவனானன், (இந்திரசித்து);

'கைப்படைக்கலத்தின் காப்பார்' என்பதற்கு - கையிலுள்ள ஆயுதம் போலப் பாதுகாப்பவரென்று உரைப்பாருமுளர்; தம்தம் கைவசத்திலுள்ள ஆயுதத்தைப் பாதுகாப்பதுபோலத் தம்மவர்களை யுத்தகாலத்திலே எளிதிற் பாதுகாப்பவரென்று உரைப்பர் ஒருசாரார். 'எண்ணலாந்தகைமை யில்லார்' என்ற பாடம்-நினைத்தற்கும் இயலாத பெருமையுடையவரென்று பொருள்படும்: அங்ஙன மிறந்தவர்களைப் பார்க்கப் பார்க்க மனவருத்தம் மிகுதலால், அதற்குப் புண்ணிலே கோலிட்டதனாலாகும் வருத்தத்தை உவமைகூறினார். இடை-தான்போகின்ற வழியிடையே என்றபடி. மானம் - அபிமானம்: வடசொல். இட்டு-இட்டால் என்ற எச்சத்தின் திரிபு; 'இட்டதன்ன' என்பது 'இட்டன்ன' எனத் தொக்கதென்றலுமொன்று. பி-ம்:—[1]கண்ணினார். [2]உயிரே. [3]கைப்படைக் கருத்தின் காப்பார், கைப்படைக்கருத்தின்மிக்கார். [5]இறந்தெதிர். [6]நின்று. [7]உருத்தான், உயிர்த்தான். *(1001)*

19.—இந்திரசித்து தன்னைவெறுத்துக் கொள்ளுதல்.

கானிடை யத்தைக் குற்ற குற்றமுங் கரனார் பாடும்
யானுடை யெம்பி [1]வீய்ந்த விடுக்கணும் பிறவு மெல்லாம்
மானிட ரிருவ ரானும் வானர மொன்றி னானும்
[2]ஆனிடத் துளவென் வீர மழகிற்றே யம்ம வென்றான்.

(இ - ள்.) கானிடை - காட்டிலே [தண்டகாரணியத்திலே], அத்தைக்கு உற்ற-(எனது)அத்தையான சூர்ப்பணகைக்கு நேர்ந்த, குற்றம் உம் - உறுப்புக்குறையாகிய பரிபவமும், கரனார் பாடு உம்-கரன் இறந்ததும், யான் உடை எம்பி வீய்ந்த இடுக்கண் உம்-யான் உடைமையாகப் பாராட்டிவந்த எனது தம்பியான அட்சகுமாரன் இறந்ததனாலாகிய துன்பமும், பிற உம்-மற்றவைகளும், எல்லாம்-ஆகிய யாவும், மானிடர் இருவரான் உம் வானரம் ஒன்றினான் உம் ஆனிடத்து - இரண்டு மனிதர்களாலும் ஒரு குரங்கினாலுமே உண்டாயினவென்றால், என் உள வீரம் அழகிற்றுஏ - (இராக்கத ராசகுமாரனான) என்னிடத்து உள்ள பராக்கிரமம் அழகுடையதே! அம்ம-ஆச்சரியம்!! என்றான்-என்று எண்ணினான்; (இந்திரசித்து);

அத்தை - தந்தையுடன் பிறந்தவள்; இங்கு, இராவணன் தங்கையான சூர்ப்பணகை. குற்றம்-அங்கபங்கம். கரன்-இராவண னுக்குத் தம்பி முறையாகின்றவன்; பூர்விகராக்ஷசசிரேஷ்டனுன சுமாலியின் மகளும், இராவணன் தாயான கேகசியின் தங்கையும், இராவணனது தந்தையான விசிரவமுனிவரையே கணவனுக அடைந்தவளும், இங்குக்காட்டிய இருமுறையினுலும் இராவண னுக்குச் சிறிய தாயுமாகிய கும்பீநசியின் குமாரன்; தண்டகாரணி யத்திலே சூர்ப்பணகை வசிப்பதற்கென்று இராவணன் வரை யறுத்த ஜநஸ்தாநமென்னுமிராச்சியத்தில் அவளுக்குப் பாதுகாவ லாகவும், அவளிட்ட கட்டளைப்படி நடப்பதற்காகவும் இராவண ருல் நியமித்துவைக்கப்பட்ட பெரிய இராக்கதசேனைக்கு முதல் தலைவன்.கரனுர்—பலர்பால் விகுதி உயர்த்தற் பொருளில் வந்தது. பாடு - படுதல்: படுஎன்ற முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். யானு டை - என்னுடைய, எம்பி-தம்பி, என்று உரைத்தலுமாம்.

'பிற' என்றது-தாடகைவதை முதலாக மாரீசன் வதை இடை யாகப் பஞ்சசேனுபதிகள் வதை கடையாக நேர்ந்த பல இராக்கத வதத்தையும் அசோகவன பங்கத்தையும் குறிக்கும். அத்தைக்கு உற்ற குற்றம் மானிடரிருவரில் இலக்குமணனுலும், கரனுர் பாடு இராமனுலும், எம்பி வீய்ந்த இடுக்கண் வாநரத்தினுலும் ஆயின. 'பிற' என்றவற்றிற்குக் கருத்தா ஏற்றபடி கண்டுகொள்க.'ஆயின விடத்து' என்பது, ஆனிடத்து எனத்தொக்கது. 'அழகிற்று' என்றது, பிறகுறிப்பு வகையாகிய எதிர்மறை யிலக்கணையால், அழகுடையதன்று என்ற கருத்தைக் கொண்டது. தேற்றேகார மும், அம்ம என்ற வியப்பிடைச்சொல்லும், இங்கு இகழ்ச்சிக் குறிப்பினவே. பி-ம்:—[1]வீந்த. [2]யானிடைத்துளவென், யானிடைத் துளவே. (1002)

20.—இந்திரசித்து தான்செல்லும் போர்க்களத்தில் பலபிணங்களினிடையே தன் தம்பியினுடம்பைக் காணுதல்.

[1]நீப்புண்ட [2]வுதிரவாரி நெடுந்திரைப் புணரி தோன்ற
ஈர்ப்புண்டற் கரிய வாய பிணக்குவ [3]டிடறிச் செல்வான்
தேய்ப்புண்ட தம்பி யாக்கை சிவப்புண்ட கண்கள் தீயிற் [டான்.
காய்ப்புண்ட செய்பிற் [4]றேன்றக் கறுப்புண்ட மனத்தன் கண்

(இ - ள்.) நீப்புண்ட-நீங்குதலடைந்த, உதிரம் வாரி - இரத்த நீரினுலாகிய, நெடுந் திரை புணரி - பேரலைகொண்ட கடல், தோன்ற - உண்டாக, (அந்த இரத்தக்கடலினுல்), ஈர்ப்பு உண் டற்கு அரியஆய - (வடிவத்தின் பருமையாலும் கனத்தினுலும்) இழுக்கப்படுதற்குக் கூடாதனவான, பிணம் குவடு-பிணங்களாகிய மலைகளை, இடறி - (தனது தேர்ச்சக்கரங்களால்) தட்டித் தடுக்கிக் கொண்டு, செல்வான் - (போர்க்களவழியே) செல்பவனுன இந்திர சித்து,—தேய்ப்பு உண்ட தம்பி யாக்கை - தேய்க்கப்பட்டுள்ள தன் தம்பியான அட்சனது (உயிர்நீத்த) உடம்பை, சிவப்பு உண்ட

கண்கள் தீயில் காய்ப்பு உண்ட செம்பின் தோன்ற-(கோபத்தினால்) செந்நிறங்கொண்ட தன் கண்கள் நெருப்பிற் காய்ச்சப்பட்ட செம்புபோல விளங்க, கறுப்பு உண்ட மனத்தன் கண்டான் - கோபங்கொண்ட மனத்தையுடையவனாய் நோக்கினான்; (எ - று.)

'பிணக்குவ டிடறிச்செல்வான்' என்றதனால், தேர் இனிது செல்லுதற்கியலாதபடி பிணக்குவை மிக்கிருந்த தென்பது தோன்றும். 'பிணக்குவடு' என்றது, உருவகம். 'சிவப்புண்டகண்கள் தீயிற் காய்ப்புண்ட செம்பின்தோன்ற' என்றது, உவமை. 'உண்ட' என்றசொல் ஒருபொருளிலேயே பலமுறை வந்தது, சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. பி-ம்:—[1]நீர்ப்புண்ட. [2]உயிரவாகி நெருப்புண்ட நிறத்திற்றோன்றும். [3]இடறச். [4]தோன்றுங். (1003)

21.—அதுகண்ட இந்திரசித்தின் சோகமும் கோபமும்.

தாருகன் குருதி யன்ன குருதியிற் றனிமாச் சீயம் [றத்
கூருகிர் [1]கிளைத்த கொற்றக் கனகன்மெய்க் [2]குழம்பித் தோன்
தேருகக் [3]கையின் வீரச் [4]சிலைநெக வயிரச் செங்கண்
நீருகக் குருதி சிந்த நெருப்புக [5]வயிர்த்து நின்றான்.

(இ - ள்.) தாருகன் குருதி அன்ன குருதியில் - தாருகாசுரனுடைய இரத்தப்பெருக்குப்போன்ற இரத்தவெள்ளத்திலே, தனி மா சீயம் கூர்உகிர் கிளைத்த கொற்றம் கனகன் மெய் குழம்பி தோன்ற - ஒப்பற்ற பெரிய நரசிங்கமூர்த்தியாற் கூரிய நகங்கொண்டு கிண்டிப் பிளந்து அளையப்பட்ட வெற்றியையுடைய இரணியாசுரனது உடம்பு (குழம்பிக்கிடந்தது)போல (த் தன் தம்பியின் உடம்பு குழம்பி)க் காணப்பட,—(அது கண்ட இந்திரசித்து), தேர் உக - (அவ்விடத்தே) தன்தேரும் அழுந்தி நிற்க, கையின் வீரம் சிலை நெக - கையிலேந்திய வெற்றியைத்தருவதான வில்லும் நழுவ, வயிரம் செம் கண் நீர் உக குருதி சிந்த நெருப்பு உக வயிர்த்து நின்றான் - கோபத்தாற் சிவந்த தன் கண்களினின்று நீரும் இரத்தமும் நெருப்பும் சொரிய வைரங்கொண்டு நின்றான்; (எ - று.)

தாருகனது இரத்தப் பெருக்குப்போன்ற உதிரப்பெருக்கிலே தம்பியின் உடம்பு காணப்பட்டது. அங்ஙன் காணப்பட்ட உடம்புக்கு இரத்த வெள்ளத்துக் குழம்பிக்கிடந்த கனகன்மெய் உபமானம்: அவ்வுடலைக்கண்ட இந்திரசித்து வயிர்த்து நின்றானென்பதாம்.

தாரகனென்றபெயரே தாருகனென்றும் வழங்கும்; இவன், அசுரேசன் மகளாகிய மாயையென்னும் மறுபெயருள்ள சுரசையென்பவள் காசியபமகாமுனிவரருளாற் பெற்ற புதல்வர் மூவரில் சூரபதுமனுக்கும் சிங்கமுகனுக்கும் இளையவன். யானைமுகத்தோடு பிறந்தவன்; தேவ தச்சனான விசுவகர்மாவினாற் பூவுலகிலே நாவலந்தீவில் ஏமகூடமலைக்கு அருகில் நிருமித்துக் கொடுக்கப்

பட்ட மாயமாபுரி என்னும் நகரத்தில் அரசாண்டு கொண்டிருந் தவன். சூரபதுமன் முதலிய மூவரும் சிவபிரானைக்குறித்து யாக முந் தவமுஞ் செய்து அப்பரமனருளால் அளவிறந்த வரங்களைப் பெற்றுச் செருக்குற்றுத் தமது குருவாகிய சுக்கிரபகவானது தீய உபதேசத்தாற் கொடுமைகொண்டு பல்லாயிரம் அசுரர்களோடு கூடிச்சென்று போர்செய்து, இந்திரன் முதலிய தேவர்களனைவரை யும் வென்று பற்பலவகையாக உலகத்தை வருத்திவருமளவில், அத்துன்பம் பொறுக்கலாற்றாத தேவர்கள் கைலாயமடைந்து பரமசிவனைத் தொழுது துதித்து,'தேவரீரைப்போல ஒருபுத்திரனை யுண்டாக்கி அவனால் அசுரர்களையழித்து எங்கள் துன்பத்தைப் போக்கிக் காத்தருளல் வேண்டும்' என்றுவேண்ட, சிவபிரான் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி, குமாரக்கடவுளை யுண்டாக்கி அனுப்பியருளினார். அக்கடவுள் வீரபாகுதேவர் முதலான சிவ குமாரர்களோடும் மற்றும்பல லக்ஷம் வீரர்களுடனும், எல்லாத் தேவர்களோடும்போய்ப் பொருது அவ்வசுரர்களனைவரையும் அழித்திடுமாறு பிரயாணப்பட்டார். சூரபதுமனது மகேந்திர நகரத்தை நோக்கிச் செல்லும் வழிநடையில் வானுறவோங்கிய கிரௌஞ்ச கிரியைக் கண்டு தேவர்கள் திகைத்திட்டார். நாரத முனிவர் கூறியதனால் அம்மலையில் ஒருசார் மாயமாபுரியிலே சூரபதுமனது தம்பியான தாரகன் பல அசுர சேனையுடனே இருத்தலை யறிந்து, முருகக்கடவுள் வீரபாகுவைச் சேனை யோடு போர்க்கு அனுப்ப, அவ்வசுரராசனும் சேனையுடன் வந்து போர் செய்கையில், அசுரர்கள் அழிந்தனர்; யானைமுகமுள்ள அத்தாரகாசுரனே கடும்போர் புரிந்து பூதகணங்களை யழித்து முடிவில் முன்னிற்கமாட்டாமல் அம்மலையிலே ஒருகுகையில் ஒளிந்திட்டான். தொடர்ந்து சென்ற வீரவாகு முதலியோர் பலர் அக்குகையினுள்ளே அம்மலையின் மாயையால் மயங்கினராக, அத் தாரகன் போர்க்களம்புகுந்து பூதகணங்களை வருத்தித் துரத்த, இச்செய்திகளை நாரதமுனிவர் சொல்லக்கேட்டு முருகவேள் சேனை யுடன்சென்று போர்செய்து அவ்வசுரனது துதிக்கையையும் தந்தங்களையும் துணித்து அவனது சேனைகளை யழிக்கலானார். அவன் அக்கிரௌஞ்சமலையுடன்கூடிப் பலமாயைகள் புரிய, ஆறுமுகமூர்த்தி வேலாயுதத்தை யெறிந்து அம்மலையையும் அவ் வசுரனையும் அழித்து, மயங்கிக்கிடந்த தனது வீரர்களையெல்லாம் தனது திவ்ய சக்தியால் எழுப்பி யழைத்துக் கொண்டு அப்பாற் செல்பவனாயினனென்பது வரலாறு; அத்தாரகாசுரனது உடம்பி னின்று வழிந்த இரத்தப்பெருக்கின் மிகுதியை "வீழுற்றிடலும் விழு செம்புனல் வெள்ளமிக்கே, தாழுற்ற பாரிற்புகுந்தே புடை சார்தலுற்ற, பாழிக் கடலிற் பரிமாமுகம் பட்ட செந்தீச், சூழிக் களிற்றின் வதனத்தினுந் தோன்றுமென்ன", "தந்தியின் வதனங் கொண்ட தாரகவவுணன் மார்பிற், சிந்துறு குருதிச்செந்நீர் திரை பொருதலைத்துவீசி, அந்தமினீத்தமாகியயிற்படையட்டகுன்றில், வந்திடுபூழைபுக்கு மறிகடல்மடுத்ததன்றே" என்ற கந்தபுராணச் செய்யுள்களாலும் காண்க. (அன்றியும், தேவர்களும் அசுரர்களும்

கூடிப் பாற்கடல்கடைந்தபோது உண்டாகிய அமிருதத்தைத் திருமால் தேவர்கட்கே கொடுத்து அசுரர்களை மோகினிவடிவத்தால் மயக்கியமைபற்றி அசுரர்கள் கடுஞ்சினங்கொண்டு தேவர்களோடு எதிர்த்துச்செய்த போரில் முருகக்கடவுளால் அழிக்கப்பட்ட தாருகனென்ற அசுரனொருவனும், காளியாற் சங்காரஞ் செய்யப்பட்ட தாருகனென்ற அசுரனொருவனும் உண்டு.)

பொன்னிறமுள்ளவதனால்பற்றி வந்த 'ஹிரண்யன்' என்ற பெயர்க்குப் பரியாயநாமமாக 'கனகன்' என்றார். கநகம், ஹிரண்யம் என்ற வடசொற்கள், பொன்னின் பெயர்களாம். **கனகனைப் பிளந்த கதை:** தனித்தனி தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலிய பிராணிகளாலும் ஆயுதங்களாலும் பகலிலும் இரவிலும் பூமியிலும் வானத்திலும் வீட்டின் அகத்திலும் புறத்திலும் தனக்கு மரணமில்லாதபடி வரம்பெற்றவனும், இரணியாக்கனது உடன்பிறந்தவனுமான இரணியன் தேவர்முதலிய யாவர்க்குங்கொடுமையியற்றித் தன்னையே கடவுளாக அனைவரும் வணங்கும்படி செய்து வருகையில், அவனது மகனான பிரகலாதாழ்வான், இளமை தொடங்கி மகா விஷ்ணுபக்தனாய், தந்தையின் கட்டளைப்படி முதலில் அவன் பெயர் சொல்லிக் கல்விகற்காமல், அதற்குமாறாக நாராயணநாமஞ் சொல்லிவரவே, கடுங்கோபங்கொண்ட இரணியன் பிரகலாதனைத் தன்வழிப்படுத்துதற்குப் பலவாறு முயன்றபின், அங்ஙனம் வழிப்படாத அவனைக் கொல்லுதற்கு என்ன உபாயஞ்செய்தும் அவன் பகவானருளா லிறந்திலனாக, ஒருநாள் சாயங்காலத்தில் தந்தை மைந்தனை நோக்கி 'நீ சொல்லும் நாராயணனென்பவன் எங்கு உளன்? காட்டு' என்ன, "சாணினுமுளனோர் தண்மை யணுவினைச் சதகூறிட்ட, கோணினுமுளன் மாமேருக்குன்றினுமுளன் இந் நின்ற, தூணினுமுளன் நீ சொன்ன சொல்லினுமுளன்" என்று சொல்ல, உடனே இரணியன் 'இங்கு உளனோ?' என்று சொல்லி எதிரிலிருந்த தூணைப் புடைக்க, அதனினின்று திருமால் அவன் பெற்றவரங்கட்கெல்லாம் விலக்காம்படி உடனே அந்த மாலைப்பொழுதிலே மனிதரூபமுஞ் சிங்கவடிவமுங் கலந்த நரசிங்கமூர்த்தியாய்த் தோன்றி இரணியனைப் பிடித்து வாயிற்படியில் தன்மடிமீதுவைத்துக்கொண்டு தனது திருக்கைந்நகங்களால் அவன்மார்பைப் பிளந்து அழித்திட்டுப் பிரகலாதனுக்கு அருள்செய்தனன் என்பதாம். பி - ம்:—[1]வாய்ந்த. [2]குழம்பிற்றேன்ற. [3]காறளாடச். [4]சிலையுக. [5]உயிர்த்து நின்றான்.()

22.—இந்திரசித்து அக்ககுமாரனைக் குறித்துப் புலம்புதல்.

வெவ்விலை யயில்வே லுந்தை வெம்மையைக் கருதி [1]நோக்கி
வவ்வுதல் [2]கூற்று மாற்ருன் மாறுமா றுலகின் வாழ்வார்
அவ்வுல கத்து [5]ளோரு மஞ்சுவ ரொளிக்க வையா
எவ்வுல கத்தை யுற்ரு யெம்மைநீத் தெளிதி னெந்தாய்.

(இ - ள்.) எந்தாய்-எனது ஐயனே! வெவ் இலை அயில் வேல்-வெவ்வியதும் (பகைவர்க்கு அச்சந்தருவதும்) அரசிலைவடிவமாகத்

தொழில் செய்யப்பட்டதுமான கூரிய வேலாயுதத்தையுடைய, உந்தை - உன் தந்தையினது, வெம்மையை - கோபத்தை, கருதி நோக்கி - ஆலோசித்துப்பார்த்து, கூற்றுஉம்-யமனும், வவ்வுதல் ஆற்றான் - (உனது உயிரைக்) கவரவல்லனல்லன்; மாறு மாறு உலகின் வாழ்வார் - மற்றும் வெவ்வேறு உலகங்களில் வாழ்பவர்களான, அ உலகத்து உளோர்உம் - அந்தந்த உலகத்துச் சனங்களும், அஞ்சுவர் - பயப்படுவார்கள்; (ஆகவே), ஐய - ஐயனே! ஒளிக்க - (நீ தானே) ஒளித்துக்கொள்ளும்படி, எம்மை நீத்து எளிதின் எ உலகத்தை உற்றாய் - எங்களை (இங்கு) விட்டு எளிதிலே எந்த உலகத்தைச் சேர்ந்தனையோ? (எ - று.)—'என்று சொல்லி இந்திரசித்து புலம்பினான்' எனச் சொற்கள் வருவித்து முடிக்கவேண்டும்.

"வெவ்விலையயில்வேலுந்தைவெம்மையைக் கருதிநோக்கி' என்பதனை, 'அவ்வுலகத்துளோருமஞ்சுவர்' என்பதனோடுங் கூட்டுக; இது முதனிலைத் தீபகம். 'சங்காரகர்த்தாவான யமனும் இராவண பயத்தால் உன்னைக்கொல்ல அஞ்சுவன்; மற்றை அனைவரும் அப்படியே; ஆகவே உன்னைக்கொல்ல வல்லவரெவருமில்லை: நீ தானே விளையாட்டுவகையால் எங்கட்குப் புலப்படாது ஒளித்துக் கொள்ளுதற்கு எந்த உலகத்திலேனும் சென்றனைபோலும்'என்று இந்திரசித்து அட்சனைக் குறித்து அன்பினாற் கலங்கிப் பிரலாபித்தனனென்க. ஒளிக்க அஞ்சுவர் என்று கூட்டி, உன்னை ஒளித்துக்கொண்டு செல்லுதற்கு அஞ்சுவர் என்று உரைப்பாருமுளர். இங்கு, நோக்குதல் - உள்ளத்தாற் குறித்துப்பார்த்தல். கூற்றும், அவ்வுலகத்துளோரும் என்ற உம்மைகள் ஒன்றையொன்று நோக்கி எதிரதும் இறந்ததுந்தழுவிய எச்சமாம். தனித்தனி வாக்கியங்களில் வந்ததனால், இவை எண்ணுப்பொருளனவாகா. பி-ம்:—
[1]ஆவி. [2]கூற்றுமாற்றா. [3]உளோரேல், உளாரும். (1005)

23.—இந்திரசித்துக்குத் துயரத்தினும் சினம் மிகுதல்.

[1]ஆற்றல னனைய னாகி யறிவழிந் தயரும் வேலை
சீற்றமென் றொன்று தானே மேனிமிர் செலவிற் றாகித்
தோற்றிய துன்ப நோயை யுள்ளுறத் துரந்த தம்மா
ஏற்றஞ்சா [2]லாணிக் காணி யெதிர்செலக் கடாய தென்ன.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து), ஆற்றலன் ஆகி - (உடன்பிறப்பை இழந்ததனாலான துயரத்தைப்) பொறுக்கமாட்டாதவனாய், அன்பால்—, அறிவு அழிந்து - அறிவுமயங்கி, அயரும் வேலை - சோர்வடையுஞ் சமயத்தில்,—சீற்றம் என்ற ஒன்று தான்ஏ - (தன் தம்பியைக்கொன்ற வானரத்தின் மேலுண்டான) சினமென்கிற ஒருகுணமே, மேல் நிமிர் செலவிற்று ஆகி-மேன்மேற் பொங்கியெழுந்தன்மையையுடையதாய், ஏற்றம் சால் ஆணிக்கு-(முன்னே தைத்து) ஏறுதல் பொருந்திய ஓர் ஆணியின்மேல், ஆணி-மற்றோராணியை, எதிர்செல-(அவ்வாணி) உள்ளடங்குமாறு, கடாயது என்ன - அறைந்தாற்போல, தோற்றிய - (அட்சனிறந்ததனால் அவ்விந்திரசித்தின் மனத்தில்) உண்டான, துன்பம் நோயை -

துயரமாகிய பிணியை, உள் உற துரந்தது - உள்ளேயடங்கும்படி செலுத்தி அடக்கிவிட்டது; அம்மா - ஆச்சரியம்! (எ - று.)

ஓரிடத்தில் ஆணியின்மேல் ஆணியை யடித்தால், பிந்தி அடிக்கும் ஆணி முந்தியடிக்கப்பட்டுள்ள ஆணியை உள்ளே செலுத்தி விடுதல்போல, தம்பி இறந்தனனென்றதனால் இந்திரசித்தின் மனத்தில் முதலிலுண்டான துயரத்தை அத்தம்பியைக் கொன்ற அநுமான் மீது உண்டான சினம் உள்ளடக்கிவிட்டதென்பதாம். எனவே, அவலச்சுவையடங்க வெகுளிச்சுவை அப்பொழுது அவனிடத்து மிக்கதனால் அவன் அறிவழிந்த நிலையை யொழிந்தனனென்க. இங்ஙனம் துயரத்தின் மெய்ப்பாட்டை யடக்கும்படி, மிகத்தோன்றிய வெகுளியின் கொடுமையை 'அம்மா' என்று வியந்தவாறு. துன்பம் மனோவியாதியாதலால் 'நோய்' எனப்பட்டது. ஆற்றலன் - எதிர்மறை முற்றெச்சம்; இயற்கையில் மிக்க வல்லமையுடையவனான அவ்விந்திரசித்து என்றுமாம். தான் ஏ என்ற இடைச்சொற்களில், ஒன்று - தேற்றம்; மற்றொன்று பிரிநிலை. நோய் - தொழிற்பெயர். ஆணிக்கு - **உருபுமயக்கம்.** கடாயது = கடாவியது. **உவமையணி.** என்ன-உவமவுருபு. பி-ம்:—[1]ஆற்றலனாகியன்பால். [2]ஆணியாணி, ஆணியாணிக்கு. (1006)

வேறு.

24.—இந்திரசித்தை அநுமான் பார்த்தல்.

[1]ஈண்டிவை நிகழ்வுழி யிரவி தேரெனத்
[2]தூண்டுறு தேரின்மேற் றோன்றுந் தோன்றலை
மூண்டுமுப் புரஞ்சுட முடுகு மீசனின்
ஆண்டகை வனைகழ லநும னோக்கினான்.

(இ - ள்.) ஈண்டு - இவ்விடத்தில், இவை - இச்செயல்கள், நிகழ்வு உழி - நடக்கும்போது,—இரவி தேர் என-சூரியனது தேர் போல, தூண்டுறு - விரைவிற் செலுத்தப்பட்டுவருகிற, தேரின் மேல் - தேரின்மீது, தோன்றும் - காணப்படுகிற, தோன்றலை - இராவணகுமாரனான இந்திரசித்தை,—மூண்டு முப்புரம் சுட முடுகும் ஈசனின் - சீற்றங்கொண்டு திரிபுரத்தை யெரித்தற்குவந்து நெருங்கிய சிவபிரான்போன்ற, ஆண் தகை-ஆண்மைக்குணமுள்ளவனான, வனைகழல் அநுமன் - கட்டிய வீரக்கழலையுடைய அநுமான், நோக்கினான் - பார்த்தான்; (எ - று.)

விரைவும் வலிமையுந் தோன்ற, இந்திரசித்தின் தேர்க்குச் சூரியன்தேர் உவமை கூறப்பட்டது; இதில், எளிதிற்பகையழிக்குந் திறம் மிக்க ஒளியுடைமை அனைவரையும் மிகத்தபித்தல் என்னுமிவற்றால், இந்திரசித்து சூரியனை யொப்பானென்பதுந் தோன்றும். பலபராக்கிரமங்களிலும் பகைவர்க்கு அச்சந்தருந் தோற்றத்திலும் அநுமானுக்குச் சிவபிரான் உவமை: இனி, அநுமான் இலங்கையை யெரிப்பதனால், அவனுக்கு . 'மூண்டுமுப்புரஞ்சுட முடுகு

மீசன்' உவமை கூறப்பட்டனனென்க; "திருவின் பெருமான் விட்ட வாகனம்போய்த், தொல்லாழிநீரைக் கடந்தது தாளிற் சுடரிரண்டுஞ், செல்லாதவூரைத் திரிபுரங்கொண்டது" என்பர் திருவரங்கத்துமாலையிலும். பி-ம்:—[1]ஈண்டது, ஈண்டிது.[3] தூண்டுயர், தூண்டிய. (1007)

வேறு.

25.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள்-ஒரு தொடர்: இந்திரசித்தைப் பார்த்த அநுமானது ஆலோசனே.

வென்றே னிதன்முன் சிலவீரரை யென்னும் [1]வெம்மை
அன்றே முடுகிக் கடி[2]தெய்த வழைத்த தம்மா
ஒன்றே யினிவெல் லுத[3]ரோற்ற லடுத்த துள்ளது
இன்றே [4]சமையும் மிவனிந்திர சித்து வென்பான்.

(இ - ள்.) இதன்முன் சிலவீரரை வென்றேன் என்னும் வெம்மை அன்றே - இதற்குமுன்னே சிலவீரர்களை (நான்) சயித்தேன் என்கிற கடியசெயலன்றோ, முடுகி கடிது எய்த அழைத்தது-மிக்க விரைவாக வரும்படி (இவனை) இங்குக் கூப்பிட்டது; அம்மா-ஆச்சரியம்! இனி வெல்லுதல் தோற்றல் ஒன்றுவே அடுத்தது உள்ளது-இனி(இவனோடு பொருதுஇவனை) வெல்லுதல் (அன்றி இவனிடம்) தோற்றல் என்ற இரண்டிலொன்றே அடுத்துள்ளது; இன்றுவே சமையும் - (அவ்விரண்டிலொன்று) இன்றைத் தினத்திலேயே நிகழ்ந்து முடியும்: இவன் இந்திரசித்து என்பான் - இதோவருகிற இவன் இந்திரசித்தென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப் படுவான்; (எ - று.)

பிரசித்தியினால் இராவணகுமாரனுன இந்திரசித்தின் பல பராக்கிரமங்களைக் கேள்வியுற்று உணர்ந்துள்ள அநுமான் தனது நுண்ணுணர்வினால் இவன் அவனேயென்று உள்ளபடி ஊகித்தறிந்தனனென்க. முடுகிக்கடிது-ஒருபொருட்பன்மொழி. இதற்கு முன்பு யான் சில வீரர்களை வென்றேனென்பதனாலாகிய கொடிய கோபமன்றோ மூண்டு விரைவாகவரும்படி இவனைத் தூண்டிற்று என்று முன்னிரண்டடிகட்கு உரைப்பினும் அமையும். அம்மா என்பதை, ஈற்றசையாகவுங் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]மெய்ம்மை. [2]எய்தியழைத்தது, எய்தியிழைத்தது. [3]தோற்பது. [4]அமையும். ()

26. கட்டே றுநறுங் கமழ்கண்ணியிக் காளை யென்கைப்
பட்டா லதுவே யவிராவணன் பாடு மாகும்
[1]கெட்டே மெனவெண்ணியக் [2]கேடருங் கற்பி னுளை
[3]விட்டேகும தன்றி யரக்கரும் வெம்மை தீர்வார்.

(இ - ள்.) கட்டு ஏறும்-(மலர்களைக்கொண்டு) கட்டுதலமைந்த, நறுங்கமழ் கண்ணி - மிக்கமணம் வீசுகிற மாலையை யணிந்த, இ காளை-இந்த இளவீரன், என்கை பட்டால்-என் கையா லிறந்தால், அதுவே அ இராவணன் பாடும் ஆகும்-அச்செயலே அந்த இராவணனுக்கும் கேடு விளைத்ததாம்: (ஆகவே அவ்விராவணன்),

கெட்டேம் என எண்ணி-யாம் இனித்தவருமல் அழிவோமென்று நினைத்து, அ கேடு அருங் கற்பினளை விட்டு ஏகும்-கெடுதலில்லாத பதிவிரதா தருமத்தை யுடையவளான அச்சீதையை (இராமபிரானிடங்) கொணர்ந்துவிட்டுச் செல்வான்; அது அன்றி - அதுவுமல்லாமல், அரக்கர்உம் வெம்மை தீர்வார் - இராக்கதரெல்லாருமே செருக்கடங்கித் தம்தம் கொடுமை யொழிவார்; (எ - று.)

எல்லாவரக்கர்களோடுங் கூடிச் சென்று வலிய எதிர்த்துப் பொருத இராவணனாலும் வெல்ல முடியாதவனான இந்திரனையும் சயித்திட்டவன் இந்திரசித்து: அவனை நான் அழித்துவிட்டால் அவ்வொருசெயலினாலேயே இராவணன் அச்சங்கொண்டு பிராட்டியை விட்டிடுவான்; மற்றையரக்கர்களும் வலியொடுங்கினராய் இனிக்கொடுஞ் செயல் செய்யாரென்று அநுமான் கருதினனென்க. 'கட்டு ஏறு' என்பதற்கு உறுதிமிக்க என்று பொருள் கொண்டு, அதனைக் காலைக்கு அடைமொழியாக்குதலு மொன்று. கெட்டேம் என்ற இறந்தகாலம், தெளிவுபற்றியது. 'ஏகுமது' என ஒரு சொல்லாக்கொண்டு தொழிற்பெயரின் தன்மையதாக்குதலு மொன்று. பி - ம்:—[1]கெட்டோம். [2]கேடருங்கற்பினளை. [3]விட்டேகுவர், விட்டேகுதும். (1009)

27. ஒன்றோ [1]விதனான்வரு மூதிய மொண்மை யானைக்
கொன்றே னெனினிந் திரனுந்துயர்க் கோளு நீங்கும்
இன்றே [2]கடிகெட்ட தரக்க ரிலங்கை யானே
வென்றேன விராவணன் றன்னையும் வேரொ டென்றான்.

(இ - ள்.) இதனான் வரும் ஊதியம் ஒன்றுஓ-இவ்விந்திரசித்தைக்கொல்லும் இச்செயலால்வரும் இலாபம்ஒன்றுதானோ? [அல்ல: பலஎன்றபடி]; (அவையாவையோவெனின்),—ஒண்மை யானை கொன்றேன் எனின் - ஒளியுள்ளவனை இவ்விந்திரசித்தைக் கொன்றேனேயானால், இந்திரன்உம் துயர்கோள்உம் நீங்கும் - (முன்பு இவனால் வெல்லப்பட்டவனான) இந்திரனும் துன்பங் கொண்டிருத்தலை யொழிவான்; (மற்றும்), அரக்கர் இலங்கை இன்றுஏ கடி கெட்டது - இராக்கதர்களுடைய (இராசதானியான) இவ்விலங்காபுரி இப்பொழுதே காவலொழிந்ததாம்; யான்ஏ அ இராவணன் தன்னைஉம் வேரொடு வென்றேன் - நானே அந்த இராவணனையும் வேரோடு வென்றவனாவேன், என்றான் - என்று எண்ணினன் (அநுமான்); (எ - று.)

ஒண்மை=ஒளி: திருக்குறளில், "ஒளியொருவற்குள்ள வெறுக்கை" என்றவிடத்துப் பரிமேலழகர் 'ஒளி-தான் உளனாய காலத்து மிக்குத்தோன்றுதலுடைமை; "ஒளிநிறு னேங்குபுகழ் செய்யான்" என்றார்பிறரும். என்றது, இங்குக்கொள்ளத்தக்கது. ஒண்மையான் - பிறராற்செயற்கு அரியன செய்வோமென்று கருதும் ஊக்கமிகுதியையுடையானென்றபடி. வேரொடு - வமிசத்துடனென்றபடி; இலக்கணை. பி - ம்:—[1]இவனால். [2]குடிகெட்டதரக்கரிலங்கைமூதூர். (1010)

28.—போர்தொடங்கிய அரக்கர்களை அநுமான் எதிர்த்தல்.

அக்காலை யரக்கரு மானையுந் தேரு மாவும்
மூக்கா லுலகம்மொரு மூன்றையும் வென்று முற்றிப்
புக்கா னின்முன் புக்குயர் பூசல் பெருக்கும் வேலை
மிக்கானும் வெகுண்டோர் மராமரங் கொண்டு [1]மிக்கான்.

(இ - ள்.) அ காலை-அப்பொழுது, அரக்கர்உம்-இராக்கதர்களும், ஆனை உம் தேர் உம் மா உம் - (அவர்களுடைய) யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும், உலகம் ஒருமூன்றையும்முக்கால் வென்று முற்றிபுக்கானின்முன்புக்கு-மூவகையுலகங்களையும்(ஒருமுறைக்கு) மூன்று முறையாக (மிக்க இளமையிலேயே) சயித்துப் பின்பு பருவம் நிரம்பிவந்தவனான அவ்விந்திரசித்துக்கு முன்னேவந்து, உயர்பூசல் பெருக்கும்வேலை - மிக்கபேராரவாரத்தை அதிகமாக விளைக்கும்போது,—மிக்கான்உம் - பெரியோனான அநுமானும், வெகுண்டு - கோபித்து, ஓர் மராமரம் கொண்டு-ஒருஸாலவிருக்ஷத்தைப் பெயர்த்துக் கையிற்கொண்டு, மிக்கான்-(போர்த்தொழிலில்) மிக்கவனானான்; (எ - று.)

அரக்க ரென்றது-யானைதேர் குதிரைகளின்மே லேறிய வீரர்களையும், காலாள் வீரர்களையும் குறிக்கும். முற்றுதல்-பருவம் முதிர்தல்; வலிமைமிகுதலென்றும், வளைத்துவருதலென்றும் பொருள்படும். மிக்கான்-பலபராக்கிரமங்களினாலும் ஸ்ரீராமபக்தியாலும் மிக்கவன்; "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" என்றபடி பிறரால் செய்தற்கு அருமையான பலதொழில்களைச்செய்து பெருமையுற்றவன். ஈற்றிலுள்ள 'மிக்கான்' என்பதற்கு -கோபாவேசத்தோடு உடல் பூரித்தான் [அதாவது - பெருவடிவங் கொண்டான்] என்று உரைப்பினும் அமையும். பி - ம்:—[1]புக்கான்.(1011)

29.—இந்திரசித்தினுடன் சென்ற சதுரங்கசேனை அநுமானால் அழிக்கப்படுதலை இதுமுதல் நான்குகவிகளிற் கூறுகிறார்.

[1]உதைப்புண் டனயானை யுருண்டன யானை யொன்றோ
[2]மிதிப்புண் டனயானை விழுந்தன யானை மேன்மேற்
[3]புதைப்புண் டனயானை புரண்டன யானை [4]போரால்
[5]வதைப்புண் டனயானை மறிந்தன யானை [6]மண்மேல்.

(இ - ள்.) (அரக்கர்சேனையில்), யானை-சிலயானைகள், உதைப்புண்டன-(அநுமானால்) உதைக்கப்பட்டன; யானை-(மற்றுஞ்சில) யானைகள், உருண்டன - (அநுமானற் கைகால்கள் கொண்டு மோதப்பட்டுக்கீழ் விழுந்து) உருளலாயின: ஒன்றுஓ-இதுமாத்திரமோ? யானை - வேறு சில யானைகள், மிதிப்புண்டன- (அநுமானால்) மிதிக்கப்பட்டன; யானை-பிறவுஞ் சில யானைகள், மேல் மேல் விழுந்தன- (அநுமானால் தள்ளப்பட்டு) ஒன்றன் மேலொன்றாக விழுந்திட்டன; யானை—, புதைப்புண்டன - (அநுமானால்

தாக்கப்பட்டுத்தரையிற்) புதைபட்டன; யானை—, புரண்டன - முன்பின்னாகவும் மேல்கீழாகவும் நிலைமாறின; யானை—, போரால் வதைப்புண்டன-(அநுமான் செய்த பலவகை)யுத்தத்தாற் கொலையடைந்தன; யானை—, மண்மேல் மறிந்தன-அந்த யுத்தபூமியிற் சாய்ந்திட்டன; (எ - று.)

திருக்குறளில், "அறனென்றே ஆன்றவொழுக்கு," "பொய்ப்படுமொன்றோபுனைபூணும்" என்ற விடங்களிற் பரிமேலழகர் 'ஒன்றோவென்பது-எண்ணிடைச்சொல்' என்றது, இங்குக் கொள்ளத்தக்கது. சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. பி - ம்:—[1]உதையுண்டன. [2]மிதியுண்டன. [3]புதையுண்டன. [4]போரில். [5]வதையுண்டன. [6]மண்ணில். (1012)

வேறு.

30. முடிந்த தேர்க்குல முறிந்தன தேர்க்குல முரணிற்று
இடிந்த தேர்க்குல மிற்றன தேர்க்குல மச்சிற்று
ஒடிந்த தேர்க்குல முக்கன தேர்க்குல நெக்குப்
படிந்த தேர்க்குலம் பறிந்தன தேர்க்குலம் படியில்.

(இ-ள்.) (அநுமானால் அழிக்கப்பட்டு), தேர் குலம்-சிலதேர்க்கூட்டங்கள், முடிந்த-முற்றுமழிந்தன; தேர்க்குலம்—, முறிந்தன-(சிற்சிலபகுதிகள்) முறிபட்டன; தேர்க்குலம்—, முரண் இற்று இடிந்த-(தம்) வலிமையொழிந்து இடிபட்டன [சிதைந்தன என்றபடி]; தேர்க்குலம்—, இற்றன-கூட்டுவாய்கள் நெக்குவிட்டன; தேர்க்குலம்—, அச்சு இற்று ஒடிந்த-அச்சுமுறிந்து ஒடியப்பெற்றன; தேர்க்குலம்—, உக்கன-பொடியாய் உதிர்ந்தன; தேர்க்குலம்—, நெக்கு படிந்த-சிதைந்து கீழ்விழுந்தன; தேர்க்குலம்—, படியில் பறிந்தன-தரையிற் சாய்ந்தன; (எ-று.) அச்சு-சக்கரங் கோக்கும் மரம்; அக்ஷம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. (1013)

31. சிரனெ ரிந்தவுங் கண்மணி சிதைந்தவுஞ் செறி[1]தாள்
தரனெ ரிந்தவு முதுகிறச் சாய்ந்தவுந் [2]தார்ப்பூண்
உரனெ ரிந்தவு முதிரங்க ளுமிழ்ந்தவு [3]மொண்பொற்
குரனெ ரிந்தவுங் கொடுங்கழுத் திழந்தவுங் குதிரை.

(இ - ள்.) (அநுமானால் அழிக்கப்பட்டு), குதிரை-குதிரைகள், சிரன் நெரிந்தஉம்-தலைநொருங்கியவையும், கண் மணி சிதைந்தஉம்-கண்களின் கருவிழிகள் சிதையப்பெற்றவையும், செறி தாள் தரன் நெரிந்தஉம்-வலிமைமிக்க கால்களின் தொகுதி நொருங்கப்பெற்றவையும், முதுகு இற சாய்ந்தஉம்-முதுகு ஒடியக் கீழே சாய்ந்தவையும், தார் பூண் உரன் நெரிந்தஉம்-கிண்கிணிமாலையையணிந்த மார்பு நொருங்கப்பெற்றவையும், உதிரங்கள் உமிழ்ந்தஉம்-இரத்தப் பெருக்குக்களைக் கக்கியவையும், ஒள் பொன் குரன் நெரிந்தஉம்-பிரகாசமான பொற்சதங்கையையணிந்த காற்குளம்புகள் நொருங்கப்பெற்றவையும், கொடுங் கழுத்து இழந்தஉம்-வளைவான கழுத்தையிழந்தவையும், (ஆயின); (எ - று.)

'செறி தாள் தரன் நெறிந்த' என்பதற்கு-நெருங்கிய கால்களின் வலிமைஒழியப்பெற்றனவென்று உரைப்பாருமுளர். கொடுமை வளைவாதலை 'கொடுங்கை,' 'கொடுங்கோல்,' 'கொடுமரம்' என்பவற்றிலுங்காண்க. பொன்-அதனலாகிய ஆபரணத்துக்குக் கருவியாகுபெயர். பி - ம்:—[1] தார்த். [2] தார்பூண். [3] ஒளிர். (1014)

32. பிடியுண் டார்களும் [1]பிளத்தலுண் டார்களும் பெருந்தோள்
ஒடியுண் டார்களுந் தலை[2]யுடைந் தார்களு [3]முருவக்
கடியுண் டார்களுங் கழுத்திழந் தார்களுங் [4]கரத்தால்
அடியுண் டார்களு மச்சமுண் டார்களு மரக்கர்.

(இ - ள்.) அரக்கர்-இராக்கதர்கள்,— பிடியுண்டார்கள்உம்-(அநுமானுற்) பிடிக்கப்பட்டவர்களும், பிளத்தலுண்டார்கள்உம்-உடல் பிளக்கப்பட்டவர்களும், பெருந் தோள் ஒடியுண்டார்கள் உம்-பெரியதோள்கள் ஒடிபட்டவர்களும், தலை உடைந்தார்கள் உம்-தலையுடைந்தவர்களும், உருவ கடியுண்டார்கள்உம்-(பற்கள்) ஊடுருவும்படி முழுதுங் கடிக்கப்பட்டவர்களும், கழுத்து இழந்தார்கள்உம்-கழுத்தை யிழந்தவர்களும், கரத்தால் அடியுண்டார்கள்உம்-கைகளால் அடிக்கப்பட்டவர்களும், அச்சம் உண்டார்கள் உம்-பயங்கொண்டவர்களும், (ஆனார்கள்); (எ - று.)

நால்வகைப்படைகளிலுள்ள யானைமுதலிய வாகனங்களும் அவற்றிலேறியவர்களும் காலாள்களுமாகிய அரக்கர்களும் அநுமானுற் பலவாறு சின்னபின்னப்பட்டுச்சிதைந்தழிந்தமை நான்கு கவிகளில் முறையே விவரிக்கப்பட்டது பி - ம்:—[1]பிளப்புண்டார்களும். [2]நெறிந்தார்களும். [3]உருவங். [4]மரத்தால். (1015)

33.-அரக்கர்கள் பிரயோகித்த ஆயுதங்கள் அநுமானுடம்பை சிறிதும் ஊறுபடுத்தமாட்டாமை.

வட்ட வெஞ்சிலை யோட்டிய வாளியும் வயவர்
விட்ட [1]விட்டவெம் படைகளும் வீரன்மேல் வீழ்ந்த
சுட்ட[2]வல்லிரும் படைகலைச் [3]சுடுகலா தனபோற்
பட்ட பட்டன [4]திசையொடும் பொறியொடும் பரந்த.

(இ - ள்.) வயவர்-இராக்கதவீரர்கள், வட்டம் வெம் சிலை ஓட்டிய-நன்கு வளைக்கப்பட்ட கொடிய விற்களினின்று செலுத்திய, வாளிஉம்-அம்புகளும், விட்டவிட்ட வெம் படைகள்உம்-மற்றும் மிகுதியாகப் பிரயோகித்த கொடிய ஆயுதங்களும், வீரன் மேல் வீழ்ந்த-மகாவீரனை அநுமான்மேல் விழுந்தவையாய், சுட்ட வல் இரும்பு அடைகலை சுடுகலாதனபோல்-நெருப்பிற்காய்ந்தவலிய இரும்புகள் பட்டடையைச் சுடமாட்டாதனபோல(அநுமானுடம்பைச் சிறிதும்ஊறுபடுத்தமாட்டாதவையாய்), பட்ட பட்டன திசையொடுஉம் பொறியொடுஉம் பரந்த-(அவ்வுடம்பிற்) பட்டபட்ட விடங்களிலெல்லாம் நெருப்புப்பொறிகள் எழ அவற்றுடன் தாமும் தெறித்துச்சிதறிப்போயின; (எ - று.)

உவமையணி. அடைகல்-கம்மப்பட்டடை: அதாவது - கம்மாளர் பொன் வெள்ளி இரும்பு முதலியவற்றை வைத்து அடிப்பதற்கும் வெட்டுதற்கும் ஆதாரமாயிருப்பதொரு கருவி. தீயிலிட்டுக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பைப் பட்டடையின்மேல்வைக்கும்போது அக்காய்ந்த பொன்முதலியன அப்பட்டடையைச் சுடாதாகப் பின்பு அவை அடிபடுதற்கும் வெட்டுப்படுதற்கும் அப்பட்டடை இடமாதல் போலவே, வடிக்கப்பட்ட கூரிய அம்புகள் அநுமானுடம்பிற் பட்டும் அதனை ஒன்றுஞ் சிதைவு படுத்தாவாக அவ்வுடம்பு அவ்வாயுதங்கள் பொடிபடுதற்கு இடமாய் நின்றது என உவமையின் நயங் காண்க. இரும்பினாலாகிய உளி கொண்டு வெட்டுகையில் அடைகல்லினின்று தீப்பொறி எழுமாறு போல, எஃகினாலாகிய பலவகை ஆயுதங்கள் மிகவலிய அநுமானுடம்பிற் பட்டவளவிலே அனற்பொறி யெழுந்தன.

வட்டம் = வ்ருத்தம். 'விட்டவிட்ட' - அடுக்கு, மிகுதி பற்றியது. 'பட்ட பட்டன' என்ற அடுக்கு, தொறுப்பொருளது. திசையொடும் - உருபுமயக்கம். வீரன் - தான் ஊறுபடாமலே பல அரக்கர்களைக்கொன்றிட்ட ஆற்றலுடையான். பி - ம்:—[1]வெந்திறற். [2]மெல். [3]தொடர்கிலாதது போல். [4]திசைதொறும். (1016)

34.—இந்திரசித்து அநுமான்மேல் முதலில் எய்த அம்புகள் பழுதுபடுதல்.

சிகையெ ழுஞ்சுடர் வாளிக [1]ளிந்திர சித்து
மிகையெ ழுஞ்சினத் தநுமன்மேல் விட்டன வெந்து
புகையெ ழுந்தன [2]வெரிந்தன கரிந்தன [3]போக
நகையெ ழுந்தன வழிந்தன வானுளோர் நாட்டம்.

(இ - ள்.) இந்திரசித்து—, மிகை எழும் சினத்து அநுமன் மேல்-மிகுதியாக மேன்மேல் மூண்டெழுகிற கோபாக்கினியையுடைய அநுமான் மேலே, விட்டன-(தூரத்திலிருந்து) தொடுத்துவிட்டவையாகிய, சிகை எழும் சுடர் வாளிகள்-சுவாலைகளுண்டாகி விளங்கும் ஒளியையுடைய அம்புகள், (அநுமானுடம்பிற் பட்டவளவிலே), வெந்து புகை எழுந்தன-வெந்து புகை கிளம்பப்பெற்றவையும், எரிந்தன - எரியப்பட்டொழிந்தவையும், கரிந்தன - தீந்துபோனவையுமாய், போக - (அவனுடம்பைச் சிறிதும்) ஊறுபடுத்தாதொழிய,—நகை எழுந்தன - (அதுகண்ட அவ்விந்திரசித்துக்குச் சினத்தாற்) சிரிப்பு உண்டாயின; (அவ்வெகுளிச்சிரிப்பைக் கண்டபோது), வான் உளோர் நாட்டம் அழிந்தன - (இனி என்னுதமோ என்று அஞ்சி மனங்கலங்கியதனால்) தேவர்களுடைய கண்களும் கலக்கமடைந்தன; (எ - று.)

இந்திரசித்தின் அம்புகள் அநுமானுடம்பிற் பட்டவளவிலே வெந்து புகை யெழுந்தனவும் எரிந்தனவும் கரிந்தனவுமாய்ப் போதற்குக் காரணம், அவ்வநுமான் கொண்ட பெருஞ்சினத்தீயினால் அவனுடம்பில் மிக்க வெப்பமென்பது பட, 'மிகை யெழுஞ்

சினத்து அநுமன்' என்றார்; கருத்துடையடைமொழியணி. இங்குக் கூறிய சிரிப்பு, வீராட்டஹாஸ மெனப்படும். கண்கலங்குதல் - மனத்துயரத்தின் காரியம். வானுளோர்-ஆகாயமார்க்கத்தில் வந்து நின்று போர்காணுந் தேவலோகத்தவர். சிகை யெழுஞ் சுடர்வாளிகள் - நெருப்பைக்கக்குகின்ற ஒள்ளிய அம்புகள் எனினுமாம். பி - ம்:—[1]இராக்கதர் சேனை. [2]பொரிந்தன. [3]போத. (1017)

35.—இந்திரசித்து கோபத்தோடு அநுமானை நெருங்குதல்.

தேரும் யானையும் [1]புரவியு மரக்கருஞ் சிந்திப்
பாரின் வீழ்தலுந் தானொரு தனிநின்ற பணைத்தோள்
[2]வீரர் வீரனு முறுவலும் வெகுளியும் [3]வீங்க
வாரும் வாருமென் றழைக்கின்ற வநுமன்மேல் வந்தான்.

(இ - ள்.) தேர்உம் - (தனது) தேர்களும், யானைஉம் - யானைகளும், புரவிஉம்-குதிரைகளும், அரக்கர்உம்-இராக்கதவீரர்களும், (ஆகச் சதுரங்க சேனைகள் யாவும்), சிந்தி பாரின் வீழ்தலும் - (அநுமானால் அழிக்கப்பட்டுச்) சிதறித் தரையில் விழுந்திடவே, தான் ஒரு தனி நின்ற - (வேறு ஒரு துணையு மில்லாமல்) தான் ஒருவன்மாத்திரமே தன்னந்தனியாய் எஞ்சிநின்ற, பணை தோள் வீரர் வீரன்உம்-பருத்த தோள்களையுடைய மகாவீரனான இந்திரசித்தும்,—முறுவல்உம் வெகுளிஉம் வீங்க-சிரிப்பும் (அதற்குக் காரணமான) கோபமும் மிகுதிப்பட,—வாரும் வாரும் என்று அழைக்கின்ற அநுமன்மேல் - 'வாருங்கள் வாருங்கள்' என்று (அரக்கரையெல்லாம் வலியப் போர்க்கு) அழைக்கிற அநுமான் மேல், வந்தான் - வந்து நெருங்கினான் [அநுமானிடம்வந்து சமீபித்தான் என்றபடி]; (எ - று.)

இங்஠னம் 'வாரும்வாரும்' என்று அழைத்தல், அநுமானது யுத்தோற்சாகத்தைக் காட்டும்: கீழ்ப் பல அரக்கரைக் கொன்றும் அநுமான் போர்த்தினவு தீர்ந்திலனென்க. வீரர்வீரன்-வீரர்களிற் சிறந்தவீரன்; அடுக்கு-உவகையும் விரைவும் பற்றியது. இந்திரசித்து ஒருவனையே அநுமான் இகழ்ச்சிப்பன்மையாக 'வாரும் வாரும்' என்று அழைத்தன னெனவுங் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]அரக்கரும்புரவியும். [2]வீரவீரனும். [3]விரைந்து. (1018)

36.—இந்திரசித்து தனது வில்லின் நாணியைக் கைவிரலால் தெறித்துப் பேரொலி எழுப்புதல்.

புரந்த ரன்றலை பொதிரெறிந் திடப்புயல் வானிற்
பரந்த பல்லுரு மேற்றினம் [1]வெறித்துயிர் பதைப்ப
நிரந்த ரம்[2]புவி முழுவதுஞ் சுமந்த [3]நீடுரகன்
சிரந்து ளங்கிட வரக்கன்வெஞ் சிலையைநாண் [4]டெறித்தான்.

(இ - ள்.) புரந்தரன் தலை - இந்திரனுடைய சிரசு, பொதிர் எறிந்திட - அஞ்சி அதிர்ந்து மிக நடுங்கவும்,—புயல் வானில் பரந்த - நீர்கொண்ட காளமேகங்களில் மிகுதியாயெழுகிற, பல்

உரும் ஏறு இனம் - பலபேரிடிகளின் கூட்டம், வெறித்து உயிர் பதைப்ப - அச்சத்தால் மயக்கங்கொண்டு உயிர்நடுங்கவும்,—நிரந்தரம் - இடைவிடாமல் (எப்போதும்), புவி முழுவதுஉம் - பூமி முழுவதையும், சுமந்த - (கீழேயிருந்து) தாங்குகிற, நீடு உரகன் - சர்ப்பராஜனான பெரிய ஆதிசேஷனது, சிரம் - ஆயிரந்தலைகளும், துளங்கிட - (அச்சத்தால்) நடுங்கவும்,—அரக்கன்-இராக்கதனான இந்திரசித்து, வெம் சிலையை நாண் தெறித்தான் - (தனது) கொடியவில்லின் நாணியைக் கைவிரலால் தெறித்து ஒலியெழுப்பினான்; (எ - று.)

"விரிநிறநாகம் விடருளதேனும், உருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்கும்" என்றபடி வானத்து எழுகிற மேகத்தின் இடிமுழக்கத்தைச் செவியுற்றவளவிலே வளைகளிலுள்ளநாகங்கள் அஞ்சியழிதல் இயல்பாதலால், அவ்விடியும் அஞ்சும்படி மிக்கதான இந்திரசித்தின் விண்ணொலிமுழக்கத்தைக் கேட்டமாத்திரத்திலே அனைத்துலகுக்குங் கீழிருந்து உலகத்தைத்தாங்குகிற சர்ப்பராசனும் நடுங்குவனென்க. இந்திரசித்தின் விண்ணொலி கேட்டவளவிலே இந்திரன் இன்னும் எனக்கு என்னாகுமோ என்று அஞ்சி நடுங்குவன்.மேகவாகனனான இந்திரனுக்கு அச்சந்தரும் நாணொலிக்கு அவ்விந்திரனது கொடியாகிய இடியும் அஞ்சுமென்றல் தகுதியுடைத்து. அவ்விண்ணொலியின் மிகுதியாலாகிய அதிர்ச்சியையும் அச்சத்தையும் வருணனைவகையாற் கூறினார்; உயர்வுநவிற்சியணி. வெறித்து, திடுக்கிட்டுத் திகைத்து எனினுமாம். பி - ம்:—[1]வெறிந்து, எறித்து. [2]தலைநெடுநிலம். [3]பேருரகன். [4]எறிந்தான். *(1019)*

37.—அதற்குமேலாக அநுமான் தோள்தட்டி ஒலிஎழுப்புதல்.

ஆண்ட நாயகன் றூதனு மயனுடை யண்டம்
கீண்ட தாமெனக் கிரியுக நெடுநிலங் கிழிய
நீண்ட மாதிரம் வெடிபட வவனெடுஞ் சிலையிற்
பூண்ட நாணிறத் தன்[1]னெழிற் [2]றோள்களைப் புடைத்தான்.

(இ - ள்.) ஆண்டநாயகன் தூதன்உம்-(எல்லாவுயிர்களையும்) அடிமைகொண்டருளுகிற தலைவனான இராமபிரானது தூதனாகிய அநுமானும்,—(அவ்வொலிக்கு எதிராக),—அயனுடை அண்டம் கீண்டது ஆம்என - இந்தப்பிரமாண்ட முழுவதுமே பிளந்ததாகுமென்று சொல்லும்படியாகவும், கிரி உக - மலைகள் பொடியாய்ச் சிந்தும்படியாகவும், நெடு நிலம் கிழிய - நீண்ட பூமி பிளக்கவும், நீண்ட மாதிரம் வெடிபட - நெடியதிசைகள் பிளவுபடவும், அவன் நெடுஞ் சிலையில் பூண்ட நாண் இற-அவ்விந்திரசித்தினது நீண்ட வில்லிற் பூட்டிய நாணியும் அற்றுப்போம்படியும், தன் எழில் தோள்களை புடைத்தான்-தனது அழகியதோள்களைத்தட்டினான்;

அண்டங்கீண்டதாதல் முதலியன, அத்தோட்புடைப்பொலி மிகுதி சென்று தாக்குதலாலாகும் அதிர்ச்சியினாலென்க. ஆண்ட

நாயகன் - எம்பெருமான். அயனுடை அண்டம் - பிரமனுடைய அண்டம்; பிரமனுடனே படைக்கப்பட்ட அண்டம் என்றபடி. எழில்-வளர்ச்சியுமாம். பி-ம்:—[1]நெடுந். [2]தோள்புடைத்தார்த்தான்.

38.—இந்திரசித்து வீரவாதங் கூறுதல்.

நல்லை நல்லையிஞ் ஞாலத்துள் நின்னொக்க நல்லார்
இல்லை யில்லையா லெறுழ்வலிக் கியாரொடு மிகல
வல்லை வல்லையின் [1]றருகுநீ படைத்துள வாணாட்கு
எல்லை [2]யெல்லையின் றிந்திர சித்துவு மிசைத்தான்.

(இ - ள்.) நல்லை நல்லை - (நீ) மிகவும்சமர்த்தன்: இ ஞாலத்துள் நின் ஒக்க நல்லார் இல்லை இல்லை-இந்நிலவுலகத்தில் உனக்குச் சமானமாகச் சமர்த்தர்கள் இல்லை இல்லை; எறுழ் வலிக்கு - மிக்க வலிமைத் திறத்தில், யாரொடுஉம் இகல வல்லை வல்லை - (நீ) எல்லாருடனும் மாறுபடுதற்கு மிகவும் வல்லவன்; (ஆயினும்), இன்றுநீ படைத்துள வாழ்நாட்கு எல்லைஎல்லை ஆகும் - இன்றைத்தினமானது நீபெற்றிருக்கிற ஆயுளுக்குமுடிவெல்லையாகும் முடிவெல்லையாகும், என்று—, இந்திரசித்துஉம் இசைத்தான் - இந்திரசித்தும் (அநுமானை நோக்கி) வீரவாதங் கூறினான்;(எ - று.)

பிறரோடு வைத்து நோக்குமிடத்து நீ ஒப்புயர்வற்ற வீரனென விளங்குவையேயாயினும், நான் உன்னை இன்றைக்குத் தவறாது கொன்றிடுவேனென்று வீரவாதங்கூறினன் இந்திரசித்தென்க. 'எறுழ்வலிக்கு யாரொடும் இகலவல்லைவல்லை' என்பதற்கு - பலபராக்கிரமங்களைக்கொண்டு எத்திறத்தாரோடும் விரைந்து போர் செய்யவல்லாய் நீ என்று உரைப்பினும் அமையும். வேறுலகங்களில் உன்னைப்போலச் சமர்த்தர்களும் உன்னைக்காட்டிலுஞ் சமர்த்தர்களும் உளரென்பது தொனிக்க, 'இஞ்ஞாலத்துள் நின்னொக்க நல்லார் இல்லை யில்லை' என்றான். யான் மூவுலகத்து வீரரனைவரையும் திறங்கண்டு வென்றுள்ளேனென்பது, குறிப்பு. நல்லை நல்லை, வல்லை வல்லை என்ற அடுக்குக்கள்-மிகுதிப்பொருளன; இல்லையில்லை, எல்லையெல்லை என்ற அடுக்குக்கள்-தேற்றம்; எல்லாம் இகழ்ச்சிக்குறிப்பின் பயத்தன. எறுழ்வலி-ஒருபொருட்பன்மொழி. ஆல்-அசை. பி - ம்:—[1]அருகுநீபடைத்துடை. [2]இல்லை.

39.—அதற்குமேலாக அநுமான் வீரவாதஞ் செய்தல்.

நாளுக் கெல்லையு நிருதரா யுலகத்தை நலியுங்
கோளுக் கெல்லையுங் கொடுந்தொழிற் கெல்லையுங் கொடியீர்
வாளுக் கெல்லையும் வந்தன [1]வகைகொண்டு[2]வந்தென்
தோளுக் கெல்லையொன் றில்லையென் றநுமனுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) கொடியீர் - கொடியவர்களே! நாளுக்கு எல்லைஉம்-(உங்கள்) வாழ்நாளுக்கு முடிவும், நிருதர் ஆய் உலகத்தை நலியும் கோளுக்கு எல்லைஉம்-அரக்கர்களாய் உலகத்தை வருத்துகிற (உங்கள்) கொள்கைக்கு முடிவும், கொடுந் தொழிற்கு எல்லைஉம் -

(உங்கள்) கொடிய செயலுக்கு முடிவும், வாளுக்கு எல்லேஉம் - உங்கள் ஆயுதங்கட்கு முடிவும், வந்தன - (இப்பொழுது) வரலாயின; வகை கொண்டு - (அதற்கு உரிய) திறமையைக் கொண்டே, வந்த - இங்குவந்துள்ள, என்தோளுக்கு எல்லே ஒன்று இல்லே - என் தோள்களின் வலிமைக்கு முடிவு சிறிதும் உண்டாகாது, என்று—, அநுமனும்—, சொன்னான் - வீரவாதங்கூறினான்;

'உனது வாழ்நாளுக்கு முடிவு இன்றைக்காகும்' என்று இந்திரசித்து அநுமானைநோக்கிக் கூறியதற்கு, அநுமான், 'உங்களனைவருடைய வாழ்நாள் முதலிய பலவற்றுக்கும் இப்பொழுது முடிவு ஆகுமாறு வந்துள்ளேன் யான்' என்று கூறினனென்க. "கொடியீர்" என்ற பன்மை, இராவணன் முதலியோரை உளப்படுத்தியது. கோள் - தீமையும், வலிமையுமாம்; கிரகமென்னவுமாம். வகை - உபாயமுமாம். வாள் - இங்கு ஆயுதப் பொதுவாய் நின்றது; சிறப்புப்பெயர் பொதுப்பொருளின்மேலது. வந்தென் - அகரம் தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]வகைகொடு. [2]வந்தேன். (102?)

40.—இந்திரசித்து அநுமான்மேல் அம்புகளை எய்தல்.

இச்சி ரத்தையைத் தொலேப்பெனென் றிந்திரன் பகைஞன்
பச்சி ரத்தம்வந் தொழுகிட வானவர் பதைப்ப
வச்சி ரத்தினும் வலியன வயிரவான் கணைகள்
அச்சி ரத்தினு மார்பினு [1]மழுத்தலு மநுமன்.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு), இந்திரன் பகைஞன் - இந்திரசித்தானவன், இசிரத்தையை தொலேப்பென் என்று - (இக்குரங்கினது) இந்த உறுதியான நம்பிக்கையை யழித்திடக்கடவேனென்று கருதி, அசிரத்தின்உம் மார்பின்உம் - அந்த அநுமானுடைய தலேயிலும் மார்பிலும், பசு இரத்தம் வந்து ஒழுகிட - புதிய இரத்தம் வெளிப்பட்டுப் பெருகும்படியாகவும், வானவர் பதைப்ப - (அதுகண்டு) தேவர்கள் துடிக்கும்படியாகவும், வச்சிரத்தின்உம் வலியன வயிரம் வான் கணைகள் - (இந்திரனது) வச்சிராயுதத்தைக் காட்டிலும் வலிமையுடையனவான கூர்மைகொண்ட பெரிய சிறந்த அம்புகளை, அழுத்தலும் - அழுந்த எய்தபோது,—அநுமன் - அநுமான், (எ - று.) 'நெடுஞ்சினங் கொண்டான் நிமிர்ந்தான்' என அடுத்த கவியோடு தொடர்ந்து முடியும்.

"கூர்பற்றியவென்குலிசத்தாற் கூறுபடுபுண்வடுத்தீர்க" என்றபடி இந்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தினல் துயருறா திருக்குமாறு அநுமானுக்கு வரமளித்துள்ளானாதலால், அவ்வநுமானுடம்பில் ஊறுபடுத்திய இந்திரசித்தின் அம்புகளை 'வச்சிரத்தினும் வலியன' என்றல் தகும். அன்றியும், இந்திரனை வென்றவனதுகணைகளை, அவ்விந்திரனது வச்சிராயுதத்திலும் வலியன என்னத்தட்டில்லே. இந்திரன் பகைஞன் - இந்திரசத்ரு; இந்திரனைப்பகைத்து வென்றவனென்க. பச்சிரத்தம் - இங்குப் பசுமை, புதுமையின்மேலது.

வானவர் பதைத்தல், அநுமான் அழிய இந்திரசித்து வென்றிடுவனே என்னும் அச்சத்தால். வான்-உரிச்சொல். பி - ம்:—[1]செறித்தலும். சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுளின் இரண்டு மூன்றாமடிகள் மூன்றிரண்டாமடிகளாக மாறியுள்ளன. (1023)

41.—யோகபலத்தால் அநுமான் பெருவடிவு கொள்ளுதல்.

குறிது வானென்று [1]குறைந்திலனெடுஞ்சினங் கொண்டான்
மறியும் வெண்டிரை மாகட லுலகெலாம் வழங்கிச்
சிறிய தாய்சொன்ன திருமொழி சென்னியிற் சூடி
நெறியி னின்றதன் னாயகன் புகழென நிமிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) நெடுஞ்சினம் கொண்டான்-மிக்க கோபங்கொண்டு,—வான் குறிது என்று குறைந்திலன்-ஆகாயம் உயர்வு போதாது என்று தன்வடிவினுயர்வு குறுகாதவனாய் [வான்முகட்டினும் மேலாக வளர்பவனாய் என்றபடி],—சிறிய தாய் சொன்ன திருமொழி - தனது சிறிய தாயான கைகேயி சொன்ன திருவார்த்தையை, சென்னியில் சூடி- தனது தலைமேற்கொண்டு சிரஸாவகித்துக் கௌரவித்து, மறியும் வெள் திரை மா கடல் உலகு எலாம் வழங்கி - மடங்குகிற வெண்மையான அலைகளையுடைய பெரிய கடலினாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகமுழுவதையும் (அச்சிறியதாயின் மகனான பரதனுக்குக்) கொடுத்து, நெறியில் நின்ற-(மாத்ருவாக்கிய பரிபாலனமாகிய) நல்லொழுக்க வழியிலே நிலைநின்ற, தன் நாயகன் - தனது தலைவனான இராமபிரானது, புகழ்என-கீர்த்தி (வானுற ஓங்கிவளர்தல்) போல, நிமிர்ந்தான்-உயர்ந்து வளர்ந்தான்;(எ-று.)—குறைந்திலன் நிமிர்ந்தான் என்க.

காப்பியங்களிலே தலைவனது சிறப்புத்தோன்ற அவனுக்கு உரிய பொருள்களைச் சிற்சிலவிடங்களில் உவமையாக அமைத்துக் கூறுதல் கவிமரபு ஆதலால், அநுமானது வடிவின் வளர்ச்சிக்கு இராமபிரானது புகழின் வளர்ச்சியை உவமைகூறினார். சீதாகலியாணத்தின்பிறகு தசரதசக்கரவர்த்தி இராமபிரானுக்குப் பட்டாபிடேகஞ்செய்ய முயல்கையில் மந்தரை சூழ்ச்சியால்மனங் கலக்கப்பட்ட கைகேயி தன்கொழுநரான தசரதரை நோக்கி முன்பு அவர் தனக்குக் கொடுத்திருந்த இரண்டு வரங்கட்குப் பயனாகத் தன் மகனான பரதனுக்குப் பட்டங் கட்டவும் கௌசல்யை மகனான இராமனைப் பதினான்குவருஷம் வனஞ்செலுத்தவும் வேண்டுமென்று சொல்லி வற்புறுத்தினாள். அதுகேட்டு வருந்தின தசரதர் உண்மையே யுரைப்பவ ராதலால் முன்பு அவட்கு வரங் கொடுத்திருந்த சொல்லைத் தவறமாட்டாமலும், இராமன்பக்கல் தமக்கு உள்ள மிக்க அன்பினால் அவ்வரத்தை நிறைவேற்றுமாறு அவனை வனத்துக்குச் செல்லச்சொல்லவும் மாட்டாமலும் கலங்கி வாய்திறவாதிருக்கையில், கைகேயி இராமனை வரவழைத்து, 'பிள்ளாய்! உங்கள் தந்தை பரதனுக்கு நாடு கொடுத்துப் பதினான்கு வருடம் உன்னைக் காடேறப் போகச் சொல்லுகிறார்' என்ன, அச்சொல்லைத் தலைமேற்கொண்டு 'அந்த மாற்றாந்தாயின் வார்த்தை

யையும், அவட்குத் தனது தந்தை கொடுத்திருந்த வரங்களையும் தவறாது நிறைவேற்ற, இராமபிரான் இலக்குமணனோடும் சீதையோடும் அயோத்தியை விட்டு நீங்கி நடந்து காட்டிலுறையச் சென்றனனென்ற வரலாறு, கீழ் அயோத்தியாகாண்டத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டது.

இராமபிரானாற் சிரமேற்கொள்ளப்படும் பெருமையைப் பெற்றதனால்,கைகேயியின் கொடியசொல்லை 'திருமொழி'என்றார். அன்றி திருவிழத்தற்குக் காரணமாகும் மொழியைத் திருமொழியென்று, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாகிய எதிர்மறையிலக்கணவகையாற் கூறினதுமாம். நெறி-சன்மார்க்கம். நெறியில் நின்ற என்பதற்கு - (மரவுரியையுஞ் சடைமுடியையுந் தரித்துத்) தவவொழுக்கவழியிலே நின்ற என்று உரைத்தலுமொன்று. பி - ம்:—[1]குறித்திலன்.

42.—அநுமான் கொண்ட பெருவடிவைக் கண்டு இந்திரசித்து ஆச்சரியப்படுதல்.

பாக மல்லது கண்டில னநுமனைப் பார்த்தான்
மாக வன்றிசை பத்தொடும் வரம்பிலா [1]வுலகிற்கு
ஏக நாதனை யெறுழ்வலித் தோள் [2]பிடித் தீர்த்த
மேக நாதனு மயங்கின னுமென வியந்தான்.

(இ - ள்.) மாகம் வல் திசை பத்தொடுஉம் - பெரிய வானம் முதலிய வலிய பத்துத்திக்குக்களுடனே, வரம்பு இலா உலகிற்கு - அளவற்ற உலகங்கட்கெல்லாம், ஏக நாதனை - தனித்தலைவனான இந்திரனை, எறுழ் வலி தோள் பிடித்து ஈர்த்த - மிக்கவலிமையையுடைய தோள்களைப் பிடித்து இறுக்கிக்கட்டிய, மேகநாதன்உம்- மேகநாதனென்னும் இயற்பெயருடையவனான இந்திரசித்தும்,— அநுமனை பார்த்தான்-அநுமானைப் பார்த்து, பாகம் அல்லது கண்டிலன்-(அவன்வடிவத்தின்) ஒரு பகுதியைக் கண்டனனேயன்றி (மற்று) முழுவதையுங் காணமாட்டாதவனாய், மயங்கினன் ஆம் என வியந்தான்-'திகைப்புற்றான்' என்று (தன்னைக் கண்டவர்) சொல்லும்படி அதிசயித்தான்; (எ - று.)

பாகமல்லது கண்டிலனநுமனைப் பார்த்தான்—அநுமனது பேருருவத்தைச் சீதைகண்டசெய்தி கூறியவிடத்து "கஞ்சமும் புரைவன கழலுங் கண்டிலாள்" என்றது காண்க. இந்திரன் திரிலோகாதிபதி யாதலால், 'திசைபத்தொடும் வரம்பிலாவுலகிற்கு ஏகநாதன்' எனப்பட்டான். திசைபத்து-மேல் கீழ் என்ற இரண்டும், மற்ற எட்டுமாம். மேல் உத்தரகாண்டத்தில் "வந்துபிறந்திடுமைந்தன் மழையிடித்ததெனவாய்விட்டழுதலோடும், மைந்தனைத்தான் வலிமேகநாதனெனப் பேரிட்டானிலங்கை மன்னன்" என்பதனால், மேகநாதனென்ற பெயரின் பொருளையும் (நாதம்-ஒலி), அந்தக் காரணப்பெயரே இவனுக்கு இடுகுறியாயிற்றென்பதையும் அறிக."செய்வதொன்றறியாது சிந்தைகலங்கியிந்திரனின்றிடக், கையுமெய்யுமகப்படத் தெறுகாலபாச மிதா

மெனும், வெய்யபாசமுறப் பிணித்தனன் மேகநாதன்" என்றத ஞல் அவன் இந்திரனைப் பிடித்துக்கட்டின செய்தியையும் அறிக. பி - ம்:—[1]உலகில். [2]பிணித்து. (1025)

43.—இந்திரசித்தின் தேர்க்குதிரைகளையும் பாகனையும் அநுமான் அழித்தல்.

நீண்ட வீர னு நெடுந்தடங் கைகளை நீட்டி
ஈண்டு வெஞ்சர மெய்தன வெய்திடா வண்ணம்
மீண்டு போய்விழ வீசி[1]யாங் கவன்[2]மிடற் றடந்தேர்
பூண்ட [3]பேயொடு சாரதி தரைப்படப் புடைத்தான்.

(இ - ள்.) நீண்ட வீரன்உம்-(அங்ஙனம்) பெருவடிவங்கொண்டு வளர்ந்த வீரனை அநுமானும்,—நெடுந் தட கைகளை நீட்டி- நீண்ட பெரிய தன் கைகளை எதிரிலே நீளச்செலுத்தி, எய்தன ஈண்டு வெம் சரம் எய்திடாவண்ணம் மீண்டு போய் விழ வீசி- (இந்திரசித்திஞல்) எய்யப்பட்டவையாய் மேன்மேல் வருகிற கொடிய அம்புகள் (தன்னுடம்பிற்) படாதபடி (அவற்றைக் கைப் பற்றி அவை) திரும்பி அவன்மேற்போய் விழுமாறு வீசி யெறிந்து விட்டு, ஆங்கு-அதன் பின்பு, அவன் மிடல் தட தேர் பூண்ட பேயொடு-அவனது வலிமையுள்ள பெரிய தேரிற் கட்டிய பேய் களையும், சாரதி-தேர்ப்பாகனையும், தரை பட புடைத்தான்-கீழ் விழுந்திறக்குமாறு அடித்திட்டான்; (எ-று.)

தரை என்ற சொல்-(பொருள்களைத்) தரிப்பது என்று காரணப் பொருள்பெறும். பி-ம்:—[1]அங்கவன். [2]விட்டதடந்தேர். [3]மாவொடு. (1026)

44.—இந்திரசித்து வேறொரு தேரின்மீது ஏறி அநுமான்மீது அம்பு எய்தல்.

ஊழிக் காற்[1]றன்ன வொருபரித் தேரவ னுதவப்
பாழித் தோளவ னத்தடந் தேர்மிசைப் பாய்ந்தான்
ஆழிப் பல்படை [2]யனையன வளப்பருஞ் சரத்தால்
வாழிப் போர்வலி மாருதி மேனியை மறைத்தான்.

(இ-ள்.) (இங்ஙனம் தேர்க்குதிரைகளும் சாரதியும் அழிந்து விடவே), ஊழி காற்று அன்ன ஒரு பரி தேர் அவண் உதவ-கற் பாந்த காலத்துப் பிரசண்டமாருதத்தைப்போன்ற குதிரைகள் பூட்டிய வேறொரு தேரை அப்பொழுது [அவ்விடத்தில்] (வேறொரு தேர்ப்பாகன் அருகிற் செலுத்திக்கொண்டுவந்து) உதவ, பாழி தோளவன்-வலிமையுள்ள தோள்களையுடையவனை இந்திர சித்து, அ தட தேர்மிசை பாய்ந்தான்-(இந்தத் தேரினின்று) அந்தப்பெரிய தேரின்மீது பாய்ந்துஏறி, ஆழி பல்படை அனையன அளப்பு அருஞ் சரத்தால்-அநேகம் சக்கராயுதங்களைப் போன்றன வான அளவிடுதற்கு அரிய [மிகப்பல] அம்புகளிஞல், வாழ் இ போர் வலி மாருதி மேனியை மறைத்தான்-(எப்பொழுதும் அழி

வின்றி) வாழ்பவனும் இப்படிப்பட்ட [கீழ்க்கூறிய] யுத்த சாமர்த்தியத்தையுடையவனுமான அநுமானது உடம்பை மூடினான்; (எ - று.)

அநுமானது உடம்பு மறையும்படி மிகுதியாக அம்புகளை யெய்தனனென்பதாம். பிரளயகாலத்திற் பெருங்காற்று எழுந்து விசையொடு வீசி உலகத்தை யழிக்குமென்க. ஊழிக்காற்று, பரிக்கும் தேர்க்கும் உவமையாகத்தக்கது: விரைவிலும் கொடுமையிலும் உவமம். ஒருதேர் என இயையும். இது, இந்திரசித்தினுடன் வந்த சேமத்தேர்களிலொன்று. பாழி - பெருமையுமாம். பிரமன் முதலிய தேவர்களனைவரும் தம் தமது படைக்கலத்தால் அழியாதபடி அநுமானுக்கு வரமளித்துள்ளாராதலால், அவனையழித்தற்கு எய்த இந்திரசித்தின் அம்புகட்குத் தேவாதிதேவனான திருமாலின் சக்கராயுதத்தை உவமை கூறுதல் ஏற்கும். 'பலசக்கராயுதம்' என்றது இல்பொருளுவமை. பி-ம்:—[1]என்ன. [2]அனையவன். (1027)

45.—அநுமான் பாய்ந்து இந்திரசித்தின் வில்லை முறித்தல்.

உற்ற வாளிக ளுரத்தடங் கின[1]வுக வுதருக்
கொற்ற மாருதி யனையவன் றேர்மிசைக் [2]குதித்துப்
பற்றி வன்கையாற் பறித்தெழுந் துலகெலாம் பலகால்
முற்ற வென்றபோர் மூரிவெஞ் சிலையினை முறித்தான்.

(இ - ள்.) கொற்றம் மாருதி-வெற்றியையுடைய வாயுகுமாரனான அநுமான்,—உற்ற-வந்துபட்டவையாய், உரத்து அடங்கின-(தன்) மார்பிற் பதிந்தவைகளான, வாளிகள் - (இந்திரசித்தின்) அம்புகளெல்லாம், உக-கீழே சிந்திவிழும்படி, உதரு - உதறித்தள்ளிவிட்டு, அனையவன் தேர்மிசை குதித்து- அவ்விந்திரசித்தின் தேரின்மேல் எழும்பிப்பாய்ந்து, உலகு எலாம் பல் கால் முற்ற வென்ற-உலகங்களை யெல்லாம் பலமுறை முடியச்சயித்த, போர் மூரி - போர் வலிமையையுடைய, வெம் சிலையினை - கொடிய (அவனது) வில்லை, வல் கையால் பற்றி பறித்து - (தனது) வலிய கையினாற் பிடித்துப் பிடுங்கிக்கொண்டு, எழுந்து - எழும்பி வெளியே வந்து, முறித்தான் - (அவ்வில்லைக் கைகளால்) ஒடித்தெறிந்துவிட்டான்; (எ - று.)

'உலகெலாம் பலகால் முற்றவென்ற'—முன்னும் (28 - ஆங் கவியில்) "முக்கா லுலகம் ஒரு மூன்றையும் வென்று முற்றி" என்றார். பி - ம்:—[1]உள, விழ. [2]குதித்தான். (1028)

46 —உடனே இந்திரசித்து வேறொரு சிறந்த வில்லையெடுத்துக் கொள்ளுதல்.

முறிந்த வில்லின்வல் லோசைபோய் முடிவதன் [1]முன்னர்
[2]மறிந்து போரிடை வழிக்கொள்வான் வயிர்வாட் படையால்
செறிந்த வான்பெரு [3]மலைகளைச் சிறகறச் செயிரா
எறிந்த விந்திர னிட்ட[4]வார் சிலையினை யெடுத்தான்.

(இ - ள்.) முறிந்த வில்லின் வல் ஓசை போய் முடிவதன் முன்னர்-வில்முறிபடுகையிலுண்டான வலிய ஒலி நீண்டுசென்று ஓய்வதற்குமுன்னே,— (இந்திரசித்து),— போரிடைமறிந்துவழிக் கொள்வான்-(முன்பு)யுத்தத்தில்தோற்று வசப்படுபவனுன,வயிரம் வாள் படையால் செறிந்த வான்பெரு மலைகளை சிறகு அற செயிரா எறிந்த இந்திரன்-வச்சிராயுதமென்கிற ஒளியுள்ள (தனது)படைக் கலத்தைக் கொண்டு வலிமைமிக்க ஓங்கிய பெரியமலைகளை இறகுக ளற்றுப்போம்படி சினங்கொண்டு துணித்தவனுன தேவேந்திரன், இட்ட-திறையாசக் கொடுத்த [இழந்துவிட்ட என்றபடி], வார் சிலையினை -நீண்டவில்லை, எடுத்தான் -கையிலெடுத்துக்கொண்டான்;

அந்த வில் ஓடிக்கப்பட்டவுடனே வேறுவில்லெடுத்துக் கொண்டானென்ற மிக்க விரைவைக் காட்டுதற்கு, 'முறிந்த வில்லின் வல்லோசை போய்முடிவதன் முன்னர் எடுத்தான்' என்றூர்; இதில்,அவ்வில்லொடிந்த வல்லோசை மிகநீண்டு சென்ற தென அவ்வில்லின் வலிமையும் விளங்கும். வழிக்கொள்வானுகிய இந்திரன் இட்ட சிலையினை முடிவதன் முன்னர் எடுத்தான் என்று கூட்டுக. படையால் எறிந்த, மலைகளை யெறிந்த, சிறகு அற எறிந்த, செயிரா எறிந்த என்று இயையும். [2]மறிந்துபாரிடை வழிக்கொள்வான் என்ற பாடத்திற்கு—இந்திரன் மறிந்து (தோற்று), பாரிடை - பூமியில், வழிக்கொள்வான்-(வென்ற அந்த இந்திரசித்தை) வழிபடுவானுகி, இட்ட வில் என்க. பி - ம்:—[1]முன்னம். [2]மறிந்துபாரிடை வழிக்கொளா. [3]சிறையற மலைகளைச் செயிரா. [4]வான்.

இச்செய்யுள் முந்தின செய்யுளோடு அந்தாதித்தொடையுடையது; மேல் 51,53,56, 59, 60-ஆங் கவிகளையும் இங்ஙனங் காண்க.

47.—இந்திரசித்து எய்த அம்புகளினுல் அநுமான் சிறிது தளர்தல்.

நூறு நூறுபோர் வாளியோர் தொடைகொடு நொய்தின்
மாறில் வெஞ்சினத் திராவணன் மகன்சிலை வளைத்தான்
ஊறு தன்னெடு மேனியிற் பலபட வொல்கி
ஏறு சேவகன் றூதனுஞ் சிறிதுபோ திருந்தான்.

(இ - ள்.) மாறு இல் வெம் சினத்து இராவணன் மகன் - (எப்பொழுதும்) மாறுதலில்லாத கொடிய சினமுள்ள இராவணனுடைய மகனுன இந்திரசித்து, போர் வாளி நூறு நூறு ஓர் தொடை கொடு - போரிற்சிறந்த நூறு நூறு அம்புகளை ஒரு தொடுப்பிலேகொண்டு, (தொடுக்குந்தரம் ஒவ்வொன்றிலும் நூற்றுக்கணக்கான அம்புகளைத் தொடுப்பவனுய் என்றபடி), நொய்தின்-விரைவில், சிலை வளைத்தான்-அவ்வில்லை வளைத்து எய்தான்; (அந்த மிகப்பல அம்புகளினுல்), தன் நெடு மேனியில் - தனது பெரிய உடம்பிலே, ஊறு பல பட-பலபுண்களுண்டாக (அதனுல்), ஏறுசேவகன் தூதன்உம்-(அனைவரினுஞ்) சிறந்த வீரனுன இராம

பிரானது தூதனாகிய அநுமானும், சிறிதுபோது ஒல்கி இருந்தான் -சிறிதுபொழுது தளர்ந்து ஓய்ந்திருந்தான்; (எ - று.)

நூறு நூறு என்பதற்கு-நூற்றினாற் பெருக்கிய நூறு என விரித்து, பதினாயிரமென்று உரைப்பினுமாம். எய்தல் என்ற காரியத்தை 'சிலை வளைத்தல்' என்ற காரணச் சொல்லாற் கூறியது உபசாரவழக்கு. ஏறுசேவகன் - மகாவீரன்; வினைத்தொகை. உவமைத்தொகையாக, ஆண்சிங்கம் போன்ற வீரனென்று உரைப்பாருமுளர். திருவாய்மொழியில் "ஏறுசேவகனார்" என்ற தொடர் வந்துள்ளது; அங்கு, பகைவர்திரளிலும் ஏறிய (மதிக்கப்பெற்ற) வீரமுள்ளவர் என்று பொருள் கூறியுள்ளனர் முன்னோர். ஒல்கியிருத்தல் - இளைப்புற்றிருத்தல். (1030)

48.—அநுமான் உடனே அயர்ச்சிதீர்ந்து ஒருமரத்தினால் இந்திரசித்தின் தலையிலடித்தல்.

ஆர்த்த வானவ [1]ராவலங் கொளீஇ யறி வழிந்தார்
பார்த்த மாருதி தாருவொன் றங்கையிற் பற்றித்
தூர்த்த வாளிகள் [2]முறைமுறை துணிபடச் சுற்றிப்
போர்த்த பொன்னெடு மணிமுடித் [3]தலையிடைப் புடைத்தான்.

(இ - ள்.) ஆர்த்த வானவர் - (அநுமான் இந்திரசித்தின் வில்லை முதலில் முறித்திட்டமைகண்டு மகிழ்ச்சியால்)ஆரவாரஞ் செய்த தேவர்கள், ஆவலம் கொளீஇ அறிவு அழிந்தார் - (உடனே அநுமான் இந்திரசித்தின் அம்புகளால் ஊறுபட்டு அயர்வுற்றதனைப் பார்த்துத்) துன்பங்கொண்டு அறிவுகலங்கினார்கள்: பார்த்த மாருதி - அதுகண்ட அநுமான், (உடனே அயர்ச்சிதீர்ந்து), தாரு ஒன்று அம் கையில் பற்றி - ஒருமரத்தை(த் தனது) அழகிய கையிலே எடுத்துக்கொண்டு, தூர்த்த வாளிகள் முறை முறை துணி பட - (இந்திரசித்து) எய்து நிரப்புகிற அம்புகளெல்லாம் வரிசை வரிசையாகத் துண்டுபட்டொழியும்படி, சுற்றி - (அந்த மரத்தைச்) சுற்றிவீசி, பொன் மணி நெடு முடி போர்த்த தலையிடை-பொன்னினாற் செய்யப்பட்டு மாணிக்கங்கள் பதிக்கப்பெற்ற நீண்ட கிரீடத்தைத் தரித்த (இந்திரசித்தின்) தலைமேல், புடைத்தான் - (அம்மரத்தைக்கொண்டே) அடித்தான்; (எ - று.)

ஆவலம் = அவலம்: துயரம் என்று பொருள். கொளீஇ= கொண்டு. மயிர்முடியப்படுவதுபற்றி, சிரசுக்கு 'முடி' என்று பெயர்: அது-இடவாகுபெயராய், சிரசிலணியுங் கிரீடத்தைக் குறித்தது. பி-ம்:—[1]ஆகுலங் கொண்டு, ஆகுலங்கண்டு. [2]துணிபட முறை முறைசுழற்றிப். [3]தலத்திடைப். (1031)

49.—இந்திரசித்து தலையிலடிபட்டுத் தளர்தல்

பார [1]மாமர முடியுடைத் தலையிடைப் படலும்
தாரை யின்னெடுங் கற்றைகள் [2]சொரிவன தயங்க
ஆர மால்வரை யருவியி[3]னழி [4]கொழுங் குருதி
சோர நின்றுடல் துளங்கின னமரரைத் [5]தொலைத்தான்.

(இ - ள்.) பாரம் மா மரம்-கனமுள்ள பெரிய அந்தமரம், முடி உடை தலையிடை-கிரீடத்தையுடைய தன் தலையின்மேல், படலும்-பட்டவளவிலே, நெடுங் கற்றைகள் தாரையின் சொரிவன தயங்க-(அக்கிரீடத்திலுள்ள மாணிக்கங்களின்) நீண்ட ஒளித்தொகுதிகள் ஒழுங்காக மேற்சொரிவனவற்றைப்போன்று விளங்கும்படி, மால்வரை அருவியின்-பெரியமலையிலிருந்து வருகிற நீரருவிபோல, அழி கொழுங் குருதி ஆர சோர-வழிகிற கொழுமையான இரத்தம் மிகுதியாகப்பெருக, நின்று-(ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாது) அயர்ச்சியுற்று நின்று, உடல் துளங்கினன்-உடம்பு நடுங்கினான்: (யாவனெனில்),—அமரரை தொலைத்தான்-தேவர்களை வென்றிட்டவனான இந்திரசித்து; (எ - று.)

பெருமரத்தினலடியுண்ட தலையிலிருந்து குருதிநீர் தாரையாகச் சோர்தல்-கிரீடத்திலுள்ள செந்நிறமான மாணிக்கங்களின் நீண்ட ஒளித்தொகுதிகள் கீழ்நோக்கி விழுவதுபோலத்தோன்ற, இந்திரசித்து உடல் துளங்கினனென்றவாறு. இரண்டாமடிக்கு-தலையிலுள்ள நீண்ட செம்பட்ட மயிர்த்தொகுதிகள் ஒழுங்காகக் கீழ்விழுவனபோன்று விளங்க என்று உரைத்தலும் உண்டு. கற்றை-கதிர்த்தொகுதியும், மயிர்த்தொகுதியும். இரண்டாவது உரைக்கு-இரத்தினகிரீடத்தையணிந்த சிரசிலிருந்து மிக்கு வழிகிற இரத்தப்பெருக்கு, தலையிலுள்ள செம்பட்டமயிர்த்தொகுதி அவிழ்ந்து உடம்பின்மேல் விழுதல்போலும் என்க: **தற்குறிப்பேற்றவணி.** முற்பொருளிலும் இவ்வணியுள்ளது. இனி, மலையருவிபோல முடியிலிருந்து மிக்குப் பெருகுகிற செந்நீர் மழைத்தாரைகளின் நீண்ட தொகுதிகள் சொரிவன போலு மென்று பொருள் கொள்வாரும் உளர். ஆரச் சோர என இயையும். துளங்கினன்-கலங்கினான் எனினுமாம். ஆரம் மால்வரை என எடுத்து-சந்தனமரங்களைக்கொண்ட மால்வரையென்னவுமாம். பி - ம்:—[1]மாமணி. [3]சுற்றிய [3]இழி. [4]கொடுங் [5]துரந்தான். (1032)

50.—இந்திரசித்துஅயர்ச்சிதீர்ந்து மீண்டும் அநுமான் மேல் அம்பு எய்தல்.

நின்று போதம்வந் துறுதலு நிறைபிறை [1]யெயிற்றைத்
தின்று தேவரும் [2]முனிவரு மவுணருந் திகைப்பக்
குன்று போல்நெடு மாருதி யாகமுங் குலுங்க
ஒன்று போல்வன வாயிரம் பகழிகோத் துய்த்தான்.

(இ - ள்.) நின்று-(அங்ஙனமே இந்திரசித்து சிறிதுபொழுது) அயர்ச்சியுற்று நின்று, போதம் வந்து உறுதலும்-(பின்பு) அறிவு வந்து கூடின வளவிலே, நிறை-(தன்வாயில்) நிறைந்துள்ளனவும், பிறை-பிறைச்சந்திரன் போன்றனவுமான, எயிற்றை-பற்களை, தின்று-கடித்து, தேவர்உம் முனிவர்உம் அவுணர்உம் திகைப்ப-(போர்காண்கிற) தேவர்களும் தேவவிருடியரும் அசுரர்களும் திகைப்படையவும், குன்றுபோல் நெடு மாருதி ஆகம்உம் குலுங்க-மலை போன்ற [வலியபெரிய] உயர்ந்தவடிவமுள்ள அநுமானுடைய

உடம்பும் நிலைகலங்கும்படியும், ஒன்று போல்வன ஆயிரம் பகழி கோத்து உய்த்தான்-ஒன்றுபோலவே எல்லாம் உள்ளன வான ஆயிரம் அம்புகளைத் தொடர்ச்சியாகத் தொடுத்து விட்டான்;

பற்களைக்கடித்தல், சினக்குறி. முனிவர்களும் அசுரர்களும் பதி னெட்டுத் தேவகணங்களிற் சேர்ந்தவர்க ளாதலால், தேவர்களோ டொப்பப் போர் காண்பவராகக் கூறப்பட்டனர். 'குன்று போல்' என்ற உவமை, மாருதிக்கும் அவனது ஆகத்துக்கும் ஏற்கும். பி - ம்:—[1]எயிறு. [2]அவுணருமுனிவரும். (1033)

51.—அநுமான் இந்திரசித்தைத் தேரோடு எடுத்து எறிதல்.

உய்த்த வெஞ்சர முரத்தினுங் [1]கரத்தினு மொளிப்பக்
கைத்த [2]சிந்தையன் மாருதி [3]நனிதவக் கனன்ருன்
[4]வித்த கன்சிலை விடுகணை விசையினுங் கடுகி
[5]அத்த டம்பெருந் தேரொடு மெடுத்தெறிந் தார்த்தான்.

(இ - ள்.) உய்த்த வெம் சரம்-(அங்ஙனம் இந்திரசித்து) செலுத்திய கொடிய அம்புகள், உரத்தின் உம் கரத்தின் உம்-ஒளிப்ப-(தனது) மார்பிலும் கைககளிலும் அழுந்த, மாருதி-அநு மான், கைத்த சிந்தையன்-(இப்படி இவனோடு எவ்வளவுநேரம் போர்செய்வது என்று) வெறுத்த மனமுடையவனாய், நனி தவ கனன்ருன்-மிகமிகவெகுண்டு, வித்தகன் சிலை விடு கணை விசை யின் உம் கடுகி-ஞானசொரூபியான ஸ்ரீராமபிரானது வில்லினால் எய்யப்படுகிற அம்பின் வேகத்தைக் காட்டிலும் வேகமாகப் பாய்ந்து, அ தட பெருந் தேரொடுஉம் எடுத்து-அந்த மிகப்பெரிய தேருடனே (இந்திரசித்தைத்) தூக்கி, எறிந்து-மேலே வீசி, ஆர்த் தான்-(களிப்பினால்) ஆரவாரஞ்செய்தான்; (எ - று.)

காப்பியத்தலைவனான இராமபிரானது கோதண்டத்தா லெய் யப்படுகிற அம்பினது வேகம் பிரசித்தமாதலால், 'அதனினும் வேக மாகப் பாய்ந்து' என இராமதூதனது வேகத்தை விளக்கினார். ஆர்த்தான்-தனது செய்திறம் தோன்றக் கொக்கரித்துக் கர்ச்சித் தான் என்றபடி. பி-ம்:—[1]சிரத்தினும். [2]சிந்தனை. [3]ஆகமுங். [4]வித் தகச். [5]அத்துடைத். (1034)

52.—இந்திரசித்து தேருடன் வானத்தில் நெடுந்தூரஞ் சென்று கீழ்விழுதல்.

கண்ணின் மீச்சென்ற விமையிடைக் கலப்பதன் முன்னம்
எண்ணின் மீச்[1]சென்ற வெறும்வலித் திறலுடை யிகலோன்
புண்ணின் மீச்சென்று [2]பொழிபுனல் [3]பசும்புலால் பொடிப்ப
விண்ணின் மீச்[4]சென்று தேரொடும் பார்மிசை விழுந்தான்.

(இ - ள்.) கண்ணின் மீ சென்ற இமை இடை கலப்பதன் முன்னம் - கண்களின்மேலுள்ள இமை கீழிமையிலே வந்து கூடு வதன் முன்னே [கண்ணிமைக்கும் பொழுதுக்குள்ளே], எண்ணின்

மீ சென்ற எறும் வலி திறல் உடை - அளவுக்குமேற் சென்ற [வரம்பு கடந்த] மிக்க பலத்தையும் பராக்கிரமத்தையுமுடைய, இகலோன் - பகைவனை இந்திரசித்து, (அநுமான் எடுத்தெறிந்த விசையினால்), தேரொடுஉம் விண்ணின் மீ சென்று - தேரோடு வானத்தின் மேலெல்லையிற் போய், புண்ணின் மீ சென்று பொழி புனல் பசும்புலால் பொடிப்ப - புண்களின்மேலே பெருகி வழிகிற இரத்தம் புதிய புலால் நாற்றத்தோடு வெளிப்படும்படி, பார்மிசை விழுந்தான் - தரையில் விழுந்திட்டான்; (எ - று.)

'எண்ணின்மீச்சென்ற' என்பதற்கு-மனத்திற்கு எட்டாது அதனெல்லையைக் கடந்துபோயுள்ள என்று உரைத்தலுமொன்று. 'புண்ணின்மீச் சென்றுபொழிபுனல்'—புண்ணீர். இனி, மூன்று மடிக்கு - புண்களின் வழியாக இரத்தமும் புதிய தசையும் வெளிப் படும்படி என்று உரைப்பினுமாம். தேரொடும் மீச்சென்று பார் மிசை விழுந்தான் என்றதனால், அநுமானலெறியப்பட்டுத் தேரொடு விசும்பிடைச் சென்றவன் தேர்சிதைந்திடத் தான் புவியில்விழுந்தானென்றலும் ஒன்று. பி-ம்:—[1]சென்றது. [2]பொழி புலால். [3]பசும்புனல். [4]சென்ற. (1035)

53.—விழுந்த இந்திரசித்து வானத்தில் எழுதலும், அனுமான் அவனுடைய சேமத்தேர்களை யெல்லாம் சிதைத்தலும்.

விழுந்து பாரடை யாமுன [1]மின்னெனு மெயிற்றுன்
எழுந்து மாவிசும் பெய்தின னிடையவன் [2]படையில்
செழுந் [3]திண் மாமணித் தேர்க்குலம் யாவையுஞ் சிதைய
உழுந்து பேர்வதன் முன்னெடு மாருதி யுதைத்தான்.

(இ - ள்.) விழுந்து பார் அடையா முனம் - கீழ்விழுந்து பூமியைச் சேர்தற்குமுன்னே, மின் எனும் எயிற்றுன் - மின்னல் போல விளங்கும் பற்களையுடையவனை இந்திரசித்து, எழுந்து மா விசும்பு எய்தினன் - எழும்பிக் கரிய ஆகாயத்திற்சேர்ந்தான்; இடை - (இங்ஙனம் தேரொடு வானத்திற்சென்று கீழ்விழுந்து மீண்டும் அவன்மாத்திரம் வானத்திலெழுகிறபொழுதின்) இடை யிலே, நெடு மாருதி - பெருவடிவமுடைய அநுமான், அவன் படை யில் செழுந் திண் மா மணி தேர் குலம் யாவைஉம் சிதைய - அவ னுடைய சேனையிலுள்ள பெரியவலிய சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த தேர்க்கூட்டங்களெல்லாம் சிதையும்படி, உழுந்து பேர்வ தன்முன் உதைத்தான் - ஓர் உளுந்து உருளுமளவினுள்ளே [வெகு விரைவிலே] உதைத்து அழித்தான்; (எ - று.)

இந்திரசித்து தேரி லிருந்து போர்செய்யுமளவும் அவனைவெல் லுதல் முடியாதென்ற நோக்கத்தால் அநுமான் அவனேறியுள்ள தேர் சிதையுமாறு அதனை யெடுத்து வானத்தி லெறிந்ததுமன்றி, அத்தேர் சிதைந்து கீழ்விழுதற்கு முன்பு மற்றச் சேமத் தேர்களை யும் உதைத்துச் சிதைத்திட்டன னென்க. 'விழுந்து பாரடையா முனம்' என்பதும், 'உழுந்து பேர்வதன்முன்' என்பதும் - விரை

வைக் காட்டும் உயர்வுநவிற்சி. உழுந்து-நவதானியங்களிலொன்று. [3]தண்மாமணி என்ற பாடத்திற்கு - குளிர்ந்த ஒளியுள்ள இரத்தினம் என்க. பி-ம்:—[1]மின்னன்ன மெய்யான். [2]படியில். (1036)

54.—பின்பு இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கக் கருதுதல்.

ஏறு தேரில னெதிர்நிற்கு [1]முரனில [2]னெரியின்
சீறு வெஞ்சினந் [3]திருகுகின் றுன்திரி வானும்
வேறு செய்வதோர் வினைபிறி தின்மையின் விரிஞ்சன்
மாறி லாப்பெரும் படைக்கலந் [4]தொடுப்பதே மதித்தான்.

(இ - ள்.) ஏறு தேர் இலன்-(தான் மீண்டும்) ஏறுதற்கு ஒரு தேர் இல்லாதவனும், எதிர் நிற்கும் உரன் இலன்-மீளவும் அநுமானெதிரிலே நின்று போர்செய்தற்குஉரிய வலிமையில்லாதவனுமாய், எரியின் சீறு வெம் சினம் திருகுகின்றுன் திரிவான்உம் - நெருப்புப்போலத் தவிக்கிற வெவ்விய கோபத்தால் மாறுபடுகின்றவனாய் (வானத்திற்) சஞ்சரிப்பவனான இந்திரசித்தும்,-வேறு செய்வது ஓர் வினை பிறிது இன்மையின் - (அநுமானுக்கு) மாறாகத் தான் செய்யத்தக்க செயல் வேறொன்றும் இல்லாமையினால், மாறு இலா பெரும் விரிஞ்சன் படைக்கலம் தொடுப்பதுஏ மதித்தான் - எதிரில்லாததான பெருமையையுடைய பிரமனது அஸ்திரத்தை (அநுமான்மேல்) தொடுத்து விடுவதையே (தான் செய்யவேண்டுமென்று) நினைத்தான்; (எ - று.)

விரிஞ்சன் என்ற வடமொழிப்பெயர்-(பிராணிகளைப்) படைக்கின்றவனென்றும், அன்னப்பறவையாற் சுமக்கப்படுகின்றவனென்றும் (வி - பறவை) காரணப்பொருள்பெறும். மாறு இலா - ஒப்பில்லாத எனினுமாம். பி - ம்:—[1]முரணிலன். [2]நெறியிற். [3]திருகினனந்தரந்திரிவான். [4]தொடுப்பதாய். (1037)

55.—இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தைப் பூசித்து எடுத்தல்.

பூவும் பூநிற வயினியுந் தீபமும் புகையும்
தாவில் பாவனை யாற்கொடுத் தருச்சனை சமைத்தான்
[1]தேவி யாவையு முலகமுந் திருத்திய தெய்வக்
கோவி னுன்முகன் படைக்கலந் தடக்கையிற் கொண்டான்.

(இ - ள்.) பூஉம்-மலர்களையும், புகைஉம்-தூபத்தையும், தீபம் உம் - தீபத்தையும், பூநிறம் அயினிஉம்-பூநிறமுள்ள வெண்சோறாகிய நைவேத்தியத்தையும், தா இல் பாவனையால் கொடுத்து - தவறுதலில்லாத தியானவகையினாற் சமர்ப்பித்து, அருச்சனை சமைத்தான்-(பிரமாத்திரத்துக்குப்)பூசைசெய்து, தேவு யாவைஉம் உலகம்உம் திருத்திய தெய்வம் கோவில் நான்முகன் படைக்கலம் தட கையில் கொண்டான்-தெய்வங்களெல்லாவற்றையும் உலகங்களையும் ஒழுங்காகப்படைத்த தெய்வத்தன்மையுள்ள (திருமாலின் திருநாபிக்கமலமாகிய) சிறந்த இடத்தில் தோன்றி வசிக்கிற

பிரமனது அஸ்திரத்தைத் தனது பெரிய கையிலெடுத்துக்கொண்டான், (இந்திரசித்து); (எ - று.)

சோடசோபசாரங்களில் புஷ்பம் தூபம் தீபம் நைவேத்யம் என்ற நான்கைக் கூறினது, பிறவற்றிற்கும் உபலட்சணம். வெண்ணிறமலர் சிறத்தல்பற்றி, வெண்ணிறம் 'பூநிறம்' எனப் பட்டது. உபசாரங்களைப் பிரதியட்சமாகச் செய்து பூசித்தற்கு அப்பொழுது அவகாசமில்லையாதலால், மானசமாக அவற்றைச் சமர்ப்பித்துப் பூஜைசெய்தன னென்க. தீபம் - விளக்கு. பாவனை-மனத்தில் ஊன்றிய சிந்தனை. தெய்வத்தைக்காட்டும் பெயராகிய தே என்பது, 'தேவு' என உகரச்சாரியை பெற்றது; 'தேவியாவையு முலகமுந் திருத்திய தெய்வக்கோவில் நான்முகன்-' "தெய்வநான்முகக் கொழுமுளையீன்று, முக்கணீசனொடு தேவுபல நுதலி, மூவுலகம்விளைத்த வுந்தி" என்ற ஆழ்வாரருளிச்செயலைக் காண்க. இனி, தேவு முதலிய யாவற்றையும் ஒழுங்குற அமைத்த கோவாகிய நான்முகன் எனினுமாம். நான்முகன் படைக்கலம்-பிரமனைத் தெய்வமாகவுடைய அஸ்திரம்: பிரமனாற் கொடுத்தருளப் பட்ட அஸ்திரம். பி - ம்:—[1]தேவும்யாவையும். (1038)

56.—இந்திரசித்து அநுமான்மீது பிரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தல்.

[1]கொண்டு கொற்றவெஞ் சிலைநெடு நாணொடு கூட்டிச்
சண்ட வேகத்த மாருதி தோளொடுஞ் [2]சார்த்தி
மண்டு ளங்கிட மாதிரந் துளங்கிட மதிதோய்
விண்டு ளங்கிட மேருவுந் துளங்கிட விட்டான்.

(இ - ள்.) கொற்றம் வெம் சிலை-(முன்பு பலபோர்களில்) வெற்றிபெற்ற கொடியவில்லை, கொண்டு-(முற்கூறியவாறு இடக்கையிற்) பிடித்துக்கொண்டு, நெடு நாணொடு-நீண்டநாணியுடனே, கூட்டி-(அந்தப் பிரமாஸ்திரத்தைச்) சேர்த்து [வில்லில் அந்த அம்பைத் தொடுத்து என்றபடி], சண்டவேகத்த மாருதி தோளொடும் சார்த்தி-கொடிய வேகமுள்ள அநுமானுடைய தோள்களுடனே இயைத்து [அநுமன் தோள்களை இலக்காக்குறித்து என்றபடி], மண் துளங்கிட-பூமி நடுங்கவும், மாதிரம் துளங்கிட-(எட்டுத்) திசைகளும் நடுங்கவும், மதி தோய் விண் துளங்கிட-சந்திரன் பொருந்திய மேலுலகம் நடுங்கவும்,மேருஉம் துளங்கிட-(பூமியின்நடுவிலுள்ளதான] மகா மேருகிரியும் நடுங்கவும், விட்டான்-(அதனை) எய்தான் [பிரயோகித்தான்]; (எ - று.)

தெய்வத்தன்மையுள்ள அஸ்திரத்தை அநுமானுடைய தோள்களைக்கட்டுமாறு மந்திரங்கூறி விட்டனன் இந்திரசித்து என்க. 'மண் துளங்கிட மாதிரந்துளங்கிட மதிதோய் விண் துளங்கிட' என்றது-பத்துத்திசைகளும் அதிர்ச்சியாலும் அச்சத்தாலும் நடுங்க என்றபடி. 'மேருவுந்துளங்கிட' என்றது அசைதலில்லாமையால் அசலமெனப்படுகிற மலைகளுட்பெரியதான மகாமேருவும்

நிலைகுலைந்து அசைய என்றவாறு. சந்திரனைக் கூறினது, மற்றைக் கிரகநட்சத்திரதாரகைகளுக்கும் உபலட்சணம். பி-ம்:—[1]கொண்ட. [2]சார, சாத்தி. (1039)

57.—அந்த அஸ்திரம் நாகவடிவமாய் அநுமானது தோள்களைக் கட்டுதல்.

தணிப்ப ரும்பெரும் படைக்கலந் தழலுமிழ் தறுகண்
பணிக்கு லங்களுக் கரசின துருவினைப் பற்றித்
[1]துணுக்க முற்றுயர் கலுழனு [2]நடுக்குறச் சுற்றிப்
பிணித்த தப்பெரு மாருதி தோள்களைப் பிறங்க.

(இ-ள்.) தணிப்புஅரும் பெரும் படைக்கலம்-(எவராலும்) அடக்குதற்கு அரியதான பெரிய அந்த அஸ்திரமானது,— தழல் உமிழ் தறுகண் பணிக்குலங்களுக்கு அரசினது உருவினை பற்றி-(கொடுமை மிகுதியால்) நெருப்பைச் சொரிகின்ற அச்சந்தருங் கண்களையுடைய பாம்புக் கூட்டங்களுக்கு அதிபதியான ஒரு மகா நாகத்தினது வடிவத்தைத் தான்கொண்டு,— உயர் கலுழன்உம் துணுக்கம் உற்று நடுக்கு உற-சிறந்த கருடனும் திடுக்கிட்டு நடுக்கமடையும்படி, அ பெரு மாருதி தோள்களை-அந்தப் பெரிய அநுமானுடைய தோள்களை, சுற்றி-சூழ்ந்து, பிறங்க பிணித்தது-நன்றாகக் கட்டியது [இறுகக் கட்டிற்று என்றபடி]; (எ-று.)

பாம்புகளை எளிதில் அழிக்குந் தன்மையதான கருடனும் இப்பெரும் பாம்பின் வடிவத்தைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்குமென, நாக வடிவு கொண்ட பிரமாஸ்திரத்தின் சிறப்பைக் கூறியவாறும். பிறங்கப் பிணித்தது-(தன்வடிவு அத்தோள்களின்மேலே பதிந்து) விளங்கும்படி அழுந்தக்கட்டியது எனினுமாம்; அன்றி, பிறங்க-(அஸ்திரமாதலால் தனது உருவம் திவ்விய ஒளிகொண்டு) பிரகாசிக்க என்றலுமாம். பி-ம்:—[1]துணிக்கவுற்று. [2]துணுக்குற (1040)

58.—அஸ்திரம் கட்டியதனால் அநுமான் சாய்தல்.

திண்ணென் யாக்கையைத் திசைமுகன் படைசென்று திருக
அண்ணன் மாருதி [1]யன்றுதன் பின்சென்ற வறத்தின்
[2]கண்ணி னீரொடுங் [3]கனகதோ ரணத்தொடுங் கடைநாள்
[4]தண்ணென் மாமதி கோளொடுஞ் சாய்ந்தெனச் சாய்ந்தான்.

(இ-ள்.) திண்ணென் யாக்கையை-உறுதியுள்ள (அநுமானுடைய) உடம்பை, திசைமுகன் படை சென்று திருக-அந்தப்பிரமாஸ்திரம் போய்ச்சுற்றிக் கட்டவே,— அண்ணல் மாருதி-பெருமையையுடைய அநுமான்,— கடைநாள்-கற்பாந்தகாலத்தில், தண்ணென் மாமதி கோளொடுஉம்சாய்ந்து என-குளிர்ச்சியான பெரிய [பூர்ண] சந்திரன் (ராகுவென்கிற) பாம்புடனே (வானத்தினின்று) கீழ்விழுந்தாற்போல,— அன்று தன் பின் சென்ற அறத்தின் கண்ணின் நீரொடுஉம்-அன்றைத்தினத்தில் தன்பின்னேவந்த தருமதேவதையின் கண்களினின்று பெருகிய நீரோடு, கனகதோ

ரணத்தொடுடும் சாய்ந்தான்-பொன்மயமான(அவ்வசோகவனத்து) வெளிவாயிலுடனே தன் உடம்பு படியுமாறு சாய்ந்து விழலானான்; (எ - று.)

தோரணம்-வெளிவாயில். அசோகவனத்து வெளிவாயிலில் நின்று அரக்கர்களோடெல்லாம் பொருது அவர்களை அழித்த அநுமான் பிரமாஸ்திரத்தாற் கட்டுண்டு அவ்விடத்திலே சாய்ந்திட்டனனென்பார்,'கனக தோரணத்தொடும் சாய்ந்தான்'என்றார். அவ்வெளிவாயிலிலே சாய்ந்திடலானானென்ன உருபுமயக்கமாகக் கருத்துக்கொள்க. தயை சத்தியம் பரிசுத்திமுதலிய நற்குணங்களில்லாதபடி அரக்கர் தலைவனான இராவணன் அரசாட்சிசெலுத்தி வருகிற இலங்காபுரியில் வெகுகாலமாக நுழையாதிருந்த தருமதேவதையானது, சீதையிருக்கும் இடத்தை நாடிக்கொண்டு இராமனுக்குச் செய்திகூறி அவனுக்குத் துணைநின்று அரக்கர்களையெல்லாம் அழிக்கப்போகிற அநுமான் அவ்விலங்கையிற் புகும்போது தானும் இனிச்செல்லலாமென்று அவன்பின்னே தொடர்ந்து வந்ததாதலால், 'அன்று தன்பின் சென்ற அறம்' எனப்பட்டது; மேலும் (62-ஆஞ் செய்யுளில்) "அறத்துக்கு ஆங்கு ஒரு தனித்துணையாநின்ற அநுமன்" என்பது காண்க. இங்ஙனம் தான் சிறிது தலையெடுக்கலாமென்று சமயம்பார்த்து அநுமானுடனே சென்ற அறக்கடவுள் அங்கு அவன் பிரமாஸ்திரத்தாற் கட்டுப்பட்டுச் சாய்தலைக் கண்டு வருந்திப் புலம்பிக் கண்ணீர்பெருக்கியதென்பார், 'அறத்தின் கண்ணினீரொடுஞ் சாய்ந்தான்' என **உடனிகழ்ச்சியணி** தோன்றக் கூறினார். சந்திரன் பூமியிற் சாயும்நாள் கடைநாளாக இருக்குமென்று கொண்டு 'கடைநாள்மாமதி சாய்ந்தென' என்றது. கலை நிறைந்து விளங்குகிற சந்திரமண்டலம் - திவ்வியவொளியுடன் விளங்குகிற அநுமானது பெரியவடிவுக்கும், சந்திரனைப் பற்றிக்கொள்கிற பாம்புவடிவமான ராகு - அநுமானுடம்பைச்சூழ்ந்துகட்டிய நாகபாசத்துக்கும் உவமை.

ஒவ்வொரு சமயத்தில் சந்திரனை மறைக்கிற பூமியின்சாயையும் சூரியனை மறைக்கிற சந்திரனதுசாயையுமாகிய இராகு கேது வென்னும் சாயாகிரகங்களைக் கரும்பாம்பு செம்பாம்புகளாகக் கூறுதல், கவிசமயம். அன்றியும்,பாற்கடல்கடைகையிலுண்டான அமிருதத்தை எடுத்துக்கொண்ட திருமால் மிக அழகிய மோகினியென்னும் பெண்வடிவத்தால் அசுரர்களை மயக்கித் தேவர்கட்கு மாத்திரம் அமிருதத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து வருகையில், இராகுவென்னும் ஓர் அசுரன் தான் இருத்தற்கு உரிய அசுரர் கூட்டத்தைவிட்டுத் தந்திரமாகத் தேவர்கோட்டியினிடையிலே புக்குக் கையேற்று அமிருதத்தை வாங்கியுண்ண, அதனைச் சந்திர சூரியர்கள் குறிப்பித்தமாத்திரத்தில் எம்பெருமான் அவனை அகப்பையாலடித்துத் தலைவேறு உடல்வேறாக்க, அமிருதமுண்டதனால் உயிர்நீங்காத அத்தலையும் உடலும் விஷ்ணுவின் அநுக்கிரகத்தால் இராகுகேதுக்களென இரண்டுகிரகங்களாகிச் சூரியன் முதலிய ஏழுகிரகங்களோடு சேர்ந்து, தம்மேற் கோள்சொன்ன

சந்திராதித்தர்க்குப் பகையாய்ப் பாம்புவடிவுகொண்டு சிற்சில காலத்தில் அவர்களைக்கௌவுகின்றனவென ஒரு புராணகதை உண்டு. இங்ஙனம் மறைக்கிற அல்லது பற்றுகிற காலமே கிரஹணகால மெனப்படுகின்றது.

திண்ணெனல்-வலிமைக்குறிப்பு. தண்ணெனல் - குளிர்ச்சிக் குறிப்பு. சந்திரன் சீதகிரண னாதலால், 'தண்ணென்மாமதி' எனப் பட்டான். பி-ம்:—[1]அயர்வொடுமாழிசூழ்தலத்தில். [2]கண்ணினீளிய. [3]கனகத். [4]தண்ணமாமதி. (1041)

59.—பிரமாஸ்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டுச் சாய்ந்த அநுமானை வலியொடுங்கினனென்று இந்திரசித்து எண்ணுதல்.

சாய்ந்த மாருதி சதுமுகன் படையெனுந் தன்மை
ஆய்ந்து மற்றித னாணையை யவமதித் [1]தகற்சி
ஏய்ந்த தன்றென வெண்ணினன் கண்முகிழ்த் திருந்தான்
[2]ஓய்ந்த தாமிவன் வலியென வரக்கன்வந் துற்றான்.

(இ - ள்.) சாய்ந்த மாருதி-(அங்ஙனம்) கீழ்வீழ்ந்த அநுமான், —சதுமுகன் படை எனும் தன்மை ஆய்ந்து - (தன்மேற் பிரயோ கிக்கப்பட்டது)பிரமாஸ்திரமென்னுந் தன்மையை ஆராய்ந்தறிந்து, இதன் ஆணையை அவமதித்து அகற்சி ஏய்ந்தது அன்று என எண்ணினன் - தெய்வத்தன்மையுள்ள இந்த அஸ்திரத்தின் கட்டளையை அலட்சியஞ் செய்து இதனைவிட்டு விலகுதல் தக்கதன்று என்று எண்ணினவனாய், கண் முகிழ்த்து இருந்தான் - (அந்த அஸ் திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டுக்) கண்களை மூடிக்கொண்டிருந்தான்; (அதுகண்டு), அரக்கன் - இந்திரசித்து, இவன் வலி ஓய்ந்தது ஆம் என வந்து உற்றான்-'இவ்வாநரனுடைய வலிமை ஒழிந்துவிட்டது' என்று எண்ணி அருகில் வந்து நெருங்கினான்; (எ - று.)

வரபலத்தாற் பிரமாஸ்திரத்தையுங் கடக்கும் வல்லமை யுடையனாயினும், அநுமான், பிரமதேவனைப் பெருமைப்படுத்த வேண்டுமென்னும் பெருந்தகைமையினால் தெய்விகசக்தியுள்ள அஸ்திரத்துக்கு வசப்பட்டிருந்தனனென்க. அவமதித்து என்றதில், 'அவ' என்றது எதிர்மறைப்பொருள் குறிக்கும் வடமொழியுப சருக்கம். மற்று - அசை: வினைமாற்றுமாம். பி - ம்:—[1]அகல்கை, அகறல். [2]ஓய்ந்ததால். (1042)

60.—அரக்கர்கள் வந்து திரண்டு ஆரவாரித்தல்.

உற்ற காலையி [1]னுயிர்கொண்டு திசைதொறு மொதுங்கி
அற்ற நோக்கினர் நிற்கின்ற வாளெயிற் றரக்கர்
சுற்றும் வந்துடல் சுற்றிய தொளையெயிற் றரவைப்
பற்றி யீர்த்தன ரார்த்தனர் தெழித்தனர் பலரால்.

(இ - ள்.) உற்ற காலையின் - (அங்ஙனம் இந்திரசித்து) வந்து சமீபித்தபோது,—உயிர்கொண்டு திசைதொறும் ஒதுங்கி -

(அனுமானுடைய போரைப் பொறுக்கமாட்டாமல்) அரிதில் உயிர் தப்பி எல்லாத்திக்குக்களிலும் ஓடி ஒளித்து, அற்றம் நோக்கினர்-(அவ்வநுமானுக்குச்) சோர்வு நேருஞ் சமயத்தை எதிர்பார்த்து, நிற்கின்ற-நிற்கின்றவர்களான, வாள் எயிறு அரக்கர் பலர்-வாள் போலுங்கூரிய பற்களையுடைய பல இராக்கதர்கள், சுற்றுஉம் வந்து-(எல்லாத் திசைகளினின்றும் வந்து அவ்வநுமானைச்) சூழ்ந்து நின்று, உடல் சுற்றிய தொளை எயிறு அரவை பற்றி ஈர்த்தனர்- அவ்வநுமானுடம்பைச் சூழ்ந்துள்ளதான துவாரம் பொருந்திய பற்களையுடைய அந்தப்பாம்பைப் பிடித்து இழுத்தார்கள்; தெழித்தனர் -(அவ்வநுமானை) அதட்டினார்கள்; ஆர்த்தனர் -(மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரித்தார்கள்; (எ - று.)— ஆல்-ஈற்றசை.

தொளையெனினும், துளையெனினும் ஒக்கும். அரவைப் பற்றி ஈர்த்தனர் - அப்பாம்பின்வாலைப் பிடித்திழுத்து அநுமானுடம்பை இறுக்குவாராயின ரென்க. ஈர்த்தனர் ஆர்த்தனர்-இழுத்துக்கட்டினார்கள். தெழித்தனர் -(மகிழ்ச்சியாற்) பேரொலிசெய்தார்கள் என்றும் பதப்பொருள் கூறலாம். பி - ம்:—[1]உயிர்கொடு. (1043)

61.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-அப்பொழுதை நிலைமையின் வருணனை.

குரக்கு நல்வலங் குறைந்ததென் றாவலங் கொட்டி
இரைக்கு மாநக ரெறிகட லொத்ததெம் மருங்கும்
திரைக்கு மாசுணம் வாசுகி யொத்தது தேவர்
அரக்க ரொத்தனர் மந்தர மொத்தன னநுமன்.

(இ-ள்.) குரங்கு நல் வலம் குறைந்தது என்று-இக்குரங்கினது மிக்கவலிமை ஒடுங்கிவிட்டதென்று எண்ணிக் களித்து, ஆவலம் கொட்டி-ஆர்த்துவாய்கொட்டி, இரைக்கும்-(அரக்கர்களனைவரும்) ஆரவாரிக்கப் பெற்ற, மா நகர்-பெரிய அந்த இலங்காபுரியானது, எறி கடல் ஒத்தது-அலைவீசியொலிக்கின்ற (பாற்) கடலைப் போன்றது; எ மருங்குஉம் திரைக்கும் மாசுணம்-(அநுமானை உடம்பின்) எல்லாப்பக்கங்களிலும் சுற்றி இறுக்குகிற அஸ்திரமாகிய அப்பெரும் பாம்பானது, வாசுகி ஒத்தது-வாசுகியென்னும் மாநாகத்தைப் போன்றது; அரக்கர்-(அந்நாகபாசத்தைப் பிடித்திழுக்கிற) இராக்கதர்கள், தேவர் ஒத்தனர்-(வாசுகியைப் பிடித்து இழுத்த) தேவர்களைப் போன்றார்கள்: அநுமன்-(நாகபாசத்தாற் கட்டப்பட்ட) அநுமான், மந்தரம் ஒத்தனன் -(வாசுகியாற் சுற்றப்பட்ட) மந்தரகிரியைப் போன்றான்; (எ-று.)

ஆவலம் கொட்டுதல்-ஆர்த்துவாய்கொட்டுதல்; இது,எதிரியை யிகழ்வதைக் குறிப்பிக்கும். இலங்கையைப் பாற்கடலோடு உவமித்ததற்கு ஏற்ப, அந்தநகரைக் கலக்குகின்ற அநுமானுக்குக் கடல்கடைகிற மந்தரகிரியை உவமைகூறியமை சாலும். இவ்வரக்கரும் அத்தேவரும் பாம்பின் வாலைப்பற்றி இழுத்தவராதலும் கருதத்தக்கது.

முன்னொருகாலத்தில் இவ்வண்டகோளத்துக்கு அப்புறத்தி லுள்ள விஷ்ணுலோகத்துச்சென்று திருமகளைப்புகழ்ந்துபாடி அவளால் ஒரு பூமாலை பிரசாதிக்கப்பெற்ற ஒருவித்தியாதரமகள் மகிழ்ச்சியோடு அம் மாலையைத் தன் கைவீணையில் தரித்துக் கொண்டு பிரமலோகவழியாய் மீண்டு வருகையில், துர்வாசமகா முனி எதிர்ப்பட்டு அவளை வணங்கித் துதிக்க, அவ்விஞ்சைமங்கை அம்மாலையை அம் முனிவனுக்கு அளித்திட்டாள். அதன் பெருமையை யுணர்ந்து அதனைச் சிரமேற்கொண்ட அம்முனிவன் ஆனந்தத்தோடு தேவலோகத்துக்கு வந்து மிக்க உல்லாசமாக ஐராவதயானையின்மேற் பவனிவந்துகொண்டிருந்த இந்திரனுக்கு அம்மாலையைக் கைநீட்டிக்கொடுக்க அவன் அதனை அங்குசத்தால் வாங்கி யானையின் பிடரியின்மேல் வைத்தவளவில் அம்மதக் களிறு அதனைத் துதிக்கையாற் பிடித்து இழுத்துக் கீழெறிந்து காலால் மிதித்துத் துவைத்தது. அதுகண்டு முனிவரன் கடுங் கோபங்கொண்டு 'இங்ஙனஞ் செல்வச்செருக்குற்ற நினது ஐசுவரி யங்களெல்லாம் கடலில் ஒளித்துவிடக் கடவன' என்று சாபங் கொடுக்க, உடனே தேவர் செல்வம் யாவும் ஒழிந்தன. ஒழியவே, அசுரர் வந்து பொருது அமரரை வெல்வாராயினர்.பின்பு இந்திரன் தேவர்களோடு திருமாலைச் சரணமடைந்து அப்பிரான் அபய மளித்துக் கட்டளையிட்டபடி அசுரர்களையுந் துணைக்கொண்டு மந்தர மலையை மத்தாகநாட்டி, வாசுகி யென்னும் பாம்பைக் கடைகயிருகப் பூட்டி அப்பாம்பின் வாலைத் தாங்களும் அதன் தலையை அசுரர்களுமாகப் பிடித்து இழுத்து அந்தப்பாற் கடலைக் கடைந்தன ரென்பது இங்கு அறிய வேண்டியகதை.(1044)

62. **கறுத்த மாசுணங் கனகமா மேனியைக் [1]கட்ட**
அறத்துக் காங்கொரு தனித்துணை யாநின்ற வனுமன்
[2]மறத்து மாருதம் பொருதநாள் [3]வாளரா வரசு
புறத்துச் சுற்றிய மேருமால் வரையையும் போன்றான்.

(இ - ள்.) கறுத்த மாசுணம்-கருநிறமுள்ள அப்பெரும்பாம்பு, கனகம் மா மேனியை கட்ட-பொன்னிறமான பெரிய (தனது) உடம்பைச் சூழ்ந்து கட்ட,—அறத்துக்கு ஆங்கு ஒரு தனிதுணை ஆ நின்ற அனுமன் - தருமதேவதைக்கு அவ்விலங்காபுரியில் தானொருவனே துணைவனாகநின்ற அவ்வநுமான்,—மறத்து மாருதம் பொருதநாள் - வலிமையோடு காற்றுவீசியடித்தகாலத்து, வாள் அரா அரசு-ஒளியையுடைய சர்ப்ப ராசனான ஆதிசேஷனால், புறத்து சுற்றிய- எப்புறத்துஞ் சூழப்பட்ட, மால் மேரு வரையை உம் - மகாமேருகிரியையும், போன்றான் - ஒத்தான்; (எ - று.)

பெருவடிவமுள்ள அநுமனைச் சூழ்ந்து இறுக்கிய பெரும்பாம்புக்கு, மகாமேருகிரியை வளைத்துக் கவிந்து இறுக்கிய ஆதிசேஷனை உவமை கூறினார். இதுவும் **உவமையணி**. அநுமான் பொன் னொத்த மேனிய னாதலால், அவனுக்குப் பொன்மயமான மேரு மலையை உவமை கூறியமை சாலும்; ("காஞ்சநாத்ரிகமநீயவிக்ர

ஹம்" என்ற வடமொழி மேற்கோள் இங்குக் கருதத்தக்கது,) கறுத்தமாசுணம்-கோபித்த பாம்பு எனினுமாம்; சீறுதலும் கறுக்கொள்ளுதலும் நாகத்தினியல்பு. கனகம் ஆம் மேனி என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். மறம் - பகைவெல்லுங் கருத்துமாம். பி - ம்:—[1]பற்ற. [2]மறுத்த. [3]வாசுகியென்பான். (1045)

63.—அரக்கர் களிப்பு.

வந்தி ரைத்தனர் மைந்தரு மகளிரு [1]மழைபோல்
அந்த ரத்தினும் விசும்பினுந் திசைதொறு மார்ப்பார்
முந்தி யுற்றதோ ருவகைக்கோர் கரையிலை [2]மொழியின்
இந்தி ரன்பிணிப் புண்டநா ளொத்ததவ் விலங்கை.

(இ - ள்.) மைந்தர்உம் - (இராக்கதர்களில்) ஆடவர்களும், வந்து இரைத்தனர் - (அப்பொழுது அங்கு) வந்து ஆரவாரஞ் செய்தார்கள்; மகளிர்உம் - பெண்பாலாரும், அந்தரத்தின்உம் விசும்பின்உம் திசைதொறுஉம் மழை போல் ஆர்ப்பார் - வானத்திலும் மேலுலகத்திலும் எட்டுத்திக்குக்களிலும் (ஒலிபரவும்படி) மேகங்கள் (இடிமுழங்குவது) போல ஆரவாரிப்பவரானார்கள்; உற்றது ஓர் உவகைக்கு - (இங்ஙனம் அப்பொழுது இராக்கதர்களெல்லாரும்) கொண்டு பாராட்டிய ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சிக்கு, ஓர் கரை இலை-ஓர் எல்லையில்லை; மொழியின் - (அதற்கு ஒப்புமை) கூறுமிடத்து, அ இலங்கை - (அப்பொழுது) அந்த இலங்காபுரியானது, முந்தி இந்திரன் பிணிப்புண்ட நாள் ஒத்தது - முன்பு தேவேந்திரன் (மேகநாதன்கையிற்) கட்டப்பட்டநாளிற் களிப்படைந்தது போன்றது; (எ - று.)

மேகநாதன் தேவேந்திரனைப்பிடித்துக் கட்டிக் கொண்டுவந்தபோது இலங்காநகரத்து அரக்கர்கள் எப்படி மகிழ்வுற்றார்களோ அப்படியே அவன் அநுமானைப் பிடித்துக்கட்டிய இப்போதும் மகிழ்வுற்றார்களென்பதாம். இந்திரசித்தின் திறமையினாலாகிய மகிழ்ச்சிக்கு அவன் திறமையினாலாகிய வேறொரு மகிழ்ச்சியே உவமையாகத் தகுமன்றி பிறிதுஓர் உவமை ஏலாதென்பது தொனிக்க, 'மொழியின் இந்திரன் பிணிப்புண்ட நாளொத்தது' என்றார். தேவாமிசமாகி வாநரர்களிற் சிரேஷ்டனான அநுமானுக்குத் தேவராசனான இந்திரனோடு ஒப்புமை ஏற்கும்: அந்தரம்-நிலவுலகத்துக்கும் மேலுலகத்துக்கும் நடுவிடம்: கரையென்றதற்கு ஏற்ப, உவகையைக் கடலாகக்கொள்க. முந்தி உற்றது என்று இயைத்து, இனி அவ்வரக்கர்கள் அடையுந் துன்பத்துக்கு முன்னே நேர்ந்ததான ஒரு மகிழ்ச்சிக்கு என்று உரைப்பாருமுளர்; அத்துன்பத்தை மேல் 'இலங்கை யெரியூட்டுபடலம்' முதலாகக் காண்க. பி - ம்:—[1]மழையின். [2]முனையின். (1046)

பாசப்படலம் முற்றிற்று.

13-ஆவது பிணிவீட்டுபடலம்.

கட்டு விடுவித்த செய்தியைக் கூறும்பாகமென்று பொருள்படும். பாம்புவடிவுகொண்ட பிரமாஸ்திரமாகிய பாசத்தினாலுண்டான அநுமானது உடற்பிணிப்பை இந்திரசித்து விடுவித்த செய்தியும், பின்பு அரக்கர்கள் பல கயிறுகள்கொண்டு கட்டிய பந்தத்தை அநுமான் தானே விடுவித்துக்கொண்ட செய்தியும் இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றன. பிணிவீட்டு படலமென மூன்று சொற்கள் தொடர்ந்த இரண்டு சந்தியில், முன்னது - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை; பின்னது வினைத்தொகையாகக்கொண்டு கருத்தமைக்கத்தக்கது. பிணி-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். வீட்டு - விடு என்பதன் விகாரமான வீடு என்ற வினைப்பகுதியின் பிறவினை. இடையிலே தன் ஒற்று இரட்டியது, பிறவினைக்குறி. வீட்டுப்படலம் என்ற பாடத்துக்கு, விடுவித்ததை யுணர்த்தும் பாகமென இரண்டனுருபும் பயனுந்தொக்க தொகையாகப் பொருள்காண்க. ஏட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றில், 'பிணிவிடுபடலம்' என்று உள்ளது: அது, (அநுமான்) கட்டுநீங்கிய பகுதி யென்று இனிது பொருள்படும்.

வேறு

1.—இதுமுதல் ஐந்து கவிகள் - கட்டுப்பட்ட அநுமானைக் கண்ட அரக்கர்களின் பலவகை நிலைமையைக் கூறும்.

எய்யுமி னீருமி னெறிமின் போழுமின்
கொய்யுமின் குடரினைக் கூறு கூறுகள்
செய்யுமி னுலகிடைத் தேய்மின் தின்னுமின்
உய்யுமே லில்லைநம் முயிரென் றோடுவார்.

(இ - ள்.) 'எய்யுமின் - (இந்தக் கொடிய குரங்கை அம்பு கொண்டு) எய்யுங்கள்; ஈருமின் - (கத்தியால்) வெட்டுங்கள்; எறிமின் - (ஈட்டியாற்) குத்துங்கள்; போழுமின் - (கோடாலியாற்) பிளவுங்கள்: குடரினை கொய்யுமின்-(இதன்) குடலைப் பறித்திடுங்கள்; கூறு கூறுகள் செய்யுமின் - (இதனைப்) பலதுண்டுகளாகச் செய்யுங்கள்; உலகிடை தேய்மின் - (இதனைப்பிடித்துத்) தரையிலே தேய்த்து அழியுங்கள்; தின்னுமின் - (இதன் உடல்தசையைத்) தின்னுங்கள்; உய்யும்ஏல் நம்உயிர் இல்லை - (இனி இது பிழைக்குமானால் நமதுஉயிர் இல்லாததாகும்:' என்று - என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஓடுவார்-(பல இராக்கதர்கள்) ஓடிவருவார்கள்;

இது பிழைத்தால் நம்மையெல்லாந் தவறாது கொன்றிடுமென்பது, அவர்கள்கொண்ட கருத்து. அரக்கர்களுடைய வெகுளிக்கொதிப்பு விளங்குவதால், இச்செய்யுள் உருத்திரச்சுவைக்கு உதாரணமாகத்தக்கது. இரண்டாமடி-முற்றுமோனை. கூறுகூறு என்ற விடத்து, அடுக்கு - பன்மைகுறிக்கும். (104)

2. மைத்தடங் கண்ணியர் மைந்தர் யாவரும்
பைத்தலை யரவெனக் கனன்று [1]பைதலை
இத்தனை பொழுதுகொண் டிருப்ப தோவெனு
மொய்த்தனர் கொலைசெய முயல்கின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) மை தட கண்ணியர் - மையிட்ட பெரியகண்களை யுடையவர்களான மகளிரும், மைந்தர் - ஆடவரும், யாவர்உம் - ஆகிய எல்லாரும், பை தலை அரவு என கனன்று - படமுள்ள தலையையுடைய நாகம்போலச் சீற்றங்கொள்ள, சிலர்-(அவர்களிற்) சிலபேர், பைதலை இத்தனைபொழுதுகொண்டு இருப்பதுஓ எனு - 'இந்த(க் குரங்குப்) பயலை இவ்வளவு நேரம் உயிருடன் வைத்துக் கொண்டிருப்பதோ! என்று எண்ணியும் சொல்லியும், மொய்த்தனர் கொலை செய முயல்கின்றார் - திரண்டுவந்து நெருங்கி (அநுமானை)க் கொல்ல யத்தனஞ் செய்கின்றவரானார்கள்; (எ - று.)

கனன்று=கனல: எச்சத்திரிபு: இனி, 'மைத்தடங்கண்ணியர் மைந்தர் யாவரும்' என்பதை முந்தினசெய்யுளோடு குளகமாக்கி 'ஓடுவார்' என்பதனோடு இயைப்பின், கனன்று என்பதைத் திரிக்க வேண்டுவதில்லை: பைதல்-சிறுவன் என்றபடி: இகழ்ச்சி தோன்ற எளிதுபடக் கூறியது; துஷ்டப்பயலென்க. பி-ம்:—[1]பையலை. இச் செய்யுள் "நச்சடை" என்ற அடுத்த பாடலின்பின் சிலபிரதிகளி லுள்ளது. (1048)

3. [1]நச்சடை படைகளால் நலியு மீட்டதோ
[2]வச்சிர முடன்மறி கடலின் வாய்மடுத்து
உச்சியி னழுத்துமி னுருத்த [3]தின்றெனின்
கிச்சிடை யிடுமெனக் [4]கிளக்கின் றார்சிலர்.

(இ -ள்.) (இக்குரங்கு), நஞ்சு அடை படைகளால் - விஷம் தடவிய ஆயுதங்களைக்கொண்டு, நலியும் ஈட்டதுஓ - வருத்திக் கொல்லப்படத்தக்கதோ? [கொல்லமுடியாது என்றபடி]; (ஆகவே), வச்சிரமுடன் மறிகடலின்வாய் மடுத்து - வச்சிரா யுதத்தை (இதன்தலையில்வைத்து) அதனுடனே (இக்குரங்கை) அலைமடங்கப்பெற்ற கடலிலே போகட்டு, உருத்து உச்சியின் அழுத்துமின்-கோபாவேசங்கொண்டு [உக்கிரமான வேகத்தோடு] இதன் உச்சந்தலையிலே [அவ்வச்சிராயுதமுட்பட மீண்டும் மேலெழாதபடி எல்லாரும்] அழுத்திடுங்கள்: அது இன்றுஎனின்- அங்ஙன மில்லையானால், கிச்சிடை இடும் - (இதனை) நெருப்பிற் போட்டுக் கொல்லுங்கள்; என கிளக்கின்றார் சிலர் - என்று சில அரக்கர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்; (எ - று.)

உருத்தது இன்று எனின் என்று பிரித்து, இன்று உருத்தது எனின்-இப்பொழுது கோபங்கொண்டதானால் என்று உரைப்பாரு முளர். கிச்சு-க்ருஶாநு என்ற வடசொல்லின் திரிபென்பர். பி-ம்:— [1]நச்சுறு. [2]வச்சிரவுடல். [3]அன்றெனில், தாள்களில். [4]கிளத்தினர் பலர். (1049)

4. எந்தையை யெம்பியை யெம்மு னோர்களைத்
தந்தனை போகெனத் தடுக்கின் றார்பலர்
அந்தரத் தமரர்த மாணை யால்[1]இவன்
வந்ததென் றுயிர்கொள [2]மறுகி னார்பலர்.

(இ - ள்.) 'எந்தையை - (உன்னால் உயிர்கவரப்பட்ட) எமது தந்தையையும், எம்பியை-எமது தம்பியையும், எம்முனோர்களை - எமது தமையன்மார்களையும்,—தந்தனை - மீளக்கொணர்ந்து கொடுத்து, போகு-அப்பாற்செல்', என தடுக்கின்றார் பலர்-என்று சொல்லிப் பல அரக்கர்கள் (அநுமானை) மறித்துக்கொள்பவரானார் கள்: 'இவன் வந்தது-இந்த ஆண் குரங்கு இங்குவந்தசெயல், அந்தரத்து அமரர்தம் ஆணையால் - வானுலகத்திலுள்ள தேவர்களுடைய கட்டளையினாலாகும்', என்று - என்றுமாறாகஎண்ணி, உயிர்கொள மறுகினார் பலர்-அத்தேவர்களுயிரைக் கொள்ளுமாறு மனம் மாறுபட்டார்கள் பல அரக்கர்கள்; (எ - று.)

பல அரக்கர்களுடைய தந்தையர் தம்பியர் தமையன்மார்களை அநுமான் கீழ்நிகழ்ந்த போர்களிற் கொன்றிட்டன னாதலால், அவர்களை யிழந்த மக்களும் தமையன்மாரும் தம்பியருமான பல அரக்கர் 'உன்னால் உயிர்கவரப்பட்ட எமது அன்புடைச் சுற்றத்தார்களை மீளக்கொணர்ந்துகொடு' என்று அநுமானை மறித்துக் கொண்டன ரென்க. 'இவன் இங்குவந்தது மேலுலகத்திலுள்ள தேவர்களின் கட்டளையினாலாதலால், அவர்கள் சொன்னது செய்யும் ஏவலாளாய் வந்த இவனைக் கொல்வதிற் பயனில்லை: இவனை இங்ஙனஞ் செய்யுமாறு ஏவியனுப்பிய அத்தேவர்களையே கொல்லவேண்டும்' என்று பல அரக்கர்கள் கருதின ரென்க. இவனைக்கொல்லுமாறு முதலிற்கொண்ட கருத்து உடனே ஆலோசித்ததில் மாறிவிட்டதனால் 'மறுகினார்' என்றார்; மறுகுதல் - புரளுதல்: பின்வாங்குதலுமாம். தேவர்கள் கட்டளையால் வந்த அவர்கள் படைவீரனான இவனைக் கொல்லுமாறு மனங்கலங்கினார்களென்று உரை கூறினுமாம். பி-ம்:—[1]இவண். [2]மறுகுவார். ()

5. [1]ஓங்கலம் பெருவலி யுயிரி னன்பரை
நீங்கல மின்றொடு நீங்கி னோமினி
[2]ஏங்கல மிவன்சிரத் திருந்த லாற்றிரு
வாங்கல மென்[3]றழும் மாத ரார்பலர்.

(இ - ள்.) 'ஓங்கல் அம் பெருவலி-மலைபோன்ற மிக்க வலிமையையுடைய, உயிரின் அன்பரை - (எமது) உயிர்போன்ற அன்புடைய கணவரை, நீங்கலம் - (இதுவரையிலும்) பிரிந்திலோம்; இன்றொடு நீங்கினோம்-இன்றைத் தினம் முதலாகப் பிரிவதானோம்: இனி ஏங்கலம் - (இங்ஙனம் பிரிவுநேர்ந்துவிட்டபின்பு அப்பிரிவுக்காக) ஏங்கிக்கிடவாமல், இவன் சிரத்து இருந்து அலால் திரு வாங்கலம் - (அப்பிரிவை விளைத்தவனான இவன் சிதையுமாறு) இவன் தலையின்மேல் ஏறியிருந்தே திருமங்கலியத்தை வாங்குவோம்,'

என்று - என்று சொல்லி, அழும் - புலம்புகின்ற, மாதரார் பலர் - இராக்கதமகளிர் அநேகர்; (எ - று.)

கொடிய இராக்கதசாதியிற்பிறந்த மகளிராதலால், நேர்ந்த சோகத்தையே நெடும்பொழுது பாராட்டிக்கொண்டிராமற் கறுவுகொண்டு பழிவாங்குங் கருத்துடையராயின ரென்க. ஓங்கல் - உயர்ச்சி; உயர்வுடையதான மலைக்குத் தொழிலாகுபெயர்; இக்காரணப்பெயர், யானைக்கும் வழங்கும். ஓங்கலம் பெருவலி—அம்சாரியை. திருவாங்குதல்-தாலியறுத்தல். திருஎன்ற இலக்குமியின் பெயர் ஆகுபெயராய், லக்ஷ்மீகரமான மங்கல நாணைக் குறித்தது. பி - ம்:—[1]ஓங்கரும். [2]யாங்களுமிவன் சிரமற்றலாற்றிரு. [3]எழு. ()

6.—இராக்கதர்களின் பேராரவாரம்.

கொண்டன ரெதிர்செலுங் கொற்ற மாநகர்
அண்டமுற் றதுநெடி தார்க்கு மார்ப்பது
[1]கண்டமற் றுலந்ததங் கணவர்க் கேங்கிய
குண்டல [2]முகத்திய ரோகை [3]கூரவே.

(இ - ள்.) கொண்டனர் - (நாகபாசத்தைப்பற்றி அநுமானை) இழுத்துக்கொண்டு செல்பவர்களுக்கு, எதிர் செலும் - எதிரிலே (வேடிக்கைபார்க்க) வருகிற, கொற்றம் மாநகர்-வெற்றியையுடைய அந்தப் பெரிய இலங்காபுரி [இலங்கையிலுள்ள அரக்கர்களனைவரும்], நெடிதுஆர்க்கும்-மிகுதியாக ஆரவாரஞ்செய்கிற, ஆர்ப்பு அது-அந்த ஆரவாரமானது,—கண்டம் அற்று-கழுத்து அறுபட்டு, உலந்த-(அநுமானால்) அழிவடைந்த, தம் கணவர்க்கு-தங்கள் கணவர்களைக்குறித்து, ஏங்கிய-துயரப்படுகின்ற, குண்டலம் முகத்தியர்-குண்டலமென்னுங் காதணியினால் விளங்கும் முகத்தையுடையவர்களான இராக்கத மகளிர், ஓகை கூர-மகிழ்ச்சிமிகுமாறு, அண்டம் உற்றது-உலகம் முழுவதும் பரவிற்று; (எ - று.)

தங்கள் கணவரைக் கொன்றிட்ட அநுமானைக் கட்டியிழுத்து வருகிற செய்தியைக் கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆரவாரிக்கிற பேரொலியைக் கேட்டதனால், கணவரையிழந்த அரக்கமாதர் துயரம் ஒழிந்து மகிழ்ச்சி கொள்வாராயின ரென்க. இங்குக் கொற்றம்-அநுமானைப் பிடித்ததனாலானது. [1]கண்டமுற்றுலந்த என்ற பாடத்திற்கு—(அநுமானால்) துண்டுபட்டு உயிரொழிந்த என்க. அண்டம் உற்றது-ஆகாயத்தை யளாவிற்று எனினுமாம். பி - ம்:—[1]கண்டமுற்றுள வருங்கணவர்க்கு. [2]முகத்தியர்க்குவகை. [3]கூறவே. (105?)

7.—அநுமான் தன்னாற்சிதைபட்ட மாடமாளிகைகளைப் பார்த்துக்கொண்டே இலங்கையின் வீதிவழியாகச் செல்லுதல்.

[1]வடியுடைக் கனற்படை வயவர் மால்கரி
கொடியுடைத் தேர்பரி கொண்டு வீசலின்

இடிபடச் சிதைந்தமால் வரையி னில்லெலாம்
பொடிபடக் கிடந்தன கண்டு போயினன்.

(இ - ள்.) வடி உடை கனல் படை வயவர்-கூர்மையையுடைய நெருப்புப்போலக் கொடிய ஆயுதங்களைத் தரித்த வீரர்களையும், மால் கரி-பெரிய யானைகளையும், கொடி உடை தேர்-துவசத்தை யுடைய தேர்களையும், பரி-குதிரைகளையும், கொண்டு வீசலின்-(தான்) கையிலெடுத்து வீசியெறிந்ததனால், இடி பட சிதைந்த மால் வரையின்-(தன்மேல்) இடிவிழுதலாற் சிதைவுபட்ட பெரிய மலைகள் போல, பொடிபட கிடந்தன-பொடிப்பொடியாக நொருங்கிக்கிடந்தனவான, இல் எலாம்-(இலங்கைமாநகரத்து) வீடுகளையெல்லாம், கண்டு-(மகிழ்ச்சியோடு) பார்த்துக்கொண்டே, போயினன்-(அனுமான் அந்நகரத்து வீதிகளின் வழியாய்ச்) சென்றான்; (எ - று.)

அரக்கர்கள் நாகபாசத்தைப்பற்றித் தன்னை யிழுத்துக் கொண்டு செல்லுமளவில், அநுமான் அந்நகரத்து மாளிகைகளின் அலங்கோல நிலைமையைப் பார்த்துக்கொண்டே போயினனென்க. தான் சேர்ந்த விடத்தை யழித்தலால், ஆயுதங்கட்கு நெருப்பு உவமை. கனற்படை-கொடுமை மிகுதியால் தீயைச்சொரிகிற படை எனினுமாம். அரக்கர்க்கு உவகை விளைந்ததைக் கீழே கூறிவந்த கம்பர் அனுமனுக்கும் உவகை நிகழுமாறு அச்செயலையே அமைத்த நயம் பாராட்டற்குரியது. பி-ம்:—[1] வடியிடை, வடிவுடை.

8.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள் - மற்றும்பல அரக்கர்களின் பலவகை நிலைமையைக் கூறும்.

முயிறலைத் தெழுமுது மரத்தின் [1]மொய்ம்புதோள்
கயிறலைப் புண்டது கண்டு [2]காண்கிலாது
எயிறலைத் [3]தெழுமித ழரக்க ரேழையர்
வயிறலைத் திரியலின் மயங்கி னார்பலர்.

(இ - ள்.) கண்டு-(அநுமானைப்) பார்த்து, முயிறு அலைத்து எழும்முதுமரத்தின்-எறும்புகள் விரைந்து வந்துமேலேறிச்சஞ் சரித்துச்சூழ்ந்து மொய்க்கப்பெற்ற பழமையான [பெரிய] மரம் போன்று, (அவ்வநுமானுடைய), மொய்ம்பு தோள்-வலிமையுள்ள தோள்கள், கயிறு அலைப்புண்டது - நாகபாசத்தாற் கட்டுப்பட் டிருப்பதை, காண்கிலாது - பார்த்திடாமல், ஏழையர் வயிறு அலைத்து இரியலின்- பேதையரான அரக்க மாதர்கள் (அக்குரங்கு இங்கும் வந்து விட்டதேயென்று அஞ்சி வருந்தித் தங்கள்) வயிற்றைப் பிசைந்துகொண்டு ஓடுகிறதனால், எயிறு அலைத்து எழும் இதழ் அரக்கர் பலர் - கோரப்பற்கள் வாயினுள்ளிருந்து மோதி வந்து வெளியே தோன்றப்பெற்ற உதட்டையுடைய பல இராக்கதர்கள், மயங்கினார் - (இன்னும் இக்குரங்கு பயங்கரமான செயல் யாதுசெய்யத் தொடங்கிவிட்டதோ என்று) திகைப்புற் றார்கள்; (எ - று.)

அரக்கர்கள் தம்மாதரிடத்துள்ள அன்புமிகுதியால், அவர்கள் வயிறலைத்து ஓடுதலைக் கண்டமாத்திரத்திலே, அதற்குக் காரணம் இன்னதென்று விசாரித்தறியாமலே தாம் மதிமயங்கினரென்க. மேல்நோக்காக மரத்தைப்பார்ப்பவர்கட்கு அம்மரம் தெரியுமேயன்றி அதன்மேலிடம், முழுதுஞ் சூழ்ந்து நிறைந்துதிரிகிற எறும்புகளின் வரிசை தெரியாதவாறுபோல, அநுமானை மேல்நோக்காகப் பார்த்த இராக்கதமாதர் அவன் தோள்களிற் பிணித்துள்ள நாகபாசத்தை நுட்பமாக நோக்கினரில்லை: நுண்ணிதாக நோக்கி உண்மையை உணராது மிக்க அச்சமுற்றதற்குக் காரணம் மாதர்க்குரிய மடமையென்னுங் குணமென்பது தோன்ற, 'ஏழையர்' என்றார். வயிறு அலைத்தல் - வயிற்றிலடித்துக்கொள்ளுதலுமாம்; இவை சோகத்தின் காரியம். முயிறு - ஒருவகைச் செவ்வெறும்பு. முதுமரமெனவே, பெரியமரமென்றதாயிற்று: மொய்ம்பு தோள் - செய்யுளோசையின்பம் நோக்கி இயல்பாய் நின்றது. பி - ம்:—[1]முன்பு. [2]காண்கிலர். [3]அழுதெழும். (1054)

9. ஆர்ப்புற வஞ்சின [1]ரடங்கி னார்பலர்
போர்ப்புறச் செயலினைப் [2]புகல்கின் றார்பலர்
பார்ப்புறப் பார்ப்புறப் பயத்தி னாற்பதைத்து
ஊர்ப்புறத் திரியலுற் றோடு வார்[3]பலர்.

(இ - ள்.) ஆர்ப்புஉற-(இதுவரையில் அநுமான் செய்த செயல்களாலுண்டான அச்சத்தால் இப்பொழுதும்) ஆரவாரஞ்செய்தற்கு, அஞ்சினர் - பயந்து, அடங்கினார் பலர்-அடங்கியிருந்தாகள் பல இராக்கதர்கள்; போர்ப்புறம் செயலினை-(அவ்வநுமான்) போரிற் செய்த வீரச் செயல்களை, புகல்கின்றார் பலர்-சொல்லுகின்றார்கள் பல இராக்கதர்கள்: பார்ப்புற பார்ப்புற பயத்தினால் பதைத்து - (அவ்வநுமானைப்) பார்க்குந்தோறும் அச்சத்தினால் துடிதுடித்து, ஊர்ப்புறத்து - ஊர்க்குவெளியே, இரியல் உற்று ஓடுவார் பலர் - சிதறியோடுபவரானார்கள் பல இராக்கதர்கள்; (எ - று.)

இனி, முதலடிக்கு - அநுமான் ஆரவாரஞ்செய்தலால் தாம் அஞ்சி அடங்கினர் பல அரக்கர் என்று உரைத்தல் பொருந்தாது. 'போர்ப்புறம்' என்றவிடத்து, புறம்-ஏழனுருபு. அடுக்கு, தொழிற் பொருளது. முதலடி-முற்றுமோனை. பி-ம்:—[1] அடங்குவார். [2]புகழ்கின்றார். [3]சிலர். (1055)

10. [1]காந்துறு கதழெயிற் றரவின் கட்டொரு
[2]பூந்துணர் சேர்த்தெனப் பொலியும் வாண்முகம்
தேர்ந்துறு பொருள்பெற வெண்ணிச் செய்யுமின்
வேந்துறல் பழுதென விளம்பு வார்சிலர்.

(இ - ள்.) காந்துறு - (எப்போதும்) கோபதாபங்கொள்வதும், கதழ்-கொடுமையுள்ளதும், எயிறு - (நச்சுப்) பற்களையுடையதுமான, அரவின் - பாம்பினாலாகிய, கட்டு—, ஒரு பூ துணர் சேர்த்து என - ஒரு பூமாலைகொண்டு கட்டினது போலாக, வாள் முகம்

பொலியும் - (இக்குரங்கினது) ஒளியுள்ள முகம் விளக்கமுற்றிருக்கின்றது; (ஆதலால்), தேர்ந்து - விரைவு படாது ஆலோசித்து, உறு பொருள் பெற எண்ணி-நல்ல பயனைப் பெறுமாறு சிந்தித்து, செய்யுமின் - (அதற்கு அப்பால் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்) செய்யுங்கள்; வேந்து உறல் பழுது - (விரைந்து இதனை) அரசனிடத்திற் கொண்டுசேர்தல் பயனுடையதன்று, என - என்று, விளம்புவார் சிலர் - சில அரக்கர்கள் சொல்வார்கள்; (எ - று.)

இப்பொழுது இக்குரங்கின்முகம் சிறிதும் வாட்டமடையாமல் நன்கு விளக்க முற்றிருக்கின்றதே: ஆதலால், இதற்கு நாகபாச பந்தம் ஒரு பூமாலைகொண்டு கட்டியவாறு போன்று சிறிதும் துன்பம் தந்திலது;இங்ஙனம் வலியொடுங்காததை விரைவில் அரசனிடங் கொண்டு சேர்தல் தகுதியன்று: ஆதலால், விரையாது நெடிது ஆராய்ந்து நன்மையுண்டாகும் வழியை யுணர்ந்து அதற்கு ஏற்பத் தொழில்செய்யுங்களென்று பிறர் பலரையும் நோக்கிக் கூறினர் சில அரக்கரென்க. இங்ஙனம் நுண்ணுதி னுணர்ந்து அதனைக் கூறுந்திறமையுடையார் பலரன்றிச் சிலரே யாதலால், 'எனவிளம்புவார் சிலர்' என்றார்; அடுத்த செய்யுளில் 'தொழுகின்றார் சிலர்' என்பதற்கும் இங்ஙனமே காண்க. 'காந்துறு கதழ் எயிறு' என்பதற்கு அக்கினிச்சுவாலைவீசுகின்ற உக்கிரமான பற்களென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். 'தேர்ந்து எண்ணி' என்பதை-நன்றாக ஆலோசித்து என ஒருபொருட்பன்மொழியாகக் கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—[1]காந்து கட்டழலெயிறு. [2]பூந்துணரசைத்தென, பூந்துணரசைந்தென. (1056)

11. ஒளிவரு [1]நாகத்திற் [2]கொல்கி யன்றுதன்
[3]இளிவர லின்றுபின் னெண்ணம் வேறெனுக்
களிவரு சிந்தையாற் [4]காண்டி நங்களைச்
சுளிகிலை யாமெனத் தொழுகின் றார்[5]சிலர்.

(இ-ள்.) 'இன்று-இப்பொழுது, தன் இளிவரல்-(இக்குரங்கு) தான் மேற்கொண்டிருக்கிற எளிமைத்தன்மை, ஒளி வரு நாகத்திற்குஒல்கி அன்று-ஒளிபொருந்திய நாகபாசத்துக்குத் தளர்ந்ததனாலன்று; பின் எண்ணம் வேறு-மற்று இக்குரங்கு கொண்ட ஆலோசனை வேறாகும்,' எனு-என்று ஊகித்துணர்ந்து,—(அவ்வநுமானை நோக்கி),—'களி வரு சிந்தையால் நங்களை காண்டி-மகிழ்ச்சி பொருந்திய மனத்தோடு எங்களைப் பார்ப்பாய்; சுளிகிலை-(எங்களைக்) கோபியாதே,' என-என்றுசொல்லி வேண்டி, தொழுகின்றார் சிலர் - (சில அரக்கர்கள் அவனைக்) கைகூப்பி வணங்குகின்றவரானார்கள்; (எ - று.)

'தன் இளிவரல் இன்று' என்பதற்கு-இக்குரங்கு தானாகவே கொண்ட வலிமைக்குறைவுமில்லை யென்றும், 'பின் எண்ணம் வேறு' என்பதற்கு - இனிச்செய்யவேண்டுங் காரியத்தைக்குறித்து இக்குரங்கு கொண்ட ஆலோசனை வேறு மென்றும் உரைப்பினும்

அமையும்; முந்தினவுரைக்கு 'இன்று' என்பது-இடைச்சொல்லும், பிந்தினவுரைக்கு 'இல்' என்னும் எதிர்மறைப் பண்படியாய்ப் பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்றுமாம். சிந்தையால் என்றவிடத்து, 'ஆல்' என்ற மூன்றனுருபு - அடைமொழிப்பொருளில் வந்தது; அன்புகொண்ட மனத்தை யுடையையாய் என்றபடி. 'நங்களை' என்பதை மத்திமதீபமாக, 'சுளிகிலே' என்பதனேடுங் கூட்டுக. பி - ம்:—[1]நாகத்துக்கு. [2]ஒல்கலின்மையின், ஒல்கலாமையன்று, ஒல்கிற்றில்லையால். [3]எளிவரவன்றிதின், எளிவரலன்றுபின். [4]காட்டி. [5]பலர். இங்கே "திண்டிறல்" (13), "கயிலேயின்" (15) என்ற பாடல்களிருக்க, அவற்றின்பின் இந்தப்பாடலும் இதன்பின் "நீரிடை" (17) என்ற பாடலும் உள்ளன. (1057)

12.—நாகபாசத்தைப்பற்றி அநுமானை இழுத்துக்கொண்டு செல்லும் அரக்கர்களின் தொகையும் வலிமையும்.

பைங்கழ லநுமனைப் பிணித்த பாந்தளைக்
கிங்கர [1]ரொருபுடைக் கிளர்ந்து பற்றினர்
ஐம்பதி னுயிர [2]ரளவி லாற்றலர்
[3]மொய்ம்பினி னெறும்வலிக் [4]கருளன் மும்மையார்.

(இ - ள்.) அளவு இல் ஆற்றலர் - அளவற்ற வலிமையுடையவர்களும், மொய்ம்பினின் எறும் வலி கருளன் மும்மையார் - (தம் தம்) புஜபலத்தால் மிக்கவலிமையுள்ள கருடனிலும் மூன்று மடங்கு மிக்கவர்களுமான, கிங்கரர் ஐம்பதினுயிரர் - ஏவலாளர் ஐம்பதினுயிரம்பேர், ஒருபுடை கிளர்ந்து - ஒரு பக்கத்தில் வந்து கூடிநிறைந்து, பைங்கழல் அநுமனை பிணித்த பாந்தளை பற்றினர் - பசுமையான வீரக்கழலையுடைய அநுமானைக் கட்டியுள்ள பாம்பைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு போகலானார்கள்; (எ - று.)

'ஒருபுடை கிளர்ந்து பாந்தளைப் பற்றினர்' என்றதனால்,வாற்பக்கத்தைமாத்திரம் பிடித்துக்கொண்டன ரென்க. ஒருபுடையென்றதனானே மற்றொருபுடைக்கும் அவ்வளவினரேயென்று கொள்வாருமுளர். மிக்கவலிமையுடைய அநுமானை இழுத்துக் கொண்டு செல்லுதற்கு இத்தனைபேர் வேண்டிற் றென்க. இச்செய்யுளில் இனவெதுகை காண்க. பி - ம்:—[1]ஒருபுடைப்பற்றியீர்க்கின்றார். [2]அரக்கராடெழில். [3]மொய்ம்பினர். [4]கலுழன்.(1058)

13.—மற்றும் பல அரக்கர்கள் கருதியது.

திண்டிற லரக்கர்தஞ் [1]செருக்குச் சிந்துவான்
தண்டலில் தன்னுருக் கரந்த தன்மையான்
மண்டமர் [2]தொடங்கினன் வான ரத்துருக்
கொண்டன னந்தகன் கொல்லென் றார்பலர்.

(இ - ள்.) அந்தகன்-யமன், திண் திறல் அரக்கர்தம் செருக்கு சிந்துவான்- பலபராக்கிரமங்களையுடைய இராக்கதர்களது கருவத்தையடக்க(க் கருதி), தண்டல் இல் தன் உரு கரந்த தன்மையான்-அழிதலில்லாத தனதுவடிவத்தை மறைத்துக்கொண்டவனாய், வானரத்து உரு கொண்டனன் - குரங்குவடிவத்தைக்கொண்டு, மண்டு அமர் தொடங்கினன்கொல் - மிக்கபோரைத் தொடங்கிச் செய்தனனோ? என்றார் பலர் - என்று எண்ணுதலுஞ் சொல்லுதலுமானார்கள் பல இராக்கதர்கள்; (எ - று.)

தானான தன்மையில் அரக்கர்களை வெல்லவும் கொல்லவும் மாட்டாமல் முன்பு இராவணனது திக்குவிசயயாத்திரையில் அவனுக்கு முன்நிற்கமாட்டாது மறைந்துபோய்விட்டவனான யமன், அவ்வரக்கர்களை வென்றும் கொன்றும் வலியடக்கிக் கருவபங்கஞ் செய்யவேண்டுமென்று கறுவுகொண்டவனாகி, அதற்கு உரிய சமயம் பார்த்து, இப்பொழுது, தனது நிஜரூபமான தேவவடிவம், தேவர்களாற் கொல்லலாகாதபடி வரபலங்களைப் பெற்றுள்ள அரக்கரை யழித்தற்கு உதவாமையாலும், முன்பு தோல்வியுற்ற தேவவடிவத்தோடு மீளவும் அவர்கள் முன்னிலையில்வருதற்கு வெள்கியும், அத்தேவசரீரத்தைவிட்டு, "குரங்கு முகமென் றெனை யிகழ்ந்தவு னிலங்கை நகரிற், குரங்குகள் புகுந்து நனி கொன்றிடுக நின்குலனை" என்று நந்திகேசுவரன் இராவணனுக்கு இட்ட சாபத்தை யனுசரித்து வாநரவடிவங்கொண்டு இங்ஙனம் வந்து போர்தொடங்கிவிட்டனனோ என்று அநுமானைக்குறித்துப் பல அரக்கர்கள் சங்கித்துப் பேசினார்கள் என்று கருத்துவிவரங் காண்க. முன்புநிகழ்ந்த போரில் இராவணனாற்கொல்லப்படாது தப்பியுய்ந்தனனென்ற இயல்பை யெடுத்துக் காட்டுவார், 'தண்டலில் தன்னுரு' என்றார். பி-ம்:—[1]செருக்குஞ். [2]தொடங்கிய. (1059

14.—அரக்கர்களும் அரக்கியர்களும் தம்தம் மாளிகையினின்று வேடிக்கைபார்த்தல்.

அரமியத் தலந்தொறு மம்பொன் மாளிகைத்
தரமுறு [1] நிலைதொறுஞ் சாள ரந்தொறும்
முரசெறி கடைதொறு [2]மிரைத்து மொய்த்தனர்
நிரைவளை மகளிரு நிறைந்த மைந்தரும்.

(இ - ள்.) நிரை வளை மகளிர்உம் - வரிசையான (பல) வளையல்களையணிந்த பல இராக்கதஸ்திரீகளும், நிறைந்த மைந்தர்உம் - வரிசை வரிசையாக வந்து திரண்ட இராக்கதர்களும்,—அரமியம் தலம் தொறுஉம் - மாளிகையின்மேலுள்ள நிலாமுற்றங்களிலும், அம் பொன் மாளிகை தரம் உறு நிலைதொறுஉம் - அழகிய பொன்மயமான வீடுகளின் மேல்நிலைகளிலும், சாளரம் தொறுஉம் - பல கணிகளிலும், முரசு எறி கடை தொறும் - முரசவாத்தியங்கள் அடித்து முழங்கப்பெறுகிற வாயில்களிலும், இரைத்து மொய்த்தனர் - (அசோகவனத்தையும் இராக்கதவீரர்களையும் அழித்திட்ட

குரங்கைக் கட்டி யிழுத்துக்கொண்டு போகும் விநோதத்தைப் பார்த்தற்கு) ஆரவாரஞ் செய்துகொண்டு கூடிநெருங்கினார்கள்; (எ - று.)—தரம் உறுநிலை - மேன்மைபொருந்திய நிலை. பி - ம்:—[1]நிலந்தொறும். [2]நிரைத்து. (1060)

15.—மற்றும் பல அரக்கர்கள் கருதியது.

கயிலையி னொருதனிக் கணிச்சி வானவன்
மயிலியற் சீதைதன் கற்பின் மாட்சியால்
எயிலுடைத் திருநகர் சிதைப்ப வெய்தினன்
அயி[1]லெயிற் றொருகுரங் கா[2]யென் பார்பலர்.

(இ - ள்.) கயிலையின்-கைலாசகிரியில்வீற்றிருக்கிற, ஒரு தனி கணிச்சி வானவன் - ஒப்பற்றதொரு மழுவென்னுமாயுதத்தை யேந்திய மகாதேவனான சிவபிரான், மயில் இயல் சீதைதன் கற்பின் மாட்சியால்-மயில்போலுஞ் சாயலுள்ள சீதாதேவியினது பதிவிரதா தருமத்தின் மகிமையினால் தூண்டப்பட்டு, அயில் எயிறு ஒரு குரங்கு ஆய் - கூரிய பற்களையுடைய ஒருகுரங்கின் வடிவமாகி, எயிலுடைதிருநகர் சிதைப்ப எய்தினன் - மதில்களை யுடைய அழகிய இந்த இலங்காபுரியை அழிக்க வந்தான்போலும், என்பார் பலர் - என்று எண்ணுபவரும் சொல்லுபவருமானார்கள் பல இராக்கதர்கள்; (எ - று.)

"தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யும் மழை" என்றபடி கற்புடையமகளிர்க்குத் தெய்வமும் ஏவல் செய்யுமாதலால், சீதையினது கற்பின் ஆற்றலால் சிவபிரான் குரங்குவடிவமாய் இந்நகரை யழிக்கவந்தனனென்று கொண்டனரென்க. சாதாரணமான குரங்குக்கு இவ்வகை வலிமையும் திறமையும் இயல்பல்லவாதலால், இதனை இங்ஙனம் தெய்வக் குரங்கென்று சங்கித்தனர். கணிச்சி - சூலாயுதமுமாம். பி - ம்:—[1]எயிற்றுக. [2]என்றார். (1061)

16.—இலங்கையிலுள்ள தேவஸ்திரீகள் பலரும் அக்காட்சியைக் காண வந்து கூடுதல்.

அரம்பையர் விஞ்சைநாட் டளக வல்லியர்
நரம்பினு மினியசொல் நாக நாடியர்
கரும்பியல் சித்திய ரியக்கர் கன்னியர்
வரம்பறு சும்மையர் தலைம யங்கினர்.

(இ - ள்.) அரம்பையர்-தேவஸ்திரீகளும், விஞ்சை நாடு அளக வல்லியர்-வித்தியாதரலோகத்திலுள்ள கூந்தலையுடைய கொடி போன்றவர்களான வித்தியாதரஸ்திரீகளும், நரம்பின் உம் இனிய சொல் நாக நாடியர்-யாழ்நரம்பினிசையைக் காட்டிலும் இனிமையான சொற்களையுடைய நாகலோகத்துக் கன்னிகைகளும், கரும்பு

இயல் சித்தியர்-(தம்மைநுகர்வார்க்குமிக்க இன்பரசத்தைக் கொடுத்தலிற்) கரும்பு போன்றவர்களான சித்த கன்னிகைகளும், இயக்கர் கன்னியர்-யக்ஷகன்னிகைகளும்,—வரம்பு அறு சும்மையர்-அளவற்ற இரைச்சலுடையவர்களாய், தலைமயங்கினர்-எவ்விடங்களிலும் வந்து கூடினார்கள்; (எ - று.)

இவர்கள், இராவணனால் ஆங்காங்கிருந்து பலாத்காரமாகக் கவர்ந்து கொண்டுவரப்பட்டவர். நரம்பு-அதன் ஒலிக்கு ஆகுபெயர். நாடியர்-பெண்பன்மைகுறிக்குஞ்சொல். சித்தியர்-சித்தர் என்பதன் பெண்பால். (1062)

17.—மற்றும் பலர் கருதியது.

நீரிடைக் கண்டுயில் நெடிய நேமியும்
தாருடைத் தனிமல ருலகின் தாதையும்
ஓருடற் கொண்டுதம் முருவ மாற்றினர்
பாரிடைப் புகுந்தனர் பகைத்தென் பார்பலர்.

(இ-ள்.) நீரிடை கண் துயில் நெடிய நேமிஉம்-கடலிலே பள்ளிகொண்டு யோகநித்திரைசெய்பவனும் பெரிய சக்கராயுதத்தையுடையவனுமான திருமாலும், தார்உடை தனி மலர் உலகின் தாதைஉம்-தாமரைமலர்மாலையைத் தரித்துள்ளவனும் ஒப்பற்ற (திருமாலின் நாபித்) தாமரைமலரில்தோன்றியவனும் உலகங்களைப் படைத்தவனுமானபிரமனும், பகைத்து-(அரக்கர்களோடு) பகைமை கொண்டு (அவர்களையழித்தற்பொருட்டு), தம் உருவம் மாற்றினர் ஓர் உடல் கொண்டு-தங்கள் வடிவத்தை யொழித்தவர்களாய் ஒரே வடிவமாகி, பாரிடை புகுந்தனர்-(இங்ஙனம்) நிலவுலகத்திலே பிரவேசித்தார்கள் போலும், என்பார் பலர்—; (எ - று.)

அக்குரங்கை, பிரமன் விஷ்ணு என்னும் இருவருங் கொண்ட ஒருவடிவமென்று கருதினர். பிரமவிஷ்ணுக்கள் தாமானநிலையில் அரக்கர்களையழிக்குந் திறமிலரென்பது தோன்ற 'பகைத்துத் தம்முருவம் மாற்றினர் ஓர்உடற்கொண்டு பாரிடைப்புகுந்தனர்' என்றனரென்க. 'நீர்' என்றது, பிரளயப் பெருவெள்ளத்தை. பாற்கடலென்று கொண்டால், இலக்கணையாம். நெடியநேமி என்பது-அடையடுத்த ஆகுபெயர். (1063)

18.—இராக்கதர்களொழிந்த பிறரனைவரும் கண்ணீர் பெருக்குதல்.

அரக்கரு மரக்கியர் குழாமு மல்லவர்
கரக்கிலர் நெடுமழைக் கண்ணி னீரது
விரைக்குழற் சீதைதன் மெலிவு நோக்கியோ
இரக்கமோ [1]வறத்தின [2]தெண்மை யேகொலோ.

(இ - ள்.) அரக்கர்உம் அரக்கியர் குழாம்உம் அல்லவர்-இராக்கதர்களும் ராக்ஷஸஸ்திரீகளுடைய கூட்டமு மல்லாத அரம்பையர்

முதலியோரனைவரும், நெடு மழை கண்ணின் நீர் கரக்கிலர்-நீண்ட மழைத்தாரைபோன்ற கண்ணீர்ப்பெருக்கை உள்ளடக்கமாட்டா தவரானர்கள்; அது-அங்ஙனம் அடக்க முடியாதபடி கண்ணீர் பெருக்கியது,—விரை குழல் சீதைதன் மெலிவு நோக்கிஓ-நறுமண முள்ள கூந்தலையுடைய சீதாதேவியின் துன்பத்தைப் பார்த்த தனல் நேர்ந்ததோ? இரக்கம்ஓ-(அன்றி அநுமான் பாசபந்தப் பட்ட விஷயத்திற்கொண்ட) இரக்கத்தால் நேர்ந்ததோ? அறத்தினது எண்மைஏ கொல்ஓ-தருமத்தினது எளிமையைக் கருதியதனுலேயே நேர்ந்ததோ? (எ - று)

எனவே, இம்மூன்றும் அரம்பைமுதலியோர் கண்ணீர் சொரிதற்குத் தனித்தனி காரணமாகத் தக்கனவென்பது விளங்கும். “தாவருந் திருநகர்த்தையலார்முத, லேவரு மிடைவிழுந் திரங்கி யேங்கினர், காவலன்கான்மிசை விழுந்து காவன்மாத், தேவரு மழுதனர் களிக்குஞ் சிந்தையார்” என்றுகீழ்க்கூறியபடி பல அரக்கர்களின் மரணத்துக்காக மற்றையரக்கர்களும் அரக்கியர்களும் அழுதபோது அரம்பையர் முதலிய தேவமாதர்கள் மனத்துக் களிப்புற்றனராயினும் இராவணனிடத்து அச்சத்தால் அக்களிப்பு வெளித்தோன்ருதபடி அதனை உள்ளடக்கிவிட்டு அவ்வரக்கர் கள்பக்கல் அன்புள்ளவர்களாகத் தம்மைக்காட்டி அவர்களை மகிழ்வித்துத்தாம் வாழுமாறு அவர்களுடன் அழுதுநின்றனர்: அச்சமயத்தில், அரக்கர்களையழித்த குரங்கு கட்டுப்பட்டதென்ற செய்தியைக் கேட்டவுடன் அரக்கர்களும் அரக்கிமாரும் களிப்புற்று முந்திய துயரைக் கைவிட்டு அழுகையொழிந்து கண்ணீர்ப் பெருக்கை அடக்கினராக, அரம்பையர் முதலியோர் அங்ஙனம் களிப்புருமையாற் கண்ணீரையடைக்காது பெருக்கியபடியே நின்றனரென்று விவரங்காணலாம். பி-ம்:—[1]வரத்தினது. [2]எளிமையே. (1064)

19.—அனுமனுடைய கருத்தை இதுமுதல் ஆறுகவிகளிற் கூறுகிருர்.

ஆண்டொழி லநுமனு மவரொ டேகினன்
[1]மீண்டிலன் [2]வேறிலன் விரும்ப லுற்றிலன்
ஈண்டிது வேதொடர்ந் திலங்கை வேந்தனைக்
காண்டலே நலனெனக் கருத்தி னெண்ணினன்.

(இ - ள்.) ஆண் தொழில் அநுமன் உம்-ஆண்மைத்தொழிலாகிய பராக்கிரமத்திற் சிறந்த அநுமானும்,—‘ஈண்டு இதுஏ தொடர்ந்து - இப்போது செல்லுகிற இச்செல்லுகையே தொடர (இவர்களுடனே) சென்று, இலங்கைவேந்தனை காண்டல்ஏ-இலங்கையரசனன இராவணனைக் கண்டு பேசுவதே, நலன்-நல்லது, என-என்று, கருத்தின் எண்ணினன்-(தன்) மனத்தில் நினைத்தவனய், மீண்டிலன்-(பிரமபாச பந்தத்தினின்று

திமிறிக்கொண்டு) திரும்பிப்போய்விடாமலும், வேறு இலன்-(இவ்வரக்கர்கள் கருத்துக்கு) மாறுபடாமலும், விரும்பல் உற்றிலன்-(வேறொன்றையும்) மனத்தில் விரும்பாமலும், அவரொடு ஏகினன்-அவ்வரக்கர்களுடனே சென்றான்; (எ-று.)

இது-தொகுத்துச்சுட்டல்; அடுத்த ஐந்துகவிகளும் -வகுத்துக் காட்டல். பி - ம்:—[1]மீண்டலும். [2]ஏறலும், வேறொன்றும். (1065)

20. எந்தைய தருளினு மிராமன் சேவடி
சிந்தைசெய் நலத்தினுஞ் [1]சீதை வானவர்
[2]தந்துள வரத்தினுந் [3]தறுகட் பாசமுஞ்
சிந்துவெ [4]னயர்வுறு சிந்தை சீரிதால்.

ஐந்து கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எந்தையது அருளின்உம் - எந்தையான வாயுதேவனுடைய கருணையினாலும், இராமன்சே அடி சிந்தைசெய் நலத்தின் உம் - ஸ்ரீராமபிரானுடைய சிவந்ததிருவடிகளை (யான் எப்பொழுதும் இடைவிடாது) தியானஞ்செய்கின்ற நன்மையினாலும், சீதை வானவர் தந்துள வரத்தின்உம் - சீதாபிராட்டியும் தேவர்களும் கொடுத்துள்ள வரங்களினாலும், தறுகண் பாசம்உம் சிந்துவென் - கொடிய இப்பிரமபாசத்தையும் அற்றுச் சிதறிவிடச் செய்யவல்லேன் யான்; (ஆயினும்), அயர்வு உறு சிந்தை சீரிது - (அப்படியொன்றுஞ் செய்யாமல் இப்பாசத்துக்கு) இளைப்புற்றிருக்கிற கருத்தே (இச்சந்தர்ப்பத்திற்குச்) சிறப்புடையது; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

'அயர்வுறுசிந்தைசீரிது' என்றதன் காரணம், அடுத்த நான்கு கவிகளில் விளங்கும். அநுமான் தான் பிறந்தவுடனே சூரியனைக் கவரச் சென்றபோது தேவேந்திரனது வச்சிராயுதத்தினாற் கன்னத்தில் அறையப்பட்டுக் கீழ்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான். அத்துன்பத்தைத் தந்தையான வாயுதேவன் உணர்ந்து அன்புடன் வந்து தன்னை எடுத்து மடியில் வைத்துக்கொண்டு செய்த முயற்சியால் தீர்ந்தமைபற்றி, அத்தந்தையினருளினால், இப்பாசபந்தத்தையுஞ் சிதறுவேனென்றான். அப்பொழுது வாயுதேவன் கோபங்கொண்டு சகலபிராணிகளின் மலமூத்திராசயங்களில் தம்பித்திருந்ததனால் அனைத்துயிரும் வயிறுவீங்கிச் சுவாசம் விடமாட்டாமல் தவித்தன: வேள்வி முதலிய வைதிகவினையொன்றும் நடவாமல் நின்றிட்டன: ஆகவே, தேவதைகட்கு மகிமை குறையலாயிற்று. தேவர்யாவரும் பிரமதேவனையடுத்து உலகத்திற்கு நேர்ந்த துன்பத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அந்நான்முகக்கடவுள் தேவர்களுடனே அநுமான் விழுந்திருந்த மலையினிடம் வந்து தந்தைமடியில் மந்த சுவாசத்தோடு கிடந்த அக்குரங்குக்குட்டியைக் கையால் தடவினர்; அம்மாத்திரத்தில் இவன் வேதனை தீர்ந்து கண்திறந்துவிழிக்க, படைத்தற்கடவுள் அவ்வாயுவின் உகப்பிற்காகவும் இனி ஆகவேண்டிய பெரிய காரியங்கட்காகவும்

அவ்வானரசிசுவுக்கு வரங்கொடுக்குமாறு தேவர்கட்குச் சொல்லினன். இந்திரன் சூரியன் வருணன் குபேரன் சிவபிரான் முதலிய தலைமைத் தேவர்பலரும் பலவரங்களை வழங்க,பிரமனும் வரமருளி அநுக்கிரகித்துச் சென்றனனென்ற வரலாறு இங்கு உணரத்தக்கது. இவ்வளவு பெருமைக்கும் காரணம் வாயுதேவனுக்கு மைந்தனிடமுள்ள விருப்பமே யாதலால், அத்தந்தையது அருள் முக்கியமாகப் பாராட்டி முதலிலெடுத்துக் கூறப்பட்டது.

ஸ்ரீராமபாதாம்புஜத்தில் நிரந்தரபக்தி செய்தவர் எவ்வகையிடுக்கணையுங் கடக்கவல்லவரென்பது, பிரசித்தம். சீதை தந்தருளிய வரம்:—"பாழிய பணைத்தோள்வீர துணையிலேன் பரிவு தீர்த்த, வாழிய வள்ளலேயான் மறுவிலாமனத்தளென்னின், ஊழியோர் பகலாயோதும் யாண்டெலா முலகமேழும், ஏழும் வீவுற்றஞான்றும் இன்றெனவிருத்தி யென்றாள்" எனக் கீழ் உருக்காட்டுபடலத்திற் காண்க. பி - ம்:—[1]தேவரீந்தன. [2]முந்துள வரத்தினும். [3]பாசம்முற்றுறச். [4]ஆய்வுறு. (1066)

21\. வளையெயிற் றரக்கனை யுற்று மந்திரத்து
[1]அளவுறு முதியரு மறிய வாணையால்
[2]விளைவினை விளம்பினுல் மிதிலை [3]நாடியை
இளகின னென்வயி னீத லேயுமால்.

(இ - ள்.) வளை எயிறு அரக்கனை உற்று-வளைந்த கோரதந்தங்களையுடைய ராக்ஷஸராஜனை இராவணனைப் போய்ச்சந்தித்து, - மந்திரத்து அளவுறு முதியர்உம் அறிய - (அவனுடைய) ஆலோசனைச் சபையிலே சேர்ந்துள்ள பெரியோர்களான மந்திரிகளும் அறியும்படி, ஆணையால் விளைவினை விளம்பினுல் - (அவ்விராமபிரானுடைய) கட்டளையினுல் நேரக்கூடியசெயலை (யான்) சொன்னுல், (அவ்விராவணன்), இளகினன் - மனவுறுதி குலைந்து நெகிழ்ந்து, மிதிலைநாடியை என் வயின் ஈதல்ஏயும்-சீதையை என்னிடம் கொடுத்துவிடக்கூடும்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

நான் கட்டுப்பட்டு இராவணனையடைந்து, அவ்விராவணனுடைய முதிய மந்திரியர் முன்னே ஆணையால் விளைவினை விளம்பினுல் ஒருகால் இராவணனே சீதையை என்வயினீயினுமாம் என்பது சிந்தைச் சீர்மையால் விளையக்கூடிய முதற்பயனும். **ஆணையால் விளைவு** - இனி இராமபிரான் செய்யக்கூடிய ராக்ஷசநாசம் ராவணவதம் முதலியன. விளை வினை - வாலிவதம் முதலாக நிகழ்ந்தசெயல்களை, விளம்பினுல் என்று உரைக்கலாம். விளை வினை - இனி நேர்வதை, ஆணையால் விளம்பினுல் - உண்மையாக எடுத்துச் சொன்னுல் என்றும், ஆணையால் விளைவினை விளம்பினுல் - சுக்கிரீவன் சொன்னதாக நடக்கப்போகிறதை நான் சொன்னுல் என்றும் உரைப்பாரும் உளர். ஜநககுலத்து மிதியென்னும் அரசனுல் ஆளப்பட்டமைபற்றி, 'மிதிலை' என்று பெயர். **பி-ம்:—** [1]அளவறு. [2]விளைவன. [3]நாட்டியை. (1067)

22. **அல்லதூஉ மவனுடைத் துணைவ ராயினர்க்கு**
எல்லையுந் தெரிவுறு மெண்ணுந் தேறலாம்
[1]வல்லவ னிலைமையு மனமுந் தேறலாம்
சொல்லுக முகமெனுந் தூது சொல்லவே.

(இ-ள்.) அல்லதூஉம்-அதுவல்லாமலும், அவனுடை துணைவர் ஆயினர்க்கு - அவ்விராவணனுக்குத் துணைசெய்பவராயுள்ள மந்திரிகள் சேநாதிபதிகள் முதலானவர்களுடைய, எல்லைஉம் - அளவும், தெரிவுறும்-தெரிவதாகும்; எண்உம் தேறலாம்-(அவர்களுடைய) எண்ணத்தையும் தெரிந்து கொள்ளலாம்; வல்லவன்-வல்லவனான இராவணனுடைய, நிலைமைஉம்-நிலைமையையும், மனம்உம்-மனக்கருத்தையும், சொல்உக-(அவனது வாயினின்று) சொற்கள் வெளிப்பட அவை கொண்டும், முகம் எனும் தூது சொல்ல-(அவனுடைய) முகமாகிய தூதர் சொல்லவும், தேறலாம்-தெளிந்து கொள்ளலாம்; (எ - று.)

சிந்தைச் சீர்மையால், எதிர்பார்க்கப்படும் இரண்டாம்பயன்-சிதையையீயாவிட்டாலும், துணைவராயினரெல்லையும் இராவணன் மனமும் நிலையும் தேறலாமென்பது என்றவாறு. முகத்தின் குறிப்பிலே மனக்கருத்து வெளியாதலால், 'முகமெனுந்தூதுசொல்ல மனமுந் தேறலாம்' என்றான்; இதனை, 'எண்ணுந் தேறலாம்' என்றதனோடுங் கூட்டுக. தூதர் செய்தி கூறுதல்போல முகம் மனக்கருத்தைப் பிறர்க்கு உணர்த்திவிடுதலால், 'முகமெனுந் தூது சொல்ல' எனப்பட்டது; **உருவகம்.** எண்-வலிமையுமாம். உக, சொல்ல என்ற செயவெனெச்சங்களில் உம்மைதொக்கது, வினைச் செவ்வெண். பி - ம்:—[1]வல்லவர். (1068)

23. **வாலிதன் னிறுதியும் [1]மரத்துக் குற்றதும்**
[2]கூலவெஞ் சேனையின் குணிப்பி லாமையும்
மேலவன் காதலன் வலியும் [3]மெய்ம்மையால்
நீனிறத் திராவண னெஞ்சி [4]னிற்குமால்.

(இ - ள்.) வாலிதன் இறுதிஉம்-வாலியின் மரணமும், மரத்துக்கு உற்றதுஉம்-மராமரத்துக்கு நேர்ந்த அபாயமும், வெம் கூலம் சேனையின் குணிப்பு இலாமைஉம்-கொடிய குரங்குச்சேனையின் அளவில்லாமையும், மேலவன் காதலன் வலிஉம்-சூரியகுமாரனை சுக்ரீவனுடைய வலிமையும்,—(யான் நேரிற்சென்று சொல்லுமிடத்து), நீல் நிறத்து இராவணன் நெஞ்சில் மெய்ம்மையால் நிற்கும்-நீலநிறத்தையுடைய இராவணனது மனத்தில் உள்ளபடி பதியும்; (எ - று.) ஆல்-ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்.

வாலிதன் னிறுதி முதலிய இவையனைத்தும் இராவணன் மனத்திற் பதியக்கூறலாமென்பது-**சிந்தைச்சீர்மையால்** எதிர்பார்க்கப்படும் மூன்றாவது பயன். அதனால் அவன் அஞ்சிப் பிராட்டியை விட்டிடக்கூடுமென்பது உட்கோள். கூலம்=லாங்கூலம்: நீண்ட வாலுள்ள குரங்கைக் குறித்தது; சினையாகுபெயர்.

மரத்துக்கு உற்றது:—இராவணனால் அபகரிக்கப்பட்ட சீதையைத் தேடிக்கொண்டு சென்ற இராமலக்ஷ்மணரை அநுமான் மூலமாகச் சுக்கிரீவன் சிநேகித்த பிறகு, தனது பகைவனும் மகாபலசாலியுமான வாலியைக் கொல்லும் வல்லமை இராமபிரானுக்கு உண்டோ இல்லையோ என்று ஐயமுற்றுத் தன்சந்தேகம் தீருமாறு 'எதிரிலுள்ள ஏழு மராமரங்களையும் ஏககாலத்தில் தொளைபடும்படி எய்யவேண்டும்' என்று சொல்ல, உடனே இராமபிரான், ஓரம்பு தொடுத்து அந்த ஏழுமராமரங்களையும் ஒருங்கு தொளைபடுத்தினனென்பதாம். பி - ம்:—[1]மரத்திற்கு [3]கூலஞ்சேர். [0]மேன்மையும், மென்மையும். [4]தைக்கும். (1069)

24. **ஆதலா னரக்கனை யெய்தி யாற்றலும்**
நீதியு மனக்கொள நிறுவி [1]நின்றவும்
பாதியின் மேற்செல நூறிப் பைப்பையப்
போதலே கருமமென் றநுமன் போயினான்.

(இ - ள்.) ஆதலான்-ஆகையால்,— அரக்கனை எய்தி-இராவணனைச்சந்தித்து,— ஆற்றல்உம்-)இராமபிரானது) வல்லமையையும், நீதிஉம்-நியாயநெறியையும், மனம்கொள நிறுவி-அவன் மனத்திற் பதியும்படி (சொல்லி) நிலைநிறுத்தி,—(அவன் பிராட்டியை விட்டிடுதற்கு இசையானாயின்), நின்றஉம்-(இதுவரை என்னால் அழிக்கப்பட்டவைபோக) மிச்சமாயுள்ள ராக்ஷஸசேனைகளையும், பைப்பைய-கொஞ்சங்கொஞ்சமாக, பாதியின்மேல் செல நூறி-பாதிக்கும்மேலாக அழித்துவிட்டு, போதல்ஏ-(அப்பால் மீண்டு இராமனிருக்கும் உள்ள இடத்துக்குச்) செல்லுதலே, கருமம்-(இப்பொழுது) செய்யத்தக்க தொழில், என்று-என்று (நெடிது) ஆலோசித்து, அநுமன் போயினான்-அநுமான் (தன் வல்லமையைக் காட்டாமல் அரக்கர்களுடனே அடங்கிச்) சென்றான்; (எ - று.)—கீழ்க்கூறிய காரணங்களால் இராவணனை யடைவேன்: மற்றும் இராமபிரானது வலிமை நீதி என்பவற்றை மனங்கொளச்சொல்லி, இசைந்து சீதையைத் தாரானாயின் மற்றும் அரக்கர் சேனையின் பாதியின்மேற் செல நூறிப் போதல் கருமமென்கிறான் அநுமான். பி-ம்:—[1]நின்றது, நின்றதில். (1070)

25.—இந்திரசித்து அநுமானை இராவணன் மாளிகைக்குக் கொண்டு செல்லுதல்.

கடவுளர்க் கரசனைக் கடந்த தோன்றலும்
புடைவரும் பெரும்படைப் புணரி போர்த்தெழ
விடைபிணிப் புண்டது போலும் வீரனைக்
குடைகெழு மன்னனிற் கொண்டு போயினான்.

(இ - ள்.) கடவுளர்க்கு அரசனை - தேவராசனான இந்திரனை, கடந்த - வென்ற, தோன்றல்உம் - வீரனான இந்திரசித்தும்,— புடை வரும் பெரும்படை புணரி-பக்கங்களில் வருகிற பெரிய சேனையாகிய கடல், போர்த்து எழ - சூழ்ந்து எழாநிற்க,—விடை

பிணிப்புண்டது போலும் வீரனை - இடபம் கட்டப்பட்டது போலுள்ள வீரனுன அநுமானை, குடை கெழு மன்னன் இல் - ஒற்றை வெண்கொற்றக்குடையோடுகூடி விளங்குகிற ராக்ஷஸனுன இராவணனுடைய அரண்மனைக்கு, கொண்டு போயினுன் - கொண்டு சென்றுன்; (எ - று.) (1071)

26.—தூதர்கள் ஓடி இராவணனுக்கு இந்திரசித்து விடுத்த பிரமாத்திரத்தினுல் அநுமான் கட்டுண்ட செய்திகூறுதல்.

தூதுவ ரோடினர் தொழுது தொல்லைநாள்
மாதிரங் கடந்தவற் குறுகி மன்னநின்
காதலன் [1]மரைமலர்க் கடவுள் வாளியால்
ஏதில்வா னரம்பிணிப் புண்ட தாமென்றுர்.

(இ - ள்.) தூதுவர்-(இந்திரசித்தினு லேவப்பட்ட) தூதர்கள், —ஓடினர் - ஓடிச்சென்று, தொல்லை நாள் மாதிரம் கடந்தவன் குறுகி-பூர்வகாலத்திலே திக்குவிசயஞ் செய்தவனுன இராவணனை நெருங்கி, தொழுது - வணங்கி, 'மன்ன- அரசனே! நின் காதலன்- உனது புதல்வனுன இந்திரசித்தின், மரை மலர் கடவுள் வாளியால் - பிரமாஸ்திரத்தினுல், ஏதில் வானரம் - (நம்மின்) வேருன குரங்கு, பிணிப்புண்டது - கட்டுப்பட்டது', என்றுர் - என்று செய்திகூறினுர்கள்; (எ - று.)—ஆம்-அசை; தேற்றமுமாம்.

மாதிரம் - இடவாகுபெயராய், தேவர்களைக்குறித்தது. மரை- முதற்குறைவிகாரம். ஏதில்வானரம் - பகைமையுடைய வானரம் எனினுமாம். ஏதில் - அயல், பகைமை. பி - ம்:—[1]செருவினற் கடவுளாமெனப் - பேதியா வானரம்பிடித்திட்டா னென்றுர். ()

27.—அந்த நற்செய்திகூறின தூதர்க்கு இராவணன் பரிசளித்தல்.

கேட்டலுங் கிளர்சுடர் கெட்ட வானென
ஈட்டிருள் விழுங்கிய [1]மார்பின் யானையின்
[2]கோட்டெதிர் பொருநபே ராரங் கொண்டெதிர்
நீட்டின னுவகையி னிமிர்ந்த நெஞ்சினுன்.

(இ - ள்.) கேட்டலும் - (அச்சொல்லைக்) கேட்டவுடனே,— உவகையின் நிமிர்ந்த நெஞ்சினுன் - மகிழ்ச்சியினுற் பொங்கிய மனத்தை யுடையவனுன இராவணன்,—கிளர் சுடர் கெட்டவான் என - விளங்குகின்ற (இரவில்) சந்திரன் ஒழியப்பெற்ற ஆகாயம் போல, ஈட்டுஇருள் விழுங்கிய - செறிதலுள்ள இருளினுல் விழுங்கப்பட்ட [மிகக்கறுத்த], மார்பின்-(தன்) மார்பிலே (அணியப்பட்டுள்ளதும்),யானையின் கோடு எதிர் பொருத-திக்கயங்களின் தந்தங்களினுல் எதிர்த்துமோதப்பட்டதுமான, பேர் ஆரம்- பெரிய முத்துமாலையை, கொண்டு - (கழற்றிக்) கையிற் கொண்டு, எதிர் நீட்டினன் - (அந்நற்செய்தி சொன்ன தூதர்க்கு) எதிரே கைநீட்டி வெகுமானமாகக் கொடுத்தான்; (எ - று.)

இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்தகாலத்தில் ஐராவதம் முதலிய திக்கஜங்களை எதிர்த்தபோது அவை சினங்கொண்டு இவன் மார்பில் தமது கூரியதந்தங்களால் தாக்குகையில் மிக்க வலிமையுடைய அந்தமார்பு பெரிதும் ஊறுபடாதாக அத்தந்தங்கள் நுனிஒடிந்திட்டன வென்பது, இங்கு உணரத்தக்கது. 'விழுங்கிய' என்பதை வினையெச்சமாகக்கொண்டு, (இரவில்) சந்திரனில்லாத வானத்தைப்போலத் தன்மார்பைச்செறிந்த இருள் விழுங்க என்று உரைத்தலுமொன்று; வானத்திற் சந்திரன்போல அவன் மார்பில் வெள்ளொளியுடன் விளங்கிக்கொண்டிருந்த முத்துமாலை, அம்மார்பைவிட்டு நீங்குதலால் அங்கு ஒளிமாற என்பது கருத்து. ஆரம் - இரத்தினஹாரம். எனின், கிளர் சுடர் - சூரியன் என்க. கிளர்சுடர் - அன்மொழித்தொகை. பி - ம்:—[1]மார்பன். [2]கோட்டொடும். (1073)

28.—பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட இராவணன் அக்குரங்கைக் கொல்லாது கொணரச்செய்தல்.

எல்லையி லுவகையா லிவர்ந்த தோளினன்
புல்லுற மலர்ந்தகட் குமுதப் [1]பூவினன்
ஒல்லையி னோடிநீ ருரைத்தென் னாணையால்
கொல்லலை தருகெனக் கூறு வீரென்றான்.

(இ - ள்.) எல்லை இல் உவகையால் இவர்ந்த தோளினன் - அளவிறந்த மகிழ்ச்சியாற் பூரித்த தோள்களையுடையவனும், புல்லுற மலர்ந்த கண் குமுதம் பூவினன் - (சுற்றிடத்தைத்) தழுவுமாறு நன்குமலர்ந்த கண்களாகிய செவ்வாம்பல்மலர்களையுடையவனுமான இராவணன், (அத்தூதர்களை நோக்கி), 'நீர்—, ஒல்லையின் ஓடி - விரைவில் ஓடிச்சென்று, என் ஆணையால் உரைத்து - என் கட்டளையால் (இந்திரசித்தினிடஞ்) செய்திகூறுபவராய், கொல்லலை தருக என கூறுவீர் - (அக்குரங்கைக்) கொல்லாமலே கொணர்வாயாகவென்று சொல்லுங்கள்;' என்றான் - என்று கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)

இவர்தல் - உயர்தல், எழுச்சி. உரைத்துக் கூறுவீர் என்று இயைத்து, உறுத்திச்சொல்வீர் எனினுமாம். பி - ம்:—[1]பூவினான்.()

29.—அத்தூதர்கள் அச்செய்தியை இந்திரசித்துக்குக் கூறுதலும், இனிக் கவி சீதையின் செய்தியைச் சொல்லத்தொடங்குதலும்.

அவ்வுரை தூதரு மாணை யால்வருந்
தெவ்வுரை நீக்கினா னறியச் செப்பினார்
இவ்வுரை நிகழ்வுழி யிருந்த சீதையாம்
வெவ்வுரை நீங்கினாள் நிலைவி ளம்புவாம்.

(இ - ள்.) அ உரை-அச்சொல்லை, தூதர்உம் - அந்தத் தூதர்களும், ஆணையால்-(அவ்விராவணன்) கட்டளைப்படியே, வரும்

தெவ் உரை நீக்கினன் அறிய - எதிர்த்துவருகிற பகைவனென்ற சொல்லை இல்லாமற் செய்பவனை இந்திரசித்து அறியும்படி, செப்பினர் - சொன்னார்கள்; இ உரை நிகழ்வுழி - (அநுமான் கட்டுப்பட்டு அரக்கர் கையிற்சிக்குண்டானென்ற) இந்தவார்த்தை எங்கும்பரவியபோது, இருந்த சீதை ஆம் வெவ் உரை நீங்கினள் - (அசோகவனத்திற்) சிறையிருந்த சீதையாகிய கொடிய பழிச் சொல்லை நீங்கியவளது, நிலை - நிலைமையை, விளம்புவாம் - இனிச் சொல்வோம்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த ஏழுகவிகளிற் காண்க.

இது—**கவிக்கூற்று.** எதிர்த்துவந்த பகைவரைப் பற்றற அழித்து, அதனாலாகும் அச்சத்தாற் பகைவரென்று எவரும் எதிர்த்துவராதபடி செய்யும் பல பராக்கிரமங்களை யுடையவனென்பது, 'வருந்தெவ்வுரை நீக்கினன்' என்பதன் கருத்து. தெவ்வுரை நீக்கினன் என்பதற்கு-பகைவர்களுடைய புகழை யொழித்தவனென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். 'வரும்' என்பதை 'நீக்கினன்' என்பதனோடு இயைத்து, அநுமானைப்பிணித்து வருகிற என்று பொருள் காணினுமாம். வெவ்வுரை நீங்கினள்-எப்பொழுதும் இன் சொற்களையே பேசுபவளாய்க் கடுஞ்சொற்களில்லாதவளென்றும் உரைக்கலாம்; சினத்தோடு இராவணனைச் சபித்து அவனைக் கற்பு நிலையால் அழிக்கவல்லளாயினும் பெருமையினால் அங்ஙனஞ் செய்யாதவள் என்பது கருத்து. 'இவ்வுரை நிகழ்வுழி' என்பதற்கு-இச் செய்தி இப்படி நடந்துகொண்டிருக்கும்போது என்று உரைப்பாருமுளர். (1075)

30.—அநுமான் பிடிபட்ட செய்தியைத் திரிசடை சீதைக்குக் கூறுதல்.

இறுத்தனன் கடிபொழி லெண்ணி லோர்பட
ஒறுத்தன னென்றுகொண் டுவக்கின் றாளுயிர்
வெறுத்தனள் சோர்வுற வீரற் [1]குற்றதைக்
[2]கறுத்தலில் சிந்தையாள் கவன்று [3]கூறினாள்.

(இ - ள்.) 'கடி பொழில் இறுத்தனன்-(அரக்கர்களுடைய) பாதுகாவலுள்ளசோலையை [அசோகவனத்தை] முறித்தழித்தான்; எண் இலோர் பட-அளவிறந்த அரக்கர்கள் அழியுமாறு, ஒறுத்தனன்-கொன்றிட்டான்,' என்று கொண்டு-என்று (அப் பொழுதைக் கப்பொழுது சொல்லக்) கேட்டுணர்ந்து, உவக்கின்றாள்-மகிழ்கின்றவளான சீதாபிராட்டி, உயிர் வெறுத்தனள் சோர்வுற-தன்னுயிரையும் வேண்டாதவளாய்த் தளர்ச்சி யடையும்படி,—வீரற்கு உற்றதை-அநுமானுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை, கறுத்தல் இல் சிந்தையாள்-களங்கமில்லாத மனத்தையுடையவளான திரிஜடை யென்பவள், கவன்று-கவலைகொண்டு, கூறினாள்-(சீதையினிடத்துச்) சொல்லினாள்; (எ - று.)

வீரற்கு உற்றது-பெருவீரனான அநுமான் இந்திரசித்தின் பிரமாத்திரத்தாற் கட்டுப்பட்டு அரக்கர்கையிற் சிக்கி இராவண

னிடம் இழுத்துக்கொண்டு போகப்பெறுதல். இனி, இச்செய்யுட்கு-அநுமானுடைய வீரச்செயல்களைக் கேள்வியுற்று அவற்றை மனத்திற்கொண்டு மகிழ்கின்றவளும் இயல்பிலே சினமில்லாத மனத்தையுடையவளுமான சீதை அநுமானுக்கு நேர்ந்த துயரத்தைக் குறித்து வெறுப்புக்கொண்டவளாய் உயிர்சோருமாறு கவலையுற்றுத் தன்னிலே தான் சில சொல்லலானளென்று உரைகொள்ளுதலும் ஒன்று. கறுத்தல் என்பது-சினத்தல் என்ற பொருளேயன்றி, குற்றமுறுதலென்ற பொருளில் வரலாமென்பதை "மனத்த கறுப்பெனின்" என்று வருதலாலும் அறிக. (1076)
பி-ம்:—[1]உற்றதொர். [2]கறுத்தெழு. [3]கூறுவாள்.

வேறு.

31.—சீதை வருந்திச் சில கூறத்தொடங்குதல்.

ஓவி யம்புகை யுண்டது [1]போலொளிர்
பூவின் மெல்லியன் மேனி பொடியுறப்
பாவி வேடன்கைப் பார்ப்புறப் பேதுறுந்
தூவி யன்னமன் னளிவை சொல்லினள்.

(இ-ள்.) மேனி பொடி உற-(ஸ்ரீராமனைப் பிரிந்த நாள் முதல் பத்துமாதகாலமாக ஸ்நாநஞ்செய்தலும் அலங்காரஞ்செய்து கொள்ளுதலு மில்லாமையால்) உடம்பு புழுதிபடிந்திருக்க, (அதனால்), ஓவியம் புகை உண்டது போல் ஒளிர்-சித்திரப்பிரதிமை புகைபடியப் பெற்றது போன்று (ஒளி மழுங்கி) விளங்குகிற, பூவின் மெல் இயல்-மலர்போல் மென்மையான தன்மையையுடையவளான சீதாபிராட்டி,-பாவி வேடன் கை-(உயிர்க்கொலையாகிய) பாவத்தொழிலைச் செய்பவனான ஒரு வேடனுடைய கையிலே, பார்ப்பு உற-(தன்) குஞ்சு அகப்பட்டுக்கொள்ள அதனால், பேதுறும்-வருத்தமடைகிற, தூவி அன்னம் அன்னாள்-சிறகழகையுடைய அன்னப்பறவையைப் போன்றவளாய், இவை சொல்லினள்-(அநுமானைக் குறித்து) இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் புலம்பலானாள்; (எ-று.)—அவ்வார்த்தைகளை, அடுத்த நான்கு கவிகளிற் காண்க.

பாதகச்செய லுடையனான இந்திரசித்துக்குப் பாவி வேடனும், அவன் கையில் அகப்பட்டுக்கொண்ட அநுமானுக்கு வேடன் கையிற்சிக்கிய அன்னப்பார்ப்பும், அநுமானைக் குறித்து மனங் கலங்குகிற பிராட்டிக்கு அக்குஞ்சைக் குறித்து மனமிரங்குகிற அதன் தாயான அன்னப்பறவையும் உவமையெனக் காண்க. தாய்க்குப் பிள்ளையினிடத்து உள்ள அவ்வளவு அன்பு உலகத் தாயான சானகிப்பிராட்டிக்கு அநுமானிடம் உள்ளதென விளங்கும். "ஓவியம்புகையுண்டதே யொக்கின்றவுருவாள்" என்றார், காட்சிப்படலத்தும். மேனி பொடியுற-உடம்பிலே புழுதிபடும்படி [தரையிலே விழுந்து புரண்டு] என்றுமாம். பார்ப்பு-இளமைப் பெயர். பி-ம்:—[1]போலவோர். (1077)

32.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்-அநுமானைக்குறித்துச் சீதை தன்னிலே தான் புலம்பல்.

உற்றுண் டாய விசும்பை யுருவினாய்
முற்றுண் டாய்கலை யாவையு முற்றுறக்
கற்றுண் டாயொரு கள்ள வரக்கனாற்
பற்றுண் டாயிது வோவறப் பான்மையே.

ஐந்து கவிகள்-ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) உற்று உண்டாய-மிகப்பரந்துள்ளதான, விசும்பை-ஆகாயத்தை, உருவினாய் முற்றுண்டாய் - ஊடுருவிச்சென்று அளாவி வளர்ந்து நிறைந்தவனும், கலை யாவைஉம் முற்றுற கற்றுண்டாய்-எல்லாச் சாஸ்திரங்களையும் நிரம்பக் கற்று உணர்ந்து மனங்கொண்டவனுமான நீ, ஒரு கள்ளம் அரக்கனால் பற்றுண்டாய்-வஞ்சனையையுடைய ஓர் இராக்கதனாற் பிடிபடலானாய்; அறம் பான்மை இதுஓ-தருமமுறை இதுதானோ! (எ-று.)

மிகப்பெரிய உருவங்கொண்டு காட்டியவனும் கல்விமுற்றக் கற்றுத் தேர்ந்தவனும் கள்ளங்கபடமற்றவனுமான நீ கள்ளத் தன்மையையுடைய ஓர் அரக்கனாற் பற்றுண்டது அறநெறிக்குத் தகுதியன்று என்றபடி. 'நீ கடலைக் காலினாற் கடந்தது எங்ஙனம்?' என்று பிராட்டி வினவ, அநுமான் உடனே தன் பேருருக்காட்ட, அது கண்டு வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் அச்சமுங் கொண்ட அவள் அதனை யடக்குமாறு கூற, அநுமான் அப்பேருருவத்தை யடக்கிக் கொண்டு மீளவும் சிறிய வடிவமெடுத்தனனாதலால், "உற்றுண் டாய விசும்பையுருவினாய் முற்றுண்டாய்" என்றாள். பகலவன் வரமருளியபடி அநுமான் அவனிடத்து எல்லா நூல்களையும் கற்று ஒப்புயர்வற்ற ஞானமுடையனாயினனென்பது யாவர்க்குந் தெரிபொருள். (1078)

33. கடர்க டந்து புகுந்தனை கண்டகர்
உடர்க டந்து நின்னாழி கடந்திலை
அடர்க டந்த திரள்புயத் தையநீ
இடர்க டந்தனை வந்திடர் மேலுமே.

(இ - ள்.) நீ—, கடர் கடந்து புகுந்தனை-கடலைக் கடந்து இங்கு வந்தாய்; கண்டகர் உடர் கடந்துஉம் - கொடியவர்களான அரக்கர்களுடைய உடம்பின் வலிமையை வென்று அழித்தும், நின் ஊழி கடந்திலை - உனது வாழ்நாள் ஒழியப்பெற்றிலை; (இவ்வாறு), அடர்கள் தந்த - வெற்றிகளையே பெற்றுவந்த, திரள் புயத்து ஐய - திரண்ட தோள்களையுடைய ஐயனே! (முடிவில் நீ அரக்கர் கையிற் சிக்கியதனால்), வந்து இடர் மேலும் இடர்கள் தந்தனை-(கிஷ்கிந்தையினின்று இங்கு) வந்து (எனக்குத்) துன்பத்தின் மேலும் துன்பங்களை உண்டாக்கியவனானாய்; (எ - று.)

கண்டகருடர் கடந்தும் நின்னூழி கடந்திலே-கொடிய பல அரக்கரை யழித்தும் உனது உயிர்வாழ்வுக்கு ஒரு குறைவும் இல்லாதிருந்தாய் என்றபடி. இராமனைப் பிரிந்ததனாலான சோகத்தின்மேல் அவ்விராம தூதன் பகைவர்கையிற் கட்டுண்டதனாலான சோகமும் சேர்ந்து மேன்மேல் வருத்துதலால், 'வந்து இடர் மேலும் இடர்கள் தந்தனை,' என்றாள். உன்வரவு எனக்கு முதலில் துன்பங்களையெல்லாம் போக்கியதாயினும் 'முடிவில் துன்பத்தின் மேல் துன்பமேயாயிற்று என்றபடி. 'அடர்கள் தந்த' என்பதற்கு - (எனக்கு) வலிமைகளைக் கொடுத்த என்றும் உரையிடலாம். அடர்கடந்ததிரள் புயம் - பகைவர்வலிமைக்கு அப்பாற்பட்ட திரண்ட தோள் என்றலும் ஒன்று. முதல்மூன்றடிகளில் 'கடல்,' 'உடல்' 'அடல்' எனப் போலியில்லாப் பாடமு முண்டு. **(1079)**

34. **ஆழி காட்டியென் னுருயிர் [1]காட்டினுய்க்கு**
ஊழி காட்டுவெ னென்றுரைத் தேனது
வாழி காட்டு [2]மென் றுண்டுன் [3]வரைப்புயப்
[4]பாழி காட்டி யரும்பழி [5]காட்டினுய்.

(இ - ள்.) ஆழி காட்டி - (இராமபிரானது) மோதிரத்தை (யான்) காணுமாறு கொண்டுவந்து (எனக்குக்) கொடுத்து, (அதனால்), என் ஆர் உயிர் காட்டினுய்க்கு - எனது அருமையான உயிரை ஒழியாதபடி என் உடலிலேயே நிலைபெறச்செய்தவனை உனக்கு, ஊழி காட்டுவென் என்று-(அவ்வுபகாரத்துக்கு ஈடாகக்) கற்பாந்தகாலத்தைக் காணுமாறு நீண்ட ஆயுளைக் கொடுக்கக் கடவேனென்று, உரைத்தேன்- அங்ஙனம் வாழ்த்துக் கூறினேன்; அது வாழி காட்டும் என்று உண்டு - அங்ஙனம் நான் வாழ்த்தின சொல் (உனக்குச்) சாவாதநிலையைத் தருமென்பது உள்ளது [அது தவறாது என்றபடி]; (ஆனல்), உன் வரை புயம் பாழி - உனது மலைபோன்ற தோள்களின் வலிமையை, காட்டி - (அரக்கர்க்கெல்லாம்) காட்டத்தொடங்கி, (முடிவிலே), அரும்பழிகாட்டினுய் - நீக்குதற்கு அரிய பழிப்பைப் பெறலானுய்; (எ - று.)—இதற்கு யான் என்செய்கேன்! என்று இரங்கியவாறும்.

"யான் மறுவிலாமனத்தேனென்னின்,ஊழியோர் பகலாயோதும் யாண்டெலா முலகமேழும், எழும்வீவுற்றஞான்று மின்றெனவிருத்தி" என்று வாழ்த்தியபடி நீடூழி வாழ்வையாயினும், அரக்கர் கையிலகப்பட்டுக் கொண்டதனல் அவ்வாழ்வு பழுதுபட்டதே என்று வருந்திக் கூறினாள். இனி, கணையாழிகாட்டி எனக்கு நீ உயிருதவி செய்ததற்கு ஈடாக யான் உனக்கு நெடுங்காலம் அழியாத உயிர்வாழ்க்கை உண்டாகுமாறு வாழ்த்துக் கூறினேன்; அவ்வார்த்தை வாழ்வைத் தருமென்பதை உட்கொண்டு உன்தோள் வலியைக்காட்டத் தொடங்கிவிட்டுப் பெரும்பழிப்புற்றாய் என்று பொருள் கொள்ளினுமாம்; இவ்வுரைக்கு, உண்டு - உட்கொண்டு என்றபடி; முந்தினவுரைக்கு உண்டு என்பது - குறிப்புமுற்று. அரும்பழி - இராமதூதன் பகைவர்கையிற் பட்டா னென்பது.
பி - ம்:—[1]காட்டினுய். [2]ஒன்று. [3]புயல். [4]பூழி. [5]பூட்டினுய். **(1080)**

35. கண்டு [1]போயினை நீணெறி காட்டிட
மண்டு போரி னரக்கனை மாய்த்தெனைக்
கொண்டு [2]மன்னவன் போமெனுங் கொள்கையைத்
தண்டி னாயெனக் காருயிர் தந்தநீ.

(இ - ள்.) 'எனக்கு ஆர் உயிர் தந்த நீ - (என்கணவனிடத்தினின்று என்னிடம் தூதுவந்து செய்திகூறித் தேற்றி) எனக்கு அருமையான உயிரை (உடம்பினின்று ஒழியாதபடி நிலைநிறுத்தி) உதவியவனான நீ, கண்டு போயினை - (இவ்விடங்களைக்) கண்டு சென்று, நீள் நெறி காட்டிய - நீண்டவழியைக்காட்டிக்கொண்டு முன்வர, மன்னவன் - தலைவனான இராமபிரான், (இங்குவந்து), மண்டு போரின் அரக்கனை மாய்த்து - நெருங்கிச் செய்யும்போரில் இராவணனைக்கொன்று, எனை கொண்டுபோம் - என்னைச் சிறை மீட்டுக்கொண்டு செல்வன், எனும் கொள்கையை - என்று (நான்) எண்ணிக்கொண்டிருந்த கொள்கையை, தண்டினாய் - (இப்போது நீ உன்வலிமைகாட்டத் தொடங்கிப் பகைவர் கையிற்பிடிபட்டதனால்) போக்கிவிட்டாய்; (எ - று.)

வளர்த்தவனே அழித்தாற்போல, எனக்கு ஆருயிர்தந்த நீயே இனி எனக்கு உன்மூலமாக க்ஷேமமுண்டாகுமென்று நான் கொண்டிருந்த முழுநம்பிக்கையை அறக்கெடுத்துவிட்டாய் என்றபடி. எனக்கு நீ ஆருயிர் தந்த உதவி பழுதுபட்டதென்கிறாள். மன்னவன் போம் - செய்யுமென்முற்று, ஆண்பாலுக்கு வந்தது. பி-ம்:— [1]போயின நீநெறி. [2]மானவன். (1081)

36.—இங்ஙனம் பலகூறிப் புலம்பிச் சீதை மூர்ச்சித்தல்.

[1]ஏயப் பன்னின ளின்னன தன்னுயிர்
தேயக் கன்று [2]பிடியுறத் [3]தீங்குறுந்
தாயைப் போலத் தளர்ந்து [4]மயர்ந்தனள்
தீயைச் சுட்டதொர் கற்பெனுந் தீயினாள்.

(இ - ள்.) இன்னன - இத்தன்மையனவான வார்த்தைகளை, ஏய பன்னினள் - தகுதியாகச் சொன்னவளாய், தன் உயிர் தேய - தனது உயிர் வலிமை குறைய, கன்று பிடியுற தீங்கு உறும் தாயை போல - தன் கன்று பிறர்கையிலகப்பட்டுக்கொள்ள அதனால் துன்பம் மிகுகிற தாய்ப்பசுவைப்போல, தளர்ந்து - தளர்ச்சியுற்று, மயர்ந்தனள் - மயக்கமடைந்தாள்; (யாவளெனில்), - தீயை சுட்டது ஓர் கற்பு எனும் தீயினாள் - நெருப்பையும் சுடவல்லதான பதிவிரதாதருமமென்னும் ஒரு பெரு நெருப்பை யுடையவளாகிய சீதை;

கன்று - இளமைப்பெயர். இராவணவதத்தின் பின்னர் இராமபிரான் சீதாதேவியின் கற்புநிலையைக் குறித்துச் சங்கித்ததாகக் காட்டும்போது பிராட்டி இலக்குமணனைத் தீமூட்டச்சொல்லி 'யான் திரிகரணத்தாலும் தூய்மையுடையவளல்லேனாயின் என்னைத் தீச் சுடுக' என்று ஆணைகூறி அங்கியிற் புக, அத்தீ அவள் கற்பின் தீயால் தீந்து அவளைத் தன்மீதுகொண்டு வெளிப்

பட்டு "அங்கியான் என்னை இவ்வன்னைகற்பெனும், பொங்குவெந் தீச்சுடப் பொறுக்கிலாமையால், இங்கணைந்தேன்" என்று தொடங்கி அவளது கற்புநிலைமையின் சிறப்பை வெளியிடுமாறு காண்க; மேல் மீட்சிப் படலத்தில், "பாலின்பஞ்செனத், தீந்ததவ் வெரி அவள் கற்பின் - தீயினுல்" என்பதும் நோக்கத்தக்கது. 'சுட்டது' என்றது - காலங்கருதாது தன்மைகருதியது; பிற் காலத்து நூலியற்றிய கவி யுத்த காண்டத்து வரலாற்றை அநுவ தித்து 'தீயைச் சுட்டது' என இறந்தகாலத்தாற் கூறினுரெனினு மாம். பி-ம்:—[1]ஏய பன்னினள். [2]பிடியுண்டு, பிடியுண். [3]தீக்குறு. [4]மயங்கினுள். (1082)

37.—இதுநிற்க, அநுமானைப் பிணித்த இந்திரசித்து இராவணனரணமனையுட் சென்று சேர்தல்.

பெருந்த கைப்பெரி யோனைப்[1]பி ணித்தபோர்
முருந்தன் [2]மற்றவ் வுலகொரு மூன்றையும்
அருந்த வப்பய னுலர சாள்கின்ருன்
இருந்த [3]வப்பெருங் கோயில்சென் றெய்தினுன்.

(இ - ள்.) பெருந் தகை-பெருமைக்குணத்தையுடைய, பெரி யோனை-(உருவத்தினுலும்) பெரியவனுன அநுமானை, பிணித்த - கட்டிய, போர் முருந்தன் -யுத்தத்திற் புகழ்பெற்றவனுன இந்திர சித்து, - மற்று - பின்பு, அ உலகு ஒரு மூன்றைஉம்-அங்ஙனுன மூன்று உலகங்களையும், அருந் தவப்பயனுல்- தான்செய்த அருமை யான தவத்தின் பயனுல்,அரசு ஆள்கின்ருன்-அரசாள்கின்றவனுன இராவணன், இருந்த—, அ பெருங்கோயில் சென்று எய்தினுன் - அந்தப்பெரிய அரண்மனையை [சபாமண்டபத்தை]ப் போய்ச் சேர்ந்தான்; (எ - று.)—'அருந்தவப்பயனு லரசாள்கின்ருன்' என் றது- தனது நயனுடைமையால் அரசாள்கின்றவ னல்லனென்ற குறிப்பு. பி - ம்:—[1]பிணித்தவன் முருந்து என்ற பாடத்திற்கு பிணித்தவனுகிய யமன் போன்றவன் என்க. [2]மற்றையுலகு, மற்ற வுலகு. [3]கற்பகச்சோலை. (1083)

வேறு.

38.—இதுமுதல் பதினேழுகவிகள்-இராவணன் அப்பொழுது அங்கு அரசுவீற்றிருக்கின்ற நிலைமையின் சிறப்பைக் கூறும்.

தலங்கண் மூன்றிற்கும் பிறிதொரு மதிதழைத் தென்ன
அலங்கல் [1]வெண்குடைத் தண்ணிழ லவிரொளி பரப்ப
வலங்கொள் தோளினுன் மண்ணின்று வானுற வெடுத்த
பொலங்கொண் மாமணி வெள்ளியங் குன்றெனப் பொலிய.

இதுமுதற் பதினெட்டுக் கவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) அலங்கல் - முத்துச்சரங்கள் சுற்றிலும் தொங்கி யசையப்பெற்றதான, வெள்குடை-ஒற்றைவெண்கொற்றக் குடை யானது, தலங்கள் மூன்றிற்குஉம்-(இந்த நிலவுலகத்திற்கு மாத்

திரம் ஒளி செய்கிற இச்சந்திரனன்றி) மூன்று உலகங்களுக்கும் (விளக்கந்தருமாறு), பிறிது ஒரு மதி - வேறொரு சந்திரன், தழைத்து என்ன-தோன்றிவளர்ந்து விளங்கினாற்போல, தண் நிழல் அவிர் ஒளி பரப்ப-குளிர்ச்சியான நிழலையும் விளங்குகிற ஒளியையும் பரவச்செய்யவும், (அக்குடைதான்), வலம் கொள் தோளினால் - வலிமைகொண்ட (இருபது) கைகளைக்கொண்டு, (அவ்விராவணன்), மண் நின்று வான் உற எடுத்த - நிலவுலகத்திலிருந்து ஆகாயத்தை அளாவுமாறு மேலே தூக்கிய, பொலம் கொள் - அழகுகொண்ட, மா மணி வெள்ளி அம் குன்று என - பெரிய சிறந்த வெள்ளிமலையாகிய கைலாசம்போல, பொலிய - விளங்கவும்,—(எ - று.)—இச்செய்யுளிலுள்ள 'பரப்ப', 'பொலிய' என்ற செயவெனெச்சங்களும், அடுத்த பதினாறு கவிகளில் வரும் வினையெச்சங்களும், அடுக்கி,மேல் 55-ஆங் கவியில் வரும் 'இருந்த' என்னும் பெயரெச்சத்தைக் கொள்ளும்.

இராவணன் திரிலோகாதிபதி யாதலால், அவனது மூவுலகத் தாட்சிக்கும் அறிகுறியாய்ச் சிறந்தோங்குகிற பெரியகுடையை, மூவுலகத்துக்கும் விளக்கந்தருமாறு வேறொரு சந்திரன் தோன்றிக் கலை நிறைந்து எப்பொழுதும் விளங்கினாற்போலுமெனக் குறித்தார்; **தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** இவ்வாறு வருவதை இல் பொருளுவமையெனக் கூறலுமுண்டு. இராவணன் கைலாசகிரியைப் பெயர்த்தெடுத்த வரலாறு கூறுமிடத்து. அவன் அம்மலையைத் தலைக்குமேலே தூக்கியதாகக் கூறுதலு முளதாதலின், அங்ஙனம் உயர எடுக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையோடு அவ்வெண் கொற்றக்குடை உவமிக்கப்பட்டது. உலகின்மேலோங்கிய வெண் கொற்றக்குடைக்கு அந்த இராவணன் பெயர்த்துப் பூமிக்கு மேலாகத்தூக்கிய கைலையை ஒப்பாக அமைத்த திறம் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. அலங்கல்-தொங்கியசைவது; மாலைக்கு வழங்குகிற இது குடையின் சுற்றிலுந் தொங்குகிற சரங்களை இங்குக் குறித்தது; "பொற்குடைக்குச், சூழ்தர நிரைத்துத்தூக்கிய முத்தின் சுடர்மணித் தொடையல்" என்னுமிடத்து "தொடையல்" என்பதுபோல: (இச்சரங்கள், உலகவழக்கில் 'ஜாலர்' எனப்படும்.) **பி - ம்:**—[1]வெண்குடைகண்குடை, வெண்குடைத் தண்குடை.

(1084)

39\. **புள்ளு யர்த்தவன் [1]திகிரியும் புரந்தர னயிலும்**
தள்ளின் முக்கணன் கணிச்சியுந் தாக்கிய தழும்பும்
கள்ளு யிர்க்குமென் குழலியர் முகிழ்விரற் கதிர்வாள்
வள்ளு கிர்ப்பெருங் குறிகளும் புயங்களின் வயங்க.

(இ - ள்.) புள் உயர்த்தவன் திகிரிஉம் - சிறந்த பறவையான கருடனது வடிவமெழுதிய கொடியை உயர நாட்டியவனான திருமாலினது சக்கராயுதமும், புரந்தரன் அயில்உம்- இந்திரனது வச்சிராயுதமும், தள் இல் முக்கணன் கணிச்சிஉம் - (பகையழித்தலில்) தவறுத திரிநேத்திரனான சிவபிரானுடைய சூலாயுதமும், தாக்கிய - (தம்மீது) பட்டதனாலான, தழும்புஉம்-வடுக்களும், கள் உயிர்க்கும்

மெல் குழலியர்-(சூடிய மலர்களின்) தேனைச் சொரிகிற மென்மையான கூந்தலையுடைய மகளிருடைய, முகிழ் விரல்-செந்தாமரையரும்புபோன்ற விரல்களிலுள்ள, கதிர் வாள் வள் உகிர்-ஒளியையுடைய வாளாயுதம் போற் கூரிய நகங்கள் படுவதனாலான, பெருங் குறிகள் உம்-பெரிய வடுக்களும்,புயங்களின் வயங்க-(தனது) தோள்களில் விளங்கவும்,—(எ-று.)

சிறப்புப்பற்றி 'புள்' என்ற பறவையின் பெயர்-பட்சிராசனை கருடனையும், 'முகிழ்' என்ற அரும்பின்பெயர்-செந்தாமரையரும்பையும் குறித்தன. புள்-பறவையின் வடிவமெழுதப்பட்ட துவசத்துக்குத் தானியாகுபெயர். 'கள்ளுயிர்க்கு மென் குழலியர்' என்றது, மந்தோதரி தாநியமாலினி முதலாக இராவணனுக்கு உரிய பலமகளிரை. இராக்கத மாதர்களுடைய கை விரல்களின் கூரியநகங்கள், அவர்கள் தழுவுகை முதலிய காதற்செயலைப் புரியும்போது இராவணன் தோள்களிற் பதிந்தன என்க. உகிர்க்குறி, நகக்ஷதம் எனப்படும். மிக்ககாதலையுடைய மகளிரது காதல் மகிழ்வில் நேர்ந்த நகக் குறிகள்போலவே பகைவர்கள் எறிந்த ஆயுதங்களும் இவன் தோளில் வடு மாத்திரத்தைச் செய்தனவேயன்றி ஒன்றும் ஊறுபடுத்தாவாயினவென இராவணன் தோள்களின் பெருவலிமை விளங்கும். பி-ம்:—[1]நேமியும். (1085)

40. துன்று செம்மயிர்ச் சுடர்நெடுங் கற்றைகள் [1]சுற்றி
நின்று திக்குற [2]நிரல்படக் கதிர்க்குழா நிமிர
ஒன்று சீற்றத்தி னுயிர்ப்பெனும் பெரும்புகை யுயிர்ப்பத்
தென்றி சைக்குமோர் வடவனல் திருத்திய தென்ன.

(இ-ள்.) 'துன்று-(பத்துத்தலைகளிலும்) அடர்ந்துள்ள, செம்மயிர்-செந்நிறமான மயிர்களின், சுடர் நெடுங் கற்றைகள்-ஒளியுள்ள நீண்ட தொகுதிகள், சுற்றி நின்று-சுற்றிலும் பரந்து நின்று, திக்கு உற-எல்லாத்திசைகளிலும் அளாவ, நிரல் பட கதிர் குழாம் நிமிர-(அவற்றினின்று) வரிசைவரிசையாக(ச் சிவந்த) ஒளிப்பிழம்புகள் (அவனது கரிய மேனியின்மேல்) உயர்ந்தெழுந்து விளங்குதலாலும், ஒன்று சீற்றத்தின் உயிர்ப்பு எனும் பெரும் புகை உயிர்ப்ப-பொருந்திய சினத்தோடு விடப்படுகிற பெருமூச்சாகிய பெரியபுகை வெளிப்படுதலாலும், தென்திசைக்கு உம் ஓர் வட அனல் திருத்தியது என்ன-தெற்குத் திக்கிலும் (கடலினிடையே) ஒரு படபாமுகாக்கினி அமைக்கப்பட்டதென்று சொல்லும்படியாகவும்,—(எ-று.)

கரியபெருவடிவமுடைய இராவணனது பத்துத்தலைகளின் மீது நெடுந்தூரம் உயர்ந்து விளங்குகிற செம்பட்டமயிர்கள் சிவந்த அக்கினிச்சுவாலைகள்போலவும், இராவணன் பத்து முகங்களிலு முள்ள மூக்கின் துளைகளின் வழியாக வெகுளியோடு விடுகிற பெருமூச்சினின்று எழுகிற பெரும்புகை நெருப்பின்புகை போலவும் விளங்குதலால், தென்கடலிடையிலுள்ள இலங்கா

புரியில் தோன்றுகிற அக்காட்சி, தென்கடலிலே ஒருபடபாமுகாக்கினி அமைக்கப்பட்டதுபோல ஒளிருமென்க; தற்குறிப்பேற்றவணி. கடலிலே ஒரு பெண்குதிரையின் முகத்தினின்று ஒரு பெருந்தீ எழுந்து எப்பொழுதும் பற்றியெரிந்து கொண்டிருக்கிற தென்பதும், அது மழைப்பெருக்கு முதலியவற்றாற் கடல்பொங்காதபடி அதிகப்படும் நீரை உறிஞ்சி வற்றச்செய்து வருகிறதென்பதும் நூற்கொள்கை. அதுவே, வடவனல் என்று இங்குங் கூறப்பட்டது. வடவனல் - படபாநலம் என்ற வடமொழித் தொடரின் விகாரம்; இத்தொடரை, வடக்கு அனல் என்பது வடவனல்என்று திரிந்ததெனக்கூற இடமிருத்தலால், அங்ஙன் கொண்டு இங்கு 'தென்திசைக்கும்' என்ற உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சப் பொருளதெனினுமாம். பி - ம்:—[1]சுற்ற. [2]நிறைதர, நிரைத்தன, நிறைத்தன. (1086)

41. மரக தக்கொழுங் கதிரொடு மாணிக்க நெடுவாள்
நரக தேயத்துள் நடுக்குரு விருளையு நக்கச்
சிரம னைத்தையுந் திசைதொறுந் திசைதொறுஞ் செலுத்தி
உரகர் கோனினி தரசுவீற் றிருந்தன னொப்ப.

(இ - ள்.) மரகதம் கொழுங் கதிரொடு - (பத்துத்தலைகளிலும் அணியப்பட்டுள்ள பத்துக்கிரீடங்களிலும் பதிக்கப்பட்டிருக்கிற) மரகத ரத்தினத்தின் செழுமையான ஒளியுடனே, மாணிக்கம் நெடு வாள் -(அவற்றில்பதிக்கப்பட்டுள்ள)மாணிக்கங்களின் நீண்ட ஒளியும், நரக தேயத்துள் நடுக்கு உரு இருளை உம் நக்க - நரக லோகத்தினுள்ளே (எச்சுடர்க்கும்) அஞ்சாது நிறைந்திருக்கிற இருளையும் தாவி விழுங்க, (அதனால்தான்), உரகர் கோன் சிரம் அனைத்தைஉம் திசை தொறும் திசைதொறுஉம் செலுத்தி இனிது அரசு வீற்றிருந்தனன் ஒப்ப - சர்ப்பராசனான ஆதிசேஷன் (தனது) தலைகளை யெல்லாம் எல்லாத்திசைகளிலுஞ் செல்லுமாறு பரப்பிக்கொண்டு இனிமையாக அரசுவீற்றிருக்கின்றனன்போன்று விளங்கவும்,—(எ - று.)

கொடிய அரக்கர் தலைவனான இராவணனுடைய உயர்ந்த பத்துத்தலைகளின்கிரீடங்களிலிருந்துஎழுகிற மரகதரத்தினத்தினொளியோடு கூடிய மாணிக்கத்தினொளி, கொடியபாம்புகளின் தலைவனான ஆதிசேடனுடைய பலதலைகளின் பசியபடங்களிலுள்ள மாணிக்கத்தினொளி போன்று விளங்குதலால், இராவணன் ஆதிசேஷன் போல்வனென்க. ராக்ஷசராசனது ஒவ்வொருதலைக்கும் நாகராசனது நூறு நூறு தலை ஈடாம், இராவணன் பத்துத்தலைகளையும் ஆதிசேஷன் ஆயிரந்தலைகளையு முடையனாதலின். மரகதம் - பச்சையிரத்தினம். மாணிக்கம் - செந்நிறமுடையது. நெடுவாள் - நெடுந்தூரஞ்சென்று விளங்கும் ஒளி. "இருள்சேர்ந்த இன்னாவுலகம்," "ஆரிருளுய்த்துவிடும்" என்றபடி தாமிஸ்ரம் அந்ததாமிஸ்ரம் என்ற சில நரகவகைகள் திணிந்த இருளையுடைமையாலும்

நரகம் கீழுலகத்து உள்ளதாதலாலும், 'நரகதேயத்துள் நடுக்குறு இருள்' எனப்பட்டது; 'அதனையும் நக்க' என, கிரீடத்தின் ஒளி மிகுதியை விளக்கியவாறு. அரசுவீற்றிருத்தல் - சிறப்பாக அரசாட்சிசெலுத்திக் கொண்டு சபையிற் கொலுவீற்றிருத்தல். (1087)

42. குவித்த பன்மணிக் குப்பைகள் [1]கலையொடுங் கொழிப்பச்
சவிச்சு டர்க்கல னணிந்த[2]பொற் றோளொடு தயங்கப்
புவித்த டம்படர் மேருவைப் பொன்முடி யென்னக்
கவித்து [3]மாலிருங் கருங்கட லிருந்தது கடுப்ப.

(இ - ள்.) குவித்த - தேர்ந்தெடுத்து ஒருங்குசேர்த்துப் பதிக்கப்பட்ட, பல் மணி குப்பைகள் - பலவகை யிரத்தினங்களின் கூட்டங்கள், கலையொடுஉம்கொழிப்ப - அரைப்பட்டிகையினின்று ஒளி வீசி விளங்கவும்,—சவி சுடர் கலன் - சூரியகாந்திபோன்ற ஒளியையுடைய ஆபரணங்கள், அணிந்த - (தம்மை) அணிந்துள்ள, பொன் தோளொடு - அழகிய தோள்களோடு (அமைந்து), தயங்க - விளங்கவும்,—மால் இருங் கருங்கடல் - மிகப்பெரிய கருநிறமான கடலானது, புவி தடம் - பூமியினிடத்தில், படர் - நெடுந்தூரம் பரவியுள்ள, மேருவை - மேருமலையை, பொன்முடி என்ன கவித்து - சுவர்ண கிரீடமாகச் சூட்டிக்கொண்டு, இருந்தது - வீற்றிருப்பதை, கடுப்ப - ஒப்பவும்,—(எ - று.)

கருநிறமுள்ள பெருவடிவமுடைய இராவணன் சுவர்ணகிரீடத்தைத் தரித்துக்கொண்டு அரசுவீற்றிருத்தல், கரிய பெரிய கடல் பொன்மயமான மேருமலையை முடிமீதுகொண்டு வீற்றிருந்தாற்போலுமென வருணித்தார்; **தற்குறிப்பேற்றவணி.** கலை = மேகலை. கலையொடுங்கொழிப்ப என்பதற்கு - காந்தியோடு தொகுக்கப்பட்டு விளங்க எனினும் அமையும்; உத்தரீயத்தொடும் ஒளிவீசவென்று உரைப்பாருமுளர். 'புவித்தடம்படர்' என்பது பூமியிலே விசாலமாகப்பரவிய என்றும் பொருள்படும். 'தோளொடுதயங்க' என்றவிடத்து, 'ஒடு' என்பதை இசைநிறையெனக் கொண்டு விலக்கி, தோள்கள் விளங்கவென்றலுமொன்று.
பி - ம்:—[1]தலைதொறும், தனைதொறும், [2]போலானனம். [3]மாலிருங் கடலிருந்தன்னது. (1088)

43. சிந்து ராகத்தின் செறிதுகிற் கச்சொடு செறியப்
பந்தி வெண்முத்தி [1]னணிகலன் முழுநிலாப் பரப்ப
இந்து வெண்குடை நீழலிற் றூரகை யினம்பூண்டு
அந்தி வானுடுத் தல்லுவீற் றிருந்ததா மென்ன.

(இ - ள்.) சிந்துராகத்தின் செறி துகில் - சிந்தூரம் போன்ற செந்நிறத்தோடு பொருந்திய அரையிலுடுத்த ஆடையானது, கச்சொடு செறிய - அரைக்கச்சுடனே கூடிவிளங்க, பந்தி வெள் முத்தின் - வரிசை வரிசையாக வெண்ணிறமான முத்துக்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட, அணிகலன் - ஆபரணங்கள், முழு

நிலா பரப்ப-பூர்ணசந்திரனது நிலவைப்போன்ற ஒளியைப் பரவச் செய்ய, (அதனால்), அல்லு - இருளானது, அந்தி வான் உடுத்து - செவ்வானத்தை இடையிலே ஆடையாகத் தரித்துக்கொண்டு, தாரகை இனம் பூண்டு - நட்சத்திரங்களின் கூட்டத்தை ஆபரண மாகத்தரித்து, இந்து வெள் குடை நீழலில் - சந்திரனாகிய வெண் கொற்றக்குடையின் நிழலிலே, வீற்றிருந்தது- கொலுவீற்றிருந்த காட்சியை, ஆம் - போலும், என்ன - என்று (தன்னைக்கண்டவர்) சொல்லும்படியாகவும்,—(எ-று.)

கருநிறத்தவனான இராவணன் செந்நிறத்துகிலுடுத்து முத்தா ரம் வெள்ளொளிவீச வெண்கொற்றக்குடை நிழலில் வீற்றிருக்கும் நிலை வருணிக்கப்படுகிறது. இருள் அரசு வீற்றிருத்தல் - கருநிற முள்ள இராவணன் கொலுவிருத்தற்கும், செவ்வானம் - செந்நிற முள்ள அவனது ஆடைக்கும்,வெண்ணிறமான நக்ஷத்திரக்கூட்டம் - அவனது முத்தாபரணங்களுக்கும், சந்திரமண்டலம் - வெண் கொற்றக்குடைக்கும் உவமை யெனக் காண்க. பி·ம்:—[1]அணிகலம்.

44. வண்மைக் குந்திரு மறைகட்கும் வானினும் பெரிய
திண்மைக் குந்தனி [1]யுறையுளான் முழுமுகந் திசையிற்
கண்வைக் குந்தொறுங் களிற்றொடு மாதிரங் காக்கும்
எண்மர்க் கும்மற்றை யிருவர்க்கும் பெரும்பய [2]மெய்த.

(இ - ள்.) வண்மைக்குஉம்-உதாரகுணத்துக்கும், திரு மறை கட்குஉம் - சிறந்த வேதங்கட்கும், வானின்உம் பெரிய திண்மைக்கு உம்-ஆகாயத்தினும் பெரியதான பலத்துக்கும், தனி உறையுளான் - ஒப்பற்ற இருப்பிடமாகிய இராவணன், முழு முகம் - (தனது) பெரிய முகங்கள் பத்தையும், திசையில் கண் வைக்கும் தொறுஉம்- பத்துத் திக்குக்களிலும் கண்பார்வையைச் செலுத்தும்போதெல் லாம், களிற்றொடு மாதிரம் காக்கும் எண்மர்க்குஉம் - (ஐராவதம் முதலிய) திக்கஜங்களோடு கூடிய திக்குக்களெட்டையும் பாது காக்கிற அஷ்டதிக்பாலகர்களுக்கும், மற்றை இருவர்க்குஉம் - மேலும் கீழுமிருந்து பாதுகாக்கிற(துருவன் ஆதிசேஷன் என்னும்) இருவர்க்கும், பெரும் பயம் எய்த - மிக்க அச்சம் தோன்றவும்,—

"வீணையினிசைபட வேதம்பாடுவான்" என்றபடி இராவணன் வேதமோதியவனாதலால், அவன் 'திருமறைகட்குந் தனியுறை யுளான்' எனப்பட்டான். 'வானினும் பெரிய திண்மை' என்றல், ஒருவகைக் கவிமரபு. உறையுள்-உறை உள் எனப்பிரித்து,வசிக்கு மிடம் என்க. காக்கும் எண்மர் - இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் என இவர்; இவர் களைக் கிழக்கு முதலாக முறையே கொள்க. மூன்று உலகங்கட்கும் மேலிடத்திலிருந்து ஆட்சி செலுத்துதலால் துருவனும், பாதாள லோகத்துக்கும் கீழிருந்து ஆட்சிசெய்தலால் ஆதிசேஷனும் முறையே மேலிடத்துக்கும் கீழிடத்துக்கும் பாலகரெனப்பட்ட னர். மற்றையிருவர் - பத்துத்திசைகளிற் கீழ்க்கூறிய எட்டு

மொழிந்த மேலிடத்தையும் கீழிடத்தையும் பரிபாலிப்பவ ரென்ற படி. பி - ம்:—[1]உறையுளாம். [2]இயற்ற. (1090)

45. ஏக நாயகன் தேவியை யெதிர்ந்ததற் பின்னை
நாகர் [1]வாழ்விட [2]முதலென நான்முகன் வைகும்
மாக [3]மால்விசும் பீறென [4]நடுவண வரைப்பில்
தோகை மாதர்கள் மைந்தரிற் றேன்றினர் சுற்ற.

(இ - ள்.) ஏக நாயகன் தேவியை எதிர்ந்ததன் பின்னை - (எல்லாவுயிர்கட்கும்) தனித்தலைவனான இராமபிரானுடைய மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியைச் சந்தித்து நோக்கின பின்பு, நாகர் வாழ்வு இடம் முதல் என - சர்ப்பசாதியார் வாழுமிடமான பாதாளலோகம் முதலாக, நான்முகன் வைகும் மாகம் மால் விசும்பு ஈறு என - பிரமதேவன் வாழ்கிற பெரிய வானத்தின் மீதுள்ள சிறந்த சத்தியலோகம் ஈருக, நடுவண வரைப்பில் - நடுவிலுள்ள உலகங்களனைத்திலும் (உள்ளவர்களான), தோகை மாதர்கள் -மயில்போலுஞ் சாயலுள்ள அழகியமகளிர்கள்,(இராவணன் கண்பார்வைக்கு), மைந்தரின் தோன்றினர் - ஆடவர் போலத் தோன்றியவராய் [அவனுக்குச் சிறிதுங் காதல் விளைக்கமாட்டாத வர்களாய்], சுற்ற - சூழ்ந்துநிற்கவும்,—(எ - று.)

பதினுன்கு உலகங்களிலும் வசிப்பவரான பலமகளிரை முன்பு இராவணன் கண்டு காதலித்து வலியக் கவர்ந்துவந்தனனாயினும், அவன் சீதைபக்கல் பெருங்காதல் கொண்டதுமுதல் அவனுக்கு அம்மகளிரெவரிடத்தும் சிறிதும் வேட்கைவிளைந்த தில்லை யென் பார், ஆடவர்பக்கல் ஆடவர்க்குக் காமக்குறிப்பு உண்டாகாத இயல்பை உவமை கூறினர். விசும்பு - எல்லாவுலகங்கட்கும் மேலுள்ளதான சத்தியலோகத்துக்கு இடவாகுபெயர். பி - ம்:— [1]வாழிடம். [2]முதலின. [3]மாநில முதலிய. [4]நடுவுள. (1091)

46. வான ரங்களும் வானவ ரிருவரு மனிதர்
ஆன புன்றொழி லோரென விகழ்கின்ற வவரும்
ஏனை நின்றவ ரிருடியர் சிலரொழிந் தியாரும்
தூந வின்றவே லரக்கர்தங் குழுவொடு சுற்ற.

(இ - ள்.) வானரங்கள் உம்-குரங்குகளும், வானவர் இருவர் உம்-தலைமைத்தேவர்களான ஹரிஹரர்களும், புல் தொழிலோர் என இகழ்கின்ற மனிதர் ஆன அவர் உம்-எளிய செயல்களை யுடையவர்களென்று (இராவணனால்) இகழப்படுகின்றவர்களான மனிதர்களும், ஏனை நின்றவர் இருடியர் சிலர்-மற்றும் விலகி நின்றவர்களான சில முனிவர்களும், ஒழிந்து-(ஆகிய இவர்கள்) நீங்கலாக, யார் உம்-மற்றை யெல்லோரும், தூ நவின்ற வேல் அரக்கர் தம் குழுவொடு சுற்ற-(கொல்லப்பட்டவர்களின்) தசை தோய்ந்த வேலாயுதத்தையுடைய இராக்கதர்களின் கூட்டத்தோ டொப்பச் சூழ்ந்து நிற்கவும்,—(எ - று.)

அரக்கர்போலவே மற்றைத் தேவகணத்தாரும் அரக்கர் தலைவனான இராவணனுக்கு அடிமைப்பட்டுப் பரிசனங்களாக அமைந்து அவன் கட்டளையை எதிர்நோக்கிக்கொண்டு குற்றேவலாளர்போன்று சூழ்ந்து நிற்கின்றன ரென்க. ஆதியில் இராவணன் கடுந்தவஞ்செய்து அரிய பெரிய வேள்வியையும் முடிக்கும்போது பிரமதேவன் அவனுக்குப் பிரதியட்சமாகி 'நீ வேண்டும் வரம் வேண்டுக' என்றதற்கு, அத்தசமுகன், "எனக்குத் தேவகணங்களாலும் சிங்கம் முதலிய கொடிய பிராணிகளாலும் சாவில்லாதிருக்க வரமளிக்கவேண்டும்; மனிதரையும் மற்றுமுள்ள அற்ப செந்துக்களையும் யான் இலக்கில் வைத்தேனில்லை" என்று வரம் வேண்டிப் பெற்றனனாதலால், அவன் மனிதர்களிடத்துக் கொண்டிருந்த அவமதிப்பு விளங்கும். இங்ஙனம் மனிதர்களைக் குறித்து இகழ்ச்சிக் கருத்துடையனாதலால் அவன் அவர்களைப் பரிசனமாகக் கொண்டில னென்பதுபற்றி, 'மனிதரான புன்தொழிலோரென இகழ்கின்ற அவரும்' என்று மனிதர்களை விலக்கினார். வாநரங்கள் அஃறிணை யென்னுங் கருத்தால் அவனாற் பரிசனமாகக் கொள்ளப் பட்டில வென்னலாம்; இனி, வாநரராசனாகவிருந்த வாலி இராவணனை வென்றவனாதலால் வாநரங்கள் இராவணனுக்குக் கீழ்படிந்தில வென்ப ஒரு சாரார். வானவரிருவர்-பிரமவிஷ்ணுக்களுமாம். தலைமைத்தேவர்களும், யோக பலத்தால் இராவணனுக்கு உட்படாது நின்ற சில சிறந்த இருடிகளுமே, அவனுக்குக் குற்றேவலரா யொழுகாதார். இங்கு 'வானவரிருவர்' என்றது, தொகைக் குறிப்பு. 'தூநவின்ற' என்பதற்கு-புலால்நாற்றம் வீசுகிற என்று உரைப்பாரு முளர். (1092)

47. நரம்பு கண்ணகத் துள்[1]ளுறை நறைநிறை பாண்டின்
நிரம்பு சில்லரிப் பாணியுங் குறடுநின் றிசைப்ப
அரம்பை மங்கைய [2]ரமிழ்துகுத் தாலன்ன பாடல்
வரம்பி லின்[3]னிசை செவிதொறுஞ் செவிதொறும் [4]வழங்க.

(இ - ள்.) நரம்பு-(யாழ் முதலிய கருவிகளின்) நரம்பாகிய, கண் அகத்துள்-கரும்புக்கணுவினிடத்தே, உறை-பொருந்திய, நறை-இனிய ரசமாகிற இன்னிசையும், நிறை பாண்டில்-இலக்கணம் நிறைந்த பாண்டிலென்னும் வாத்தியமும், நிரம்பு சில்லரி-(இலக்கணம்) நிறைந்த சில்லரியென்னும் வாத்தியமும், பாணி உம்-கைத்தாளமும், குறடுஉம்-குறடென்னும் வாத்தியமும், நின்று இசைப்ப-இடையறாது நிலைநின்று ஒலிக்கவும்,—அரம்பை மங்கையர்-தேவ மாதர்கள், அமிழ்து உகுத்தால் அன்ன-அமிருதத்தைச் சொரிந்தாற்போன்ற [மிக இனிய], பாடல்-வாய்ப்பாட்டினது, வரம்பு இல் இன் இசை-அளவிறந்த இனிமையையுடைய கீதத்தை, செவிதொறு உம் செவிதொறுஉம் வழங்க-(தனது) இருபது காதுகளிலும் சொரியவும்,— (எ - று.)

கரும்பின்கணுவைச் சிதைத்தலால் வெளியெழும் இனியசாறு போல, யாழ் முதலிய கருவிகளின் நரம்பிற் கைவைத்தலால் எழும்

இன்னிசை என்ற கருத்து அமைய 'நரம்பு கண்ணகத்துள்ளுறை
நறை' எனப்பட்டது; **உருவகவிசேடம்.** செய்யுளோசையினிமை
நோக்கி, நரம்புக்கண்ணகத்துள் என வலி மிகவில்லை. பாண்டில்-
பிரமதாள மெனப்படும் பெரிய வட்டமான தாளமென்றும்,
சில்லரி-நாகசுரமென்றும் கூறுவர். பாணி-கை: வடசொல்; அத
னால் வரையறுத்து இடப்படுகிற தாளத்திற்கு இலக்கணை. குறடு-
குறுந்தடி கொண்டு அடிக்கப்படுவதொரு வாத்தியம். இன்னிசைப்
பாடல் என மொழிமாறினுமாம். அமிழ்து உகுத்தால் அன்ன
பாடல்-அமிருதம் நாவுக்கினிமை தருதல்போலச் செவிக்கு
இனிமைதருகிற சங்கீதமென்க. 'நரம்பு கண் அகத்துள் உறை
நறை' என்றதற்கு-தந்தியைக் கருதியழுத்துகிற இடத்திலே இருப்
பதான இசைத்தேன் என்று உரைப்பாருமுளர். **பி-ம்:**—[1]உடை.
[2]அமுது. [3]சுவை. [4]மடுப்ப. (*1093*)

48. **கூடு பாணியி னிசையொடு முழவொடுங் கூடத்**
தோடு சீறடி விழிமனங் கையொடு தொடரும்
ஆட னோக்குறி னருந்தவ முனிவர்க்கு மமைந்த
வீடு மீட்குறு மேனகை [1]மேனகை விளங்க.

(இ - ள்.) கூடு பாணியின் இசையொடுஉம்-தகுதியுள்ளதா
யமைந்த பாட்டின் இசையோடும், முழவொடுஉம்-மத்தளத்
தொனியோடும், கூட-(மாறுபடாது) ஒத்துவருமாறு, தோடு சீறு
அடி விழி மனம் கையொடு தொடரும்-செந்தாமரைமலரி னிதழை
(த் தமக்கு ஒப்பாகாதென்று) வெறுக்கிற சிறிய கால்களும் கண்
களும் மனமும் கைகளும் ஆகிய இவ்வுறுப்புக்களின் ஒற்றுமை
யுடன் செய்கிற, ஆடல்-நாட்டியத்தை, நோக்குறின்-பார்ப்பாரா
னால், அருந்தவம் முனிவர்க்குஉம் அமைந்த வீடு மீட்குறும்-
அருமையான தவத்தைச் செய்கிற முனிவர்களும் (தமக்கு) உள
தாகும் முத்தியின்பத்தைக் கைவிட்டு(த் தன்மேல்) மனந்திரும்பும்
படி செய்கிற, மேனகை மேல்-மேனகையென்னுந் தேவமாதின்
மேல் [தேவமாதைக் குறித்து என்றபடி], நகை விளங்க-மகிழ்ச்
சியாற் சிரிப்புத் தோன்றவும்,—(எ - று.)

இசைநாடக நூல்களின் முறைமை வழுவாது பாட்டிசைக்கும்
தாளவடைவுக்கும் பொருந்த மனக்கருத்தைக்கண் கைகளின் அபி
நயத்தால் வெளியிட்டுக் கால்களை அடைவுபடவைத்துப் பரத
நாட்டியஞ் செய்பவளும், எல்லாப் பற்றுக்களையும் முற்றத்
துறந்து வீடு பெறத் தவஞ்செய்து சித்தி பெறுகிற முனிவர்களும்
அந்நாட்டியத்தைக் காண்பாராயின் தம் வைராக்கியத்தை யிழந்து
தன்னைக் காதலிக்கப் பெறுபவளுமான மேனகை கூத்தாடுதலைக்
கண்டு அவள் பக்கலுண்டான மகிழ்ச்சியால் இராவணன் புன்
னகை கொண்டனனென்க. மேனகை அருந்தவமுனிவர் மனத்தை
யும் தன் பக்கல் மீட்கவல்லவளாதலை, அவள் விசுவாமித்திர மா
முனிவரைத் தவநிலை கெடுத்ததனாலும் அறிக. தோடு என்ற
இதழின்பெயர், இங்குச் சிறப்பாய், செந்தாமரைமலரி னிதழைக்

குறித்தது. 'பாணியினிசையொடும்' என்பதற்கு-தாளவோசை யோடும் என்று உரைப்பாரு முளர். பி - ம்:—[1]அரம்பையர்.(1094)

49. ஊடி னார்முகத் [1]துறுநறை யொருமுக முண்ணக்
கூடி னார்முகக் களிநறை யொருமுகங் குடிப்பப்
பாடி னார்முகத் தாரமு தொருமுகம் பருக
ஆடி னார்முகத் [2]தணியமு தொருமுக மருந்த.

(இ - ள்.) ஊடினார் முகத்துஉறு நறை-(தன்னோடு) பிணங்கிய மகளிரின் முகத்திலே தோன்றுகிற (இன்பச்சுவையாகிய) தேனை, ஒருமுகம் உண்ண-(தனதுபத்துமுகங்களில்) ஒருமுகமானது நுகரவும்,—கூடினார் முகம் களி நறை-(தன்னோடு) கூடின மகளிரது முகத்திலே தோன்றுகிற களிப்பாகிய களிப்பைத்தரும் மதுவை, ஒரு முகம் குடிப்ப-ஒருமுகமானது பானஞ்செய்யவும்,—பாடினார் முகத்து ஆர் அமுது-(தன்னிடத்து வேட்கையுடன்) இசைபாடின மகளிரது முகத்தில் தோன்றுகிற காதற்குறிப்பாகிய அருமையான அமிருதத்தை, ஒரு முகம் பருக-ஒரு முகமானது குடிக்கவும்,—ஆடினார் முகத்து அணி அமுது-நர்த்தனஞ் செய்த மகளிரது முகத்திலே தோன்றுகிற அபிநயரசமாகிற அழகிய இனிய உணவை, ஒரு முகம் அருந்த-ஒரு முகமானது உண்ணவும்,—(எ - று.)

ஊடுதல், கூடுதல், பாடுதல், ஆடுதல் செய்யும் மகளிரது உள்ளக்கருத்து அவரவரது முகக்குறிப்பிலே வெளியாக, அதனை இராவணன் தனது பத்துமுகங்களுள் ஒவ்வொன்றின் கண்பார்வையைச் செலுத்தும்போது நோக்கி யுணர்வ னென்க. (இங்கு 'ஊடினார்', 'கூடினார்' என்றது உரிமை பூண்ட மகளிரை யாதலின், உரிமை பூணாத மகளிரின் நிலைமையைக் கூறிய நாற்பத்தைந் தாஞ் செய்யுளோடு மாறுகொளக்கூற லாகாதென்க.) 'பாடினார் முகத்து ஆரமுது' என்பதற்கு-பாடுகிற மகளிரின் வாயினின்று வெளிப்பட்ட இன்னிசையாகிய அரிய அமிருத மென்று உரைப்பாருமுளர்; ஒருபொருளைத் தருவனவான உண்ண, குடிப்ப, பருக, அருந்த என்ற பலசொற்கள் இச்செய்யுளில் வந்தது, பொருட்பின் வருநிலையணியாம். பி-ம்:—[1]உறுநறவு, உறநறவு. [2]ஆரமுது. (1095)

50. தேவ ரோடிருந் [1]தரசிய லொருமுகஞ் செலுத்த
மூவரோடுமா மந்திர மொருமுக முயலப்
பாவ காரிதன் பாவக மொருமுகம் பயிலப்
பூவை சானகி [2]யுருவொடு மொருமுகம் பொருந்த.

(இ - ள்.) ஒரு முகம்—, தேவரொடு இருந்து அரசு இயல் செலுத்த-(தன் கீழ்க்குடிகளாகிய) தேவர்களுடனே கலந்து அளவளாவி அரசாட்சிகள் நடத்தவும்,—ஒருமுகம்—, மூவரோடு மா மந்திரம் முயல-(மந்திரிகள் பிரதானிகள் சேனாபதிகள் என்னும்) முத்திறத்தாரோடு கலந்து பெரிய ஆலோசனை செய்யவும்,—ஒரு முகம்—, பாவகாரிதன் பாவகம் பயில-தீவினை செய்பவனை தனக்கு உரிய (தீய) சிந்தனையைப் பொருந்திய அக்குறிப்பை

வெளியிடவும்,—ஒருமுகம்-, பூவை சானகி உருவொடுஉம் பொருந்த -கிளி போன்றவளான சீதையினது உருவெளியுடனே பொருந்தவும்,—(எ - று.)

அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழு எனப்படுகிற ஐந்து திறத்தாரில் முந்திய மூவரும் மந்திராலோசனைக்குச் சிறத்தலால் 'மூவரோடு மாமந்திரம் ஒருமுகம் முயல' எனப்பட்டது. மூவரோடு-திரிமூர்த்திகளோ டொப்ப எனினுமாம். பூவை-கிளி அல்லது நாகணவாய்ப் பறவை; இவ்விரண்டும்-மகளிர்க்குக் கொஞ்சிப்பேசும் இன்சொல்லில் உவமை கூறப்படும்: இங்கு, பூவை-உவமையாகு பெயர். 'பூவை' என்பது சொல்லால் அஃறிணையாயினும் பொருளால் உயர்திணையாதலால், அதன்முன் வருமொழிமுதல் வலி மிகவில்லை. மனத்தில் இடைவிடாது நினைக்கப்படுகிற பொருள் அந்தப் பாவனையின் மிகுதியாற் கண்ணுக்கு எதிரிற் காணப்பட்டாற்போலத் தோன்றுதலியல்பு; அது உருவெளித்தோற்றம் எனப்படும். அங்ஙனம் தனக்கு அருகிலே புலனாகிற சீதையின் உருவெளியை ஒருமுகம் தன் கண்களால் நோக்கிற்றென்க. **பி-ம்:—**[1]ஒருமுகமரசியல். [2]உருவழி. (1096)

51. **காந்தண் மெல்விரற் சனகிதன் கற்பெனுங் கடலை**
நீந்தி யேறுவ [1]தெங்ஙனென் றொருமுக நினையச்
சாந்த ளாவிய [2]கொங்கைநன் மகளிர்தற் சூழ்ந்தார்
ஏந்து மாடியி [3]னொருமுக மெழிலினை நோக்க.

(இ - ள்.) ஒருமுகம்—, 'காந்தள் - செங்காந்தள்மலரி னிதழ் போன்ற, மெல் விரல்-மெல்லிய விரல்களையுடைய, சனகிதன் - சீதையினது, கற்பு எனும் - பதிவிரதா தருமமாகிய, கடலை-சமுத்திரத்தை, நீந்தி ஏறுவது-கடந்து கரையேறுவது [சீதையின் கற்பை யழிப்பது], எங்ஙன்-எவ்வாறு?' என்று—, நினைய-நினைக்கவும்,—ஒரு முகம்—, சாந்து அளாவிய கொங்கை நல் மகளிர் - சந்தனம் பூசிய தனங்களையுடைய அழகிய மாதர்பலர், தன் சூழ்ந்தார் - தன்னைச் சூழ்ந்துநின்று, ஏந்தும் - கையிற்கொண்டு காட்டுகிற,ஆடியின்-கண்ணாடியிலே, எழிலினை-அழகை, நோக்க-காணவும்,—(எ - று.)

'கற்பெனுங் கடலை நீந்தி யேறுவது' என்றது,உருவகம்.'சனகி தன் கற்பெனுங் கடலை நீந்தியேறுவ தெங்ஙன் என்று நினைய' என்றது, அதன் கடத்தற்கு அருமை கருதியவாறும். [3]ஒரு முகம் இயல்புட னிலங்க என்ற பாடத்தில்-மற்றை ஒன்பது முகங்களும் அதனதன் காட்சிக்கு ஏற்ற இங்கிதக் குறிப்பு விளங்கப்பெற்றிருந்தன வென்பது தோன்றுமென்க. **பி-ம்:—**[1]என்றெனா. [3]வனமுலை.

52. **பொதும்பர் வைகுதேன் புக்கருந் துதற்[1]ககம் புலரும்**
மதம்பெய் வண்டெனச் [2]சனகிபால் மனஞ்செல மறுகி
வெதும்பு வாரகம் வெந்தழிவார் [3]நகில் விழிநீர்
ததும்பு வார்விழித் தாரைவே ரொடொறுந் தாக்க.

(இ -ள்.) பொதும்பர் வைகு - மரச் செறிவினுள்ளே பொருந்திய, தேன் - தேனை, புக்கு அருந்துதற்கு - (அங்குப்) புகுந்து குடிப்பதற்கு, (ஆசையினால்), அகம் புலரும் - மனம் வாடுகிற, மதம் பெய் வண்டுஎன - களிப்பு மிக்கதொரு வண்டுபோல, சனகி பால் மனம் செல-சீதையினிடத்தே (தன்) மனஞ் செல்ல, (அதனையுணர்ந்து), அகம் மறுகி வெதும்புவார்-மனங்கலங்கித் தவிப்பவர்களும், வெந்து அழிவார் - உடல் புழுங்கி மிகவருந்துபவர்களும், விழி நீர் நகில் ததும்புவார்-(தங்கள்) கண்களினின்று நீர் ததும்பி(த் தங்கள்) கொங்கைகளின்மீது வழியப் பெறுபவர்களும் ஆகிய பல மகளிருடைய, விழி-கண்களின் பார்வையாகிய, தாரை வேல்-கூர் நுனியையுடைய வேலாயுதங்கள், தோள்தொறும் தாக்க-(தனது) இருபது தோள்களின்மேலும் விழவும்,—(எ - று.)

தன்னா லணுகமுடியாததொரு புதரினுள்ளே யிருக்கின்ற தேனை அதனருமையறியாது ஒரு வண்டு தான் அங்குப் புகுந்து குடிக்க அவாக்கொண்டு முயன்று தாவித்தாவிச் சுழன்று திரிந்து அலைந்து வருந்தினாற்போலத் தன்னாற் கடத்தற்கரிய தலைமைக் காப்பாகிய நிறைக்காவலிலே நிலைநிற்கின்ற சீதாபிராட்டியைச் சேரமுடியாதென்று உணராமல் அவள் கற்புநிலையைக் குலைத்து அவளையடைதற்கு மேன்மேல் விருப்பங்கொண்டு அதற்காகப் பலவாறு முயன்று சிறிதும் பயன்பெறாது வருந்துகின்றது,கொழுத்தவனான இராவணனுடைய செருக்குக்கொண்ட மனமென்பது - முன்னிரண்டடிகளின் பொருள். உபமானமாகிய தேனுக்குக் கொடுத்த 'பொதும்பர்வைகு' என்ற அடைமொழி, உபமேயமாகிய சீதைக்கும் ஏற்கும்; அவள் அசோகவனத்திற் சிம்சுபாமரத்தின் கீழ்ச் சிறைக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளதனால். பொதும்பர் -மரச் செறிவு; புதரும், சோலையுமாம். தான் வேண்டியபடியெல்லாம் பலமலர்களின் தேனை நிரம்பப் பருகிக் களித்திருக்கின்றதொரு வண்டு அங்ஙன மிருக்கவும் பொதும்பர் வைகுதேனைப் புக்கு அருந்துதற்கு அகம் புலர்ந்தாற்போல, தான்வேண்டியபடி யெல்லாம் இன்பநுகர்தற்கு உரிமைமகளிர்பலரிருக்க அவர்களோடு கூடிக் களித்துவாழ்கிற நிலையிலும் இராவணன்மனம் பிறன் மனைவியான சீதையின்மேற் சென்றபேதைமையை விளக்குவார், உபமானமாகிய வண்டுக்கு 'மதம்பெய்' என்ற அடைமொழி கொடுத்தன ரென்னலாம்; இவ்விசேஷணத்தால், உபமேயமாகிய இராவணனது மனம் தனமதம், வித்தியா மதம், குலமதம் முதலிய பலவகைமதம் மிக்க தென்பதும் விளங்கும்.

இங்ஙனம் தங்கள் காதலனான இராவணன் பிறன் மனைவியை விரும்பி அவள்பக்கல் மோகங்கொண்டு அதனால் தம்மைப் புறக்கணித்துத் தம்முடன் காதல்விளையாடல்கள் நிகழ்த்தா திருத்தலையுட்கொண்டு அவனது உரிமை மகளிரெல்லாம் மனவெம்மையுற்று வருந்துதலையும், அதனால் அவர்களுடல் தவித்தலையும், அங்ஙனம் அவர்கள் துயருற்றுக்கண்ணீர் பெருக்குதலையும், 'மறுகி வெதும்புவா ரகம்வெந்தழிவார் நகில்விழி நீர்ததும்புவார்' என்று வெளி

யிட்டார். தம்கணவன் அயல்மாதரை விரும்பினாலும் அதுபற்றி அவன்மேற் சினமும் வெறுப்புங் கொள்ளாது அவன்பக்கல் தாம் மிக்க அன்பையே செலுத்தி அவன்மனத்தைத் தம்பக்கல் மீட்க முயலுதல் அறிவுள்ள கற்புடைமாதரினியல்பு ஆதலால், இராவணனது உரிமை மகளிர் பலரும் தம்மை அவன் புறக்கணிக்கையிலும் தாம் அவன்மீதே பார்வைசெலுத்தித் தமது கண்பார்வையினழகுகொண்டு அவனை வசீகரிக்கப் பார்க்கின்றன ரென்பது, 'விழித்தாரைவேல் தோள்தொறுந் தாக்க' என்பதனாற் போதரும். எவ்வகைப்படைக்கலங்களும் சிறிதும் ஊறுபடுத்தமாட்டாத இராவணன் தோள்களில் மெல்லியலாரான மகளிர் செலுத்திய அவ்விழிவேல்கள் பாய்ந்து அவனைச் சிறிதும் வருத்தமாட்டாவாயின வென்க; எனவே, அவன் இவர்கள் கண்பார்வையினழகில் ஈடுபட்டுச் சீதையினிடமிருந்து மனத்தை மீட்டு இம்மகளிர் வயமாயினானில்லை யென்பதாம். இம்மகளிர் விழிவேல் அவன் தோள்களில் தாக்கிற்றேயன்றி அவனது நெஞ்சில் தாக்கவில்லை: ஆகவே, இவர்கள் புறக்கணிப்புக்கே இலக்காயினர். மனம் மறுகிச் செல என மொழிமாற்றி-சீதையினிடத்தே மனங் கவன்று செல்ல என உரைத்தலும் ஒன்று: மறுகி-சுழன்று. பி - ம்:—[1]அரும்புலனை. [2]சனகிமேல். [3]விழிமுழு, முலைவிழி. (1098)

53. மாற ளாவிய மகரந்த [1]நறவுண்டு மகளிர்
வீற ளாவிய முகிழ்முலை [2]மெழுகிய சாந்தின்
சேற ளாவிய சிறுநறுஞ் சீகரத் தென்றல்
ஊற ளாவிய கடுவென வுடலிடை நுழைய.

(இ - ள்.) மகரந்தம் நறவு உண்டு-(மலர்களிலுள்ள) மகரந்தப் பொடிகளில் அளைந்து அவற்றை உடம்புமுழுவதும் பூசிக்கொண்டு (மலர்களின்) தேனைப் பருகி, மகளிர் வீறு அளாவிய முகிழ் முலை மெழுகிய சாந்தின் சேறு அளாவிய-மாதர்களுடைய மிக்கசிறப்புப் பொருந்திய அரும்பு போன்ற தனங்களில் நிரம்பப்பூசப்பட்டுள்ள சந்தனச்சேற்றிலே கூடிக் கலந்த, சிறுநறுஞ் சீகரம் தென்றல் - மந்தமாய்வீசுவதும் பரிமளமுள்ளதும் குளிர்ச்சியமைந்ததுமான தென்றற்காற்றானது, மாறு அளாவிய - (இராவணனுக்குத் தான்) எதிர் செய்யுமாறு, உடலிடை ஊறு - அவனுடம்பிலே (மன்மத பாணங்களினாலாகிய) புண்களிலே, அளாவிய கடு என நுழைய - பொருந்திய விஷம்போல உட்புகவும்,—(எ - று.)

எல்லாவுயிர்கட்கும் குளிர்ச்சியைவிளைத்து இனிமையைச் செய்கின்ற இளந்தென்றற்காற்றானது, காமதாபங்கொண்ட இராவணன்மேற் படும்போது அவனுக்கு அத்தாபத்தை மிகுவித்து மிக்க வருத்தந் தருதலால், 'கடுவென நுழைய' என்றார். நுகர்தல் என்று பொருளுள்ள உண்ணுதல், முதலில் பூசுதலென்ற பொருளது. 'மகரந்தம் நறவு உண்டு' என்பதற்கு-மகரந்தப்பொடியையும் தேனையும் உண்டு என்றலும் அமையும். வாசனைப்பொடிகளை உடம்புமுழுவதும் நிரம்பப்பூசிக்கொண்டு அல்லது இனிய

உணவையுண்டு மதுபானஞ்செய்து மிகச்சிறந்த மகளிற்பார் சேர்ந்து அவர்கள் மார்பிற் பூசிய சந்தனக்கலவையில் அளாவி நறுமணம்வீச மெதுவானநடையோடு தாபமின்றிக் குளிர்ந்து வருகிற ஒருசிருங்காரபுருஷ னென்பது தோன்ற, 'மகரந்த நற வுண்டு மகளிர் வீறளாவிய முகிழ்முலை மெழுகிய சாந்தின் சேற ளாவிய சிறு நறுஞ்சீகரத் தென்றல்' என்றார். தாம் பலநாளாக விரும்பிய மாதரைக் கூடப்பெறாது காமதாபம்மிக்க ஆடவர்க்கு, அங்ஙனம் கண்ட மாதரிடத்தெல்லாம் தட்டுத்தடையின்றிக் கலந்து இனியராய்வருகிற ஆடவரைக் காணும்போது பொறாமை முதலியவற்றா லுண்டாகும் வருத்தம், இப்பொழுது இராவண னுக்குத் தென்றலைக்கண்டவுடனே யுண்டாகின்ற தென்க. ஓரிடத்திலே சிறப்புப்பெற்றுவிளங்குகிற ஒருவீரர் அவ்விடத் திலேயே தலைமை பெறும் மற்றொருவர்பக்கல் மாறுகொண்டு காலம் பார்த்து அவர்மேற்சென்று தாக்கி அவரை அழிக்கத் தொடங்கும் இயல்பின்படி, தெற்கிலிருந்து வருவதனால் தென்ற லென்று பெயர் பெற்று அத்திசைக்கு உரிமைபூண்டு விளங்குகிற இளங்காற்று அத்திசையிலே இலங்கைநகரில் நிலைத்து அத்திசைக் குத் தலைமை பூணும் இராவணன்பக்கல் மாறுபாடுகொண்டு சமயம் பார்த்து, அவன் மீது தாக்கி அவனை அழிக்கத்தொடங்கிய தென் னுங் கருத்து, 'மாறளாவிய' என்றதனாற் போதரும்; நெடுங்கால மாக இராவணனுக்கு அஞ்சி அடங்கிக்கிடந்த வாயுதேவன் இப் பொழுது சமயம் பார்த்து மெல்லப்புறப்பட்டு அரக்கராசனை அவனுக்கு எதிர்செய்யத் தொடங்கின னென்பதும் இதில் அமை யும். அளாவிய - ஈற்றது செய்யிய என்னும் வினையெச்சம்: மற் றவை பெயரெச்சம். பி - ம்:—[1]நறை. [2]எழுதிய. (1099)

54. **திங்கள் வாணுதன் மடந்தையர் சேயரி கிடந்த**
[1]அங்க யற்றடந் தாமரைக் கலரியோ னாகி
வெங்கண் வானவர் தானவ ரென்றிவர் விரியாப்
பொங்கு கைகளாந் தாமரைக் கிந்துவே போன்றும்.

(இ - ள்.) திங்கள் வாள் நுதல் மடந்தையர் - (அஷ்டமியிற் காணப்படும்) பிறைச்சந்திரன் போன்ற ஒளியுள்ள நெற்றியை யுடைய மகளிரது, சேய் அரி கிடந்த - சிவந்த இரேகைகள் பொருந்திய, அம் கயல் தட தாமரைக்கு - அழகிய கயல்மீன் போன்ற கண்களையுடைய முகங்களாகிய பெரிய தாமரை மலர் களுக்கு, அலரியோன் ஆகி-சூரியன் போன்றவனாகியும்,—வானவர் - தேவர்களும், வெம் கண் தானவர் - கொடுந்தன்மையுள்ள அசுரர் களும், என்ற இவர் - என்கிற இவர்களுடைய, விரியா பொங்கு கைகள் ஆம் - குவிந்திருக்கின்ற விளங்குகிற கைகளாகிய, தாம ரைக்கு - செந்தாமரைமலர்களுக்கு, இந்து போன்றும்-சந்திரன் போன்றவனாகியும்,—(எ - று.) இந்துவே, ஏ-அசை; பிரிநிலையுமாம்.

அழகிய மகளிரின் முகங்களாகிய தாமரைமலர்கட்குச் சூரியன் போன்றவனாய் என்றது - "தனக்கு உரிமைபூண்டு நிற்கும்

பலமகளிர்கள் தனது கம்பீரமான காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்து முகம்மலருமாறு பெருமிதத்தோற்றத்தோடு வெகுசிறப்பாக வீற்றிருந்தனன் இராவணன் என்றவாறும்.

'சேயரிகிடந்த அங்கயல் தாமரை' எனவே முகமென்றதாயிற்று. இனி, முன்னிரண்டடிக்கு - மகளிரது செவ்வரிபரந்த அழகிய கயல்மீன்போலுங் கண்களாகிய பெரிய தாமரைமலர்கட்குச் சூரியன்போன்று என்று உரைப்பாருமுளர்; சூரியனைக் கண்ட தாமரைமலர்கள்போலத் தன்னைக்கண்டு மகளிர்கண்கள் மலர்ந்தபடியிருக்க என்று கருத்து. 'தேவாசுரர்களுடைய குவிந்த கைகளாகிய தாமரைமலர்கட்குச் சந்திரன் போன்று' என்றது - தேவர்களும் அசுரர்களும் அச்சத்தாற் கூப்பியகை நெகிழாதபடி அஞ்சலிசெய்து தொழுது நிற்குமாறு காண்பவர் அஞ்சத்தக்க தோற்றமுடையவனாய் வீற்றிருந்தனன் இராவணன் என்றவாறும். தேவகணங்களிற்சேர்ந்தவரான அசுரர் யக்ஷர் கந்தருவர் வித்தியாதரர் கிந்நரர் முதலிய பிறரையும் தேவர்களைப்போலவே இராவணன் எதிர்த்துப் பொருதுவென்று வருத்திவந்தனனென்க. 'திங்கள்' என்றது, இங்கே பிறைச்சந்திரனை; அதுவே, வடிவில் நெற்றிக்கு உவமையாவது. கண்களிற் சில செவ்வரிகளிருத்தல் உத்தம விலக்கணம். கயல் - கண்களுக்கு, உவமையாகுபெயர்: பிறழ்ச்சியில் உவமம். தாமரை சந்திரனைக் கண்டால் குவிதல் இயல்பு. பி - ம்:—[1]அங்கயத்தடந் தாமரை. (1100)

55.—அநுமான் இராவணனைக்கண்டவளவிலே கோபங்கொள்ளுதல்.

இருந்த வெண்டிசைக் கிழவனை மாருதி யெதிர்ந்தான்
கருந்தி ணாகத்தை நோக்கிய கலுழனிற் கனன்றான்
திருந்து தோளிடை வீக்கிய பாசத்தைச் சிந்தி
[1]உருந்து [2]நஞ்சுபோல் பவன்வயிற் பாய்வெனென் [3]றுடன்றான்.

(இ - ள்.) இருந்த-(இவ்வாறு) வீற்றிருந்த, எண் திசை கிழவனை-எட்டுத் திக்குக்களுக்கும் உரியவனான இராவணனை, மாருதி-அநுமான், எதிர்ந்தான்-(தூரத்திலிருந்து) கண்டான்; (அங்ஙனங் கண்ட மாத்திரத்திலே), கருந் திண் நாகத்தை நோக்கிய கலுழனின்-கரிய வலிய சர்ப்பத்தைக் கண்ட கருடன்போல, கனன்றான்-மனங்கொதித்தவனாய்,— திருந்து தோளிடை வீக்கிய பாசத்தை-சிறந்த (எனது) தோள்களிற் கட்டியிருக்கிற பிரம பாசத்தை, சிந்தி-சிதறடித்து, உருந்து-கோபித்து, நஞ்சு போல் பவன் வயின் பாய்வென்-விஷம்போற் கொடியவனான இவ்விராவணன்மேல் (இப்பொழுது) பாய்கிறேன் (யான்), என்று—, உடன்றான்-உக்கிரங் கொண்டான்; (எ - று.)

இராவணன், திக்குவிசயஞ்செய்யப் புறப்பட்டு இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்பாலர்களையும் வென்று அத்திசைகட்கெல்லாம் உரிமை பூண்டவனாதலால், 'எண்டிசைக்கிழவன்' எனப்பட்டான்,

கொடிய இராவணனை எளிதில் அழிக்கவல்ல திறமையுடையவன் அநுமான் என்பது தோன்ற, 'கருந்திண்நாகத்தை நோக்கியகலுழனின் கனன்றான்' என உவமைகூறினார். உருத்து = உருந்து: மெலித்தல், எதுகைநோக்கி. பி-ம்:—[1]உரகத்தை. [2]உருந்த. [3]நஞ்சுபோலிவன்வயிற். [4]உருத்தான்.

(38) பரப்ப, பொலிய, (39) வயங்க, (40) என்ன, (41) ஒப்ப, (42) கொழிப்ப, தயங்க, கடுப்ப, (43) என்ன, (44) எய்த, (45) சுற்ற, (46) சுற்ற, (47) இசைப்ப, வழங்க, (48) விளங்க, (49) உண்ண, குடிப்ப, பருக, அருந்த, (50) செலுத்த, முயல, பயில, பொருந்த, (51) நினைய, நோக்க, (52) தாக்க, (53) நுழைய, (54) ஆகி (உம்) போன்றும், (55) இருந்த எண்திசைக்கிழவனை மாருதி எதிர்ந்தான் எனக் குளகச் செய்யுள் பதினெட்டுக்கும் முடிபு காண்க. ()

56.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்-இராவணன்மேல் தான் பாய்ந்து அவனைக் கொல்வதாக அநுமான் செய்யும் ஆலோசனை.

உறங்கு கின்றபோ துயிருண்டல் குற்றமென் றொழிந்தேன்
பிறங்கு பொன்மணி யாசனத் திருக்கவும் பெற்றேன்
திறங்க ளென்பல சிந்திப்ப திவன்தலை சிதறி
அறங்கொள் கொம்பினை மீட்டுட னகல்வெனென் றமைந்தான்.

(இ-ள்.) உறங்குகின்றபோது-(இவ்விராவணன்) தூங்குகின்ற பொழுது, உயிர் உண்டல் குற்றம் என்று-(இவனைக்) கொல்வது பழிப்பாமென்று எண்ணி, ஒழிந்தேன்-(முன்பு இவனைக்) கொல்லாது விட்டிட்டேன்: (அங்ஙனமின்றி இப்பொழுதோ), பிறங்கு பொன் மணி ஆசனத்து-விளங்குகிற பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலும் அமைந்த சிங்காதனத்தில், இருக்கஉம்-(இவன் விழித்து) வீற்றிருக்கவும், பெற்றேன்-காணநேர்ந்தேன்: (இப்படி நேரே சமயம் வாய்க்கப்பெற்றபின்பும்), பல திறங்கள் சிந்திப்பது என் - பலவகையாக ஆலோசிக்க வேண்டுவது என்ன? (இப்பொழுதே), இவன் தலைசிதறி-இவனுடைய தலைகளைச் சிதறடித்து, அறம்கொள கொம்பினை மீட்டு-(மகளிர்க்கு உரிய சிறந்த) பதிவிரதா தருமத்தை(த் தவறாது உறுதியாக)க் கொண்டிருக்கிற பூங்கொம்புபோல மெல்லிய அழகிய வடிவமுடையவளான 'சீதாபிராட்டியைச் சிறைமீட்டுக்கொண்டு, உடன் அகல்வென்-விரைவில் மீண்டுசெல்வேன், என்று அமைந்தான் - என்று எண்ணினன், (அநுமான்); (எ-று.)

கொம்பு-சீதைக்கு, உவமையாகுபெயர்; மெல்லியதாய் ஒல்கி ஒசியும் வடிவில் உவமம். மகளிர்க்குக்கற்பு சிறப்புத் தரும் அறமாதலால், இங்கு அது 'அறம்' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டது. இனி, அறம் கொள் கொம்பு என்பதற்கு - தருமமாகிய கொடி பற்றிக்கொள்ளுங் கொழுகொம்பு போன்றவளென்று பொருள் கொள்ளுதலும் அமையும்; இராவணனால் அழிக்கப்பட்ட தருமம் இவள் நிமித்தமாக அவன் கொல்லப்பட, அந்த

அறம் மீளவுஞ் செழித்து வளர இருப்பதுபற்றி, இவள் தருமத்துக்கு ஆதாரமாவாள். அமைதல்-கருத்து அமைதல், எண்ணுதல். உயிருண்டல் - உண்ணுததது உண்பது போலச் சொல்லப்பட்டது, மரபுவழுவமைதி. (1102)

57. தேவர் தானவர் முதலினர் சேவகன் தேவி
காவல் கண்டிவ ணிருந்தவர் கட்புலன் கதுவப்
பாவ காரிதன் முடித்தலை பறித்திலெ னென்றால்
[1]ஏவ தாமினி மேற்செயு மாள்வினை யென்றான்.

(இ - ள்.) சேவகன் தேவி காவல் கண்டு இவண் இருந்தவர் - மகா வீரனான இராமபிரானுடைய மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியை (இராவணன்) சிறைவைத்திருப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டே (அதற்கு ஒன்றும் பரிகாரஞ் செய்யமாட்டாமல்) இவ்விடத்தில் இருக்கின்றவர்களான, தேவர் தானவர் முதலினர் - தேவர்களும் அசுரர்களும் முதலானவர்களுடைய, கண் புலன் - கண்களாகிய உறுப்பு, கதுவ-பற்றும்படி [இங்குள்ளா ரனைவருங் கண்களாற் காணுமாறு என்றபடி], பாவகாரிதன் முடி தலை பறித்திலென் என்றால் - (பிறன் மனைவியை விரும்புதல்முதலிய) தீவினைகளைச் செய்பவனான இவ்விராவணனுடைய கிரீடமணிந்த தலைகளை (இப்பொழுதே வலியக்) கொய்திலேனாயின், இனிமேல் செயும் ஆள்வினை ஏவது ஆம் - (நான்) இனிமேற்செய்யும் அடிமைத் தொழில் யாது உளதாம்? [எதுவுமில்லை என்றபடி], என்றான் - என்றும் எண்ணினன், (அனுமான்); (எ - று.)

சுவாமியின் மனைவியை வஞ்சனையாற் கவர்ந்துசென்று சிறைக் காவலில் வைத்தானுடைய தலைகளைப் பறித்து எறிவதனினும் மேலாக மெய்யடியவன் செய்யத்தக்க உறுதொழிலும் உளதோ? என்று எண்ணினன் அனுமன் என்பதாம். ஆள்வினை - ஸ்ரீராமனுக்கு அடியவனாயிருந்து செய்யுந் தொழில்; இனி, இதற்கு-ஆண்மைத்தொழி லென்றும், முயற்சி யென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஆள்வினை-ஆளின்வினை; ஆண்மைவினை; ஆளும்வினை; அல்லது வினையையாளுந் திறம்; அதாவது-முயற்சி. பி-ம்:— [1]ஏவதி யானினி. (1103)

58. மாடி ருந்தமற் றிவன்புணர் மங்கையர் [1]மயங்கி
ஊ[2]டி ரிந்திட முடித்தலை திசைதொறு முருட்டி
ஆடல் [3]கொண்டுநின் றார்க்கின்ற தது[4]கொடி தம்மா
தேடி வந்ததோர் குரங்கெனும் [5]வாசகஞ் சிறிதோ.

மூன்று கவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) 'தேடி வந்தது ஓர் குரங்கு-(சீதையைத்) தேடிக் கொண்டு வந்ததாகிய ஒரு குரங்கானது,—மாடு இருந்த இவன் புணர் மங்கையர் மயங்கி ஊடு இரிந்திட-இவ்விராவணனருகிலே யிருப்பவர்களான இவன் சேரத்தக்க மகளிர்கள் திகைத்து உள்ளே ஓடிப்போம்படி, முடி தலை திசை தொறும் உருட்டி-

(இவனது) கிரீடமணிந்த தலைகளைப் பல திக்குக்களிலும் உருளச் செய்து [பறித்துச்சிதறி யென்றபடி], ஆடல் கொண்டு-வெற்றி கொண்டு, நின்று-(தான் சிறிதும் அழிவுறாது) நிலைபெற்று நின்று, ஆர்க்கின்றது-ஆரவாரஞ் செய்கின்றது: அது அம்மா கொடிது-அக்குரங்கு அந்தோ! மிகக்கொடியது,' எனும் வாசகம்-என்கிற புகழ் வார்த்தை(யைப்பெறுதல்), சிறிதுஓ-சிறியதாகுமோ? [அன்று: மிகப்பெரிது என்றபடி]; (எ - று.)

நான் நினைக்கிறபடி செய்துமுடிப்பேனானால், 'சீதையைத் தேடிக் காணவந்ததொரு குரங்கு, இராவணனது பக்கங்களிலுள்ளவர்களான அவன் போகத்துக்குரிய மாதர்களனைவரும் இது என்னென்று திகைத்து உள்ளே ஓடியொளிக்கும்படி அவன் தலைகளைத் திருகி எல்லாத் திசைகளிலும் உருட்டி வெற்றி பெற்று நின்று ஆரவாரிக்கின்றது: அம்மமமா! அது கொடிது கொடிது!!' என்று உலகத்தார் சொல்வார்கள்: அப்படிச் சொல்லுஞ் சொல் எளிதிற் கிடைக்கத்தக்கதோ? மிக அரியதன்றோ; ஆதலால், அப்புகழ் மொழியைப் பெறமுயல்வேன் என்று எண்ணினன் அநுமான் என்க. பி-ம்:—[1]மறுகி. [2]இருந்திட. [3]கண்டு. [4]நெடிதம்மா. [5]பெரும்பொருடெரிய. (1104)

59. நீண்ட வாளெயிற் றரக்கனைக் கண்களி னேரே
காண்டல் வேண்டியிவ் வுயிர்சுமந் தெதிர்சில கழறி [னும்
மீண்ட [2]போழ்துண்டு வசைப்பொருள் வென்றிலே னெனி
மாண்ட போதினும் புகழன்றி மற்றுமொன் றுண்டோ.

(இ - ள்.) நீண்ட வாள் எயிறு அரக்கனை-நீண்ட வாளாயுதம் போற்கூரிய பற்களையுடைய ராக்ஷசனை [இராவணனை],கண்களின் நேரே காண்டல் வேண்டி-கண்களினால் நேராகப் பார்க்கவிரும்பி, (அதற்காக), இ உயிர் சுமந்து-இந்தஎன் உயிரை உடம்பில் வைத்துக்கொண்டிருந்து, எதிர் சில கழறி-(இவனைக் கண்டு) இவனெதிரிலே சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லி, மீண்ட போழ்து-(நான் இங்கு நின்று) திரும்பிச்செல்வேனானால் அப்பொழுது, வசை பொருள் உண்டு-பழியாகிய பயனே (எனக்கு) வாய்க்கும்; (அங்ஙனமின்றி இவனை எதிர்த்துப் போர்செய்வேனாயின்), வென்றிலேன் எனின் உம்-(ஒருகால் யான்) சயித்திலேனாலும், மாண்ட போதின்உம் -(இவன் கையால்) இறந்தாலும், புகழ் அன்றி-(எனக்குக்) கீர்த்தியுண்டாகுமேயல்லது, மற்றுஉம் ஒன்று உண்டுஓ - (அதற்கு) மாறானவழி உண்டாகுமோ? (எ - று)

இராவணன்மகனாற் கட்டுப்பட்டதில் மானம்போனதுபற்றி யான் உயிர்போக்கிக்கொள்ளத்தக்கவனா யிருந்தும், அங்ஙனஞ் செய்யாது கட்டுக்கு உட்பட்டு அரிதின் உயிர் வைத்துக்கொண்டிருந்தது, இராவணனை நேரிற்கண்டுசந்தித்துச் சிலபேசிப் பின்பு மீளவேண்டு மெனனும் எண்ணங்கொண்டன்றோ; அங்ஙனங் கண்டு சிலபேசிச் செல்லுதல் மாத்திரஞ் செய்வேனாயின், அது.

பகைவனாற் கட்டுண்டானென்று உலகத்தார் என்னை நிந்தித்தற்குக் காரணமாகுமேயன்றி, அந்த உலகநிந்தனைக்கு ஒருபரிகாரம் நேர்படாது: மற்று இவனைத் தலைதடியுமாறு துணிந்து எதிர்த்துப் பொருவேனாயின், பெரும்பாலும் வெல்வேன். அன்றி ஒருகால் தோற்றாலும் இறந்தாலும், புகழ் விளையுமேயன்றிப் பழி விளையாது என்று எண்ணினன் அநுமான் என்க. இவன்மேற் பாயக்கடவேன் என்று அறுதியிட்டனன் அநுமானென்றவாறு. எதிர்சிலகழறி இவ்வுயிர்சுமந்து மீண்டபோது என்று மொழி மாற்றி, இவனைக்காணுதலையும் இவனெதிரிற் சிலபேசுதலையுமே பயனாகக்கொண்டு அவற்றைச்செய்து முடித்து இந்த உயிரைச் சுமந்துகொண்டு திரும்பிப் போவேனானால் என்று உரைத்தலும் அமையும்: போரில் மாளுதற்கு அஞ்சி உயிர் வைத்துக் கொண்டிருத்தல் பூமிபாரமென்க. பி - ம்:—[1]போதுண்டு. (1105)

60.—இங்ஙனம் துணிந்த அநுமான், உடனே அத்துணிவு தகுதியன்றென்று கருதுதல்.

என்று தோளிடை யிறுக்கிய பாசமிற் றேகக்
குன்றின் மேலெழு கோளரி யேறெனக் குதியில்
சென்று கூடுவ லென்பது சிந்தனை செய்யா
நின்று காரிய மன்றென நீதியி னினைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று - என்று (அநுமான்) ஆலோசித்து, தோளிடை இறுக்கிய பாசம் இற்று ஏக - (தன்) தோள்களிற் கட்டியிருக்கிற நாகபாசம் அறுபட்டுப்போய்விடும்படி, குன்றின் மேல் எழு கோள் அரி ஏறு என - மலையின்மேற் பாய்கின்ற வலிய ஆண்சிங்கம்போல, குதியில் சென்று கூடுவல் - ஒரு பாய்ச்சலிற் சென்று (அவனிடஞ்) சேர்வேன், என்பது - என்பதாக, சிந்தனை செய்யாநின்று - எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போது,— காரியம் அன்று என - 'இது தகுதியன்று' என்று, நீதியின் - நியாயமாக, நினைந்தான் - ஆலோசிக்கலானான்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க.

குன்று - வலியபெரிய இராவணனுக்கும், வலிய ஆண்சிங்கம் - பல பராக்கிரமங்களிற் சிறந்த அநுமானுக்கும் உவமை. (1106)

வேறு

61.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்-இராவணனைக் கொல்லலாமா என்று கொண்ட கருத்துக்கு மாறாகச்செய்யும் அநுமானுடைய ஆலோசனை.

கொல்லலாம் வலத்தனு மல்லன் கொற்றமும்
[1]வெல்லலாந் தரத்தனு மல்லன் [2]மேலைநாள்
அல்லெலாந் [3]திரண்டன்ன நிறத்த னாற்றலை
வெல்லலா மிராமனாற் பிறரும் வெல்வரோ.

ஐந்து கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (இவ்விராவணன்), கொல்லல்ஆம் வலத்தன்உம் அல்லன்- (யாராலும் எளிது) கொல்லக்கூடிய வலிமையுடையவனு மல்லன்; கொற்றம்உம்-(இவனது) அரசியலை நோக்குமிடத்து, வெல்லல் ஆம் தரத்தன்உம் அல்லன் -(எவராலுஞ்) சயிக்கத்தக்க நிலைமையுடையவனுமல்லன்; (ஆகவே), அல் எலாம் திரண்டு அன்ன நிறத்தன் ஆற்றலை - இருள்முழுவதும் ஒருங்குகூடினாற் போன்ற மிக்க கருநிறமுடையவனான இவனது வலிமையை, மேலை நாள் - இனிவருங் காலத்தில், இராமனால் வெல்லல் ஆம் - ஸ்ரீராமபிரானொருவனாலேயே வெல்லுதல் கூடும்; பிறர்உம் வெல்வர்ஓ - (அப்பெருமானல்லாத) மற்றையோரும் (இவனை) வெல்ல மாட்டுவரோ? [மாட்டார் என்றபடி]; (எ - று.)

இவனது தேகபலம் முதலியவற்றை நோக்குமிடத்து இவனைக் கொல்லுதலும், இவனது துணைவலிமை முதலியவற்றை நோக்குமிடத்து இவனைவெல்லுதலும், மகாவீரனான இராமனொருவனுக்கு எளியதேயன்றிப் பிறர்க்கு அரியது என்பதாம். கொற்றம் - அரசியல்: இங்கு இலக்கணையாய், சேநாபலம் முதலிய துணை வலிமையின்மேல் நின்றது. கொற்றம் - கொற்றவனுடைய [அரசனுடைய] நிலை, அரசியல். 'கொற்றமும்' என்ற உம்மை - இவன் தனியே எதிர்த்துப்போர்செய்தற்குக் கிடைத்திடாமற் பலரோடு கூடியுள்ளானேயென்று அநுமான் கருதுதலைக் காட்டும். பி-ம்:—[1]சொல்லல். [2]தொல்லைநாள். [3]திரண்டன. (1107)

62. என்னையும் வெலற்கரி திவனுக் கீண்டிவன்
தன்னையும் வெலற்கரி தெனக்குத் தாக்கினால்
[1]அன்னவே காலங்கள் கழியு மாதலால்
துன்னருஞ் [2]செருத்தொழில் தொடங்கல் தூயதோ.

(இ - ள்.) என்னை உம் இவனுக்கு வெலற்கு அரிது - என்னை வெல்லுதலும் இவ்விராவணனுக்கு முடியாது; ஈண்டு இவன் தன்னை உம் வெலற்கு எனக்கு அரிது - இவ்வளவு துணைவலிமையோடு கூடியுள்ள இவனை வெல்லுதலும் எனக்கு முடியாது: (ஆகவே), தாக்கினால் -(இவனோடு யான் எதிர்த்துப்) போர் தொடங்கினால், அன்னஏ காலங்கள் கழியும் - அத்தன்மையன வாகவே [போரிலேயே] பலநாள்கள் கழிந்துவிடும்; ஆதலால்—, துன்ன அருஞ் செரு தொழில் தொடங்கல் தூயதுஓ -(பிறர்) நெருங்குதற்கு அரிய போர்த்தொழிலைத் தொடங்குவது நல்லதோ? [அன்று என்றபடி]; (எ-று.) 'வெலற்கு' என்றதில், நான்கனுருபு - கருத்தாப் பொருளில் வந்தது. பி - ம்:—[1]என்னவே...இறக்கும். [2]அமர்த்தொழில். (1108)

63. [1]ஏழுபே ருலகங்கள் யாரு மின்புறப்
பாழிவன் புயங்களோ டரக்கன் பஃறலைப்

பூழியிற் [2]புரட்டலென் பூணிப் பாமென
ஊழியான் விளம்பிய வுரையு மொன்றுண்டால்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்).—'ஏழு பேர் உலகங்கள் யாரும் இன்பு உற - ஏழுவகைப்பட்ட சிறந்த உலகங்களிலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் இன்பமடையும்படி, அரக்கன் - இராவணனுடைய, பாழி வல் புயங்களோடு - பெரிய வலிய தோள்களையும், பல் தலை - பல தலைகளையும், (துணித்துக் கீழே தள்ளி), பூழியில் புரட்டல் - புழுதியிற் புரளும்படி செய்தல், என் பூணிப்பு ஆம் - யான் மேற்கொண்ட விரதமாகும்,' என - என்று, ஊழியான் - ஸ்ரீராமபிரான், விளம்பிய - சொல்லியுள்ள, உரைஉம் - வார்த்தையும், ஒன்று—, உண்டு ஆல் - உள்ளதன்றோ? (எ - று.)—ஆல் - தேற்றம்.

'எல்லாவுலகத்தாரும் துன்பம்நீங்கி இன்பமடையும்படி லோககண்டகனான இராவணனது தோள்களையும் தலைகளையும் துணித்துத் தள்ளுவேன் யான்' என்று முன்பு இராமபிரான் தண்டகாரணிய வாசிகளான முனிவர்கட்கு அபயமளித்து வாக்குத்தத்தஞ்செய்துள்ளானன்றோ? இப்பொழுது யான் இராவணனை யெதிர்த்துப் பொருது கொல்வேனாயின், அந்தப் பிரதிக்ஞை நிறைவேறாமற் போகுமே: ஆதலாலும், யான் இப்பொழுது போர் தொடங்குதல் தகுதியன்று என்று அநுமான் கருதினனென்க.

இங்கு 'உலகங்கள்' என்றது, அவற்றில்வாழும் உயிர்களின் மேல் நின்றது. பாழி வன் புயங்கள் - வலியகொடிய தோள்களெனினுமாம். பூணிப்பு - சங்கற்பம். ஊழியான் - உலகிற்குத் தலைவன்: காலத்துக்குத் தலைவன்: அழிவின்றி நித்தியனாய் வாழ்பவன் என்ற பொருள்களும் உண்டு. பி - ம்:—[1]ஏழுயர். [2]புரட்டவென். (1109)

61. இங்கொரு திங்களே யிருப்பல் யானென
அங்கணு யகன்[1]றன தாணை கூறிய
மங்கையு [2]மன்னுயிர் துறத்தல் வாய்மையால்
பொங்குவெஞ் செருவிடைப் பொழுது போக்கினால்.

(இ - ள்.) (மற்றும்),—பொங்கு வெம் செருவிடை - மிகக் கொடிய போரிலே, பொழுது போக்கினால் - (யான் தலையிட்டு இங்குக்) காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டிருந்தால்,—இங்கு ஒரு திங்கள்ஏ இருப்பல் யான் என - 'இவ்விடத்திலே [இலங்கையிலே] இன்னும் ஒரு மாதகாலமளவுமே உயிர் வைத்துக்கொண்டிருப்பேன் யான்' என்று, அம் கண் நாயகன் தனது ஆணை கூறிய - அழகிய திருக்கண்களையுடைய தனது கணவனான இராமபிரான் மீது ஆணைவைத்துச் சொன்ன, மங்கைஉம் - சீதாபிராட்டியும், மன் உயிர் துறத்தல் - (அதற்குட் செய்தியறிந்து இராமன் வரக் காணாது தனது) நிலையான உயிரை (அவ்வொருமாதங் கழிந்தவளவிலே) விட்டிடுதல், வாய்மை - நிச்சயம்; (எ - று.)—ஆல் - தேற்றம்.

பொழுது போக்கினுல் துறத்தல் வாய்மை என இயையும். கீழ்ச் சூளாமணிப்படலத்தில் "இன்னுமீண்டொருதிங்களிருப்பல் யா, னின்னை நோக்கிப்பகர்ந்தது நீதியோய், பின்னையாவி பிடிக்கின்றிலேனந்த, மன்ன ஞணையிதனை மனக்கொணீ" என்று அநுமானை நோக்கிச் சீதைசொன்னது,உணரத்தக்கது. தான் கொண்ட கருத்தின் உறுதியை வற்புறுத்துதற்கு, கணவன்மேல் ஆணையிட்டுக் கூறினளென்க. பி-ம்:—[1]தனி யாணை. [2]இன்னுயிர். (1110)

65.—அநுமான் இங்ஙனம் ஆலோசித்து அடங்கி இராவணனருகிற் சேர்தல்.

ஆதலா னமர்த்தொழி லழகிற் றன்றருந்
தூதனுந் தன்மையே தூய்தென் றுன்னினுன்
வேதநா யகன்தனித் துணைவன் வென்றிசால்
ஏதில்வா ளரக்கன திருக்கை யெய்தினுன்.

(இ - ள்.) ஆதலான் - ஆகையால், அமர் தொழில் அழகிற்று அன்று - (இப்பொழுது) போர்செய்தல் அழகுடையதன்று: அருந் தூதன் ஆம் தன்மைஏ தூய்து - அருமையாகவந்த (சிறந்த) தூதனுக மாத்திரம் (என்னைக்காட்டி) நிற்கிற இயல்பே நன்மையுடையது, என்று—, உன்னினுன் - எண்ணினவனுய்,—வேதம் நாயகன் தனி துணைவன் - வேதங்கட்குத்தலைவனுன இராமபிரானுக்கு ஒப்பற்ற உதவி செய்பவனுகிய அநுமான்,—வென்றி சால் ஏதில் வாள் அரக்கனது - வெற்றிமிக்கவனும் பகைமையுள்ளவனுமாகிய கொடிய இராவணனது, இருக்கை - கொலுவீற்றிருக்குமிடத்தை, எய்தினுன் - சேர்ந்தான்; (எ - று.) (1111)

66.—இந்திரசித்து அநுமானை இராவணனுக்குக் காட்டுதல்.

தீட்டிய வாளெனத் தெறுகட் டேவியர்
ஈட்டிய குழுவிடை யிருந்த வேந்தற்குக்
காட்டின னனுமனைக் கடலி னுரமுது
ஊட்டிய வும்பரை யுலைய வோட்டினுன்.

(இ - ள்.) தீட்டிய வாள்என - (மிக்ககூர்மையுடையதாம்படி) தீட்டப்பட்டவாளாயுதம்போல, தெறு-(ஆடவரது நெஞ்சுறுதியை) அழிக்கின்ற, கண் - கண்களையுடைய, தேவியர்-(தனக்கு உரிய) மனைவிமார் (பலர்), ஈட்டிய- ஒருங்குகூடிநின்ற, குழுஇடை - கூட்டத்தின் நடுவிலே, இருந்த - வீற்றிருந்த, வேந்தற்கு - (ராக்ஷச)ராசனுன இராவணனுக்கு,—கடலின் ஆர் அமுது - திருப்பாற்கடலினின்று தோன்றிய அருமையான அமிருதத்தை,ஊட்டிய - உண்ட, உம்பரை - தேவர்களை, உலைய ஓட்டினுன்- வருந்துமாறு (போரிற்) புறங்கொடுத்தோடச்செய்து வென்றவனுன இந்திரஜித்து, அநுமனை—, காட்டினுன் - காண்பித்தான்; (எ - று.)

கடலினு ரமுதூட்டிய உம்பர் - வெகுசிரமப்பட்டுப்பாற்கடல் கடைந்து அதனினின்று அருமையாக அமிருதத்தைப் பெற்று

உண்டதனால் இறவாதிருக்கிற தேவர்கள் என்றபடி. இந்திரன் முதலிய தேவர்களோடு இராவணன் முதலிய இராக்கதர்கள் செய்த போரிலே தேவர்கள் வருந்தியோடுமாறு அந்த இந்திரனை வென்று இந்திரஜித்து எனப்பேர் பெற்றவன் அனுமனை இராவணனுக்குக் காட்டினனென்க. ஈற்றடி - முற்றுமோனை. ஊட்டிய - தன்வினைப் பொருளில் வந்த பிறவினை. ஈட்டிய=ஈண்டிய. (1112)

67.—அனுமானைக் குறித்து இந்திரசித்து இராவணனிடஞ் சொல்லுதல்.

புவனமெத் தனையவை யனைத்தும் போர்கடந்
தவனையுற் றரியுரு வான வாண்டகை
சிவனெனச் [1]செங்கணு னென்னச் [2]சேவகன்
இவனெனக் கூறிநின் [3]றிருகை [4]கூப்பினான்.

(இ - ள்.) புவனம் எத்தனை அவை அனைத்துஉம் போர் கடந்தவனை உற்று - உலகங்களெத்தனையுண்டோ அவையெல்லாவற்றையும் போரில் வென்றவனான இராவணனைநோக்கி,—(இந்திரஜித்து),—'அரி உரு ஆன ஆண் தகை இவன்-குரங்குவடிவமாக இருக்கிற ஆண்மைக்குணமுடையவனான இவன், சிவன் என செம்கணான் என்ன சேவகன் - சிவபிரான் போலவும் திருமால் போலவும் வீரத்தன்மையுள்ளவன்,' என கூறி - என்று சொல்லி, நின்று இரு கை கூப்பினான்-(தனது) இரண்டு கைகளையும் குவித்து (அத்தந்தையைத்) தொழுது நின்றான்; (எ - று)—இந்திரசித்து இராவணனுக்கு அநுமானைக் காட்டிய வகை இது.

ஹரி என்ற வடசொல்-குரங்கைக் குறிக்கிறபோது, (பிறர் கைப்பொருளை) வலியக் கவர்ந்துகொள்வது என்று காரணப் பொருள் பெறும். 'அரியுருவான ஆண்தகை' என்ற தொடரில், பௌருஷமே ஒருகுரங்கு வடிவங்கொண்டாற் போன்றவனென்ற பொருளும் தோன்றும். அரியும் அரனும் மிக்கதிறமுடையராயிருந்தும் நமக்கு எளியராதல் போல, மிக்க திறமுடையவனான இவன் நமக்கு எளியனாயினனென்னுங் கருத்து மூன்றாமடியில் தொனித்தல் காண்க. நின்று கூப்பினான் = கூப்பிநின்றான். பி - ம்:—[1]செங்கண்மால். [2]செய்தவன். [3]எதிர். [4]இறைஞ்சினான். (1113)

68.—இராவணன் மிக்கசினத்துடன் அநுமானைப் பார்த்தல்.

[1]நோக்கிய கண்களா னுறிற்க னற்பொறி
தூக்கிய வனுமன்மெய் மயிர்சு றுக்கொளத்
தாக்கிய வுயிர்ப்பொடுந் தவழ்ந்த வெம்புகை
வீக்கின வவனுடல் விசித்த பாம்பினே.

(இ - ள்.) நோக்கிய-(சினத்தோடு) பார்த்த, கண்களால்-(இராவணனுடைய) கண்களின் மூலமாகவுண்டான, நொறில்-விரைவையுடைய,கனற்பொறி-நெருப்புப்பொறியால்,தூக்கிய-(இந்திரசித்தினால்) சிறப்புறப்பேசப்பெற்ற, அனுமன்- அனுமானுடைய, மெய்- உடலிலுள்ள, மயிர்-, சுறுக்கொள-சுறுசுறுவென்று எரிந்திடா

நிற்கையில்,—தாக்கிய-மேலே மோதிய, உயிர்ப்பொடுஉம்-(அந்த இராவணனது மூக்கின் துளையிருபதினின்றும் வெளிப்பட்ட) பெருமூச்சுடனே, தவழ்ந்த-ஊர்ந்துவந்த, வெம் புகை-வெவ்விய அனற்புகை, அவன் உடல்-அந்த அநுமானுடைய உடம்பை, விசித்த பாம்பின்-இறுக்கிக் கட்டியிருக்கிற நாகபாசம் போல, வீக்கின-கட்டின; (எ - று.)

இராவணன் உக்கிரமாகப் பார்த்தபார்வையினால் அநுமானது உடல்மயிர் சுறுசுறு என்று தீய, அவ்வரக்கனது பெருமூச்சோடு தவழ்ந்த புகை அவ்வநுமனைக் கட்டிய நாகபாசம்போலவே அவனுடலைச் சூழ்ந்து கொண்டதென்பதாம்: **உயர்வுநவிற்சியணி.**

'நோக்கிய கட்பொறி நுவன்ற வாய்களில் தூக்கிய பொறியொடு மயிர் சுறுக்கொள என்ற பாடத்துக்கு-நோக்கிய-(அநுமானைப்) பார்த்த, கண்பொறி - கண்களாகிய பொறிகள் (இந்திரியங்கள்), நுவன்ற - (கட்பொறியென்று) சொல்லப்பட்ட, வாய்களில் - தம்மிடங்களினின்று, தூக்கிய - வெளியெழுந்த, பொறியொடு - நெருப்புப் பொறிகளுடனே (சென்று), மயிர் சுறுக்கொள தாக்கிய - (அநுமானது) மயிர்கள் சுறுசுறு வென்று தீயும்படி (அவனுடம்பின் மேற்) பாய்ந்தன என்க: நோக்கிய கண்களாகிய இந்திரியங்கள் அநுமான்மேற் சென்றவளவிலே அவற்றினின்று எழுந்த தீப்பொறிகளும் மயிர் சுறுக்கொள்ளும்படி அவனுடம்பின் மீது பட்டன என்பது கருத்து. **உடனிகழ்ச்சியணி.** இனி, இராவணன் உக்கிரமாகப்பார்த்துக் கடுமையாகப் பேசத் தொடங்கினனென்பது முன்னிரண்டடிகளுக்குக் கருத்தாகக் கூறலுமாம். கருநிறமாய்த்திணிந்து அநுமானைச் சூழ்ந்துகொண்ட அப்புகைச் செறிவுக்கு அநுமானைச் சுற்றிப்பிணித்த கருநிறமான இந்திரசித்தின் நாகபாசத்தையே உவமைகூறினர். நாகபாசம் அநுமானுக்குப் பெருந்துயர் விளைத்திடமாட்டாமை இங்குத் தொனிக்கும். அன்றி, நோக்கிய கண்ணாகிய பொறியினாலும் பேசுந்தன்மையுள்ள வாய்களினாலும் வெளிப்பட்ட நெருப்புப்பொறிகள் மயிரைச் சுறுக்கொளத் தாக்கிய என்றுமாம். இங்ஙனமே இராவணனது பெருமூச்சும் அதனுடனெழுந்த புகையும் அநுமான்மீது பட்டன என்பது, பிந்தினவாக்கியத்தாற் போதரும். புகைதோன்ற நெடுமூச் செறிந்து அனற்பொறி வீச அநுமானைப் பார்த்தனனென்பது தேர்ந்த கருத்து, 'பொறி' என்றது, உணரும் இந்திரியத்தை. வாய், என்றது, அதற்கு இடமான உடலுறுப்பை. இவ்வளவும் இராவணனது கோபாக்கினியை வருணித்ததாதலால், உருத்திரமென்னுஞ்சுவையின் பாற்படும்; உருத்திரம் - வெகுளி. 'தாக்கிய' என்பதைத் தாக்கியனவாக என்றுகொண்டு முற்றெச்சமாக்கின், ஒரே வாக்கியமாம். பெரியோர்மேல் தனது மூச்சுக்காற்றுப் படும்படி செய்தல், ஓர் அபசாரம். (1114)

69.—இராவணன் அநுமானை வினவத் தொடங்குதல்.

[1]அன்னவோர் வெகுளிய னமர ராதியர்
துன்னிய [2]துன்னலர்த் துனுக்கஞ் சுற்றுற

என்னிவண் வரவுநீ யாரை யென்றவன்
தன்மையை [3]விஞயினுன் கூற்றின் றன்மையான்.

(இ - ள்.) கூற்றின் தன்மையான்-யமனது தன்மையையுடைய வனுன இராவணன்,—அன்ன ஓர் வெகுளியன் - அத்தன்மைத் தான ஒரு பெருங்கோபமுடையவனுய்,—அமரர் ஆதியர் துன்னிய - தேவர்கள் முதலிஞேராக (எப்புறத்தும்) நெருங்கியிருக்கின்ற, துன்னலர்-பகைவர்களே, துணுக்கம் சுற்றுற - அச்சம் சூழும்படி, —'இவண் வரவுஎன் - இங்கு (நீ) வந்த காரணமென்ன? நீ யாரை - நீயார்?' என்று - என்பதாக, அவன் தன்மையை விஞயினுன் - அவ்வநுமானது இயல்பை வினவலாஞன்; (எ-று.)—'என்னிவண் வரவு நீ யாரை' என்றது, "தொகுத்துச் சுட்டல்." இதன் விவ ரத்தை, அடுத்த நான்குகவிகளிற் கூறுகின்ருர்; ஆகவே, அவை "வகுத்துக்காட்டல்." 2-ஆம் அடி முற்றுமோனே.

ஓர் வெகுளி - ஒப்பற்ற கோபமுமாம். 'ஆதியர்' என்றது, இயக்கர் கருடர் கந்தர்வர் கின்னரர் கிம்புருடர் வித்யாதரர் சித்தர் அசுரர்முதலிய தேவகணத்தவர்களே. அவர்களனேவரும் இராவணுெற் பகைத்து எதிர்த்துப் பொருது வென்று அடக்கப் பட்டு ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாது உட்பகைமை கொண்டு அவனது பரிவாரமாய் நிற்றலின், 'துன்னிய துன்னலர்' எனப்பட்டனர். 'துன்னலர்' என்றது, சேராதவர் என்று பொருள்படுதலால், பகைவர்க்குக் காரணக்குறியாம். 'துன்னிய துன்னலர்' - தொடை முரண். அவனது பெருங்கோபத்தைக்கண்டு யார்க்கு என்னுகுமோ வென்று அமரராதியர் மிகத்திடுக்கிட்டன ரென்பார். 'துணுக்கஞ் சுற்றுற' என்ருர். பயங்கரமான தோற்றமுடையனுய்த் தயை தாட்சிணியமின்றி அனேவரையுங் கொல்பவனும் தென்திசையில் தலைமைபூண்டவனுமாய் நிற்பவனென்பது 'கூற்றின் தன்மை யான்' என்றதன் கருத்து. பி - ம்:—[1]அன்னதோர். [2]துன்னலர் துணுக்கம். [3]விஞவினன். (1115)

70.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள் - ஒருதொடர்: இராவணன் அநுமானே விஞவுதல்.

நேமியோ குலிசியோ நெடுங்க ணிச்சியோ
தாமரைக் கிழவனே தறுகட் பஃறலைப்
பூமிதாங் கொருவனே பொருது [1]முற்றுற
நாமமு முருவமுங் கரந்து நண்ணினுய்.

(இ - ள்.) நேமிஓ-சக்கராயுதபாணியான விஷ்ணுவோ? குலிசி ஓ-வச்சிராயுதபாணியான இந்திரனே? நெடுங் கணிச்சிஓ - நீண்ட சூலாயுதபாணியான சிவபிரானே? தாமரைக் கிழவன்ஓ - தாமரை மலரில் தோன்றிய பிரமனே? தறுகண் - அஞ்சாமையையும், பல் தலை-பலதலைகளேயுமுடைய, பூமிதாங்கு ஒருவன் ஓ-பூமியை(க் கீழேயிருந்து) தாங்குகின்ற ஒருவனுன ஆதிசேஷனே? பொருது முற்றுற-போர் செய்து அழியுமாறு, நாமம்உம் - பெயரையும்,

உருவம்உம் - இயற்கை வடிவத்தையும், கரந்து நண்ணினாய் - மறைத்துக்கொண்டு இங்கு வந்து சேர்ந்தாய்: (எ - று.)

திருமால் முதலியோருள் எவனேனொருவன் தன்பெயரையும் இயற்கை வடிவத்தையும் மறைத்துக்கொண்டு இங்ஙனங் குரங்கு வடிவமாய்வந்து போர் செய்யலாயினனென்று உட்கொண்டு, 'அங்ஙனம் வந்தயாவன் நீ?' என அநுமானை வினவினன் இராவணனென்க. 'நண்ணினாய்'—வந்தவனாகிய நீயெனினும் அமையும். திருமால்முதலிய இவர்களே மற்றையோரினும் ஆற்றல்மிக்கவர்களாதலின் ஒருகால் தன்னோடு போர்க்கு வரக்கூடுமென்பது, உட்கோள். அங்ஙனம் வரினும் முடிவில் அவர்க்கு அழிவே நேர்வது எனத் தனது செருக்கினாற் கூறுவான், 'பொருதுமுற்றுற' என்றான். குலிசம்-வச்சிராயுதம்: அதனையுடையவன், குலிசி; என இந்திரனுக்குக் காரணக்குறி: அச்சொல் 'குலிசி' எனத் திரிந்து வந்தது. நெடுங்கணிச்சி - நீண்ட சூலத்தை யுடையவன் எனப் பண்புத்தொகையன்மொழி. தாமரைக்கிழவன்-திருமாலின் நாபித் தாமரைமலரினின்று தோன்றி அதற்கு உரிமைபூண்டவன். சர்ப்பராசனான ஆதிசேடன் ஆயிரந்தலைகளையுடையனாதலின்,'பஃறலை' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பி-ம்:—[1]முற்றுவான். ()

71. நின்றிசைத் துயிர்கவர் நீலக் காலனோ
குன்றிசைத் [1]தயிலுற வெறிந்த கொற்றனோ
தென்றிசைக் கிழவனோ திசைநின் [2]றாட்சியர்
என்றிசைக் கின்றவர் யாருள் யாவனீ.

(இ - ள்.) நீ—, நின்று - (எதற்குஞ்சலியாது) நிலைநின்று, இசைத்து-(தனது பாசாயுதத்தைக்கொண்டு) கட்டி, உயிர் கவர் - (எந்தப் பிராணிகளின்) உயிரையுங் கவர்ந்துகொண்டுபோகிற, நீல காலன் ஓ - கருநிறமுடைய யமனோ? குன்று இசைத்து - மலையிற் பட்டு, அயில் உற - (தனது) வேலாயுதம் உட்புகுதும்படி, எறிந்த - (அதனை) எறிந்த, கொற்றன் ஓ - வெற்றியையுடையவனான முருகனோ? தென்திசைக்கிழவன் ஓ - தெற்குத்திக்குக்கு உரிமை பூண்டவனான அகத்தியமுனிவனோ? திசை நின்று ஆட்சியர் என்று இசைக்கின்றவர் யாருள் - (மற்றும்) திக்குக்களில் நின்று (அவற்றை) ஆளுதலுடையவர் [திக்பாலகர்] என்று சொல்லப்படுகின்றவரனைவருள்ளும், யாவன் - யாவனோ? (எ - று.)

(பிராணிகளின் ஆயுள்நாளைக்) கணக்கிடுதல்பற்றி, யமனுக்குக் காலனென்று பெயர்; வடசொல். குன்று-இங்குக் கிரௌஞ்சகிரி. அதன்மீது முருகக்கடவுள் வேலெறிந்து அதனைப் பிளந்த வரலாற்றைக் கந்தபுராணத்திற் காண்க. அன்றியும், சிவபிரான் பரசுராமனுக்கும் சுப்பிரமணியனுக்கும் ஒருங்கே படைக்கல வித்தை பயிற்றுவித்தபின்பு அவர்கள் திறத்தைப் பரீட்சிக்கையில் குமாரமூர்த்தி தனது வேற்படையைக் கிரௌஞ்சகிரியின்மீது எறிந்து அதனைப் பிளந்து தனது வேலின் திறத்தைக் காட்டினனென்ற வரலாறும் உண்டு.

அகத்தியமகாமுனிவன் பொதியமலையின்கண் இருந்து இராவணனைக் கந்தருவத்தாற்பிணித்து இராக்கதரை ஆண்டு இயங்காமை விலக்கிய திறமுடையனாதலின், அவனே இவனெனவும் இராவணனால் ஐய முறலாயிற்று. முன்னொருகாலத்திற் சகல தேவர்களும் முனிவர்களும் மேருகிரியிலே ஒருங்கு கூடியதனால் அவ்வடபுறம் தாழ்ந்து தென்புறம் உயரவே, அதனைக்கண்டு கலங்கிய அனைவரும் மிக்கமகிமையுடையவனான அகத்தியமா முனிவனைத் தென்திசைக்குச் செல்லும்படி வேண்ட, அவ்வாறே அம்முனிவன் தென்திசைக்கண் வந்து சேர்ந்து பொதியமலையில் தங்கினனென்ற வரலாறுபற்றியும், அகத்தியநட்சத்திரம் தென் திசையில் விளங்குதலாலும், அகத்தீய முனிவன் 'தென்திசைக் கிழவன்' எனப்பட்டனன்: ("தேவரெல்லாருங் கூடி யாம் சேர இருத்தலின் மேருத்தாழ்ந்து தென் திசை உயர்ந்தது; இதற்கு அகத்தியனாரே ஆண்டு இருத்தற்கு உரியர் என்று அவரை வேண்டிக்கொள்ள, அவரும் தென்திசைக்கண் போதுகின்றவர் ....காடு கெடுத்து நாடாக்கி பொதியிலின்கண் இருந்து, இராவணனைக் கந்தருவத்தாற்பிணித்து இராக்கதரை ஆண்டு இயங்காமை விலக்கி" என்பது, தொல்காப்பியப்பாயிரத்து நச்சினார்க்கினியருரை. பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சியில்"தென்னவற் பெயரிய துன்னருந்துப்பிற், றொன்முதுகடவுள்" என்பதற்கு - 'இராவணனைத் தமிழ்நாட்டை யாளாதபடி போக்கின கிட்டுதற்கு அரிய வலியினையுடைய பழமைமுதிர்ந்த அகத்தியன்' என்ற உரையும் நோக்கத்தக்கது.) அகத்தியனை 'தென்திசைக் கிழவன்' என்றது, பாண்டியனை 'தென்னவன்' என்றல்போலும். இனி, 'தென்திசைக்கிழவன்' என்பதற்கு - தெற்குத்திக்குப் பாலகனை யமன் என்றுகொண்டு, முதலடியில் 'காலன்' என்றது - அந்த யமனதுமந்திரியும் சேனைத்தலைவனும் அவனைப்போன்ற திறலுடையவனுமான பிறனொருவனை யெனக் கொள்ளுதலுமொன்று; 'காலன்' என்பது யமனுக்குப் பரியாயநாமமாக வழங்குதலோடு, இங்ஙனம் வேறொருவன் பெயராகவும் நிற்கும். அஷ்டதிக்பாலகருள் இந்திரனும் யமனும் கூறப்பட்டதனால் 'திசை நின்றாட்சியரென் றிசைக்கின்றவர்' என்றது, அவரொழிந்த மற்றையோரை. பி - ம்:—[1]அயிலுக. [2]ஆட்சியோர். (1117)

72. அந்தணர் வேள்வியி னாக்கி யாணையின்
வந்துற விடுத்ததோர் வயவெம் பூதமோ
முந்தொரு மலருளோ னிலங்கை முற்றுறச்
சிந்தெனத் திருத்திய [1]தறுகட் டெய்வமோ.

(இ - ள்.) அந்தணர் - முனிவர்கள், வேள்வியின் - யாகத்திலிருந்து, ஆக்கி - தோற்றுவித்து, ஆணையின் - (தமது) கட்டளையினால், வந்து உறவிடுத்தது - (இங்கு) வந்து சேரும்படி அனுப்பப்பெற்றதான, ஓர் வய வெம்பூதமோ-வலிய கொடியவொரு பூதந்தானோ? முந்து ஒரு மலர் உளோன் - பழமையானதொரு தாமரைப்பூவின்

மேலிருப்பவனான பிரமன்,இலங்கை முற்றுற சிந்து என-'இலங்கா புரி முழுவதையும் அழித்துவிடு' என்று ஏவி, திருத்திய - புதிய தாகச் செய்தனுப்பிய, தறு கண் தெய்வம்ஓ-அஞ்சாத ஒரு தேவன் தானோ? (எ - று.)

தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர்கள் தன்னைக்கொல்லக் கருதி அபிசாரயாகமொன்றுசெய்து அதனினின்று எழுப்பிக்கட் டளையிட்டு இலங்கையைநோக்கியனுப்பியஒருமகாபூதமோஎன்றும் சங்கித்து வினவினன் இராவணன்என்க. ஆணையின் ஆக்கி என்று இயைத்து, தமது ஆணையாகச்சொல்லிய மந்திரங்களினாற்றலினால் உண்டாக்கி என உரைப்பினும் அமையும். 'முந்தொருமலர்' என்றது, திருமாலின் நாபிக்கமலத்தை. பி - ம்:—[1]திகிரித், தெறுகண்.

73. ஆரைநீ யென்னையிங் கெய்து காரணம்
ஆருனை விடுத்தவ ரறிய வாணையாற்
சோர்விலை சொல்லுதி யென்னச் சொல்லினன்
வேரொடு மமரர்தம் புகழ்வி ழுங்கினன்.

(இ - ள்.) 'ஆரை நீ - (இவர்களில்) யாவன்நீ? இங்கு எய்து காரணம் என்னை - (நீ) இங்கு வந்த காரணம் யாது? உனை விடுத் தவர் ஆர் - உன்னை அனுப்பியவர் யாவர்? அறிய - (யான்)அறிந்து கொள்ளுமாறு, ஆணையால்-(எனது) கட்டளையின்படி, சோர்வு இலை சொல்லுதி - தவறுதலில்லாமற்சொல்வாய்', என்ன சொல்லி னன் - என்று (அநுமானை நோக்கிக்) கூறினான்: (யாவனெனில்),— அமரர் தம் புகழ் - தேவர்களுடைய கீர்த்தியை, வேரொடும் விழுங் கினன் - அடியோடு விழுங்கியவனான இராவணன்; (எ - று)

வேரொடும் அமரர்தம் புகழ்விழுங்கினன் -உண்ணப்படாதது உண்ணப்பட்டதுபோலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி; தேவர் களை வென்று அவர்களுடைய கீர்த்திமுழுவதையும் தனதாக்கிக் கொண்டவனென்பது கருத்து. (1119)

74.—ஒன்பது கவிகள்-ஒருதொடர்: அநுமான் சொல்லும் உத்தரம்.

சொல்லிய வனைவரு [1]மல்லன் சொன்னவப்
புல்லிய வலியினோ ரேவல் பூண்டிலேன்
அல்லியங் கமலமே யனைய செங்கணோர்
வில்லிதன் [2]றூதன்யா னிலங்கை [3]மேயினேன்.

(இ - ள்.) சொல்லிய அனைவர்உம் அல்லன்-(நீ) சொன்ன யாவருமல்லேன் (யான்); சொன்ன- (உன்னாற்) சொல்லப்பட்டவர் களான, அ புல்லிய வலியினோர் - அந்த அற்பபலமுள்ளவர்க ளுடைய, ஏவல் - கட்டளையை, பூண்டிலேன் - மேற்கொண்டு வந்தேனுமல்லேன்; அல்லி அம் கமலம்ஏ அனைய செம் கண் - அகவிதழ்கள் நிறைந்த அழகிய செந்தாமரை மலரையே போன்ற சிவந்த திருக்கண்களையுடைய, ஓர் வில்லிதன் - ஒப்பற்ற ஒருவில்

வீரனது, தூதன் - தூதனாக, யான்—, இலங்கை மேயினேன் - இந்த இலங்காபுரிக்கு வந்தேன்; (எ - று.)

'திரிமூர்த்திகளின் முதலியோரது கட்டளையையும் பொருள் செய்யேன்யான்; இராமதூதனாய் இங்குவந்தேன்' என்று, தனது திறத்தையும் இராமபக்தியையும் வெளியிட்டான். மிக்கஆற்றலை யுடையவரென்று உன்னாற் கருதப்பட்ட அனைவரினும் மேம்பட்டவன் எனது தலைவனெனக்குறிப்பித்தானும். அநுமான் தனது தலைவனான இராமபிரானது வலிமையை மிகச்சிறப்பிக்கவேண்டி, திரிமூர்த்திகளையுமுட்பட "புல்லியவலியினோர்', என்று இழித்துக் கூறினான்; *நஹிநிந்தாந்யாயத்தால் இது குற்றமாகாது. இனி, திரிமூர்த்திகள் முதலியோர் கொல்லாது விட்ட இராவணனை, இராமன் கொல்வனென்பது பற்றி, அவர்களை 'புல்லியவலியினோர்' என்றானுமாம். பி-ம்:—[1]அல்லேன். [2]தூதின். [3]மேவினேன்.

75. அனையவன் யாரென வறிதி யாதியேல்
முனைவரு மமரரு மூவர் தேவரும்
எனையவ ரெனையவர் யாவர் யாவையும்
நினைவரு [1]மிருவினை முடிக்க [2]நின்றுளோன்.

(இ - ள்.) அனையவன்-அந்தவில்வீரன், யார் என-யாவனென்று, அறிதி ஆதி ஏல்-(விவரம்) அறியவேண்டுவையானால், (விரிவாகச் சொல்லுகின்றேன்:—) முனைவர்உம்-முனிவர்களும், அமரர்உம்-தேவர்களும், மூவர் தேவர்உம்-திரிமூர்த்திகளும், எனையவர் எனையவர் யாவர்-மற்றும் எவ்வளவு மேம்பட்டவர்களாய் எத்தனை வகுப்பினருண்டோ அவர்களனைவரும், யாவை உம்-மற்றை எல்லாப்பிராணிகளும், நினைவு அரும்-நினைத்தற்கும் அரியதான, இருவினை-பெரிய காரியத்தை, முடிக்க-நிறைவேற்றுதற்கு, நின்று உளோன்-அவதரித்து நிலைபெற்றுள்ளவன்;(எ-று.)

'இருவினை' என்றது, இராவணவதத்தை. முனிவர் தேவர் முதலிய அனைவராலும் மற்றும் அஃறிணையுயிர்களாலும் தான் கொல்லப்படாதபடி இராவணன் பிரமனிடம் வரம்வேண்டிப்பெற்றுள்ளானாதலால் அவனைக் கொல்லுதல் அவர்கள் யாவரும் யாவையும் நினைத்தற்கும் அரிதாயிற்று; 'முனைவரும்' என்றது முதல் 'யாவர்' என்றது வரை-உயர்திணையுயிர்களுள் தேவர்கணத்தவர்களையும், "யாவை" என்றது-அஃறிணையில் உயிருள்ளவற்றையுங் குறிக்கும். பி - ம்:—[1]வினையமும். [2]நின்றுளான். (1121)

வேறு.

76. ஈட்டிய வலியு மேனை யியற்றிய தவமும் யாணர்க்
கூட்டிய படையுந் தேவர் கொடுத்தநல் வரமுங் [1]கொட்பும்
தீட்டிய [2]பிறவு மெய்தித் திருத்திய வாழ்வு மெல்லாம்
நீட்டிய பகழி யொன்றான் முதலொடு நீக்க நின்றான்.

---

*நஹிநிந்தாந்யாயமாவது - ஒருவரைப் பழித்துக்கூறுவது அவரைப் பழித்தற்கு அன்று: மற்றவரைச் சிறப்பித்தற்பொருட்டு என்பது.

(இ-ள்.) ஈட்டிய வலிஉம்-(நீங்கள்) மிகுதியாகக்கொண்டுள்ள தேகபலத்தையும், மேல்நாள் இயற்றிய தவம்உம்-முன்னாளில் (நீங்கள்) செய்து வைத்துள்ள தவத்தின் வலிமையையும், யாணர் கூட்டிய படைஉம்-புதிது புதிதாக (நீங்கள்) சேர்த்துவைத்திருக்கிற ஆயுதங்களையும் சேனைகளையும், தேவர் கொடுத்த நல் வரம் உம்-தேவர்கள் (உங்கட்குக்) கொடுத்திருக்கிற சிறந்தவரங்களையும், கோட்புஉம்-(மற்றும் நீங்கள் கொண்டுள்ள) சிறப்புக்களையும், தீட்டிய பிறஉம்-(நீங்கள் ஆங்காங்கு வெற்றித் தூண் நாட்டி அவற்றில்) எழுதிவைத்துள்ள (பெயர் பிரதாபம் கீர்த்தி முதலிய) பிறவற்றையும், எய்தி-(நீங்கள்) அடைந்து, திருத்திய-பின்பு சீர்திருத்திக்கொண்ட, வாழ்வுஉம்-அரசாட்சிச் செல்வங்களையும், எல்லாம்-மற்றும் உங்கள் சம்பந்தமுடையவை யனைத்தையும், நீட்டிய பகழி ஒன்றால்-(நீண்ட தனது) அம்பொன்றினால், முதலொடு-அடியோடு, நீக்க-அழிக்குமாறு, நின்றான்-நிச்சயித்து நின்றவன், (அவன்); (எ - று.)

உங்கள் மாயவாழ்வெலாம் எங்கள் கோமானால் மாயுமென்கின்றான் அநுமான். கொட்பு-மனத்தின் கொள்கை யென்று கொண்டால், எண்ணமென்று பொருளாம். [1]கோட்பும் என்ற பாடத்துக்கு, பகுதி முதல்நீண்டதென வேண்டும். பி-ம்:—[2]அறிவும்மிக்க. (1122)

77. தேவரும் பிறரு மல்லன் றிசைக்களி றல்லன் றிக்கின்
காவல ரல்ல னீசன் கயிலையங் [1]கிரிய னல்லன்
மூவரு மல்லன் மற்றை முனிவரு மல்ல [2]னெல்லைப்
பூவல யத்தை யாண்ட புரவலன் புதல்வன் போலாம்.

(இ-ள்.) (அந்தவில்வீரன்), தேவர்உம் பிறர்உம்-தேவர்களும் மற்றை அசுரர்கள் முதலியோரும், அல்லன்—; திசைக்களிறு அல்லன்-(அஷ்ட) திக்கஜங்களும் அல்லன்; திக்கின் காவலர் அல்லன்-(அஷ்ட) திக்பாலகர்களும் அல்லன்; கயிலைஅம் கிரியன் ஈசன் அல்லன-அழகிய கைலாசகிரியில் வாழ்பவனாகிய சிவபிரானும்அல்லன்; மூவர்உம் அல்லன் - திரிமூர்த்திகளு மல்லன்; மற்றை - மற்றும், முனிவர்உம் அல்லன் - இருடிகளுமல்லன்; எல்லை பூவலயத்தை ஆண்ட புரவலன் புதல்வன் போல் ஆம்- பூமண்டலத்தின் எல்லை எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவையும் அரசாண்ட (தசரத) சக்கரவர்த்தியின் குமாரனாவன்; (எ - று.)

'புரவலன் புதல்வன்போலாம்' என்ற இடத்தில், 'போல்'என்றது - உவமைப்பொருள் தராமையால், ஒப்பில்போலியாய், அவன் உன்னால் வெல்லப்பட்ட தேவர்முதலியோரல்லன்,வெல்லப்படாத ஒரு சக்கரவர்த்தியின் புதல்வன் என்றவாறு; திசைப்பாலகருள் ஒருவனாகவும் கயிலையிலிருப்பவனாகவும் திரிமூர்த்திகளுளொருவனாகவும் ஈசன் கூறப்படுதலால, அடைமொழி வேறுபட்டால் பொருள் வேறுபடும் [விசேஷபேதத்தால்விசேடிய பேதம்] எனக்

கொண்டு ஈசனை மீண்டும் கூறினார் என்க. பி - ம்:—[1]கிரியும். [3]ஒல்லைப், எண்ணின. (1123)

78. போதமும் [1]பொருந்தும் [2]வேள்விப்புரையறு பயனும் பொய்தீர்
மாதவஞ் [3]சார்ந்த தீரா வரங்களு மற்று [4]முற்றும்
யாதவ னினைந்தா னன்ன பயத்தன வேது [5]வேண்டின்
வேதமு [6]மறனுஞ் சொல்லு மெய்யற மூர்த்தி வில்லோன்.

(இ - ள்.) போதம்உம் - ஞானமும், பொருந்தும் வேள்வி புரை அறு பயன்உம் - பொருந்திய வேள்விகளினாற் பெருங் குற்றமற்ற பயனும், பொய் தீர் மாதவம் சார்ந்த தீரா வரங்கள்உம் - பொய்மையில்லாத பெரிய தவத்தைச்செய்து பெறுகின்ற நீங்காத வரங்களும், மற்றுஉம் முற்றுஉம் - மற்றும் எல்லாம், அவன் யாது நினைந்தான் அன்ன பயத்தன - அவன் என்ன நினைந்தானோ அந்தப் பயனை விளைப்பனவாம்; ஏதுவேண்டின் - (இங்ஙனமாதற்குக்) காரணத்தை (அறிய) விரும்பினால்,—வில்லோன் - அந்தவில் வீரன், வேதம்உம் அறன்உம் சொல்லும் மெய் அறம் மூர்த்தி - வேதங்களும் தருமதேவதையும் துதிக்கக் கூறும் சத்தியமான தர்மஸ்வரூபி; (எ - று.)

யாவும் முழுவல்லமையுள்ள கடவுளினது சங்கற்பத்துக்கு உட்பட்டே நடக்கின்றன என்ற உண்மையை உணர்த்துவார், 'யாது அவன் நினைந்தான் அன்னபயத்தன' என்றார். நினது புத்தி பலம் முதலிய சிறப்புகளெல்லாம் அழியுமாறு அவன் நினைப்பின் அங்ஙனமே தவறாமல் எளிதில் அழியுமென்று உணர்த்தியவாறும். அங்ஙனமாதற்குக் காரணம்-அவன், வேதப்பரம்பொருளும் அறக் கடவுளும் அறமூர்த்தியும் நினைந்ததை நினைந்தபடியே நிறைவேற்ற வல்லவனுமான முழுமுதற் கடவுளென்பது, 'ஏதுவேண்டின் வேதமும் அறனுஞ் சொல்லும் மெய்யற மூர்த்தி வில்லோன்' என விளக்கப்பட்டது. இயற்கை நுண்ணறிவு செயற்கை நூலறிவு முதலிய அறிவுவகையெல்லாம், 'போதம்' என்றதில் அடங்கும். [2]கேள்வியென்ற பாடத்திற்கு-கேள்வியாவது-கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்டல்: இது, கற்றவழி அதனின்ஆய அறிவை வலியுறுத்துவதும், கல்லாத வழியும் அதனை உண்டாக்குவதுமாகி "கற்றலிற் கேட்டலே நன்று" என்னும்படி சிறப்புறும்; ஆதலால், 'பொருந்துகேள்வி' என விசேடிக்கப்பட்டது. அக்கேள்வியின் குற்றமற்ற நற்பயன் - வறுமை முதலியவற்றால் மனந்தளர்ந்த விடத்து அத்தளர்ச்சியை நீக்குதல், ஆன்ற பெருமைதருதல், பேதைமை சொல்லாமை முதலியன. உபதேச மொழிகளை அநுபவமுடைய நல்லாசிரியர் பக்கல் கேட்டலாகிய சிரவணம் இங்கு 'கேள்வி' எனப்பட்டதென்று கொண்டால், அதன் பயன் - அம்மொழிப்பொருளைத் தெளிய ஆராய்தலாகிய மநநமும், அப்பொருளைத் தெளிந்து இடைவிடாது பாவித்தலாகிய நிதித்யாஸநமுமாம். பொய்தீர் மாதவம் - கூடாவொழுக்கம் முதலிய குற்றமின்றித் திரிகரண சுத்தியுடன் செய்யுந்

தவம்; பழுது படுதலின்றிப் பயன்தருந் தவமெனினுமாம். தவஞ் செய்வார்க்கு உரிய விரதங்களுள் வாய்மை ஒன்றுதல்பற்றி, 'பொய்தீர் தவம்' எனப்பட்டது என்றுங் கொள்ளலாம். தலைமைத் தேவர்களை உகப்பித்து அவர்களிடத்தினின்று தாம்தாம் வேண்டும் வரங்களைப் பெறுதற்குத் தவம் கருவியாதலால் 'தவஞ்சார்ந்த வரங்கள்' எனப்பட்டன. அத்தவத்தின் சிறப்புக்கு ஏற்றபடி பெருவரங் கிடைத்தல்பற்றி, 'பொய்தீர்மாதவஞ்சார்ந்த தீராவரங்கள்' என்றார். அவ்வரபலம் எவர்க்கும் ஒழிக்க அரிதென்பது தோன்ற, அதற்கு 'தீரா' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பி - ம்:—[1]பொருந்து. [3]சுமந்து. [4]மற்றும்யாவும். [5]வேண்டில். [6]அறமும். (1124)

79. காரணங் கேட்டி யாயிற் கடையிலா [1]மறையின் கண்ணும்
ஆரணங் காட்ட மாட்டா வறிவினுக் கறிவு மன்னோன்
போரணங் கிடங்கர் கவ்வப் பொதுநின்று முதலே யென்ற
வாரணங் காக்க வந்தா னமரரைக் காக்க வந்தான்.

(இ - ள்.) காரணம் கேட்டி ஆயின்-(அந்த முதற்கடவுள் இங்ஙனம் தசரதன்மகனாகத் தோன்றுதற்குக்) காரணம் (என்ன வென்று) கேட்பையானால்,—கடை இலா மறையின் கண்உம் - முடிவில்லாத [அநந்தமான] வேதங்களிலும், ஆரணம் - (அவ் வேதத்தின் ஞான காண்டமாகிய) உபநிஷத்துக்களிலும், காட்ட மாட்டா - (இன்ன தன்மையனென்று) முழுவதுங் காட்ட முடியாத, அறிவினுக்கு அறிவுஉம் அன்னோன் - (எல்லாப் பொருள்களையும் அறிகின்ற) அறிவுக்கும் ஓர் அறிவை யொத்தவனும்,— போர் அணங்கு இடங்கர் கவ்வ - போரிலே வருத்தத்தைச் செய்கின்ற முதலையானது கவ்விக்கொள்ள, (அதனால் வருந்தி), பொது நின்று முதலே என்ற - (இன்னகடவுளென்று பெயர்குறித்துக் கூப்பிடாமற்) பொதுப்பட ஆதிமூலமே! என்று கூவியழைத்து நின்ற, வாரணம் - யானையை [கஜேந்திராழ்வானை], காக்க-பாது காத்தற்கு, வந்தான் - (முன்பு ஓடி) வந்தவனுமான அந்த ஸ்ரீமந் நாராயணனே, அமரரை காக்க வந்தான் - (அரக்கர்களால் வருந்திய) தேவர்களைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு (இங்ஙனம்) அவதாரஞ் செய்தருளினான்; (எ - று.)

ஸ்ரீமந்நாராயணன் தசரதகுமாரனாகத் தோன்றியது, அரக்கரை யொழித்து அமரரைக் காக்கும்பொருட்டே யென்றவாறு. மறை ஆரணம் என்பன வேதத்தின் பரியாய நாமமாக வழங்கினும் இங்கு இரண்டுங் கூறியதனால், 'மறை' என்றது-வேதத்தின் பூர்வபாகமாகிய கர்மகாண்டமென்றும், 'ஆரணம்' என்றது - வேதத்தின் அந்தமாகிய உபநிஷத்து என்றும் பகுத்துக்கொள்ளப் பட்டன. வேதம் பரம்பொருளின் சொரூபத்தை முழுவதும் சொல்லமாட்டாது மீண்டமையை, அவ்வேதங் கூறுதல்கொண்டே யுணரலாம். 'கண்ணும்' என்ற ஏழனுருபையும் உம்மையையும், 'ஆரணம்' என்பதனோடுங் கூட்டுக. அறிவுக்கு அறிகிற ஆற்றலை

யளித்தவனும், அறிவுக்கு ஏற்ற விஷயமாகுபவனும் அவனே யென்பது, 'அறிவினுக்கறிவு மன்னோன்' என்றதன் கருத்து.

கஜேந்திராழ்வான் இன்னதெய்வமென்று பெயர்குறியாது 'ஆதிமூலமே!' என்று பொதுப்படக்கூப்பிட்டபொழுது திருமாலல்லாத பிறதேவரெல்லாரும் தாம்தாம் அச்சொல்லுக்குப் பொருளல்லரென்று கருதியொழிய, அதற்கு உரிய அத்திருமால் தானே வந்து அருள்செய்தமை கருதத்தக்கது; "அழைத்தது செவியிற்கேட்டும் அயனரனுதியாயோர் புழைக்கைவெங் கரிமுன் காப்பப்புகுந்தில ராதியாகித், தழைத்தகாரணனே யென்ற தனிப் பெயர்ப்பொருள்யாமல்லோம், இழைத்த காரியம் யாமாவோமென் செய்து மாலின்றென்றார்" என்ற ஸ்ரீ பாகவதத்தையுங் காண்க. திருமாலே பரம்பொருளென்ற உண்மையை இங்ஙனங் காரணங் காட்டி வெளியிட்டார். ஒரு விலங்கினால் மற்றொரு விலங்கிற்கு நேர்ந்த துன்பத்தைத் தான் இருந்த இடத்திலிருந்துகொண்டே தீர்ப்பது ஸர்வஶக்தனான எம்பெருமானுக்கு மிகவும் எளிதேயாயினும், அப்பெருமான் அங்ஙனஞ் செய்யாது தனது பேரருளினால் அரைகுலையத் தலைகுலைய மடுக்கரைக்கே வந்து உதவின மகா குணத்தில் ஈடுபட்டு 'வாரணங் காக்க வந்தான்' என்றார். பி-ம்:—
[1]மறையிற். (1125)

80. மூலமு நடுவு மீறு மில்லதோர் மும்மைத் தாய
காலமுங் கணக்கு நீத்த காரணன் கைவி லேந்திச்
சூலமுந் திகிரி சங்குங் கரகமுந் துறந்து தொல்லை [தான்.
ஆலமு மலரும் வெள்ளிப் [1]பொருப்பும்விட் டயோத்தி வந்

(இ-ள்.) மூலம்உம் நடுஉம் ஈறுஉம் இல்லது - முதலும் நடுவும் முடிவும் இல்லாததான, ஓர் மும்மைத்து ஆய காலம்உம் - இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என மூன்று வகைப்பட்ட காலத்தின் எல்லையையும், கணக்குஉம்-(மற்றும் இடம் குணம் செயல் முதலியவற்றின்) எல்லைகளையும், நீத்த - கடந்துநின்ற, காரணன் - (எல்லாப்பொருள்களுக்குங்) காரணனான அந்த முழுமுதற்கடவுள் தானே, சூலம்உம் திகிரி சங்குஉம் கரகம்உம் துறந்து - சூலாயுதத்தையும் சங்குசக்கரங்களையும் கமண்டலத்தையும் (தன்கைகளிற் கொள்ளாது) விட்டு, கை வில் ஏந்தி - கையில் வில்லை யேந்திக் கொண்டு, தொல்லை ஆலம்உம் அலர்உம் வெள்ளிப் பொருப்புஉம் விட்டு - பழமையாக(த் தனக்கு) உரிய இடங்களாகின்ற ஆலிலையையும் தாமரைமலரையும் கைலாசகிரியையும் இடமாகக்கொள்ளாது விட்டு, அயோத்தி வந்தான் - அயோத்தியாபுரியை இடமாகக் கொண்டு (அங்கு) வந்து திருவவதரித்தான்; (எ - று.)

திரிமூர்த்திசொரூபியாய்ப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் தொழில்களை நடத்துகின்றஉலகுக்கெல்லாங்காரணமான கடவுளே அத் திரிமூர்த்தி ரூபங்களிற் கைக்கொள்ளுகின்ற சூலம் முதலியவற்றை விட்டுக் கையில்வில்லேந்தி அம்மும்மூர்த்திகட்கு உரிய இடமாகின்ற ஆலிலை முதலியவற்றை விட்டு அயோத்தியில்

வந்து தோன்றின னென்பதாம். இதனால், முழுமுதற்கடவுளின் ஒவ்வோரமிசமான சிவன் திருமால் பிரமன் என்ற மும்மூர்த்திகள் போலன்றி இராமபிரான் அக்கடவுளின் முழுஅமிசமானவனெனக் கூறியவாறாயிற்று. மூலம் நடுவு ஈறு இல்லது-உண்டாதல் நிலை பெற்றிருத்தல் அழிதல் என்பன இல்லாத பொருள். சூலம்-அரன் கையிலேந்துவது. திகிரியும் சங்கும் - அரி கைகளிலேந்துவன. கரகம்-ஜலபாத்திரம்: குண்டிகை: இது, அயன் கையிலேந்துவது, ஆலிலை- திருமால் பிரளயத்திற்பள்ளிகொள்ளுமிடம்: அது அநாதியான ஆதிசேஷனது அமிசமாதலால், அதற்கு 'தொல்லை' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. திருமாலின் நாபித் தாமரை மலர்- பிரமன் தோன்றிவாழுமிடம். வெள்ளிமலையாகிய கைலாசம் சிவபிரான் வாழுமிடம்.

காலம் நித்திய மாதலால், அதற்கு 'மூலமும் நடுவும் ஈறும் இல்லது' என்ற அடைமொழி கொடுத்தார். 'ஓர் மும்மைத்தாய காலம்' என்றது இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு எனக் காலம் மூன்று வகைப்படுதலால். அக்காலத்தின் கழிவினாலுண்டாகிறபரிணாமங்களையுடையனாகாதவனென்பது, 'காலம் நீத்தகாரணன்' என்பதன் கருத்து. அநந்தமான [வரம்பில்லாத] ஞானம் காட்சி இன்பம் ஆற்றல் குணம் செயல் முதலியவற்றையுடையா னென்பது, 'கணக்கு நீத்த' என்றதனாற் போதரும். ஆதிபகவனை 'காரணம்' என்ற சொல்லினால் வேதம் குறித்தல், இங்குக் கருதத்தக்கது. மும்மையென்பது - மூன்று என்னும் பொருளையே யுணர்த்தியதனால், இதில் 'மை'-பகுதிப்பொருள்விகுதி. பி-ம்:—[1]குன்றுநீத்து.

81\. **அறந்தலை நிறுத்தி வேத மருள்சுரந் தறைந்த நீதித்**
திறந்தெரிந் துலகம் பூணச் [1]செந்நெறி செலுத்தித் தீயோர்
இறந்துக நூறித் தக்கோ ரிடர்துடைத் தேக [2]வீண்டுப்
[3]பிறந்தனன் [4]றன்பொற் பாத மேத்துவார் பிறப்ப றுப்பான்.

(இ - ள்.) தன் பொன் பாதம் ஏத்துவார் பிறப்பு அறுப்பான்- தனது அழகிய திருவடிகளைத் துதிப்பவர்களுடைய பிறப்பைப் போக்கியருள்பவனான அந்த ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு,—அறம் தலை நிறுத்தி - தருமத்தை எங்கும் நிலைநிற்கச்செய்து, வேதம் அருள் சுரந்து அறைந்த நீதி திறம்-வேதங்கள் (மக்களிடத்தில்) கருணை கூர்ந்து சொல்லிய நீதிவகைகளை, உலகம் - உலகத்தார், தெரிந்து பூண - அறிந்து மேற்கொண்டொழுகும்படி, (அவர்களை), செம் நெறி செலுத்தி - செம்மையான வழியிலே செலுத்தி, தீயோர் இறந்து உக நூறி-கொடியவர்கள் இறந்தொழியும்படி அழித்து, தக்கோர் இடர் துடைத்து - நல்லவர்களுடைய துன்பங்களைப் போக்கி, ஏக - (பின்பு தன்னுடைச்சோதிக்கு) எழுந்தருளுமாறு, ஈண்டு - இங்கே [பூமியில் அயோத்தியில்], பிறந்தனன்- திருவவதரித்தான்;

உலகமெங்கும் தருமத்தை நிலைநிறுத்துதலும், உயிர்கள் நல்வழி தீவழிகளை நன்றாகப் பகுத்துணர்ந்து நடந்து நற்கதிபெற வேண்டுமென்று இயல்பாக எழுந்தபரமகிருபையால்தன்கட்டளை

வடிவமான வேதங்களில் வெளியிட்ட முறைமைகளை உலகத்தார் உணர்ந்து ஒழுகுமாறு அவர்களைச் சன்மார்க்கத்திற் செலுத்துதலும், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனஞ் செய்தலுமாகிய அவதாரத்தின் பயன்கள், இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. தனது திருவடிகளைத் துதிப்பவர் மீளவும் ஒரு பிறப்பெடுக்கவேண்டாதபடி அவரது கருமமனைத்தையும் போக்கி அவர்க்கு முத்தியருள்பவனென்பார், 'தன்பொற்பாத மேத்துவார் பிறப்பறுப்பான்' என்றார்: இதனால் எம்பெருமானது பரத்வத்தை வெளியிட்டு, அங்ஙனமுள்ளவன் உயிர்களைக் காத்தற்கு, அருளினால் இங்ஙனம் மனிதனாய்ப் பிறந்தனனென அவனதுசௌலப்பியத்தையுங் குறித்தார். [2]விண்டு என்ற பாடத்திற்கு, விண்டு-விஷ்ணு என்ற வடசொல்லின்சிதைவு; எங்கும் வியாபித்துள்ளவன் என்று பொருள். பி-ம்:—[1]சென்னெறி. [3]பிறந்தது. [4]பிறவிநோய்க்குமருந்திவன் பிறிதொன்றுண்டோ. (1127)

82\. அன்னவற் கடிமை செய்வே னுமமு மனுமனென்பேன்
நன்னுத றன்னைத் தேடி நாற்பெருந் [1]திசையிற் போந்த
மன்னரிற் றென்பால் வந்த தானைக்கு மன்னன் வாலி
தன்மக [2]னவன்றன் றூதன் வந்தனனென் [3]றனியே னென்றான்.

(இ - ள்.) அன்னவற்கு அடிமைசெய்வேன்-அத்தன்மையனான சக்கரவர்த்தித்திருமகனுக்கு அடிமைத்தொழில் செய்பவன் யான்; நாமம்உம் அனுமன் என்பேன் - பெயர் அநுமானென்று சொல்லப்படுவேன்; நல்நுதல் தன்னைதேடி - அழகிய நெற்றியையுடையவளான சீதாபிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டு, நால்பெருந் திசையில் போந்த-பெரியதிக்குகள் நான்கிலுஞ் சென்ற, மன்னரில்-தலைவர்களுள், தென்பால்வந்த தானைக்கு மன்னன்-தென்திசையில் வந்த சேனைக்குத் தலைவன், வாலிதன் மகன்-வாலியின் குமாரனான அங்கதனவன்; அவன்தன் தூதன்-அவனது தூதனாய், தனியேன் வந்தனென்-நானொருவன் இங்கு வந்தேன், என்றான்-என்று (இராவணனை நோக்கி அநுமான்) கூறினான்; (எ - று.)

தானையின் அளவு, இரண்டுவெள்ளம்: "குடதிசைக்கட் சுடேணன் குபேரன்வாழ், வடதிசைக்கட் சதவலி வாசவ, னிடதிசைக் கண் வின்தன்விறற்றரு, படையொடுற்றுப் படர்கெனப் பன்னினான்" என்று கிட்கிந்தா காண்டத்து நாடவிட்ட படலத்தில் கூறியதுகொண்டு, பிறதிசைகளிற் சீதையைத் தேடிச்சென்ற வானரத்தலைவர்களின் பெயரை யுணர்க. பி-ம்:—[1]திசையும். [2]அவன்றனேவல் தூதன்யான், அவனதேவற்றூதன்யான். [3]தமியேன். ()

83.—வாலியின் யோகக்ஷேமங்களை இராவணன் விசாரித்தல்.

என்றலு மிலங்கை வேந்த [1]னெயிற்றின மெழிலி நாப்பண்
மின்[2]றிரிந் தென்ன நக்கு வாலிசேய் விடுத்த [3]தூதா
[4]வன்றிற லாய வாலி வலியன்கொ லரசின் வாழ்க்கை
நன்றுகொ லென்ன லோடும் நாயகன் றூத னக்கான்.

(இ-ள்.) என்றலும்-என்று (அநுமான்) சொன்னவுடனே,— இலங்கைவேந்தன்-இராவணன்,—எயிறு இனம்-(தனது) பல் வரிசைகள், எழிலி நாப்பண் மின் திரிந்து என்ன-மேகத்தின் நடுவிலே மின்னல் உலாவினாற் போன்றனவாகும்படி, நக்கு-சிரித்து, 'வாலி சேய் விடுத்த தூதா-வாலியின் மகனால் அனுப்பப்பட்ட தூதனே!—வல் திறல் ஆய வாலி வலியன் கொல்-மிக்க பலமுடைய வனான வாலி சௌக்கியமாயிருக்கின்றனனா? அரசின் வாழ்க்கை நன்று கொல்-(அவனது) அரசாட்சி நன்றாக நடந்துவருகின்றதா?' என்னலோடுஉம்-என்று வினவிய வளவிலே, நாயகன் தூதன் நக்கான்-அனைத்துக்குந் தலைவனான ஸ்ரீராமபிரானது தூதனாகிய அநுமான் சிரித்தான்; (எ - று.)

யாரோ ஒருபெரிய பகைவன் அல்லது ஒருபெரும் பகைவரது ஏவலாளன் என்று கருதப்பட்ட இவ்வாநரன் தனது நண்பனான வாலியின் மகனது தூதனெனத் தெரிந்தமை பற்றியும், தனது நண்பனுடைய மகனது தூதனாய் வந்த இவனா இவ்வளவு தீங்கு செய்தானென்பது பற்றியும், இராவணன் சிரித்தான். 'வன்திறலாய வாலி' என்று இவனால் நன்குமதித்து உயர்த்திக் கூறப்பட்டவன் தனது தலைவனான இராமபிரானால் அன்றைக்கே எளிதில் அழிக்கப்பட்டதைக் கருதி, அநுமான் நகைத்தான்: கருநிறத்தவனான இராவணன் சிரிக்கிறபோது அவனது பத்து முகங்களிலும் வாய்களினின்று வெளிவிளங்கிய பற்களினொளிக்கு, 'எழிலிநாப்பண் மின் திரிந்து' என உவமை கூறினார். 'வன் திறலாய' என்றது, வாலுக்கும் அடைமொழியாகத் தகும். பி-ம்:—[1]எயிற்றின்மேல். [2]தெரிந்தென்ன. [3]தூத. [4]வன்றுணையாய. (1129)

84.—வாலியிறந்த செய்தியை அநுமான் கூறுதல்.

அஞ்சலை யரக்க [1]பார்விட் டந்தர மடைந்தா னன்றே
வெஞ்சின வாலி மீளான் வாலும்போய் [2]விளிந்த தன்றே
அஞ்சன மேனி யான்ற [3]னடுகணை யொன்றான் [4]மாழ்கித்
துஞ்சின னெங்கள் வேந்தன் சூரியன் றோன்ற லென்றான்.

(இ - ள்.) 'அரக்க-இராட்சசனே! அஞ்சலை-பயப்படாதே: வெம் சினம் வாலி-கொடியகோபத்தையுடைய வாலியானவன், அன்றுஏ-அப்பொழுதே (சிலமாதங்களுக்கு முன்னமே யென்றபடி), பார்விட்டு-இந்நிலவுலகத்தைவிட்டு, அந்தரம் அடைந்தான்-வானுலகம் போய்ச் சேர்ந்தான்: மீளான்-இனித் திரும்பிவரமாட்டான்; அன்றே-(அவனிறந்துபோன) அப்பொழுதே, வால்உம் போய் விளிந்தது-(அவனது) வாலும் (அவனோடுகூடவே) அழிந்து போயிற்று; அஞ்சனம் மேனியான் தன் அடு கணை ஒன்றால்-மை போன்ற கரியநிறமுடையவனான இராமபிரானது பகையழிக்க வல்ல அம்பொன்றினாலே, மாழ்கி துஞ்சினன்-வருந்தியிறந்தனன் (அவ்வாலி); எங்கள் வேந்தன் சூரியன் தோன்றல்-(இப்பொழுது)

எங்கட்கு அரசன் சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவன்,' என்றான்-என்று (இராவணனை நோக்கிச்) கூறினன் (அநுமான்); (எ - று.)

'கன்னெடுந்தோளாய் கலங்கினென் வாலாற்கட்டுண்டு பட்டது கிடக்க, இன்னமும்பொரவோ இனிச்செரு அமையும் இன்று நின் தோழன்நான்' என்று நீ அஞ்சிப் பணிவுகூறும்படி உன்னை வென்றவனான வாலியை ஓர் அம்புகொண்டு எளிதிற் கொன்றிட்டவன் இராமபிரான் என, அப்பெருமானது பேராற்றலை இராவணனுக்கு எடுத்துக்கூறினன் அநுமான். 'அங்ஙனம் உன்னைக் கட்டி வருத்திய மகாபலசாலியான வாலியைக் குறித்தும் அவனது மிக்க வலிமையுள்ள வாலைக்குறித்தும் இனி நீ சிறிதும் அஞ்சவேண்டா: அவனும் தொலைந்தான், அவனது வாலும் போயிற்று' என்றனன் அநுமான். வாலியிடத்தும் அவன் வாலினிடத்தும் இராவணனுக்கு உள்ள மிக்க அச்சத்தை எடுத்துக்காட்டி அவனைப் பரிகசிக்குங் கருத்தினாலேயே 'அஞ்சலை' என்றும், 'பார்விட்டந்தர மடைந்தானன்றே வெஞ்சினவாலி' என்றதன்பின் 'மீளான்' என்றும், அதன்பின்னும் 'வாலும் போய் விளிந்ததன்றே' என்றுங் கூறினான். வாலியின் பேராற்றலைக் கண்கூடாக அறிந்த இராவணன் 'பார்விட்டந்தர மடைந்தான்' என்று அநுமான் கூறியதைக் கேட்டவளவிலே தேவலோகத்துக்குப் போயிருப்பனென்று பொருள்கொண்டு இனி அவன் இங்கு வரவுங் கூடுமென்று கருதுவனென்னுங் கருத்தினால் அநுமான் 'மீளான்' என்று கூறி ஐயமகற்றினனென்று கொள்ளலாம். 'அரக்க' என விளித்தது, அலட்சியத்தைக் காட்டும். 'அன்றே' என்றது- எங்கள் அரசனான சுக்கிரீவனும் இராமபிரானும் நண்புகொண்ட அந்நாளிலேயே யென்றபடி.

திக்குவிசயஞ்செய்யப்புறப்பட்டு யாவரையும்வென்ற இராவணன், ஒரு காலத்தில் வாலியோடு போர்செய்யக்கருதிக் கிஷ்கிந்தா பட்டணஞ் சேர்ந்து,அப்பொழுது அவன் அங்கு இல்லையென்றும், வழக்கப்படி நாற்கடலிலும் நீராடி நித்தியகருமம் முடிக்கச் சென்றுள்ளானென்றும் அறிந்து, தென்கடற்கரைக்குச் சென்று, அங்கு மந்தரஜபஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற வாலியைப் பார்த்து,அவனைத் தந்திரமாக எளிதிற் பிடித்துக்கொள்ளுதற்பொருட்டு, அடி ஓசைப்படாமல் மெதுவாய்நடந்து அவன் பின்னே சேர, அதனைக் கீழ்க்கண்ணாற் கண்ட வாலி முன்ஜாக்கிரதைப்பட்டுக் கிட்டவந்து தன்னைக்கட்டத் தொடங்கியவுடனே இராவணனைக் கக்கத்தில் இடுக்கி வாலினாற் சுற்றிக்கொண்டபடியே ஆகாயமார்க்கமாய்ச் சென்று மற்றைக் கடல்களிலுஞ் சேர்ந்து நியமங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு தனது நகரமடைந்து இராவணனைக் கீழே உதற, அவன் தன்வரலாறு கூறித் தன்குற்றம் பொறுக்கவும் தன்னை நட்பாகக் கொள்ளவும் வேண்டி அவனது நட்பைப் பெற்றனனென்ற வரலாற்றை உத்தரகாண்டத்தில்வாலிவாலாற் கட்டுண்டபடலத்திற் பரக்கக்காணலாம். பி-ம்:—[1]மாண்டதவ் வுறவி யாண்டுமாண்ட. [2]வீழ்ந்ததன்றே. [3]வடிக். [4]வாலி. (1130)

85.—மற்றும் இராவணன் சிலவினவுதல்.

என் [1]னுடை யீட்டி னலவ் வாலியை யெறுழ்வா யம்பால்
இன்னுயி ருண்டதிப்போ தியாண்டையா னிராமனென்பான்
அன்னவன் றேவி தன்னை யங்கத னுட லுற்ற [வான்.
தன்மையை யுரைசெய் கென்னச் சமீரணன் றனயன் [2]சொல்

(இ - ள்.) 'அ வாலியை-அந்த வாலியை, எறுழ் வாய் அம்பால் -வலிய நுனியையுடைய அம்பினால், இன் உயிர் உண்டது - இனிய உயிரை (இராமன்) கவர்ந்தது[கொன்றது],என் உடை ஈட்டினால் - எதனுடைய நிமித்தத்தால்? இராமன் என்பான்-அந்த இராம னெனப்படுபவன், இப்போது யாண்டையான் - இப்பொழுது எவ் விடத்திலிருக்கின்றான்? அன்னவன் தேவி தன்னை-அவ்விராமனது மனைவியான சீதையை, அங்கதன் - (அவனால் கொல்லப்பட்ட வாலிக்கு மகனான) அங்கதன், நாடல் உற்ற - தேடத்தொடங்கிய, தன்மையை-வகையை, உரைசெய்க-சொல்வாயாக,' என்ன-என்று (இராவணன்) வினவ,—சமீரணன் தனயன்- வாயுகுமாரனான அநுமான், சொல்வான் - சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அதனை,அடுத்த இரண்டு கவிகளிற் காண்க.

எறுழ்-வலிமையுணர்த்தும் உரிச்சொல். எறுழ்வாய் அம்பு - வலிமை வாய்ந்த அம்பு எனினுமாம். ஸமீரணன் என்ற வட மொழிப்பெயர் - நன்றாகச் சஞ்சரிக்கும் இயல்புடையவ னென்று காரணப்பொருள் பெறும். **பி-ம்:—**[1]இடையீட்டினால்.[2]சொன்னான்.

86.—இதுவும் அடுத்தகவியும்-ஒருதொடர்: அநுமான் சொல்லும் உத்தரம்.

தேவியை நாடி வந்த செங்கணாற் கெங்கள் கோமான்
ஆவியொன் றாக நட்டா னருந்துயர் துடைத்தி யென்ன
ஓவியர்க் கெழுத வொண்ணா வுருவத்த னுருமை யோடும்[றான்.
கோவியற் செல்வ முன்னே கொடுத்துவா லியையுங் கொன்

(இ - ள்.) தேவியை நாடி வந்த - (தன்) மனைவியான சீதை யைத் தேடிக்கொண்டுவந்த, செம் கணாற்கு - சிவந்த கண்களை யுடையவனான இராமபிரானுடனே, எங்கள் கோமான் - எங்கள் தலைவனான சுக்கிரீவன், ஆவி ஒன்று ஆக - (இருவர்க்கும்) உயி ரொன்றேயென்னும்படி, நட்டான்-சிநேகங்கொண்டு, அருந் துயர் துடைத்தி என்ன - '(எனக்கு வாலியினால் நேர்ந்துள்ள) போக்கு தற்கு அரிய துன்பத்தைப் போக்குவாய்' என்று வேண்ட,— ஓவியர்க்கு எழுதவொண்ணா உருவத்தன்-சித்திரமெழுத வல்லார்க் கும் எழுதமுடியாத வடிவழகையுடையவனான ஸ்ரீராமன், உருமை யோடும் - (சுக்கிரீவன் மனைவியான) ருமை யென்பவளையும், கோ இயல் செல்வம் - (வாலியினது) அரசியற் செல்வத்தையும், முன்னே—, கொடுத்து - (சுக்கிரீவனுக்கு வாய்க்கொடையாகக்) கொடுத்து, வாலியைஉம் கொன்றான் - (அதற்குஏற்ப உடனே) வாலியையுங் கொன்றிட்டான்; (எ - று.)

ருக்ஷரஜஸ் என்னும் வாநரராஜன் இறந்தபின் அவனது மூத்தமகனான வாலி பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்பெற்றுச் சுக்கிரீவனை இளவரசனாகக்கொண்டு கிட்கிந்தையை ஆளுங் காலத்தில், மாயாவி யென்னும் அசுரவீரன் வந்து வலியப் போர்க்கு அழைக்க, வாலி தம்பியுடன் சென்று அவனை எதிர்த்துப் பொருகையில், அவன் அஞ்சியோடி ஒரு பிலத்தினுள்ளே செல்ல, வாலி சுக்கிரீவனைப் பிலவாயிலிற் காவல் வைத்துவிட்டு உள்ளேசென்று அவனைத் தொடர்ந்து போர்செய்து கொண்டிருக்கையில், பல மாதங்கள் கழிந்தபின், இரத்தவெள்ளம் வெளிப்பட்டது கண்டு, சுக்கிரீவன் அவ்வசுரனால் வாலி கொல்லப்பட்டானென்று மாறாகக் கருதி, அவ்வசுரன் வெளிவராதபடி அப்பிலவாயிலைப் பெருங் கல்லால் மூடிவிட்டு, வருத்தத்தோடு நகரஞ் சோந்து, அமைச்சர்கள் வேண்டுகோளின்படி தான் அரசுபெற்று வாழ, அங்கு அசுரனைக் கொன்ற வாலி, மீண்டுவந்து, பிலவழியை அடைத்திருந்த கல்லைக் காலாலுதைத்துத் தள்ளிவிட்டுப் பட்டணஞ்சேர்ந்து செய்தியறிந்து அரசாட்சி விருப்பத்தாலும், தன்மனைவியான தாரையைக் கவர்ந்து கொள்ளவேண்டு மென்னுங் கருத்தினாலும் சுக்கிரீவன் இவ்வாறு செய்தா னென்று மாறாக எண்ணி அவன் மேல் மிகவுங்கோபங்கொண்டு, அவன் வந்து தன்காலில் விழுந்து எவ்வளவு வேண்டவுங் கேளாமல் இராச்சியத்தையும் அவன் மனைவியான ருமையையுங் கவர்ந்து கொண்டு அவனை யடித்துத் துரத்தித் தொடர்ந்து சென்று பலவிடங்களிலும் பொருது தாக்க, அவன் தோற்று ஓடிச்சென்று ரிசியமூகபருவதத்தில் மதங்க முனிவர் ஆச்சிரமங்கொண்டு வீற்றிருக்கிற வனத்தைச் சேர்ந்தான்; மதங்கமுனிவரது சாபத்தால் வாலி வரத்தகாத அவ்வாச்சிரமத்திலே அநுமான் நீலன் முதலிய சிலருடனே சுக்கிரீவன் பதுங்கி வசிக்கிறபோது ஒருநாள் சீதையைத் தேடிக்கொண்டு இலக்குமணனுடன் வந்த இராமபிரானோடு அநுமான் மூலமாகச் சுக்கிரீவன் சிநேகஞ் செய்துகொள்ள, அச்சுக்கிரீவனது வேண்டுகோளின்படி, ஸ்ரீராமன் வாலியைக் கொன்று ருமையையும் அரசாட்சியையும் சுக்கிரீவனுக்கு அளிப்பதாக முதலில் வாக்குதத்தஞ் செய்து, பின் அங்ஙனம் வாலியைத் தந்திரமாகக் கொன்று சுக்கிரீவனுக்குக் கிஷ்கிந்தைநகரத்தில் முடிசூட்டிவைத்தனன் என்ற விவரம், கிஷ்கிந்தாகாண்டத்திற் பரக்கக் கூறப்பட்டது. வாலி முன்னமே இராவணனுடன் அக்கினிசாக்ஷியாக நட்புக்கொண்டிருந்தது பற்றி, அவனைத் தான் உதவியாகக்கொண்டால் இராவணாதி துஷ்டர்களைத் தொலைக்கவகையில்லாமையால், 'இராமன்வாலியை நண்பாகக் கொள்ளாமல், சரணமடைந்த சுக்கிரீவனது வேண்டுகோளின்படி அவ்வாலியைவதைத்திட்டன னென்க. பகைவன் எவ்வளவுவலியனாயிருப்பினும் அவனைத் தவறாமல் வெல்லுதல் கூடு மென்ற துணிவினால், முன்னமே வாய்க்கொடை கொடுத்தனன்; இங்ஙனமே, பின்பும், இராவணனைத் தவறாது கொல்லலாகு மென்னுந் துணிவினால் முன்னமே விபீஷணனுக்கு இலங்கையரசு முடி சூட்டுதல் காண்க.

கவரப்பட்ட மனைவியை உரியவற்கே யீந்த வள்ளல் தன் மனைவியைப் பிறன் கவரப் பார்த்திருப்பனோ! என்பது 'உருமையோடும் கொடுத்து' என்றவிடத்துத் தொனிக்கின்றது. 'ஓவியர்க்கு எழுதவொண்ணு உருவத்தன்' என்றது, இராமபிரானது திவ்விய சௌந்தரியாதிசயத்தைக் காட்டும். ருமா என்ற வடசொல், 'உருமை' என விகாரப்பட்டது. கோவியல்-இராசாங்கம்.

87. **ஆயவன் றன்னோ [1]டாண்டுத் திங்களோர் [2]நான்கும் வைகி**
மேயவெஞ் [3]சேனை சூழ வீற்றினி திருந்த வீரன்
போயினி நாடு மென்னப் போந்தனம் புகுந்த தீதென்று
ஏயவன் றூதன் சொன்னு னிராவண னிதனைச் சொன்னுன்.

(இ - ள்.) ஆயவன் தன்னோடு - அந்தச்சுக்கிரீவனுடனே, ஆண்டு - அவ்விடத்திலே,—திங்கள் ஓர்நான்குஉம் வைகி-நான்கு மாதகாலமளவுந்தங்கி, மேய வெம் சேனை சூழ இனிதுவீற்றிருந்த-வந்துகூடிய விரும்பத்தக்க வானரசேனைகள் (தனது) சுற்றிலும் நிற்க (அவற்றின் நடுவிலே) இனிமையாக வீற்றிருந்த, வீரன்-வீரனை ஸ்ரீராமன், 'இனி போய் நாடும் என்ன-இனி (நீங்கள்)சென்று (சீதையைத்) தேடுங்கள்' என்று கட்டளையிட, போந்தனம் - (நாங்கள்) தேடிவந்தோம்; புகுந்தது ஈது-நடந்தது இது, என்று —, ஏயவன் - (தன்னை) ஏவியனுப்பிய தலைவனான இராமபிரானுக்கு, தூதன் - தூதனாகிய அநுமான், சொன்னான் - கூறினான்; (அதுகேட்ட வளவில்), இராவணன் இதனைசொன்னான் - இராவணன் இந்தவார்த்தையைச் சொல்லலானான்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த இரண்டு கவிகளிற் காண்க.

சினேகித்துச்சுக்கிரீவனதுகாரியமாகிய வாலிவதத்தைஇராமன் செய்த பின்னர் மழைக்காலம் நேர்ந்ததனால், அக்காலம் கழியுமளவும் இராமபிரான் கிட்கிந்தாபுரியைச்சார்ந்த ரிசியமூககிரியில் தங்கியிருந்து, அதன் பின்னர்,சுக்கிரீவனால் வருவிக்கப்பட்டவாநர சேனைகளைக்கண்டு, அவர்களில் அங்கதன் முதலிய தலைவர்களைச் சேனையுடன் சென்று சீதையைத் தேடிவருமாறு அனுப்பினனென்க. 'ஏயவன் தூதன்' என்றது, தன்னை ஏவிய தலைவனது காரியமே கருத்தாயுள்ள தூதனென்றபடி. 'ஏயவன்' என்றது அங்கதனை யென்பர் ஒருசாரார். பி-ம்:—[1]ஆங்குத். [2]ஆறும். [3]சேனையோடும் வீற்றிருந்தானை வீரன். (1133)

88.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்: இராவணன் பரிகசித்துச் சில கூறுதல்.

உங்குலத் தலைவன் றன்னோ டொப்பிலா [1]வுயர்ச்சி யோனை
வெங்கொலை யம்பிற் கொன்றூற் காட்டொழின் மேற்கொண்
எங்குலப் புறநுஞ் சீர்த்தி நும்மொடு மியைந்த தென்றூல் [டிரேல்
மங்குலிற் பொலிந்த ஞால [3]மாதுமை யுடைத்து மாதோ.

(இ-ள்.) உம் குலம் தலைவன் தன்னோடு-உங்கள்குலத்துக்குத் தலைவனாக இருத்தலோடு, ஒப்பு இலா உயர்ச்சியோனை - ஒப்பற்ற மேன்மையையுடையவனுமான வாலியை, வெம் கொலை அம்பின் கொன்றாற்கு-கொடிய கொலையைச் செய்கின்ற அம்பினாற் கொன்றிட்டவனான இராமனுக்கு, ஆள் தொழில் மேற்கொண்டீர்எல் - அடிமைசெய்யுந்தொழிலை (நீங்கள்) ஏற்றுக்கொண்டீர்களென்றால், நும் சீர்த்தி எங்கு உலப்பு உறும் - உங்கள் கீர்த்தி எப்படி அழிவு பெறும்? (இங்ஙனம் குலத்தலைவனை பெரியோனைக் கொன்றவனுக்கு அடிமைத்தொழில்செய்யத் தலைப்பட்டபின்னும்) நும்மொடும் இயைந்தது என்றால் - (உங்கள் புகழ் அழிவடையாமல்) உங்களோடு கூடியிருந்ததென்றால், மங்கலின் பொலிந்த ஞாலம் - மேகத்தினால் வளம்பெற்று விளங்குகின்ற இந்நிலவுலகமானது, மாதுமை உடைத்து - பெண்களின் தன்மையான பேதைமையையுடையது; (எ - று.)—மாது ஓ-ஈற்றசை.

எங்கு உலப்பு உறும்-எவ்வாறு அழிவடையும்? வினாவகையால், அழிவுறாது என்று பொருள்படும்; என்றது, தவறாது அழிந்திடுமென்ற கருத்தையே பரிகாசத்தாற் கூறியதாம். சீர்த்தியாவது-உலகம் உயர்த்துக்கூற நிலைபெறுஞ் சொல்லே யாதலால், இனி மேலும் உங்கள்கீர்த்தி அழியாதிருப்பின் அது உலகத்தாரதுபேதைமையின் காரியமன்றோ? என்பது, 'நும்மொடுமியைந்ததென்றால் ஞாலம் மாதுமையுடைத்து' என்றதன் கருத்து. மாதுமை-மாதுத்தன்மை: "நுண்ணறிவுடையோர் நூலோடு பழகினும், பெண்ணறிவென்பது பெரும்பேதைமைத்தே" என்பவாதலால், பேதைமை, 'மாதுமை' எனப்பட்டது. உங்குலத்தலைவன் தன்னோடு-சுக்கிரீவனோடு, ஆட்டொழில் மேற்கொண்டீரேல் என்று உரைப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]உயர்த்தியானை. [2]மாசுமை. (1134)

89. தம்முனைக் கொல்வித் தன்னாற் கொன்றவற் கன்பு சான்ற
உம்மினத் தலைவ னேவ யா[1]தெனக் குரைக்க லுற்றது
எம்முனைத் தூது வந்தா யிகல்புரி தன்மை யென்னை
[2]நும்மினைக் கொல்லா நெஞ்ச மஞ்சலை நுவறி யென்றான்.

(இ - ள்.) தம்முனை கொல்வித்து-தனது தமையனை (இராமனைக் கொண்டு) கொல்வித்து, அன்னான் கொன்றவற்கு அன்பு சான்ற-அந்தத் தமையனைக் கொன்றவனான இராமன்பக்கல் அன்பு மிகுந்த, உம் இனம் தலைவன்-உங்கள் கூட்டத்திற்கு அரசனான சுக்கிரீவன், ஏவ-அனுப்ப, எனக்கு உரைக்கல் உற்றது-எனக்கு(நீ) சொல்லவந்தது, யாது-என்ன? எம் முனை தூது வந்தாய்-எங்கள் முன்னிலையில் தூதுவந்தவனான நீ, இகல் புரி தன்மை-போர் செய்த காரணம், என்னை-யாது? நும்மினை கொல்லாம்-(தூதனாய் வந்த) உன்னைக் கொல்லமாட்டோம்: நெஞ்சம் அஞ்சலை-மனத்தில் அச்சங்கொள்ளாமல், நுவறி-சொல்வாய், என்றான்-(என்று இராவணன் அநுமானை நோக்கிச்) சொன்னான்; (எ - று.)

'நும்மினைக்கொல்லாம் நெஞ்சமஞ்சலை நுவறி'-ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். இனி, முன்னிரண்டடிக்கு - தமையனைக் கொல்வித்து அவனைக் கொன்றவன்பக்கல் அன்புமிக்க [அயோக்கியனாகிய] உங்கள் கூட்டத்தரசன் உன்னை(என்னிடம்) அனுப்புமாறு எனக்கு என்ன நீதி அறிவிக்க வேண்டுவதாயிற்று? என்று உரைப்பர் ஒரு சாரார். நும்மினை, இன் - சாரியை. பி - ம்:—[1]எமக்குணர்த்தல், எனக்குரைத்தல். [2]நொம்மெனக் கொல்லாம், நும்முனைக் கொல்லாம். (1135)

வேறு.

90.—அநுமான் ஆலோசித்துச் சில கூறத் தொடங்குதல்.

துணர்த்த தாரவன் சொல்லிய சொற்களைப்
புணர்த்து நோக்கிப் பொதுநின்ற [1]நீதியை
உணர்த்தி னுல துறுமென வுன்னருங்
குணத்தி னுனு மினையன கூறினன்.

(இ - ள்.) உன்ன அருங்குணத்தினன் உம் - (இத்தன்மையனவென்று) நினைத்தற்கும் அருமையான நற்குணங்களையுடையவனாகிய அநுமானும், துணர்த்த தாரவன் சொல்லிய சொற்களை - பூங்கொத்துக்களினாலாகிய மாலையையணிந்துள்ளவனான இராவணன் (இவ்வாறு) சொன்ன சொற்களை (யெல்லாம்), புணர்த்து நோக்கி - ஒன்று சேர்த்துப் பார்த்து, 'பொது நின்ற நீதியை உணர்த்தினுல்- (யாவர்க்கும்) பொதுவாகநின்ற நீதியை (இப்பொழுது நாம்) எடுத்துச் சொன்னுல், அது—, உறும் - தக்கதாம்,' என - என்று கருதி, இனையன கூறினன் - இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லலானுன்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த பதினுறு கவிகளிற் காண்க. பி - ம்:—[1]நீர்மையை. (1136)

91.—இதுமுதற் பதினுறு கவிகள் - அநுமான் வார்த்தை.

தூது வந்தது சூரியன் கான்முளை
ஏது வொன்றிய நீதி யியைந்தன
சாது [1]வென்றுணர் கிற்றியேற் றக்கன
கோதி றந்தன நின்வயிற் கூறுவாம்.

(இ - ள்.) தூது வந்தது- (நான் உன்னிடம்) தூதனாய்வந்தது, சூரியன் கான்முளை ஏது-சூரியனதுகுமாரனான சுக்கிரீவன்(சொன்ன சொற்களை உன்னிடஞ்சொல்வது என்ற) காரணமாகவேயாம்; (அச்சுக்கிரீவன் கூறிய தூதுமொழிகள்), ஒன்றிய - (இச்சமயத்திற்கு) ஏற்றவை; நீதி இயைந்தன - நீதிபொருந்தியவை; கோது இறந்தன - குற்றமற்றவை; (அச்சொற்களை), சாது என்று உணர்கிற்றி ஏல் - (நீ செவிகொடுத்துக்கேட்டு) நல்லவையென்று உணர்வாயானுல், தக்கன - (உனக்குத்) தகுதியை விளைப்பவை; (அவ்வாறனவற்றை), நின் வயின் கூறுவாம்-உன்னிடத்திற் சொல்வோம்; (எ-று.)—அடுத்தகவி முதலாக அவை கூறப்படுகின்றன.

ஸாது-வடசொல். 'கூறுவாம்' என்ற தன்மைப்பன்மை, உயர்வை விளக்கும். பி - ம்:—[1]ஒன்று. (1137)

92. வறிது வீழ்த்தனை வாழ்க்கையை மன்னறம்
சிறிது நோக்கலை தீமை திருத்தினய்
இறுதி யுற்றுள தாயினு மின்னுமோர்
உறுதி கேட்டி யுயிர்நெடி தோம்புவாய்.

பதினைந்து கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வாழ்க்கையை - (உனது) செல்வவாழ்வை, வறிது வீழ்த்தனை-வீணே போக்கிக்கொண்டாய்; மன் அறம் சிறிதுஉம் நோக்கலை - ராஜதருமத்தைச் சிறிதும் நோக்கினயில்லை; தீமை திருத்தினய் - கொடிய காரியத்தை [பிறன் மனைவியை விரும்பிக் கவர்வதை]ச் செய்துவிட்டாய்: (அதனல்), இறுதி உற்று உளது ஆயின்உம்-(உனக்கு) அழிவு நெருங்கி யுள்ளதானாலும், இன்னும்-இனிமேலாயினும், ஓர் உறுதி கேட்டி-(நான் சொல்லும்) ஓர் உறுதிச் சொல்லைக் கேட்டு அதன்படி நடக்கக்கடவாய்; (அங்ஙனம் நடப்பாயானல்), உயிர் நெடிது ஓம்புவாய் - (உனது) உயிரை நெடுங்காலம் பாதுகாத்துக்கொள்வாய்; (எ-று.)—உறுதி- நன்மை; அதனை விளக்குஞ் சொல்லுக்குக் காரியவாகுபெயர். (1138)

93. [1]போயிற் றீர்நும் புலன்வென்று [2]போற்றிய
ஆயிற் றீர்வரி தாகிய மாதவம்
[3]காயிற் றீர்வருங் கேடருங் [4]கற்பினள்
தீயிற் றூயவ ளைத்துயர் செய்ததால்.

(இ - ள்.) ஆயின் - ஆராய்ந்துகூறுமிடத்து,—காயின் தீர்வு அருங்கேடு அருங் கற்பினள் - (பிறர்) மிகவருத்தினலும் நீங்குதலில்லாததும் குற்றமற்றதுமான பதிவிரதாதருமத்தை யுடையவளும், தீயின் தூயவளை - நெருப்பினும் பரிசுத்தியுடையவளுமான சீதாபிராட்டியை, துயர் செய்ததால் - (நீர்) துன்பப்படுத்திய பாவத்தால்,—நும் புலன் வென்று போற்றிய - (நீங்கள்) உங்களுடைய ஐம்புலவாசைகளைச் சயித்துப் பேணியதும், தீர்வு அரிது ஆகிய - நீங்குதற்கு அரியதுமான, மா தவம் - பெரியதவத்தின் பயன், போய் இற்றீர் - (உங்களைவிட்டு) நீங்கியொழியப் பெற்றீர்கள்; (எ - று.)

போற்றிய ஆகிய என்ற இரண்டும்-தவத்துக்கும், தீர்வரு, கேடரு என்ற இரண்டும்-கற்புக்கும் அடைமொழி. பி - ம்:—[1]போயிற்றீநின் பெருங். [2]போக்கிய. [3]ஆயினன்று. [4]கற்பினல். ()

94. இன்று வீந்தது நாளைச் சிறிதிறை
நின்று வீந்த [1]தலானிறை நிற்குமோ
ஒன்று வீந்தது நல்லுண ரும்பரை
வென்று [2]வீங்கிய [3]வீக்க மிகுத்ததால்.

(இ - ள்.) நல் உணர் உம்பரை வென்று வீங்கிய வீக்கம் மிகுத்ததால் - நல்ல அறிவையுடைய தேவர்களைச்சயித்து அதனு லெழுந்த பூரிப்பு (செருக்கு] (உங்களிடத்தில்) வரம்புகடந்த தனுல், ஒன்று வீந்தது - ஒப்பற்றதாகிய பெருமை (உங்களைவிட்டு முன்னரே) நீங்கிப்போயிற்று: இறை - (எஞ்சியுள்ள உங்கள்) பெருமை, இன்று வீந்தது - இன்றைத்தினமே (பெரும்பான்மை யும்) அழிந்துவிட்டது: சிறிது - மற்றைச் சிறுபான்மையுள்ளதும், நின்றுநாளை வீந்தது அலால் - (இன்றைக்கு) நின்று நாளைக்கு அழிந்ததாகுமே யல்லாமல், நிறை நிற்கும்ஓ- அழிவின்றி நிலைத்து நிற்குமோ? [நில்லாது என்றபடி]; (எ - று.)

நற்குணநற்செயல்கட்குக் காரணமாகிய நல்லறி வுடையரா யொழுகுகிற தேவர்களை நீங்கள் அக்கிரமமாகவென்று அதனு லாகிய பெருமதம் உங்களிடத்து விஞ்சியதனுல் உங்கள் பெருமை அழிந்துவிட்டது. இராம தூதனுகிய எனதுவருகையிலே எஞ்சி யிருந்த பெருந்தகைமையும் பெரும்பாலுந் தொலைந்ததென்பான் 'இன்று வீந்தது' என்றும், இன்றைக்குத் தொலைந்ததுபோக இன்னும் ஏதேனும் ஒருபகுதி உளதாயின் அதுவும் நாளைக்கு இராமனது வரவினுல் அறத்தொலையு மென்பான் 'நாளைச் சிறிது இறை நின்று வீந்ததலால் நிறைநிற்குமோ' என்றுங் கூறுகின் ருன். இரண்டாவது வாக்கியத்தில் 'சிறிது' என வருவதனுல், முதல் வாக்கியத்தில் 'பெரும்பான்மையும்' என்பது வருவிக்கப் பட்டது. 'வீக்கம்' என்ற சொல்லின் ஆற்றலால், வரம்புகடந்து பெருகி வெறுக்கத்தக்கதாய் வருத்தத்துக்கு இடனுகிய பெருக்க மென்றவாறும். பி - ம்:—[1]அல்லால். [2]வீக்கிய. [3]ஆக்கவிதியினுல். ()

95. **தீமை நன்மையைத் தீர்த்தலொல் லாதெனும்**
வாய்மை நீக்கினை மாதவத் தால்வந்த
தூய்மை தூயவள் [1]தன்வயிற் றேன்றிய
நோய்மை யாற்றுடைக் கின்றனை நோக்கலாய்.

(இ - ள்.) 'தீமை நன்மையை தீர்த்தல் ஒல்லாது-பாவமானது புண்ணியத்தை வெல்லமாட்டாது,' எனும்-என்கிற, வாய்மை - உண்மையான மூத்தோர் மொழியை, நீக்கினை - மனங்கொள்ளாது விட்டாய்; நோக்கலாய் - (ஒன்றும்) ஆலோசியாதவனுய்,-மா தவத் தால் வந்த தூய்மை - பெரியதவத்தைச் செய்ததனுல் (உனக்கு) வந்த பரிசுத்தியை, தூயவள் தன்வயின் தோன்றிய நோய்மையால் - பரிசுத்தியுடையவளான சீதாபிராட்டியின் திறத்து உண்டான ஆசை நோயினுல், துடைக்கின்றனை - போக்கிக்கொள்ளுகின்ருய்;

தீமை நன்மையைத் தீர்த்தலொல்லாது-'அறமேவெல்லும், பாவம் தோற்கும்' என்பது. தூயவள் தன்வயின் தோன்றிய நோய் மையால் - சீதாபிராட்டியின் விஷயமாகச் செய்கின்ற வருத்தச் செயல்களால் எனினுமாம். பி - ம்:—[1]தன்மையின். (1141)

96. திறந்[1]தி றம்பிய காமச் செருக்கினுல்
மறந்து தத்த மதியின் மயங்கினுர்
இறந்தி றந்திழிந் தேறுவ தேயலால்
அறந்தி றம்பின ராருள ராயினுர்.

(இ - ள்.) திறம் திறம்பிய-முறைமைதவறிய [நியாயத்திற்கு மாருன], காமம் செருக்கினுல் - சிற்றின்பவாசையின் மோகத்தால், மறந்து - (நேர்வழியை) மறந்துவிட்டு, தத்தம் மதியின் - தங்கள் தங்களுடைய அறிவிலே, மயங்கினுர்-மயக்கங் கொண்டவர்கள்,—(அக்கொடுவினைப் பயனுல்), இறந்து இறந்து இழிந்து ஏறுவது ஏ அலால்- செத்துச்செத்துக் கீழ்மையுற்று அத்தாழ்வில் மேம்படுவதேயல்லாமல், அறம் திறம்பினர் - (அங்ஙனந்) தருமந் தவறி நடந்தவர்களுள், உளர் ஆயினுர் - அழியாவாழ்வுடையரானவர், ஆர் - எவர்தாம்? [எவருமில்லை என்றபடி]; (எ-று.)

திறம் திறம்பிய காமச் செருக்கு - (தன்மனையாளிடத்தே இன்பம் நுகர்தலாகிய) முறைமை நீங்கிய காமக்களிப்பு: பிறர்மனை நயக்கும் காமக்களிப்பு என்றபடி. முறைநீங்கிய காமச்செருக்கினுல் மதிமயங்கியவர் செல்வவாழ்க்கையோடு உயிர்வாழ்வும் ஒழியப் புகழ்கெட்டுப் பழிநிற்கத் தீவினைப்பயனுற் கொடுநரகும் இழிபிறப்பும் உற்றுச் சிறுமைப்பட்டு அத்தாழ்வு மேல்மேல் மிகப் பெறுவதே யல்லாமல் அழியாநல்வாழ்வு பெருரென்றவாறு: கொடியமரணத்தையடைந்து தீவினையால் நெடுநாள் நரகவேதனையுற்று அதினின்றும் மீளும்போதும் இழிந்தபிறப்பையே யடைவரென்க. உளராதல் - செல்வவாழ்வும் உயிர்வாழ்வும் புகழுடம்பும் அழிவின்றி நிற்கப்பெறுதல். இறந்திறந்து - மேன்மேலும் முறைமை கடந்து எனினுமாம். பி - ம்:—[1] திரும்பிய. (1142)

97. நாமத் தாழ்கடல் [1]ஞாலம் புரந்தவர்
[2]வாமத் தான்மறைந் தாரிள மாதர்பால்
காமத் தாலிறந் தார்[3]களி [4]வண்டுறை
நாமத் தாரின [5]ரெண்ணினுஞ் சால்வரோ.

(இ - ள்.) நாமத்து ஆழ் கடல் ஞாலம்-அச்சந்தருகிற ஆழ்ந்த கடல்சூழ்ந்த இந்நிலவுலகத்தை, புரந்தவர்-காக்குந் தொழிலை மேற்கொண்டவராகி, இள மாதர்பால் காமத்தால் இறந்தார் - இளமைப்பருவமுடைய மகளிரிடத்து மோகத்தால் வரம்புகடந்தொழுகியவரான, களி வண்டு உறை தாமம் தாரினர் - (தேனைப் பருகுதலாற்) களிப்புக்கொண்ட வண்டுகள் (நீங்காது) மொய்க்கப்பெற்ற ஒளியுள்ள மலர்மாலையை யணிந்த ஆடவர்கள், வாமத்தால் மறைந்தார் - (தமது) நேர்மையற்ற செயலால் (உலகத்தில் ஒளியை நிறுவாமல்) மறைந்திட்டார்: (அவ்வாருனவர்),—எண்ணின் உம் சால்வர் ஓ - கணக்கிடத்தொடங்கினுல் ஏதாவதொரு பெருந்தொகையிலேனும் அடங்குவார்களோ? [அடங்கார் என்றபடி]; (எ - று.)

காமத்தாற் கெட்டொழிந்தவர் உலகத்தைப் புரந்த அரசராய்ச் சிறப்பற்று மாய்ந்தவர் அளவிறந்த மிகப்பல ரென்பதாம். தாமத்தாரினர் - தம்மை மிகுதியாக அலங்கரித்துக்கொள்ளுஞ் சிருங்கார புருஷரென்றபடி. [1]ஞாலத்தவிந்தவர் ஈமத்தால் என்று பாடங்கொண்டு, இச்செய்யுளுக்கு - இஞ்ஞாலத்திலே காமத்தாலிறந்தவர்கள் அவிந்தவராகி ஈமத்தால் மறைந்தார்கள்; அங்ஙனமானவர்கள் வண்டுகள் மொய்க்கப்பெற்ற போர்மாலை வெற்றி மாலைகளை யுடைய வீரர்களது தொகையிற் சேர்வார்களோ? [சேரார்] என்று உரைக்க; ஐம்பொறிகளையடக்குந் திறமில்லாமல் அழிந்தொழிந்தவர்கள் மற்றை வகையில் எவ்வளவுபேராற்றலுடையராயினும் வீரரென்று எண்ணப்படுதற்கு ஏலா ரென்பதாம். பி - ம்:—[1]ஞாலம்விரிந்ததவ். [2]ஈமத்தாரிறந்தார், ஈமத்தார் நறைத்தார். [3]கறை. [4]வண்டறை. [5]என்னினும். (1143)

98. பொருளுங் காமமு மென்றிவை போக்கிவேறு
இருளுண் டாமென வெண்ணல ரீதலும்
அருளுங் காதலிற் றீர்தலு மல்லதோர்
தெருளுண் டாமென வெண்ணலர் சீரியோர்.

(இ - ள்.) சீரியோர் - (அறிவொழுக்கங்களிற்) சிறந்தவர்கள், —பொருள் உம் காமம் உம் என்ற இவை போக்கி-பொருளாசையும் சிற்றின்பவாசையும் என்ற இவற்றைத் தவிர்த்து, வேறு இருள் உண்டு ஆம் என-வேறே இருளொன்று (உலகத்தில்) உள்ளது என்று, எண்ணலர்-நினையார்; ஈதல் உம்-(வறியோர்க்குக்) கொடுத்தலும், அருள் உம்-(எல்லாஉயிர்களிடத்துங் கொள்ளுங்) கருணையும், காதலில் தீர்தல் உம் அல்லது - (மற்றும்) அப்பொருளாசை சிற்றின்ப வாசைகளினின்று நீங்குதலும் ஆகிய இவையேயல்லாமல், ஓர் தெருள் உண்டு ஆம் என எண்ணலர் - வேறேயொரு தெளிவு இருக்கிறதென்றும் நினையார்; (எ - று.)

இருளென்பது-பொருள்கள் புலனாகாதபடி கண்ணைமறைப்பது. அங்ஙனம் நீதிநெறி முதலிய எவையும் புலனாகாதபடி பொருளும் காமமும் ஞானக்கண்ணைக் குருடாக்குதலால், அவையே பேரிருளாகுமென்க. அப்புறவிருள், ஐம்பொறிகளிலொன்றான கண்ணின் புலனையே மறைக்கும்: இவ்வாசையோ அகவிருளாகி அந்தக்கரணமாகிய மனத்தின் உணர்வையும் மறைப்பது எனக் காண்க. இருளென்பதற்கு - நரகம் என்று கொண்டு, பொருளுங் காமமுமென்ற இவை யல்லது வேறே நரகமுண்டென்று எண்ணார் எனவும் உரைக்கலாம். இவற்றை 'இருள்' என்றது, காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துக் கூறியவாறும்: இவையே நரகத்துன்பத்துக்குக் காரணமென்க. ஈகை அருள் அவாவின்மை என்ற மூன்றுமே நல்லுணர்விலாகிய தெளிவின் பயனென்பது, பிந்தினவாக்கியத்தின் கருத்து. இரண்டு வாக்கியங்களிலும் 'ஆம்' என்பது - அசைநிலை. தெருள் என்பதற்கு-சுவர்க்க சுகமென்றும், முக்தியின்பமென்றும் உரைப்பாருமுளர். (1144)

99. இச்சைத் தன்மையி னிற்பிற ரில்லினை
நச்சி நாளு நகையுற [1] நாணிலன்
பச்சை மேனி [2]புலர்ந்து பழிபடூஉங்
கொச்சை யாண்மையுஞ் சீர்மையிற் கூடுமோ.

(இ - ள்.) இச்சை தன்மையினில்-ஆசையினியல்பினால் [ஆசையை அடக்குதலின்றி அது போகிறவழியிலே அறிவைச்செலவிட்டு], பிறர் இல்லினை நச்சி - அயலார்மனைவியை விரும்பி, நாளும் நகைஉற - (அதனால்) எந்நாளும் (பிறர் தன்னையிகழ்ந்து சிரிக்கும்) ஏளனச்சிரிப்புத்தோன்ற, நாண் இலன் - வெட்கமில்லாதவனாய், பச்சை மேனி புலர்ந்து - பசுமையான உடம்பு (காமதாபத்தால) உலரப்பெற்று, பழி படூஉம்-பழிப்பையடைகிற, கொச்சை ஆண்மைஉம் - இழிவான இவ்வகை ஆண்தன்மையும், சீர்மையில் கூடும்ஓ - சிறந்த குணங்களுள் (ஒன்றாகச்) சேருமோ? [சேராது என்றபடி]; (எ - று.)

பிறர்மனை நயத்தலின் இழிவைக் காட்டியவாறு. இல் - மனைவிக்கு இடவாகுபெயர். நாளும் நகை உற - எந்நாளும் பிறர்பரிகசிக்க; பழிசிற்க என்றபடி. 'கொச்சையாண்மையும்' என்ற உம்மை - இழிவுசிறப்பு. பி - ம்:—[1]நாணலை, நாணிலை. [2]உலர்ந்து பழிபடும். (1145)

100. ஓத நீருல காண்டவ ருன்துணைப்
போத நீதிய ராருளர் போயினர்
[1]வேத நீதி விதிவழி மேல்வரும்
காதல் நீயறத் தெல்லை கடத்தியோ.

(இ - ள்.) ஓதம் நீர் உலகு ஆண்டவர் போயினர் - அலைகளையுடைய கடலின் நீரினாற் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகத்தை யரசாண்டு காலஞ்சென்ற அரசர்களுள், உன் துணை போதம் நீதியர் ஆர் உளர் - உன்னவ்வளவு நீதியறியுந் திறமுடையவர் யாவரிருந்தனர்? [எவருமில்லை யென்றபடி]; வேதம் நீதி விதி வழி மேல்வரும் - வேதங்களிற் கூறப்பட்ட நியாயமான முறைமை வழியிலே செல்கிற, காதல் - விருப்பத்தையுடையனாயிருந்த, நீ—, அறத்து எல்லை கடத்திஓ - தருமத்தின் வரம்புகடந்து ஒழுகக் கடவையோ? [அல்லையென்றபடி]; (எ - று.)

ஆதியில் இராவணன் வேத சாஸ்திரங்களனைத்தையும்நன்றாக உணர்ந்து யாகம் தவம் முதலிய வைதிகச் செயல்களில் மிக்கவிருப்பங்கொண்டு அவ்வழியே யொழுகி வந்தமைபற்றி, இங்ஙனங் கூறப்பட்டான்: இதுபற்றியே, இராவணன், படித்துக் கெட்டவனெனவும் தெரிந்து கெட்டவனெனவுங் கூறப்படுவன். போதநீதி யென்பது, நீதிபோதமென மாற்றப்பட்டது. இனி, [1]வேதநீதி விதிவழிச்செல்வரும் காதல் நீ என்ற பாடத்திற்கு - வைதிக நீதி மார்க்கங்களிற் செல்பவர்களும் விரும்பத்தக்கவனான நீ என்றும் உரைப்பர். இவ்வுரைக்கு, 'செல்வர்' என்பது - பெயர்: உம்மை,

உயர்வுசிறப்பு. முன்னிரண்டடிக்கு - உன்துணை போயினரென இயைத்து, உலகாண்டவராகிய போதநீதியரில் உன்னவ்வளவு (அந்நீதிநெறியில்) மிகுதியாகச் சென்றவர் யாவருளரென்றும் உரைக்கலாம். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் "வெறுப்புண்டாய" என்ற அடுத்த செய்யுளின் பின்உள்ளது. (1146)

101. **வெறுப்புண் டாய வொருத்தியை வேண்டினல்**
மறுப்புண் டாயபின் வாழ்கின்ற வாழ்வினில்
உறுப்புண் டாய்[1] நடு வோங்கிய நாசியை
அறுப்புண் டால தழகென லாகுமே.

(இ - ள்,) (ஒருவன்), வெறுப்பு உண்டு ஆய ஒருத்தியை வேண்டினல் - (தன்மேற்) பிரியமில்லாத ஒரு மாதை விரும்பி நெருங்கிய விடத்து, மறுப்பு உண்டாயபின் - (வேண்டாவென்று அவளால்) மறுக்கப்படுதலுண்டான பின்பு, வாழ்கின்ற - (அந்த இழிவினல் உடனே இறந்துபோகாமல்) உயிரோடுகூடி வாழ்கிற, வாழ்வினில் - வாழ்வைக்காட்டிலும், உறுப்பு உண்டு ஆய் நடு ஓங்கிய நாசியை அறுப்புண்டால் அது அழகு எனல் ஆகுமே-ஓர் அவயவமாகவுள்ளதாய் (முகத்தின்) நடுவிலே உயர்ந்திருக்கிற மூக்கை (ஒருவரால்) அறுக்கப் பெற்றால் அந்நிலை அழகுடையதென்று சொல்லத்தக்கதாகும்; (எ-று.)—ஈற்று ஏகாரம்-தேற்றம்.

மூக்கறுபடுதல் அழகுடையதன்றென்பது, வெளிப்படை; அதனினும் அழகற்றது, தன்மேற் பிரியங்கொள்ளாத ஒருத்தியைத் தான் காதலித்து அணுகித் தன்கருத்தை அவள்பக்கல் கூறி அவளால் சீசீபோ என்று மறுக்கப்பட்டபின்பு உயிர்வாழ்தல் என்பதாம். இராமனைக் காதலித்து நணுகி நலிந்து அதனல் மூக்கறுக்கப்பட்ட நினது தங்கையின் இழிதகைமையினுங் கீழ்ப்பட்டது, நீ சீதையைவிரும்பிவேண்டி அவளால் மறுக்கப்பட்ட பின்பு உயிர்வைத்துக் கொண்டிருக்கிற வாழ்க்கை என்றவாறுமாம். பி - ம்:—[1]மிகு, மிக. (1147)

102. **பாரைஞ் ஞாறுவ பற்பல பொற்புயம்**
ஈரைஞ் ஞாறு தலையுள வென்னினும்
ஊரைஞ் ஞாறுங் கடுங்கன லுட்பொதி
சீரைஞ் ஞாறவை சேமஞ் செலுத்துமோ.

(இ - ள்.) பாரை ஞாறுவ பல் பல பொன் புயம்-உலகங்களை யழிக்க வல்லனவான மிகப்பல அழகிய கைகளும், ஈர் ஐஞ் ஞாறு தலை - ஆயிரந்தலைகளும், உள என்னினும் - உள்ளனவானலும், அவை சேமம் செலுத்துமோ - அவை (உயிரைப்) பாதுகாவலில் வைக்கமாட்டுமோ? (அவைதாம்), ஊரை ஞாறும் கடுங் கனலுள் பொதி சீரை ஞாறு-ஊர் முழுவதையும் அழிப்பதாய் வளர்ந்த கொடிய நெருப்பிலே யகப்பட்ட நூறுவஸ்திரங்களை போலும்;

திக்குவிசயயாத்திரையில் உலகங்கள் பலவற்றையழித்த மிக்க வலிமையுடையவனன உனக்கு இருபதுகைகளும் பத்துத்

தலைகளும் உள்ளன வென்றும், அதனால் ஒருதலையையும் இரண்டு கைகளையுமேயுடைய இராமனுக்கு அஞ்சவேண்டுவதில்லை யென்றுங் கருதிச் செருக்குற வேண்டா; ஆயிரந்தலைகளும் இரண்டாயிரங் கைகளும் உண்டானாலும் அவை உன்னைப் பாதுகாக்க மாட்டா; அவை யாவும் பெருநெருப்பிற்பட்ட ஆடைப்பொதிபோல இராமனது பராக்கிரமாக்கினியில் எளிதில் அழிபட்டொழியு மென்பதாம். 'சீரைபோலும்' என்றது 'சீரை' என உபமேயத்தை உபமானமாகவே கூறியது, **காட்சியணி.** சீரை-சீலை. நூறுவ, நூறு, நூறும் என்பவற்றின் நகரத்துக்கு ஞகரம் போலியால் வந்தது. இரண்டாமடி யொழிந்த மூன்றடிகளிலும், ஞகரமெய் - விரித்தல் விகாரத்தால் வந்தது. நெருப்பு உவமை, சிறிதாயிருந்தும் அழிக்கும் வல்லமையைக் காட்டும். நூறுதல் - பொடியாக்குதல். (*1148*)

103. **புரம்பி ழைப்பருந் தீப்புகப் பொங்கியோன்**
நரம்பி ழைத்தன பாடலி னல்கிய
வரம்பி ழைக்கு மறைபிழை யாதவன்
சரம்பி ழைக்குமென் றெண் ணுதல் சா லுமோ.

(இ - ள்.) புரம்-திரிபுரத்திலும், பிழைப்பு அருந் தீ புக - (எவருந்) தப்ப வொண்ணாத பெருந்தீப் புகுந்து எரிக்குமாறு, பொங்கியோன் - கோபங்கொண்டவனான சிவபெருமான்,' நரம்பு இழைத்தன பாடலின் நல்கிய - நரம்புகளைக் கொண்டு (நீ) பாடிய பாடல்களுக்காக (மனமுவந்து உனக்கு)க் கொடுத்தருளிய, வரம் - வரமானது, பிழைக்கும் - (நீ மறைநெறி தவறியதனால்) தவறிப் போனாலும் போகும்; மறை பிழையாதவன் சரம்பிழைக்கும் என்று எண்ணுதல் சாலுமோ - வைதிகமார்க்கந் தவறாதவனான ஸ்ரீராமபிரானது அம்பு தவறிப் போமென்று (நீ) நினைத்தல் தகுமோ? (எ - று.)

நினது வரபலத்தினால் இராமசரபலத்தைத் தவறச்செய்யலா மென்று நீ எண்ணுகின்றாய்: அங்ஙனமாகாது: வரபலந் தவறும்; சரபலந் தவறாதென உணரக்கடவை யென்றவாறு. நரம்பு இழைத்து அள என்று பிரித்து - வீணாகானம்போன்ற என்றும் உரைக்கலாம். இராவணன் கைலாசகிரியைப் பெயர்த்தெடுத்த பொழுது சிவபிரான் சினந்து தன்கால் விரலாற் சிறிது அழுத்தவே, அரக்கன் மலையின்கீழ் அகப்பட்டு நசுங்கி மிகவருந்தி வெகுகாலம் புலம்பி, பின்னர் மந்திரிகள் சொன்ன தந்திரத்தின்படி, தனது தலைகளிலொன்றைத் துணித்துத் தனதுகைகளி லொன்றனுடன் சேர்த்துக் கைந்நரம்புகளே வீணைநரம்புகளாக அமைய வீணை போலமைத்து அந்தக் கை வீணையைக்கொண்டு சாமவேத கானஞ்செய்ய, அப்பெருமான் திருவுள்ளமுகந்து அருள்செய்து, ராவணனென்றி பெயருடனும் சிறந்ததொரு வாளாயுதத்துடனும் மிகநீண்ட ஆயுளை யளிக்க, அரக்கன் பெற்று அப்பாற் சென்றனனென்ற விவரம், இங்கு அறியத்தக்கது. (*1149*)

104. ஈறி [1]ஞணுக வெஞ்சலி [2]னற்றிரு
[3]நூறி நொய்தினை யாகி நுழைதியோ
வேறு மின்னு [4]நகையாம் வினைத்தொழில்
[5]தேறி ஞர்பலர் காமிக்குஞ் செவ்வியோய்.

(இ - ள்.) இன்னும் நகை ஆம் வினை தொழில் தேறினர் பலர் காமிக்கும் செவ்வியோய்- மற்றும் (பிறர்) பரிகசித்தற்கு இடமான பல தொழில்களைச் செய்தலில் தேறியுள்ளவர்களாகிய பலராலும் விரும்பப்படுகிற சமயத்தையுடையவனே! ஈறு இல் நாண் உக - (எவர்க்கும்) அழிவின்றியிருக்கவேண்டியதான நாணம் கெட, எஞ்சல் இல் நல் திரு நூறி-குறைதலில்லாத நல்ல (நினது) அரசாட்சிச்செல்வத்தையும் அழித்துக்கொண்டு, நொய்தினை ஆகி - சிறுமைக்குணமுள்ளவனாய், வேறுஉம் நுழைதிஓ-(நியாயமார்க்கத்துக்கு) வேறான (பிறன்மனைவிழைதலாகிய) சிறுநெறியிலுஞ் செல்வையோ? (எ - று.)

தீநெறிவிலக்கி நன்னெறிச்செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் துணையாகக்கொள்ளுதலின்றிச் சிற்றினஞ்சேர்ந்து கெடுபவனே யென்பார், 'இன்னும் நகையாம் வினைத்தொழில்தேறினர் பலர் காமிக்குஞ் செவ்வியோய்' என விளித்தார். சிறிய இனமாவது - நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லென்போரும் விடரும் தூர்த்தரும் நடரும்உள்ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங் கெடுக்கு மியல்பினரான அவர்களே நின்சமயம்பார்த்து நிற்பவ ரென்க. நகை ஆம்-மகிழ்ந்து சிரித்தற்கு இடமான எனினுமாம். 'நுழைதியோ' என்பதற்கு (இராமபாணம் உனது உடலிலே) நுழையப் பெறுவாயோ என்று உரைப்பாருமுளர். பி - ம்:— [1]நாளுக. [2]அத்திரு. [3]நூறினெய்திடுமெஃகினுழைத்தியோ, நூறினெய்திடுமெஃகினுழைதியோ. [4]நகையாய்வினை. [5]தேறினய்.(1150)

105. பிறந்து ளார்பிற வாத [1]பெரும்பதம்
சிறந்து ளார்[2]மற்றுந் தேவர்க்குந் தேவராய்
இறந்து ளார்[3]பிறர் யாரு மிராமனை
மறந்து ளாருள ராகிலர் வாய்மையால்.

(இ - ள்.) பிறந்துளார்- (உலகங்களிற்) பிறந்துள்ளவர்களும் பிறவாத பெரும் பதம் சிறந்துளார்-இனிப்பிறத்தல்வேண்டாத பெரிய முத்தியுலகத்திலே மேம்பட்டுள்ளவர்களான நித்திய முக்தர்களும், மற்றும் தேவர்க்கும் தேவர் ஆய் இறந்து உளார் - மற்றும் தேவர்கட்குஞ்சிறந்த தலைமைத் தேவர்களாகி மேம்பட்டுள்ளவர்களும் ஆகிய, பிறர்யாரும்-(உன்னையொழிந்த) மற்றையோரனைவரும், இராமனை மறந்துளார் உளர் ஆகிலர் - ஸ்ரீராமனை மறந்தவர்களாய் இருக்கின்றிலர்; வாய்மை - (இது) உண்மை; (எ - று.)— ஆல் - ஈற்றசை: தேற்றமுமாம்.

பெரும்பதம்-பரமபதம். அது, "மற்றுஈண்டுவாராநெறி" என்றபடி புக்கவர்மீளப்பிறத்தலில்லையான உயர்கதியாதலால்,

அதற்குப் பிறவாத என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. இறத்தல் - வரம்புகடத்தல். இறந்துளார் - கடவுளர் என்றபடி. 'தேவர்க்குந்தேவராய் இறந்துளார்' என்றது, பிரம ருத்திர இந்திரர்களை. பி - ம்:—[1]பெருந்தவம். [2]பெருந். [3]பலர். (1151)

106\. ஆத லாற்ற னரும்பெறற் செல்வமும்
ஓது பல்கிளை யும்முயி ரும்பெறச்
சீதை யைத்[1]தரு கென்றெனச் செப்பினன்
சோதி யான்மக [2]னிற்கெனச் சொல்லினன்.

(இ - ள்.) ஆதலால் - ஆகையால், தன்-தனது, அரும்பெறல் செல்வம் உம்-(பிறர்) பெறுதற்கு அருமையான செல்வங்களையும், ஓதுபல்கிளை உம்-சொல்லப்படுகிற பலவகைச் சுற்றத்தவரையும், உயிர்உம் - உயிரையும், பெற - (இறவாதிருக்கப்) பெறுமாறு, சீதையை தருக -சீதையை (இராவணன் இராமனுக்குக்) கொடுத்து விடுவானாக, என்றுஎன - என்பதாக, சோதியான் மகன் நிற்கு செப்பினன் - ஒளிவடிவமான சூரியனது குமாரனாகிய சுக்கிரீவன் உனக்குச் சொல்லியனுப்பினன், என சொல்லினன் - என்று (இராவணனை நோக்கிக்) கூறினன், (அநுமான்); (எ - று.)

மூன்றாமடியிலுள்ள 'என' என்பதை அசையாகக் கொள்க. இனி, என்று என - என்று (உன்னிடம் நான்) சொல்லும்படி, சோதியான் மகன் நிற்கு செப்பினன் - சுக்கிரீவன் நினக்குச் செய்திகூறி யனுப்பினன், என சொல்லினன்-என்று(இராவணனை நோக்கி அநுமான்) கூறினன் எனப்பதவுரை கூறுவாருமுளர். [1]தருகின்றெனச் செப்பினர் எனத் திருத்திப்படிப்பாருமுளர். அரும்பெறற் செல்வம் என்பதை, பெறலருஞ்செல்வமென மாறுக; (நீ வருந்தித் தவஞ் செய்து) அருமையாகப் பெற்ற செல்வமெனினுமாம். சீதையைத தராவிடின் நினது செல்வம் முதலியன தொலையுமென்றவாறு. தான் வகுத்துக்கூறுவான், கூறியது கூறுவான்,ஓலை கொடுத்து நிற்பான் என மூன்றுவகைப்பட்ட தூதர்களில் முதல்வனாகிய உத்தமதூதன் அநுமானென்பது உணர்க. பி - ம்:—[2]நிற்கென்று. (1152)

107.—அதுகேட்ட இராவணன் இகழ்ச்சிதோன்றச் சிரித்தல்.

என்ற லும்மிவை [1]சொல்லிய தெற்கொரு
குன்றில வாழுங் குரங்குகொ லாமிது
நன்று நன்றென மா நகை செய்தனன்
வென்றி [2]யென்றென்று தானன்றி வேறிலான்.

(இ - ள்.) என்றலும்-என்று (அநுமான்) சொன்னவுடனே,— வென்றி என்ற ஒன்று தான் அன்றி வேறு இலான்-வெற்றிஎன்ற ஒன்றையேயன்றி அதற்குமாறான தோல்வியை (எவ்விடத்தும்) பெறாதவனான இராவணன்,—'நீ்ற்கு இவை சொல்லியது-(எல்லா

மறிந்த) எனக்கு இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னது, ஒரு குன்றில் வாழும் குரங்கு கொல் ஆம் - மலையில்வாழ்வதொரு குரங்காகும்; இது நன்று நன்று - இச்செயல் நன்றாயிருக்கின்றது! நன்றாயிருக்கின்றது!!' என-என்று எண்ணி, மா நகை செய்தனன் - பெருஞ்சிரிப்புச் சிரித்தான்; (எ - று.)

கொல் ஆம் என்பனவும், நன்று நன்று என்பதும் - இகழ்ச்சி தோன்ற நின்றன. 'குன்றில்வாழுங் குரங்கு' என்றது அதன் சிறுமையைக்காட்டும். வேறு - தோல்வி. பி - ம்:—[1]சொல்லியதற்கு. [2]ஒன்று. (1153)

108.—'தூதனாய்வந்த நீஅரக்கரைக் கொன்றது என்?' என்று இராவணன் அநுமானை வினவுதல்.

குரக்கு வார்த்தையு மானிடர் கொற்றமும்
இருக்க நிற்க நீயென்கொ லடாவிரும்
புரத்தி னுட்டருந் தூது புகுந்தபின்
அரக்க ரைக்கொன்ற தஃதுரை யாயென்றான்.

(இ - ள்.) 'குரங்கு வார்த்தைஉம் - குரங்காகிய சுக்கிரீவனது வார்த்தையையும், மானிடர் கொற்றம்உம் - மனிதராகிய இராமலக்ஷ்மணரது ஜயமும், இருக்க - இருக்கட்டும்; நிற்க - (அவற்றை நீ சொல்வது) நிற்கட்டும்; அடா! நீ, இரும் புரத்தினுள் - பெரிய இந்த நகரத்தினுள்ளே, தரும் தூது புகுந்தபின் - ஒருவரனுப்பிய தூதனாய் வந்து பிரவேசித்த பின்பு, அரக்கரை கொன்றது - இராக்கதர்களைக் கொன்றது, என் கொல் - என்ன காரணத்தால்? அஃது உரையாய் - அக்காரணத்தைச் சொல்வாய்' என்றான் - என்று (அநுமானை) வினவினான், (இராவணன்); (எ - று)—குரக்கு வார்த்தையும் இருக்க, மானிடர் கொற்றமும் நிற்க என்று முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள்பட இயைப்பாருமுளர். (1154)

109.—அதற்கு அநுமான் கூறிய விடை.

காட்டு வாரின்மை யாற்கடி காவினை
வாட்டி னேனென்னைக் கொல்ல வந்தார்களை
வீட்டி னேன்[1]பின்னு மென்மையி னாலுன்றன்
மாட்டு வந்தது காணும் மதியினால்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) காட்டுவார் இன்மையால் - (உன்னை எனக்குக்) காட்டுபவரெவரும் நேரிடாமையால், கடி காவினை வாட்டினேன் - நறுமணமுள்ள அசோகவனத்தை அழித்தேன்; என்னை கொல்ல வந்தார்களை வீட்டினேன் - (என்கருத்தை யுணராமற் கோபங்கொண்டு) என்னைக்கொல்ல வந்த இராக்கதர்களை (அங்ஙனஞ் செய்யாதிருத்தற்பொருட்டு நான்) கொன்றிட்டேன்: பின்னும் - அதன்பின்பும், மென்மையினால் உன்தன்மாட்டு வந்தது - அடக்கத்தை மேற்

கொண்டு உன்னிடத்து (நான்) வந்தது, காணும் மதியினால்-(உன்னைக்) கண்டு செய்திகூறவேண்டு மென்னுங் கருத்தினாலேயே;

'காட்டுவாரின்மையால்' என்பதற்கு - (என்வரவையுணர்ந்து என்னை உனக்குக்) காட்டுபவரெவரும் (இந்நகரில்) இல்லாமையால் என்றுங் கொள்ளலாம். வேண்டுமென்று நாஞகை அடங்கியிருக்கின்றேனேயன்றி என்னைக் கட்டுந்திறம் இந்திரசித்தனது நாக வடிவு கொண்ட பிரமாஸ்திரத்திற்கு இல்லையென்பது ஈற்றுவாக்கியத்தாற் குறிக்கப்பட்டது. பி - ம்:—[1]பின்னை. (1155)

110.—இராவணன் கோபித்து அநுமானைக் கொல்லச் சொல்ல, விபீஷணன் தடுத்தல்.

என்னு மாத்திரத் தீண்டெரி [1] நீண்டுக
மின்னு வாளெயிற் றன்சினம் வீங்கினான்
கொன்மி [2]னென்றனன் கொல்லியர் சேர்தலும்
நின்மி னென்றனன் வீடண னீதியான்.

(இ - ள்.) என்னும் மாத்திரத்து - என்று (அநுமான்) சொன்னவளவிலே, மின்னும் வாள் எயிற்றன் - மின்னல்போல் விளங்குகிற வாளாயுதம் போற் கூரிய பற்களையுடையவனான இராவணன், ஈண்டு எரி நீண்டு உக சினம் வீங்கினான் - மிக்க நெருப்பு நெடுந்தூரமளவுஞ் சிந்தும்படி கோபம் மிக்கவனாய், கொன்மின் என்றனன் - '(இக்குரங்கைக்) கொல்லுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான்: (அவ்வளவிலே) கொல்லியர் சேர்தலும்-, கொலைத்தொழிலாளிகள் (அநுமானருகிற்) சென்று சேர்ந்துவிட, நீதியான் வீடணன் - (அச்சபையிலிருந்த) நியாய முணர்ந்தவனாகிய விபீஷணன், நின்மின் என்றனன் - 'நில்லுங்கள்' என்று சொல்லி (அக்கொலைஞரை)த் தடுத்திட்டான்; (எ - று.)

அநுமான் பயபக்தியும் அடக்கமு மின்றித் தொழில்செய்ததுமன்றிச் செருக்கியும் பேசுகின்றன னென்று இராவணனுக்குக் கோபம் மிக்கது. ஈண்டு எரி-வினைத்தொகை. 'கொல்லி'என்பதில் இ - பெயர்விகுதி. அதன் பன்மை - கொல்லியர். பி - ம்:—[1]மீண்டுக. [2]என்றலும். (1156)

111.—விபீஷணன் இராவணனுக்கு நீதிகூறத் தொடங்குதல்.

ஆண்டெ ழுந்துநின் றண்ண லரக்கனை
நீண்ட [1]கையன்வ ணங்கின [2]னீதியான்
மூண்ட கோப முறையதன் றுமென
வேண்டு மெய்யுரை [3]பைய விளம்பினான்.

(இ - ள்.) நீதியான் - நியாயமுணர்ந்தவனான விபீஷணன், ஆண்டு-அப்பொழுது அச்சபையிலே,எழுந்து நின்று—, அண்ணல் அரக்கனை - பெருமையுடைய ராக்ஷஸராஜனான இராவணனை, நீண்ட கையன் வணங்கினன்-நீட்டியகைகளையுடையவனாய் நமஸ்

கரித்து, மூண்டகோபம் முறையது அன்று என - (உனக்கு இப்பொழுது) மிகுதியாகவுண்டான கோபம் நீதியுடையதன்று என்பதாக, வேண்டும் மெய் உரை பைய விளம்பினன் - (அனைவரும்) விரும்பத்தக்க உண்மையான வார்த்தைகளை (அவன்கோபம் அடங்கும்படி) மெல்லக் கூறலானான்; (எ - று.)—அதனை அடுத்த ஐந்து கவிகளிற் காண்க. ஆம்-அசை.

இச்செய்யுளில் 'மூண்டகோபம் முறையதன்று' என்றது - தொகுத்துச் சுட்டல். அடுத்த ஐந்துகவிகளும்-வகுத்துக்காட்டல். பிரியமாகவும் பத்தியமாகவுமுள்ள சத்தியமானவசனங்களை இனிது கூறினனென்பார், 'வேண்டுமெய்யுரை பையவிளம்பினன்' என்றார். நீதியால் என்றும் பிரிக்கலாம். பி - ம்:—[1]கையின். [2]நீதியாய். [3]என்ன. (1157)

வேறு

112.—இது முதல் ஐந்துகவிகள்-ஒருதொடர்: 'தூதனைக்கொல்லலாகாது' என இராவணனுக்கு விபீஷணன் நீதிகூறுதல்.

அந்தண னுலக மூன்று மாதியி னறத்தி [1]னாற்றல்
தந்தவ [2]னன்புக் கான்ற தவநெறி [3]யுணர்ந்து தக்கோய்
[4]இந்திரன் கரும மாற்று மிறைவனீ யியம்பு தூது
வந்தனெ னென்ற [5]பின்புங் கொல்லியோ மறைகள் வல்லோய்.

(இ - ள்.) தக்கோய் - (அறிவு ஆற்றல்களில்) தகுதியுடையவனே! மறைகள் வல்லோய் - வேதங்களில் வல்லவனே! உலகம் மூன்றும் - மூவகை யுலகங்களையும், ஆதியின் - ஆதிகாலத்திலே, அறத்தின் ஆற்றல்-(தனது) தருமபலத்தில், தந்தவன் - படைத்தவனான, அந்தணன் - பிரமதேவனது, அன்புக்கு-அன்பைப் பெறுமாறு, ஆன்ற - சிறந்துள்ள, தவம் நெறி-தவவழியை, உணர்ந்து - அறிந்து (செய்துமுடித்து வரம்பெற்று), இந்திரன் கருமம் ஆற்றும் - இந்திரனது தொழிலாகிய திரிலோகாதிபத்தியத்தையும் நடத்துகிற, இறைவன் - தலைவனாகிய, நீ—, இயம்பு தூது வந்தனென் என்ற பின்புஉம் கொல்லியோ - '(ஒருவர் சொல்லியனுப்பியசெய்தியைச்) சொல்லுந் தூதனாகி வந்தேன் யான்' என்று (ஒருவன்) சொன்னபின்பும் (அவனைக்) கொல்பவனாவையோ! [கொல்லற்பாலையல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

'இந்திரன்கருமம் ஆற்றும் இறைவன் நீ' என்பதற்கு-இந்திரன் குற்றேவல் செய்யப்பெற்ற தலைவனாகிய நீயென்று உரைப்பாருமுளர். கருமம் மாற்றும் என்று எடுத்தால், இந்திரனது அதிகாரமாகிய மூவுலகாட்சியை அவனுக்கு இல்லாதபடி செய்த என்று பொருள்படும். அந்தணன் அன்புக்கு-அந்தணன் உன்னிடம்அன்பு வைக்குமாறு என்றபடி. கொல்லி=கொல்லுதி. பி-ம்:—[1]ஆற்றத்.

[2]மரபின்வந்து, மரபின்வந்தாய். [3]ஆய. [4]இந்திரதிருவை. [5]பின்னுங் கோறியோ. (1158)

113. பூதலப் பரப்பி னண்டப் [1]பொகுட்டினுட் புறத்துட் பொய்தீர்
வேதமுற் [2]றியங்கு வைப்பின் வேறுவே றிடத்து வேந்தர்
மாதரைக் கொலைசெய் தார்க ளுளரென வரினும் வந்த
தூதரைக் கொன்று ளார்கள் [3]யாவரே தொல்லை நல்லோர்.

(இ - ள்.) பூதலம் பரப்பின் - பரந்த இந்தப் பூலோகத்தின் எல்லை முழுவதிலும், அண்டம் பொகுட்டின் உள்புறத்துள் - இந்த அண்டகோளத்தின் உள்ளாகவும் புறம்பாகவு முள்ள, பொய் தீர் வேதம் உற்று இயங்கு வைப்பின் வேறு வேறு இடத்து - பொய்ம் மையில்லாத [சத்தியமான] வேதங்கள் பொருந்தி வழங்கப்பெற்ற உலகங்களாகிய வெவ்வேறு இடங்களிலும், தொல்லை நல்லோர் - பழமையாகவுள்ள நீதிமான்களில், மாதரை கொலைசெய்தார்கள் உளர் என வரினும் - மகளிரைக் கொலைசெய்தவர்களுண்டென்று சொல்லவருவதானாலும், வந்ததூதரை கொன்றுளார்கள் வேந்தர் யாவரே - (ஒருவரனுப்ப) வந்த தூதர்களைக் கொன்றவர்களான அரசர்கள் யாவருளர் [எவருமில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

பெண்கொலைப்பாதகத்தினும் கொடியபாவத்தை விளைப்பது தூதரைக் கொல்லுதலென்பது, 'மாதரைக் கொலைசெய்தார்களுள ரெனவரினும்வந்த, தூதரைக் கொன்றுளார்கள் யாவரே' என்ற தனுற் போதரும். பூர்வத்தில் தேவர்கட்கும் அசுரர்கட்கும் பெரும் போர் நடந்தபோது ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவானவர் அசுரர்களைத் துரத்த அவர்கள் ஓடிப் பிருகுமுனிவரது ஆச்சிரமத்திலே நுழைந்து அவருடைய பத்தினியாகிய கியாதியென்பவளை அடைக் கலம் புகுதலும், அவள் அபயங்கொடுத்து அசுரர்களை ஒளித்து வைத்துக் காத்துவர, அதனை யறிந்த திருமாலின் அமிசமும் இந் திரன் தம்பியுமாகிய உபேந்திரமூர்த்தி அவளை யடுத்துப் பகை வரைக் காட்டும்படி வெகுவாய்க் கேட்டும் அவள் இசையாமை யால், உபேந்திரர் சக்கராயுதத்தினுல் முற்பட அவள்சிரத்தைத் துணித்துப் பிற்பட அசுரர்களை வதைத்தன ரென்பதும், விரோ சனனென்னும் அசுரராசனது மகளும் துர்ப்புத்தியுடையவளாத லாற் குமதியென்று வழங்கப்படுபவளுமாகிய மந்தரையென்பாள் உலகத்து உயிர்கட்கு மிக்க தீங்குபுரிந்துவர, அவளைத்தேவேந் திரன் வச்சிராயுதத்தாற் கொன்றிட்டன னென்பதும் முதலிய வரலாறுகள்பற்றி, 'மாதரைக் கொலைசெய்தார்களுளரெனவரி னும்' எனப்பட்டது. (பெண்கொலை பெரும்பாவமென்பதுபற்றித் தாடகையைக் கொல்லுதற்குக் கூசிய இராமபிரானுக்கு விசு வாமித்திர முனிவர் இவ்வரலாறுகளை எடுத்துக் கூறியதுங் காண்க.) திருமாலின் உந்தித் தாமரைமலரினிடையே தோன்றிய தனுல், 'அண்டப் பொகுட்டு' எனப்பட்டது. 'அதன்புறம்' என் றது, பகிரண்டங்களை. பி-ம்:—[1]பொகுட்டடைபுறத்தை, பொகுட் டிடைப்புறத்தில். [2]உயர்ந்த. [3]யாவரோ. (1159)

114. பகைப்புல னணுகி [1]யுய்த்தார் பகர்ந்தது பகர்ந்து பற்றார்
மிகைப்புல னடக்கி மெய்ம்மை விளம்புதல் விரதம் பூண்ட
[2]தகைப்புலக் கருமத் தோரைக் கோறலிற் றக்கார் யார்க்கும்
நகைப்புலன் [3]பிறிதுண் டாமே நங்குல [4]நவையுண் டாமே.

(இ - ள்.) பகை புலன் அணுகி-பகைவர்களுடைய இடத்தை (த் துணிவுடன்) சேர்ந்து, உய்த்தார் பகர்ந்தது பகர்ந்து-(தம்மை) ஏவியனுப்பியவர்கள் சொன்ன செய்தியை (ப் பகைவரிடத்தில் அஞ்சாது) சொல்லி, பற்றார் மிகை புலன் அடக்கி-(தாம் சொல்லுஞ் செய்தியினால்) அப்பகைவர்கட்கு உண்டாகுங் கோபமாகிய உணர்ச்சியை (த் தாம் மீளவுஞ் சொல்லுஞ் சொற்களால்) அடக்கி, மெய்ம்மை விளம்புதல் விரதம் பூண்ட- உண்மையான சொல்லைச் சொல்லுதலையே (தமக்கு உரிய) விரதமாகக்கொண்டு அங்ஙனம் நடத்துகிற, தகை புலம் கருமத்தோரை-தகுதியான அறிவையும் தொழிலையுமுடைய தூதுவர்களை, கோறலின்-(நீ) கொல்லுதலினால், தக்கார் யார்க்குஉம் நகை புலன் உண்டாம்ஏ-(அறிவொழுக்கங்களினால்) தகுதியுடையவர்களெல்லார்க்கும் இகழ்ந்து சிரித்தற்கு இடமுண்டாகுமே; பிறிது - மற்றும், நம்குலம் நவை உண்டாம்ஏ-நமது குலத்துக்கும் குற்றமுண்டாகுமே; (எ-று.)— ஏகாரமிரண்டும் - தேற்றம்.

தொல்லைநல்லோரில் தூதரைக் கொன்றவரில்லை யாதலால், நல்லவனென்று பேரெடுக்கத் தூதரைக் கொல்லலாகாதென்ற விபீடணன், இதனால், தூதரைக் கொல்வது தக்கார்க்கு நகைப்புலனாவதன்றிக் குடிக்கும் பழியாமென்கின்றான். துணிவுடைமை, பகைவர்க்கு அஞ்சாமை, காலத்திற்கு ஏற்பப் பேசுந்திறமுடைமை, வாய்மை, அறிவு, திறமை முதலிய முக்கியமான தூதலட்சணங்களைக் கருதி, 'பகைப்புலனணுகி யுய்த்தார் பகர்ந்தது பகர்ந்து பற்றார் மிகைப்புலனடக்கி மெய்ம்மை விளம்புதல்விரதம் பூண்ட தகைப்புலக்கருமத்தோர்' என்றான். முதலடியில், புலன் - இடம்: நாடுநகரம். மிகை-வரம்பு கடத்தல்; இங்குக் கோபத்தின் மேல் நின்றது. புலன்-உணர்ச்சி. இனி, பற்று ஆர் மிகை புலன் அடக்கி என்று எடுத்து-(பிரபஞ்ச விஷயங்களில்) ஆசைபொருந்திய வலிய ஐம்பொறிகளை யடக்கி யென்றும் பொருள் கொள்ளலாம்; பொருளின்பங்கள் காரணமாக வேறுபடாத தூய்மை தூத இலக்கணமாத லுணர்க. வேறாக [இகழ்ச்சியாக]ச் சிரித்தற்கு இடமுண்டாமென்ற பொருளில், 'நகைப்புலன் பிறிதுண்டாம்' என்றதாகவுங்கொள்ளலாம். பி-ம்:—[1]உம்பர்க்கவர்ந்தது. [2]திகைப்புறகமற்றோரைக் கோறலிற்றகையலார்க்கு, தகைப்புலத்தருமத்தோரைக் கோறலிற்றக்கார்யார்க்கும். [3]பிறிதுண்டாமோ. [4]நவையின்றாமே. (1160)

115. முத்தலை யெஃகன் மற்றை முராந்தகன் முனிவன் [1]முன்னா
அத்தலை நம்மை [2]நோனா வமரர்க்கு நகையிற்றாமால்
[3]மெய்த்தலை யுலகங் காக்கும் வேந்த[4]நின் மாற்றா ரேவ
இத்தலை யெய்தி னானைக் கொல்லுத லிழுக்க மின்னும்.

(இ - ள்.) மெய் தலை உலகம் காக்கும் வேந்த-மெய்ம்மையைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட உலகங்களை [எல்லாவுலகங்களையும்] ஆளுகின்ற அரசனே! நின் மாற்றார் ஏவ - உன்னுடைய பகைவர் ஏவியனுப்ப,(அதன்படி), இ தலை எய்தினனை-இங்குவந்து சேர்ந்தவனான இவனை, கொல்லுதல்—,இழுக்கம்-குற்றமாகும்: (ஆதலால் அச்செயல்),—முத்தலை எஃகன் - மூன்று தலைகளையுடைய சூலாயுதத்தையுடையவனான சிவபிரானும், மற்றை முராந்தகன் முனிவன்-மற்றைப் பிரமவிஷ்ணுக்களும் (ஆகிய திரிமூர்த்திகளை), முன் ஆ-முதலாக, அ தலை-(நமக்கு) எதிர்த்தலையாயுள்ள, நம்மை நோனா அமரர்க்குஉம்-நமது ஆதிக்கத்தைக் கண்டு பொறாத தேவர்கட்கும், நகையிற்றுஆம்-இகழ்ந்து சிரித்தற்கு இடமுடையதுமாம்; இன்னும்-இன்னமும், (யான் சொல்வதுங்கேள்);(எ - று.) —ஆல் - ஈற்றசை.

தூதரைக்கொல்லுதல் தக்கார் யார்க்கும் நகைப்புலனாமென்ற விபீஷணன், இதனால்,நம்மை நோனா அமரர்க்கும் நகையிற்றாமென்கின்றான். முத்தலை யெஃகு-முத்தலைவேல்; எனவே, சூலமாயிற்று. முராந்தகன் - முரன் என்ற அசுரனுக்கு அழிவைச் செய்தவன்; தீர்க்கசந்திபெற்ற வடமொழித்தொடர். (முரன் - நரகாசுரனது மந்திரி.) பிரமன் எப்பொழுதும் திருமாலை மனனஞ் செய்து கொண்டிருத்தலால், 'முனிவன்' எனப்பட்டான். 'மெய்த்தலையுலகம் - பொய்த்தோற்றமானவையன்று: உண்மையாகவேயுள்ள உலகம் என்றபடி. பி - ம்:—[1]முன்னோர். [2]நேரவ். [3]எத்தலையுலகுங் காக்கும்' என்ற பாடம், முற்றும்மைகொண்டதாம்.[4]நீ வேற்றோர். வேற்றோர் - பகைவர். (1161)

116. இளையவ டன்னைக் கொல்லா திருசெவி மூக்கொ டீர்ந்து
விளவுரை யென்று விட்டார் வீரராய் [1]மெய்ம்மை [2]யோர்வார்
களைதியே லாவி நம்பா லிவன்வந்து கண்ணிற் கண்ட
அளவுரை யாமற் செய்தி யாதியென் [3]றமையச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) வீரர் ஆய் மெய்ம்மை ஓர்வார் - சுத்தவீரர்களாய், உண்மையான நீதிகளை யுணர்ந்தவர்களான அந்த இராமலட்சுமணர்கள்,—இளையவள் தன்னை கொல்லாது-(நினது) தங்கையான சூர்ப்பணகையைக் கொல்லாமல், இரு செவி மூக்கொடு ஈர்ந்து - இரண்டுகாதுகளையும் மூக்கையும் அறுத்து, விளவு உரை என்று விட்டார் - (இவ்விடத்துச்) செய்தியை (உனது தமையனுக்கு)ச் சொல் என்பதாக (அவளை உயிருடன்) அனுப்பிவிட்டார்கள்; (அங்ஙனமிருக்க), ஆவி களைதி ஏல் - (நின்னிடம்தூதனாய்வந்த இவனது) உயிரை (நீ) போக்கிவிடுவாயானால், நம்பால் - நம்மிடத்தில், இவன்—, வந்து—, கண்ணில்கண்ட அளவு - கண்களாற் கண்ட அளவை, (இவன்சென்று), உரையாமல் - (அவர்கட்கு)ச் சொல்லாதபடி, செய்தி ஆதி - செய்துவிட்டவனாகிறாய், என்று—, அமைய சொன்னான் - தகுதியாக (நீதி) கூறினான், (விபீஷணன்);

நமது சூர்ப்பணகை இராமலட்சுமணர்களிடத்திற் சென்று அவர்கட்குத் தீங்குசெய்யத் தொடங்கியபொழுது அவர்கள் மூக்கு முதலிய சிலவுறுப்புக்களையறுத்தவளவோடு நின்று அவ்விடத்துச் செய்தியை நமக்கு வந்துகூறுமாறு அவளை உயிருடன் ஓட்டிவிட்டனர்; அங்ஙனமிருக்க, நம்மிடம்வந்த அவர்கள்தூதனை மீளவும் அங்குச் சென்று இவ்விடத்துச் செய்தியை அவர்கட்குக் கூறலாகாதபடி நீ கொன்றால், நமது நிலைமைகளை எதிரிகளறிந்து கொள்ளுமாறு இவன் சென்று சொல்லலாகாது என்று பகைக்கு அஞ்சிச் செய்ததாகு மன்றோ! என்றவாறு. களைதியேல்...செய்தியாதி - அஸ்மிந்விநஷ்டே நஹி தூதம் அந்யம் பஸ்யாமியஸ்தௌ நரராஜ புத்ரௌ-யுத்தாய...உத்யோஜயேத்" என்றார்,ஸ்ரீவால்மீகி மஹரிஷி. பி - ம்:—[1]மேன்மை. [2]பார்ப்பார். [3]அறிய. (1162)

வேறு.

117.—அதுகேட்ட இராவணன் அநுமான் வாலைக் கொளுத்திவிடச் சொல்லுதல்.

[1]நல்ல துரைத்தாய் நம்பி[2]யிவ னவைசெய் தானே யானாலுங்
கொல்லல் பழுதே [3]போயிடைநீ கூறிக் கொணர்தி கடிதென்னுத்
தொல்லை வாலை மூலமறச் சுட்டு நகரைச் சூழ்போக்கி
எல்லை கடக்க விடுமின்க ளென்று னின்று ரிரைத்தெழுந்தார்.

(இ - ள்.) 'நம்பி - உத்தமகுணமுள்ளவனே! நல்லது உரைத்தாய்-நல்ல நீதியையே கூறினாய்; இவன் நவை செய்தான்ஏ ஆனால் உம் - இந்த வானரன் (நமக்குப்) பொல்லாங்குகளைச் செய்தனனேயாயினும், கொல்லல் பழுதுஏ-(அவனை நாம்) கொல்வது குற்றமே' (என்று கூறிவிட்டுப் பின்னும் இராவணன்),—'நீ—, இடைபோய் - இவ்விடத்தினின்று சென்று, கூறி - (இவ்விடத்துச்செய்திகளையெல்லாஞ்) சொல்லி, கடிதுகொணர்தி - விரைவில் (அவ்விராமலட்சுமணர்களை) அழைத்துக்கொண்டு வருவாயாக,' என்னா - என்றுசொல்லி, 'தொல்லை வாலை - பழமையான [பெரிய] (இவ்வானரத்தின்) வாலை, மூலம் அற சுட்டு - அடியோடு அழியும்படி (நெருப்பைக் கொண்டு) எரித்து, நகரை சூழ்போக்கி - (நமது இவ்விலங்கை) நகரத்தைச் சுற்றிவர (இக்குரங்கை)க் கொண்டுபோய், (பின்பு), எல்லை கடக்க விடுமின்கள் - இந்த நகரினெல்லையைக் கடந்துபோம்படி துரத்திவிடுங்கள்,' என்றான்-என்று (விபீஷணன் முதலிய சபையிலுள்ள அரக்கர்களை நோக்கிச்) சொன்னான்; நின்றார் இரைத்து எழுந்தார்- (உடனே) அங்கு நின்ற அரக்கர்கள் (அக்கட்டளையை மேற்கொண்டு) ஆரவாரஞ்செய்து எழுந்தார்கள்;

"ஸம்யக்உக்தம் ஹிபவதா, தூதவத்யா விகர்ஹிதா - அவஸ்யந்துவதாத் அந்யத், க்ரியதாம் அஸ்யநிக்ரஹ:— கபீநாம் கில லாங்கூலம், இஷ்டம் பவதி பூஷணம்-தத்அஸ்ய தீப்யதாம் சீக்ரம், தேநதக்தேந கச்சது" [இ - ள்:—நல்லது உரைத்தாய்: தூதர் கொலைபழுதே: கொலையைத்தவிர வேறு தண்டனை யிடுக: குரங்குகட்கு வால் இஷ்டமான ஆபரணம்: இவ்வாநரத்துக்கு அவ்வாறான வால் எரிக்கப்படட்டும்; எரிக்கப்பட்ட வாலுடனே இது செல்

லட்டும் எ - று.] என்றார், ஸ்ரீவான்மீகி பகவானும். 'போயிடை நீ கூறிக் கொணர்தி கடிது' என்றது, அரக்கர்கள் அநுமானுக்குச் சொல்லவேண்டிய வார்த்தை. தொல்லை வால் - நெடுநாளாக வளர்ந்து நீண்டவால் என்றபடி. எமக்குச்சிறிதும் அச்சமில்லை; நமது நகரமுழுவதையும் இவன் நன்றாகப் பார்த்துக்கொண்டு போருக என்பது 'நகரைச் சூழ்போக்கி' என்பதன் உட்கோள். பி - ம்:—[1]நல்லவுரைத்தாய். [2]இவன்றானவை செய்தானேனும். [3]போயடாநீ. (1163)

118.—அநுமானது பாசபந்தத்தை இந்திரசித்து விடுவிக்க, அரக்கர்கள் கயிறுகொண்டு கட்டியிழுக்கத் தொடங்குதல்.

ஆய [1]காலத் தயன்படையோ டிருப்ப [2]வாகா தனலிடுதல்
தூய பாச மெனப்பலவுங் கொணர்ந்து பிணிமின் றோளென்று
மேய தெய்வப் படைக்கலத்தை [3]மீட்டா னமரர் போர்வென்றான்
ஏயெ னுமுன் னிடைபுக்குத் தொடைவன் கயிற்றாற் [4]பிணித்தீர்த்தார்.

(இ - ள்.) ஆய காலத்து-இங்ஙனமாகிய அப்பொழுது,-அமரர் போர் வென்றான் - (முன்பு) தேவர்கள் எதிர்த்துச்செய்த போரில் வெற்றிகொண்டவனான இந்திரசித்து,—'அவன் படையோடு இருப்ப அனல் இடுதல் ஆகாது-பிரமாஸ்திரத்தினது பிணிப்புடனிருக்கையில் நெருப்பை யிட்டெரித்தல் தகுதியன்று: தூய பாசம் என பலஉம் கொணர்ந்து தோள் பிணிமின் - சிறந்த [வலிய] கயிறென்று உள்ளவை பலவற்றையுங் கொண்டுவந்து (அவற்றைக் கொண்டு இவனது) தோள்களைக் கட்டுங்கள்,' என்று-என்று (அரக்கர்களைநோக்கிச்) சொல்லி, மேய தெய்வம் படைக்கலத்தைமீட்டான்-(அவ்வநுமானதுஉடம்பிற் பாம்புவடிவமாய்ப்) பொருந்தியிருந்த தெய்வத்தன்மையுள்ள பிரமாஸ்திரத்தை விடுவித்தான்: (அவ்விந்திரசித்தின் கட்டளைப்படியே இராக்கதர்கள்), ஏ எனு முன் இடை புக்கு-ஏயென்று ஒருமுறை சொல்லுதற்கு முன்னமே [மிக விரைவிலேஎன்றபடி] அவ்விடத்திற்கு வந்து, தொடை வல் கயிற்றால் பிணித்து ஈர்த்தார் - ஒன்றோடொன்று தொடர்ச்சிப்படுத்திய வலிய பலகயிறுகளைக் கொண்டு (அநுமானைக்) கட்டியிழுக்கலானார்கள்; (எ - று.)

இந்தப் பிணிவீட்டுபடலத்திற்கு உயிர்நிலைச்செய்யுள், இது. அடுத்த நான்கு செய்யுள்களும், இதன் வகுத்துக் காட்டலாம். இந்திரசித்து பிரமாத்திரத்தாற் கட்டியதும், அதனை மீறுமாறு பிரமதேவனருளைப் பெற்றிருந்தும் அநுமான் அந்த அஸ்திரத்துக்கு மதிப்புக்கொடுத்துக் கட்டுண்டு, இந்த வியாஜத்தால் இராவணனைக் காணலாமென்று கருதியிருக்க, சேஷ்டையின்றியிருந்த அவனைச் சணல் மரவுரி முதலியவற்றாற் பின்னும் கட்டினார்கள். அதுகண்ட இந்திரசித்து 'அயன்படை வேறொன்றைப் பொறாதே; அந்தோ! என் செயலை அரக்கர் பயனறச்செய்திட்டார்களே!' என்று கவன்றான். அயன்படையினின்று விடுபட்டதைத் தான் அறியாமலே அநுமான் இராவணனுக்கு அருகே ஈர்த்துக்

கொண்டுபோகப்பட்டான்: பிறகு பரிவாரத்துடன்கூடிய இராவணனுக்கு இந்திரசித்து அந்த அநுமானைக் காட்டினனென்பது. ஸ்ரீவான்மீகி முனிவர் கூறும்படி.

'பாசமென' என்றதன்பின், 'உள்ளவை' என்பது வருவிக்க. இனி, இரண்டாமடிக்கு-பரிசுத்தமான பிரமபாசத்தால்(இதுவரை கட்டியிருந்தது) போல (உறுதியாக இனிக் கயிறுகள்) பலவற்றையுங்கொண்டு தோளைக்கட்டுங்களென்று சொல்லியென வுரைப்பினுமமையும். படைக்கலம் என்பது, போர்க்குரிய கருவியென்று காரணப்பொருள் பெறும். படைக்கலத்தை மீட்டல்-மந்திரபலத்தோடு ஸந்தாநஞ்செய்த அஸ்திரத்தை உபசங்காரஞ்செய்தல். ஒன்றோடொன்று முடிந்தும் பலசேர்த்துத்திரித்தும் பெரிதாக்கப்பட்ட வலிய கயிறுகளினாலென்பது, 'தொடைவன்கயிற்றால்' என்பதன் பொருள்: தொடை-தொடுத்தல், தொடர்ச்சிப்படுத்தல். 'இடைபுக்கு' என்பதற்கு-பல இடங்கட்குப்போய்(க் கயிறுகள் கொணர்ந்து) என்றலு மொன்று. பி - ம்:—[1]காலை. [2]அரக்கர்கன விடுகை, ஆகாகனவிடுகை. [3]விதியின்மீட்டான், விட்டானமரர். [4]பிணிதீர்ப்பான். (1164)

119.—அரக்கர்கள் கண்டகயிறுகளையெல்லாம் கொண்டு வருதல்.

நாட்டி னகரி னடுவுள்ள கயிறு நவிலுந் [1]தகைமையவே
வீட்டி னூச னெடும்பாச மற்ற தேரும் விசி [2]துறந்த
[3]மாட்டும் புரவி யாயமெலா [4]மருவி வாங்குந் தொடையழிந்த
பூட்டும் வல்லி [5]மூட்டோடும் புரசை யிழந்த போர்யானை.

(இ - ள்.) வீட்டின் ஊசல் நெடும் பாசம்-வீடுகளில் ஊஞ்சல் கட்டியிருந்த நீண்டகயிறுகளும், அற்ற -(அரக்கர்கள் அவிழ்த்துக் கொண்டு போனதனால் அங்கங்கு) இல்லையாயின; தேர்உம்-தேர்களும், விசிதுறந்த - கட்டுக்கயிறுகளை இழந்தன; மாட்டும் புரவி ஆயம் எலாம்- (பந்திகளிற்) கட்டப்பட்டிருந்த குதிரைக்கூட்டங்களெல்லாம், மருவி வாங்கும் தொடை அழிந்த - (தம்மைக்) கட்டியவிழ்க்கும் கயிறுகளொழியப்பெற்றன: போர் யானை - போர்த்திறமமைந்த யானைகள், பூட்டும் வல்லி மூட்டோடுஉம் புரசை - (தமது கால்களிற்) பூட்டுங்கயிறுகளின் சேர்க்கையையும் கழுத்திடு கயிற்றையும், இழந்த - இழந்தன: (என்றால்),—நாட்டில் நகரில் நடு உள்ள கயிறு - அந்தநாட்டிலும் நகரத்திலும் (ஆங்காங்கு) உள்ள வெறுங்கயிறுகளெல்லாம், தகைமையவே - (கொணர்ந்தாயினவென்று) சொல்லவேண்டுந் தன்மையுடையனவோ? [அல்ல]; (எ - று.)

ஊசல் தேர் குதிரை யானை இவைகளில் மிகவும் உபயோகமாயிருந்த கயிறுகளெல்லாவற்றையுமே அநுமனைப்பிணிக்க அரக்கர் அவிழ்த்துக்கொண்டு போய்விட்டா ரென்றால், நாடுநகரங்களிலுள்ள வெறுங்கயிறுகளையெல்லாம் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு

போனார்களென்பது கூறவேண்டுவதொன்றோ? என்பதாம்; தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. அநுமான் பாசங்களாற் கட்டப்பட்டானென்பதைக் கவியரசர் கற்பனைசக்தியாற் புனைந்துரைக்கின்றாரென்றறிக. வல்லி என்பது-உவமையாகுபெயராய், கால்விலங்கையும், அவ்விலங்குபோலக் கட்டுங் கயிற்றையுங் குறிக்கும். மூட்டு - பொருத்து. இசைப்பு-மதங்கொள்ளுங்காலத்தில் யானைகளை வசப்படுத்துதற்கு உபயோகமாகவும், ஏறுபவர் கால்களைமாட்டிக் கொள்ளுதற்கு ஆதாரமாகவும், யானைகளின் கழுத்தில் எப்பொழுதுங்கயிறு கட்டி வைத்தல் இயல்பு: அதற்கு 'புரசை' என்று ஒருபெயர். தேர் விசி - தேரிற்கட்டியிழுக்கும் வடம். பி - ம்:—[1]தகையனவோ. [2]மறந்து, மறந்த. [3]வாட்டும்புரவியிலாயமெல்லாம். [4]மருவித்தொடையலழிந்தணுக, மருங்குவாங்குந்தொடை யிழந்த. [5]முதலாய. (1165)

120.—கண்ட கயிறுகளையெல்லாம் கொண்டு கட்டுதல்.

மண்ணிற் [1]கண்ட வானவரை வலியிற் [2]கவர்ந்த வரம்பெற்ற
எண்ணற் கரிய வேனையரை யிகலிற் பறித்த தமக்கி யைந்த
பெண்ணிற் [3]கியையு மங்கலத்திற் பிணித்த கயிறே யிடை பிழைத்த
கண்ணிற் கண்ட வன்பாச மெல்லா மிட்டுக் கட்டினார்.

(இ - ள்.) மண்ணில் கண்ட-(இராவணனது திக்குவிசயயாத்திரைக்காலத்தில்) நிலவுலகத்திற் (பல்வேறுதேசங்களிற்) காணப்பட்டுக் கவர்ந்துகொண்டுவந்த(பலவகைக்) கயிறுகளும்,வானவரை வலியின் கவர்ந்த-தேவர்களிடத்தினின்று வலியக்கவர்ந்துகொண்டு வந்த பாசங்களும்,வரம் பெற்ற-(தேவர்களைக்குறித்துத் தாம் தாம் தவஞ்செய்து) வரமாகப் பெற்ற பாசங்களும், எண்ணற்கு அரிய ஏனையரை இகலின் பறித்த-எண்ணியளவிடமுடியாத [மிகப்பல] (அசுரர்முதலிய) மற்றையோரிடத்தினின்று வலியப்பறித்துக் கொண்டுவந்தபாசங்களும், (ஆக), கண்ணில் கண்ட வல் பாசம் எல்லாம்-(தங்கள்)கண்களிலேகண்ட வலிய கயிறுகளை யெல்லாம், இட்டு-கொணர்ந்து சேர்த்து,கட்டினார்-(அரக்கர்கள் அநுமானைக்) கட்டினார்கள்; தமக்கு இயைந்த பெண்ணிற்கு இயையும் மங்கலத்தில் பிணித்த கயிறுஏ-(அவ்வரக்கர்கள்) தம் தமக்கு ஏற்ற மங்கையர்க்கு அமைந்த விவாககாலத்திலே (கழுத்திற்) கட்டிய தாலிக்கயிறுகள் மாத்திரமே, இடை-அச்சமயத்திலே, பிழைத்த-(அறுத்துக் கொண்டு போகப்படாமல்) தப்பின; (எ - று.)

அரக்கியர்களின் தாலிக்கயிறு தவிர மற்றைக்கயிறுகளையெல்லாங் கொண்டு அரக்கர்கள் அநுமானைக் கட்டினார்களென்பதாம். 'வானவரை வலியிற்கவர்ந்த', 'வரம்பெற்ற,' 'இகலிற் பறித்த' என்றன, காலபாசம் வருணபாசம் போன்றவற்றை. பாசம் - கயிற்று வடிவமான ஓர் ஆயுதம். வானவரை, ஏனையரை என்றவை - உருபுமயக்கம். 'பெண்' என்றது - சாதியொருமை. இசையும் மங்கலத்தின் - உரியமங்கலத்திற்காக என்றுமாம். ஏ-

பிரிநிலை. 'இடை பிழைத்த' என்றதில், விரைவில் அரக்கர்களனைவரும் அழிவதனால் அறுபடப்போகிற அரக்கியரின் மங்கலநாண்கள் இடையிலே சிறிதுகாலம் வலியுற்று நின்றன என்ற கருத்துந் தொனித்தல்காண்க. மூன்றுமடி, நகைச்சுவை [ஹாஸ்யரஸம்] தோன்றநின்றது. இட்டு என்றது, 'கொண்டு' என்றதுபோல மூன்றும்வேற்றுமைச் சொல்லுருபெனத் தக்கதுமாம். பி - ம்:— [1]கொண்ட. [2]கவர்ந்து. [3]அமைந்த (1166)

121.—அப்பொழுது அநுமான் அகமகிழ்ச்சிகொள்ளுதல்.

கடவுட் படையைக் கடந்தறத்தி னாணை கடந்தே னாகாமே
விடுவித் தளித்தார் தெவ்வரே வென்றே [1]னன்றோ விவர்வென்றி
சுடுவிக் கின்ற திவ்வூரைச் சுடுகென் றுரைத்த துணிவென்று
நடுவுற் [2]றமைய முறநோக்கி முற்று முவந்தா னவையற்றான்.

(இ - ள்.) (யான்), கடவுள் படையை கடந்து-பிரமாஸ்திரத்தை மீறி, அறத்தின் ஆணை கடந்தேன் ஆகாமே-தருமநிலையைத் தவறினேனாகாதபடி, தெவ்வர்ஏ - பகைவர்களாகிய இராக்கதர்களே, விடுவித்து அளித்தார் - (என்னைப் பிரமாஸ்திரத்தினின்று) விடுவித்து நன்மை செய்தார்கள்; இவர் வென்றி வென்றேன் அன்றோ - (இனி) இவ்வரக்கர்களின் வெற்றியைத் தவறாமல் விரைவிலே வென்று விடுவேனன்றோ; சுடுவிக்கின்றது - (இராவணன் அரக்கர்களைக் கொண்டு என்னை) வால் கொளுத்துகின்ற முயற்சி, இ ஊரை சுடுக என்று உரைத்த துணிவு - 'இந்த ஊரை நீ எரிப்பாயாக' என்று (எனக்குச்) சொன்ன தெளிபொருளாகும், என்று - என எண்ணி, நடு உற்று - (அவ்வரக்கர்களின்) நடுவிலே பொருந்தி, அமையம் உற நோக்கி - (அவர்களிடத்தினின்று தான் நீங்குதற்கு உரிய) சமயத்தை நன்றாக ஆலோசித்துக்கொண்டு, முற்றும் உவந்தான் - நிறைந்த மகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தான்; (யாவனெனில்), நவை அற்றான் - யாதொரு குற்றமுமில்லாதவனான அநுமான்; (எ - று.)

பிரமாஸ்திரத்தைக் கடக்கும்வல்லமை தனக்கு இருக்கவும் அநுமான் அங்ஙனஞ் செய்யாது அந்த அஸ்திரத்தின் கட்டுக்கு உட்பட்டிருந்தது நான்முகக் கடவுளைப் பெருமைப்படுத்தவேண்டுமென்னும் தரும சிந்தையினால் என்பது, கீழ்ப்படலத்தின் 59-ஆஞ் செய்யுளில் விளங்கிற்று. அங்ஙனம் தான் கட்டுண்டிருந்த பிரமாஸ்திரத்தை அரக்கர்கள் விடுவித்தது மிகநல்லதாயிற்றென்று அனுமன் பாராட்டினன். அளித்தார் - (என்னைப் பழிப்புக்கு உள்ளாகாதபடி) பாதுகாத்தனரென்க. அவ்வகையான தருமசங்கடம் தீர்ந்ததனால் இனி இவர்களைத் தடையின்றி வெல்வேனென்றவாறு. அவன் என்னைச் சுடுவிப்பதை இவ்வூரைச் சுட்டெரிக்குமாறு தூண்டியதாகக் கொள்வேன் யான் எனபது, மூன்றுமடியின் கருத்து. மேல் 133-ஆஞ் செய்யுளில் "வழுவுறுகாலமீதென்றெண்ணினன்" என வருவதற்கு ஏற்ப, இங்கு 'அமையமுற நோக்கி' என்றது. இங்ஙனம் அநுமான் தானாகவே வேண்டுமென்று கட்டுப்

பட்டிருத்தலால், பகைவர் கையிற் கட்டுப்பட்டானென்ற பழிப் புக்கு இடமில்லை யென்பது தோன்ற 'நவையற்றான்' என்றதாக வுங் கொள்ளலாம். 'வென்றேன்' காலவழுவமைதி. 'இவர்வென்றி சுடுவிக்கின்றது'-இவர்கள் தாங்கள் என்னை வென்றிட்டதாகக் கருதி எரிக்கின்ற முயற்சியென உரைப்பாரு முளர். பி - ம்:— [1]இன்றே, இன்றாய். [2]ஐயமற, அமையவுற. (1167)

122.—அநுமான் அடங்கிச் செல்லுதல்.

நொய்ய பாசம் [1]புரம்பிணிப்ப நோன்மை [2]யிலன்போ லுட லுணங்கி
வெய்ய வரக்கர் புறத்தலைப்ப வீடு முணர்ந்தே [3]விரைவில்லா
ஐயன் விஞ்சை தனையறிந்து மறியா தான்போ லவிஞ்சையெனும்
பொய்யை [4]மெய்போல் நடிக்கின்ற யோகி போன்றான் [5]போகின்றான்.

(இ - ள்.) நொய்ய பாசம் புரம் பிணிப்ப - (தனது பேராற்ற லுக்கு முன்) எளியனவாகின்ற கயிறுகள் (தனது) உடம்பைக் கட்ட, நோன்மை இலன்போல் உடல் நுணங்கி - (அவற்றைப் பொறுக்கும்) வலிமையில்லாதவன்போல உடம்பு துவண்டு, வெய்ய அரக்கர் புறத்து அலைப்ப - கொடிய இராக்கதர்கள் எப் புறத்துஞ்சூழ்ந்து நின்று இழுத்து வருத்த, வீடுஉம் உணர்ந்துஏ - (அந்தச்சங்கடத்தினின்றுதன்னை) விடுவித்துக்கொள்ளும் வகையை யும் தான் அறிந்திருந்தே, விரைவு இல்லா - (அதற்கு ஏற்ற சம யத்தை ஆலோசித்துக் கொண்டு) விரைவு கொள்ளாத, ஐயன் - சிறந்தவனான அநுமான்,—விஞ்சை தனை அறிந்துஉம்-பிரஹ்ம வித்தையைத் தான் அறிந்திருந்தும், அறியாதான்போல்- (அதனை) அறியாதவன் போலிருந்து, அவிஞ்சை எனும் பொய்யை மெய் போல் நடிக்கின்ற - அவித்தை யென்கிற பொய்ப்பொருளை மெய்ப் பொருள் போலக்கொண்டு வெளிக்குக்காட்டி யொழுகுகிற, யோகி - யோகியை, போன்றான் - ஒத்தவனாய், போகின்றான் - (தன்னை யிழுக்கின்ற அவர்கள் பின்னே) செல்லலானான்; (எ - று.)

மிக்கவலிமையுடைய தனதுஉடலை வருத்துந் திறம் அக்கயிறு கட்கு இல்லாதிருக்கவும் அந்தப் பாசபந்தத்தைப் பொறுக்கும்வலி மையில்லாதவன்போல அதற்கு உட்பட்டு, உடம்புதுவளுதல் கொண்டு, கொடிய அரக்கர்களின் குழாத்தினின்று தன்னைவிடுவித் துக்கொள்ளும் வகையை யறிந்திருந்தும் அதற்கு ஏற்ற சமயத்தை எதிர்பார்ப்பதனால் விரைவுபடாமல் அவ்வரக்கர்க்கு உட்பட்டு அவர்களிழுக்கிறவழியெல்லாம் அநுமான் சென்றுகொண்டிருந் தனன்; அதற்கு, யோகமுதிர்ச்சியினால் தத்துவப் பொருள்களை யுணர்ந்த ஒரு யோகி, தன்னை மெய்யுணர்வில்லாதவன் போலக் காட்டிப் பொய்யுணர்வாகிய அவித்தையை மெய்யுணர்வாக மேற் கொண்டு பிரபஞ்சத்தவரோடொத்து நடித்தாற்போலு மென உவமை கூறினார். யோகிகள் சிலர் ப்ரஹ்மவித்தை தேர்ந்து அவித் தியா சம்பந்த மில்லாதிருந்து உலகத்தவரை நல்வழிப்படுத்துற் - பொருட்டுத் தாமும் அவரோடொத்துப்பயிலுமாறு பிரகிருதிவசப்

பட்டவர்போன்று நடித்ததனை இதிஹாஸபுராணங்களிற் காண லாம். (சுகர் ஜடபரதர் நம்மாழ்வார் முதலியவர்களை இத்திறத்தவ ரென்னலாம்.) பரமுத்தி நேர்கிற வரையில் ஜீவந்முக்தர் இருக்கிற நிலை இத்தன்மைத்தென்ப. சத்தியஞானத்துக்குமாறாயது திரி புணர்வு ஆதலால், 'அவிஞ்சையெனும் பொய்' எனப்பட்டது. அற்பமான ஆசாபாசம் புறத்தே பிடித்திழுக்க அதனையகற்றும்வல் லமையில்லாதவன்போல் அதற்குஉட்பட்டு மெலிந்துகாட்டுத லும், கொடிய இந்திரியங்களும் பிரஹ்மஜ்ஞாநமில்லாதவர்களும் புறத்தேயிழுக்கத் தான் வீடுபெறும்வகையை யறிந்திருந்தும் விரைவுகொள்ளாமற் சமயத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டு உலகத் தோடொப்ப நடந்துகாட்டுதலும், உபமானப் பொருளாகிய அந்த யோகியின் நிலைமையிலும் அமையுமெனக் காண்க. [1]புறம் என்ற பாடத்துக்கு-உடலின் வெளிப்புறம் என்க. பி - ம்:—[2]இல்லான் போனுடங்கி. [3]விரைவில்லான். [4]மெய்யே நடிக்கின்ற. [5]பேர்கின் றான் என்றும் படிக்கலாம். (1168)

123.—அரக்கர்கள் அநுமான் வாலில் தீக்கொளுவுதல்.

வேந்தன் கோயில் [1]வாயிலொடு விரைவிற் கடந்து வெள்ளிடையில்
போந்து புறநின் றிரைக்கின்ற பொறைதீர் மறவர் [2]புறஞ்சுற்ற
ஏந்து நெடுவால் கிழிசுற்றி முற்றுந் தோய்த்தா ரிழுதெண்ணெய்
காந்து கடுந்தீக் [3]கொளுத்தினு ரார்த்தா ரண்டங் கடிகலங்க.

(இ - ள்.) வேந்தன் கோயில் வாயிலொடு விரைவில் கடந்து - (இங்ஙனம் அநுமானைக் கயிறுகள் கொண்டு கட்டியிழுத்துக் கொண்டே) இராவணனது அரண்மனை வாயிலை விரைவிற் கடந்து, வெள்ளிடையில் போந்து-வெறும்வெளியிடத்திலே சென்று, புறம் நின்று-(அநுமானைச் சுற்றி) எப்புறத்தும் நின்று, இரைக்கின்ற-ஆரவாரஞ்செய்கிற, பொறை தீர் மறவர்-பொறுமை யில்லாத அந்த இராக்கதவீரர்கள்,—ஏந்து நெடுவால் புறம் சுற்ற- உயரஎடுக்கப்படுகிற நீண்ட (அந்த அநுமானுடைய) வாலில் எப் புறமுஞ் சூழும்படி (பலவகைச் சீலைகளைக்கொண்டு) சுற்றி, முற் றும் இழுது எண்ணெய் தோய்த்தார்-(அவ்வால்) முழுவதையும் நெய்யிலும் எண்ணெயிலும் தோய்த்தெடுத்து, காந்து கடுந் தீ கொளுத்தினர்-உக்கிரமான கொடிய நெருப்பைப் பற்றவைத்து, அண்டம் கடி கலங்க ஆர்த்தார்-அண்டகோளம் முழுவதும் (அதிர்ச்சி பெற்றுத் தனது) நிலைகுலையும்படி ஆரவாரஞ் செய் தார்கள் (எ - று.)

மறம்-பலம்,பராக்கிரமம், கோபம், கொலை; அதனையுடையவர் மறவர். ஏந்து நெடு வால்-நீண்டுஉயர்ந்த வால். 'புறம்சுற்ற ஏந்து நெடுவால்' என்பதற்கு-பக்கங்களிலெல்லாஞ் சூழ நின்று (தாம் கயிறு கட்டித்) தூக்கிக் கொண்டுவந்த நீண்டவாலெனினு மமை யும். கிழி-கிழிக்கப்பட்ட ஆடை. வாயிலொடு-வேற்றுமைமயக் கம். எண்ணெய்-எள்நெய். காந்துதல்-ஒளிவீசுதல், எரிதல்.

பி - ம்:—[1]நெடுவாயில், வாயிரெறும். [2]புடை. [3]கொளுத்திப்பின், கொளுத்தி. (1169)

124.—மிகப்பல அரக்கர்கள் அங்குத் திரளுதல்.

ஒக்க வொக்க வுடன்விசித்த வுலப்பி லாத [1]வுரப்பாசம்
பக்கம் பக்க மிருகூருய் நூரு யிரவர் பற்றிஞர் [வோர்
புக்க படைஞர் புடைகாப்போர் புணரிக் கணக்கர் புறஞ்செல்
[2]திக்கி னளவா [3]லயல்நின்று காண்போர்க் கெல்லை தெரிவரிதால்.

(இ - ள்.) ஒக்க ஒக்க உடன் விசித்த-பல ஒன்றுசேரும்படி ஒருங்கு சேர்த்துக்கட்டின, உலப்பு இலாத உரம் பாசம்-அழியாத வலிமையையுடைய கயிற்றை, பக்கம் பக்கம்-இரண்டுபக்கங்களி லும், இருகூறு ஆய்-இரண்டுபிரிவாய், நூறு ஆயிரவர் பற்றினர்-லக்ஷம் பேர் பிடித்துக்கொண்டார்கள்: புக்க-(அவர்களுடன்) வந்த, புடை காப்போர் படைஞர்-பக்கங்களில்நின்று காவல் செய் பவர்களான ஆயுதபாணிகளாகிய வீரர்கள், புணரி கணக்கர்-சமுத்திர மென்னுந் தொகையுள்ளவர்: புறம் செல்வோர்-(அவர் களின்) பக்கங்களிற் சூழ்ந்து வருபவர்கள், திக்கின் அளவு-(அவ் விடத்தின் நாற்புறத்) திசையெல்லை எவ்வளவு அவ்வளவினர்; அயல் நின்று காண்போர்க்கு-(அதற்கும்) அப்பால் நின்று வேடிக் கைபார்க்க வருபவர்கட்கு, எல்லை தெரிவு அரிது-அளவு அறிய வொண்ணாதது; (எ - று.)

பற்றினவர் நூருயிரவர்: புடைகாப்போர் புணரிக் கணக்கர்; புறஞ்செல்வோர் திக்கினளவினர். காண்போர்க்கு அளவின்று எனப்பற்றினோர் முதலிய ஒவ்வொருவரினும் ஒவ்வொருவர் விஞ்சியிருந்தனரென்று கூறியது-**மேன்மேலுயர்ச்சியணி.** ஒன்று பத்து நூறு ஆயிரம் பதினயிரம் லக்ஷம் பத்துலக்ஷம் கோடி முதலாக எண்ணப்படுகிற ஒன்றினுமொன்று பதின்மடங்கான எண்வகுப்புக்களுள் இருபத்தாறுதானமாகிய எண், சமுத்திர மெனப்படும்; அதுவே, இங்கு 'புணரி' என்ற பரியாய நாமத்தாற் குறிக்கப்பட்டது: அதன்தொகை, பதினயிரங்கோடி. உலப்பு இலாத - முடிவற்ற என்றபடி. இனி, முதலடிக்கு - (கை கால் தோள் தொடை கழுத்து இடுப்பு என்ற உறுப்புக்களிலெல்லாம்) ஒன்றிற் போலவே அனைத்திலும் ஒருங்குகட்டப்பட்ட அளவற்ற வலிய கயிறுகளென்றும் கொள்ளலாம். லக்ஷம்பேர் இரண்டு கூருய்ப்பிரிந்து இரண்டு பக்கங்களிலும் (ஒவ்வொரு பக்கத்துக்கு ஐம்பதினயிரவராகப்) பிடித்துக்கொண்டார்களென்பது, இரண் டாமடியின்பொருள். மேல் 134-ஆஞ் செய்யுளில் "இற்றவா ளரக்கர் நூருயிரவரும்" என வருதல் காண்க. இனி, பின்னிரண் டடிகட்கு - அவர்களுடன் வந்த சமுத்திரமென்னுந் தொகையின ரான ஆயுதபாணிகளாகிய வீரர்கள் அருகில்நின்று காவல் செய் பவர்களாய் எப்புறத்துஞ் சூழ்ந்து செல்லலானர்கள்: திசை யெல்லையளவாகப் புறத்துநின்று வேடிக்கை பார்ப்பவர்கட்கு

அளவு அறியவொண்ணுது என்றும் பதவுரை கூறப்படும். பி-ம்:—
[1]உடற்பாசம். [2]திக்கினளவார், திக்கினளவாய். [3]முன். (1170)

125.—அரக்கர் பறையறைந்து அனைவரையும் வேடிக்கை பார்க்க அழைத்தல்.

[1]அந்த ணகருங் கடிகாவு மழிவித் தக்கன் [2]முதலோரைச்
சிந்த நூறிச் சீதையொடும் பேசி மனிதர் திறஞ்[3]செப்ப
வந்த குரங்கிற் குற்றதனை வம்மின் காண [4]வம்மினென்று
தந்தந் [5]தந்தம் [6]வாயிறொறும் யாரு மறியச் சாற்றினுர்.

(இ - ள்.) [1]அம்தண் நகர்உம் - அழகிய குளிர்ந்த இலங்காபுரியையும், கடி காஉம் - (அதனைச்சார்ந்த) பாதுகாவலுள்ள சோலையையும், அழிவித்து - அழியச்செய்து, அக்கன் முதலோரை சிந்த நூறி - அக்ஷகுமாரன் முதலான இராக்கதவீரர்களை அழியும்படி சிதைத்து, சீதையொடுஉம்பேசி - சீதையுடன் பேசுவதுஞ் செய்து, மனிதர் திறம் செப்ப வந்த - மானிடருடைய திறமையை (இராவணனிடத்தே) சொல்லுதற்கு வந்த, குரங்கிற்கு - ஒரு குரங்குக்கு, உற்றதனை - நேர்ந்த துன்பநிலையை, காண -வேடிக்கை பார்த்தற்கு, வம்மின் வம்மின் என்று - 'வாருங்கள் வாருங்கள்' என்று, (அவ்விலங்காபுரி முழுவதிலுமுள்ள இராக்கதர்கள்), தந்தம் தந்தம் வாயில்தொறுஉம் - தங்கள் தங்கள் வீட்டுவாசல்களெல்லாவற்றிலும், யாரும் அறிய சாற்றினுர்-அனைவரும் அறியும்படி கூறினர்கள்; (எ - று.)

செயல்நிகழ்ந்த முறையை நோக்குமிடத்து 'சீதையொடும் பேசிக் கடிகாவும் அந்தண்நகரும் அழிவித்து அக்கன்முதலோரைச் சிந்த நூறி மனிதர்திறஞ் செப்ப வந்த குரங்கு' எனக் கூறவேண்டுவதாயினும், தாம் அறிந்த முறைப்படி இங்ஙனம் கூறினரென்க. மனிதர் என்றது - மனிசனுகத் திருவவதரித்த ஸ்ரீராமமூர்த்தியை. உற்சாகத்தோடு வேடிக்கை பார்க்கச் செல்லும்போது அக்கம் பக்கத்திலுள்ள யாவரும் அறியச்சொல்லி அவர்களையும் உடனழைத்துச் செல்லும் இயல்பு இங்கே யறியத்தக்கது. கடி-நறுமணமுமாம். பி - ம்:—[1]அந்தநகரும். [2]முதலாயோர். [3]செப்பி. [4]வம்மென்று,வம்மினென. [5]தெருவும். [6]தெருவுதொறும். (1171)

126.—அச்செய்தியைச் சீதைக்கும் அறிவிக்க அன்னுள் வருந்துதல்.

ஆர்த்தா ரண்டத் தப்புறத்து மறிவிப் பார்போ லங்கோடிங்கு,
ஈர்த்தார் முரச மெற்றினு ரிடித்தார் தெழித்தா ரெம்மருங்கும்,
பார்த்தா ரோடிச் [1]சானகிக்கும பகர்ந்தா ரவளு முயிர்பதைத்தாள், வேர்த்தா[2]ளுலந்தாள் விம்மினுள் விழுந்தா ளழுதாள் வெய்துயிர்த்தாள்.

(இ-ள்.) (இராக்கதர்கள்),—அண்டத்து அப்புறத்துஉம் அறிவிப்பார்போல்-இந்த அண்டகோளத்துக்கு வெளியிலும் [பகிரண்டங்களிலுள்ளார்க்கும்] (இச்செய்தியைத்) தெரிவிப்பவர்கள்

போல, ஆர்த்தார்-(மிக்க பேரொலியெழும்படி) ஆரவாரித்தார்கள்; அங்கோடு இங்கு முரசம் ஈர்த்தார் எற்றினர் - அங்கும் இங்குமாகப் (பலவிடங்களிலும்) பேரிகை வாத்தியங்களை இழுத்துவந்து அடித்தார்கள்; இடித்தார் - (இடிமுழக்கம்போலக் கர்ச்சித்தார்கள்; தெழித்தார் - (அநுமானை) அதட்டினார்கள்; எ மருங்குஉம் பார்த்தார் - (அநுமானை) எல்லாப் பக்கங்களிலும் பார்த்தார்கள்; ஓடி - ஓடிப்போய், சானகிக்குஉம் பகர்ந்தார் - சீதைக்கும் (இச்செய்தியைக்) கூறினார்கள்; (அதுகேட்டவுடனே), அவள்உம் - அந்தச் சீதையும், உயிர் பதைத்தாள் - உயிர் துடித்தாள்: வேர்த்தாள் - உடல்வியர்த்தாள்; உலந்தாள் - தவித்தாள்; விம்மினள் - ஏக்கமுற்றாள்; விழுந்தாள் - கீழே விழுந்தாள்; அழுதாள்—; வெய்து உயிர்த்தாள் - உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சுவிட்டாள்; (எ - று.)

'அண்டத்தப்புறத்தும் அறிவிப்பார்போல்' என்றதை, மத்திமதீபமாக, 'முரசமெற்றினர்' என்பதனோடுங் கூட்டுக. 'அங்கோடு இங்கு ஈர்த்தார்' என்பதற்கு - (அநுமானை) அங்கும் இங்குமாகப் பலவிடங்களில் இழுத்துச் சென்றார்களென்றும், 'முரசம் எற்றினர் இடித்தார்' என்பதற்கு-பேரிகைகளை அடித்து இடிமுழக்கஞ் செய்தார்களென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். முரசம் ஏற்றினர் இடித்தார் என்றும் படிக்கலாம். அநுமான் பற்றப்பட்டு வாலில் தீக்கொளுவப்பட்ட அந்த அப்பிரியமான சொல்லை அரக்கியர் சீதைக்குத் தெரிவித்தன ரென்க. பி-ம்:—[1]சானகிக்குப். [2]உலந்தார்.

127.—சீதை அக்கினிபகவானைப் பிரார்த்தித்தல்.

[1]தாயே யனைய கருணையான் துணையே யேதுந் தகவில்லா
நாயே யனைய வல்லரக்கர் நலியக் கண்டா னல்காயோ
நீயே யுலகுக் கொருசான்று நிற்கே தெரியுங் [2]கற்பினால்
தூயே னென்னிற் றொழுகின்றே னெரியே யவனைச் சுடலென் [றாள்.

(இ - ள்.) 'எரியே-அக்கினிதேவனே! தாயே அனையகருணையான் துணையே-(எல்லாவுயிர்களிடத்துந்) தாய்போன்ற அருளுடையவனான வாயுதேவனது துணைவனே! ஏதுஉம் தகவு இல்லா நாயே அனைய வல் அரக்கர் - சிறிதும் பெருமைக்குணமில்லாத நாய்போலக் கடைப்பட்ட கொடிய இராக்கதர்கள், (அநுமானை), நலிய - வருத்த, கண்டால் - (நீ) பார்த்தால், நல்காய் ஓ - (அவன் பக்கல்) அருள்செய்யமாட்டாயோ? உலகுக்கு ஒரு சான்று நீஏ - இந்த உலகத்துக்கு ஒப்பற்ற சாக்ஷியாவான் நீயே; (ஆதலால்), நிற்குஏ தெரியும் - உனக்கே (எல்லாந்) தெரியும்; கற்பினால் தூயேன் என்னில் - பதிவிரதாதருமத்தினால் (யான்) பரிசுத்தியுடையவளேயானால், அவனை சுடல் - அந்த அநுமானைச் சுடாதே; தொழுகின்றேன் - (உன்னை நான்) வணங்குகின்றேன்;' என்றாள் - என்று (அக்கினியைக் குறித்துச் சீதை) ஆணையிட்டுக் கூறினாள்; (எ - று.)

வைதேஹீ ஶோகஸந்தப்தா ஹுதாஶநம் உபாகமத்—உப தஸ்தே விஶாலாக்ஷீ, ப்ரயதா ஹவ்யவாஹநம் - யத்யஸ்திபதி ஶுஶ்ருஷா, யத்யஸ்தி சரிதம் தப:—ஶீதோ பவ ஹநூமத: [சீதாபிராட்டி துயரத்தால் மிகவும் வெம்மையுற்று, அந்தநெடுங் கண்ணாள் நியமத்தையுடையளாய் அக்கினியைக் கிட்டித் துதித்து 'என்னிடம் கணவனது பணிவிடையும் கற்பொழுக்கும் உளதாயின் அநுமானுக்குக் குளிர்ந்தவனாகுக'] என்று கூறியதாக ஸ்ரீவான்மீகத்தி லுளளது.உலகத்துப் பிராணிவர்க்கம் உயிர்த்துப் பிழைத்திருப்பதற்கு முக்கிய காரணன் வாயுதேவனேயாதலால், அவனை 'தாயேயனைய கருணையான்' என்றாள்: அக்கினிக்கு வாயுதேவன் துணைவனாதலால், அவனை 'கருணையான் துணையே!' என விளித்தது. உன் துணைவன் புதல்வனை அரக்கர் நலிவதினின்றும் காக்கவேணு மென்கிறாள். [1]தாயேயனைய கருணையான் றுணையை எனப் பாடங்கொண்டு - இராமபிரானுடைய துணைவனை எனக் கூறுவர் சிலர். நீயே உலகுக்கு ஒருசான்று—மேல் யுத்தகாண்டத்தில் 'அழிப்பில்சான்று நீ யுலகுக்காதலால், இழிப்பிலசொல்லி நீ யிவளை யாதுமோர், பழிப்பிலளென்றனை' என்று இராமபிரான் அக்கினிதேவனை நோக்கிக் கூறுவது முணர்க. சுடல் என்றதன் கருத்து-குளிர்ந்திரு என்பது. பி - ம்:—[2]கற்பதனில். (1173)

வேறு.

128.—அனல் குளிர்தல்.

[1]வெளுத்தமென் னகையவள் விளம்பு [2]மேல்வையின்
ஒளித்தவெங் கனலவ னுள்ள முட்கினன்
தளிர்த்தன மயிர்ப்புறஞ் சிலிர்ப்பத் தண்மையால்
குளிர்த்ததக் குரிசில்வா லென்பு கூரவே.

(இ - ள்.) வெளுத்த மெல் நகையவள் -வெண்ணிறமான மெல்லிய பற்களையுடையவளான சீதாபிராட்டி, விளம்பும் எல்வையின் -(இவ்வாறு) சொன்னபொழுது, ஒளித்த வெம் கனலவன் உள்ளம் உட்கினன் - ஒளிபெற்ற வெவ்விய அக்கினிதேவன் (அவளது கற்பின் தூய்மையைக்கருதி அநுமானைச் சுடுவதில்) மனத்து அச்சங்கொண்டான்; (அவ்வளவிலே), மயிர் தளிர்த்தன புறம் சிலிர்ப்ப - மயிர்கள் தளிர்த்தவையாய் உடம்புமுழுவதுஞ் சிலிர்த்தலுண்டாம்படி, அ குரிசில் வால் - பெருமையிற்சிறந்தவனான அந்த அநுமானது வாலானது, என்பு கூர- எலும்பினளவாக [எலும்பு வரையிலும்], தண்மையால் குளிர்த்தது - (உண்டான) சீதளத்தினாற் குளிர்ச்சி யடைந்தது; (எ - று.)

மெல் நகை-புன்சிரிப்புமாம். ஒளித்த என்பது - அச்சத்தினால் தன் வெப்பத்தை ஒளித்துக்கொள்ளமுயல்கிற என்ற பொருளும் தோன்ற நின்றது. மயிர் தளிர்த்தல் - மயிர்க்கூச்செறிதல். இது - இங்கே, மிக்க குளிர்ச்சியினாலாகியது. ஒளித்த - ஒளி என்னும் பெயர்ச்சொல்லினடியாப் பிறந்த பெயரெச்சம். பி-ம்:—[1]விளர்த்த வெண்ணகையினாள். [2]எல்லையின். (1174)

வேறு.

129.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-அதுபற்றிய விவரம்.

**மற்றினிப் பலவென் வேலை வடவனல் [1]புவிய ளாய
கற்றை[2]யங் கனலி மற்றைக் காயத்தீ முனிவர் காக்கும்
முற்றுறு மும்மைச் செந்தீ முப்புர முருங்கச் சுட்ட
கொற்றவ னெற்றிக் கண்ணின் வன்னியுங் [3]குளிர்ந்த வன்றே.**

(இ - ள்.) மற்று இனி பல என் - (பிராட்டியின் ஆணைப்படி அனல் முற்றுங் குளிர்ந்ததென்பதைப்பற்றி) இனி மற்றும் பல கூறவேண்டுவது என்ன இருக்கிறது! வேலை வட அனல் - கடலிலுள்ள படபாமுகாக்கினியும், புவி அளாய கற்றை அம் கனலி - பூமியிலே பொருந்திய சுவாலைத் தொகுதியையுடைய அக்கினியும், மற்றை காயம் தீ - அதுவல்லாத வானத்திலுள்ள அக்கினியும், முனிவர் காக்கும் முற்றுறு மும்மை செம் தீ - (அவிந்திடாதபடி) முனிவர்கள் பரிபாலித்துவருகிற (வைதிகநியமம்) பூர்ணமாகப் பெற்ற செந்நிறமான மூன்றுவகை அக்கினிகளும், முப்புரம் முருங்க சுட்ட கொற்றவன் நெற்றி கண்ணின் வன்னிஉம்-மூன்று நகரங்களும் அழியும்படி எரித்த வெற்றியையுடையவனான சிவபிரானது நெற்றிக்கண்ணிலுள்ள அக்கினியும், குளிர்ந்த - குளிர்ச்சியடைந்தன; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்; அன்று - அப்பொழுது எனினுமாம்.

அனல் முற்றுங் குளிர்ந்ததென்ற கருத்தைக்கவிஞர்பெருமான் **அதிசயோக்தியணி**வகையால் இரண்டுகவிகளாற் கூறுகின்றார். வடவனல்-படபாநலம்: படபா - பெண்குதிரை, அநலம்- அக்கினி. காயம் - ஆகாய மென்பதன் முதற்குறை. இனி, 'காயத்தீ' என்பதற்கு - உடம்பிலுள்ள அக்கினி [உதராக்கினி யெனப்படும் பசித்தீ] யென்று உரைப்பாருமுளர். வைதிக அக்கினி என்பார் 'முற்றுறுதீ' என்றார். மும்மைத்தீ - காருகபத்தியம், ஆகவநீயம், தட்சிணாக்கினி என்பன. நெருப்பென்னும் ஒருபொருளைக்குறிக்கிற அனல், கனலி, தீ, வன்னி என்ற பலசொற்கள் அடுத்துவந்தது - **பொருட்பின்வருநிலையணி**. வஹ்நி என்ற வடசொல், வன்னியென விகாரப்பட்டது. பி-ம்:—[1]புவிவளாய. [2]வெங். [3]குளிர்ந்தது.(1175)

**130. அண்டமுங் கடந்தா னங்கை யனலியுங் குளிர்ந்த தங்கிக்
குண்டமுங் குளிர்ந்த மேகத் துருமெலாங் குளிர்ந்த கொற்றச்
சண்டவெங் [1]கதிர வாகித் தழங்கிருள் விழுங்குந் தாவின்
மண்டலங் குளிர்ந்த மீளா நரகமுங் குளிர்ந்த மாதோ.**

(இ - ள்.) அண்டம்உம் கடந்தான் - அண்டகோளத்தின் மேலுலகங்களைக்கடந்து மேலுள்ளவனான பிரமனது, அம் கை - அகங்கையிலுள்ள, அனலிஉம்- அக்கினியும், குளிர்ந்தது-குளிர்ச்சியடைந்தது; அங்கி குண்டம்உம் குளிர்ந்த - (அப்பிரமன் வேள்வி செய்யும்) அக்கினி குண்டங்களும் குளிர்ச்சியடைந்தன; மேகத்து உரும்எலாம் குளிர்ந்த - மேகங்களிலுள்ள (தீவடிவமான) இடிக

ளெல்லாம் குளிர்ச்சியடைந்தன; கொற்றம் சண்டம் வெம் கதிர ஆகி - வெற்றியையுடைய உக்கிரமான உஷ்ண கிரணங்களையுடையனவாய், தழங்கு இருள் விழுங்கும் - மிக்க இருளை விழுங்குகிற, தா இல் மண்டலம் - அழிவற்ற சூரியமண்டலம், குளிர்ந்த - குளிர்ச்சியடைந்தது: மீளா நரகம்உம் - (தீவினைசெய்தவர்) மீளவொண்ணாத (அக்கினிமயமான சில கொடிய) நரகங்களும், குளிர்ந்த - குளிர்ச்சியடைந்தன; (எ - று.)—மாது, ஓ-ஈற்றசை.

அண்டத்திற்கு உட்பட்ட பதினான்கு உலகங்களுள்ளும் மேலதாகிய சத்தியலோகத்தி லிருப்பவனாதலின், பிரமன் 'அண்டமுங் கடந்தான்' எனப்பட்டான். அந்தணரது அகங்கையில் அக்கினியிருக்கிறதென்ற நூற்கொள்கைபற்றி, அந்தணசிரேஷ்டனான பிரமனது அகங்கையில் அனலி கூறினார். திரிவிக்கிரமனாய் வளர்ந்து அண்ட முழுவதையும் அளந்தவனான வாமநமூர்த்தியினது அகங்கை நெருப்பென்று உரைப்பாருமுளர்; அவன் அந்தணனாதலின். தா - உரிச்சொல். இருள் விழுங்கும் - இருளையொழிக்குமென்றபடி; உண்ணாதது உண்பதுபோலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி. இங்கு 'மீளாநரகம்' என்றது, மகாஜ்வாலம் அக்கினிஜ்வாலம் அக்கினிப்பிரபை முதலியவற்றை.

இவ்விரண்டு செய்யுள்களும், "அண்டமூலத்துக்கப்பா லாழியுங் கொதித்த தேழு, தெண்டிரைக்கடலின் செய்கை செப்பியென் தேவன் சென்னி, பண்டைநாளிருந்த கங்கைநங்கையும் பதைத்தாள் பார்ப்பான், குண்டிகை யிருந்தநீருங் குளுகுளு கொதித்த தன்றே" என மேல் யுத்த காண்டத்தில் வருஞ் செய்யுளும் ஒத்த மாறுபட்ட வாய்பாடுடையனவாதல் காண்க. பி-ம்:—[1]கதிர்களாகி.

131.—அனல்குளிர்ந்த காரணத்தைக் கருதி அநுமான் களித்தல்.

வெற்பினா லியன்ற தன்ன [1]வாலினை விழுங்கி வெந்தீ
நிற்பினுஞ் சுடாது நின்ற நீர்மையை [2]நினைவி னோக்கி
அற்பினா ரருத [3]வுள்ளத் தனுமனுஞ் சனகன் பாவை
கற்பினா லியன்ற தென்பான் பெரியதோர் [4]களிப்ப னானான்.

(இ - ள்.) அற்பின் நார் அருத உள்ளத்து அனுமன்உம் - (சீதா ராமர்கள் பக்கல்) அன்பாகிய பாசபந்தம் நீங்காத மனத்தையுடைய அநுமானும்,—வெம் தீ - (இயற்கையில்) வெப்பமுடைய அக்கினி, வெற்பினால் இயன்றது அன்ன வாலினை விழுங்கி நிற்பின் உம் - மலையினாலமைந்தது போன்ற [பெரிய வலிய] தனது வால் முழுவதும் மறைய மூடிக்கொண்டு நின்றாலும், சுடாதுநின்ற - (தனைச்) சுடாமல் குளிர்ச்சிகொண்டு நின்ற, நீர்மையை - ஆச்சரியத்தன்மையை, நினைவின் நோக்கி - (தனது) மனத்தினால் ஆராய்ந்து, சனகன் பாவை கற்பினால் இயன்றது என்பான் - ஜநக மஹாராஜனுடைய சித்திரப்பதுமைபோலழகிய பெண்ணான சீதையினது கற்புநிலைமையினால் இங்ஙனமாயிற்றென்று ஊகித்து

உணர்ந்தவனாகி, பெரியது ஓர் களிப்பன் ஆனான்-ஒப்பற்ற பெருங் களிப்பை யுடையவனாயினான்: (எ - று.)

"ப்ரதீப்தோக்நி ரயம் கஸ்மாத்-நமாம் தஹதி... | ஸீதாயாஸ்சா ந்ருஸம்ஸ்யேந, தேஜஸா ராகவஸ்யச- பிதுஸ்ச மமஸக்யேந, நமாம் தஹதிபாவக:[கொழுந்துவிட்டெரியும் இத்தீ என்னை ஏன் எரிக்க வில்லை?...பிராட்டியின் கருணையாலும் இராமபிரானுடைய தேஜ சினாலும் என் தந்தையோடு அக்கினிதேவனுக்குஉள்ள நட்பாலும் தீ என்னை எரிக்கவில்லை என்று தன் நுண்ணுணர்வுகொண்டு உண் மையை ஊகித்து அறிந்தான்]" என்று ஸ்ரீவான்மீகத்திலுள்ளது. மகாபுத்திமானாதலால், உள்ளபடி ஊகித்தனன். அநுமானது உடலில் நாகபாச பந்தம் அற்றதேயன்றி அவனதுசிந்தையிலே ராம பக்தியாகிய பாசபந்தம் அற்றிலதென்பார், 'அற்பினா ரருத சிந்தை யனுமன்' என்றார். பி - ம்:—[1]மேனியை. [2]நினைந்து. [3]சிந்தை. [4]களியன். (1177)

132.—இலங்காபுரி முழுவதையும் அரக்கர்கள் காட்ட, அநுமான் காணுதல்.

அற்றையவ் விரவில் தான்ற னறிவினான் முழுது [1]முன்னப்
பெற்றில னெனினு மாண்டொன் றுள்ளது [2]பிழையுறாமே
மற்றுறு பொறிமுன் செல்ல மறைந்துசெல் [3]லறிவு மானக்
கற்றிலா வரக்கர் தாமே காட்டலிற் றெரியக் கண்டான்.

(இ - ள்.) தான்-அவ்வநுமான்தான், அற்றைஅ இரவில்-அன்றைத்தினத்து முன்னிரவிலே, தன் அறிவினால் முழுதும் உன்ன பெற்றிலன் எனின்உம்-தனது அறிவினால் (அவ்வூரி லுள்ள) இடங்களெல்லாவற்றையும் ஊன்றியுணரப்பெற்றான னில்லையென்றாலும், ஆண்டு உள்ளது ஒன்று பிழை உறாமே-அந்நகரத்திலுள்ள இடம் ஒன்றேனுந் தவறாமலே,—கற்றிலா அரக்கர்தாமே காட்டலின்-மூடர்களான அவ்விராக்கதர்கள் தாங்களே காட்டியதனால்,—மற்று உறு பொறி முன் செல்ல மறைந்து செல் அறிவு மான - புறத்துறுப்பாய்ப் பொருந்திய இந்திரியங்கள் (பொருள்களினிடத்து)முன்னே செல்ல (அவற்றின் பின்னே) மறைந்து செல்லுகின்ற அறிவையொப்ப, தெரிய கண் டான் - நன்றாகப்பார்த்தான்; (எ - று.)

உவமையணி. அன்றை மாலைப்பொழுதிற் கடல்கடந்து இலங்கை புக்க அநுமான் அவ்விரவின் முற்பகுதியிற் சீதையைத் தேடிக்கொண்டே அந்நகரமுழுவதுஞ் சென்று பலஇடங்களையும் பார்த்தமை, கீழ் ஊர்தேடுபடலத்திற் பரக்கக் கூறப்பட்டது. அது இராக்காலமாதலாலும் விரைவுடன் தேடியதாலும் எங்கும் ஊன்றிப் பாராத குறைஉண்டு: அது தீருமாறு, இப்பொழுது அரக்கர்கள் தாமே அநுமானைச் சூழ்ந்துநின்று வலிய அழைத்துச் சென்றுகாட்ட, அநுமான் கண்டான்: அதற்கு, கண் செவி மூக்கு

முதலிய பொறிகளின்வழியே அறிவு புலன்களிற் சென்று பற்று தலை உவமை கூறினார்.பகைவரது தூதனைய் வந்தவன் புலனறிந்து கொண்டு போகுமாறு அவனுக்குத் தமது நகரமுழுவதையும் வலியக்கொண்டு காட்டுதல் பேதைமை யாதலால், 'கற்றிலா வரக்கர்' எனப்பட்டார். அறிவு உருவமில்லாத தாதலால்,அதற்கு 'மறைந்து செல்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பி-ம்:—[1]உள்ளப். [2]பிழைத்திடாமே. [3]அறிவை. (1178)

133.—அநுமான் வானத்தி லெழ, அரக்கர் தோளற்றுக் கீழேவிழுதல்.

முழுவதுந் தெரிய நோக்கி முற்றுமூர் [1]முடிவிற் சென்றான்
வழுவுறு கால மீதென் றெண்ணினன் [2]வலிதிற் பற்றித்
தழுவின னிரண்டு நூறு யிரம்[3]புயந் தடக்கை தாம்போடு
எழு[4]வென நால விண்மே லெழுந்தனன் விழுந்த வெல்லாம்.

(இ - ள்.) முழுவதுஉம் தெரிய நோக்கி - (அங்ஙனம்) அவ் விலங்காபுரி முழுவதையும் நன்றாகப்பார்த்துக்கொண்டே,முற்றும் ஊர் முடிவில் சென்றான் - சூழ்ந்துவரப்பெற்ற அந்த ஊரினது கடையெல்லையில் வந்துசேர்ந்தவனான அநுமான்,—வழுவுறு காலம் ஈது என்று எண்ணினன்-(இவ்வரக்கர்களின் கட்டுக்காவலி னின்று தான்) தப்பி நீங்கிப் போதற்கு ஏற்ற சமயம் இதுவென்று எண்ணி, வலிதின் பற்றி தழுவினன் - (இருபுறத்துக்கயிற்றையும்) வலியப்பிடித்து (இருபுறத்து விலாவிலுஞ் சேர)இடுக்கிக்கொண்டு, இரண்டு நூறாயிரம் புயம் தட கை தாம்போடு எழு என நால - (அரக்கர்களுடைய) இரண்டுலக்ஷம் தோள்களும் பெரியகைகளும் (இருபுறத்துக்) கயிற்றுடனே தூண்போலத் தொங்கும்படி, விண் மேல் எழுந்தனன் - வானத்திலே உயர எழும்பினான்; (அங்ஙனம் எழுந்த மாத்திரத்திலே), எல்லாம் விழுந்த - (கயிற்றைப்பிடித்து இழுத்து வந்த) அரக்கர்கள் கூட்டமெல்லாம் கீழேவிழுந்தன;

ஊர்முழுவதையும் நன்கு காணவேணுமென்று கருதிய அநுமான் தன் கருத்து நிறைவேறிவிடவே, திடீரென விசையாகத் திமிறிக்கொண்டு மேலெழுந்தான்; அப்போது, அவனது பாசத்தை இருபுறத்தும் இருகூறாகப் பிரிந்து பற்றியிருந்த ஒரு லட்சம் அரக்கர்களுடைய இரண்டு லட்சம் கைகள் தனிப்பட்டுக் கயிற்றுடனே தொங்க, அவர்கள் தோளற்றவர்களாய்க் கீழ் விழுந்தனரென்க. இருகூறாகப்பிரிந்து லட்சம் அரக்கர் பற்றின ரென்பது 124-ஆம் செய்யுளிற் கூறப்பட்டது.முற்றுதல்-வளைதல், சூழ்தல். பி - ம்:—[1]முடிய. [2]வலியிற். [3]புயத். [4]எனலான. (1179)

134.—அநுமானது அப்பொழுதைய தோற்றம்.

இற்றவா ளரக்கர் நூறு யிரவரு மிழந்த தோளார்
[1]முற்றினு ருலந்தா ரையன் மொய்ம்பினோ [2]டுடலை மூழ்கச்
சுற்றிய கயிற்றி னோடுந் தோன்றுவா னரவின் சுற்றம்
பற்றிய கலுழ னென்னப் பொலிந்தனன் விசும்பின் பாலான்.

(இ - ள்.) இற்ற - தனிப்பட்டுவிழுந்த, வாள் அரக்கர் நூருயிரவர்உம் - கொடிய அந்த இராக்கதர்கள் நூருயிரம்பேரும், இழந்த தோளார் - தோளிழந்தவர்களாய், முற்றிஞர் உலந்தார் - இறந்தொழிந்தார்கள்; மொய்ம்பினேடு உடலை ஊழ்க சுற்றிய கயிற்றினேடுஉம்-(தனது) தோள்களோடு உடம்பையும் அழுந்தக் கட்டிய கயிற்றினுடனே, விசும்பின் பாலான் தோன்றுவான் - வானத்தினிடத்தவனைக் காணப்படுகின்ற, ஐயன் - சிறந்தவனான அநுமான்,—அரவின் சுற்றம் பற்றிய கலுழன் என்ன பொலிந்தனன்-சர்ப்பவர்க்கங்களாற் பிடித்துச் சூழப்பட்ட கருடன்போல விளங்கினுன்; (எ - று.)

சிறிய திருவடியாகிய ஆஞ்சநேயமூர்த்திக்குப் பெரிய திருவடியாகிய கருடாழ்வான் ஒள்ளிய பெரியவடிவிலும், அவ்வநுமானது உடம்பு முழுவதுஞ் சுற்றிய கயிற்றுக்கு அக்கருடனது உடம்பிற் சுற்றிய நாகங்கள் வடிவிலும் உவமை யெனக் காண்க. கருடனுக்கு நாகம்போல, அநுமானுக்கு அக்கயிறு எளிதில் விடுவிக்கத்தக்கதென்பது போதரும்; சுற்றப்பட்டவர்கள் ஒன்று செய்யமாட்டாமை இரண்டுக்கும் ஒக்கும். பாம்பைக் கருடன் பிடித்துக் கொள்ளும்போது அதனுடம்பிற் சுற்றிக்கொள்ளுதல் பாம்பின் இயல்பாகும். பி - ம்:—[1]முற்றினர். [2]உலைய. (1180)

135.-அநுமான் தனதுவாலை இலங்கையின்மீது செலுத்துதல்.

துன்னலர் புரத்தை முற்றுஞ் சுடுதொழிற் ஹொல்லை யோனும்
பன்னின பொருளும் நாணப் பாதக ரிருக்கை பற்ற
மன்னனை வாழ்த்தி வாழ்த்தி வயங்கெரி மடுப்பெ னென்னுப்
பொன்னகர் மீதே தன்போர் வாலினைப் போக விட்டான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—'துன்னலர் புரத்தை முற்றுஉம் சுடு தொழில் தொல்லையோன்உம் - பகைவர்களுடைய திரிபுரத்தை முழுவதும் எரித்தலாகிய தொழிலைச்செய்த பழமையான பரமசிவனும், பன்னின பொருள்உம் - (அவனுக்கு அப்பொழுது உதவியாயிருந்தனவெனக்) கூறப்படுகின்ற (பல) பொருள்களும், நாண - வெட்கமடையும்படி, பாதகர் இருக்கை பற்ற - பாவிகளான இவ்வரக்கர்களுடைய இருப்பிடமாகிய இவ்விலங்கை பற்றியெரியுமாறு, மன்னனை - இராமபிரானை, வாழ்த்தி வாழ்த்தி - துதித்துத் துதித்து, வயங்கு எரி - ஒளிர்கிற நெருப்பை, மடுப்பென் - பற்ற வைப்பேன்,' என்னு-என்று எண்ணி, தன் போர் வாலினை- தனது போர்த்திறமமைந்த வாலை, பொன் நகர்மீது - பொன்மயமான அவ்விலங்காபுரியின் மேலே, போகவிட்டான்-செல்லவிட்டான்;

துணைவலியாகப் பலவற்றை உடன்கொண்டுசென்ற சிவபிரான் திரிபுரமெரித்ததனினும், யாதொரு துணையுமில்லாத தான் இவ்விலங்கையை யெரித்தல் சிறக்குமென்னுங் கருத்தால், 'துன்னலர் புரத்தை முற்றுஞ் சுடுதொழில் தொல்லையோனும் பன்னின பொருளும் நாண' எனப்பட்டது. ஸ்ரீராமனருள்கொண்டு இந்த அரியசெயலைச் செய்வேனென்யான், 'மன்னனை வாழ்த்தி வாழ்த்தி

வயங்கெரி மடுப்பென்' என்றான். 'மன்னனைவாழ்த்தி' என்பதை 'போகவிட்டான்' என்பதனோடு இயைப்பினுமாம். மன்னன் - எல்லாவற்றுக்குந் தலைவன்: சருவேசுவரன், பகைவர்களை வளைத் தற்கும் எடுத்து வீசுதற்கும் அடித்தற்குமாகப் பலவாறு போரில் அநுமானது வால் உதவுதலால், 'போர்வால்' எனப்பட்டது. இங்கே 'துன்னலர்' என்றது, வித்யுந்மாலி முதலிய திரபுரத்து அசுரர்களை, 'பன்னினபொருள்' என்றது - மேருகிரியாகிய வில், ஆதிசேஷனாகிய நாணி, திருமாலாகிய அம்பு, பூமியாகிய தேர் முதலியவற்றை.

இனி, இச்செய்யுளுக்கு வேறொருவகையாற் பொருள் கூறவும் படும்; அது வருமாறு:—பன்னின பொருளும் நாண - (எம்மைக் கொண்டே சிவபிரான் திரிபுரமெரிக்கப் போகின்றன னென்று செருக்கித் தற்புகழ்ந்து) கூறிய (துணைவலியாய்நின்ற) பொருள்கள் பலவும் நாணமடையும்படி, துன்னலர் புரத்தை முற்றும் சுடுதொழில் தொல்லையோன் உம்-பகைவர்களான அசுரர்களுடைய திரிபுர முழுவதையும் முன்பு (தனது சிரிப்பைக்கொண்டு) எரித்தல் செய்தவனை சிவபிரானது அமிசமாகிய அநுமானும், (இப்பொழுது) பாவிகளாகிய இவ்வரக்கர்களது இருப்பிடமான இவ்விலங்கை பற்றியெரியும்படி (எனது) தலைவனை இராமனை வாழ்த்தி இந் நகரத்தில் நெருப்பைப் பற்றவைப்பே னென்று அப்பொன்னகரின் மீதே தனது வாலினைப் போகவிட்டன னென்பது. (வாயுகுமாரனை) அநுமான் ருத்திராமிசமுடையனாதல் நினைவுறத்தக்கது. ()

136.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - அந்தவாலின் வருணனை.

தன்னிறைக் குறுகண் வெய்யோர் தாமியற் றலுங்கேட் டின்னே
அன்னவர்க் கிறுதி யாக வணிநக ரழிப்ப லென்னாச்
செந்நிறச் சிகைய வெம்போர் மழுப்பின்னர்ச் சேற லொக்கும்
அன்னிறத் தண்ணல் தூத னனல்கெழு கொற்ற நீள்வால்.

(இ - ள்.) அல் நிறத்து அண்ணல்-இராத்திரிபோன்ற கரு நிறத்தையுடைய புருஷோத்தமனை ஸ்ரீராமனது, தூதன்-தூதனாகிய அநுமானுடைய, அனல் கெழு கொற்றம் நீள் வால்-தீப் பற்றி யெரிவதும் வெற்றியை விளைப்பதுமான நீண்ட வாலானது,—தன் இறைக்கு-தனது தலைவனை சிவபிரானுக்கு [மழுவைத் தனது படைக்கலமாகக்கொண்டு ஆளுகிற சிவ பிரானது அமிசமாகிய அநுமானுக்கு], உறுகண்-துன்பத்தை, வெய்யோர் தாம் இயற்றலும்-கொடிய அரக்கர்கள் செய்தவளவிலே, கேட்டு-(அச்செய்தியைக்) கேள்வியுற்று (உணர்ந்து), 'இன்னே அன்னவர்க்கு இறுதி ஆக-இப்பொழுதே அவ்வரக்கர் கட்கு அழிவு உண்டாகும்படி, அணி நகர் அழிப்பல்-(அவர்களுடைய) அழகிய இலங்காநகரத்தை அழித்து விடுவேன்,' என்னா- என்று நினைவிற்கொண்டு, செம் நிறம் சிகைய-செந்நிறமான சுவாலைகளையுடையதும், வெம் போர்-கொடிய போர்த்திறமமைந் ததுமான, மழு-(சிவபிரானது) மழுவென்கிற ஆயுதம், பின்னர்

சேறல்-(தனது இறைவனை அவ்வநுமானைத்) தொடர்ந்து செல்லுதலை, ஒக்கும்-போலும்; (எ-று.)

எரியிரும்புப்படையாகிய மழுவை வலக்கையிற் கொண்டவன், சிவபிரான். அங்ஙனஞ் சிவபிரானுக்கு ஆயுதமாகிய மழுவானது, தனது இறைவனை அந்தச் சிவபிரானது அமிசமாகிய அநுமானுக்குத் துஷ்ட ராக்ஷசர்கள் (கட்டுதல் இழுத்தல் தீக்கொளுவுதல் முதலிய) துன்பங்களைச் செய்தனரென்கிற செய்தியைக் கேள்வியுற்று 'இப்பொழுதே யான் அவர்கட்கு அழிவுண்டாம்படி அவர்கள் நகரத்தை அழித்துவிடுவேன்' என்று சென்றாற் போன்றது, அநுமானால் இலங்கையின்மீது செலுத்தப்பட்ட தீக்கொளுவியவால் என்க; தற்குறிப்பேற்றவணி. அல் நிறத்து அண்ணல்— "ராத்திரி மேனியம்மான்" என்பர், பிள்ளைப்பெருமாளையங்காரும். அல்-இருளுமாம்; "இருளன்ன மாமேனி" என்றார் ஆன்றோரும். அனலினாற் சுடப்படாமையும், இலங்கையை யெரித்தலும் பற்றி, 'கொற்றவால்' எனப்பட்டது. இச்செய்யுள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலில்லை. (1182)

137. அப்புறழ் வேலை காறு மலங்குபே ரிலங்கை தன்னை
எப்புறத் தளவுந் தீய வொருகணத் தெரித்த கோட்பால்
துப்புறழ் மேனி யண்ணல் மேருவில் [1]குழையத் தோளால்
முப்புரத் தெய்த கோலே யொத்ததம் மூரிப் போர்வால்.

(இ-ள்.) அப்பு உறழ் வேலை காறுஉம் அலங்கு பேர் இலங்கை தன்னை-நீர்மயமாய்மிக்க கடல் எல்லையாக விளங்குகின்ற பெரிய அந்த இலங்காபுரியை, எப்புறத்து அளவுஉம் தீய ஒரு கணத்து எரித்த கோட்பால்-எல்லாப் பக்கங்களும் தீந்துபோம்படி ஒரு கணப் பொழுதிலே யெரித்த திறத்தினால்,—அ மூரி போர் வால்-வலிய போர்த்திறமுள்ள அந்த வாலானது,—துப்பு உறழ் மேனி அண்ணல்-பவழம் போன்ற[சிவப்பான] திருமேனி நிறத்தையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவனான சிவபிரான், மேரு வில் குழைய-மகாமேருகிரியாகிய வில் வளைய, தோளால்-(தனது) தோள் வலிமைகொண்டு, முப்புரத்து எய்த-திரிபுரத்தின்மேற் பிரயோகித்த, கோல்ஏ-அம்பையே, ஒத்தது-போன்றது; (எ-று.)

தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. திரிபுரசங்காரகாலத்தில் திருமால் சிவபிரானுக்கு அம்பாயிருந்து தொழில் செய்தமை,பிரசித்தம். 'வேலைகாறும்' என்பதை 'தீய' என்பதனோடுங் கூட்டலாம்.
பி-ம்:—[1]குழைத்த தோளால். (1183)

138. உகக்கடை யுலகம் யாவு முணங்குற வொருதன் னாட்டம்
சிகைக்கொழுங் கனலை வீசுஞ் செயன்முனம் பயில்வான் போல
மிகைத்தெழு தீய ராயோர் விரிநகர் வீயப் போர்வால்
தகைத்தலி னேலமை சாலுந் தனிவீரன் சேணி லுய்த்தான்.

(இ - ள்.) உகம் கடை-யுகாந்தகாலத்திலே, உலகம் யாஉம் உணங்குற-உலகங்களெல்லாம் அழியும்படி, ஒரு தன் நாட்டம்-ஒப்பற்ற (காலாக்கினிருத்திரமூர்த்தியாகிய) தனது ஒரு கண்ணினின்று [நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து], சிகை கொழுங் கனலை-சுவாலைகளையுடைய மிக்க நெருப்பை, வீசும்-வெளிவீசுவதாகிய, செயல்-செய்கையை, முனம் பயில்வான் போல-(அதற்கு) முன்னமே (ஒரு தரஞ்) செய்து பழகுபவன் போல,—தகைத்தல் இல் நோன்மை சாலும்-(எவராலுந்) தடுக்கமுடியாத வலிமை மிக்க, தனிவீரன்-ஒப்பற்ற வீரனான அநுமான்,—மிகைத்து எழு தியர் ஆயோர் விரி நகர் வீய-செருக்குக்கொண்டு தலைப்பட்ட கொடியவர்களான இராக்கதர்களது பரந்த அவ்விலங்காபுரி அழியும்படி, போர் வால்-போர்த்திறமமைந்த (தனது) வாலை, சேணில் உய்த்தான்-நெடுந்தூரமளவுஞ் செலுத்தினான்; (எ - று.)

ஊழிக்காலக்தில் தனது நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து அதனினின்று பெருநெருப்பை நெடுந்தூரம் வீசி உலகங்களை யெல்லாம் எரிக்கின்ற காலாக்கினிருத்திரமூர்த்தியும் அநுமானும் ஆகிய இருவரும் சிவபிரானதுசொரூபமே யாதலால், அவ்வொற்றுமை நயம்பற்றி இங்ஙனம் குறித்தார்; **ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி.** ஊழிக்காலத்தில் உலகங்களை யெரிக்கவேண்டியதற்காக உருத்திரன் முன்னமே இலங்கையையெரித்துப் பயில்வான்போன்றனனென்க. அக்கண்ணின்கனல், இவ்வாலின்கனலுக்கு ஒப்பு. உணங்குதல்-எரிதல். மிகைத்து எழு - மிகுதியாய்த்திரண்ட எனினுமாம். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளிலில்லை. (1184)

139.—அநுமான் வீடுகள் தோறும் தாவிச்செல்லுதல்.

வெள்ளியின் பொன்னி னாறு விளங்குபொன் மணியின் விஞ்சை
தெள்ளிய கடவுட் டச்சன் [1]கைம்முயன் றரிதிற் செய்த
தள்ளறு மனைக டோறு முறைமுறை தாவிச் சென்றான்
[1]ஒள்ளரி யோடுங் குன்றத் தூழிவீ ழுருமோ டொப்பான்.

(இ - ள்.) வெள்ளியின் - வெள்ளியினாலும், பொன்னின் - பொன்னினாலும், நாறு விளங்கு பொன் மணியின்-பலவகைப்பட்ட பிரகாசிக்கின்ற அழகிய இரத்தினங்களினாலும், விஞ்சை தெள்ளிய கடவுள் தச்சன் - (சிற்ப) சாஸ்திரங்களில் தேர்ந்த தெய்வத்தச்சனான விசுவகர்மன், கை முயன்று-கைகளால் வருந்தி, அரிதின் செய்த - அருமையாகச் செய்த, தள்ள அரு மனைகள் தோறுஉம் - அழித்தற்கு அருமையான [வலிய] (அவ்விலங்கை நகரத்து) வீடுகளிலெல்லாம், (அநுமான்), ஒள் அரியோடுஉம் - ஒள்ளிய நெருப்புடனே, குன்றத்து - மலையின்மீது, ஊழி வீழ் - கற்பாந்தகாலத்தில் விழுகின்ற, உருமோடு ஒப்பான்- பேரிடியைப் போன்றவனாய், முறை முறை தாவிசென்றான் - ஒவ்வொன்றிலாகக் குதித்துக் கொண்டே சென்றான்; (எ - று.)

உயர்ந்தோங்கிய மாடத்துக்கு - மலையும், அதில் தாவிப் பாய்கிற வாலின் நெருப்போடுகூடிய வலிய அநுமானுக்கு-நெருப் புடன் வீழ்கிற பேரிடியும் உவமை யெனக் காண்க: தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. தெய்வத்தச்சனான விசுவகர்மா பூர்வத்தில் இந்திரனுக்காக நிருமித்த இலங்காபுரியிலே மாலியவான் முதலிய பூர்விகராக்ஷசர்கள் குடியேற, அவர்களைத் திருமால் வென்று துரத்தியபின்பு அந் நகரத்திலே குபேரன்வசிக்க, பிறகு அவனை அகற்றிவிட்டு இராவணன் அரக்கர்களுடன் அதிற்குடியேறின னென அறிக. நாநா, ஹரி - வடசொற்கள். கைம்முயன்று - கை தேர்ந்து என்றுமாம். பி-ம்:—[1]கைம்முறைதிருந்தக். [2]ஒள்ளெரி. ()

140.—அவ்வாலின் தீ இலங்கையை யெரித்தல்.

நீனிற [1]நிருதர் யாண்டும் நெய்பொழி வேள்வி [2]நீக்கப்
பால்வரு [3]பசிய னன்பான் மாருதி வாலைப் பற்றி
ஆல[4]முண் டவனன் றூட்ட வுலகெலா [5]மவியி னுண்ணும்
காலமே யென்ன மன்னோ கனலியுங் கடிதி னுண்டான்.

(இ - ள்.) நீல் நிறம் நிருதர்-கறுத்த நிறமுள்ள அரக்கர்கள், யாண்டுஉம் - எங்கும், நெய் பொழி வேள்வி நீக்க - நெய்யைச் சொரிந்து செய்யும் யாகங்களை (அனைவரையும்) விட்டிடுமாறு தொந்தரவு புரிதலால், பால் வரு பசியன் - தன்னிடத்தே மிக்க பசியை யுடையவனான, கனலிஉம் - அக்கினிதேவனும்,—அன்பால் - அன்புகொண்டு,—மாருதி வாலை பற்றி- (தனக்குத் துணைவனான) வாயுவினது குமாரனாகிய அநுமானது வாலை(த்தனக்கு) ஆதார மாகக்கொண்டு,—ஆலம் உண்டவன் நன்று ஊட்ட - விஷத்தை அமுது செய்தவனான சிவபிரான் நன்றாக உண்பிக்க, உலகு எலாம் - உலகங்களெல்லாவற்றையும், அவியின் உண்ணும் காலம்ஏ என்ன - அவிசைப்போல உண்ணும் [எரிக்கும்] காலத்திலே போல, (அவ்விராக்கதநகர முழுவதையும்), கடிதின் உண்டான் - விரைவில் உண்ணலானான் [எரிக்கலானான் என்றபடி]; (எ - று.) —மன், ஓ - அசை.

தற்குறிப்பேற்றமும் உவமையுஞ் சேர்ந்துவந்த சேர்வையணி. அரக்கர்களின் தொந்தரையால் உலகமெங்கும் யாகங்களில்லாமற் போயினமை பற்றி நெய்ம்முதலிய அவியுணவு கிடைத்திடாமை யாற் பசிமிக்கவனான அக்கினிதேவன் அரக்கர்களிடத்து அச்சத் தால் நேரில் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாது உருத்திராமிசமான அநு மானது வாலைப் பற்றுக்கோடாகக்கொண்ட தன்றி, தன் துணைவன் புதல்வனான அந்த அநுமானிடத்து அன்புபொருந்தி அவனுக்குத் தண்ணீர் போலக் குளிர்ந்திருந்து ஊழித்தீப்போன்று உக்கிரங் கொண்டு அவ்வரக்கரின் ஊர் முழுவதையும் விரைவில் உண்ணு பவனாயின னெனக் கூறியவாறாம். பேராற்றலுடையவனும் சங்காரகர்த்தாவுமான சிவபிரானது நெற்றிக் கண்ணினின்று வெளிப்பட்டு அப்பெருமானது அநுமதிப்படி உலகங்களையெல்லாம்

எரித்தழிக்கும் சங்காரகாலம் இலங்கையை அக்கினியெரித்தழிக்குங் காலத்திற்கு ஒப்புமை கூறப்பட்டது. காலமேயென்ன - அக்காலமே இதுவென்று சொல்லும்படி யென்றலுமாம். அன்று என்று எடுத்துக் காலமென்பதனோடு இயைத்து, அந்தக்காலமென்னலாம். பி - ம்:—[1]நிருதரீண்டு. [2]நீங்கி. [3]பசியனென்பான். [4]உண்டவனின்று. [5]அழிவின். (1186)

பிணிவீட்டுபடலம் முற்றிற்று.

14-ஆவது இலங்கையெரியூட்டுபடலம்.

அநுமான் இலங்கையைக் கொளுத்திய செய்தியைக் கூறும் பாகம். இலங்கையெரியூட்டுதல் - இலங்காபுரியை அக்கினிதேவனுக்கு உணவாக்குதல்: ஊட்டுதல்- உண்பித்தல். 'ஊர்சுடுபடலம்' என்றும் பிரதிபேத முண்டு.

வேறு.

1.—அநுமானது வாலின் தீ அந்நகரமாளிகைகளைப் பலபடியா லெரித்தல்.

கொடியைப் பற்றி விதானங் [1]கொளுத்தியே
நெடிய தூணைத் [2]தடவி நெடுஞ்சுவர்
முடியச் சுற்றி முழுது முருக்கிற்றால்
கடிய மாமனை தோறுங் கடுங்கனல்.

(இ - ள்.) கடுங் கனல் - (அநுமனது வாலிற்பற்றிய) கொடிய நெருப்பானது,—கடிய மா மனை தோறும் - காவலுள்ள பெரிய வீடுகள்தோறும்,—கொடியை பற்றி - துவசங்களிற் பற்றிக்கொண்டும், விதானம் கொளுத்தி - மேற்கட்டிகளை யெரித்தும், நெடிய தூணை தடவி - உயர்ந்த தூண்களைச்சுற்றிலும் தடவியும், நெடுஞ் சுவர் முடிய சுற்றி - நீண்ட சுவர்களை முழுவதுஞ் சுற்றிக்கொண்டும், முழுதும் முருக்கிற்று - அவ்வீடுகள் முழுவதையும் எரித்தழித்தது; (எ - று.)—ஏ, ஆல் - அசைகள்.

'கடிய' என்பதற்கு - சிறப்புடைய என்றும், விளக்கமுள்ள என்றும், எப்பொழுதும் புதுமையாகத் தோன்றுகின்ற என்றும், மங்களகரமான என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்; பலபொருள் குறிக்கும் உரிச்சொல்லாகிய 'கடி' என்பதனடியாப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். பி-ம்:—[1]கொளுத்தித்தான். [2]தழுவி. (1187)

2.—அதனால் அந்நகரத்துச் சனங்கள் கூக்குரலிடுதல்.

வாச லிட்ட வெரிமணி மாளிகை
மூச முட்டி முழுது முருக்கலால்
ஊச லிட்டன வோடி யுலைந்துளைப்
பூச [1]லிட்ட [2]விரியப் புரமெல்லாம்.

(இ - ள்.) வாசல் இட்ட எரி - (மாளிகை) வாயில்களில் (அநுமானால் வால்கொண்டு) பற்றவைக்கப்பட்ட தீயானது, மணி மாளிகை முழுதுஉம் - அழகிய மாளிகைமுற்றவும், மூச முட்டி - நெருங்கப்பிடித்துக்கொண்டு, முருக்கலால்- எரித்தழித்தலினால்,— இரிய - அஞ்சி நிலைகெட, புரம் எலாம் - அந்நகரத்துச் சனங்களெல்லாம், ஊசல் இட்டன - ஊஞ்சலாடுதல்போல அங்குமிங்குமாக அலைபவையாய், ஓடி—, உலைந்து- வருந்தி, உளை பூசல் இட்ட - வருத்தத்தினாலாகும் பேரொலியைச் செய்தன; (எ - று.)

புரத்தவர் அச்சத்தினால் விரைந்து வெளியிலோடிப்போவதும், அகத்தேயுள்ள அருமைப்பொருள்களை நினைந்து மீளவருவதுமாய் அலைந்தன ரென்பது தோன்ற, 'ஊசலிட்ட' என்றார். பி-ம்:— [1]இட்டது. [2]இரியல். (1188)

3.—இரத்தினமாளிகையில் தீப்பற்ற மாதர்கள் வருந்திய வகை.

மணியி னாய வயங்கொளி மாளிகை
பிணியிற் செஞ்சுடர்க் கற்றை [1]பெருக்கலால்
திணிகொ டீயுற்ற துற்றில [2]தேர்கிலார்
அணிவ ளைக்கை நல்லா ரலமந்துளார்.

(இ - ள்.) மணியின் ஆய- இரத்தினங்களினாலாகிய [இரத்தினங்களைக்கொண்டு அமைக்கப்பட்ட], வயங்கு ஒளி மாளிகை - விளங்குகிற ஒளியையுடைய வீடுகள்,—பிணியின் - தொகுதியாக, செம் சுடர் கற்றை - செந்நிறமான ஒளியின்திரளை, பெருக்கலால்- வீசுதலால், திணி கொள் தீ உற்றது உற்றில-நெருக்கங்கொண்ட தீப்பிடித்த இடத்தையும் பிடியாத இடங்களையும், தேர்கிலார் - பகுத்தறியாதவர்களாய், அணி வளை கை நல்லார்-அழகிய வளையல்களையணிந்த கைகளையுடைய மாதர்கள், அலமந்து உளார் - வருத்தமுற்றார்கள்; (எ - று.)

இரத்தினமயமான மாளிகைகளினுள்ளே மாதர்களிருக்கிறபோது அவ்வீடுகளில் தீப்பற்றிக்கொண்டது: அவ்வில்லங்களிலமைந்த இரத்தினங்கள் இயல்பாகவே அக்கினிச்சுவாலைபோன்ற சிவந்த ஒளித்தொகுதியை வீசிக்கொண்டிருந்ததனால், அம்மாதர்கள் தீப்பற்றிய இடமின்னது என்றும், தீப்பற்றாத இடமின்னது என்றும் வேறுபா டறிந்திலர்; ஆகவே, தீப்பற்றாத இடங்களினின்று தீப்பற்றின இடங்கட்குச் சென்றும், தீப்பற்றின இடங்களைத் தீப்பற்றாத இடங்களென்றுகொண்டு அவற்றிலேயிருந்தும்

இவ்வாறு தற்காக்குமாறின்றித் தடுமாறி வருந்துபவராயினரென்பதாம். இங்ஙனம் இரத்தினவொளிக்கும் அக்கினிச்சுவாலைக்கும் வேறுபாடு தோன்றாமை கூறியது-**மறைவணி:** (அதன் இலக்கணம் - பொதுக்குணத்தால் இரண்டு பொருள்கட்கு வேற்றுமை தோன்றாமை.) இதனால், அந்நகரத்து மாளிகைகளிலமைந்த இரத்தினங்களின் ஒளித்தொகுதி விளங்கிற்று. **பி - ம்:—**[1]பெருத்தலால், பரத்தலால். [2]ஓர்கிலார். (1189)

4.—புகைசூழ மாதர் வருந்துதல்.

வான கத்தை நெடும்புகை [1]மாய்த்தலால்
போன திக்கறி யாது புலம்பினார்
[2]தேன கத்த [3]மலர்பல சிந்திய
கான கத்து மயிலன்ன காட்சியார்.

(இ - ள்.) தேன் அகத்த-தேனை யுள்ளேயுடைய, மலர் பல - பலவகை மலர்கள், சிந்திய-சிந்தப்பெற்ற கானகத்து-காட்டிலே, (தம்விருப்பின்படி வளர்ந்து விளையாடுகின்ற), மயில்-மயில்களை, அன்ன-ஒத்த, காட்சியார்-அழகிய சாயலையுடையவர்களான மாதர்கள்,— நெடும் புகை-நெடுந்தூரம் உயரவெழுந்த மிக்க புகையானது, வான் அகத்தை மாய்த்தலால்-(எங்குங் கம்மிக்கொண்டு) ஆகாயத்தை மறைத்ததனால், போன திக்கு அறியாது-(தப்பியுய்யுமாறு தம் கணவர் உயரஎழுந்து) போன திசையைத் தாம் இன்னதென்று உணராமல், புலம்பினார்-; (எ-று.)

மாய்த்தல்-மறைத்தல், "களிறுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி" என்றவிடத்துப் போல. காட்சி-அழகிய தோற்றம். **பி-ம்:—**[1]மாய்த்ததால். [2]தேனகத்து. [3]மலர்ப்பலி. (1190)

5.—அரக்கரும் அரக்கியரும் தலைமயிரில் எரியுண்மையையும் இன்மையையும் நிறவொப்புமையால் அறியமாட்டாமை.

கூய்க்[1]கொ ழும்புனல் குஞ்சியிற் கூந்தலின்
[2]மீச்சொ ரிந்தனர் மாதரும் வீரரும்
[3]ஏய்த்த தன்மையி னு[4]லெரி யின்மையுந்
தீக்கொ ளுந்தின வுந்தெரி கின்றிலார்.

(இ - ள்.) மாதர்உம் வீரர்உம் - இராக்கதமாதர்களும் இராக்கத வீரர்களும், (எரிபற்றியதனால்), கூய் - பேராரவாரஞ்செய்து, குஞ்சியில் கூந்தலில்-(தம்மைச்சார்ந்தவரின்) தலைமயிரில், கொழும்புனல் - மிக்க புனலை, மீ சொரிந்தனர் - மேலேசொரிந்தனர்: (அங்ஙனமாகியும்), ஏய்த்த தன்மையினால் - (அந்தத் தம்மவரின் செம்பட்டமயிரும் நெருப்பும் நிறத்தில்) ஒத்திருக்கின்ற இயல்பினால்,—எரி இன்மைஉம் - (தலைமயிர்களில்) நெருப்பு இல்லாமையையும், தீ கொளுந்தினஉம் - நெருப்புப் பற்றினவற்றையும்,

தெரிகின்றிலார் - வேறுபாடறியாதவரா யிருந்தார்கள்; (எ - று.) —இதுவும், **மறைவணி.**

சில அரக்கர் தம்மைச்சார்ந்த ஆடவர் மடவாரின் தலைமயிரில் எரி மண்டிடவே, கூவி அவர்கள் சிரசில் புனலையூற்றியும், பற்றிய எரி அவிந்ததென்றும் அவியவில்லையென்றும் தெரிவது அரிதாயிற்றென்றவாறு. [1]கொழுங்கனல். [2]மீச்சொரிந்தன என்றபாடத்திற்கு, கொழுங் கனல்- பெருநெருப்பு, மீச்சொரிந்து அன-மேலே சொரிந்தாற்போல் மிகப்பற்றின என்க. இராக்கதர்களது சிரசிலுள்ள செம்பட்டமயிர்கள் இயல்பான நிறத்தினால் அக்கினிச் சுவாலைபோ லிருத்தல்பற்றி, இங்ஙனங் கூறினார். முதலடியில் 'குஞ்சியிற் கூந்தலில்' என்ற முறைமைக்கு ஏற்ப, இரண்டாமடியில் 'வீரரும் மாதரும்' என்னாது, மாறுபடக்கூறியது, **எதிர்நிரனிறைப்பொருள்கோள்.** [4]எரியில்லவும், என்று பாடமிருப்பின்நலம். **பி - ம்:—**[2]மீக்கொழுந்தினர். [3]ஏக்கமொன்றுமிலார். (1191)

6.—தீப்பற்றியதைப் பற்றியதொரு வருணனை.

இல்லிற் றங்கு வயங்கெரி யாவையும்
சொல்லிற் றீர்ந்தன [1]போல்வன தொல்லுருப்
[5]புல்லுக் கொண்டன மாயைப் புணர்ப்பறக்
கல்வித் தம்மியல் பெய்துங் கருத்தர்போல்.

(இ - ள்.) மாயை புணர்ப்பு அற - பிரகிருதிசம்பந்தம் நீங்க, கல்வி- பிரஹ்மவித்தையின் உணர்ச்சியினால், தம் இயல்பு எய்தும் - தமது இயல்பான பரிசுத்த சுவரூபத்தை யறிந்த, கருத்தர் போல் - மனோபாவனை யுடையவர்கள்போல,—இல்லில் தங்கு வயங்கு எரி யாவைஉம் - (அவ்வரக்கர்களுடைய) வீடுகளில் தங்கியிருந்த எரிகிற நெருப்புக்களெல்லாம், சொல்லின் தீர்ந்தன போல்வன - (இராவணனது) கட்டளைச்சொல்லின் நிர்ப்பந்தத்தினின்று கடந்தவை போல்பவையாய், தொல் உரு புல்லுக் கொண்டன - பழமையான (தமது) நிஜரூபத்தைப் புல்லுதலைக்கொண்டன [பொருந்தின]; (எ - று.)

இராவணன் தனது பேராற்றலினால் தேவர்களையெல்லாம் வலியடக்கி வென்று தன்வசப்படுத்தி அடிமையாக்கி அரசாண்டனனாதலால், அக்கினிதேவன் அவனது ஆட்சிக்கு உட்பட்டு அச்சத்துடன் ஒடுங்கி அவ்விலங்கை நகரத்து மாளிகைகளிலெல்லாம் அரக்கர்கட்குச் சமையல் முதலிய காரியங்கள் ஆகவேண்டியதற்கு எவ்வளவுவேண்டுமோ அவ்வளவாக அடங்கி உதவி நின்று அதற்குமேலாகத் தனது உக்கிரசொரூபத்தை வெளிக்காட்டாதிருந்தனன்; இதுவரை அங்ஙனமிருந்த தீ இப்பொழுது அநுமானது வாலின் தீயோடு சேர்ந்துகொண்டு அந்தத் துணைவலியால் இராவணனது கட்டளையைக் கடந்தாற்போலத் தனது நிசரூபத்துடன் வெளிப்பட்டோங்கி யெரியலாயிற்று; அதற்கு, பிரம

ஞானத்தால் அவித்யையின்சம்பந்தம் நீங்கவே முன்பு மறைந்து நின்ற ஆன்மசொரூபம் விளங்கப்பெற்ற ஞானிகளை உவமை கூறினர். பி - ம்:—[1]போல்வருங். [2]புல்லி. (1192)

7.—புகை யெழுந்து பரவுதல்.

ஆய தங்கொர் குறளுரு வாயடித்
தாய ளந்துல கங்க டரக்கொள்வான்
மீயெ ழுந்து கரியவன் மேனியிற்
போயெ ழுந்து பரந்தது வெம்புகை.

(இ - ள்.) வெம் புகை ஆயது - வெவ்விய புகையானது,—அங்கு - அக்காலத்தில், ஓர் குறள் உரு ஆய் - (முதலில்) ஒரு வாமனவடிவமாகி நின்று, தர - (மகாபலி சக்கரவர்த்தி) கொடுக்க, உலகங்கள் - உலகங்களை, அடி தாய் அளந்து கொள்வான் - பாதங் களினால் தாவியளந்துகொள்ளுதற் பொருட்டு, மீஎழுந்த - மேலோங்கிவளர்ந்த, கரியவன் மேனியின் - கருநிறமுடையவனை திருமாலின் திருமேனிபோல, எழுந்து போய்பரந்தது-மேலெழுந்து சென்று பரவியது; (எ - று.)

கருநிறமுள்ள வாமநமூர்த்தியின் வடிவத்தை, நிறத்திலும், எழுந்தோங்கி வளர்ந்து பரவுதலிலும் புகைக்கு உவமைகூறினர். அங்கு - முன்னொருகாலத்தில்: மாவலி செருக்குற்று மூவுலகாட்சி யைத் தன்கைவசப் படுத்திக்கொண்ட அப்பொழுதென்க. (1193)

8.—யானைகள் எரிபடுதல்.

நீல நின்ற [1]நிறத்தன கீழ்நிலை
மாலின் வெஞ்சின [2]யானையை மானுவ
மேல்வி ழுந்தெரி முற்றும் விழுங்கலால்
தோ லுரிந்து கழன்றன தோலெலாம்.

(இ - ள்.) நீலம்நின்ற நிறத்தன [நீல நிறம்நின்றன] - நீலநிற முள்ளனவாகிய, தோல் எலாம் - யானைகளெல்லாம்,—மேல் எரி விழுந்து முற்றும் விழுங்கலால் - தம்மீது நெருப்பு விழுந்து (உடம்பு) முழுவதும் பற்றிக்கொண்டதனால், தோல் உரிந்து கழன்றன - தோலுரிந்து கழலப்பெற்றவையாய், மாலின் வெம் சினம் - மதமயக்கத்தையும் கடுங்கோபத்தையுமுடைய, கீழ் நிலை யானையை - கீழ்திசையானையாகிய ஐராவதத்தை, மானுவ-போல் வனவாயின; (எ - று.)

தீப்பற்றியதனால் தோலுரிந்து வெள்ளெலும்பு தோன்ற நின்ற யானைகட்கு, வெள்ளையானையாகிய ஐராவதம் ஒப்புமை கூறப்பட்டது. கீழ்நிலை - கிழக்குத் திக்குக்கு உரிய, மாலின் வெஞ் சின யானை - இந்திரனது வெவ்விய சினமுள்ள ஐராவதயானை யென்றும் பதவுரை கூறலாம்; மால் - இந்திரன். பி-ம்:—[1]நிறநிலை. [2]யானையின், ஆனையை. (1194)

9.—எருமைகளும் மாதர்களும் எரிதல்.

[1]மீதி மங்கலந் தாலன்ன வெம்புகை
சோதி மங்கலத் தீயொடுஞ் சுற்றலான்
[2]மேதி மங்குலின் வீழ்புனல் வீழ்மட
வோதி மங்களின் மாத [3]ரொதுங்கினர்.

(இ-ள்.) மீது இமம் கலந்தால் அன்ன வெம் புகை-மேலே பனியடர்ந்தாற்போன்ற வெவ்வியபுகை, சோதி மங்கலம் தீயொடும்-ஒளியுள்ள மங்களகரமான நெருப்பினுடன், சுற்றலால்-சூழ்ந்துகொண்டதனால்,—(அஞ்சி), மேதி-எருமைகள், மங்குலின்-மேகங்கள் போல, வீழ் புனல் வீழ்-ஆழ்ந்த கடல்நீரிலே போய்விழ,—மட ஓதிமங்களின் மாதர் ஒதுங்கினர்-(நீர்நிலையிலே யிறங்குகின்ற) இளமையான அன்னப் பறவைகள் போல (அந்நகரத்து) மகளிர்கள் (அவ்வூரெல்லையினின்று) விலகி(க் கடலில்) விழுந்தார்கள்; (எ - று.)

எங்கும் மிக்கபுகை கம்ம நெருப்புப்பற்றியதனால், ஓடிச்சென்று நீரில் மூழ்கித் தப்பியுய்யுமாறு கடலில் விழுந்த எருமைகட்கு-அக்கடலில் உறங்கும் மேகங்களும், அங்ஙனமே கடலிலிறங்கிய மாதர்கட்கு - நீர்நிலையிலிறங்கும் அன்னப்பறவைகளும் உவமை யெனக் காண்க. மங்கலச் சடங்கு பலவும் அங்கியங்கடவுளறிகரியாகச் செய்யப்படுதல் பற்றியும் இன்றியமையாச் சிறப்புடைமைபற்றியும், தீக்கு 'மங்கலம்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. மூன்றாமடியிலுள்ள 'வீழ்' என்றசொல் இரண்டனுள் பிந்தியது வீழ என்பதன் விகாரம்.

இனி, இச்செய்யுட்கு-புகையும் தீயும் சூழ்ந்துகொண்டதனால் அஞ்சி எருமைகள் மேகங்கள்போன்று விரும்பத்தக்க நீர்நிலையில் விழ, (அங்கு விளையாடிக்கொண்டிருந்த) மாதர்கள் (எருமைகள் விழுதலால்) அன்னப்பறவைகள் (அஞ்சியொதுங்கினாற்) போல அங்கு நின்று விலகினார்களென்று உரைகூறல் ஏற்கும். மேதிமங்குலின் வீழ்புன லென்பதற்கு-எருமைகள்போன்ற மேகங்களினால் விரும்பப்படுகிற நீரென்றுகூறி, நீர்நிலைகளில் விழும் இளவன்னங்கள் போல (அக்கடலில்) மகளிர் ஒதுங்கினர் எனினும் இழுக்காது.
பி-ம்:—[1]மீதிமங்கலத்தான நெடும்புகை. [2]வீதி மங்குலின் வீழ்புனல் மீப்படர். [3]ஒடுங்கினர். (1195)

10.—அனற்பொறிகளாற் கடல் வெதும்ப மீனினங்கள் தவித்தல்.

பொடித்[1]தெழுந்து பெரும்பொறி போவன
இடிக்கு லங்களின் [2]வீழ்தலு மெங்கணும்
வெடித்த வேலை வெதும்பிட மீன்குலந்
துடித்து வெந்து புலர்ந்துயிர் சோர்ந்தவால்.

(இ-ள்.) பொடித்து எழுந்துபோவன-(அவ்வனலினின்று) சிதறியெழுந்துபோவனவாகிய, பெரும் பொறி-பெரிய நெருப்புப் பொறிகள், இடி குலங்களின் எங்கண்உம் வீழ்தலும்-இடிக்கூட்டம்போல எல்லா விடத்திலும் விழுந்தவளவிலே,— வெடித்த-வெடியோசை போன்ற ஓசை பெற்ற, வேலை-கடல், வெதும்பிட-கொதிப்பையடைய,—மீன்குலம் - (அக்கடலிலுள்ள) மீன்களும் அவற்றினினமான நீர்வாழுயிர்களும், வெந்து-தாபமடைந்து, புலர்ந்து-வாடி, துடித்து—, உயிர்சோர்ந்த-உயிரொடுங்கின; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]எழுந்த. [2]வீழ்வன. ஆல்-ஈற்றசை. (1196)

11.—அந்நெருப்பினால் அந்நகரத்து மாளிகைகளின் பொன் உருகுதல்.

பருகு தீமடுத் துள்ளுறப் பற்றலால்
அருகு நீடிய வாடகத் தாரைகள்
உருகி வேலையி னூடுபுக் குற்றன
[1]திருகி பொன்னெடுந் தண்டிற் றிரண்டவால்.

(இ-ள்.) பருகு-(நீரை) உறிஞ்சுமியல்புள்ள, தீ-நெருப்பு, மடுத்து-நிறைந்து,உள் உற பற்றலால்-உள்ளளவாகப் பற்றியெரிதலினால், உருகி அருகு நீடிய-உருகிப்பக்கங்களிற் பெருகிய, ஆடகம் தாரைகள்-(பொன்மயமான அந்நகரத்து மாளிகைகளிலுண்டான) பொன்னின் தாரைகள், வேலையின் ஊடு புக்கு உற்றன-கடலினகத்தே போய்ச் சேர்ந்தவையாய், திருகி நெடும் பொன் தண்டின் திரண்ட - (அந்நீர்பட்டமாத்திரத்தில்) முன்னை நிலைமாறி நீண்ட பெரியபொற் காறுகளாய்த் திரண்டன; (எ - று.)

அனலினாற் பொன்உருகுதலும், அவ்வுருகியபொன் நீரினாலிறுகி நிற்றலும் இயல்பு. ஹாடகம்-வடசொல். ஆல் - ஈற்றசை. பி - ம்:—[1]திருகு, திருகில். (1197)

12.—தரையுமுட்பட அந்நகரம் வேகுதல்.

உரையின் முந்துல குண்ணு மெரியதால்
வரைநி வந்தன பன்மணி மாளிகை
நிரையி னீணெடுஞ் [1]சோலையி னிற்குமோ
தரையும் வெந்தது பொன்னெனுந் தன்மையால்.

(இ - ள்.) உரையின் முந்து - ஒருசொற் சொல்லும்முன்னே, உலகு உண்ணும் - உலகங்களை விழுங்கவல்ல, எரி அதால் - அப்பெரு நெருப்பினால்,—வரை நிவந்தன பல் மணி மாளிகை - மலைபோலுயர்ந்துள்ளனவும் பல இரத்தினங்கள் பதித்தனவுமான மாளிகைகள், நிரையின் நீள்நெடுஞ் சோலையின் - வரிசையாக வளர்ந்த உயர்ந்த சோலைகள் (தீப்பட்டால்) நிற்குமாறு போல, நிற்கும்ஓ - (கரியனவாகவேனும்) நிற்கமாட்டுமோ? [மாட்டிற்றில;] (ஏனெனின்),—பொன் எனும் தன்மையால் தரைஉம் வெந்

தது - பொன்மயமாக இருத்தலினால் (அவ்விலங்கையின்) தரையும் வெந்துருகியோடிவிட்டது; (எ - று.)

மரச்செறிவாகிய சோலைகள் தீப்பட்டெரிந்ததால் அம்மரங்கள் கருகி நிற்க, அவை வளர்ந்தோங்கிய தரை எரிபடாது நிற்கும்; அங்ஙனமன்றி, அவ்விலங்காபுரியிலுள்ள வீடுகள் தளவரிசையுள்படப் பொன்மயமானதனால் அத்தரையுமுள்பட எரிந்துருகியழிந்தன வென்பதாம். இனி, எரி - அந்நெருப்பானது, உரையின் முந்து உலகு உண்ணும் அதால் - ஒரு சொற்சொல்லுமுன்னே உலகங்களை விழுங்குந் திறத்ததாதலால், வரையின் நிவந்தன பன்மணி மாளிகை நிரையில் - மலைபோலுயர்ந்தனவான பல இரத்தின மாளிகைகளின் வரிசையிலும், நீள் நெடுஞ்சோலையில் - மிகவுயர்ந்த (அந்நகரத்துச்) சோலைகளிலும், நிற்கும்ஓ - அடங்கி நிற்பதாமோ? எனினுமமையும். பி - ம்:—[1]சோலைகள், சோலையும்.

13.—புகைமிகுதியும், தேர்களினழிவும்.

கல்லி னும்வலி தாம்புகைக் கற்றையால்
எல்லி பெற்ற திமையவர் [1]நாட்டிடம்
வல்லி [2]கோலி [3]நிவந்தன மாமணிச்
சில்லி யோடுந் திரண்டன தேரெலாம்.

(இ - ள்.) கல்லின்உம் - கல்லைக்காட்டிலும், வலிது ஆம் - செறிவுள்ளதான, புகை கற்றையால் - புகையின் தொகுதிஎழுந்து பரவிச் சூழ்தலினால், இமையவர் நாடுஇடம் - (பொன்மயமாய் விளங்குகின்ற) தேவலோகமும், எல்லி பெற்றது - இருளைப்பெற்றது; வல்லிகோலி நிவந்தனதேர் எலாம் - கொடிகள் கட்டப்பெற்று உயர்ந்தனவான தேர்களெல்லாம், மா மணி சில்லியோடும் - பெரிய இரத்தின கசிதமான சக்கரங்களுடனே, திரண்டன - (முழுவதும் பற்றியெரிந்து உறுப்புகளின் பாகுபாடின்றி) ஒரே தொகுதியாய் விட்டன; (எ - று.)

எல்லி - இராத்திரி: இருளுக்கு இலக்கணை. வல்லி என்ற வடசொல், படர்கொடியை யுணர்த்தும்: அது, கொடியென்ற மாத்திரமாகி அந்தக்கொடியென்னுஞ் சொல்லினது மற்றொரு பொருளாகிய த்வசத்தை யுணர்த்திற்று; இது லக்ஷிதலக்ஷணை யெனப்படும். [1]நாட்டியல் என்ற பாடத்திற்கு இயல் வல்லி என்று கூட்டி, அவரவர் தகுதிக்கும் விருப்பத்திற்கும் ஏற்ற வடிவம் வரைந்த கொடியைத் தேரின்மீது நாட்டு மியல்புபற்றி, வல்லி யென்பதற்கு 'இயல்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டதென்க. பி - ம்:— [2]போல. [3]நிமிர்ந்தன. (1199)

14.—பானசாலையைத் தீமடுத்தல்.

பேய [1]மன்றினி லன்று பிறங்கெரி
மாய ருண்ட [2]நறவு [3]மடுத்ததால்
[4]தூய ரென்றிலர் வைகிடந் [5]துன்னினால்
தீய ரன்றியுந் [6]தீமையுஞ் செய்வரால்.

(இ - ள்.) பேயம் மன்றினில் - மதுவாகிய குடிக்கத்தக்க பொருள் பொருந்திய(பான) சாலையில், அன்று—, பிறங்கு-எரிந்து விளங்குகிற, எரி - தீயானது, மாயர் உண்ட நறவுஉம் மடுத்தது - வஞ்சகர்களான இராக்கதர்கள் பருகும்படியான மதுவையும் (தான்) உண்டது; தூயர் என்றிலர் - பரிசுத்தியுடையவரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லத் தகாதவர்கள், வைகு-இருக்கின்ற, இடம்-இடத்தில், துன்னினுல் - சேர்ந்தால், தீயர் அன்றிஉம் - (தாம்) இயல்பிற்கொடியவரல்லாமலிருந்தும், தீமைஉம் செய்வர் - தீச்செயல்களைச் செய்வார்கள்; (எ-று.)—'ஆல்' இரண்டும்-ஈற்றசை.

தூயனுன அக்கினிதேவன் தூய்மையற்ற அரக்கர்களுடைய மதுபானசாலையிற் புகுந்ததனுல் அங்குள்ள மதுவைத் தானும் பருகலானுனென்ற சிறப்புப்பொருளை, தூயரல்லாரின் வைகுமிடத்தைத் தூயவர் சேர்ந்தாலும் தாம் இயல்பில் தீயவரல்லாதவரும் தீயசெயல்களைச் செய்வாரென்ற பொதுப்பொருள் கொண்டு சாதித்தது - **வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.** பேயம் - வடசொல்; பானஞ்செய்தற்கு உரியபொருள். மன்று - பொதுவிடம். உண்ட நறவு-உண்ணுதற்கேற்ற நறவு; இங்கு இறந்தகால விடைநிலை, காலமுணர்த்தாது தன்மையையுணர்த்திற்று. இனி, வஞ்சகராகிய அரக்கர்கள் உண்ட மிச்சிலாகிய மது வென்றும் பொருள்படும். தீமையும், உம்-இசைநிறை; எச்சவும்மையுமாம். **பி - ம்:—** [1]மன்றினின்று, மன்றெனிலன்று. [2]நறவை. [3]மடுத்தலால். [4]தூயரென்றவர். [5]துன்னினுர். [6]தீயது. (1200)

15.—அக்கினிச்சுவாலை சுற்றிலும் மேலும் பரவுதல்.

தழுவி லங்கை தழங்கெரி தாய்ச்[1]செல
வழுவில் வேலை யுலையின் மறுகின
[2]எழுகொ ழுஞ்சுடர்க் கற்றைசென் றெய்தலாற்
குழுவு தண்புனன் மேகங் கொதித்தவே.

(இ - ள்.) இலங்கை தழுவு - (அந்த) இலங்காநகரத்திற் பற்றிய, தழங்கு எரி - முழங்கிக்கொண்டு [சடுலவோசை செய்து கொண்டு] எரிகின்ற நெருப்பு, தாய் செல-தாவிச்சென்று சுவாலையைவீசுதலால், வழுவு இல் வேலை - தவருமலுள்ள (அந்நகரத்தை நாற்புறத்துச் சூழ்ந்துள்ள] கடல்கள், உலையின் மறுகின - உலைநீர்போல மிகக்கொதித்தன; எழு - மேலோங்கிய, கொழு சுடர் கற்றை - கொழுவிய சுவாலைத்தொகுதிகள், சென்று எய்தலால் - போய் வீசுதலினுல், குழுவு தண் புனல் மேகம் - (வானத்திலே) திரண்டுள்ள குளிர்ச்சியான நீரையுடைய மேகங்களும், கொதித்த-கொதிப்படைந்தன; (எ - று.)

இதனுல் இலங்கையைச் சார்ந்த கடலின்நீரும், இலங்கைமீதாக வுள்ள புயலின்நீரும் கொதித்தமை கூறுகின்ருர். வழுவில் வேலை-குற்றமற்ற கடல் எனினுமாம். நாற்புறத்துமுள்ளகடலைக் கருதி, வேலை மறுகின எனப் பன்மையாற் கூறினுர். **பி - ம்:—** [1]செலீஇ. [2]எழுவெழுஞ், எழுமெழுஞ். (1201)

16 —எரியினுல் தவித்த அரக்கியர் கானலில் விழுதல்.

ஊனி லோடு மெரியொ டுயங்குவார்
கானி லோடு நெடும்புனல் காணெனு
வானி லோடு மகளிர் மயங்கினுர்
வேனி லோடருந் தேரிடை வீழ்ந்தனர்.

(இ-ள்.) ஊனில் ஓடும் - தங்களுடம்பிலே தாவிப்பாய்கின்ற, எரியொடு - நெருப்பினுல், உயங்குவார் - வருந்துபவர்களாய், வானில் ஓடும் - (தப்பியுய்தற்பொருட்டு) வானத்திலெழுந்து ஓடுகிற, மகளிர் - இராக்கத மாதர்கள்,—கானில் ஓடும் நெடும் புனல் காண் எனு - காட்டிலே ஓடுகிற நீண்டயாற்றுவெள்ள மேகாணென்ன, மயங்கினுர் - மாருகக் கருதினவர்களாய்,வேனில் ஓடு அருந்தேரிடை - வெப்பத்துடன் ஓடுவதுபோலக் காணப் படுகின்ற அருமையான பேய்த்தேரெனப்படுங் கானலிலே, வீழ்ந் தனர் - விழுந்தார்கள்; (எ - று.)

திரளாக விரைந்து தமது உடம்பில் அனல் பற்றுகையினுல் வருந்திய இராக்கதமாதர்கள் தப்பியுய்யுமாறு வானத்தில்எழுந்து ஓடும்போது, சிலர் தரையிற் காணப்பட்ட கானலை ஓடுகிற நீரென்றுகருதி. 'கானில் ஓடுகின்ற நெடும்புனல்காண்' என்று பக்கத்திலுள்ளவர்களைப் பார்த்துக் கூற, வானத்துச்சென்ற அரக் கியர் பலரும் மயங்கித் தமது வெப்பந் தணிந்து உய்யுமாறு அக் கானல்நீரிலே விழுந்து அழிந்தார்க ளென்பதாம். மயக்கவணி. கானலின்தோற்றம் ஓடுகின்ற நீர்போலக் காணப்படுதல் இயல்பு. வானிலோடும் மகளிர்-வானத்திற் சஞ்சரிக்குந்தன்மையுள்ள தேவ மாதர்க ளெனினுமாம், காண்-தேற்றமுமாம். எரியொடு, 'ஒடு'— கருத்தாப்பொருளில் வந்தது, அருந்தேர்-நீரன்றென்று அறிதற்கு அருமையான பேய்த்தே ரென்றபடி. (1202)

17.—வண்டுகள் தீச்சுடரில் விழுந்து அழிதல்.

தேன வாம்பொழி றீப்படச் சிந்திய
சோனே மாமலர்த் தும்பி தொடர்ந்தயல்
போன தீச்சுடர் புண்ட ரிகத்தடங்
கான மாமென வீழ்ந்து கரிந்தவே.

(இ - ள்.) தேன் அவாம் பொழில்-தேன்மிக்க (அந்நகரத்துச்) சோலைகளில், தீ பட - நெருப்புப்பற்ற அதனுல், சிந்திய-சிதறிய, சோனே மா மலர் - இடைவிடாத தேன்மழையைச் சொரியுஞ் சிறந்த மலர்களில் (மொய்த்துக்கிடக்கிற), தும்பி - வண்டுகள்,— அயல் தொடர்ந்து போன தீ சுடர் - அருகிலே தொடர்ச்சியாகச் செல்லுகிற அக்கினிச் சுவாலையை(க் கண்டு), தட புண்டரிகம் கானம் ஆம்என - பெரிய தாமரைக் காடாமென்று மாருகக்கருதி, வீழ்ந்து - (அத்தீச்சுடரில்) விழுந்து, கரிந்த - கருகிப்போயின;

அக்கினிச்சுவாலையை வண்டுகள்செந்தாமரைமலர்த் தொகுதி யென மாறுபடக்கருதின வென்றதனால், இதுவும் - மயக்கவணி. தேன் அவாம் பொழில் - தேனினால் விரும்பத்தக்க சோலை யெனி னுமாம். (1203)

18.—மானினிகளான சில அரக்கியர் தம் இல்லத்திலேயே அழிதல்.

நற்[1]க டம்மிது நம்முயிர் [2]நாயகர்
மற்க டந்தெற [3]மாண்டனர் வாழ்விலம்
இற்க டந்தினி யேகலம் யாமெனு
விற்க டந்த [4]நுதலியர் வீடினர்.

(இ - ள்.) நம் உயிர் நாயகர்- நமது உயிரோடொத்த கணவர் [பிராணநாயகர்], மற்கடம் தெற மாண்டனர்- ஒரு குரங்கு [அநுமான்] கொல்லுதலால் (போரில்) இறந்துபோனார்; (அதனால்), வாழ்வு இலம் - மங்கலவாழ்க்கையில்லாதவர்களாய்விட்ட, யாம் - நாம், இனி - இனிமேல், இல்கடந்து ஏகலம் - வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லக்கடவோமல்லோம்; இது நல் கடம் - இங்ஙனம் இறத்தலே (நமக்கு) நல்ல கடமையாம், எனு - என்று நினைத்து, வில் கடந்த நுதலியர் - வில் வடிவத்தை வென்ற புருவத்தை யுடைய சில இராக்கதமாதர்கள், (வாயிற்படி கடந்து வெளியே யோடித் தப்பியுய்தலின்றி அகத்திலிருந்தபடியே எரியின்வாய்ப் பட்டு), வீடினர் - இறந்தார்கள்; (எ - று.)

கணவனிறந்தபின்பு விதவையாய் வெளியே திரிதல் மானக் கேடாதலால் எரியின்வாய்ப்பட்டு இறத்தலே கற்புதவறாத நமக்குக் கடமையென்று கருதி அங்ஙனம் இறந்தனர் சில அரக்கிய ரென்க. அழகியதாய் வளைந்தவடிவத்தில், புருவத்துக்கு வில் உவமை கூறப்படும்: அதனினுஞ் சிறப்பாகவுள்ள புருவமென்பது, 'விற்கடந்த நுதல்' என்பதன் கருத்து. நுதல் - நெற்றியுமாம். பி - ம்:—[1]கடன்னிது. [2]நாயகன். [3]மாண்டனன். [4]நுதற்சிலர். (1204)

19.—அந்த நகரத்துச் சோலைகள் கரிந்து போதல்.

பூக்க ரிந்து [1]முறிபொறி யாயடை
நாக்க ரிந்து சினைநறுஞ் சாம்பராய்
[2]மீக்க ரிந்து நெடும்பணை வேருறக்
காக்க ரிந்து கருங்கரி யானவே.

(இ - ள்.) பூ கரிந்து-மலர்கள் தீந்து, முறி பொறி ஆய்-தளிர் கள் பொறிபடச்சிதறி, அடை நா கரிந்து- இலைகளும் அவற்றின் நடுவேயுள்ள அரும்புமுதலியனவும் தீந்து, சினை நறுஞ் சாம்பர் ஆய் - கிளைகள் நல்லசாம்பலாய் வெந்து, மீ கரிந்து - (இங்ஙனம்) மேலுள்ள பொருள்களெல்லாம் தீந்து, நெடும் பணை வேர் உற கரிந்து - நீண்டபருத்த வேருமுட்படத் தீந்து, கா - சோலைகள், கருங் கரி ஆன - கரிய கரிகளாய்விட்டன; (எ - று.)

கரிந்து, பொறியாய், கரிந்து, சாம்பராய், கரிந்து, கரிந்து என்ற சினைவினைகள் - 'கரியான' என்ற முதல்வினையைக்கொண்டன. கருமையென்ற அடைமொழியடுத்ததனால், கரியென்பது - வாளாபெயராய் நின்றது. பி - ம்:—[1]பொறிப் பொறியாய். [2]மேக் கரிந்து. (1205)

20.—பொன்னகரத்தின் பொன் உருகியொழுகுதல்.

கார்மு ழுக்க வெழுங்கனற் கற்றைபோய்
ஊர்மு ழுக்க [1]வெதுப் பவுருகின
[2]சோரொ ழுக்க மருமையிற் றுன்றுபொன்
வேர்[3]வி டுப்பது [4]போன்றன விண்ணெலாம்.

(இ - ள்.) கார் முழுக்க - மேகங்களை (த் தமதகத்தே) முழுகடிக்கும்படி, எழும் - மேலே கிளர்ந்தெரிகிற, கனல் கற்றை - அக்கினிச் சுவாலைகள், போய்—, ஊர் முழுக்க வெதுப்ப - (பொன் மயமான) அமராவதிநகரம் முழுவதையுஞ் சுட்டெரிக்க,(அதனால்), உருகின சோர் - உருகி யொழுகுகின்ற, பொன் ஒழுக்கம்-பொன்னின் தாரைகள்,—அருமையின்-இடைவிடாது பெருகுதலால்,—விண்எலாம் துன்று வேர் விடுப்பது போன்றன-அப்பொன்னகரமாகிய மரம்முழுவதும் நெருங்கிய வேரை இறங்கவிடுவது போன்றன; (எ - று.)

மேகங்கள் முழுகும்படி ஓங்கியெழுந்த அக்கினிச்சுவாலைகள் போய் மேலுள்ள பொன்னகரத்தைச் சுட்டெரிக்க, அது வெந்து உருகுதலால் இடைவிடாதுபெருகுகிற சுவர்ணதாரைகள், அப்பொன்னகரமாகிய மரம் தனது இடையறாது நீண்டவேர்களைக் கீழே இறங்கவிட்டாற்போலு மென்பதாம்; **உருவகவணியை அங்கமாகக்கொண்டு வந்த தற்குறிப்பேற்றவணி:** விண்எலாம் துன்று பொன்வேர்விடுப்பது போன்றன என்பதற்கு-பொன்னகரமாகிய அவ்வமராவதியினுள் பொன்மயமான கற்பகவிருட்சங்களெல்லாம் தமது வலிய பொன்மயமான வேரை யிறங்கவிடுவது போன்றன என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இனி, ஊர்-இலங்கையென்றே கொண்டு, பொன்மயமாயுயர்ந்துள்ள இலங்கைமுழுவதையும் மிக ஓங்கியெழுந்த அக்கினிச்சுவாலை யெரிக்க, அதனாலுருகியோடுகிற பொன்னின்தாரைகளை இங்ஙனம் வருணித்ததாகக் கொள்ள லுமமையும். முதலடியிலுள்ள 'முழுக்க' என்பது - முழுக என்பதன் பிறவினை; இரண்டாமடியிலுள்ள 'முழுக்க' என்பது - முழுதும் என எஞ்சாமைப்பொருள் குறித்தது. பி-ம்:—[1]வெதும்பி. [2]சோர்பு. [3]விழுப்பது. [4]போன்றவல். (1206)

21.—அவ்வனல் வீசுதலால் சந்திரமண்டலமும் உருகுதல்.

[1]நெருக்கி மீமிசை யோங்கு நெருப்பழல்
செருக்கும் வெண்கதிர்த் திங்களைச் [2]சென்றுற
உருக்கு மெய்யி னமுத முகுத்தலால்
அரக்க ருஞ்சில ராவிபெற் றாரரோ.

(இ - ள்.) நெருக்கி-அடர்த்தியாகிய, மீமிசை-மிகமேலிடத்திலும், ஓங்கும்-உயரத்தாவுகின்ற, நெருப்பு அழல்-அக்கினியின் சுவாலையானது, செருக்கும் வெள் கதிர் திங்களை சென்று உற - களிப்பை விளைக்கின்ற வெண்ணிறமான கிரணங்களையுடைய சந்திரமண்டலத்தைப் போய்ச் சேர, (அச்சந்திரமண்டலம்), உருக்கும் மெய்யின் அமுதம் உகுத்தலால் - உருக்கப்பெற்ற (தனது) வடிவத்தினின்று அமிருதத்தைச் சிந்துதலால், அரக்கர் உம் சிலர் ஆவி பெற்றார் - (இலங்கையில் தீயின்வாய்ப்பட்டு இறக்கிறநிலைமையையடைந்த) சில அரக்கர்களும் (அமிருதம் தம் மீது பட்டதனால்) உயிர்பெற்றார்கள்; (எ - று.)—அரோ - வியப்பிடைச்சொல்.

இலங்கையில் எழுந்தோங்கியெரிகிற அக்கினியின் சுவாலை சந்திரமண்டலத்தின்மீது வீசுதலால் அம்மண்டலம் உருக, அதனினின்று பெருகிய அமிருதம் தம்மீது துளித்ததனால், எரிந்து இறக்கிற அரக்கரிற் சிலர் இறவாது உயிர்பெற்றன ரென்பதாம். அக்கினிச்சுவாலைகள் மிகவோங்கி வளர்ந்தன வென்பது, இதனாற் போதரும். செருக்கும்கதிர் - பிறர்மகிழ்ச்சியடைதற்குக் காரணமான கிரணம்; பெயரெச்சம். காரியப் பொருளது. இனி, வளர்ந்து மிக்க கிரணங்க ளென்றலுமாம். சந்திரமண்டலம், அமிருதமயமானதென்க. பி - ம்:—[1]நெருக்கமீமிசையொக்க நெருப்பெழச். [2]சேணுற. (1207)

22.—அவ்வனல் மேகமண்டலத்திலும் சூரியமண்டலத்திலும் வீசுதல்.

பருதி பற்றி நிமிர்ந்தெழு பைங்கனல்
கருகி முற்று மெரிந்தெழு கார்மழை
அருகு சுற்று மிருந்தைய தா[1]யதின்
உருகு பொற்றிர [2]ளொத்தன னொண்கதிர்.

(இ - ள்.) பருதி பற்றி நிமிர்ந்து எழு பைங்கனல் - சூரியமண்டலத்தையளாவி உயர்ந்தெழுந்த புதுமையான அந்த அக்கினியினால், எழுகார் மழை முற்றும் - வானத்திற்செல்லுகிற காளமேகங்கள் முழுவதும், எரிந்து கருகி - வெந்து கருகி, அருகு சுற்றும் இருந்தை அது ஆய்-பக்கங்களிலெங்கும் கரிபோலிருக்க, ஒள் கதிர் - (அம்மேக மண்டலத்தின்மீது விளங்குகின்ற) பிரகாசமான கிரணங்களையுடைய சூரியன், அதின் உருகு பொன் திரள் ஒத்தனன் - அக்கரித்தொகுதியினிடையே உருகுகின்ற பொன்னின் திரளைப் போன்றான்; (எ - று.)

தற்குறிப்பேற்றவணி. இருந்தை-கரி: அதன்மேல் 'அது' என்பது - பகுதிப்பொருள்விகுதி. ஒண்கதிர் - பண்புத்தொகையன்மொழி யென்றாவது, அடையடுத்த சினையாகுபெய ரென்றாவது கொள்ளத்தக்கது. பி - ம்:—[1]அகல். [2]ஒத்ததுலாங்கதிர். (1208)

23.—குதிரைகள் எரிபடுதல்.

தளை[1]கொ ளுந்திய தாவெரி தாமணி
முளை[2]கொ ளுந்தி முகத்திடை மொய்த்தபேர்
உளை[3]கொ ளுந்த [4]வுலந்துலை வுற்றன
வளை[5]கு ளம்பின் மணிநிற வாசியே.

(இ - ள்.) தளை கொளுந்திய - பின்காற்கயிறு எரிவதற்குக் காரணமான, தாவு எரி-(சுவாலை) தாவுகிற நெருப்பானது, தாமணி முளை கொளுந்தி-தாமணியென்னுங் கட்டுகயிற்றுடனே (அக்கயிறு கட்டுமிடமான) முளைகளும் எரியுண்டு, முகத்திடை மொய்த்த பேர் உளை - முகத்திலே நெருங்கியுள்ள மிகுதியான பெரியமயிர்களும், கொளுந்த-எரிந்துநிற்க,—வளை குளம்பின் மணி நிறம் வாசி - வளைந்த காற்குளம்புகளையும் அழகிய நிறத்தையுமுடைய குதிரைகள், உலந்து - தவித்து, உலைவுற்றன - அழிவடைந்தன; (எ-று.)—பி-ம்:—[1]கொளுத்திய. [2]கொளுத்தி. [3]கொளுத்த. [4]எரிந்து. [5]குளப்பின். (1209)

24.—அரக்கர்கள் தப்பியுய்யமாட்டாது தொலைதல்.

எழுந்து பொற்றலத் தேறலி னீள்புகைக்
கொழுந்து சுற்ற வுயிர்ப்பிலர் [1]கோளுற
அழுந்து பட்டுள ரொத்தயர்ந் தாரழல்
விழுந்து முற்றினர் கூற்றை விழுங்குவார்.

(இ-ள்.) கூற்றை விழுங்குவார்-யமனையும் விழுங்கவல்லவர்களான [பேராற்றலையுடைய] அரக்கர்கள்,—எழுந்து-(தப்பியுய்யுமாறு) மேலெழுந்து, பொன் தலத்து ஏறலின்-பொன்மயமான மேலுலகத்தை நோக்கிச்செல்லும்போது, நீள் புகை கொழுந்து-மேலோங்கிய புகைத்திரள், சுற்ற-(தம்மைச்) சூழ்ந்து கொள்ளவே, உயிர்ப்பு இலர்-மூச்சுவிடமாட்டாதவர்களாய், கோள் உற-(அப்புகையாலும் நெருப்பாலும்) கொள்ளப்படவே, அழுந்து பட்டுளர் ஒத்து-(நீர்நிலையில்) அழுந்தியவர்களைப் போன்று, அயர்ந்தார்-தவித்தவர்களாய், அழல் விழுந்து முற்றினர்-நெருப்பில் விழுந்து முறிந்தார்கள் [இறந்தார்கள்]; (எ - று)

'அழுந்துபட்டுளர்' என்ற வினையினால், 'ஆழமான நீர்நிலையில்' என்பது வருவிக்க. பி -ம்:—[1]கோளுமுற்று, கோளமுற்று. ()

25.-ஆடையிலுங் கூந்தலிலுந் தீப்பற்ற அரக்கர் திகைத்தல்.

[1]கோசி கத்தினி லுற்ற கொழுங்கனல்
தூசி னுத்தரி கத்தொடுஞ் சுற்றுறு
வாச மைக்குழல் பற்ற மயங்கினூர்
பாசி ழைப்பர வைப்பட ரல்குலார்.

(இ - ள்.) பாசு இழை-பசும்பொன்னாபரணங்களையும், பரவை படர் அல்குலார்-கடல்போலப் பரந்த அல்குலையு முடையவர்

களான இராக்கதமாதர்கள்,— கோசிகத்தினில் உற்ற கொழுங்கனல்-(அரையிலுடுத்த) பட்டாடையிற் பற்றியமிக்க நெருப்பு, தூசின் உத்தரிகத்தொடு சுற்றுறு-மேலாடையாகத் தரித்த வஸ்திரத்திற் பற்றி அதனுடன் சூழ்ந்து, வாசம் மை குழல் பற்ற-நறுமணமுள்ள கரிய கூந்தலிலும் பற்றிக்கொள்ள, மயங்கினர்-(இன்னது செய்வதென்று அறியாது) திகைத்து அழிந்தார்கள்; (எ-று.)

சில அரக்கியர் அரையாடை நெருப்பினால் பற்றப்பெற்று மேலாடையிலும் பரவிக் குழலிலும் பற்றவே, திகைத்து மயங்கின ரென்பதாம். கோசிகம்-பட்டு. [1]கோசிகத்துகில் என்ற பாடத்திற்கு-கோசிகமாகிய துகிலென இருபெயரொட்டு. துகில்-ஆடை. இடையிலுடுக்கும் ஆடை அந்தரீயமெனவும் மேலே தரிக்கும் ஆடை உத்தரீயமெனவும் படும். தூசின் உத்தரிகத்தொடு-உத்தரிகத்தூசினொடு என மாறுக; தூசு-வஸ்திரம். (1211)

வேறு.

26.—ஆடை எரியுண்ண, அரக்கரும் அரக்கியரும் போய்க் கடலில் விழுதல்.

[1]நிலவி லங்கிய துகிலினை நெருப்புண நிருதர்
இலவி னுஞ்சில முத்துள வெனுநகை [2]யிளையார்
புலவி யின்கரை கண்டவ ரமுதுகப் புணரும்
கலவி யின்கரை கண்டிலர் மண்டினர் கடன்மேல்.

(இ-ள்.) புலவியின் கரை கண்டவர்-ஊடலின் முடிவெல்லையைக்கண்டவர்களாகிய [ஒருவரோடொருவர் கொண்ட ஊடல் தணியப்பெற்றவர்களாகிய], நிருதர்-அரக்கர்களும், இலவின் உம் சில முத்து உள எனும் நகை இளையார்-இலவம்பூவினிதழிலும் சில முத்துக்களுள்ளன என்று வருணிக்கத்தக்க பற்களையுடையவர்களான இராக்கதமாதர்களும்,—நில இலங்கிய துகிலினை நெருப்பு உண-நிலாப்போல வெண்ணிறமாய் விளங்குகிற தங்களாடைகளை நெருப்பு எரிக்க, அமுது உக புணரும் கலவியின்கரை கண்டிலர்-இன்பம்சுரக்க(த் தம்மிற்) கூடுங் கலவியின்பமாகிய கடலின் முடிவைக் காணுமலே, கடல்மேல் மண்டினர்-கடலிற்போய் விழுந்தார்கள்; (எ-று.)

ஊடிய ஆடவரும் மாதரும் ஊடல் தீர்ந்து கூடிய நிலையிலே தமது ஆடையைத் தீயுண்ணக் கூடுதலின்பம் முற்றுறுத முன்னமே கடலிற் போய்விழுந்தார்களென்க. நிலவிலங்கியதுகில்-வெண்பட்டாடை. செந்நிறமான வாயிதழ்களி னகத்தே வெள்ளிய அழகிய பற்களின் வரிசை யிருத்தல் இலவிதழிலே முத்தங்களிருக்கின்றன போலுமென வருணிக்கத்தக்க அந்தச் சாதிமாதர்களென்பது, இரண்டாமடியின் கருத்து. முத்துப்பிறக்குமிடம் இருபதென்பது, பிரசித்தம்: அதற்கும் மேலாக இலவமலரி

னிதழகத்தும் முத்துக்களுள்ளன என்று கற்பனை கூறத்தக்க பற்களினழகையுடையா ரென்று பொருள் படுதலால், 'இலவினும்' என்ற உம்மை-இறந்தது தழுவிய எச்சம். பி-ம்:—[1]நிலவுகக்கிய. [2]அனையார். (1212)

27.—சில அரக்கியர் கிளியையிழந்து புகையில்மறைதல்.

பஞ்ச ரத்தொடு பசுநிறக் கிளிவெந்து பதைப்ப
அஞ்சனக் கண்ணி னருவிநீர் [1]முலைமுன்றி லலைப்பக்
குஞ்ச ரத்தன கொழுநரைத் தழுவுறுங் கொதிப்பான்
[2]மஞ்சி டைப்புகு மின்னெனப் புகையிடை மறைந்தார்.

(இ - ள்.) பசுநிறம்கிளி-(தாங்கள்வளர்க்கிற) பசுமைநிறமுள்ள கிளிகள், பஞ்சரத்தொடு வெந்து பதைப்ப-(தாம் இருக்கின்ற) கூட்டுடனே நெருப்பில் வெந்து துடிக்க, (அதுகண்ட சோகத்தால்), அஞ்சனம் கண்ணின்-மையிட்ட (தங்கள்) கண்களினின்று, அருவி நீர்-மலையருவிபோலிடையறாத மிக்க நீர், முலை முன்றில் அலைப்ப-(தங்கள்) தனங்களின் முகட்டிலே அலை வீசிக்கொண்டு பெருக, குஞ்சரத்து அன கொழுநரை-யானைகளைப் போன்ற [வலிய பெரிய கறுத்த] (தங்கள்) கணவர்களை, தழுவுறும்-தழுவிக்கொள்ளக் கருதிய, கொதிப்பால்-பதைப்பினால், மஞ்சு இடை புகும் மின் என - மேகத்தினுள்ளே பொருந்தமறைகிற மின்னல் போல, புகையிடை-புகைக்குள்ளே, மறைந்தார்—;

தாம் வளர்த்த கிளிகள் கூட்டுடன் அனல்பட்டுவெந்து துடிப்பதைக் கண்டு சோகித்துக் கண்ணுங்கண்ணீருமாய் அச்சத்தால் தம் கணவரைத் தழுவிக்கொள்ளக் கருதி யோடுகிற இராக்கத மாதர்கள், அருகிலே திரண்டெழுகிற புகைத்தொகுதியைக்கண்டு அதனைத் தம் கணவரது கரிய பெரிய வடிவமென்றுகருதி அதனிடை மறைந்தார்கள்; அக்காட்சி, மேகத்தினிடையே காணப்பட்டு மறைகின்ற மின்னல் போலு மென்பதாம். புகைத்திரளைத் தம்கணவரென மாறாகக்கருதி அதனைத் தழுவுபவராய் அதனிடையே மறைந்தன ரென்றது, **மயக்கவணி;** கருநிறமாய் ஓங்கியெழுந்த தோற்றத்தில், அரக்கருடம்பும் புகையும் ஒக்கும். மேகத்தினிடையே மறைகிற மின்னல்போல என ஒப்புமை கூறியது **உவமையணி.** அரக்கர்க்குப் புகையும், அரக்கியர்க்கு மின்னலும் உவமையெனக் காண்க. இரண்டு அணிகள் சேர்ந்து வந்ததனால், **சேர்வையணி.** பருத்தோங்கியவடிவமும் வலிமையும் கருநிறமும் பற்றி, 'குஞ்சரத்து அன கொழுநர்' எனப்பட்டார். கொதிப்பு - துடிப்பு, விரைவு. அச்சம்நேர்ந்தபோது கணவரைத் தழுவுதல், மாதரியல்பு. இனி, பின்னிரண்டடிக்கு - மயக்கவணி கொள்ளாமல், கணவரைத் தழுவவேண்டுமென்னும் விரைவினால் அவரைநாடிச்செல்லும்போது இடையிலே சூழ்ந்த புகையில் அகப்பட்டு அழிந்தார்களென்று உரைத்தலுமொன்று. பி - ம்:— [1]முலையின்வந்தலைப்ப. [2]மஞ்சுறி. (1213)

28.—அரக்கியர் புகையில் அகப்பட்டுக் கரிதல்.

வரையி னைப்புரை மாடங்க ளெரிபுக மகளிர்
புரையில் பொற்கலன் [1]வில்லிட விசும்பிடைப் போவார்
[2]கரையி னுண்புகைப் படலையிற் கரிந்தனர் [3]கலங்கித்
திரையி னுட்[4]பொலி சித்திரப் பாவையின் செயலார்.

(இ - ள்.) வரையினை புரை மாடங்கள் - மலையையொத்த [மிகப்பெரிய] மாளிகைகளில், எரி புக - தீப்பற்றிக்கொள்ள, (அதனினின்று தப்பியுய்யுமாறு), புரை இல் பொன் கலன் வில் இட-குற்றமற்ற பொன்மயமான (தாமணிந்துள்ள) ஆபரணங்கள் ஒளி வீச, விசும்பிடை போவார் - வானத்தி லெழுந்து செல்பவர்களாகிய, மகளிர் - மாதர்கள்,—கரை இல் நுண் புகை படலையில் கலங்கி - அளவிறந்த நுண்ணிய புகையின் திரளிலே அகப்பட்டு, (அதனால்), திரையினுள் பொலி சித்திரம் பாவையின் செயலார் - திரைமறைவினுள்ளே தோன்றுகின்ற சித்திரப் பிரதிமையின் தன்மையை யுடையவர்களாகி,—கரிந்தனர்-கருகினார்கள்; (எ - று.)

பின்னிரண்டடியில் உபமான உபமேயங்களுக்கு ஐக்கியத்தைச் சொன்னது, காட்சியணி. நுண்புகைத்தொகுதிக்குத் திரையும் அழகிய மகளிர்க்குச் சித்திரப்பதுமையும் உவமை. [2]கரையினுட் புகை படலை என்ற பாடத்துக்கு—கரையினுள்-அருகிலே(எழுந்த) புகைப்படலையி லென்க. [3]கலிங்கத்திரையின் என்பதற்கு - நூலாடையாலாகிய திரையிலென்க. பி - ம்:—[1]மின்னிடவிசும்பிடை. [4]பொதி. (1214)

29.—நந்தவனங்கள் வேகுதல்.

[1]அகரு வுந்நறுஞ் சாந்தமு முதலிய வனேகம்
புகரி னன்மரத் துறுவெறி யுலகெலாம் போர்ப்பப்
பகரு மூழியிற் காலவெங் [2]கடுங்கனல் பருகும்
மகர வேலையின் வெந்தன நந்தன வனங்கள்.

(இ - ள்.) அகருஉம்-அகில்மரங்களும், நறுஞ் சாந்தம்உம்-நறுமணமுள்ள சந்தன மரங்களும், முதலிய-முதலான, அனேகம் புகர் இல் நல் மரத்து - குற்றமற்ற சிறந்த பலமரங்களில், உறு - பொருந்திய, வெறி-வாசனை, உலகு எலாம் போர்ப்ப-உலகமுழுவதும் வீசிக்கவிந்து கொள்ளுமாறு,—நந்தனவனங்கள் - சிங்காரப் பூந்தோட்டங்கள்,—பகரும் ஊழியில் - (நூல்களிற்) சொல்லப்படுகிற யுகாந்தகாலத்தில், காலம் வெம் கடுங் கனல் பருகும்-மிகக்கொடிய காலாக்கினியினால் உறிஞ்சப்படுகிற, மகரம் வேலையின் - மீன்களையுடைய கடல்போல, வெந்தன—; (எ - று.)

[1]அகரும் மஞ்ஞுறுஞ்சாந்தம் என்றபாடத்திற்கு - அந்நறுஞ் சாந்த மென்பது, போலி பெற்றதென்க. 'நன்மரத்து உறு வெறி உலகெலாம் போர்ப்ப' என்றதனால்,அம்மரங்களின் நறுமணமிகுதி

தோன்றும். கடலுவமையினால், நந்தனவனங்களின் பரப்பைப் பெறவைத்தார். பி-ம்:—[2]கொடுங். (1215)

30.—இவ்வனல் எழுந்துதாவுதலாற் கற்பகதருக்கள் எரிதல்:

[1]மினல்ப ரந்தெழு கொழுஞ்சுட [2]ரிலங்கையூர் [3]விழுங்க
[4]நினைப்ப ரும்பெருந் திசையுற விரிகின்ற [5]நிலையாற்
[6]சினைப்ப ரந்தெரி [7]சேர்ந்திலா நின்றவுஞ் [8]சிலவெங்
[9]கனல்ப ரந்தவுந் [10]தெரிகில கற்பகக் கானம்.

(இ - ள்.) மினல் பரந்து எழு-மின்னலையொத்து விளங்குகிற, கொழுஞ் சுடர்-செழுமையான அனற்கொழுந்து, இலங்கை ஊர் - இலங்கா நகரம் முழுவதையும், விழுங்க-கவிந்து கொள்ளுமாறு, நினைப்பு அரும் பெருந்திசை உற-(இவ்வளவினதென்று) நினைத்தற்கும் அருமையான பெரிய திக்குக்களை யளாவ, விரிகின்ற-ஒளி வீசுகின்ற, நிலையால்-தன்மையினால்,—கற்பகம் கானம் - கற்பக விருட்சங்கள், வெம்கனல் பரந்தசிலஉம் - வெவ்விய நெருப்புப் பற்றி யெரிகின்றவை இவைசில வென்றும், சினை பரந்துஎரி சேர்ந்திலா நின்றசிலஉம்-கிளைகளில் தாவி நெருப்புப் பற்ருது நின்றவை இவைசில வென்றும், தெரிகில-வேறுபாடு அறிய வொண்ணுதனவா யிருந்தன; (எ - று.)

இவ்வனலினால், கற்பகதருக்களைந்தனுட் சில தீப்பற்றியன. அக்கற்பகதருக்களெல்லாம் பொன்மயமாய் மின்னல்போன்ற பேரொளியை உலகமுழுவதும் வீசிக்கொண்டு நின்றதனால், அவற்றுள் தீப்பற்றியவை இவைசிலவென்றும், தீப்பற்ருதவை இவை சில வென்றும் பகுத்துணரவொண்ணுதவையாயின என்பதாம்; **மறைவணி.** முதலடியில், பரந்து என்பது - உவமவாசகமாய் நின்றது. கானம் - மரங்களின் தொகுதி. பி - ம்:—[1]வினை. [2]உலகெலாம். [3]விழுங்கி. [4]நினைவரும். [5]நிலவாற். [6]சினைபரந்து. [7]சேர்ந்தில. [8]சிலவுங். [9]கனற்பரந்த. [10]தெரிந்தில. (1216)

31.—புகை கடலைக் கவிந்துகொள்ளுதல்.

மூளும் வெம்புகை [1]விழுங்கலிற் சுற்றுற முழுநீர்
மாளும் வண்ணமா மலைநெடுந் தலைதொறும் [2]மயங்கிப்
பூளை [3]வீயெனப் போவன புணரியிற் [4]புனலின்
மீள யாவையுந் தெரிந்தில முகிற்கண [5]மிசைய.

(இ - ள்.) மூளும் வெம் புகை - மூண்டெழுந்த வெவ்விய (நெருப்புப்) புகையானது, சுற்றுற முழுநீர் மாளும் வண்ணம் விழுங்கலின் -உலகின்சுற்றிலுமுள்ள (கடலின்) நீர் கண்ணுக்குப் புலனாகாதபடி (கடலைக்) கவிந்துகொண்டதனால்,—முகில் கணம் - மேகக்கூட்டங்கள், மா மலை நெடுந்தலைதொறுஉம் மயங்கி - பெரிய மலைகளின் உயர்ந்த சிகரங்களில் தொகுதியாகவிருந்து, புணரியில் புனலின்மிசைய மீள - கடலிலுள்ள நீரை யுண்ணுதற்கு மீண்டு வர, யாவைஉம் தெரிந்தில - (புகை கவிந்துள்ளதனால்) கடலின்

செய்திகள் எவற்றையுந் தெரிந்துகொள்ளாதனவாகி, பூளை வீ என போவன - பூளைமலர்கள் போன்று செல்வனவாயின; (எ-று.)

வெவ்விய அவ்வனற்புகை கவிந்துகொண்டதனால், இலங்கையைச் சுற்றிலும் கடல்நீர் கண்ணுக்குப்புலனாகாதாயிற்று: இஃது இங்ஙனமாக, மலையுச்சியில்தங்கி, மழைபொழிந்து நீரற்று, கடல் நீரைப்பருகவருகிற மேகங்கள் புகைகவிதலினால் அக்கடலில் நீரிருப்பதையுணராமல் கடல் நீரைப்பருகாமலே பூளைப்பூ என்னுமாறு செல்வனவாயின என்பதாம். இனி, கடலைக்குறித்து விரைந்து கீழிறங்கும்போது அக்கடலினுள்ளே யிருந்த மைநாகம் போன்ற உயர்ந்த மலைகளின் சிகரங்களில் தாக்கிச் சிதறுவனவாயினஎன்று கூறுவாருமுளர். 'மயங்கி' என்பதற்கு - புகைத்தொகுதியைக் கடலென மாறாகக் கருதி யென்றுங் கொள்ளலாம். பூளை - ஓர் செடி; அதன் மலர், வெண்ணிறத்தோடு மிகநொய்யது. பி - ம்:—[1]முற்றுறச்சுற்றிய. [2]வழங்கி. [3]வீயன்ன. [4]புனன்மீன். [5]மிசையே. (1217)

32.—உலகம் முழுவதும் புகை சூழ்தல்.

மிக்க வெம்புகை விழுங்கலின் வெள்ளியங் கிரியும்
ஒக்க வெற்பினோ டன்னமுங் காக்கையி [1]னுருவ
பக்க [2]வேலையின் படியது பாற்கடன் முடிவில்
திக்க யங்களுங் கயங்களும் வேற்றுமை தெரியா.

(இ - ள்.) மிக்க வெம் புகை விழுங்கலின்-மிகுதியான வெவ்விய புகை (சென்று உலகமுழுவதும்) கவிந்துகொண்டதனால்,— வெள்ளி அம் கிரிஉம்-அழகிய வெள்ளிமலையான கைலாசமும், வெற்பினோடு ஒக்க-(கருநிறமாகக்காணப்படுகிற) மற்றமலைகளோடு ஒப்பாக,—அன்னம்உம் காக்கையின் உருவ-(வெண்ணிறமான) அன்னப்பறவைகளும் (கருநிறமான) காக்கைகளின் வடிவமாய்த் தோன்றின:—பால்கடல்-(வெண்மையான) பாற்கடலானது, பக்கம் வேலையின் படியது-அருகிலுள்ள (கரிய) உவர்க்கடலின் தன்மையதாயிற்று: (மற்றும் அப்புகையின் சூழ்ச்சியால்), முடிவு இல் திக்கயங்கள்உம்-அழிவில்லாத (ஐராவதம் முதலிய வெண்ணிறமான) திக்கஜங்களும், கயங்கள்உம் - (கருநிறமான) சாதாரண யானைகளும், வேற்றுமை தெரியா - வேறுபாடறிய வொண்ணாதன வாயின; (எ - று.)

வெள்ளியங்கிரியும் மற்றைமலைகளும்,அன்னமும் காக்கையும், பாற்கடலும் மற்றைக்கடல்களும் வேற்றுமை தெரியவொண்ணாதபடி எல்லாம் கருநிறமாயிருந்தன என்றதில் பொதுவணி காண்க. முடிவில்-திக்குக்களின் எல்லைகளிலுள்ள எனினுமாம். கைலாசகிரி திரிமூர்த்திகளுட் சிவபிரானுக்கு உறைவிடமும், அன்னப்பறவை பிரமனுக்கு வாகனமும், திருப்பாற்கடல் திருமாலுக்குப் பள்ளிகொள்ளுமிடமுமாய்ச்சிறத்தல்பற்றி, அவை இங்கு

எடுத்துக் கூறப்பட்டன. திக்கஜங்களை எடுத்துக்கூறியது, சிறப்புடைமைபற்றி. பி - ம்:—[1]உருவாம். [2]வேலையுட். (1218)

33.—அரக்கரும் அரக்கியரும் கடலில் மூழ்குதல்.

கரிந்து சிந்திடக் கடுங்கன லொடர்ந்துடல் கதுவ
உரிந்த மெய்யின [1]ரோடினர் நீரிடை [2]யொளித்தார்
விரிந்த கூந்தலுங் [3]குருதியு மிடைதலிற் றாமும்
எரிந்து வேகின்ற வொத்தன வெறிதிரைப் பரவை.

(இ - ள்.) கரிந்து சிந்திட-(அகப்பட்ட பொருளெதுவும்)கருகியழிந்திடுமாறு, கடுங் கனல் தொடர்ந்து-கடுமையான நெருப்புத் தாவி, உடல் கதுவ -(தமது) உடம்பில் மிகுதியாகப் பற்றுதலால், (சில அரக்கர்), உரிந்த மெய்யினர் - தோலுரிந்த உடம்பையுடையவர்களாய், ஓடினர் - ஓடிப்போய், நீரிடை ஒளித்தார்-(தாபந்தணிவதற்காகவும் தப்பியுய்தற்காகவும்) கடல் நீரில் மூழ்கி மறைந்தார்கள்; (அந்த இராக்கதர்களுடைய), விரிந்த கூந்தல்உம்—, குருதிஉம் -(ஏற்கெனவே அநுமானுற் கொல்லப்பட்ட அரக்கரின்) இரத்தப்பெருக்கும், மிடைதலின் - நெருங்கிக் கவிந்து தோன்றுதலினுல், எறி திரை பரவை தாம்உம் -வீசுகின்ற அலைகளையுடைய கடல்கள் தாமும், எரிந்து வேகின்ற ஒத்தன-எரிந்துவேகின்றவை போன்றன; (எ - று.)

அரக்கரின் கூந்தல் செம்பட்டமயிர்களாதலின், கூந்தலும் குருதியும் பரவுதலாற் கடல்கள் எரிகின்றன போன்றன வென்றார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. நாற்றிசைக் கடல்களாதலின், பன்மை கூறப்பட்டது. 'கரிந்துசிந்திட' என்றதை உரிந்த என்றதனோடு கூட்டி யுரைத்தலுமாம். [3]குஞ்சியும் என்ற பாடத்திற்கு, கூந்தல்-அரக்கியருடையது: குஞ்சி-அரக்கருடையது என்க. பி - ம்:—[1]ஓடினுர். [2]ஒளிப்பார். (1219)

34.—சில அரக்கியர் தம் மக்களுடனும் சுற்றத்தாருடனும் கடலில் விழுதல்.

மருங்கின் மேலொரு மகவுகொண் டொருதனி மகவை
அருங்கை யாற்பற்றி மற்றொரு மகவு [1]பின் னரற்ற
நெருங்கி [2]னுரொடு நெறிகுழல் சுறுக்கொள [3]நீக்கிக்
கருங்க டற்றலை வீழ்ந்தன ரரக்கியர் கதறி.

(இ - ள்.) மருங்கின்மேல் ஒரு மகவு கொண்டு-இடையிலேஒரு குழந்தையை யெடுத்துக்கொண்டு, ஒரு தனி மகவை - மற்றொரு குழந்தையை, அருங் கையால் பற்றி-அருமையாகக் கையாற்பிடித்துக்கொண்டு, மற்று ஒரு மகவு பின் அரற்ற - வேறொருகுழந்தை பின்னே அழுதுகொண்டுவர, நெருங்கினுரொடு-மற்றும் நெருங்கிய சுற்றத்தாருடனே, அரக்கியர் - இராக்கதமாதர்கள், நெறி குழல் சுறுக்கொள நீக்கி-நெறித்த கூந்தலிலே சுறுசுறுவென்று நெருப்புப் பற்ற (அதனை)த் துடைத்து அவித்துக்கொண்டே, கருங் கடல்

தலை கதறி வீழ்ந்தனர் - கரியகடலிலே கதறிக்கொண்டு விழுந்தார்கள்; (எ - று.)—தனி-ஒப்பற்ற எனினுமாம்; தனிக்கையால் என இயைப்பினும் அமையும். பி - ம்:—[1]நின்றகற்ற, நின்றரற்ற. [2]நீனெடுநிறை, நீனெடுநறை. [3]நீங்கி. (1220)

35.— ஆயுதசாலைகளில் ஆயுதங்கள் உருகி ஒன்றுதல்.

வில்லும் வேலும் வெங்குந்தமு முதலிய விறகா
எல்லு டைச்சுட ரெனப்[1]புக ரெஃகெலா முருகித்
தொல்லை நன்னிலை [2]தொடர்ந்துபே ருணர்வன்ன தொழிலால்
[3]சல்லி யுண்டையிற் றிரண்டன படைக்கலச் சாலை.

(இ - ள்.) படைக்கலம் சாலை - ஆயுதசாலைகளில்,—வில்உம் வேல்உம் வெம் குந்தம்உம் முதலிய விறகு ஆ - விற்களும் வேல்களும் வெவ்விய ஈட்டிகளும் முதலிய ஆயுதங்கள் விறகாக [தீக்கு இரையும் ஆதாரமுமாக என்றபடி], எல் உடை சுடர் என - ஒளியையுடைய சூரியனென்னும்படி, புகர் எஃகு எலாம் உருகி - காந்தியுள்ள ஆயுதவடிவமாக இருக்கிற எஃகுகளெல்லாம் உருகி, தொல்லை நல்நிலை தொடர்ந்து - பழமையான (தமது) நிஜசுவரூபத்தையடைந்து, பேர் உணர்வு அன்ன தொழிலால் சல்லி உண்டையின் திரண்டன - பேரறிவுக்கு ஏற்றசெயல்பெற்று எஃகுருண்டைகளாய்த்திரண்டன; (எ - று.)

திரளுதல்-உருட்சியாதல்; கூடுதல். ஆதியிற் கட்டிக்கட்டியாகத் திரண்டிருந்த எஃகை யழித்தே கம்மியர் பல ஆயுதங்களாகச் செய்துள்ளார்: அப்படைக்கலவடிவமாகவுள்ள எஃகுகளெல்லாம் இவ்வனலினால் உருகி மீண்டும் பழைய தமது உருவத்தையடைந்து உண்டைகளாய்த் திரண்டன; ஒரு திரளிலிருந்து பலவேறுவகையாய்ப் பிரிந்து தனிப்பட்டுநின்ற பிராணிகள் மீளவும் ஒற்றுமைகொண்டு ஒருங்குசேர்தல் பேரறிவின்செயலாதலால், அந்தச் சைதனியகாரியத்தை அசேதநமாகியஎஃகின்மீது கற்பனைவகையால் ஏற்றி, 'பேருணர்வன்ன தொழிலால் உண்டையின் திரண்டன' என்றார். ஆயுதங்களிற்சம்பந்தமுள்ள மரப்பகுதிகள் விறகாக என்பது, முதலடியின் கருத்து. எல் - பகல், வெயில். எஃகு - உருக்கு; லோஹவகைகளிலொன்று. உண்டை= உருண்டை. பின்னிரண்டடிக்கு வேறுபாடம் கிடைக்குமாயினும் பிறவாற்றான் உரைப்பரேனும் பொருந்துமாயிற்கொள்க. பி-ம்:—[1]புகல். [2]தொடர்ந்த. [3]சில்லி...படைக்கலத்திரள்கள். (1221)

36.—யானைகள் எரிபட்டு ஓடுதல்.

செய்தொ டர்க்[1]கழல் வல்லியும் புரசையுஞ் சிந்தி
[2]நொய்தி னிட்டவன் றறிபறித் துடலெரி நுழைய
மொய்த டச்செவி [3]நிறுத்திவான் முதுகினின் முறுக்கிக்
கையெ டுத்தழைத் தோடின வேழடை வெங்[4]களிமா.

(இ - ள்.) ஓடை வெம் களி மா-நெற்றிப்பட்டமணிந்த வெவ்விய மதக்களிப்புடைய யானைகள்,—உடல் எரி நுழைய-(தமது) உடம்பிலே நெருப்புப் பிடிக்கவே,—கழல் தொடர் செய்வல்லிஉம் -(தமது)கால்களிற் பூட்டுதல் செய்த விலங்குகளையும், புரசைஉம்-கட்டுக்கயிற்றையும், சிந்தி-அறுத்துச் சிதறிவிட்டு,— இட்ட வல் தறி நொய்தின் பறித்து-(தம்மைக்கட்டுதற்கு ஆதாரமாக நாட்டிய) வலிய தூண்களை எளிதிற் பெயர்த்துக்கொண்டு,—மொய் தட செவி நிறுத்தி-வலிய பெரிய காதுகளை அசையாமற்கொண்டு, வால் முதுகினில் முறுக்கி-வாலை முதுகின்மேலே முறுக்கிநீட்டி, கை எடுத்து அழைத்து-துதிக்கையைத் தூக்கிக் கதறிக்கொண்டு, ஓடின—; (எ - று.)

தன்மைநவிற்சியணி. அழைத்தல்-கூவிவீரிடுதல். பி - ம்:— [1]கனல். [2]நொய்திலிட்ட. [3]அகற்றியவ்வாலினை. [4]கரிமா. (1222)

37.—பறவைகள் கடலில் விழுந்து அழிதல்.

வெருளும் வெம்புகைப் படலையின் [1]மீச்செல வெருவி
இருளும் வெங்கடல் விழுந்தன வெழுந்தில பறவை
[2]மருளின் மீன்கணம் விழுங்கிட வுலந்தன மனத்தோர்
அருளில் வஞ்சரைத் தஞ்சமென் [3]றடைந்தவ ரனைய.

(இ - ள்.) வெருளும் வெம் புகை படலையின்-(காண்பவர்) அச்சங்கொள்ளத்தக்க வெவ்வியபுகைக்கூட்டம் பரவியதனால், மீ செல வெருவி-வானத்திற் பறந்து செல்லுதற்கு அஞ்சி, இருளும் வெம் கடல் விழுந்தன-கருநிறங்கொண்ட கொடிய கடலிலே விழுந்தனவாகிய, பறவை-பறவைகள், எழுந்தில-(பின்பு) வெளியெழாமல், மருளின் மீன் கணம் விழுங்கிட-மாறுபாட்டையுடைய மீன் கூட்டங்கள் (தம்மை) உண்ணுதலால், உலந்தன-ஒழிந்து போயின: (அவை), மனத்து ஓர் அருள் இல் வஞ்சரை தஞ்சம் என்று அடைந்தவர் அனைய-மனத்திலே அருள் என்பது சிறிதுமில்லாத வஞ்சகர்களை(த் தமக்கு) அடைக்கலமாகக் கருதிச்சரணமடைந்தவர்களைப்போன்றன; (எ - று.)

மனத்தில் சிறிதும் அருளில்லாத வஞ்சகர்களைப் பிறரிடத்து அச்சத்தாற் கதியாக அடைந்தவர்கள் அவராற் பாதுகாக்கப் படாது அழிக்கப்பட்டுத் தொலைவர்; அவர்களை, புகைத்திரளுக்கு அஞ்சிக் கடலைப்புகலிடமாகக் கொண்டு அங்கு மீனினம் விழுங்குதலால் அழிந்துபோன பறவைகட்கு உவமை கூறினார். பறவைகள் மீன்களைப் பிடித்துத்தின்னும் இயல்பினவாதலால் அப்பகையுயிர்கள் பக்கல் மாறுபாடுகொண்ட மீன்களென்பார், 'மருளின் மீன்கணம்' என்றார். தம்மைவிழுங்கும் உயிர்கள் அவற்றிற்கு உரிய இடத்தைவிட்டுத் தாம் வாழுமிடமான நீர்நிலையில் வந்து அகப்பட்டுக் கொள்ளவே, அவற்றை மீன்கள் வைரந்தீர விழுங்கின வென்க. மருள் இல் என்று பிரித்து - (அஞ்சவேண்டிய அப் பறவைகட்கு) அஞ்சுதலில்லாத எனினுமாம். படலை-படலமென்ற

வடசொல்லின் விகாரம். புகைப்படலையின்மேல் செல - புகைக் கூட்டத்தைக் கடந்து அப்பாற்செல்ல எனினுமாம். பி - ம்:—[1]மேற்செல. [2]மருளும். [3]அடைந்தனர். (1223)

38.—இராவணன் மாளிகையில் தீப்பற்றுதல்.

நீரை வற்றிடப் பருகிமா நெடுநிலந் தடவித்
தாருவைச்சுட்டு மலைகளைத் [1]தழல்செய்து தனிமா
மேருவைப் பற்றி [2]எரிகின்ற காலவெங் கனல்போல்
ஊரை முற்றுவித் திராவணன் மனைபுக்க துயர்தீ.

(இ - ள்.) நீரை வற்றிட பருகி - நீரை வற்றும்படி உறிஞ்சி, மாநெடு நிலம் தடவி-மிகப்பெரிய பூமியிற் பரவி, தாருவை சுட்டு - மரங்களை யெரித்து, மலைகளை தழல்செய்து - மலைகளை வேகப் பண்ணி, தனி மா மேருவை பற்றிஎரிகின்ற - ஒப்பற்ற பெரிய மேருமலையைப் பற்றியெரிகிற, கால வெம் கனல்போல்- வெவ்விய கற்பாந்தகால அக்கினி போன்று, உயர்தீ - உயர்ந்துதாவுகிற அந் நெருப்பானது, ஊரை முற்றுவித்து - அவ்விலங்காநகரம் முழு வதையும் எரித்து அழித்து,இராவணன் மனை புக்கது-(நகரிடையே யுள்ள) இராவணனது மாளிகையிற் புகுந்தது; (எ - று.)

பூமியினிடையே பொன்மயமாய் உயர்ந்துள்ள மகாமேருகிரி - அந்நகரினிடையே உயர்ந்துவிளங்குகிற பொன்மயமான இராவணன் மாளிகைக்கு உவமை. சுற்றிலும் எரித்துப் பின்பு இடையிலுள்ள மேருவிற்புகுங்காலாக்கினிபோல, இவ்வக்கினி அவ்வூரைச் சுற்றிலும் எரித்துப்பின்பு இடையிலுள்ள இராவண னரண்மனையிற் புக்கதென்க. பி - ம்:—[1]தணல். [2]எரிக்கின்ற. (1224)

39.—அங்கு உள்ள தேவசாதியாரனைவரும் கலங்கி நிலைகுலைந்து ஓடுதல்.

வான மாதரு மற்றுள மகளிரு மறுகிப்
போன போனதிக் [1]கறிகில ரனைவரும் போனர்
ஏனை நின்றவ ரெங்கணு மிரிந்தன ரிலங்கைக்
கோன வானவர் பதிகொண்ட நாளெனக் குலைந்தார்.

(இ - ள்.) வானம் மாதர்உம் - (அவ்விராவணன் மாளிகையிலுள்ள) தேவதா ஸ்திரீகளும், மற்று உள மகளிர்உம் - மற்றுமுள்ள (யட்சகந்தர்வகிந்நராதிதேவகண) ஸ்திரீகளும்,அனைவர்உம் - ஆகிய எல்லாரும், மறுகி - கலங்கி, போன போன திக்கு அறிகிலர் போனர் - (தாம் தாம்) செல்லுகின்றதிசை (இன்னதென்று) அறியாதவர்களாய்க் கண்டபடி சிதறி ஓடிப்போனார்கள்; ஏனை நின்றவர் - மற்றும் (அங்குக் குற்றேவல்செய்து) நின்றவர்களான தேவசாதியார், எங்கண்உம் இரிந்தனர் - எல்லாவிடங்களிலும் சிதறியோடினார்கள்; (இங்ஙனம் தேவசாதி ஸ்திரீகளும் ஆடவர்களும்), இலங்கை கோன் அ வானவர்பதிகொண்ட நாள் என - இலங்கை யரசனான இராவணன் அந்தத்தேவலோகத்தை வென்று

தனதாக்கிக்கொண்ட அக்காலத்தில் (நிலைகுலைந்தமை) போல, குலைந்தார் - நிலைகுலைந்தார்; (எ - று.)'

அவானவர்-தொகுத்தல். போன-இயல்புபற்றி வந்த காலவழுவமைதி. 'போன போன திக்கு அறிகிலர்' என்பதற்கு ஒருவர் போன திசையை மற்றொருவர் அறியாதவராய் என்று உரைப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]அறிவருமறிவிலார், அறிகிலரருவமாய். (1225)

40.—அங்குள்ள கஸ்தூரி முதலியன புகைய, நெடுந்தூரம் மணம் வீசுதல்.

[1]நாவி யுந்நறுங் கலவையுங் கற்பக நக்க
பூவு மாரமு மகிலுமென் றினையன புகையத்
தேவு [2]தேன்மழை செறிபெருங் குலமெனத் திசையின்
பாவை மார்நறுங் குழல்களும் பரிமளங் [3]கமழ்ந்த.

(இ - ள்.) (அவ்விராவணன் மாளிகையிலே யிருக்கிற), நாவி உம் - கஸ்தூரியும், நறுங் கலவைஉம் - வாசனையையுடைய (குங்குமப்பூ முதலிய) கலப்புக்கு உரிய பொருள்களும், கற்பகம் நக்க பூஉம்-கற்பகமரங்களில் மலர்ந்த பூக்களும், ஆரம்உம்-சந்தனமும், அகில்உம் - அகிற்கட்டைகளும், என்று இனையன - என்று இத்தன்மையனவான பொருள்கள், புகைய - தீப்பற்றி வெந்து புகைதலினால், தேன் மழை செறி தேவு பெருங் குலம் என-தேன்மழைபொழிகின்ற தெய்வத்தன்மையை யுடைய பெரிய மேகக்கூட்டம் போல உள்ள, திசையின் பாவைமார் நறுங் குழல்கள்உம் - திக்தேவிகளுடைய இயற்கை நறுமணமமைந்த கூந்தல்களும், பரிமளம் கமழ்ந்த-(இப்புகைவாசம் வீச) நறுமணங் கமழ்வனவாயின;

எண்திசையெல்லையளவும் அப்புகை பரவி நறுமணம் வீசியதென்க. திக்தேவதைகள் பெண்பாலா ராதலால், 'திசையின் பாவைமார்' என்றது. பாவைமார்-சித்திரைப்பதுமைபோ லழகிய மகளிர். 'பாவைமார் நறுங்குழல்கள் பரிமளங்கமழ்ந்த'- இயற்கை நறுமணமுள்ளவற்றிற்குச் செயற்கை நறுமணமுங் கூறியவாறு. நாவி - கஸ்தூரிமானென்னும் ஒருவகைச் சாதி மானினது நாபியினின்று எடுக்கப்படுவது. கலப்பது கலவையெனக் காரணப்பெயர். நகுதல் - சிரித்தல்; இங்கு மலர்தல். பி - ம்:—[1]நாவியின். [2]தண். [3]பரந்த. (1226)

41.—இராவணன் மாளிகையின் எழுநிலையுபரிகைகளும் எரிதல்.

சூழும் வெஞ்சுடர் தொடர்ந்திட யாவருந் தொடரா
ஆழி வெஞ்சினத் தாண்டொழி லிராவணன் மனையின்
ஊழி வெங்கன லுண்டிட வுலகமென் றுயர்ந்த
ஏழும் [1]வெந்தென வெரிந்தன நெடுநிலை யேழும்.

(இ - ள்.) சூழும் வெம் சுடர் தொடர்ந்திட- (எங்குஞ்) சூழ்ந்தெரிகின்ற வெவ்விய நெருப்புப் போய்த் தாவியதனால்,—யாவர் உம் தொடரா - எவருங் கிட்டவொண்ணாத, ஆழி வெம் சினத்து ஆண்தொழில் இராவணன் - (உலகத்தையழிக்குங்) கடல்போன்ற கடுங்கோபத்தையும் பராக்கிரமச்செய்கையையு முடைய இராவணனது, மனையின் - மாளிகையின், நெடு நிலை ஏழ்உம் - உயர்ந்த உபரிகையடுக்குக்கள் ஏழும்,—உலகம் என்று உயர்ந்த ஏழ்உம் - உலகங்களென்று சொல்லப்பட்டு (ஒன்றன்மேலொன்றாக) உயர்ந்துள்ள ஏழுஇடங்களும், வெம் ஊழி கனல் உண்டிட - வெவ்விய கற்பாந்த காலாக்கினி உண்ணுதலால், வெந்து என - எரிந்தாற் போன்றனவாய், எரிந்தன—; (எ - று.)

ஒன்றன்மேலொன்றாகவுயர்ந்த ஏழுநிலைகட்கு அங்ஙனமுள்ள ஏழு உலகங்களும், இப்பெருந்தீக்கு ஊழித்தீயும் உவமை யெனக் காண்க. யாவருந்தொடரா என்பது-சினத்துக்கும், இராவணனுக்கும், மனைக்கும் அடைமொழியாகத்தக்கது. இரண்டாமடியின் முதலில் 'வாழி' என்று எடுத்து, அசையெனக்கொள்ளுதலுமொன்று. முதலடியில் தொடைமுரண் காண்க. பி-ம்:—[1]வெந்தன. (1227)

42.—இராவணனரண்மனை எரிதல்.

பொன்றி ருத்திய [1]தாயதா லிராவணன் புரைதீர்
குன்ற மொத்துயர் தடநெடு மாநிலைக் கோயில்
[2]நின்று சுற்றெரி பருகிட [3]நெறியுற வுருகித்
தென்றி சைக்குமோர் மேருவுண் டாமெனத் தெரிந்த.

(இ - ள்.) இராவணன்-இராவணனுடைய, புரை தீர் - குற்றமற்றதும், குன்றம் ஒத்து உயர் - மலைபோ லுயர்ந்ததும், தட நெடு மா நிலை - அகன்ற நீண்ட பெரிய (ஏழு) நிலைகளையுடையதுமான, கோயில் - அரண்மனையானது,—பொன் திருத்தியது ஆயதால்- பொன்னினாற் செய்யப்பட்டுள்ளதானதுபற்றி,—எரி சுற்று நின்று பருகிட - நெருப்புச் சுற்றிலும் எழுந்து நின்றாற்போலோங்கி யுண்ணுதலால் [எரித்தலால்], (அந்த அடுக்குக்கள்), நெறி உற உருகி-ஒரு நெறிப்பட வெந்து இளகி, தென்திசைக்கு உம் ஓர் மேரு உண்டு ஆம் என தெரிந்த-தெற்குத் திக்கிலும் ஒரு மேருமலையுள்ளதென்று சொல்லும்படி தோன்றிற்று;(எ - று.)— ஆம் - அசை.

தற்குறிப்பேற்றவணி. இந்தப் பரதகண்டத்துக்கு நெடுந்தூரம வடக்கே ஜம்பூத்வீபத்தின் நடுவில் பொன்மயமாய் ஓங்கிய மகாமேருகிரி இருக்கின்றதென்பது புராணப்பிரசித்தம். தென்கடலிடையே யுள்ள தீவாகிய இலங்காபுரியிலிருக்கிற இராவணனது பொன்மயமாயோங்கிய அரண்மனை, தீப்பற்றுதலாலிளகி விளங்கி, தென்திசையிலுள்ளதொரு மேருகிரியைப்போன்று தோன்றிற்றென்றவாறு. பிரசித்தமான மேருமலை வடதிசையிலுள்ளதாதலால், 'தென்திசைக்கும்' என்ற உம்மை - இறந்தது

தழுவிய எச்சப்பொருளது. நீர்க்கு உரியதான பருகுதலென்ற சிறப்புவினையை இங்கு நெருப்புக்குக் கூறியது, ஒன்றன்வினையை மற்றொன்றன்மேலேற்றிக் கூறும் உபசாரவழக்கு. திசைக்கு - உருபு மயக்கம். பி - ம்:—[1] ஆதலின். [2]நின்றதுற்றெரி, நின்றுதுற்றெரி. [3]நெரிவுற. (1228)

43.—இராவணன் முதலிய அரக்கர்கள் தப்பியுய்ய, இலங்கை வெந்தழிதல்.

அனைய [1]காலையி னரக்கனு மரிவையர் குழுவும்
புனைம ணிப்பொலி புட்பக [2]விமானத்துப் போனார்
நினையு [3]மாத்திரை யாவரு நீங்கினர் நினையும்
வினையி லாமையின் [4]வெந்ததவ் விலங்கன்மே லிலங்கை.

(இ-ள்.) அனைய காலையின் - (அவ்வாறு இராவணன் அரண்மனை வேகின்ற) அப்பொழுது,—அரக்கன் உம்- தலைமையரக்கனான இராவணனும், அரிவையர் குழு உம்-(அவனுக்கு உரிமை பூண்ட) மகளிரது கூட்டமும், புனை மணி பொலி புட்பகவிமானத்து- அழகிய இரத்தினங்களினால் விளங்குகின்ற புஷ்பகவிமானத்தின்மேலேறி, போனார் - (வானத்திற்சென்று) தப்பிப் பிழைத்தார்கள்; யாவர் உம் - (எரிந்திறந்தவர்கள் போக மற்றையரக்கர்கள்) அனைவரும், நினையும் மாத்திரை நீங்கினர் - நினைத்த மாத்திரத்தினால் எழுந்து (வானத்திற் சென்று) தப்பியுய்ந்தார்கள்; நினையும் வினை இலாமையின் - அங்ஙனம் நினைக்குந்தன்மை யில்லாமையால், அ விலங்கல்மேல் இலங்கை வெந்தது - அந்தத் திரிகூடமலையின்மேலுள்ள இலங்காபுரியானது வெந்துபோயிற்று; (எ - று.)

புஷ்பகமென்ற விமானம், தன்மேலேறியவர் நினைத்த இடத்தில் அவர் நினைத்தபடி செல்ல வல்லது; எத்தனைபேர் ஒருங்கு ஏறினாலும் அத்தனை பேர்க்கும் தான் வளர்ந்து இடங்கொடுப்பது; ஆதியிற் குபேரனுக்குப் பிரமனிடத்திலிருந்து வரமாகக் கிடைத்தது. பின்பு இராவணன் தேவர்களையும் முனிவர்களையும் மிகுதியாக வருத்துதலை யறிந்த குபேரன் தம்பியென்னும் அன்பினால் ஒருதூதன் மூலமாக 'இங்ஙனஞ்செய்வது தகுதியன்று' என்று தெரிவிக்கவே, அதுகேட்டவளவில் இராவணன் பெருங்கோபங்கொண்டு சேனையோடுசென்று அவனையெதிர்த்துப் பொருது வென்று அவனது புஷ்பகவிமானத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு அதன் மேலேறி இலங்கைக்கு மீண்டனன்: அதுமுதல் அவ்விமானம் இராவணன் வசமாய் இலங்கையில் இருந்தது. இப்பொழுது இராவணன் தனக்கு உரியமகளிருடன் அவ்விமானத்திலேறி விசும்பிற்சென்று இவ்வெரிக்குத் தப்பியுய்ந்தனனென்பது முன்னிரண்டடியிற் கூறப்பட்டது. அரக்கர்கள் முதலியோர் நினைத்தபடி சஞ்சரிக்க வல்லவர்களாதலால் புஷ்பகத்திற் சென்றவர்போக மற்றையோர் நினைத்தமாத்திரத்தில் வானத்திலெழுந்துசென்று தப்பிப்பிழைத்தனர். அங்ஙனம் நினைத்து அப்பாற்செல்லுந் திறம் அசேதநமான இலங்காபுரிக்கு இல்லாமையால், அதுமாத்திரம்

தப்பியுய்தலின்றி இருந்தவிடத்திலிருந்தபடி எரிந்தழிந்ததென்பது, 'வினையும்வினை யிலாமையின் வெந்தது அவ்விலங்கன்மேலிலங்கை' என்பதன் கருத்து. இது, கவிசமத்காரம். பி - ம்:—[1]காலையில். [2]விமானத்திற். [3]மாத்திரத்து. [4]வெந்தன. (1229)

44.—இராவணன் அரக்கரைநோக்கி, 'இலங்கையெரியக் காரணமென்?' எனல்.

ஆழித் தேரவ னரக்கரை யழலெழ நோக்கி
ஏழுக் கேழென வடுக்கிய வுலகங்க ளெரியும்
ஊழிக் காலம்வந் துற்றதோ [1]பிறிதுவே றுண்டோ
பாழித் தீச் [2]சுட வெந்ததென் னகரெனப் பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஆழிதேரவன் - ஆஜ்ஞா சக்கரத்தையுடையவனாய்ப் பெருந்தேர்வீரனான இராவணன், அழல்எழ-கோபத்தால் (தன் கண்களினின்று) நெருப்பு எழ, அரக்கரை நோக்கி - இராக்கதர்களைப் பார்த்து, 'ஏழுக்கு ஏழ் என அடுக்கிய உலகங்கள் எரியும் ஊழிக்காலம் - ஏழுடன் ஏழாக [பதினான்காக] ஒன்றன்மீது ஒன்று அடுக்காய் அமைக்கப்பெற்ற உலகங்களெல்லாம் எரியும்படியான கற்பாந்த காலம், வந்துஉற்றதுஓ - வந்து சேர்ந்ததோ? பிறிது வேறு உண்டு ஓ - மற்றும் வேறுயாதேனும் உண்டாயிற்றோ? பாழி தீ சுட நகர் வெந்தது என் - (இங்ஙனம்) பெருநெருப்பு எரித்தலால் இவ்விலங்காபுரி வெந்த காரணமென்ன?' என பகர்ந்தான் - என்று வினவினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]பிறிதுற்றதுண்டோ. [2]சுட வந்தது. (1230)

45.—நிகழ்ந்தசெய்தியை அரக்கர்கள்கூற, இராவணன் சினத்தல்.

கரங்கள் கூப்பினர் தங்கிளை திருவொடுங் காணார்
இரங்கு கின்றவல் லரக்கரீ தியம்பின ரிறையோய்
தரங்க வேலையி [1]னெடியதன் வாலிட்ட தழலாற்
குரங்கு [2]சுட்டதீ தென்றலு மிராவணன் கொதித்தான்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம் இராவணன் வினவியவளவிலே),—தம் கிளை திருவொடுஉம் காணார் - தமதுசுற்றத்தாரையும் செல்வத்தையுங் காணாதவர்களாய் [இழந்தவர்களாய்], இரங்குகின்ற - சோகித்துக்கொண்டிருக்கிற, வல் அரக்கர் - வலிய இராக்கதர்கள், கரங்கள் கூப்பினர் ஈது இயம்பினர் - (தங்கள்) கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு [அஞ்சலிசெய்துகொண்டு], இங்ஙனஞ் சொல்லலானார்கள்:—(என்னவென்றெனில்,—) 'இறையோய்-தலைவனே! தரங்கம் வேலையின் நெடிய - அலைகளையுடைய கடலினும் நீண்ட, தன் வால் - தனது வாலிலே, இட்ட - (நாம்) கொளுத்திய, தழலால் - நெருப்பைக்கொண்டு, குரங்கு சுட்டதுஈது - குரங்கு இவ்வாறு

சுடலாயிற்று,' என்றலும்-என்று சொன்னவுடனே,—இராவணன் கொதித்தான் - இராவணன் கோபங் கொண்டான்; (எ - று.)

கிளை - உவமையாகுபெயர். சுட்ட தீது என்றுபிரித்து,குரங்கு எரித்த தீமை (இது) என்று பொருள் கொள்ளலுமாம். பி - ம்:—[1]நெடுத்தன. [2]சுட்டது வென்றலும். (1231)

46.—இலங்கையெரிந்ததற்கு இராவணன் சிலகூறி எள்ளல் நகைபுரிதல்.

[1]இன்று புன்றொழிற் குரங்குதன் வலியினு லிலங்கை
நின்று வெந்துமா நீறெழு கின்றது [2]செந்தீத்
தின்று தேக்கிடு கின்றது தேவர்கள் சிரிப்பார்
நன்று நன்று [3]போர் வலியென விராவண னக்கான்.

(இ - ள்.) இன்று—, புன் தொழில் குரங்குதன் - அற்பத் தொழிலையுடைய குரங்கினது, வலியினால்-வலிமையினால்,இலங்கை -இலங்காபுரியானது, நின்று வெந்து-முழுவதும் எரிந்து, மா நீறு-பெருஞ்சாம்பல், எழுகின்றது-பறக்கின்றதாயிற்று! செந் தீ-செந்நிறமுள்ள நெருப்பு, தின்று - (இந்நகரத்தை) உண்டு, தேக்கிடுகின்றது-ஏப்பமிடுகின்றதாயிற்று!! (இதனைக்கண்டால்), (நம்மால் வென்று வலிதொலைக்கப்பட்டவரான), தேவர்கள்—, சிரிப்பார் - நகைப்பார்களே!!! போர் வலி நன்று நன்று- (நமது) போர்த்திறம் மிக நன்றாயிருக்கின்றது!!!! என-என்று சொல்லி, இராவணன்—, நக்கான் - சிரித்தான்; (எ - று.)

இராவணன் இலங்கை யெரியுண்டதற்குத் தான் நாணினமை தோன்ற நக்கானென்க. 'நின்று' என்பதை அசையென்றுங் கொள்ளலாம். தேக்கிடுதல் - நிறைந்து தெவிட்டுதலுமாம்,'நன்று நன்று' என்றது, இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. பி-ம்:—[1]இன்றனற் றொழிற் குரங்குதன்வலியினால், என்று கொல்குரங்கன்ன திவ்வலியுளது. [2]நெருப்பு. [3]போல். (1232)

வேறு.

47.—இராவணன் அக்கினிதேவனைப் பிடித்துவாருங்கள் எனல்.

உண்டநெருப்பைக், கண்டனர் பற்றிக்,
கொண்டணை கென்றான், அண்டரை வென்றான்.

(இ - ள்.) 'உண்ட நெருப்பை-(இங்ஙனம் இலங்கையை)எரித்த அக்கினியை, கண்டனர் பற்றிக்கொண்டு அணைக-நாடிப் பிடித்துக் கொண்டு வருவீர்களாக,' என்றான்-(என்று அரக்கர்களை நோக்கிச் சினத்தோடு) கூறினான்; (யாவனெனில்:—) அண்டரை வென்றான்-முன்பு தேவர்களைச் சயித்தவனான இராவணன்; (எ - று.)

முன்பு எல்லாத்தேவர்களையும் வென்று அடக்கியவனாதலின் அச்செருக்கினால், இப்பொழுது தண்டிக்குங் கருத்துடையனாகி,

'தலையெடுத்துத் தீங்குசெய்யலான அக்கினியைப் பிடித்துக் கொண்டு வாருங்கள்' என்றான்: ஆகவே 'அண்டரை வென்றான்' என்ற.பெயர் - கருத்துடையடைகொளி. (1233)

48.—அநுமானைப் பிடித்துவரும்படி இராவணன் கட்டளையிடுதல்.

உற்றக லாமுன், [1]செற்ற குரங்கைப்,
பற்றுமி னென்றான், [2]முற்ற முனிந்தான்.

(இ - ள்.) (பின்பு இராவணன்), முற்ற முனிந்தான் - பெருங் கோபங்கொண்டவனாய், (அரக்கர்களை நோக்கி), 'செற்ற குரஙகை- (நமக்கு இவ்வளவு) தீங்குசெய்த குரங்கை, உற்று அகலாமுன் பற்றுமின்-விரைந்து ஓடிப்போகாத முன்னே பிடித்துவாருங்கள்,' என்றான் - என்று கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)

முதலிற் செருக்கினால் அக்கினிதேவனைப் பிடித்துக்கொணரு மாறு கூறிய இராவணன், 'தேவர்கள் முன்போன்று இல்லை போலும்' என்னும் ஒருணர்வு தோன்றியுள்ளதனாலும் அவன் வாலில் அக்கினியை வைக்குமாறு செய்ததும் தானே யாதலாலும், அக்கினி இலங்கையையெல்லாம் கொளுத்துதற்கு அநுமன் காரணமாதலாலும், அக்கினியைப் பற்றிக்கொணர்வதை விட்டு அநுமானைப் பற்றிக்கொணருமாறு கூறினானென்க. உற்று-(நீங் கள்) போய், பற்றுமின் என்று இயைத்தும் பொருள் கொள்ள லாம். பி-ம்:—[1]சுற்ற. [2]முற்றும். (1234)

49.—உடனே பல வீரர்கள் செல்லுதல்.

சாரய னின்றார், வீரர் விரைந்தார்,
நேருது மென்றார், தேரினா சென்றார்.

(இ - ள்.) சார் அயல் நின்றார்-(அவ்விராவணனைச்) சார்ந்த பக்கத்திலே நின்றவர்களாகிய, தேரினர் வீரர்-இரதாதிபதிகளான வீரர்கள், நேருதும் என்றார்-'அங்ஙனமே செய்வோம்' என்று சொல்லி, விரைந்தார் சென்றார்-விரைந்துசென்றார்கள்; (எ - று.)

சார் அயல்-அடுத்த அருகில். நேருதல்-உடன்படுதல், எதிர்த் தல், பொருதல். (1235)

50.—மற்றும் பலவீரர்கள் அவர்களுடன் செல்லுதல்.

[1]எல்லை யிகந்தார், வில்லர் வெகுண்டார்,
பல்[2]லதி காரத், தொல்லர் தொடர்ந்தார்.

(இ - ள்.) எல்லை இகந்தார்-அளவற்றவர்களான, வில்லர் - வில்வீரர்களும், பல் அதிகாரம் தொல்லர்-(அமைச்சு படைத்தலை மைமுதலிய) பலவகை அதிகார பதவிகளில் தொன்றுதொட்டு

[நெடு நாளாய்] உள்ளவர்களும்,—வெகுண்டார்-கோபங்கொண்டு, தொடர்ந்தார்-அந்தத் தேர்வீரர்களுடன் சென்றூர்கள்; (எ-று.) —பி-ம்:—[1]வல்லே. [2]அதிகாரத்தெல்லேபயந்தார். (1236)

வேறு.

51.—தலைமைவீரர்களெழுவர் போர்க்கு எழுதல்,

நீர்கெழு வேலை நிமிர்ந்தார், தார்கெழு தானை சமைந்தார்,
போர்கெழு மாலை புனைந்தார், ஓரெழு வீர ருயர்ந்தார்.

(இ-ள்.) போர் கெழு மாலை புனைந்தார்-போர்க்கு உரிய (தும்பைப் பூ) மாலையை (எப்பொழுதுந்) தரித்துள்ளவர்களான [எப்பொழுதுமே போர்க்கு ஆயத்தரா யுள்ளவர்களான], ஓர்எழு வீரர்-ஏழுவீரர்கள்,—நீர்கெழு வேலை நிமிர்ந்தார்-நீர்மயமாய் நிறைந்துள்ள கடல்போலப் பொங்கினவர்களாய், தார் கெழு தானை சமைந்தார்-படைவகுப்பு அமைந்த சேனைகளைச் சித்தஞ் செய்தவர்களாய், உயர்ந்தார்-(போர்க்கு) எழுந்தார்கள்; (எ - று.)

இனி, உயர்ந்தார்-தலைமைபெற்றவர்களான, ஓர் எழு வீரர் - ஏழுவீரர்கள், தானை சமைந்தார்-சேனைகளைச் சித்தஞ்செய்தார்களெனினுமாம். (1237)

52.—அவர்கள் இலங்கையைச் சூழ்ந்துநாடி அநுமானைக் காணுதல்.

விண்ணினை [1]வேலை விளிம்பார், மண்ணினை யோடி வளைந்தார்,
அண்ணலை நாடி யணைந்தார், கண்ணினின் வேறயல் கண்டார்.

(இ-ள்.) விண்ணினை-வானத்தையும், விளிம்பு வேலை ஆர் மண்ணினை-சுற்றிலும் கடல் சூழப்பெற்ற பூமியையும் [இலங்கைத்தீவையும்], ஓடிவளைந்தார்-ஓடிவந்துசூழ்ந்தவர்களாய்,— அண்ணலை நாடி அணைந்தார்-பெருமையிற் சிறந்தவனை அநுமானைத் தேடி நெருங்கி, அயல்வேறு கண்ணினின் கண்டார்-ஒரு பக்கத்தில்(அவ்வநுமானைத்) தனியே (தமது) கண்களாற் பார்த்தார்கள்; (எ - று.)

விளிம்பு-ஓரம், கரை, எல்லே. கண்ணினின் என்பதிலுள்ள 'இன்' இரண்டனுள், முன்னது-சாரியை; பின்னது ஐந்தனுருபு. [1]வேலைவிளிப்பார் என்ற பாடத்திற்கு-கடலோசை நிரம்பிய, மண்ணினையென்க. விளிப்பு-ஓசை. (1238)

53.—அவர்கள் வீரவாதஞ்செய்து சூழ, அநுமான் காணுதல்.

பற்றுதிர் பற்றுதி ரென்பார், எற்றுதி ரெற்றுதி ரென்பார்,
[1]முற்றினர் முற்று முனிந்தார், கற்றுணர் மாருதி கண்டான்,

(இ - ள்.) முற்றுமுனிந்தார் - முதிர்தலையடைதலையுடைய [மிக்க] கோபங்கொண்டவர்களான அவ்வரக்கர்கள்,—(அநுமானைக்கண்டவுடனே), பற்றுதிர் பற்றுதிர் என்பார்-'(இவனைப்) பிடித்துக்கொள்ளுங்கள் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்பவர்களும், எற்றுதிர் எற்றுதிர் என்பார்-'(இவனைத்) தாக்குங்கள் தாக்குங்கள்' என்று சொல்பவர்களுமாய், முற்றினர்- (அநுமானை) வளைந்துகொண்டார்கள்; (அதனை), கற்று உணர் மாருதிகண்டான்-(எல்லாக் கலைகளையும் சூரியபகவானிடத்தில்) ஓதியுணர்ந்த வாயுகுமாரனான அநுமான்பார்த்தான்; (எ-று)

முற்று - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பற்றுதிர், எற்றுதிர் என்ற ஏவற்பன்மை முற்றுக்களில், த் - எழுத்துப்பேறு. பி-ம்:—
[1]சுற்றுதிர் சுற்றுதிரென்பார்-முற்றினர் முற்று முனிந்தார். (1239)

54.—அநுமான் தன்னை வளைந்துகொண்ட அரக்கர்களைத் தான் வாலினால் வளைந்துகொள்ளுதல்.

ஏல்கொடு வஞ்ச ரெதிர்ந்தார்
கால்கொடு கைகொடு [1]கார்போல்
வேல்கொடு கோலினர் வெந்தீ
வால்கொடு தானும் வளைந்தான்.

(இ - ள்.) வஞ்சர்-கொடிய வஞ்சகர்களான அவ்வரக்கர், ஏல் கொடு-(அநுமானையெதிர்ப்பதாக இராவணன் முன்னிலையில்) ஏற்றுக்கொண்டதனால், எதிர்ந்தார் - (அங்ஙனம் அவனை) எதிர்த்து, கால் கொடு கை கொடு வேல்கொடு - (தங்கள்) கால்களைக்கொண்டும் கைகளைக்கொண்டும் வேலாயுதத்தைக்கொண்டும் (தாக்குபவர்களாய்), கார்போல்கோலினர்-மேகம்போல(த் திரண்டு அநுமானை) வளைந்துகொண்டார்கள்; (அங்ஙனம்வளைந்த அவர்களை), தான் உம் - அவ்வநுமான் தானும், வெம் தீ வால் கொடு - வெவ்விய நெருப்பு மூண்டு எரியப்பெற்ற வாலைக்கொண்டு, வளைந்தான் - வளைத்தான்; (எ - று.)

கீழ் "நேருதுமென்றூர்" என்றதனைக்கருதி, இங்குவஞ்சர் எதிர்ந்தார் என்பதற்கு, 'ஏல்கொடு' என்று அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டாமடியில் 'வந்த' என ஒருசொல் வருவித்து, கால்களையும் கைகளையும் பெற்றுவந்த மேகங்கள்போல என்று அரக்கர்க்கு இல்பொருளுவமை கூறியதாகவும் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]கால்போல். (1240)

55.—அநுமான் ஒருமரத்தைக்கொண்டு அவர்களை அடித்துக்கொல்லல்.

பாதவ மொன்று பகுத்தான், மாதிரம் வாலின் வளைத்தான்,
[1]மோதினன் மோத முனிந்தார், ஏதியு நாளு மிழந்தார்.

(இ - ள்.) மாதிரம் வாலின் வளைத்தான் - (எல்லாத்) திசைகளிலும்[சுற்றிலும்] (அரக்கர்களைத் தனது) வாலினால் வளைத்துக்கொண்டவனான அநுமான், பாதவம் ஒன்று பகுத்தான் - ஒருமரத்தைப் பெயர்த்துஎடுத்து, மோதினன் - (அந்தமரத்தினால்) அடித்தான்; மோத - (அங்ஙனம்) அடித்ததனால், முனிந்தார் - கோபங்கொண்டு வந்தவர்களான அரக்கர்கள், ஏதிஉம் நாள்உம் இழந்தார் - (தம் தமது) ஆயுதங்களையும் ஆயுளையும் இழந்தார்கள்;

ஈற்றடி - உடனிகழ்ச்சியணி. அஃதாவது-கற்றோரை மகிழ்விக்கும் உடனிகழ்தலைச் சொல்லுதல்: படைக்கலங்களழியத் தாம் இறந்தன ரென்பது பொருள். வளைத்தான், முனிந்தார்-பெயர்கள். இறந்த எழுவர் மந்திரிகுமாரரென்பது பெறப்படும். நாள் - வாழ்நாள். பி . ம்:—[1]மோதினர். (1241)

56.—அவருடம்பினின்று பெருகிய இரத்தம் வெள்ளமாயோடுதல்.

நூறிட மாருதி நொந்தார், ஊறிட [1]ஊனிடு புண்ணீர்,
சேறிட வூரடு செந்தீ, ஆறிட வோடின தாறாய்.

(இ - ள்.) மாருதி நூறிட - (அங்ஙனம்) அநுமான் அடிக்க, நொந்தார் - வருந்தினவர்களாகிய அரக்கர்கள், ஊறுஇட - காயமடைய, ஊன் இடு-அவருடம்பினின்று பெருகிய, புண் நீர்-இரத்தமானது,—சேறு இட - (தரையெங்கும்) சேறும்படியும், ஊர் அடு செம் தீ ஆறிட - அவ்வூரை யெரித்த சிவந்த நெருப்புத்தணியும்படியும், ஆறு ஆய் ஓடினது - ஆறாய்ப்பெருகிற்று; (எ - று.)—அநுமானால் மோதுண்ட அரக்கரின் இரத்தப்பெருக்கைக் கூறியது, இது. பி - ம்:—[1]ஊனொடு. (1242)

57.—இறவாத சிலர் மீண்டும் எதிர்க்க அநுமான் அவர்களையும் கொல்லுதல்.

[1]தோற்றினர் துஞ்சின ரல்லார், ஏற்றிகல் வீர ரெதிர்ந்தார்,
காற்றின் மகன்கலை கற்றான், கூற்றினு மும்மடி கொன்றான்.

(இ - ள்.) தோற்றினர் - (கண்ணெதிரிலே) காணப்பட்டவர்களுள், துஞ்சினர் அல்லார்-இறந்தவர்கள் போக மிச்சப்பட்டவர்களான, ஏறு இகல் வீரர் - ஆண்சிங்கம்போன்ற பலபராக்கிரமங்களையுடைய வீரர்கள், எதிர்ந்தார்-(மீளவும் அநுமானை) எதிர்த்தார்கள்; கலை கற்றான் காற்றின் மகன் - சகல சாஸ்திரங்களையும் (சூரியபகவானிடத்து) ஓதியுணர்ந்தவனும் வாயுகுமாரனுமான அநுமான், கூற்றின்உம் மும்மடி கொன்றான் - யமனிலும் மூன்று மடங்கு அதிகமாக (அவர்களனைவரையுங்) கொன்றிட்டான்;

தோற்றினர் துஞ்சினர்-முன்னின்றவர்கள் (இங்ஙனம் அநுமானாற் கொல்லப்பட்டு) இறந்தார்கள்; அல்லார்-அவர்களல்லாத மற்றவர்களான (பின்னின்றவர்களாகிய), இகல் வீரர்-வலிமையை

யுடைய வீரர்கள், ஏற்று எதிர்ந்தார் - எதிர்த்துப் போர்செய்தார் கள் என்றும் உரைகொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]தோற்றிலர். (1243)

58.—ஐம்பதினுயிரம்பேர் இறக்க, மற்றையோர் கடலில் மூழ்குதல்.

மஞ்சுறழ் [1]மேனியர் வன்[2]ருண், [3]மொய்ம்பினர் வீரர் முடிந்தார்,
[4]ஐம்பதி னுயிர ரல்லார், பைம்புனல் வேலை படிந்தார்.

(இ - ள்.) மஞ்சு உறழ் மேனியர் - மேகம்போன்ற உடம்பு நிறத்தை யுடையவர்களும், வல் தாள் மொய்ம்பினர் - வலியகால் களையும் தோள்களையு முடையவர்களுமான, வீரர்-வீரர்களில்,ஐம் பதினுயிரர்-ஐம்பதினுயிரம்பேர், முடிந்தார்-இறந்தார்கள்;அல்லார் - அவர்களல்லாதவர்களெல்லாம், பைம் புனல் வேலை படிந்தார் - (தப்பியோடிப்) பசுமையாகக் காணப்படுகிற நீரையுடைய கடலில் முழுகினுர்கள்; (எ - று.)—முதலடி இனவெதுகை. மொய்ம்பு - தோள். [2]தோள் மொய்ம்பினர் என்ற பாடத்திற்கு - தோள் வலிமையுடையவரென்க. பி - ம்:—[1]மேனிய. [3]மொய்ம்பின. [4]ஒன் பதினுயிரர். (1244)

59.—அநுமான் தனது தீக்கொளுந்திய வாலைக் கடலில் தோய்க்க, அதனுல் அவர்களுட்சிலர் இறக்கவே எஞ்சியவீரர் எதிர்த்தல்.

தோய்ச்சனன் [1]வாலதி தோயாக், [2]காய்ச்சின வேலை கலந்தார்,
[3]போய்ச்சிலர் பொன்றினர் போனுர், [4]ஏச்சென மைந்த ரெதிர்ந்தார்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது அநுமான்), வாலதி தோய்ச்சனன் - (தனது) வாலை(க் கடலில்) தோய்த்தான்; தோயா - (அங்ஙனம்) தோய்த்ததனுல்,—காய்ச்சின - கொதிப்படைந்த, வேலை-கடலிலே, போய் கலந்தார் சிலர் - (முன்பு) சென்று முழுகியவர்களில் சில அரக்கர்கள், பொன்றினர் போனுர் - இறந்தொழிந்தார்கள்; (அப் போது), மைந்தர் - (இறவாது எஞ்சிநின்ற) வீரர்கள், ஏச்சு என - (தப்பவோடிக் கடலிற்புகுந்து அங்கும் உயிர்மாயும் செய்கை தமக்கு)மிகவும் இழிவு என்று கருதி, எதிர்ந்தார் -(தாங்கள் அநு மானை)எதிர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

மைந்தர்என்பதற்கு-தலைமைவீர ரெழுவரென்று உரை கூறி னர் ஒருசாரார்: இதற்குக்காரணம், அடுத்த பாடலில் 'எழுவோர்' என வருவது. 55-ஆம் பாடலில் தலைமையாய் நின்று அநுமானை வளைத்த எழுவர் மாண்டனரென்று பெறப்படுவதால், அங்ஙன் கூறலாகாதென்க. தோய்ச்சனன் - தோய்த்தனன் என்பதன் போலி. தோயா - 'தோய' என்னுங் காரணப்பொருட்செயவெ னெச்சம் திரிந்ததெனக் கொள்ளலாம். ஏச்சு-ஏசப்படுவது பி-ம்:— [1]வாலது. [2]தோயக்காய்த்துயர். [3]போய்த்திலர். [4]ஏய்த்தெழு. (1245)

60.—வந்தவீரரையும் அநுமான் கொல்லுதல்.

[1]சுற்றின தேரினர் தோலா, [2]விற்றிறல் [3]வீரம் [4]விளைத்தார்
[5]எற்றினன் மாருதி யெற்ற,உற்றெழு [6]வோரு முலந்தார்.

(இ - ள்.) சுற்றின தேரினர்-(அநுமானைச்) சூழ்ந்துகொண்ட இரதாதிபதிகளான வீரர்கள், தோலா வில் திறம் வீரம் விளைத்தார் - தோல்வியடையாத விற்போர்த்தொழில் திறத்தைச் செய்தார்கள்; மாருதி எற்றினன் - (அவர்களையும்) அனுமான் அடித்தான்; எற்ற - அடித்ததனால், உற்று - அடிபட்டு, எழுவோர்உம்- பொரமுனைந்தெழுந்த வீரர்களும், உலந்தார்-அழிந்தார்கள்;(எ-று.) பி-ம்:—[1]சுற்றினர். [2]விற்றொழில். [3]வீரர். [4]விரைந்தார். [5]எற்றின. [6]வீரருலைந்தார். (1246)

61.—'அசோகவனத்திற் சிறிதும் தீப்படவில்லை' என்று வானத்திற் செல்லும் வித்தியாதரர் சொல்லுதல்.

விட்டுயர் விஞ்சையர் வெந்தீ, வட்ட முலைத்திரு வைகும்
புட்டிரள் சோலைப் புறத்துஞ், [1]சுட்டிலதென்பது சொன்னார்.

(இ - ள்.) விட்டு உயர் விஞ்சையர் - வானத்திலே உயரத்திற் செல்லுகின்ற வித்தியாதரர்கள்,—வெம் தீ - (அனைத்தையு மெரித்த இக்குரங்கினது வாலின்) வெவ்விய நெருப்பானது, வட்டம் முலை திரு வைகும்-வட்டமான தனங்களையுடைய திருமகள் [சீதை] இருக்கிற, புள் திரள் சோலை - பறவைகளடர்ந்த சோலையை, புறத்துஉம் - வெளிப்பக்கத்திலு முட்பட, சுட்டிலது- சுட்டதில்லை, என்பது சொன்னார்- என்ற அதிசயத்தை(ப் பாராட்டித் தமக்குட்) சொல்லிக்கொண்டார்கள்; (எ-று.)—முதலடி - முற்றுமோனை.

"அநுமன் இலங்கை முற்றிலும் தீயிட்டுத் தன்வாலைக் கடலில் தோய்த்து வால்நெருப்பை யவித்ததும் பின்வருமாறு ஒரு சிந்தை கொண்டான். நான் பெருஞ்சினத்தினால் ஆராய்ச்சியில்லாது இலங்கைமுழுதும் தீக்கொளுவுமாறு புரிந்தேனே: அந்தோ! சீதைக்குக் கேடுநேர்ந்திருக்குமே! எடுத்த காரியத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டேனே! என் குரங்குப் புத்தியைப் பழிக்கவேணும்;— இவ்வாறெல்லாம் கவல்கையில் அநுமானுக்கு நல்ல நிமித்தங்கள் தோன்றின. அப்போது அநுமான் எண்ணுகின்றான்:—சீதை ஒரு நெருப்பு: அந்த நெருப்பை இந்த நெருப்பினால் தீண்டமுடியுமோ? இராமபிரானுடைய மகிமையாலும் சீதாபிராட்டியின் நல்வினையாலும் அக்கினி என்னையே யெரிக்கவில்லையே! அங்கனிருக்கச் சீதையை அனல் எரிக்குமோ? - இவ்வாறு எண்ணமிடுகையில், வானத்துச் சஞ்சரிக்கும் மகாத்மாக்களான சாரணர் அநுமான் செயலையும் சீதாபிராட்டி அனலாலெரிக்கப்படாத அதிசயத்தையும் பாராட்டிப்பேசினாராக, அதுகேட்டு மகிழ்ச்சியுற்றான்" என்று ஸ்ரீவான்மீகத்திற் கூறியுள்ளது. விண்டு என்ற மென்றொடர்க் குற்றுகரம் வன்றொடராயிற்று; விண்டு - வானம். 'புட்டிரள்' என்ற அடைமொழி, சோலையின் செழுமையைக்காட்டும். பி-ம்:— [1]சுட்டிலன். (1247)

62.—அதுகேட்டுமகிழ்ந்த அநுமான் சீதையினருகிற்சென்று வணங்குதல்.

வந்தவர் சொல்ல மகிழ்ந்தான்
வெந்திறல் வீரன் வியந்தான்
உய்ந்தனெ னென்ன வுயர்ந்தான்
பைந்தொடி தாள்கள் பணிந்தான்.

(இ - ள்.) வந்தவர் சொல்ல - (வானத்தில்) வந்தவர்களான வித்தியாதரர்கள் (இவ்வாறு) சொல்ல, (அதுகேட்டு), வெம் திறல் வீரன்-வெவ்விய பலபராக்கிரமங்களையுடைய வீரனான அநுமான், மகிழ்ந்தான்-மகிழ்ச்சிகொண்டு, வியந்தான் - அதிசயித்து, உய்ந்தனென் என்ன - '(தீவினையினின்று) தப்பினேன் (யான்)' என்று எண்ணி, உயர்ந்தான் - எழும்பி (அசோகவனத்திற் குதித்து), பைந்தொடி தாள்கள் பணிந்தான் - பசுமையான தொடியென்னும் வளையலை யுடையவளாகிய சீதையினது திருவடிகளில் நமஸ் கரித்தான்; (எ - று.)

இராமபிரானுக்கு அநுகூலமாக அரக்கர்க்கு எதிராய்த் தான் செய்த இவ்வளவு காரியமும், தனதுவாலின் தீக்குச் சீதை இலக் காகி யிருந்தால் வீணாகி, தானும் தீவினைக்கு உள்ளாம்படியா யிருக்குமாதலால், அங்ஙனம் அப்பிராட்டிக்குத் தீங்குநேராததை யுணர்ந்தவளவிலே அநுமான் மற்றவையனைத்தும் தீப்பட்டெரிய அசோகவனம்மாத்திரம் தீப்படா திருந்தமைக்கு வியந்து 'உய்ந்த னென்' என மகிழ்ந்தன னென்க. (1248)

63.—சீதை அநுமானைக்கண்டு மகிழ, அவன் விடைபெற்றுச் செல்லல்.

பார்த்தனள் சானகி பாராக், 'கூர்த்தெரி மேனி குளிர்ந்தாள்,
வார்த்தையென் வந்தனையென்னாப்,போர்த்தொழில்மாருதி போனான்.

(இ - ள்.) சானகி-ஜனகராஜகுமாரியான சீதாபிராட்டி, பார்த்தனள்-(அநுமானைப்) பார்த்தாள்; பாரா-பார்த்து [பார்த்த மாத்திரத்தில்], கூர்த்த எரி மேனி குளிர்ந்தாள்-(வாலில் அரக்கர் கள் தீ வைத்த செய்தியைக் கேட்டது முதல் அநுமானுக்கு என்ன விளைந்ததோ? என்று) மிகுதியாகக்கொண்ட தாபம் குளிரப் பெற்றாள்: போர் தொழில் மாருதி-போர்த்தொழிலிற் கைதேர்ந்த அநுமான், 'வார்த்தை என் -(சொல்ல வேண்டிய) வார்த்தை என்ன இருக்கிறது? வந்தனை-நமஸ்காரம்', என்னா-என்று (சீதையை நோக்கிச்) சொல்லிவிட்டு, போனான்-மீண்டுசெல்லலானான்;(எ-று.)

அநுமான், சிம்சுபாமரத்தடியிலிருக்கும் சீதையைப் பார்த்து, 'தெய்வாதீனமாக எரியால் ஊறுபடா திருக்கும் உம்மைக்காண் கின்றேன்' என்ன, பயணப்பட்ட அவனைப் பன்முறைநோக்கிக்

கணவனிடத்துள்ள பேரன்பினுல் சீதாபிராட்டி இங்ஙன் கூற லானுள். என் கணவன்செயலைச் சாதிக்க நீ ஒருவனே போதும்; விரைவிலே இலங்கையை அம்புமயமாக்கி மீட்டுச் செல்வதற்கு ஏற்பக்கூறுக என்ருள். அநுமான், விரைவில்தானே சேனைக ளோடு இராமபிரான் வந்து பகைவரை வென்று மீட்பர் என்று தேற்றிச் சென்ருனென்று முதனூலி லுள்ளது.

முன்னமே எல்லா வார்த்தைகளுஞ் சொல்லிமுடிந்துவிட்டத ஞல், இப்பொழுது 'வார்த்தை யென்?' என்ருன். வந்தனை, விடை பெறுதற்பொருட்டு. கூர்த்தெரி-மிகுதியாகத் தவிப்படைந்த எனி னுமாம். பி - ம்:—[1]வேர்த்தெரி. (1249)

64.—இலங்கையிற்பற்றிய தீ, பின்பு தணிதல்.

தெள்ளிய மாருதி சென்ருன்,கள்ள வரக்கர்கள் கண்டால்,
[1]எள்ளுவர் பற்றுவ ரென்னு, ஒள்ளெரி யோனு மொளித்தான்.

(இ - ள்.) 'தெள்ளிய மாருதி சென்ருன்-தெளிந்த ஞான முடைய அநுமானே போய்விட்டான்: (இனி), கள்ளம் அரக்கர் கள் கண்டால்-வஞ்சனையையுடைய இராக்கதர்கள் (என்னைப்) பார்த்தால், எள்ளுவர் பற்றுவர்-அலட்சியமாய்ப் பிடித்துக்கொள் ளுவார்கள்,' என்னு-என்று எண்ணி, ஒள் எரியோன்உம்-ஒளி பொருந்திய அக்கினிதேவனும், ஒளித்தான்-(தன்னை) மறைத்துக் கொண்டான் [மறைந்தான்]; (எ - று.)

அநுமான் தனது தீக்கொளுந்திய வாலைக் கடலில் தோய்த்துத் தீயை யவித்துவிட்டு மீண்டுசெல்ல, அநுமாஞல் இலங்கையிற் பற்ற வைக்கப்பட்ட தீ அந்நகரத்தை யெரித்துவிட்டுத் தன் னடைவிலே தணிந்தது: இதனை, இவ்வளவுகாலமாய் இராவண னுக்கு அடங்கியிருந்து இப்பொழுது அநுமானது துணைமை கொண்டு இலங்கையை யெரித்தழிக்கத் தலைப்பட்ட அக்கினி தேவன் அத்துணைவன் சென்றுவிட்டவுடன் அரக்கர்க்கு அஞ்சி யொளித்தான் போலு மென்றது-ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி: தற் குறிப்பேற்றவுருபு தொக்கு வந்தது. பி-ம்:—[1]எள்ளலர். (1250)

இலங்கையெரியூட்டுபடலம் முற்றிற்று.

———

15-ஆவது திருவடிதொழுதபடலம்.

(அநுமான் இலங்கையினின்று மீண்டுவந்து இராமபிரானது) சீர்பாதங்களை வணங்கிய வரலாற்றைக் கூறும் பாகம். திரு-மேன்மை; அழகுமாம். அடி-பாதம். தொழுதலென்னும் வினைக்கு 'அநுமான்' என்னும் எழுவாய் வருவிக்க. இனி, 'இராமபிரானை' என்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவித்து, (ஸ்ரீராமனை) அநுமான் தொழுத படலமென்றுங் கூறலாம். இப்பொருளில், 'திருவடி' என்பது-அநுமானுக்குப் பெயர்: இப்பெயர்-ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் அப்பெருமானுக்கு வாகனமாகி நின்று அப்பிரானது திருவடிகளைத் தாங்கியதுபற்றி, ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் அநுமானுக்கு வழங்குவது. (திருமாலுக்கு எப்போதும் வாகனமாக இருந்து தாங்குவதால் பெரியதிருவடி என்று கருடாழ்வார் வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் வழங்கப்பெறுவர்.) ***அநுமான் திருவடி தொழுதபடலம்** என்றும் **திருவடிதொழு படலம்** என்றும் இப்படலத்துக்குப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இப்படலத்துக்கே **மீட்சிப்படலம்** என்று பெயர் சிலஏட்டுப்பிரதிகளில் காணப்படுகின்றது: அநுமான் மீண்டுவந்த செய்தியைக் கூறுவது பற்றியது அப்பெயர்.

வேறு.

1.—அநுமான் ஒருமலைமீதுநின்று எழும்பி ஆகாய மார்க்கமாய்ச் செல்லல்.

நீங்குவென் விரைவி னென்று நினைவினன் மருங்கு நின்றது
ஆங்கொரு குடுமிக் குன்றை யருக்கனி னணைந்த [1]வையன்
வீங்கின னுலகை யெல்லாம் விழுங்கின னென்ன வீரன்
பூங்கழ றொழுது வாழ்த்தி விசும்பிடைக் கடிது போனான்.

(இ - ள்.) 'விரைவின்-சீக்கிரத்தில், நீங்குவென் - (இவ்விலங்கையினின்று) போவேன்,' என்னும்-என்கிற, நினைவினன் - எண்ணத்தை யுடையவனாய்,—ஆங்கு - அவ்விலங்கையில், மருங்கு நின்றது - அருகிற் பொருந்தியதாகிய, ஒரு—, குடுமி குன்றை - சிகரத்தையுடையமலையை, அருக்கனின் - சூரியன்போல, அணைந்த - சேர்ந்த, ஐயன் - அநுமான்,—உலகை எல்லாம் விழுங்கினன் என்ன - எல்லாவுலகங்களையும் உட்கொண்டவனை திருமால் போல, வீங்கினன் - (தனதுவடிவம்) பூரித்து நின்று,—வீரன் - ஸ்ரீராமனது, பூ கழல் - தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைக் குறித்து, தொழுது - (திக்குநோக்கி) அஞ்சலிசெய்து, வாழ்த்தி - துதித்து, விசும்பிடை - ஆகாசமார்க்கத்திலே, கடிது போனான் - விரைந்து சென்றான்; (எ - று.)

மூன்றுமடிக்கு - எல்லாவுலகங்களையும் பிரளயகாலத்திலே திருவயிற்றினுட்கொள்ளுகிற திருமால் திருவிக்கிரமனாய் நீண்டு வளர்ந்தது போல வளர்ந்தவனாய் என்று கருத்து. ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு

வின் விசுவரூபத்தை இங்கு ஒப்புமை குறித்ததாகவுங் கொள்ள லாம். கடலைக்கடந்துசெல்லப் பெருவடிவு கொண்டானென்க. இம்மலையின் பெயர் அரிஷ்டமென முதனூலால் விளங்குகின்றது. இம்மலையின்மீது நின்று விளங்குகிற அநுமானுக்கு, உதயகிரியின் மீது விளங்குகிற சூரியன் உவமை. தொழுதல் - திக்கு நோக்கித் தண்டன் சமர்ப்பித்தல். பி - ம்:—[1]மெய்யன். (1251)

2.—அநுமான் மைநாககிரிக்குச் செய்திசொல்லிவிட்டு மகேந்திரகிரியிற் குதித்தல்.

மைந்நாக மென்ன நின்ற குன்றையு மரபி னெய்திக்
கைந்நாக மனையோ னுற்ற துணர்த்தினன் கணத்தின் காலைப்
பைந்நாக [1] நூக்கும் வீரர் தன்னெடு வரவு பார்க்கும்
கொய்ந்நாக நறுந்தேன் சிந்துங் குன்றிடைக் குதியுங் கொண் [டான்.

(இ - ள்.) கை நாகம் அனையோன் - துதிக்கையையுடைய யானையைப்போன்றவனான அநுமான்,—மைந்நாகம் என்ன நின்ற குன்றைஉம் - மைநாகம் என்று பெயர்சொல்லப்பட்டுகின்ற மலையையும், மரபின் எய்தி - முறைப்படி அடைந்து, உற்றது உணர்த்தினன் - (இலங்கையில்) நிகழ்ந்த செய்தியை (அதற்குச்) சொல்லி, —கணத்தின் காலை - ஒருகணப்பொழுதிலே,—மை நாகம் நூக்கும் வீரர் - பசியமலைகளைப் பெயர்த்துத் தள்ளும் வீரச்செயலையுடைய (அங்கதன் முதலிய) வானரவீரர்கள், தன் நெடு வரவு பார்க்கும் - தனது தலை நிமிர்ந்துவரும் வருகையை எதிர்பார்த்து நிற்கப் பெற்ற, கொய் நாகம் நறுந் தேன் சிந்தும் குன்றிடை - மலர்பறித்தற்கு உரிய சுரபுன்னைமரங்கள் நல்ல தேனைச் சொரிகின்ற மகேந்திரமலையிலே, குதிஉம் கொண்டான்-குதித்தலையுஞ் செய்தான்;

அநுமான், கடல்தாவி இலங்கைநோக்கிச் செல்லுகையில் தன்மீது தங்கி யிளைப்பாறிச் செல்லும்படி வேண்டிய மைநாக மலையைநோக்கி, மீண்டு வரும்பொழுது அதன்விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதாக வாக்குதத்தஞ் செய்து போயினன்; அந்தச்சொல் தவறாமல் இப்பொழுது வந்ததைப்பற்றி, 'மரபினெய்தி' எனப்பட்டது. மைந்நாகம் - எதுகை நோக்கிய விரித்தல்விகாரம். ("பைந்நாகப்பள்ளி" என்ற சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளின் நான்கடிகளிலுள்ள எதுகைச்சொற்களே இச்செய்யுளின் நான்கடிகளிலும் எதுகைச்சொல்லாக நிற்றல் காண்க.) அநுமானுக்கு யானையுவமை, நடைவலிமை காம்பீரியங்கட்கும், பெருவடிவத்திற்கும், மறைத்தற்குரிய காலத்தே மறைத்து வெளிப்படுத்தற்குரிய காலத்தே வெளிப்படுத்துகிற சிற்றத்துக்கும் எனக் காண்க. அநுமானது கை யானைத்துதிக்கைபோலுமென்ற கருத்தும், 'கைந்நாக மனையோன்' என்ற தொடரினாற் பெறப்படும். உற்றது - தான் பிராட்டியைக் கண்டது முதலியன. நெடுமையென்பது - தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையையுணர்த்துவதனை, "நெடிய வல்லது

பணிந்து மொழியலனே'' என்ற புறநானூற்றிலுங் காண்க. இனி, நெடுவரவு - நெடுந்தூரத்திலிருந்து வருகை யென்றும், நெடுவரவு பார்க்கும் - நெடுநேரமாக அநுமான்வருகையை யெதிர்பார்த்து நிற்கிற என்றும் பொருள் கூறுவாருமுளர். நறுந்தேன் - நன்மணம் வீசுந்தேனுமாம். பி - ம்:—[1]வரையின், நிற்கும். (1252)

3 —அங்கிருந்த வாநரவீரர்கள் அநுமானைக்கண்டு மகிழ்தல்.

போய்வருங் கரும முற்றிற் றென்பதோர் பொம்மல் பொங்க
வாய் [1]வெரீஇ நின்ற வென்றி வானர வீரர் மன்னோ
பாய்வரு நீளத் தாங்க [2]ணிருந்தன பறவைப் பார்ப்புத்
தாய்வரக் கண்ட தன்ன வுவகையிற் றளிர்த்தா ரம்மா.

(இ - ள்.) வாய் வெரீஇ நின்ற - (அநுமான் கடல்கடந்து சென்றதுமுதல் அவன் இனிது வந்து சேரவேண்டுமே யென்ற கவலையினாலும் அவனுக்கு என்னாகுமோ என்ற அச்சத்தாலும்) வாய் குளறி நின்ற, வென்றி - வெற்றியடையவல்ல, வாநர வீரர் - (அங்கதன்முதலிய) வானரவீரர்கள்,—போய் வரும் கருமம் - (அநுமான் இலங்கைக்குச்) சென்று மீண்டுவருந்தொழில், முற்றிற்று - முடிந்தது, என்பது - என்பதனாலாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, பொம்மல் - மகிழ்ச்சி, பொங்க - அதிகப்பட,—பாய்வரு நீளத்து ஆங்கண் - பாய்ந்து உட்புகுதற்கு உரிய கூண்டினிடத்திலே, இருந்தன - இருந்தனவாகிய, பறவை பார்ப்பு - பறவைக் குஞ்சுகள், தாய் - (தமது) தாய்ப்பறவை, வர - (வெளியிற்சென்றது) மீண்டு வர, கண்டது - (அதனைப்) பார்த்ததை, அன்ன - போன்ற, உவகையின் - மகிழ்ச்சியினால், தளிர்த்தார் - செழித்தார்கள்; (எ - று.) —மன், ஓ, அம்மா - ஈற்றசைகள்.

வானரவீரர் பொம்மல்பொங்க உவகையின் தளிர்த்தார் என்க. கூண்டிலிருந்த பறவைக்குஞ்சுகள் - மகேந்திரகிரியி லிருந்த வாநரவீரர்கட்கும், அக்குஞ்சுகள் தமது தாய்ப்பறவையின் வருகையைக் கண்டுமகிழ்தல் - அவ்வீரர்கள் அநுமானது வரவைக் கண்டு மகிழ்தற்கும் உவமை. நீடம் என்ற வடமொழி, நீளமென விகாரப்பட்டது; டகரளகரப்போலி வடமொழியிலேயுண்டு: 'டளயோரபேதம்' என்பர். நீளம் என்ற இதன்பொருள், பறவைக்கூடு என்பது. காரியப்பொருளைக் காரணச் சொல்லாற்கூறும் உபசார வழக்குப்பற்றி, 'வாய்வெரீஇ' எனப்பட்டது. பார்ப்பு-பறவையின் இளமைப்பெயர். பி - ம்:—[1]வெருகின்ற. [2]இருந்தனர். (1253)

4.—அவ்வாநரர்கள் பலவாறு மகிழ்ச்சி பாராட்டுதல்.

அழுதனர் சிலவர் முன்னின் றார்த்தனர் சிலவ [1]ரண்மித்
தொழுதனர் சிலவ [2]ராடித் துள்ளினர் சிலவ ரள்ளி
முழுதுற விழுங்கு வார்போன் மொய்த்தனர் சிலவர் [3]சுற்றும்
தழுவினர் சிலவர் கொண்டு சுமந்தனர் சிலவர் தாங்கி.

(இ - ள்.) (மகிழ்ச்சியினால்), சிலவர்-சில வாநரர்கள், அழுதனர் - அழுதார்கள்; சிலவர்—, முன் நின்று - அநுமானெதிரில் நின்று, ஆர்த்தனர் - ஆரவாரித்தார்கள்; சிலவர்—, அண்மி - (அவனைச்) சமீபித்து, தொழுதனர் - வணங்கினார்கள்; சிலவர்—, ஆடி துள்ளினர் - குதித்துக் கூத்தாடினார்கள்; சிலவர்—, அள்ளி முழுது உற விழுங்குவார் போல் - (அநுமானை) எடுத்து முழுதும் விழுங்குபவர் போல, மொய்த்தனர் - சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; சிலவர்—, சுற்றுஉம் தழுவினர் - சுற்றிலும் (அநுமானை) ஆலிங்கனஞ் செய்தார்கள்; சிலவர்—, தாங்கி கொண்டு சுமந்தனர் - (அவனைத்) தூக்கிக்கொண்டு சுமந்தார்கள்; (எ - று.)

உவகைமிகுதியில் அழுகைதோன்றுதலும் இயல்பு: இனி, அநுமான் பிரிந்து சென்றிருந்தபோது தாம் கொண்டிருந்த சோகத்தைக் கருதி அழுதன ரெனினுமாம். 'அள்ளி முழுதுறவிழுங்குவார் போல் மொய்த்தனர்' என்றதை "பருகுவாரிற் புல்லி" என்பது போலக் கொள்க. பி-ம்:—[1]அன்பில். [2]ஓடி. [3]முற்றும். (1254)

5.—அவ்வாநரர்கள் அநுமானை உபசரித்தல்.

தேனொடு கிழங்குங் காயு நறியன வரிதிற் றேடி
மேன்முறை [1]வைத்தோ [2]மண்ண னுகர்ந்தனை மெலிவு தீர்தி
மானவாண் முகமே [3]நங்கட் குரைத்தது மாற்ற [4]மென்னாத்
[5]தா நுகர் சாக மெல்லா முறைமுறை சிலவர் தந்தார்.

(இ - ள்.) சிலவர் - சிலவாநரர்கள்,—(அநுமானை நோக்கி), 'அண்ணல் - பெருந்தன்மையையுடையவனே! மானம் வாள் முகம் ஏ - பெருமையையும் ஒளியையுங்கொண்ட (உனது) திருமுகந்தானே, மாற்றம் - (நீ பிராட்டியைக்கண்ட உவகைச்) செய்தியை, நங்கட்கு-எங்களுக்கு, உரைத்தது - (உன்வாயாற் சொல்லுமுன்) சொல்லிவிட்டது; தேனொடு - தேனையும், கிழங்குஉம் - கிழங்குகளையும், காய்உம் - காய்களையும், நறியன - நல்லனவாக, அரிதின் தேடி-அருமையாய்த் தேடிக்கொணர்ந்து, மேல்-முன்னமே, முறை - ஒழுங்காக, வைத்தோம்-வைத்திருக்கிறோம்; (அவற்றை), நுகர்ந்தனை - (நீ) உண்டு, மெலிவு தீர்தி - இளைப்பாறுவாயாக' என்னா - என்று சொல்லி, தாம்—, நுகர்-உண்ணுதற்குரிய, சாகம் எல்லாம் - இலையுணவு முதலிய எல்லாவற்றையும், முறை முறை - வரிசை வரிசையாக, தந்தார் - கொணர்ந்து கொடுத்தார்கள்; (எ - று.)

மேன்முறை-மேன்மையாக எனினுமாம். அண்ணல்-அண்மைவிளி. நீ சீதையைத்தேடிக் கண்டுவந்தனையென்கிற சந்தோஷசமாசாரத்தை நினது முகமலர்ச்சியே எங்கட்குத் தெரிவித்ததென்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து. முகம் மாற்றம் உரைத்தது - பேசாதது பேசுவது போலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]வைத்தேம். [2]அன்ன. [3]எங்கட்கு. [4]என்று. [5]தானுயர், தானுகர். (1255)

6.—அநுமானது உடம்பின் விரணங்களை நோக்கி வாநரர்கள் வருந்துதல்.

தாள்களின் மார்பிற் றோளிற் [1]றலைதனிற் றடக்கை [2]தம்மில்
வாள்களின் வேலின் [3]வாளி [4]மழைகளின் [5]வகிர்ந்த புண்கள்
நாள்கண்மே லுலகிற் சென்ற [6]வெண்ணென நம்பி கண்ண
ஊழ்கொள நோக்கி நோக்கி யுயிருக [7]வுயிர்த்து நொந்தார்.

(இ - ள்.) 'தாள்களில் - கால்களிலும், மார்பில் - மார்பிலும், தோளில் - தோள்களிலும், தலைதனில் - தலையிலும், தட கைதம்மில் - பெரிய கைகளிலும், வாள்களின் - வாள்களாலும், வேலின் - வேல்களாலும், வாளி மழைகளின் - அம்பு மழைகளாலும், வகிர்ந்த - பிளந்து உண்டாக்கப்பட்ட, புண்கள் - விரணங்கள்,—உலகில்- உலகத்தில், நாள்கள் மேல் சென்ற எண்என -நாள்கள்மேலே கழிந்த எண்கள்போல [அளவிடமுடியாதபடி], நம்பிகண்ண - அநுமானிடத்து உள்ளவற்றை, ஊழ் கொள - முறைமைபொருந்த [ஒவ்வொன்ருக], நோக்கி நோக்கி-பார்த்துப் பார்த்து, உயிர் உக-(தமது) உயிர் வெளியிற் சென்றிடுமோ என்று கருதும்படி, உயிர்த்து நொந்தார் - (வானரவீரர்கள்) பெருமூச்சு விட்டு வருந்தினுர்கள்; (எ - று.)

தாள் மார்பு தோள் முதலியவற்றில் வாள் வேல் வாளி முதலியவற்றின் மழைகளினுலான நம்பி கண்ணவாகிய மிகப்பல புண்களைக்கண்ட அங்கதன் முதலிய வானரர்கள், தம்முடலின் மீது அவ்வாள் முதலியன பட்டனபோலக் கருதி உயிருகஉயிர்த்து நொந்தாரென்க. இதனுல் அநுமான் பக்கல் வாநரர்கட்கு உள்ள பேரன்பு விளங்கும். வாள்கள் முதலியன, இராக்கதருடையவை. உலகில் இதுவரையிலுங் கழிந்த நாள்களின்மேற்சென்ற எண்கள் இத்தனையென்று அளவிட்டுச் சொல்லமுடியா வாதலால், அளவிறந்த மிகப் பல என்றற்கு - 'உலகில் நாள்கள்மேற் சென்ற எண்என' என்ருர். நாள்கள் மேற்சென்ற எண் - ஒன்று இரண்டு என்று கழிந்த நாளைக் கணக்கிடும் எண்கள்: மேலுலகிற் கழிந்த நாள்களின் எண் என இயைத்து - மேலுலகத்திலே செல்லுகின்ற நக்ஷத்திரங்களின் தொகை என்ன என்றலும் ஒனறு. நக்ஷத்திரமண்டலம் இருக்கிற இடம் மேலுலகமேழனுள் ஸுவர்லோக மாதலால், 'மேலுலகு' என்ருர். நாள் - நாண்மீன். பி-ம்:— [1]தலையினில். [2]தன்னில். [3]சோலின். [4]மழையினின். [5]வகுத்த. [6]எண்ணன நம்பிகண்ண, நம்பிதன்கண்ணவாக, நம்பிதன்கண்ணவாகி. [7]உளைந்துயிர்த்தார். (1256)

7.—அங்கதன்முதலியோரை வணங்கி அநுமான் செய்திகூறுதல்.

வாலிகா தலனை [1]முந்தை வணங்கின னெண்கின் [2]வேந்தைக்
காலுறப் [3]பணிந்து பின்னைக் கடன்முறை கடவோர்க் கெல்லாம்
ஏலுற வியற்றி யாங்க ணிருந்தி வணிருந்தோர்க் கெல்லாம்
ஞாலநா யகன்றன் றேவி சொல்லின னன்மை யென்ருன்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—வாலி காதலனை - வாலியின்புத்திரனாகிய அங்கதனை, முந்தை - முதலில், வணங்கினன் - வணங்கி, பின்னை-பின்பு, எண்கின் வேந்தை - கரடிகட்குத்தலைவனாகிய ஜாம்பவானை, கால் உறப்பணிந்து - கால்களிலே பொருந்தவிழுந்து (ஸாஷ்டாங்கமாக) நமஸ்கரித்து, கடவோர்க்கு எல்லாம்- மற்றும் உரியவர்கட்கெல்லாம், கடன் முறை - செய்யத்தக்க உபசார முறைகளை, ஏல்உற-ஏற்றபடி, இயற்றி-செய்து, ஆங்கண் இருந்து - அவ்விடத்திலே யிருந்து, 'இவண் இருந்தோர்க்கு எல்லாம் - இங்கேயிருந்த வாநரவீரர்க்கெல்லாம், ஞாலநாயகன் தன்தேவி - உலகங்கட்குத் தலைவனான ஸ்ரீராமபிரானது பத்தினியாகிய சீதாபிராட்டி, நன்மை - மங்களத்தை, சொல்லினள் - சொன்னாள்', என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

அங்கதன் இளவரசனாதலால் முதலில் அவனைவணங்கினான். ஜாம்பவானைக் காலுற வணங்கியது, பிரமபுத்திரனாதலாலும்,பிராயத்தில் மூத்தவனாதலாலு மென்க. காதலன்-அன்புடையவன். மேலுற எனப் பதம் பிரித்தல் மோனைக்குப் பொருந்தாது.
பி - ம்:—[1]முந்தி. [2]மன்னே. [3]நோக்கிப். (1257)

8.—நடந்தசெய்திகளை ஆதியோடந்தமாய் விவரமாகச் சொல்லும்படி ஆவலோடு வினவிய வாநரர்க்கு அநுமான் அங்ஙனம் கூறுதல்.

என்றலுங் கரங்கள் கூப்பி யெழுந்தன ரிறைஞ்சித் [1]தாழா
நின்றன ருவகை பொங்க [2]விம்மலா னிமிர்ந்த நெஞ்சர்
சென்றது முதலா வந்த [3]இறுதியாச் செப்பற் பாலை
வன்றிற லுரவோ யென்னச் சொல்லினன் மருத்தின் மைந்தன்.

(இ - ள்.) என்றலும்-என்று (அநுமான்) சொன்னவுடனே, (வாநரவீரர்கள்), எழுந்தனர்-எழுந்து, கரங்கள் கூப்பி இறைஞ்சி தாழாநின்றனர்-கைகளைக் கூப்பி வணங்கித் தாழ்ந்துநின்று, உவகை பொங்க-மகிழ்ச்சிமிக, விம்மலால் நிமிர்ந்த நெஞ்சர்-களிப்பினால் நிறைந்த மனத்தையுடையவர்களாய்,— 'வல் திறல் உரவோய்-கொடிய பலபராக்கிரமங்களை யுடையவனே! சென்றது முதல் ஆ-(நீ இங்கிருந்து) போனது முதலாக, வந்தது இறுதி ஆ-(இங்கு) மீண்டுவந்தது ஈறாக, (நடந்ததை), செப்பல்பாலை-சொல்லக்கடவாய்,' என்ன-என்று சொல்ல, மருத்தின் மைந்தன்-வாயுகுமாரனான அநுமான், சொல்லினன்-சொன்னான்; (எ -று.)

செப்பற்பாலை-சொல்லுந்தன்மையுடையாய். தேகபலம் மனோபலம் புத்திபலம் என்ற மூன்றையுங் குறித்தற்கு, 'வன்திறலுரம்' என மூன்று சொற்கள் தொடர வைத்தன ரென்றலுமொன்று.
பி-ம்:—[1]தாழ்ந்து, தாழ. [2]விம்மலாய். [3]இறுதியாய். (1258)

9.—அநுமான் பெரும்பாலுஞ் சொல்லிச் சிலவற்றைச் சொல்லாது விடுதல்

ஆண்டகை தேவி யுள்ளத் தருந்தவ மமையச் சொல்லிப்
பூண்டபே ரடையா ளங்கைக் கொண்டதும் புகன்று போரில்
நீண்டவா ளரக்க ரோடு நிகழ்ந்ததும் நெருப்புச் சிந்தி
மீண்டதும் விளம்பான் [1]றன் வென்றியை [2]விளம்ப வெள்கி.

(இ-ள்.) ஆண் தகை-(அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி யென்னும்) ஆண்மைக்குணங்களையுடையவனான அநுமான், -தேவி உள்ளத்து அருந்தவம்-பிராட்டியின் மனத்திலுள்ள அரிய தவமாகிய கற்பொழுக்கத்தை, அமைய சொல்லி-செவ்வையாகச் சொல்லி, பூண்ட பேர் அடையாளம் கைகொண்டதுஉம் புகன்று-(அப்பிராட்டி) அணிந்திருந்த(சூளாமணியாகிய) பெரிய அடையாளத்தைக் கையிற் பெற்றுவந்ததையுஞ் சொல்லி,—போரில்-யுத்தத்தில், நீண்டவாள் அரக்கரோடு-பெரிய ஆயுதங்களுடைய அரக்கர்களுடன், நிகழ்ந்ததுஉம்-நடந்தசெய்தியையும், நெருப்பு சிந்தி மீண்டதுஉம்-(தான் இலங்கைமுழுவதிலும்) நெருப்பை வைத்து விட்டுத் திரும்பிவந்ததையும், தான் தன் வென்றியை விளம்ப வெள்கி-தானே தனது ஜயத்தைச் சொல்லுதற்கு நாணி, விளம்பான்-சொல்லானாயினான்; (எ-று.)

தற்புகழ்ச்சிசெய்தல் தன் மேன்மைக்கு இழுக்காமாதலால், அரக்கரோடு நிகழ்ந்த போரையும் நெருப்புச்சிந்தியதையும் அநுமான் கூறவில்லை. இதனால், அநுமானது தற்புகழ்ச்சியில்லாத் தன்மை விளங்குகின்றது. ஆண்டகைதேவி-இராமன் மனைவி என உரைத்து, 'அநுமான்' என்னும் எழுவாய் வருவித்தலுமாம். பிராட்டி கற்பிற்குறைவற்றிருந்தால்தான் வானரர்பட்ட பாடுகளெல்லாம் பயனுள்ளதா மாதலால் அந்தக் கற்பைக் கூறினான், அநுமான்; ஆடவர்க்குத் தவம்போல மடவார்க்குக் கற்பு உள்ளத்தைத் தூய்மை செய்து நிற்றலால், 'உள்ளத் தருந்தவம்' என்றது. இனி, "உற்றநோய்நோன்ற லுயிர்க்குறுகண்செய்யாமையற்றே தவத்திற்குஉரு" என்பவாதலால், பிராட்டியின் இடர்பொறுத்தலும் பிறர்க்கு இடர் செய்யாமையுமாகிய குணத்தைத் தவமென்றானென்றலு மொன்று; சீதாபிராட்டி இராமனுடைய பெருமைக்குக் குறைவாமென்று தான் சாபமிட்டு அரக்கரை யழிக்காமல், இராமனை யடையலாமென்ற நசையால் அவ்வரக்கரால் நேர்ந்த இடரைப் பொறுத்திருந்தாளென்க. ஆண் தகை-ஆண் குணம்: பௌருஷம் எனினுமாம்: இத்தொடர்-ஆண்மையாகிய தகுதியையுடையானை அன்மொழித்தொகையாற் காட்டிற்று.
பி - ம்:—[1]செய்த. [2]உரைப்ப. (1259)

10.—கூறாத சிலவற்றைக் குறிப்பாலுணர்ந்தோம் என்று வாநரர் கூறல்.

பொருதமை புண்ணே சொல்ல வென்றமை போந்த தன்மை
உரைசெய வூர்தீ யிட்ட தோங்கிரும் புகையே யோதக்

கருதலர் பெருமை தேவி மீண்டிலாச் செயலே காட்டத்
தெரிதர வுணர்ந்தேம் பின்ன ரென்னினிச் செய்து மென்றார்.

(இ-ள்.) (அவ்வாநரர்கள் அநுமானை நோக்கி),-'(நீசொல்லாமலிருக்கும்போதே), பொருதமை-(நீ அங்கு அரக்கரோடு) போர் செய்ததை, புண்ஏ-(உனது உடம்பிலுள்ள) விரணங்களே, சொல்ல-தெரிவிக்கவும்,— வென்றமை-(நீ அங்குச்) சயித்ததை, போந்த தன்மை (ஏ)-(அங்குநின்று தலையெடுப்புடன்) வந்த வகைதானே, உரைசெய-தெரிவிக்கவும்,— ஊர் தீ இட்டது-அவ் வூரில் (நீ) நெருப்பு வைத்து எரித்ததை, ஓங்கு இரு புகைஏ-உயர்ந்தெழுந்தமிக்க புகைதானே, ஓத-தெரிவிக்கவும்,— கருதலர் பெருமை-அப்பகைவர்களது பெருமையை, தேவி மீண்டிலா செயல் ஏ-பிராட்டி மீண்டு (உன்னுடன்) வராத செய்கையே, காட்ட-தெரிவிக்கவும், தெரிதர உணர்ந்தேம்-தெரிய அறிந்தோம்: பின்னர் இனி-இனிமேல், என் செய்தும்-(நாம்) என்ன செய்யக் கடவோம்?', என்றார்-என்று வினவினார்கள்; (எ-று.)—வானரர்க்குள் ஒருவன் பிரதிநிதியாக இருந்து பேசினனென்று கருத 'என்றார்' என்று பன்மையாற் கூறினர்.

'நீ அரக்கருடன் பொருது வென்றுவந்ததையும் ஊரைத் தீயிட்டெரித்ததையும், அநுமானவகையால் உணர்ந்திட்டோம்; இனி நாம் செய்யவேண்டுவது என்?' என்று வானரவீரர்கள் வினவினரென்க. 'நெடுவரவு' என்று கீழ்வந்தமையால் போந்த தன்மை என்பதற்கு - தலையெடுத்துவந்தவரவு என உரைக்கப் பட்டது. கருதலர்பெருமை - பகைவர் செயற்கரியதொழிலினால் வெல்லவேண்டியவராதல். ஏகாரங்கள்-பிரிநிலை; நீ சொல்லாமலே என்று கருத்து. கருதலர் - (நன்மையை) எண்ணாதவர்; (தீமையை) எண்ணுபவர். தெரிதர உணர்ந்தேம் - ஐயமற அறிந்தோம் என்றபடி. தெரிதர, தா - துணைவினை. (1:60)

11.—இராமனுக்குச் செய்திகூறுதற்பொருட்டு அனைவரும் புறப்படுதல்.

[1]யாவது மினிவே [2]றெண்ண வேண்டுவ திறையு மில்லை
சேவகன் றேவி தன்னைக் [3]கண்டது விரைவிற் செப்பி
யாவதவ் வண்ண லுள்ளத் தருந்துய [4]ராற்ற லேயாம்
போவது புலமை யென்னப் பொருக்கென வெழுந்து போனார்.

(இ - ள்.) இனி—, யாவதுஉம்-எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும், வேறு எண்ண வேண்டுவது - வேறே ஆலோசிக்கவேண்டுவது, இறைஉம் இல்லை-சிறிதும் இல்லை; ஆவது - (நாம்) இனிச் செய்ய வேண்டியது, சேவகன் தேவி தன்னை - மகாவீரனான ஸ்ரீராமனது பனைவியாகிய சீதையை, கண்டது-பார்த்த செய்தியை, விரைவின் செப்பி - விரைவிற் கூறி, அ அண்ணல் உள்ளத்து அருந்துயர் ஆற்றல்ஏ ஆம் - அந்த ஸ்ரீராமபிரானது மனத்திலுள்ள அரிய

துன்பத்தைத் தணியச்செய்வதுவேயாகும்; போவது - (அதற்காக இனி யாம் இராமனிடம்) போவதுவே, புலமை - அறிவு, என்ன - என்று (திருவடி) சொல்ல,—பொருக்கென எழுந்து போனர் - விரைவாக அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுப் போனார்கள்; (எ - று.)

'என்னினிச்செய்தும்?' என்று வினவிய வானரவீரர்க்கு, அநுமான், 'இராமபிரானை யடைந்து அவனிடஞ் செய்தி சொல்லி, அப்பிரானது துயரத்தைத் தீர்த்தலே நாம் செய்யவேண்டிய செயல்' என்று தெரிவிக்க, யாவரும் இசைந்து இராமபிரானிடத் துச் செல்லுமாறு புறப்பட்டன ரென்க. யாம்போவது என்றும் எடுக்கலாம். பொருக்கென - விரைவுக்குறிப்பு. பி - ம்:—[1]யாவை யும். [2]எண்ணல். [3]கண்டமை. [4]அகற்றல், அகற்ற. (1261)

12.—அவ்வாநரவீரர்கள் மதுவனஞ் சேர்தல்.

போயினர் களிப்பி னோடும் புங்கவன் சிலையி னின்று
ஏயின பகழி யென்ன வெழுந்துவிண் படர்ந்து தாவிக்
காய்கதிர்க் கடவுள் வானத் துச்சிசென் றிறுக்குங் [1]காலத்து
[2]ஆயன வீர ரும்போய் மதுவன [3]மதிலி றுத்தார்.

(இ - ள்.) ஆய் அன வீரர் உம் -(எவற்றையும்) ஆராயுந்தன்மை யுள்ள அவ்வானர வீரர்களும்,—களிப்பினோடுஉம் - மகிழ்ச்சி யுடனே, போயினர் - புறப்பட்டுச் சென்று, புங்கவன் சிலையின் நின்றும் ஏயின பகழி என்ன - சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனது வில்லி னின்று தொடுக்கப்பட்ட அம்புபோல(க் குறித்த இலக்குத் தப்பா மல் விரைந்து). விண் படர்ந்து எழுந்து தாவி - ஆகாயத்திலே பொருந்தி எழும்பிப் பாய்ந்து, காய்கதிர் கடவுள் - சுடுகிற கிரணங் களையுடைய சூரியன், வானத்து உச்சி - ஆகாயத்திலே உச்சியில், சென்று - போய், இறுக்கும் - தங்குகின்ற, காலத்து -சமயத்தில், மதுவனம் அதில் - மதுவனத்தில், போய் இறுத்தார் - போய்த் தங்கினார்கள்; (எ - று.)

காப்பியத்தலைவனது சம்பந்தமுள்ள பொருளையே உபமான மாகக் கூறிச் சிறப்பிப்பதொரு கவிமரபுபற்றி, வாநரவீரர் விரைந்து செல்லுதற்கு, இராமபாணம் விரைந்துசெல்லுதலை உவமை கூறினர். இராமன் ஏவிய பகழி குறியாகக்கொண்டதை யடைந்து காரியம் முற்றியபின் மீளுந்தன்மையது ஆதலால், அங்ஙனம் குறித்த காரியம் முடிந்து மீள்கின்ற வானரவீரர்க்கு இராமபாணத்தை உவமைகூறின ரெனினுமாம்; வாலிமேல்விட்ட இராமனம்பைக் குறித்து "ஐயன் வெங் விடாதகொற்றத் தாவம் வந்தடைந்ததன்றே" எனக் கூறியது காண்க. அன-தொகுத்தல். புங்கவன் - காளைபோன்றவன். ஏயின-ஏவினவென்பதன் விகாரம். மதுவனம் - மதுவையுடைய சோலை; இது, முன்பு தேவேந்திரனால் வாலிக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வாலியினுடையதாயிருந்து பின்பு சுக்கிரீவனது ஆணைக்கு உட்பட்டது. தேனை மிகுதியாகக்கொண்

டுள்ள வனமென்று காரணப்பொருள்படும்; 'அது' என்பது - பகுதிப்பொருள் விகுதி. பி - ம்:—[1]காலே. [2]தாய்வரும், ஆயின. [3]அதனைச்சார்ந்தார். (1262)

13.—பசிதீரக் கருதி வாநரவீரர்கள் அங்கதனை யடுத்தல்.

[1]ஏயநா ளிறந்த சால வென்பதோர் வருத்த நெஞ்சத்து
[2]ஆயதா [3]லுணவு [4]தீர்ந்து வருந்தின மளிய மெம்மைச்
சாதறீர்த் தளித்த வீர தந்தரு ளுணவு மென்னப்
போதுநாம் வாலி சேய்பா லென்றுட னெழுந்து போனர்.

(இ - ள்.) 'எம்மை சாதல் தீர்த்து அளித்த வீர - (சீதையைக் காணுமையால்) யாங்களெல்லாம் இறந்துபோதலை (போய்க்கண்டு வந்ததனால்) ஒழித்து (எங்களை)க்காத்தருளின வீரனான அனுமானே!—ஏய நாள் சால இறந்த - (சுக்கிரீவன்) தவணைவைத்த நாள்கள் மிகவும் கடந்துபோயின, என்பது - என்பதனாலாகிய, ஓர் வருத்தம் - ஒரு துன்பம், நெஞ்சத்து - (எங்கள்) மனத்தில், ஆயதால் -உண்டானதனால், உணவு தீர்ந்து-உணவுகொள்ளாமல், வருந்தினம்-(இதுவரையில்) வருத்த முற்றோம்; அளியம்-(உன்னால்) அருள் செய்யத்தக்கவர்யாம்; உணவுஉம் தந்தருள - (எங்கட்கு) உணவையுந் தந்தருள்வாயாக,' என்ன - என்று (வானரர்கள் அநுமானை) வேண்ட,—நாம் வாலிசேய் பால் போதும் என்ற உடன் - 'நாமெல்லாம் (இதைக்குறித்து) வாலியின் புத்திரனாகிய அங்கதனிடத்திற் செல்வோம்' என்று (அவ்வநுமான்) சொன்னவுடன், எழுந்து போனர்-(எல்லாரும்) எழுந்திருந்து போனார்கள்; (எ-று.)

'ஒருமாதகாலத்திற்குட் சீதையைத் தேடி மீள்வீராக' என்று சுக்கிரீவன் சொன்ன தவணை முன்னமே கடந்து போனதனால், அங்ஙனந் தவணை கடந்த நமக்கு இனிச் சுக்கிரீவாஜ்ஞையால் மரணமே நேருமென்பதுபற்றிய வருத்தத்தால் அனுமன் சீதையைக் கண்டு மீண்டு வரும்வரையில் உண்ணாது துயர்கொண்டிருந்தனர் வானரரென்க. உணவும், உம்மை - இசைநிறை; இனி, முன் உயிரைத் தந்ததேயன்றி,இப்பொழுது உணவையுந் தருவாயென்று இறந்ததுதழுவிய எச்சவும்மையாகவுங் கொள்ளலாம். என்றுடன் - தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]ஏது. [2]ஆதலால். [3]உணர்வு. [4]தேய்ந்து.

இச்செய்யுளின்பின் மூன்றடிகள் 'ஆதலால் விரைவிற்செல்ல லாவதன் றளியவெம்மைச், சாதல்தீர்த்தளித்த வீர! தலைமகன் மெலிவு தீரப், போது நீ முன்னமென்றார் நன்றென வனுமன் போனான்'' என்று பாடமமைய, இதன்பின் 27-ஆம் பாடல் ''முத்தலை'' என்று தொடங்குவதுமுதல் வரிசையாக வுள்ளன. இவ்வாறாகவுள்ள ஏட்டில் ''போயினர்'' என்ற 12-ஆஞ் செய்யுளும் இல்லை: ''அங்கதன்'' என்ற 14-ஆஞ் செய்யுள்முதல் பதின் மூன்று செய்யுள்களும் இலலை. (1263)

14.—வானரசேனைக்கு மதுவளிக்குமாறு வானரவீரர்கள் அங்கதனை வேண்டுதல்.

அங்கதன் றன்னை [1]யண்மி யனைவரு [2]மிருகை கூப்பிக்
[3]கொங்குதங் கலங்கன் மார்ப நின்னுடைக் குரக்குச் சேனை
வெங்கத மொழிந்து சால வருந்தின வேடை யோடி
இங்கிதற் களித்தல் வேண்டு மிறாலுமிழ் பிரச மென்றார்.

(இ - ள்.) அனைவர்உம் - வானரவீரர்களெல்லாரும், அங்கதன் தன்னை - அங்கதனை, அண்மி - சமீபித்து, இரு கை கூப்பி - இரண்டு கைகளையுங் கூப்பிக்கொண்டு, 'கொங்கு தங்கு அலங்கல் மார்ப - வாசனை பொருந்திய மாலையைத் தரித்த மார்பையுடையவனே! நின் உடை குரங்கு சேனை - உனது வானரசேனைகள், வேடை ஓடி - தாகம்மிகுந்து, (அதனால்), வெம் கதம் ஒழிந்து - வெவ்விய வலிமை ஒய்ந்து, சாலவருந்தின - மிகவும் வருத்தப்பட்டன; (ஆதலால்), இங்கு - இப்பொழுது [இவ்விடத்தில்], இதற்கு - இவ்வானர சேனைக்கு, இறால் உமிழ் பிரசம் - கூட்டினின்று பெருகுகிற தேனை, அளித்தல் வேண்டும் - கொடுத்தருளவேண்டும்', என்றார் - என்று வேண்டினார்கள்; (எ - று.)

தென்திசையிலனுப்பிய குரங்குச்சேனைக்கு அங்கதன் தலைவனாதலாலும் வானரப்படைகட்கெல்லாம் இவனே இளவரசனாதலாலும் வானரங்கள் அவனை இறாலுமிழ்பிரசம் வேண்டின; நின்னுடைக்குரக்குச்சேனை யெனக் கூறியதும் காண்க. வெம் கதம் மொழிந்து என எடுத்து - கடுங்கோபத்துடன் பேசி எனினுமாம். கொங்கு - தேனுமாம். 'இதற்கு'-என்றது, சாதியொருமை.
பி-ம்:—[1]கண்டாங்கு. [2]அங்கை. [3]கொங்குறையலங்கல். (1264)

15.—அங்கதன் அனுமதிசெய்ய, வானரர் மதுவனத்தை யழித்தல்.

நன்றென வவனு [1]நேர்ந்தா னரலையு நடுங்க வார்த்துச்
சென்றுறு பிரசந் தூங்குஞ் செழுவன மதனி னூடே
ஒன்றின்மு னொன்று பாயு மொடிக்குமென் பிரச மெல்லாந்
தின்றுதின் [2]றுவகை கூருந் தேனுக ரளியின் மொய்த்தே.

இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அவன்உம் - அவ்வங்கதனும், நன்றுஎன - 'நல்லது' என்று, நேர்ந்தான் - உடன்பட்டான்; (உடனே வானரசேனை),— நரலைஉம் - கடலும், நடுங்க - அஞ்சும்படி, ஆர்த்து - ஆரவாரித்து, உறு பிரசம் தூங்கும் - மிக்க தேனிறால் தொங்கியதையப்பெற்ற, செழுவனம் அதனினூடு - செழுமையான அந்த மதுவனத்தினுள்ளே, சென்று - போய், ஒன்றின்முன் ஒன்று - ஒருவானரத்துக்குமுன் மற்றொரு வானரமாக, பாயும் - தாவும்; ஒடிக்கும் - (கிளைகளை) முறிக்கும்; தேன் நுகர் அளியின் மொய்த்து - தேனைக்

குடிக்கிற வண்டுகள்போல நெருங்கி, மெல்பிரசம் எல்லாம் - இனிமையான தேன் முழுவதையும், தின்று தின்று - மிகுதியாகக் குடித்து, உவகைகூரும் - களிப்புமிகும்; (எ - று.)

திரண்டு தேனுகர்தலில், வாநரங்கட்கு வண்டு உவமை. உறு-உரிச்சொல். தின்று=பருகி; உபசாரவழக்கு: இனி, வானரங்கள் இருலிலிருந்து தேனைப் பிழிந்துபருகுதற்குப் பொறுத்திராமல் வேட்கை மிகுதியால் கூண்டோடு தேனை யருந்தியதனால் 'தின்று தின்று' எனக் கூறினரெனினுமாம். பி - ம்:—[1]சொல்ல.[4]ஓண்மை.

16.—வாநரர் மதுபானஞ்செய்து களித்தல்.

ஒருவர்வாய்க் கொள்ளுந் தேனை [1]யொருவருண் டெளிதிற் போவார்
ஒருவர்கைக் கொள்ளுந் தேனை யொருவர் [2]கொண் டோடிப் போ [வார்
ஒருவரோ டொருவ ரொன்றத் தழுவுவர் விழுவ ரோடி
ஒருவர்மே லொருவ ரேறி யோகையென் றுவகை கூர்வார்.

(இ - ள்.) ஒருவர் வாய் கொள்ளும் தேனை - ஒருவாநரவீரர் (முயன்று கொணர்ந்து) வாயிற் கொண்டு உண்ண இருக்கிற தேனை, ஒருவர் - மற்றொரு வாநரவீரர், எளிதில் உண்டு போவார்- (தாம் அதுகொணர்தற்கு ஒருமுயற்சியுங் கொள்ளாமலே)எளிதில் வாங்கிக்குடித்துப் போய்விடுவார்; ஒருவர்—, கை கொள்ளும் - கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற, தேனை—,ஒருவர்-வேறொருவர், கொண்டு - பறித்துக்கொண்டு, ஓடி போவார்—: (மதுமயக்கத்தால்), ஒருவரோடு ஒருவர்—, ஒன்ற தழுவுவர்- இறுக அணைத்துக் கொள்வார்; ஓடி விழுவர்—; ஒருவர்மேல் ஒருவர்ஏறி—, ஓகை என்று உவகை கூர்வார் - 'ஆனந்தம்! ஆனந்தம்!! என்று சொல்லி மகிழ்ச்சி மிகுவார்; (எ - று.)

ஓகை-உவகை என்றதன் மரூஉ. 'ஓகையென்று' என்பதற்கு-நமக்கு மகிழ்ச்சிவருங்காலமிதுவென்று என உரைப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]ஒருவர்வாய்க் கொள்வரோடி. [2]கண்டுண்டு. (1266)

17.—சோலைக்காவலர் மதுபருகும் வானரவீரரை வெருட்டப்பார்த்தல்.

இன்னண நிகழுங் காலை யெரிவிழித் தெழுந்து சீறி
அந்நெடுஞ் சோலை காக்கும் வானர ரவரை நோக்கி
மன்னெடுங் கதிரோன் மைந்த னாணையை மறுத்து [1]நீயிர்
என்னினைந் [2]தென்செய் தீர்மன் னும்முயிர்க் கிறுதியென்ன.

இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) இன்னணம் நிகழும் காலை - இவ்வாறு நடக்கும் பொழுது, அ நெடுஞ் சோலை காக்கும் வானரர் - அந்தப் பெரிய மதுவனத்தைக் காவல்செய்கின்ற வானரர்கள், எரிவிழித்து - நெருப்புப்பொறி பறக்கக் கண்களைவிழித்து, சீறி - கோபித்து, எழுந்து—, அவரை நோக்கி - அவ்வாநரர்களைப்பார்த்து, 'மன்

நெடுங் கதிரோன் மைந்தன் ஆணையை மறுத்து - மிகுதியான நீண்ட கிரணங்களை யுடையவனாகிய சூரியனது குமாரனான சுக்கிரீவனது கட்டளையைக் கடந்து, நீயிர் - நீங்கள், என் நினைந்து என் செய்தீர் - என்ன நினைத்து என்ன காரியஞ் செய்தீர்கள்? உம் உயிர்க்கு இறுதி - உங்களுயிர்க்கு முடிவு (நேரும்),' என்ன - என்றும்,—(எ - று.)

இன்னணம் = இன்னவண்ணம்: மரூஉ. ஆயிரங்கிரண முடைமை பற்றி, 'மன்கதிரோன்' என்றூர். 'நெடுங்கதிர்' என்றது- மிக்கதூரத்திலுஞ் சென்றுவிளங்கும் கிரணம்என்றபடி. மன்-ஒழியிசை. மன்னும் உயிர்க்கு இறுதி என்றும் பிரித்து உரைக்கலாம்; நும் என்றும் பிரிக்கலாம். பி-ம்:—[1]நீரின்று. [2]என்னசெய்தீர். ()

18.—அச்சோலைக்காவலாளர் தமதுதலைவனான ததிமுகனென்னும்வானரவீரனுக்குச் செய்தி கூறல்.

முனியுமா லெம்மை யெங்கோ னென்றவர் மொழிந்து போந்து
கனியுமா மதுவ னத்தைக் கட்டழித் திட்ட தின்று
[1]நனிதரு கவியின் றானை நண்ணலார் செய்கை நாண
இனியெம்மாற் [2]செயலின் றென்னுத் ததிமுகற் [3]கியம்பி னூரால்.

(இ - ள்.) 'எம் கோன்-எமது தலைவனாகிய ததிமுகன், எம்மை —,முனியும் - கோபிப்பான்,' என்று-என்றும், மொழிந்து போந்து - சொல்லிப்போய், அவர்-அவ்வனங்காப்பாளர், 'நனி தரு கவியின் தானை-மிகுதிபொருந்திய வாநரசேனை, இன்று - இப்பொழுது, கனியும் மா மதுவனத்தை - செழிப்பான பெரிய மதுவனத்தை, கட்டு அழித்திட்டது - முழுவதும் அழித்துவிட்டது; இனி - இப்பொழுது, நண்ணலார் செய்கை நாண - அப்பகைவரது செய்கை ஒடுங்கும்படி, எம்மால் செயல் இன்று - எங்களாற் செய்யலாவதொன்றுமில்லை,' என்னு - என்று, ததிமுகற்கு - ததிமுகனுக்கு, இயம்பினர் - சொன்னூர்கள்; (எ - று.)

வெருட்டப் பார்த்தும் குரங்குக்கூட்டம் அஞ்சாது மதுவனத்தை அழித்திடவே, அச்செய்தியை அக்காவலாளர் தம்தலைவனை ததிமுகனுக்குத் தெரிவித்தன ரென்பதாம். இரண்டுமூன்று மடிகளுக்கு - மிகுந்த குரங்குக்கூட்டம் பகைவர்களது செய்கையும் வெள்கும்படி [அதனினும் அதிகமாக] மதுவனத்தை நிலைகுலைத்தது என்று பொருள்கொள்ளலாம்: நண்ணலார்-சேராதவர். ததிமுகன் - மதுவனத்துக்குக் காவற்காரர்களாகிய வாநரர்கட்குத் தலைவன். பி-ம்:—[1]கனி...காண. [3]இயம்பினரே. (1268)

19.—'மதுவனத்தை யழித்தவர் யாவர்?' என்ற ததிமுகனுக்குக் காவலாளர் கூறுவது.

கேட்டவன் யாவ ரேயம் மதுவனங் கேடு சூழ்ந்தார்
[1]காட்டிரென் றெழுந்தா னன்னூர் வாலிசேய் முதல கற்றோர்

ஈட்டம்வந் திறுத்த தாக வங்கத னேவ றன்னுன்
மாட்டின கவியின் றூனை மதுவள ருலவை யீட்டம்.
இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) அவன் - அத்ததிமுகன், கேட்டு - (அக்காவலாளர் வார்த்தையைக்) கேட்டு, 'அ மது வனம் கேடு சூழ்ந்தார் - அந்த மதுவனத்துக்கு அழிவு செய்தவர்கள், யாவர்ஏ - எவர்தாம்? காட்டிர் - காட்டுங்கள்.' என்று - என்றுசொல்லி, எழுந்தான்—; அன்னுர் - அக்காவல்வாநரர்,—'வாலி சேய் முதல - வாலிகுமாரனை அங்கதன் முதலிய, கற்றோர்-படித்த வாநரர்களின், ஈட்டம்-கூட்டம், வந்து இறுத்தது ஆக - (அங்கு) வந்து தங்கியதாக, (பின்பு), அங்கதன் ஏவல்தன்னுல் - அங்கதனது கட்டளையினுல், கவியின் தானை - குரங்குச்சேனைகள், மது வளர் உலவை ஈட்டம்-தேன்கூடுகள் மிக்க மரக்கிளைகளின் கூட்டத்தை, மாட்டின - ஒடித்தன; (எ - று.)

அன்னுர் என்பது, என்னலோடும் என மேற்கவியோடு இயையும். கேட்டவன் என்று எடுத்து,அதுகேட்டவனுன ததிமுகனெனினுமாம். மாட்டல் - மாள்வித்தல்; மாளல் என்பதன் பிறவினை. பி - ம்:—[1]காட்டும். (1269)

20.—காவலாளர் சொற்கேட்ட ததிமுகன் சினந்து கூறுதல்.

உரங்கிளர் மதுகை யான்ற னூணையா லுறுதி கொண்டே
குரங்கினந் தம்மை யெல்லாம் விலக்கினங் கொடுமை கூறிக்
கரங்களா லெற்ற நொந்தேங் [1]காவல வென்ன லோடுந்
தரங்கிளர் [2]தாதை பட்ட தறிந்திலன் றனயன் போலும்.

(இ - ள்.) 'காவல காத்தல்தொழிலில் வல்லவனே! உரம் கிளர்-வலிமை மிக்க, மதுகையான் தன் ஆணையால்-வெற்றியையுடையவனுன சுக்கிரீவனது கட்டளைப்படியே, உறுதி கொண்டு-உறுதியை மேற்கொண்டு, குரங்கு இனம் தம்மை எல்லாம்-அந்தக் குரங்குக் கூட்டங்களை யெல்லாம், விலக்கினம்-தடுத்தோம்; (அக் குரங்குகள்), கொடுமை கூறி-கொடிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி, கரங்களால் எற்ற-(தமது) கைகளால் அடிக்க, நொந்தேம்-வருந்தினோம்,' என்னலோடும்-என்றுசொன்ன வளவில்,—(ததிமுகன்),—'தரம் கிளர் தாதை பட்டது-வலிமை மிக்க தன் தந்தையாகிய வாலி இறந்ததை, தனயன்-அவனது மகனுன அங்கதன், அறிந்திலன் போலும்-அறிந்தானில்லை போலும்,' (எ-று.)—'என உரைத்து' என வருங்கவியோடு தொடரும்.

கொடுமை-கொடுஞ்சொல்லுக்குப் பண்பாகுபெயர். தரம் கிளர்-மலைபோல விளங்கிய என்றுமாம். 'சுக்கிரீவனுல் மகாபலசாலியாகிய வாலி எளிதிலிறந்ததை அறிந்தும் இவ்வங்கதனது செருக்கு அடங்கவில்லையோ?' என்றது, நான்காமடியின் கருத்து. வாலிக்கு உரியதாயிருந்த இம்மதுவனம் அவனிறந்த பின்பு சுக்கிரீவனதாய்விட்டதை அங்கதன் அறியான்போலும் என்றுங்

கொள்க; பட்டது என்பதற்கு-பட்டபாடு என்றும் கூறலாம்.
பி-ம்:—[1]காவலோய். [2]தந்தைபட்டதுணர்ந்திலன் போலுஞ்சால. ()

21.—இரண்டுகோடி வாநரர்களுடன் ததிமுகன் மதுவனத்துக்கு வர, வாநரர்கள் அங்கதனடியில் விழுதல்.

எனவுரைத் தனலிற் பொங்கி யெழுந்திரைத் திரண்டு கோடி
கனைகழற் கவியின் சேனை கல்லெனக் கலந்து [1]புல்லப்
புனைமதுச் சோலை புக்கான் மதுநுகர் புனிதச் சேனை
அனகனை வாழ்த்தி யோடி யங்கத [2]னடியின் வீழ்ந்த.

(இ - ள்.) என உரைத்து-என்று சொல்லி, (ததிமுகன்), அனலின் பொங்கி எழுந்து-நெருப்புப்போலக் கொதித்தெழுந்து, இரைத்து-ஆரவாரித்து,—இரண்டு கோடி-இரண்டுகோடி யென்னுந் தொகையுள்ள, கனை கழல் கவியின் சேனை-ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த குரங்குகளின் கூட்டம், கல்லென கலந்து புல்ல-கல்லென்று ஒளித்துத் தன்னோடு கூடிவர, புனை மது சோலை புக்கான் -அழகிய மதுவனத்திற் பிரவேசித்தான்; (அவ்வளவில்),— மது நுகர் புனிதம் சேனை-தேனைப்பருகுகிற பரிசுத்தமான வாநரசேனைகள், அனகனை வாழ்த்தி-குற்றமற்றவனான ஸ்ரீராமனை வாழ்த்திக்கொண்டு, ஓடி-விரைந்துசென்று, அங்கதன் அடியின் வீழ்ந்த-(இளவரசனான) அங்கதனது பாதங்களில் விழுந்தன; (எ-று.)

கோடி-நூறுலக்ஷம். கல்லெனல்-ஒலிக்குறிப்பு; சப்தாநுகரணம். அகம்-தோஷம். அஃது இல்லாதவன்-அநகன்; வடசொல்.
பி-ம்:—[1]சுற்றப். [2]தன்னைச்சார்ந்தார். (1271)

22.—ததிமுகன் அங்கதனைநோக்கிக் கூறுதல்.

இந்திரன் வாலிக் கீந்த வின்சுவை மதுவின் கானம்
அந்தரத் தவர்க்கு [1]நோக்கற் கரியவென் னாணை தன்னைச்
சிந்தினை கதிரோன் மைந்தன் றிறலினை யறிதி யன்றே
மந்தர மனைய தோளா யிற்றதுன் வாழ்க்கை யின்றே.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ-ள்.) 'மந்தரம் அனைய தோளாய்-மந்தரமலையை யொத்த தோள்களையுடையவனான அங்கதனே! இந்திரன் வாலிக்கு ஈந்த-தேவேந்திரன் (தன் மகனான) வாலிக்குக் கொடுத்த, இன் சுவை மதுவின் கானம்-இனிய உருசியுள்ள மதுவை யுடைய இவ்வனம், அந்தரத்தவர்க்குஉம் நோக்கற்கு அரிய - ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கின்றவர்களான தேவர்கட்கும் பார்ப்பதற்கும் அரிய,தாம்படி செய்து வந்த, என் ஆணை தன்னை - எனது கட்டளையை, சிந்தினை-அழித்தாய்; கதிரோன் மைந்தன் திறலினை அறிதி அன்றே -சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவனது வலிமையை அறிவையன்றோ? உன் வாழ்க்கை - உனது உயிர்வாழ்வு, இன்றே-இன்றைக்கே,இற்றது-முடிந்ததாகும்; (எ - று.)

மந்தரம் பாற்கடலைக் கலக்குதல் போலத் தோள் போர்க் கடலைக் கலக்குதலால் உவமை. இற்றது - துணிவுபற்றிய கால வழுவமைதி. [1]நோக்கற்கரியதென் என்ற பாடத்துக்கு—'அரியது' முற்று. இந்தச் செய்யுள் சிலபிரதிகளி லில்லை. (1272)

23.—ததிமுகனும் அங்கதனும் பொருதல்.

மதுவனந் தன்னை யின்னே மாட்டுவித் தனை நீ யென்னுக்
கதுமென வாலி சேய்மே [1]லெறிந்தனன் கருங்கற் பாறை
அதுதனைப் புறங்கை யாலே யகற்றி [2]யங் கதனுஞ் சீறித்
ததிமுகன் றன்னைப் பற்றிக் குத்தினன் றடக்கை [3]தன்னால்.

(இ - ள்.) 'நீ—, மதுவனம்தன்னை - மதுவனத்தை, இன்னே - இவ்வாறாக, மாட்டுவித்தனை - அழிப்பித்தாய்', என்னு - என்று சொல்லி, (ததிமுகன்), வாலி சேய்மேல்-அங்கதன்மேலே, கருங்கல் பாறை - கருங்கற்பாறையொன்றை, கதுமென-விரைவாக, எறிந்தனன் - எடுத்து வீசினான்; அங்கதனும்—, அதுதனை - அப்பாறையை, புறங்கையால் அகற்றி - (தனது) பின்னங்கையால் தள்ளி விட்டு, சீறி - கோபித்து, ததிமுகன் தன்னை பற்றி-ததிமுகனைப் பிடித்து, தடகை தன்னால் குத்தினன் - பெரிய கையினாற் குத்தினான்; (எ - று.)

வானரப்படைக்குத் தலைவனாதலால், அங்கதன்மேல் ததிமுகன் போருக்கு வந்தான். வாலி - வாலில் வல்லமையுடையவன்; இராவணனை வாலிற்கட்டிச்சென்றதனாலும் இதனையறியலாம். வானரங்கள் மதுவனத்தை மாட்டின [மாள்வித்தன]: அவ்வண்ணம் மதுவனத்தை மாள்விக்குமாறு அங்கதன் ஏவினனாதலால், 'மதுவனந்தன்னை யின்னே மாட்டுவித்தனை' என்கின்றான், ததிமுகன். மாட்டுவித்தனை=மாள்விப்பித்தனை; 'மாள்' என்ற வினைப் பகுதி இரண்டு பிறவினைபெற்றுவந்த முன்னிலையொருமை யிறந்த கால வினைமுற்று; மாட்டு-மாள் என்பதன் பிறவினை: அதன்மேற் பிறவினை - 'மாட்டுவி' என்பது: 'மாள்' என்பது பிறவினையில் 'மாட்டு' என்று வருவதனை. திருக்கோவையாரில் "மாட்டியன்றே" என்றவிடத்துப் பேராசிரியர் "மாட்டி=மாள்வித்து, மூள்வித்தற் கண் மூட்டியென நின்றவாறு போல, மாள்வித்தற்கண் மாட்டி என நின்றது" எனக் கூறியது கொண்டும் உணர்க. கதுமென - விரைவுக்குறிப்பு. கைப்புறம் - புறங்கை என இலக்கணப்போலி. இன்னே - இன்றே யெனினுமாம். பி - ம்:—[1]ஏவினன். [2]அங்கவனுஞ். [3]ஒன்றால். (1273)

24.—அங்கதன் ததிமுகனை அடித்துத்துரத்தி, ததிமுகன் சேனையான மற்றையோரையும் குத்தத் தமர்க்குச் சொல்லுதல்.

வாய்வழிக் குருதி சோர [1]மணிக்கையான் மலங்க [2]மோதிப்
போய்மொழி கதிரோன் மைந்தற் கென்றவன் றன்னைப் போக்கித்
தீயெழும் வெகுளி பொங்க மற்றவன் சேனை தன்னைக்
[3]காய்கனல் பொழியுங் கையாற் குத்துதிர் கட்டி யென்றான்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அங்கதன்),—வாய் வழி குருதி சோர - (ததிமுகனது) வாயின் வழியாக இரத்தம் வழிய, மலங்க- (அவன்) வருந்துமாறு, மணி கையால் மோதி-(தனது) அழகிய கையினால் தாக்கி,—'கதிரோன் மைந்தற்கு- சூரியன்மகனான சுக்கிரீவனுக்கு, போய் மொழி - (நீ) போய்ச்சொல்லு,' என்று - என்று சொல்லி, அவன் தன்னை போக்கி - அத்ததிமுகனைத் துரத்திவிட்டு,—தீ எழும் வெகுளி பொங்க - நெருப்புப் பறக்கும்படியான [உக்கிரமான] கோபம்மிக, அவன் சேனை தன்னை - அத்ததிமுகனது வாநரசேனையை, 'காய் கனல் பொழியும் கையால் - சுடுகின்ற நெருப்புச் சொரிகிற (உக்கிரமான) கைகளினால், கட்டி-பிணித்து, குத்துதிர் - குத்துங்கள்,' என்றான் - என்று (தனது சேனைவாநரர்களை நோக்கிச்) சொன்னான்; (எ - று.)

மற்று-அசை; பின்பு எனினுமாம். 'போய்மொழி கதிரோன் மைந்தற்கு' என்றது,களிப்புத் தலைக்கேறியதனால். பி-ம்:—[1]மலர்க் கையால். [2]மொத்தி. [3]காயனல். (1274)

25.—அங்கதன்சேனைவானரர் ததிமுகன் சேனையான மற்றைவாநரர்களையும் உடல் சோருமாறு கரங்களாலிடித்து நீங்களும் எங்கள் செயலைச் சுக்கிரீவனிடம் சொல்லுங்களெனல்.

பிடித்தனர் கொடிக டம்மாற் பிணித்தனர் பின்னு முன்னும்
இடித்தன ரசனி யஞ்ச வெறுழ்வலிக் கரங்க ளோச்சித்
துடித்தன ருடலஞ் சோர்ந்தார் சொல்லும்போய் நீரு மென்னுப்
படித்தனன் வாலி மைந்தன் பயத்துட னவரும் போனார்.

(இ-ள்.) (அங்கதன்சேனைவாநரர் ததிமுகன்சேனைவாநரரை), பிடித்தனர்-பிடித்து, கொடிகள் தம்மால் பிணித்தனர் - கொடிகளாற்கட்டி, எறுழ் வலி கரங்கள் ஓச்சி-மிகவலிய கைகளை உயரவெடுத்து, அசனி அஞ்ச-இடியும் அஞ்சும்படி, பின்னும் முன்னும்-பின்பக்கத்திலும் முன்பக்கத்திலும், இடித்தனர் - இடித்தார்கள்; (அவ்விடி பொறுக்கமாட்டாமல் அவர்கள்), உடலம் துடித்தனர் சோர்ந்தார் - உடம்பு துடித்துக் களைத்தார்கள்: (அப்பொழுது), வாலி மைந்தன் - அங்கதன், நீர்உம் போய் சொல்லும் என்று - 'நீங்களும் போய்ச் (சுக்கிரீவனிடஞ்) சொல்லுங்கள்' என்று, படித்தனன்-சொன்னான்: அவர்உம்-அவ்வாநரர்களும், பயத்துடன் - அச்சத்தோடு, போனார் - (சுக்கிரீவனிடஞ்) சென்றார்கள்; (எ-று.)

26.—வாநரர்கள் மதுவனத்தில் இனிதிருத்தல்.

அலைபுனல் குடையு மாபோல் மதுக்குடைந் தாடித் தத்தம்
தலைவர்கட் கினிய தேனுங் கனிகளும் பிறவுந் தந்தே
உலைவுறு வருத்தந் தீர்ந்திட் [1]டுபவனத் திருந்தா ரப்பால்
சிலைவளைத் துலவுந் தேரோன் [2]செறும்வெயி றணிவு பார்த்தே

(இ - ள்.) (அங்கதன் சேனைவானரர்), அலை புனல் குடையும் ஆ போல் - அலைகின்ற நீரில் முழுகி விளையாடும் விதம்போல, மதுகுடைந்து ஆடி - மதுவெள்ளத்திலே முழுகி விளையாடி, தத்தம் தலைவர்கட்கு - தங்கள் தங்கள் தலைவர்களாகிய வானரர் களுக்கு, இனிய - இனிமையான, தேன் உம் - தேனையும், கனிகள் - பழங்களையும், பிற உம் - மற்றவற்றையும், தந்து - கொணர்ந்து கொடுத்து, உலைவுறு வருத்தம் தீர்ந்திட்டு - இளைப்பையடைந்த துன்பம்நீங்கி,—அப்பால் - பின்பு,—சிலை வளைத்து உலவும் தேரோன் - மகாமேருகிரியைச்சூழ்ந்து சஞ்சரிக்கிற தேரையுடை யவனுன சூரியனது, தெறும் வெயில் - சுடுகின்ற வெயில், தணிவு - குறையுஞ்சமயத்தை, பார்த்து - எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, உப வனத்து இருந்தார் - அப்பூஞ்சோலையிலே இருந்தார்கள்; (எ - று.)

சேனைத்திரளில் பெருந்தலைவன் ஒருவனமைய, அவன் தன் கீழ்த் தலைவர்களை அமைத்தலும் மரபு ஆதலால் அம்முறையே அமைந்தார்க்கு அவ்வவர் தேன் முதலியன ஈந்தனரென்க. அலை புனல் - வினைத்தொகை; அலைகளையுடைய புனல் என்னும் பொரு ளில் 'அலைப்புனல்' என வலிமிகும். பிற-காய் கிழங்கு முதலியன. தணிவு - தாழ்தல். பி - ம்:—[1]உயர்வனத்து. [2]தெறுவெயில். (1276)

27.-கவிக்கூற்று: 'இனி இராமன்செய்தி சொல்வோம்' எனல்.

முத்தலை யெஃகி னுற்கு முடிப்பருங் கரும முற்றி
[1]வித்தகன் றூது மீண்ட திறுதியாய் விளைந்த தன்மை
அத்தலை [2]யறிந்த வெல்லா மறைந்தன மாழி யான்மாட்டு
இத்தலை நிகழ்ச்சி யெல்லா மியம்புவா னெடுத்துக் கொண்டாம்.

(இ - ள்.) வித்தகன் - ஞானஸ்வரூபியாகிய ஸ்ரீராமனது, தூது - தூதனுகிய அநுமான், மு தலை எஃகினுற்கு உம் - மூன்று தலைகளையுடைய சூலாயுதத்தை யுடையவனுன உருத்திரனுக்கும், முடிப்பு அருங் கருமம் - செய்து நிறைவேற்றுதற்கு அருமையான தொழிலை, முற்றி - செய்து முடித்து, மீண்டது இறுதி ஆய் - திரும்பிவந்தது முடிவாக, அ தலை - அவ்விடத்தில் [தெற்குத் திக்கில்], விளைந்ததன்மை - நடந்த செய்தியை, அறிந்த எல்லாம் - தெரிந்தவரையிலும், அறைந்தனம் - சொன்னேம்: (இனி), இ தலை - இவ்விடத்தில் [கிஷ்கிந்தையருகில்], ஆழியான் மாட்டு - ஸ்ரீராம னிடத்தில், நிகழ்ந்த எல்லாம் - நடந்தவற்றையெல்லாம், இயம்பு வான் - சொல்வதற்கு, எடுத்துக்கொண்டேம்-தொடங்கினேம்;

'முத்தலை யெஃகினுற்கும் முடிப்பருங்கருமம்' - இலங்கையை எரியூட்டுதல். ஆழியான்-சக்ராயுதமுடையவன்; கடலிற் பள்ளி கொள்பவன்; கடல்போலுங் கரியதிருநிறமுடையவன்; ஆஜ்ஞா சக்ரமுடையான். [1]வித்தகத்தூதன் என்ற பாடத்திற்கு—வித்த கம் - பேரறிவையுடைய தூதன் என்க. பி - ம்:—[2]அறிந்தவெல் லாம். இதன்பின்—"சேற்றிள" என்ற பாடலில்லை, "கார்வரை" (29) என்ற் பாடல் முதல் "கூறின" (35) என்ற பாடல்வரையில்

தொடர்ச்சியாக இருக்க, "என்புழி" (54) என்பதுமுதல் இடையிடையே இரண்டொருபாடல்கள் தவிர மற்றவை யுள்ளன: இவ்வாறான ஏட்டுப்பிரதியை ஊன்றிப் பார்க்குமிடத்து இதனில் ததிமுகன் சரிதையில்லையென்பது பெறப்படும். (1277)

வேறு,

28.-சீதையைத் தேடுமாறு வானரர்களை யனுப்பிய சுக்கிரீவன் இராமனுக்குத் தேறுதல் கூறிக்கொண்டிருத்தல்.

சேற்றிள மரைமலர்த் திருவைத் தேர்கெனக்
காற்றின்மா மகன்முதற் கவியிற் சேனையை
நாற்றிசை மருங்கினு மேவி நாயகன்
தேற்றின னிருந்தனன் [1]கதிரின் செம்மலே.

(இ - ள்.) கதிரின் செம்மல் - சூரியனது குமாரனாகிய சுக்கிரீவன்,-'சேறு இள மரை மலர் திருவை - சேற்றில்தோன்றிய இளமையான செந்தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கிற திருமகளை [சீதையை], தேர்க - தேடுவீராக', என-என்று, காற்றின் மா மகன் முதல் கவியின் சேனையை - வாயுவினது சிறந்த குமாரனான அநுமான் முதலிய குரங்குச் சேனையை, நால் திசை மருங்கின்உம் - நான்குதிக்குக்களி னிடங்களிலும், ஏவி - அனுப்பிவிட்டு,—நாயகன் - (யாவர்க்குந்) தலைவனான ஸ்ரீராமனை, தேற்றினன் இருந்தனன் - தேற்றிக்கொண்டிருந்தான்; (எ - று.)

கிட்கிந்தாகாண்டத்து நாடவிட்டபடலத்தின் தொடர்ச்சியாக, இராமபிரான்பக்கல் நிகழ்ந்த செய்தியைக் கூறுகின்றார். அதற்கு அடுத்ததான பிலநீங்குபடலம் முதலாக இதுவரையிலும், சீதையை நாடித் தென்திசைப்பக்கஞ் சென்ற அநுமான் முதலியோரது செய்தியைக் கூறிப்போந்தார். தாமரை பங்கஜமாதலால், 'சேற்றிளமரை' எனப்பட்டது. திருமால் இராமனாகத் திருவவதரித்தபோது திருமகள் சீதையாகத் திருவவதரித்தனளென்று இதிகாசபுராணங்கள் கூறுதலால், சீதையை 'மரைமலர்த்திரு' என்றார். மரைமலர் - முதற்குறை விகாரம். தேற்றுதல் - துயரந் தீர்ந்து தெளியச் செய்தல். செம்மல் - ஆண்பாற் சிறப்புப்பெயர்.
பி - ம்:—[1]கவியின். (1278)

29.—சீதையைப் பிரிந்த சோகத்தால் இராமன் மூர்ச்சிக்குந் தோறும் சுக்கிரீவன் வார்த்தையால் தேறுதல்.

கார்வரை [1]யிருந்தவக் கதிரின் காதலன்
சீரிய சொற்களாற் றெருட்டச் செங்கணான்
ஆருயி ராயிர முடைய னாமெனச்
சோர்தொறுஞ் சோர்தொறு முயிர்த்துத் [2]தோன்றினான்.

(இ - ள்.) செம் கணன்-சிவந்த திருக்கண்களை யுடையவனான ஸ்ரீராமன், (சீதையின் பிரிவாற்றாமையால் உயிர் நீங்கினான் போன்று), சோர்தொறும் சோர்தொறும் - மூர்ச்சிக்கும் போதெல்லாம், கார்வரை இருந்த - கரிய பிரஸ்ரவணமலையிலே யிருந்த, அ கதிரின் காதலன் - சூரிய குமாரனான அந்தச் சுக்கிரீவன், சீரிய சொற்களின் - (தனது) நல்ல வார்த்தைகளினால், தெருட்ட - தேற்ற, (அதனால்,—அந்த ஸ்ரீராமன் பலமுறை மூர்ச்சை தெளிவதாக இருத்தலால்), ஆர் உயிர் ஆயிரம் உடையன் ஆம் என - அருமையான உயிர்கள் பலவற்றை யுடையவனென்னும்படி, உயிர்த்து தோன்றினான் - மீண்டும் உயிர்பெற்று எழுந்தான்;

சீதையின் பிரிவுத்துயர் வாட்ட மூர்ச்சித்து உயிர்சோர்ந்தும், சுக்கிரீவனது இன்சொல்லால் உயிர்த்தும் இங்ஙன் பலமுறை நிகழ்தல்பற்றி 'ஆருயிராயிரமுடையனுமென உயிர்த்துத்தோன்றினான்' என்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. இங்கு 'ஆயிரம்' என்றது, பலவென்றபடி. இறந்த பிராணி மீண்டும் பிழையாதாதலால், பலமுறை செத்துப்பிழைத்தாற்போல் இராமபிரான் சோர்வதும் உயிர்ப்புப் பெறுவதுமாக இருப்பதற்கு, அவனுக்குப் பலவுயிருண்டுபோலுமென்ற நயம் காண்க. கார் வரை - பெரிய மலையென்றுமாம்; (உயர்ச்சியால்) மேகந்தங்கும் மலை யெனினுமாம். தெருட்ட உயிர்த்துத்தோன்றினனென இயையும். பி-ம்—:[1] இருந்தனன். [2] தோன்றுவான். (1279)

30.-மற்றைத் திசைகளிற் சென்றவர்கள் சீதையைக்காணாது மீளவும், அநுமானிடத்து நம்பிக்கையால் இராமன் உயிர்வைத்திருத்தல்.

தண்டலி னெடுந்திசை மூன்றுந் தாயினர்
கண்டிலர் மடந்தையை யென்னும் கட்டுரை
உண்டுயி ரகத்தென [1] வொறுக்க வும்முளன்
திண்டிற லனுமனை நினையுஞ் சிந்தையான்.

(இ-ள்.) 'தண்டல் இல்-தடையில்லாமல், நெடுந் திசை மூன்று உம்-பெரிய (வடக்கு கிழக்கு மேற்கு என்னும்) மூன்று திக்குக்களிலும், தாயினர் - (சீதையைத்) தேடுதற்கு விரைந்து சென்ற வாநரர்கள், மடந்தையை - அப்பிராட்டியை, கண்டிலர் - கண்டாரில்லை,' என்னும் - என்கிற, கட்டு உரை - உறுதியான வார்த்தை, ஒறுக்கஉம் - (தன்னை) வருத்தவும்,—(ஸ்ரீராமன்), —திண் திறல் அனுமனை நினையும் சிந்தையான் - மிக்க வலிமையையுடைய அநுமானை எண்ணுகிற மனத்தையுடையனாய் [அநுமான் பிராட்டியைக் கண்டு வருதல்கூடு மென்று எண்ணியவனாய்], அகத்து உயிர் உண்டு என உளன் - உயிர் உடம்பினுள் உள்ள தென்னும்படி உள்ளவனானான் [பிழைத்திருந்தான்]; (எ - று.)

'உண்டுயிரகத்தென ஒறுக்கவும்' என்பதற்கு - உயிர்உள்ளே உண்டோ என்று ஐயப்படும்படி வருத்தவும் என்றும், உடம்பி

னுள்ளே யுள்ள உயிரை உண்டாற்போல வருத்தவும் என்றும் பொருளுரைக்கலாம். வினைப்பகுதிகள் சிலவிடங்களில் வினையெச்சப்பொருள்பட்டு நிற்றல்போல, 'இல்' என்ற பண்புப்பகுதி இங்கு வினையெச்சப்பொருள் பட்டுநின்றது. இனி, 'இல்' என்பதைத் திசைக்கு அடைமொழியாக்கி, முட்டுப்படாமல் நீண்டு செல்கிற திக்குக்க ளென்றுங் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1] ஒடுங்கு முள்ளத்தான். (1280)

31.—ஒருநாள் இராமன் சுக்கிரீவனை நோக்கிச் சிலகூறுதல்.

ஆரிய னருந்துயர்க் [1] கடலு ளாழ்பவன்
சீரிய தன்றுநஞ் செய்கை தீர்வரும்
[2] பூரிய வெம்பழி பொடித்த தாமெனுச்
[3] சூரியன் புதல்வனை நோக்கிச் சொல்லினுன்.

(இ - ள்.) ஆரியன்-ஸ்ரீராமன்,— அருந் துயர் கடலுள் ஆழ்பவன்-(பொறுப்பதற்கு) அரிய துன்பமாகிய கடலில் மூழ்கு பவனாய்,—சூரியன் புதல்வனைநோக்கி-சுக்கிரீவனைப்பார்த்து,—'நம் செய்கை-நமது முயற்சி, சீரியது அன்று-பயன்பட்டதன்று; தீர்வு அரும்-நீங்குதலில்லாத, பூரிய-இழிவையுடைய, வெம்-கொடிய, பழி-(சீதையைத்தேடிக் கண்டாரில்லை யென்னும்) நிந்தனை, பொடித்தது ஆம்-உண்டானதாகும்', எனு-என்று சொல்லி, சொல்லினுன்-மற்றும் சொல்பவனானுன்; (எ-று.)—அவற்றை, அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க.

இச்செய்யுளின் இடையிரண்டடி-தொகுத்துச்சுட்டல்;அடுத்த நான்குகவிகள்-வகுத்துக்காட்டல். சீரியது அன்று நம் செய்கை - நாம் இங்ஙனம் வாளாவிருப்பது தகுதியுடையதன்று என்றுமாம். இனி, 'நம்' என்பதைத் தனித்தன்மைப்பன்மையெனக் கொண்டு, இராமன் அருந்துயர்க்கடலின் ஆழ்பவனாய் 'எனதுசெய்கை [இனி யான் இங்ஙனம் வாளாவிருப்பது], தக்கதன்று: நீங்குதற்கு அரிய இழிவான கொடிய பழிப்பு அமைந்ததாம்' என்று எண்ணிச் சுக்கிரீவனை நோக்கிச் சொல்லலானுன் எனப் பொருள் கூறலுமாம். பூரிய - பூரி என்ற பகுதியின்மேற் பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சம்; பூரி - குற்றம், கீழ்மை; இனி, பூரி - மிகுதியான எனினுமாம்: இப் பொருளில், பூரி-மிகுதி; வடசொல். பி - ம்:—[1] கடலில். [2] மூரிவெம் பழியொடு முடிந்ததாமெனச். [3] சூரியன் சிறுவனை. (1281)

32.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள் - ஒருதொடர்: தென்திசை சென்ற வாநரரைக் குறித்துத் தன் மனத்துத்தோன்றுவன கூறும் இராமன் வார்த்தை.

குறித்தநா [1] ளிகந்தன குன்றத் தென்றிசை
வெறிக்கருங் குழலியை நாடன் மேயினர்
மறித்திவண் வந்திலர் மாண்டு ளார்கொலோ
பிறித்தவர்க் [2] குற்றள [3] தென்ன பெற்றியோ.

(இ - ள்.) குறித்த நாள்-(நாம்முன்னே) தவணையிட்டு அனுப்பிய நாள்களெல்லாம், இகந்தன-கழிந்துபோயின; குன்ற-(தவணை நாள்) கழிந்திடவும், தென் திசை - தென்திசையைநோக்கி, வெறி கருங் குழலியை நாடல் மேயினர் - நறுமணமுள்ள கருநிறமான கூந்தலையுடையவளாகிய சீதையைத் தேடச் சென்றவர்கள், மறித்து இவண் வந்திலர் - மீளவும் இவ்விடத்து வந்தார்களில்லை; மாண்டு உளார் கொல்ஓ - இறந்துபோயினர்களோ? அவர்க்கு - அவர்கட்கு, பிறிது உற்றுளது - வேறே நேர்ந்துள்ளது, என்ன பெற்றிஓ - என்ன தன்மையோ? (எ - று.)

குறித்தகாலத்துக்குள் மீண்டுவராமையால் 'ஒருகால் தென் திசை சென்ற வானரர் மாண்டு விட்டனரோ?' என்று அயிர்க்கின்றான் இராமன். பிறிது அவர்க்கு-பிறித்தவர்க்கு; [நன்- உயிர்-33-உரையிற் காண்க.] பி - ம்:—[1]இறந்தன. [2]உற்றதுகூறு. [3]என்னை பெற்றியோய். (1282)

33. மாண்டன ளவளிவண் மாண்ட வார்த்தையை
மீண்டவர்க் குரைத்தலின் விளித னன்றெனாப்
பூண்டதோர் [1]துயர்கொடு பொன்றி னார்கொலோ
தேண்டின ரின்னமுந் திரிகின் றார்கொலோ.

(இ - ள்.) (அன்றி), 'அவள்-அச்சீதை, மாண்டனள் - இறந்தாள்; மாண்ட வார்த்தையை-(அவள்) இறந்த செய்தியை, இவண் மீண்டு அவர்க்கு உரைத்தலின்-இங்கு மீண்டுவந்து அவர்கட்கு [ராமலக்ஷ்மண சுக்கிரீவர்களுக்கு]ச் சொல்லுதலினும், விளிதல் - (நாம்) இறந்துபோதலே, நன்று - நல்லது,' எனா-என்று எண்ணி, பூண்டது ஓர் துயர்கொடு - மேற்கொண்டதொரு துன்பத்தினால், பொன்றினார்கொல்ஓ - (அநுமன் முதலானவர்கள்) இறந்துபோனார்களோ? (அன்றி), இன்னமும்—, தேண்டினர் திரிகின்றார் கொல்ஓ - தேடி அலைகின்றார்களோ? (எ - று.)

'கொடுவிலங்கு முதலியவற்றால் வானரங்கட்கு மரணம் நேரிட்டிருப்பின் ஒன்று இரண்டுவானரம் தப்பிவரக்கூடுமாதலால் அங்ஙனம் வராமைபற்றி, ஒருகால் சீதை உயிர்மாண்டனளாக அத்துயரச் செய்தியை எவ்வாறு சொல்வதென்று கருதிய எண்ணத்தினால் தம்முயிரை வானரர் யாவரும் மாய்த்துக்கொண்டனரோ!' என்று இராமன் சந்தேகிக்கின்றான். வார்த்தா என்ற வடசொல்லுக்கு - செய்தியென்ற பொருளும் உண்டு. கொடு - தொகுத்தல். தேண்டினர்- தேடினர்: எதுகை நோக்கிய விரித்தல். பி - ம்:—[1]துயரொடும். (1283)

34. கண்டன ரரக்கரைக் [1]கறுவு கைம்மிக
மண்டமர் [2]தொடங்கினார் வஞ்சர் மாயையால்
விண்டல [3]மதனின்மே யினர்கொல் வேறிலாத்
தண்டலி னெடுஞ்சிறைத் தளைப்பட் டார்கொலோ.

(இ - ள்.) அரக்கரை - இராக்கதர்களை, கண்டனர் - பார்த்து, கறுவு கைம்மிக- கோபம் அதிகரித்ததால், மண்டு அமர் தொடங்கினர் - மிகுதியான போரைச் செய்யத்தொடங்கி, வஞ்சர் மாயையால் - வஞ்சகர்களான அவ்விராக்கதர்கள்செய்த மாயையினால், விண் தலம் அதனில் மேயினர்கொல் - (இறந்து) வீரசுவர்க்கத்திற் சேர்ந்தார்களோ? வேறு இலா - வேறே தப்பும் வழி யொன்றுமில்லாமல், தண்டல் இல் நெடுஞ்சிறை - (எக்காலத்திலும்) நீங்குதலில்லாத பெரிய சிறையில், தளைப்பட்டார்கொல்ஓ-கட்டுப்பட்டார்களோ? (எ - று.)

கறுவு-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கைம்மிக என்பதில், கை - தமிழுபசருக்கம். வேறுஇலா என்பதற்கு - தம்முள் வேறுபடாமல் [ஒருங்கே] என்று உரைப்பாருமுளர். பி-ம்:—[1]கறுப்பு. [2]தொடங்கிய. [3]மேயினரோகொல். (1284)

35. [1]கூறின நாளவ ரிருக்கை கூடலம்
[2]ஏறலஞ் சுதுமென வின்பு துன்புகள்
ஆறின ரருந்தவ மயர்கின் றார்கொலோ
வேறவர்க் [3]குற்றதென் விளம்பு வாயென்றான்.

(இ - ள்.) 'கூறின நாள் - தவணைசொன்ன நாள்கட்குள்ளே, அவர் இருக்கை-இராமன் முதலியோரிருப்பிடத்தை, கூடலம் - சேர்ந்தோமில்லை; ஏறல் அஞ்சுதும்-(இனி அங்குப்) போவதற்குப் பயப்படுவோம்,' என-என்று எண்ணி,இன்பு துன்புகள் ஆறினர்- இன்பமுந் துன்பமுந் தணிந்தவர்களாய், அருந் தவம் அயர்கின்றார் கொல்ஓ - அருமையான தவத்தைச் செய்கின்றார்களோ? அவர்க்கு - அவர்கட்கு. வேறு உற்றது என் - வேறே நேர்ந்தது யாதோ? விளம்புவாய் - சொல்வாய், என்றான் - என்று (ஸ்ரீராமன் சுக்கிரீவனை நோக்கி) வினவினான்; (எ - று.)

தன்னுயிரான சீதைக்கு அழிவுநேரிடின் தன்னுயிர் நிலைத்திராது ஆதலால், அதுவும் நிகழ்ந்திராதென்று எண்ணிய இராமன், இதனால், 'ஒருமாத காலத்திற்குள் தேடித் திரும்பிவரவேண்டுமென்று தவணை குறித்து வானரர்களை அனுப்பியுள்ளதனால், அத்தவணை நாள்கள் கடந்துவிட்டமை குறித்து அஞ்சி வானரர் தவம் மேற்கொண்டு தம்முயிரைத் துறந்தனரோ? வேறு காரணமோ?' என்று தென்திசையிற்செலுத்திய வானரர் மீண்டு வராதது குறித்து ஐயுற்று வினவுகின்றனனென்க. 'இன்பு துன்புகள் ஆறினர்' என்பதற்கு இன்பத்தையும் துன்பத்தையுஞ் சமமாகப் பாவித்து என்று கருத்து. இருக்கை - தொழிலாகுபெயர். பி-ம்:— [1]கூறிய. [2]ஏறினகுலமென்றின்பதுன்பங்கள். [3]உற்றது. (1285)

36.—இங்ஙனம் பேசிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் அங்கதனது குத்தினாற் குருதி சொட்டத் ததிமுகன் வருதல்.

என்றுரைத் திடருழந் திருக்கு [1]மேல்வையில்
வன்திறற் றதிமுகன் [2]வானரேசன்முன்

தன்றலைப் பொழிதரு குருதி தன்னொடும்
குன்றெனப் பணிந்தன னிருகை கூப்பியே.

(இ - ள்.) என்று உரைத்து - என்று சொல்லி, இடர் உழந்து இருக்கும் எல்லையில்-(இராமன்) வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில்,—வல் திறல் ததிமுகன் - கொடிய வலிமையையுடைய ததிமுகன், வானர ஈசன்முன் - குரங்குகட்குத் தலைவனான சுக்கிரீவனது எதிரில், தன் தலை பொழிதரு குருதி தன்னொடுஉம்- தனது தலையினின்று சொரிகிற இரத்தத்துடனே, (சென்று), இரு கை கூப்பி - இரண்டு கைகளையுங் கூப்பிக்கொண்டு, குன்று என பணிந்தனன் - மலைபோல விழுந்து நமஸ்கரித்தான்; (எ - று.)

இடருழந்து - மனத்திலிருக்குந் துயரத்தினால் வெளிப்பட வருந்தி. 'வானரேசர்முன்' என்ற பாடத்துக்கு-தன்னுடன் வருகிற இரண்டு கோடி வானரவீரர்களின் முன் (சென்று), என்று பொருளுரைத்து, 'சுக்கிரீவனை' என்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்க. முதலடி - முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]வேலையில். [2]மன்னன்பால் வந்தே. (1286)

37.—'மதுவனம் அழிந்தது' என்று ததிமுகன்கூற, சுக்கிரீவன் 'அதனையழித்தவர் யார்' எனல்.

எழுந்துநின் றையகே ளின்று [1]நாளையோடு
அழிந்தது மதுவன மடைய வென்றலும்
[2]வழிந்திடு குருதியின் வதன நோக்கியே
மொழிந்திடங் கியாரது முடித்து ளோரென.

நான்கு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எழுந்து நின்று—, (சுக்கிரீவனைநோக்கி), 'ஐய - தலைவனே! கேள்—;இன்று நாளையோடு-இன்றைத்தினத்துடனே, மதுவனம் அடைய - மதுவனம் முழுவதும், அழிந்தது - அழிந்து போயிற்று,' என்றலும் - என்று (ததிமுகன்) சொன்னவளவிலே, —(சுக்கிரீவன்), வழிந்திடு குருதியின் வதனம் நோக்கி - வழிகின்ற இரத்தத்தையுடைய (ததிமுகனது) முகத்தைப் பார்த்து, 'அங்கு - அவ்விடத்தில், அது- (மதுவனத்தை யழித்தலாகிய) அச்செயலை, முடித்துஉளோர்-செய்து முடித்தவர், யார் - யாவர்? மொழிந்திடு - சொல்வாயாக?' என - என்று வினவ,—(எ - று.) நாளையோடு, ஐ - சாரியை. பி - ம்:—[1]நாளையால். [2]வழிந்திழி. (1287)

38.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-ததிமுகன் வார்த்தை.

நீலனுங் குமுதனு நெடிய குன்றமே
[1]போலுயர் சாம்பனும் புணரி போர்த்தென
மேலெழு [2]சேனையும் விரைவின் வந்துருச்
சால்புடை மதுவனந் தனைய ழிப்பவே.

(இ - ள்.) நீலனும்—, குமுதனும்—, நெடிய குன்றமே போல் உயர் - பெரிய மலைபோல உயர்ந்த, சாம்பனும் - ஜாம்பவானும், புணரிபோர்த்து என மேல் எழு சேனையும் - கடல் (பொங்கி யெழுந்து உலகத்தை) மூடினாற்போல மேலெழுந்துவருகிற வானர சேனையும், விரைவின் வந்து உறா- விரைந்து வந்துசேர்ந்து, சால்பு உடை மதுவனந்தனை அழிப்ப - சிறப்பையுடைய மதுவனத்தை அழிக்க,— (எ - று.)

உறா - இறந்தகாலவினையெச்சம். நீலன் - வானரப்படைத்தலைவரில் ஒருவன்; நீலநிறமுடையவன்: அக்கினியமிசமானவன். குமுதன்-ஆம்பல் போன்ற நிறமுடையவன்: இவனும், வானரப் படைத்தலைவரில் ஒருவன். சாம்பன் - வடசொல்திரிபு. சால் புடை என்று பிரித்தால், பெரிய இடத்தையுடைய என்று பொருளாம். பி-ம்:—[1]போலிய. [2]சேனையின். (1288)

39. தகைந்தவச் சேனையைத் தள்ளி நின்னையும்
இகழ்ந் [1]துரைத் தியைந்தனன் வாலிசேயெமக்கு
[2]உகந்தன புகன்றவவ் வுரைபொ றுமையே
புகைந்தொரு பாறையின் புணர்ப்பு நீக்கியே.

(இ - ள்.) தகைந்த - (அழிக்கவேண்டாஎன்று) தடுத்த, அ சேனையை-அம்மதுவனத்துக்குக் காவலான(நமது) சேனையை,வாலி சேய்-அங்கதன், தள்ளி-அடித்துத் துரத்தி, நின்னையும் இகழ்ந்து உரைத்து-உன்னையும் இகழ்ச்சியாகப் பேசி, இயைந்தனன்-(அவ் வனத்தை நீலன் முதலியோர் அழித்தற்கு) உடன்பட்டிருந்தான்; எமக்கு உகந்தன புகன்ற-(அவன் அங்ஙனம்) எங்களைநோக்கித் தன் மனம் விரும்பியபடி பேசிய, அ உரை-அந்த வார்த்தைகளை, பொறுமையே-(யான்) பொறுக்காமல், புகைந்து-கோபித்து, ஒரு பாறையின் புணர்ப்பு நீக்கி-ஒரு கருங்கற்பாறையின் தொடர்ச் சியை நீங்கச்செய்து [ஒரு பெரும் பாறையை அது இருந்த இடத்தி னின்று பெயர்த்து எடுத்து],—(எ-று.)—இமைத்தன்முன்...எறி தர என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அங்கதன்சேனையை, மதுவனங்காக்குஞ் சேனை தகைந்தது; அந்த மதுவனத்துச் சேனையைத் தன்வலியால் தள்ளிவிட்டு அங்கதன் நின்னையும் இகழ்ந்துகூறி, தனது வானரசேனைவீரருடன் சேர்ந்து மதுவனத்தை யழிக்கலானான்; அவன் நமக்கு உகந்தவனா யினும் அவன் கூறிய கடுஞ்சொல்லைப் பொறாது அவனுடன் பொர லாயினே னென்கின்றான் ததிமுகன். பொறுமை-'மை' விகுதி பெற்று வந்த எதிர்மறை வினையெச்சம். புணர்ப்பு-நிலத்தின் கூட்டுறவு. பி - ம்:—[1]உரைத்திருந்தனன், உரைத்தீந்தனன். [2]உகந்தில. (1289)

40. இமைத்தன்முன் வாலிசேயெழில்கொள் யாக்கையைச்
சமைத்தியென் றெறிதரப் புறங்கை யாற்[1]றடுத்து
அமைத்தருகனலென வழன் [2]றெற் பற்றியே
குமைத்துயிர் பலதப்ப[3]நீ கூறி போவென்றான்.

(இ - ள்.) 'இமைத்தல் முன்-ஒருமாத்திரைப் பொழுதினுள்ளே, வாலி சேய்-அங்கதனது, எழில் கொள் யாக்கையை-வளர்ச்சி கொண்ட உடம்பை, சமைத்தி-அழிப்பாயாக,' என்று என்று சொல்லி, எறி தர-(அப்பாறையை அவன்மேல்) எறிய, (அவ்வங்கதன்), புறங்கையால் தடுத்து-புறங்கையாலே (அதனைத்) தள்ளி விட்டு, அமை தரு கனல் என-மூங்கிலில்தோன்றிய நெருப்புப்போல, அழன்று-கொதிப்புக்கொண்டு, என் பற்றி-என்னைப் பிடித்து, உயிர் பதைப்ப-உயிர்துடிக்கும்படி, குமைத்து-குத்திக் குமைத்து, நீ போய் கூறு என்ருன்-'நீ (சுக்கிரீவனிடம்) போய்ச் சொல்' என்று சொன்னன்; (எ - று.)—என்று ததிமுகன் சுக்கிரீவனிடஞ்சொன்னன் என வருவித்து முடிக்க.

வாலிசேய் என்பதை விளிவேற்றுமையாகக்கொண்டு 'வாலி சேய்-வாலி புத்திரனே! எழில்கொள் யாக்கையை-அழகிய (உனது) உடம்பை, சமைத்தி-(இந்தப் பாறையழியாமல்) ஏற்பாடு செய்து கொள்' என்று உரைத்தலும் உண்டு. இமைத்தல்முன்-கண்மூடித் திறப்பதற்குள். எழில்-எழுச்சி: இல்-தொழிற்பெயர் விகுதி. அமை-மூங்கில். பி . ம்:—[1]தகைத்து. [2]அங்கேற்றிய. [3]நின்மன்னற்குக்கூறென்ருன். (1290)

41.—'இச்செய்தி உவகைக்கு அறிகுறி' என்று சுக்கிரீவன் இராமனுக்குக் கூறுதல்.

ஏம்பலோ டெழுந்துநின் றிரவி கான்முளை
பாம்பணை யமலனை [1]வணங்கிப் பைந்தொடி
மேம்படு கற்பின ளென்னு மெய்ம்மையைத்
தாம்புகன் றிட்டதிச் சலமென் றோதினன்.

(இ - ள்.) (அவ்வளவிலே),—இரவி கான்முளை-சூரிய குமாரனை சுக்கிரீவன், ஏம்பலோடு-மகிழ்ச்சியுடனே, எழுந்து நின்று—, பாம்பு அணை அமலனை வணங்கி-ஆதிசேஷனைச் சயனமாகவுடைய குற்றமற்ற திருமாலின் திருவவதாரமாகிய ஸ்ரீராமனை நமஸ்கரித்து,—'பைந்தொடி-பசுமையாகிய தொடியென்னுங்கைவளையையுடையவளான பிராட்டி, மேம்படு கற்பினள்-சிறந்த கற்புடையவளாயிருக்கிருள், என்னும் மெய்ம்மையை-என்கிற உண்மையை, இ சலம்-இந்த (அங்கதனது) கடுந்தொழில், புகன்றிட்டது-தெரிவித்தது,' என்று ஓதினன்-என்று சொன்னன்; (எ - று.)—தாம் - அசை.

நீலன் முதலிய மற்ற வானரர்களோடு கூடி இவ்வாறு செருக்குக்கொண்டு அங்கதன் மதுவனத்தை அழித்ததுகொண்டே, பிராட்டி கற்புநிலை சிறிதுந்தவருமல் உயிர்வாழ்ந்திருக்கின்ருளென்கிற செய்தியை அவர்கள் கண்டுணர்ந்தாரென அனுமானித்து அறியலாமென்று மகாராஜர் பெருமாள்பக்கல் விண்ணப்பஞ் செய்தனரென்க. சலம்-கலஹமுமாம். பி - ம்:—[1]பணிந்து.

சீதையைக் கண்டு வந்த அனுமான் முற்றிலும் செய்தியைச் சொல்லியபிறகு, அங்கதன் ‘நாம் சீதையை மீட்டுவந்து இராமபிரானிடம்சேர்ப்பித்தலே தகுதி’ என்றான். சாம்பவான் ‘தேடிச் சீதையுள்ள இடத்தை அறிந்துவரவே யன்றி மீட்டுவரக் கட்டளையில்லையே; விருப்பமற்ற செயலைச் செய்யலாகாது; இராமாதியருள்ள இடத்துச் செல்வோம்’ என்றான். யாவரும் உடன்பட்டு வான்வழியாகப் பாய்ந்து, சுக்கிரீவ மாதுலனுடைய காவலிலிருக்கும் மதுவனத்தை யடைந்தனர். வானரர் அங்கதனை மதுப்பருகவேண்டினர். அங்கத னுடன்பாட்டினால் யாவரும் தம் விருப்பின்படி மதுப் பருகிக் களித்தனர். காவலனான ததிமுகன் சிலரை வெருட்டியும், சிலரையடித்தும், தன் பரிவாரத்தோடு காவற்கடுமையைக காட்டினான்: அப்போது அனுமான் அவ்வானரர்களை நோக்கி, ‘கவலையின்றிப் பருகுமின்: நும்மோடு முரண்படுவோரைத் தடுப்பேன்’ என்றான். அங்கதன் ‘எடுத்த காரியத்தை முடித்துவந்த அநுமான் சொல்லைத் தட்டாது புரியவேண்டும்’ என்ன, காவலாளரை மீறி வானரர் மதுவனத்தைத்தொமிசஞ்செய்தனர். வானரராலடியுண்ட ததிமுகன் சுக்கிரீவனிடம் சென்று முறையிட, அன்னான் தன்னை வினவிய இலட்சுமணனிடம் இது தென்திசைச் சென்றவரின் செயல் இனிது முற்றியதைக் குறிப்பிக்குமென்றான் என்று முதனூலிலுள்ளது. ‘ஏம்பலோடெழுந்து’ என்றவிடத்து ஈட்டுப் பந்தியில் பட்டர் ரஸோக்தி நினைவுக்கு வருகிறது;—“மஹாராஜர்க்கு ‘உம்முடைய காவற்காடு அழிந்தது’ என்று அறிவிக்க, ‘நம்மோடு பண்ணிப் போன ஸமயமுந் தப்பி, நாந்தாம் தீக்ஷ்ணதண்டரென்று அறியச் செய்தேயும் இவர்கள் காவற்காட்டையழிக்கும்போது......ஸர்வதா பிராட்டியைத் திருவடிதொழுதார்களாக வேணுமென்று அப்போது பிறந்த ஹர்ஷம் இருந்தவிடத்திலிருக்க வொட்டாமே, வாலானது ருஶ்யமூகபர்வதத்தின் கொடுமுடியிலே சென்று அறைந்ததாயிற்று: நடுவே ‘காவற்காடு’ என்று ஒன்று உண்டாயிற்று, ராஜபுத்திரர்களுடைய ஜீவநாத்ருஷ்டமாயிற்று; அன்றாகில், முதலிகளுடைய ஹர்ஷம் ராஜபுத்திரர்கள் முதுகோடே போமாயிற்று” என்பது. (1291)

42.—இராமனுக்குச் சுக்கிரீவன் தேறுதல் கூறுதல்.

பண்டரு கிளவியா டன்னைப் பாங்குற
கண்டன [1]ரன்னதோர் களிப்பி னாலவர்
வண்டுறை மதுவன மழித்து [2]மாந்தினர்
அண்டநா யகவினி யவலந் [3]தீர்கென்றான்.

(இ - ள்.) ‘அண்டம்நாயக - உலகங்கட்குத் தலைவனே!— பண் தரு கிளவியாள் தன்னை - இராகத்தை யொத்த [மிகவினிய] சொற்களை யுடையவளான பிராட்டியை, பாங்கு உற - நன்மை பொருந்த, கண்டனர் - பார்த்தார்கள்; அன்னது ஓர் களிப்பினால்- அங்ஙனம் கண்டதனாலுண்டாகிய ஒப்பற்ற களிப்பினால், அவர் - அவ்வங்கதன் முதலியோர், வண்டு உறை மதுவனம் அழித்து

மாந்தினர் - வண்டுகள் தங்கப்பெற்ற மதுவனத்தை அழித்துத் தேனைக்குடித்தனர்; இனி - இனிமேல், அவலம் தீர்க - துன்பம் நீங்குவாயாக,' என்றான் - என்று (சுக்கிரீவன் இராமனைநோக்கிச்) சொல்லினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]என்பதோர். [2]மாந்தியது. [3]தீர்கென. (1292)

43.—'வந்தவர் யாது சொல்வரோ?' என்று இராமன் சிந்தித்திருத்தல்.

வந்தனர் தென்றிசை [1]வாவி னாரெனப்
புந்திநொந் தென்னைகொல புகலற் பாலரென்று
எந்தையு மிருந்தன னிரவி கான்முளை
நொந்தவத் ததிமுகன் றன்னை நோக்கியே.

ஐந்து கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) 'தென்திசை வாவினார் - தெற்குத்திக்காகப் போனவர்கள், வந்தனர் - திரும்பிவந்தவர்களாவர்,' என - என்று (சுக்ரீவன்) சொல்ல,—எந்தைஉம் - எமது தலைவனான இராமபிரானும், என்னை புகலற்பாலர் கொல்-(அவர்கள்) என்னசொல்லுந்தன்மையையுடையவர்களாவரோ?' என்று - என்று எண்ணி, புந்தி நொந்து - மனம்வருந்தி, இருந்தனன் - (அவர்கள் வருகையை) எதிர்பார்த்திருந்தான்; இரவி கான்முளை-சுக்கிரீவன், நொந்த அ ததிமுகன் தன்னை நோக்கி - வருந்திவந்த அந்தத் ததிமுகனைப் பார்த்து,—(எ-று)— 'என' என்று அடுத்த கவியோடு தொடரும்.
பி - ம்:—[1]வரம்பிலார். (1293)

44.—மற்றும் விவரம் வினவிய சுக்கிரீவனுக்குத் ததிமுகன் கூறுதல்.

யாரவ ணிறுத்தவ ரியம்பு வாயென
மாருதி வாலிசேய் மயிந்தன் சாம்பவன்
[1]சோர்வறு பதினெழு வோர்க டுன்னினார்
ஆர்கலி நாணவந் தார்க்குஞ் சேனையார்.

(இ - ள்.) 'அவண் - அம்மதுவனத்தில், இறுத்தவர் - வந்து தங்கியவர்கள், யார் - எவரெவர்? இயம்புவாய் - சொல்லுவாய்,' என- என்று (சுக்கிரீவன் ததிமுகனை மீண்டும்) வினவ,—(அவன்), 'மாருதி-வாயு புத்திரனான அநுமானும், வாலி சேய் - வாலிகுமாரனான் அங்கதனும், மயிந்தன் - மைந்தனும், சாம்பவன் - ஜாம்பவானும், (முதலிய), சோர்வு அறு-தளர்ச்சியில்லாத, பதின் எழுவோர்கள்-பதினேழு படைத்தலைவர்கள், ஆர்கலி நாண வந்து ஆர்க்கும் சேனையார்- கடலும் வெள்கும்படி ஆரவாரித்துவருகிற சேனையையுடையவர்களாய், துன்னினார் - (அங்கு) வந்து சேர்ந்தார்கள்; (எ - று.)—'என்று' என மேற்கவியோடு தொடரும்.

மயிந்தன்=மைந்தன்; வடமொழித்திரிபு: போலி. இவனும் த்விவிதனும், இரட்டையராகிய அசுவிநீதேவர்களின் புதல்வரான வானரவீரர். இங்குக்குறித்த பதினெழுவர் - அநுமான், நீலன், ஜாம்பவான், ஸுஹோத்ரன், சராரி, சரகுல்மன், கஜன், கவாக்ஷன், கவயன், ஸுஷேணன், ருஷபன், மைந்தன், த்விவிதன், விஜயன், கந்தமாதநன், உல்காமுகன், அஸங்கன் என முதனூல் கொண்டு உணரலாம். பதினெழுவர், பதினெழுவோர் எனச் சிறுபான்மை ரகரவீற்றியலகரம் ஓகாரமாயிற்று; கள் - விகுதிமேல் விகுதி. பி-ம்:—[1] சோர்விலா. (1294)

45.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-ததிமுகனுக்குச் சுக்கிரீவன் கூறுஞ் சமாதானம்.

என்றவ னுரைத்தபோ திரவி காதலன்
வன்றிறற் றதிமுகன் வதன நோக்கியே
ஒன்றுனக் குணர்த்துவ துளது வாலிசேய்
புன்றொழிற் செய்கைசேர் புணர்ப்ப னல்லனால்.

(இ-ள்.) என்று—, அவன்-அந்தத்ததிமுகன், உரைத்தபோது-சொன்னபொழுது,—இரவி காதலன் - சுக்கிரீவன்,—வல் திறல் ததிமுகன் வதனம் நோக்கி-கொடிய வலிமையையுடைய ததிமுகனது முகத்தைப் பார்த்து,—ஒன்று உனக்கு உணர்த்துவது உளது - உனக்கு (நான்) தெரிவிப்பதொன்று உள்ளது; (அது என்னவென்றால்),—வாலி சேய் - அங்கதன், புல் தொழில் செய்கை சேர் புணர்ப்பன் அல்லன் - இழிவான தொழில்களைச் செய்தல்பொருந்திய தன்மையை யுடையவனல்லன்; (எ - று.)

உரைத்தபோது, இரவிகாதலன், வதனநோக்கி என்றவை, மேல் 47-ஆங் கவியில் வரும் 'என்றான்' என்பதனோடு இயையும். புணர்ப்பு - ஆலோசனையுமாம். ஆல் - ஈற்றசை. (1295)

46. கொற்றவன் பணிதலைக் கொண்டு தெண்டிரை
சுற்றிய திசையெலாந் துருவித் தோகையைப்
பற்றிய பகைஞரைக் கடிந்து பாங்கர்வந்து
உற்றன [1]ரவரையா முரைப்ப தென்னையோ.

(இ - ள்.) (அநுமான் முதலியோர்), கொற்றவன் பணி தலை கொண்டு - வெற்றியையுடையவனான ஸ்ரீராமனது கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு, தெள் திரை சுற்றிய திசை எலாம்-தெளிவான அலைகளையுடைய கடலினாற் சூழப்பட்ட இடம் முழுவதும், தோகையை-சீதாபிராட்டியை, துருவி-தேடி, பற்றிய பகைஞரை-(அப்பிராட்டியைக்) கவர்ந்துபோன பகைவரை, கடிந்து-அழித்து, பாங்கர் வந்து உற்றனர் - அருகில் வந்து சேர்ந்தார்கள்; அவரை-(இங்ஙனம் அருந்தொழில் செய்துவந்த) அவர்களை, யாம் - நாம், உரைப்பது-(கோபித்துப்) பேசுவது, என்னை-எவ்வாறு? (எ-று.)

தலைக்கொள்ளுதல் - சிரஸாவகித்தல். தெண் திரை - பண்புத் தொகையன்மொழி: இனி, திரை என்பது - சினையாகுபெயராகவு மாம். தோகை - மயில்போன்ற சாயலுடையாளுக்கு இருமடியாகு பெயர். பாங்கர் - பாங்கு என்பதன் ஈற்றுப்போலி. பி - ம்:—[1]அவ ரையும். (1296)

47. அன்றியும் வாலிசே யரச தாதலிற்
பின்றுத [1]ீதரோ பிணங்குஞ் சிந்தையாய்
ஒன்றுநீ யுணரலை யுறுதி வேண்டுமேல்
சென்றவன் றனைச்சரண் சேர்தி [2]மீண்டென்றான்.

(இ - ள்.) அன்றிஉம்-அதுவல்லாமலும், வாலிசேய் - அங்க தன், அரசு அது ஆதலின் - இளவரசனாதலால், பின்றுதல் - (அவ னோடு நீ) மாறுபட்டமை, தீது-கொடியது; பிணங்கும் சிந்தையாய்- மாறுபட்டமனமுடையவனே! ஒன்றும் நீ உணரலை-நீ ஒன்றையும் அறிந்தாயில்லை; உறுதிவேண்டும் ஏல் - (உனக்கு) நன்மை வேண்டு மாயின், மீண்டு சென்று - திரும்பிப்போய், அவன் தனை சரண் சேர்தீ - அவ்வங்கதனைச் சரணமடைவாய், என்றான் - என்று சொல்லினன்; (எ - று.)—அரோ - அசை.

இனி, வாலிசேயரசதாதலின் என்பதற்கு - (முன்பு வாலியின தாகிய அம்மதுவனம் இப்பொழுது) அவ்வாலியின்மகனான அங்க தனது ஆட்சிக்கு உரியதாதலால் என்றும் பொருள்கூறுவர்: இப் பொருளில், அரசது - ஒன்றன்பாற் குறிப்புமுற்று: முன்னைய பொருளில், அது - முதல்வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. பி-ம்:—[1]அரி தரோ. [2]ஈண்டென. (1297)

48.—ததிமுகன் தாழ்ந்து மதுவனத்துக்குச் செல்லுதல்.

வணங்கிய சென்னியன் [1]மறைத்த வாயினன்
உணங்கிய சிந்தைய னொடுங்கு மேனியன்
கணங்களொ டேகியக் கான நண்ணினன்
மணங்கிளர் தாரினன் மறித்து வந்தரோ.

(இ - ள்.) மணம் கிளர் தாரினன்-வாசனைவீசுகின்ற பூமாலை யையுடையவனான ததிமுகன்,—வணங்கிய சென்னியன் - (சுக்கிரீ வனை) நமஸ்கரித்த தலையையுடையவனும், மறைத்த வாயினன் - மூடிய வாயையுடையவனும், உணங்கிய சிந்தையன் - மெலிந்த மனமுடையவனும், ஒடுங்கும் மேனியன் - ஒடுங்கிய உடம்பை யுடையவனுமாய், கணங்களொடு ஏகி - (தன்) பரிவாரங்களுடனே புறப்பட்டு, மறித்துஉம் வந்து - மீண்டும்வந்து, அ கானம் - அந்த மதுவனத்தை, நண்ணினன் - அடைந்தான்; (எ - று.)—அரோ - ஈற்றசை.

கையினால் வாய்புதைத்து நிற்றல், வணக்கக்குறி. பி - ம்:— [1]வயவெஞ்சேனையோடு. (1298)

49.—ததிமுகனைக்கண்டு சினங்கொண்ட அங்கதனை அவன் சரணமடைதல்

கண்டனன் வாலிசேய் கறுவு கைம்மிக
[1]விண்டவ னம்மெதிர் மீண்டு ளானெனின்
உண்டிடு குதுமுயி ரென்ன வுன்னினான்
தொண்டெனத் ததிமுகன் றொழுது தோன்றினான்.

(இ - ள்.) (ததிமுகன் பரிவாரத்தோடு மீண்டுவருவதை), வாலிசேய் - அங்கதன், கண்டனன் - (சேய்மையிற்) பார்த்து, கறுவு கைம்மிக - கோபம் அதிகப்பட, 'விண்டவன் -(மதுவனத்தைவிட்டு) நீங்கிப்போனவனான ததிமுகன், நம் எதிர் மீண்டுளான் எனின் - மறுபடியும் நமக்கு எதிராக(ப் போர்க்கு) வருவானானால், உயிர் உண்டிடுகுதும் -அவனுயிரை யுண்டு விடுவோம் [கொல்வோம்],' என்ன - என்று, உன்னினான் - எண்ணினான்; (அப்பொழுது), ததிமுகன்—, தொண்டு என - (நான் உனக்கு) அடிமை என்று சொல்லிக்கொண்டே, தொழுது - கைகூப்பியவண்ணமாய், தோன்றினான் - எதிரில் வந்தான்; (எ - று.)

விண்டவன் - பகைத்தவன் என்றுமாம். பி-ம்:—[1]விண்டிலன் மோதிட. (1299)

50.—ததிமுகனும் அங்கதனும் அளவளாவுதல்.

போழ்ந்தன யான்செய்த குறைபொ றுக்கென
வீழ்ந்தன னடிமிசை வீழ வாலிசேய்
தாழ்ந்துகைப் பற்றிமெய் தழீஇக்கொண் [1]டுன்னையான்
சூழ்ந்தது பொறுக்கென [2]முகமன் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) 'போழ்ந்து அன - (வாள்கொண்டு) வெட்டினாற் போன்ற [மிகவருத்தத்தைச் செய்கின்ற], யான் செய்த குறை - நான் செய்த குற்றத்தை, பொறுக்க-பொறுத்தருள்வாயாக,' என- என்று சொல்லி, அடிமிசை - (அங்கதனது) பாதங்களில், வீழ்ந்தனன் - விழுந்து (ததிமுகன்) வேண்டிக்கொண்டான்; வீழ-(அங்ஙனம் அவன்) விழுந்தவளவில், வாலிசேய்-அங்கதன், தாழ்ந்து - குனிந்து, கைபற்றி-(அவனது) கையைப்பிடித்து எடுத்து, மெய் தழீஇக் கொண்டு-அவனுடம்பை அணைத்துக்கொண்டு, உன்னை யான் சூழ்ந்தது பொறுக்க என-உனக்கு நான் செய்த குற்றத்தைப் பொறுப்பாயாக என்று, முகமன் சொல்லினான்-உபசாரவார்த்தையைச் சொன்னான்; (எ - று.)

போழ்ந்தால் என்னும் வினையெச்சம், போழ்ந்து எனத் திரிந்தது. பி - ம்:—[1]உம்மை. [2]முதன்மை. (1300)

51.—அனைவரும் அநுமானை முந்துற இராமன்பக்கல் அனுப்புதல்.

யாமுதற் குறித்தநா [1]ளிறத்த லெண்ணியே
[2]பேமுறத் துயர்துடைத் தளித்த பெற்றிபோல்
தாமரைக் கண்ணவன் றுயரந் தள்ளநீர்
போமெனத் தொழுதுமுன் னனுமன் போயினான்.

(இ - ள்.) 'யாம்-நாமெல்லோரும், முதல் குறித்த நாள் இறத்தல் எண்ணி-முன்னே (சுக்கிரீவன்) தவணையிட்டு அனுப்பிய நாள்களெல்லாம் கழிந்துபோதலை நினைத்து, பேம் உற-(இனி நமக்கு மரணம் நேருமே யென்று) அச்சமடைய, துயர்-அவ்வருத்தத்தை, துடைத்து-(இலங்கைக்குப்போய்ச் சீதையைக்கண்டு வந்ததனாற்) போக்கி, அளித்த-(எங்களைக்) காத்த, பெற்றிபோல்-தன்மைபோல,—தாமரை கண்ணன் துயரம் தள்ள-செந்தாமரை மலர்போலுந்திருக்கண்களையுடையவனான இராமனது துன்பத்தைப் போக்கும் பொருட்டு, நீர்—,—போம்-(முன்னே) செல்லும்', என-என்று (அங்கதன் அநுமானை நோக்கிச்) சொல்ல,— அனுமன்-அநுமான், தொழுது-(அவனை) வணங்கி, முன் போயினான்-முன்னே சென்றான்; (எ - று.)

நீர் போம்-உயர்வுப்பன்மை. பி-ம்:—[1]இற்றல். [2]ஏமுறத்துயர் துடைத்தளித்த வேற்றம்போல். *(1301)*

52.—வெயில்தணியுமளவிலே வாநரரனைவரும் சுக்கிரீவனிருக்கிற இடத்தை நோக்கிச் செல்லுதல்.

வன்றிறற் குரிசிலு முனிவு மாறினான்
வென்றிகொள் கதிருந்தன் வெம்மை [1]யாறினான்
என்றுகொண் டியாவரு மெழுந்து போதலே
நன்றென வேகினார் நவைக்க ணீங்கினார்.

(இ - ள்.) 'வல் திறல் குரிசில்உம்-மிக்கவலிமையையுடைய சுக்கிரீவமகாராஜனும், முனிவு மாறினான்-(தான் குறித்த தவணை கடந்தோமென்பது பற்றியும் மதுவனமழித்தோ மென்பது பற்றியும் நம்மீது கொள்ளக்கடவதான) கோபம் இலனாயினான்; வென்றி கொள் கதிர்உம் தன் வெம்மை ஆறினான்-வெற்றியைக் கொண்ட கிரணங்களையுடைய சூரியனும் தனது வெப்பந்தணிந்தான்,' என்று கொண்டு-என்பதை அறிந்து, எழுந்து போதலே நன்று என-'(இனி நாம் இராமனுள்ள விடத்துக்குப்) புறப்பட்டுச்செல்வதேநல்லது' என்று எண்ணி, நவைக்கண் நீங்கினார் யாவர்உம்-குற்றத்தினின்று நீங்கியவர்களான [குற்றமற்றவர்களான] வாநரர்களெல்லாரும், ஏகினார்-சென்றார்கள்; (எ - று.)

தம்பக்கல் சுக்கிரீவன் கோபங்கொண்டில னென்பதைத் ததிமுகன் வந்தவாறுகொண்டு அறிந்தனரென்க. மகனான சுக்கிரீவன் கோபந்தணிதலும், தந்தையான சூரியன் வெப்பந்தணிதலும்

ஒன்றுக்கு ஒன்று நிகரென்னுங் கருத்துப்பட நிற்றலால், முதலிரண்டடிகளில் எடுத்துக்காட்டுவமையணி தொனிக்கின்றதென்னலாம். சுக்கிரீவன் கோபந்தணிந்ததனாலும் சூரியன் வெப்பந்தணிந்ததனாலும் இனி நாம் இனிது போய்ச் சுக்கிரீவனிடஞ் சேரலாமென்று துணிந்து அனைவரும் சென்றனரென்க முதலிரண்டடியிலுள்ள உம்மைகள் ஒ - ன்றையொன்று நோக்கி எதிரதும் இறந்ததும் தழுவிய எச்சமாம். நவைக்கண்-உருபுமயக்கம். சூரியகிரணத்துக்கு வெற்றி-மற்றையிருசுடர்களாகிய சந்திர அக்கினியரது ஒளியினும் மேம்பட்டிருத்தலும், இருள் திரளை எளிதில் அழித்தலும். பி - ம்:—[1]நீங்கினன். (1302)

53.—இப்பால் இராமன் சுக்கிரீவனை வினவுதல்.

இப்புறத் திராமனு மிரவி சேயினை
ஒப்புற நோக்கிவந் துற்ற தானையர்
தப்பறக் கண்டனமென்ப ரோதகாது
அப்புறத் தென்பரோ வறைதி யாலென்றான்.

(இ - ள்.) இ புறத்து - இவ்விடத்தில், இராமனும்—, இரவி சேயினை-சூரிய குமாரனை சுக்கிரீவனை, ஒப்பு உற நோக்கி-தகுதி பொருந்தப்பார்த்து, 'வந்து உற்ற தானையர்-(மதுவனத்தில்) வந்து கூடியுள்ள சேனாவீரர்கள், தப்பு அற கண்டனம் என்பர்ஓ - கற்புத்தவறாமற் (சீதையைப்) பார்த்தோமென்று சொல்வார்களோ? தகாது - அங்ஙனந் தகுதியாகக் கூறாமல், அ புறத்து என்பர்ஓ-(கற்புநெறிவரம்பைமீறி) அப்பாற்பட்டுள்ளாள் என்று சொல்வார்களோ? அறைதி - சொல்வாய்', என்றான் - என்று வினவினான்; (எ - று.)— ஆல்-அசை.

சீதையைக் கண்டுதான் வானரர்கள் வந்திருக்கவேணுமென்று சுக்கிரீவன் ஊகித்துச்சொல்லவும், 'சீதையைக் கண்டுவந்திருந்தாலும், அச்சீதை கற்புநெறி தவறாமலிருக்கின்றாளென்றசொல் வருமோ? வராதோ?' என்று இராமன் ஐயுற்று மீண்டும் சுக்கிரீவனை வினவுகின்றான். 'தப்பு அறங்கண்டனம் என்பரோ - தவறாமற் (சீதையைப்) பார்த்தோமென்பார்களோ? தகாது அப்புறத்து என்பரோ - (அங்ஙனந்) தகுதியாகக்கூறாமல் (இவ்வுலகத்திலில்லை: இதற்கு) அப்பாலுள்ள உலகத்தில் இருக்கக்கூடுமென்பரோ?' என்று உரைகூறுதல் சிறவாது. இப்புறம்-ப்ரஸ்ரவணகிரி. பி-ம்:—[1]நெருக்கி. (1303)

54.—அநுமன்வரவை இராமன் நோக்குதல்.

என்புழி யனுமனு மிரவி யென்பவன்
தென் [1]புறத் துளனெனத் தெரிவ தாயினன்
பொன்பொழி தடக்கையப் பொருவில் வீரனும்
[2]அன்புறு [3]சிந்தைய [4]னமைய நோக்கினன்.

(இ - ள்.) என்புழி-என்று வினவும் பொழுதில்,—அனுமனும் —, இரவி என்பவன் தென் புறத்து உளன் என - சூரியனானவன் தெற்குத் திசையில் விளங்குகின்றானென்னும்படி, தெரிவது ஆயினான் - (தென்புறத்திற்) காணப்படுபவனானான்; பொன் பொழி தடகை - (இரப்பவர்க்குப்) பொன்னை மிகுதியாகச் சொரிகிற பெரிய திருக்கைகளையுடைய, அ பொரு இல் வீரன்உம் - ஒப்பற்ற வீரனான அந்த இராமனும், அன்பு உறு சிந்தையன்-அன்புமிக்க மனத்தையுடையவனாய், அமைய நோக்கினான் - (அவ்வநுமனைச்) செவ்வையாகப் பார்த்தான்; (எ - று.)

பொன் பொழி தடக்கை-அழகுவழிகின்ற பெரிய கையென்றுமாம். பொரு வில் வீரன் - போர்செய்தற்குரிய வில்லையுடைய வீரன் என்றுங் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]புலத்து. [2]அன்புறச். [3]சிந்தையின். [4]மையல். (1304)

55.—அநுமான் பிராட்டியின் நிலைமையைக் குறிப்பாலுணர்த்துதல்.

எய்தின னனுமனு மெய்தி[1] யேந்தறன்
மொய்கழ [2]றொழுதிலன் முளரி நீங்கிய
தையலை நோக்கிய தலையன் கையினன்
வையகந் தழீஇ நெடி திறைஞ்சி [3]வைகினான்.

(இ - ள்.) அனுமனும்—, எய்தினன்-வந்துசேர்ந்தான்; எய்தி-வந்து சேர்ந்து, ஏந்தல்தன் -பெருமையிற் சிறந்தவனான இராமனது, மொய் கழல்-வலிய வீரக்கழலை யணிந்த திருவடியை, தொழுதிலன் - வணங்காதவனாய்,—முளரி நீங்கிய தையலை-தாமரைமலரினின்று நீங்கிய [பூமியில் அவதரித்த] இலக்குமியாகிய சீதாபிராட்டி யிருக்கின்ற தென்திசையை, நோக்கிய—, தலையன் - தலையை யுடையவனும், கையினன் - (தலைமேற்கூப்பிய) கைகளை யுடையவனுமாய், வையகம் தழீஇ - பூமியில் விழுந்து, நெடிது இறைஞ்சி - நீட்சியாக [ஸாஷ்டாங்கமாக] நமஸ்கரித்தபடியே, வைகினான் - தங்கியிருந்தான்; (எ - று.)

'தப்புறக்கண்டனமென்பரோ தகாது அப்புறத்து என்பரோ?' என்று ஐயுற்ற இராமபிரானது ஐயந்தீர அநுமான் செய்கை, குறிப்பாலுணர்த்தியதாகக் கூறிய நயம் மிகப்பாராட்டத்தக்கது. இங்ஙனம் சீதையை வணங்கியது - அவள் குற்றமில்லாது இலங்கையில் வாழ்ந்திருக்கின்றாளென்று வெளிப்படையாக வாயினாற் சொல்லித் தெரிவித்தற்கு முன்னமே குறிப்பினாலுணர்த்துதல் சிறப்பெனக் கருதி யென்க. முளரி நீங்கியதையல் - தனக்கு உறைவிடமான செந்தாமரைமலரை விட்டு மிதிலா நகரத்தில் திருவவதரித்த திருமகள்: முளரிநீங்கிய தையலை நெடிதிறைஞ்சுதல் - பிராட்டியிருக்கிற தென்திசையை நோக்கித் தண்டன் இட்டபடியேயிருத்தல். முளரிநீங்கியதையல் என்பதற்கு - நெருப்புச் சுடாது நீங்குவதற்குக் காரணமான தையலெனப் பொருளுரைப்பினுமாம்; அநுமான் வாலின் இராவணனது பணியாளர் தீப்பற்ற

வைத்தபோது, சீதாபிராட்டி, தன்கற்பின் மகிமையால் அநுமானுக்குத் தீச்சுடாது குளிர்ந்திருக்குமாறு செய்ததனால், இவ்வாறு கூறியதென்க; முளரி-நெருப்பு. இனி, தென்திசையிலிருந்து வடக்கு முகமாகவந்த அநுமான் தென்திசையையே நோக்கியிருக்கும் இராமனைக் கண்டதும், அவனைப்பிரிந்த சீதையை நினைந்து அந் நினைவினூற்றத்தால் அப்பிரான் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்குவதை மறந்திட்டு அவள்பால் பக்தி பரவசனாகித் தெற்கு முகமாகத்திரும்பி இராமபிரானுக்குநேரே கால்நீட்டி வேரற்ற மரம்போல விழுந்தான் எனக்கொள்ளினுமாம். மொய்கழல் - (தன்னைச் சரணமடைந்தவர்களது அருவினையனைத்தையும் அழிக்கும்) வலிமையுடைய திருவடி எனினுமாம்: (தாமரைமலரோஎன்று வண்டுகள்) மொய்க்கப்பெற்ற திருவடியென்றுங் கொள்ளலாம்; மொய் - பெருமையுமாம். இனி, 'ஏந்தல் தன் மொய்கழல் தொழுதிலன்' என்பதற்கு - தங்களரசனான சுக்கிரீவனது பாதங்களை வணங்காதவனாயென்றும் உரைப்பர். ஏந்தல் - ஆண்பாற்சிறப்புப் பெயர். பி-ம்:—[1]எந்தைதன். [2]தொழுகிலன். [3]வாழ்த்தினான். (1305)

56.—நிகழ்ந்தசெய்தியை இராமபிரான் குறிப்பாலுணர்தல்.

திண்டிற லவன்செய றெரிய நோக்கினான்
[1]வண்டுறை யோதியும் வலியண் மற்றிவன்
கண்டது முண்டவள் கற்பு நன்றெனக்
கொண்டனன் குறிப்பினா லுணருங் கொள்கையான்.

(இ - ள்.) குறிப்பினால் உணரும் கொள்கையான் - (முகம் முதலிய அவயவங்களின்) குறிப்பைக்கொண்டு (நடந்ததை) அறியுந்திறத்தையுடையவனான இராமன், திண் திறல் அவன் செயல் - மிக்கவலிமையையுடைய அவ்வனுமானது செய்கையை, தெரிய நோக்கினான் - நன்றாகப் பார்த்து, 'வண்டு உறை ஓதிஉம் - வண்டுகள் தங்குகின்ற கூந்தலையுடையவளான ஜானகியும், வலியள் - க்ஷேமமாயிருக்கிறாள்; இவன் கண்டதுஉம் உண்டு - இவ்வனுமன் (அவளைப்) பார்த்ததும் உண்டு; அவள் கற்புஉம் நன்று - அவளது கற்புநிலைமையும் கலங்கா நிலைமையுடையது', என - என்று, கொண்டனன் - தெரிந்துகொண்டான்; (எ - று.)—மற்று-அசை.

வலியளாதலால் அநுமான் கண்டான்; கண்டதனால் கற்பு நன்று எனக்கொண்டான்என்று முறைப்படியே இராமனும் குறிப்பினால் உணர்ந்தானென்க. "இங்கிதஜ்ஞாஸ்துகோஸலா: [குறிப்பறிதலிற் சிறந்தவர் கோசலதேசத்தார்]" என்றபடி இராமபிரானை நுண்ணறிதிற் குறிப்புணர்பவனென்க. பிரிவுக்குழுந்திய நிலையைக்கொண்டு 'வண்டுறையோதி' என்றது: இனி, நறுமணத்தால் பூச்சூடா நிலையிலும் வண்டுகள் உறையுமெனினுமாம். பி - ம்:—[1]வண்டறல், வண்டியல். (1306)

57.—அப்பொழுது இராமபிரான் கொண்ட உவகை.

ஆங்கவன் செய்கையை யளவை யாமெனு
[1]ஓங்கிய வுணர்வினல் விளைந்த துன்னினன்
[3]வீங்கின [4]தோண்மலர்க் கண்கள் [5]விம்மின
[6]நீங்கிய தருந்துயர் காத [7]னீண்டதே.

(இ-ள்.) (இராமன்), ஆங்கு அவன் செய்கையை- அப்பொழுது நிகழ்ந்த அவ்வநுமானது செய்கையையே, அளவை ஆம் எனு - அளவு கருவியாமென்றுகொண்டு, ஓங்கிய உணர்வினல் - சிறந்த (குறிப்பறியவல்ல தனது) அறிவினல், விளைந்தது உன்னினன் - நடந்த செய்தியை அறிந்தான்; (அதனல் அப்போது தோன்றிய மகிழ்ச்சியால்), தோள் வீங்கின - தோள்கள் பூரித்தன; மலர் கண்கள் - தாமரைமலர்போன்ற கண்கள், விம்மின - நீர் பெருகப் பெற்றன; அருந் துயர் - (அவனது நீங்குதற்கு) அருமையான துன்பம், நீங்கியது - நீங்கிப்போய்விட்டது; காதல் - (சீதையி னிடத்து) அன்பு, நீண்டது - அதிகப்பட்டது; (எ - று.)

இராமன் தோள்வீங்கியதும் கண்கள் புனல்விம்மியதும் தன் மனைவி கற்புடன் இனிது வாழ்ந்திருத்தலை யுணர்ந்த உவகை மேலீட்டினு லாகும்: இனி, கண்கள் புனல்விம்மியது - அத்தகை யாளைப் பிரிந்திருக்கும் வருத்தத்தினு லெனினுமாம். அளவை-ஒரு பொருளின் உண்மையை அளவிட்டு அறியக் கருவியாவது; பிரதி யக்ஷம் அநுமாநம் முதலிய பிரமாணங்களை யுணர்த்தும்: இங்கு அநுமானம். விளைந்ததை உன்னுதற்கு, முளரிநீங்கிய தையலை நோக்கிய கையினனுதலன்றி, வையகநோக்கி நெடிதிறைஞ்சி வைகிய அவ்வனுமான் செய்கையே கருவியாயிற்று; உன்னுதல் - நுட்பமாக ஊகித்தறிதல், உய்த்துணர்தல். பி-ம்:—[1]ஓங்கினன். [2]வினையினுன். [3]வீங்கினன். [4]தோள்புனல்மலர்க்கண், தோள்புனல் கண்கள். [5]விம்மினன். [6]நீங்கினது. [7]நீண்டதால். *(1307)*

58.—அநுமான் தான் சீதையைக்கண்ட செய்தியைத் தொகுத்துக் கூறுதல்.

[1]கண்டெனன் கற்பினுக் கணியைக் கண்களால்
தெண்டிரை யலைகட லிலங்கைத் தென்னகர்
அண்டர்நா யகவினித் [2]தவிர்தி யையமும்
பண்டுள துயருமென் றனுமன் [3]பன்னுவாள்.

இருபத்துநான்கு கவிகள்-ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) அனுமன்—, (இராமனைநோக்கி), 'அண்டர் நாயக- தேவர்கட்குத் தலைவனே! தெள் திரை அலை கடல் இலங்கை தென் நகர் - தெளிவான அலைகளை யலைக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட இலங்கை யென்கிற தெற்கிலுள்ள நகரத்தில், கற்பினுக்கு அணி யை - பதிவிரதா தருமத்துக்கு ஆபரணம்போல அழகு செய்பவ ளான பிராட்டியை [பிராட்டி கற்பில் வழுவாது நிற்கின்றுளென்

பதை யென்றபடி], கண்களால் - (அவளது) கண்களால், கண்டனென் - அறிந்தேன்; இனி - இனிமேல், ஐயம்உம் - (பிராட்டி கற்புடையளோ? இலளோ? என்னுஞ்) சந்தேகத்தையும், பண்டு உள துயர்உம் - (அதுபற்றி) முன்னேதொடங்கியுள்ள துன்பத்தையும், தவிர்தி - நீங்குவையாக' என்று-என்றுசொல்லி,—பன்னுவான் - (மற்றுஞ்) சொல்பவனானான்; (எ-று.)— அதனை, அடுத்த இருபத்து மூன்று கவிகளிற் காண்க.

'பிராட்டியை' என்று முதலிற்கூறினால், அவளது நிலைமை என்னாயிற்றென்று கூறுவனோ என்னுஞ் சங்கையினால் இராமனுக்கு மிக்கதுன்பமுளதாகக்கூடு மெனக்கருதி, 'கண்டனென்' என முதலிற் கூறினன் அநுமன்; ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்தில் "த்ருஷ்டா ஸீதா" என வருதலுங் காண்க. 'கண்டனென்' என்பதை யடுத்து 'கற்பினுக்கணி' என்று கூறியதன் காரணம், தானே விளங்கும்; அவள் கற்பிற்சிறவாதிருப்பின், அவளைக் கண்டது பயன்படாமை யுணர்க. 'கற்பினுக்கு அணி' என்பதற்குக்கருத்து, பிராட்டி ஒருத்தி மிகவும் நெருக்கடியான நிலையிலும் மனவுறுதியோடு கற்புநிலையிற் சிறிதும் வழுவாது உளளானதனாலேயே பாதிவிரத்தியம் உலகத்திற்சிறந்து விளங்கிற்று என்பது. கற்பினுக்கணியைக் கண்களாற் கண்டனென் என்றது, அந்தச் சீதாபிராட்டி உன்னைப்பிரிந்து சிறைப்பட்டிருக்கின்ற அங்குக் கண்களினின்று நீரைத் தாரைதாரையாகப் பெருக்கிக் கொண்டிருப்பதனால், அவள் கற்பினுக்கணியாவளென்பதை யுணர்ந்தேனென்றவாறு. கற்புநிலை கெட்டிருப்பின் துயர்க்குக் காரணமில்லையாதலால், இவ்வாறு கூறியது: "கலங்குதெண்டிரையிற்றுய கண்ணினீர்க் கடலிற் கண்டேன்" என மேல் வருவதும், "அழுவதல்லதயலொன்று செய்குவதறியாள்" என்றதுங் காண்க. இனி, கண்களால் - (எனது) கண்களால் என உரைத்து 'கண்களால்' என வேண்டாது கூறியது - பிறர்சொல்லக்கேட்டுச் சீதை கற்புடையாளென்று சொல்லுகின்றேனல்லேன், என்கண்களே சான்று எனக் கூறுதலும் ஒன்று; "கூசியாவிகுலைவுறுவாளையும், ஆசையாலுயிராசழிவானையும், காசில் கண்ணிணை சான்றெனக் கண்டனன், ஊசலாடுமுள மொழிந்தோதுவான்" எனக் கீழ்வந்ததும் காண்க. பி - ம்:—[1]கண்டனன். [2]துறத்தி. [3]பன்னினான்.(1308)

வேறு.

59.—இதுமுதல் இருபத்துமூன்றுகவிகள்-அதனை வகுத்துக் கூறல்.

உன்பெருந் தேவி யென்னு முரிமைக்கு முன்னைப் பெற்ற
மன்பெரு மருகி யென்னும் வாய்மைக்கு [1]மிதிலை [2]மன்னன்
தன்பெருந் [3]தனயை யென்னுந்[4]தகைமைக்குந் தலைமை [5]சான்றாள்
என்பெருந் தெய்வ மையா [6]வின்னமுங் கேட்டி [7]யென்பான்.

(இ - ள்.) ஐயா-ஸ்வாமி!—என் பெருந் தெய்வம் - எனது சிறந்த தெய்வமாகிய பிராட்டி,—உன் பெருந் தேவி என்னும்

உரிமைக்குஉம் - உனது சிறந்த மனைவி என்கிற தகுதிக்கும், உன்னை பெற்ற மன் பெரு மருகி என்னும் வாய்மைக்குஉம் - உன்னைப்பெற்ற தசரத சக்கரவர்த்திக்குச் சிறந்த மருமகள் என்கிற வார்த்தைக்கும், மிதிலை மன்னன் தன்பெருந் தனயை என்னும் தகைமைக்குஉம் - மிதிலா நகரத்தரசனாகிய ஜநகமகாராஜனுடைய சிறந்த பெண் என்னுந் தன்மைக்கும் ஏற்ப, தலைமை சான்றாள் - சிறப்பு அமைந்துள்ளாள்; இன்னமும் கேட்டி - இன்னமும் (நான் சொல்வதைக்) கேட்பாயாக, என்பான் - என்று (பின்னும் அநுமான்) கூறுவான்; (எ - று.)—இதுமுதல் நான்குகவிகள் சீதையின் மேம்பாடு.

இராமனுதியர்க்கு முறையே சீதை மனைவியாகவும் மருகியாகவும் மகளாகவும் தன் தகுதியினால் முதன்மையுற்று, தான் பிறந்த குலத்துக்கும், புக்ககுலத்துக்கும், கணவனது சிறப்புக்கும் ஏற்பச் சிறந்தவொழுக்கமுடையவளாயிருக்கின்றன ளென்பதாம். தசரதன் சக்கரவர்த்தியாய் அறந்திறம்பாதவ னென்பதும், ஜநகமகாராசன்வைதிகாசார முறைமைசிறந்த பரம்பரையின னென்பதும், இராமபிரான் புருஷோத்தம னென்பதும் பிரசித்தம். உரிமை - உரிய பொருளென்றும், தலைமை சான்றாள் - தலைமையுள்ளாதற்கு ஏற்பச் சால்புடையாளென்றும் கூறினுமாம். 'என்பெருந்தெய்வம்' என்பதை இராமனை நோக்கிய விளியெனக் கொண்டால், 'பிராட்டி' என்ற எழுவாய்வருவிக்கவேண்டும். மிதியென்ற அரசனால் அமைக்கப்பட்ட நகரமாதலின், 'மிதிலா' என்று பெயர். பி - ம்:—[1]மிதுலை. [2]வேந்தன். [3]புதல்வி. [4]தன்மைக்குந்தகைமை. [5]சான்ற. [6]என்னினும். [7]என்றான். (1309)

60. பொன் [1]னலதில்லைப் பொன்னை [2]யொப்பெனப் பொறையி னின்
தன்[1]னல தில்லைத் தன்னை [2]யொப்பெனத் தன்க்கு வந்த [றாள்
நின்[1]னல தில்லை நின்னை [2]யொப்பென நினக்கு நேர்ந்தாள்
என்[1]னல தில்லை யென்னை யொப்பென வெனக்கு மீந்தாள்.

(இ-ள்.) பொன்னை ஒப்பு - பொன்னை யொத்திருக்கும்பொருள், பொன் அலது இல்லை - பொன்னையல்லது வேறில்லை: என - அதுபோல, தன்னை ஒப்பு - தன்னை ஒத்திருப்பவள், தன் அலது இல்லை - தன்னையே யல்லது வேறொருத்தியில்லை, என - என்று (யாவருஞ்) சொல்லும்படி, (பிராட்டி), பொறையில் நின்றாள் - பொறுமைக் குணத்தில் நிலைநின்றாள்; தனக்கு வந்த நின் அலது - தனக்கு(க் கொழுநனாக) வாய்த்த உன்னையேயல்லாமல், நின்னை ஒப்பு - உன்னை ஒத்திருப்பவர், இல்லை - வேறெவருமில்லை, என - என்கிற கீர்த்தியை, நினக்கு நேர்ந்தாள் - உனக்குக்கொடுத்தாள்; என்னை ஒப்பு - என்னை ஒப்பவன், என் அலது இல்லை - என்னையேயல்லது வேறெவனுமில்லை, என - என்கிற பெருமையை, எனக்குஉம் ஈந்தாள் - எனக்கும் அனுக்கிரகித்தாள்; (எ - று.)

இராமபிரானைப் பிரிந்து அரக்கர் குழாத்திடையகப்பட்டும் சொலற்கரியபேரிட ரடைந்தும், பிராட்டி தனது பொறுமைக்

குணத்தால் தன்னையொப்பாரும் மிக்காரு மிலராம்படி சிறப்புற்று நின்றனளென்பது, முதலிரண்டடிகளின் கருத்து. கற்புடனே பொறுமையும் நிரம்பியிருப்பதிற் கம்பர் ஈடுபட்டுள்ளாரென்பது "இரும்பொறை யென்பதொன்றும்" என மேல்62- ஆம் பாடலில் பாராட்டிக் கூறுவதாலும் காண்க. பொன்னைப் புடமிட்டால் மற்றைலோஹங்கள்போல அழிந்திடாது மாற்றுப் பெற்றுச் சிறக்கும். அதுபோலத் துயரால் நிறம் பெறுபவள் சீதை யென்பது, முன்னிரண்டடிகளாற் பெறப்படும். "புகழ்புரிந்தில்லி லோர்க்கில்லையிகழ்வார்மு, னேறுபோற்பீடு நடை" என்பவாத லால், மனைவியின் கற்பொழுக்கம் கணவனது மிக்கசிறப்புக்குக் காரணமென்பது விளங்குதலின், 'தனக்கு வந்த நின்னலதில்லை நின்னை யொப்பென நினக்குநேர்ந்தாள்' என்றான். நான் தூது போய்வந்த செயல் பயன்பட்டுத் தனக்குப் பெருமையை யளித்தற் குக் காரணமாகுமாறு அவள் நிறைகாத்துநின்றன ளென்பதை, ஈற்றடியில் விளக்கினான். தனக்கு உவந்த என்று எடுத்து-தனக் குப்பிரியமான என்று பொருள்கொள்ளலுமாம். எனக்குமீந்தாள் -எனக்கும் சிரஞ்சீவியாயிருக்கும் வரத்தைக் கொடுத்தாள் என்ற லும் உண்டு .பி-ம்—:[1]அல்லது. [2]ஒப்பன. (1310)

61\. உன்குல முன்ன தாக்கி யுயர்புகழ்க் கொருத்தி [1]யாய
தன் குலந் தன்ன தாக்கித் தன்னை [2]யித் தனிமை [3]செய்தான்
[4]வன் குலங் [5]கூற்றுக் கீந்தவ் வானவர்[6]குலத்தை வாழ்வித்து
என்குல மெனக்குத் தந்தா ளென்னினிச் செய்வ [7]தெம்மோய்.

(இ - ள்.) எம்மோய்-எமது தாயாகிய பிராட்டி, உன் குலம் உன்னது ஆக்கி-உனது குலத்தை உனக்கு உரியதாகச்செய்து, உயர் புகழ்க்கு ஒருத்தி ஆய தன் குலம் தன்னது ஆக்கி-சிறந்த கீர்த்தியில் (தன்னை யொப்பவரில்லாமல்) ஒருத்தியேயாய்நின்ற தான் பிறந்த குலத்தைத் தனக்கு உரியதாக்கிக்கொண்டு, தன்னை இ தனிமை செய்தான் வல்குலம் கூற்றுக்கு ஈந்து-தன்னை (உன்னை விட்டுப்பிரிந்து) இங்ஙன் தனித்திருக்கும்படி செய்தவனான இராவ ணனது வலிய குலத்தை யமனுக்குக் கொடுத்து, அ வானவர் குலத்தை வாழ்வித்து-அத்தேவர்களது குலத்தை வாழச்செய்து, என்குலம் எனக்கு தந்தாள்-எனது குலப்பெருமையை எனக்குக் கொடுத்தாள்; இனி என் செய்வது-இன்னும் அவள் யாது செய் யத்தக்கது உளது? [ஒன்றுமில்லை]; (எ - று.)

உலகத்துத் தன் குடிப்பிறப்பொன்றை மேம்படுத்துவதே ஒரு வர்க்கு அரிது: பிராட்டியோ தனது கற்புநிலை கலங்காத தன்மை யினால் தனக்கேயன்றித் தன்குலத்துக்கும் உன்குலத்துக்கும் ஒப்புயர்வில்லாத சிறப்பை யுண்டாக்கி, ராவணாதிராக்ஷசர்களை யழிப்பவளாய்த் தேவர்கூட்டத்திற்கு வாழ்வளித்து, தன்னைத் தேடிவந்த எனக்கும் பெருமையைக் கொடுத்தன ளென்றனனென் பதாம். உன் குலம் உன்னதாக்கி-இதற்குமுன் இராமனான நீ பிறந்தகுலம் 'சூரியகுலம் மநுகுலம் ககுத்ஸ்தகுலம் இரகுகுலம்'

என முன்னோர் பேரிட்டுவழங்குவதாயினதை, கற்பினுக்கு அணியைப் பெற்றதனால், இனி உன்பேரிட்டு 'ராமகுலம், ராகவகுலம்' என இவ்வாறு வழங்குமாறு செய்வித்தா ளென்றபடி. தன்குலம், இதற்கு முன் 'ஜனககுலம்' என்று வழங்கப்பட்டுவந்தது: 'ஜானகி குலம்' என்று அக்குலத்தை இவள் பெயரிட்டுச் சொல்லும்படி செய்தா ளென்பது 'தன்குலந் தன்ன தாக்கி' என்பதன் பொருள். என் குலம்-வானரர் குலம்: அதனை எனக்குத் தந்தாளென்றது-அக்குலத்துப் பிராணிகளை யெல்லாம் அநுமானென்று வழங்குமாறு செய்தாளென்பது கருத்து. குரங்குகள் அநுமானென்று இப்போதும் வழங்கப்படுதல் காண்க. தன்னை இத்தனிமைசெய்தான்-தன்னை இராமனை விட்டுப்பிரித்து எடுத்துவந்து தனியே நெடுநாள் சிறைவைத்தவனது, வன்குலம்-அரக்கர்குலம். கூற்றுக்கு ஈதல்-அழித்தல். அவ்வானவர்-இராவணனால் வெல்லப்பட்டு ஒடுங்கிக்கிடந்த தேவர்களென்க. குலம்-கூட்டம். இனி, உன் குலம் உன்ன தாக்கி-உனதுகுடிப்பிறப்புக்கு ஏற்ற சிறப்பை உன்னை யடையச்செய்து என்றும், தன்குலந் தன்னதாக்கி -தனது குடிப்பிறப்புக்கு ஏற்ற சிறப்பைத் தானே பெற்று என்றும், 'என் குலம் எனக்குத்தந்தாள்'-வாயு குமாரனை யான் எனதுதந்தை போலவே பெருமையடைதற்கு ஏதுவாய் நின்றவள் என்றும் உரைப்பாருமுளர். குலம்-இனம்என்று கொண்டு, பிராட்டியை நாடித்தருவோ மென்ற வார்த்தை பொய்க்காமையால் எனது இனத்தவரான வாநரரனைவரும் உயிர்பெற்று வாழுமாறு செய்தன ளென்றலு மொன்று. பி-ம்:—[1]ஆன. [2]இத்தன்மை. [3]செய்த. [4]மன். [5]மறலிக்கீந்து. [6]குலமுங்காத்தின்று. [7]அம்மா. (1311)

62. விற்பெருந் [1]தடக்கை வீர [2]வீங்குநீ ரிலங்கை வெற்பின்
நற்பெருந் [3]தவத்த ளாய நங்கையைக் கண்டே னல்லேன்
இற்பிறப் பென்ப தொன்று மிரும்பொறை யென்ப தொன்றும்
கற்பெனும் [4]பெயர தொன்றுங் களிநடம் புரியக் கண்டேன்.

(இ - ள்.) வில் பெருந் தட கை வீர-வில்லையேந்திய பெரிய நீண்ட கையையுடைய வீரனே!—வெற்பு-திரிகூடமலையின்மேலுள்ள, வீங்கு நீர் இலங்கையில் - மிக்க நீரினால் [கடலினால்] சூழப்பட்டுள்ள லங்காபுரியில், நல் பெருந் தவத்தள் ஆய - நல்ல பெரிய கற்பொழுக்கமாகிய தவத்தை யுடையவளான, நங்கையை - பிராட்டியை, கண்டேன் அல்லேன்-பார்த்திலேன் (யான்; பின்னை எதனைக் கண்டேன் என்றால்),—இல் பிறப்பு என்பது ஒன்றுஉம்-உயர்குடியிற்பிறத்த லென்பதொரு குணமும், இரும் பொறை என்பதுஒன்று உம்-சிறந்த பொறுமை யென்பதொரு குணமும், கற்பு எனும் பெயரது ஒன்றுஉம்-பதிவிரதா தருமமென்னும் பெயரை யுடைய தொரு குணமும், (ஒருங்குகூடி), களி நடம்புரிய-களிப்போடு கூத்தாடுதலைச்செய்ய, கண்டேன்-பார்த்தேன்; (எ - று.)

சீதை ஒரு பெண்ணரசியாகவுள்ளாளென்பது மாத்திரமன்று; உயர்குடிப்பிறப்பு பொறுமை கற்புநிலை என்பவற்றின் சொரூபமா

யுள்ளாளென்பது கருத்து. பண்பாகிய இற்பிறப்பு முதலிய வற்றை விலக்காதுஉடன்பட்டு அவற்றிற்கு இடமான பண்பி யாகிய பிராட்டியை விலக்கியதனால், வெளிப்படையாக மறுத்த **பொருள்விலக்கணி;** இதுவடமொழியில், தர்ம்யாக்ஷேபாலங்கார மெனப்படும். பிராட்டியைக்காணக் கருதுமிடத்து இற்பிறப்பு முதலியனவே முற்பட்டுத் தோன்றுகின்றன வென்க. பிராட்டியி னிடமுள்ள இற்பிறப்பு முதலிய குணங்களின் சிறப்பைத் தெரி வித்தல், இவ்வாறு கூறியதன் பயனும். இற்பிறப்பு முதலியன பிறவிடங்களிலும் இங்குச் சிறந்திருத்தல் தோன்ற, 'களிநடம் புரிய' எனப்பட்டது. பிராட்டிக்குத் தவம்-உன்னை மணந்து கொள்ளுமாறு செய்த நோன்பு: பெருந்தவத்தள் என்றது-உன்னை மணந்து காட்டிற்கு உன்னுடன்வந்து பிரிந்த நிலையிலும் உன் மனத்தால் நினைந்திருக்குமாறு உள்ளவளென்றபடி. இலங்கை வெற்பில் என்னுமிடத்து உருபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. **பி - ம்:—**[1]தடங்தோள். [2]விலங்கு. [3]தவத்துள். [4]கற்பது. (1312)

63. கண்ணினு முளைநீ தையல் கருத்தினு முளைநீ வாயின்
எண்ணினுமுளைநீ கொங்கை யிணைக்குவை தன்னி [1]னோவாது
அண்ணல்வெங் காம னெய்த [2]வலரம்பு தொளைத்த [3]வாருப்
புண்ணினு முளைநீ நின்னைப் [4]பிரிந்தமை பொருந்திற் றாமோ.

(இ-ள்.) நீ—, தையல்-பிராட்டியினது, கண்ணின்உம்-கண்க ளிலும், உளை-(எப்பொழுதும்) இருக்கின்றாய்; கருத்தின்உம்-மனத் திலும், நீ உளை—; வாயின் எண்ணின்உம்-வாயினெல்லையிலும், நீ உளை—; கொங்கை இணை குவைதன்னின்-இரண்டு தனங்களின் முகட்டிலும், ஓவாது-இடைவிடாமல், அண்ணல் வெம் காமன் எய்த-பெருமையையும் கொடுமையையுமுடைய மன்மதன் பிரயோ கித்த, அலர் அம்பு-மலரம்புகள், தொளைத்த-தைத்து ஊடுருவிய தனாலுண்டான, ஆறா-ஆறாத, புண்ணின்உம்-புண்களிலும், நீ உளை—; (இங்ஙனமிருக்க), நின்னை பிரிந்தமை-(பிராட்டி) உன்னைப் பிரிந்தனளென்பது, பொருந்திற்று ஆம்ஓ - பொருந்தியவார்த்தை யாகுமோ? [ஆகாது என்றபடி]; (எ - று.)

முந்திய செய்யுளில் அருவப்பொருள்களான குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றைக் காட்சிப்பொருளாகக் கூறிய கவி, இதில் உருவ ராமனைப்பிரிந்த சீதை பல அருவராமருடன் கூடியிருக்கின்றா ளெனக் கூறிய நயம், மிகமிகப்பாராட்டற்குரியது. பிராட்டி எப் பொழுதும் மனம் மொழி மெய் என்னும் மூன்றுகரணங்களாலும் உன்னைச்சிறிதும் பிரியாதிருக்கின்றாளென்பது, கருத்து. அவள் கண்களில் இராமபிரானுள்ளனாதல், உருவெளித்தோற்றத்தால். அவள் எப்பொழுதும் இராமநாமோச்சாரணஞ் செய்துகொண் டிருத்தலால், 'வாயினு முளை' என்றது. 'கொங்கையிணைக்குவை தன்னின் புண்ணின் உளை' என்றது அவள்பாவனையினால் இரா மனைத்தழுவுதலுடையா ளென்பதுபற்றி. இராமனுடைய ஒரு

பொருளைப் பலவிடங்களிலிருப்பதாகச் சொன்னது சிறப்பு நிலையணி. இதனை வடநூலார் விஶேஷாலங்கார மென்பர் இக் காரணத்தைக்கொண்டு ராமவிரஹத்தை விலக்கியது, காரண விலக்கணி. எண்-எல்லை. கருத்தின் எண்ணினும் எனப்பிரித்துக் கூட்டுதலுமாம். தொளைத்தபுண்-பெயரெச்சம்காரணப்பொருளது. உளை-முன்னிலை யொருமைக் குறிப்புமுற்று. பி-ம்:—[1]ஒவ்வாது. [2]அயில். [3]மாருப். [4]பிரிந்தன. (1313)

64. வேலையு ளிலங்கை யென்னு விரிநக ரொருசார் விண்டோய்
காலையு மாலை தானு [1]மில்லது கனகக் கற்பச்
சோலை[2]யங் கதனு ளும்பி புல்லினுற் றொடுத்த தூய
[3]சாலையி னிருந்தா ளைய தவஞ்செய்த தவமாந் தையல்.

(இ-ள்.) ஐய-சுவாமி! தவம் செய்த தவம் ஆம் தையல்-தவம் தான் செய்ததொரு தவத்தின்வடிவமாகிய பிராட்டி,—வேலையுள்-கடலினிடையில், இலங்கை என்னும் விரி நகர்-இலங்கையென்னும் பெரியபட்டணத்தின், ஒருசார்-ஒருபுறத்திலே,— விண் தோய்-ஆகாயத்தை யளாவிவளர்ந்த, காலைஉம் மாலைதான்உம் இல்லது - (சூரியகிரணங்கள் நுழைதல்செய்தறியாமையால்) உதயகாலமும் அஸ்தமனகாலமுந் தெரியாதிருப்பதாகிய, கனகம் கற்பம்-பொன் மயமான கற்பக விருக்ஷங்களையுடைய, சோலை அங்கு அதனுள்-பூஞ்சோலையினுள்,—உம்பி புல்லினுல் தொடுத்த தூய சாலையின்-உமது தம்பியாகிய லக்ஷ்மணன் புற்களினுல் அமைத்த பரிசுத்த மான பர்ணசாலையில், இருந்தாள்—; (எ-று.)—மூன்றுகவிகள், சீதை இராவணனுல் தொடப்படாதிருந்த தன்மையை உருசுப் படுத்துவன.

கோதாவரிநதி தீரத்திற் பஞ்சவடியென்னுஞ் சோலையில் இலக்குமணனு லமைக்கப்பட்ட பர்ணசாலையி லிருந்த சீதையை இராவணன் அச்சாலையுடனே பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் அசோகவனத்திற் சிறைவைத்தன னென்பதை யுணர்க. இதன் விவரத்தை, அடுத்த கவியிலுங் காண்க. பதிவிரதாதரும மென் னுந் தவம் தான் செய்வதொரு தவத்தின் பயனாக வுள்ளவ ளென் பார், 'தவஞ்செய்த தவமாந் தையல்' என்றார்; கற்புநிலையை யாத ரித்தலிற் சிறந்தவ ளென்பது, தேர்ந்த கருத்து. விண்டோய்சோலை என இயையும். கற்பம் - கல்பம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம். கனகக் கற்பச்சோலை - பொன்னுலகமாகிய தேவலோகத்திலுள்ள பொன்மயமான கற்பகவிருட்சங்கள் பொருந்திய இந்திரனது நந்தனவன மென்னும் பூஞ்சோலைக்குச்சமமான அசோகவன மென்க; ஆகவே, 'கற்பச்சோலை' என்பது - இங்கு உவமவாகு பெயராம். இனி, இராவணன் திக்விசயஞ்செய்த காலத்தில் தேவ லோகத்திலிருந்து கற்பகவிருட்சங்களைப் பெயர்த்துக்கொணர்ந்து இச்சோலையில் வைத்தன னென்பதுபற்றி 'கனகக்கற்பச்சோலை' என்றதாகவுங் கொள்ளலாம்; முந்தினவகையில் 'காலையும் மாலை தானுமில்லது' என்பதற்குக் கருத்து - மரங்களினடர்த்தியாற்

சோலை எப்பொழுதும் இருண்டுள்ள தென்பது: பிந்தின வகையில் இந்த அடைமொழி -பொன்மயமான கற்பகவிருட்சங்களி னொளிச் சிறப்பை விளக்குவதாம். பி-ம்:—[1]இல்லதோர். [2]அங்கண், அங்கதனில். [3]சாலையுள். (1314)

65. மண்ணொடுங் கொண்டு போனான் வானுயர் கற்பினாடன்
புண்ணிய மேனி தீண்ட வஞ்சுவா னுலகம் பூத்த, கண்ணகன் கமலத் தண்ணல் கருத்திலாட் டொடுதல் கண்ணின், எண்ணருங் [1]கூறாய் மாய்தி [2]யென்றதோர் மொழியுண் டென்பான்.

(இ - ள்.) உலகம் பூத்த-உலகங்களைப்படைத்த, கண் அகல் கமலத்து அண்ணல்-இடமகன்ற (திருமாலின் திருநாபித்) தாமரை மலரில் தோன்றிய பிரமன், (இராவணனை நோக்கி), 'கருத்து இலாள் தொடுதல் கண்ணின் - (உன்னிடம்) விருப்பமில்லாத பெண்ணை (வலியத்) தொடுதல் செய்வையானால், எண் அருங் கூறு ஆய்-எண்ணுதற்கு அரிய பிளப்புக்களாய் (த் தலைகள்) வெடித்து, மாய்தி - இறப்பாய்,' என்றது - என்று இட்டதாகிய, ஓர் மொழி- ஒரு சாபவார்த்தை, உண்டு - உளது; (ஆதலால் இராவணன்), வான் உயர் கற்பினாள் தன் - மிகச்சிறந்த கற்புநிலையையுடையவளான பிராட்டியினது, புண்ணியம் மேனி - பரிசுத்தமான திருமேனியை, தீண்ட - தொடுதற்கு, அஞ்சுவான் - அஞ்சுபவனாய், மண்ணொடுஉம் கொண்டு போனான் - (அவளிருந்த) நிலத்தோடு எடுத்துக் கொண்டுபோனான், என்பான்-என்று(சொல்லி அநுமான் பின்னுஞ்) சொல்வான்; (எ - று.)

முன்னொருகாலத்திலே பிரமனை வந்தனஞ் செய்தற்பொருட்டு அவனது இருப்பிடத்தைக் குறித்துச் சென்றுகொண்டிருந்த புஞ்சிகஸ்தலை யென்னும் அப்ஸரஸ்ஸ்திரீயை ஆகாசமார்க்கத்திலே கண்ணுற்ற இராவணன் அவளைச் காதலித்து வலியக்கற்பழிக்க, அங்ஙனங் கலங்கின நிலையோடு பிரமனிருக்கையைச் சார்ந்த அவளை நோக்கிய நான்முகக்கடவுள் நிகழ்ந்ததை யுணர்ந்து கடுங்கோபங்கொண்டு இராவணனைக் குறித்து 'இனி நீ அயல்மாதை வலியக்கற்பழிப்பையாயின், அப்பொழுதே உன்தலை நூறாகப் பிளந்து அழிக' எனச் சபித்திட்டனன் என்ற வரலாறு இங்கு உணரத்தக்கது. பி-ம்:—[1]கூறுமியாக்கை. [2]என்பதோர். (1315)

66. [1]தீண்டில னென்னும் வாய்மை திசைமுகன் செய்த முட்டை
[2]கீண்டில தனந்த னுச்சி கிழிந்தில தெழுந்து வேலை
மீண்டில சுடர்கள் யாவும் விழுந்தில வேதஞ் செய்கை
மாண்டில தென்னுந் தன்மை வாய்மையா னுணர்தி மன்னோ.

(இ - ள்.) தீண்டிலன் என்னும் வாய்மை - (பிராட்டியை இராவணன்) தொட்டானில்லை யென்னும் வார்த்தையை,—'திசைமுகன் செய்த முட்டை - நான்கு முகங்களையுடையவனான பிரமன்

படைத்த அண்டகோளம், கீண்டிலது - பிளந்ததில்லை; அனந்தன் உச்சி - (உலகத்தைத் தாங்குகின்ற) ஆதிசேஷனது தலை, கிழிந்திலது - வெடித்ததில்லை: வேலை - கடல்கள், எழுந்து மீண்டில - பொங்கி மேல் வந்தனவில்லை; சுடர்கள் யாஉம்- (சூரியன் சந்திரன் நக்ஷத்திரங்கள் முதலிய) ஒளிகளெல்லாம், விழுந்தில - கீழே விழுந்தனவில்லை; வேதம் செய்கை மாண்டிலது - வேதமும் (அவ் வேதவிதிப்படி) செய்யுங் கருமமும் அழிந்ததில்லை', என்னும் தன்மை - என்கிற இத்தன்மைகள், வாய்மையான் - மெய்யாயிருத்தலை நோக்கி அதனால், உணர்தி - அறிவாயாக; (எ - று.)—மன், ஓ - ஈற்றசை.

இராவணன் பிராட்டியைக் கையால் தொட்டிருப்பானாகில் அண்டங் கீண்டதாம்; அனந்தனுச்சி கிழிந்ததாம்; வேலைகள் யாவும் எழுந்து தலைமேல் வரும்; சுடர்கள்யாவும் விழுந்தனவாம்; வேதமும் வைதிக கிரியையும் மாண்டனவாம் என்பதற்கு ஐயமில்லை; இவ்வாறான விபரீதச்செயல்கள் நிகழாததனாலேயே பிராட்டியை இராவணன் தொட்டானில்லை யென்பதை ஐயந்திரிபற அறியலாம் என்க. அனந்தன் - பிரளயகாலத்திலும் அழிவில்லாமல் எப்பொழுதும் நித்தியனாயிருப்பவனென்று பொருள்படும் வடசொல்: ந அந்த என்று பிரியும். வேதம் மாண்டிலது, செய்கை மாண்டிலது எனத் தனித்தனி இயைக்க. இனி, வேதம் செய்கை [ஒழுக்கம்] மாண்டிலது எனினுமாம். பி - ம்:—[1]தீண்டலன். [2]கீண்டில. (1316)

67. சோகத்தா ளாய நங்கை கற்பினாற் றொழுதற் கொத்த
மாகத்தார் தேவி மாரும் வான்சிறப் புற்றார் மற்றைப்
பாகத்தா [1]ளல்ல ளீசன் மகுடத்தாள் பதுமத் தாளும்
ஆகத்தா ளல்லண் மாய னாயிர[2]மோலி யாளால்.

(இ - ள்.) சோகத்தாள் ஆய-(உன்னைப்பிரிந்ததனாலாகிய) துக்கத்தையுடையவளான, நங்கை-பிராட்டியொருத்தி, கற்பினால்-கற்புநிலைமை குன்றாதிருத்தலால்,—மாகத்தார் தேவிமார்உம்-பெரியவானத்தில் வசிப்பவர்களாகிய'(இந்திரன் பிரமன் முதலிய) தேவர்களது மனைவியரான இந்திராணி சரசுவதி முதலியோரும், (இப்போது),—தொழுதற்கு ஒத்த வான் சிறப்பு உற்றார்-(யாவரும்) வணங்குவதற்கு ஏற்ற மிக்க பெருமையை அடைந்தார்கள்; (உமாதேவியும்), (இனி), ஈசன்-பரமசிவனது, மற்றை பாகத்தாள் அல்லள்-மற்றொருபாகமாகிய இடப்புறத்திலுள்ளவளாகஇருக்கத் தக்கவளல்லள்: மகுடத்தாள்-(இப்பொழுது அப்பெருமானது) தலைமேலிருக்கத்தக்க சிறப்பை யடைந்தாள்; பதுமத்தாள்உம்-செந்தாமரைமலரில் வசிப்பவளான திருமகளும், மாயன் ஆகத்தாள் அல்லள்-இனித் திருமாலின் திருமார்பில் வீற்றிருக்கத்தக்கவளல்லள்: ஆயிரம் மோலியாள்-(அப்பெருமானது) ஆயிரந்திருமுடிகளின் மேலிருக்கத்தக்கவளானாள்; (எ - று.)—கற்பிற் சிறப்புற்ற சீதையால் மாதரார்க்கே ஒரு மதிப்பு உண்டாயிற்று என்றவாறு. ஆல்-ஈற்றசை.

"தக்கவனொருவன் வாழத் தன்குலமெல்லாம் வாழும்" என்றபடி ஓரினத்தாரில் ஒருவரது நன்மைதீமைகளினால் அவ்வினத்தவர்க்கெல்லாம் பெருமைசிறுமைகளுண்டாதல், இயல்பு; அங்ஙனம், மகளிருட் சீதாபிராட்டியின் கற்புநிலையினால் மண்ணுலகத்து மாதரேயன்றி இந்திராணி முதலிய வானவ மாதர்களும் சிறப்பையடைந்தன ரென்பார், 'நங்கைகற்பினால் மாகத்தார் தேவிமாரும் வான் சிறப்புற்றார், பாகத்தாள் மகுடத்தாள், பதுமத்தாள் மோலியாள்' என்றார். 'ஈசன் மகுடத்தாள்,' 'மாயனாயிரமோலியாள்' என்பவற்றின் கருத்து-அவரவர்தலைமேற்கொண்டு கொண்டாடத் தக்க சிறப்பையுற்றன ரென்பது. 'நங்கைகற்பினால்' என்றதை, எல்லாவாக்கியங்களிலுங் கூட்டுக; முதனிலைத்தீவகம். இங்கு 'மகுடம்' என்பது - தானியாகுபெயராய், சிரசை யுணர்த்திற்று. மாகம் - மஹாகம் என்னும் வடமொழியின் விகாரம்; பெருவானம் என்று பொருள். அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தத்திலே சிவபிரானது பாகம் வலப்புறமாதலால், இடப்புறம் 'மற்றைப்பாகம்' எனப்பட்டது. 'ஆயிரமோலி' என்றது-விராட்ஸ்வரூபத்தின் நிலைமையைக் கருதி. "உன் பெருந்தெய்வம்" என்று தொடங்கி நான்குசெய்யுட்களால் பிராட்டியின் உயர்ந்த கற்பின் தன்மையைக்கூறி, பின்னர் இடைப்பிறவரலாக அப்பிராட்டி பிரிவுத்துயர்நிலையைக் கூறிவந்து, அதனால் கற்பின் சிறப்பு மேம்பட்டு விளங்குவதை இங்கு முடிக்கின்றார். ஸ்ரீராமாயணத்தால் சிறையிருந்தவளேற்றஞ் சொல்லுகிறது என்றார் உலகாரியர்; சிறையிருந்தவள் ஏற்றத்தால் மாதர்குலத்துக்கு ஏற்றஞ் சொல்கிறது இச்செய்யுள் என்கின்றான் கம்பன், பரம வைணவனாதலின். பி - ம்:—[1]இப்போது. [2]மௌலி மேலாள். (1317)

68. இலங்கையை முழுது நாடி யிராவண னிருக்கை யெய்திப்,
பொலங்குழை யவரை யெல்லாம் [1]பொதுவுற நோக்கிப் [2]போந்தேன்,
அலங்குதண் சோலை புக்கே னவ்வழி யணங்க னாளைக்,கலங்குதெண்
டிரையிற் றாய கண்ணினீர்க்[3]கடலிற் கண்டேன்.

(இ - ள்.) (யான்), இலங்கையை முழுதுஉம் நாடி-இலங்காபுரி முழுவதுந் தேடிப்பார்த்து, இராவணன் இருக்கைஎய்தி-இராவணனது இருப்பிடத்தை யடைந்து, பொலம் குழையவரை எல்லாம் - (அங்குஉள்ள) பொன்னாலாகிய குழை யென்னுங் காதணியையுடையவர்களான மகளிரையெல்லாம், பொதுஉற நோக்கி போந்தேன் - பொதுவாகப் பார்த்துக்கொண்டே சென்று, அலங்கு தண் சோலை புக்கேன் - அசைகின்ற குளிர்ந்த அசோகவனத்திற் பிரவேசித்தேன்; அ வழி - அவ்விடத்தில், அணங்கு அனாளை - திருமகள்போன்றவளான சீதாதேவியை, கலங்கு தெள் திரையிற்று ஆய - அலைகின்ற தெளிந்த அலைகளையுடையதாகிய, கண்ணின் நீர் கடலின் - கண்ணீராகிய கடலினாலே, கண்டேன்—;

கற்பிற் குறைபாடில ளென்பதை உணர்த்தியபின், தான் அப்பிராட்டியைக் கண்டமையை இனி உணர்த்துகின்றனன் அநுமானென்க. சீதை இராவணன்மாளிகையுள்ளே யிருந்தில ளென்பது,

முன்னிரண்டடியினாற் போதரும்; அதனால், அவள் அவனுக்குச் சிறிதும் வசப்பட்டிலளென்பதைப் பெறவைத்தார். அவளைக் கண்ணி னீர்க்கடலில் கண்டேன் என்றதனால், அவள் இராமவிரகத்தாற் சோகக்கடலில் ஆழ்ந்திருக்குந்துன்பநிலையை விளக்கி, அவ்வகையால் அப்பிராட்டி கற்பிற்குறைபாடிலளென்பதைத் தான் அறிந்தமைக்குக் காரணத்தை விளக்கியபடியாம். ஈண்டு, காட்சிப்படலம், 64-ஆஞ் செய்யுளை நினைக. இருக்கை-அரண்மனை. அணங்கு அனாள் - (எமது) குலதெய்வம் போன்றவள் என்றுமாம். திரையிற்று - இன்சாரியையும் 'று' விகுதியும் பெற்றுவந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். திரையின் தாய எனப் பிரித்து - அலைகளோடு பரவிய என்றுமாம்; தாய - தாவிய, கடலின் - கடலின் நடுவில் என்றுமாம். பி - ம்:—[1]பொதுவற. [2]போனேன். [3]கடலுட். (1318)

69. அரக்கிய ரள[1]வற் றார்க [2]ளலகையின் குழுவு மஞ்ச
[3]நெருக்கினர் காப்ப நின்பா [4]னேசமே யச்ச நீக்க
இரக்கமென் றொன்று [5]தானோ ரேந்திழை வடிவ மெய்தித்
[6]தருக்குயர் சிறையுற் றன்ன [7]தகைமைய டமிய ளம்மா.

(இ-ள்.) அலகையின் குழூஉம் அஞ்ச-பேய்களின் கூட்டமும் அஞ்சும்படி, அளவு அற்றார்கள் அரக்கியர்-அளவில்லாத [மிகப் பல] ராட்சசிகள், நெருக்கினர் காப்ப - தப்பிப்போதற்குச் சந்துவிடாது நெருங்கிநின்று காப்ப, அச்சம் - (அப்போதுநேர்பட்ட) அச்சத்தை, நின்பால் நேசமே - உன்னிடத்திலுள்ள அன்பே, நீக்க - போக்க,—தமியள் - தனியளாகிய அப்பிராட்டி,—இரக்கம் என்ற ஒன்று தான் - சிறந்த அவலமென்கிற ஒரு சுவையே, ஓர் ஏந்து இழை வடிவம் எய்தி - தரித்த ஆபரணங்களையுடையாளொரு பெண்ணினுருவத்தை யடைந்து, தருக்கு உயர்சிறைஉற்று அன்ன - கொடுமைமிக்க சிறைக்காவலில் அகப்பட்டிருந்தாற் போன்ற, தகைமையள் - தன்மையுடையவளாயிருக்கின்றாள்; (எ - று.)—அம்மா - அதிசய இரக்கக்குறிப்பு.

பிறரை அச்சுறுத்துவதாகித் தான் அஞ்சாதது பேய்: அவ்வாறான பேய் பல திரண்டுள்ளனவும் அஞ்சும்படி அரக்கியர் வருத்தா நிற்க, தனிப்பட்டவளாய் அவர்களிடையே நெருக்குண்டு, அவலச்சுவையே பெண்ணுருக்கொண்டு சிறைப்பட்டாற் போன்றுள்ளாள் சீதை யென்று, அவளுடைய பரிதாபநிலையை அநுமன் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றான். இனி 'பெண்ணென்றால் பேயுமிரங்கும்' என்றதற்கு மாறாக அப்பேய்களும் அஞ்சுமாறு அரக்கியர் நெருக்கியவண்ணம் காவல்செய்ய என்று, 'அரக்கியர்... காப்ப' என்றதற்குக் கருத்துக்கொள்ளலுமாம்; இந்நிலையிலும் அன்னாளுயிரைக் காப்பது இராமபிரானிடத்து நேசமே என்று அப்பிராட்டியின் அன்பைத் தெரிவிக்கின்றான். பின்னிரண்டடிகள் - தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. குழுவும், உம்மை - எதற்கு

மஞ்சாநெஞ்சுபடைத்த தன்மையை அறிவித்தது. பி - ம்:—[1]அற்றுரும், [2]அமரர்தம். [3]செருக்கினர். [4]நெஞ்சமே. [5]தானே. [6]தருக்கிய. [7]தகையளத், தன்மையள். செருக்கினள் கண்டு செய்ய மெய்க்கன றீக்கச்சேர்த்த என்று சிலபிரதிகளில் இரண்டாமடி. (1319)

70. மாண்பிறந் தமைந்த கற்பின் வாணுத னின்பால் வைத்த
சேண்[1]பிறந் தமைந்த காதல் [2]கண்களிற் றெவிட்டித் தீராக்
காண்[3]பிறந் தமையா னீயே கண்ணகன் ஞாலந் தன்னுள்
ஆண்பிறந் தமைந்த [4]செல்வ [5]முண்டனை யாதி யன்றே.

(இ - ள்.) மாண் பிறந்து அமைந்த - (நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு முதலிய) பெருங்குணங்கள் இயல்பிலே உண்டாகிப் பொருந்தப்பெற்ற, கற்பின் - கற்பையுடைய, வாள்நுதல் - ஒளியுள்ள நெற்றியையுடையவளான பிராட்டி, நின்பால் வைத்த - உன்னிடம் வைத்துள்ள, சேண் பிறந்து அமைந்த காதல் - உயர்வுள்ளதாய்ப் பொருந்திய விருப்பத்தை, கண்களின்-கண்களினால், தெவிட்டி தீரா - தெவிட்டி விடாமல், காண் - பார்த்தற்கு, பிறந்தமையான் - (நீ) அவதரித்ததனால்,—நீயே - நீ ஒருவனே, கண் அகல் ஞாலந்தன்னுள் - இடமகன்ற நிலவுலகத்தில், ஆண்பிறந்து அமைந்த செல்வம் உண்டனை ஆதி - ஆண்மகனாய்ப் பிறந்துபொருந்தியதன் பயனாகிய பாக்கியத்தை அடைந்தவனாகின்றாய்; (எ - று.) —அன்றே - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்.

எவ்வளவு துன்பத்தையும் அச்சத்தையும் பொருட்படுத்தாத பேரன்பை கற்புநிலைமையில் அணுவளவும் கலங்குதலில்லாது பிராட்டி நின்னிடம் வைத்துள்ளாள். அப்பெருங்காதலைக் காணப் பிறந்துள்ளதனால் நீயே புருஷோத்தமனாவை யென்பதாம். "அப்ரமேயம்ஹி தத்தேஜ: யஸ்யஸா ஜநகாத்மஜா [எவனுக்கு அந்த ஜநகராஜன் திருமகள் உரியளோ, அந்த ஒளி அளவிட முடியாததன்றோ]" என்ற ஸ்ரீராமாயணமும், 'ஸ்ரீய: பதியே புருஷோத்தமனவன்' என்று அதற்குப் பெரியார் தாற்பரியம் அருளிச்செய்திருத்தலும் இங்குக் கருதத்தக்கன. காண்-காண என்பதன் விகாரம்: முதனிலைத் தொழிற்பெயராகக் கொண்டு, நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை யென்னவுமாம். தெவிட்டித் தீர்தல்-இவ்வளவுகண்டது போதுமென்று வெறுத்துவிடுதல். நீயே, ஏ-பிரிநிலை. மாண்பு இறந்து அமைந்த எனப்பிரித்து, மாட்சிமைக் குணங்கள் மிக்கு அமைந்த என்னவுமாம். இனி, இச்செய்யுளுக்கு பிராட்டி தான் உன்பக்கல்வைத்துள்ள மேன்மை பொருந்திய காதல் தெவிட்டுதலால் [மிகநிறைதலால்] இடைவிடாது (பாவனையால்) நின்னைக் கண்களாற் காணுமாறு நீ பிறந்துள்ளதனால், நீயே உலகத்தில் ஆண்பாலாகப்பிறந்து அடையவேண்டிய செல்வத்தை யடைந்தனையாகின்றாய்என்று உரைகூறவும்படும். பி - ம்:—[1]பிறந்தனைய. [2]உகக்களி...திரக். [3]பிறந்தமைந்த, பிறந்தமைய. [4]தன்மை. [5]கண்டிலை, உண்டிலை. இதுவும் அடுத்த கவியும்சில பிரதிகளில் இல்லை. (1320)

71. அயிர்ப்பிலர் காண்பார் முன்னு மறிந்தில ரெனினு மைய
எயிற்புனை யிலங்கை மூதூ ரிந்திரன் [1]யாக்கைக் கேற்ற
மயிற்புனை யியலி னாரு மைந்தரு நாளு [2]மாங்கே
உயிர்ப்பொடு முயிரி னோடு மூச[3]னின் றாடு வாரும்.

(இ - ள்.) ஐய-சுவாமி!—எயில் புனை-மதில் சூழ்ந்த,இலங்கை - இலங்கையென்கிற, முது ஊர்-பழையஊராகிய, ஆங்கே-அவ்விடத்தில்,—நாள்உம்-நாள்தோறும், உயிர்ப்பொடுஉம் - பெருமூச்சுடனேயும், உயிரினோடுஉம்-குற்றுயிருடனேயும், ஊசல் நின்று ஆடுவார்உம் - (வருவதும் போவதுமான) ஊஞ்சல்போல அலைந்து நிற்பவர்களாகிய, இந்திரன் யாக்கைக்கு ஏற்ற மயில் புனை இயலினார்உம் - இந்திரனது உடம்பிற்குப் பொருந்திய மயிலையொத்த சாயலை யுடையவர்களான தெய்வமகளிரும், மைந்தர்உம்-தேவர்களும், முன்உம் அறிந்திலர் எனின்உம்-முன்னே (பிராட்டியை) அறியாதவர்களாயினும், அயிர்ப்பு இலர் காண்பார் - (அவளது கற்பின் நிலைமையைச்) சந்தேகமில்லாமற் கண்டறிவார்; (எ-று.)

'இந்திரன்யாக்கைக்கு ஏற்ற மயிற்புனையியலினார்' என்றது-இந்திரனது போகத்துக்குப்பொருந்திய மகளிர் என்றபடி; இனி, இதற்கு - இந்திரனது ஆயிரங்கண்களினாலும் பார்த்தற்குத்தக்க கட்டழகுடையவர் என்றுங் கருத்துக்கொள்ளலாம். உயிர்ப்பொடும் உயிரினோடும் ஊசல் நின்றாடுதல் - இராவணன் முதலிய இராக்கதர்க ளிழைக்கும் இடையூற்றின் மிகுதியாலென அறிக. இனி, இக்கவிக்கு - இலங்கைக்கு இந்திரனாகிய இராவணனது உடம்பைத் தழுவுதற்கு ஏற்ப அவன் மனைவிமாராகிய மகளிரும் மற்றை இராக்கதரும் ஜானகியை முன்னே அறியாதவர்களாயினும் (அவள்படும் விரகவேதனையை) ஐயமின்றிக் கண்கூடாகக் கண்டு (தாம் இரங்கி) நாடோறும் அவ்வூரிற் பெருமூச்சோடுங் குற்றுயிரோடும் மனமலைந்து பரிதவிப்பா ரென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். இனி, முதலடிக்கு, எ(ன்)னினும் - என்னைக்காட்டிலும், அயிர்ப்பிலர் காண்பார் - சந்தேகமின்றி அறிவார்; முன்னும் அறிந்திலர் - முற்காலத்திலும் இவளைப் போன்றவளைக் கண்டாரில்லை என்றும் உரைக்கலாம். பி - ம்:—[1]இயற்கைக்கு. [2]அங்கை. [3]நின்றுடுமுன்னே: (1321)

72. தையலை வணங்கற் கொத்த [1]விடம்பெறுந் தன்மை நோக்கி
[2]ஐயநா னிருந்த காலை யலங்கல்வே லிலங்கை வேந்தன்
எய்தின னிரந்து கூறி யிறைஞ்சின [3]னிருந்து நங்கை
வெய்துரை சொல்லச் சீறிக் கோறன்மேற் கொண்டு விட்டான்.

(இ-ள்.) ஐய-சுவாமி!—நான்—,தையலை-பிராட்டியை,வணங்கற்கு-(எதிர்சென்று) வணங்குதற்கு, ஒத்த - தகுதியான, இடம்-சமயத்தை,பெறும்-பெறும்படியான,தன்மை-தன்மையை, நோக்கி-எதிர்பார்த்து, இருந்த காலை - (அவ்வசோகவனத்தில்) இருந்த பொழுது,—அலங்கல்-வெற்றிமாலையைச் சூடிய,வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய, இலங்கை வேந்தன்-லங்காராஜனான ராவணன், எய்தி

னன்-அங்கு வந்து, இரந்து கூறி-(பிராட்டி தன்னைக்காமிக்கும்படி) பிரார்த்தித்து (ப்பலவார்த்தைகள்) சொல்லி, இறைஞ்சினன் இருந்து-(அவளை) வணங்கி நின்று, நங்கைவெய்து உரை சொல்ல-பிராட்டி கடுஞ்சொற்களைச் சொல்ல (க்கேட்டு), சீறி-கோபித்து, கோறல் மேற்கொண்டு விட்டான்-(அவளைக்)கொல்லத் தலைப்பட்டான்; (எ - று.)—கீழ் 'கண்ணினீர்க்கடலிற் கண்டேன்' என்று பிராட்டியின் கற்பு நிலையைத் தான் அனுமானித்து உணர்ந்ததைத் தெரிவித்த அநுமான் பிரதியட்சபிரமாணத்தாலும் அப்பிராட்டியின் கற்பு நிலையைத் தான் கண்டறிந்ததை இதனால் தெரிவிக்கின்றான். கோறல் - தொழிற்பெயர். பி - ம்:—[1] இடை. [2]ஐய்யான். [3]இருந்த. (1322)

73, ஆயிடை யணங்கின் கற்பு மையநின் னருளுஞ் செய்ய
தூயநல் லறனு மென்றிங் கிணையன தொடர்ந்து காப்பப்
போயின னரக்கி மாரைக் [1]கொல்லுமின் போமி னென்றாங்கு
[2]ஏயின னவரெ லாமென் மந்திரத் துறங்கி யிற்றார்

(இ - ள்.) ஐய—! அஇடை-அப்பொழுது,அணங்கின்-பிராட்டியினது, கற்புஉம்-கற்புநிலையும், நின் அருள்உம்-உனது கருணையும், செய்ய தூய நல் அறன்உம் - செவ்வையாகிய பரிசுத்தமான நல்ல தருமமும், என்ற இங்கு இணையன-என்கிற இவைகளெல்லாம், தொடர்ந்து காப்ப - (பிராட்டியினுயிரை) விடாமற்பாதுகாக்க,— ஆங்கு-அப்பொழுது,(இராவணன்), அரக்கிமாரை- (அருகிற்காவல் செய்து நின்ற) ராட்சசிகளைநோக்கி, கொல்லுமின் போமின்-(நீங்கள் சீதைக்குப்புத்திமாறும்படி) போய் வருத்துங்கள்', என்று—, ஏயினன்-கட்டளையிட்டு விட்டு, போயினன் - (தன்னிடத்திற்குச்) சென்றான்; அவர் எலாம்-அவ்வரக்கியரெல்லாம், என் மந்திரத்து-யான் உச்சரித்த மந்திரத்தின் வலிமையால்,உறங்கிஇற்றார்-தூங்கிவிட்டார்கள்; (எ - று.)

அநுமான் தனக்குச் சீதையைக் கண்டுபேசுமாறு சந்தர்ப்பம் வாய்த்தமையை விவரிக்கின்றான். 'சொல்லுமின்பொதுவின் என்ற பாடத்துக்கு, பொதுவின்சொல்லுமின் என இயைத்து, மனிதரது இழிவையும் எனது பெருமையையும் பொதுப்பட இவட்கு எடுத்துக்கூறி இவளை இசைவியுங்கள் என்று பொருள் கொள்ளலாம். அரக்கியர் கண்விழித்திருக்கையில் தான் சென்று பிராட்டியுடன் பேசவிடாராதலாலும் இரகசியம் வெளிப்பட்டு விடுமாதலாலும், அநுமான் மந்திரபலத்தால் அவர்களை உறங்கும்படி செய்தனனென்க. பி - ம்:—[1] கொல்லுமின் வெறுமின், சொல்லுமின் போமின். [2]ஏயினவவர்களெல்லாமந்திரத்துறங்குகின்றார். (1323)

74. அன்னதோர் பொழுதி னங்கை யாருயிர் துறப்ப தாக, உன்னினள் கொடியொன் றேந்திக் கொம்பொடு முறைப்பச் சுற்றித், தன்மணிக் கழுத்திற் சார்த்து மளவையிற் றடுத்து நாயேன், பொன்னடி வணங்கி நின்று நின்பெயர் [1]புகன்ற போழ்தில்.

இதுவும், மேற்கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) அன்னது ஓர் பொழுதில் - அத்தன்மையதான சமயத்தில், நங்கை-பிராட்டி, ஆர் உயிர் துறப்பது ஆக- அருமையான (தனது) உயிரை விட்டிடுவதாக,உன்னினள்-நினைத்தவளாய், கொடி ஒன்று ஏந்தி-ஒரு கொடியை யெடுத்து, கொம்பொடுஉம் உறைப்ப சுற்றி-ஒருமரத்தின் கிளையிலே உறுதியாகக்கட்டி, தன் மணி கழுத்தில்-தனது அழகிய கழுத்திலே, சார்த்தும் அளவையின்-சேர்த்துச் சுருக்கிட்டுக்கொள்ளுஞ் சமயத்தில், நாயேன்- நாய்போற் கடைப்பட்டவனுகிய அடியேன், தடுத்து-(அதனைத்) தடை செய்வதாகி,பொன் அடிவணங்கி நின்று-அழகிய (அப்பிராட்டியின்) திருவடிகளை நமஸ்கரித்து நின்று, நின்பெயர் புகன்ற போழ்தில்-உனது திருநாமத்தைச் சொன்னபொழுதில்;—

மணிக்கழுத்து - இரத்திஞபரணங்களை யணிந்த கழுத்தென்றும், பொன்னடி-பொன்ஞபரணங்களையணிந்தபாத மென்றுமாம். 'நாயேன்' என்றது, பணிவினுல் தன்னைத் தாழ்த்திக்கூறியது; [நைச்யாநுஸந்தாநம்]. இராமன்பெயரை அநுமான்புகன்றதே பிராட்டி சுருக்கிட்டுக்கொண்டு உயிர்மாய்ப்பதைத் தடைசெய்ததென்க: "அஞ்சன வண்ணத்தான்றன் பெயருரைத்தளியையென்பாற், றுஞ்சுறுபொழுதிற் றந்தாய்துறக்கல்" எனமேற்செய்யுளில் வருவது காண்க. பி-ம்:—[1]புகழ்ந்த. (1324)

75. **வஞ்சனை யரக்கர் செய்கை[1]யிதுவென மனக்கொண் டேயும், அஞ்சன வண்ணத் தான்றன் பெயருரைத் [2]தளியை யென்பால், துஞ்சுறு பொழுதிற் றந்தாய் [3]துறக்கலென் றுவந்து சொன்ளுள், [4]மஞ்செென வனமென் கொங்கை வழிகின்ற மழைக்க ணீராள்.**

(இ - ள்.) மஞ்சு என -(மலைமேற்பெய்கிற) மழைபோல, வனம் மெல் கொங்கை வழிகின்ற-அழகிய மென்மையான (தனது) தனங்களின்மேற் பெருகுகின்ற, மழை கண் நீராள் - குளிர்ந்த கண்களின் நீரையுடையவளாகிய பிராட்டி,-இது வஞ்சனை அரக்கர் செய்கை என மனம் கொண்டுஏஉம்-யான் இவ்வாறு செய்ததை வஞ்சனையையுடைய இராக்கதரது மாயச்செய்கையா மென்று மனத்தில் நினைத்துச் சந்தேகித்தும், (என்னைநோக்கி), 'என்பால் அளியை-என்பக்கல் அருளுடையவன் நீ; துஞ்சுறு பொழுதில்-(யான்) இறக்கும்பொழுதில், அஞ்சனம் வண்ணத்தான் தன் பெயர் உரைத்து-மைபோலுங்கரிய திருநிறமுடைய ஸ்ரீராமனது திருநாமத்தைச் சொல்லி, துறக்கல் தந்தாய் -(யான் மரணத்தை) ஒழித்தலைச் செய்தாய்,' என்று உவந்து சொன்னுள் - என்று மகிழ்ச்சியோடு சொன்னுள்; (எ - று.)

"அரக்கனேயாக வேறோரமரனேயாக வன்றிக், குரக்கினத் தலைவனேதா னுகுக கொடுமையாக, விரக்கமேயாக வந்திங் கெம்பிரானுமஞ் சொல்லி, யுருக்கின னுணர்வைத்தந்தா னுயிரிதினுதவியுண்டோ" என்று உருக்காட்டுபடலத்தில் வந்த செய்யுள் இங்குக் காணத்தக்கது. மஞ்சசன வனமென்கொங்கை வழிகின்ற

மழைக்கணீராள்— "தழைத்தபொன்முலைத்தடங்கடந் தருவி போய்த்தாழப், புழைத்தபோல நீர்நிரந்தரம்பொழிகின்ற பொலி வாலிழைக்கு நுண்ணிய மருங்குலாளிணை நெடுங்கண்கள், மழைக் கணென்பது காரணக்குறியென வகுத்தாள்" என்றார், காட்சிப் படலத்தும். என்பால் துறக்கல் தந்தாய்- என்னிடத்து உயிரொழி தலைத்தந்தாய்; (ஆதலால்), அளியை - அருள் செய்தற்குஉரியை என்று உரைத்தலுமாம். [3]துறக்கமென்று எனப்பாடமோதி, 'துஞ்சுறுபொழுதில் - நான் இறக்குஞ் சமயத்தில், அஞ்சன வண்ணத்தான்தன் பெயர் உரைத்து - இராமபிரானது திருநாமத் தைச் சொல்லி, என்பால் அளியை தந்தாய் - என்பக்கல் கருணை யைச் செய்தாய்; துறக்கம் (அக்கருணை) பரலோக இன்பத்துக்குச் சமமானது, என்று உவந்து சொன்னாள்' என உரைப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1] ஆமென. [3]அளிய. [4]பஞ்சனமென்னக். (1325)

76. [1]அறிவினிற் றேறிச் சொன்ன பேரடை யாளம் [2]யாவுஞ்
செறிவுற நோக்கி நாயேன் சிந்தையிற் [3]றிருக்க மின்மை
முறிவற வெண்ணி வண்ண மோதிரங் காட்டக் [4]கண்டாள்
இறுதியி னுயிர்தந் தீயு மருந்தொத்த தனைய தெந்தாய்.

(இ - ள்.) எந்தாய் - எமது தலைவனே!— சொன்ன - (அடியேன்) சொன்ன, பேர் அடையாளம் யாஉம்-பெரிய அடை யாளங்களை யெல்லாம், (பிராட்டி), அறிவினின் தேறி-(தனது) அறிவினால் தெரிய அறிந்து, செறிவு உற நோக்கி- (அவ்வடை யாளங்களைப்) பொருத்தமாகப் பார்த்து, நாயேன் சிந்தையில் திருக்கம் இன்மை முறிவு அற எண்ணி-அடியேனது மனத்தில் மாறுபாடில்லாமையை வேறுபாடில்லாமல் அறிந்து, வண்ணம் மோதிரம் காட்ட கண்டாள்-அழகிய (நினது) மோதிரத்தை (யான் எடுத்து)க் காட்டப் பார்த்தாள்; அனையது-அந்த மோதிர மானது,—(அப்பிராட்டிக்கு), இறுதியின் உயிர் தந்தீயும் மருந்து ஒத்தது-மரணகாலத்தில் உயிரை இறவாதபடி நிலைநிறுத்திக் காக்கிற (மிருதசஞ்சீவியென்னும்) மருந்தைப் போன்றது; (எ-று.)

திருக்கம்-தொழிற்பெயர்; திருகு-பகுதி. அம்மோதிரத்தைக் கண்டவுடனே பிராட்டியின் உயிர் நிலைநின்றது என்பது, நான்கா மடிக்குக் கருத்து. வீயுமுயிர்மீளும், மருந்துமெனலாகியது வாழி மணியாழி" என உருக்காட்டுபடலத்தில் வந்தது முணர்க. தரு மென்பது 'தந்தீயும்' என விகாரப்பட்டு வந்தது: அது, வினைத் திரிசொல் எனப்படும்: "மதித்தீத்தை" "மருதீவாள்" என்பன முதலியன காண்க. பி-ம்:—[1]அறிவுறத்தெரியச். [2]ஐய. [3]தெரிக்குந் தன்மை குறியுரையென்ன, தெரிக்குந்தன்மை குறிப்புரை யெண்ணி. [4]கொண்டாள். (1326)

77. ஒருகணத் திரண்டு கண்டே னொளிமணி யாழி [1]யான்ற
திருமுலைத் தடத்து வைத்தாள் வைத்தலுஞ் செல்வ நின்பால்
விரகமென் பதனின் வந்த வெங்கொழுந் தீயி னுல்வெந்
துருகிய துடனே யாறி வலித்தது [1]குளிர்ப்புள் ளூற.

(இ - ள்.) செல்வ-எல்லாச்செல்வமு முடையவனே!— ஒரு கணத்து-ஒருகணப்பொழுதிலே, இரண்டு கண்டேன்-இரண்டு தன்மையை(யான்) பார்த்தேன்; (அவை என்னவெனில்),—ஒளி மணிஆழி-விளங்குகின்ற இரத்தினம்பதித்த மோதிரத்தை(ப் பிராட்டி என்கையினின்றும் வாங்கி), ஆன்ற திருமுலைத் தடத்து-சிறந்த (தனது) கொங்கைகளில், வைத்தாள்-வைத்துக்கொண்டாள்; வைத்தலும்-வைத்தவுடனே, (அப்பொன்மோதிரம்),—நின்பால் விரகம் என்பதனின் வந்த வெம் கொழுந் தீயினுல்-உன்னிடத்தினின்றும் பிரிந்ததென்பதனுலுண்டான வெப்பமாகிய செழித்த நெருப்பினுல் வெந்து உருகியது-காய்ந்து இளகிவிட்டது; குளிர்ப்பு உள் ஊற-(மோதிரம் உடம்பிற்பட்டமகிழ்ச்சியினுலாகிய) குளிர்ச்சி உடம்பில் மிகுதலால், உடனே ஆறி வலித்தது-அப்பொழுதே (அவ்வெப்பந்) தணிந்து இறுகி முன் போலாய் விட்டது; (எ - று.)

மோதிரம் பிராட்டியின் விரகாக்கினியால் உருகுதலும், உடனே மகிழ்ச்சியாலாகிய குளிர்ச்சியால் ஆறி இறுகுதலும் ஆகிய இரண்டு தன்மைகளையும் ஒரு கணத்திற் கண்டேனென்றதாம். உயர்வுநவிற்சியணியோடு முறையிற்படர்ச்சியணியும் கலந்துள்ளது. ஆன்ற-அகன்ற என்பதன் மரூஉ. பி - ம்:—[1]ஊன்றத். [2]துளிர்த்ததாகி. சில பிரதியில் இச்செய்யுள் அடுத்த செய்யுளின் பின் உள்ளது. (1327)

78. வாங்கிய வாழி தன்னை வஞ்சரூர் வந்த தாமென்று
ஆங்குயர் மழைக்க ணீரா லாயிரங் கலச மாட்டி
ஏங்கின [1]ளிருந்த தல்லா லியம்பல [2]ளெய்த்த மேனி
[3]வீங்கினள் வியந்த தல்லா லிமைத்தில ளுயிர்ப்பு விண்டாள்.

(இ-ள்.) (பிராட்டி),—வாங்கிய ஆழி தன்னை-(என் கையினின்று தன்கையில்) வாங்கிக்கொண்ட மோதிரத்தை, வஞ்சர் ஊர் வந்தது ஆம் என்று - வஞ்சனையுடையவர்களான அரக்கர்களது நகரத்தில் வந்ததனுல் அபரிசுத்தியடைந்த தென்று,—ஆங்கு - அப்பொழுது, உயர் மழை கண் நீரால் - மிக்க மழைபோன்ற ஆனந்தக் கண்ணீரினுல், ஆயிரம் கலசம் ஆட்டி - ஆயிரங்குடம் அபிஷேகஞ்செய்து, ஏங்கினள் இருந்தது அல்லால் - இரங்கிக் கொண்டிருந்ததல்லாமல், இயம்பலள் - (ஒன்றுஞ்) சொல்லமாட்டாதவளாயினுள்; எய்த்த மேனி வீங்கினள் - இளைத்திருந்த உடம்பு பூரித்து, வியந்தது அல்லால் - அதிசயப்பட்டதல்லாமல், இமைத்திலள் - (நோக்கின கண்களை) மூடினுளில்லை; உயிர்ப்பு விண்டாள் - பெருமூச்செறிந்தாள்; (எ - று.)

மோதிரத்தைக் கண்டு கையில் வாங்கி நோக்கியவுடனே பிராட்டி தன் கண்களினின்று தாரைதாரையாகப் பெருகுகின்ற கண்ணீர்வெள்ளத்தில் அம்மோதிரம் நனைந்ததனை, வஞ்சகராகிய ராக்ஷசரது ஊரில் வந்ததனுல் அதற்கு உண்டான வாலாமை

[அசுசி]யைப் போக்கக் கருதி அவள் பலகுடம்நீரைக்கொண்டு நீராட்டுவித்ததாக உத்ப்ரேக்ஷித்ததனால் தற்குறிப்பேற்றவணி. வஞ்சகரினார்க்கு வருவதே நல்லவர்க்கு இழுக்காகுமென்ற பொருள் இதிற் புலனாம். இங்கு 'ஆயிரம்' என்றது, பலவென்னும் மாத்திரையாய் நின்றது. பி - ம்:—[1]குழிந்ததல்லாலிடைந்திலள். [2]உயிர்ப்பும் விட்டாள். [3]ஓங்கியவுவகையோடு முன்னின்றவூச னின்றாள், ஓங்கிய வுவகையோடு முண்ணின்றவூசனீங்கி. (1328)

79. அன்னவட் [1]கடிய னேனிற் பிரிந்தபி னடுத்த வெல்லாஞ்
சொன்முறை யறியச் சொல்லித் தோகைநீ யிருந்த சூழல்
இன்னதென் [2]றறிகி லாமே யித்தனை தாழ்த்த தென்றே
மன்னநின் வருத்தப் பாடு முணர்த்தினே னுயிர்ப்பு வந்தாள்.

(இ - ள்.) மன்ன - தலைவனே!—அடியனேன் - யான், அன்னவட்கு-அப்பிராட்டிக்கு, நின் பிரிந்தபின் அடுத்த எல்லாம் - உன்னைப்பிரிந்த பின்பு நேர்ந்த செய்திகளையெல்லாம், சொல்முறை அறிய சொல்லி (யான்) சொல்லும் முறையால் அறியும்படி சொல்லி,—'தோகை-மயில் போன்றவளே! நீ இருந்த சூழல்-நீ இருந்த இடம், இன்னது என்று அறிகிலாமே - இன்னவிடத்த தென்று தெரியாமையினாலேயே, இத்தனை தாழ்த்தது - இவ்வளவு காலம் நீட்டித்தது,' என்று - என்றுஞ் சொல்லி, நின் வருத்தப் பாடும் உணர்த்தினேன் - (அவளைப்பிரிந்ததனால்) நீ வருத்தப்படுந் தன்மையையும் தெரியச்சொன்னேன்; (அதன்பின்பு), உயிர்ப்பு வந்தாள் - உயிர்நீங்காதிருக்கப் பெற்றாள்; (எ - று.)

அறிகிலாமே-மேயீற்று எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினையெச்சம். வருத்தப்பாடு-முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். பி-ம்:—[1]அடியே னும்மிற், அடியனுன்னில். [2]அறிகிலாமை. (1329)

80. இங்குள தன்மை யெல்லா [1]மியைபுழி யியையக் கேட்டாள், அங்குள தன்மை யெல்லா [2]மடியனுக் கறியச்சொன்னாள், திங்க ளொன் றிருப்பெ [3]னின்னுந் திருவுளந் தீர்ந்த பின்னை, [4]மங்குவெ னுயிரொ டென்றுன் குரைகழற் றலைக்கண் வைத்தாள்.

(இ - ள்.) இங்கு உள தன்மைஎல்லாம் - இவ்விடத்திலுள்ள தன்மைகளையெல்லாம், இயைபுழி இயைய கேட்டாள்-நிகழ்ந்த முறையிற் பொருந்தக்கேட்டு, அங்கு உள தன்மை எல்லாம் - அவ் விடத்திலுள்ள தன்மைகளையெல்லாம்,—அடியனுக்கு அறிய சொன்னாள் - அடியேனுக்குத் தெரியச் சொல்லி,—'இன்னும் - இனி, திங்கள் ஒன்று இருப்பென் - ஒருமாத காலம் (இங்கே) உயிர்வைத்திருப்பேன்: திருஉளம் தீர்ந்த பின்னை - (அதற்குள் என்னை வந்து அழைத்துப்போகச் சக்கரவர்த்தித்திருமகனுக்கு) மனம் இல்லையாகுமானால் அதன்பின்பு, உயிரொடு மங்குவென் - உயிரிழப்பேன்,' என்று - என்றுசொல்லி, உன் குரை கழல் தலைக் கண் வைத்தாள் - உனது ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடி

யைத் (தனது) தலையின்மேல் வைத்துத் (திக்குநோக்கித்) தண்டன் சமர்ப்பித்தாள்; (எ - று)

உயிரொடு மங்குவென் - வலிய உயிர்விடுவே னென்றபடி. உன்குரைகழல் தலைக்கண் வைத்தாள் - பாவனையினால் நினது திருவடியைத் தலைமேற்கொண்டு வணங்கினளென்றபடி பி-ம்:— [1]இயல்புளி. [2]அடியனேற்கு. [3]என்றுளன்னது. [4]மங்குவதுயிருண் டென்றுன்மலரடி. (1330)

81.—சீதைதந்த சூளாமணியை அநுமான் இராமபிரானிடம் கொடுத்தல்.

வைத்தபின் றுகிலின் வைத்த மாமணிக் கரசை வாங்கிக்
கைத்தலத் தினிதி னீந்தா டாமரைக் கண்க ளார
வித்தக காண்டி யென்று கொடுத்தனன் வேத நன்னூல்
உய்த்துள கால மெல்லாம் புகழொடு [1]மோங்க நிற்பான்.

(இ - ள்.) வைத்த பின் -(அவ்வாறு உனது திருவடியைத் தலைமேல்) வைத்துக்கொண்டபின்பு,—துகிலின் வைத்த மா மணிக்கு அரசை வாங்கி - தனது ஆடையில் முடிந்துவைத்திருந்த சிறந்த இரத்தினங்களுக்கெல்லாந் தலைமையாகிய சூளாமணியை எடுத்து, கை தலத்து - (எனது) கையில், இனிதின் ஈந்தாள் - இனிமையாகக் கொடுத்தாள்; (அதனை), வித்தக - ஞான சொரூபியாயுள்ளவனே! தாமரை கண்கள் ஆர காண்டி - செந்தாமரைமலர் போன்ற திருக்கண்கள் மகிழக் காண்பாயாக, என்று - என்று சொல்லி,—வேதம் நல்நூல் உய்த்து உள காலம் எல்லாம் புகழொடும் ஓங்க நிற்பான் கொடுத்தனன் - சிறந்த வேதங்களுஞ் சாஸ்திரங்களும் வழங்குவதான காலதத்துவமுள்ள அளவும் கீர்த்தியுடனே மேம்பட(ச் சிரஞ்சீவியாய்) நிற்பவனாகிய அநுமான் (ஸ்ரீராமனிடங்) கொடுத்தான்; (எ - று.)

வேதநன்னூல் - வேதங்களாகிய நல்ல நூல்களென்றுமாம். பி - ம்:—[1]ஒக்க. (1331)

82.—அதுபெற்றவளவில் இராமன் தாபந்தணிந்து மகிழ்தல்.

[1]பையவுட் பயந்த காமம் பரிணமித் துயர்ந்து பொங்கி
மெய்யுற வெதும்பி யுள்ள மெலிவுறு [2]நிலையை விட்டான்
[3]ஐயனுக் கங்கி முன்ன ரங்கையாற் பற்ற நங்கை
கையென லாயிற் றன்றே கைபுக்க மணியின் காட்சி.

(இ - ள்.) பைய - மெல்ல, உள் பயந்த - உள்ளேயுண்டான, காமம்—, பரிணமித்து - வளர்ந்து, உயர்ந்து பொங்கி - மேல்மேல் அதிகப்படுதலால், மெய் உற வெதும்பி-உடம்பு மிகவுங்கொதித்து, உள்ளம் மெலிவுறும் - மனம் தளர்ச்சியடைகின்ற, நிலையை-தன்மையை, விட்டான் - (ஸ்ரீராமபிரான் அச்சூளாமணியைப் பார்த்தவுடனே) நீங்கினன்; கைபுக்க மணியின் காட்சி - (ஸ்ரீராமனது)

திருக்கையையடைந்த சூளாமணியினது தோற்றம், ஐயனுக்கு - அந்த இராமபிரானுக்கு, அங்கி முன்னர் அம் கையால் பற்றும் நங்கை கை எனல் ஆயிற்று - (விவாக காலத்தில்) அக்கினியின் முன்னிலையில் அழகிய கையினாற் பிடிக்கப்பட்ட பிராட்டியின்கை யென்னலாம்படியாயிற்று; (எ - று.)

இராமபிரான் சீதையைப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்தகாலத்திற் போலச் சூளாமணியைப் பெற்ற பொழுதில்மிக மகிழ்ந்தன னென்பதாம். காட்சியணி. பி-ம்:—[1]பையுறப், பைப்பயப். [2]நிலைமை. [3]ஐயனும். (1332)

83.—அப்பொழுது இராமனிடம் உண்டான பலவகை மெய்ப்பாடுகள்.

பொடித்தன வுரோமம் [1]போந்து பொழிந்தன கண்ணீர் பொங்கித்
துடித்தன மார்புந் தோளுந் [2]தோன்றின வியர்வின் றுள்ளி
மடித்தது மணிவா [3]யாவி வருவது போவ தாகித்
தடித்தன மேனி யென்னே [4]யாருளர் தன்மை தேர்வார்.

(இ - ள்.) உரோமம் - மயிர்கள், பொடித்தன - சிலிர்த்தன; கண் நீர்—, போந்து - வழிந்து, பொழிந்தன - பெருகின: மார்பும் தோளும்—, பொங்கி - பூரித்து, துடித்தன—; வியர்வின் துள்ளி - வேர்வைநீர்த் துளிகள், தோன்றின - உண்டாயின; மணி வாய் - அழகிய வாயானது, மடித்தது - மடிப்பை யடைந்தது; ஆவி வருவது போவதுஆகி - உயிர் வருவதும் போவதுமாகப்பெற்று, மேனி தடித்தது - உடம்பு பூரித்தது: என்னே - (இது) என்ன ஆச்சரியம்! தன்மை தேர்வார் - அத்தன்மைகளை ஆராய்ந்து அறிய வல்லவர், யார் உளர் - எவரிருக்கின்றனர்? [எவருமில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

இராமபிரானுக்கு அப்போது நேர்ந்த மெய்ப்பாடுகளை யறிந்துணர்த்துவது, எம்மனோர்க்கு இயலாதென்றபடி. 'ஆவிவருவது போவதாகி' என்றது, நெட்டுயிர்ப்பெறிதலை. ரோமம் என்னும் வடமொழி, உகரம் மொழிமுதலாகி முன்வரப்பெற்றது. பி - ம்:—[1]மேன்மேல். [2]தோன்றினதமரென்றுன்னி. [3]வீரம. [4]காகுத்தன் றன்மை தேர்வார். (1333)

84.—அங்கதன் முதலானவர்கள் வந்துசேர்தல்.

ஆயிடைக் கவிகளோடு மங்கதன் முதலி னோர்
மேயினர் வணங்கிப் புக்கார் வீரனைக் கவியின் வேந்தைப்
போயின கருமமுற்றிப் புகுந்ததோர் பொம்ம றன்னாற்
சேயிரு மதிய மென்னத் திகழ்தரு முகத்த ரானார்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்பொழுது [அவ்விடத்தில்], கவிக ளோடும்-மற்றை வானரர்களுடனே, அங்கதன் முதலின் ஆயோர் - அங்கதன் முதலான படைத்தலைவர்கள், மேயினர் - வந்து, வீரனை - ஸ்ரீராமனையும், கவியின் வேந்தை - வானர ராஜனான சுக்கிரீவனையும், வணங்கி - நமஸ்கரித்து, புக்கார்-அங்குச்சேர்ந்து, போயின கருமம் முற்றி புகுந்தது ஓர் பொம்மல் தன்னால் - (தாங்கள்) போன காரியம் முடிந்து வந்ததனாலாகியதொரு மகிழ்ச்சியினால், சேய் இரு மதியம் என்ன திகழ்தரு முகத்தர் ஆனார் - உயர்ந்த [ஆகாயத்திலுள்ள) பெரிய [பூர்ண] சந்திரன்போல விளங்குகின்ற முகத்தையுடையவரானார்கள்; (எ - று.)

மதியம், அம் - சாரியை, கவி - கபி. (1334)

85.—மேல் நடக்கவேண்டிய காரியத்தைக் குறித்து இராமன் விரைவுகொள்ளுதல்.

[1]ஆண்டையி னருக்கன் மைந்த னையகே ளரிவை நம்பால்
காண்டலுக் கெளிய ளானா [2]ளென்றலுங் காலந் தாழ
ஈண்டினு மிருத்தி போலா மென்றன னென்ற லோடும் [னன்.
தூண்டிரண் டனைய தோளான் பொருக்கென வெழுந்து சொ

(இ - ள்.) ஆண்டையின் - அப்பொழுது, அருக்கன் மைந்தன் - சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவன்,—(ஸ்ரீராமனை நோக்கி), 'ஐய—! கேள்—; அரிவை - பிராட்டி, நம்பால் காண்டலுக்கு எளியள் ஆனாள் - நம்மாற் பார்ப்பதற்கு எளியவளாயினாள்,' என்றலும் - என்று சொன்னவளவில்,—(ஸ்ரீராமபிரான்), 'காலம் தாழ-காலம் விளம்பிக்க, இனும் - இன்னமும் [சீதையிருக்குமிடந் தெரிந்த பின்பும்], ஈண்டு - இங்கேயே, இருத்திபோல்ஆம் - இருக்கின்றாய் போலும்,' என்றனன்- என்று சொன்னான்; என்றலோடும்-என்று சொன்னவுடனே, தூண் திரண்டு அனைய தோளான் - தூண் திரண்டிருப்பது போன்ற தோள்களையுடையவனான சுக்கிரீவன், பொருக்கென - விரைவில், எழுந்து - எழுந்திருந்து, சொன்னான் - கட்டளையிடுபவனானான்; (எ - று.)

'அரிவை' என்னுஞ் சொல் - இங்கே, பருவப்பெயராகாமல், பெண் என்ற மாத்திரமாய் நின்றது. நம்பால்-உருபுமயக்கம். இனும் - இன்னும்: தொகுத்தல். 'இருத்திபோலாம்' என்றது - இருத்தல் தகுதியன்றென்றபடி. பி - ம்:—[1]ஆண்டையவ், ஆண்டகை. [2]என்றபின் காலந்தாழா. (1335)

86.—சுக்கிரீவன்கட்டளைப்படி வானரசேனை புறப்படுதல்.

எழுக [1]வெம் படைக ளென்று [2]னேயெனு மளவி னெங்கும்
முழுமுர [3]செற்றிக் கொற்ற [4]வள்ளுவர் [5]முடுக்க முந்திப்

'பொழுதிரை யன்னவேலை புடைபரந் தென்னப் பொங்கி
வழுவலில் வெள்ளத் தானை தென்றிசை வளர்ந்த தன்றே.

(இ - ள்.) 'ஏ எனும் அளவின்-ஏயென்னுமொலி உண்டாகு மளவினுள் [மிகவிரைவில் என்றபடி], வெம் படைகள் -கொடிய சேனைகளெல்லாம், எழுக - புறப்படுவனவாக,' என்ருன்-என்று (சுக்கிரீவன்) கட்டளையிட்டான்; (உடனே), கொற்றம் வள்ளுவர்-வெற்றியையுடைய பறையறைவோர், எங்கும்-(சேனைகளுள்ள) எல்லாவிடத்தும், முழு முரசு எற்றி-பெரிய பறைகளை யறைந்து, முடுக்க - துரிதப்படுத்த,—வழுவல் இல் - (அச்சுக்கிரீவாஜ்ஞை யைத்] தவறுதலில்லாத, வெள்ளம் தானை - (எழுபது) வெள்ளம் வானரசேனை, முந்தி -விரைந்து, பொழி திரை அன்ன வேலை புடை பரந்து என்ன பொங்கி - பாய்கின்ற அலைகளையுடைய அந்தக் கடல் தானிருக்கும் நிலையைவிட்டு வெளியிலே பரவினாற்போல எழுந்து, தென்திசை வளர்ந்தது - தெற்குத்திக்கை நோக்கிப் பரவலாயிற்று; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றசை; அப்பொழுதே யெனினுமாம்.

எம் படைகள் என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். முழு முரசு-உத்தமவிலக்கணமமைந்த பேரிகை யெனினுமாம். அன்ன - பிரசித்திபற்றியது. பி-ம்:—[1]என்படைஞர். [2]என்றதோரளவி லெங்கும். [3]ஒற்றக். [4]வள்ளுவன். [5]முடுகி. [6]எழுதிரை, பொழுதுலா.

87.—முன்சென்று சரியானவழியை நாடிப்போமாறு இராமன் நீலனைப் பணித்தல்.

நீலனை நெடிது நோக்கி நேமியோன் பணிப்பா [1]னந்தம்
பால்வருஞ் சேனை தன்னைப் பகைஞர்வந் தடரா வண்ணஞ்
சால்புற முன்னர்ச் சென்று சரிநெறி துருவிப் போதி
மால்தரு களிறு [2]போலும் படைஞர்பின் மருங்கு சூழ.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்.

(இ - ள்.) நேமியோன்-ஸ்ரீராமன், நீலனை-(வானரசேனாதிபதி யான) நீலனை, நெடிது நோக்கி-செவ்வையாகப் பார்த்து, பணிப்பான்-கட்டளையிடுவான்:—நம்தம் பால் வரும் சேனை தன்னை-நமது பக்கத்தில் வருகிற சேனையை, பகைஞர் வந்து அடரா வண்ணம்-சத்துருக்கள் வந்து அழிக்காதபடி, (நீ) மால் தரு களிறு போலும் படைஞர் பின் மருங்கு சூழ-மதமயக்கங்கொண்ட ஆண் யானை போன்ற வீரர்கள் பின்பக்கத்தில் தொடர்ந்து வருமாறு, சால்புஉற-தகுதி பொருந்த, முன்னர் சென்று-முன்னேசென்று, சரி நெறி துருவி போதி-தகுதியான வழியைத் தேடிப்போவாயாக;

"ஆறுபத்தெழுகோடியாநீகருக், கேறுகொற்றத்தலைவரிவர்க்கு முன், கூறு சேனைப்பதிகொடுங்கூற்றையும், நீறு செய்திடுநீல

னென்றேதினன்" என்றபடி நீலன் வானரப்படைத்தலைவர்க் கெல்லாந் தலைவனாதலால், அவனை முக்கியமாக விளித்து இது கூறினன் இராமபிரான். நேமியோன் - சக்கராயுதபாணியான திருமாலின் அம்சமானவன். சரி - ஸத்ருஸ: என்ற வடமொழியின் சிதைவு: அது, பிராகிருத பாஷையில் ஸரிஸோ என நிற்கும். மால் தரு - பெருமைபொருந்திய என்றுமாம்; எதுகைநோக்கி, சந்திபெறாதுநின்றது. துருவி, துருவு - பகுதி. பி - ம்:—[1]நீநம். [2]போலப். (1337)

88.—அநுமான் கேட்டுக்கொண்டபடி அவன்தோள்மேல் இராமன் ஏறுதல்.

[1]என்றுரைத் தெழுந்த வேலை மாருதி யிருகை கூப்பிப்
புன்றொழிற் குரங்கெ னாதென் றோளிடைப் புகுதி யென்னாத்
தன்றலை படியிற் [2]றாழ்ந்தா னண்ண லுஞ் சரணம் வைத்தான்
வன்றிறல் வாலி சேயு மிளவலை வணங்கிச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) என்று உரைத்து - என்று (நீலனுக்குக்) கட்டளையிட்டு, எழுந்த வேலை - (ஸ்ரீராமன்) புறப்பட்டபொழுது, மாருதி-அநுமான், இரு கை கூப்பி - அஞ்சலிசெய்து, 'புல் தொழில் குரங்கு எனாது-இழிவானதொழிலை யுடையதொரு குரங்கு என்று எண்ணி (என்னை) இகழாமல், என் தோளிடை புகுதி - எனது தோளில் ஏறுவாயாக,' என்னா - என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, தன் தலை படியில் தாழ்ந்தான் - தனது தலை பூமியிற் படுமாறு வணங்கினான்; அண்ணல்உம் - ஸ்ரீராமனும், சரணம் வைத்தான் - (அங்ஙனமே அவ்வநுமான்தோள்களில்) திருவடியை வைத்து ஏறியருளினான்; வல் திறல் வாலி சேய்உம் - மிக்கவலிமையை யுடைய அங்கதனும், இளவலை வணங்கி - லக்ஷ்மணனை நமஸ்கரித்து, சொன்னான் - சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அது மேற்கவியிற் கூறுகின்றார். சரணம் - வடசொல். பி-ம்:—[1]என்றவனெழுந்த வேலை மாருதி யெதிர்சென்றெந்தாய். [2]தாழ. (1338)

89.—அங்கதன் கேட்டுக்கொண்டபடி அவன்தோள்மேல் இலக்குமணன் ஏறுதல்.

நீயினி யென்றன் றோண்மே லேறுதி நிமல வென்ன
வாய்புதைத் திறைஞ்சி நின்ற வாலிகா தலனை நோக்கி
நாயகற் கிளைய கோவு நன்றென வவன்றன் றோண்மேல்
பாய்தலுந் தகைப்பி லானை படர்நெறி [1]பரந்த தன்றே.

(இ-ள்.) 'நிமல-குற்றமற்றவனே!—நீ,— இனி-இப்பொழுது, என்தன் தோள்மேல் ஏறுதி-எனது தோளின்மேலேறியருள்வாய்', என்ன-என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, வாய் புதைத்து-(கைகளால்) வாயை மறைத்துக்கொண்டு, இறைஞ்சி நின்ற-

வணங்கி நின்ற, வாலி காதலனை-வாலிபுத்திரனான அங்கதனை, நோக்கி-பார்த்து, நாயகற்கு இளைய கோஉம்-ஸ்ரீராமனுக்கு இளைய தம்பியாகிய லக்ஷ்மணனும், நன்று என-நல்லதென்று உடன்பட்டு, அவன் தன் தோள் மேல்-அவ்வங்கதனது தோளின்மேல், பாய்தலும் -ஏறினவளவில்,—தகைப்பு இல் தானை-தடையில்லாத வானர சேனை, படர் நெறி பரந்தது-செல்லவேண்டும் வழியிற் பரவிச் சென்றது; (எ - று.)

படர் நெறி-பரந்த வழியுமாம். அன்று, ஏ-ஈற்றசை. பி-ம்:— [1] படர்ந்த. (1339)

90.—அவ்வளவில் தேவர்கள் பூமாரிபொழிதல்.

கருடனில் விடையிற் றோன்று மிருவருங் கடுப்பக் காலி
னருடரு குமரன் றோண்மே லங்கத னலங்கற் றோண்மேல்
பொருடரும் வீரர் போதப் பொங்கொளி விசும்பிற் றங்குந்
தெருடரு புலவர் வாழ்த்திச் சிந்தினர் தெய்வப் பொற்பூ.

(இ-ள்.) கருடனில்-கருடன்மேலும், விடையில்-விருஷபத்தின் மேலும், தோன்றும்-எழுந்தருள்கிற, இருவர்உம்-(அரிஅரன் என்னும்) இருவரையும், கடுப்ப-ஒக்க, காலின் அருள் தரு குமரன் தோள்மேல்-வாயுவினாற் பெறப்பட்ட குமாரனாகிய அநுமானது தோளின் மேலும், அங்கதன் அலங்கல் தோள்மேல்-அங்கதனது போர்மாலை யணிந்த தோளின்மேலும் (ஏறிக்கொண்டு), பொருள் தரும் வீரர்-(வேண்டுவார்வேண்டும்) பொருள்களையெல்லாங் கொடுக்கவல்ல ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர், போத-செல்ல,—(அப்பொழுது),—பொங்கு ஒளி விசும்பில் தங்கும் தெருள் தரு புலவர்-மிக்க ஒளியையுடைய சுவர்க்கலோகத்தில் தங்குகின்றவர்களும் தெளிவைத்தருகிற அறிவையுடையவர்களுமாகிய தேவர்கள், வாழ்த்தி-'பகைவர்களை வெல்லுக' என்று) வாழ்த்துக்கூறி, தெய்வம் பொன் பூ - தெய்வத்தன்மையுடைய பொன் மயமான கல்பகவிருக்ஷத்தின் மலர்களை, சிந்தினர் - (மேலே) சொரிந்தார்கள்; (எ - று.)

பொன்னுலகமாதலால், 'பொங்கொளி விசும்பு' எனப்பட்டது. கற்பகப்பூவுக்குத் தெய்வத்தன்மை - வாடாமை முதலியன. பொருள் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய உறுதிப்பொருள்கள். முதல்மூன்றடிகளில் **முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள் காண்க.**

91.—வானரசேனை மலைகளின்வழியாகச் செல்லுதல்.

வையக [1]மதனின் மாக்கண் மயங்குவர் வயவெஞ் சேனை
யெய்திடி னென்ப துன்னி யிராகவ னினிதி னேவப்
பெய்கனி கிழங்கு தேனென் றினையன பெறுதற் கொத்த
செய்ய [2]மால் வரையே யாருச் சென்றதத் தகைப்பில் சேனை.

(இ - ள்.) 'வய வெம் சேனை - வலிய கொடிய வாநரசேனை, எய்திடின் - (நாட்டுவழியெ) சென்றால், வையகமதனில் மாக்கள் - பூமியிலுள்ள மனிதர்கள், மயங்குவர் - கலங்குவார்கள்', என்பது - என்பதை, உன்னி - எண்ணி, இராகவன் - இராமபிரான், இனிதின் ஏவ - இனிமையாகக்கட்டளையிட,-அ தகைப்பு இல் சேனை - (பிறரால்) தடுக்கமுடியாத அச்சேனை, பெய் கனி - சொரிகின்ற பழங்களும், கிழங்கு - கிழங்குகளும், தேன் - தேனும், என்ற—, இனையன - இப்படிப்பட்டவைகளை, பெறுதற்கு - அடைவதற்கு, ஒத்த - தகுதியான, செய்ய மால் வரையே - அழகிய பெரிய மலைகளே, ஆறு ஆ - வழியாக, சென்றது—; (எ - று.)—பி - ம்:— [1]மருங்கின். [2]நல். (1341)

92.—அநுமான் கதைகள் சொல்லிவர அனைவரும் எளிதில் வழிகடத்தல்.

வீரரும் விரைவிற் போனார் விலங்கன்மே லிலங்கை [1]வெய்யோர்
சோர்விலாக் [2]காவற் பாடும் பெருமையு மரணுங் [3]கொற்றக்
கார்நிறத் தரக்க [4]ரென்போர் முதலிய கணிப் பிலாத
வார்கழல னுமன் சொல்ல வழி [5]நெடி தெளிதிற் போனார்.

(இ - ள்.) விரைவில் போனார் - விரைவிற்புறப்பட்டவர்களாகிய, வீரரும் - வாநர வீரர்களெல்லாரும்,—விலங்கல் மேல் - திரிகூடமலையின் மேலுள்ள, இலங்கை - லங்கையில் வாசஞ்செய்கிற, கொற்றம் - வெற்றியையும், கார்நிறத்து - கரிய நிறத்தையுமுடைய, அரக்கர் என்போர் - ராக்ஷசரென்று சொல்லப்படுபவர்களாகிய, வெய்யோர் - கொடியவர்களுடைய, சோர்வு இலா - தளர்ச்சியில்லாத, காவல் பாடும்-காவல் செய்யும் திறமும், பெருமையும்—, அரணும்—, முதலிய-முதலான, கணிப்பு இலாத - அளவில்லாத சிறப்புக்களையெல்லாம், வார் கழல் அனுமன் - நீண்ட வீரக்கழலையுடைய அநுமான், சொல்ல - சொல்லிவர, (கேட்பதனால் இளைப்புத்தோன்றாமலே), நெடிது வழி - நீண்ட வழியை, எளிதில் போனார் - எளிதாகக் கடந்துபோனார்கள்;

'வீரரும் விரைவிற்போனார்' என்பதைத் தனிவாக்கியமாக எடுத்து, வாநரவீரர்களான சுக்கிரீவன் முதலியோரும் விரைவிற் சென்றார்களென்று உரைத்தலுமாம். பெருமை - தொகையிலும் வலிமையிலும் பெரிதாயிருக்குந்தன்மை. அரண் - மதில் அகழி முதலியன. பி - ம்:—[1]வெய்யோன். [2]வலியுமூரிப். [3]சொல்லிக். [4]தங்கள் கணிதமும் பிறவுமெல்லாம். [5]இனிதெளிதிற்செல்வார். ( )

93.—அனைவரும் பன்னிரண்டுதினத்தில் தென்கடல் சேர்தல்.

அந்நெறி [1]நெடிது செல்ல வரிக்குலத் தரச னோடு
நன்னெறிக் குமரர் போக நயந்துடன் புணர்ந்த சேனை

**இன்னெடும் [2]பழுவக் குன்றிற் பகலெலா மிறுத்த பின்னர்ப்
பன்னிரு பகலிற் சென்று தென்றிசை பரவை கண்டார்.**

(இ - ள்.) அ நெறி நெடிது - அந்த நீண்ட வழியில், செல்ல - (வானர வீரர்களெல்லாம்) போக, அரி குலத்து அரசனோடு - குரங்குக் கூட்டத்துக்கு அரசனான சுக்கிரீவனுடன், நல் நெறி குமரர் - சன்மார்க்கத்திற்செல்லுகிற ராமலக்ஷ்மணர்களும், போக - செல்ல, நயந்து உடன் புணர்ந்த சேனை - விரும்பிக் கூடவந்த வானரசேனைகளெல்லாம்,—இன் நெடும் பழுவம் குன்றில் - இனிய நீண்ட சோலைகளையுடைய மலைவழியிலே, பகல் எலாம் இறுத்த பின்னர் - பதினொரு நாளையுங் கழித்தபின்பு, பன்னிரு பகலில் - பன்னிரண்டாம் நாளில், சென்று - போய், தென் திசை பரவை கண்டார் - தெற்குத்திக்கிலுள்ள கடலைக் கண்டார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]இரண்டுநாளிலங்கதன் முதலினோர்கள் பொன்னடி வணங்கினாரைப் புகழ்ந்துடன் பொருந்திப்போவார். [2]பவளக்குன்றி லின்னுழி. (1343)

திருவடிதொழுதபடலம் முற்றிற்று.

சுந்தரகாண்டம்

முற்றுப்பெற்றது.

சுந்தரகாண்டச் செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

சுந்தரகாண்டத்தின்

அரும்பதவகராதி முதலியன.

அனுமன், கடறு - 33: அனுமான் வானரமல்லன்; ஊர்-86 : X இராமன் பகழி, ஊர் - 60: X ஆளரி: இங்கார்-49: X அனல், காற்று, அட்ச-30: X மந்தரம், பாசப் 61. X கலுழன் - இங்கரர்-48: X கரும்பாட்டுபவன், 40: X அழிவுறக்கடுக்கும்வேகத்தாதை, கடறு-27: X கயிலையின் மலை, இங்கார் - 20 X தென்புறத்துளனை இரவி, திருவடி-54: அனுமனைக் கொல்ல விரித்தவாயரான அரக்கர் X அருக்கனைக் கொள்ளும் அரவு, பஞ்ச-61; அனுமான் X மேரு: அரக்கர்தானை X ஊழிக்கடல், பாசப்-14: அனுமானதுவால் X கோள்: கடறு-64; சிவபிரான் மழு, பிணி-136, முப்புரத்தெய்த கோல் - 137: அனுமான்மால் போலவெளியனுய்க் கரியனுய்ச் செய்யனுய்க்காட்ட, ஊர்-102 அநுமானதுபேருருவம், உருக்-100, 105: பாசப் 41: அநுமான் பெருவடிவங்கொள்ளல், பஞ்ச - 29: அநுமான்கொண்ட பேருருவம் X உலகெயிற்றிடைக்கொள் ஏனம், சூளா-8: அனுமனைப் பிரம விஷ்ணுக்களின் மாற்றுருவமெனல், பிணி-17: அனுமானது சோர்வின்மை, இங்க 53: அனுமானது கருணை, சம்பு-43, அனுமானது முன்னேநீட்டிய கைகளின்வருணனை, கடறு-38: உடம்பின்வருணனை-64: அனுமானது வேகத்தின்வருணனை-36, 38: அனுமானுடலால்மேலிற்பகலும் கீழிருளுமுண்டாதல்-64: கடல்கடக்கமேலெழுந்ததன்மை-16: பாயவெழுகையில் அநுமனது விசையால் மாம் முதலியனவும் உடன் செல்லல்-17: பாதாளலோகத்தையும் காணுதல்-20: தன்வாலினுல், விண்டு காலினு லளர்ந்தது போல் மேலுலகளர்தான் - 32: கடல்கலக்குமாறு மலையிற்கால்களை யூன்றுகையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள், 3-12. மைநாகமலையிடம் கூறிய முகமன்-59, 60: அனுமான் சுரசையின் வல்லமையையுணர்ந்து வாயினுட்புக்கு வெளிவரல்-71: தேவர்மலர்தூவுதல்-71; அங்காரதாரையுடலைப் பீறிக்கொண்டு வருதல்-82: அரக்கி குடலைக்கொண்டுவருதல் X கருடன்மலைமுழையினின்று அரவைக்கொண்டெழுதல் - 83: அனுமானைக் கண்டுவந்த இலங்கையாள் X சுடரோனைக் காணவந்தகட்செவி, ஊர்7: அனுமான் இலங்கையினுட் செல்லத்தொடங்கல்-61: இலங்கை மதிலையடுத்தல், ஊர் - 62: மதிலைக் கடந்து நகரினுட்புகச்செல்லல்-74: இலங்கிணியைக் கண்டு வருகெனல் - 81: இலங்கிணியின் தெய்வப்படைகளையெல்லாம் பற்றிவிண்ணிலெறிதல் - 89: அரக்கியர் முதலிய பலரைப் பார்த்துக்கொண்டு செல்லல்-103 - 121: அனுமன் அனுவின் மேருவினுழி யானெனச் செல்வன்-134: கும்பகர்ணனைப் பார்த்தல், ஊர்-121: அகநகரில் நுண்ணிதிற் சென்றுதேடுதல் - 169: இராவணன் மாளிகையில் தோன்றிய வுற்பாதங்கள்-202: படுத்திருக்கு மிராவணனைப் பார்த்தல்-206: இராவணனையழிக்கக்கருதுதல்-119: அனுமன் தன்னுள்ளுறையுமழகனைப்போ லெம்மருங்குமுலாவுதல் 234: சீதைக்குத் தன்வாலாறு முதலியவற்றைக் கூறுதல், உருக் 29,36: கூறிய அடையாளச் சொற்கள், உருக் 60,62. இராமபிரானதுவரலாற்றைத் தெரிவித்தல்-74,94: தோள்மேல் ஏறிச் செல்லுதற்குச் சீதை உடன்படாது கூறுதல், சூளா-12-26: சீதாபிராட்டி செய்தி சொல்லி

யனுப்புதல்-29-38: அநுமான் வீசியெறிந்த பொன்மயமான மரங்கள் மின்னலையும், மணிமரங்கள் சூரிய கிரணத்தையும், பொடிந்து வீழ்வனவான மரங்கள் தாரகையையும் ஒத்தன, பொழி-15: அனுமான் செய்கையால் காலனுமோய்ந்தமை, கிங்கரர்-45: அநுமான் அறைந்த அறை X அருவரை நெரிய விழும் அசனி, கிங்கரர்-25; அநுமானால் அரக்கவீரர் அழிதல்-25 38: சமமாக யுத்தஞ் செய்தமை-37: அநுமானால் எறியப்பட்ட அரக்கர் தத்தம்வீடு முதலியவைகளைத்தாமே அழித்தமை-42: விழுப்புண் அடைந்தமை-50: அரக்கர் கண்ணினும்மனத்தினும் தனித்தனி கலத்தல், சம்பு-36: இருகையினாலும்பொரல்-25: சேனைகளின் மேல் குதித்தல்-34: அநுமான் திரிதல் X செங்கோல், வேசையரதுமனம், காற்றாடியின் தன்மை, இருவினை துடைத்தவர் அறிவு-35: திருமாலடியார் தன்மையைத் தெரிவித்தல்-36 அனுமானால் கொல்லப்பட்டுத் தனித்து நின்றசம்புமாலி X சிங்கத்தால் கொல்லப்பட்ட யானைகளின் நடுவில்யானையரசன் நிற்றல்-41: சம்புமாலியைக் கொல்லல்-47: அனுமான் திறங்கண்டு அறமுந் தளிர்த்தல்-49: தானே எதிர்க்க இராவணன் நினைத்தல்-51: அரக்கரை நோக்கித் தன்தோளையும் நோகல், பஞ்ச-27: அனுமானால் கடலில்எறியப்பட்ட தேர் X கடலில் எழும் சூரியன்தேர்-40: அனுமான்கைக்கொண்டஎழு X சிவன்கைக்கொண்ட மழு-46 அநுமானா லெறிக்கப்பட்டவரக்கர் X ஊழிக்கதிரோ னெறித்த வெண்பிலாவுயிர், அட்ச-27: அனுமன் வாலாற்சுற்றி அட்சனைப்பற்றிக் கொண்டு அவன்மேலேறுதல்-36. இந்திரசித்தைக்கண்டுகொண்ட ஆலோசனை, பாசப்-25-27: அநுமன் வாரும்வாரு மென்றழைத்தல், பாசப்-35: தோள்புடைத்தல்-37: வீரவாதம்-39: அனுமன் பேருருவைக்கண்டு இந்திரசித்து வியத்தல்-42: அனுமன்பின் சென்ற அறம்-58: அனுமன் பிணிப்புண்டநாள் X இந்திரன் பிணிப்புண்ட நாள்-63: பிணிப்புண்டதுகண்டு உவகையாலரக்கர்கள் கூறியன, பிணி-125; அனுமன்சிரத்திருந்து திருவாங்குவோமெனல், பிணி-5: கட்டுண்டதை வேடிக்கை பார்க்கப் பலவிடங்களினு மரக்கர் திரளுதல்-14; பாசத்தாற்கட்டுண்டான் போன்றிருந்ததற்குக் காரணம்-19 21-24 அனுமன் பிணிப்புண்டதைத் தூதுவர் கூறல்-26: அனுமன்பிடிபட்டதைத் திரிசடை சீதைக்குக்கூறல் 30: அனுமன் பிணிப்புண்ணவருந்துஞ் சீதை X கன்று பிடியுறத் தீங்குறு தாய்-36; இராவணனைக் கொல்லலாமா என்றாலோசித்தல்-56 59. இராவணனருகிற் சேர்தல்-65: தான் இன்னானென்பதும் வந்தகாரணமும்-82: இராவணனுக்கு நீதியுணர்த்தல்-91-106. வால் கொளுத்திவிடுமாறு இராவணன்சொல்லுதல்-117: அனுமனுடைய பிரமாத்திரத்தைவிடுவித்துப்பாசத்தாற்கட்டியிழுத்தல்-118: அனுமன் வாலிலரக்கர் தீக்கொளுவுதல்-123: அனுமான் செய்தியையறிந்து சானகிவருந்துதல்-126: அனுமனுடலிற்சுற்றிய கயிறு X கழுனைச்சுற்றிய அரவின்சுற்றம்-134: இலங்கையெரிக்குஞ்செயலைக்கண்டுசிவன்காணுதல்-135:

இந்திரசித்தின் சதுரங்க சேனைக ளனுமானாலழிக்கப்படுதல், பாசப், 29-32; இந்திரசித்தின் வீரவா தம், பாசப்-38: இந்திரசித்தின் வெறுப்புரை, பாசப்-19, இந்திர சித்து அட்சனைக் குறித்துப் புலம்பல், பாசப்-22; இந்திர சித்து அநுமனை யிராவணனுக் குக்காட்டுதல், பிணி-66: இந்திர சித்து அனுமானைக் குறித்து இராவணனிடங் கூறல், பிணி-67: இந்திரசித்துக்குச் சீற்றம் மிகுதல், பாசப்-23: இந்திரசித் தின் தோற்றம், ஊர்-140: இந் திரசித்து மாருதி திறனைக் கொண்டாடுதல், பாசப்-15: இந்திரசித்து மாளிகையி னரக் கர் பாதுகாவல், ஊர்-136: இந் திரசித்து மெய்யணிபூணுதல் x இருள் கதிர்க்குழாங்கள் மிலைச் சுதல்: பாசப்-13: இந்திரசித் தைச்சார்ந்த சேனையின் மிகுதி, பாசப்-6: இந்திரசித்தை நிகர்ப் பவர் திரிமூர்த்தியரே, ஊர்-142: இந்திரசித்தை வந்தடுத்தசேனை ப்பரப்பு, பாசப்-13

இந்திரத்தெய்வஞ்ழிதரவுயர் விசயச் சேர்த்தி, பாசப்-1

இந்திரதனு, சம்பு-15

இந்திரநீலம்-ஒருவகை யிரத்தினம், உருக்-54

இந்திரவில், பொழி-36

இந்திரற்கமைவர வெடுத்த மாடம் இலங்கைமாட மெனில் அச் சொல் மாசுண்ணும், ஊர்-7: இந்திரற்கின்னலியற்றிய பதிறு லாயிரம் படை, காட்-22: இந்தி ரன் கருமம்- திரிலோகாதிபத்தி யம், பிணி-112: இந்திரன் சிறை யிருந்தவாயில், ஊர்-138: இந்தி ரன் பகைஞன், பாசப்-40: இந்தி ரன் முதலோரிமைப்பிலா நாட் டம் முகிழ்த்தல், நிந்தனை-4

இந்திரன்யே லென்னை யேவாத குறைதீரக் குரங்கின்மேலேவுக வென்று அக்கன் வேண்டுதல், அட்ச-3.

இந்திரன்றோளைப் பிடித்தீர்த்த வன், பாசப்-42

இந்து, சூளா-9, அட்ச-41: x அறம், ஊர்-52

இப்பி, கடறு-47

இமம் x புகை, இலங்-9 [ஊர்-58

இமிர்தல்-செறிதல், ஒலித்தலுமாம்

இமிழ், சூளா-57

இமைப்பு, சூளா-3 [ஊர்-162

இமையடைத்தல் - கண்மூடுதல்,

இமையாமுக்கண், அட்ச-4

இமையைநீக்கியகண் x உறை நீக் கிய வாள், ஊர்-117

இம்பர், உருக்-33 [று-51

இம்பர்க்கொழுந்து-அடிவேர், கட

இயக்கம், ஊர்-39 [14

இயக்கர்-யட்சர்: ஊர்-49, பொழி-

இயக்குறுதல், பொழி-37

இயம், ஊர்-25, சம்பு, வதை-8

இயம்புதல், உருக்-79, சூளா-39

இயலுதல்-உலாவுதல், ஊர்-206

இயல்-சாயல், காட்-4

இயற்றுதல், நிந்த-71

இயைதல்-பொருந்துதல், நிந்தனை-66: தக்கதாதல், 56

இரத்தப்பெருக்கின் வருணனை, பஞ்ச-43 [ரர்-40

இரத்தம் x கருப்பஞ்சாறு, கிங்க

இரவி, ஊர்-14, பொழி-45

இரவிசந்திரனியங்கும்குன்றம்மேரு மலை: உதயகிரி, அஸ்தகிரி யுமாம்: பொழி-8

இரவிதேர், பாசப்-24

இரவு-இருள், காட்-44

இராகவன், ஊர்-53 [ஊர்-144

இராகவன் கழலெனப் புகழோன்,

இராகவன் புகழெனுநலத்தான் - அநுமன், ஊர்-133

இராகவன் புகழ் செவிக்குத்தேன் ஊர்-132 [6

இராக்கதரின்பேராரவாரம், பிணி-

இராமநாமம் இடையூறுகளைப் போக்கும், கடறு-88: பிணி-20,

இராமபிரானின் திருமேனி வரு
ணனை, உருக்: 39-58: இராம
பிரான் சிவதநுசை முறித்தமை,
உருக்-49: இராமபிரானமீட்க
வராமையைப் பற்றிப் பலபடி
சீதை சிந்திக்குங் காரணங்கள் -
காட் 12, 14, 16-18: இராமன
ரவினீங்கிய தேவன், காட்-67:
இராமனுக்குச் சீதையின்செய்தி
சொல்ல யாவருமெழுந்துபோ
தல், திருவடி-11: இராமனெ
திர்க்கி னெப்படை கொண்டு
வெல்வது, பாசப்-17: இராமனை
யின்றுனெனவனுமன் தெரிவித்
தல், பிணி-75, 81: இராமனை
யெவரும்மறந்திலர், பிணி-105:
இராமனை வணங்காது அனுமன்
சீதையுள்ள திசைநோக்கிக் கை
கூப்பி வணங்கல், திருவடி-55:
இராமன் சிலையினின்று மேயின
பகழியென்னத்தாவுதல், திரு
வடி-12: இராமன் சுக்கிரீவனி
டம் நஞ்செய்கை சிரியதன்றெ
னல், திருவடி - 31: இராமன்
தேவருமல்லன்: புரவலன் புதல்
வன், பிணி-77: இராமன்பால்
நேசமே யச்சநீக்குதல், திருவடி-
69; இராமன்புகழெனநிமிர்ந்தன
னனுமன், பாசப்-41: இராமன்
மேனோக்கிய காதல் மீனுயர்த்
தவன் மருங்குதான் மீளுமோ,
ஊர்-201: இராமன் வந்தவர்
யாது கூறுவரோ எனச் சிந்தை
கொள்ளல், திருவடி-53: இரா
மன் வாலியைக்கொன்று சுக்ரீ
வற்கு உரிமையையும் கோவியற்
செல்வமுந்தருதல், பிணி-86

இராவணனது வரபலம்யாவும்இரா
மன் அம்பின்முன் அழிதல் X இ
ருள்விளக்கின்முன் அழிதல்,
நிந்த-44: இராவணனது வழி
படுதெய்வம் சிவபிரான், நிந்த -
25: இராவணனது வார்த்தை
யைக்கேட்ட சீதையின்நிலைமை,
நிந்த-38: அரண்மனைபுருகித்
தென்றிசைக்குமோர் மேருவுண்
டாமெனத் தெரிதல், இலங் -
42: அனுமனைக் கொல்லுமாறு
கூற விபீடணன்தடுத்தல், பிணி-
110; மனை வானவேறெறியக்
கீளுதல், காட்-42: இராவண
னால் அனுப்பப்பட்டுச் சம்புமாலி
அனுமான் மேற்செல்லல்: சம்பு-
2: திரிமூர்த்திகள்வலியிழந்த
மை, பஞ்ச-3: இலங்கைவேவக்
காரணம் வினவியறிதல், இலங்-
45: இராவணனிலையால் சீதை
யின்கற்பழியாத் தன்மையை
யனுமா னுசித்தல், ஊர்-224:
இராவணனுக்குச் சிங்கரரிறந்த
விதத்தைக் கூறல், சிங்க-58:
சிவபிரான் வரமும்வாளும்ஈதல்,
நிந்த-43: இராவணனுடன் செ
ருத்தொழில் ஆயது அன்று,
பிணி-62: தவத்தின் சிறப்பு,
ஊர்-12: பத்துமுகங்களின் செ
யல், பிணி-49-51: எழுநிலைமா
டம் எரியாலெரிதல் X ஊழித்
தீயாலேழுலகுமெரிதல், இலங்-
41: இராவணனைக்கண்ட அனு
மன் கோபம், ஊர்-18, பிணி-
55: இராவணனைக்கொல்வது
தகுதியன்றென அனுமன் கரு
தல், ஊர்-221, பிணி - 60-64:
இராவணனைச்சூழ்வோர், பிணி-
46: அனுமனுறுதி கூறியது
குறித்திகழ்தல், பிணி-107: இரா
வணன் அநுமானை யெதிர்க்கச்
செல்லல் X கருடன் கொசுவின்
மேற்செல்லல், பஞ்ச-வதை - 2:
இந்திரனைவென்றமை, பஞ்ச
வதை-21: இருபதுகைகளும்பத்
துத்தலைகளு முடையவன்,
கடறு-28: இராவணன் கிரீடஞ்
சூடியிருத்தல் X மேருவைக்
கடல் கவித்துக் கொண்டிருத்
தல், பிணி-42: குபேரனைவென்
றமை, பஞ்ச-வதை-20. கைலை
யையெடுத்தல், நிந்த-45: இரா
வணனென்ற பெயர்க்காரணம்,

உருக்-30: சீதையைக்கோறலை மேற்கொள்ளல்எனல், திருவடி-72; தன்னையடையுமாறு சீதாபிராட்டியினிடம் நயந்துகூறல்,நிந்த-26-37: திக்கயவலிவென்றவன், பாசப்-11: திக்விஜயம், பஞ்ச-வதை-19: இராவணன் புயங்களில் திகிரியின் வடுமுதலியன விளங்குதல், பிணி-39: இராவணன் பூண்ட பசும்பொனாம் Xகடலிற்பார்த்த கதிரிளவெயில், நிந்த-5: Xகடல்மீது உதயமலையிலெழுஞ் சூரியன், ஊர்-216, இராவணன்மனை X மேரு, ஊர்-203, இலங்-38: மனையாகிய திங்கட்கு நாரியருறைவிடம் தாரகைக்குழு, ஊர்-167: இராவணன்மார்பு X சுடர் கெட்டவான், பிணி-27; இராவணன் வண்மை மறை திண்மை யிவற்றிற்றுறையுள், பிணி-44: இராவணன் வளர்க்கு மனல் ஒருசோவிறத்தல் ,காட்-42: இராவணன் றவம், ஊர்-18.

இரிதல் - ஓடிப்போதல், சூளா-86

இரியல்போதல், பொழி-39, 49

இரு, உருக்-11

இருதேர்களை இருகைக்கொடு அறமானெழுதல், பஞ்ச-58

இருநிதிக்கிழவன், சிங்கார்-16

இருநூறு வெள்ளமரக்கர், ஊர்-68

இருர்தை, இலங்-22, சூளா-59

இருவினையெல்லோர்க்குமொக்கும் ஊர்-205

இருளரசுவீற்றிருத்தல் X இராவணன்கொலுவிருத்தல் பிணி-43

இருளிலரக்கர் திரிதலின் வருணனை, ஊர்-47

இருளின் வருணனை, ஊர்-44-46

இருளுதல்-கறுத்தல், - இலங்-37, உருக்-57 [98

இருள்-பொருளுங்காமமும், பிணி -

இரைத்தல், சூளா-54

இரைத்தாடுதல், சூளா-62

இலக்கணக்கிரி, ஊர்-152[ஊர்-105

இலக்கண மரபிற்கேற்ற நரம்பு,

இலக்கணம், ஊர்-202, உருக்-38

இலக்கம், நிந்தனை-42

இலங்காதேவிக்குப் பிரமன் கட்டளை, ஊர்-94

இலங்காதேவி யனுமனைப்புகழ்ந்து விடையளித்துச் செல்லல்,ஊர்-95: இலங்காதேவியனுமானிடம் தன் பிழைபொறுக்க வேண்டுதல், 73: இலங்கைக்கோபுரத்தின் சிறப்பு, ஊர்-20: இலங்காதேவி யனுமானை வழிமறித்தல், 75: இலங்காதேவியினியல்பு, 76: இலங்காதேவியின் எட்டுப் படைக்கலம், 78: இலங்காதேவியின் சிந்தை, 86: இலங்கிணி அனுமான்மீது சூலமெறிதல், 87: இலங்கிணி கண்கள்-ஊர் வைகுமுறை: 81

இலங்குதல், உருக்-56

இலங்கை, கடறு-24 X திருமால் திருவயிறு, ஊர்-9; இலங்கைசெல்லும் அனுமான் X திரிகூடமலையைக்காணச்செல்லும்மேரு, கடறு-26: இலங்கைநகரத் தொளிச்சிறப்பு, ஊர்-15: இலங்கை நகர் வாயிலை யனுமன் காணல், ஊர் - 65: இலங்கை மாடமாளிகை வருணனை ஊர்-1: இலங்கை மாளிகைகளினொளிச் சிறப்பு, ஊர்.16: இலங்கையிலழகை மிகுதல், சம்பு-49: இலங்கையில் தோன்றிய உற்பாதங்கள், காட்-43: இலங்கையில் மரம் கற்பகம், ஊர்-10: இலங்கையிற் பகலோவெனுமாறு இரவிலும் வெளிச்சம், ஊர்-97: இலங்கையிற் பலவிடங்களிலுஞ் சீதையைத் தேடிச் செல்லும் அனுமன் X பூத்தொறும் வாவிச் செல்லும் வண்டு, ஊர்-101: இலங்கையிற் பொருதார் மறைகளுக்கிறுதியாவார், கடவுள் வாழ்த்து. இலங்கையினுட்புறம் எழுநூறியோசனை, கடறு-94;

இலங்கையின் கான், ஊர்-19, இலங்கையின் செல்வமும் பணியாளரும், ஊர்-10, 12: இலங்கையின் பரப்பு, ஊர்-35: இலங்கையின்பொழில், ஊர்-19: இலங்கையெரிகையி லிராவணனரிவையர்குழுவுடன் புட்பகத்திற் போதல், இலங்-43; இலங்கையை நோக்கின அனுமன்வியப்பு, கடரு-92-94: இலங்கையை யெரிக்குந் தீ × காலவெங்கனல்: இலங்-38: இலங்கையையெரியுண்கையில் இலங்கைக்கோன் தம்பதி கொண்டாரெனவானவர் நிலைகுலைதல், இலங்-39: இலங்கை வாயிலைப்பற்றிய வியப்பு, ஊர்-66 67: இலங்கை வெளிச்சத்தின் வருணனை, ஊர்-98, 99: இலங்கை வெற்பு நடங்குதல்Xகலம் வாடைதாக்கத்தளர்ந்து தள்ளுதல்: கடரு-90
இலஞ்சி-மகிழ்:X உந்தி, உருக்-45
இலவினுஞ்சில முத்தளவெனு நகையினையார், இலங்-26
இல்-மனைவி, நிந்தனை-52
இல்பிரிதல்-கணவனைவிட்டுப் பிரிதல், உருக்-13
இல்லுறைதெய்வம், ஊர்-115
இல்லொடுந் தொடர்ந்தமாதர், நிந்தனை-39
இவர்தல், பிணி-28, அட்ச-35
இவர்ந்துநிற்றல், சம்பு-15
இவனைத்துணையுடைய இராவணன் புவன மூன்றையும் வென்றதோர் பொருளல்ல, ஊர்-142
இழவு-நஷ்டம், ஊர்-83
இழிகல்-கீழிறங்குதல், பொழி-22
இழித்து நீத்தல்-கழற்றியெறிதல், உருக்-35
இழிந்தேறுதல்-இழிவின் மிக்கவராதல், பிணி-96: இழிவு, உருக்-57
இழுகுதல், ஊர்-124, காட்-40
இழுக்கம்-வழு, சூளா-17 பிணி-115
இழுக்குதல்-தவறுதல், ஊர்-93
இழுது-நெய், ஊர்-117
இழுதெஞ்சவிழும் பலவிளக்கைத் துளக்குந் தென்றல் X பகைசோர வுயர்வோர், ஊர்-164
இழை, ஊர்-184,207, உருக்-10,74
இழைக்கு நண்ணிய மருங்குல், காட்-6
இழைத்தல்-செய்தல், காட்-35
இழைந்த நூல், ஊர்-169
இழைபுரைமருங்குல், நிந்தனை-16
இளகுதல் - மனவுறுதி குலைதல், பிணி-21
இளக்கம்-சோர்வு, ஊர் 71 [164
இளக்கர்-இளக்கு-இளகுதல், ஊர்-
இளங்கிளை-தம்பி, சூளா-82
இளிவரல்-எளிமை, பிணி-11 [153
இறங்குதல்-தலைசாய்தல், ஊர்-
இறத்தல், நிந்த-52, உருக்-18
இறப்பு-அஸ்தமனம், உருக்-56
இறவு X மரணம்: கிங்கரர்-24
இறால்-தேன் கூடு, திருவடி-14
இறுகுதல் - அழுந்தப் பெறுதல், ஊர்-194
இறுக்குதல்-ஊர்-202, பொழி-6
இறுக்குறுதல்- முறித்துக்கொல்லுதல், பஞ்ச-66 [தனை-44,79
இறுதல்-துண்டாதல், சாதல், நிந்
இறுதியின்யாவு முண்பான் சீறிய காலத்தீ, அட்ச-9
இறை-சிறுமை, நிந்தனை - 25: இறைவன், சூளா-3: பெருமை, பிணி-94; தங்குகை, ஊர்-64
இறைஞ்சுதல், உருக்-26 சூளா-89
இறைவன், உருக்-75
இற்பிறப்பு, சூளா-17
இற்றுவீழ்தல், நிந்தனை-45
இற்றேறுதல், அட்ச-35 [30
இனம், உருக்-53, சூளா-57, அட்ச-
இனிது, நிந்த-63, பொழி-7
இனிமை, பொழி-17
இன்று நாளையோடழிந்ததுந்தவனம், திருவடி-37
இன்னல், உருக்-76, சூளா-1, 37
ஈசன்சூலம், பஞ்ச-17

ஈட்டம், உருக்-100 [காட்சி-60
ஈட்டு-சேர்க்கை, இங்கார் - 6: வலி,
ஈட்டுதல்-திரட்டிச் சொல்லுதல், சூளா-2: சம்பாதித்தல், பொழி-51
ஈமம், பிணி-97
ஈரம்-குளிர்ச்சி, உருக்-52, சூளா-30: வெள்ளம், பாசப்-19
ஈர்த்தல், சூளா-58
ஈனம்-பொழி 2
உ-அப்பால், ஊர்-191 [69,
உகல், கடரு-4, நிந்தனை 35, 63,
உகிர், உருக்-41
உகிர்க்குறி, பிணி-39
உங்கை, நிந்தனை 57
உடலுடனேருறுங் கூடிக் கொல்லல், இங்கார்-36 [ரர்-29
உடலொடு உலகுதுறத்தல், இங்க
உடலுதல், நிந்தனை-61, இங்க-12
உடற்படுதல், உருக்-50
உடுவின்கோமான், பொழி-40
உடைதல், உருக்-112
உணங்கல்-குறைவு, ஊர்-45, மெலிதல், திருவடி 48: உணங்குறுதல்-அழிதல், பிணி-138
உணரநோக்குதல், நிந்தனை-71
உணர்த்துதல், உருக் 62
உணர்வினர், உருக்-97
உணர்வு, நிந்த-79 [சூளா-1
உணர்வுகொள்ளுதல்-எண்ணுதல்,
உணர்வுசாறுதல், சூளா-68
உதயமால்வரையின்மீப்படர்கதிர்ச் செல்வர் × இராவணன் முடிக் கிரீடம், நிந்தனை-8
உதவி, நிந்தனை-71
உதறுதல்-நடுக்குதல், இங்கார்-28
உதிர்த்துப்புலர்ந்ததோல்போலுரு வத்தமரர்- சம்பு-48 [பு 51
உதிரக்குமிழி விழியூடுமிழ்தல, சம்
உதிரம், சூளா-4, அட்ச-43
உதைக்கப்புளகுதித்தல், ஊர்-110
உதைத்தல்-செலுத்தல், பஞ்ச-37: உதைப்பித்தல், சம்பு-44
உத்தமன், உருக்-70 [ரு-40
உத்தரியம் × அருவித்திரள், கட

உந்தி, உருக்-45
உந்துதல், கடரு-53
உபவனம், திருவடி-36 [உருக்-35
உம்பர் - வானுலகம்: கடரு - 10:
உம்பர்க்கொழுந்து - முடிச்சிகரம், கடரு-51
உம்பர்ச்சேணெடு மீயுயர் விசும்பு, பஞ்ச-29
உம்பி, நிந்தனை 57
உயங்குதல், இலங்-16
உயர்தலை, இங்கார்-25
உயர்தல்-பரவுதல், நிந்தனை-45, நிறைதல், தேனுயர்தெரியல் - நிந்தனை-50
உயிராயிர முடையனுமெனச் சோர் தொறுமுயிர்த்தல், திருவடி-29
உயிருண்டல், பொழி-6
உயிருண்ணல், பஞ்ச-51 [தனை-66
உயிரெனவுரியோன்-கணவன், நிந்
உயிர், காட்சி-37: உருக்-104
உயிர்களுடல்கள் × கணவரை காடிச்செல்லும் அரக்கியர், அட்ச-45
உயிர்காலுதல் - பெருமூச்சு விடுதல், சூளா-63
உயிர்குடித்தல், நிந்தனை-72
உயிர்கோள்-வதம், சூளா-49 [-7
உயிர்க்குஉறுதிகொள்ளுதல், சூளா
உயிர்த்தல்-பெற்றெடுத்தல், பெருமூச்சுவிடுதல், உருக்-65, 66: இங்கார்-13 [வடி-71
உயிர்ப்பிறேறுசேணின்றுவார், திரு
உயிர்ப்பு-காற்று, ஊர்-210
உயிர்ப்புறுதல், காட்-37 [40
உயிர்ப்பெனும் பெரும்புகை, பிணி-
உயிர்ப்பொடும் பகைதவழப் பாம்பின் வீக்கினன், பிணி 68
உயிர்ப்பொறை, உருக்-65
உயிர்வாங்குதல், உருக்-93
உயிர்விம்முதல், உருக்-10
உய்ஞ்சுதல், உருக்-17
உய்தல்-பிழைத்திருத்தல் உருக்-12, துன்பம்நீங்குதல் - பிழைத்தல், உருக்-89: நிந்தனை-41
உய்த்தல், இங்கார்-43

உய்யானம், ஊர்-234 [50
உய்வழி, உருக்-2: உரகம், உருக்-
உரகர்கோனரசுவீற்றிருந்ததொப்ப
பிணி-41
உரகன்சிரத்துளங்கிடல், பாசப்-36
உரப்பாசம், பிணி-124
உரப்புதல்-அதட்டுதல், கிங்கர்-12
ஊர்-90, நிந்த-73, ஆரவாரித்
தல், நிந்தனை-60
உரம், ஊர்-10, உரன், நிந்தனை-45
உராய்தல், பொழி-25, உரிமை,
உரிவை-தோல், ஊர்-44 [பொழி-5
உரு-அச்சம், உருக்-99
உருகுதல், உருக்-95
உருக்குதல், உருக்-27: கிங்கர்-13
உருத்தல் - எழுச்சி கொள்ளுதல்,
ஊர்-117
உருநிறம் - மேனிநிறம், காட்-63
உருந்து - உருத்து, பிணி-55
உருப்பசியுடைவாளெடுத்துத் தொ
உருமு, சூளா-68 [டர்தல், நிந்த-2
உருமெறிதல் × கணை கிழித்தல்,
சூளா-54
உருமெனக் கொடுஞ்சிலை தெறித்
தல், பஞ்ச-16
உருமேறு, உருக்-3
உருவகத்தையங்கமாகக்கொடுவந்த
தற்குறிப்பேற்றவணி, சம்பு-21
உருவகம், கிங்கர்-47
உருவம் மாயன் குறளினுங் குறுக
நின்றான்-அனுமன், ஊர்-218
உருவினிலக்கணம், காட்-66
உருவெளிப்படுதல், ஊர்-224
உருள், பஞ்ச-40 [உருக்-5
உரை, உருக் - 25, உரையாடுதல்,
உலகமழிய நாட்டம் கொழுங்க
னலை வீசுமுருத்திரன் × இலங்
கையழிய வாலினுலெரிவீசமனு
மன், பிணி-138 [ஊர்-216
உலகமூன்றுங் காக்குமுதற்றேவர்,
உலகமூன்றையும்முக்கால்வென்று
புக்கான், பாசம்-28
உலகம் சுமக்கும் படர்தாழரவு,
உருக்-109
உலகின்றாதை-பிரமன், பிணி-17

உலகுக்காணி, கடறு-27 [103
உலகெலாமளந்த நாயகன், உருக் -
உலகொருமூன்றும் வென்றவனி
ராவணன், பாசப்-1
உலங்கு-கொசுகு, பஞ்ச-2
உலத்தல்-அழிதல், நிந்தனை-54,
பஞ்ச-65, தவித்தல், இலங்-23
உலப்பிலர்-முடிவில்லாதவர், உருக்
உலவருமுயிர், ஊர்-113 [23
உலவுதல்-தோன்றுதல், அட்ச-15
உலவையிட்டம், திருவடி-19
உலாய்வருதல், உருக்-5
உலாவுதல், உருக்-21
உலைதல், நிந்த-35, பஞ்ச-69
உலைத்தல், பொழி-5
உலைவுறல்-தவித்தல், இலங்-23
உலைவுறுவருத்தம், திருவடி-26
உவகை, உருக்-37, 95 [காட்-65
உவகைத் தேனுண்டான் செயல்,
உவணத்தரசு-கருடன், கடறு-42
[உவணம் - கருடன்]
உவத்தல், சூளா-27.
உவமை, உருக் 65, கிங்கர்-47
உழக்குதல்-வருத்துதல், நிந்த-62,
கலக்குதல், பஞ்ச-37
உழத்தல்: உருக்-65, 76, பாசப்-12
உழலுதல், நிந்த-55, உருக்-5, [217
உழுதல்-கிளறுதல் பூசுதல், ஊர் -
உழுந்துபேர்வதன்முன், பாசப்-53
உழுவைதின்னிய வந்த கலையிளம்
பிணை × இராவணனைக்கண்டு நடு
ங்குஞ் சீதை, நிந்த-21 [50
உழுவையங்குழு-புலித்திரள், காட்-
உழை-மான், உருக்-74, அட்ச-14
உழைத்தல் - மிக்க வருத்தமடை
தல், சம்பு-29
உழைபுகுசெப்பு × உத்தரியமறை
த்த வனமுலை, நிந்-15 [198
உழையர் ஏவலாளர், ஊர்-10, 27
உளில்உள்ளான்: ஊர்-151
உளைதல், கிங்கர்-55, உளைத்தல்,
பொழி 55
உளைப்பூசல், இலங்-2
உள்ளமழலுதல், பஞ்ச-53
உள்ளமீனறி புறங்குதல், ஊர்-171

எது, நிந்தனை-59
எத்துதல்-கொண்டாடுதல்: சூளா-27: ஆசிர்வாதஞ்செய்தல், சூளா-89 [ஊர்-115
ஏந்தல்-பெருமையிற் சிறந்தோன்,
ஏந்துதல்-தலைமேற் கொள்ளுதல், உருக்-61: தரித்தல், ஊர்-90
எமம், ஊர்-159
ஏமுறுதல்-மகிழ்தல்:ஊர்-53: கலக்கம்அடைதல்,203: இன்பமடைதல், உருக்-70 [திருவடி-41
ஏம்பல்-களிப்பு, பஞ்ச-62:மகிழ்ச்சி
ஏயவன்-ஏவியவன், பிணி-87
ஏயெனுமுன், பிணி-118
ஏயெனுமளவு, அட்ச-26: ஏயெனுமாத்திரை, கிங்க-55, பஞ்ச-36
ஏய்தல், உருக்-36
ஏல்-ஏற்றல், இலங்-54
ஏல்தல்-எதிர்த்துப் போர் செய்தல், நிந்தனை-42,பொருந்துதல், உருக் - 49: மேற்கொள்ளுதல், சூளா-31
ஏல்வை, திருவடி-36
ஏவம், பொழி-56, ஏவல், நிந்தனை - 90
ஏவல்செய்தல்: நிந்தனை-53, 68
ஏவுகணைகள், அட்ச-44 [இலங்-51
ஏழுதலைமைவீரர்போர்க்குஎழுதல்,
ஏழுதலைமைவீரர் அனுமானால்மாய்
ஏழை, நிந்தனை-54[தல், இலங் 60
ஏறல்-போதல், திருவடி-35
ஏறு, உருக்-58 [தல், பஞ்ச-24
ஏறுதல்-வளர்தல், உருக்-37, பரவு
ஏறுசேவகன், பாசப்-47
ஏற்றல், பஞ்ச-50
ஏனம், பொழி-8
ஐங்கரக்களிறு, ஊர்-11
ஐம்பதினாயிரங்கிங்கரர் ஒருபுடையனுமன் பாசத்தைப்பற்றுதல், பிணி-12
ஐம்பதினாயிரவரக்கரிறக்க, மற்றையோர்கடலில் மூழ்குதல், இலங்- [58
ஐம்பொறி, சூளா-19
ஐயம், உருக்-25
ஐயன், பொழி-44

ஐராவதம்பாற்கடலினின்றுதோன்
ஒசிதல்,பொழி 9 [றியது,கடறு-39
ஒடிதல், ஊர்-91
ஒடுங்குதல், உருக் 37
ஒட்டார் - பகைவர், சூளா-47
ஒண்ணுதல், உருக்-50
ஒண்மை-ஒளி, பாசப்-27
ஒதுக்குதல்-நிச்சயித்தல், ஊர்-61
ஒத்துதல்-ஒற்றுறுத்தல், ஊர்-106
ஒருங்கு, உருக் 97
ஒருங்குடையுணர்வினால் மாயையின் பெருங்கடல் கடத்தல் X அனுமன் காலினால் கருங்கடல் கடத்தல், உருக்-97
ஒருசடையாகிய குழல் X தாமதிலை வாயிற்பெய்துஉமிழ்கின்றவராவு, காட்-10
ஒருதிங்களே யானிருப்ப லெனக்கூறியமங்கை, பிணி-64 [1
ஒருப்படுதல்-உடன்படுதல், அட்ச-
ஒருவர்தாம், ஊர்-10
ஒருவர்மேலொருவ ரோடியோகைவென்றவகைகூர்தல், திருவடி-16
ஒருவனது தீச்செயலின் காரணமாகப் பலர் அழிதல் X இராவணனது தீச்செயலின் காரணமாக அரக்கர் குலம்அழிதல்; நிந்தனை -48
ஒலித்தல்-தழைத்தல், சம்பு-47
ஒல்வது, நிந்தனை-65
ஒழிதல், உருக்-38
ஒழிந்தவர்-மிகுந்தவர், பஞ்ச-52
ஒழிவுறுதல், உருக்-56
ஒழுக்கு-நன்னடக்கை, சூளா-17 வரிசை: ஊர்-215
ஒளிக்க, பாசப்-23
ஒளிதல், நிந்தனை-47
ஒளித்த-ஒளிபெற்ற, பிணி-128
ஒளியோன், சூளா-86
ஒளிர்தல், உருக்-67
ஒறுத்தலோநிற்க, ஊர்-39
ஒறுத்தல், கடறு-68, பிணி-30
ஒறுத்தார், உருக்-113 [36
ஒற்றைமணிமாலை, பஞ்ச-9, 34,

கள்-தேன், பொழி-16, 33
கள்ளம், உருக்-19, 23
கள்ளுண்டலாற் கண்சிவந்து வாய் விளர்க்கும், ஊர்-108
கள்ளுறக்கனிந்தபங்கி, ஊர்-37
கறங்கு-காற்றாடி, கிங்கார்-36
கறங்குதல்-ஒலித்தல், ஊர்-159 சூளா-57, பஞ்ச-16
கறுத்தலில் சிந்தையாள், பிணி-30
கறுப்புண்ட மனம், பாசப்-20
கறைப்புனல், பஞ்ச-44
கற்பகதருவும்நிதியமும் மாலை முதலியனகொண்டு தொடர்தல்,நிந்-16
கற்பகநாடு, கடறு-89
கற்பகமாலைபுலவுகாலுதல், காட்-44
கற்பணம்-கப்பணம், ஊர்-41
கற்பினாற்றாயவளைத் துயர் செய்ததனால் வந்த தீங்குகள், பிணி-93
கற்பினாற்றாயே னென்னிலனும மனைச் சுடேலென்னல், பிணி-127
கற்பு-எண்ணம், கடறு-36
கற்பெனுங்கடல், பிணி-51
கற்றை, பொழி-37
கனகமால் வரையின் சிறுவன் இரிகூடம், கடறு-26
கனகம், உருக்-101
கனகவான்கிரியின்ஓங்கிய மெய்த் துறுமாற்தொறு மின்மினிக்குலம் மொய்த்தல் X அறுமானது வானுறவளர்ந்த மெய்யிலுள்ள மயிரின்சுற்றெலாம் தாரகைதொத்துதல், உரு-101
கனகன்-இரணியன், ஊர்-267
கனகன்மெய்Xஅட்சனுடல்: பாசப்-21 [கதை, உருக்-48
கனகன்வச்சிரயாக்கையை வகிர்ந்த
கனங்குழை, ஊர்-200
கனலி-நெருப்பு, பிணி-129
கனலுட்பொதிசிலைகுனுறு X இராவணன் பெருவலி, பிணி-102
கனலுதல் கடுங்கோபங்கொள்ளல், நிந்தனை-9, 64

கனல்வு-கோபம், சூளா-78
கனன்முழுகுதல்-கனலினடுவினிற் றல்: காட்-72
கனிதல், திருவடி-18
கன்மம்-ஊழ்வினை, உருக் 84
கன்னி-இளமை, உருக் 50: மகள்
கன்னிமாநகர்-145 [சூளா-27
கன்னியாளை, ஊர்-21
கா-சோலை, பொழி-83, சூளா-67
காகமுற்றும் ஓர்கண்ணிலவாக்கிய வென்றி, காட்-28
காகம்முதலியன சேனைகளோடு தொடர்ந்து சென்றமை, அட்ச-
காகுத்தன், ஊர்-200 [13
காக்கரியாதல், இலங்-19
காசின்கல்-இரத்தினக்கல், நிந் 7
காசு-இரத்தினம், கடறு-48 அழுக்கு,காட்-68, குற்றம்,பொழி-41
காஞ்சியணி, சம்பு-36
காட்டிற்குச்செல்லும்போது வேதியற்கு ஆன்குலமீந்து அவ்வேதியனுசைக்கரையின்மை கண்டு சிரித்தவன், காட்-27
காட்டுதல், நிந்தனை-59
காணுதல் - அறிந்து கொள்ளுதல்; ஊர்-218, உருக்-25, செய்தல், பாசப்-15
காண்டருதோகை, கடறு-1 [28
காதல்-விருப்பம், ஊர்-37, காட்-
காத்துறுகடை-காவல் செய்யப்பட்டு அமைந்த இடம், ஊர்-101
காந்தம்-சந்திரகாந்தம், ஊர்-125: சூரிய காந்தக்கல், சூளா-86 அழகிய பொருள், காட்-63
காந்தள், ஊர்-135
காந்தன், அட்ச-47
காந்துதல்-தீயுமிழ்தல், விளங்குதல், சூளா-86, 87, சம்பு-6
காந்துறுசுதெழயிற்றரவு, பிணி-10
காமச்செருக்கு, பிணி-96
காமத்தாற்கெட்டொழிந்தோர் மிகப் பலர், பிணி-97
காமப்பயிர்க்குநீர்சறவு, ஊர்-107
காமரம் - இசை. ஓர்பண்ணுமாம், ஊர்-197 பொழி-27, 33

குலுங்குதல், இங்கார்-1
குலுங்கும்வன்றுயர், பஞ்ச-2
குலைதல், பொழி-12 [-1
குலவ, கடரு-8: பொழி-43, சம்பு
குவளை, உருக்-39
குவை, அட்ச-45
குழல்-கூர்தல், ஊர்-150
குழற் புதுக்குதலையர், ஊர்-13
குழற்றுதல்-ஆரவாரித்தல், ஊர் -
குழன்று-இரண்டு, உருக்-57 [188
குழு-கூட்டம்; உருக்-55, 107
குழுவுதல், உருக்-32, இலங்-15
குழை, ஊர்-116, பஞ்ச-19, நிந்தனை-15
குழைதல்-தோற்றல், குளறுதல், ஊர்-6,: 27 வருந்துதல்,காட்சி-12: வாடுதல், நிந்தனை-32: வளைதல், பொழி-28
குளகு-விலங்கினுணவு. பொழி-11
குளித்தல்-நீராடுதல், சூளா-64
குளிர்தல், உருக்-66
குறங்கு, ஊர்-118, உருக்-44
குறடு-ஒருதோற்கருவி, நிந்தனை-13
குறி, சூளா-76
குறித்தல், நிந்தனை-60
குறித்துச்சொல்லல், நிந்தனை-65
குறிப்பாற் கூறுதவற்றை புணர்ந்தோமென்று வானரர்கள் கூறுதல், திருவடி-10
குறிப்பு. உருக்-32
குறுனைதவம், இங்க-16
குறுகுதல், உருக்-117
குறுமுனிகுடித்தவேலை, கடரு-14
குறும்பு, இங்கார்-5
குறை-துண்டம், மிச்சம், ஊர்-58: காட்-53
குறைதல்-அடங்குதல், ஊர் - 223: அழிந்தொழிதல், நிந்தனை-56: பின் வாங்குதல், நிந்தனை-67
குறைத்தல், நிந்தனை-76
குறையுயிர், இங்க-26
குனிதல், உருக்-55
குனித்தல், உருக்-54,55: சூளா-57
குன்றயினுற வெறிந்த கொற்றன், பிணி-71
குன்றிடைவாவுறு கோளரி X சேனைபதி தலைமேற் பாயுமனுமான்: பஞ்ச-63
குன்றிவர்ந்தகுழவிஞாயிறு X இராவணன் முடியிலணிந்தமௌலி, ஊர்-207
குன்றின்றாறு, சம்பு-5
குன்று-சிறுமலை: இங்கு ரிசியமூக பர்வதம், உருக்-34, நிந்தனை 60
குன்றுகளைக் கழக்கும்பந்துமாடென் கரம், ஊர்-90
கூசுதல், உருக்-22
கூடம்-யானைகட்டுமிடம்,ஊர்-101: மாளிகை, ஊர்-136
கூடுதல், சூளா-19
கூம்பு X குமிழி: கடரு-8
கூலம்-கரை, வால், கடரு-32
கூலவெஞ்சேனை, பிணி-23
கூவுதல்: சடுலவோசை கொள்ளுதல், இலங்-5
கூற்றினை யேற்றியன்ன குலப்பரி, சம்பு-5
கூன்-வளைந்தவுடம்பு, கடரு-47: இங்கார்-7: பாத்திரம், இங்க-40
கெழுதல்-விளங்குதல், ஒத்தல், உருக்-40: நிந்தனை-11
கேடகம் முதலியன அரக்கியர்தலை தொறுஞ்சுமத்தல், நிந்-18
கேடுசூழ்தல், பொழி-54
கேதம், ஊர்-160, சூளா-47
கேழல், அட்ச-5
கேழிலான், காட்-71
கேழ், கடரு-30;உருக்-52:சம்பு-16
கேளான், சூளா-2
கேள், நிந்தனை-6
கை, பொழி-13: பஞ்ச-25
கைகயர்மடந்தை நிலம் உம்பியதென முகம் மும்மடங்குபொலிதல், காட்-19
கைகாலற்ற அரக்கர்கூட்டம்X சிறகற்ற வெற்பினம், இங்க-30
கைதொழுதிறைஞ்சல், பஞ்ச-4
கைத்தலை, சூளா-5: கை (த்)தலை-அணிவகுப்பில்: பஞ்ச-65
கைத்தல், சூளா-41

சீதையி லருளின்மை,சிந்தனை-30:
சீதையின்பிரிவால் அறிவழிந்த
இராமபிரான் X இன்னுயிரின்றி
யேகும் யந்திரப்படிவம், உருக்-
78: சீதையென்பெருந்தெய்வம்,
திருவடி-59: சீதையைக்கண்டி
லேனெனில் இலங்கையைவீட்
டிவிடுவேன்,காட்-1: சீதையைக்
கண்ணினீர்க்கடலிற் காணுதல்,
திருவடி-68: சீதையைக் காண
ப்பெறாத அனுமான் சிந்தனை,
ஊர்-225-233: சீதையைத்தரு
கெனல், பிணி-106, சீதையை
இராவணனொளித்து வைத்திரு
த்தல் பற்றி யனுமான் தன்னுட்
கருதுவன, காட்-66-76
சீயம், கடரு 4
சீர், சிந்தனை-40 [-4
சீர்த்தது-வலிமைப்பட்டது, பாசப்
சீர்த்தி, பாசப்-1
சீர்மை, பிணி-99
சிலம்பார்க்குரியோ ரொண்ணாது
செய்யார், ஊர்-222
சீறுதல், உருக்-80 [சப்-24
சீற்றந்துன்பத்தைத்துரத்தல், பா
சீற்றம், சிந்தனை-48, 60
சு - அழகிய, ஊர்-79
சுக்கிரீவன் ததிமுகனிடம் வாலிசே
யைச்சரண்சேரெனல், திருவடி-
47:சுக்கிரீவன்முன்னோன்-வாலி,
உருக்-30: சுக்கிரீவன் வரலாறு,
உருக்-29
சுடரெனப்புகரொஃகு, இலங்-35
சுடரோன், பொழி-19
சுடர், ஊர்-216; ஒளி, உருக்-41
சுடுதல், சூளா-47
சுடுவிக்கின்றது இவ்வூரைச்சுடுகெ
ன்றுரைத்ததுணிவு, பிணி-121
சுட்டிரிற்றல், உருக்-99
சுந்தரம், உருக்-79
சுந்தரி, ஊர்-53 [17
சுமத்தல், உருக்-13; 109, பொழி-
சுமந்திரன், உருக்-62
சுரசை, கடரு-65
சுரபி X ஆகாயம்: ஊர்-56

சுரம்-உருக்-55 [ஊர்-133
சுரிகுழல் - நுனிசுருண்டகூந்தல்,
சுரிகுழன்மடந்தை, பஞ்ச-14
சுருங்கிடை, உருக்-97
சுருதி, உருக்-55: சுருதிநாயகன்,
காட்-9, சுருதியன்ன சேவகன்,
கடரு-19, சுருதியேயன்ன மாரு
தி, கிங்-40
சுரும்புசுற்றறாத்தாடொடு தடக்கை
X நீடுறு மேட்டிசைநின்றயானையி
ன்கோடு கரம், உருக் 47
சுலாவுதல், பஞ்ச-27
சுவணத்தனியண்டம்பிரமதேவனை
யீன்றது, கடரு-43
சுவணம்-பொன், ஊர்-79
சுவல்-பிடரி, அட்ச-37
சுழலுதல், ஊர்-6
சுழித்தல், உருக்-45
சுளித்தல், பிணி-11
சுறவு, கடரு-22
சுறுக்கொண்டேறுதல், காட்-49
சுறுக்கொளல், பிணி-68,பஞ்ச-66,
அட்ச-1
சுற்று-ஒன்றைச்சுற்றியிருக்கை,கட
ரு-34 [நீர்போலுதல், கடரு-9
சுனைநீர் தாதுமுதலியபூசிக்குருதி
சூடுதல், உருக்-84
சூடைக்காசு-சூடாமணி,பொழி-45
சூதர்-பாகர், பஞ்ச-59
சூது-உபாயச் செயல், பொழி-6
சூரியன்புரவியேழ், ஊர்-9
சூரியன்முன் மின்மினி, ஊர்-16
சூரியாத்தமனம், ஊர்-42
சூர்தடிந்தவன், பஞ்ச-18
சூர்ப்பணகையை மூக்கறுத்துவிட்
டது, பிணி-116 [47
சூலநாள்-கருவுயிர்க்குநாள், கடரு-
சூல், பொழி-60,சிந்தனை-5,சூளா-
55
சூழல்-இடம், சோலை: பொழி-28:
மாயச்செயல், பொழி-48
சூழி, காட்-46,பஞ்ச-11,பாசப்-14
சூழ்ச்சி, உருக்-106 [80
செச்சை-பூசுதற்குரியகுழம்பு,ஊர்-
செஞ்செவி-மிக்கவழகு, ஊர்-4

தளர்தல், சூளா-37, நிந்தனை-50
தளி, ஊர்-125
தளிர்த்தல்-செழித்தல், திருவடி-3
தளை-பின்காற்கயிறு, இலங்-23
தள்ளிவீழ்தல், கடரு-18
தள்ளுதல்-தளர்ச்சியடைதல், கடரு-36, விடுதல், உருக்-54, தடுமாறுதல், உருக்-70
தறி, இலங்-36
தறுகணன், பாசப்-8
தனம், உருக்-65
தனிமைத்தன்மை, பஞ்ச-26
தன்மை-நிலைமை, உருக்-35
தன்னிறத்தோடுமாறுதந்து இமைக்கும்பொன்னிறத்தூசு, நிந்தனை-7
தன்னுயிர்கொள்வானிழைத்தபண்பு, காட்-67
தா, நிந்தனை-36
தாக்குதல், உருக்-43
தாங்குதல், உருக்கு-43
தாடகைக்கிராட்டியெனும் வலிக்கமைந்த தகைமையர், நிந்தனை-18
தாது-காவிக்கல், மகரந்தப்பொடி: கடரு-9
தாதை, பொழி-49
தாதைக்கு அரம்பைமாரிற்றோன்றினர், அட்ச-10
தாமினி-கட்டுக்கயிறு, இலங்-29
தாம்பு, சம்பு-1 [127
தாயேயனையகருணையான், பிணி-
தாய்மொழிசூடி, பாசப்-41
தாரகை, கடரு-8;உருக்-101, பொழி-15, பிணி-43
தாரம்-இசைவகை,ஊர்-80;மனைவி, சூளா-30, அட்ச-41
தாரு, பாசப்-48 [-21
தாருகன்குருதியன்னகுருதி, பாசப்
தாரை-இடையறாதவொழுக்கு,ஊர்-56;கூர்மை, ஒழுங்கு,கிங்கரர்-8, பாசப்-49
தாரைநீர், பாசப்-5
தார், கடரு-57, சம்பு-8,சிறுமணி, பொழி-38: படை,படைவகுப்பு, கிங்கிணி, பாசப்-4 இலங்-51
தார்ப்பூண், பஞ்சு-31
தாழிப்படுதயிர் × கிருதர், அட்ச-30
தாழ்-இழிவு: சூளா-54
தாழ்தல் - கீழுக்கு இறங்குதல், கடரு-8: குவிதல், சூளா - 86: காலில் வீழ்தல், வணங்குதல், நிந்தனை-46: பெருகுதல், அட்ச-39
தாளம், நிந்தனை-8
தாளாறுடைப்பறவை, ஊர்-5
தாள்-கால், உருக்-32, தாழ்ப்பாள், பொழி-34,துவஜதண்டம், பஞ்ச [-7
தானகம்-நகை, பொழி-23
தானம், பொழி-38
தானவர், கிங்கரர்-7: அரக்கர்: பொழி - 19
தானவாரி-மதநீர், ஊர்-17
தானைமாக்கொடி, பஞ்ச-7
திகைத்தல், பாசப்-50
திக்காரம், கடரு-70
திங்கட்போழ், ஊர்-78
திங்கண்மாயகர்தியமுகம், ஊர்-190
திங்கள்-சந்திரன், உருக்-41,மாதம் 93 × வெண்குடம்: ஊர்-55
திங்கள்கதிர்சுடுதல், ஊர்-193
திசைக்கரி, சூளா-61
திசைமுகன், ஊர்-29
திசைமூன்றுந்தாயினர் கூடிய வுரை, உண்டுயிரகத்தெனவொறுத்தல், திருவடி-30
திசையானை, உருக்-47
திசையானையின் மருப்புற்றிற்றபழுந் தழும்பு, ஊர்-209
திசையின்பாவைமார்கூந்தல், எரிந்த காவிமுதலியவற்றூற் பரிமளங் கமழ்தல், இலங்-40
திடல்-மேடு, கடரு-10
திணி, பொழி 15
திண்டாடுதல், அட்ச-39
திண்டிறல்: பொழி-4
திண்ணென்யாக்கை: பாசப்-58
திண்மை, பொழி-59
திர்காகம், கடரு 39
திமிங்கிலகிலங்கள், கடரு-37
திமில்-ஓர்மீன், கடரு-49
திரங்குதல், காட்-25
திரள்-கூட்டம், பொழி-15

தொகை-தொகுதி; உருக்-53: கூட்
டம், பொழி-17
தொங்கல்-மாலை, இங்கார்-60 [36
தொடர்செய்தல்-பூட்டுதல், இலங்-
தொடர்தல்-வாதுக்கு அழைத்தல்,
ஊர்-26: ஊகித்துணர்தல், உரு
க்-38: ஒத்தல்: நிந்தனை-39
தொடர்ந்துசுற்றுதல், நிந்த-75
தொடற்கருமாக்கியர், காட்-64
தொடி, நிந்த-71, பஞ்ச-14
தொடுதல், நிந்தனை-62
தொடுத்தல், பொழி-43
தொண்டை, உருக்-22, பொழி-40
தொத்து, கடறு-13, அரும்பு,
உருக்-53
தொத்துதல், உருக்-101
தொய்யல்-சோர்வுபடுதல், ஊர்-
18: சேறு, உருக்-96
தொலைதல், நிந்தனை-58, சூளா-47
தொல்லர்-பழமையானவர், இலங்
தொல்லை, உருக்-29 [-56
தொல்லைநாண்மாதிரங்கடந்தவன்,
பிணி-6
தொளையுறுபுழைவேய், நிந்-11
தோகை, நிந்தனை-75
தோகையர்மனமுந் தும்பியுந் தொ
டர்ந்துசுற்றுதல், அக்ச-13 [48
தோடு-மலரிதழ், ஊர்-217, பிணி-
தோமரம் முதலிய பல்வகைப்படை
க்கலம், அட்ச-1
தோரணத் தும்பரிருந்த நீதியான்,
அட்ச-21
தோரணம், சம்பு-15, 16
தோரணம் முறிந்தன துணிதல்,
காட்-46
தோரணவாயிலில்தோன்றும்அநு
மான் × ஆழியினடுவட்டோன்று
மருக்கன், சம்பு-16
தோல்-கேடகம், கடறு-7, யானை,
பஞ்ச-24
தோளிலிருந்து இரத்தம் சொரிதல்
× மலையிலிருந்து அருவிசொரி
தல், இங்க-25 [பாசப்-39
தோளுக் கெல்லை பொன்றில்லை,
தோள்கொட்டியார்த்தல், கடறு-2
தோற்றம்-காட்சி, கடறு-15
தோற்றல்-விளங்கல்: சம்பு-16
தோன்றல்-குமாரன், ஊர்-102
நகரமைதி X திருமாலுந்திபயந்த
வண்டம், ஊர்-24
நகரவமைப்பின்வருணனை, ஊர்-28
நகர் X கடல், பாசப்-61 [65
நகர்வாயில்-யமனதுவாயில், ஊர்-
நகில், பிணி-62
நகுதல்-விளக்குதல், ஊர்-195, சிரி
த்தல், நிந்தனை-80, பரிகசித்தல்,
பஞ்ச-23: மலர்தல், இலங்-40
நகை-ஒளி, ஊர்-181, பற்கள், உருக்
-70: சிரிப்பு, நிந்தனை-74
நகையாம்வினை, பிணி-104
நகையெயிறு, இங்கார்-31
நக்குதல்-குடித்தல், ஊர்-189:
தீண்டுதல், பொழி-51
நங்கை, உருக்-17, பொழி-17
நங்கையர்மனத்தவம் நோற்றவரின்
தவத்தினுமேம்பட்டது, காட்-72
நச்சு, சூளா-63
நச்செனக்கொடியகள், ஊர்-189
நஞ்சமுண்டவர் X அநுமன் மேற்
சென்ற அரக்கர், இங்கார்-54
நஞ்சம், பொழி-14
நஞ்சனையான், காட்-32
நஞ்சு, உருக்-17
நடக்கிரியை, ஊர்-26
நடம்-நர்த்தனம், ஊர்-25
நடனச்சிறப்பு, ஊர்-26
நடித்துவாழ்தகைமையதோ வடி
நடுக்கு, கடறு-23 [மை, ஊர்-220
நடுநிசியில் நகரிலிருந்த நிலைமை
ஊர்-158, 165
நடுவகழி, ஊர்-145
நக்ஷத்திரம் X பாற்றுளி, ஊர்-65,
அர்க்கரத்தேரிற்கும் வானோர்சிந்
திய பூமழை, 57: நட்சத்திரவரு
ணனை, ஊர்-57
நட்டல், உருக்-89
நண்ணுதல், நிந்தனை-72: சூளா-25
நத்து-சங்கு, ஊர்-79
நந்தல்-அழிதல், சூளா-9
நந்தனம், இங்கார்-55

நூக்குறுதல், கடறு-90
நூபுரக்குரல், ஊர்-13
நூலோர்துகேள்வி, கடறு-41
நூல்-மேகலை, புத்தகம், ஊர்-115, உருக்-42
நூறுதல் அறுதல், கடறு-54, அழித்தல், உருக்-89, காட்சி-27, சூளா-4, பிணி-102
நெகுதல், உருக்-2
நெக்கவுகுதல்-பிளந்து சிதறுதல், பொழி-10
நெடியோன், சூளா-4
நெடுங்கரப்பூட்கை, சம்பு-39
நெடுநிழல்-பேரொளி, நிந்-7
நெடுந்துயர், உருக் 9 [திருவடி-2
நெடுவரவு - தலைநிமிர்ந்து வருகை;
நெய்சுடர்விளக்கு, சம்பு-21
நெய்தலையுற்றவேல், பஞ்ச-65
நெய்தல், உருக்-57
நெரிதல், கடறு-3, பொழி-9, 16, பாசப்-31
நெருக்கியசைத்தல், பொழி-3
நெருக்குதல், காட்-51
நெருப்புச்சிதையுள்ள வனத்தை யெரியாமைகேட்டு அனுமன் மகிழ்தல், இலங்-62
நெருப்புகக்குதல், சம்பு-4
நெருப்பைப்பிடித்துவரக்கட்டளையிடல், இலங்-17
நெறி, உருக்-111, நிந்த-13, பொழி-1, 18
நெறிதல், உருக்-57
நெறிநின்றுபொறிகளைந்தும்வென்றவன், உருக்-25 [உருக்-61
நெறிபோதல் - பிரயாணப்படுதல்,
நெற்றி, சம்பு-21 [129
நெற்றிக்கண்ணில்வன்னி, பிணி -
நெற்றியில்சூடிகையணிதல், பஞ்ச-
நேமி, சம்பு-4, பிணி 17 [18
நேமித்தேர், அட்ச 31
நேரார்-பகைவர், கடறு-7
நேரேபடுதல், அட்ச-29
நேர், உருக்-68
நேர்தல்-எதிர்த்தல், ஊர்-42, உருக்-63: ஒத்தல், உருக்-112: சொல்லுதல்: நிந்தனை-46: எதிர்நிற்றல், நிந்தனை - 67: சேர்தல், சம்பு-3
நைதல், உருக்-96
நொடி, அட்ச-4
நொய்தின், கடறு-21, பொழி-56
நொவ்விடைமடந்தை, காட்-54
நொறில், அட்ச-7
நோதல், உருக் 88
நோய், சூளா-57
நோய்மை, பிணி-95
நோற்றல், நிந்தனை 56
நோற்றீண்டிருந்தவள், காட்-73
நோன்புநோற்றல், நிந்தனை-43
நோன்மை-வலிமை, விரதம், கடறு-21, 72, தன்மை, கடறு - 90, பிணி-122
நோன்குருள்வேற்பெருங்கடல், ஊர்-206
பஃறலை, அட்ச-20
பகடு, சம்பு 32
பகர்தல், உருக் 2, சூளா-6
பகழி, பாசப் 50
பகுதல், நிந்தனை-60 பொழி-54
பகுதி-பாசம், பாசப்-10
பகுத்தல் - பெயர்த்தெடுத்தல்; இலங்-55 [67
பகையாழியேழினளவன்று, ஊர் -
பகைகள் மூன்று-காமம், வெகுளி, மயக்கம், நிந்தனை-55
பங்கி-ஆண்மயிர், ஊர்-37 [70
பங்குனிமலர்ந்தபலாசவனம்; ஊர் -
பசப்பு, காட் 37
பசிப்பிழை, கடறு-68
பசுங்கதிர், ஊர்-59 [208
பசுங்காற்று-இளங்காற்று, ஊர் -
பசை-பசுமை, கடறு-18
பச்சிரத்தம், பாசப்-10
பச்சைமேனிபுலர்தல், பிணி-99
பஞ்சசேனாபதிகள், சம்பு-51, பஞ்சசேனாபதிகளை வென்றவனுமான ×ஐம்பொறியைவென்ற நல்லறிவு: பஞ்ச-64: பஞ்சேந்திரியம்-16, 64: பஞ்சசேனாபதிகள் இராவணனுக்குக் கூறத்தெ

பாரவருதல்-பரவி வருதல், சூளா-74
பரி, பொழி-38, பஞ்ச-59
பரிசு-விதம், பஞ்ச-32: பரிசு இழைத்துக்காட்டுதல் - பரிசை நிரூபித்துக் காண்பித்தல், உருக்-20
பரிதி, பொழி - 43, பரிதிவான வன், காட்-9
பரித்தல், காட்-26: கிங்கார்-3
பரிபவம், ஊர்-146
பரிமளகந்தம், நிந்தனை-2
பரிவு, உருக்-72
பருகுதீ, இலங்-11
பருணிதர்-புத்திமான்கள், ஊர்-198
பருமித்தல்-அலங்காரங் கொள்ளல்; சம்பு-4: பஞ்ச-8
பருவத்தேவர், பொழி-55
பலவகையாயுதங்கள், சம்பு-6
பலாசவனம், ஊர்-70
பல்லணம், பஞ்ச-8
பல்வகையோசை, ஊர்-13
பவளக்கொடி, கடறு-46
பவளமலை இலங்கைத்தீவிலுள்ளது, கடறு-89: பவளமலையினின்று இலங்கையைக்காணல், கடறு-91
பவளமாக்கொடி மின்னென வரை சுற்றிட, வரைசேர்ந்த திவளும் பொற்பனைமாமரம் யானையின் ஓடையிற்காந்துதல், பொழி-29
பவனன், கிங்க-22
பழி, உருக்-13, 36, நிந்-69
பழிப்பு, நிந்தனை-70, சூளா-60
பழுவச்சோலை, பொழி-55
பழையம்யாமெனப் பன்பிலசெய்வரோ பயனோர்வார், ஊர்-198
பள்ளம், உருக்-115: நிந்தனை-72
பள்ளி-படுக்கை, ஊர்-117: உருக்-[50
பறவை, கடறு-4
பறவையினரசன், உருக்-44
பறழ், கடறு-6
பறைகின்றான், ஊா-102
பறைபுரைவிழி, கிங்கார்-26
பற்றலர், பொழி-2

பற்றார், சூளா-51
பற்று, ஊர்-60
பற்றுதல், நிந்தனை-59, சூளா-76
பனி, நிந்தனை-63: பொழி-31
பனித்தல், உருக்-55
பனிப்பு, ஊர்-173
பனைமீன், கடறு-22
பன்னகவனிதையர், ஊர்-19
பன்னுதல்-ஆராய்தல், ஊர்-28, பொழி-31
பாகியல்கிளவி, அட்ச-13
பாகு-பாகம், கருப்பஞ்சாற்றுப்பாகு, ஊர்-2, 3: சுண்ணச்சாந்தின் குழம்பு, 182: தோள், சூளா-82
பாங்கர், பொழி-25, திருவடி-46
பாங்கு நன்மை, திருவடி-42: பக்கம், பொழி-54
பாசத்தைச் சிந்தவல்லமையுடையனுமன், பிணி-20
பாசம், கடறு-10, நிந்தனை-55: கயிற்றுவடிவான ஆயுதம், கிங்க
பாசி × மழை, கடறு-47 [ர்-8
பாடலம், பொழி-31
பாடலரவுசெவிபுக வலமருதல், ஊர்-192
பாடல் பண்ணிமையடைத்தன, ஊர்-162
பாடு-இடம், துன்பம், கடறு-48, பொழி-31: இறத்தல், பாசப்-26
பாணி-கை, கடறு-74, ஊர்-115: தாளக்கிரமம், ஊர்-38, 187: பிணி-48
பாண்டில், நிந்தனை-11
பாதகன்-பாவி, துன்பம் விளைப்பவன், ஊர்-174
பாதசாலகம், ஊர்-115
பாதவம்-மரம், இலங்-55
பாந்தணிங்கிய முழை × இராவணனெஞ்ச, ஊர்-210
பாந்தள், பிணி-12 [1
பாம்பிவர்தறுகட் சம்புமாலி, சம்பு
பாரமாமரம், பாசப்-49
பாரி-பாரிப்பு, ஊர்-158
பாரிடையமுந்து குன்றம் × கடலிலாழுங்கலம், கடறு-8

பார்-பூமி, உருக்-33, தேரின்அடிப்
பரப்பு, சம்பு-27
பார்ப்பு, பிணி-31
பாலித்தல், பொழி-55
பாலின்பறவை கருங்கிரிமேற்பரத்
தல் X இராவண னிருமருங்கிற்
சாமரம்பவைத்தல், நிர்-16
பாவகம்-மனக்குறிப்பு, பிணி-50
பாவகாரி, பிணி-50
பாவனை, பாசப்-55
பாவிவேடன் X இந்திரசித்து,
பிணி-31
பாவுதல், உருக்-9
பாவை பேசுவபோற் புலம்புதல்,
ஊர்-173
பாழி-அகலம், ஊர்-147, வலிமை,
உருக்-73, 110, பஞ்ச-11
பாழித்தீ, இலங்-44
பாறுதல், உருக்-53, பொழி-31
பாற்பெருங்கடலில் மாற்பெருங்
கடல் வதிதல் X மலர்ப்பள்ளியி
லிராவணன்படுத்திருத்தல், ஊர்
-206
பானம், ஊர்-5
பானல்-நீலோற்பலம், ஊர்-183
பானிறத்தன்னக்குழாம், நிர்-3
பான்மை-கடமை, பாசப்-14
பிடர், பொழி-53
பிடி, பொழி-13, கிங்கார்-41
பிடித்தல்-கவர்ந்துசெல்லல், ஊர்-
233; மனத்தில்நினைத்தல், நிந்
தனை-62
பிடிமதம்பிறத்தல், காட்-43
பிடியுண்டார், பாசப்-32
பிணக்கு, நிந்தனை-55
பிணக்குவடு, பாசப்-20
பிணு-மகரம், கடறு-46
பிணி-நோய், நிந்தனை-55: தொகு
தி, இலங்-3
பிணிப்புண்ட செய்திகூறிய தூது
வர்க்குஇராவணனாமீதல், பிணி
-27
பிணிப்புண்ட வனுமன் இராவண
னைக்காணவேனெனக் கருதல்,
பிணி-19
பிண்டிபாலம் எறியீட்டி, ஊர்-11
கிங்கார்-8
பிதிர்கள், ஊர்-139
பிதிர்தல், பொழி-9
பிதிர்வித்தல், அட்ச-35
பித்திப்பத்தி, ஊர்-102
பித்து, ஞளா-69
பிரசம், கடறு-89, திருவடி-14
பிரமன் இராவணனுக்கு இணங்கா
மாதரைமேவினுல் தலைசிதறுக
எனச் சாபம்கொடுத்தது: ஞளா-
பிரமன் வரம், ஊர்-18 [21
பிராட்டியின் காதலைப் பெற்றமை
யால், நீயே யாண்பிறந்தமைந்த
செல்வமுண்டனையாதி, திரு
பிரிதல், உருக்-13 [வடி-70
பிரிந்தவர் நெஞ்சமெரிதல், ஊர்-
பிலத்தின்வாய், பஞ்ச-14 [163
பிலம், பஞ்ச-61
பிழம்பு, உருக்-54
பிழை, நிந்தனை-81
பிழைத்தல், பொழி-54, சம்பு-29
பிளத்தலுண்டார், பாசப்-32
பிளிறுதல், கடறு-5
பிள்ளப்படுதல், அட்ச-28
பிள்ளவிரிதல்-விரியும்படி திறத்
தல், பஞ்ச-61
பிள்ளை, உருக்-62
பிறக்கம்-உருவம், ஞளா-58
பிறங்கப்பிணித்தல், பாசப்-57
பிறங்கல், ஞளா-17
பிறங்கிணர் நறுங்குழலர், ஊர்-159
பிறங்குதல், கடறு 34, உருக்-44
பிறர்தானெனப் பெயர்தல், கடறு
பிறப்பு-உதயம், உருக்-56 [-82
பிறர், ஞளா-17
பிறழ்தல்-விலங்குதல், கடறு-6
பிறை, கிங்கார்-82
பிறைக்கடையெயிறு: பஞ்ச-44
பிறிதல், நிந்தனை-82
பின்றுதல், ஊர்-203, அட்ச-31,
திருவடி-47
பின்னவன், உருக்-31
பின்னை, உருக்-75
பீறுதல், பாசப்-3

முகில், உருக்-19, சூளா-87
முகிழ், உருக்-20
முகிழ்த்தல், உருக்-53
முகிற்கணம் புகைவிழுங்கலின்தெரிந்திலவாய் மலைத்தலை தொறும் மயங்கிப் பூளைவீ யென்னப் போவன, இலங்-31
முகை, பொழி-16: சிந்தனை-19
முக்கணனார்திமுதலியனஅல்லாத குரங்கின்மேற்சேறியோ, அட்ச-3
முக்கணேக்கினன், ஊர்-140
முக்குற்றம், கடறு-50
முசலம், கிங்கார்-3
முடக்கு, பொழி-13
முடி, உருக்-9
முடிதல், உருக்-9
முடித்தல், சிந்தனை-59, சூளா-65: திருவடி-37
முடிக்கிடுதல்-அடங்கிவிடுதல், ஊர் -223
முடியுமுழுததழும்பிருந்த சாணத்தான், ஊர்-217
முடிவது-நடப்பது, ஊர்-220
முடுகுதல், கிங்கார்-9 அட்ச-36
முடுகுறுதல், சிந்தனை-76
முடுக்குதல், கடறு-36
முடையுடல், கிங்க-26
முட்டில்-சிறை, ஊர்-25
முட்டுதல், ஊர்-76, கிங்க-1
முட்டை அண்டம், திருவடி-66
முண்டம்-உடல், கடறு-77
முதலி-முற்பட்டுச் செல்பவன், கிங்கார்-22
முதல், சிந்தனை-78
முதல்வன்-காரணன், உருக்-71
முதிர்தல், அட்ச-35
முதுகுளுக்குறுதல், சிந்த-17
முதுமொம் × அநுமான் தோள்: பிணி-8
முதுமை-பழமை, உருக-36
முத்தலையெஃகன், பிணி-115
முத்தன்-நான்முகன், ஊர்-94
முர்றுதல், சிந்தனை-79, பொழி-7

முர்தை, திருவடி-7
முந்நீர்-கடல், கடறு-87
முப்புரஞ்சுடமுடுகுமீசன் × அநுமன்: பாசப்-24
மும்மதம், ஊர்-150
மும்மைத்தீ, பிணி-129
மும்மைத்தாரியம், ஊர்-158
மும்மைநூறுயிரந்தெரு, ஊர்-157
முயங்குதல்-தழுவுதல், ஊர்-194, உருக்-67
முயலில் வெண்மதி × வெண்குடை, சிந்த-16
முயலுதல், பொழி-5 [121
முயற்கறை மலராத் திங்கள்: ஊர்-
முயிறு-எறும்புவகை, பிணி-8
முரசக்கொண்மூ, அட்ச-7
முரண்-வலிமை, பாசப்-54, உருக்-49, சிந்தனை-69, மாறுபாடு, பஞ்ச-58
முரனெனத் தகு மொய்ம்பினோர்; காட்-18
முரார்தகன், பிணி-115
முரிதல், ஊர்-55, உருக்-49
முருகன், அட்ச-20
முருக்குதல், ஊர்-207, சூளா - 8 பாசப்-14
முருங்குதல், கடறு-30
முருர்தன் - மிருத்துயுவானவன்: வல்லமையுற்றவன், பிணி-37
முலைக்குவை, உருக்-66
முலைவிலை, சம்பு-35, முழுக்க-முழுகடிக்க, முழுவதும், இலங்-20
முழுநிலவு-பூர்ணசந்திரன், உருக்-53
முழுமுதற்கண்ணுதன் முருகன்றுதை, பஞ்ச-46
முழை-குகை, கடறு-4, கிங்கார்-1 உன்தொளை, ஊர்-116
முழைநாலாக்குடர், அட்ச-37
முளரிவந்தான், கடறு-77
முளைத்தல், உருக்-53
முள்ளிலாமுளரி × கை, ஊர் - 113
முறி - துண்டம், உருக்-53, தளிர், இலங்-19

முறிந்துஉதிரம்பாறி - அழிந்துசிதறும்படி நாசஞ்செய்து, சூளா-4
முறுகுகாதல், ஊர்-194
முறுவலுக நகுதல், சம்பு-45
முறுவல், ஊர்-38, உருக்-52: முறுவல் செய்தல் - பரிகாசமாகச் சிரித்தல், பொழி 58
முறை-திறமை, ஊர்-222, வரிசை, உருக்-53
முறைமறுத்தல், இங்கார்-13
முற்காம்-சம்மட்டி, இங்கார்-8
முற்றமுனிதல், சம்பு-46
முற்றுதல் - முடிந்திடல், தணிதல், சூளா-49
முற்றினவீரன்-சிறந்தவீரன், பஞ்ச-50
முற்றுதல்-நிறைவேறுதல், ஊர்-95 நிரம்புதல் 214, நிந்த-69 பொழி-23, முதிர்தல், நிந்தனை-64: சூழ்ந்துகொள்ளல், பிணி-134 பஞ்ச 25
முற்றுவித்தல், ஊர்-222
முனிதல், உருக்-4
முனிந்தருளல் - கோபிக்கவேண்டா, சூளா-2
முனிவர், உருக் - 55, நிந்தனை - 56
முனிவர்க்குமமைந்தவீடு மீட்குறு மேனகை, பிணி 48
முனிவர்க்கும் அமரர்க்கும் வலியார் பகையாயவை இந்திரியம் ஐந்து, பஞ்ச-16
முனிவன்-பிரமன், பிணி-115
முனிவு-கோபம், நிந்தனை-7
முனியெனுங் கடலை அறிவென்னும்பெரும்பாறைப் புனலாலவித்தல், ஊர்-131
முனைவீரன் - முனைந்துநிற்கிறவீரன்; ஊர்-223
முன்றில்-முன்னிடம், கடறு - 46, உருக்-70
முன்னுதல், ஊர்-49
முன்னோன்-தமையன், உருக்-30
[illegible] முட்டுதல்-நெருங்கப்பிடித்தல், இலங்-2

மூசுதல், ஊர்-126
மூடர், பொழி-58
மூட்டு, பிணி-118
மூட்டுதல், சூளா-65
மூண்டகாலவெந்தீ × முற்றியசீற்றம், நிந்தனை-64
மூதுரை-முதுமொழி, ஊர்-139
மூரல், உருக்-52
மூரி, உருக்-49, இங்கார்-3, சம்பு - 22
மூரிநீர், கடல், ஊர்-13
மூலம், ஊர்-222
மூவகையுலகத்தையுமுறையினீக்கிய பாவி, காட்-67
மூவகையுலகையும் விழுங்க மூள்கின்றான் இராவணன்: இங்க-59
மூவர்-மந்திரிகள் சேனாபதிகள் பிரதானிகள், பிணி-50
மூவாமுதலையகன், கடறு-45
மூளுதல்-கிளம்புதல்; நிந்தனை-64 உண்டாதல், சூளா-49
மூன்றெயில்-திரிபுரம், ஊர்-44
மெய்-மேனி, உடம்பு, உருக்-22 உண்மை-25, நிந்தனை-77, 44: மெய் கலந்த மால், பஞ்ச-15
மெய்த்தல் - நல்லொழுக்கந்தவறுதிருத்தல், காட்-24, நிரூபித்தல், கடறு-34
மெய்ப் பெயர் - உண்மைப் பெயர், உருக்-63
மெய்ம்மை - தன்மை, உருக்-102
மெய்யறமூர்த்தி, பிணி-78
மெய்யுறுவிளக்கம் விளக்கினம் போல் விளக்கும், ஊர்-164
மெலிதல், உருக்-66
மெல்லாக்கு × ஊர், ஊர்-230
மெல்லியோர், உருக்-50
மெல்லென்பிடி, கடறு-5
மென்மை - அடக்கம், பிணி-109
மேகநாதன்-இந்திரசித்து, பாசப் - 25
மேக்கு, உருக்-67
மேக்குறவிசைத்தல், கடறு-7
மேதி, இலங்-9

வண்மை, உருக்-6, காட்-69
வதனம், ஊர்-113, திருவடி-37;
வதிர்தது, ஊர்-206
வர்தனம், சூளா-38
வந்தனே, இலங்-63
வர்தித்தல், சூளா-89
வம்பு-கச்சு, வாசனே, உருக்-117, போர்த்தொழில், பாசப்-5
வயமா-யானே, ஊர்-17
வயம், உருக்-116
வயவர், பிணி-7
வயிரம்-வலிமை, நிந்தனே-58, பகை, பாசப்-7, கோபம், பாசப்-21
வயிரவேதி - வச்சிராயுதம், கடரு-36
வயிர்-ஊதுகொம்பு, சம்பு-22: கிங்கரர்-20
வயிர்த்தோர்பகை, ஊர்-193
வயிர்த்தல் - பகைகொள்ளல், ஊர்-194, பாசப்-21
வயிறலேத்தல் - வயிற்றிலடித்துக்கொள்ளுதல், பாசப்-8, பொழி-49, சூளா-55
வயிறுதிறத்தல், கிங்க-27
வயின், உருக்-93
வரம்-மேன்மை, காட்-25
வரம்பறுசும்மையர், பிணி-16
வரம்பிழைக்கும் சரம்பிழையாது, பிணி-103
வரனிணமைதல், கிங்க-15
வரிவில், உருக்-75
வருக்கம், உருக்-20
வருணன்கயிறு, பஞ்ச-17
வரை, உருக்-46: நிந்தனே-50
வரைதழீஇயமஞ்ஞை X இராவணனேச்சூழ்ந்த பலதிறமகளிர், நிந்-10
வலங்கொடுத்தல், சூளா-89
வலத்தோர்க்குப்பிறர்வைத்தவாயில்வழி யேகுதல் அழகன்று, ஊர்-74
வலந்துடித்தல், காட்-35
வலம், சூளா-5: வலப்பக்கம், காட்-32
வலி, பலம், கடரு-65, நிந்தனே-55 விதி, உருக்-3
வலித்தல் - வலிமைகொண்டுபொருதல்: சம்பு-36, 47
வல்லி-கொடி, கடரு-19: பொழி-39; கயிறு, விலங்கு, பிணி-119, இலங்-36: நவசம்-13
வல்லியம், கடரு-6, 18, ஊர்-81
வல்லேயின், கிங்கர்-2
வவ்வுதல், சூளா-61
வழங்குதல், சூளா-62
வழி-வமிசம், நிந்தனே-78
வழிக்கொள்ளுதல் - வசப்படுதல், பாசப்-46: பிரயாணஞ்செய்தல், உருக்-17
வழியலாவழிமேலோடல், பஞ்ச-64
வழியின்மேல் வைத்தகண், ஊர்-114
வழு, உருக்-32
வழுவுறுகாலம், பிணி-133
வளர்வு × தேய்வு, உருக்-56
வளே, உருக்-43
வளேசூளம்பு, இலங்-23
வளேதல்-வணங்குதல், உருக்-99
வளேத்தல் சூழ்தல், திருவடி-26
வள்ளம்-தோணி, அட்ச-28
வள்ளல், உருக்-54, நிந்தனே-48
வள்ளல்கள் மூவகையர், கடரு-60
வள்ளுகிர், கடரு-22
வறியள், பொழி-45
வனப்பு-வளர்ச்சி, சூளா-35
வனிதையர்திலகம், காட்-69
வன்றோள் × பருவரை, கிங்க-25
வன்னி, பிணி-129
வாங்குதல்-விடுதல், ஊர்-170
வாசகம் - வார்த்தை, சூளா-28
வாசவன்குலிசம், பஞ்ச-17
வாசனே, பொழி-28, இலங்-25
வாசி-குதிரை; ஊர்-101: பஞ்ச-10 இலங்-23: வாசி கடற்றிரையன வின, அட்ச-8, வாசிசிரித்தல், சம்பு-8
வாசிப்பாடு-பெருமிதம், நிந்த-25

வாடை - தென்றல், கடரு - 74: வடகாற்று, உருக்-5
வாட்டுதல்-அழித்தல், பிணி-109
வாளுட்கெல்லையின்று, பாசப்-38
வாண்மூக்கு-கூரியமூக்கு, நிர் 2
வாநரம், உருக்-32
வாமம்-அழகு, இனிமை, ஊர்-161
வாயாற் பவளக்காடெனப் பொலிதல், ஊர்-33
வாயில், உருக்-61, வாயில் உதித்தோடு கடலில்விழுந்த குதிரைகள் X வாயிடை யெரிபுடைவடவை, பஞ்ச-41
வாயில் காவலரின் படைக்கலங்கள், ஊர்-69, 70
வாயில்காவலரையனுமான் பார்த்தல், ஊர்-68
வாயு மைநாகத்தைக்காத்தான், கடரு-54
வாய், இங்க-14: பவளம்: ஊர்-32
வாய்க்குச் செம்பஞ்சு ஊட்டுதல், அக்க-42
வாய்மடித்தல், பாசப்-5
வாய்மை - உண்மை, கடரு - 93, பிணி-105
வாய்வெருவுதல் - வாய்குளறுதல், திருவடி-3
வாரணங்காக்கவந்தான், பிணி-79
வாரி-கடல், பொழி-37, பஞ்ச-40
வாரிநேரியக்குற எறிந்தபொற்குல வல்லிகள் புயற்கடற்றலைவீழ்வன X வாரிநேரியக்குற வெயிற்கதிர்க்கற்றை யற்றுப் புயற்கடற்றலை புக்கன, பொழி-37
வாரியினெழுஞ்சுடர்க்கடவுள்வானவன், பஞ்ச-40
வாரிவானம், ஊர்-29
வாருதல், பொழி-22
வார், ஊர்-25: பொழி-34
வார்குன்றும்லை, நிந்தனை-29
வார்த்தை, சூளா-34, இலங்-63
வார்பூட்டுமுலை, ஊர்-104
வாலதி-வால், கடரு-5
வாலதிதோய்ச்சனன், இலங்-59
வாலம்-பிண்டிபாலம், ஊர்-69
வாலி இராவணனைத் தன்வாலிற் கட்டி எட்டுத் திசையில் தாவிச் செல்லுதல், உருக்-30: வாலிசேயாசது, திருவடி-47: வாலிசேய் புகன்றவுரை பொருளமை, திருவடி-39: வாலிசேய்முதல் கற்றோரீட்டம், திருவடி-19: வாலி, தேவர் வேண்ட, வேலையை விலங்கன் மத்திற்சுற்றிய நாகம் தேயவமுதெழக் கடைதல், உருக்-30
வாலிமைந்தன், உருக்-36
வாலியினிறப்புஞ் சுக்கிரீவன்றலைமையும், பிணி-84
வாலியின் வரலாறு, உருக்-30
வாலியைக் கொன்றனுக்கு ஆள்தொழின்மேற்கொண்டதை இராவணன்பரிகசித்தல், பிணி-88
வாலியையழிக்கவும் இராமன் றேவியை யங்கதன்நாடவும் காரண மென்னெனல், பிணி-85
வாலிற்பட்டுச் சுழலுமாக்கர்Xசுற்றிலூசலிற்சுழலும்பம்பரம், இங்க-36
வாலைத்தோய்த்ததனுற் கடலில் முழுகினவரிறத்தல், இலங்-59
வால்-காற்றுடிவால், கடரு - 84, வெண்மை, பொழி-35
வால்அம்தரித்தவன் - தூய்மையான நீரை [கங்கையை] முடியிற்கொண்டவன்: சிவன்-காட்-58
வாவி-குளம், சூளா-64
வாழி-சாவாதுவாழ்ந்திருக்குந்நிலை பிணி-34
வாளா, நிந்த-81
வாளாற்றுகண்ணுள், ஆற்று-உவமவுருபு, ஊர்-219
வாளி, சூளா-65
வாளெனவொளிர்பல், அட்ச-37
வாள்-ஒளி, கடரு-58, ஊர்-116
வாணமீனைக்கழங்காடுதல், ஊர் - 183
வாணம்-பறித்தகுழி, பொழி-35

பிழைத்திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
6	10	செதவநுசை	வெதநுசை
13	11	ஒல்லொரு	ஒவ்வொரு
14	17	புறத்நு	புறத்து
16	12	தென்றிற்	தென்றித்
44	16	அச்சற்தாற்	அச்சத்தாற்
,,	41	குழப்பமுடைய	குழப்பமடைய
47	29	இய்கா	இயதா
,,	41	கேழ்ச்கவி	கேழ்க்கவி
53	34	மாபியத்ரூத்திர	மாபியற்ரூத்திர
113	24	குரியன்	சூரியன்
123	21	னித்திடத்தை	னிடத்தை
177	30	தசடி	சேடி
222	5	ெளின்	களின்
264	16	உயரின்	உயிரின்
301	31	னின்	ளின்
314	31	மண்	கண்
348	24	மேலுகத்	மேலுலகத்
,,	41	றாடக	நாடக
406	30	வோறக்	வேறாக்
450	38	கூறினல்	கூறினன்
476	6	மவுரு	மருவ
483	35	யவர்க்குங்	யவர்க்கள்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
501	8	மாது	மாவது
512	31	கேல்த்தாத	கேதத்தால்
601	10	மன்	மண்
605	12	அலுமன்	அநுமன்
630	9	ரோடுங்	ரொடுங்
633	37	பொற்	போற்
642	6	யங்தள்	யங்கள்
663	10	அழுக்	அழிக்
735	18	விலெ	விலே
829	18	தைளையும்	தையும்
905	15	ஒளித்து	ஒலித்து
943	28	அங்குன	அங்குன

மற்றும் பிழைகள் காணப்படினும் திருத்திக்கொள்ளவும்.